

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

فهرستى

ناهيده

کوردی - کوردی - فارسی

محمد ناهید

شەولێر ۲۰۱۱

بۆدابهزاندنى جۆرەھا كۆتۈپ: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پراي دانلود كۆتۈپھاي مۆختەلف مەراجە: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی , عربی , فارسی)

فرهنگی
ناپسید

فد رهنگی
ناهیید
کوردی - کوردی - فارسی
محمد دناهیید

- * ناوی کتیب: فهره‌نگی ناهید
- * نویسنه: محمەد ناهید
- * به‌رگ و سه‌ره‌رشتیاری هونه‌ری: عوسمان پیردلود .
- * وینه‌ی به‌رگ: نامق
- * بلاوکرلوه‌ی شه‌کانیمیا‌ی کوردی، ژماره (۱۲۲).
- * چاپخانه‌ی حاجی هاشم – هه‌ولێر.
- * تیراژ: ۷۵۰ دانه.
- * له‌ به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گه‌شتی کتیبخانه گه‌شتیه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (۸۹۶) ی سالی ۲۰۱۱ ی پێدرلوه.

نووسینی ئەم بەرھەمە پیشکەش دەکەم بە ڕۆحی ئوستادی بی‌ۆه‌کی
نیگارگەری و موسیقای کوردی (فەیزولڵا خانی ناھید) باوکی دڵسۆز و
مامۆستا و ئاریکارم لە بوارەکانی سەغڵەتی تەنیاپی و ژيانمدا.

به‌ناوی خودای دلوقان

(ژیانم به‌کورتی)

سالی ۱۹۳۹ز (۱۳۱۸هـ) هاتمه‌دونیا و ناویاننام موحه‌ممه‌د، له عه‌شیره‌ی فه‌یزولل‌ابه‌گیم سه‌ر به‌شاری سه‌قز، نگارکی‌شان و تارژهندن هه‌ر له سه‌ره‌تای مندالیمه‌وه له خرمه‌ت فه‌یزولل‌اخانی ناهید (باوکم) که نیگارکی‌ش و موسیقاریکی به‌ناوبانگ و به‌توانا بوو فی‌ربووم.

سالی ۱۹۶۱ز (ز) زانستگای نیزامیم له تاران ته‌واوکرد و هاتمه‌پیزی ئه‌رت‌ه‌ش و له‌تاران مامه‌وه و به‌هووی خزمایه‌تی و دوستایه‌تی له‌گه‌ل دوکتور هاشمی شیرازیدا، هاتوچوی مالیانم ده‌کرد و هه‌رله‌وی زورجار به‌خزمه‌ت ژین‌ال‌ئیحسان نووری‌پاشا (هه‌لووی‌تارارات) ده‌گه‌بشتم که به‌زانایی و پ‌اوژی شیرینی، درگای دونیاییکی نویی بو ئاواله‌کردم، هه‌تا پ‌وژیک فسوسیکی-کوردی‌هاوشاریم به‌م چاوپی‌که‌وتنه‌ی زانی و بووبه‌هووی هه‌لداشتتم له تاران‌ه‌وه بو‌شاری‌خوی و پ‌اش‌پنج‌سال گه‌رامه‌وه بو‌تاران.

خزمایه‌تیکی دوورم له‌گه‌ل ماموستا موحه‌ممه‌دی‌قازی نووسه‌ر و وه‌رگی‌پی به‌ناوبانگ هه‌-بوو، پ‌اش دیداریک به‌هووی زانیی گورانی و تارژهندن ئه‌و هه‌له‌م بو‌پ‌ه‌خسا که زور به‌ساناهی پ‌یگه‌م بکه‌وته‌ کوپ و مه‌جلیسی شه‌وانه‌ی ئه‌دیب و شاعیر و نووسه‌ر و هونه‌روه‌رانی به‌توانی ئه‌و سه‌رده‌مه که له‌گه‌ل ماموستا قازی و دوکتور شیرازی ده‌وره‌میوانیان هه‌بوو، سی‌سال له‌-کوپی شه‌وانه‌یاندا به‌شداریم کرد که باندو‌ریکی گرینگی له سه‌ر ژیانم دانا، ئه‌وه‌یش منه‌تباری موسیقام ده‌نا ئه‌فسه‌ریکی لاو له‌کووی و کوپی وها له‌کووی؟

جاریک ماموستا مه‌زه‌ره‌ی خالقی پ‌یگای که‌وته ئه‌و کوپ و له‌ه‌و‌کاته‌دا له‌پ‌ادیوئیران ئیشی‌ده‌کرد پ‌اش ئاشنا بوون ب‌پ‌یارماندا که چه‌ند ئاوازیک له‌پ‌ادیو (به‌شی) کوردیی تاران تو‌مار بکه‌م؛ که بوو به‌هووی به‌رده‌وامیم له‌کاری موسیقا و له‌پ‌اش بیست‌سال چه‌ند به‌ره‌مه‌می موسیقام تو‌مارکرد.

به‌لام ئستران‌بیژیکی پ‌روفیشینال نه‌بوومه و هه‌رگیز بو‌هیچ پ‌یشنیار و مونا‌سه‌به‌یی‌ک، یان له‌هیچ کوپیکی غه‌یری خوما‌لیانه‌دا به‌شداریم نه‌کردووه و کاری موسیقاییم له‌رادیو و ته‌له‌-فزیو و پ‌رکردنه‌وی شریت تیپه‌رنه‌بووه. بو‌جاری دووهم (به‌پ‌او‌رتی هه‌ر ئه‌و سیخو‌ره‌) سه‌باره‌-ت به‌کوپ‌ی شه‌وانه‌مان، هه‌م‌دیسان هه‌له‌وه‌دا بووم و هه‌لیانداشتمه‌وه بو‌شاری‌خوی و له‌تاران دووربان خستمه‌وه، که تا دوو سال پ‌اش سه‌رکه‌وتنی شو‌پ‌شی گه‌لانی ئیران له‌پ‌اریزگای ئازربایجان مامه‌وه، به‌راوه‌ژووی چاو‌ه‌روانی ئه‌وانه‌ی پ‌یان و ابو له‌شاری‌خوی زوو جارز ده‌یم و واز له‌کاری عه‌سکه‌ری دینم، (به‌هووی ئیشه‌که‌مه‌وه) به‌سانایی توانیم له‌گه‌ل زو‌ربه‌ی جه‌-

ماومری ئەو شارە دوستانەتیکی وها پیکبینم که لەسەرەتای شوپش و دواتریش جەماوەری شاری خووی و هاوکارەکانم، پیکخراوەی بەرپرسایەتی منیان بێمژەپەت پاراست که ئیستاش لەبەرچاومە و منەتباریانم.

سالی ٧٩ ز. پەلە سەرگوردیم و مرگرت و بوومە بەرپرسی تەداروکاتی مەراغە و مەهاباد و سالی ٨١ ز. کارکەنار بووم و هاتمەووە سەقز و لە پال کاری فەرەهنگی و ئەدەبیدا و انەیی تە- پراچی و تار و نیگار کیشی و فێرکاریی دروستکردنی کەرەستەیی موسیقایشم دانا که ئەمڕۆ شاگردەکانم زۆربەیان ماموستان و خاوەنی و انەیی فێرکارین و زۆر جیی شانازیمن، دلشادم که نەیانپێشت پەنجەبەخساریم.

پاش کارکەناریم لە گەل ماموستایان عەزیز شاروخ، حەمەجەزا، پەشید فەیزنیزاد، ماملی، ئەحمەدی قازی و نووسەرانی گوواری سروە و هەزار، هیمن، ئەحمەدەهەردی و سووتاو و زۆربەیی ماموستایانی ئەدیب و هونەرورەر پیوەندیم هەبوو، که هەموویان هەقی ئوستادیان بە- سەرمەووە هەیه و بیرەوری شیرینی کات و ساتیک که لە خزمەتیاندا بووم لە لاپەرەیی کدا ناگونجی، ئەگەر عومر مەودا بدا بە تیروتنەسەلی لەو باسە دەدویم و پیشکەشی دەکەم. ئیستە- ش بەر دەوامم لە سەرنووسینی وشەدانی (ناتەواویەکانی هەنبانەبۆرینە) دیارە که وشەدان لە- گەل فەرەهنگدا تەو فیری هەیه بەلام چبکەم ماموستا هەزار ناوی فەرەهنگی لێناوە، ئەم وشە- دانەش ناتەواویی هەنبانەبۆرینەیه، منیش هەر بەو شیوە ناوی فەرەهنگ لە سەر ڕوو پەرەکی دادە نیم.

ز. ٢٠١٠ ز. نووسەر.

چۆنیەتی دەستیپێکی ئەم وشەدانه:

سالی ١٩٧٢ ز. پێش ئەوەی ئەلفووبیی کوردی بزانم، دەستم کرد بە کوێرکێهێ و شە، سەرەتا بەرپێنووسی فارسی دەمنووسی، بەلام دواى ناسینی الفووبیی کوردی هەموویانم گوێی و پاش ئەوەی کە هەنبانە بووینەم وە دەست کەوت، بو دووپات نە کردنەو و پراگرتنی پێزی هەنبانە بووینە و پێشگری لە زیاده سەرفی پارەى کەپاران، وشەکانی هەنبانە بووینەم لێ دە- رهاویشت، کە هیوادارم لە پال هەنبانە بووینەدا بتوانیتم بەرەو تەواوتر کردنی فەرەهنگی زمانی کوردی هەنگاوێک هەل بێنیت پاش ئەوەش فەرەهنگی مامۆستا (گیو. مو کریانی) م گەیشته دەست و زۆرم کە لک لیوەر گرت. بەلام زۆر وشەم بوو روون نە کرایەو و نەمتوانی بە گشتی واتا کانیان لە ناوچەکاندا لە جەماوەر پیرسم، بڕیا زووتر بە دەستم گەییایا، چونکا زۆربەى وشە- کانی ئەم وشەدانه لە زمانی خەلکی ناوچەکان وەرگیراون کە دەبووا سێ کەس لە سەری دا کوێکی بکەن.

وشەى بیانی کە لە ئاخفتن دا زۆر لە سەر زاری جەماوەرن، یان ناو یان کوێی پێشەى و فە نین (دەستەواژە) ئامیتهی ئەم وشەدانهن، بەلام هەندى وشەى بیانی کە زیاتر لە بلفاوک و گوێوارەکاندا بەر چاو دەکەون ئە گەرچی کوردی نین بەلام بە پێویستم زانی بە جودا لە ژێر وشەکانی هەر پیتیکدا وشە بیانییهکانیش بنووسم.

زانستگای کوردستان لە سالی ٢٠٠٤ و ٢٠٠٥ ز. دا لێپرا بو دانانی فەرەهنگی سێ جلدی (هاوتای وشەى فارسی بە کوردی) و منیش بەشیوێه کاتی و بى موقاییلە ماوێ شەش مانگی بە شداریم کردن و بووبەهوێ ئەو کە هەست بە پێویستیکی زیاتری ئەم وشەدانه- بکەم. ئیشکردنم لە بوارەکانی جوێرە جوێری وەک: تەرپراخی، موسیقا و ئاواز، نگارکێشان، وێنەگەری، وچیکردنی تار و سیتار و (نەجاری و موێهەرەق و ناسککاری) و ئەکتەری سینما و دموام کردن لە ئەرتهشدا، هوکاریک بوون کە ئەو وشە و کوێزە کە پێوهندیان بەو ئیشانەو هەیه، بە تێپرا دیوی شروقه یان بکەم و حەوجەم بە پرسین نەبیت.

کەندوکۆسپی ژیان و تەنیا بالی و بى هاوالی لەم بوارە دژوارەدا نەبوونە لەمپەر و دلساردیم بەلام ئەرخیانەم ناوبەناو هەلە و گرتوگیرییان پیکهیناوە بەتایبەت لەباری پێنووسەو، هیوادارم بە دلفراوانیەو هەیه ژرین و هەلەکانی سەرپرست بکەنەو و ئاریکار بن بو پێشکەوتی زمانە شیرینە کەمان (کە ناسنامەى هەرمیلەتیک زمانەکیەتی و هونەرەکی).

سەرکەوتوو بن

(فهره‌نگ و نووسراوه‌ی مامۆستایانیک که له‌م وشه‌دانه‌دا که‌لکیان لی‌وه‌رگیراوه)

هه‌زار هه‌نبانه بو‌رینه
گیو موکریانى فهره‌نگى کوردستان.
شیخ موحه ممه‌دی‌خال فهره‌نگى‌خال.
ئىبراهیم ئەحمەد کویره‌وه‌رى.
هیمىن تاریک و پروون، ناله‌ی جودایی
په‌حمان زه بی‌حی قامووسى کوردی.
فه‌تاح ئەمیری هاواره‌به‌ره، میرزا
ئەحمەد به‌حرى فهره‌نگى بالنده.
حه‌مه‌ی حه‌مه‌باقى گوله‌کانى دۆزه‌خ، ئەفسانه‌ی ئەدونیس، کیشه‌ی کورد
حه‌سه‌ن سه‌لاح سو‌ران شیعر، په‌خشان، نو‌سراوه‌(سایتى ئینتێرنێت).
هیدی ئاوینه‌ی خه‌یال، ئاوینه‌ی شکاو
عەبدول‌ا په‌شیو بتی شکاو، شه‌ونیه‌ خه‌وتان پیوه‌ نه‌بینم، پشت له‌ نه‌وا و پروو له‌ که‌پوه
مارف عومه‌رگول خو‌ری زیندان.
په‌حیم لوقمانى زامستان (شیعر).
مه‌لا خه‌لیل مشه‌ختى فهره‌نگا مه‌رگ و زی
ئەمیر ئەمینى فهره‌نگى‌گیا.
ئىبراهیم ئەحمەد فهره‌نگى کینایه.
عه‌لى سه‌درى فهره‌نگى ته‌وفیق (فه‌رانسه، کوردی).
عەبدول‌ا حه‌سه‌ن‌زاده گول چینه‌وه
نوورى کاراکو‌یون فهره‌نگى ته‌گو‌چى (کوردی، تورکی)
مه‌وله‌وى تاوه‌گو‌زى دیوانى مه‌وله‌وى.
حه‌مه‌ئەمین ئەحمەد فهره‌نگى یاد (ئینگلیسى، ئاره‌وى، کوردی).
فایه‌ق بیکه‌س دیوانى شیعر.
شیرکو بیکه‌س کاوه‌ی ئاسنگه‌ر، ته‌ون، کو‌چ (شیعر، پرۆزه)
ئەمیر ئەمینى فهره‌نگى ئارام (ئینگلیزى، کوردی، فارسى).
سو‌اره‌ی ئی‌لخانیزاده خه‌وه‌به‌ردینه.
نادر نیرومه‌ند(بو‌ران) جه‌غه‌تووى فرمی‌سک.

ئەحمەدى خانى مەم وزىن.
 عەبدوللا سەمەدى دەفتەرى دەسنووس.
 عەلى سەلىمى داوەتى گول، شىعر.
 سەجاد جەھانفەرد ناونا مەى كوردى
 ئەمىن گرديگلانى دەفتەرى دەسنووس
 مەجىد قوردوى مىلان فەرھەنگى كوردى، فارسى.
 دوكتور جەمشىد درەخشان و ئىبراھىم ئولفون فەرھەنگى توركى، فارسى
 فەرھەنگى پتر لە ۲۰۰ ژمارە گوڤارى سروە. زياتر لە ۱۲۰ ژمارە گوڤارى مەھاباد.
 ژمارەيىكى زور كىيى كوردى و پوليكوپى زانستگاكان.
 جگە لەوانەش گەران، پشكنين و پرسين لە جەماوەرى شار و گوندى كوردەواری لە-
 كرماشانەو هەتا هەورامان و ماكو و ئەرزپووم و هەوليەر و سلیمانی كە زۆربەى وشەكانى-
 گرتووەتە بەر.
 تىيىنى : ئەگەر وشەيىك جگە لە واتاى نووسراو لەهەنبانە بۆرينەدا، واتا يىكى دىكەى هە-
 يىت نيشانەى (+) م بو داناوە و هەولم داوە لە نووسينەوێ واتاكانى هەنبانە بۆرينە خو بهاريژم.

(کور تکراره‌ی هندیّ وشه)

هنديّ وشه‌ی زمانه‌کانی ناروه‌ی، فارسی، ټینگلیزی، فهرنسی، ټیتالیایی، تورکی، هر بهو فونټیک و ماناوه له کوردیشدا هه‌یه، له بهر نه‌وه په‌یداکردنی په‌چه‌له‌کی نه‌و وشانه کاریکی جیاوازه، بیّ نه‌وه‌ی له‌سهر په‌گه‌ز و بنه‌مای وشه‌کان بدویم یان بلیم تاییه‌ت به‌ کام زمانه، ئاماژهم پیکردووه که له‌و زمانانه‌شدا ده‌لین وه‌ک :

فد؛ کور تکراره‌ی فارسیش ده‌لیّ

تد؛ کور تکراره‌ی تورکیش ده‌لیّ.

فرد؛ کور تکراره‌ی فهرنسه‌یش ده‌لیّ

ټیتا د؛ کور تکراره‌ی ټیتالیایش ده‌لیّ

اند؛ کور تکراره‌ی ټینگلیزش ده‌لیّ

روس د؛ کور تکراره‌ی پرووسی‌ش ده‌لیّ.

کور تکراره‌ی ناوی هندیّ له فهره‌نگه‌کان و حاله‌تی وشه له‌بوا‌ری ده‌ستووری زمانه‌وانییه‌وه و نیشانی پیوستی تر.

(ب)..... بریتی له

ف.هن.... فهره‌نگی هه‌نبانه بو‌رینه.

ف.مشه.... فهره‌نگا مهرگ و زی، مشه‌ختی.

ف.گیا.... فهره‌نگی گیاشناسی.

ف.ب..... فهره‌نگی بالنده.

ف.مان..... فهره‌نگی مان

[ناو،ت].....ناوی ټیکه‌لاو.

[ناو،بک].....ناوی بکه‌ر.

[ناو،به‌ر].....ناوی به‌ر کار.

[چاوگه‌ت].....چاوگه‌ی ټیکه‌لاو.

< به‌روانه بوّ

+ جگه له واتای هه‌نبانه بو‌رینه

رېڙ و سوپاس

ته گهر چی له سهره تاي نوو سيندا تهنيا بال و بي هاوال بووم، به نام له بواړي كاردا هم ماموستايانه هاندرم بوون و دلگه رميان كردم و به پيداچوونه و راستكردنه وي چه وتيه كاني زور خويان ماندوو كرد، به پيوستي ده زانم رېڙ و سپاسي خوم آراسته ي تهو عزيزانه بكهم.

۱. كاك حه سمن سه لاج سوران، به داخه وه پيش چاپ بووني هم كتيبه چوه بهر په حمه- تي خودا . ۲. كاك ففتاح هميري . ۳. كاك مسته فا ئيلخاني زاده . ۴. كاك په حيم لوقماني . ۵. كاك جهانگير هاشمي . ۶. كاك ئيرج ناهيد . ۷. ته ندازيار كاك لوقمان فهيزولابه گي . ۸. كاك كه يوان مهنسووري كه (تهر كي سهره رشتي كاري كامپوته ري) وه نه ستو گرت.

سوپاس بو هاو كاراني به شي كامپوتهر كه تهر كي پيت چنينيان وه نه ستو گرت.
(۱) ياي فرووغ ناهيد (پيتي تا) و ويرا ستاري (۲). ياي، زينهب عه بدوللايي: (به شيك له پيتي ب). (۳). ياي، ثاره زوو مهنسووري خويند كاري زما ني انگليزي له زانستگاي سنه كه له بواړي پيتچني و ويرا ستاري به وه ثاريكاريكي زوري كردم. (۴). ياي، هانا موحه ممد ي قه سريان كه به دلسوزيه وه تهر كي پيت چيني ۱۲ پيتي گرته نه ستو. (۵) نيما په رويزي (به شي به جيماي پيتي ب) و ويرا ستاري (۵). ياي، گه شين زه كه ريايي به شيك له پيتي (پ)

پيوسته له به ريزان (۱) ياي فه ريبا ناهيد دوكتوري (كار دوژ) (۲) مامستا نامو (ئوستادي زانستگا) وياي حه ميده يوسفی (ديزاينير) وهونه رمنه ند. (۴) ياي ستاره زوهره (سيت) (۵) ياي كولسووم عوسمان پوور (شاعير). كه به دلسوزيه وه به تنگي هم كار وه بوون يان به ته له فون يان ناردني كتيب و فره هنگ، ثاريكاريان كردووم سپاس بكهم.

(شیوهی دانانی ریزی پسته کان)

نمرو شیوهی ریزه‌بندی پست له نووسینی فره‌هنگدا گوږاوه که بوی هه‌یه راستیش بیٚت، به‌لام ثم وشه‌دانه نات‌ه‌واوی هه‌نبانه‌بو‌رینه‌یه و هه‌ر له سه‌ر نه‌وشی‌وازه نووسیومه له‌به‌ر نه‌وه‌ی- که‌سانی که هه‌نبانه‌بو‌رینه‌یان هه‌یه، هه‌ر له‌وجی‌گادا وشه‌ی پیوستیان بدو‌زنه‌وه. ثم وشه‌دانه به‌یی ۲۸ پیتی ژیره‌وه نووسراوه نه‌ک به‌ پی‌ ده‌نگ.

ا. ا. ب. پ. ت. ج. چ. ح. خ. د. (ر.ر.) ز. ژ. س. ش. ع. غ. ف. ق. ک. گ. (ل.ل.) م. ن.
(و.و.) (ه.ه.) (ی.ی.)

هه‌مزه ته‌غهر به‌ سه‌ر چوار پیتی (ا، و، ه، ی) وه‌ ده‌نیشی.

له‌ (ئا) وه‌ تا (ی) به‌شیوه‌ی ژیره‌وه نووسراون،

۱. ئا..ئو..ئە..ئێ..ئیی.....ده‌بیته‌ پیتی (ب)

۲ پیتی (ب) با.بب.بپ.بت.....به‌.بی.بیی...ده‌بیته‌ (پ)

۳. پا.پپ.پپ.....پو.په‌.پیی...ده‌بیته‌ پیتی (ت)

۴. تا.تب.تت.....ته‌.تی..تیی..... ده‌بیته‌ پیتی (ج)

۵. جا.جب.جپ.جت.جج.جج.جج.....جه‌.جی..جیی... ده‌بیته‌ پیتی (چ)

۶. چا.چب.چت.چچ.چچ.چچ.....چه‌.چی..چیی... ده‌بیته‌ پیتی (خ)

۷. هه‌روا به‌و ڤموت‌ه‌ تاده‌گانه‌ نون... ح. خ. د. (ر.ر.) ز. ژ. س. ش. ع. غ. ف. ق. ک. گ.

(ل.ل.) م..... ده‌بیته‌ (ن) نا.نب.نپ.نت.....نل.نن. نونوو.نه‌نی، ده‌بیته‌ پیتی (و.و)

۸. وا.وب.وپ.وت.....ول.....ون.وو.وه‌. وهه‌. وه‌ی، وی.وی.. ده‌بیته‌ پیتی (ه‌ی)

۹. ها.هب.هپ.....هل.هم.هن.هو...هوا...هون.هوو. هه‌.هی.- ده‌بیته‌ پیتی (ی.ی)

۱۰. یا.یب.یپ.یت.....ین.یو.یون.یو.یه‌. یی. و یی. و یی و یی.....ییا.....ییه‌... ییی.

بو‌ نمونه‌ وشه‌ی (بووه‌یشک) له‌ پی‌ش وشه‌ی (بوهارتن) دایه‌. پیتی (ر.ر.) ، (ل.ل.)،

(و.و) هه‌ر سیکیان یه‌کن، به‌لام به‌دوای یه‌کدا بین، وه‌ک پیتی سه‌ربه‌خو به‌کار ده‌برین.

پیتی (ی-ی) وه‌ک واو هه‌ر چهند جار به‌دوای یه‌کدا بین هه‌موو جار سه‌ربه‌خو. بر‌واننه‌-

به‌ندی ۱۰. پیتی (ی) وه‌ک دوو پیتی سه‌ربه‌خو وایه‌ که به‌ دوای یه‌کدا هات‌بیٚت. (پیوسته

بیدرکینم که کامیوت‌ه‌ریش هه‌ربه‌و ڤه‌وته‌ پسته‌کان ده‌چنیٚت

تیٚبینی: له‌ ته‌شدیدا هه‌ردوو پیت ده‌بته‌ پیٚتیک وه‌ک: شه‌قعه‌ ته‌ڤرا، به‌لام له‌وشه‌ی وه‌ک:

به‌، پیتی (ب) دوو جار ده‌ وتریت، هه‌لبه‌ت ته‌شدید ته‌گه‌ر وه‌ک دوو پیتی سه‌ربه‌خو‌ش

بنووسرین هه‌رده‌بی، (وه‌ک چینی کامیوت‌ه‌ر) که به‌ ڤروای من دروست‌ره و نه‌وه‌ له‌گرفتوگیریه

سه‌ره‌کیه‌کان نین، هه‌ر چهند چاوه‌روانی چاره‌سه‌ر کردنیشی هه‌ین.

(سه بارهت به نيشانه و پړنووس)

ته گهر سى دلهم ههبا ههركام دارمال تهژى له زاراوه ييك له سى زاراوه كانى كوردى، ههركام ده كړنه يه ك با ليك هه لنه برين (۱)
له سى زاراوه جوانه، له سى گوله بوڅخوښه، گولويك بگيريت داخوم چ بوڼ و بهرامه ييكى ده بښت؟

بو هممو ميلله تى دنيا له بارى فهن و هونه ر و پيشكه و ته وه، له يه ك گه يشتن به يه ك- گه يشتنه.

پړنووسى كوردى له زور بهى پړنووسه كانى دنيا له پيشتره هو كاره كه شى نه وه يه كه پاش نه- وان ده ستمان پيكر دوو و له هه له كانى ته وان خو مان پاراستوو، به لام چنه د خال له پړنووسماندا هه يه ته گهر چاره سهر بگريڼ ته نانه ت بو زمانه كانى ديكه ش كه به تم ته لف و بښه دهنووسرين، جيگه ي ته لفويي (فوني تيگ) ده گريته وه، خاله كانيش نه مانه ن.
۱. به يي ده ستورى په ژر يندراوى هه زما نيگ ده ي ساكار ترين ياسا بو زبان هه ليز دريت، به لام ئالوزى ده بښريت، بو نمونه دهنووسن (بياويك، دانه ييك) ته گهر يتي (ك) جيا بكه ينه وه ده بښته،

(بياوى، دانه يي) به هو ي يتي پيش (ك) كه دهن گداره يان بيده نكه بو چى بيكه ينه بانيك و دوو هه وا؟ بو چى بنووسين (بياويك، دانه يه ك)

بو پاراستنى ساكارى زمان چاك وايه ههردوويان وه كوو يه ك بنووسرين و يه كلايى بيته وه (وهك زاراوه ي كورمانجى) مه به ست نه وه يه همموويان (ييك يان يه ك) بن ديسان، (دهره جه ييك) واتا يه ك دهره جه، (سو باكه دهره جه يي) + ك = دهره جه ييك زياد كه يان (دهره جه ييك يان دا به تهفسه ريك) به لام (دهره جه يه ك پياوه، يا هه ناره كه م دهره جه يه- كه) پروونه چنه د جياوازن. ههركام لهو بن زاراوه دا، به دانه ده يه ك ده لښ دانه ده مييك.

۲. وشه ي وهك: بوون (چاوگه)، بوون (پابوورو)، بوون (پابووردووى دوور)، (بووگن)، بوون، واتا، بن، (كارى نه مري) بي نيشانه يه.

۳. شنك، دنگ، منگ، سنگ، مانگا، نهو (ن گ) ي كه مينگه يين و له ناو كه پودا دهوترين بي- نيشانه يه.

۴. (ت و دالى) سوواو، وهك: بم؟ هري، واتا بمده ري. ده؟ كوژم واتا ده تكوژم، بي نيشانه يه. دوو نوون كه حاله تى ته شديدى ئاره ويى هه يه وهك: باز نه واتا دوړاو، به نه واتا به نى، كه له- هه ندى زاراوه دا ههردوو (نون) مينگه يين، بي نيشانه يه. تم شيوه ئاخافتنه له فارسى سهنگله جى ده چيت كه جياوازه له فارسى دهري، دياره تم جوړه ويژه له ههركام زمانى كدا گه نجينه ييكى پر به- هايه.

(۱) له شپه ريكي ماموستا شيركو بيكهس

سو پاس و پیزانین

دوستی زور خوشه ویست و له میژینه م پروفیسور د. مارف عومەر گول له زانستگای سلیمانی، پاش دیتنی بهرهمه که، پخوش بوونی خوئی دهربری و دواي پینموونی پیویست ئه که که ی به ماموستا عه بدولا زنگه نه سپارد له هه ولیر و نهویش به پوچ سووکی و دلسوزیکی زیاتر له- چاوه پروانیه وه به تهنگی کاره که وه بوو، تهنا ته خوئی هات و به ئاکادیمیای زمانی کوردی ناساندم. به پیویستی ده زانم سو پاسی بی پرانه وهی خوم پیشکشی ئه به پیزانه بکه م.

ئاکادیمیای زمانی کوردی پرووگهی ئه ویندارانی زمانه وانی

کاریکی هه ره پرپایه خ که له دوورگهی هیمنی هه ریمی کوردستاندا کراوه دامه زرانی ئاکادیمیای زمانی کوردیه له هه ولیر، که له داهاتوودا گرینگی خوئی زیاتر دهنوینیت،

له پهنای پارکیکی به دیمه ندا کوشکیکی جوان و پازاوه، له ناو هه ساریکی ته ژێ له گول و پرووه کدا، به وینه ی به هه شتیکی خه یالای، دهرکه ی له سه رپشته و بووه ته پرووگهی ئه ویندارانی زمانه وانی و فره هه نگ و ئه ده بی کورده واری.

به رپر سه کانی هه ر کام سه مبول و تا پوئی خزمه ت گوزارین به زمان و که له تووره که مان. کاتیکی چووم بو چایی کتیبه که م، له هه لس و که وتیان گه شامه وه و تهنا ته لادیکی هه ستم به ناموویی نه کرد و خوم به میوان نه زانی.

له سه ر ویستی خو یان له درکاندنێ ناوی ئازیزانی به رپرس خوم پاراست، ده یشزانم که نه به- گو یه و نه به قه له م ناتوانم ئه و جو ره که دله خوازمه حقی پیویستی ئه و مه به سته به یان بکه م. ته نیا ده لیم، هیوادارم له م یواره پیروژه دا، سه رکه و تووین و سو پاس و پیزانینمیان ئاراسته ده که م. نووسه ر.

همه‌مان باسکیشی سهر نیرن که داره دریژه
گه‌وره‌که‌ی که‌ره‌سته‌ی شیوپرین؛ واتا:
مووری دریژ وبلیند

(به‌لگه‌ی ۳) له بن‌زاراوه‌ی ئه‌رده‌لانییدا بو
ریژنان له برا و خوشکی گه‌وره‌ده‌لین ئلبرا یا
ئلاجی، دیاره‌ئا کورتکراوه‌ی ئاغایش هه‌یه
به‌لام بو وشه‌ی ئلاجی به‌کار ناهینریت و
ئاشکرایه‌به‌واتای: (گه‌وره‌باجی؛ براگه‌وره
و کاکه‌یه).

(به‌لگه‌ی ۴) وشه‌کانی ئاریژ به‌واتای: ته‌پو‌لکی
به‌رز و ئاراوه‌ند به‌واتای: بلیند به‌رز، و ئاری
به‌واتای: به‌رز، بلیند له‌زمانی کوردیدا هه‌یه
که‌باندۆری (ئا) به‌واتای گه‌وره‌به‌رز، بلیند،
له‌سهریان دیاره‌. (به‌لگه‌ی ۵) ئلبرا: جه‌دد و
ئلبرا: گه‌وره‌باوکان.

(به‌لگه‌ی ۶) ئلدا: خوشکی گه‌وره‌داده‌ی
گه‌ورم (بزرگ، محترم، بلند)

ئا: (۱) کورتکراوه‌ی ئاغا؛ ئا په‌حیم: ئاغا
په‌حیم. (مخفف آقا) (۲) پیشگر: بو‌دنه‌دان و
هاندان؛ ئاده‌ی: داده‌ی؛ ئاپرو: داپرو؛ (تحریک
برای انجام کاری) (۳) پیشگر: به‌واتای:
مه‌که؛ ئاده‌نگ: داده‌نگ؛ دهنگ مه‌که؛
بیده‌نگ‌به: قوپوقه‌پ. (به‌معنای نفی کاری)
(۴) پیشگر: بو‌پرسکردن، ئاخو و ئاخوم؛
ئایا؛ تو‌لیی. (گویی) (۵) نیشانه‌ی کوم‌کردن
له‌زاراوه‌ی کورمانجیدا: مروفا؛ سوارا؛ واتا:

همه‌زه، له‌ئەلف و بیی کوردیدا فو‌نیمیک
سهر به‌خونییه و فو‌نیمیک یاریده‌ده‌ره زیاتر به
سهر چواریتی (ئەلف؛ واو؛ هی، یی) وه‌یان به
ده‌گمهن به‌پیتی دیکه‌وه‌ده‌لکی و دهنگی
پیکدینی که‌هاوتای (ئەلف مه‌ددی یان ئەلفه)
له‌پینووسی فارسیدا، به‌پروای هیندی له
تویژمرانی زمانی کوردی همه‌زه‌کوردی نییه و
جیگه‌ی (ه)ی گرت‌سووه‌ته‌وه، وه‌ک: ئاتر و
ئاوماال و ئاوشان که‌له‌پیشدا: هاتر و هاوماال
و هاوشان بوون، هه‌روها له‌به‌ینی وشه‌ی
لیکدرادا زورجار همه‌زه‌نامینی وه‌ک: مال-
ئاوایی؛ ناوئاخن؛ بارئاش؛ که‌بوونه‌ته: مالاوایی
و ناواخن و باراش و زوروشه‌ی تر. (همه‌زه)

ئا به‌هه‌واتای گه‌وره؛ گرینگ؛ به‌ریژ؛ به‌رز؛
به‌پروومه‌ت؛ به‌نرخ؛ بدات. (به‌لگه‌ی ۱)
ئا هورئا که‌له‌ئاو‌یستاه و هه‌رگه‌پ‌دراوه‌ته‌سهر
زمانی پاله‌وی. (ئا-هور-ئا) واتا (گه‌وره
خوری بلیند) یا (به‌رزه‌نووری به‌ریژ) که
نووریکی به‌رز و جیگه‌ی ریژ و حورمه‌ت
بووه؛ (ب) خودا له‌ئایینی زم‌ده‌شتدا. (به‌لگه-
ی ۲) موور واتا کوته‌داری که‌رتکراو؛ داره‌که
موور مووریکه: داره‌که‌له‌ت له‌ت بکه؛
بیسره‌وه؛ له‌وشه‌کانی وه‌ک ئاموورونیر و
ئاره‌ق‌ونیل و ثقیله و ماقیله‌دا که‌هه‌رسکیان
به‌واتای ئاراقن، ئاموور و ئاره‌ق و ثقیله

پیاوه کان؛ سواره کان. (علامت جمع)

† پاشگریکه دهچه سپی به پاش پیشه ی
کار (فیعل) ه وه و دهیکا به (سیفه تی فاعیلی)
وه ک: خور؛ زانا؛ بینا. (پسوند)

ثاثلی: [ناو] زورداری؛ مله وپی. (زور گوئی)
ثاؤوش: (ف. مشه) هیشتا؛ هیژ. (تاکنون)

ثائه مه سه: ثائه مه یه؛ خوئه تی به تیز
وتانه یشمه وه دهوتریت. (این است)

ثائیت: [بهند] له تاو یستایشدا ثائیت هاتووه، واتا؛
ئیستا؛ نهلعان؛ نهو. (الان)

ثائیش: [ناو] کار؛ شول؛ که سب؛ ئیش؛
تیکووشان؛ خه بات. (کار؛ شغل)
ثائیل: [ناو] مندا؛ زارو. (بچه)
ثابا: گه وره باو کانی پیشو؛ جه ددی گه وره.
(اعلی جد)

ثاباجی: [ناو، ت]: تذ: خوشکی گه وره؛

ثاجیی گه وره؛ پوور. (خواهر بزرگ، عمه)
ثاباد: [ئاوه لئاو] ثاوا؛ ثاوه دان؛ پاشگر، به واتای
(ناوی یک) ثاوه دان که روه (آباد)
ثابادی: فد: [ناو] (۱) نامه ی چه پهر خانه. (نامه
پستی) (۲) ثاوه دانی. (آبادی)

ثابان: [ناو] فد: ناوی مانگی دووهه می
پائیزی سالی هه تاوی. (آبان)

ثابرو بردنه سهر لقی دار: (ب) پرسوا کردن و
له قاودانی نه هیئی که سیک. (رسوا کردن)
ثابروو به که سیکه وه نه هیشتن: ثابروو بردن؛
پرسوا کردن بیوون به هوئی ثابروو چوونی
که سیک. (آبرو بردن رسوا کردن)

ثابروودار: فد: [ئاوه لئاو] به شه رف؛
ثابروومه ند. (باشرف؛ آبرومند)

ثابروو کپینه وه: [چاوه، ت] کاریک که له
پرسوا بوونی که سیک به رگری بکا. (آبروی-
کسی را خریدن)

ثابروو مه ندانه: فد: شه رافه تمه ندانه؛ به-
شیوازی ثابروومند. (شرافتمندانه؛ آبرومندانه)
ثابسال: فد: ته په سال. (سال پر بارش)
+ ثابشار: فد: [ناوی تیکه لئاو] زیاتر سیهه مین
زه به ی توپی والیباله که به نهیم ده دریت
به زه مینی حه رفدا.
(آبشار؛ اسپک)

ثابشو: [ناو، ت] دیکوری که ناوی پینا بیته
خوار زیاتر ده ستکرده له بینادا. (دکور منزل که
از آن آب سرازیر شود)
ثابله: [ناو، ت] (ف. مشه) هاو له؛ ناو له؛
خوری که. (آله)

ثابله کوت: [ناو، یک] (ف. مشه) هاو له کوت؛
خوری که قوت. (آله کوب)

ثابنوس: [ناو، ت] فد: فرد؛ اند:
سه خته داریکی په نگ قاوه یی توخه. (آبنوس)
ثابنوسی په نگ: فد: په نگ یی قاوه یی توخ.
(آبنوسی رنگ)

ثابوریناس: [ناو، یک] پسپوپی زانستی
ثابووری، ئیکوئو میست. (اقتصاددان)

ثابهوت: [ناو] نهم وشه یه هه ورامیه و له-
ئاو یستایشدا هاتووه: ثاوات؛ تاره ووو. (آرزو)
ثابیده: [ناو] (۱) بینای گه وره؛ کو شک. (قصر)
(۲) ثاپو؛ کوته ل. (مجسمه)

ثاپا: [ناو] خوشکی ثاپو؛ پوور. (عمه)

ثاپارتی: [ئاوه لئاو] تذ: فد: ثاپاردی بی حه یا؛
هه لگیرو؛ ره دوو که وتوو؛ (به تور کی ثاپاردی-)

واتا: بردی، هه‌لیگرت؛ له‌چاوه‌ی ئاپارماخ).
 (آپارتی)
 ئاپاندیسیت: [ناو]فد؛ فرد؛ اند؛ ئازاری
 په‌نمین و چلک‌کردنی پ‌یخو‌له‌کویره.
 (آپاندیسیت)
 ئاپته‌پ: [ناو،ئاوه‌لناو] شیت؛ دیوانه. (دیوانه)
 ئاپته‌پ‌ی: [ناو،به‌رهم‌می چاوه‌گه] شپتی؛
 شه‌یدایی. (دیوانگی)
 ئاپ‌پ‌ژین: ئاو پ‌پ‌ژین. (آب پاشیدن)
 + ئاپوره: (۱) [ئاوه‌لناو،ئاوت] مرو‌قی سووک
 و بی‌بایه‌خ، بو‌ره‌پی‌او. (انسان بی‌ارزش) (۲)
 دهر‌به‌ده‌ر؛ مشه‌خت؛ شتی بی‌بایه‌خ و چرووک.
 (دربدر)
 ئاپوژن: [ناوت،] ماموژن. (زن عمو)
 ئایی: [ناو] برای‌باب؛ ئاپو؛ مامه؛ مام. (عمو)
 ئایی‌مووس: [ناوت،] یاری‌یکه. (اسم یک
 بازی است)
 ئایس: [ناو] هی‌ند؛ فد؛ (۱) ناوی گای
 موباره‌کی هی‌ندیه‌کان که ده‌یان‌په‌رست؛ ناوی
 گاییک که بو‌جه‌ماوه‌ریک له‌هی‌ندوستان
 موباره‌که. (۲) مه‌یمونی که شیوه‌ی ئینسان
 دهدا. (آپیس)
 ئاتاشه: [ناوت،] فد؛ فرد؛ نه‌ندامی بالو‌یزخانه.
 (عضو سفارت)
 ئاتر: [ناو] ئاور؛ ئاگر؛ له‌پیشینه‌دا هاتر بووه.
 (آتش)
 ئاتره‌ش: [ناو] ئاگادار و زیره‌وانی ئاور له
 ئایینی زمه‌ده‌شتدا. (نگهبان آتش درآئین
 زردشت)
 ئاتل: نا‌په‌وا. (ناروا)

ئاتلای: [ناو] مو‌له‌ت. (مهلت)
 ئاتل و باتل: [بم‌ند] عاتل و باتل؛ بی‌کار؛ ماتل؛
 فپ‌پ‌و؛ بی‌سوود. (عاطل و باطل)
 ئاتوله: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ (۱) کارگای
 هونه‌ری. (۲) کارگای و نو‌مایشگای هونه‌ری؛
 ئاتلیه. (آتلیه)
 ئاتو به‌ده‌ست‌دان: به‌لگه‌یان بی‌هی‌زی له
 به‌ران‌بهر حه‌ریف‌دا نیشاندان و هه‌ستی
 سه‌رکه‌وتوو‌یی به‌حه‌ریف‌دان بو‌ییانوو گرتن.
 (آتو به‌دست کسی دادن)
 ئاتوم؛ نه‌توم. [ناو] اند؛ فد؛ فرد؛ نه‌توم،
 بچوو‌کت‌ترین به‌شی هه‌رماکیک، گه‌ردیله. (اتم)
 + ئاتوون: قات و ق‌ری. (قحطی)
 ئاته‌شمار: [ناوت،] ماریک که په‌نگی سووری
 ئاته‌شیه. (مار آتشی رنگ)
 ئاته‌شه: [ناو]فد؛ ئاته‌شه‌ک؛ (۱) ئاوره؛
 زه‌رده‌برین. (زرده زخم) (۲) سووزاک.
 (سوزاک)
 ئاته‌شه‌ک: [ناو] نه‌خو‌شینی سووزاک.
 (سوزاک)
 + ئاته‌گ: [ناو] (۱) ئاته‌کی‌زین؛ ئه‌و ته‌خته
 چه‌رمه‌که ده‌که‌ویته‌ ژیر پانی
 سوار. (چرم زیر ران سوارکار) (۲)
 گوشتی لاتنه‌پ‌افه‌ی حه‌یوانی سه‌ر به‌راو.
 (گوشت دنده) (۳) داوینی که‌وا؛ شاقه‌ل.
 (دامن؛ تریج‌قبا)
 ئاتیل: [ناو] ته‌وقه‌یی‌که ده‌یکه‌نه‌مل بو‌که‌متر
 جو‌لانه‌وه‌ی گه‌ردن له‌کاتی‌کدا ئازاریکی
 پی‌گه‌یشتی‌یت. (له‌پ‌زیشکی‌دا) (آتل)
 ئاتیوانن: [چاوه‌گه‌ت،] تاوان‌دنه‌وه؛ ئاتیوان‌دن.

(ذوب کردن)

تاج: [ناو] فد: (۱) ناز؛ ددانه؛ قورنج قورنج؛ زبری بهره‌ناش، زبری و ددانه‌ی برپه‌ند. (۲) ددانه‌ی زیر لاستیکی سه‌یاره. (ددانه)

تاجکاری: فد: [بهره‌می‌چاوغه] دروست- کردنی ددانه به به‌رد یا ناسن، بیرازکردن؛ قورنج قورنج کردن؛ گرنج گرنج کردن. (ددانه ددانه کردن)

تاجو: [ئاوه‌لناو] رهق؛ سه‌خت و سفت. (سفت) تاجو: [ناو] واتا خشت و که‌رپووجی- سووره‌وه‌بوو. تیینی: خشتی تاجو له خاکی تاییه‌ت که ههمان خاکی چیکردنی جه‌په‌یه، دروست ده‌کری‌ت (خاکی پوس) گله‌سووره‌ی تاییه‌ته، به قالب لیدانه‌که‌ی ده‌لین خشت پیژی یاخشت برین و به سوور کردنه‌وه‌که‌ی ده‌لین تاجو‌رپه‌زی؛ وه‌ک: (ناشپه‌زی وچاپه‌زی)، و به کووره‌که‌ی ده‌لین کووره‌ی تاجو‌رپه‌زی؛ وه‌ک: کووره‌ی قسل و گه‌چ په‌زی. (آجر)

تاجو‌رپه‌ز: [ناوی‌تیکه‌ل‌اوی بک] فد: که‌سیک که خشت سوور ده‌کاته‌وه و ده‌یکاته تاجو. (آجر پز)

تاجو‌رپه‌زی: [بهره‌می‌چاوغه] فد: (۱) کاری که‌سیک که خشت سوورده‌کاته‌وه و ده‌یکاته تاجو. (۲) کووره‌ی سووره‌وه‌کردنی تاجو. (آجرپی)

تاجو‌رپیژ: [ناو،ب] خشت‌بر بو تاجو. (خشت زن)

تاجو‌رپیژی: [بهره‌می‌چاوغه] کاری خشت پیژان بو تاجو. (خشت آجر زنی)

تاجو‌رچن: [ناو،ب] (۱) که‌سیک که دیوار به تاجو ره‌لده‌ستینی و دروستیده‌کا. (۲) که‌سیک که خشتی تاجو له ناو کووره‌دا به شیوه‌ی تاییه‌ت ده‌چنی بو سووره‌وه‌کردن. (آجرچین)

تاجو‌رفه‌رش: [ناو،ت] فد: جیگاییک که به تاجو داپوش‌راییت، وه‌ک: شه‌قامی به تاجو پروو کیش کراو. (آجرفرش)

تاجو‌رکار: [ناو،بک] فد: که‌سیک که به تاجو به‌ننایی ده‌کا. (آجرکار)

تاجو‌رکاری: فد: (۱) [بهره‌می‌چاوغه] بیناییک که به تاجو دروستکراوه؛ دیواری تاجو‌رکاری. (۲) [بهره‌می‌چاوغه] کاری به‌نناییک که به تاجو دیوار دروست ده‌کات؛ به‌ننایی به تاجو. (آجر کاری)

تاجو‌ری: [ئاوه‌لناو] فد: (۱) له تاجو دروستکراو. (۲) [ناو] په‌نگی خشت یا هیرباری سووره‌وه‌کراو. (آجری)

تاجو‌ری نه‌سفه‌نجی: [ناوی‌تیکه‌ل‌اوی] فد: تاجو‌ری کونکون و سووک؛ تاجو‌ری کفه‌ل. (آجر اسفنجی)

تاجو‌ری‌پاشکار: [ناو،ت] تاجو‌ری لای ژووره‌وه. (ناوه‌وه‌له دیواردا. (آجرتوکار)

تاجو‌ری‌پیشکار: [ناو،ت] تاجو‌ری لای دهره‌وه (پووی دهره‌وه‌له دیواردا (آجروکار) تاجو‌ری‌خه‌تایی: [ناوی‌تیکه‌ل‌اوی] فد: تاجو‌ری ته‌واو ۲۰×۲۰ سانتیم بو تاجو‌رفه‌رشی خیابان له قه‌دیم‌دا. (آجر ختایی)

تاجو‌ری‌فشاری: [ناو،ت] فد: تاجو‌ری نه زور باش بو دانانی سفت کاری. (آجر فشاری)

ئاجۆرى كاشى: [ناوت،] فذ: ئاجۆرىك كه
 يەك پووى كاشى-بى. (آجر كاشى)
 ئاجۆرى نوما: [ناوت،] فذ: ئاجۆرىكى لووسى
 جوان يا نه خشه دار بو داپوشىنى نوماى بينا.
 كه ۳ يا ۵ سانيم بارستاي ههيه و به قەد
 نيو مئاجۆر ياكە مئتر پانايى ههيه و به
 دريژايەتى ئاجۆرى ئاسايە. (آجر نوما)
 ئاجۆرى نه سووچ: فذ، [ناوت،] ئاجۆرى كه له
 خاكى نه سووچ چى بووبى. (آجر نسوز)
 ئاجەك: [ئاوئەلناو] پزڈ: چكوس، دەست
 قووچاو؛ بەئيرەيى؛ بەرچاوتەنگ، قە-
 لس. (خسيس)
 ئاجى كەباب: [ناوت،] تد: فذ: ناوى
 لووله كەبابيكة كه لەبەر ئيسيوەت و بيبارى
 زور تامى تالە، زياتر بو گوپىنى تامى شيرىنى
 گوشتى و شترە و جوړىك خاپاندنى موشتە-
 رىيە، لە هەندى كەبابخانە كاندا. (آجى كباب)
 ئاجيل خورى: فذ: (۱) [ناو] دەفرى ئاجيل-
 تىكردن. (ظرف آجيل خورى) ۲. كارى
 خواردنى ئاجيل. (چەرەز). (خوردن آجيل)
 ئاجيل فروش: [ناوت،] چەرەز فروش. (آجيل
 فروش)
 ئاجيە: [ناو] دەورى كلاًش وگيوە. (گيوە)
 ئاچار: [ناو] كليل، كليل. (سوئىچ.
 كليد) (۲) كەرەستەى توند و شلكردى
 پىچ و مۆرە و جەر. (آچار)
 ئاچار ئالين: [ناوت،] فذ: ئاچارىكى شەش
 گوشەيه بو توند و شلكردەوەى جەرپى ئالين
 كه سەرى جەرەكه چاللىكى شەش گوشەيه و
 ئاچار دەچى

بەسەرى جەرەكه دا. (آچار آلن)
 ئاچار بو كس: [ناوت،] فذ: چەند ئەندازە سەرە
 ئاچارى پىنگە كه تەنيا دەسكىكيان ههيه و
 به سەرە ئاچارە كان دەخوا. (آچار بو كس)
 ئاچار تەخت: [ناوت،] فذ: ئاسنىكى لاپانە
 هەر سەرىكى بە ژمارە يىك پىچ دەخوا و
 شەش گوشەيه و سەرى شەش گوشى پىچ
 دەچىتە نيوپەو. (آچار تەخت)
 ئاچار شىلاقى: فذ: [ناوت،] جوړىك لووله گر
 كه دەمەكهى ميزان دەكرى و بە هيزى كه
 بەسەريدا ديت چاكتر لووله دەگرىت؛ زياتر بو
 لوولهى قەوى بە تاييەت بو كردنە و بەستەنە-
 وەى فيلتىپى رۆنى سەيارە. (آچار شلاقى)
 ئاچار پىنگ: [ناوت،] فذ: ئاچارىكى ناوچالى
 شەش گوشەيه كه پىچ دەكه وىتە نيو.
 تاييەت بو جەرپى سەر پىنگى تەگەرى
 سەيارە. (آچار رىنگ)
 ئاچار فەرانسە: [ناوت،] فذ: ئاچارى
 جەرپەردنەو و جەرپەرتوند كردن كه دەمەكهى
 (زور تا كه م) ميزان دەكرىت؛ (ب) كەسىك
 كه هەموو كاريك بزائيت و ئەنجامى بدا و دا
 نەمىنيت لە كردنى هىچ كاريكدا؛ (كابرا لەو
 پىكخراوهدا ئاچار فەرانسەيه) (آچار فرانسە)
 ئاچار قوفلى: [ناوى تىكەلەو] فذ: ئاچارىكە
 ئەندازەكهى ميزان دەكرىت و دواى گرتنى
 پىچ قوفل دەييت. (آچار قفلى)
 ئاچار كيشى: فذ: [بەرەهەمى چاوگە]
 توند كردنەو و بەينا بەينى جەرگەلى سەيارە
 و هەر كەرەستەى جەرپەدار بو ئەرەخەيان بوون
 لەو وى كه شل نەبوونەتەو. (سفت كردن)

پیچهای ماشین. آچار کشی)

ناچمه ز: [تاوه لئاو] تند؛ فدنهم وشه یه له تور
کیموه هاتوو و اتا: نه کراوه؛ به ستراو. (۱) هر
گری، که نه کریته وه. (۲) هر پیگاییک
به سترایی و نه کریته وه. (۳) حاله تی له
شه تره نجدا که موره ییک (داسیک) نه توانیت
بگو یز ریته وه له بهر نه وه له راستی شادایه و
بهری شای گرتوو. (آچمز)

ناچی: [بهند] پهری چی؛ بوچی؛ نه
راچی. (برای چه)

ناحیل: [ناو] تهمنی بهینی جه حیلی و
پیری (میانسال)

ناحیلی: [ناو] ژبانی نیو پرستی (بهینی)
جه حیلی و پیری. (میان سالی)

ناخال: [ناو] ناخال؛ نا شغال؛ کلیشی و
پسی. (اشغال)

ناخاندن: [چا و گه، ت] ناخینه وه په ستاوتن و
پر کردن. (پر کردن)

ناخاوتن: [چا و گه، ت] ناخافتن؛ قسه کردن.
(حرف زدن)

+ ناخا یوک: [ناو] جوریک سه قمر. (نوعی باز)
ناخایه تی: ناغایه تی. (آقایی)

ناخیول: [ناو، ت] (۱) قور شیلان بو هه و.
(گل را آماده کردن برای سفالگری و بنایی)

(۲) خو له پوتی؛ یاری به خو ل. (خاک بازی) (۳)
قور مبان. (گل اندود کردن پشت بام)

ناختفی: [تاوه لئاو] ته واو که چهل. (به کلی
کچل)

ناخته: [تاوه لئاو] (۱) ته خته؛ یه خته؛ گون-
دهر هینراو؛ خه ساو. (اخته)

ناخچه واش: [ناو] گیاییکی خوارده مه نییه.
(آخچه واش)

ناخر جار: دوا بین جار. (آخرین مرتبه)

ناخر چوپ: دوا دلوپ. (آخرین قطره)

+ ناخر خیر: [تاوه لئاو، ت] عاقیبه ت به خیر؛

هر کار یک دهر نه نجامی به خیر و خوشی
بگات. (عاقبت به خیر)

ناخر ده ست: [بهند] (۱) دهستی ناخر؛ دوا بین
کایه له قوماردا. (آخرین دست)

(۲) [ناو] ناخر و عاقیبه ت؛ سه رنه نجام.
(آخر دست)

+ ناخر زه مان: [ناو، ت] فد: (ب) دنیا
ناخر بوون. (آخر زمان)

+ ناخر شه پ: [تاوه لئاو، ت] (۱) که سیک که
له پوژانی دوا بی ژبانا خیر نه دیو بیت. (آخر
شر) (۲) [بهند] ناخر شه پ، دوا همین کی شه.
(آخرین جنگ)

ناخرو عاقیبه ت: سه رنه نجام، ناکام؛
ناخرو عاقیبه ت خیر بی. (آخر و عاقبت)

ناخر هه ناسه: دووا هه ناسه. (ب) مردن. (آخر
نفس)

ناخری: (ب) هر؛ ناخری راست پی نه وتین؛
هر چی پیم گوتی ناخری به قسه ت نه کردم؛

[تاوه لئاو] دووا همین؛ له ناکامدا. (سرانجام)

ناخری کار: برانه وه؛ ته واو بوون؛ عاقیبه ت؛
ته واو بوونی کار. (آخر کار؛ عاقبت)

ناخرین: [تاوه لئاو] فد: دوا همین (آخرین)

ناخرین جار: جاری ناخر؛ دوا همین که رت.
(آخرین بار)

ناخرین قیمه ت: [ناو، ت] له و قیمه ته که متر

نایفروشم؛ لهو قیمة ته زیاتر نایکرم، ئاخیرین
قسه ی موعامه له. (آخرین قیمت)

ئاخفت: [ابووردووی ئاخفتن] قسه ی کرد،
گوتی. (حرف زد)

+ئاخفتن: [چاوه] (۱) ئاخه فتن، قسه کردن.
(حرف زدن) (۲) کرانه وه ی برین؛
دممکدنه وه ی برین؛ دهمکردنه وه ی برین.
(بازشدن زخم)

ئاخفین: [چاوه] (۱) دهمکردنه وه ی خونچه ی
گول. (باز شدن غنچه) (۲) قسه کردن. (حرف
زدن)

ئاخ کوڵان: [چاوه، ت] عهرز هه لکوڵین.
(کندن زمین)

ئاخگه: [ناوت، ئاویلکه؛ قه یران؛ گیانه لآ؛
تەنگانه. (دم مرگ؛ تنگنا)

ئاخل: [ناو] فد؛ تد؛ ئاخله، (۱) خه رمانه ی
مانگ. (هاله ماه) (۲) جیی داگردنی مه پ و
مالآت، جوړیک تهویلە ی مه پ و مالآت، هۆل.
(اغل)

+ ئاخله: [ناو] (۱) قه لاغه ته پاله؛ کوژکه لانی
ته پاله. (دیوار تاپاله) (۲) قه یران. (قیران) (۳)
خه رمانه. (هاله) (۴)
پاپوکه. (چنبیره)

ئاخله دان: [چاوه، ت] (۱) پاپوکه خواردن.
(چنبیره) (۲) کوژبه ستن به ده وردا و کوپوونه وه
له دموری شتیك. (حلقه زدن دور چیزی)

ئاخ له وه پ: [ناو] ئاخسبات؛ کاتی سه رده-
رهینانی گیا و له وه پ له ژیر خاک؛ نیوه ی
ئاخری ره شه مه (نیمه آخرا سفند)

ئاخله وی: [ناو] تد؛ یاغله وی، قابله مه ی

سه رباز که له تاوه ده چی. (یاغله وی)
ئاخلیشینک: [ناو] تاوه؛ یاغلاوی. (تابه؛ یاغله-
وی)

+ ئاخن: (۱) [پاشگر] واتاکه سییک که ده
ئاخنیته وه. (تپاننده) (۲) شاه و هه ناسه
هه لکیش. (کسی که آه می کشد) (۳)
پاشگر: ده ربووش و سه ربووش؛ گونجه ئاخن؛
روچن ئاخن. (دریوش. پوشاننده)

ئاخنه با: ئاخنه بات؛ <ئاخ له وه پ.
ئاخ وئوخ: (۱) [دەنگە ناو] ده ربپینی بیزاری. (۲)
ناز و قه مزه. (آخ و اوخ)

ئاخ وئوخ لیبرین: [چاوه، ت] (ب) له زمان
خستن به لیدان و دارکاری. (از ناله انداختن)
ئاخ وئوف: [دەنگە ناو] ده نگیکه بو ده

ره ربپینی ئیش وئازار و هه روه ها که یف خووشی.
(آخ، آخیش)

ئاخ وئوف: به ده نگ و سه داوه تف و به لغم
فرپیدان. (اخ و تف)

ئاخوئن: [چاوه، ت] ئاخوئن؛ دووان؛ قسه کردن.
(حرف زدن)

ئاخوپاو: [ناو] گولاو؛ ئاخوپری ئاو تیدا
خواردنه وه ی ئاژل. (آبشخور)

ئاخوپه رز: [ئاوه لئاو] (ب) به فیز؛ لووت به رز و
زیاده خواز. (زیاده طلب)

ئاخوپ چه ور: [ئاوه لئاو] (ب) ساماندار و
خووش بژیوو؛ تیروته سه ل. (کنایه از پولدار)

ئاخوپ چی: [ناو] مه یته ر؛ ئاگاداری کاری تهویلە
و ئاخوپ. (مهتر)

ئاخوره: [ناو] ئاخرگه؛ میشوله کویره. (پشه
ریز)

ئاخۇم: [ئامراز، ت] ئاخۇ؛ داخۇ؛ ئايا؛ توپىزى.
 (توگوى؛ آيا)
 ئاخومەند: [ئاو، ئاوا، ئاوا] هونەرمەند؛ زانا لە-
 هونەردا. (ھنرمند)
 ئاخوين: [چاۋگە] چاك بوونەۋەى برين؛
 گوشتەزوون ھينانەۋەى برين. (التيام زخم)
 ئاخە: [ناو] ئاغا. (آقا)
 ئاخەپەش: [ناو، ت] خولى پەش؛ بوول؛
 خولەمپىش (خاكستر)
 ئاخەفتەر: [ئاوبېك] ويژەر؛ قسە كەر. (گويندە)
 ئاخەفتار: [ناو، ويژەر؛ كەسپىك كە لە كۆپ و
 مەجليسدا قسە دەكات يان لە لايەن كۆپىكە
 ۋە قسە دەكات. (سخن گو)
 ئاخەليو كوتايى: [ناو، ت] ئاخ و ئوخرى
 كار. (آخراھى كار)
 ئاخيرەت: [ناو] (ب) قيامەت. (قيامت)
 ئاخيزا: [رابور دوو] ئاخيزى كرد؛ ھەلسا؛
 رابوو. (بلندشد)
 ئاخيزگە: [ناو] جىيى راپەرېن و سەرھەلدانى
 كەسپىك يان بېر و باۋەرپىكى نوى. (مكان
 پيدايىش. خاستگاہ)
 ئاخيفتن: [چاۋگە] پواندن. (روياندن)
 ئاخيفتىنى: كولاتەۋەى برين. (بە درد آوردن و
 دستكارى زخم)
 ئاخيوتن: [چاۋگە] گپرانى ئەسب بو و شك
 بوونەۋەى عارەقى لەشى؛ تەرپاتين. (گرداندن
 اسب)
 ئاخپومەر: [ئاوبېك] بېژەر. (گويندە)
 + ئادا: (۱) [ناو] لە زبانه كانى پروگرام
 نووسىنى كامپيۇتەر. (زبان برنامه نويسى

كامپيوتەر). (۲) خوشكى گەورە. (خواهر
 بزرگ)
 ئادابتور: [ناو] آند؛ قە؛ لە كوردېدا ئەم وشەيە
 نىيە، كەرەستەى گوپىنى كارەباى دوو
 تەرەفە بە يەك تەرەفە بە و لتائىكى
 كەمترمە. (آدابتور)
 ئادابور سووم: [ناو، ت] كۆى داب و دەستور؛
 دابونەريت. (آداب و رسوم)
 + ئادار: [ناو] شوپنەۋار. (جای بودن؛ نشانه)
 ئادار بەسەر پادارەۋە نەمان: (ب) ويران بوون،
 ژېرۋوژور بوون؛ خاپوور بوون. (ويران شدن)
 + ئاداروك: [ناو] جەژنى سالى نوپى مانگى
 خاكەليۋە؛ نەوروزى دابى كۆن. (عيد نوروز
 قديمى)
 ئاداش: [ناو] ئابرا؛ براى گەورە؛ ئاوال؛
 دوست؛ ھاۋالى ھاۋمەپامى پامىارى
 وحىزى؛ پەنگە لە ئاركاداش ويولداشى
 توركىيەۋە ھاتىيت كە ھەر بەۋ مانايەيە
 (آقاداتاش. رفيق)
 ئاداك: ئادا؛ دوورگە؛ پەلەپپىك وشكى لە ناو
 زەريادا؛ (جزيره)
 ئادامس: [ناو] قە؛ بىشتى فەپەنگى. (آدامس؛
 سقز فرنگى)
 ئادانى: بە موفابوون؛ بە كەلكبوون؛ بە سوود
 بوون. (پرسودى)
 ئادرېس: [ناو] قە؛ شوپن، نىشانى؛
 ديارى كردنى جىگايىك بە وتە يان نووسين.
 (آدرس)
 ئادگار: [ناو] پوخسار؛ پوتەراك؛ قەلفەت؛
 سىما؛ بەژن و بالآ. (شمايل)

ئادو: [ناو] خوښی؛ که یف؛ شادی (شادی)
 +ئادوډه: [ناو] (۱) بزارچن؛ بیله کان. (بیلچه
 وجین) نیره ژهن؛ داری بهینی دوو لول لهپ له
 مهشکه دا. (چوب بین دو دسته مشک)
 + ناده: [ناو] تده (۱) دوورگه، به شی له
 وشکایی نه زور گه وړه که ده وړانده وړه که ی
 ئاوم. (جزیره) (۲) جیناو بو مبینه. (ضمیر برای
 ماده) (۳) بزار. (وجین) (۴) تله (تله)
 نادم: [ناو] نازمر، ناگر، ئاور، ئاهیر (آذر. آتش)
 نادم به رزین: [ناو] نازمر به رزین، ناوی په -
 رسته تگی یکی زه رده شتیانه. (نام
 پرستشگاهی است در دین زردشت.
 ناده نگ: بیده نگ به، داده نگ، قور و قه پ.
 (ساکت شو)
 ناده ی: داده ی، وشه ی هاندان (ها، زودباش)
 + ناد ی: [بهند] نه ی، نه دی، به ی،
 نه ری. (بله)
 نادینده: [ناو] کولکه زپړینه، که سکه سوور،
 کولکه په نگینه، په لکه په نگینه، نه ستوونه زیر -
 ینه، که سکو سوور (قوس و قزح، رنگین کمان)
 + نار: [ناو] (۱) به که ی نه ندازه بو پیوانی
 زه وی و پانایی به ران به به ۱۰۰ میکاب. (آر.
 برابر ۱۰۰ متر مربع) (۲) پاشگر: دیدار،
 کرپار، گرفتار، کردار، جووتیار. (پسوند)
 + نار: فته تده [پاشگر] رازینه ر، چه من نار،
 مه جلیس نار اتد: به ین (پسوند: آرا، میانه)
 ناراد: حاله تی تامه زرویی و خولیای جنسی له
 همندی چه حیالاندا (میل جنسی شدید در بعضی
 جوانان)
 نارارات: ناگر هات؛ ناگر وهشان؛ گر کان؛

ناوی کیوی ئاگریداغ یان ئوغریداغ (آارات)
 ناراس: (۱) نه سر؛ فرمی سک (اشک) (۲) ناوی
 چومیکه له سنووری ئیران و ده وله تی نازه -
 ربایجاندا (رود ارس)
 ناراستن: (۱) خسته پشت گوی. (پشت گوش
 انداختن) (۲) چاوگه [خملاندن. (آراستن)
 + ناراسته: فته (۱) [ئاوه لئاو + ناو، به ر]
 رازاوه: دهق دراو، پوشته، ئارایش کراو، رازاوه،
 ته پویش. (آراسته) (۲) به ره وړو
 ناردن؛ تیگرتن. (روبه کسی پر تکران)
 + ناراف: [ناو] نیر و ئاموور، ئارهق و نیل،
 ئاقیله و ماقیله، ئاکیله و ماکیله، ئیرهق و
 نیل (خیش)
 ناراک: [ناو] ئاورگه، ئاته شگا (آتشکده)
 + نارام: [ئاوه لئاو] و [ناو] [بهند] فته
 (۱) له چاوگه ی (ره م) ی ئاویستایه وه هاتووه
 به واتای پشو و ده رکردن و هسانه وه و
 بیهن و ه دان (۲) کر؛ نه سپایی؛ هی دی؛ هیمن؛
 هیواش؛ زیر؛ ئوقره؛ بی جووله؛ ئاسووده؛
 له سه رخو؛ بیده نگ؛ ستار؛ شینه یی؛ نه سپه که
 ئارامه: شه وړور نییه. (آرام) (۳) ناوی دهریای
 به رینی ئارام، له باکو و ره وه تا باشووری گو ی
 زه وی (دریای آرام) (۴) ناوه بو پیوان. (نام
 مردانه)
 نارام بوون: [چاوگه، ت] هیواش بوون؛ بی -
 جووله بوون؛ هی دی بوون؛ ئوقره گرتن؛
 کر بوون؛ له سه ر خو بوون؛ دامر کان؛
 داسه کنین؛ هیور بوون. (آرام شلن)
 نارام بوونه وه: [چاوگه، ت] داسه کنین دوی
 توپه یی. هیمنایه تی دوی ئارامی؛ زیر

بوونهوهی منډال له گریان؛ هه دادان. (آرام
گرفتن)

نارام گرتن: [چاوگه، ت] ثوقره گرتن،

داسه کښن؛ هیور بوون؛ هه دادان، ژیر بوونهوه؛

سرموتن؛ دامرکان. (آرام گرفتن)

نارام لی هه لگرتن: [چاوگه، ت] زور بو هینان؛

هه راسان کردن؛ بی ثوقره کردن؛ تهنگ پی-

هه لچنین. (بی قرار کردن)

نارامند: (۱) نارامنه؛ فقهیر؛ بی ثنوا.

(نیازمند) (۲) [ناوه لئاو] تاراکي واتا به یښ؛

مهند واتا ماو؛ نارامند واتا تیماوا؛ که سیګ

که له کاریکا دابمینی؛ دهسه وسان. (وامانده؛

درمانده)

نارامی: [ناو] (۱) نه سپایی. (۲) حاله تی

هیمنی؛ هیواشی؛ هیوری؛ بیډهنگی؛

له سه رخوی. (۳) نیوی قهومیکی میژوی.

(۴) لقی له زیانگه لی سامی له روژ هه لاتی

ناوه پر است. (آرامی)

+ تاران: (۱) هان، (تحریک) (۲) ورد کردن؛

هارین. (خورد کردن؛ سودن) (۳) [ناوه لئاو]

تووړه. (عصبانی) (۴) [ناو] گهرمه سیر؛ تالان.

(گرمسیر)

نارانجا: [ناو] شوینی گهرمپ؛ ناوی پیشوی

کهر کووک. (نام قبلی کر کوک)

ناراندن: [چاوگه، ت] (۱) هارین؛ ورد کردن.

(خرد کردن. پودر کردن) (۲) کولاندنه وه. (به

درد آوردن و دستکاری زخم) (۳) هاندان.

(تحریک کردن)

نارا و قارا: [ناو، ت] نارام و قه رار؛ ثوقره؛

حه جمان. (آرام و قرار)

ناربابا: [ناو] کیویکه له باشووری شاری

بانه. (کوهِ آربابا؛

ناربه شک: [ناو، ت] چه خماخ؛ گیله نگیدهن که

به هاتن و چوونیک فیشه ک ده خاته بهر

خانی تفهنگ. (چقماق)

نارتاخ: نهو که سه یه به نه هینی شتی له

جیگاییک دهریښی. (کسی که یواشکی

چیزی را از جایی درآورد)

نارتروژ: [ناو] فد؛ فرد؛ اند؛ نه خوشینی بهینی

جومگه و ئیسکه کانی برپړه ی پشت و سووانی

کر کرکه ی بهینی دوو ئیسک. (آرتروز)

نارتزیهن: [ناو] اند؛ فد؛ فرد؛ بهرانبه ری نه م

وشه یه له کور دیدا نییه. بیري زور قوول؛ بیري

نارتزیهن؛ بیري قوول تا مابهینی دوو تووی

سه ختی زهوی که ناوه که ی هه لده قولی و

نیازی به مو تو پو مپ نییه. (آرتزین)

نارتوون: [ناو، ت] تاته شخان؛ دوژه. (آتش

خانه؛ جهنم)

نارج: [ناو] جوړیک قامیشی گهرمه سیر.

حه یزه ران. (خیزران)

نارچهن: [ناو] چه ناکه. (چانه)

نارخته: [ناو] سهنگ سوار بوون له خه ودا؛

موته که؛ نارختک؛ موته؛ به خته ک.

(بختک؛ کابوس)

نارخچن: [ناو، تیکه لئاو] ناره قچن؛ کلاوی ژیر

میژه ر. (عرق چین)

نارداف: [ناوه لئاو] فیله باز؛ گزیکار؛ گزه ون؛

داوباز. (حیله گر)

ناردییز: [ناو] (۱) هیله ک. (الک) (۲) [ناوی

بکه ر] که سیګ که نارد له هیله ک ده دا. (آرد

الک کن)

نارد ته قاندنه وه: [چاوگه، ت] نارد بیژتن. (آرد الک کردن)

ناردن: [چاوگه] هینان؛ هاوردن؛ ینان؛ هانین. (آوردن)

نارده مال: [ناوی تیکه لآو] بیلی ناردمالین لهناشدا. (آردروب)

ناردوو: [ناوت] (۱) ناوردوو. (گیاه نرم برای شعله ور کردن و گیراندن آتش) (۲) سووته مهنی وهک دار و چیلکه وچه ویل و ته پآله. (سوخت)

+ ناردمبا: [ناوت] ناردهوا، تراوی ناردی جو و ناو بو دهباغی. (آرد جو آبکی برای دباغی)

ناردهباره: [ناوت] مزی یاریده دان له بارکردنی باره ناشدا که ناشهوان له ناش- هیری دهستی. (مزد بار کردن بار آرد)

ناردهبرنج: [ناوت] هاپاوهی برنج. (آرد برنج) ناردهتوو: [ناوت] توشسیرینی کوتراو. (آرد توت، توت کوبیده)

ناردهساوار: [ناوت] پییرخه نیله؛ ورده ساوار. (بلغور آسیاب شده)

ناردهشان: نارداویژ. (آردی که از کناره سنگ آسیاب می ریزد)

ناردهشیله: [ناوت] تراوی نارد و ناو. (مخلوط آرد و آب آبکی)

+ ناردهل: [ناو] (۱) سهربازی که ته سب دهبا بو بالآدهستی. (۲) پاسهوان؛ یاساول. (آردل) نارده لآووک: [ناوت] ناردی زور ورد که له ناو

قوولکهی ناشدا ده مینیتته وه. (گرد آردمانده در گودال آسیاب)

ناردهلین: [ناوی تیکه لآو] ناردهیژ؛ هیلهک. (الک)

ناردهنوک: [ناوت] هاپاوهی نوک. (آردنخود) ناردی ته قیاوه: [ناوبهر] ناردی بیژراوه؛ ناردی هیلهک کراو. (آرد الک شده)

ناردی ههشته رخان: [ناوی تیکه لآو] ناردی تاییهت بو دروستکردنی تو شه و شیرینیات که سپوسه کهی ته و او گیرابی. (آردبی سپوس)

نارزان: [ناو] نارده برپوش؛ ناردی- ساوار. (آردبلغور) نارزه: تازه؛ نهو؛ جیناوی سپهم کهسی می. (او، برای ماده)

نارزه ن: [ناو] نارگوشک؛ چمنه؛ چهناکه؛ چهناره؛ نه رزین؛ چهناکه؛ نارزینگ. (آرواره) نارزی: [ناو] سهرمایه ی تاییهت. (سرمایه) نارزی: [جیناوا] نازی؛ نهوان؛ بو نیرو می. (آنها برای نروماده).

نارزینج: [ناو] نارووک؛ ناریک؛ میچ. (سقف) نارزین: ناژین؛ ناو بهردانه وه سهر مهزرا یا زهوی به شینهیی و سهلیقه. (هدایت آب به مزرعه)

نار شام: ناوی باوه گه وره ی داریووشی هه- خامه نشی. (اسم پدر بزرگ داریوش هخامنشی)

نارشتی: [ناو] تیر؛ تیری په یکاندار. (تیرپیکاندار)

نار شه: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ کهمانی

ویلوون و کهمانچه و ویلوونسیل لیدان.
(آرشه)

+ نارقان: [ناو] بارئاش. (بار برای آسیاب)
+ نارگون: [ناو] تهنور. (تنور)

نارماز: [ناو] (۱) گزمووله. (تیلخه خاکی) (۲)
جهنجه‌پی ئاو هه‌لکیشان له بیر؛ جهنجه‌پی
کاریزه‌لکه‌ن که خوولی بیر پی دهر دینن.
(چرخ چاه)

نارمانج‌خواز: [ئاوه‌لناو + ناوبک] هوگری به
نامانج گه‌یشتن. (آرمان گرا)

نارمانج‌خوازی: [به‌ره‌می‌چاوگه]
تایبه‌تمه‌ندی نارمانج‌خواز. (آرمان‌گرایی)
نارمین: نه‌هون؛ هیمن؛ رام کراو؛ رام بوو.
(رام شده)

نارن: [ناو] ئیسقانی شه‌ویله‌ک. (آرواره)
ناروار: [ناو] وشتری یه‌کساله. (شتر یک
ساله)

ناروان گرسکرن: [چاوگه‌ت] بارئاش لی‌کردن؛
ناروان هاپین؛ دانه‌ویله‌ هوو‌کردن
(ورد کردن) (آرد آسیاب کردن)

ناروانلوک: [ناوت] لوک؛ وشتری نی‌ری
چوارساله. (شترنر چهار ساله)
+ ناروانه: [ناو] ئارد؛ نار. (آرد)

+ ناروانه: [ناو] وشتری میوی چوارساله.
(شتر ماده چهار ساله)

ناروان هوو‌کردن: [چاوگه‌ت] بارئاش
لی‌کردن. (بار گندم را آسیاب کردن)
نارایی: [پاشگر] رازینه‌ری؛ وه‌ک: سفره‌نارایی؛
سه‌فحه‌نارایی؛ مه‌جلیس‌نارایی. (پیواژه؛
آرایی)

ناروده: [ئاوه‌لناو + ژنی مالانگه‌پ؛ تیوه‌تلاو.
(بدکاره)

ناروک: [ناو] کفته‌ی به برپیش و گوشت
چیکراو. (کوخته با بلغور و گوشت)
ناروگوپ: [ناوت] ئال‌وگوپ؛ گوپ‌نه‌وه.
(تعویض)

نارونه: له ئاو‌یستادا (ئه‌وارونه) هه‌یه به-
واتای: لاپی؛ له‌فارسیدا (وارونه) هه‌یه به-
واتای سه‌بره‌ره‌خوار یا به‌راوه‌زوو؛ بو‌یه‌یه-
له‌گه‌ل نارونه؛ به‌واتای لاپی و که‌چ په‌وی له
پیشه‌یک بن. (وارونه)

ناروو: [ناو] (۱) هاروی؛ خه‌یار. (خیار)
(۲) ئاسمانه‌ی دهم؛ مه‌ل‌اشوو. (کام)

+ نارووشک: [ناو] باویشک؛ بایشک؛
باووشک، دهم‌کردنه‌وه خو نه‌خواز له‌کاتی
بی‌تاقه‌تی و خه‌والوویدا. (خمیازه)

ناروشه: [ئاوه‌لناو] (۱) بزوز؛ سه‌ربزیو؛ نا‌تارام؛
بی‌ئوقره. (نا‌آرام) (۲) [ناو] ناروشه؛ شه‌ویله‌ک؛
لاجانگ. (آرواره)

ناروک: [ناو] ئاریک؛ (۱) میج. (سقف) (۲)
[ناو] کفته‌ی برپیش و گوشت. (شامی کباب)
نارویس: [ناو] وریس؛ گوریس. (طناب
ضخیم از مو)

ناروین: [ناو] تاقیکردنه‌وه؛ نه‌زموون؛
نیمتیحان. (آزمون)

ناره: [ناو] ئارد. (آرد)
نارهایی: [ناو] (۱) ژانیکی هه‌میشه‌یی له
له‌شدا. (آزار) (۲) تووشی دهر دیسه‌ری هاتن.
(دچار در‌در شدن)

ناره‌بانه: [ناو] ئه‌ربه‌گاری. (ارابه)

+ ئاره زوو: [ناو] تاسه؛ بىر؛ دل بۇچوون؛ قىين؛
 قيان؛ حەز. (آرزو)
 ئارەزوو بە دل مان: (ب) نامورادى. (ناكامى)
 ئارەزوو بە گوپ بىردن: بە نامورادى مردن. (آرزو
 بە گور بىردن)
 ئارەزوو كىردن: [چاۋگەي تىكەلاۋ] ئىشتيا كىردن؛
 ئارەزووى گە يىشتن بە دلخواز؛ مەيل و
 تامەرزۇيى كىردن. (آرزو كىردن)
 ئارەزوو ھاتتەدى: بەراۋەردە بوونى ئارە زوو؛
 بە ئارەزوو گە يىشتن. (اجابت آرزو)
 ئارەزووى خاۋخە يالى خاۋ؛ ئارەزووى بېھوودە.
 (آرزوى محال)
 ئارەزووى دوورودرىژ: ئارەزووى درىژ خايەن
 و دژوار. (آرزوى دور و دراز)
 ئارەسە: ئافەرىن. (آفرين)
 ئارەش: [ناو] ئارەقە. (عرق تن)
 + ئارەق: [ناو] ئاموور؛ ئاقىلە؛ باسكىش؛
 ئېرەقە؛ ئامبوور؛ ئېلەقە؛ ئەمبوور؛
 ئاكيلە. (قطعه دراز خيش)
 ئارەق پىكرىد: [چاۋگەت، (ب) ھىلاک-
 كىردن؛ (۲) خەجالت كىردن. (كنايە از خسته يا
 شرمندە كىردن)
 ئارەق جوش: [ناو، ت] ئارەق سووت؛ زىپكەي
 ورد بە ھۆي تاۋلىدان و ئارەق كىردنى پىستى
 لەشە ھە. (عرق سوز؛ جوش زدن بعلت عرق
 سوزشدن)
 ئارەقچىن: [ناو، ت] (۱) بە پروولە دارىكە
 دەيكەن بەنيو كونى لووتى كەل يان وشتىدا
 بو ئارام كىردنە ھە و ھاكىشانى. (مھارشتىر) (۲)
 كىلوى ژېرمەندىل. (شب كلاه)

ئارەق چىناۋ: [ناو، بەر] [ئاۋەلناۋ] (۱) كە سىك
 ئارەقى وشك بوۋىتە ھە. (خشك شدن عرق)
 (۲) (ب) لە كاردەرھاتوو. (كار آزموده)
 ئارەق خۆر: [ئاۋەلناۋىك] كە سىك كە ئارەق
 دەخواتە ھە؛ مەي خۆر. (عرق خور)
 ئارەق خۆرى: [ناو] كارى ئارەق خۆر؛ مەي-
 نوۋشى. (عرق خورى)
 + ئارەق دەرمان: [چاۋگەت، ت] ئارەق كىردن؛
 (۱) لەگەرما دا يا بە ھىلاكبوون. (۲) لە شەرم
 و خەجالت دا عارەقى شەرم
 دەرمان. (عرق كىردن)
 ئارەق پىژاندن: [چاۋگەت، (ب) ۱] زەحمەتى زور
 لە پىناۋى كارىكا كىشان. (۲) ئارەق پىشتن بە
 ھۆي ھىلاكىيە ھە. (عرق ريختن)
 ئارەق سووت: [ناو، ت] ئارەق سووز؛
 سووتانە ھەي پىست بە ھۆي ئارەقى زور
 كىردن بە تايىت لە ژېر باغل و بەينى پان،
 لە ئىنسانى قەلەۋدا؛ ياسووتانى بەينى پاي
 مىندال لە بېشكەدا بە ھۆي مىز كىردن بە
 خويىدا؛ (عرق سوز)
 ئارەق سەگى: [ناو، ت] فەد: (ب) ئارەقى-
 كىشمىش يا ئارەقى دەست سەزى ھەرزان-
 بايى. (عرق سگى)
 ئارەق فروش: [ناو، ت] مەي فروش. (مى
 فروش)
 ئارەق كىشان: [چاۋگەت، ت] ئارەق گىرتن لە
 ھەلمى، كولاندنى ھەندى گيا يا لە ميوەي
 گەپاۋە يا نىشاستە يىك كە بوۋە بە گولوكوز و
 پاشان بە ئەلكول. (عرق گىرى)
 ئارەق كىشى: [بەرھەمى چاۋگە] كارى

ئارەق دەرھېنان و ئارەق گرتن. (عرق
كشى)

ئارەق گرتن: [چاۋگەت] ئارەق كېشان.
(عرق گرتن)

+ ئارەقگىر: [ناۋەت] (۱) ژېر كراس. (زىر
پىراھن) (۲) جلى ژېر زىن. (نەمد زىن)

(۳) كارى كەسپك كە ئارەق دروست
دەكا. (كسى كە عرق دروست مى كند)

ئارەقى جاترە: [ناۋەت] ئارەقى كە لە
نەعنای كېۋى دەگىرېت و بو زگىئىشە

باشە. (عرق نەنا)

ئارەقى دار: [ناۋەت] ئارەقى چىۋ؛ ئارەقى كە
ئەسەدئەستىك و ئەلكول مېتېلىكى تېدايە و

ژەراۋىيە و كەمى پارافىن و نەفتالېن و
فىئولى تېدايە؛ خواردنى دەمبىتە ھۈى مەرگ

يان كۆيرى. (الكل چوب)

ئارەقى پەشوشىن دەردان: [چاۋگەت] (ب)
زور ھىلاك بوون. (كنايە ازخستكى بىيار)

ئارەقى پەشوشىن رشتن: [چاۋگەت]
ئارەقى پەشوشىن كردن؛ يا دەردان (ب) زور

ھىلاك بوون. (كنايە ازخستكى بىيار)

ئارەقى شاتەرە: [ناۋەت] ئارەقى كە لە
شاتەرە دەگىرى و دەۋاى ھەندى

نەخوشىنە (عرق شاتەرە)

ئارەگوز: [ناۋەت] ئارەگوز؛ ئال وگوز.

(تعويض)

ئارەمووك: [ناۋەت] گامبىشى نەزىر نەمىۋ.
(گامبىش نەزىر و نە مادە)

ئارەمەت: [ناۋەت] دارپۇرە. (رىختە گر)

ئارەمو: [ناۋەت] عەرەب. (عرب)

ئارەمى: عەرەبى. (عربى)

+ ئارى: [ئاۋەلناۋ] گەۋرە؛ بەختىار؛ مەزن.
(بىزىرگ)

+ ئارىا: [ناۋەت] (۱) بەشى سەرە كىيى مىلۇدىيىكى
ئوپپىرايە. (قىسمت آھنگىن اپرا) (۲) دەنگى

تاكە كەسى ئاۋاز لە ئوپپىرا دا. (ئاۋاز تەك نەفرە
اپرا) (۳) مەلەبەندى ئاگر (جاگىگە آتش) (۴) نە-

تەۋەى نىشتەجى بۈۋى كۆچەرى سېى
يېستەكانى ھېند و ئورۋاپى لە پەناى كېۋى

ئارارات (ئاگرىداغ) و باكوورى ئېراند. (ئزاد آريا)
ئارىيى: [ئاۋەلناۋ + ناۋەت] تېرە كە

پەيۋەندىان بە نىژادى ئارىاۋە ھەيە. (آريايى)
+ ئارىخ: [ناۋەت] دارتار؛ دارىكى درىژە لە ئەرەبە

دا. (چوب بلند اراپە)

+ ئارىز: [ناۋەت] (۱) تەپ؛ تەپۈلكى بەرز.

(تەپە) (۲) بەرپز؛ گەۋرە؛ مەزن. (بلند مرتبە)

ئارىش: [ناۋەت] ھوش. (ھوش)

ئارىشەن: (۱) [ناۋەت] لە ئاۋىستادا ھاتوۋە، ئارى؛
ئاگر + شەن: ژيان [ئاۋورى ژيان (آتش و گرمى

زندگى) (۲) ئاۋەلناۋ بەھۈش؛ بەۋرە.
(باھوش)

ئارىك، ئارووك؛ مېچ. (سقف)

ئارىكارى كردن: [چاۋگەت] كۆمەك
كردن. (كمك كردن)

ئارىكارى ويستن: [چاۋگەت] كۆمەك
خواستن. (كمك خواستن)

ئارپىن: ھارپىن. (خرد كردن)

ئارىن دار: [ناۋەت] ئالۋودار؛ دەستەكى

خانۋو. (تېر چوبى سقف)

ئارىنگ: [ناۋەت] مەلەشۋ؛ مەلەزە؛ ئاسمانەى دەم.

(سقف دهان)

نارینهک: [ناو] تاگاداری. (آگاهی)

+ ناز: [ئاوه لئاو + ناو] (۱) هیژ؛ وزه؛ ساغ؛

قهوهت. (قهرت) (۲) پاست و دروست؛ ساده؛

گورج و گول. (درستکار) (۳) [ئاوه لئاو] دژوار؛

چه توون؛ سهخت. (سخت؛ دشوار)

ناز: [ناو] ف. مشه: (۱) ته ماح (۲) زیکی

دهموچاو؛ جوانه زمه. (۱. آز. ۲. جوش جوانی -

سروصورت)

+ نازا: [ئاوه لئاو] دلیر؛ گه پناس؛ خورت؛

به جور نهت؛ شیردل؛ خوشمیر؛ گوستاخ؛

به جهرگ؛ چاف سوور؛ سهله حشور؛

جهنگاوهر؛ بیباک؛ بهزات؛ نه گید؛ میرخاس؛

په ند؛ به جور بوزه؛ مهرد؛ دل قایم؛ لیها توو؛

خیرا؛ ژیهاتی؛ زرینگ؛ گورج و گول له کاردا؛

شوجاع. (تترس. شجاع. جنگاور؛ سلحشور؛

بیباک.) (۲) [ناو] له (نه عزای) ئارهویه هاتوه -

ته نیو زمانی کوردی واتا: نه ندام؛ هه ندیجار -

واتای گشت، هه موو، ده دا وهک: نازای نه -

ندامم دیشی؛ هه موو نه ندامم دیشی. (اعضا؛

همه) (۳) ساغ؛ بی عیب؛ دژی پووج؛ گوژی

نازا. (سالم؛ بی عیب)

+ نازاجهوت: [ناو] تویخی ژیرهوهی به پروو.

(پوسته داخلی بلوط)

+ نازاد: [ناو، ئاوه لئاو] فد: (۱) سیفه تی

سهول؛ (سهولی نازاد) فهزای نازادی

پامیاری؛ سنوری نازاد، دوو کاژیر وه ختم

نازاده؛ له غم نازادم، شوغلی نازاد؛ هه وای -

نازاد؛ سه ری ته نافه که نازاده؛ چوونه ناو نه و

هوله بو هه موو کهس نازاده؛ له زیندان نازاد

کرا؛ گهر دنم نازاد که؛ نیوی پیاوانه؛ نازاده ری.

(آزاد) (۲) په ها؛ ویل؛ به ره لا؛ سه ره خو. (ب)

نافره تی که خوی دانه پوخی

وشهرم نه کات له پروو داپوشین. (آزاد)

- نازاد بیرری: [ناو] شیوهی بیر کردنه وه دوور له

باوه پری سونته تی یان به رچاوته نگی. (آزاد

فکری؛ آزاد اندیشی)

- نازاد فکر: فد: [ئاوه لئاو] نازاد بیرری. (آزاد

اندیش)

نازاد فکری: [ناو] نازاد بیرری. (آزاد اندیشی)

نازاده: فد: (۱) [ئاوه لئاو] دوور له ههر

په یوهندی و سه رشوپیهک له بهرانبهر ههر

جوړ ملهوپیکدا. (۲) دوور له ته سک بیننی؛

خاوهن په وشتیکی جوامیرانه. (آزاده) (۳) سه -

ربهسته. (آزاداست)

نازادی خوازی: [بهره می چاوه] (۱) ویستی

که سانییک که ئاواته خوازان ژیر چه پوکی هیج

ملهوپیک نه بن. (۲) ویستی نازادی -

خواز. (آزادخواهی)

نازادی کاتی: له زیندان بهردانی بهندی بو

ماوه بیکی دیاریکراو. (آزادی موقت)

نازادی مال و مهسکه ن: فد: مافی

هه لیزاردنی مال و خانوو، هه رهوها مافی

به رگری له وه ژوور که وتنی که سانی دیکه.

(حق انتخاب خانه ومسکن داشتن)

+ نازار: فد: [ناو] (۱) نهشکه نجه؛ دهر؛ ژان؛

ئیش؛ پهنج؛ تالو؛ کویره وه ری؛ عه زیته.

(آزار) (۲) نه خوخی. (مرض)

نازاردهر: [ئاوه لئاو + ناوبیک] فد: (۱)

دلوخوازی نازار پیگه یاننن؛ سادیست.

(آزارگر؛ سادیست) (۲) ئەشكەنجەگەر.

(شكنجە گر)

ئازارەبارىكە: [ناو،] سىل. (سل)

ئازارەمرىشك: [ناو،] ت دەر دەمىرىشك.

(مرض مرغ مانند نيو كاسل)

ئازاسەر: [ئاو،] ئاوا سەر بەست و ئازاد؛

هەرزان. (آزاد؛ ارزان)

+ ئازايەتى: [ناو،] بەرھەمى چاۋگە [بە] جەرگى؛

خورتى؛ بى تىرسى؛ جوامىرى؛ چاقسوورى؛

پىكىشى؛ زاتدارى؛ خىرايى؛ گورج و گولى

لە كاردا؛ لىھاتوويى. (دلبرى؛ شجاعت)

ئازتەك: زبان و ئەندامگەلى قەومى

سوور پىستانى مىكزىكى. (زبان و اعضاى

قوم سرخ پوست مكزىكى)

ئازرگان: شارى ئەرزىنجان. (ارزىنجان)

ئازرەنگ: [ناو] (۱) چەخماخە؛ بەرقى

ھەورە تىرىشقە. (آرخش) (۲) رەگى ئاورىن؛

شولەى درىزى ئاور. (رگە آتش)

ئازمەند: [ئاو،] ئاوا ف. مەشە: تەمەككار؛

تەماحكار (آزمند)

ئازىنج: [ناو] خانووى بەردى يەك قاتى.

(خانه يك طبقه سنگى)

+ ئازوبەزە: [ناو،] ت دەين؛ ئازوبەزەت وەئە-

ستۆم؛ دەينت وەئەستۆم. (دين. گناھ)

ئازوگوز: [ناو،] ئازوگوز؛ گوزپەنەو؛

گوزاتنەو لە جىگايىك بۆ جىگايىكى تر.

(نقل مكان.)

ئازوهر: [ئاو،] ئاوا تەماحكار؛ زگبرىسى؛

چاوبرسى؛ موحتاج. (آزمند)

ئازە: [جىناو] ئەو بۆ مى. (او برای جنس ماده)

ئازەر: فە: [ناو] (۱) ئاور ئاگر. (آتش) (۲)

ئاوى سىھەم مانگى پايسى سالى

ھەتاوى. (آذر ماه) (۳) ئاوە بۆ ژنان. (نامى

زنانه)

ئازەربايجان: فە: تە: [ناو] دوو ھەرىمى

پوژ ئاواى باكوور لە ئىران كە كورد و

تورک نشينه. (آذربايجان)

ئازەرمە: [ئاو،] ئاوا لاو؛ جەحىل؛ گەنج؛ عازە-

و. (جوان)

ئازەرھۆشەنگ: لەقەمى ئەوھلەين پىغەمبەرى

پارسىيە كانە كەناوى (مەھاباد، مەتاباد) بوو.

(لقب اولين پيغمبر پارسيان است بنام مهاباد)

ئازەرى: فە: تە: (۱) [ئاو،] ئاوا

پىوھەيدار بە ئازەربايجانەو. (آذر

بايجانى) (۳) ئازەربايجانى؛ جەماوەرىكى كە-

ونارا بوون كە لە ناوچەى ئازربايجان نىشتە-

جى بوون و زمانيان ئازەرى بوو لە زەمانى

مەغولدا زمانيان تىكەل زەمانى ئورال ئالتايى

بوو و زەمانى توركىي لى

پەيدا بوو. (آذربايجانى)

ئازەرىن: فە: (۱) لە سەخلە تابوون؛ لە

ئازاردابوون، (۲) [ئاو،] ئاورىن. (آذرین)

ئازەو: [ئاو،] ئاوا عازو؛ عازەب؛ جەحىل.

(جوان)

ئازىن: [ناو] دەستوور؛ شىو. (متد؛ شيوه)

+ ئازال: [ناو] (۱) ئاشغال. (آشغال) (۲) شتى

بەكەك نەھاتوو و جىگر. (اسباب بى

ارزش)

ئازك: [ناو] ئازنگ؛ بادامە كىويلە. (بادام

كوهى)

ناژ کردن: ناژ نکردن.

ناژ نکردن: [چاوه، ت] (۱) ناژین کردن. (آب بستن به مزرعه) (۲) بیراز کردنی بهرد یان هر شت. (آجکاری)

ناژنگ: [ناو] ناژک؛ بادامی کیوی. (بادام کوهی)

ناژنه: [ناو] (۱) بنچکیکی پرساقه ته بو ناخینی سه ر پوچن. (پته پر شاخ و برگ) (۲) چیلکه ییکه بیخی ددانی بی پاک ده کهنه وه. (خلال دندان)

(۳) توپزی په رو یا خوری که زستانان له سه رکونی پوچن دایده نیښ. (گلوله ای از پارچه برای سرپوش درب روزنه پشت بام) + ناژنښ: ناژن کردن؛ ناژن چاوه گی کور تکراره ی (ناژنښ). (خلاندن؛ خلال کردن) ناژوان: [ناو؛ یک] (۱) لیخوپښ. (رانسن) (۲) لیخوپ. (راننده)

ناژوتن: [چاوه، ت] (۱) پادان؛ بلاو بوونه وهی ناژل به دهشت و سه حرادا. (پخش کردن) (۲) ناژووتن؛ لیخوپښ؛ ژه نندن. (رانسن و تکان دادن)

ناژوتی: زمویی کیلراو؛ شیو کراو. (زمین شخم زده)

ناژودان: (۱) هه لکوتانه سه ر. (حمله بردن) (۲) شهو له وهی ناژل له کیو (در شب چرانندن گله در صحرا)

ناژه لدار: [ئاوه لئاو، ناو] خاوه ن ناژه ل؛ حیواندار. (گله دار)

ناژیړ: فد: (۱) [ناو] هو شیار که ر؛ دهنگی خه به ردار کردنه وهی جه ماوه ر وهک؛ ناژیړی

(خه تهر؛ نامبولانس؛ ناوړ کوژ) (صدای آژیر) (۲) [ناو] ناوی که رهسته ی هو شیار که ر و ناگاهه ر له مه ترسی. (آژیر) (۳) [ئاوه لئاو] ژیر؛ زیره ک؛ تیگه یشتوو؛ عه قلدار. (عافل، فهمیم)

+ ناژین: به شیینه یی ناو کردنه ناو زموی. (آبیاری کردن)

+ نااسا: (۱) نه و وه خته؛ نه و کاته، نه و سا. (آنوقت) (۲) ناش. (آسیاب) (۳) پاشگر نه وهک؛ مینا. (مانند)

+ ناسار: [ناو] نه م وشه یه کو ی (نه سه ر) ی فارسییه به واتای باندوړ به لام وه کوو (موفره - د) له کوردیدا که متر به کار دیت و به شیوه - ی (کو) له نارموی و فارسییه وه و هر گیراوه به واتای شوینه وار و جی په نجه؛ کارگه لی هونه - ری که ده خولقییت یان له پاش که سیک به - جی ده مینې؛ ناسه وار. (آثار)

ناساره: [ناو] نه ستیرم. (ستاره) ناساره زله [ناوت] نه ستیره ی پوژ. (ستاره صبحگاهی)

ناسامی: فد: [ناو + ئاوه لئاو] (۱) خه لکی ناسام له هیند. (اهل آسام) (۲) لقی له

زبانی هیند و نوروپایی. (زبان هند و اروپایی) ناسان بوون: [چاوه، ت] ناسانی؛ ساکار بوون؛ هیسان بوون؛ ساناهی. (آسان بودن)

ناسان بژیو: [ئاوه لئاو + ناو یک] خاوه ن زبانی ساکار و ساده. (دارای زندگی ساده)

ناسانتی: زبان و نه ندامانی قه ومیکی نه فریقایی په ش پو ستال. (زبان و اعضای جماعتی از نژاد سیاه پوستان آفریقایی)

ناسانسور: فد: فرد: [ناو] نامیری کاره بایی بو

سه ره کوتن و چوونه خواره وه له خانووی
 بلینددا. (آسانسور)
 ئاسانسورچی: [ناو] بهرپرسی ئاسانسور.
 مسئول آسانسور
 ئاسانی: [به رههمی چاوه] سانههی؛
 سانههی، هاسانی؛ بارسووی؛ بی
 گیر و گرفت. (آسانی)
 ئاساوبه تال: کناش به تال. (آسیاب خلوت)
 ئاسایش: [ناو] فند: پیک خراوی بهرپرسی
 هیمنی له هه ریمنی کوردستانی عێراقی
 فیدرال. ئاسایشست: هیمنی؛ رهحه تی؛
 ئاسوده یی. (آسایش)
 ئاسایش خواز: [ناوبیک] فند: ئاسوده خواز؛
 رهحه ته لهو؛ ئاسایش خواز؛ هیمنی
 خواز. (آسایش طلب)
 ئاسپرین: [ناو] اند؛ فند؛ فرد؛ تند: (۱) ده
 رمانیکی نازار بهر و نازار شکین. (۲)
 تیزاوی (ئه سید) سالیلیک. (آسپرین)
 ئاست: (۱) ئاغا؛ جه ناب؛ ئه میر. (جناب) (۲)
 حاست؛ حاس؛ حان؛ حاند؛ رووبه روو؛ من له
 ئاستی تو هیج نیم؛ من له چاو تو (له حان تو)
 هیچ نیم. (مقابل)
 ئاستانگ: [ناو] ئاستهنگ؛ زهحه ته؛
 ده ردیسه؛ تهنگ وچه له مه؛ له تهنگی و
 تهنگانه دا بوون. (گرفتاری)
 ئاسته: [ناو] تو مار. (طومار)
 + ئاسته پ: [ناو] هه وه له پهنگی ژیر سازی تابلو
 بو نیگار کیشی. (رنگ آستر)
 ئاسته پ کیشان: فند: [چاوه ته] (۱) پهنگ
 پیاساوینی هه وه له دهست له ژیر پهنگی

ئه سلیدا. (آستر کشیدن) (۲) ژیر سازی. (زیر
 سازی)
 ئاسته پ کیشی: [ناوبه رههمی چاوه] کاری-
 ئاسته پ کیشان. (آستر کشی)
 ئاسته م بین: [ناو] هوور بین؛ زه په بین؛ گهرد بین.
 (ذره بین)
 ئاسته ی جیا: به جی هیشتن؛ لیگه پان؛ دهست
 لی هه لگرتن. (جا گذاشتن)
 ئاسفالت: [ناو] ئیسفالت؛ قیر تاو. (آسفالت)
 ئاسکاریس: [ناو] کرمی په خوله. (آسکاریس)
 ئاسکانی: [ناو] جوړیک هه له په پین.
 (نوعی رقص)
 + ئاسکول: (۱) نیوی ئافره تانه. (نام زنانه) (۲)
 ئاسکی چکوله؛ ئاسکوله. (آهوی کوچک)
 ئاسکه زه پینه: [ناو] ئاسکوله ی چیکراو له
 زهنگیانه. (آهوی بافته شده از منجوق)
 ئاسکه که تیره: [ناو] ئاسکی می که شاخی
 هه بیست. (آهوی ماده شاخدار)
 ئاسکه نیر: [ناو] ئاسکی نیر؛ ئاهووی نیر.
 (آهوی نر)
 ئاسکی تاتار: [ناو] ئاسکی موشکی. (آهوی
 مشک)
 ئاسکی خه تایی: [ناو] ئاسکی موشک دار؛
 ئاسکی مه له بھندی خه تاوخته تن. (آهوی ختا)
 ئاسکی موشکی: [ناو] ئاسکی که له ژیر
 زگیدا کیسه ییکی پر له عه تری بوون خوشی
 هه یه. (آهوی تاتار؛ آهوی مشکین)
 ئاسکی می: مامز. (آهوی ماده)
 ئاسم: [ناو] نه خوشینی نه فهس تهنگی؛ نازاری
 تهنگه نه فهسی. (آسم)

ئاسمان جل: [ئاوہلناو] لات و بیکارہ و فقیر و بیمال؛ ئاسمان لیفی زہوین دوشہ کہ (لات و بیکارہ و بیسامان)

ئاسمان پروخان: [چاوگہ، ت] بو پرو داویکی سیر و سہمہرہ دہلین، (آسمان خراب شدن) ئاسمان قلیش: [ناو] بینای زوربہ رز، (آسمان خراش)

ئاسمان کوئلہ کہی دہوی: بو کاری زور سیر و سہمہرہ یا دروی زور زل و ہک ثہوہ وایی کہ ئاسمان بروخیئی دہلین، (حیران ماندن)

+ ئاسمانی: [ئاوہلناو] عاسمانی، ہرچی گریدراو بہ ئاسمانہوہ ہبی، کتییی ئاسمانی؛ نعدای ئاسمانی (آسمانی)

ئاسمی: [ئاوہلناو] توشی نازاری ئاسم ہاتوو، (آسمی)

ئاسنبر: [ناوہیک] ہر شت کہ بتوانی ئاسن بیرپت؛ مشاری ئاسنبر، (آہنبر)

ئاسنرفین: [ناو] ئاسن کیش، (مغنطیس) ئاسنرفینی کارہ بایی: [ناو] میلہ ئاسنی بہ ناوی تہوہرہ؛ کہ بہ دہورییدا بہ سیمی تایبہت سیمپیچی کرابیئت و جہرہ یانی کارہ با لہ سیمہ کہدا ثہو ئاسنہ دہ کاتہ ئاسن پرفین، (آہنربای الکتریکی)

ئاسن کوت: [ناو، ت] ئاسنگہر، (آہنگر) ئاسنگہری غد: (۱) [ناو، بہرہمی چاوگہ] کاری ئاسنگہر، (آہنگری) (۲) [ناو] کارگای ئاسنگہری؛ ئاسنگہر خانہ، (کارگاہ آہنگری) ئاسنو کہ: [ناو، ت] پارچہ ئاسنی بچوو کہ (آہن - کوچک)

ئاسنہلن: [ناو] کانی ئاسن؛ زہوینی کہ ئاسنی

زور بیئت، (معدن آہن)

ئاسنی سارد کوتان: (ب) ئیشی بی موفا کردن؛ ئیشی بی کہلک کردن، (آہن سرد کوید)

ئاسنی گالوانیزہ: [ناو] ئاسنی کہ پروکیش کرابی بہ پوچ (فافون) و ژہنگ ناہینیئت، (آہن - گالوانیزہ)

+ ئاسو: ناوہ بو پیانوان، (اسم مردانہ)

ئاسوری: [ئاوہلناو + ناو] پیوہنیدار بہ ئاسوریہوہ؛ قہومیکی سامی نیزادن کہ لہ پروژہلانی ناوہراست دہژین؛ خہت و زمان و ئہندامانی ثہو قہومہ، (شاخہ قوم سامی؛ خط و زبان و افراد آن قوم)

ئاسوگا: [ناو، ت] جیی تہ ماشا کردن؛ کہل و بہر زایی پەراویزی عاسمان؛ بہر چاو؛ جیگای مانگ دوزینہوہ لہ ثہوہل و ناخری مانگی -

پرمہ زاندا لہ دہم

ئاسو، (دیدگاہ)

ئاسون: [ئاوہلناو] ئاسان، (آسان)

ئاسوودہ حال: [ئاوہلناو، ت] خاوہنی

ژیانیکی ئاسوودہ؛ خاوہن حالہ تی ہیمنی و بی گیر و گرفتگی؛ لہ نارامشدا، (آسودہ حال)

ئاسوودہ خہ یال: [ئاوہلناو] (۱) خاترجہ م؛ ئہرخہ یان؛ دلنیا، (مطمئن) (۲) بی خہ م،

(آسودہ خاطر)

ئاسوودہ کردن: [چاوگہ، ت] لہ گیر و گرفتگی یان لہ نازارنہ جاتدان؛ ہیمن کردن (آسودہ کردن)

ئاسوودہ گہری: فد: [ناو، بہرہمی چاوگہ] حالہ تی، لہ پرحہ تی و ئاسایشدا بوون؛ لہ نارامیدابوون، (آسودگی)

ناسو وگه: [ناوت] ته پوښکې و ناسو گه ی
 په راوړزی عاسمان. (تپه. افق)
 ناسوو: [ناو] روښنایی؛ ناسو سو ما پرووناکی.
 (روشنایی)
 ناسوینه: [ناو] سورانی؛ فه قبیانه. (سراستین
 بلند)
 ناسه پ: < ناسته پ. (آستر)
 ناسه پ لیف: [ناوت] ناسته پ لپفه؛ پروه لیفه.
 (آستر لحاف)
 ناسه لآبون: [چا وگه] ته به دیهاتن؛ په یدابوون؛
 خویا بوون. (پدید آمدن)
 ناسه نه ره ی: داهیشتن؛ رویشتن؛ شو پ
 کردنه موه. (اویزان کردن)
 ناسه وان: ناسه وان. (آسیابان)
 ناسی: عد: (۱) [ناو+ ناوه لآو] زمانی تاقمی
 له خه لکی قه و قاس. (زبان عده ای در
 قفقاز) (۲) وهرمز؛ ناسی بوون؛ حاله تی به ته-
 نگهاتن؛ به ته نگهاتن. (عاصی)
 ناسیاو ته سپی: [ناوت] ناشی که به و لاخ
 ده گه پت. (آسیابی که با الاغ می چرخد)
 ناسیاو بازی: [ناو] ناسه به ته نه دوره؛
 (گه مه ییکی مندا لآنه). (آسیاب بازی)
 ناسیایی: [ناوه لآو+ ناو] په یوه نیدار به
 ناسیاوه؛ خه لکی ناسیا. (اهل آسیا)
 ناسی بوون: [چا وگه] ته [عاسی بوون؛ حاسی-
 بوون. (۱) حاسی یه ک هاتن؛ تووش یه ک-
 بوون. (بر خورد ناگهانی) (۲) به ته نگهاتن؛
 وهرمز بوون. (عاصی شلن) (۳) سهر بز یوی و
 که له وه کیشی و نافه رمانی کردن. (نافرمانی-
 کردن)

+ ناسیده: [ناو] کووکی. (کوکو)
 ناسیو: [ناو] ناسیو؛ زهره؛ سه ده مه. (صدمه)
 ناسیو دیتن: [چا وگه] ته سه ده مه دیتن؛ زهره
 پیگه یشتن؛ تووشی خه سار بوون؛ زهره ری
 مالی و له شی پیگه یشتن. (آسیب دیدن)
 ناسیو لیدان: [چا وگه] ته چزه لیدان؛ زهره
 پیگه یاندن. (آسیب زدن)
 ناسیو ناسی: [ناو، به ره می چا وگه] زانیاری
 به راوهردی زهره و زانی که لهش له زام یا
 له نه خوشی پی ده گا و هوکاره کانی. (آسیب
 شناسی)
 + ناشاخه: [ناو] تند ناشاخه؛ لای خواروو؛ شتی
 په ست؛ نه وی؛ له تور کییه وه هاتووه. (پائین)
 ناشاردن: [چا وگه] ته [داشاردن؛
 حهشاردن. (پنهان کردن)
 ناشاریا: [ناو، بهر] شار دراوه؛ پیوار بووگ؛
 داشاریاو. (پنهان)
 ناشام به خیر؛ شهبه خیر؛ له ناخشام به خیر؛ یان
 ناغشام به خیری تور کییه وه هاتووه واتا:
 نیواره ییکی درمگ به خیر. (شب بخیر)
 ناشباز: [ناوبک] ناشپه ز. (آشپز)
 + ناشبه تال: (۱) هاوار کردن ناسه وان بو
 مشته ری (ب) ناش دانی نیبه وهرن بو ناش
 لیکردن. (مشتري صدازدن آسیابان) (۲)
 نه ندانی حیز به که بلاوه یان کرد و به جاریک
 ناشبه تالیا نکرد؛ ده ستیان لهو کاره هه لگرت.
 (از هم پاشیدن)
 + ناشپه زی: فد: [ناوبه ره می
 چا وگه] زانیاری له چیش تالیا ن؛ هه روه ها؛
 هونه ری ناشپه زی؛ وانه ی ناشپه زی؛

پیشه‌ی ناشپه‌زی؛ له هیندی ناوچه ده‌لین
ناشپه‌زی که لام وایه هه‌له‌یه چونکا ناش یا
چیشت وه‌ک نان له قالب نادریت یان پان
ناکریته‌وه و ناییزیت. (آشپزی)

ناشتکرده‌وه: [چاوگه‌ت] پیکه‌ستن و پیک
هینانه‌وه‌ی دوو یا چند که‌س که نیوانیان
ناخوش بووبی. (آشتی دادن)

ناشتیخوازی: [ناوبیک] فد: (۱) مه‌یل
به ناشتی؛ مه‌یل به ناشتوونه‌وه؛ مه‌یل به
ناشت کرده‌وه. (۲) ویستنی سولج و مه‌سله-
ت و هیمنایه‌تی. (آشتی طلبی)

ناش چیکردن: [چاوگه‌ت] (۱) چیشت
دروستکردن. (آش درست کردن) (۲) ناسیاو
چاک‌کردن؛ ناسیاو دروستکردن یا
دروستکرده‌وه. (آسیاب درست کردن)

ناشخال: [ناو] زبل؛ (ب) پیای‌ئاکارخراپ؛
شتی خراپ و بی‌که‌لک. (آشغال)
ناشخالدان: [ناو] زبلدان. (زباله دان)

ناشخالی: [ناو] فد؛ کارگه‌ری شاره‌داری که
پروانه زبلی مالان به سه‌یاره یا عه‌پابه ده‌پاته
ده‌روه‌ی شار. (آشغالی)

ناش خو‌زی: فد: [ناو] (۱) ده‌فری گه‌وره‌ی
ناش تیگردن. (۲) کاسه یا پیشده‌ستیکی ناو
چاله بو‌ناش و گرار و چیشتی ناوه‌کی
خواردن. (کاسه آش خوری)

ناش خو‌زی: [ناو] کاری خواردنی ناش و گرار.
(آشخوری)

ناشدار: (۱) شو‌دار؛ نه‌دار. (مرطوب) (۲)

ده‌قدار؛ ناهار لیدراو. (آهار دار)

ناشدول: ناش‌به‌تال. (خالی بودن آسیاب)

ناشدوله: (۱) ناش‌به‌تال‌کردن. (۲) ناش چوله.
(آسیاب خالی است)

ناشقانی: [ناوبه‌ره‌می‌چاوگه] ناشه‌وانی.
(آسیابانی)

ناشقورت: (۱) [ناوه‌لناو] بی‌تین؛ لاواز. (ناتوان؛
لاغر) (۲) گه‌رمای که‌م. (کم حرارت)

+ ناشقه: [ناو] گولی لا‌ولاو. (نیلوفر)
+ ناشک: [ناو] جیقه‌ل‌دان؛ جیکه‌ل‌دان. (چینه
دان)

ناشکه‌را: [ناوه‌لناو] ناشکرا. (آشکار)
ناشگه: [ناو] چیشت‌خانه. (آشپزخانه. غذا
خوری)

ناش گه‌ران: (ب) کارکردنی ناش. کارکردن-
(آسیاب)

ناشگه‌پین: [ناوبیک] ناسیاوان؛ ناشه‌وان.
(آسیابان)

ناشم: خواردنه‌وه؛ وه‌خواردن. (آشامیدن)
ناشماست: فد: [ناو] تیکه‌لی ماست و

برنجی‌کول‌او؛ چیشتی تاییه‌ت بو‌نه‌خوش.
(آش ماست)

ناشمال: [ناوه‌لناو] (ب) مروقی‌ماستاو‌کهر و
چاپلووس؛ جامه‌لووسکی که‌ر؛ خولته‌که‌ر.
(خایه‌مال)

ناش منال‌که‌ل: [ناو] چیشته‌قوله؛ چه‌ندجو‌ر
چیشت که‌ مندلان تیکه‌لی ده‌که‌ن و
دابه‌شی‌ده‌که‌ن وه‌ک چیشتی مجی‌ور.
(مخلوط چند غذا توسط بچه‌ها و تقسیم آن)

+ ناشنا: [ناوه‌لناو] فد: به‌کاریک زانین و
سه‌رده‌ر کردن له‌کاریک؛ به‌له‌د. (آشنا)

ناشنا گرتن: [چاوگه‌ت] دو‌ست-

په‌یدا کردن (دوست یابی)

ناشانه‌وه: [چاوگه‌ت] (۱) دامه‌زرانی ناش.
(آسیاب درست کردن) (۲) (ب) ناژاوه
دروست کردن. (آشوب به پا کردن)

ناشناور و شنّا: [ناوت] دوست و ناسیاو.
(آشنایان)

ناشنایانه: [ئاوه‌لناوت + به‌ند] (۱) ناسیاوانه؛
له‌رووی به‌له‌دیه وه. (۲) دوستانه؛ وهک
ناسیاو. (آشنا آسا)

+ ناشنایه‌تی: [ناو، به‌رهه‌می
چاوگه] سهرده‌ر کردن له کردنی کاریک؛
تیگه‌یشتن له کاریک؛ به‌له‌دی. (شناخت و
مهارت)

ناشو: [ناو] چلکی برین. (چرک‌زخم)
ناش‌وماش: (۱) [ناو] گهمه‌ی دنگ له خو
برینی مندالان. (یک نوع بازی کودکانه) (۲)
وته‌ی قسه‌برینه‌وه‌ی مندالان له باتی
هیچمان له هیچ؛ بی‌حساب. (بی حساب)
ناشوو: [ئاوه‌لناو] بیس و چه‌پهل. (آلوده)
ناشووت: [ناو] کلپله به‌فر؛ ههره‌س؛
پنوو. (بهمن)

ناشووری: [ناو + ئاوه‌لناو] (۱) خه‌لکی ناشوور.
(مردم آشوری) (۲) جه‌ماوه‌ریک له نیژادی
سامی که له به‌ینی دوو چۆماندا ده‌ژین. (عهده
ای از سامی‌ها در بین النهرین) (۳) شیوه‌ی
نووسینیان. (خط آشوری) (۴) زمانیان. (زبان
آشوری)

ناش‌وه‌ستایی: [ناوبه‌ره‌می چاوگه]
وه‌ستایه‌تی ناش. کاری چیکردن و
چیکردنه‌وه‌ی ناش. (مهارت در

آسیاب درست کردن یا تعمیر کردن)

ناشه‌ف: [ئاوه‌لناو، به‌ر] شیواو؛ شله‌ژاو؛ تیّک-
چوو؛ ئالۆز؛ شیویاگ؛ ناشوفته؛ ناشیو. (آشفته)
ناشه‌قان: [ناو] ناشه‌وان. (آسیابان)

ناشه‌وپاشه: [ئاوه‌لناوت] ئالۆز؛ شیواو؛ تیّکه‌لاو؛
خه‌وی ناشه‌وپاشه؛ خه‌وی تیّکه‌ل پیّکه‌ل.
(پیشان)

ناشی: [ناو] (ته‌قلیت؛ لاسایی؛ دهمه
لاسکی) ی کوپرانه و بی‌سه رنجدان.
(تقلید کور کورانه)

ناشی: [ناو] کولۆلی؛ جیی په‌حم‌پوون؛ مأل-
ویرانی؛ کویره‌وه‌ری. (بدبختی)
ناشی‌ئاو: [ناوت] ناشی‌که به ئاو بگه‌ریّت.
(آسیاب آبی)

ناشی‌با: [ناوت] ناشی‌که به با بگه‌پّیت؛
شوېه‌نانن به خول‌خواردنی زور توند، وهک
ناشی‌با ده‌خولپته‌وه. (آسیاب‌بادی)

ناشی بی‌ئاو نانه‌وه: (ب) کاری بی‌سوود و
بی‌قازانج کردن. (کار بی‌هوده)
ناشی پیّده‌گه‌پّیت: (ب) ههر شت که زور بی،
ئه‌وه‌نده زوره ناشی پیّده‌گه‌پّیت. (کنایه از هر
چیز زیاد)

ناشیت: [ناو] ههره‌س؛ به‌لأ، موسیبه‌ت.
(بلا؛ مصیبت)

ناشیتّی: [ناوبه‌ره‌می چاوگه] ناشتیتّی؛
هیمنی؛ ناسایش؛ حاله‌تی ناشتی و نیوان-
خوشی. (آسایش)

ناشی‌جندوکان: [ناوت] زق‌ره‌ک؛ گیزاو.
(گرداب)

+ ناشیف: [ناو] په‌ریشانی. (آشفته‌گی)

ناشی کاره‌با: ناشیک که به هی‌زی کاره‌با ده‌گه‌پیت. (آسیاب برقی)
 ناشی ماتوڤ: [ناوت] ناشی مه‌کینه. (آسیاب موتوری)
 ناشین: [ناو] (۱) قونیر؛ دومه‌ل. (دمل) (۲) ناخ هه‌لکیشان. (آه کشیدن)
 ناشی و لاغی: [ناوت] ناشیک که به‌ئه‌سب یا کهر ده‌گه‌پیت. (آسیاب اسبی)
 + ناغا: [ناو] (۱) ناغه؛ گه‌وره؛ سه‌یی؛ سه‌یید. (آقا) (۲) ناشی دامه که بگاته ئه‌وسه‌ری ته‌خته دامه ده‌بیته ناغا. (آقا در بازی دامه) (۳) شوان به ساحییی ران ده‌لی. (آقا)
 ناغابانی: [ناوت] ناغه‌بانو. (نوعی دستار)
 ناغادی: [ناوت] گه‌وره و خاوه‌نی دی. (مالک قریه)
 ناغازاده: [ناوت] (۱) وشه‌ی ئیحتیرام بو کوپری که سیک؛ دوینی ناغازادم دی واتا کوپه که تم دی. (برای احترام آقا زاده) (۲) کوپری ناغا. (پسر آقا) (۳) بو پرسیار له جیاتی کوپری تویه ده‌لی ئه‌وه ناغازاده‌یه یانی کوپری تویه. (آقازاده)
 ناغاوات: کو‌ی ناغا؛ ناگاهل؛ که‌سیک که له هو‌زی ناغایه. (آقایان)
 ناغابانو: [ناوت] ناغا و خانم؛ زن و می‌رد. (خانم و آقا)
 ناغایانه: (۱) [ئاوه‌لناو] وه‌ک ناغا؛ ناغا ئاسا. (آقا مانند) (۲) [ناو] به‌شی ناغا له داهاتی په‌عیه‌ت له قه‌دیما. (قسمت)
 اربابی از حاصل زارع (۳) کاریک که له ناغا دموه‌شیت‌ه‌وه. (مانند آقا. آقا آسا)

ناغایه‌تی: (ب) (۱) [ناوبه‌ره‌مه‌می چاو‌گه] گه‌وره‌یی؛ خاوه‌ن په‌وشتی ناغایانه. (۲) کاری ناغا؛ ملک‌داری؛ خانیه‌تی. (آقای)
 ناغایی: (۱) [ئاوه‌لناو] گریدراو به‌ئاغاه؛ مالی-ناغایی. (۲) [ناو، به‌ره‌مه‌می چاو‌گه] جینتیمه‌نی؛ خاوه‌نی که سایه‌تی؛ گه‌وره‌یی؛ ملک‌داری. (آقای)
 ناغچیاوش [ناو] تده ناغجه‌واش. (نام گیاهی-است)
 ناغریداغ: تده [ناو] ئوغریداغ؛ وشه تورکیه: کیوی دز؛ ناگریداغ؛ کیوی ناغری (ناگری) له سنووری ئیران و تورکیا. (آارات) ناغلاغ: سه‌ریه‌تال؛ سه‌رئاواله. (روبار)
 ناغه‌برا: [ناوت] (۱) ریزان له برای گه‌وره؛ ناغابرا. (آقا داداش) (۲) ناوه بو‌پیاوان. (نامی مردانه)
 ناغه‌لان: [ناوت] هه‌وارگه. (جای اسکان بیلاق-نشین)
 ئافار: [ئاوه‌لناو] به‌رانبه‌ر. (روبرو)
 ئافاقه: [ناو] شادمانی. (شادمانی)
 ئافانن: تاواندنه‌وه؛ تاتیواندن. (ذوب کردن)
 ئافتمات: [ناو] روس‌د؛ فده: (۱) جو‌ریک موسه‌لسه‌لی خو‌کار. (اسلحه خودکار) (۲) ناوی که ره‌سته‌ی خو‌کارکردنی کاره‌بای سه‌یاره. (وسیله خودکار کردن برق ماشین؛ آفتمات)
 ئافتاوله‌گهن: [ناوت] که‌ره‌سته‌ی ده‌ست شتن؛ زیاتر پیش نان خواردن و دوا‌ی نان خواردن له قه‌دیم دا. (آفتابه لگن)
 ئافتاوه‌دار: [ناوت] خزمه‌تکاری ئه‌فتاوه

هه لږ بو دهست شتن له ديوه خان.

(آفتابه دار)

ثافتاوه دز: [ناوت، دزى ثافتاوه. (ب) دزى
گه نده خوړ وگه نده لدز؛ دزى كه شتى بى-
قابيلته ده دزى. (آفتابه دزد)

ثافتوش: خوښه لهور تاندن؛ خوښووش
كاريك كردن؛ گه يشتنه يه ك. (دخالت)
ثافر: [ناو] (۱) ژه ك. (اغوز) (۲) جيگه ي ناو
خواردنى نازل؛ ناخوړ. (آبشخور، آخور)
ثافراد: [ناو] ثافره ت. (زن)

ثافراز: [ناو] بليندى؛ هه وراز؛ سهره و ژوورى.
(فراز)

ثافرانده: [ناو؛ بك و بهر] دروست كړاو؛
دروستكهر. (خلق؛ خالق)

ثافراندى: [ناو بك و بهر] (۱) ثافه ريده؛
دروستكړاو. (آفريده) (۲) دروستي كړد؛
خولقلاندى. (خلق كرد)

ثافريتن: ناوړ شتن. (آب ريختن)
ثافريقا: [ناو] يه كى له پينج قوړنه ي وشكى
دونيا. (آفريقا)

ثافريقايى: [ثاوه لئاو+ناو] (۱) خه لك ثافريقا.
(آفريقايى) (۲) گریدړاو به ثافريقاوه.
(آفريقايى)

ثافريكان: ديارده زبانيك كه هوله نديه كان له
ثافريقا كردپانه باو. (آفريكان)

ثافرينه: [ناو بك] چي كهر؛ دروستكهر. (خالق)
ثافزىل: [ناو] هه سټيل؛ ته سټير. (استخر)

ثافسارك: [ناو] سهر داو؛ ژيرزه مينى له بينا دا
بو سارد كردنى ناو. (سرداب)

ثافسايد: فد: [ناو] تاوانپكى وه رزشى له

فووتبالدا (توپی پا) و اتا پاس دان
به كايه كهر يك كه له پيش كايه كهرانى
حريف و نزيكتر به دروازه بى. (آفسايد)

ثافه ته: [ناو] بلفه ته. (طاعون)
ثافگير: زماو. گول. (آبگير)

ثافه جان: [ثاوه لئاوت] شه يتان و نائارام و
شلوځ. (نا آرام)

ثافه روژ: بى به ش و بى به هره؛ بېپار. (بى-
نصيب)

ثافه ريده كار: [ناوت، فد: يه زدان؛ داهينه ر؛
خودا. (آفريدگار)

+ ثافه رين: فد: وشه ي ته عريف؛ وه ك دهست
خوش؛ چاكت كرد. (آفرين)

ثافيده: [ثاوه لئاو] ياقز؛ پاك؛ خاوين. (تميز)
ثافير: [ناو] ته شتى ناو خواردنه وه ي نازل.
(آبشخور)

+ ثافيش: [ناو] فرد؛ فد: نيتيلايه بو
هه لئاو اسين و ناگادارى؛ زياتر به وينه وه؛
دهسته واژه ي سينه مايى (ته كته رى حازر به كار
و ناماده بو فيلم هه لگرتن. (آفيش)

+ ثاڤا: ناو؛ گوم بوون و له ناسو چوونه خوار؛
نقوم بوون له ناسو. (غروب كردن)

ثاڤا ترش: سر كه. (سر كه)
ثاڤاتى گه رپاى: [چاوگه، ت] ناو تى زاو؛ ناو
تى گه رپاو؛ ميوه ي دمه وه گه يشتن.

(آبدار شدن ميوه)
ثاڤانيوه ردان: [چاوگه، ت] ناو تيوه ردان. (آب
كشيدن)

+ ثاڤار: [ناو] سنوور؛ به رانېهر. (مرز؛ برابر)
ثاڤاره: [ثاوه لئاو] (۱) ثاواره؛ سهر گه ردان.

(آواره) (۲) [ناو] گولچن؛ تهو که سانه له تاو
فه قیری له جاردا گوله گهنم ده چنه وه. (گل
گندم چین)

ثاقارهش: [ناو] نه خوشینی چاوه. (آب سیاه)
+ ثاقاری: [ثاوه لئاو] دهر به دهر؛ ثاواره؛
سه رگه ردان. (آواره)
ثااکرن: [چاوه، ت] ثاوه دان کردن. (آباد
کردن)

ثااگهر: [ناوبک] ثاوه دان کهر. (آباد گر)
ثاانندن: [چاوه، ت] تاوانندنه وه؛ ثاتیوانندن؛
قال کردن. (خوب کردن)
ثاانانی: [ناو] (۱) ثاوه نیا؛ ره پسته. (آبسته) (۲)
ثاوه دانی (آبادی)
+ ثاقاهی: به و جور؛ به وی ثاواهی: به و
جور. (اینطور)

ثاقاهی کاری: [بهره می چاوه] به ثنائی؛
ثاوه دان کردن. (بنایی، آباد کردن)
ثاقبر: [ناو] (۱) به نند؛ (سد) (۲) [ناوبک]
که سیک که ریگای ثاو ده به سستیت یا ثاو
له جوگه داده بریت بو شوینیکی دی؛ (۳) [ناو]
جوریک نه خوشینی حه یوانی ورده یه. (کسی
که راه آب را می بندد یا بجای دیگر هدایت
می کند؛ نوعی مرض بز و گوسفند)

+ ثاقه نگ: [ناو] پونگاو؛ په نگاو. (آبی که
جلوی آن گرفته شده و جمع شده)
+ ثاقخیز: [ناو] جیگای کوپوونه وهی ثاوی
جوگه و پواری ههر هه ریمی؛ زنه؛ ثاوی که
هیواش دهر و؛ جوگه له ییک که بنه که ی زیخ
بی. (آبخیز)

ثااخیز داری: [ناو] (۱) فه ننی که لک

وه رگرتن له ثاوی ثاوخیز. (۲) به رگری له
شور دنه وهی خاک به هو ی سیلا وه وه.
(آبخیز داری)

ثااذا: [ناو] (۱) جور داریکه. (نوعی درخت)
(۲) هه ودا؛ تال؛ داو. (رشته)

ثااذاز: [ثاوه لئاو] ثاودار؛ وهک میوه ی
ثاو گرتووی خوش و به تام؛ ولاتی که خاوهن
ثاوی زوری. (آبدار)

ثااذان: (۱) [ثاوه لئاو] ثاوه دان. (آباد) (۲) ثاودان.
(آبدان. آبیاری کردن)

ثااذایی: [ناوبه] ثاودایی؛ ثاودراو. (آبیاری
شده)

ثااذاپ: [ناو] ثاودپ؛ کهنده لآن. (آب کند)
ثااذاپ که: [ناو] ثاودپ که؛ ثاودپ. (آب کند)
ثااذاه: [ناو] ثااذا؛ هه ودا؛ تال؛ داو. (رشته)

ثااذاهس: [ناوت] ثاوده ست؛ مه بال. (مستراح)
ثااذاه ستخانه: [ناوت] ثاوده ستخانه. (مستراح)
ثااذاه لیک: [ناوت] لیک یی ده؛ ثاوی ده.
(آبدهان)

ثااذاه م: [ناوت] ثااذاه لیک؛ لیک. (آب دهان)
ثااذاپز: [ناوبک] که سیک که کاری ثاوداشتنه
و ثاو دها به پرووه ک. (آبیار)

ثااذا: [ناو] ته شتی ثاو تیدا خوار دنه وهی ثاژهل.
(تشت آبشخور گله)

ثااذا: [ناو] ثاور؛ ثاگر؛ ثاهیر؛ ثار. (آتش)
ثااذاز: هه وراز. (سربالا)

ثااذاندن: [چاوه] ثااذاندن؛ داهینان؛
هینانه دی. (آفریدن)

ثااذانده: [ناوبک] داهینه؛ ثااذانده.
(آفریننده)

ثاف پتن: [چاوهگهت] تاو پستن. (آب ریختن)
 ثاف پژانندن: [چاوهگهت] (۱) تاو پژانندن؛ چوونه
 سهرئاوی. (آب ریختن. دست به آب) (۲)
 (ب) کردن به باو؛ سهرمه شق دادان؛ گهوره
 تاو دهر پژیست چکوله پای لیده خا. (بدعت
 گذاری)

ثاقرمیش: [ناو] تاو مووش؛ تاو ریشم؛
 هه وریشم. (ابریشم)

ثاقرپو: [ناو] (۱) پاشاو؛ زیاده تاوی تاژین-
 کراو که له زهوی دهرده چی. (آب زیادی که
 در موقع آبیاری از زمین خارج می شود) (۲)
 تاوهرپو: لیژیایی سهربان و زهوی که تاوی پیا
 ده چیته خوارهوه. (آبریز.) جیگای تاو
 پیارویشتن و دهرچوون؛ گونجه. (مجرای آب)
 (۴) سنووری دوو لیژیایی کیو یا دیره گ. (خط
 الراس)

ثاقرپوو: [ناو] تاو پوو؛ تاو پوو؛ شهره ف. (آبرو)
 ثاقرپوو بهر: [ناو] یک تاو پوو بهره. (آبرو ریز)
 ثاقرپوودار: [تاو] تاو، [تاو] تاو پوو؛ به تاو پوو.
 (آبرو دار)

ثاقرپوومه ند: [تاو] تاو، [تاو] تاو؛ فد تاو پووومه ند؛
 به تاو پوو. (آبرومند)

+ ثاقرپژ: [ناو] تاو پژ؛ تاوی خور؛ تاوگه؛
 سهراو؛ تاو ده ستخانه؛ توالت. (آبشار؛ توالت)
 ثاقرپژن: [ناو] دژاو؛ لیژ. (سرازیری رودخانه؛
 زمین سرازیر)

ثاقرزوونک: [ناو] تاو لقه زوونه. (سگک)

ثاقره لک: [ناو] (۱) گیلان؛ گیلان.

(گیلاس) (۲) کیسه تاو یک له ناو له شی
 مرو قدا پهیدا ده بی. (کیسه آبی که در بدن

بو جود می آید)

ثاقری: زهناو؛ تاو مزی؛ زونگ. (باطلاق)

ثاقرپژ: تاوی زپژ؛ تاو دانهوه به زپژ. (آب طلا)

ثاقریق: تاو دانهوه به زپژ. (آب نقره کاری)

ثاقریل: [ناو] تاو قهقه؛ ههوز؛ ته ستیر.

(حوض)

ثاقریمک: [ناو] (۱) تاو زونه؛ تاو زونه.

(سگک) (۲) لوتهر؛ مه ته لوک؛ هه لهین؛

قهو سهله. (متل)

ثاقره نی: [ناو] مه له وانی. (شنا)

ثاقرسارک: [ناو] سارداو؛ جیگهی سارد بو

فینک کردنی تاو. (سرداب)

ثاقرسیر: [ناو] شورباوی سیر؛ تاوی سیر؛

سیر تاو. (آب سیر. آش سیر)

+ ثاقرسین: [چاوهگهت] تاو کیگیشتن؛ حالییوون.

(برک کردن)

ثاقرشورک: [ناو] خوراک یکی فقیرانه. (خوراک

فقیرانه)

+ ثاقرشیله: [ناو] شیلهی تری و میوه. (افشرد

میوه)

ثاقرکش: (۱) [تاو] تاو؛ تاو کش؛ (ب)

خواردنی چهر و سویر. (۲) [تاو] تاو کاری تاو

کیشانه؛ کاری که سیک که تاو ده با بو

جیگاییک. (آبکش)

ثاقرگوش: [ناو] تاو؛ شورباوی گوشت؛ گوشتاو.

(آبگوشت)

ثاقرگون: تاو سمانی؛ شینی کال. (رنگ آسمانی)

ثاقرگردان: [ناو] که وچکی زور گهوره بو تاو

هه لگو پژتن. (آبگردان)

ثاقرگینه: [ناو] مسینه ی تاو؛ شووشه ی

گه وره ی جیئی ناو. (آبگینه)
 ئاقلدناک: [ناو] پهره ول؛ ناوالمندال. (جفت زانو)
 ئافور: [ناو] نیریه کیوی. (بز کوهی نر)
 ئافوک: [ناو] کووله که: کوودی. (کدو حلوایی)
 ئافی: [ناو] ناو. (آب)
 + ئافی: شینی کال؛ ئاوی؛ پهنگی ئاسمانی.
 (آبی آسمانی)
 + ئافیار: [ناو] بهرهمی چاوگه [ئاویاری؛ په-
 وتی ئاودان. (آبیاری)
 ئافیزه: [ناو] زهرده قوړه؛ جوړیک مارمیلکی
 گه وره که به هوئی گوړینی جیگای ژبانی
 پهنگ ده گوړیت و پهنگی دهوروبه ری به
 خوږه وه ده گریټ. (نوعی سوسمار)
 ئافیزه: [ئاوه لئاو] پاک؛ خاوپن؛ پاقر. (پاک)
 ئافیستا: [ناو] کتیه پیروژه که ی-
 زه پدهشت. (اوستا)
 ئافین: [ناو] ئامیان؛ داری لی چه قابی. (زمین
 درخت کاری شده)
 ئافینک: [ناو] خونا ف؛ شه ونم؛ ئاونگ؛
 خوناوه. (شینم)
 + ئافار: [ناو] زهوییک که داری لی چه قاپیت.
 (زمین درختکاری شده)
 ئاقاق: [ناو] داریکی جهنگه لیه آقا قیا. (آقا قیا)
 ئاقاقیا: [ناو] فد؛ نه قاقی؛ داریکی
 جهنگه لیه. (آقا قیا)
 ئاقلانه: [ئاوه لئاو] بهندت؛ فد؛ له پرووی
 نه قله وه؛ وه که که سیکی تیگه یشتوو؛ زیرانه.
 (عاقلانه)
 ئاقل بوون: [چاوگه، ت] (۱) زانا بوون؛

زیر بوون؛ بوونه دارای نه قل. (۲) (ب)
 تمبیی بوون؛ وای لیدا بو عومریک ئاقل بوو.
 (عقل شدن)
 ئاقل کردن: [چاوگه، ت] (۱) ته ممی کردن؛
 وای لیدا بو بابی ئاقل کرد. (کنایه از تنبیه کردن)
 (۲) فیری عقل و فام کردن. (عقل کردن)
 ئاقلی: [ناو] بهرهمی چاوگه [تیگه یشتووی؛
 عاقلیت کرد نه چووی دمنه په شیمان
 دمویه وه. (عاقلی)
 ئاقووبات: [ئاوه لئاو] پاریز کار؛ خو پاریز. (پرهیز
 کار)
 ئاقيله: [ناو] ئاموور؛ ئارهق؛ یارهق؛ ئاکیل
 به شیک له که رهسته ی جووت؛ باسکیش؛
 باسکه مزانه. (قسمتی از خیش) ئاقيله و ماقيله:
 [ناوت] ئاموور و نیر؛ یارهق و نیل؛ ئاکيله و
 ماکيله؛ ئارهق و نیل؛ ئاراف؛ ئاقيله و ماقيله.
 (خیش)
 ئاک: [ناو] (۱) ناوی پیوانه؛ کورتکراوه ی
 ئاکو. (نام مردانه مختصر شده ئاکو) (۲)
 کورتکراوه ی ئاکبه ند. (مخفف اکبند)
 ئاکاردئون: اند؛ فد؛ فرد؛ [ناو] گارمون؛
 گه په مهشکه؛ جوړیک ئامرازی موسیقاییه.
 (آکاردئون)
 ئاکاردئونتی: فد؛ حاله تی شتیک، که وه ک
 گه په مهشکه دریژ و کورت بیته وه.
 (آکاردئون)
 ئاکازو: [ناو] سهخته داریکی گهرمه سیریه که
 داره که ی خوږه رنگ و جوانه له سه نعه تی
 دارتاشیدا به کار دهریت. (آکازو)
 ئاکاسیا: [ناو] سهخته داریکی جهنگه لیه له

گه رمه سیر ده پرویت؛ میوه که ی گری گریه
ولقه کانی بو سه و ته چیکردن به کاردیت.
(اکاسیا)

ٲاکان: (١) جه ماومریکن له شه فریقای رور
هملات. (قوم آکان در آفریقا) (٢) هه ریه ک له
هندامانی شه جه ماومره. (افراد آن قوم)
(٣) زبانی شه جه ماومره. (زبان آن قوم)
ٲاکاو: [ٲاوه ٲناو] زرینگ؛ زیره ک؛ چابوک.
(زبرورزنگ)

ٲاکبه ند: [ٲاو + ٲاوه ٲناو] اند؛ فد: (١) شه
به سه به نذیه که له فابریکا ده کريت. (٢) (ب)
تازمبوون و کاری نه کردوویی،
که ره سه ییک. (اکبند)
ٲاکر ٲلیک: [ٲاو] جوریک ره نگی وینه کیشی
که به ٲاو شل ده بیته وه بو وینه کیشی له سه ر
قوماش. (اکرلیک)

ٲاکسان: [ٲاو] فد؛ اند؛ فرد: (کوز، ده سه ته واژه ی
موسیقیه) لیدانی نوٲیکی تاییه ته له ٲاکاو و
پی ٲاگری له سه ر شه نوٲه له نور کیستردا.
(اکسان)

ٲاکله: [ٲاو] فد (١) سفلیس؛ شانکر؛ ٲاکيله. (٢)
سفلیسی. (٣) (ب) به زنی بی حه یای زمان
دریز ده لئین؛ جوینه. (٤) له جه ندجی به
گولیش ده لئین. (سفلیسی)

ٲاکو: [ٲاو] (١) ناوی تیره و هوژیکی گه
وره ی کورده. (نام قبيله ایست) (٢) کیوی -
گه وره. (کوه بلند) (٣) ناوه بو پی اوان. (نامی
مردانه)

ٲاکو: (ف. مان). له وشه ی (ٲاک) وه رگیراوه
واتا: که سیک که به شهرم و خوٲاریزیه وه

ده ٲاخفی (آنکه باشرم و احتیاط سخن بگوید)
+ ٲاکواریوم: [ٲاو] فرد، فد؛ اند؛ ده فری شووشه بو
راگرتی جان هومری ٲاوه زی. (اکواریوم)

+ ٲاکورد: [ٲاو] اند؛ فرد؛ فد؛ کوزی موسیقیه؛
جه ند نوٲی موسیقایی هاو فریکانس که
پی که وه لییدرین. (اکورد)

ٲاکولاد: [ٲاو] فرد؛ فد؛ جه له مه؛ وه ک دوو
ته بروی په یوه سی به رانه ر به یه ک که جه ند
په رانتریز ده گریته به ر و جیایان ده کاته وه؛ بو
جیا کردنه وه ی وشه گهل و ره سه ته گهل به کار
دی؛ وه ک {} (اکولاد)

ٲاکوٲیان: تیره ییکن له نزیک ی ره واندوز
نیسه جین. (اکوٲیان)

ٲاکوٲی: [به ند] ره مه کی؛ گوٲره؛ بی -
سه رنجدان؛ جه که ردا سی. قه زاو قورته کی.
(الکی؛ شانس؛ بدون تخمین)

ٲاکه: [ٲاوه ٲناو] خراب؛ ٲا ره سه ن. (بدل)
ٲاکینجه: [ٲاوه ٲناو] جیگر؛ ساکین؛ نیسه جی؛
ٲاکنجه. (مقیم)

ٲاکینجه بوون: [چاو گه ت] جیگر بوون؛ سا
کین بوون؛ نیسه جی بوون. (مقیم شدن)

ٲاکا دار بوون: [چاو گه ت] خه به ر دار بوون؛
هو شیار بوون. (آگاه شدن)

ٲاکا دار کردن: [چاو گه ت] ٲاکا کردن؛ خه به ر
پی ٲدان؛ تیگه یانندن؛ هو شیار کردن وه.
(خبردار کردن؛ فهماندن)

ٲاکا داری: [ٲاوه به ره مه ی چاو گه] ٲانگه شه؛
راگه یانندن؛ هو شیار. (آگاهی؛ هو شیار)

ٲاکا داری تیلیفیزیونی. رادیوئی. سینه مائی:
راگه یانندن بو نیشان دانی چوٲیه تی (مه به

ست) یا مه تاع و شتومهک به خه لک؛ له -
 رادیو و تیلیفیزیون و سینه مادا. (پیام بازرگانی)
 ناگاداری دیواری: ناگاداریک که له کووچه و
 بازار به دیوار موه ده چه سپی. (آگاهی دیواری)
 ناگادهر: [ناوبک] خه بهر گه یین؛ هوشیار کهر.
 (آگاه کننده؛ خبر دهنده)
 ناگاکردن: [چاوگه، ت] وه خه بهر هیئان. پی را
 گه یانن؛ جاړدان، وشیار کردن. (آگاه کردن)
 ناگال: [ناو] نه گال؛ عه گال. (عغال)
 ناگاله خوېرآن: [چاوگه، ت] بیهو شېوون؛
 هوش له سه ره پرین؛ حه یران بوون. (بیهوش -
 شدن؛ حیران شدن)
 ناگا لیوون: [چاوگه، ت] (۱) هوش پیوه بوون؛
 زیر چاو ده پری خستن. (نگهبانی)
 (۲) خه بهر لی بوون. (آگاهی داشتن)
 ناگا لی هېوون: [چاوگه، ت] (ب) ناگا لیوون؛
 به خیو کردن؛ په روه رده کردن. (سرپرستی
 کردن. نگهداری کردن)
 ناگایانه: [ناوه لئاو + بند] فد؛ له پرووی
 زانسته وه؛ شاره زایانه؛ ناگادارانه؛ به مانقه ست؛
 به دانسته. (از روی آگاهی؛ عمدی)
 ناگایی: [ناو، بهر همی چاوگه] فد: (۱)
 ناگاداری؛ هوشیاری. (اطلاع) (۲) [ناو] به شی له
 نیداره ی پولیس له تیران. (اداره آگاهی)
 ناگای له مه حمووی بی زه واد نییه؛ بو ئینسانی
 بی خه بهر و گیز به کاردی. (برای انسان بی
 خبر و نا آگاه گویند)
 ناگایی: [ناو، بهر همی چاوگه] (۱) پسپوری
 له کاریکدا؛ شاره زایی. (۲) تیگه یشتن؛ زانایی.
 (۳) خه بهر داری؛ هوشیاری. (آگاهی)

ناگربارانندن: [چاوگه، ت] (ب) گولله بارانندن.
 (گلوله بارانندن)
 ناگربارانه: (۱) (ب) پشیوی و ناژاوه یه؛
 (هرج و مرج است) (۲) هه وای حه ریره و
 ناگر بارانه؛ ناوی گورانییکه. (آهنگی است)
 ناگرباز: [ناوه لئاو + ناوبک] یاریکه به ئاور.
 (آتش باز)
 + ناگرېر: [ناو، ت] (۱) ته ولو کوژاننده وهی ئاور
 و ئاور تیډانه هیشتن. (آتش
 خاموش کردن) (۲) (ب) کوژانه وهی شه و
 ناشووب. (خوابانندن آشوب یا سرکوب
 آشوبگران)
 + ناگرېره: [چاوگه، ت] (۱) ماکي کیمیاوی
 که زوو ئاوری تیهرییت وهک پیئزین. (ماده
 محترقه) (۲) چیلکه و چه ویلی وشک که
 زوو ئاوری تیهرییت. (خاشاک
 خشک) (۳) که سی که ئاور راده گویزی و ده بیا
 بو شوینیکی تر. (کسیکه آتش میبرد)
 ناگرېره که: [ناو، ت] (۱) بلوق؛ پورگ.
 (تاول) (۲) ناگرېره. (آماده آتش گرفتن.
 محترقه)
 ناگرېه س: [ناو] ویستانی ته قه و شه پ. (آتش
 بس)
 ناگرپاریز: نگابانی ئاور؛ پاریزه ری ئاور؛ که سی
 که ناگای له ئاوره. (آتشبان)
 ناگرپه ره ستی: [ناو، بهر همی چاوگه] ئاور به
 موباره ک زانین و په رستی. (آتش پرستی)
 ناگر پیوه نان: (۱) [چاوگه، ت] ئاور تیخستن و
 ئاور دان. (آتش زدن) (۲) داخ کردن به ئاور.
 (داغ کردن با آتش)

ناگر تیچوو: [ئاوہ لئاو + ناو، بهرایی ئوقرہ.

(آتش به جان) (۲) ئاور تی کہوتوو. (آتش در چیزی افتادن)

ناگر تیچووون: [چاوغہ، تایی ئوقرہ بوون؛ (ب) ئیرہیی و حەسادەت کردن. (کناہ از حسادت) ئاگرخان: [ناو] ئاتە شخان؛ ئاگر دانی سەماوەر و حەمام؛ توون. (آتشخان)

ناگرخوش: [ئاوہ لئاو] مال خوش؛ میهره بان؛ میوان نہواز؛ شیرین زمان؛ پرووخوش؛ گالته چی. (مهمان نواز، شیرین زبان)

+ ئاگر دان: ئاگردان: [چاوغہ، تایی] (۱) تەقاندنی چەک؛ ئاور دان. (شلیک اسلحہ) (۲) [ناو، تایی] مەنقەلی گەورەیی جیگەیی ئاور. (منقل) (۳) [ناو] کوانوو؛ کوچک ئاور. (شومینہ) (۴) [چاوغہ، تایی] ئاور تیہەردان. (آتش زدن)

ئاگردانگ: [ناو] کوچک ئاور؛ ئاور دان؛ جیی ئاور. (آتشدان)

ئاگردوو: [ناو] (۱) ئاور دوو. (آتش روشن کن) (۲) دار و چیلکەیی سووتە مەنی ئاور بەر. (چوب یا اشیاء سوختنی)

ئاگر دەمین: (۱) [ناو، تایی] دەمەیی مسگەری. (دم مسگری) (۲) [ناو، بیک] ئەو کەسە کە ئەو دەمە دە دەمین. (دەمە کار، دمنده به آتش) (۳) [ناو، بیک] کەسێ کە بە فوو یا داوینی کراس یا بە ھە رشت با لە ئاور دەدا. (کسی در آتش می دمد)

ئاگر سەندن: [چاوغہ، تایی] پەرە سەندنی ئاور. (آتش گرفتن)

ئاگر فە کوژتن: ئاور کوژاندنەوہ. (آتش خاموش کردن)

ئاگر فە کوژین: [ناو، بیک] (۱) ئەو کەسە ئاور دە کوژینیتەوہ. (آتش خاموشکن) (۲) [ناو] کەرە-ستەیی ئاگر کوژاندنەوہ. (کپسول آتشنشانی) ئاگر فەمر: [ناو، تایی] ئاگر کوژینەوہ. (آتش-خاموشکن)

ئاگر فەمراندن: [چاوغہ، تایی] ئاور کوژاندنەوہ. (آتش خاموش کردن) ئاگر فێخ: [ئاوہ لئاو + ناو، بیک] شو فێخ؛ ئازوو تکار. (رانندہ)

ئاگر فێخستن: [چاوغہ، تایی] ئاور کردنەوہ؛ ئاگر بەردانەوہ. (آتش روشن کردن) ئاگر کردنەوہ: [چاوغہ، تایی] (۱) ئاور کردنەوہ؛ ئاگر فێخستن. ئاگر ھە لایسان: (آتش بپاکردن) (۲) (ب) شە پەرە لایسان. (آشوب بپاکردن)

ئاگر کوژ: [ناو، بیک] ئاگر تەمرین؛ ئاور کوژین. (آتش خاموش کن)

ئاگر کوژانەوہ: [چاوغہ، تایی] (۱) ئاور کوژانەوہ. (خاموش کردن آتش) (۲) (ب) شە پ و گێچەل دامرکان. (آرام کردن آشوب) ئاگر کەوتنەوہ: [چاوغہ، تایی] (۱) ئاگر بەر بوونەوہ. (آتش سوزی) (۲) فیتنە بەر یا بوون. (فتنہ بپاشدن)

ئاگر کیش: [ناو، تایی] خاکە ندازی ناو تەنووەر؛ مەسی؛ ئاور کیشی ئاسنگەری. (خاک انداز) ئاگر گم: [ناو، بهر] (۱) ئاور گرتوو. (آتش گرفته) (۲) [ئاوہ لئاو، تایی] مرو فی زور بە ھەوہەس. (انسان شہوانی)

+ ئاگر گرتن: [چاوغہ، تایی] ئاور گرتن؛ ھەل بوون. (ب) توو پەرە بوون؛ بئوقرہ بوون. (آتش گرفتن)

خشمگین شدن)

ئاگر گرووشک: [ناوت، ئیسقانی چەناکە. (فک)

ئاگر گره: [ناو] دەستەچیلە؛ ئاگر گیرە؛ پووش و پڵاش کە دەسووتی و خەلووزی نییە؛ گروپیەکە. (افروزە)

ئاگر گەرم: [ئاو، لئاو] پرژدبوون لەسەر کاریک؛ ژن یا پیاوی زۆر بەهەوهەس. (با حرارت؛ شەوانی)

ئاگر گەش کەرمو: [ناو، بک] (۱) تاولەمە. (آتش گردان) (۲) کەسی کە ئاور خوێشەکا و دەیکە شێیتەوه (کسیکە آتش شعلەور میکند)

ئاگر گەشەو کەر: < ئاگر گەشکەرمو.

ئاگر لەمالا هەلنەبوون: (ب) فەقیر و بی ئەنوا؛ بی خۆرد و خوراکێ ئاسایی. (اجاق روشن نشدن؛ کنايه از بی سامانی)

ئاگر لیبارین: [چاوگەت] (۱) تووڕەبوون.

(خشمگین شدن) (۲) (ب) بەلأ بەسەردا هاتن. (مصیبت و بلا باریدن)

ئاگر لیوونەوه: [چاوگەت] (۱) پڕیشکە هاویشتن. (اخگر پرانن) (۲) (ب) زۆر تووڕە و ڕق هەلساو. (خیلی خیلی عصبانی) ئاگر مەلووچک: [ناو] ئایلمەند؛ خەزایی.

(سار ملخ خوار)

ئاگر مەلیچ: [ناو] پێشوئی؛ گاوانی. (سار)

ئاگر ناک: تووڕم. [ئاو، لئاو] (خشمگین)

ئاگر نانهوه: [چاوگەت] ئاگر کردنەوه؛

(ب) ئاشووب دروستکردن. (آتش

بیاکردن؛ آشوب بیاکردن)

ئاگر واج: [ناو] ئاگردان؛ کوانوو. (اجاق.

شومینه)

+ ئاگر وک: (۱) (ب) مروفی ئاشووبگیر. (فتنه انگیز) (۲) شەراییکە لە زەرھات بدا وشکی-

دەکا؛ سەبوون. (باد سبون)

+ ئاگر وکە: [ناو] (۱) (ب) ئاورە؛ زەر دەبرین. (نوعی زخم دست و پا و صورت) (۲) ئاوری چکۆلە ی مندالان. (آتش کوچک بچه ها)

ئاگر وەر بوون: [چاوگەت] ئاگر کەوتنەوه؛ سووتمان؛ ئاگر کەوتنە ناوشتی؛ (ئاگر لەمالت وەر بی). (آتش روشن کردن. آتش در چیزی افتادن)

+ ئاگرە: [ناو] ئاگر وکە؛ ئاورە؛ زەر دەبرین. (زرد زخم)

+ ئاگرە: [ناو] گیای سەرەتان؛ لەجنسی کەلەیه و درێژ دەبی و لە گیای تر دەتالی و وشکی دەکا. (نوعی گیاه انگل)

+ ئاگری: (۱) ئاوری؛ ئاورین. (آتشین)

(۲) چای ئاغریداغ لە کوردستانی تورکیا (کوہ آرات) (۳) مروفی بەهەوهەس. (شەوانی)

ئاگری بی ئامان: [ناوت] ئاوری کە بەرھەلستی نە کرێت؛ (ب) بەلأ و دەر دیسەری گەورە. (آتش بی امان)

ئاگری داغ: تد؛ فد: [ناو] ئوغری داغ؛ دوو کیوی سنووری ئیران و تورکیا؛ کیوی دز. (وشە لە تورکییەوه هاتوو). (اغری داغ)

ئاگری قووورەت: [ناوت] ئاگری قودرەت؛ (ب) بەلأ خودایی؛ (ب) شوپھاندنی پیاوی زۆر ئازا لە شەپدا بو گوشتنی دوزمن. (بلای آسمانی)

+ ناگرين: [ئاوہ لئاوہ] ئاورين؛ ئاور ئاسا؛
(ب) مروقي زور به کار و ئازا. (آتشين). (۲)
به پرمنگي ئاور؛ چه كي ئاگرين؛ فرميسك و
شيئري ئاگرين، سووئينهر. (آتشي رنگ؛
سوزاننده)

ئاگري نهوړوژ: [ناو] ئاوريك كه روژي نهوہ لي
سال ده كړي ته وه و نه ريټكي كوڼي
كورده واريه؛ و له زماني كاوه وه ماوه. (آتش
نوروز)

ئاگووتی: ناوی گیانداريکه كه له
نه مريكاي باشوور ده ژي به قهده كه رويشكي
دهبي. (اگوټي)

ئاگوست: فده؛ اند؛ فرد؛ ناوی مانگی
هه شتمی سالی زايینی. (اگوست)

ئاگوول: [ناو] فيل؛ گزي؛ گزه. (نيرنگ)
ئاگوول باز: [ئاوہ لئاو] فيله باز؛ ته له كه باز. (حقه
باز)

ئاگه: (۱) کاتي تهنگانه و سه خله تي
نه خوشي. (شدت مرض) (۲) نهوي؛ نه وجي؛
نه وجيگه. (انجا)

ئاگينجه: [ناو] پوليس؛ پاسه بان. (پليس)
+ ئال: [ناو] اروخ؛ کن؛ لا؛ رهخ؛ پال.

(پيش؛ بغل دست)

+ ئال: [ناو] (۱) ئال؛ عه له م؛ په رچم؛ دره وش؛
بهنديړ؛ بهيرهق؛ بهيراق. (پرچم) (۲) پرمنگي
سووري ئاچنخ. (قرمز خيلي روشن؛ صورتی)

ئالټوت: هه ركام له كه ساني خه لكی ئاداكانی
ئالټوشن له ئالاسكا و زبانيان كه نزیکه
به زباني ئيسكيموكان. (ئالټوت)

+ ئالا: ناوی شاری کاولیووی مه می ئالا.

(خرابه های شهر مه می ئالا)

+ ئالا: [ناو] (۱) تپیکی پشمه رگه ی ۴۰۰۰
كه سی؛ ئالایی؛ بهنديړ؛ تاقمی عه سكه ري
عوسمانی كه له سی هه ننگ پي كه تبييت.
(يك تپ سرباز ترك) (۲) ئالا و والّا؛

پرمنگاوره ننگ. (رنگارنگ)

ئالاجیق: فده؛ تند: [ناو] (ف. مشه) هه رزيل؛ كه-
پروك؛ له زارواهی سورانيدا (چارداخ) ی پیده-
لین. (الاجیق)

ئالدار: [ناو] په رچم هه لگر. (پرچمدار)

ئالادين: فده: [ناو] عه لادين؛ جوړيك

چرای ناشپه زی. (علاء الدين)

ئالاستن: [چاوه] [لسته وه؛ زبان پياهيان

. (ليسلين)

ئالاف: [ناو] ئامراز؛ ئاموور ونير. (وسيله خيش)

ئالاکهت: [ناو] بزارچن. (بيلچه وجين)

ئالاکهر: [ناو] بک بزارکهر. (وجين کار)

ئالامود: [ناو] مودی پروژ. (مد روز)

ئالامه تاوی: [ئاوہ لئاو] هه لامه تدار. (زکامی)

ئالان: (۱) گهرمين؛ گهرمه سير. (قشلاق)

(۲) قهوميکی ئيراني كه له قهوقاس

ده ژين. (قوم ایرانی ساکن قفقاز)

(۳) هه ريه ک له نه ندامانی ته وقه ومه. (۴)

زبانيان. (اعضا و زبان آن قوم)

ئالان: [ناو] شهو چه ره. (شب چره)

+ ئالان: [چاوه] (۱) پيچان به دموری

شتيكا؛ ئالوسكان. (پيچ)

ئالاندن: [چاوه] (۱) پيچاندن؛

ئالوسكاندن؛ پيچ پيدان؛ بادانی دوو يا چند

شت به يه كه وم. (پيچين) (۲) هالاندن؛ پيچ-

دان؛ به دهوری شتیګدا پیچاندن. (۳) ناراسته -
کردن؛ تیهه لکردن؛ به ردیکی تی تالاند. (پرت
کردن. پیچاندن) (۴) کنووی ههنگ ئالوژاو
گشت خوځیان له سهرو چاوی من تالاند؛
وروژان. (جمع شدن دور چیزی؛ مانند حمله

دسته جمعی زنبور)

تالانن: [چاوگه، ت] تالاندن. (پیچیدن)

تالاو: [ناو] تالاف؛ نامراز؛ که مرسته. (وسایل)
تالاو: [رابور دووی تالان] (۱) تی تالاو؛ هالاو؛
پیچراو؛ تالوز کاو. (پیچیده) (۲) هالای شاگر؛
هورم و گهرمای ناو. (شراره و گرمای آتش)
تالا و وال؛ [ناوه لئاو] تال و وال؛ تالاهی؛
رهنګاو رهنګ. (رنگارنگ.)

تالایی: تند [ناو] دهسته ییک عهسکه ر که

ییکهاتی له سی ههنگ له ئه رته شی

تورکيا. (تیپ در ارتش ترکیه)

تالبانیایی: [ناوه لئاو + ناو] (۱) زبانی هیند و
ئوروپایی که خه لکی تالبانی قسه ی -
پیده که ن. (زبان آلبانیایی) (۲) خه لکی تالبانی؛
ئه نهووت. (آلبانیایی)

تال بردنهو: [چاوگه، ت] پیران کردن و له هوش
چوونی مندل. (غش کردن)

تالبوم؛ فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو] (۱)

دهفته ریکی مقهبا بو راگرتنی وینه یا پاره ی
قه دیمی یا تهمر یا قهوان. (۲) هه رشت له
ناو نهو دهفته رده را بگیری ت. (۳) چند کاست
له ناو دهفته ریکی جه عبه ئاسادا؛ (تالبومی)
کاسیتی عهزیز شاروخ) (البوم)

تالبویاغ: [ناو، ت] سوورای پروومه تی
ژنان. (سرخاب)

+ تال بوونهو: [چاوگه، ت] چیر بوونهو ی
ددان؛ بو ی هه یه هال بوونهو دروستیری.
(چونکا هال یانی قوره)؛ تال بوونهو: ددان
کول بوون به ترشی. (دندان کند شدن از ترشی)

تالیه: [ناو] قومید؛ هیوا. (امید)

تالتاخ: [ناو] تارتاخ؛ ئه وکه سهیه که به نه هینی
شتی له جیگا ییک دهرده خا. (کسی که
دزدکی چیزی را بیرون آورد)

+ تالتو؛ فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] دهنگی زبلی ژنانه
له ناوازی کوپدا. (صدای زیر زنانه در کر)

تال خورمایی: تالی توخ. (زرشکی)

تالدار: (۱) [ناوه لئاو] تالوودار. (کسی که لوزه
دارد) (۲) تالاه لگر؛ تالادار. (پرچمدار)

تالووز کردن: [چاوگه، ت] تالوز کاری؛

روکیش کردن شی به زیر یا زیو. (آب

طلا یا نقره کاری)

تالزایمیر: [ناو] نه خوشینی فه راموشی و چکوله
بوونهو ی می شک که مروف زیاتر دوا ی
تهمه نی جه خیلی تووشی ده بی و عیلاجی
دزواره. (آلزایمیر)

تالفبرین: [چاوگه، ت] گیا دوورین و
کو کردنهو ی ساقه تی گیا و گهنم و جو
بو تفاق؛ وه ک تالف خستن (جمع آوری

علوفه)

تالفچار: [ناو] لهوه رگه. (چراگاه)

تالقان: پیوه بوون و گیر خواردن؛ تی تالان.
(گیر افتادن؛ پیچیدن)

تالقاندن: [چاوگه، ت] تیک تالاندن؛ پیوه کردن.
(پیچیدن)

+ تالق: [ناو] (۱) په پکه؛ جه غز؛ چه مبه ره؛

قهف؛ چه موره؛ پاپوکه؛ ناخله؛ خه له ک. (۲)
 نه نگوستیله ی هاوسهرداری. (۳) قولفه؛ بازنه؛
 جه غز؛ هر شت به وینه ی جه غز
 چه مایته وه. (۴) دستگرتن به دهوره؛
 کوپهستن له دوری شتی؛ چه مرم (حلقه)
 نالقه ناخیه؛ گری کویره؛ به نی تیک هالو. (گره
 کوره)
 نالقه نالقه؛ قولفه قولفه. (حلقه حلقه)
 نالقه به گوش؛ [ناوه لناوت] نالقه له گوئی؛
 به نی؛ کوپله؛ به نده؛ به زیر کپ دراو. (ب) له
 زیر نه مری که سیکدا بوون؛ ناماده ی-
 خدمت. له هه ورامیدا زور باوم (حلقه به گوش)
 نالقه پیکان؛ [چاوه گهت] قهف خواردن؛
 پاپوکه خواردن. (چنبه)
 نالقه تیز؛ [ناو] گیای خوژیلک؛ شیرکتک.

(گیاهیست)

نالقه داغ؛ [ناوت] جوریک داغ پیا نان و دیاری
 کردنی نازل. (داغ کردن حیوانات برای
 نشانه)

نالقه دان؛ [چاوه گهت] (۱) کوپوونه وه و
 به دهوری شتیکا هالان. (۲) پاپوکه خواردن؛
 چه مرمه دان. (حلقه)

زدن)

نالقه دووگمه؛ [ناو] کونی جیگای داخستنی
 دووگمه ی لییاس (جاتکمه)
 نالقه پیزودوولایی؛ [ناوت] نالقه ی سهر
 زنجیریک ی چوکه له قولفه ی دوولایی
 ده خربت و ده رکه ی پی داده خهن. (چفت و
 بست در)

نالقین؛ [چاوه گه] (۱) ناويزان؛ دارداکری؛

هه لواسراو؛ (اویزان) (۲) گالته؛ شوخی کردن؛
 گالته کردن. (شوخی کردن)
 نالکاندن؛ [چاوه گهت] نالوز کردن؛ تیک-
 هالاندن. (درهم پیچیدن)
 نالکاو؛ [رپاوردووی نالکان] شیواو؛ شله زاو؛
 نالوزبووگ (پیریشان؛ سردرم.
 نالکومیتز؛ [ناوت] نالکول پیو؛ که ره سته ی
 دیاری کردنی راده ی نالکولی ناو تراوی نالکول
 و ناوی هه لمه تکین. (الکل سنج)
 نالنگار؛ کوپوونه وه له خواردنیک. (جمع شدن
 دور یک خوراک)
 نالوچنای؛ [چاوه گهت] هه لواسراو؛ دارداکری؛
 دالقان. (اویزان شده)
 نالوزان؛ [چاوه گه] تیکچوون؛ تیک هالان؛
 شیوان. (آشوب شدن. سر در گم)
 نالوز کاوی؛ [ناوبه ره می چاوه گه] به شیوی؛
 شیواوی. (ب) نالوزان و تیکچوونی ده ستور
 و یاسای کار. (سر در گمی)
 نالوزی؛ [ناوبه ره می چاوه گه] (۱) شهر و
 پشیوه؛ شیواوی؛ سهرده رگومی و شهرزیی.
 (آشوب) (۲) حاله تی هه و دای
 تیکه لاوبوو (سردرگم) (۳) ثوقره لیپران و
 سهرلی شیواوی (بی آرام و قرار)
 نالوشاوی؛ [ناوه لناو؛ بهر] (۱) خارشت داری؛
 مروقی خورو شاوی. (۲) ناگرگهرم؛
 به خوروش. (خارشدار)
 نالوشدار؛ [ناوه لناوت] به خوروو؛ خوروودار؛
 به خوروش. (خارشدار)
 نالوق؛ [ناو] بادامه؛ لووی له وزه ته یین. (گره
 لوزه)

تالوگويز: [ناوت] گواستنه وه ليړه بو نه وي.

(جايجاي چيزي)

تالوو: [ناو] (۱) تالك؛ تالگ؛ تالنگ. (لوزه) (۲)

وهك خړبوونه وهی بن ههنگل به بو نه ی

برينداري پهنجه يا مووچي دهسته وه. (غده)

تالوو بوخارا: [ناو] جوړيک هه لووچه. (آلو

بخارا)

تالووج: [ناو] هه لووچه. (آلوچه)

+ تالوودار: كه سي كه قورگي پهنمبي.

(باد كردن لوزه)

تالووز: < تالووس. (غم و اندوه)

تالووس: [ناو] تالووز: خه م و كه سه ر. (غم-

واندوه)

تالووشه: [ناو] ئيسكي لاي سه ره وهی

شه يلكه. (فك بالا)

تالووكه وتن: [چاوگه] ت، يه نميني گروهه ری-

گهروو. (آماس لوزه)

+ تالووله: (۱) [ناو] كو له كه: ويستون؛

هه ستوون؛ نه ستونده ك. (ستون) (۲) كو لاني

تهنگه بهر. (كوچه تنگ) (۳) [ناوه ناو] مروقي

سووك و چروك. (آدم بي آبرو)

تالويني: [ناو] قه يسي (شالنه) ی چه قاله

خوشه. (زرد آلودی كه هسته اش تلخ نباشد)

+ تاله بيژ: [ناوی چاوگه] (۱) دايژتن

به قوماشي تهنك. (الك كردن با پارچه

توري) (۲) زور ورد بووو؛ وهك تووزی ثارد.

(مانند گرد آرد)

+ تالته: [ناو] كه رهسته ی تاييه ت له دار تاشي

و گه چكاري ديوار ی مالدا. (آلت)

تالته ت كاري: [ناو، بهرهمی چاوگه] گه چكاري-

ديوار به (تالته)، (كه رهسته ی تاييه ت). (گچ

بری ديوار بوسيله آلت)

تالته تی: (۱) شتی تالته لیڈراو. (۲) وهك تالته ت.

(۳) (ب) تووړه و قه لس؛ تالته تی مه زاج.

(فلقلی. فلقلی مزاج)

تالته دين: [تاوه ناو] تووړه. (خشمگين)

تالته كو كه ريخنه: [ناو] شه روا ل به كو ل. (گياهي

است بسيار ملين. پامچال)

تالته كو كه مشكانه: [ناو] تالته كو كي كه دارای

بنیكي خړه و له مشك ده كا. (پامچال پاكوتاه)

تاله كه: [ناو] نه خوشيني چاو؛ ته راخوم. (تراخم)

تالیاو: تالیاگ؛ تالآو؛ هالآو؛ پیچراو. (پیچیده)

تاليز: [ناو] ئه ليز؛ هه ليز؛ مه شكه. (مشك)

تاليسك: [ناو] لیسك؛ تاسنيكي كه وچك-

تاسای تیزه بو هه لكوليني كووپه ی تار وكه-

وچك. (لیسه)

تاليسكه: [ناو] زوقم؛ خووس؛ كه ره سي سه؛

گزنيزه. (بژ)

تاليشت: [ناو] خوروو؛ تالوش. (خارش)

تاليف: فد: [ناو] گياييكه پونه كه ی ده گرن و

له وي نه گهريدا كه لكی هه يه. (آليف)

تاليقو ق: [ناو] هه ل كو ك؛ تالته كو ك. (نوعی

گياه خوردنی ملين؛ پامچال)

تاليقولينگ: [ناو] تالی پلينگ؛ زيوان خوړه.

(حشره ای است)

تالييوړ: [تاوه ناو] تاليگر؛ تاليه ر؛ هه وادار؛

لايه نگر. (طرفدار)

تامات: هاتنت. (آمنت)

تاماده كه رده ی: [چاوگه] ت، تاماده كردن؛

ساز كردن؛ ته يار كردن (اماده كردن)

نامارد: (۱) قه و میکی که و نارا که له په خی زمریای خه زه ردا نیشته جی بوون (بووگن)؛ ته پی مارلیک به جی ماوی شارستانیته تی نه و قه و مه یه. (۲) هه ریه له نه ندامانی نه و قه و مه. (آمارد)

ناماس: [ناو] فده پهنمین؛ باکردن؛ ماسین؛ هه لَمسان؛ هه لَماسین. (آماس) ناماسان: [چاوگه] هه لَمسان؛ پهنمان. (آماس کردن)

ناماسیان: [چاوگه، ت] ناماسان؛ پهنمان؛ هه لَمسان؛ پهنمین؛ هه لَماسین. (آماس و باد کردن)

ناماسیاو: [رابوردووی ماسین] پهنمیاو؛ ماسیو؛ هه لَمساو؛ پهنمیاگ. (آماس کرده)

+ نامان: (۱) ناوی ژنانه. (نامی زنانه) (۲) فرسه ت؛ وشه ی په نا و هیمنی ویستن؛ ده خیل. (مهلت خواستن) (۳) نامان له دهس تو؛ هاوار له دهس تو. (امان ازدست تو) (۴) هاته وه؛ هاتنه وه. (آمد، برگشت)

نامان نامان: له تهنگانه و که سه ردا ده و تریت؛ نه لئهمان؛ په نا و هیمنی ویستن. (امان امان) نامانگوری: [ناو] جوړیک مه قامه. (آهنکی است) نامان و زامان: [ناو، ت] به هیچ کلوجی؛ به نامان و زامان دانا که وی. (به هیچ وجه)

نامان و شیان: [ناو، ت] هاتن و رویشتن؛ هاتن و چوون؛ (ب) هاتوچو. (آمد و رفت) نامانه وه؛ هاتنه وه؛ زفرین. (مراجعت)

ناماو چوومر: [ناو، ت] که تن؛ وه ژوور که وتن؛ چوونه ناوه وه؛ چوونه ژووره وه. (داخل شدن) ناماوه؛ هاته وه. (برگشت)

نامای بهر: دهر که وتن؛ هاتنه دهر. (بیرون آمدن) ناماینه: هاته وه بو سیه هم که سی میینه ی تاک. (آمده برای سوم شخص غایب ماده) نامبازد: [ناو، ت] نامباز؛ دهسته ویه خه بوون. (حمله)

نامبایی: [ناو] دوستانه تی؛ برایه تی؛ هامرایی؛ هاوشانی. (همراهی؛ دوستی)

+ نامبولاتس: [ناو] فده؛ اند؛ فرد سه یاره ی تاییه تی راگو یزانی نه خوش و بریندار و مهیت. (آمبولانس)

+ نامبولی: فده؛ فرد؛ اند؛ [ناو] ربی خوین له ناو ده مارا گیران، که به هو ی ده لَمه بوونی خوین به (هه و یا گازی نیو دهمار) پیکدی. (آمبولی)

نامبور: [ناو] نه مبور؛ نامور؛ ئیرقه؛ یاره ق؛ باسکیش؛ ئیله قه؛ ئاقیله؛ ئاره ق؛ ئاکیله. (بلند ترین چوب خیش)

نامبیز: [ناو] نامیز؛ باوه ش. (بغل)

نامپلی فایر: اند؛ فده؛ [ناو] که رهسته ی به قووه تکردنی هیزی کاره با. (آمپلی فایر)

نامپول: فده؛ فرد؛ اند؛ [ناو] شووشه ی چکوله ی سه ربه ستراو، که تراوی دهرمانی تیدایه یا به شریقه ده کریته ناو له ش یا ده خوریته وه. (۲) تیکه لای گهردی دهرمان و ناوی خالیس که به شریقه ده کریته ناو له ش. (آمپول)

نامپول وه شاندن: [چاوگه، ت] دهرزی لیدان؛ نامپول لیدان. (آمپول زدن)

نامپول وه شین: [ناو، بک] ته زریقا تچی؛ دهرزی وه شین؛ که سیک که کاری نامپول -

وهشاننده. (آمپول زن)

ئامپوولی خوراکى: [ناو] ئامپوولی که تاييه تی
خواردنه وهیه. (آمپول خوراکى)

ئامپوولی زير پيست: [ناو] ئامپوولی که له
زير پيست دا ده وه شينريت. (آمپول زیر
پوستى)

ئامپوولی نيوده مار: [ناو] ئامپوولی نيوره گ;
ئامپوولی که به شرينقه ده کريته نيو وهريد
(سووره ده مار) که له دلوه خوینی تازه دهبا
بو ته واوی لهش؛ هه روا ئامپوولی
ماسولکه. (آمپول وريدی)

ئامپير: [ناو] يه که ی پيوانی تهزووی کارمبا.
(آمپر)

ئامپير ميتر: فد؛ اند: [ناو، ت] ئامپير پيو؛
که رهسته ی دیاریکردنی پاده ی زهبر و
قووه تی په تبوونی کارمبا له سيمیکدا.
(آمپر متر)

ئامتا: [ئاوه لئاو] هاوتا؛ هاوشان؛ هاوولف.
(همتا)

ئامتایی: [ناو] هاوتایی؛ هاوشانی؛ هاوسهنگی؛
به رانبه ری؛ هاو زور و قهوه ت. (همتایی)
ئامر: [ناو] فهرمانده ر؛ که سی که فهرمان ده دا؛
وهک: ئامره یز. (فرمانده)

ئامرایي: [ناو] هاو رایی؛ هاو آلیه تی. (همراهی)
ئامریکایی: [ناو، ئاوه لئاو] هه رکه س خه لکی
قورنه ی ئەمریکا یا دهوله تی ئەمریکا بی؛
هه رشت گرێ دراو به ئەمریکا وه بی؛ وهک
پوتینی ئەمریکایی. (آمریکایی)

ئامزه: [ناو] دهمنه؛ مودنه. (چوب سیگار)
ئامسایی: [ناو] هاوساییه تی؛ جیناری.

(همسایگی)

ئامسه ر: [ناو] هاوسه ر؛ هاو زیانی ژن یا
میرد. (همسر)

ئامسی: [ئاوه لئاو] جینار؛ هاوسی؛ دراوسی.
(همسایه)

ئامشو کردن: [چاوگه، ت] ئامووشو کردن؛
ها تو چو کردن. (رفت و آمد کردن)

ئاملکان: دامالران. (جدا شدن، مانند پوست)
ئاملکانن: [چاوگه، ت] دامالینی هه رشتی وهک
که ول. (پوست کندن)

ئاموژ: [پیشگر] واتا ئاموژ: ئاموژگاری؛
ئاموژاری. (آموز)

ئاموژاری: [ناو، ت] ئاموژگاری. (نصیحت
کردن)

ئاموژگا: [ناو] آفیرگه. (آموزشگاه)
ئاموودی: [ناو] دیلان؛ شایی لوغان؛
هه لپه رین. (رقص)

+ ئاموور: [ناو] (۱) یاره ق؛ باسکیش؛ ئاقيله؛
داری گه وره ی نیر و ئاموور؛ ئاره ق؛ ئیرقه؛
ئيله قه؛ ئاکيله. (چوب بلند خیش) (۲) مووری
گه وره؛ له تی گه وره ی کوته دار. (قطعه بلند
چوب)

ئامووری پژد: ئامووری که زور له عه رز
ده چه قی. (خیشی که زیاد در زمین فرو رود)
ئامووری مال: ئامووریک که کم له عه رز
بچه قی. (خیشی که کم در زمین فرو رود)
ئامی: (۱) کورتکراوه ی ئامان. (خلاصه)

آمان (۲) هاتن. (آمدن) (۳) هه میان؛
هه وین. (مایه ماست و پنیر...) (۴)
کورتکراوه ی ئامین. (تلخیص آمنه)

نامیانی هه و مه‌نجه‌ل^۱ شیره: (ب) زۆر فیله‌باز
و ئاواتته‌چی. (کنایه از حقه‌باز و پشت هم
انداز)

نامیته‌بوون: [چاوگه‌ت، ئاویتته‌بوون؛ تیکه‌لاو-
بوون. (آمیخته شدن)

نامیته‌کردن: [چاوگه‌ت، ئاویتته‌کردن؛
تیک‌لاو کردن. (مخلوط کردن)

+ نامیژه‌ن: [ناو] (۱) سالد؛ سالاد؛ سه‌لاته؛
زه‌لاته. (سالاد) (۲) [ئاوه‌لناو] نامیژه‌هه‌وین؛
نامیان. (مایه)

نامیژه‌نکردن: [چاوگه‌ت، تیک‌لاو؛ تیکه‌ل-
کردنی شتیکی باش له‌گه‌ل شتی خراپتر هه‌ر
له‌و جنسه‌ بو چاکتر بوونی. (مخلوط کردن)

نامین: (۱) داوای دو‌عا قه‌بوول‌بوون. (۲)
هه‌ریه‌ک له‌به‌دی‌هاتوه‌کانی ئاموئیاک له
شیمیدا. (۳) ناوه‌بو‌زان؛ کور‌تکراوه‌ی
(نامینه‌یه. (آمین)

نامینی: هاتن؛ بو‌گه‌لی‌نی‌رینه. (آمدن، برای-
مذکر)

+ نان: پاشگر بو‌گه‌ل (کو‌به‌ستن). ساران،
بزان، کیوان؛ له‌کورمانجی ژوو‌روودا ده‌بیته
(۱) سوارا؛ سواران؛ هه‌سپا؛ هه‌سپان، شه‌سب
گه‌ل. (پیشوند برای جمع بستن)

ناناشتایی: [ناو] ناشتایی؛ له‌خورینی؛ به‌رقلیان
نه‌خواردویی. (ناشتایی)

نانام: [ناو] ئەنام؛ ئەندام؛ لەش. (اندام)

ناناناس: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] (۱) داریکی گه-
رمه‌سی‌ریه. (درختی گرمسیری) (۲) میوه‌ی
ئهو‌داره، که ده‌خوریت. (آناناس)

ناناهیتا: وشه‌ئاو‌یستاییه‌به‌واتای ئیلا‌هه‌ی

ئهوین و باران؛ هه‌مان ئافرو‌دیتی یونانییه‌(۲)
په‌ره‌ستشگه‌ ییکه‌ له‌ شاری‌که‌نگاوهر له
ئیران. (آناهیتا خدای عشق و باران؛ معبدیست
در کنگاور)

ناناهید: (۱) ناوی نه‌ستیره‌ ییکه‌ (نام ستاره-
ایست) (۲) به‌باوه‌ری یارسانه‌کان ناوی
فریشته‌ی ئاوه‌ (نام فرشته‌ آب)

نانتی‌بیوتیک: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] ده‌رمانی
نه‌خوشین‌گه‌لی چلکی؛ دزی هوورک. (آنتی
بیوتیک)

نانتی‌تووروس: [ناو] ناوی کو‌نینه‌ی ولاتی
هه‌کارویه. (اسم ایالت حکاری در قدیم)

نانتیک: فد؛ فرد؛ اند: [ئاوه‌لناو+ناو] نه‌نتیکه؛
نه‌نتیقه. (ب) شتی زۆر چاک و باش و نایاب.
(۱) شتی که‌ونارا و دیرینه‌ی زۆر به‌قیمه‌ت.
(۲) (ب) به‌قیمه‌ت. (آنتیک)

نانتین: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] (۱) ئامیری
وه‌رگرتی شه‌پۆل‌گه‌لی (فریکانس)
ئیلیکترۆمانیه‌تیک (میغنا‌تیس) وه‌ک نانتینی
رادیو و ته‌له‌ویزیون. (۲) شاخه‌ک‌گه‌لی
قولا‌تجه. (آنتن)

نانجاخ: [به‌ند] نه‌وده‌م؛ نه‌وجار. (این‌دفعه)
ناند: [پاشگر] بو‌کرداری تیه‌ر؛ ئاوره‌که‌ی
ته‌مراند؛ داره‌که‌ی سوتاند؛ به‌نه‌که‌ی قرتاند.
(پسوند فاعلی در گذشته)

+ ناندانته: فرد؛ فد: [ناو] زه‌رب و پرتمی
هی‌واش له‌موسیقادا له‌به‌ینی ئالیگرتو و
ناداجیودا. (آندانته)

+ ناندوسکوپ: فرد؛ فد: [ناو] که‌ره‌سته‌ی
پشکینی چال‌و‌چۆلی ده‌روونی له‌ش که‌به

گلوپی تاییهت ناوزک وناخی لهش روښن
 دهکا و دهیخته پیښ چاو به کهلک وهرگرتن
 له دووربین. (جوړیک کامیرا). (آندوسکوپ)
 نازنین: فرد: فنډ [ناو] نه خوشینی سووتانهوه و
 پهنمینی ناوډهم و گهرو و ههست به گوشار
 و تمنگی نهففس کردن، (آنزین)
 نازنین سهدری: فنډ: [ناو] گیرانی دل بو
 ماوه پیکي کهم به هوئی نه گه یشتنی خوینهوه
 به دل. (آنزین صدري)
 نافلوتا ناز: فرد: فنډ [ناو] نه خوشینی چلکی
 (عقونی) گیروداری ویروسى که ده بیته هوئی
 ته بی زور؛ زوکام و سوورمهو بوونی لووت و
 گهروو و نیسی لهش. (آنفلوتا ناز)
 نافلوتا نازای بالنده: [ناو] نه خوشینی (گیر و
 دار) که مروږ له مریشک و نینسانهوه
 ده بگریټ. (آنفلوتا نازای مرغی)
 نافلوتا نازای به رازی: [ناو] نه خوشینی
 گیروداری (ویروسى) که مروږ له به راز و
 نینسانهوه تووشی ده بی. (آنفلوتا نازای خوکی)
 نانک: [ناو] شت؛ چت؛ وانیک؛ هین. (شىء)
 نانکوو: یان؛ نان؛ یانی. (یعنی؛ یا اینکه)
 نانگ: [ناو] شت؛ چت؛ نانک. (شىء)
 نانگره بسوون: [چاوگه] ت به گژداچوون؛
 دهسته ویه خه بسوون؛ نامبازبوون. (عصبانی
 شدن)
 نانگزابوون: [چاوگه] ت تووړبوون؛ به گژدا
 چوون. (عصبانی شدن)
 نانگلو ساکسون: [ناو] (۱) نیژادی خه لکی
 نینگلیزی که له نانگله کان و ساکسونه کان
 پیکهاتووه. (۲) جه ماوه ری نینگلیزی زبان که

له بریتانیا و نامریکا و به شى له کانادا و
 ئوسترالیا ده زین. (آنکلساکسون)
 نانگلیکان: [ناو] مه زه پیکه. (انگلیکان)
 نانگو: [به ند] یانی؛ دنا؛ نهینا؛ ئیتر؛
 ئیدی. (یعنی؛ وگر نه)
 نانگور: [ناو] دوست؛ هاوال؛
 هاوړی. (دوستویار)
 نان وئین: [ناو] ناز و نیوناز؛ نازونووز؛ دل به ری؛
 عیشوه گه ری. (عشوه. ناز)
 نانورین: ناوی ویتامینی ب ۱. (آنورین)
 نانوفیل: ناوی میسوه له ی مالارپا؛ میسوه له پیک
 که ده بیته هوئی نه خوشینی نو به تی. (آنوفل)
 + نانه: (۱) [پاشگر] به ناو مهو ده چه سپی و ده-
 یانکا به ناو له ناو یان به ند؛ وهک
 نه حمه قانه: نه حمه ق ناسا، و ههرومه ها،
 ناغایانه و مهردانه. (پسوند: مانند) (۲) هه ر
 چه ند وهختی تاییهت؛ سالانه؛ مانگانه؛ پوزانه.
 (دوره های زمانی خاص) (۳) پاره دان بابه تی
 کار یا شوغلی. شاگردانه؛ جه ژنانه؛
 مالیکانه. (پول دادن) بابت کار یا مناسبتی (۴)
 من؛ نه من؛ نه ز. (من)
 نانه ت: ناوی جوړیک گیایه؛ به ری نه و گیایه.
 (نام گیاهی است و تخم گیاه)
 نانه شا: [جینا] نه و ه یان. (آن یکی)
 نانه می: فرد فدانند: [ناو] ناوی نه خوشینی
 کهم خوینی، دهسته واره ی پزیشکیه (آنمی)
 نانه نه: هوته وهتا؛ نا هوته وه. (آن است)
 نانه هی: (۱) ده ستوور؛ نیجازه دان. (دستور)
 (۲) ودم. (یمن)
 نانیسک: [ناو] (۱) نانیسک. (آرنج) (۲)

هه‌نيسك، هه‌نيسكى دواى گريان.
(سكسكه)
ئانيسون: [ناو] گياڤيڤكه به‌ره‌كه‌ى ناوى ئالەت
يا ئانيسونه. (گياه فلفل سياه)
+ ئانيشك: [ناو] ئانيسك؛ (پشت ئانيسك
پشت ئه‌نيسك) هه‌ره‌ژنى؛ به‌مرگ؛ ئه‌نيزگ.
(آرنج)
+ ئانيشكه: [ناو] په‌رده‌ى به‌ر ده‌رگاي حه‌سار.
(پرده‌ جلوى در حياط)
ئانين جى: به‌جى هينان. (جاوردن)
ئانين هه‌ف: [چاوه‌گه‌ت] چه‌ماندنه‌وه و
ويكه‌هينان. (خم كردن و به‌مرساندن دوسر
چيزى)
ئاو ئازين كردن: [چاوه‌گه‌ت] ئاوه‌بردانه‌وه ناو
زه‌وى‌وزار. (آب دادن مزرعه)
ئاو ئاهه‌كه‌ن: فد: [ناوت] تراويكى بو له به‌ين-
بردننى مووى كه‌ول؛ ئاهه‌ك و ئاو. (آب آهك)
ئاو ئوكسيژنه: [ناوت] تراويكى بپه‌نگه‌ بو له
به‌ين‌بردننى ميكروپ (ه‌وورك)، دژى چلكه و
بو كال‌كردنه‌وه‌ى په‌نگى موو به‌كار
ديت. (آب اكسيژنه)
ئاو ئه‌سيد: [ناوت] تيزاو (ئه‌سيدى) تاواوه له
ئاودا؛ وه‌ك ئاوى باترى سه‌ياره. (آب اسيد)
ئاو ئه‌نبار: [ناوت] عه‌مارى ئاو؛ عه‌ماراو. (آب
انبار)
ئاو ئه‌نگوور: [ناوت] ئاوى تىرى؛ (ب)
شه‌پاب. (آب انگور)
+ ئاو: (١) [ناو] ده‌نگ؛ (خوش‌ئاو: خوش
ئاهه‌نگ: خوش‌ئاواز). (آوا) (٢) بيجم؛ شكلى؛
(به‌وى ئاواهى: به‌و جوړه). (شكل)

ئاوات هاتنه‌دى: به‌هياو گه‌يشتن. (آرزو
برآورده شدن)
+ ئاواره: (١) [ناو] گه‌وه‌هه‌ر؛ جه‌واهپه‌ريكه.
(گوهر) (٢) [ئاوه‌لناو] سه‌رگه‌ردان‌بوون به
دواى كارى‌كدا؛ (بو گرتنى پاسپورت دوو
مانگه ئاواره‌م به ئيداره‌كاندا). (آواره) (٣)
[ناو] ئافاره؛ گولچن؛ كه‌سانى كه له جاره
گه‌نم‌دا گولى په‌پيو كو ده‌كه‌نه‌وه له به‌ر
ناچارى و فه‌قيرى. (خوشه چين)
+ ئاواز: [ناو] (١) به‌شى له موسيقاي كوردى،
مه‌قام. (٢) ئاهه‌نگ. (٣) ده‌نگى بالنده. (آواز)
ئاواز خوينا: [چاوه‌گه‌ت] گوراني گوتن؛ ده‌نگ
هه‌لبه‌رىنى مه‌ل. (آواز خواندن)
ئاوازي كوژ: [ناوت] ئاوازيك كه چه‌ند كه‌س
به يه كه‌وه ده‌يلين. (آواز كر) ئاواسازى: [به-
ره‌مه‌ى چاوه‌گه‌] كار و ره‌وتى به‌نه‌ايى؛
ميه‌عمارى؛ مال‌كردنه‌وه؛ ئاوه‌دان كردن. (خانه
سازى)
ئاواژه‌كردن: [چاوه‌گه‌ت] كردنه‌وه؛ باز‌كردنه‌وه؛
وه‌ك. ده‌رگا خسته‌سه‌ر پشت؛ لا‌بردننى
سه‌رى مه‌نجه‌ل و ده‌فر؛ سه‌ربه‌تال‌كردن.
(باز كردن؛ خاليكردن)
ئاوان: [ئاوه‌لناو] په‌وشت گه‌نيو؛ فيتته‌گه‌ر؛
فيتته‌كار؛ ئاشووب‌گيپ. (فتته‌گر؛ خرابكار)
ئاواناس: [ناو] كه‌سيك كه‌كارى ئاواناسيه،
ده‌نگ‌ناس (آواشناس)
ئاواناسى: [ناوبه‌ره‌مه‌ى چاوه‌گه‌] زانست و
عيلمى فوئه‌تيك؛ عيلمى ده‌نگ‌ناسى
(فوئه‌تيك)، زانستى ده‌نگ‌ناسى له هه‌ر
زاراوه‌ييكدا. (فونتيك)

ئاواندولە: [ناو] بەردی گۆلوان؛ چالی جیی
ئاوی سەر تاشە بەرد؛ دۆلە: سوینە: دەفری
هیرباری جیگای هەویرشیلان؛ دۆلە ی پر لە
ئاوی سەر تاشە بەرد. (جای جمع شدن آب
روی تخته سنگ)

ئاوانە: (۱) [ناو] نرخى ئاو؛ پوولی ئاو؛ ئاو
بەها. (آب بها) (۲) بەجوۆرە نە؛ بەوشیۆە نە.
(اینطور نه)

ئاوانیگاری: فە: [ناوت] نووسینی وشە گەلی
زیانیك بە ئەلفو بیی ئاوی، (فۆنە تیک)
(آوانگاری)

ئاواوی: [ئاو] ئاوا [ئاو] ئاوی ئیکە وتوی تەر. (آلوده
بە آب)

+ ئاواوی: (۱) گریدراو بە دەنگی پیتە کانه-
وهریا، لە قسە کردن دا؛ فۆنە تیک. (آواوی)
(۲) دی؛ گوند. (آبادی) (۳) ئاوە دانى، (جای-
آباد)

ئاوباب: [ناو] هاوباب؛ دوو برا، لە یەك-
باوك، (برادر تاتنی ازیک پدر)

ئاوباریکە: [ناوت] زە ئاوی کە م؛ جوگە ی
باریک؛ (ب) رزق و روزی کە م و دایمی وەك:
مه عاشی کەمی کار کەناری. (آب باریکە)

+ ئاوبەر: [ناو] (۱) شەلە گە (۲) نووکی تیژی
پاکلە ی پرد. (آب بر)

ئاوبەرپوون: [چاوگە، ت] ئاژە لیك کە تووشی
ئازاری ئاو بەر بووی. (حیوان دچار نوعی
مرض شدن)

ئاو بردن: (۱) هەر شت کە ئاو دایمائی و بییا.
(۲) ئاو بو جیگاییک بردن. (آب بردن)
ئاوبوون: [چاوگە، ت] (۱) قال بوون؛

تاوانە وە ی کائزا و سەهۆل و بوونە ئاو؛
ئاتیوان. (ئوب شدن یخ) (۲) (ب)
شەرمە زار بوون؛ تەر یق بوون؛ عارەق دەردان
لە خە جالەت دا. (آب شدن از شرم)
ئاوبە ئاو چوون: (۱) بو تووک لیکردن.

(نوعی نفرین) (ب) چوونی کە گە پانە وە ی
نەبی. (رفتن بی مراجعت)

ئاو بە ئاورا کردن: [چاوگە، ت] کوژانە وە ی
ئاور؛ (ب) توو پە یی کە سیک بە سەر چوون.
خاموش کردنى شەر و کیشە. (آب روی آتش
ریختن)

ئاو بە ئاو کەوتن: [چاوگە، ت] (۱) گوپینی ئاو
و هەوا بە هو ی سە فەرە وە. (تغییر آب و هوا
در سفر) (۲) نەخۆشی بە هو ی ئاو و هەوا
گوپینە وە. (دو هوا شدن)

ئاو بە ییژنگ کیشان: (ب) کاری بیهوودە
کردن. (با الک آب کشیدن، کنایه از کار
بیهوودە کردن)

ئاوبە دەمە: [ناو] چیشتی قبوولی کە هیشتا
ئاوی نە چنراییت. (نوعی آش که آبش هنوز
بخار نشده باشد)

+ ئاوبەر: [ناو] (۱) هەنگی کیوی پاش ئاو
خواردنە وە هەلە فەرن بو سەرشانە ی ئاو
کە ندووە کە یان و راو کە ران جیگاکە یان بە و
چە شەنە دە دۆزە وە. (زنبور سیراب) (۲) [ئاو-
لناو] (ب) چیشتی ئاو بەر و سویر و ئاو کیش.
(خوراک شور)

ئاو بەردان: (۱) [چاوگە، ت] گونجە کردنە وە.
(راه آب باز کردن) (۲) شیرى ئاو کردنە وە. آب-
باز کردن)

ټاو بهردانهوه: [چاوگه،ت]دووباره ټاو بهردان؛
ټاو بهرهودان؛ ټاوبهردان و سهرمو خوار ټاو
پژانندن يا ټاژين كردن. (آب را باز كردن)
ټاو بهرمودان: [چاوگه،ت]ټاو بهردان؛ ټاو
بهردانهوه. (آب جاري كردن)

ټاو بهستن: [چاوگه،ت] (١) گونجه ي ټه سټير
ټاخنين. (بستن راه آب استخر)

(٢) شير ي ټاو بهستن. (شير آب رابستن) (٣)
ټاو به سههول بوون له سهرمادا. (بخ بستن
آب از سرما)

ټاوبهن: [ټاو] (١) دمريجه ي كردنهوه و
بهستني ټاوي ټه سټير؛ گونجه. (دريچه بستن
آب استخر) (٢) ټاوبهنده؛ ټيسقا. (بند آمدن-
ميزراه)

+ ټاوبهنده: [ټاو] ټاوبهن؛ ديواري بهرگري ټاو؛
سهده. (سد)

ټاوبهندي: [ټاو] (١) گرتني کون و درز له
لووله و دهفردا. (٢) ټارام کار پيکړدنې
که رهسته ي سوپايدار يو جيکه وتن و باستر
جووت بووني سوپا په کان. (آب بندي)

ټاو بينهوه دس بشوره: (ب) تهواو بووني
ټيش؛ خاتيمه ي شت ياکاري هاتن؛ هيچي تر؛
تهواو. (کنايه از اتمام کار يا هر چيز)

ټاوپاچ: [ټاوبېک + ټاو] ټاو پاش (١) که سيک-
که ټاو پاشي ده کا. (٢) که رهسته ي ټاوپاشي (آب
پاش)

ټاوپاشي: [ټاوبه رهه ي چاوگه] (١) ټاودان به
ټاوپاش. (٢) ټاو به سهر زهوي يا باغچه دا
پژانندن. (آبپاشي)

ټاوپرژانندن: [چاوگه،ت] ټاوپرستن و پرژانندنې

ټاو به سهر شټيکدا. (آب پاشي)

ټاوپرژين: [ټاو + ټاوبېک] (١) که سيک که ټاوده-
پرژيني يان جيگاييک ټاوپرژين ده کا. (٢) په-
وتي ټاو به سهر زهوي يا خولداکړن يو
ټهوه ي له گسگ داندا توژ نه کات. (٣)

[ټاو] ياري شه پر ټاو. (آب پاشي)
ټاوپرژيني: [ټاو] که مه ي شه پر ټاو. (بازي آب
پاشيدن روی همديگر)

ټاوپرژيني دل کړدن: (ب) زور خوشحال
کړدن؛ دل فينک کړدنهوه نهوه. (کنايه از
خيلي شاد کردن)

ټاوپرژين: [ټاوبېک + ټاو] ټاوپرژين؛ شه پر ټاو؛
ټاو به يه کداکړن له سهرچوم و دهراوان يو
ياري. (همديگر را آب پاشي کردن)

ټاوپرژين: [ټاو] ټاوپاش. (آب پاش)
+ ټاوپر: [ټاو] کاتي شيله بهستني ده غل.
(وقتي غلات شيره مي بندد)

ټاو پهز: [ټاوه ټاو] کولو له ټاو. (آب پز)
ټاوپهنگ: < پهنگاو؛ پونگاو. (برگشتن و راکد
شدن آب)

ټاو پيادان: [چاوگه،ت] ټاو تيوهردان؛
ټاو کيشاني دهفري شوروا؛ به دوا ټاو
شووشتن. (آب کشيدن ظرف، آخرين آب
کشي وشستن)

ټاو پياکړدن: [چاوگه،ت] (١) ټاو له که سيک
پرژانندن؛ (٢) ټاو تيوهردان. (٣)
ټاو به سهر شټيک دا کړدن. (آب ريختن و
پاشيدن)

ټاوپيای: [ټاو] مهني؛ ټاوي بنيادهم؛
شاوات. (آبمني)

ټاو تال: (ب) عارمق و شهړاب. (آب تلخ)
ټاو تال و سول: [ټاوت] ټاوی تال و سوړی
خواردوتهوه: (ب) پهنج و عهزایی ږوژگاری-
چه شتوه؛ به مروقی ته زموون وهرگر توو
دهلین. (سرد و گرم چشیده)

ټاو تراش کردن: [چاوگهت] کراندنی هه ندی
میوه بو هاتنه دهرموه ی ټاو؛ وهک کراندنی
ټاو له تی شووتی. (آب تراشی)

ټاو ترسی: [ټاو] حاله تی، له ټاو ترسان به هو ی
کیشانی بهنگ یا هاریه وه. (آب ترسی)
ټاو ته ل: [ټاو] ټاوی زیر. (آب طلا)

ټاو تی کردن: [چاوگهت] (۱) پر کردن ده فر له
ټاو. (پر کردن ظرف از آب) (۲) ټاو ږزاندنی
کاتی جووت بوون. (آب منی ریختن در
جماع)

ټاو تیگه پریای: [ټاوه لټاو] (۱) ټاو تیگه ږاو؛ ټاو
گرتنی دل ی لاوی تازه بالق؛ ټاو گرتنی میوه،
ټال و ټول بوونی میوه. (آبدار شدن)

ټاو تیومردان: [چاوگهت] ټاو پیدان؛ دوا
ټاو کیشان پاش شتن. (آب کشیدن)

ټاو جو سازی: [ټاوت] (۱) کاری دروست کردنی
ټاو جو. (کار درست کردن آبیجو) (۲) کارگای
دروست کردنی ټاو جو (بیړه). (کارخانه
آبجو سازی)

ټاو جه: [ټاو] هیومرژن؛ ټاو جا. (جاری)
ټاو جه ږ: [ټاوت] نشوست کردنی ټاو زه ریا به
هو ی گه پانی زهوی به رانبه ر به مانگ؛
نیشتاو؛ دزی به رازو. (جذر)

+ ټاو چاوسه نندن: [چاوگهت] ټاوی چاو سه نندن
ږام کردن به هو ی ترساندنه وه؛ بو ږام کردنی

ورج به پیدانی خواردنی سوړ و ټاو پینه دان
لاواز و ږامیان ده کرد. (آب چشم گرفتن)
+ ټاو چین: (۱) ټاوه چوپ کردن. (آب گرفتن)
(۲) ټاوی ټول گرتن به گهرمای زور بو نهرم
بوونه وه. (آب کشیدن) (۳) ټاوی میوه گرتن.
(آب میوه گرفتن)

ټاو چوون: [ټاو] (۱) چوونه ټاو؛ قوماشی که به
شوړدن کورت بیته وه. (آب رفتن) (۲) (ب)
له ږ و لاواز بوون. (لاغر شدن)

ټاو چوونه ژیر بیست: (ب) قه له و بوون. جوان
بوون. (کنایه از چاق شدن)

ټاو خاکی: [ټاو] انه فد؛ پاپوړیک که له وشکی
و به حرده که لکی لی و مر ده گیریت؛
هاوړ کرافت. (هاور کرافت؛ آب خاکی)

+ ټاو خانه: [ټاوت] کاسه ی چکوله ی ژیر
لانکه ی مندل. (آبریز گاه گهواره)

ټاو خواردن: (۱) [چاوگهت] کاری ټاو
خواردنه وه. (آب خوردن) (۲) خه رج زور
هه لگرتنی کاریک؛ بو من زور ټاوی
خواردنه وه؛ خه رجی زور بوو. (گران تمام شد)
(۳) زور ټاسان ټاسانه وهک ټاوی خواردن
وايه. (مانند آب خوردن) (۴) ټاوی تاییه ت
بو خواردنه وه؛ شه ربه بییک ټاو خواردنم به پی.
(آب نوشیدنی)

+ ټاو خواردنه وه: (۱) [چاوگهت] خواردنه وه ی
ټاو. (۲) واتای قوول بو قسه ی په ق؛ ته م
قسه زور ټاو ده خواته وه؛ زور به ری دریژه. (۳)
ټاسانیی کار (وهک ټاو خواردنه وه ټاسانه). (۴)

خه رجی زور هه لگرتن. (آب خوردن)
ټاو خواز: [ټاوه لټاو] (۱) ټاو کیش. (ب)

خوارده مهنی سویر. (خوردنی آب کش) (۲)
شت یا که سیک، که پیوستی به ناو هه یه؛
توونی؛ تینوو. (تشنه)

ناوخورگه: [ناوت] جیگای ناو خواردنی نازال.
(آبشخور)

+ ناوخوره: [ناو] ئاسنیکی باریکه له له غاودا
که ده چینه نیو زاری ئه سب؛ ده ماری دار.
(آبخوره؛ آوند)

ناوخورهی ئاوکیش: [ناوت] ده ماری دار و گیا
که شیلهی پهروه ده له گه لاهه ده بات بو
ساقه و ئه ندای دار. (آوند آبی)

ناوخورهی چپوی: [ناوت] ده ماری دار و گیا
که له پشه وه ناو و ماکی پیوست ده گه یه -
نی به گه لای دار و گیا. (آوند چوبی)

ناوخری: [ناو] تاواوه یخری له ناودا. (آبنمک)
+ ناودار: [ئاوه لئاو + ناو] (۱) ته پ و پر له ناو (۲)
(ب) جه واهیر و تیخی جه وه هرداری
خوشمگ و به بریقه. (آبدار)

ناو داخستن: [چاوگه، ت] (۱) له شیله گه وه
به ری ناو به ردان. (۲) ناو به ردانه وه سه
مه زرا. (هدایت آب به مزرعه)

+ ناو دادان: ناو هاتنه دهر له زیرگوزه و دهفر؛
ناو لی تکان؛ ناو ده لاندن؛ عهرزی بووش که
زوو ناو هه لده مژیت. (نشت آب)

ناو دارخانه: [ناو] قاوه خانه ی تاییه تی؛ چای
خانه ی تاییه تی. (آبدارخانه)

ئاو دارچی: [ناو] به پیوه به ری ئاو دارخانه.
قاوه چی. (آبدارچی)

ئاو داری: [ناو] ئافداری؛ حاله تی شتی ئاو دار.
(آبداری)

ئاو داگرتن: [چاوگه، ت] بوون به زیر ئاوه وه؛ ناو
به سه ردا کشان؛ ئاوی لافاو هه موو
مه زراکه ی داگرتوو. (آب همه جا را گرفتن)
+ ناودان: [چاوگه، ت] به که ره سته ی کاره بایی
و تیژاو زیر یا زیر یا ههرچی به سه رکانزاییک
داکیشان. (آبکاری)

+ ئاودانه وه: [چاوگه، ت] (۱) تیخی سووره وه
بوو خسته ناو ناو یارون بو ره ق بوون. (۲)
پوکیش کردنی کانزا به زیر یا زیر. (آب
دانن)

+ ئاودانه وه: [چاوگه، ت] (۱) وهک ناو دهر دانی
ماس: [۲] ره حه تبوون. (آب دانن)
ئاوددان: [ئاوه لئاو] ئاودنان؛ هاوته مهن. (هم -
سن و سال)

ئاودل: [ناو] ئه ول؛ کور تکراره ی ناوی
عه بدول؛ عه ودل. (عبدل)

+ ئاوده ردان: [چاوگه، ت] (۱) عاره قه کردن.
(عرق کردن) (۲) ناو هاتنه دهر له ههر شت
به هو ی گوشین یا گهرم کردن. (آب پس
دانن) (۳) ئاوی چال یا سه وز خالی -
کردن. (تخلیه آب چاه یا حوض)

ئاوده رمانی: [ناو] عیلاجی نه خوشی به
خواردنه وه ی ناوی زور. (آب درمانی)
ئاوده مستخانه: [ناو] مسته راج. (مستراح)

ئاوده لین: [ئاوه لئاو، ناو] (۱) ههر شت که ناوی
لی بتکیته دهر وه. (هر چیزی که آب آن
نشت کند) (۲) درزی دهفر. (شکاف
ظرف) (۳) کونی زور وردی دهفر. (سوراخ
بسیار کوچک)

ئاوده م: [ناو] (۱) هاو نشین؛ هاوده م؛ دوست؛

هاوال. (همنشين و همدم) (۲) ليک. (آب دهان)

ټاو دهماندن: ټاو له زهويه که ټاژين که با تهواو بیده مینې؛ ټاو مزینی زهوی؛ ټاوچه شتن.

(آبیاری کامل، جذب آب)

ټاودمڼگی: [ټاو،] ټاودمڼگی؛ ټاوبیری؛ ټوښتایه تی؛ نزیکي و ټاودمې؛ ټاوالی؛ ټاو قسه یی. (هم دلی. هم آوایی)

ټاو دیان: [ټاوه لټاو] ټاوتهمه من. (همسال)

ټاودیده: (۱) بار ټاوتوو؛ وهک پوټا ټاودیده بوون. (بار آمده) (۲) ټاو دیده: ته پووگ. (خیس شده) (۳) ټاو لیکه ووتوو.

(آب پاشیده شده) (۴) [ټاو] ټاو چاو؛ ټاوی چاو؛ فرمیسک؛ ټه سرین. (آب دینه)

ټاوپ: [ټاو] ټو خسار؛ ټوو. (رخسار)

ټاوپدانه وه: [چاوگه، ت] ټوو ټیکردن؛ لا لیکردنه وه. (برگشتن و نظاره کردن) ټاوپ؛ [ټاو] ټاوپې؛ ټاوباوه؛ ټاوعه قیده؛ ټاوبیر؛ ټاومهرام. (همراه؛ همفکر)

ټاوپایی: [ټاو، به رهمی چاوگه] ټاوپایی؛ ټاوپایی؛ ټاوبیری؛ ټاو ټه ندیشی. (همراهی و همفکری)

ټاوباران: [ټاوت] (ب) تیر ټه ندازی زور توند.

(ب) گهرمای زوری ټوژ. (آتش باران)

ټاوباز: ټاگرباز؛ که سیک که به ټاور یاری ده کا. (آتش باز)

ټاورپ کردن: [چاوگه، ت] اکوزانه وهی ټاور به تهواوی. (بکلی خاموش کردن آتش)

ټاور به پشت دهسته وه نان: (ب) ټوبه کردن له دووپا تکرده وهی کاریک؛ ده ست داخ کردن بو

نه کردنی کاریک. (پشت دست داغ کردن)

ټاور بهردانه وه: [چاوگه، ت] ټاگربهردانه وه؛ کردنه وهی ټاور و ټاگر ټیبهردان. (روشن کردن آتش)

ټاور ټیبهربوون: [چاوگه، ت] (۱) گرگرتن. (آتش گرفتن) (۲) (ب) ټوقره لی پړان. (بی قراری)

ټاور ټیبهردان: [چاوگه، ت] گر ټیخستن و ټاور دان. (آتش زدن)

ټاورچه رخان: [ټاو] ټاولمه. (آتش گردان)

ټاورخان: [ټاو] ټاگرخان؛ ټارتوون. (آتشخان)

ټاوردن: [کار] ټاوردن؛ ټینان؛ ټانین. (آوردن)

ټاورده مین: [ټاو+ ټاوی بک] (۱) مه شکه ی مسگه ری. (دمه مسگری) (۲) ټاور دهمین که سیک که بهو مه شکه ټاور ده دهمینې. (کسی که مشک را بکار می برد) (۳) ټاور گهشین. (کسی که آتش را گیرا می کند)

ټاورده یویاگی: به جی ټینانه وه؛ به جی ټاوردن؛ به جی ټانین. (به جا آوردن)

ټاو پړان: (۱) پړانی ټاو. (۲) ټوو تکان. (آب ریختن)

ټاو پړاندن: [چاوگه، ت] (۱) بهردانه وهی ټاو؛ ټاو فرپیدانی یه کسمی می. (آب ریختن) (۲) (ب) باو کردنی کاریک: گه وره ټاو ده ریژی و چکوله پای لیده خات. (مد کردن)

ټاور ژیرکا: [ټاوت] (ب) نهرمه بره؛ که سیک که به نه هینی کاری خو ی ده کات. (آب زیر کاه؛ حیلہ باز)

ټاور ژین: [ټاوبک] ټه وهی که ټاو ده-

پڙي: (آبريز)

ٽاور ٻڌائڻ: [ڇاوه، ت] ٽاو پڙائڻ. (آب ريختن)

ٽاور ڪرڻه وه: [ڇاوه، ت] (۱) ٽاور هه لڪرڻ؛ ڇيڪرڻ و ته يار ڪرڻي ٽاور؛ ٽاور ڦيختن. (آتش افروزي) (۲) (ب) ڦيختن و شهر هه لائسان. (ڦتنه و آشوب بر پا ڪرڻ)

ٽاور ڪهوتنه جهسته: [ڇاوه، ت] بي ٽارام و بي ٽوقره ٻوون؛ ڪه جمان ليپران؛ بي هه دا ٻوون؛ بي ڦه رار ٻوون؛ نيگه ران ٻوون. (آتش به جان افتادن)

ٽاور ڪهوتنه گيان: [ڇاوه، ت] (ب) ڪه جمان ليپران؛ سرموت نه مان. (آرام و قرار نداشتن) ٽاور گه: [ناو] جيڳاي ٽاور. (جاي آتش) ٽاور گهر دان: [ناو] ٽاولهه؛ ٽوپي ڪي له سيم چنراو ٽاوچاله، ده سڪي ڪي زنجيري هه به ٻو زوخال گه شانده وه. (آتش چرخان)

ٽاور گهرم: [ٽاو ٽاوا] (۱) پڙ ٻوون له سهه ڪاريڪ. (مصر و مصمم) (۲) مروقي زور به هه وهس. (آتشي مزاج)

ٽاور له ڇاوبارين: [ڇاوه، ت] (ب) زور توو ٻوون. (غضبناڪ شدن)

ٽاور له ڪاي ڪون به ٻوون: (ب) مروقي به سال ڇو ڪه خهري ڪي دلداري بيت. (ڪنايه از عشق پيري)

ٽاور وچڪه: [ناو] ٽاگروچڪه؛ ٽاوري مندالان. (آتش بجه ها)

ٽاور وڪه: ٽاوري چڪوله. (آتش ڪوچڪ) ٽاور ووبرڊن: [ڇاوه، ت] ٽاوبر ووبرڊن؛ پيسوا ڪرڻ؛ ٽاو به خراپه زړاندن؛ سوو ڪايه تي

به سهه هينان شهقلي ڪچيني به ناپهوا شڪانڊن. (آبرو بردن)

ٽاور ورو ڇووانڊن: [ڇاوه، ت] ٽاوبر ورو بردن. (آبرو بردن)

ٽاور ورو ڇوگ: [ٽاو ٽاوا] [پيسوا؛ به دنوا؛ ٽاوبر ورو ڇو؛ ٽاو زړا؛ ٽاوبر ورو ٽڪا؛ ٽاوبر ورو نه ماگ؛ له ٻواري ده ستووري زمانه وه [ٽاوي- به ڪاره] به ٽام به واتا ٽاو ٽاوا. (آبرو رفته)

ٽاور وودار: [ٽاو ٽاوا] ٽاوبر وومند؛ به ٽاوبر و؛ به ڪه يا؛ (آبرو مند)

ٽاور ووداري: [ٽاو] (۱) ٽاوبر ووداري؛ به ٽاوبر ووي؛ ڙياني شهرافه تهمندانه و به سهه ريه رزي. (۲) (ب) به رگري له ٽاوبر و ڇوون؛ ڪسه خوارنده وه و لاي بيگانه نه در ڪانڊني هه ندي نهيني ڪه ٻوي هه به بيته هوئي سهه شوپي؛ (ب) به زلهه ورومهت سوور ٻاگرتن. (آبرو داري)

+ ٽاوره: [ٽاو] (۱) ٽافه تي هه ورو بردني زهر خاتي نوڪ. (آفت نخود) (۲) زهرده زه خم؛ زهرده برين. (زرد زخم)

ٽاور هنگ: [ٽاو] جوڙيڪ پهنگي وينه گهري ڪه به ٽاو ده گير يته وه. (آبرنگ)

ٽاور پڙ: [ٽاو] (۱) ٽافگه. (آبشار) (۲) [ٽاوبڪ] ٽاو ريڙ، ڪه سيڪ ڪه ٽاو ده پڙي. (آبريز)

ٽاوري ڙيڪا: [ٽاويت] (ب) نه رمه پره؛ حيله باز؛ نهو ڪه سه به نه هيني ڪاري خوي ده ڪا. (آتش زير ڪاه؛ آب زير ڪاه)

ٽاور پڙگه: [ٽاو] ٽافگه. (آبشار) ٽاور پيش ٻوون: (۱) دهسته ويه خه ٻوون؛ به گڙ يه ڪتردا ڇوون؛ ٽيڪ گيران. (دعوا و مرافعه-)

کردن) (۲) هاو ته مه ن بوون (هم سن)
 ئاوريشم باف: [ناوبک] که سيک که کاری
 چينی قوماشی ئاوريشمه. (ابريشم باف)
 ئاوريشم بافی: [چاوگه ت] (۱) کاری ئاوريشم
 باف. (۲) [ناو] کارگای چينی قوماشی
 ئاوريشمی. (ابريشم بافی)
 ئاوريشم چن: [ناوبک] گولنوزی به ئاوريشم
 ده کا؛ کاری چين به ئاوريشم. (ابريشم دوز)
 ئاوريشم چنين: [چاوگه ت] گولنوزی به
 ئاوريشم. (ابريشم دوزی)
 ئاوريشمی: [ئاوه لئاو] هه وریشمین؛ له جنسی
 ئاوريشم. (ابريشمی)
 ئاوریل: [ناو] ئايریل؛ مانگی چواره می سالی
 زاینی. (آوریل)
 ئاورپیی: [ناوبه ره ه می چاوگه]
 هاو پیی؛ براهی تی؛ کومه ک و یاری؛ ئاریکاری؛
 یارمه تی. هاومه پامی. (همراهی)
 ئاوا: (۱) هاوال؛ هاو ته مه ن؛ (۲) ئاوا چاوم؛
 چاوم پرپوو له ئاو؛ زا؛ راپووردووی (زاینه)
 به هه موو ماناییکه موه. زونگبوو؛ ئاوی تیزا.
 (همسن؛ پراشکشدن چشم)
 ئاوا زینه چاو؛ چاو له نه سرین پرپوون؛ ئاو له
 چاوا قه تیس بوون (جمع شدن اشک در چشم)
 ئاوا زینه ده م؛ به هووی دیتنی خوړاکیکی
 خوشه وه؛ ئاو له زارگه ران؛ (ب) تامه زرو بوون.
 (دهان آب افتادن)
 ئاوزه نگي ته قین: [به نده ت] (ب) به خیرایی؛ له
 تاودانی و لاخ و چاره وا؛ چوارنال؛ تاودانی
 نه سب؛ پکيف کوت. (اشاره به چهار نعل
 تاختن)

ئاوزه نگي دار: [ئاوه لئاو] به پیی ئهو
 که سانه ده لین که ژیر پایان چاله (کف پای-
 کسانیکه گود باشد)
 ئاوزه نگي کوت: [به نده ت] پکيف کوت؛ (ب)
 چوارنال و به غار لیخوپینی نه سب. (چهار
 نعل)
 ئاوزه نگي لیدان: [چاوگه ت] لیخوپینی و لاغی
 به زین و بهرگ به پکيف تی کوتان. (رکاب
 زدن)
 + ئاوزیاگ: [ئاوه لئاو] تیگه یشتوو؛ عاقل؛
 به ئاو وه؛ ژیر. (عاقل)
 ئاوزینه: [ناو] ئافزوونه؛ ئالقه زوونه. (سگک)
 ئاوزینی: [ناو] هاوشانی؛ هاوالی؛ هاو ته مه نی؛
 هاوسهنگی. (هم شان)
 + ئاوس: [ئاوه لئاو] هاوس؛ دوو گیان؛ زگیر؛
 تلدار؛ تولدار؛ به زگ؛ زگدار؛ به تیشت. (آبستن)
 ئاوساندن: [چاوگه ت] هه لماندن؛ په نماندن؛
 نه ستوو کردن؛ ماساندن؛ وهرماندن.
 (پر باد کردن)
 ئاوسال؛ ته پ سال. (آبسال)
 ئاوسانه: (۱) [ناو] نه وسانه؛ نه فسانه؛ چیروک؛
 حه کایه ت. (افسانه. قصه) (۲) وه ک ئاوس؛
 ئاوس ئاسا؛ (بسان آبستن)
 ئاو سه رکه فتن: [چاوگه ت] سه رکه وتنی ئاو؛
 ئاو به سه ردا گه ران و داگرتنی زهوی یا
 جیگاییک؛ ئاو به سه ر جیگاییکدا
 کشان. (بالا آمدن آب)
 ئاوسه رکه م: [ئاوه لئاو] هه ژار؛ ده ستکورت؛
 فه قیر؛ بی نه و؛ هه ژیر. هاوسه رکه م؛
 که مده ست؛ ژار؛ ئاتاچ؛ موحتاج؛ که متر له

ماله جيران و دراوسى. (محتاج)

ئاوسى: [ئاوه لئاو + ناو] جيران؛ جينار؛ دراوسى.
(همسايه)

ئاوشار: [ناو] تافكه. (أبشار)

ئاوشانى: [ناو] هاو كووفى؛ ئاو كووفى؛
هاوشانى؛ هاوسهنگى؛ بهرانبهري. (هم شانى)
ئاوشور: [ناو] ئاو شوران؛ ناوى چومى له
كرماشان. (رودخانه آبشوران)
ئاوشه: [ناو] شهونم؛ ئاونگ؛ خوو؛ خوناوه؛
(شبنم)

ئاوفريدان: [چاوهت] ئاوفريدانى مابين له
وهختى جووت خوازيدا. (ب) وهك جوين به
ئافرهتى سووك دهوترا. (آب ريختن ماديان
در حال فحل)

+ ئاوقا: [ناو]، (۱) تووش؛ دووچار؛ ئهه
نه خوشينه ئاوقا بووه. (دامنگير) (۲)
هيش؛ (پوژ باشم نه كرد له كولم و ليوى،
ئاوقايى دههه بوو سهبرى گهستم) «توورى»
(حمله)

ئاوقا كردن: [چاوهت] (۱) ئاراسته كردن؛
بوختن؛ بهرد و گولله و دار تيگرتن.

(چيزى را رو به كسى انداختن) (۲)
تووش كردن؛ ههلامهتى گرت، ئاوقاي (تووشى)
منيشى كرد. (مبتلا كردن) (۳) هاندان بو شه
يان هيش پى بردن؛ سهگه كهى ئاوقا كرد.
(وادار به حمله)

ئاوقوره گرتن: [چاوهت] (۱) ئاو له قوره گرتن
به گوشين (گوشين) يا به ئاو
ميوه گيرى. (آبنوره گرفتن) (۲) فرميسك
وهراندن. (اشك ريختن)

ئاوقه د: [ئاوه لئاو] هاوقه د؛ بهقه د؛ هاوئه ندازه.
(هم قد)

ئاوقه را: [ئاوه لئاو] بهقه د يه ك؛ هاوتا؛ هاوپايه؛
هاوسهنگ؛ هاوشان. (همتا)

+ ئاو كردن: [چاوهت] (۱) تاواندنه وه؛ قال-
كردن؛ ئاتيواندن. (خوب كردن) (۲) (ب)
فروشى مالى خراپ و له سهردهست ماو؛
فروشتن؛ له بازار شته كانم ئاو كرد (فروختن)
ئاو كردنه ژير: (ب) جيگاي كه سيك ليژ كردن و
بهره بهره دهركردنى له شوينيك. (كنايه از
بيرون كردن)

ئاوكولاتگ: [ناوت] ئاوى كولتوو؛ ئاوى داخ؛
ئاوى كه داخ كرابتى. (آب داغ)
ئاوكووف: [ئاوه لئاو] هاوشان؛ هاوتهراز. (هم-
شان)

ئاوكه: [ناو] جوړيك ترى. (نوعى انگور)
ئاوكيشان: [چاوهت] (۱) ئاو هه لگرتن و
بردن بو شوينيكى تر. (آب از جايى به جايى
بردن) (۲) ئاو دزىنى برين. (آب آوردن زخم)
(۳) ئاوى جيگاييك يا ههوزيك دهردان. (آب
حوض يا چاه كشيدن) (۴) ئاو تيوهردان پاش
شتن. (آب كشيدن) به جوگه يان بوپرى
ئاوكيشان بو شوينيك. (به وسيله جوى يا لوله
آبكشيدن)

+ ئاو كيشى: [ناو؛ بهرهمى چاوهت] ئاو تيوه-
ردانى پاش شتن. (آبكشى)

ئاوگر: [ناو] (۱) جيگه ي چال. (جاي)
پست (۲) زهوينى بهر سيلاو. (زمين در
مسير سيل) < ئاوگير

+ ئاوگرتن: [چاوهت] (۱) كارى ئاو كيشان

له میوه به گوشین یان ټاو میوه گیری. (آب میوه گرفتن) (۲) ټال وېول بونی میوه. (میوه نزدیک به رسیدن و آب گرفتن میوه) (۳) (ب) نه وېلی لویه تی و دل ټاو گرتن. (کنایه از اوایل جوانی) (۴) گونجه ی نه ستیر به ستن له لایهن که سیکه وه که نوره ټاویه تی. (ستن آب استخراج) (۵) له قه دیمدا پاشه که وت کردن ټاو؛ عه مباراو پر کردن له ټاو. (پر کردن آب انبار)

ټاو گهرم: (۱) گراو؛ کانیوی گهرم. (چشمه آب گرم) (۲) ټاوی داخ و کوآتوو. (آب داغ) ټاو گهرم که ر: [ټاو، بک] نه وه ی ټاو گهرم ده کا؛ که ره سته ی گهرم کردن ټاو؛ دیتو تیرم. (آب گرمکن)

ټاو گمز: [ټاویت] چر زانی ته په کال له باردا. (زده دار و خراب شلن میوه)

ټاو گه له: ټاوالی که بجیته ناو هر میگه لیک، ههست به نامویی نه کات. (بزوگوسفندیکه داخل هر گله ای بشود ټاو گه لی نازاد: [ناو] نه و به حرانه که له ژیر بانوړی ده سه لاتی دموله تگه لیکي تاییه تدان. (آبهای آزاد)

ټاولک: [ناو] توقله ی ناو ده ست و پی به هو ی کاری زور پیکردن. (ناول) ټاو لووت: [ټاویت] ټاوی که پو؛ ټاوی لووت. (آبداغ)

ټاو له ناشی دوزمن کردن: (ب) به سوودی دوزمن کار کردن. (به سود دشمن کار کردن) ټاو له ناشی که سیک کردن: (ب) کومه ک پیکردن؛ کردن کاریک که به رزه وندیی که - سیک تری تیدابی. آب به آسیاب کسی ریختن)

ټاو له ټاواندا کوتان: (ب) کاری بی سوود کردن؛ (آب درهاون کوبیدن)

ټاو له ټاوه رو دهر کردن: (۱) (ب) زور بی حه یایی کردن. (بی حیایی) (۲) له حه د به دهر؛ له سنووری شهرم و حه یا دهر چوون. (از حد گذشتن)

ټاو له بهر رویشتن: (۱) ټاو لیچوون؛ ټاو ده - لاندن. (نشت) (۲) سه رپیژی نه ستیری لیپا ولیپ پر له ټاو. (سر ریز)

ټاو له جی مال دهر هیان: (ب) مالی که سی خاپوور کردن؛ به لای زور به سه ر هیان؛ نابوت کردن (ټاو له جی مال نان). (خانه کسی را ویران کردن)

ټاو له چاوانه لیل بوون: ټاو له سه ر چاوه لیل - بوون؛ (۱) (ب) ناله باری کاریک له بنه په تدا. (۲) (ب) سه ر چاوه و نه ساسی کاریک له لایهن گه وره ترین مه قامه وه گه ندهل - بوون. (آب از چشمه گل آلود بودن)

ټاو له دهس نه تکان: (ب) کاری مروقی پژد و خه سیس. (خسیس)

ټاوله پروو: [ټاوه لئاو] گرو ی؛ که سیک که دهمو چاوی چال و چولی هاو له ی پیوه دیاره. (آبله رو)

ټاوله فه رمنگی: [ناو] دوا پله ی نه خوشینی هاله، سفلیس. (سفلیس)

ټاوله مورغان: [ناو] نه خوشینی دهر کردن زیکه ی سوور سوور؛ وشه ییکی فارسییه و ههر به و ناوه یش له کوردی دا ده و تریت. (آبله مرغان)

ټاوله کوتان: [چاوه گه ت] سیرومی هاو له له

سه‌رپیست دانان و دهرزی ناژن کردن
و کراندنی به نه‌شته‌ر بو به‌رگری له‌هاوله.
(آبله‌کوبی)

ناو له‌کونه‌می‌روله‌کردن: (ب) هه‌ژاندنی
جه‌ماور و پشیوه دروست کردن: وه‌ک چیلکه
له‌کونی هه‌نگه‌ژاله‌پوکردن. (شورانندن
مردم)

ناوله‌گایانه: [ناو] خوروکه‌ی گا؛ هاوله‌ییک که
له‌سه‌رگوانی مانگا په‌یدا ده‌یی. (آبله‌گای)
ناو له‌گیلفان (گیرفان) و هردان: (ب) گیلفان
خالیکردن و پاره‌تیا نه‌هیشتن. (کنایه از
جیب خالی کردن)

ناو له‌لج هاتنه‌خوار: (۱) لیک‌چاندن. (۲) (ب)
زور به‌تامه‌زرو و به‌هوه‌س که‌وتن بو
خواردمه‌منه‌ییک. (آب از لب سرازیر شدن)
ناو له‌مشتنه‌تکان: (ب) پژدی؛ چکووسی؛
خه‌سیسی؛ ده‌ست‌قوو‌چاوی؛ چاو‌چنوک‌ی.
(کنایه از خسیس)

ناولیل‌کردن: [چاو‌گه‌ت] (ب) ناژاوه
دروست‌کردن. (آب را گل آلود کردن)
ناولیل‌نه‌کردن: [چاو‌گه‌ت] (ب) نه‌رخه‌یان
بوون و جیی‌باوه‌پ؛ به‌یه‌قین؛ نه‌ونده‌پیاوی
چاکه‌ناولیل‌ناکات. (کنایه از جای اعتماد
واطمینان)

ناولیمو: [ناو] ناوی لیمو؛ (ب) ناوی
لیمو‌ترش. (آب‌لیمو)

ناومژین: [چاو‌گه‌ت] ناو هه‌لمژین؛ کوتال ناو
هه‌لده‌مژی؛ زه‌وی ناوی هه‌لمژی؛ ناوی نه‌و
هه‌ناره‌بمژه. (جذب آب؛ پارچه‌یازمین که آب
جذب‌کند)

+ ناومل: [ناوه‌لناو] هاوجووت؛ لفی‌گاجووت؛
هاونیر؛ وه‌ک دوو نه‌سپی دروشکه‌جفت
حیوان برای کشیدن ارابه و درشکه)
ناومیوه: < ناوی میوه.

ناومیوه‌گر: [ناوبک و ناو] (۱) کاری که‌سیک
که‌ناوی میوه ده‌گریت. (۲) [ناو] که‌ره‌سته‌ی
ناوی میوه‌گرتن. (آب میوه‌گیر)

ناونگ و ده‌سته: [ناو] ناوان و ده‌سته؛ که‌ره
سته‌ی کوتان و وردکردن. (هاون و دسته)
ناونگه: [ناو] (۱) ناونگ؛ شه‌ونم. (شینم)
(۲) ناونگی ژیر ده‌سته بو کوتانی شتی
ناشپه‌زخانه‌(مدبه‌ق). (هاون)

ناونگی: [ناو] (۱) ناونگ؛ تری‌توپیگ؛ میلاق.
(انگور‌آویزان‌شده‌باطناب) (۲) شه‌ونم. (شینم)
ناونوما: [ناوت] (۱) تافگه‌ی ده‌ست‌کرد. (آب
نما) (۲) چاوانه‌ی کاریز. (دهانه‌کاریز)
ناونه‌بات: [ناو] شه‌کروکه؛ جو‌ریک‌نوقول.
(آبنبات)

ناونه‌بات‌چی‌سوی: [ناوت] ناونه‌باتی که
کلکیکی چووکه‌ی چیوی پی‌وه‌یه و مندال
ده‌ی مژن. مژمژوکه. (آب نبات چوبی)

ناونه‌باتی ترش‌وشیرین: [ناوت] ناونه‌باتی
مه‌یخوش؛ ناونه‌باتی که‌هه‌ندی ماک‌ی ترشی
لیدراوه. (آب نبات میخوش)

ناو نه‌باتی کی‌شدار: [ناوت] ناونه‌باتیک که
به‌ددان دا ده‌چه‌سپی و کی‌شی‌دی. (آب نبات
کشی)

ناو نه‌چوونه‌ناو‌جو‌گه‌ییک: (ب) ناسازگاری؛
ییک نه‌هاتن. (آب توی یک جوی نرفتن.
کنایه از عدم توافق)

ناونه دیده: [ناو] شتی که ناوی لینه که وتییت؛
 ناوه کی ناو نه دیده؛ قوماشی ناونه دیده؛ ناو
 نه دیتوو؛ ناو لینه که وتوو. (آب ندیده)
 ناو وئالف: [ناوت] (۱) (ب) پوزی و نیعمه ت؛
 مال و دارایی. (روزی) (۲) ناو و گیا. (آب و
 گیاه)
 ناو و خاک: [ناوت] سه رزه مین؛ (ب) وه ته ن؛
 نیستمان. (آب و خاک)
 ناو وره نگ: [ناوت] (ب) دیمه نی جوانی ته پ و
 تازه ی پوخسار. (آب و رنگ)
 ناووش: [ناو] باوهش؛ ئامیز. (آغوش)
 + ناوو گل: [ناوت] (۱) حه ری و قور. (گل و
 شل) (۲) (ب) کوره کان له ناو و گل
 ده رها توون و گه وره بوون (بووگن) و له خه م
 په خسیون. (بزرگ شدن بچه) (۳) نه سه ق،
 من له م شاره حه قی ناو و گل م هیه. (حق آب
 و گل داشتن) (۴) جیگه ی مردن و ناشتن و
 خاک به قسمت بوون، ناو و گل هه لی گرم
 هینامی بو ئیره. (خاک قسمت شدن)
 ناوهاوئیز: [ناوبک] فواره؛ ناوه و پشان. (فواره)
 ناوه چوپ: [ناوت] (۱) چوراندنی ناو له شتی
 ته پ تا دوا دلوب. (۲) تکان و ته و او بوونی
 ناوی شتی ته پ. (آب چلاندن)
 ناوه چوپ بوون: [چاوگه ت] چورایی هاتن؛ دوا
 دلوب تکانی ناوی شتی ته پ. (ریختن آخرین -
 قطره آب از چیز تر)
 ناوه چوپ کردن: [چاوگه ت] ناو چین و چوپایی
 پی هینانی ناو له شتی ته پ به هه لواسین یا
 گووشین. (آب گرفتن)
 ناوه چه ما: [ناو] ناوی چاو؛ فرمیسک؛ روندک؛

نه سرین. (آب چشم)
 + ناوه خانه: [ناو] ناو خانه؛ ده فریکی بچوک
 به بن بیسکه ی منداله وه بو تیچونی میزی
 مندل. (جای پیش آب بچه در گهواره)
 ناوه دانکه ر: [ناو، بک] ناواکه ر؛ که سی که
 کاری ناوه دان کردنه. (آبادگر)
 ناوه ر: (۱) هاوهر؛ [پاشگر] ناو ناوهر؛ دارای ناو؛
 جه نگاوه ر؛ شه رانی؛ دلاوه ر؛ پپر دل؛ (پسوند
 آور) (۲) که سی که ده هیئی؛ (نان ناوهر؛ نان -
 هاوهر، نان هیئر) (آورنده)
 + ناوه رپو: [ناوت] به رزترین جیگه ی کیو و
 ته پولک که ناوی باران نیوه ی به و لاو نیوه ی
 به م لادا پیته خوار؛ سه رووی دیره گ. (خط
 الراس) (۲) لیژیایی سه ربان پروو به پلووسک.
 (آبریز) (۳) جیگای دامه زرانندی پلووسک.
 (آبریز) (۴) گونجه ی پیکای ناو پیا رویشتن
 له حهوز یا ته ستیردا. (آبراهه)
 ناوه رپوگه: [ناو] ناوه رپو. (آبراهه)
 ناوه زوو کردنه وه: [چاوگه ت] هه لگیژانه وه.
 سه ره و نخوون کردنه وه (برگرداندن و پشت و)
 رو کردن
 ناوه ژی: [ناوه لئاو] گیانداری ناوی. (آبری)
 ناوه ستی: [ناو] مووچیچی قولی کراس؛
 جوړیک سورانی؛ مه چه کپیچ؛ نه نگوچک؛
 فقهییانه. (دنباله آستین)
 + ناوه سوو: [ناوه لئاو، به ر] (۱) ناوه سوود؛
 جلکی که له ناودا سووایی واتا زورمایته وه؛
 چلک مه رده (مرده). (چرکی که جذب شده)
 (۲) (ب) پروو دامالو. (بی حیا)
 + ناوه شکینه: [ناو] شیله گه (جای تغییر مسیر)

(آب)

+ ناوه‌شی: [ناو] بارپزه؛ میوه‌ی له دار که وتوو
(وه‌ریو). (میوه نارس از درخت افتاده)

+ ناوه‌کول: [ناو] (ب) ناخو‌شی؛ بیدره‌تانی؛
لیقه‌وماوی؛ رۆژه‌رشی. (سیه روزی)

ناوه‌کی‌بوون: < ناوه‌کی‌که‌وتن

ناوه‌کی‌که‌وتن: [چاو‌گه‌ت]‌ئاواره و
سه‌رگه‌ردان‌بوون له غوربه‌ت. (آواره در
غربت)

ناوه‌گل: [ناو] گلاو؛ پیس؛ سپلۆت. (نجس)

ناوه‌گل‌کردن: [چاو‌گه‌ت]‌حه‌وت‌ئاو(حه‌وتاو)
کردنی شتی گلاو به گله‌سووره و ئاو؛ حه‌وت
ئاو‌کردن. (نجسی در‌کردن)

ناوه‌گی: [ناو] ئاواپی؛ دی؛ گوند. (آبادی.
قریه)

+ ناوه‌ل: [ناو]‌ئه‌و گیاهه‌ پێش‌به‌هار له‌ ده‌م
جو‌گه‌ده‌پۆی. (اولین رویش گیاه لب‌جوی
آب در بهار)

ناوه‌ل‌چنه: [ناوبک] ئاو‌هه‌ل‌چنه؛ کاغه‌زی
جه‌وه‌هر‌کیش. (جوهر خشک‌کن)

ناوه‌ل‌کووانه: [ناوه‌ل‌ئاو] ل‌غه‌دووانه. (دوقلو)

ئاوه‌ل‌کار: به‌ند، (له‌زانستی ده‌ستووری
زیاندا). (قید)

ئاوه‌لم‌ندال: [ناو] په‌په‌ول؛ پزدان. (پرده
پوششی جنین هنگام تولد؛ جفت)

ئاوه‌ند: [ناو] (۱)‌ئاوه‌نگ؛ ئاونگ؛ به‌ند و
پێسمانی میلاق. (آونگ) (۲)‌به‌ل‌گه و بو‌پ‌هان؛
حه‌جه‌ت. (دلیل؛ برهان) (۳) دوو جو‌ر په‌گه‌له
ساقه‌تی‌پرووه‌کدا. (آوند)

ئاوه‌ندی‌ئاو‌کیش: [ناوت] ئاو‌خوره‌ی

ئاو‌کیش، ل‌ووله‌ییکی باریکه‌له‌ئهن‌دامی‌گیا و
داردا که‌شیره‌ی‌په‌روه‌رده له‌گه‌لاوه‌ده‌با‌بو
ئهن‌دام‌گه‌لی‌پرووه‌ک. (آوند‌آبکش)

ئاوه‌ندی‌چیوی: [ناوت] ناو‌نیرک، ل‌ووله‌ی
باریکی‌ناو‌ئهن‌دامی‌پرووه‌ک که‌ماک‌گه‌لی
پی‌ویستی‌ژیان له‌پیشه‌وه‌ده‌گه‌پین‌یته‌گه‌-
ل‌ای‌پرووه‌ک. (آوند‌چوبی)

ئاوه‌ن و ده‌سته: [ناو]‌که‌ره‌سته‌ی‌کو‌تانی‌شتی
پی‌ویستی‌ئاشپه‌زخانه. (هاون و دسته)

ئاوه‌ن و په‌وه‌ن: [ناوت]‌ها‌تو‌چۆی‌زۆر؛ (ب)
مال‌ی‌که‌میوانی‌زۆری‌بو‌بی. (آمد و رفت
زیاد)

ئاوه‌نووس: [ناو]‌داری‌ئاب‌نووس. (آبنوس)

ئاوه‌نه: [ناو]‌ئاو‌ینه؛ قودیک. (آئینه؛ جام)
+ ناوه‌نیا: [ناو]‌کو‌پی‌هاوسه‌ر له‌میردی
پیش‌ووی. (پسرهمسر از شوهر قبلی)

ئاو‌هو‌ر‌شان: [ناو] ئاو‌هاو‌یز؛ فوواره. (فوارة)
ئاو‌هه‌ل‌چن: [ناوبک] ئاو‌چن؛ وشک‌که‌روه؛
ئاو‌هه‌لم‌ز. (خشک‌کن)

ئاو‌هه‌ل‌گو‌یزان: [چاو‌گه‌ت] (۱) ئاو‌له‌حه‌وز
یان‌بیر‌ده‌ره‌ئینان. (۲) ئاوه‌ده‌فریا‌هه‌ر‌شت
هه‌ل‌ینجان. (آب‌کشیدن)

ئاویاری‌بارانی: [ناو]‌ئاو‌داشتن‌به‌ل‌ووله
(بو‌پی) و‌په‌ر‌شاندنی‌به‌ته‌و‌زم‌به‌سه‌ر‌مه‌زرا‌دا
به‌شیوه‌ی‌باران. (آبیاری‌بارانی)

ئاویاری‌دلۆپه‌یی: [ناوت]‌ئاو‌کردنه‌بن‌هه‌ر
دار و‌بن‌چ‌ک‌یک‌به‌بو‌پی‌و‌ل‌ووله‌به‌شیوه‌ی
دلۆپه. (آبیاری‌قطره‌ای)

ئاوی‌باتری: [ناوت]‌تراوی‌تیزاوی
سولفوریک. ئیلیک‌ترو‌لیتی‌باتری‌ته‌پ. (آب

باطری)

ناوی بی له غاو خوار د نه وه: (ب) بار هاتن به مه یلی خو؛ که سیک که سهرگری و بهرگری لینه کرایت. (کنایه زندگی بدون سختگیری)

ناوی پاک: [ناوت، ناویک که شتی پیسی تیدا نه بیټ؛ ناوی پاکي به ده ستدا کردن: (ب) هومید له که سیک برین. (آب پاک)

ناوی پاکي: (۱) دوا هه مین ناوی ناو تیوه ردان و ناو کیشانی شتی شوروا. (۲) ناوی پاکي کړد به ده ستیدا (ب) نه رخه یانی کړد و یه کجاری ناهومیدی کړد: (آب پاکي)

ناوی پرز: [ناو] تا فگه: سوو لاف: (سوو) تور کییه وانا: ناو. (آبشار)

ناوی پیروزه یی: [ناوت] له ټیکه ل کردنی پهنگی شینی زور ناخچ و سهوزی ناخچ و سبی، یان له سبی و شین و زهر د پیکدی. (آبی فیروزه ای)

ناوی تاجنو: ناو دده لینی. (آب نشت میکند) ناوی تال: [ناوت] ناوی که تال بی: (ب) شهراب و عارهق. (آب تلخ)

ناوی تال و سویر خوار د نه وه: (ب) پهنج و عه زاب کیشان: تالی و سویری ژبان چه شتن. (رنج و عذاب کشیدن)

ناوین سهر: [چاوگه ت] به سهر هینان؛ به سهر دا سه پاندن؛ به سهر دا ساخ کړد نه وه. (بسر آوردن)

ناوی توبه: [ناوت، ناوی که به نیه تی توبه به سهر دا ده کړت؛ بو ژنی خرابه کار که توبه بکا ده گو تریت (له هندی مه زه بدا). (آب توبه) + ناو تبه: (۱) ناو تبه؛ نامیته؛ ټیکه لآو.

(آمیخته) (۲) نالین؛ فه غان؛ کالین؛ (نال و فغان) (۳) مه ساسه ی پاش نه قیزه ی شیف برین. بیلچه کوچک انتهای چوب دست شخم زنی) ناوی ته به پروک: [ناوت، ناوی که له سهر پیر و چاکه وه هات بیت. (آب تبرک)

ناوی ته لآ: [ناوت، ناوی زیر؛ داپوشینی کانزاییک به ته لآ، به توواوه ی ته لآ له تیزاودا و که لک و هر گرتن له کاره با. (آب طلا)

ناوی چاوگرتن: [چاوگه ت] (۱) (ب) ترساندن. (زهر چشم یا نسق گرفتن) (۲) ورج به مندالی (پاکولی) به پیدانی خوراکی سویر و ناو کیش و تونی پارکرتنی، ناوی چاوی ده چنرا و رام دموو. (آب چشم گرفتن)

ناوی چلاو: [ناوت] ناوی وشکه پلاو؛ ناوی - برنجی نیوه کول که به سه له دا ده کړی بو چلاو یا پلاو. (آب چلو)

ناوی چیشت: [ناوت] به شتی تراوی چیشت؛ ناوی خورش. (آب آبگوشت و خورش)

ناوی چیشت زیاد کردن: (ب) ته عارفی (خولکی) خومالیانه؛ نه هار وهره بو مالی نیمه ناوی ناوگوشته که زیاد ده که یین. (آب آبگوشت را زیاد کردن)

ناوی چه وز کیشی: (۱) کاری که سیک که ناوی چهوز دهر ددها. (۲) کاری دهر دانی ناوی چهوز. (آب حوضی؛ آب حوض کشی)

ناوی چه یات: [ناوت، ناوی ژبان؛ (ته فسانه ی ژبانی نه به دی) (ب) عارهق و شهراب. (آب حیات)

ناوی خالیس: [ناوت، (۱) هه لآو؛ ناوی که له هه لمی ناو به دلوپ گیرایی؛ ناوی

هه لئه تکين. (آب مقطر) (۲) ئاوی باران و بهفر، ئاوی که هیچ شتیکی تیدا نه توابیته وه. (آب برف تمیز)

ئاوی خواردن ئاوی تاییهت بو خواردنه وه؛ (ب) ئاسانی کار. (آب خوردن)

ئاوی خوش له گهرونه چوونه خوار (ب) دائیمه له پهنج و عهزابدوون؛ ئاسایش و ئاسوودهیی به خووه نه دین. (آب خوش از گلو پائین نرفتن)

ئاوی دهريا به خشین: (ب) ته عاروف (خولک) به سه ر ئاوی حه مامه وه کردن؛ شتی که مالی غهیر بیّت و بیه خشریّت. (آب دریا بخشیدن)

ئاویر: [ناو] ئاور؛ ئاگر؛ ئاهیر. (آتش) ئاویرگا: [ناو] جیی ئاگر؛ ئاته شگا. (جای آتش؛ آتشگاه)

ئاوی پهوان: [ناو] ئاوی که له پویشتندایی وه ک ئاوی چۆم یا جوگه؛ (ب) بی گری و گول (دهر سه کهم وه ک ئاوی پهوان له بهره) (آب جاری؛ درس را روان بودن)

ئاوی زار: [ناو] ئافدم؛ پینگاوی دهم؛ لیک؛ ئافده لیک. (آب دهن)

ئاویزان بوون: [چاوگه، ت] (۱) شوپ بوون؛ حاله تی شوپ بوونه وه؛ هه لواسران؛ دارداکری. (آویزان بودن) (۲) پووبه پروو پاره وستان و له - ئامیز گرتن (وه رگه پری ئاویزان ت بزم) «فولکلور» (مقابل شدن و درآغوش گرفتن)

ئاویژتن: [چاوگه] هاویژتن؛ هافیتن؛ تیگرتن؛ خستن؛ فڕیدان؛ په رت کردن. (انداختن)

+ ئاویژه: [ناو] ئافیژه؛ دهن گدانه وه وه گه پانه وه ی

دهنگ؛ گه پانه وه ی تیشک. (انعکاس) + ئاویژه: [ناو] (۱) جوړیک تروژی (نوعی خیار چنبر) (۲) ئاوه نیا به راو په پسته. (زمین آبی)

ئاویژیار: [ناو، بک] هاویژه؛ هاویژه؛ نه وه که سه - یه که فڕیده دا و تی هه لده کا. (کسی که می اندازد)

ئاوی ژیرزه مینی: ئاوی که له ژیر توژی زه ویدا قه تیس مایی. (آب زیر زمینی)

ئاوی سارد به سه ردا کردن: (ب) واق و پرمان؛ داچله کان. له وه خه به ره وه ک ئاوی سارد به - سه ردا بکه ن وام لیها ت. (آب سرد روی سر کسی ریختن)

ئاوی سپی: [ناو] ئاوی مرواری؛ ماشا و. (آب مروارید)

ئاوی سووک: [ناو] ئاوی خوش نوش، ئاویک که خوی و ماکی کانه زایی که م - تیدا بیّت. (آب سبک)

ئاوی سوپر: [ناو] ئاوی خوی تیگرا و. (آب شور) ئاوی سهنگین: [ناو] (۱) ئاوی خه نی کرا و

(پیتیندرا و) به دو ترپوم بو به کارهینان له پیتاکووری نه تومیدا. (۲) ئاوی که خویی - کانه زایی زو ربی. (آب سنگین)

ئاوی سیا: [ناو] ئاوی په ش؛ نه خوشینی سفت بوونی ئاوی ناو گو ی چاو که هاو پیه له گه ل ئیسی زوردا. (آب سیاه)

ئاویش: [ناو] ده رمان؛ ده و. (دوا)

ئاوی شیرین: (۱) شه کرا و؛ شه ربه ت. (۲) (ب) ئاوی که وه ک ئاوی ده ریا سو پر نه بیّت. (۳)

ئاوی سووک بو خواردنه وه. (آب شیرین)

ټاوی عیماله: [ناوت] ټاوی سابوون یان
 تراوی دهرمانی که ده کریتته ناو عیماله وه؛ (ب)
 ټانه وهستان و هاتن و چوونی زور؛ وهک
 ټاوی عیماله ههر دیت و دهچی. (آب عماله)
 ټلوی کوپ؛ [ناوت] ټاوی شهرعی له ئیسلامدا
 میکائیک پان و میتریک بهرزایی بییت؛ یهک
 ملیون سی سی. (آب کر)
 ټاوی کولتوو؛ [ناوت] ټاویک که ده کولی؛
 کولتوو؛ ټاوی داخ. ټاوی ۱۰۰ دهره جهی
 ساتیگراد گرم. (آب جوش)
 ټاوی که لله ته زین؛ [ناو] (ب) ټاوی زور سارد؛
 سهوللو. (کنایه از آب خیلی سرد)
 ټاوی گرم؛ [ناوت] (۱) ټاوی به تین. (۲)
 چاوانه ی ټاویک که نزیکه له کانگای گوگرد
 که به گرمی له عهرز هه لده قولی؛ ټاوی -
 گرمی کانزایی؛ گراو. (آب گرم)
 ټاوی گوی دادان؛ ناموزگاری کردن؛ موجباری
 کردن. (نصیحت کردن)
 ټاوی لووله کیشی؛ ټاوی که به بوژی بو مالان
 دهچی. (آب لوله کشی)
 ټاوی موزاف؛ [ناو] له دینی ئیسلامدا [ټاویک که
 پاکه به لام بو شت پیشتن به که لک ناییت
 وهک ټاوی میوه یا گوللو. (آب مضاف)
 ټاوی میوه؛ [ناوت] ټاویک که له میوه ده -
 گیریت و به ناوی میوه که یه وه ده ناسریت؛
 وهک ټاوی (هه نار؛ شووتی؛ گرکه؛ گیزه؛
 سیو؛ پرته قال؛ نارنج؛ لیمو و...) (آب میوه)
 ټاویته؛ [ناو] نامرازیکه له مه کینه ی دروماندا.
 (قطعه ای در چرخ خیاطی)
 + ټاویته دار؛ [ناو] (۱) که سییک که ټاویته ی

هه یه؛ (۲) که سییک که ټاویته ټووبه ټووی
 بووک یا که سییک ټاده گریت. (آینه دار)
 ټاویته کاری؛ [ناو] به ره می چاوگه
 [رازاننده وی دیوار یا قوماش به کوته ټاویته.
 (آینه کاری)
 ټاویته ی بالاپوان؛ [ناوت] ټاویته ی بالانوین؛
 ټاویته ی به قهد بالای ئینسان که ته و او قهد
 بنوینی. (آینه قدی)
 ټاویته ی قه ددی؛ [ناوت] ټاویته ی بالاپوان.
 (آینه قدی)
 ټاویته ی کووپ؛ [ناوت] ټاویته ییک که ههر
 شت گه و ره نیشانده؛ دژی ټاویته ی چال.
 (آینه محدب)
 ټاویته ی ناو چال؛ [ناوت] موقه عهر؛
 ټاویته ییک که ویته چکوله تر نیشانده دا. (آینه
 مقعر)
 + ټاویه؛ (۱) [ټاوه ټاوا] زه وینی به راو. (زمین
 آبی) (۲) [ټاوا] سواخ. (گچکاری؛ گل -
 اندود) (۳) [ټاوا] هاویه؛ که ره سته ی له حیم -
 کردن؛ چه کوشیکه دهم باریک که به ټاور یا
 کاره با گرمی ده که ن بو له حیمکاری.
 (هویه)
 ټاویه دان؛ [چاوگه]، [سواخدان. (گچ یا گل
 اندود)
 ټاویه و؛ [ناو] بیره؛ ټاوچو؛ ټاوی جیه. (آبجو)
 ټاوی پرووس؛ فند [ناو] (ده سته وازه ی
 ویته کیشیه) ټهنگی ټاوی بیپرلین؛ شینی
 توخ. (آبی پروس)
 + ټاوی ژه نگاری؛ [ناو] له تیکه لاور کردن
 ټهنگی شینی توخ و قاوه یی توخ و (سهوزی)

تَوَخ) یا زهردی که م پیک دیت. (ابی زنگاری)

ناه: نان؛ ده میکی کورت؛ هه ناسه؛ شاهیکی مابوو بمریت؛ که میکی مابوو بمریت. (لحظه)

+ ناه: [بمندا] به لی؛ وایه. (ها؛ بله)

ناهار: [ناو] فد؛ تند جوریک کو؛ تراویکه له نیشاسته و که تیره و جیهوی گوله هیرو که پیش له ئوتوو کردن له پارچه و ملیوانی کراسی ددهن بو شهق و رهق بوون. (آهار)

ناهاردار: [ناوه لئاو] فد؛ ناهار لیدراو. (آهار دار)

ناهار لیدان: [چاوه گهت] لیدان یا ساوینی ناهار به سهر شتیک یان کوتالیکدا. (آهار زدن)

ناهای: فد؛ نه های؛ وشه ی بانگ کردن؛ هو؛ هی؛ ناهای له گهل تومه. (آی؛ هان)

ناه تیدا نه مان: [چاوه گهت] (۱) له که لک- که وتن؛ به رگه نه گرتووی؛ پرتوو کیگ؛ ناهی تیدا نه ماوه به کار نیبت. (رمق نماندن) (۲)

بی هیز بوون. (ناتوان شدن)

ناهرمه لووچ: [ناوت] ناینمه ل؛ عایله مه ن؛ خه زایی. (نوعی پرند)

ناه کی شای: [چاوه گهت] ناهه لکی شان. (آه کشیدن)

ناه کی شته ی: [چاوه گهت] ناهه ه لکی شان. (آه کشیدن)

ناه له بیساتانه مان. (ب) مروقی فه قیر که وتوو. (آه در بساط نماندن)

ناهن: [ناو] ناههن؛ ناسن. (آهن)

+ تاهو: (۱) هه یهو. (او هو) (۲) ئیش. نازار؛ نه خوشینی گیرو دار. (درد) (۳) تاهوو؛ عه یب و نهنگ؛ خراپ؛ ناپه سه ند. (عیب)

ناهون: [ناوه لئاو، به ند] نه هوهن؛ نارام؛ هی دی. (آرام)

ناهونزا: [ناوی چاوه گه] دوغا لی کردن به کپوزان و پارانه وه؛ تاهونزوله. (نفرین کردن)

ناهوو: (۱) هاهوو؛ زور دوروه؛ زور له میزه؛ (خیلی وقت است) (۲) [ناو] عه یب. (عیب)

ناهوورا مه زدا: [ناوت] له ناویستاه وه گیرو دراوه ته سهر په هله وی، واتا به رزه نووری گه وره؛ [تا] به رز، گه وره، به پیز، + هوور؛ خوور. (ب) خودا له ئایینی زهرده شتدا. (اهورامزدا)

ناهوه ناسه: [ناوی، ت] (ب) تاهونزوله، (ناهوه ناسه م داوینت بگری). (آه و نفرین)

ناهووی خوته ن: [ناوت] ناسکی چوو که ی کیوه کانی خوته ن؛ تاهووی موشک؛ تاهووی- ناوچه کانی (سییریا و هیمالیا و کوره و ساخالین) که له ناوکیان عه تریک ده گیریت به ناوی موشک. (آهو ختن)

ناهه کی: [ناوه لئاو] فد؛ (۱) له ناهه ک هه لکی شراو؛ ناهه کاوی؛ یا ههر شتی پیوه ندیدار به ناهه که وه. (۲) زه وییک که ناهه کی زور بی. (۳) ناوی کاریز و کانی که دارای ناهه ک بیت؛ ناوی سه نگین بو خوار دنه وه. (آهکی)

ناهه کی زیندو: [ناوت] ناهه کی ناو نه دیتوو؛ ناهه کی نه پشکووتوو. (آهک زنده)

ناهه کی مردوو: [ناوت] ناهه کی پشکووتوو. ناهه کی ناو لیکه وتوو که زور بمینیته وه و تاماوه ییک بی شیونین. (آهک مرده)

ناهه نگ دار: [ناوه لئاو] دارای ناهه نگ؛ دهنگی

موسیقیایی؛ خاوهنسی پرېتم و میلودی
 موسیقیایی. (آهنگ دار)
 ټاههنگ سازی: [ناوبه ره همی چا وگه]
 دروستکردنی میلودی و ټاههنگی تازه.
 (آهنگ سازی)
 ټاههنگ گرتن: [چا وگه، ت] به زم ساز کردن و
 کوکړدنه وهی خه لک بو شایی و هه لپه رکی
 و کوږ و مه جلیسی به زم وشادی. (جشن
 گرفتن)
 ټاههنگ گپ: [ناوبک] که سیک که به زم
 خوش ده کات و گهرمی دها به شایی؛ (ب)
 گورانی بیژی هه لپه رکی. (مطرب)
 ټاههنگی شاد: [ناوت،] ټاههنگی هه لپه رین و
 دارای پرېتم (زه رب ټاههنگی) توند؛ (ب) بن
 بزیکه. (آهنگ شاد)
 ټاههنگی عازیه تی: [ناوت،] ټاههنگی ماته م؛
 دارای پرېتمی هیدی و خه م هینه ر؛ وهک
 چه مری و کوته ل گپان. (آهنگ عزا)
 ټاههنگی موسیقا: [ناوت،] نه زمی موسیقا؛
 میلودی و ټاههنگ به شیوه موسیقیایی.
 (آهنگ موسیقی)
 ټاهه لکیشان: [چا وگه، ت] ټاخ هه لکیشان؛
 ټاهی چه سرت و که سر و خه م هه لکیشان.
 (آه کشیدن)
 ټاهیه ت: [ټاو و ټاو به ند] خراب؛ کریت؛ به د. (بد)
 ټاهی سارد: [ناوی چا وگه] هه ناسه ی سارد؛
 ټاهی خه ماری، ټاهی ناهومی دی و پروه
 ره شی. (آه سرد)
 ټاهین: (۱) ټاه کیشان؛ نالین. (آه کشیدن) (۲)
 ټاسن. (آهن)

+ ټای: [دنهنگه ناو] (۱) هه ی؛ ټای بالټ
 نه گه پرېت، ټای بمریت. (ای) (۲) تماشا که؛ بو
 سه رسو و پرمان؛ ټای له و دنیا بیوه فایه.
 (آی) (۳) که سر؛ ټای حیف بو ټهو کوږه.
 (آخ) (۴) هاوار؛ ټای ده ستم شکا مه یگوو شه.
 (آخ و درد) (۵) بو گه وره یا عه جایب بوون؛
 ټای له و لوو ته چه ن زله، ټای له و درو.
 (وای)
 + ټای ټای: [دنهنگه ناو] (۱) ناوی جوړیک
 گورانییه. (اسم آهنگی است) (۲) وشه ی
 به رهن گاری؛ وا مه که ټای ټای. (دیهه)
 (۳) [به ند] پیشاندانی سه رسو و پرمان، تماشا که؛
 ټای ټای له و کابرا ټه وه شیت بووی؛ ټای
 ټای خو هیشتا وهری نه که وتووه (تماشا کن)
 ټاپرو؛ [ټامراز] ټه یرو؛ ټه یه رو؛ ټان بو
 دهر برینی هاوار له ته نگانه دا ده یلین. (ای
 وای)
 ټایره قوله: [ناوت،] ټاورو چکه ی مندالان.
 (آتش اندک)
 ټای. سی: [ناو] اکومیکي بجووک له
 ټه ندامانی ټیلیکترونیکی که له سه ر تیغه ییکی
 بجووکي نیوه هادی (نیوه گه یین، نیوه په سانا)
 ی کاره بایی دابه سترایت له نیو که ره سته ی
 کارمبایدا وهک رادیو و تله فزیون. (آی سی)
 ټایسین: [چا وگه] ټایسان؛ گران؛ به شو له وه
 سووتان؛ پی بوون. (سوختن با شعله)
 + ټای. سی. یو: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ به شیکی
 خه سته خانه بو ناگالیوونی تاییه تی نه خوش و
 نیجازه ی نزدیک بوونه وه یا دیداری که سو-
 کارنه دان بو چوونه ژووره وه. (آی. سی. یو)

نایشوکی: [ناو] چه‌شنه گورانیکه. (اسم-
آهنگیست)

نایشه‌وان: [ناوت] ناشه‌وان. (آسیابان)
نایفت: [ناو] وشه‌یککی ناویستاییه: هومید؛
هیوا؛ قازانج. (امید؛ سود؛ منفعت)

نایله‌مهل: [ناو] خه‌زایی؛ نایله‌مه‌ن. (پرند
ملخ خوار)

+ نایله‌مه‌ن: [ئاوه‌لناو] (۱) عایله‌مه‌ند؛
عه‌یالوار؛ دارای زن و منالی زور. (عایله‌مند)
(۲) [ناو] خه‌زایی. (پرند ای است)

ناینه: [ناو] (۱) داهاتوو؛ نایه‌نده؛ ناتی. (آینده)
ناینه‌گهل: [جیناو] که‌سانی که له داهاتوو دا
دین؛ داهاتوو‌گهل. (آیندگان)

ناینوو: [ناو] (۱) ناوی قه‌ومیکی سپی پیست
که له باکووری ژاپون ده‌ژین. (قومی در
ژاپن) (۲) ههریه‌ک له نه‌ندامانی نهو قه‌ومه.
(اعضای آن قوم) (۳) زبانیان. (زبان آن قوم)
نای وای؛ فدی؛ تله‌دنگه‌ناو] هه‌ی هه‌وار؛ نه‌ی
ه‌وار؛ نه‌ی داد. (ای داد)

+ نایه: [ناو] (۱) رسته‌یککی ته‌واوی قورعانی؛
کور‌تکراوه‌ی نایه‌ت. (آیه) (۲) پوور. (عمه) (۳)
سوود؛ قازانج؛ له‌گهل مایه به‌کار دمبریت؛
نایه‌ومایه. (سود و منفعت)

نایه‌تهل کورسی: [ناو] چند نایه‌تیک که
له سووره‌ی ته‌لبه‌قه‌ره‌دایه. (آیت الکرسی)
نایه‌خته: [ئاوه‌لناو] پرووت و بی‌هرگ؛ زیاتر
بو‌ده‌رکیشانی شیر و خنجیر له کالان
ده‌وتریت. (آخته)

نایه‌رگا: [ناو] ناورگه؛ ناورگا. (آتشگاه)
نایه‌ره: [ناو] پیوانه‌ی دیاریکراو؛ نه‌ندازه؛

عه‌یاره. (پیمانه)

نایه‌خ: (۱) [ناو] ره‌ه‌ندی ئاوده‌س.
(فاضلاب) (۲) [ئاوه‌لناو] بی‌بایه‌خ. (بی
ارزش) (۳) جیا کردنه‌وه‌ی خراب له چاک.
(جداکردن و کنار گذاشتن بدازخوب)

نایه‌ندوره‌ه‌ند: [ناوت] ه‌اموو شو؛ هات‌و‌چو؛
هه‌لس و که‌وتی زور. (آمد و رفت زیاد)

نایه‌و: [نامراز] هه‌ی هو؛ نه‌ی هو؛ له کاتی
توو‌ره بووندا ده‌گوتریت؛ ده‌نگدانی ته‌سپ له
سه‌ر ئاخو؛ یانی ته‌نیشست؛ یان ئارام‌به.
(زکیسه. برو کنار)

نایه‌و نایه‌و: [نامراز] خه‌یه‌حه‌ی. (به به همراه
نیشخند)

نایی: [جیناو] نه‌وان؛ (نایی واتا؛ نه‌وان وتیان).
(آنها)

نایی: [پاشگر] به‌دوای ناو و ئاوه‌لناومه‌ده-
لکیت و ناویکی دیکه (به‌ره‌مه‌می‌چاوگه‌ی)
لی‌دروست‌ده‌بی وه‌ک؛ به‌رد (به‌ردایی)
پان (پانایی) (پیواژه)

ناییسه: [ئاوه‌لناو] (۱) یاییسه؛ نه‌زوک؛
نه‌ستیور؛ (یائسه) (۲) [به‌ند] ته‌لعان؛ ئیستا.
(اینک)

+ نایین: [ناو] (۱) ده‌ستووری دین و
مه‌زه‌ب؛ (۲) یاسا؛ ره‌سم؛ نایینی به‌رپوه
بردنی جه‌ژن و زهماوه‌ند. (آئین)

نایین و ره‌ومن: [ناوت] نایه‌ن و ره‌ومن؛ (ب)
میوانی زور هاتن؛ هاتو‌چوی زور. (رفت و آمد
زیاد)

نایینه: [ناو] ئاوینه؛ وی‌ده‌چی (ناو وی‌نه)
بووییت. (آینه)

ثايننهبنی: [ناو] تاوینه بهندی. (آینه بندی)
 ثايننه داری له شاری کوپران: (ب) هونه
 نواندن به که سانی که لئی حالی نابن. (آینه
 داری در شهر کوران)
 ئای. یو. دی: [ناو] که رهسته ییکی چکوله که
 له نیو له شسی ژاندا داده نریت بو شه وهی
 تاوس نه بن. (آی. یو. دی)
 ئج: [تا مرازى دهنگ] وشه ی دهنگدان. (از ادات
 صدا)
 ئزمپی: [ناو] نه زمه پری؛ جوریک تری. (نوعی
 انگور)
 ئسترانه: [ناو] جوریک لاوک؛ جوریک-
 ئسترانی دلدارى. (نوعی آواز)
 ئشک: [ناو] په ی؛ دووسه رى ماسوولکه ی
 به له ک که به پازنه وه چه سپاوه له کروژ
 کروژه نه رمتره و په نگی سپیه له چه ق ده کا
 له پشت پازنه دایه. (پی پشت پاشنه)
 نه شکیل: [ناو] دهسه لات؛ هیژ؛ توانایی.
 (توانایی)
 ئلؤل: [ناو] هه لؤل؛ بوش؛ ناو خالی. (تو خالی)
 ئله: [ناو] هه لؤل. (عقاب)
 ئلهو [نا] هه لؤل. (عقاب)
 ئلهه: دهبا؛ بیسه؛ جا؛ لیگه پری. (بگذار)
 ئلیمی: [ناو] شالی ملیچ. (شال گردن)
 ئوب: (۱) < هوبه؛ چهند په شمال له په نای
 یه کدا. (جمع چند چادر) (۲) هوب (هوب)
 فرمانی پراوه ستاندنی ماشین (سه یاره) که
 شاگرد به شوقی پری ده لی، له نیستوی
 ئینگلیزیه وه هاتووه. (هپ)
 ئوبژنک: [ناو] بیژنگ. (غربال)

ئوبلیسک: [ناو] فرد؛ فد؛ مایل؛ به رانه به
 ۱۶۰۹ مېتر. (مایل)
 ئوبنه: [ناو] گری دار؛ قووندهر. (گره چوب؛
 اوینه)
 ئوبو [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ که رهسته ییکی
 موسیقایی ئوروییه له زورنا ده کا. (ابوا)
 ئوبهر: [ناو] به رگه لیفه؛ پرووی لیفه. (رویه-
 بالای لحاف)
 ئوبه رى: [ناو] لیفه ی چکوله. (لحاف کوچک)
 ئوپال: [ناو] عاقیقى مه شهوور به عاقیقى
 سلیمانی. (عقیق سلیمانی)
 ئوپپا: [ناو] (۱) جوریک شانوگه رى هاوړی
 له گه ل موسیقا دا. (۲) هو لی به جی هینانی نه و
 کاره. (اپرا)
 ئوتومبیل: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] ماشین؛
 سه یاره؛ (باری، سواری، شکاری) (اتومبیل)
 ئوتوو: [ناو] تدا؛ فد؛ که رهسته ی سافکردنی
 قوماش و لیباس؛ ئوتووی؛ {به رقى،
 زوو خالی، بوخار ("هه لم")} (اتو)
 ئوتووچی: [ناو] تدا؛ فد؛ ئوتوو کیش. (اتو کش)
 ئوتوو کراو: [ناو] بهر لیباس و قوماشی سافو
 سوف کراو؛ ئوتوو کیشراو. (اتو شده)
 ئوتوو کردن: [چاوگه، ت] کاری ئوتوو لیدان؛
 ئوتوو کیشان. (اتو کردن)
 ئوتوو کیش: [ناو، بک] که سیک که پیشه ی
 ئوتوو کردن و ئوتوو لیدانه. (اتو کش)
 ئوتوو کیشى: فد؛ [ناو، به ره می چاوگه] پرموتی
 ئوتوو کیشان. (۱) کاری ئوتوو کردن
 لیباس. (۲) دووکان یا جیگای ئوتوو کردن. (اتو
 کشی)

نوتی: تند [ناو] ئوتوو. (اتو)

ئوجاخ: [ناو] تند؛ فند؛ کوانوو؛ وه جاخ. (اجاق)
ئوجاخکویژ: [ئاوه/ئاو] (ب) که سیك که
مندالی نیږینه ی نییه؛ وه جاخکویژ. (اجاق
کور)

+ ئوخ: [ئامراز] (۱) ئاخ؛ ئوف. (آخ برای درد و
ناخوشی) (۲) ئوخه ی؛ ئوخه یش. (آخیش
برای خوشی)

ئوختاپووس: [ناو] یونان د؛ اند؛ فرد؛ فند؛
ههشت پای ده ریایی. (اختاپوس)
ئوخچی: [ناو/بک] (۱) تیرهاویژ. (تیر انداز)
(۲) تفنگچی. (تفنگچی)

ئوخرا: [ناو] (۱) خاکیکه ئوکسیدی ئاسنی هه-
یه. (۲) پهنگی قاوه یی زور ئاچخ (ئاجوری یا
زهردی مه یله و سوور؛ پهنگی ئوخرا). (اخری)
ئوخزن هاتن: کول و کو ی دل دامرکان؛
ئوقره گرتن. (دل آرام گرفتن)

ئوخین: [چاوه] خه م خوری. (غم خوری)
ئودوکلون: [ناو] فرد؛ اند؛ فند؛ تراوی عه تر
گه لی جورا و جور که ئالکول داره. (ادکلن)
ئورارتوریو: [ناو] ئاوازیکی چهند به شی له
موسیقای روژ ئاوایدا که بیژه ره کان بی شانو
گه ری ده یلین. (اورارتوریو)

ئورارتویی: [ئاوه/ئاو/ئاو] (۱) خه لکی
مه مله که تی له میژینه ی ئورارتو، له داوینی
کیوی ئاراراته وه تا زه ریای وان. (۲) زبانی
ئه و قه ومه. (۳) پیوه ندیدار به ئورارتوو.
(اورارتویی)

ئورال ئالتانی: [ناو] زیانگه لی که ونارای تورکی
و مه غولی. (زبانهای ترکی و مغولی)

ئورانیوم: [ناو] فرد؛ فند؛ اند؛ تند؛ کانزایی که
دارای رادیو ئه کتیوه؛ بومی ئاتوم ئه نجامی
شکاندن ی ئاتومی ئورانیوم. (اورانیوم)

ئورانووس: [ناو] فرد؛ فند؛ حه وه تمین
ئه ستیره ی نزیک به گو ی زه وی. (اورانوس)
ئورتزه: (۱) هه لپه ره. (برقص) (۲) [ناو]
قنچه که سلاو؛ سیتکه سه لام. (سند سه لام؛ گلمزه)
ئورتزبان: [چاوه] ت، هه لپه رین؛ هه لپه رکی.
(رقصیدن)

ئورتویید: [ناو] فرد؛ فند؛ اند؛ دوکتوری
نه شته رکاری ئیسک به ندی و شکسته به ندی.
(ارتوپد)

ئورتودوکس: [ناو] فرد؛ فند؛ اند؛ (۱) لق ی له
دینی مه سیحیه ت. (۲) که سیك که شوپگری
کلیسای ئورتودوکس و ئایینی کو نی
مه سیحیه ته. (ارتدوکس)

ئورتودوسی: فرد؛ فند؛ اند؛ [ناو] کاری-
پیکوپی ک کردنی ددانی خوار و خپچ
یان پچ و ناله بار. (ارتدوسی)

+ ئوردوو: [ناو] تند؛ فند؛ (۱) سپا؛ هوردوو. (۲)
زبانی هیند و ئیرانی که له هیندوستان و
پاکستان و ئه فغانستان قسه ی پیده که ن. (۳)
تاقمیک خه لک که بو ماوه ییک له جیگاییکدا
کو بینه وه و بمیننه وه. (۱ و ۲ اردو)

ئوردوکیشی: [ناو] له شکه رکیشی. (الشکر
کشی)

ئوردوگا: [ناو] فند؛ ئوردوو به؛ جیگای مانه وه ی
ئوردوو؛ ئوردوو گای؛ (۱) فی کاری (۲) وه-
رزشی (۳) کاری ئیجباری (۴) ئاواره گه ل (۵)
به نابه ران (۶) پی شاهه نگی (۷) خویند کاران (۸)

دیل گەل (۹) ھاوینی (۱۰) نیزامی (۱۱)
 جەنگی (۱۲) ئوردوگای خووگرتووان بە
 تریاک و هیروئین بو تەرک کردن و
 مالیجەبوون. (اردوگاه)
 ئۆردەک: [ناو] فەد؛ تە: پەلەووەریکی ئاویە،
 چکۆلەر تەلە قاز. (اردک)
 ئوردیبه هیش: فەد؛ [ناو] دووهمین مانگ لە
 سالی هەتاوی. (اردیبهشت)
 ئورز: [کاری ئەمری] هەلسە؛ هەستە. (باشو)
 ئورشیان: [لەچاوەگی ئورشین] دل تیکچوون؛
 ئورتیکچوون؛ دل بەیە کداهاتن؛ پشانهو؛ فە-
 پشیان. (دل آشوب شدن)
 ئورفە: شاریکی کوردنشین، نزیک بە دیار
 بەکر. (شهر اورفه)
 ئورکیستر: [ناو] فەد؛ اند: گروپیکی موسیقا
 زان کە پیکهوە ئاهەنگی لێدەن. (ارکستر)
 ئورکیستراسیون: فەد؛ (۱) سازبەندی و
 تەنزیمی یەک ئاهەنگ بو چەند
 کەرەستە ی جوړاو جوړ. (۲) هونەری
 دروستکردنی ئاهەنگ بو ئورکیستر
 (ارکستراسیون)
 ئورکیسترسەمفونیک: فەد؛ [ناو، ت]
 گروپیکی زووری سازژەن کە لە لێدانی هەر
 ئاهەنگیدا چەند نەفەر بو ژەندنی یەک جوړ
 ساز تەرخان بکری. (ارکستر سمفونیک)
 ئورکیستری فیلارمونیک: فەد؛
 ئورکیستریک کە ئەندامی ئەنجومەنی
 فیلارمونیک (کوپی موسیقارانان و شوپگرانی
 موسیقا) بی. (ارکستر فیلارمونیک)
 ئورکیستری مەجلیسی: فەد؛ [ناو، ت] گروپی

بچوو کی چەندکەسی ساز ژەن. (ارکستر
 مجلسی)
 ئورگ: [ناو] فەد؛ کەرەستە ییکی
 موسیقاییە. (ارگ)
 ئورگیلان: [چاوەگە،] وەرگەپان؛ فەگەپان؛
 گەپانەو؛ وەرچەرخان؛ زەپیان.
 (برگشتن؛ بازگشتن)
 ئورمی: ورمی؛ شاریکە لە ئازەربایجانی روژ
 ئاوا کە کورد و تورک نشینە. (ارومیه)
 ئورناک: [ناو] نمونە. سەنبول. (نمونه، الگو)
 ئورنج: هاوسەری زەردەشت پیغمبەر
 (همسر زرتشت پیغمبر)
 ئوروسی: [ناو] روس؛ فە: عوروسی؛ جوړیک
 پەنجیرە ی قەدیمی بە چاوانە و شووشە ی
 چکۆلە و پەنگینەو کە بە شیوەی کەشەوی
 هەلەدەدرایەو یان دادەدرایەو. (اروسی)
 ئوزالید: [ناو] فەد؛ جوړیک کوپیە گرتن لە وێنە
 و خەریتە لە سەر کاغەزی هەستۆک (بە
 هوێ هەلمی ئامونیاکەو). (ازالید)
 ئوزنگ: [ناو] زرائی؛ ئەژنۆ؛ ژنۆ. (زانو)
 ئوزۆر: [ناو] ئازار. (آزار)
 ئوزۆن: [ناو] فەد؛ گازیکە لە قاتی
 سەرموه ی هەوای دمووری گوێ زەویدا. (ازن)
 ئوزەر: (ف. یاد) [ئاو و لئاو] بە ئاوانگ؛ مەزن؛
 شکۆدار؛ دەمراست. (شکوهمند)
 ئوزیزە: دوینی. (دیروز)
 + ئوستاد: [ناو] ئاوەلئاو؛ فەد؛ (۱) ماموستا؛
 ناوی بالاترین مەقامی مودەپرسی زانستگا.
 (۲) سەر کارگەری کارئامەد و کارزان؛ ئوستاد
 کار: (۳) سوا؛ سواکار؛ وەستا؛ کارزان؛ کارامە.

(استاد)

ئوستاندار: [ناو] فد: پاريزگار. والي؛ بهر پرس
وسهر کردهي ههريم. (استاندار)

ئوستانداري: فد: [ناو] (١) بيناييک که
ئوستاندار نيشي تيدا ده کا. (٢) شوئي
ئوستاندار. (استانداري)

ئوستماليایي: [ئاوه لئاو + ناو] (١) خه لکی
ئوستماليایي. (٢) گريدراو به ئوستماليایي.
(استراليایي)

ئوسقوف: [ناو] مه قاميک له کليسادا بانتر له
که شيش. (اسقف)

ئوسلوواک: [ئاوه لئاو + ناو] خه لکی ئوسلوواکی؛
قهومی ئوسلوواکی و زبانيان. (اسلواکی)

ئوش: قند [ئامراز، دهنگه ناو] هووش و هييش؛
که کور تکرارهي هييشه ک يا ئيشه که به
تورکی يانی کهر، دهنگي بو پاره و ستانی کهر.
(صدایي برای ايستاندن الاغ)

ئوشت: [دهنگه ناو] ئوشت؛ هووش؛ هووش.
(هش)

ئووشن: دهبيژن؛ ئيژن؛ دهلين. (ميگویند)
ئوغري: قند: له زمانی تورکيه وه هاتوو
(١) بوکوي دهچی؛ سه فهر به خير. (کجا
ميروی) (٢) سهر خير چی؛ خير له پيتا
بيت. (سفر بخير)

ئوغلانه که م له بي لمبي: کبابي بابي ٢
ئوغلنه گ: گونديکه له تازه رايجانی ئيران که
زياتر له قهديما زوپناژن و دهوول کوت-
بوون و مهيموون و ورچيان راده گرت و به
ديهاتی کوردستاندا دهگه ران و به زميان
دهگيم. (قریه ای است)

ئو قتالمی: [ناو] فرد: فد: ناوی نه خوشيني

پهمني گوي چاو. (اقتالمی)

ئوفسييت: فرد: فد: (١) چاپي ئوفسييت؛ (٢)
جوړيک مه کينه ي چاپ که له زينگ و کاغه ز
که لک وهرده گرييت. (افست)

ئوفلاز: [ئاوه لئاو] له بهر دلان؛
خوشه ويست. (عزيز)

ئوکاليتول: [ناو] عه تريکه له داري ئو کا
لييتووس ده گيري. (عطر درخت اکاليتوس)
ئوکاليتووس: [ناو] دار يکی جهنگه ليه،
به تاييهت له ئوستماليایي زوره. (اکاليتوس)
+ ئوگر: [ئاوه لئاو] (١) هوگر؛ لايه نگر.

(هوادر) (٢) دهسته مو؛ نارام گرتوو؛ گيروده بوو؛
توئکه؛ ئوقره گرتوو. (رام شده)

ئول: [ناو] بوي هديه له يو لي تورکيه وه هاتبي
واتا پي، پييازگه، پيگا، بواری ديني. ئايين.
(راه)

ئوله ميپاد: [ناو] قند: فرد: قند: (١) وهرزشگه لي
جيهانی که ههر چوار سال جاريک له
مه مله که تيکدا به پيوه ده چييت. (٢) ههر جوړه
کي به رکبي جيهانی له بواری زانستی و
ليها تووي و وهرزشيه وه. (المپياد)
ئوله ميپک: [ناو] گريدراو به ئوله ميپاده وه.
(المپيک)

ئولي: [بهند] زوور؛ ناوه وه ي وه تاغ. (داخل
اتاق)

ئومه وي: عذ: فد: پيوه نديدار به ئومه ويانه وه
که دوو زنجيره له فهرمانه وايانی
مه مله که ته کانی ئيسلامی بوون له شام و
ئهندلووس. (اموی)

ئومىدەوار: [ئاۋەلناۋ] قىد؛ بەھىۋا؛ ھىقىدار؛
بىئاۋات؛ ھىۋادار؛ بەھومىد؛ ھومىدەوار؛
بەھىقى. (امىدوار)

ئونجە: [ناۋ]ۋىنجە؛ يۋىنجە. (يۈنجە)

ئوندا: [ئاۋەلناۋ] يىۋار؛ گوم؛ بەرىيۋار؛ بزر؛ وندا.
(گم)

ئونس: [ناۋ] قىد؛ ئىد؛ سەنگى كىشانە يىكە
بەرانبەر بە ۲۸ گرەم. (اونس)

ئوو: [پىتى پىۋەندى] ۋە؛ ۋ؛ پىتى پىۋەندى
ئوو رىستە. (و)

ئوۋچىك: [ناۋ] تىل؛ قامىك. (انگىشت)

ئوۋد: [ناۋ] پىز؛ قەدر. (احترام)

ئوۋدە: [ئاۋەلناۋ] بەرپىز؛ بەقەدر. (محترم؛ با
احترام)

ئوۋر: [ناۋ] سىك؛ زىك؛ ورك. (شىك)

ئوۋرىلەشك: [ناۋ] دوۋچەرخەي موتۇرى؛
موتۇر سىكىلىت؛ كەرماشىنى ماتۇرى. (موتور
سىكىلت)

ئوۋرت: [ناۋ] نىشتىمان؛ مەزرايى نىزىكى گوند.
(مىھن؛ مزرعە نىزدىك)

ئوۋرگ: [ناۋ] اورگ؛ گەدە. (شىكەمە)

ئوۋرىن: [چاۋگە] لوراندن. (زوزە)

ئوۋزۇن پروۋن: [ناۋ] (۱) لە توركى ۋەرگىراۋە.
(ئوزۇن بىرنى) ۋاتا لوت درىژ.

(دماغ دراز) (۲) جورپىك ماسى كە خاۋىياري
لى بە دەست دى. (ازون برون)

ئوۋزەر: [ناۋ] جى؛ جىگا. (جا)

ئوۋسەر: [ناۋ] كەندىۋى ئارد. (كندوى ارد)

ئوۋشى: (۱) ھىشۋو؛ بۆل. (خوشە) (۲)

ئىزى؛ دەلىي؛ دەبىزى (گويى)

ئوۋول: [ناۋ] قىد؛ ئوقۇل توخمەك؛
جىگە يىك كە ئىسپىم لە ناۋىدا دەگوروى و
دەبىتە ئاۋەلمە. (اوول)

ئوۋلا؛ ئەۋلا. (انطرف)

ئوۋلى: [ناۋ] ئەۋمى دوۋوھە مى خانوو (طبقە-
۲ خانە)

ئوۋىقت: بارى كەللا؛ ئافەرىن. (آفرین)

ئوۋىر كۆت: [ناۋ] ئىد؛ قىد؛ قولە بالئە؛ زىاتر لە
قوماشى ئاۋ نەدەلپىن چى دەبى و بەسەر
لىياسدا دەيكەنەبەر. (اوركت)

ئوۋىرەردە: بوۋردنەۋە؛ دل سىست بوۋن و
بىخال بوۋن. (بىخال شدن)

ئوۋىرەيت: [ناۋ] ئاۋەلناۋە روۋت. (پر كندن با آب
گرم)

ئوۋەنای: ئوۋخەي؛ ئوۋخەيش. (آخيش)

ئوۋىزىنگ: [ناۋ] يىزىنگ. (غربال)

ئوۋىژە: [ناۋ] كىنجە؛ قايشى جوۋت. (چرم رابط
بين يوغ و خيش)

+ ئوۋىن: [ناۋ] ئىد؛ عوين؛ كايە؛ گالئە؛
ياري. نيوەي مارپىك لەنەردىندا (بازى)

ئوۋىن باز: ئىد؛ [ئاۋەلناۋ] (ب) ۱ عوين باز؛

گالئە چى؛ شوۋخى باز؛ (شوۋخ) (۲) كايە كەر؛

ياري كەر (بازىگر) (۳) [ئاۋەلناۋ] قىلە باز؛
مە كىرباز. (حىلە گر)

+ ئە: (۱) ئامراي ھىما بو جىناۋ؛ ئەۋ، ئەم،
ئەمەن، ئەتۋ، ئەمانە، ئىمە. (حرف اشاره) (۲)

ئامراي ھىما بو نىزىك و دوۋر؛ ئەمە، ئەۋانە،

ئەۋتەسپە. (اشارە بە نىزدىك و دور) (۳) بە-

جىيى ئا بە كاردەبرى؛ ئەئىرە: ئائىرە (بە جاي ۱)

(۴) لە جىيى دە بە كاردەبرىت؛ ئەچم؛ دەچم؛

نه توانم : ده توانم. (به جای می در علامت مضارع)
نه تاوا: تاوا؛ بهوشیوه؛ بهوجوره؛ بوی تاواهی.
(اینطور)

نه بابوز: [ناو] جهرده؛ ریگر؛ ته ریده. (راهزن)
نه بابوزی: [ناو] جهردهیی؛ دزی؛ ریگری.
(دزدی؛ راهزنی)

نه بال: وشه ییکه بو وه پالدانی قسه ی خراپ؛
نهو خرایه ی نه بال مه ده؛ چه سپاندن؛
وه پالدان. (نسبت دادن و چسپاندن)

نه بجهد: ناوی چوار پیتی نه لف و ییی
عهره بییه؛ (نه لف، ب، ج، د) (ب) هر پیتی
نه بجهد له نه لفو ییدا ژماره ییکی دیاری
کراوی هه یه. (ابجد)

نه بدال: [ناو، تاوه لئاو] عد؛ فد: (۱) سه وداسهر؛
دهرویش؛ (۲) نه ودال؛ عهدال. (درویش)
نه بدالان: [ناو] ریوایه ته حهوت سواره ی
عهدالان که بی موقابیله یاریده ری هه ژارانی
سر گو ی زهوی بوون. (ابدالان)

نه برپوه یوهس: [تاوه لئاو] دوو برو که له یه ک
جیا نه بوونه ته وه و پیکه وه لکابن. (ابرو
پیوست)

نه بروقه یتانی: [تاوه لئاو] (ب) نه بروی باریک.
(ابروی باریک)

نه بروکه وانی: [ناو بهر ههمی چاوگه] نه بروی -
چه ماوه. (ابرو کمانی)

نه برو ناسک کردن: [چاوگه، ت] (ب)
ناز کردن. (ناز کردن)

نه برو هه لته کلندن: [چاوگه، ت] وه لآمی سه لبی
دانه وه به هیما ی برو. (ابرو بالا انداختن)

نه برو هه لگرتن: [چاوگه، ت] (ب) تارایشی
نه برو هه لکه ندن و لا بردی مووی زیادیی
سر و ژیری نه برو. (آرایش ابرو)
+ نه بره ش: [تاوه لئاو] هه بره ش؛ زور تینوو.
(تشنه)

+ نه بره ش: [ناو] فد: (۱) نه سپی شین بوره ی
گول گول. (ابرش) (۲) میننه ییک که له
پاش زابنی ژه کی نه بی ت بو ییچوه که ی؛
بیژه ک. (زاغوی بی شیر)
نه بلوقه: < تابلوقه. (محاصره)

نه بله رهنج: که سیک که له بهر بی عه قلی
رهنج به خه ساره. (رنج به با درفته)
نه بله مهرنج: زیاده رموی. < نه بله رهنج. نه بووا:
مه شیا؛ نه شیا؛ ده بوو؛ دموو اییت. (میایست)
نه بوو ته یاره: [ناو] ماشینی سی چه رخه؛ (ب)
سه یاره ی زور شر و شه ویق و کوئن. (ابو
طیاره)

نه بوو عه تا: [ناو] عد؛ فد: (۱) ناوی
گوشه ییک (کو پله ییک) کی موسیقا که له
ده زگای شوور دایه. (۲) باوکی عه تا. (ابو
عطا)

نه بوو له هول: ناوی په یکه ره ییک له میسر؛
(ب) ترس هینه ر. (ابوالهول)

نه بوو ید: [ناو] مور یانه؛ نه سپی. (شپش)
نه به نووس: [ناو] داری ثاب نووس؛ داریکی زور
به ناویه و جوان بو دار تاشی و نه چاری که
رهنگی قاوه یی زور توخه. (آبنوس)

نه بی: ده بی؛ نه بی بروی؛ ده بی بروی؛ ناخر
واثه بی؛ ناخر واده بی. (باید؛ میشود)
نه بیال: [ناو] جاش؛ جاجم؛ په توو. (رخت خواب -

پنج؛ پتو)

نه پید: جوړه گهنمیکه. (نوعی گندم)

نه پراخ: [ناو] یونان؛ تند؛ پپراخ؛ دولمه. (دلمه)

نه پلوک: گیای هه پهلوک. (گیاهی است)

نه پهرتر: [ئاوه لئاو، بهند] زیاتر؛ ته غمر.

(بیشتر)

نه پیون: [ناو] بوووته نه فیونی نارووی و

گوپ دراوه. پینووسی نارووی (پ) ی نییه

(افیون)

نه ت: (۱) [پیشگر] نیشانه ی داهاتوو، به

جیگای (دهت)؛ نه تکوژم؛ ده تکوژم. (علامت

مضارع) (۲) نات؛ خوشکی گه وره؛ داده.

(خواهر بزرگ)

نه تابه ک: فد؛ تذ: [ناو] (۱) له تاتا بیوکی

تورکییه وه هاتوو؛ واتا: باوه گه وره؛ (ب) ناوی

چهند تیره ی فرمانروا بوون وه ک:

نه تابه کانی موسل، نه تابه کانی فارس. (سلسله

ای از فرمانروایان) (۲) له قه بی و مزیر له

میژینه دا؛ نه تابه کی نه عزم؛ سه روک وه زیر.

(لقب وزیر؛ اتابک)

نه تانی: (۱) [جیناو] نه وه تانی. (اینست) (۲)

نه توانی؛ له چاو گه ی تانین (توانین) (میتواند)

نه ترهش: [ناو] (۱) زنده ق؛ زراو؛ زاور.

(کیسه صفر) (۲) جور نه ت؛ زات. (جړت)

(۳) فریشته ی ناگاداری ئاو له ئایینی زه رده-

شتدا. (فرشته نگهبان آب)

نه تک لیبردن: [چاو گه ت] ئا پروو بردن؛

نه تک کردن؛ سووک کردن. (آبرو بردن)

نه تفک: [ناو] هی شووی چکوله؛ بولی چکوله.

(خوشه کوچک)

+ نه تله س: [ناو] فد: (۱) کتییی خه ریته ی

جو غرافیا. (۲) جوړیک ماشینی خاک

هه لکهن. (۳) ناوی زه ریاییکی به رینه،

ئوقیانووسی (به حری) نه تله س (۴) جوړیک

قوماش. (اطلس)

+ نه تله سی: فد: (۱) [ناو] گولیکی که م

بالایه؛ (۲) [ئاوه لئاو] به رنگی گولی

نه تله س. (۳) [ناو] جوړیک قوماشی ساف و

بريقه دار. (اطلسی)

نه توران: (۱) زیر دهموون؛ ده توران. (قهر

میکردند) (۲) زه رده شتی. (زردوشتی)

نه تووم: [ناو] فد؛ فرد؛ اند: چوو کترین به شی

هه رشت که له ئلیکترپون و نو ترپون یک

هاتوو. (اتم)

نه توومی: [ئاوه لئاو] پیوه نیدار به نه توومه وه؛

بوومی نه توومی؛ نیرو گای نه توومی. (اتمی)

نه توون: [ناو] ئارتوون؛ دوژه. (جهنم)

نه تهر: [ناو] (۱) نیشانه؛ جی شوین؛ ئاسه وار؛

هه تهر. (نشانه) (۲) هه تهر؛ هیزی دیتن؛ هه تا

چاو هه تهر ده کا ده شته. (کارایی دید)

+ نه ته ک: [ناو] پالوینه؛ پالیو. (صافی)

+ نه ته م: ته نین؛ تهونچنین. (باقتن)

نه تی: [ئامراز] بانگ کردن ی باجی، خوشکی

گه وره؛ (صد اکردن خواهر بزرگ)

نه جیانن: [چاو گه ت] عه جیانن په سه ند

کردن؛ بهر گم کردن. (پسند کردن)

نه جکاندن: [چاو گه ت] (۱) پروو کاندن؛

نابووت کردن؛ له نیو بردن؛ چوواندن. (از بین

بردن) (۲) قم تیخستن. (کشتار جمعی) (۳)

ته فرو توونا کردن. (تارومار کردن)

نه جووړې: (۱) [له چاوگه ی (جووړان)] قسه ی
له دهمدا ټيکده چې، زمانې به هه له ده چې.
(تېق می زند) (۲) ده دوړېت به (سووکایه تیه-
وه) (می بازد)

نه جووړی: [ناو] جوړېک خه یار؛ هاروی.
(نوعی خیار)

+ نه جهل: غډ: فډ: [ناو] وهختی مهرگ (اجل)
نه جهل هاتن: وهختی مهرگ هاتن؛ بزن
نه جهلی بیت نانی شوان ده خوات (په ند). (اجل
رسیدن)

نه جیلوک: بهرگ گوړین. (تعویض لباس)
نه حمه دومه محمود کردن: به قهر زوقوله ژيان؛
ژيانی ده ساوده س (ده ستاوده ست)؛ له
که سیك قهرز وهرگرتن و به که سیکی تر
دانه وه: (ب) ده ست و گوپړی. (احمد و
محمود کردن؛ کنایه، با نسیه زندگي کردن)
نه حمه قانه: [بند] فډ: له پرووی بی عه قلیه وه؛
[ناوه لئاو] وهک نه حمه ق. (احمقانه)

نه حمه قی: فډ: [ناو، بهرهمی چاوگه] که وجی؛
نه قامی: بی عه قلی؛ که مژه یی. (احمقی)
+ نه حوالپرسی: [ناو بهرهمی چاوگه] (۱)
پرس و جو له حالی که سیك کردن. (۲) ره-
وتی سهردان له نه خوش و لیپرسین. (۳) (ب)
چاک وخوشی کردن. (احوالپرسی)

نه حیا: غډ: فډ: (۱) بوژاندنه وه؛ زیندو
کردنه وه. (زنده کردن) (۲) شهو بیداری؛ شهو
نخوونی؛ (ب) شهو که لی ۱۹ تا ۲۱ ی مانگی
رهمه زان، به تاییه ت له مه زه بهی شیعه دا.
(شب بیداری)

نه خ: (۱) وشه ی دهنکه. (کلمه صداست)

(۲) پیس به زبانی مندالنه (پلشت بچگانه)
نه خباری: غډ: فډ: [ناو] مه که بیکی فیهی
شیعه یه که بو حه دیس و خه بهر زیاتر له
ده لیلی کرده وه یی پړز داده نی؛ دزی
نوسوولی. (اخباری)

نه خت و چار: [ناو، ت] هه ول و ته قه لای زور.
(تقلای زیاد)

+ نه خته: (۱) [ناوه لئاو] یه خته؛ گون دهرهاتوو؛
خه ساو. (۲) (ب) پیاوی خوړی و بی جهرگ.
(۳) [ناو] یه خته؛ ده سه کی داری که له که نار
ناودا ده یچه قینن بو شین بوون. (اخته)

نه خته ر: [ناو] فډ: (۱) هه ساره. (ستاره. اختر)
(۲) ناوی گولیکه. (نام گلی است) (۳) [ناوه بو
ژنان. (نامی زنانه)

نه خته رژمار: [ناو] هه ساره ناس؛ هه ساره ژمار؛
نه ستیره ژمار. (منجم)

نه خته رسوئی: [ناوه لئاو] نه ستیره
سوئی؛ (ب) به دبه خت؛ بی تیقبال؛ پوژره ش؛
بی شانس (بی اقبال).

نه خرمب: [ناو] له قهره؛ دوو پشک؛ دوماره-
کول (عقرب)

+ نه خشال: [ناو] نه شغال؛ ناشغال؛
زبل (اشغال)

نه خله خ: [ناو] فډ: سوخمه؛ سیخمه؛
کولونجه ی بیقول که قوشه و گو یا زیوهری
پیوه لکیند راییت. (دووراییت). (اخلخ)

نه خم کردن: فډ: [چاوگه، ت] پروو ترش-
کردن (اخم کردن)

نه خموته خم: فډ: [ناو، ت] پروو گرزی له گه ل
قسه ی توند و تیزدا. (اخم و تخم)

نهغ و تف: [ناوټ] ناخ و تف. (اخ تف)
 نهغيار: نهغيار. (۱) [ناو] بېگانه؛ غه يرگه ل.
 (اغيار) (۲) هوښيار (هوښيار)
 نهغياوان: [ناو] شه قام. (خيابان)
 نه خيه: [ناو] قد؛ ميخ ته ويله؛ ميخ زنجيري
 ته ويله؛ كول ميخي به ستنه وهی هه وساري
 نه سپ و حيواني به رزه. (ميخ طويله)
 + نه دا: [له چا وگهي دان] ده دا؛ که سيک که
 شتيک به که سيک نه دا؛ نان ده دا، پاره ده دا،
 جوين ده دا. (می دهد)
 نه دا: (ناو) (ف. ما) (۱) ناز و قه مزه (۲) دايک؛
 دالک (۱) کرشمه ۲. (مادر)
 نه دا دهره ينان: [چا وگه، ت] ده مه لاسکي.
 کرڼه وه؛ لاسايي کرڼه وه خو له جيی
 که سيک نيشاندان؛ تعقيت و گالته کردن.
 (ادا در آوردن)
 نه دا و نه توار: [ناوټ] عده قد: (۱) ټوپن
 دهره ينان؛ کرڼه وهی شانو گهر يانه بو شوخي و
 پيکه نين. (۲) په فتاري ناپه سهند و ناشيرين.
 (ادا و اطوار)
 نه داوه کردن: [چا وگه، ت] (۱) دوو پيات -
 کرڼه وهی قسه. (بازگویی سخن) (۲) دانه وه؛
 قهرز دانه وه؛ قهره بوو کرڼه وه. (ادا کردن)
 + نه دمبيات: [ناوټ] قد: (ثات) پهوتي (کو) ی
 ثاره ويه، (۱) نيشان دانی هونه ری هه ر
 ميله تيک له پړژه کی که لام و ويژه دا. (۲)
 کوئی نوسراوه گه لی که ناوه روکیان له لايه ن
 ميله تگه لی جوړاو جوړموه په سهند کرابی.
 (ادبيات)
 نه دمبياتي کلاسيک: قد: نه دمبياتي که ونارا؛

هه روه ها شيمري کلاسيک: شيمري کوټ؛
 داراي وه زن و قافيه. (ادبيات کلاسيک)
 نه دی: مندالان ده لين؛ دايکه؛ دايه. (مادر)
 نه دی نه دی: به لی به لی. (بله بله)
 نه پ: [به ند] بو؛ به خاتر؛ له بهر؛ بوچی. (چرا)
 نه پابه: [ناو] قد؛ ثاره يانه؛ عه ربه يانه؛ گاري؛
 گاريه؛ عاره يانه. (ارابه)
 نه پابه ی دهستی: [ناو] (۱) فەرغوون. (فرغون)
 (۲) نه پابه ی ده سترووش. (ارابه دستی)
 نه پابه ی جهنگی: قد: [تلو] ده بابه؛ تانگ (تانگ)
 نه پابه ی که لی: [ناو] نه پابه ی دوو ته گهره که
 جووټيک که ل گامپش پايده کيشن، زياتر بو
 کولو ش کيشان به کاری دينن. (ارابه بزرگ
 دو چرخ)
 نه پاجووی: بوچی. (برای چه)
 نه رارات: < ثارات. (آارات)
 + نه رامنه: قد: (۱) [ناو] کوئی نه رمنی.
 (جمع ارمني) (۲) [تاوه لئاو] لانه واز و هه ژار؛
 له وانه يه له تور کييه وه هاتي. (نه رارامه -
 نه)؛ ثارامنه؛ له ناودا گير خوار دوو؛
 ده سته وسان. (فقير؛ وامانده)
 نه رانه: [ناو] خه زيم؛ لوو ته وانه. (زينت دماغ)
 نه راومند: [تاوه لئاو] ثاراومند؛ بليند؛ بهرز. (بلند)
 نه ربابانه: [تاوه لئاو] (۱) تاغايانه؛ وه که نه رباب.
 (ارباب اسا) (۲) [ناو] به هره ی مالیکانه. (بهره
 مالکانه)
 نه رباب و په عيه تی: [ناوټ] په وټيکی ژيانی
 کوټمه لايه تی بوو که نه رباب خاوه نی زهوی و
 زار بوو. (ارباب ورعيتی)
 نه ربایي عيلم: قد: [ناو] خاوه نی زانياری؛ (ب)

زانایان؛ زانیاران. (ارباب علم)

نهربایی قه‌لهم: فذ: [ناو] (ب) نووسهر؛ قه‌لهم به دهست. (ارباب قلم)

نهربووش: [ناو] ته‌سپی شیئی سوور هوول. (کرنګ؛ سرخ رو)

نهربه: [ناو] ږبه؛ به‌رانبه‌ر به ۲/۵ کیلو دانه‌ویل؛ ږبه: به‌رانبه‌ری شه‌ش مشتی هه‌ردوو دهست دانه‌ویل. (۲/۵ کیلو غله)

نهریزه: [ناو] باوه‌شین؛ بارموشه. (بادبزین)

نهرتک: [ناو] ته‌تک؛ سووکایه‌تی. (توهین)

نهرته‌ش: [ناو] سوپا. هیژی عه‌سکه‌ری له ده‌وله‌تیکدا. (ارتش)

نهرته‌شبوو: فذ: [ناو] بانترین دهره‌جه‌ی نیزامی له ئیراندا له ږابووردوودا. (ارتشبد)

نهرته‌ش‌سالاری: میلیتاریسم؛ حکومتی نهرته‌شیگهل. (ارتش‌سالاری)

نهرته‌شی: [ناو] (۱) پیوه‌ندیدار به نهرته‌شه‌وه؛ پوټینی نهرته‌شی؛ فروکه‌ی

نهرته‌شی؛ سه‌یاره‌ی نهرته‌شی. (۲) که‌سیک- که له نهرته‌شدا (ده‌وام) شول ده‌کا. (ارتشی)

نهرجووم: [ناو] نهرجوو؛ تکا؛ پاپانه‌وه؛ داخواز؛ داوخواز. (خواهش)

نهرخ: چال؛ قوولکه. (چاله) نهرخاندن: [چاوگه‌ت] ماندوو کردن. (خسته

کردن)

+ نهرخه‌وان سوور: [ناو] (ب) نه‌وله‌ی به‌هار کاتیک باران قوړاو له‌گه‌ل خویندا دهریزټه

ناو چوم و په‌نگی سوور ده‌کات. (اول بهار) نهرخه‌وان سووری به‌هار: (ب) کاتی که چوم

هه‌په‌تی ټاو زوړپه‌تی. (موسم بهار که

رودخانه گل آلودو ږآب است)

نهرخین: ماندوو بوون. (خسته شدن)

نهرده بیژ: [ناو] نهردناس؛ زه‌وی‌ناس؛ خاک ناس. (خاکشناس)

نهرده‌شیر: (۱) ږق و قینی شیر؛ مه‌ل‌ه‌ند و سه‌رزه‌مینی شیر. (خشم شیر. سرزمین شیر)

(۲) ناوی نه‌وه‌لین شای ساسانی که له‌هوژی کوردان بووه. (اولین شاه ساسانی که

کردبوه) (۳) ناوه بو پیاوان. (نام مردانه) (۴) نهرپه‌ی شیر؛ که ږنین (نمره شیر) (۵) نهرد

واتا قسه‌پاست؛ شیرپاست و دروست. (حقیقت گو)

نهرده‌ک: [ناو] ولأخی یه‌ده‌ک که سواری به دواي خویندا ده‌یکشی. (اسب یدک)

نهرده‌ل: به‌چهرگ؛ دلدار و نه‌ترس به‌چهرگ؛ (شجاع)

نهرده‌لان: (۱) کوئی نهرده‌ل؛ دلیران؛ (دلیران) (۲) بن‌زاراوه‌ی سنه و دهرنوزی. (لهجه

سندجی) (۳) پنه مال‌ه‌ی نهرده‌لان که حوکماتی سنه‌یان به‌دهست بوو. (خانواده

امیران اردلان در سندج) نهرده‌وان: چاوډیری زه‌وی؛ (نگهبان زمین)

نهرده‌یز: [ناو] بوومه‌لهرزه. (زلزله) نهرپا: [ناو] مشار؛ نه‌په‌ه. (اره)

نهرپه‌ته‌پ: [ناو] زه‌پینی که‌ر؛ عه‌پ عه‌پ‌سه- پینی که‌ر؛ سه‌په‌سه‌پ؛ (عرعر)

+ نهرز: [ناو] پوولی بیانی. (ارز) نهرزان جان: [ناو] ناه‌رزان‌فروش؛ دژی

گران فروش. (ارزان فروش) نهرزان‌فروش: فذ: (۱) [ناو] ناه‌رزان‌جان؛

کهسیک که شت هه‌رزان ده‌فروشی. (۲)
فروشی مال یا ملک هه‌رزانتتر له قیمه‌تی
خوی؛ ماله کهم هه‌رزان فروش کرد. (ارزان
فروش)

هه‌رزان‌فروشی: فد: [ناو به‌ره‌می چاوگه]
هه‌رزان‌جانی؛ دزی گران‌فروشی. (ارزان
فروشی)

هه‌رزان‌قیمه‌ت: فد: [ناو له‌ناو + ناو] کهم
قیمه‌ت؛ کهم به‌ها؛ کهم نرخ. (ارزان قیمت)

هه‌رزانی: [ناو] هه‌رزانی؛ دزی گرانی. (ب)
فهرلوانی و نیعمه‌ت. (ارزانی)

هه‌رزرووم: فد: تد: باژپریکی کورد نشینه
له‌تورکیا. (ارزرووم)

هه‌رزناس: [ناو] ت، هه‌ر دبیژ. (زمین شناس)
هه‌رزنج: [ناو] ئانیشک؛ ئانیسک. (آرنج)

هه‌رزو: ناو بو ژنان. (اسم دخترانه)
هه‌رزمنجان: شاریکی کوردانه له‌تورکیا.
(ارزنجان)

هه‌رزیل: [ناو] هه‌رزال. (سکویی در اتاق یا
چادر)

هه‌رژن: [ناو] داریکی بیبه‌ره. (نام درختی
است)

هه‌رژه‌نگ: (۱) ناوی دیوی شانامه. (دیو
شاهنامه) (۲) شه‌یتان. (شیطان) (۳) کتییی
وینه‌ی مانی پیغه‌مبه‌ر. (کتاب نقاشی
مانی) (۴) ترس؛ وه‌حشه‌ت؛ خوف. (وحشت)
هه‌رژه‌نگی دیو: (۱) ناوی دیویکی هه‌فسانه‌یه.
(ارژنگ دیو) (۲) پیایوی

زبه‌لا حی پیده‌شوبه‌ین. (گنده‌بک)
هه‌رس: [ناو] هه‌رس؛ هه‌سرین؛ هه‌سر؛ رۆندک؛

فرمیسک. (اشک)

هه‌رسیم: [ناو] مه‌سه؛ قه‌لانگ؛ مه‌سی؛ شیشی
سه‌رته‌نوو. (میله روی تنور)

هه‌رشه‌ک: [ناو له‌ناو] هه‌سوود؛ به‌خیل؛
چکووس. (بخیل)

هه‌رغه‌ن: ناوی شاریکی کوردانه له‌تورکیا.
(ارغن)

هه‌رغه‌نوو: [ناو] عد؛ فد؛ یونان؛ جوړیک
ئوړگی چووکه‌یه. (ارغنون)

هه‌رغه‌وان: [ناو] هه‌رخه‌وان. (ارغوان)
هه‌رغه‌وانی سوور: [ناو] په‌نگی هه‌رخه‌وانی

مه‌یله‌و سوور؛ له‌ئامیته‌ کردنی په‌نگی شینی
که‌م و سووری زووتر و سپی پیکدی.
(ارغوانی قرمز)

هه‌رفای: [چاوگه] په‌فاندن؛ په‌اندن. (ربودن)
+ هه‌رکان: عد؛ فد: (۱) ناو بو پیوان، زیاتر

له‌کوردستانی تورکیا. (۲) پینج ریخه‌راوه‌ی
پادگانی نیزامی (روکنی ۱ و ۲ و ۳ و ۴ و ۵) که
هه‌ر یه‌ک هه‌رکی تاییه‌تیا له‌سه‌رشانه.
(ارکان)

هه‌رک: ئامرازی سه‌ر سوورمه‌نه. (کلمه‌ای
برای تعجب)

هه‌رکدار: [ناو له‌ناو] که‌سیک که‌کار و
ده‌ردیسه‌ری زوړ بیت. (کار مشکل داشتن)
هه‌رکه: (۱) کاری‌گرینگ. (کاربزرگ) (۲)
ئاگردان. کوانوو. شو‌مینه. (شومینه)

+ هه‌رگ: [ناو] باره‌گای شاهان. (ارگ)
هه‌رمان: [ناو له‌ناو] به‌په‌حم؛ دلوقان. (مهربان)
هه‌رمان: [چاوگه‌ت] رووخان؛ تیک‌ته‌پین؛
پمان؛ که‌وتن؛ په‌میان. (خراب‌شدن دیوار یا

خانه)

نهرموود: [ناو] نهرموود؛ ههرمی؛ ههرمو. (گلایی)

نهرمن: [ناو] ههرمن. (ارمن)

نهرمنستان: ولّاتی ههرمنستان. (ارمنستان)

نهرمندی: [ناو] (۱) ههرمندی؛ لقی له نیژادی هیند و ثوروپایی. (ارمنی) (۲) نهدامی نهو

قهومه. (ارامنه) (۳) زبانیان. (زبان ارمنی)

نهرمین: [ناو] نهرستیره ی قبيله؛ نهرستیره ییک که لای باشورموه ههلدی. (ستاره جنوبی)

نهرن: [ناو] (۱) نهرد؛ نهره. (نهره) (۲)

قین؛ رک؛ کین. (کینه)

نهرناف: [ناو] رق؛ کین؛ قین. (کینه)

نهرناف لیچوون: [چاوگه]، رق نیستنه وه؛

نارامبوون. (آرام شدن) نهرنندن: [چاوگه]

ت [زوویژ کردن؛ چروساندنه وه؛ چهوساندنه وه؛

نازاردان؛ رق ههلّساندن. (آزار دادن؛ عصبانی-

کردن)

نهرناویت: [ناو] نهرنهووت؛ نهلانی؛ نهلانیایی؛

(کشور آلبانی؛ آلبانیایی)

نهرنهووت: [ناو] جوریک مهیموون که

شیوه ی ئینسان ده‌دا. (میمون)

نهرنه مووته: [ناو] تبلا ناوه‌راست؛ قامکی

نیوه‌راست؛ ههلّمه‌قووته. (انگشت وسطی)

نهرنین: [چاوگه] توروپبوون؛ نازارکیشان؛

نهرنین. (عصبانی شدن)

نهرۆ: [نامراز] ههرۆ؛ نامرازی بانگ‌کردنی

پیاوانه؛ نهری؛ ههری. (صدا کردن مرد)

نهره‌ند: [ناو] (۱) حيله؛ فیل و فهره‌ج.

(حيله) (۲) چومی نهره‌ند له باشووری ئیران.

(اروند رود)

نهره‌جی: شیوه؛ لیچوون؛ لیگردن؛ ویچوون؛

وه‌ک؛ شیوه‌دان. (شیبه؛ پنداشتن)

نهره‌جیا: ده‌ترانی؛ ده‌تگوت؛ وه‌ک؛ شیوه.

(شیبه؛ پنداری)

نهره‌جیای: [چاوگه] اوازانین؛ پی‌وابوون.

(پنداشتن.)

نهره‌ق: [ناو] (۱) عاره‌ق؛ مه‌ی. (می) (۲) خو؛

ناره‌قه. (عرق تن)

+ نهره‌قگیر: (۱) [ناو، بک] که‌سیک که

ههلّمه‌تکین ده‌کا. (عرق تقطیر کن) (۲) [ناو]

ژیرکراس. (زیر پیراهن) (۳) [ناو] نهرمه‌زین.

(نمد زین)

نهره‌کوته‌ی: [چاوگه] که‌وتن. (افتادن)

نهرهمداری: [چاوگه] پاره‌ستان. (ایستادن)

نهرهمه‌رزای: [چاوگه] نهرهمه‌رزای؛

دامه‌زراندن؛ سه‌قامگرتن. (جایگیر کردن)

نهرهمه‌نه‌ی: له کارکه‌وتن و پاره‌ستان.

نارامه‌ندی؛ نارامه‌نه‌ی؛ ده‌سته‌وسانی؛ تیامان.

(ایستادن؛ < نهرامه‌نه

نهره‌نیای: [چاوگه] دانان. (گذاشتن)

نهره‌نیشته‌ی: [چاوگه] دانیشتن. (نشستن)

نهره‌وده: [ناو، بهر] ناروینکراو؛ تاقیکراو؛ جه-

پابندی. (آزمایش شده)

نهره‌وسته‌ی: [چاوگه] (۱) داخستن؛ پیوه‌دان؛

به‌ستن. (بستن) (۲) پان کردنه‌وه‌ی فهرش و

لباد. (پهن کردن)

+ نهری: [دامرازی] بانگ‌کردن] ههری

نامرازی بانگ‌کردنی ژنان، بو پیاوان ده‌لین

نهرۆ. (صدا کردن زن)

نه‌ریژ: [ئاوه‌لناو] به‌رین؛ پان‌ووپۆر؛ له‌عه‌ریزی
 ئارمویه‌وه‌هاتووه. (عریض)
 نه‌ریفان: [ناو] مه‌ل‌به‌ندی ئیره‌وان؛ له‌پیشدا
 کورد نشین بووه‌ ئیستا پیته‌ختی ئهرمه‌نستانه.
 (ایروان)
 نه‌رین: (۱) نه‌رپه. (نهره) (۲) نه‌ندازه‌کردن و
 پیوانه‌ی کووتال. (اندازه‌ای برای متر کردن
 پارچه)
 نه‌رینی: [به‌ند] جوابی به‌لی؛ نه‌ری. (جواب‌آری)
 نه‌ری و نه‌ری: به‌لی و نه‌خیر؛ (ب) دووشک
 بوون؛ دوودل‌بوون. (آره و نه)
 نه‌زا: [ئاوه‌لناو] ئازا؛ خیرا. (شجاع)
 نه‌زانی: (۱) ده‌زانی. (۲) ده‌سته‌واژه‌وه‌ک،
 پرسینی قیمه‌تی بزن، وه‌لام بزن ده‌زانی واتا
 چوئیه‌تی و بارودوخی بزن قیمه‌ت دیاریده-
 کا. (۱) میداند. ۲. کنایی، وضعیت)
 نه‌زایی: [ناو، به‌ره‌مه‌می چاوگه] ئازایی.
 (شجاعت)
 نه‌زبه: [ناو] که‌پسوول. (کپسول)
 نه‌زبه‌ر: [ناو] به‌می‌شک سپاردن؛ له‌به‌ر؛ حیفز
 کردن؛ ده‌رسه‌که‌م نه‌زبه‌ر کرد؛ ده‌رسه‌که‌م
 له‌به‌ر کرد. (حفظ)
 نه‌زی کیویه: [ناو] نه‌عنای کیوی. (نعنای
 کوهی)
 نه‌زیله: [ناو] نه‌عنا؛ جاتره. (نعنا)
 نه‌زییه: [ناو] نه‌زیله؛ نه‌عنای کیوی. (نعنا)
 نه‌زه‌ره‌ست: [ئاوه‌لناو] خو‌و‌یست؛ خو‌خواز؛
 خو‌په‌سه‌مند. (خود خواه)
 نه‌زدین‌زه‌ری: [ناو] (۱) جو‌ریک هه‌له‌په‌کی.
 (نوعی رقص) (۲) جو‌ریک قوماش. (نوعی پارچه)

نه‌ززا: [ناو] دایکه؛ دایه. (مادر)
 نه‌زاته: [ئاوه‌لناو] نه‌زو‌ک؛ قسر؛ نه‌ستیور؛
 ستیور. (نازا)
 نه‌زواتاته: [ناوت] دایک و باب. (پدر و مادر)
 نه‌ززی: [ناو] دایک و باب. (پدر و مادر)
 نه‌زغه‌نی: شاریکی کوردانه‌نزیکی دیار به‌کر.
 (شهری نزدیک دیار بکر)
 نه‌زمان: [ناو] زمان؛ ئاسمان؛ زبان. (زبان.
 آسمان)
 نه‌زمان‌تال: [ئاوه‌لناو] قسه‌ناخوش؛ زمان‌پیس.
 (بدزبان)
 نه‌زمان‌تیژ: [ئاوه‌لناو] زمان‌تال؛ زمان‌دریژ.
 (بدزبان)
 نه‌زموو: [ناو] ئاروین؛ تاقیکردنه‌وه. (آزمون)
 نه‌زه‌پ: کیویه‌که‌له‌پال شاری سلیمانیدا.
 (نام کوهیست درکنار سلیمانیه)
 نه‌زمین: (۱) [ناو] زه‌وی. (زمین) (۲)
 [چاوگه] تام‌تاقیکردنه‌وه. چه‌شتن؛ چیژکردن؛
 چیشتن. (چشیدن)
 نه‌زه‌لیا: ده‌ئالا؛ ده‌پچرا. (می پیچید)
 نه‌زی: [ئامراز] (۱) چما؛ داخو؛ تو‌بلی.
 (تو گوئی) (۲) [جینا] من؛ نه‌من؛ (من)
 (۳) ده‌زی؛ مندالی ده‌بی. (می زاید)
 نه‌زیچ: [جینا] (۱) منیش. (منهم) (۲) له‌و. (از
 او)
 نه‌زیچ: [جینا] نه‌ز زی؛ منیش. (منهم)
 نه‌زیمانندن: [چاوگه‌ت] عه‌زیمانندن؛ پر‌ز لێنان
 و میوانی کردن؛ حورمه‌ت‌گرتن؛ خزمه‌ت
 کردن. (تکریم)
 نه‌زیه‌تکردن: [چاوگه‌ت] عه‌زیه‌ت‌دان؛ په‌نج و

نازار پيښه ياندن؛ نه شکه نجه دان. (اذيت
کردن)

نه زيهت کيښان: [چاوگه، ت]زه حمهت
قبولکردن؛ په نچ و نازار کيښان. (زحمت
کښیدن)

نه ژ: له. (از)

نه ژدهر: [ناو] (۱) گولهي ته سلحه هي ژير
دهرياييه. (اژدر زیر دریایی) (۲) هه ژديه؛
هه زيا؛ هه زيا؛ هه في. (اژدها)

(۳) سه ره به يداخ. (سر پرچم) (۴) ناوه بو
پياوان. (نام مردانه)

نه ژدهر نه ناز: [ناوبک] (۱) پاپوړ يا ژير
دهريايي، که خاومني که ره سته ي
نه ژدهر خسته. (۲) ته سلحه هيک که نه ژدهر
دهخا. (اژدر افکن)

نه ژگل: [ناو] (۱) هه ژگل؛ چروچيلکه؛ درک
ودال. (خار و خاشاک) (ب) (۲) ناکار ناشيرين؛
خوپړي؛ ناشخال. (بی ارزش و
بيکار)

نه ژمار: [پاشگر، ناوي بک] شمير؛ که سي که
ده ژميريت؛ نه ژمير. (شمار)

نه ژماره: [ناوت، ژماره؛ په قه. (شماره)
نه ژماردن: [چاوگه، ت] (۱) ژماراي؛ شماردن؛
بژاردن. (شمارش) (۲) بو تاوان دانه وه؛ تاوان
بژاردن. (غرامت دادن)

نه ژمهت: [ناو] حيه يهت؛ هه ژمهت؛ حه جمهت؛
تاو. (هيبت؛ ترس)

نه ژمير: [ناوبک] ژمير؛ کاري ژماردن؛ که س
يان که ره سته يک که ژماره ده کا. (شمار)
نه ژميراو: [ناو، بهر ژميراو؛ به حيساب هاتوو؛

(ب) پويته پيدراو. (شمرده شده)

نه ژناس: [ناو، ناوه لئاو] نه شناس؛ شناس؛
ناسياو؛ ناسراو؛ ناس کړي. (آشنا)

نه ژنو پي دادان: [چاوگه، ت] شکست پي-
دان؛ کول پي دان؛ نه ژنو پي دادان؛ به نه ژنو
پي دادان. (شکست دادن؛ بازانو ضربه زدن)

نه ژنو دادان: [چاوگه، ت] (۱) له سه ر چوک
دانيشتن. (نشستن بر روی زانو) (۲) کول دان
و تیک شکان. (شکست خوردن) (۳) چوک
دادان؛ نه ژنو دانانه نه رز. (زانو خم کردن)

نه ژنو شکان: [چاوگه، ت] (ب) به لاي گه وره به
سه ر هاتن. (مصيبت بزرگ نازل شدن)

نه ژنو شل بوون: [چاوگه، ت] (ب) هيلاک بوون
به هو ي راهوستان يا گه پراني زوره وه. (کنايه
از خسته شدن)

نه ژنه وا: [ناوه لئاو] گوي پايه ل؛ شنه وا؛ ژنه وا؛
گوي دهر؛ بيسهر؛ به ليه له گوش. (شنوا)

نه ژنه وتن: [چاوگه، ت] شنه فتن؛ بيستن؛
نه ژنه فتن. (شنیدن)

نه ژمه سري: [ناو] نيوه شهو؛ به يني نيوه شهو و
به ري به يان. (نيمه شب)

نه ژي: (۱) ديني؛ ده شي. (می ارزد) (۲)
زيندوو. (زنده) (۳) مار. (مار)

نه س: [کار، کردار] هه يه؛ هه س؛ گه وره س؛
گه وره يه. (است)

نه سان: [ناوبک] کرپار؛ نه ستين. (خریدار)
نه سپا: [ناو] ماهين؛ ماين؛ له ناو يستادا نه سپ
و نه سپا بو تير ومي ي نه سپ
هاتوو. (ماديان) (۲) نه سپه کان. (اسبها)

نه سپاب کيشي: [ناوت، ت] (۱) (ب) مال-

گوښته وه. (خانه عوض کردن) (۲) کښانی
 سامان و کله وېلې مال یا (کومی که رسته)
 له جیگه ییکه وه بو جیگه ییکې تر. (اسبابکشی)
 نه سپار: شیو کردن زهوی به پیمهړه؛
 که سپیک که ده سپیریت یا راده سپیریت.
 (شخمزدن زمین یا بیل؛ کسی که می سپارد)
 نه سپاو خه جالته: هوې شهرمه زاری؛ نه و
 دوسته م بوو به نه سپاو خه جالته م، بوو به
 هوې شهرمه زاریم. (اسباب خجالت)
 نه سپاو زه حمهت: نه سپایی زه حمهت؛ (ب)
 بوونه هوې زه حمهت. (اسباب زحمت)
 نه سپاو سه فهر: [ناوت] که ل وېل و تو شه ی
 ریگا. (اسباب سفر)
 نه سپاو کار: که رسته و نه سپایی کار؛ نامرازی
 کار جیبه جی کردن. (اسباب کار)
 نه سپ تاودان: [چا وگهت] (ب) بال به نه سپ
 گرتنه وه؛ غاردانی نه سپ به رکیف کوت و
 خوارنال. (اسب تاختن)
 نه سپرزه: [ناو] که پهک؛ سپوس. (سپوس)
 نه سپ پرهس: مه یدان، میدان) که نه سپه ریژ.
 نه سپ سواری: (۱) سواری نه سپ بوون.
 (سواری) (۲) نه سپی سواری؛ نه سپی تاییه تی
 سواری. (اسب سواری)
 نه سپ گوړپنه وه به کهر: (ب) مامه له ی بی
 قازانچ کردن. (معامله بی سود)
 + نه سپهر: [ناو] متال. سپهر. (سپر)
 نه سپهرده: [ناوی بهر] سپارده. (سپرده)
 نه سپهرده کردن: [چا وگهت] سپاردن؛ (ب)
 به خاک سپاردنی مردوو. (سپردن؛ دفن
 کردن)

نه سپهره دار: [ناو] دارای نه سپهره؛ بیلاسنی که
 له خوار دهسکه که یه وه جیگای پای-
 هیه. (دارای جای پا در بیل آهن)
 نه سپهره م: [ناو] ریخانه؛ ریون. (ریخان)
 نه سپه ریژ: [ناو] مه یدانه نه سپیک؛ نه سپ پرهس؛
 ماوه ییک که نه سپ به یه ک غاریگاتی.
 (میدانی برای رسیدن بایک ایلغار)
 نه سپه زن: [ناو] زنی بالابهرز و شوخ. (زن قد
 بلند و ملنگ)
 + نه سپهک: [ناو] پشه وهی سه یاره ی ۱۸
 ته گهری باری (که فی) که پاشی سه یاره ی
 پیوه ده به ستری. (اسپک)
 نه سپه مار: [ناو] توله مار. (مار باریک)
 نه سپه نهک: [ناو] نه سپهک؛ نه خوشینی
 که وته یی؛ گرانه تا. (تیفوس)
 نه سپ هه لگرتن: [چا وگهت] سواری که
 نه سپی سه رکیش ده پر فیئت و سوار بو ی
 ناو یستیته وه. (اسب برداشتن)
 + نه سپی: [ناو] اسپ؛ جان هوه ریکه که له شی
 نینسان (به هو ی پیس و پوخلیه وه) هه لی دینی
 دوو جوړه (۱) نه سپی سهر که رننگی ره شه و
 نایته هو ی گیرویی و راگو یزانی نه خوشینی
 نه سپهک. (۲) نه سپی لهش که رننگی سپیه و
 هووړگی نه سپهک له که سپکه وه بو که سپکی
 تر راده گو یزی و ده یته هو ی بلابوونه وه
 وپهره سهندنی (ثییدیمی) تیفووس یا نه-
 سپهک. (شیش)
 نه سپی ثاوی: [ناو] جان هوه ریکی گیاخوړی
 ده ست و پی کورتی ثاوییه له که رگه دهن
 ده کات، به لام شاخی نییه. (اسب آبی)

ئەسپى ئەبلەق: [ناو] ئەسپى دوو پەنگى گە
 پەلەي گەورەي سىي و پەش يان سىي و
 سوور لەشى داپوشىيى. (اسب ابلق)
 ئەسپى بارى: [ناو] ئەسپى تايىهت بو بار
 كيشان. (يابو)

ئەسپى بوخار: [ناو] ئەسپى يەكەي پىوهرەي هيز
 لە مەكىنە كاندا بەرانبەر بە ۷۴۷/۸ وات.
 (اسب بخار)

ئەسپى بۆرە: [ناو] ئەسپىك گە پەنگى بۆر يىت.
 (اسب نيله)

ئەسپى بەدەم كىف: [ناو] ئەسپىك گە سواربوونى
 ناخوشە و بەد ئاۋزەنگىيە: ئەسپى سەرقورس
 و نافەرمان. (اسب بد ركاب)

ئەسپى تەعلیم (تالیم) دراۋ: ئەسپىك گە
 چاك بارهاتووە و فیزی سواری (دائن) كراۋە;
 (ب) خوش پەوت. (اسب تعلیم دیده)

ئەسپى چەپ: [ناو] ئەسپىك گە لاقىكى
 سىي و سى لاقى پەش يىت. (اسب چپ)
 ئەسپى چەپەر خانە: ئەسپى پۈستخانە. (اسب
 چاپار)

ئەسپى چەخمور: [ناو] ئەسپىك گە پەشپەنەي
 چاۋىكى پەش و ھى چاۋەكەي دىكەي
 قاۋەيى يا پۈشتىرىي. (اسب چخمور)
 ئەسپى خوشبەز: [ناو] ئەسپى بەكار و ئازا گە
 درەنگ ھىلاک و ماندوو بى. (اسب با
 استقامت)

ئەسپى خوشپەوت: ئەسپىك گە بى جىفەرک و
 ھەلبەز و دابەزە و سواربوونى خوشە و سوار
 ھىلاک ناكات. (اسب خوش قدم)

ئەسپى خەزال: ئەسپىك گە پەنگى ۋەك

پەنگى ئاسك بى. (اسبى گە رەنگش مانند
 رەنگ آھو باشد)

ئەسپىدار: [ناو] اسپدار؛ چنار. (اسبدار)

ئەسپى دوورەگ: ئەسپىك گە لە دوو نىزاد بى.
 (اسب دو رگە)

ئەسپى راست: ئەسپىك گە لاقىكى پەش و
 سى لاقى سىيىت. (اسب راست)

ئەسپى دراۋ: [ناو] بەر اسپار دراۋ؛ شتى گە
 درايتە دەستى كەسيك؛ سفارش كراۋ؛
 ئەۋكۈرە بە تو ئەسپى دراۋە ئاگات لىي بى.
 (سپردە شدە)

ئەسپى پەسەن: (۱) (ب) ئەسپى چاك و
 كەچىل. (۲) داراي پەسەنى ناسراۋ؛ ۋەك
 ئەسپى عەرەبى؛ يا ئەسپى ئارىيەن گە
 نىزادى ئەسپى كورده } ئەسپى ئارىيەن
 ھەقى بەشداريشى لە كىيەركى كانى جىھانىدا
 نىيە، (بەداخە ۋە ھۆكەي نازانم) } (اسب
 اصیل)

ئەسپى پەۋەك: ئەۋ ئەسپىك گە لەغاۋى
 بەرييت دەتارى و ھەلدەيت. (اسب فرارى؛
 اسب رموك)

ئەسپى زىنكراۋ: (۱) ئەسپىك گە زىن كرايىت.
 (اسب زين کرده) (۲) (ب) ئامادە بوونى كە-
 سيك بو كوردنى كاريك؛ حازر بەدە ست.
 (آماده)

ئەسپى سىي: ئەسپى يەك دەست سىي پەنگ;
 سىيلك. (اسب خنگ)

ئەسپى سرك: ئەسپى ترسەنوگ و سل.
 (اسب رموك و نا آرام)

ئەسپى سواری: ئەسپى تايىهت بو سوار

بوون. (اسب سواری)

ئەسپى سوورخون: ئەسپى سوورى ئاچخ بە
پەلەى سىپى و چكۆلە چكۆلەوه. (اسب قرمز
با گلەهای سفید)

ئەسپى سەرکیش: ئەسپى نافەرمان؛ ئەسپىك
كە بەزەحمەت بو سوار دەوێستیتەوه و بە
مەیلی خوێ سەر پیوهدهنێ و دەروا. (اسب
سرکش)

ئەسپى سەمەند: ئەسپىك كە رەنگى زەردى
كال بێ؛ رەنگى ئەسپىك كە سوهراب كوپى
پوێستەم سواری بووه. (اسب سمند)

ئەسپى سەمەندى يال و كلک شوراو: ئەسپى
يەزىدى؛ رەنگى ئەسپى يەزىدى كوپى
موعاوێه كە رەنگى زەردى كال بووه و يال و
كلكى سىپى بووه. (سمند يال و دم شسته)

ئەسپى شا: لە شەترەنجدا ئەسپىك كە
زىكتەر بە شا. (اسب شاه)

ئەسپى شەروور: ئەسپى چەمووش و بى ئوقرە
و تووش و گازگر و جووتە وەشێن و بە-
هەلبەز و دابەز. (اسب چموش)

ئەسپى شى: ئەسپىك كە هەموو لەشى رەنگى
خورمايى ئاچخ بێ. (اسب کرنک يا کرند)

ئەسپى شىن بۆر: ئەسپى بۆرەى رەنگ
مەيلەوشىن. (اسب ابرش)

ئەسپى عەرەبى: لە رەسەنى ئەسپى ئارىەن
(نیزادی ئەسپى كورد)ە كە لە قەدىمەوه لە
عەرەبستان تەربىيەت كراوه و راهااتوو و
ئەلەان بە ناوى ئەسپى تازى يا عەرەبى
دەناسرێت و ئەسپىكى بە تاقەت و تابستە و
كورتەبالا و دیمەن جوانە. (اسب عربى)

ئەسپى فاي توون: ئەسپى دروشكە. (اسب
درشكه)

ئەسپى قەرەبۆرە: ئەسپى رەش بۆرە؛ ئەسپى
شىن بۆر كە گول گول خالى شىنى توخی
تێدا بێ. (اسب نیله ابرش)

ئەسپى قەرەكویت: رەش كویت؛ ئەسپى
كویتى مەيلەو تاريك، كە رەشايیە كەى لە
دامپنەوه تا نزىك سەرپشتى دە وامى هەبى.
(اسبقره كهر)

ئەسپى كویت: بەغەيرى رەنگى بۆرە و
شىن بۆرە و سىپى و رەش و سەمەند هەر
ئەسپى كە يال و كلكى مەيلەو رەشى توخ
يا رەش بێت، كویتە بەلام واباو، بە تايەت
هەر بە شى توخ دەوترێت. (اسب كهر)

ئەسپى كویتى دامپن تاريك: ئەسپى كویت كە
رەنگى دەست و پاى روو بە خوارووه بەرە
بەرە رەشتر بێت. (له هەر رەنگى بو ئەسپ
پەسندترە. (اسب كهر دست و پاسياه)

ئەسپى كیپەركى: ئەسپى گریو؛ (ئەسپى
پەرش؛ (ئەسپى پەرىن و بازدان). (۲) ئەسپى
(كوورس) و توندەرە بە تايەت لە غارى تیز و
توندا بو (گریوه غار) گریوه و لاخ. (اسب
مسابقه)

ئەسپى موراڤ: سواری ئەسپى موراڤ بوون (ب)
شانس و هات پووێ كەردبێتە كەسپىك؛
كامرەوايى؛ ژيانى خوێش و بەدل و روژگار
بەدل چەرخان. (اسب مراد)

ئەسپى مەرى: ئەسپىك كە رەوتى پوێشتى
شیوهى پوێشتى مەر دەدا و زور نەرم و
خوێش دەروات. (اسب قدم تند)

ئەسپى نەگىراو: (۱) ئەسپى رام نەگراو؛ تور.
(اسب رام نشده) (۲) ئەسپى كەفپرى سوارى
نەگرايىت. (اسب رام نشده) (۳) ئەسپى
وەحشى و نازاد؛ ئەسپى كيوى كە نەگىرابى.
(اسب و حشى)

ئەسپى وەزىر: ئەسپى كە لە شەترەنجدا نزيكى
وەزىرە. (اسب وزير)

ئەسپى وپرغە: ئەسپى كە پەوتى وپرغەيە و
نوقسانى و نەخوشىنى شان و مل زياتر لە
ئەسپى وپرغەدا دەبينىت. (اسب يورغە)

ئەسپى يورتە: ئەسپى كە بە پەوتى
گورگە لوق دەپوا؛ ئەسپى قورتە. (اسب
يورتە) < يورتە، يورغە

ئەسپى برنج: جورپىك ئەسپىيە لە برنج دەدا.
(شپش برنج)

ئەسپى گاميش: [ناو] جورپىك ئەسپىيەش و
گەورەيە لە جنسى ئەسپى سەر لە لەشى
گاميش پەيدادەيىت. (شپش گاميش)

ئەسپى گەنم: جانە وەرپىك كە گەنمى كوون
هەلپىدنى. (شپش گندم)

ئەسپى مامر: جورپىك سپى وردى باريكە لە
لەشى پەلە وەردا پەيدادەيىت. (شپش پرندە)

ئەسپى مريشك و بزىن: جورپىك ئەسپى
شىنە؛ شىنكە. (شپش بز و مرغ)

ئەسپى يەكەناس: ئەو ئەسپىيە كە تەنيا بە
يەك كەس، (خاوەنە كەي) پ كىف دەدا.
(اسب يكران)

ئەستار: [ناو] ئەستەر؛ ئاستەر. (أستر)

ئەستارە: [ناو] ئەستیرە؛ هەسارە. (ستاره)

ئەستان: [ناو] بەردەسماتە؛ هەسان؛ هەستان؛

بەردى تيزکردنى تىخ. (فسان)

ئەستان: [ناو] جستان؛ جسان؛ زستان؛ زسان؛
زسان. (زمستان)

ئەستەر: [ناو] (۱) هېستەر، ئېستەر. (استر) (۲)
دېروو. (خار)

ئەستېراو: [ناو] بەر سېراو؛ پاگە وەگراو؛
سېراو. (سترده)

+ ئەستېران: [چاوەگە] سېرپىن؛ ئەستېرپىن؛ پاك
کردنە وە. (ستردن)

+ ئەستېرى: [ناو] دارپىكى دېرگاويە دوو بالاپاو
بەرز دەيپتە وە. (درختيست خار دار)

ئەستېرى زەردكە: [ناو] دېرە وەزەردە. (نوعى خار)
ئەستېرىشك: [ناو] سېرپىش؛ لە هارپىنى بنەگياي
خوژە دروستدە كريت. (سريش)

ئەستوبەند: [ناو] (۱) تەوقەي مل؛ ملوانكە.
ملوئىنك. (گردن بند) (۲) < ئاتيل. (أتل)

ئەستو كورد: [ناو] مەلە قوچە؛ مەلە قووتە؛
قوچەملە. (گردن پرندە)

ئەستووركەن: [ناو] ت، پىسى ئەستوور؛ دزى
بارىكان. (ريس ضخيم)

ئەستوونە زېرپىنە: [ناو] ئەسوونە زېرپىنە؛
كۆلكە زېرپىنە؛ كەسكە سوور؛ پەلكە زېرپىنە؛

ئەستوونە زېرپىنە؛ كۆلەكە زېرپىنە؛ دواي باران
كە خوړ لە هەلمى چرى ئاسمان دەدا بە هووى

شكانە وەي تيشكى خوړ حەوت پەنگ
دروستدەيى كە دەيپتە كە وائىكى حە و پەنگ

لە ئاسماندا. (رنگين كمان. قوس و قزح)

ئەستوورى: [ناو] قەويابەتتى؛ بارستا. (كلفتى)

ئەستەر: [ناو] ئاستەر؛ بەرە؛ بەر. (أستر)

ئەستەر ك: جورپىك هەرزالى چوارپايەيە.

(نوعی سکو در دهات با چهار پایه)

نه‌سته‌ره: [ناو]ئه‌ستیره؛ (۱) گوئی‌ناسمانی که به‌روالته له مانگ چکوله ترن و شهوانه له ناسماندا ده‌دروشه‌ینه‌وه. (۲) نه‌ستیره‌ی په‌نج-په‌ر و هه‌شت په‌ر: ده‌ره‌جه‌ی نه‌فسه‌ر له نه‌رت‌ه‌شی ئیراندا. (۳) هه‌ر شتی په‌نج په‌ر دروستکراو به‌شکلی نه‌ستیره. (۴) نه‌کته‌ری پایه‌به‌رز و ئورناک و نموونه‌کار؛ نه‌ستیره‌ی سینه‌ما. (ستاره)

نه‌سته‌موولی: [ناو] (۱) جوړیک پلاو به‌قیمه و ییره‌لماسی و ته‌ماته‌وه. (نوعی پلوبا قیمه‌و سیبزمینی و گوجه‌فرنگی)

(۲) ده‌فری قوږ کی‌شان له به‌نناییدا. (ظرف-جایگاهی گل) (۳) [ئاوه‌لناو] په‌یوه‌ندیدار به‌ئه-سته‌مووله‌وه؛ خه‌لکی نه‌سته‌موول. (اهل استانبول)

نه‌ستیره‌شه‌له: [ناو]ئه‌ستیره‌ییکی کزه له کلکه‌ی حه‌وته‌وانان هه‌ل‌دیت. (نام‌ستاره‌ایست) نه‌ستیره‌ی قبیله: [ناو]ئه‌ستیره‌ییکه له‌باشووری‌ناسمان و ږوو به‌قبیله هه‌ل‌دیت. (ستاره‌ای رو به‌قبله)

نه‌ستیره‌ی کاروانکوژه: [ناو]‌ناوی نه‌ستیره‌ییکه. (نام ستاره‌ای است)

نه‌ستیره‌ی کلک‌دار: [ناو]ئه‌ستیره‌ییکه که‌ده‌خوشی؛ ستیرابدوڤ. (ستاره‌دنباله‌دار). نه‌ستیلک: [ناو]ئه‌ستیلک. (میله‌آهن‌روی-تنور)

نه‌ستیم: < نه‌ستیلک. (آهن روی‌تنور)

نه‌ستیولک: [ناو] (۱) کارده‌کی‌پان بو پاک کردنه‌وه و ږینی هه‌ویری قه‌راخ سوینه.

(کاردک پهن) (۲) ناسنیکی دریزه به‌سه‌ر ته‌نووردا پرایده‌کیشن بو ږاگرتی مه‌نجه‌ل. (آهنی دراز که روی تنور می‌گذارند)

نه‌سراز: [ناو]‌تریاک. (تریاک)

نه‌سراز‌کیش: [ئاوه‌لناو + ناو]‌تریاک؛ تریاک کیش. (تریاک)

نه‌سروچلک: [ناو]‌که‌له‌شاخی روئی دروینه‌وانان. (روغندان از شاخ)

نه‌سروچلک: [ناو]‌که‌له‌شاخی روئ؛ نه‌سروچلک. (روغندان از شاخ‌گاو)

نه‌سره‌موک: [ناو]‌گلگیر که؛ گزنیزه؛ دهنکه به‌فری وشک و ورد و خر که له ته‌رزه‌ی چووک ده‌کا. (دانه گرد و کوچک برف. بژ)

نه‌سرین: [چاوگه]‌سرین؛ پاک‌کردنه‌وه به‌ده‌ستمال یا شتی تر. (ستردن)

+ نه‌سکل: [ناو]‌ئیسکی‌پان. (استخوان ران) نه‌سکوند: [ناو] (۱) حالته‌ی ږاوه‌ستانی

جگ (قاپ) له سه‌ر که‌شه. (حالت ایستادن شتالنگ روی کله) (۲) به‌رزایی. (بلندی)

نه‌سکوک: له کوپیه؛ ها له‌کوی. (کجاست) نه‌سکه: [به‌ند]‌ئه‌وکاته؛ نه‌و وخته. (آنوقت)

نه‌سکه‌رله‌تی: [ناو]‌جوړیک قوماشی چاک له قه‌دیمدا بو جل و به‌رگی پیاوان. (نوعی پارچه مرغوب مردانه قدیمی)

نه‌سکه‌ری: (۱) عه‌سکه‌ری. (سربازی) (۲) جوړیک تری بی‌ناوک. (انگور عسکری) (۳) پیوه‌ندیدار به‌عه‌سکه‌رموه. (نظامی)

+ نه‌سکه‌له: [ناو]‌داربه‌ست؛ چپوبه‌ست؛ بو سواخدانی دیواری به‌رز دروستی ده‌که‌ن. (داربست)

تاوان له سهرکه سیک ئیسپات نه بیټ بیتاوانه.
(اصل برائت)

تهسلیه: تهجدام ههر خه لکی سه قز بوون
(بووون بووون) و منیش تهسلیه تم ههر
سه قزییه. (اصلیت)

تهسمبلی: [ناو] زبانی پروگرام نووسینی
کامپیوټیز. (زبان برنامه نویسی کامپیوتر)
تهسواران: [ناو] قند: گورھانی هیزی
عهسکه ریی تهسپسوار یا ژاندارمه ی
تهسپسوار، له سی دهسته ی ۲۷ کهسی
پیکده هات؛ له رابووردودا. (اسواران)
تهسوور: [ناو] سه وزموات؛ گیا و گزی
خواردمه نی. (سبزی خوردن)

تهسوون: [ناو] چیلکه و داری دهر گای
قه فیزی دارین که دهر گای که ده کاته دوو
که رت و کهوی پیداناجیت (فرنده ی نیو قه فیه-
زی پیدانچی). (شاخه درخت قفس چوبی)

تهسوهن: تهسپهن؛ تهسپهنده ر (اسپند)
تهسه: [بهند] ههرده بی؛ تهمه سه؛ تهمه یه. (باید
بشود؛ این است)

تهسه د: [ناو] قند: (۱) پینجه مین مانگی
سالی مانگی بهرانیهر به مانگی مورداد له
سالی هه تاویدا. (مرداد) (۲) ناوه بو پیاوان.
(نامی مردانه)

تهسه ل: [ناو] (۱) تهسپ. (اسب) (۲) هو؛ مایه؛
بوئه. (بخاطر)
تهسه ی: [چاوگه] سه نندن؛ کهرین.
(گرفتن؛ خریدن)

تهسیتون: [ناو] ناوی تراویکی بیرهنگ، بو لا
بردن و تاوانه وهی لاکي که زنان له

تهسکهنج: [ناو] تهسکهنجه. (شکنجه)
تهسکه وسهره: [ناو] که وچه قوله. (نوزاد
قورباغه)

+ تهسل: [ناو] قند: (۱) عسل؛ بنه ما؛
ماک؛ بنه رت؛ په گه ز؛ بناغه؛ تهساس؛
په سه ن؛ په چله ک؛ نیزاد؛ بنه چه قه؛
بنه چه ک. (۲) دهستووری په ژیرد او وه ک:
تهسلی ته ره شمیدوس له هیندسه دا. (۳)
دژی به ده ل؛ وینه ی ناسنامه به کارناییت
تهسلی ناسنامه که پیویسته، تهو یا قووته
تهسلیه یا به ده له. (۴) بنه ما؛ تهساس؛
گرینگترین؛ وه ک: تهسلی کار زاویه له شایه
که دا. (۵) سهره تا؛ بناغه؛ من له تهسلدا پیم
خوش نه بوو تهو کاره سهر بگریټ. (اصل)

تهسلان: قند: (۱) ناوه بو پیاو؛ (اسم
مردانه) (۲) تهو وشه یه ئارهویه: شیر. (شیر
درنده)

تهسلی: [ناوه ل ناو] (۱) پیوه نندار به عهسله وه؛
بنه رته ی؛ بنچینه یی؛ سهره کی (اصلی) (۲)
گرینگ؛ بنه مایی؛ تهساسی؛ دژی فهرعی و
شاخ و بهرگ؛ لقی تهسلی چهند شاخه ی لی-
جیا بووه ته وه. (اصلی؛ مهم) (۳) راستی و
سهره کی و بونیادی؛ شولی تهسلیت چیه؟
قسه ی تهسلیت چیه؟ (اصلی)

تهسلی به قای ماک و ووزم ماک و ووزه دوو
بنه مان که هه تا هه تایه ههر ده مین و
نافه وتین؛ جیگور کی ده کهن و ده بنه یه کهر
به لام له به یین ناچن؛ (تهسلی په ژیر دراو له
کیمیدا). (اصل بقای ماده وانرزی)
تهسلی بیتاوانی: بنه مای بیسووچی؛ تا کاتیگ

ناخوونيانى (نانووخ) ددهن. (استون)
نهسيخ: [ئاوهلناو] است؛ ميزان؛ دروست؛
خهبرى نهسيخه ههيه: خهبرى راستم هه-
يه. (دقيقاً)

نهسير و عهبير: قد: [ناوت] مائل بوون و
گرفتار بوون و دهستهوسان بوون به ديار
شت يا كهسيكهوه. (اسير)

نهشپا: [ئاوهلناو] بهرتر؛ چاكر. (بهتر و بلند
تر)

نهشتر: [ناو] شهتل بو چهقاندن. (نشا)

نهشتوور: [ناو] وشتريشتر. (شتر)

نهشتهبا: [ئاوهلناو، جيناوبهاند] هيچ؛ هيچ
شتيك. (هيچي)

نهشرمه: [ناو، بهر] لوتتبراو؛ كه پوپراو. (دماغ
بريده)

نهشرهف: عه؛ قد؛ وشه ئارهوييه، (۱)
شهريفترين؛ بهرپزترين؛ ماقولترين.
(الشرف) (۲) ناوه بو بياوان و ژنان. (نام زنانه و
مردانه)

نهشقونج: [ناو] نهسكوند. (بلندي)

+ نهشقمه: [ناو] ورك؛ نهشكهمه؛
نهشكهمبه؛ گهده. (شكمبه)

نهشقمه ماساي: [چاوگه، ت، زگ-
ماسيان باد كردن شكم]

+ نهشك: [ناو] (۱) نهسرين؛ فرميسك.
(اشك) (۲) له كاري سهنگ چينندا به بهردى
چكوله دهلئين كه دهبخهنه بهينى درزى دوو
بهردى گهوره بو قايمبوون. (سنگ كوچك
بين درز دو سنگ بزرگ) (۳) چهرمى شور
بووى ژير زگى گا؛ كيړهول (پوست زير شكم

گاو) (۴) جورېك قوماش كه لهته موورووى
بيړهنگى شهوقدارى پيوهلكاييت له شيوهى
دلويهى فرميسك؛ (نوعى پارچه) (۵) پرپړه
شووشهى چلچرا؛ ئاويژه كه به شكلى دلويه
ئاو يا دهنكه فرميسك بى. (اويژه لوستر) (۶)
مروقى دهست ولاق كورت. (دست و پا كوتاه)
نهشكاف: [ناو] گهنبه؛ دولابى؛ كومودى
ديوارى. (گنبه)

نهشكانى، يائهشكانيان: [ناو] تايغه ييك لهشا و
دهسه لاتدارانى ئيرانى بوون. (اشكانيان)

نهشكه بووز: نهشكه بووس؛ ناوى قاره مانىكى
شانامه يه. (اشكبوس)

نهشكه ر: [ئاوهلناو] نهشكه ره؛ ناشكرا؛ ديار؛
خوويا؛ بهرچاو. (اشكار)

نهشكه فته: [ئاوهلناو] گيل؛ حول؛ نهزان؛ بى
ئاوهز؛ نه قام. (نفهم)

نهشكهنبه: [ناو] نازار؛ رهنج. (شكنبه)

نهشكه نه: [ناو] مزراويلكه؛ مزروكه (اشكنه)

نهشكه و: [ناو] ته به كى دارينى ههوير؛ ته شتى
دارين بو راگرتنى ههوير يان نان. (طبق
چوبى جاي خمير)

نهشكېم ك: [ناو] شلكينه (غذائى يا تخم مرغ و
روغن وارد)

+ نهشكيل: [ناو] (۱) تشكيل؛ دهسه لات؛
توانايى. (توانايى) (۲) فه رمان. (فرمان) (۳)
داريك كه دهخريته پشت دهر كه بو داخستنى
دهر كه. (چوب پشت در) (۴) نازار دان و
ريسوا كردن. (رسوا كردن) (۵) قولفه و
نآلفه ي رده شمال (حلق چادر) (۶) سه مه ندوك
كردنى گيانله به رانى چواربى و بهستنى

دهست و پيان به شيوهی راست و چهپ.
(دست و پا بستن حیوانات) (۷) به ستنه وهی-
سپلوت یا زنجیری به ستنه وهی سهگ.
(قلاده)

نه شکیلکه: [ناو] شلکینه. (خوراکی باروغن و
تخم مرغ وارد)
نه شکیلوک: [ناو] توکل؛ توخل؛ تیکول.
(پوسته)

نه شم: [ناو] کهری شین په نگ؛ کهری (شین-
کوه). (الاغ کبود تیره رنگ)

نه شناسای: [چاوگه] ناسین. (شناختن)
نه شناسنای: [چاوگه] ت[ناسندن. (شناساندن)
نه شنه: [ناو] گوژ؛ گیوژ. (زالزالک)

نه شنیا: [له چاوگه] شینان [ده شنایه وه؛
ده شنیاوه؛ وهک: له رینه وهی په رچه م و گیا
به دهم باوه. (دراختراز بود)

نه شه دوو: کور تکراره وی نه شه دوو بیللا.
(مخفف اشهد بالله)

نه شه دو مه شه: بو تاریف کردنه؛ (ب)
ثای لهو کاره چهن باشه. (به به)

نه شی: (۱) ده ژبیست؛ دینیت. (می ارزد) (۲)
دهبی؛ مه شیو؛ نه شی وابی؛ دهبی وابی. (باید)

نه شیا: [بهند] (۱) نه ژیا؛ ده یهینا. (می ارزید)
(۲) مه شیا؛ ده بوو؛ نه شیا و ابو وایه. (می
بایست)

نه شیف: [ناو] بزار؛ گژو گیای زیادی ناو
زه رحات. (وجین، علف هرز)

نه فتهو: [ناو] پوز؛ خور. (خورشید)
نه فته و بهر: [ناو] (۱) چه تر. (چتر) (۲) سه یوان.

(سایه بان)

نه فتیار: [ناو] که متیار. (کفتار)

نه فچکاندن: [چاوگه] ت جیق دهر هینان؛
تلیقاندنه وه. (له کردن)

نه فچکین: [چاوگه] تلیقیان؛ تلیقان؛ جیق-
دهر هاتن. (له شدن)

نه فراسیاو: (۱) نه فراسیاب؛ پال هوانی توورانی
که دژی روسته م شهر ی کرده. (افراسیاب)
(۲) ناوه بو پیاوان. (نام مردانه)

نه فراندن: [چاوگه] ت[ثا فراندن؛ خولقاندن؛
دروست کردن. (خلق کردن)

نه فریقا: قور نه ی ثا فریقا؛ کهر تی له پینج
کهر تی وشکایی گو ی زموی. (قاره آفریقا)
نه فریقائی: خه لکی ثا فریقا. (آفریقای)

نه فری: [ناو] هیلیم؛ چه سپی دار تاشی؛ که له
پیست و خوین و ماسی چیده بیست. (سریشم)
نه ففسار: [ناو] فد: له ثاویستادا (نه ئیوسار)
هاتووه، هموسار؛ هه ففسار. (افسار)

نه ففسان: [ناو] هه سان؛ به رده سان؛
سان. (فسان)

نه ففسانه: [ناو] فد: (۱) ناوه بو ژن. (نام زنانه)
(۲) حه کایه ت؛ سه رگوزه شته ی ده ستر کردی
خه یالی و دوور له راستی؛ چیر وکی خه یالی.
(افسانه)

نه ففسانه ساز: فد: [ناو] بک (۱) که سیک که
چیر وک سازده کا. (۲) (ب) درو و بوختان ساز.
(افسانه ساز)

نه ففسانه یی: [ناو] فد: (۱) له باوه پردا
نه گونجاو؛ (۲) گریدراو به نه ففسانه وه؛
قاره مان ی نه ففسانه یی. (افسانه یی)

+ نه فسوونگهر: [ناو] لئاوی بک، ناوی بک، فد:

جادوېاز: سيحرباز؛ چاوبهس؛ (ب)
عيشوه گهر. (افسونگر)
+ نهفسهر: فد [ناو] (۱) خاوهن مه قام و
پايه ي عسكهري له سيتوانياري بهره و ژورور؛
(افسر) (۲) ناوه بو ژنان. (نام زنانه) (۳) كلاو و
تانجي پادشايان. (افسر. ديهم)
نهفسهري: [ناو] فد (۱) كار و شو لي
نهفسهري. (۲) [ناوه لئاو] پيوه نديدار
به نهفسه روه؛ وه ك زانستگاي نهفسهري،
به رگي نهفسهري. (افسري)
نهفسهري جوز: فد (ب) سيتوان و
سهروان. (افسر جزء)
نهفسهري چينشين: نهفسه ريک كه له
نه بووني ثامر (فه رمانده) دا بريكاري به
رپوه بردي كاروباري پادگان ده بي بو ماوه ي
۲۴ كازير. (افسر جانشين)
نهفسهري ستاد: فد؛ (۱) نهفسه ريک كه
زانستگاي شهري (جهنگي) دييت. (۲)
نهفسه ريک كه له رپخراوي ستاد دا شول
ده كات. (افسر ستاد)
نهفشار: [ناو] (۱) خانه ي پينجه مي تهخته نهد.
(افشار) (۲) مه تنه قه ي هه و شار. (منطقه
افشار) (۳) مه قامي ثاوازي نهفشار له
موسيقادا. (دستگاه افشاري در
موسيقى) (۴) ته ورم؛ زور (فشار)
نهفشار بو هينان: زور بو هينان؛ ته نگ پيهه
لچنين. (فشار آوردن)
نهفشاري: [ناو] فد: مه قام و دمزگاييكي
موسيقاييه. (افشاري)
نهفشين: سهر دار و ثامريكي موعته سه م

خه ليفه ي عهباسي بووه؛ ناوه بو پياوان.
(نام سردار سپاه معتصم خليفه عباسي. اسم
مردانه)
نهفشين: ف. مان. سنوور هوان؛ ناوه بو
پياوان. (مرز دار؛ نام مردانه)
نهفغان: [ناو] فد: خه لك ي نهفغانستان. (افغان)
نهفغانستان: فد: ولاتي نهفغانستان.
(افغانستان)
نهفغاني: [ئاوه لئاو] ناو] فد (۱) يه كه ي پوولي
نهفغانستان. (واحد پول افغانستان) (۲) خه لك ي
نهفغانستان. (مردم افغانستان)
نهفوايي: [ئاوه لئاو] به ند] ده مي؛ قسه ي -
نهفواهي: وته ي خه لك؛ وته ييكي بي به لكه و
نهسه لمينراو. (افواهي)
نهفهروژ: [ناو] (۱) ثافهروژ؛ بيحه يا؛ بيشهرم.
(بي حيا) (۲) وه لانراو؛ به جيماو؛ بيه ش؛ بي -
وهري. (طرد)
نهف: [جيناو] نهو؛ في؛ نهو بو نيرينه؛ في؛
نهو بو مي. (او)
نهفان: [جيناو] نهوان. (انها)
نهفچه ند: [به ند] هينده؛ نهونه؛ نهوه نده؛ نهف
قاس. (آنقدر؛ اينقدر)
نهفدين: [ناو] توله. (تلافي)
نهفرا: [ئاوه لئاو] بليند؛ به رز. (بلند)
نهفراز: [ناو] هه وراز؛ بليندي؛ نهفرا ته پ؛
سهره و ژووري كه ل. (سر بالايي)
نهفم اختن: [چاوگه ت] پياهه لكوتن؛
تاري فکردن؛ به شاخ و بالداهاتن و خویندن.
(تعريف كردن)
نهفزاندن: [چاوگه ت] ثا فزاندن؛ دروست كردن؛

چیکردن؛ نافهریده کردن؛ خولقاندن. (آفریدن)
نه فرست؛ [ناو] هه فرست؛ جوړه داریکه. (اسم
درختیست)

نه فرۆ؛ [ناوه] ناو و ناو، بهند؛ نه وړۆ؛ نه مړۆ؛ ئیرۆ؛
هه فرۆ؛ (ب) له نهم زمانه دا. (امروز؛ امروزه)
نه فمځنگ؛ بهوله ونه؛ به وړه ننگه؛ به و جوړه.
(اینطوری)

نه فشی؛ [ناو] ده و ره دیواری کورتی ئاژال
تیکردن. (حیاط جای گوسفندان)
نه فشین؛ [چاوگه] و شکبونی شیري ئاژال.
(خشک شدن شیر حیوانات)

نه فقّا؛ [بهند] نه فقّاس؛ نه وهنده؛ نه ونه؛ هینده؛
هیند. (اینقدر)

نه فک؛ [ناو] میتکه؛ قیتکه. (چوچوله)
نه فوړ؛ [ناو] ئیریه کیوی. (بزکوهی نر)
نه فّه؛ (۱) نه وه به هه موو ماناییکه وه. (نه وه
هه لگره، هه نه وه به ته نیا). (آنرا؛ او؛ آن) (۲)
نه وه بو نارۆی؟؛ نه ری بو نارۆی؟؛ به س بو
نارۆی؟. (دیگر؛ چرا؛ پس)

نه فقهه؛ نه وتا؛ نه وها. (اینست)
نه فهنده؛ [بهند] نه وهنده؛ نه ونه؛ نه ف چهند؛
نه فقّاس. (آنقدر؛ اینقدر)
نه فهنده؛ [بهند] نه فهینه؛ نه وهنده هی.

(اینقدر)
نه فّی؛ [جینا] نه وی؛ نه وهی. (نه وهی و له
دواوه وهیه؛ نه وهی نه یخوا په شیمان دهیته وه؛
نه و نه یخوا په شیمانه) (کسیکه)
نه فّیری؛ [بهند، جینا] ئا ئیره؛ فّیری ئا ئیرانه؛
نه ئیره. (اینجا)

نه فّیها؛ نه وتا؛ نه وها. (اینجاست)

نه فّیهانی؛ ناوه تانی؛ نه وه های. (اینهاش)
نه فّاقیا؛ [ناو] نه فّاقی؛ جوړیک داره. (ااقیا)
نه فّجه م؛ [ناو] شه پۆل؛ پیل. (موج)
نه قره با؛ فد؛ له قوربی نارمویه وه هاتووه،
قهوم و خیش؛ نزیکانی دهو و بهر. (اقربا)
نه قفی؛ [ناو] خنجیری بچووک. (خنجر
کوچک)

نه قل پ کردن؛ [چاوگه، ت] تیگه یشتن؛ له
عقل نزیك؛ نه قل پی شکان. (فهمیدن)
نه قل پی شکان؛ [چاوگه، ت] سه رنده کردن
له کاریک؛ لیزانین؛ تیگه یشتن له کاریک؛
کوړه که گه و ره بووه عقلی به چاکه و خراپه
ده شکیت. (فهمیدن)

نه قل تیگچوون؛ [چاوگه، ت] گوړانی عقل؛
خه ره فان؛ شیوانی ههستی تیگه یشتن. (ب)
شیت بوون؛ خه ره فان؛ عقل له دهس دان.
(زایل شدن عقل)

نه قل گه بین؛ [چاوگه، ت] عقلم نایگاتی پیم
وایه درو یه؛ تیگه یشتن؛ عقل
پ کردن. (عقل رسیدن)

نه قل له چاوا بوون؛ (ب) پوالت بین. (کنایه
از ظاهر بین)

نه قیق؛ [ناو] ئاقیق؛ عه قیق؛ ئاقیق. (عقیق)
نه کبه ر؛ عد؛ فد؛ ناوی پیاو. (نام مردانه)

نه کته ر؛ [ناو] کوژی سینه ماییه. ئارتیست؛
هونه ریشه ی شانۆ گه ری و سینه ما. (اکتور)
نه کتیول؛ [ناو] پوماد؛ (جوړیک وازلین) بو
درگا کردنی دمه ل. (اکتیول)

نه کلیل؛ [ناو] گه ردیکه رهنگی کانه زای زیم و
زیوی به بریقه ی هیه له گه ل روئی ئالیف

تیکه لیده کهن: بۆ پەنگ کردن. (اکلیل)
 ئە کلێل کاری: پەنگ کردن بە ئە کلێل. (اکلیل کاری)
 ئە کوان: ناوی ئە کوانی دێو لە شانامەدا. (نام دیوافسانە)
 ئە کوودەک: ناخ و داخ بۆ لە دەس چوو. (افسوس و دریغ)
 ئە کەدی: ناوی قەومێک لە نێژادی سامی کە ۲۰۰۰ سال پێش لەدایک بوونی مەسیح لە بەینی دوو چۆماندا دەژیان. (اکدی)
 ئە کید: [ئاوێلناو] عەد: (۱) ئە گید: مەزن: بەروومەت: گەورە و پەیش سەپی. (بزرگان قوم)
 ئە گال: [ناو] عەگال: بەتیکە جوان و با دراو ئارموان لە گەل چەفیه لە سەری دەبەستن. (عگال)
 ئە گرەنە: (۱) ئێرەنا، لێرەنا. (اینجا نه)
 (۲) لە گرەنە: لە ئێرەن: لە ئە گرەنە: لێرەنا. (اینجا هستند)
 ئە گرەبی: خەلکی ئە گرە: خەلکی ئێرە. (اینجایی)
 ئە گومر: وشە یێکی ئاوێستاییە (گەئوو، گیوو) واتا گەورە: (بزرگ)
 ئە گە: [بەند] هەگە: ئە گەر: هەرگا. (اگر)
 ئە گەربو: [بەند] ئە گەر بێتوو. (اگر بشود: احتمال دارد)
 ئە گەرەنە: [بەند] عەد: ئە گەرنا: ئە پینا: ئە گینا: دەنا. (اگر نه: ورنه)
 ئە گەر و ئە گەر: (ب) کاری کە دەر ئە نجامی مەعلووم نییە. (پا در هوا)
 ئە گەریک هەیه: بۆی هەیه: شایەد: پێی

تێدەچی: (احتمال دارد)
 ئە گید: [ئاوێلناو] (۱) گەورە ی ئێل. (بزرگ)
 (۲) ئازا: شوجاع: نەبەز. (شجاع) (۳)
 پیاوماقوول: بە روومەت. (محترم)
 ئە گینە: [بەند] ئە گەرنا: ئە گینا: دەنا: ئە پینا. (اگر نه)
 ئە لایەختەکی: عەد: فەد: [ناو] هەلکەوت: شانسێ: خو و بەختی: پەمەکی: تیریکم-هاویشت ئە لایەختەکی لە ئامانج کەوت: قەزاو قورەتکی: قەزاو قوورەتی: ئاکوویی. (شانسی)
 ئە لاجگر: ئە لاجگرد: شاریکی کوردنشینە. (نام شهری است)
 ئە لاجووقە: [ناو] اکایە ی حەقلی مەقوول. (الاکلنگ)
 ئە لالەت: [ناو] تاقم: دەستە: کۆمەل. (دسته)
 ئە لاهە یسی: [ناو] مەقامیکی کۆنی کوردییە. (دستگاه الله ویسی)
 ئە لپانی: [ناو] ئالبانی: ناوی ولاتیکی نزیکی دوورگی بەلکان: ئە پناوێت: ئە پەنەووت: (آلبانی)
 ئە لپەت: عەد: فەد: [بەند] پاسەن: هەلپەت: هەر وایە: بێگومان. (البته)
 ئە لپەتە: [بەند] پاسەن: هەلپەت: هەر وایە: هەلپەتە: واسە. (البته)
 ئە لپەکی: [ناو] مەنجەل: قازان: بەروش. (دیگ)
 ئە لپەر: [ئاوێلناو] ریاکار: دووروو: زەر قیاز: فیلە باز: (ریاکار)
 ئە لپەشک: [ناو] بەردی یاشور: بەردەپی.

(سنگ پا)

ئه لهجه و نارینه: [ناو] گورانیکی چه له پاییه.

(اسم آهنگی است)

ئه لف له بی نه کردنه وه: به قه ولی قانیع

قول به قول حالیوون. (ب) بیسه واد؛ نه قام؛

هه له بر نه کردنه وه. (الف از ب نشاختن)

ئه لفوویی بریل: [ناو] ئه لفوویی تاییه تی کویر

که پیته کانی به رزه و به دهست پیا هینان

ده خوینرته وه. (الفای بریل)

ئه لفوویی موپس: [ناو] هه ریه ک له دوو

دهسته عه لامه تی دریز و کورت بو ناردنی

په یامی دوور به دهنگی بوقی دریز و کورت؛

یان به نوور یان شهوقی ماوه کورت و دریز.

(الفای مورس)

ئه لق: [ناو] هه لق؛ گه روو؛ قوړگ؛ قوړوو؛

گه لوو. (حلق)

+ ئه لقاوئز: (۱) ئالقه ریزی ده رکه؛ زیره و

زنجیری ده رکه داخستن. (زنجیر چفت

در) (۲) له سیداره دان. (حلق آویز)

ئه لقایی: [ناو] ده روزه ی گه وره ی گولمیخی

پان لیدراو. (دروازه بزرگ)

ئه لقه به گوئی: [ئاوه لئاو] ئالقه ی غولامی له

گوئی؛ به نی؛ به نده؛ (ب) حازر و ئاماده

بو نه جامی هه کاریک. (حلقه به گوش)

ئه لقه پیکان: [چاوگه ت] وه ک په پکه خواردنی

مار؛ خو تیک ئالندن؛ چه مه ره خواردن؛ پاپوکه

خواردنی مار. (جنبره کردن)

ئه لقه دان: [چاوگه ت] ده وره دان؛ پیچ خواردن

به ده ور خودا؛ وه ک پاپوکه خواردنی مار. (حلقه

شدن)

ئه لقه دوو گمه: [ناو] جیگای دوو گمه داخستن؛

کونی جیگای دوو گمه؛ قولفه ی دوو گمه

(قوچچه) داخستن. (جادگمه)

ئه لقه پرئز: [ناو ت] زنجیری داخستنی

ده رکه. (چفت)

ئه لقه پرئز و دوو لایی: [ناو ت] ئالقه و زنجیری

داخستنی ده رکه که دوو لایی ده چی به

ناویدا. (چفت و بست در)

ئه لقه مچی: [ناو] ئه لقه قه مچی؛

ئه نگوستیله ییکه له باتی نقیم ئه شره فی یا

کانزاییک له باری قه مچ به سه ریه وه

دابه سترابی؛ قه مچ و اتا پرخی چکوله و پانی

قه مچان؛ ئه ل تورکییه و اتا دهست، په نجه.

(نوعی انگشتر)

ئه لکای: (۱) ده لکای؛ ده چه سپای. (می

چسپیدی) (۲) [ناو بهر] لکاو؛ چه سپاو؛

نووساو. (چسپیده)

ئه لکول: [ناو] تراوایی ئاوربه ره که دوو جوړه:

(۱) خوړاک، ئیتانول یان ئیتیلیک. (۲)

غه یری خوړاک میتانول، میتیلیک، که

زه که ریای پازی پاویری کرد. (الکل)

ئه لکو میتر: [ناو] ئه لکول پیو؛ که رهسته ی

ئه ندازه گرنتی راده ی ئه لکول له ناوی

هه لمه تکیندا. (الکل متر)

ئه لکولی: [ئاوه لئاو] (۱) هه رشت که ئالووده

به ئه لکول بی؛ ئه لکولی. (آغشته به الکل) (۲)

که سیک که بو ماوه ییکی زور خووی به

خواردنه وه ی ئالکول گرت بیت. (الکلی) (۳)

نوشابه ی (خواردنه وه ی) ئالکول دار؛ نوشابه ی

ئالکولی. (الکل دار)

ئه‌للوو: [ناو]هه‌ل‌ووژه؛ ئالوو؛ ئالووچه. (آلوجه)
 ئه‌لمان: [ناو]ده‌وله‌تی ئالمان؛ ئالمانیا. (آلمان)
 ئه‌لمانی: [ئاوه‌ل‌ناو + ناو] (۱) میله‌ت و زبانی
 ئالمانی. (مردم و زبان آلمانی) (۲)
 گریدراو به ئالمانه‌وه. (آلمانی)
 + ئه‌لماس: [ناو]که‌ربوونی خالیس؛ پروژه؛
 جه‌واهیریکه‌ بو شووشه‌ برینه‌وه، یا له
 جه‌واهیرسازیدا به‌کار دیت. (الماس)
 ئه‌لماس‌نیشان: [ئاوه‌ل‌ناو]دابه‌ستراوی
 ده‌نکه‌گه‌لی ئه‌لماس له‌ سه‌ر شتی بو جوانی.
 (الماس‌نشان)
 + ئه‌لماسه‌: فد: [ناو]جوړیک‌تیغه‌ی ئامرازی
 جوړبه‌جوړ و ده‌می برغووی که‌ربو‌نداری
 سه‌خت و زوړ په‌ق و به‌ده‌وامه‌ که‌ له
 به‌ردبرین و ئاسنگه‌ری و نه‌جاړیدا به‌کار
 دیت. (الماسه)
 ئه‌لمه‌دین: [ناو] (۱) پارچه‌ی ئارمووش؛
 قوماشی هه‌و‌ریشمی. (پارچه‌ ابریشمی) (۲) دار
 ده‌ست. (چوب‌دست)
 ئه‌لند: [به‌ند، ناو] به‌ره‌به‌یان؛ سبه‌ی‌س‌ال‌حان؛
 سوای‌س‌ال‌حان. (صبح‌دم)
 ئه‌لو: اند؛ فد: سل‌اوی ته‌له‌فونی؛ هیلوی
 ئینگیزی. (الو)
 ئه‌لوته‌لو: [ناو]عه‌له‌شیش؛ بو‌قله‌موونه؛
 بو‌قله‌مووته. (بو‌قلمون)
 ئه‌لواتی: [ناو، به‌ره‌مه‌می‌چاو‌گه‌] عد؛ فد:
 ئه‌لواتی؛ کاری‌ئه‌لوات؛ هه‌زه‌گی و عه‌ییاشی
 و به‌ره‌لایی و خو‌پ‌یه‌تی و شه‌و‌گه‌ردی و
 شه‌لاتی. (الواتی)
 ئه‌لوار: فد: [ناو] (۱) مووری داری‌دریژی

چوار پ‌الوکراو. (۲) کوته‌داری‌پ‌راوه‌ به‌مووری
 دریژ؛ ئالودار. (الوار)
 ئه‌له‌وه‌دا [ناو]مال‌اوا‌یی؛ خودا‌حافیزی. (خدا
 حافظی)
 ئه‌له‌وه‌ن: (۱) ناوی چو‌م‌یکه‌ له‌ قه‌سری
 شیرینه‌وه‌ به‌رمو‌خانه‌قین‌ده‌روا (نام‌رودخانه‌-
 ایست) (۲) ناوی کیو‌یکه‌ له‌ نزیک‌ی هه‌مه‌دان.
 (کو‌ه‌الوند)
 ئه‌له‌: [ناو]ئه‌لو؛ هه‌لو. (عقاب)
 ئه‌له‌ا: (۱) که‌له‌که‌له‌؛ ئاره‌زوو. (آرزو) (۲)
 ناوی‌خودا‌ به‌ زمانی‌عیبری. (اله‌ا)
 ئه‌له‌زیز: [ناو]ئه‌له‌ه‌زیز؛ شاریکی‌کور‌دن‌شینی
 تورکییه‌. (نام‌شهری‌است)
 ئه‌له‌فه‌: [ناو]ئه‌شکیل؛ قولفه‌ی‌خیو‌ته‌. (حلقه‌-
 چادر)
 ئه‌له‌ک: [ناو]هیل‌ک. (الک)
 ئه‌له‌گا: < ئیو‌رگه‌؛ بو‌سه‌؛ په‌ناگا. (پناهگاه)
 ئه‌له‌م: [ناو] عد؛ فد: عه‌له‌م؛ ده‌رد و په‌نج؛
 ئازار؛ نه‌خو‌شی؛ ئه‌و‌ ده‌رمانه‌ بخو‌عه‌له‌مت
 (ئه‌له‌مت) تیدا‌نامینی. (الم)
 ئه‌له‌مووت: ناوی‌قه‌ل‌اییک‌ له‌ نزیک‌ی شاری
 قه‌زوینی ئیران که‌حه‌سه‌نی‌سه‌ب‌باح‌سه‌روکی
 فیرقه‌ی ئیسماعیلیه‌کان‌دروستیکرد(الموت)
 ئه‌لی: ده‌لی؛ ئه‌وشی؛ ده‌بیژی؛ ده‌بیژه؛ ماچو
 (می‌گوید)
 ئه‌لییو‌ردو: [ناو] شو‌ربای‌دان‌دار؛ دانووله‌؛
 شو‌ربای‌دان‌ه‌ویله‌. (آش‌بن‌شن‌دار)
 ئه‌لیف: [ناو]گیاییکه‌پ‌و‌نی‌ئه‌لیفی‌لینه‌گیریت
 و له‌وینه‌کی‌شانی‌په‌نگ‌و‌په‌و‌غه‌ندا‌که‌ل‌کی
 لیو‌ه‌ده‌گیریت. (الیف)

ئه‌لیک: [ناو] کولمه؛ پرومهت. (لپ)

ئه‌لیمی: [ناو] شالگهردن؛ ملیج. (شال گردن)
ئه‌لیی: [به‌ند] ئه‌وشی؛ ده‌بیژی؛ ئیژی؛ ده‌لیی؛
ماچی؛ وه‌کوو؛ ئه‌لیی مانگه ئه‌ونه جوانه.
(گوئی)

+ ئه‌م: (۱) [پیشگر] ئامرازی که‌سی یه‌که‌م
بو پ‌اپوردوو یه‌رده‌وام؛ ئه‌مخوارد؛ ئه‌مه‌پاری؛
ئه‌مشت؛ ئه‌منووسی. (پیشوند. ۲) به‌جیگای
ده‌م؛ ئه‌مخوارد؛ ده‌مخوارد؛ ئه‌منووسی؛
ده‌منووسی. (می در مضارع)

ئه‌مه‌رات: عد؛ فد؛ کوئی ئه‌مه‌ره‌ت؛ کوئی
ئه‌مه‌رنشین؛ ئه‌و ولاتانه که جیی فه‌رمانه‌وایی
ئه‌مه‌رن. (امارات)

ئه‌مه‌راو: [ناو] هه‌مه‌راو؛ عه‌مه‌راو؛ جیگای ئاو
تیکردن و پاشه‌که‌وتکردنی ئاو له‌قه‌دیم دا.
(انبار آب)

ئه‌مه‌رداری: [ناو] (۱) فه‌ن و زانستی به‌پ‌پوه
بردنی کاری ئه‌مه‌بار و ئه‌مه‌بارکردن. (۲)
شوئی به‌پ‌پوه‌بردنی ئه‌مه‌بار. (۳) کریی عه
مه‌بارکردنی باری هاتوو له‌پ‌سته‌خانه یا گاراج
که ئه‌مه‌باری ده‌که‌ن تا خاوه‌نه‌که‌ی بی‌ت و
بی‌باته‌وه. (انبار داری)

ئه‌مه‌رقه‌رسینی: سه‌رحیسانی پیته‌وای ئه‌مه‌بار
بوون؛ ژماردنی که‌لوپه‌لی عه‌مه‌بار و پیک‌گر
تینان له‌گه‌ل ده‌فته‌ری ئه‌مه‌باردا.
(انبارگردانی).

ئه‌مه‌باری: [ناو] عه‌مه‌باری؛ ئه‌مه‌باری؛ (ب)
شوینیکی بچووک له‌مالدا وه‌ک خه‌له‌وته‌ی؛
مه‌کوئی ئامرازی زیادی و که‌لوپه‌لی مال.
(انباری) < ئه‌نباری

ئه‌مه‌باری ئالف: کایه‌ن؛ شوینی عه‌مه‌بارکردنی
کاو و پ‌نجه و سه‌وزالف. (انبار علوفه)
ئه‌مه‌باری دانه‌ویله: که‌نوو یان شوینی ئه‌مه‌بار
کردنی ده‌غلودان. (انبار غله)

+ ئه‌مان: [ناو] فرسه‌ت؛ ده‌رفه‌ت؛ مو‌له‌ت؛
به‌لام؛ ئه‌مما؛ ده‌خیل. (فرست؛ اما)
ئه‌مان پیدان: [چاوگه‌ت] په‌نا به‌که‌سیک دان
و پاراستنی له‌ناهیمنی و مه‌ترسی؛ فورسه‌ت
پیدان. (امان دادن)

ئه‌مان پینه‌دان: [چاوگه‌ت] په‌نا پینه‌دان؛
ده‌رفه‌ت نه‌دان؛ برست و فورسه‌ت لێسه‌ندن؛
به‌سه‌ردا نه‌چوون و لینه‌به‌ووردن؛ هه‌ر سه‌ری
له‌سه‌نگه‌ر ده‌رکه‌وت ئه‌مانی پینه‌دا
تفه‌نگیگی تیگرت. (امان ندادن)

ئه‌مان خواستن: [چاوگه‌ت] (۱) په‌نا به‌که‌سیک
بردن بو پارێزران له‌ناهیمنی و شه‌پ‌و
کیشه‌و خه‌ته‌ر. (۲) داوای هه‌ل و مه‌رج و
فورسه‌ت و هیمنایه‌تی کردن.

(امان خواستن)
ئه‌مان لێپ‌رین: [چاوگه‌ت] ته‌نگ پیه‌ه
لچنین؛ زور بو هینان؛ هه‌راسان کردن. (امان
بریدن)

ئه‌ماننامه: فد: [ناو] نووسراوه‌ییکی په‌رسمی
یان ده‌وله‌تی، بریتی له‌وه‌که‌ گیان و مالی
خاوه‌ن ئه‌ماننامه بپارێزری‌ت. (امان نامه)

ئه‌مانه‌تخواز: [ناو] که‌سی که‌داوای شتی ده‌کا
به‌ئه‌مانه‌ت که‌دوایی بیداته‌وه. (امانت خواه)
ئه‌مانه‌تخوازی: [ناو، به‌ره‌می چاوگه‌] کاری
خواستن و داوا کردن شتی بو ماوه‌یی‌ک.
(امانت خواهی)

ټه مانۀ تدار: [ټاوه ټناو] [ناوټ، فند: (١) كه سيك
كه ټه مانۀ تي پي سپير دراوه. (٢) كه سيك كه
جي باوه پري جه ماوه ره؛ ټه مين؛ (ب) ټه مين
و دروستكار. (امانت دار)

ټه مانۀ تداري: فند: [ناو به ره همي چاوگه]
ده سټپاكي و چاك پ اكر تني ټه مانۀ تي خه لك؛
ټه ميني. (امانت داري)

ټه مانۀ فروشي: [ناو به ره همي چاوگه]
دوو كاني فروشتني كه لويه لي خه لك؛ (ب)
دوو كاني فروشتني كه لويه لي كار كړوو
(كوټ). (سمساري)

ټه مانۀ تي: (١) [ټاوه ټناو] مالي ټه مانۀ تي شتي
وهر گيراو به ټه مانۀ تي. (٢) بو ماوه ييك؛
بو كاتييك؛ بو ماوه ييك به ټه مانۀ تي ليره
ماومه تهوه سي مانگي تر ده پروم. (امانت)

ټه مانۀ تي پوستي: [ناوټ] شتيك كه به
پوست دا ديت يان ده نير دريت؛ به سته ي
پوستي. (امانت پستي)

ټه ميا: (١) [ټاوه ټناو] هه ميا؛ هاوشان. (هم
شان) (٢) ده ميا؛ له گه ل خوي ده ميا. (همراه
خود مي برد)

ټه ميايي: [ناو] هه ميايي؛ هاو قه دي؛ هاو قه -
رايي؛ هه مشاني؛ هاو قه دري. (هم شاني)

ټه ميوپ: [ناو] جوړيک گاز بو گرتني شت يان
دره كيشاني بزمار له ته خته و شتي تر وه ك
گاز ټه ميوپ؛ ټه ميوپ ده ستي؛ ده مباريک. پلاس.
(انبر)

ټه مجا: [بند] ټه مجار؛ ټه و جار. (ايند فعه)
ټه مجاره: [ناو به بند] ټه م ده فعه؛ ټه م كه په ته.
(اينبار)

ټه مدهس به ودهس نه زانين: (ب) كاري

په نامه كي كردن به ته په ده ستي. (كار سري
كردن)

ټه مدهس و ټه وده سكردن: خو خافلاندين.
(دست دست كردن)

ټه مديو ټه وديو كردن: (١) شانه وشان كردن له
پاكشانا. (غلطيدن در دراز كشيدن) (٢)
سه ركيشان بو هه موو وه تاغ و ژووړيک.
(سرک کشيدن) (٣) هاتوچوي له سنوور
په پينه وه. (آمد و رفت پيايي از مرز) (٤)
كونكردن به گوله و ده رچووني له لاييكي
ديكه وه؛ ټه م ديو ټه و ديو سمين. (سوراخ
شدن سرتاسري بدن با گوله)

ټه مراز: [ناو] ټامراز؛ كه ره سته. (وسيله)
ټه مراز: [ناو] ټامراز؛ هامراز؛ هاو قسه؛
هاونشين؛ هه مراز. (همراز)
+ ټه مرو: [ټاوه ټناو، بهند] ټيرو؛ (ب) له م
پوژ گاره دا؛ ټيستا؛ ټه مرو چه قو كيشي باوي
نه ماوه. (امروزه)

ټه مرو كه: [بهند] ټه ورو كه؛ له و
پوژ گاره دا؛ ټيمرو كه؛ ټيمرو. (امروز)
ټه مرو نيا: [ناوټ، له] ټه مرو نه هي؛ ي فارسيه وه
هاتووه، ټه مرو نه هي؛ له ټه مرو نياي
كه سيكدا بوون: له ژير فهران و گوپراډيري
كه سيكدا بوون. (تحت امر)

ټه مرو و سبه ي: [بهند] (١) (ب) له م پوژانه دا؛
به م زووانه؛ ټه مرو و سبه ي ديت هوه. (٢) ټه مرو
نا سبه ي؛ ده ستاو ده ست پيكردن؛
ماتل كړدن. (امروز و فردا)

ټه مرو و سبه ي پيكردن: خافلاندين و

دواختنی کاریک. (امروز و فردا)
ئه مپوینی: [ئاوهلئاو] ئیمپوژی؛ موادی ئه مپو؛
بابه تی ئه مپو؛ پیوهندی دار به کاتی ئیستاه.
(امروزی)

ئه مری خیر: کاری خیر؛ (ب) هاو سه ر
ماره کردن: زه ماوهندی زن هیئان و
شوو کردن. (امر خیر)

ئه مریکا: ئامریکا: ناوی قورنه ی ئه مریکا له -
ناوی (ئامه ریکو ویسپوچی) هاوالیکی
کریستوف کلومب وه گیراوه له و کاته دا که
قورنه ی ئه مریکیان پاویژ کرد و ناویان لینا.
(قاره آمریکا)

ئه مسا: [بهند] ئیسه؛ ئیسا؛ ئیسه؛ ئیسته. (حالا)
ئه م شاخ و ئه و شاخ کردن: (ب) قسه ی
دژبه یه ک کردن: قسه گوپین؛ پارا بوون. (از
این شاخه به آن شاخه پریدن)

ئه مشاسپه ند: ناوی هه ریه ک له حه و
فریشته کانی دینی زه رده شت که هه ر کام به ر
پرس یان پاسپارده ی به رپوه بردنی کاریکن
به ئیراده ی ئاهورا مه زدا. (امشاسپند)
ئه مشه وانه: [به ند، ناوت] ئه م چه ند شه وه.
(این شیها)

ئه مشه وگین: [ئاوهلئاو] هی ئیمشه و؛
ئه مشه وین: پیوهندی دار به ئه مشه وه وه؛ شامی
ئه مشه و گین: شامی ئه مشه و. (امشب)
ئه ملا: [جیناوا] دژی ئه و لا؛ لای نزیکتر؛ لایه -
نی نزیکتر. (اینطرف)

ئه ملا و ئه و لا: [جیناوا] (۱) شانه و شان؛ به م -
لاو ئه و لا دا خو ی ده له نگینی. (۲) لای ئه م
ئه و چوون بو ئه تجمی کاریک. (۳) جیگای

جوراو جور؛ له م لا و ئه و لا باسی چاکه ی تو
ده که ن. (این ور و آنور)

ئه ملک: [ناو] به رخی ساوا. (نوزاد بره)
ئه ملک: [ناو] به رخی که ته مه نی له دوو
مانگ که متری. (بره تا دو ماهه)

ئه ممانیختن: [چاوگه ت] ته گه ریختن؛
(ب) به هانه هیئانه وه؛ به وو بیانوو تاشین. (اما
و اگر)

ئه من وئه مان: [ئاوهلئاو] فد ئارام و دوور له
ترس و خو ف و ئازاوه و شه پروشور؛ له -
هیمنایه تیدا. (امن و امان)

ئه منه: (۱) [به ند] ئه منه؛ ئه منه ند؛ ئه وه نه د؛
هیئنه د. (۲) ئارامه؛ هیمنه. (اینقدر؛ آرم است)

ئه منه سووره که: [ناو] ریخراوی
(ئیستیخبارات) و زیندان و شویی ئه شکه -
نجه ی سه ربه رژی می مله وری به عس بوو له
شاری سلیمانی که له سه ره تای شو پشدا بو
گرتی ئه و شوی نه خوینی لاوانی کورد عه -
رزی سوور کرد. (سازمان امنیت رژیم صدام
در شهر سلیمانیه)

ئه منه: [ناو] ژاندارمه ی قه دیم. (امنیه)
ئه موئه و: ئیشاره به خه لکی نادیار؛ ته وای
ماله که ت دا به ئه م و ئه و. (این و آن)
ئه مووس: [ناو] ئه نگوس؛ قامک؛ تیل؛ کلک.
(انگشت)

ئه مووستیله: [ناو] ئه نگوستیله؛ کلکه وانه.
(انگشت)

ئه مهاری: زبانی زوربه ی خه لکی ئیتیوی که
له ره چه له کی زبانه گه لی سامیه. (امهاری)
ئه مه چه و: ئه مه چی بوو؛ ئه وه شته چی بوو؛

ئەمەچەو ھەموو پۆزیک دیت. (این چیه)

ئەمەهای: ئەمەتا؛ ئەمە لیڤەیه (اینست)

ئەمەک حەرام: [ئاوہ لئاو] (ب) ییوہ فا؛
بی ناخوون؛ سېلە. (بیوفا)

ئەمیان: (۱) [جیناو] ئەمە یان (این یکی)
(۲) [ئاو] کیسە ی پوول؛ ھەمیان؛ ھە-
مانە (کیسە چرمی)

ئەمیر: [ئاو] عد؛ فد: (۱) پلە ی لە سەر
ھەنگی بەرەو ژوور تر لە ئەرتەشدا (لە سوپای
ئیراندا). (۲) ناوہ بو پیاوان. (۳) سەر کردە.
(امیر)

ئەمیرزادە: [ئاو] عد. فد. کوپی ئەمیر؛ لە بنە-
مالە ی ئەمیر. (امیرزادە)

ئەمیرە: عد؛ فد: لەقەبی ژنیک کە لە
بنەمالە ی پاشا و ئەمیر بوو. (امیرە)

+ ئەمین: [ئاو] [ئاوہ لئاو] (۱) ھەریە ک لە
ئەندامانی کوپی ئومەنا. (امنا) (۲) کە سیک کە
دادگا ھەلیدە بژیریت بو ئاگالیوونی مالی
ھەتیو یا کە سیک تر کە پیوستی بە ئەمین
ھەیە. (امین) (۳) ناوہ بو پیاوان. (نام مردانە)

ئەمین بوون: [چاوگەت] (۱) ئەرخە یان؛
ئەرخایەن؛ لەو شوینە ئەمین نیم: متمانە ی
پیناکەم: جیگای مە ترسیە. (امین بودن) (۲)
جیی باوہ پ بوون؛ دەست و چاو پاک بوون؛
دەست و چاو پاک. (امین بودن)

ئەمیندار: [ئاوہ لئاو ی یک + ناو ی یک] فد:
کارگیر و سەرکاری ئاغا بو پێوہ بردنی کار و
خەرمان ھەلگرتن؛ دەست و چاوپاک و
جیگای متمانە (امین دار)

ئەمینداری: [ئاو بەرھەمی چاوگە] فد: (۱)

دەست و چاو پاک؛ (۲) کاری ئەمیندار. (۳)
شوئی سەرکاری و خەرمان ھەلگرتن لە
گوندا. (امینداری)

ئەمینکردنەوہ: [چاوگەت] ترس پەواندنەوہ،
بروون ئەو دزانە ئەمین کەنەوہ: ((ئارام کردنە
وہ، ئەرخایەنیان کەن))؛ گرتەوہ ی بارگینی
بەرپەلا بوو. (مطمئن کردن؛ آرام کردن)
ئەن: [بەند] چەندە؛ چەند؛ ھەندی؛ ھیند؛
(چقدر)

ئەناب: [ئاو] شیلە؛ ددانی پێشەوہ ی پەشەولآخ
ئەگەر پکەویت نیشانە ی ئوہ یە تەمەنی لە
چوار سال بەرەو ژوورە. (دندان جوانی گاو)
+ ئەناز: (۱) پاشگر: توو پەرە؛ ھاویژ؛ تیر
ئەنداز: تیر ئەناز، فەرپەدەر. (۲) پاشگر:
پانکەرەوہ؛ پاخەر؛ داخەر؛ پانکردنەوہ ی
فەرش و پراختنی بو پای ئەنداز؛ پا
ئەنداز: پایەناز. (انداز)

ئەناشتا: [ئاو] (۱) سبەینان پێش بەر قلیان
خواردن؛ لە خوڕینی. (ناشتا) (۲) ناشتایی؛
چاشت؛ خواردنی بە یانی؛ سبجانە؛ بەر قلیان.
(ناشتایی)

ئەنام گیان: [ئاو] ئازای پیکھینەری لەش؛ ئازای
ئەنام؛ ئازای ئەندام (اعضای بدن)

ئەنبارداری: [ئاو] عەمارداری: (۱) پێشە ی
ئاگاداری لە ھەمار و سەرھیسایی شتی ھەمار
کراو بوون. (۲) کرپی پراگرتی ھەر شت کە
لە ھەمارا پراگیری. (۳) زانستی ھەمار کردن
و بە پێوہ بردنی کاری ھەمار (انبار داری)

ئەنبار کردن: [چاوگەت] عەمار کردن؛ دانان لە
ئەنباردا. (لە پوانگە ی زانستییەوہ: کوکردنەوہ

و هه لچنين و ډاگرتن و پاراستنی هه -
 رکالاييک له هه مارا. (انبار کردن)
 نه مباری: [ناو+ئاوه لئاو] (۱) عه مباری؛
 وه تاغيکی بچووک بو دانانی که ل و په ل له
 مألدا؛ هه ماری. (انباری) (۲) هه رشت ډاگير او
 له هه ماردا؛ هه ميوه يان خوارده مهنی که
 شياوی هه مار کردن ييت؛ پيازی هه ماری؛
 ييره لماسی نه مباری. (انباری)
 نه مباری تارد؛ که نوو؛ شويني عه مبار کردنی
 تارد. (انبار آرد)
 نه بنان: [ناو] هه مبان؛ هه مانه؛ هه وان؛ هه فانه؛
 هه وان؛ هومبان؛ هه فان؛ هه بنانه؛ کیسه له
 پستی خوشکراوی ورده هه يوان. (هميان)
 نه نېوږ: [ناو] مقاش؛ نه مېوږ؛ پوولووگر؛
 نامرازی دوو شاخه ی کانزایی بو گرتنی
 سکل و پوولووی تاور. (انبر)
 نه نېوږ دهستی: [ناو] پلاس؛ جوړيک گازی ده م
 پانه؛ بو بزمار دهره ينان و قرتاندنی سيم؛ له
 کاری سيمکيشی کاره بادا له نه وعيکی که
 ده سکه که ی ږوو کيشی لاستيکيه که لک
 وهرده گرن. (انبر دست)
 نه نېوږه نی: [ئاوه لئاو] ماددی؛ سهر به ماک؛
 (دزی پړونی). (مادی)
 نه نېه [ناو] هيند؛ فد عه مبه؛ (۱) داريکه
 هه ميشه سهوز له شويني که رمدا دهروی؛ (۲)
 ميوه ی نهو داره. (انبه)
 نه نتاری: [ناو] کهوا. (لباس بالا تنه)
 نه نتوپه هت: [ناو بهر] گومان ليکراو؛ جيی
 شک. (جای شک و شبهه)
 نه نتهر: [ناو] عه نتهر؛ جوړيک مه يموون.

(عنتر)
 نه نجام بوون: [چاوگه، ت] به گاتا مهی؛
 جيیه جي بوون؛ ته و او بوونی کار؛ هاتنه کرن.
 (انجام شدن)
 نه نجام دان: [چاوگه، ت] جيیه جي کردن؛
 پيکه ينان؛ پيک ثنائین؛ ته و او کردنی کار؛ به گا
 تاردهی؛ قه داندن. (انجام شدن)
 نه نجوجه: [ناو] نه نجوجه ک؛ ناوکی هه رمی
 به برژاوی، که ده يتروکين. (تخم گلابی
 بوداده)
 نه نجومه ن تارا: [ئاوه لئاو] مه جلیس تارا؛
 که سيک که کوږ و مه جلیس ده پازيسته وه و
 که رمی ده کا. (مجلس آرا)
 نه نجومه نی نه ده بی: کوږی شاعيران و
 نوو سهران و ويژه وانان. (انجمن ادبی)
 نه نجومه نی به پړوه به ری: ليژنه ی هه لسو وږ -
 اندن و کار پاپه پاندن. (انجمن اداره کردن)
 نه نجومه نی شار: کوږی شوږای شار و بهر -
 پرسانی شاره داری: شاره وانی. (انجمن شهر)
 نه نجومه نی لادی: کوږی نه ندامانی شوږای
 گوند. (انجمن ده)
 نه نجومه نی مال و مه دره سه: کوږ له گهل
 بهر پرسانی مه دره سه دا. (انجمن گرتنی
 دايک وبابی منداله مه دره سه خانه و مدرسه)
 نه نجه نه نجه: نه نجن نه نجن؛ له ت
 له ت؛ کوت کوت. (تکه تکه)
 نه نجير: [ناو] هه نجير. (انجير)
 نه نجير باوا: [ناو] مهوز. (موز)
 نه نداز: [پاشگر] (۱) تووږ دهر؛ هاويز؛ فرېدهر؛
 (۲) ډاخهر؛ داخهر؛ پانکه رموه،

وهك: پائەنداز. (پسوند)

+ ئەندازە: [ناو] ئەنازە؛ قاس؛ ھېند؛ رادە؛
میزان؛ ھەد؛ قەد؛ قەر؛ پەپەپ؛ نەزىاد نەكەم؛
نەشل نەتوند. (اندازه)

ئەندازەبوون: [چاۋگەت] كەوشەكانى من
ئەندازەى پاى تۆن؛ بە قەدبوون؛ پەپەپبوون؛
بەقەرەبوون. (اندازه بوون)

ئەندازە راگرتن: [چاۋگەت] (ب) زىادە رەوى
نەكردن؛ رادە راگرتن؛ لە ھەد نە چوونە دەر.
(اندازه نگه داشتن)

ئەندازەكردن: تاقي كردنەوى جل و بەرگ
وكەوش بو ئەندازەبوون؛ سەر راستكردنى
زۆر و كەمى؛ ئەندازەگرتن. (پرو؛ اندازه كردن)
ئەندازەگر: [ناوى بك] فد: كەسىك كە شتيك
دەپپوئەت و سەنگىنى (كيش) يان دريژاىى و
پاناىى ديارى دەكات يان بە قەد دەگرېت يا
پېك دەگرېت. (اندازه گر)

ئەندازەگرتن: [چاۋگەت] بەقەدگرتن؛
بەرارەردى شتيك لەگەل شتيكى تردا؛
پېكگرتن؛ پېوان و كيشان و گەزكردن.
(اندازه گرفتن)

ئەندۆك: [ناو] دارى بەينى دوو لۆلەپ؛ ناو
دۆك؛ نېرەژن؛ دارى نېو مەشكە؛
داردۆزەنگ. (چوب زبانه دار بالاي مشك)

ئەندوئىزىيە: [ئاۋەلناو + ناو] (۱) خەلكى
ئەندوئىزى. (مردم اندونزى) زبانيان (زبان آنها)
ئەندەر: ئەناو؛ ژناقدا؛ ھۆندۆر؛ جەدئەندەر جەد:
پشتا و پشت. (اندر)

+ ئەندەرۋوون: [ناو] فد: ناخى ھەر
شت؛ ناو. (اندرۋون)

ئەندەرۋوونى: [ناو] ئەندەرۋوون؛ ھۆندۆر؛ ژوورى
مالەۋە؛ خانووى تايبەت بو خىزانى مال؛ دژى
بيروونى. (اندرۋونى)

ئەندەك: [بەند] فد: (ف. مشە). ھەنەك؛
ھېندىك؛ ھەندەك؛ تۆزى؛ كەمى؛ نەختى.
(انك. كم)

ئەندەكو: [ناو] وئىنجە. (يونجه)
ئىراندن: [لە چاۋگەى ئەنرېن] توورەكردن و
قەلس كردن. (عصبانى كردن)

ئەنەرۆك: [ئاۋەلناو] جىگىز؛ توورە؛ قە-
لس. (عصبانى شدن)

ئەنرېشە: [ناو] ھەندىشە؛ جورېك-
گىايە. (نوعى گياه)

ئەنرېن: [چاۋگە] توورە و زوئېرۋوون. (عصبانى شدن)

ئەنەزەلوک: [ناو] كۆلە؛ كۆخت؛ كۆخ؛
خانۇچكەى خراب. (كلبه)

ئەنفىيە: [ناو] فد: تېكەلۋېك لە ئەجزا و
ھەندى گيا بو ھەلمزىن و سەرخوش بوون؛
بېرۋوتى؛ لە تور كىيەۋە ھاتوۋە؛ بىرى ئەۋتى
واتا گىايى لووت: گىايى ھەلمزىن. (انفيه)

ئەنفىيەدان: [ناو] قوتوۋ يان كىسەى ئەنفىيە
تېكردن. (انفيه دان)

ئەنگ: [ناو] پوۋپەپكى نووسراۋ كە
نووسراۋەكەى كون كرابى، و دروشم و
نېشانەى فابرىكاي لە سەر جەبە (جەبە) و
تەلىسى كالل پى دەنەخشىن. (انگ)

ئەنگاۋ: [ناو] ھەنگاۋ. (قدم)
ئەنگر: [ئاۋەلناو] سل؛ توورە؛ قوشقى؛ زىز؛
تۋراۋ. (عصبانى)

نهنگ لیډان: [چاوگه،ت] (۱) موړ و نیشان
دانان له سهر بهسته و جهعبه و تهلیسی پر
له کال. (۲) تومته لیډان؛ ناوخته سهر
که سیک. (انگ زدن)

نه نگوتکه: [ناو] (۱) جوړیک تری. (نوعی
انگور) (۲) گونگ؛ نهنگوتک. (چونه)
نهنگوړ: [ناو] تام؛ چیژه. (طعم)

نهنگووس پیدانان: [چاوگه،ت] قامک پیدانان؛
له جیاتی واژو به سهری قامک موړ به
به لگه دانان. په نجه موړ کردن. (انگشت
زدن) (ب) په ژراندن.

نهنگوست تیخستن: [چاوگه،ت] (ب)
شیواندن و ناواوه نانهوه؛ خوټیه لټورتانندن؛
(ب) دهست له کاری وهردان. (آشوب بپا
کردن)

نهنگوسته گهوره: [ناو] که له نه مووست؛ تبلا
مهن؛ تلیا مهن؛ قامکه گهوره؛ بهرانی؛
قامکی هره قهویی دهست وپا. (انگشت
شصت)

نهنگوستیلای بی کاسه؛ نالقه ی په نجه؛
نهنگوستیلای بی نقیم. (انگستر بی نگین)

نهنگوستیلای درومانی؛ نهنگوسانه؛ قووچکه؛
کلکه وانه ی درومانی؛ سهرتلیک؛
هنگوستوک. (انگستانه)

نهنگوشت: [ناو] فند قامک؛ نهنگووس؛ تل؛
تبل؛ کلک. (انگشت)

نهنگوشت نیشان: [ناو] نهنگوشتنوما.
(انگشت نما)

نهنگوشته ری: فند [ناو] نهنگوستیلای؛ کلکه-
وانه؛ (انگستر)

نهنگووس گه زین: (ب) په ژوان بوونه وه؛ له حه
سره تدا قامک بردن به دما و
گاز لیگرتن. (انگشت گزیدن)

نهنگووس له سهر دانان: (۱) دهست له سهر
شتیک دانان و دیاریکردنی شتی دلخواز. (۲)
هیما به کاریا باسیک کردن و دیاریکردنی
خالیک له باسیکدا. (انگشت روی چیزی
گذاشتن)

نهنگووس نیگاری: [چاوگه،ت] (۱) وینه
هه لگرتن له هیلی سهر قامک بو دوزینه وه ی
خاومنه که ی. (۲) وینه هه لگرتن له جی
شوینی سهر په نجه بو دوزینه وه ی دز و خرابه
کار. (انگشت نگاری)

نهنگووسه براتووته له: تبلی په نای قامکه
تووته له. (انگشت چهارم)

نهنگووسه ناوگین: [ناو] تبلی ناوه پراست؛
زه نه قووته؛ بهرزه ملی؛ تلیا ناوین. (انگشت
وسطا)

نهنگووسی؛ قامکیک. (ب) که میک. (یک
انگشت)

نهنگووسی ئیشاره: نهنگووسی شاده؛ دوشاو
مژه. (انگشت سبابه)

نهنگه بین: [ناو] فند: (۱) ههنگوین. (عسل)
(۲) شیرهی گه زنه نگه بین. (گز انگبین)

نهنگه چهری: بیچه یا بی شهرم. (بیشرم)
نهنگیر: [ناو] تری. ههنگور. (انگور)

نه نوش؛ نوش؛ (ب) نوشی گیانت بی به گیانت-
خوش و گوارایی. (نوش)

نه نوخته: [ناو] یاشه که وت. (اندوخته)
نه نوخته کار: [ناو] بیک یاشه که وت کار.

(اندوخته گر)

نه نووخته کردن: [چاوگه، ت]

پاشه که وتکردن، (اندوخته کردن)

نه نیشه: [ناو] (۱) بیر: هوش؛ فکر؛

خیال. (اندیشه) (۲) ترس؛ خوف. (ترس)

نه نی گهش: [ئاوه لئاو] (۱) پروو خوش، (۲)

جوان؛ قه شهنګ؛ خوشکوک؛ نیوچاو

کراوه. (بشاش؛ زیبا)

+ نه نیماتوپ: فند: [ناو، بک] که سیک که فیلمی

کارتون (نیمه یشین) دروست ده کات.

(انیماتور)

+ نه نیمه یشین: [ناو] اند: فند: فیلمیک که به

وینه گرتنی په یتا په یتا و له سهریه که له شتی

بیگیان وه که بوو که چینی و وینه ی

نیگار کیسی چیده بی. (کارتون)

نه نین: داد و هاوار و پوپو. (داد و هوار)

نه واره: [ئاوه لئاو] ئاواره؛ نه راکیل؛ دهر به دهر؛

سهر گهر دان؛ بیته نو؛ دهر وه دهر؛ تهره؛

هه لوه دا؛ په مرازه. (آواره)

نه واره یی: [به ره می چاوگه] آواره یی؛

دهر به دهری؛ بی نه وایی؛ بیجیگه و پیکه یی.

(آواره ای)

نه وازین: [ناو] وازن؛ زریان. (بادیکه از شمال -

میوزد)

نه وباش: [ناو] عد؛ فند: نه لوات؛ هه تیومه تیو؛

به ره لا؛ نه لوچه لو؛ لات و لووت؛ بیسه روپا؛

ویلگه رد؛ رووت و پوووت؛ هه رزه؛ گه دمو گوده؛

سووک و چرووک؛ شه لاتان و شه فروش.

(اوباش)

نه وباشی: فند: [به ره می چاوگه] په وشتی

نه وباش؛ کاری نه وباش؛ شه لاتی؛

شه فروش؛ شه لاتانی. (اوباشی)

نه وباشیگه ری: [ناو به ره می چاوگه] لاتی؛

نه لواتی؛ نه لواتی؛ ویلگه ردی. (اوباشگری)

نه به ری: [ناو] لیفه ی بچووک. (لحاف

کوچک)

نه وپه: [ناو] نه وسهر؛ نه وبه ر؛ نه پهایه ت.

(نهایت)

+ نه وت: [ناو] اند؛ فرد؛ فند: (۱) ثاوت؛ توپ

چوونه دهر له سنووری کایه ی ولیال و

فووتبال و باسکیتبالدا. (۲) وه ده رنان؛ چوونه دهر

یان له کایه یان له کیبه رکی قرت (قت) بوون.

(اوت)

نه وتا: [ئاوه لئاو] هاوتا؛ هاوتنه دازه. (همتا)

نه وتو: [به نندت] وا؛ وه ها؛ شیاوی

باس؛ کاریکی نه وتوی نه کرد؛ کاریکی گرینگ و

شیاو و به رچاوی نه کرد؛ به چه شنیک؛ به -

جوړیک. (مهم؛ شایان گفتن؛ به نوعی)

نه وتنه وت: وه موه م. (عوعو)

نه وتین: [چاوگه] وه مین. (عوعو کردن)

نه وجاریش: نه مجاریش؛ هه میسانه که؛ هه -

مדיسان. (دوباره)

نه وجن: [ناو] جوړیک سه خته داره. (نوعی

درخت)

نهو دنیا: دنیای پاشمه رگ؛ ناخیره ت؛ (آن

جهان) (۲) دنیاییک که تیداین؛ نهو دنیا

چهند بیوه فایه؛ نهو دنیا چهند بیوه فایه. (این -

جهان)

نهو ده م: [به نندت] نهو وهخت؛ نهو کات.

(آنوقت)

ٺه وراف: [ناو] هه وريڪ كه بارانيڪي كه مي
 پيوهي. (ابر كم باران)
 ٺه وراقچي: [ناو] كه سيڪ كه كه ره سته ي ڪو
 و ٺه وراقي ده فروشيٽ. (اوراچي)
 ٺه وراقي: [ٺاوہ ٺاوا] (١) (ب) شق-
 وشپ. (٢) ليڪ هه لوه شاوه؛ له به ريڪ
 ده رهاو. (٣) شياوي ليڪ هه لوه شانن.
 (٤) [ناو] دوو ڪاني فروشتي كه ره سته گهلي
 هه لوه شاو. (اوراقي)
 ٺه ورام: [ناو] پواي؛ سازگاري؛ دروستي.
 (سازش)
 ٺه ورتريشي: [ناو] هه ورتريشقه. (رعد وبرق؛
 آسمان قرمبه)
 ٺه وروڪه: [بهند] ٺه وروڪه؛ ٺيمرو؛ ٺه
 روڙگار؛ (امروزه)
 ٺه وروو: [ناو] مه لاشو. (سق)
 ٺه وره مهزدا: < ٺه ورا مهزدا. (اهورا مهزدا)
 ٺه ورنگ: [ناو] (١) ته ختي شايه تي؛ شڪو.
 (اورنگ) (٢) [ناو] تيگه يشتن؛ فامين.
 (فهمين)
 ٺه وريشم: [ناو] ٺاڻ مووش؛ هه وريشم. (ايريشم)
 ٺه وره ل: له ٺاوهر به واتاي عه ٺه وه-
 رگيراهو. فرزان؛ زانا؛ (پهيوندي به ٺه وهلي
 ٺارهويهه نيهه) (دانا)
 ٺهوشان: [ٺاوہ ٺاوا] هاوشان. (هم شان)
 ٺهوشين: < ٺهوشين.
 ٺهوشو: ٺيشه ف؛ ٺه مشه و؛ شه ويڪ كه
 تپيدان. (امشب)
 ٺه وواس: [بهند] ٺه وهنده؛ هينده؛ ٺه و ٺه نده.
 (آنقدر)

ئهوه پراي: [چاوگه، ت] له بواردان؛ په پښه وه. (گذشتن)

+ ئه وه تا: [جيناو] ټيټي؛ ته قهقهه؛ قافايه؛ ها؛ هاني؛ ته مه سا؛ ته مه تا؛ ته تا؛ تاتاني؛
ئينه؛ ته وه تاني؛ خوټه تي. (اينهاش؛ خودشه)
ئه وه تا واي: [چاوگه، ت] قالبوون؛ تاوانه وه؛
تاتيوان؛ تاوانه وه (ذوب شدن)
ئه وه تاني؛ ته وه تا؛ ته وه ټيټي؛ قهيه؛ تهيه سه؛
يه سه؛ ته وه سه؛ خوټه تي؛ خوټه سي. (اين است)
ئه وه تاهي؛ خوټه سي؛ ته وه ټيټي؛ خوټه تي.
(خودش است)

ئه وه تي؛ ته وه تي توم ديوه هيچ كه سم
ومير نايه؛ له وكاته وه. له وټي. (از آنوقت)
ئه وه ټيټي؛ ته وه تاني؛ خوټه سي. (اينست)
ئه وه سيای: (۱) حسانه وه. (استراحت)
(۲) حه په سان. (زيان بند آمدن)
ئه وه كان؛ هينه كان؛ ته واني دي؛ شته كاني تر.
(ديگران؛ چيزها)
ئه وه گوړي بي؛ (ب) ته وه دهردي بي؛ ده برو
دهي حه قى خوټه تي؛ مافى خوټه تي. (حقش
همين بود)

ئه وه نده؛ ته وه هينده؛ ته ونه. (آنقدر)
ئه وه ندهي؛ [بهند] هيندهي؛ ته ونه ي؛ به قه د.
(آن قدر؛ هر چقدر)
ئه وه ها: (۱) ناو؛ وا. (اينطور) (۲) [جيناو]
ئه وه ها؛ ته وه تا؛ ته وه هاي؛ ته وه تاني. (اينست)
ئه وه يه؛ ته وه سه؛ خوټه تي. (خودش است)
+ ئه وي؛ [جيناو] تاكي مي [ئه وي] گوته من؛
ئه و ژنه به مني گوت. (او برای زن)

ئه وي ستايي: (۱) زباني كه ناوي ستاي
پينو و سړاوه. (۲) پيوه نديدار به ناوي ستا كټيبي
ديني زرده شته وه. (اوستايي)
ئه وي ستې؛ [بهند] ټيستا؛ ټيسته؛ ټيسه. (حالا)
ئه وي سټيكه؛ [بهند] ټيستاكه؛ ټيسته كه. (حالا؛
حالا كه)

ئه ويسك: ناوي بالنده يي كه (نام پرنده ايست)
ئه ويشان: [جيناو] ټه وان. (ايشان)
ئه وي كه: (۱) ټه وي ديكه؛ ټه وي دي؛ ټه وي تر.
(آن يكي) (۲) ټه وكه سه. هه ركه سيك؛
ټه وي كه نه يټ به شي ده خورټ. (هر كسي)
ئه وينده ر: [بهند] ټه قينده ر؛ ټه وي؛ ټه و جيگا.
(آنجا)

ئه وينده ري؛ [بهند] ټه وي؛ ټه قينده ري؛
ټه و جيگايه. (آنجا)
ئه ويها؛ هو ته وه. (آنست)
ئه هالي: [ناو] قد؛ جه ماوه ري دانيش تووي
جيگاييك؛ ((ټه و شاهي ماهي ميسره ټه هالي
له ري سجوود)) «نالي» (اهالي)
ئه هرامي ميسر: [ناو] قد؛ سي هيره مي به
ناوبانگي ميسر. (اهرام مصر)
+ ټه هل: [ټاوه لئاو] مناله كه ي زور ژير و
ټه هله؛ ټارام؛ ژير. (آرام)

ټه هل و عه يال: [ناو] قد؛ (ب) ژن و مندال؛
خاو خيزان؛ عال و عه يال. (اهل و عيال)
ټه هلي: [ټاوه لئاو] قد؛ رام؛ ده سته مو؛ كه وي.
(اهلي)
ټه هلي به قيه: [ناوت] (ټه هلي باقيه. (ب)
خه يات. (اهل بخيه)
ټه هلي ته سه نون: قد؛ [ناوت] (ب) سونني

مهزهه ب. (اهل تسنن)

ئههلی ته شه یووع: فد: [ناوت] (ب) شیعه
مهزهه ب. (اهل تشیع)

ئههلی ته قوا: فد: [ناوت] (ب) ئه وهی له
کاری دژی دین خووی ده پاریزیت. (اهل
تقوی)

ئههلی حال: فد: [ناوت] (۱) ئههلی زکر و
عیرفان و سو فیکه ری. (۲) (ب) باحال: خوش
گوزهران؛ خوش رابویر (اهل حال)
ئههلی حه ق: فد: [ناوت] (۱) لایه نگری
عه دالته و حه ق و راستی. (۲) په یه وهی
دینی حه ق. (اهل حق)

ئههلی دل: فد: [ناوت] (ب) خوشبار له
هه لسو کهوتدا؛ که سیک که به دلی خووی
دهژی: زیاتر بو خوش رابواردن و دلداری به
هه موو ماناییکه وه؛ خاوه ن دل؛ ئههلی که یف.
(اهل دل)

ئههلی عیبادت: فد: [ناوت] (ب) که سیک که
ئههلی دینی خووی به پیه ده بات. (اهل
عبادت)

ئههلی قه له م: فد: [ناوت] (ب) نووسه ر؛
ئه دیب؛ قه له م به ده ست. (اهل قلم)

ئههلی قه ناعت: فد: [ناوت] (بو) ئههلی
قه ناعت له پلاو خوشتره داندوک) شیخ
رهزا. رازی و ده ست پیه گر. (اهل قناعت)

ئههلی کتیب: فد: [ناوت] (۱) (ب)
په یه وانی په رتووکی ئاسمانی. (۲) هوگری
موتالا و کتیب خویندنه وه. (اهل کتاب)

ئههلی مه نقه ل: فد: [ناوت] (ب) تلیاکی؛
تریاکی؛ ئههلی بافوور؛ ئه سرار کیش؛ بافووری؛

وافووری. (اهل منقل)

ئههلی نه زه ر: [ناوت] (خاوه ن پا. (ب) پسپو
له کاریکدا. (اهل نظر)

ئههلی وه فا: (ب) وه فادار؛ ئه مه کدار؛ باوه فا.
(اهل وفا)

ئههووره: ئاهورا. (اهورا)

ئههووره مه زد: [ناو] (۱) ئاهورامه زدا. (۲)
پووناکی به رزی گه وره؛ خودا له ئایینی زه-
پده شتدا. (اهورا مزدا)

ئههوه ن: [ئاوه لئاو] ئارام؛ له سه رخو؛ زیر؛
هیور (آرام)

ئههه ک: [ناو] تاهه ک؛ قسل؛ ئه ها ک. (آهک)
ئهی ئه ی: ئای ئای؛ وشه ی سه رسوو پرمانه؛

ئائای ئه وه شیت بوو گی. (آی آی)

ئهیا: [ناو] ئایه؛ دایه؛ دایک. (مادر)

ئهیه ته: هه یته: [ناو] پولیس؛ ژاندارمه.
(ژاندارم پولیس)

ئهی چه: ئه ی چی؛ ئه دی چی. (پس چی)

ئهی چی: ئه دی چی؛ ئه ی چه. (پس چه)

ئهیدز: اند؛ فد: [ناو] نه خوشینی له کار
کهوتنی هیزی به رگری و چاره سه ری له

له شدا که ده بیته هووی چاک نه بوونه وهی
برین و نه خوشینگه لی تر، له کاری سه ر

جیی له گه ل نه خوشینداری ئه یدزیدا تووشی
مروف ده بیته یان له ریگای خوینی

ئهیدزیه وه تووشی مروف ده بیته. (ایدز)
ئهیدزی: [ئاوه لئاو] دوو چاری ئه یدز هاتوو.

(ایدزی)

ئهیدمر: [بهند] ئیره؛ ئیستا. (اینجا؛ حالا)

ئهیدی: [ئامراز] ئه دی؛ ئه یتر؛ ئه تر؛ ئیدی؛

ئهیدی به سمه: ئیتر به سمه. (دیگر)

ئهیره: [بهند] ئیره؛ ئه گره؛ فیری. (اینجا)

ئهیرۆ: < ئهیرۆ. (ای داد)

ئهیزه: [ناو] خودا؛ یهزدان؛ پهروهردگار.

(ایزد)

ئهیزه دی: [ناو] ئیزه دی؛ خودایی؛ خودا

پهره ست. (ایزدی)

ئه یزه ن: [بهند] فند له (ئه یزه ن) ی فارسی

ومرگیروه، دیسان؛ دووباره؛ ههم دیسان؛

ههمیسان. (ایضا؛ دوباره)

ئه یزی: ده ییزی؛ ده لئی؛ چما؛ وابزانم. (ب)

واده زانی؛ وابزانم. (می گویی؛ گوئی)

ئه ی سووتام برزام: ناوی گه مه ییکی مندالانه.

(نام بازی است)

ئه یقه ز: [ئاوه ناو] ئاماده. (آماده)

ئه یقه زاندن: [چاوگه ت] ئاماده کردن؛

ته یار کردن. (آماده کردن)

ئه یقه زین: [ناو] ئاماده یی؛ ته یاری؛ حازری.

(آمادگی)

ئه یلا: ئه ملا؛ ئیلا؛ لای نزیکتر؛ دزی ئوولا

و ئهولا. (اینطرف)

ئه یلو: بوبانگ کردنی کو مه لئی پیاو؛ گه لو.

(برای صدا کردن جمعی مرد)

ئه یلی: بوبانگ کردنی کو مه لیک زن. (برای -

صدا کردن جمعی زن)

ئه یین: [ناو] هه یین؛ هه یینی؛ جوعمه. (جمعه)

ئه یینا: [بهند] ئه گینا؛ ئه گه رنا؛ دهننا. (اگر نه)

ئه یینوو: هه یینی. < ئه یین. (جمعه)

+ ئه یه: [بهند] (۱) ئایا؛ داخو؛ داخوم؛ داخوا.

(آیا) (۲) ئه مه؛ یه؛ ئه فه. (این)

ئه یینی: [ناو] ئه یینی؛ ئه فینی؛ حه زلیکه ری؛

خوشه ویستی؛ میهره بانی. (عشق)

ئیبلیس: [ناو] یوان د؛ عد؛ فند وشه ی یوانی

دیابولوس؛ واتا دوو زمان؛ دروژن؛ شه یان؛

(ب) شه یان. (شیطان)

ئیتالیائی: (۱) ییوه مندیدار به ئیتالیاهوه.

(۲) خه لکی ئیتالیا و زمانیان. (ایتالیایی)

ئیتانول: [ناو] فرد؛ فند؛ اند؛ جهوه هری شه پاب؛

ئه لکولی خوراک؛ له هه لمه تکین کردنی

(ته قتیری) شه پاب به ده ست دیت. (اتانول)

ئیتراک: [ناو] ئه تره ش؛ زراو؛ زنده ق؛

زراور. (کیسه صفرا؛ زهره)

ئیتقات: [ناو] ئیتقاد؛ له ئعتقادی ئاره ویه وه

هاتووه؛ باوه؛ عه قیده؛ ئیمان؛ برهوا. (اعتقاد)

ئیتوان: [ناو] ئه یتوان؛ جوو تیار. (شخم زن)

+ ئیتود: اند؛ فرد؛ فند؛ [ناو] دهسته واژه ی

نیگار گه ربیه، موتالای سه ره تایی؛ گه لاله ی

ته پراخی سه ره تایی؛ مه شق له بابته

نیگار کیشیه وه. (انود)

ئیتون: [ناو] کویر. (کور)

ئیتوون: [ناو] دوزه؛ جهه نهم. (جهنم)

ئیتیر: [ناو] تراویکی بیره نگه و هه لچوک؛ بون

پیوه کردن و هه لمزینی ده بیته هو ی له سه ر

خو چوون و بیهو شی. (اتر)

ئیحاره دار: [ناو] فند که سیک که شتیک بو

ماوه ییک به ئیحاره ده گریت. (اجاره دار)

ئیحاره داری: [ناو] فند بارو دوخ و کاری

ئیحاره دار. (اجاره داری)

ئیحاره نامه: [ناو] فند نوو سراوه ی شه رت و

شرووتی هه ر شتی ئیحاره یی. (اجاره نامه)

ٲيجاره نشين: [ناو] فد: دانشتوو له مالى
به كړيگير او دا: ٲيښي: ٲيجاره و كړى ٲر به ٲر
يه كنښن باغ و ٲيستان زياتر به ٲيجاره
ده گير ٲت نه به كړى، ٲياو به كړى ده گير ٲت
نه به ٲيجاره. (اجاره نشين)

ٲيجاره يى: [ٲاوه لټاو] فد: (١) دانراو بو
ٲيجاره. (٢) ٲيجاره كړاو (اجاره اى)

+ ٲيجازه: [ناو] فد: لٲگه ٲان؛ بوار، ٲيزن؛
(وه ك: ٲيجازه ي مه ره خه سى، ٲيجازه ي
ٲوښتن، ٲيجازه ي دانشتن). (اجازه)

ٲيجازه نامه: [ناو] فد: نوو سراوه ي ٲيزن ٲيدان؛
ٲه روانه؛ جهواز؛ ٲمواديد؛ ويزا. (اجازه نامه)

ٲيجبارى: [ٲاوه لټاو + ناو] فد: ٲهم وشه يه
ٲاره و ٲيښه: له ٲووى ناچار يه وه؛ له ٲووى
ناعيلاج يه وه؛ (ب) دوو سال ٲيجبارى
(سه ربازي) خزمه ٲتى وه زيفه ي عه سكه رى.
(اجبارى)

ٲيجياروهرى: [ناو] ٲيشكى خوړه تاو؛ تيريز؛
(اشعه خوړشيد)

ٲٲچك: [ناو] دار ٲكى سهر به قولاپه له سهر
گوريسى ده به ستن. (حلقه چوبى كه به سر
طباب مى بندند)

ٲٲچ قه لا: [ناو] ٲوچ قه لا؛ له توور كيښه وه
هاتووه، ناوى سى قه لا به دم يه كه وه كه
ميرى ٲمواندوز درووستي كړوه. (سه قلعه)

ٲٲحتياجى: ده سټكورتى؛ ٲٲويستى؛ ٲاتاجى؛
ٲاته و اوى؛ هه و جه يى. (محتاجى)

ٲٲحتيار: [ناو] عد: فد: (١) جٲى باوه ٲر.
قه كه ٲ جٲى ٲٲحتياره. (٢) كه سايه ٲتى
مالى؛ به ٲٲحتيارى تو بانگ قه رزى ٲيدام.

(٣) ٲاره ي ته ر خان كړاو له ده و له ٲدا؛
ٲٲحتيارى ده ز گاي كار به ٲه نده يه؟ (٤)
ٲه و اچ، ٲر، ماوه؛ ٲٲحتيارى ٲاسٲور ته كه م
سبه ينى ته و او ده ٲت. (٥) به ٲزى و
كه سايه ٲتى؛ ٲياو ٲكى به ٲٲحتياره. (اعتبار)

ٲٲحتياردار: فد: (١) به لگه ٲٲك كه ماوه ي
به سهر نه چوو ٲت. (٢) [ٲاوه لټاو] جٲى باوه ٲر.
(٣) موخته بهر و داراى كه سايه ٲتى و ريز.
(اعتباردار)

ٲٲحتيارى بانكى: به ٲٲى فوٲ مگه لى بانكى و
شٲوه ي مو عامه له ي مو شٲه رى، بانك ٲاده ي
باوه ٲٲكړاوى به كه س يان شه ري كه ٲٲك
ديارى ده كا. (اعتبار بانكى)

ٲٲحتٲر ام: [ناو] عد: فد: ريز؛ حورمه ٲ.
(احترام)

ٲٲحتٲنا: [ناو] ٲاله ٲتى به حيساب هٲنان؛ لا
لٲكر دنه وه؛ به راخوه دان؛ ٲاور لٲدان هوه. (اعتنا)
ٲٲحسان: [ناو] عد: فد: (١) ناوه بو ٲياوان.
(نام مردانه) (٢) ٲٲسحان؛ خٲر و چاكه.
(احسان)

ٲٲحيا كړ دنه وه؛ وشه ٲاره و ٲيښه و زور جار له -
ديوانى مه و له ويدا هاتووه؛ ٲه حيا كړ دنه وه؛
بوژاندن هوه؛ زيندوو كړ دنه وه؛ هٲنانه وه حال؛
(احيا كړدن)

+ ٲٲختيار: [ناو] عد: فد: ٲد: (١)
ده سه لٲت؛ سهر ٲشكې بوون. (٢) هوش؛ بى -
ٲٲختيار كه وٲن؛ بٲهوش كه وٲن. (اختيار)

ٲٲختياردار: [ٲاوه لټاو] خاوه ن؛ به ده سټ بوون؛
ده سه لٲتدار؛ باوكم ٲٲختياردار مه هه رچى بلى
وا ده كه م. (اختياردار)

ئېخدان: [ناو] (۱) يەغدان؛ جېگای لیباس و شتوو مەك. (صندوق) (۲) جېگای سەھۆل. (يخدان).

ئېخدان: [چاۋگەت، چۆك پىدادان و خەواندىنى وشتى؛ لە توركى را هاتوو؛ يخدان. (خواباندن شتر)

ئېخسىرى: [ناو] دىلى؛ كۆپلەتى؛ زىندانى؛ بەندى. (اسارت)

ئېخە: [ئامرازى دەنگ] بۆ دەنگ دانى مەپ و بزن. (صدایی برای دور کردن بز و گوسفند)

ئېخە: [ناو] يەخە؛ يېخە؛ بەرۆك. (يقه)

ئېخە و بەرك: [ناو، ت] يەخە و بەرۆك؛ سىنگ و بەرۆك. (يقه و سرسینه لباس)

ئېخە و بەرۆك: [ناو، ت] يەخە و بەر سىنگ؛ سىنگ و بەرۆك. (يقه و سینه)

ئىدارە جاتى: [ناو] كەسپك كە لە ئىدارە دا ئىش دەكات. (اداره اى)

ئىدارى: [ئاۋەلناو] فد: (۱) كارى ئىدارى، سەيارەى ئىدارى؛ كەسپك كە لە ئىدارە دا دەوام دەكات؛ (۲) پەيوەندىدار بە ئىدارە وە.

(ادارى)

ئىدز: [ناو] نەخوشىنى لە كار كە وتنى هېزى بەرگرى لە وىرووس و ھوروك كە دەبېتە ھۆى چاك نەمبونە ھۆى زام لە لەشدا. (ايدز)

ئىدزى: [ئاۋەلناو] كەسپك كە نەخوشىنى ئىدزى ھەيە. (ايدزى)

ئىدوون: [بەند ناو] ھەنووكە؛ ئەلمان؛ ئېستە؛ نەھۆ. (حالا)

ئىدەك: [ناو] يەدەك؛ ئامرازى پەچاۋگىراو بۆ جېگۆپكى لە گەل ئامرازى پەك كە وتوودا.

(يدك)

ئىدەك: [ناو] يەدەك؛ چارەۋىيى زىادى بەدۋاى سوارەو ھە بۆ جېگۆپكى و ھىلاك

نەبوونى ئەسپى ژىر پكىف. (يدك)

ئىدەن: ئەمەسە؛ ئەمەيە. (اين است)

+ ئىرادە: [ناو] ھىزى زال بەسەر دەرووندا. (اراده)

ئىرادە كردن: [چاۋگەت، ھىمەت كردن و لە خۆپىيان؛ عەزم جەزم كردن بۆ كردنى كارىك. (اراده كردن)

ئىرانى: [ناو + ئاۋەلناو] خەلكى ئىران؛ پەيوەندىدار بە ئىرانە وە. (ايرانى)

ئىرج: بە ھادار؛ بەنخ؛ (بارزش)

ئىردانە: [بەند ئىرانە. (اينجا)

ئىردەك: [ناو] ئىدەك؛ يەدەك. (يدك)

ئىرش: [ناو] ھىرش؛ پەلامار. (حمله)

ئىرشت: [ناو] ھىرش؛ ھەلمەت. (يورش)

ئىرگا: [ناو] ئاگرگا؛ ھىرگا. (آتشگاه)

ئىرلەندى: [ناو + ئاۋەلناو] (۱) زبانى سەلتى. (۲) خەلكى ئىرلەند؛ پەيوەندىدار بە ئىرلەندە وە. (ايرلندى)

ئىرنگە: [بەند ئەلمان؛ ئىستا. (حالا)

ئىروكووشن: [ناو، بك] ئاور كووزىن. (آتش خاموش كن)

ئىرەتى: [ئاۋەلناو] بېتىن؛ بېھىز؛ خۆنەگر. (بى استحکام)

ئىرەل: [ناو] (ئىرەلماسى)؛ لە توور كىيە وە ھاتوو، (بىر زەھوى + ئالما؛ سىو) يارەلماسى؛ سىوك؛ يەلماسى؛ كارتول؛ كارتوپى؛ پەتاتە؛ سىف زەمىنى؛ سىب زەمىنى؛ كارتىنە؛

هیره لماسی؛ کرتوپل؛ پوتیه؛ کارتینک؛
 کرتوپل؛ په تیه. (سیب زمینی)
 ئیره وان: ناوی پیتهختی ئهرمه نستان. (شهر
 ایروان)
 + ئیره یی: (۱) خه لکی ئیره. (اهل اینجا)
 (۲) [ناو، به ره می چاوگه] به خیلی؛ به غیلی؛
 به خیلی. (حسادت)
 ئیریس [ناو] سه روکی فه له کان. (رهبر
 عیسویها)
 ئیز [ناو] تد؛ فد؛ شوین؛ جیبا. (رد)
 ئیز: [جیناو] ئهمه. (این)
 ئیزافه: [ناو] فد؛ ئهم وشه یه فارسییه به لام
 زور باوه، زیاده کردن؛ زور کردن؛ زورتر له
 پیویست؛ لیباسی ئیزافی، نانی ئیزافی،
 عه لاوه؛ زیادی؛ ئیزافه له حقه که ی خووی
 ده تمه نم پیدا؛ زیاتر له ئه ندازه ی دیاری
 کراو: ئیزافه بار؛ دوو به ئیزافه ی سی ده کاته
 پینج. (اضافه)
 ئیزافه کار: [ناو] کاری زیاتر له ماوه ی دیاری
 کراو. (له ئیدارات باوه). (اضافه کار)
 ئیزافه کاری: [ناو] (۱) کارکردنی زیاتر له
 پاده ی دیاری کراو. (۲) پاره ییک که بابته ی
 ئیزافه کار و مرده گیریت. (اضافه کاری)
 ئیزافه کردن: [چاوگه، ت] خسته سهر؛
 زیاده کردن سهر؛ له ماتماتیکدا دوو په قه م یا
 زیاتر کووم کردن سهریه ک؛ عه لاوه کردن.
 (اضافه کردن)
 ئیزدان: یه زدان. (یزدان)
 ئیزدی: [ئاوه لئاو] په یره ی دینی ئیزدی؛
 ئیزه دی؛ یه زیدی به هه له و تراوه. (ایزدی)

ئیزدین سهری: [ناو] جوړیک بووزوو. (نوعی
 بافته از پشم بز مرغز)
 ئیزگومکردن: [چاوگه، ت] شوین گومکردن.
 (رد گم کردن)
 ئیزگه: [ناو] شوینی ویستان؛ ئیزگه؛ ئیستگا؛
 ویستگه. (ایستگاه)
 ئیزمک: [ناو] بیرو؛ نه خوشینیکی پیستییه.
 (اگرما)
 ئیزن خواستن: داوای ئیجازه کردن؛ داوای
 ئیجازه ی پرویشن و خودا حافیزی کردن
 له کاتی دهرکهوتن له کوپیکدا. (اجازه گرفتن)
 ئیزن دان: [چاوگه، ت] ئیجازه دان؛ (ب)
 مهره خهس کردن؛ ئیختیار پیدان. (اجازه
 دادن)
 ئیزه: [ناو] ئیزه؛ خودا. (خدا)
 ئیزه دی [ئاوه لئاو]: (۱) خودایی. (۲) سهر به
 دینی ئیزه دی که به هه له به یه زیدی
 به ناوبانگن؛ چونکا زور له پیش یه زید دا ئه و
 ئائینه هه بووه. (ایزدی)
 ئیزهن: [جیناو] ئهمه سه. (اینست)
 ئیزیره: [ناو] به ند [دوینی]. (دیروز)
 ئیزینگ وان: [ناو] ئیزینگ فان؛ داربر و دار
 کوکه رموه. (همه چوب جمع کن)
 ئیزهن: [ناو] چاچکه؛ بنیشت؛ به نووشت؛
 به نیشت. (سقر)
 ئیساکوونی: [به ند] ئیستاکوونی؛ ئه ویستاکه.
 (الان)
 ئیساولا: [به ند] له ئیستا به ولاره؛ له مه و دووا.
 (منبعد)
 ئیسپات کردن: [چاوگه، ت] عد؛ فد؛ دهرخستن

و سه‌لماندنی پاستی و دروستی مه‌به‌ستی به
سه‌نهد و به‌لگه‌وه؛ چه‌سپاندن؛ سه‌لماندن؛
(بادلیل قبولاندن)

نیسپاگیتی: [ناو] ایتالیایی؛ فرد؛ اند؛ فد؛
خوراکی که له هه‌رشته فه‌رنگی دروست
دهیی. (اسپاگتی)

نیسپانیائی: [ئاوه‌لئاو+ئاو] (۱) پیوه‌ندیدار
به نیسپانیاه. (۲) خه‌لکی نیسپانیا و
زمانیان. (اسپانیایی)

نیسپانیولی: [ئاوه‌لئاو+ئاو] نیسپانیایی؛ خه‌لک
و زبانی دانیشتوانی نیسپانیا. (اسپانیایی)

نیسپراتۆ: [ناو] زمانیکی ساکار که سالی
۱۹۱۷ (ز) له لایه‌ن (دوکتۆر زامینه‌وف) ی
له‌هیستاتییه‌وه دروست‌کرا، که له ساکارترین
وشه‌ی زمانگه‌لی دونیا پیک‌هاتووه. (اسپراتۆ)
نیسپیرم: [ناو] فرد؛ فد؛ تووی نیرینه که له‌گه‌ل
ئوول‌دا ده‌گوروی و له مند‌الداندا مند‌ال
(ئاوه‌لمه) دروست‌ده‌کات. (اسپیرم)

نیسپیرماتۆزۆئید: [ناو] فرد؛ فد؛ تووی نیرینه؛
نیسپیرم. (اسپیرماتۆزۆئید)

نیست: [ناو] فد؛ (۱) فه‌رمان بو وێستان؛
پاوه‌سته. (ایست) (۲) له کار‌که‌وتن؛ وێستان؛
نیستی‌قه‌لبی: پراویستانی دل. (ایستادن؛ از کار
افتادن)

نیستادیۆم: [ناو] اند؛ فد؛ سالۆن (هوولی)
وه‌رزشی. (استادیوم)

نیستارت: [ناو] اند؛ فرد؛ فد؛ تد؛ (ب)
ده‌ست پیک. (۲) سلف (کلیل) ی هه‌لکردنی
هه‌ر جوړ مه‌کینه یان موټۆر و سه‌یاره؛ سوییج
لێدان. (۳) که‌ره‌سته‌پیک له سه‌یاره‌دا. (۴)

هیندلی (قه‌دیمی). (استارت)

نیستالاگیت: [ناو] فرد؛ فد؛ نه‌ستوونی
ئاویژان له میچی نه‌شکه‌وتدا له به‌ردی
نه‌رمی ئاهه‌کی که به هووی دلۆپه‌کردن
پیکدی. (استالاگیت)

نیستالاگیت: [ناو] فرد؛ فد؛ نه‌ستوونی
به‌ردی ئاهه‌کی (له‌قسل) که له دلۆپه‌ی ئاو
له ته‌ختی عه‌رزى نه‌شکه‌وت دا چیده‌بی.
(استالاگیت)

نیستامبولی: [ناو+ئاوه‌لئاو] (۱) خه‌لکی
نیستانبولی تورکیا. (۲) ده‌فری قور‌کیشان له
به‌تنایدا. (۳) پیوه‌ندیدار به نیستانبوله‌وه. (۴)
جوړپیک هی‌ره‌لماسی چکۆله و دریز و مه‌یله‌و
سپی ره‌نگ. (استانبولی)

نیستانبولی‌پلاو: [ناو] خور‌اکیک که به برنج و
ته‌ماته و قیمه‌ی گوشت وهی‌ره‌لماسی چی-
ده‌ییت. (استانبولی‌پلو)

نیستاندارد: [ناو] اند؛ فد؛ (۱) دیاریکردنی
نموونه‌ی (سه‌نعات و هه‌رجوړ به‌ره‌م) که
له دنیا یان له کیشه‌ریکدا به‌دی دی بو
په‌ژراندنی گشتی. (۲) مه‌تاعیک که له‌گه‌ل‌ئه‌و
نموونه‌دا یه‌ک بگریته‌وه. (۳) سازمان یان
مه‌رزینگی به‌ر پرسی ئه‌و کاره. (استاندارد)
نیستردار: [ناو] هی‌سره‌وان؛ خاوه‌ن هی‌ستر.
(چاروادر)

نیستره‌گایله: [ناو] نیستری باب‌ئه‌سپ
(بالانی). (استری که مادرش لاغ باشد)

نیستگا: [ناو] فد؛ (۱) نیزگه؛ وێستگه. (۲) جیی
تایه‌تی وێستانی سه‌یاره و قه‌تار. (۳)
ساختمانی فه‌نی بو‌گه‌یانندی هه‌ندی

خرمه‌ت. ئیستگای رادیو؛ ئیستگای کاره‌با.
 (۴) جیی پاره‌ستانی سپارده بو کاری
 تاییه‌ت. ئیستگای بازپرسی. (ایستگاه)
 ئیستوپ: فد؛ اند. له‌کوردستانی باشوور به
 تورمزی سه‌یاره ده‌لین (استوپ؛ ترمز)
 ئیستوپا: ناوی زیاره‌نگای بووداییه‌کانه که
 زیاتر له بیجمی نیوه‌گو چیده‌بی. (استوپا)
 ئیسته‌پل: [ناو] فد؛ ته‌ویله‌ی ته‌سپ و هی‌سر.
 (اصطبل)
 ئیسته‌نسیل: [ناو] اند؛ فد؛ جوریک‌کاغه‌ز.
 (استنسیل)
 ئیسته‌یو: دۆزینه‌وه. (پیدا کردن)
 ئیسته‌یو نه‌وه‌شی: [چاوگه‌ت] په‌یداکردنی
 چه‌شنی نه‌خو‌شی؛ شناسینی نه‌خو‌شی؛
 ناسینی چلوانایه‌تی نه‌خو‌شی. (تشخیص
 بیماری)
 ئیسته‌یه‌وه: [ناو] بک [په‌یدا‌که‌ر؛ دۆزه‌روه‌وه.
 (پیداکننده)
 ئیستییداد: [ناو] ئوتوکراسی؛ حکومه‌تی
 مله‌ه‌رانه و په‌چاو نه‌گرتنی ویستی خه‌لک و
 جه‌ماوه‌ر؛ دژی دیموکرات. (استبداد)
 ئیستیعاره: [ناو] عد؛ فد؛ ده‌سته‌واژه‌ی
 شی‌عریه.؛ حاله‌تی دانانی وشه‌یی‌ک له
 په‌سته‌یی‌کدا که واتا و بو‌چوونیکی دیکه‌ده
 داته‌ده‌ست؛ ئیستیعاره‌ی نزیک وه‌ک: که‌وان
 و نه‌برو‌یان بالا و سه‌ول؛ ئیستیعاره‌ی دوور
 وه‌ک: کچی به‌یانی و پو‌ژ؛ چاوم له‌دیمه‌نی
 کچی به‌یانیه، «سواره‌میلخانی زاده».
 (استعاره)
 ئیستی‌قه‌لبی: [ناو] پاره‌ستانی دل. (ایست

قلبی)
 ئیستیلاح: [ناو] عد؛ فد؛ کو‌ژ؛ ده‌سته‌واژه؛ (۱)
 وشه‌یی‌ک یا په‌سته‌یی‌که که له‌ناو هه‌ر گروپ یا
 سینفیکی تاییه‌تدا واتیکی تاییه‌تی هه‌یه؛
 وه‌ک ئیستیلاحی بازارپی، ئیستیلاحی
 پزیشکی، (اصطلاح) (۲) به‌ئیستیلاح توبه‌ی-
 کردوه. (به اصطلاح)
 ئیستیوار: [ناو] فد؛ ده‌ره‌جه‌ی نیزامی ئیران؛
 بالآتر له‌گرووه‌یان. (استوار)
 ئیستیوایی: [ناو] [ناو] فد؛ ته‌وه‌ره‌زوه‌ینانه‌ی
 که نزیکی هیلئ ئیستیوان. (استوایی)
 ئیسه‌حالی خو‌ینی: [ناو] [ناو] [ناو] [ناو] به‌خو‌ین و
 لیمان و زگ ئیشه‌وه؛ زه‌حیری باسیلی.
 (اسه‌هال خونی)
 ئیسه‌راحت: پشوودان؛ ئیسه‌راحت؛ بی‌هن
 وه‌دان؛ ئاسووده‌یی. (استراحت)
 ئیسه‌ریلی: [ناو] [ناو] [ناو] [ناو] خه‌لکی ئیسه‌ریلی؛
 پیوه‌ندیدار به‌ ئیسه‌ریله‌وه. (اسرائیلی)
 ئیسه‌فالت: [ناو] (۱) قیرتاو؛ به‌تیکه‌لوه‌ی قیر و
 زیخی‌داخ، پو‌شاندنی شه‌قام یان سه‌ریان. (۲)
 جاده‌یی‌ک که قیرتاو کرابی. (آسفالت)
 ئیسه‌فالتی داخ: ئیسه‌فالتی که تا ۱۶۰ ده‌ره‌جه‌ی
 سانتیگراد گهرم ده‌کری‌ت. (آسفالت داخ)
 ئیسه‌فالتی سارد: ئیسه‌فالتی که به‌گهرمای
 که‌م و زیخی گه‌وره‌تر چیده‌کری‌ت. (آسفا
 لت‌سرد)
 ئیسه‌فالتی گهرم: ئیسه‌فالتی که تا
 ۱۰۰ ده‌ره‌جه‌ی سانتیگراد گهرم ده‌کری‌ت.
 (آسفالت گرم)
 ئیسه‌فند: [ناو] مانگی ناخری سالی هه‌تاوی.

ئیسفهنج: [ناو] گیانله بهریکی گیا ئاسایه؛ بی بزوه و جولیه له زیر ئاوی ده ریادا ده زی و لاشه ده بیته کوگایکی گه و ره له جنسی وهک بهردی نهرم که جوراوجوره و ئاهه کی و سیلیسی و شاخی ههیه و له بهرده پاشوره دهکا. (اسفنج)

ئیسفههان: (۱) شاریکی ئیران. (شهر اصفهان) (۲) ئیسفههان یا بهیاتی ئیسفههان؛ مهقامیکی موسیقیه که هندی له پشوپرانی موسیقا ده لێن له مهقامی شووردایه و هه ندیکیش بیان وایه سه ره خویه. (مقام اصفهان)

ئیسقانی: [ئاوه لئاو] (۱) پیوه نیدار به ئیسقانه وه؛ وهک: ئازاره باریکه ی ئیسقانی. (۲) له جنسی ئیسقان. (استخوانی)

ئیسقانی که شهک: [ناوت] ئیسقانی کاسه ی ئه زنو؛ ئیسقانی سه زرانی؛ که شک ئه زنو؛ (کشک زانو)

ئیسقای: [ئاوه لئاو] که سیک که نه خوشینی ئیسقای هه بی. (استقای)

ئیسکاتیف: [ناو] جوریک رونی گیاییه له گه ل رونی به زره کدا تیکه لای ده که نه بو زووتر وشک بوونه وه ی رهنگی نیگار کیشی. (اسکاتیف)

ئیسکاچ: [ئاوه لئاو و ناو] (۱) پیوه نیدار به ئیسکاتله ندموه؛ (۲) جوریک چه سپ. (۳) جوریک قاپ و قاچاخ شور. (اسکاچ)

ئیسکاندیناوی: [ناو] بریتیه له ولاته کانی سوئید و نورویژ و دانیمارک و ئیسله ند و

ئیسکله: [ناو] (۱) سه کو و شه پۆل شکین و بار ئه نداز له په راوی ده ریادا. (۲) له نگه رگای پا پۆر. (اسکله)

ئیسکوۆتک: [ناو] هه نیسک. (حالت شبیه سکسکه بعد از گریه)

ئیسکوۆدو: [ناو] یه که ی پاره ی مه مله که تی پورته قال. (واحد پول پرتقال)

ئیسکووک: [ناو] که و چکی داری کلک دریز. (قاشق چوبی دراز)

ئیسکه یت: فد؛ اند: [ناو] که وشیکی چه رخدار یا ساف بو رۆشتن یان خلیسکان به سه ر ئیسفالت یا سه ر سه هول یان به سه ر زهوی سافدا. (اسکیت)

ئیسکه یتی سه ر سه هول؛ پاتیناز؛ خلیسکین له سه ر سه هول به له پی کردنی که وشى تاییه ت. (پاتیناز)

ئیسکی: [ناو] (۱) وه رزشی خلیسکین و رۆشتن به سه ر به فردا به که وشى تاییه ت، که له ته خته ی دریز و باریک چیده بی. (۲) ناوی ئهو کایه وه رزشیه. (اسکی)

ئیسکی باز: [ناو] که سیک که ئیسکی ده کات. (اسکی باز)

ئیسکی سه رئاو: جوریک ئیسکی، به ده ست گرتن به ته نافی دوا ی قایقه وه و به که وشى پانی تاییه ته وه به سه ر ئاودا خلیسکان. (اسکی روی آب)

ئیسکیمو: [ناو] فد؛ (۱) قه ومیکی دانیش تووی باکوری کانادا و ئالاسکا و گروئینلند و خور هه لاتى سبیری. (۲) هه ریه ک له ئه ندامانی

ئەو قەومە؛ (۳) چەشنى بەستەنى. (اسكىمۇ)
ئىسلآخ: [ناو] لە ئارەبىيەو هاتوو و لە
كورديشدا جى كهوتوو: (۱) بەرھەمى راست
كردنەوھى چەوتى يا ھەلە: ھەك: ئىسلآخى
نووسراو. (۲) كارىك كەدەيىتە چاك تر بوونى
حالتى ھەر شت ھەك ئىسلآخى نيزادى
حەيوانات. (۳) كارى سەر و پىش پىكوپىك
كردن يا تاشين يا كورت كردنەوھى سەر.
(اصلاح)

ئىسلآخى سەر: قرتاندن و پىكوپىك كردنى
قزەسەر. (اصلاح سەر)

ئىسلآو: [ناو] چەند دەستە لە زبەنگەلى ھيىند و
ئوروپايى ھەك زبەنى ئوكراينى، رووسى،
سىرب، كوروات، ئوسلەواكى، چىك،
ئوسلونى، لەھىستانى و نيزادى جەماوھرى
ئەو ولاتانە و بولغارستان و مولداوى. (اسلاو)
ئىسلاید: [ناو] وىنە لە سەرفىلم بو نیشاندان
بە پرىژىكتوپ. (اسلايد)

ئىسماعىليە: [ناو] تىرەيىك لە مەزھەبى
شيە، كە ئىسماعىلى كوپى ئىمام جەعفەر بە
ئىمامى ئاخىر دەزان. (اسماعىليە)

ئىسم لەسەر كەسى دانان: لەقەب لە
سەر كەسىك دانان ھەك: فاتى گاخوور و
مەجىد سەرەگا. (اسم روى كسى گداشتن)

ئىسم و پەسم: [ناوت] قەد: ناوبانگ: شوهرت:
ناودارى. (اسم و رسم)

ئىسم و پەسمدار: [ئاو] بەناوبانگ:
مەشھوور؛ ناو دەر كردو؛ بەناو و دەنگ.
(اسم و رسم دار)

ئىسمەن: [بەند] (۱) لەپووى ناوھو: ئىسمەن

دەيناسم خويم نەديو. (۲) بەقسە: لە
روالەتدا؛ ئىسمەن نوكرىيەتى: بەزاهىر، لە
روالەتدا نوكرىيەتى. (اسما)

ئىسمى شەو: [ناو] دركاندى پەمىزى شەو بو
ھاتوچو و ەلامەتى خوئى بوون؛ بە تايەت
لە ەسكەرىدا. (اسم شب) ئىسمى فامىل قەد:
شورەت؛ ناوى گەورە (شەھرت)

ئىسنومبىل: اند؛ قەد: [ناو] ماشىنى بە فرمالىنى
جادە و شەقام؛ سەيارەى سەر بەفر؛
(اسنومبىل)

ئىسوئى: [ناو] ئىسيوھت؛ ئالەت (فلل سياه)
ئىسو: بانەگر؛ پەنابا. (پناھگاہى كە از باد در
امان باشد)

ئىسە: [بەند] ئىستە؛ ئىستا. (حالا)
ئىسەرەم: [بەند] تەئىستەرەم: دەمەوئەت؛
دەبى؛ وشەى پى داگرتن؛ حەتمەن و
پىويست؛ لە ئىستەرەمى تور كىپەو ھاتوو
بەواتاى: دەخوام. (بايد)

ئىسەنى: [بەند] ئىستاكە. (هم اکنون)
ئىشارە: [ناو] قەد: ھيما و ئاشىرە تەكرەن بە
دەس و چاو يا ھەر شتى تر؛ بە نووسىن يا
قسەى ناراستەوخو، سوو كە ئامازە پىكردن.
(اشارە)

ئىشارەت: [ناو] ھيما؛ ئامازە؛ ئاشىرەت؛ (دەمى)
تو نەينى شەو لە نيو دەم، خودا بىپرئەت
ئىشارەت بەچم. (اشارت)

ئىشارەت كردن: [چاوگەت] ھيما و ئامازە
تىگەياندن؛ بەقامك نیشاندان و ئامازە
كردن؛ سوو كە ناوبردى لە قسە يا نامەدا.
(اشارە كردن)

ئیشازراف: [ناو] فازاره باریکه؛ سیل (سل)
 + ئیشان: (۱) جیناو نه وان. (آنها) (۲) ژان؛
 گل؛ ژان کردن. (درد کشیدن)
 ئیشاندن: [چاوهگهت] وه ئیش هینان؛ وه ژان-
 هینان. (به درد آوردن)
 ئیش به دهست: [ئاوه لئاو] کار به دهست؛
 کهسیک که له سهر کاریکه. (کار به دست)
 ئیشپیل: فرد؛ فند [ناو] خشپیل؛ ته لیکی دوو
 توکراو که دووای به ستنی پیچ و مورهی
 (تاییه تی کوندار) لهو کونهی پروده کهن بو
 نهوهی شل نه بیته وه په رچی دهده نه وه؛ له
 کورده واریدا بووه به خشپیل. (اشپیل)
 ئیشپیل: فند: [ناو] گه رای ناوسکی ماسی.
 (اشپل)
 ئیشتیاکردن: [چاوهگهت] ئاره زوو کردن؛ دل-
 پیوه بوون. (اشتها کردن)
 ئیشتیاکو پیر بوونه وه؛ له ئیشتیاکه وتن؛
 به سهر چوونی مه یلی خواردن. (اشتها کور
 شدن)
 ئیشتیالی بوون: [چاوهگهت] دل به خوراک یان
 شتیکه ومبوون؛ تامه زرویی؛ مه یل لیوون.
 (اشتها داشتن)
 ئیشتیانه بردن: [چاوهگهت] (ب) تیر خواردن و
 دل نه بردن؛ ئاره زووی خواردنیک چوونه
 بهس؛ ههز به خواردنیک نه کردن.
 (میل نداشتن)
 ئیشتیاهه لسان: [چاوهگهت] په یدا بوونی
 مه یل و هه وهس بو خواردنی خوراکیک یان
 کردنی کاریک. (هوس کردن)
 ئیشتیها: [ناو] ئیشتیا. (اشتها)

ئیشدار: [ئاوه لئاو] ژان دار؛ ساحیب ئیش. (درد
 دار)
 ئیشدار: [ئاوه لئاو] کهسیک که دارای کاریکه؛
 شو لدار. (دارای کار)
 ئیشکاو هاتن: برانه وهی ئاو. (ب) هه ر شت که
 دووایی بی. (قطع شدن)
 + ئیشک کردن: [چاوهگهت] (۱) وشک کردن؛
 ئاو لیچنین. (۲) پښگای ئاو برین. (۳) کانیه که
 ئیشکی کردوه؛ ئاوی لی ناییت؛ ته واو بوونی
 ئاوی کان. (خشک کردن)
 ئیشک و برینگ: [ئاوه لئاو] وشک و برینگ؛ هیچ
 ته رای تیادا نه بوون. (خشک خشک)
 ئیشکه به نند: وشکه سهرما. (سرمای سخت
 بدون برف و باران)
 ئیشکه په: [ناو] ت، ره حهت بوونی بی-
 نزیکایه تی ژن و میردی؛ زیاتر بو حه یوانات
 به کاردمبریت. (انزال بی جماع)
 ئیشکه جاو: [ناو] ت، ئیشکه جوو؛ نانی وشکی
 خواردن؛ نانی بی پیخور خواردن. (نان خالی
 خوردن)
 ئیشکه چن: [ناو] دیواری به ردی بی مه لات و
 قور؛ دیواری به بهردهه لچنراو. (دیوار سنگی
 بدون ملات)
 ئیشکه شیو: [ناو] ئیشکه شور؛ (ب)
 هه لگه رانده وهی لیاس به دیوی تازه تریدا.
 (برگرداندن لباس بر رویه تازه تر)
 ئیشکه مه له: [ناو] (ب) حمام چوونی به له ش
 پاک. (حمام بدون جماع)
 + ئیشکه هه لاتن: [چاوهگهت] رهق بوونه وه و له
 سهرما وشک هه لاتن. (از سرما یخ بستن)

+ نیشکیل: [ناو] (۱) دهسه لات؛ حوکم؛ فرمان. (حکم) (۲) به دهست و پا به ستنه وهی و لآخی به رزه و هر چوارپی دیکه. (دست و پا بستن اسب و استر)

نیشکیل کردن: [چاوه، ت] ده سته بند و پابه ندرنی و لآخی به رزه (پابند و دستبند زدن چهارپایان)

نیش لیّهاتن: کار له دهس هاتن. (توانائی کار)
نیش لیّهاتوو: [ئاوه لئاو] کار لیّهاتوو؛ که سیک که توانائی کردنی کاری ههیه؛ (ب) کارزان؛ پسپور؛ کارنازمووده؛ سهرده رچوو. (کارآمد)
نیشن: ده لین؛ نووشن؛ ده بیژن؛ ئیژن. (می گویند)

ئیشوو: [ناو] هیشو؛ بول. (خوشه)
ئیشهف: [ناو] بهند؛ نهوشو؛ نه مشه؛ نه مشو؛ نیمشه. (امشب)

ئیشی: نووشی؛ ده لئی؛ ئیژی. (میگویی)
ئیتیادییه: له کوردستانی باشوور به واتای (ئاساییه) به کار ده بریت. (عادی)

ئیعدامی: فذ: (۱) [ئاوه لئاو] ئیعدام کراو. (۲) مه حکووم بووه به ئیعدام و چاوه پئی به- رپوه چوونی حوکمه. (۳) (ب) زور بوئی ههیه مه حکووم به ئیعدام بکریت. (اعدامی)
ئیف ئیف: [ناو] که ره سته ی دهر که که ره وهی کاره بایی. (آفون)

ئیفاده فروشتن: به خو نازین و ده عیه و دهمار به خه لک نیشاندان؛ لووت به رزی نوواندن. (افاده فروختن)

ئیفاهه: [ناو] فایده؛ موف؛ حاله تی چاکتر کردنه وه؛ دهرمانه که ئیفاهه ی نییه؛ و اتا

که لکی نییه. (افاهه)

ئیفاهه کردن: [چاوه، ت] به له شت و موف بوون؛ به که لک بوون؛ به هره دان. (افاهه کردن)

ئیفه: [ناو] (۱) زایه بووگ؛ ئیفه لیډمر کردن: دهر هاویشتنی خهوش و خال؛ (۲) که مکردنی- کیشی دانه ویله له ههماردا به هوئی وشک بوونه وه؛ (۳) خهوش و ناراستی و درو له گیرانه وهی باسیکدا، قسه کانی گشتی وانیه ئیفی زوره. (۳) سووکی و که سری شان؛ (ئهو) کاره بو تو ئیفی ههیه (افت)

+ ئیفه خار: له قه می عه بدولا خانی ناهید، نووسهر و ئوستادی تار و نیگار کیشی کورد که بو ئه وه لین جار له سالی ۱۲۹۲ هه) تاری- شیرازی هینایه کوردستان (گوندی سلیمان کندی له ناوچه ی سه قز)، (لقب استاد عبدالله ناهید)

ئیفدار: دوز مندار؛ غه نیمدار. (دشمن دار)
ئیفنوته: [ئاوه لئاو] ساغ و سه لیم؛ له ش ساغ. (تندرست)

ئیفهر: [ناو] وانیک؛ هین؛ شت. (چیز)
ئیفدانه وه: (۱) سهر ریژی ته ستر؛ حیق کردنه وه. (سرریز استخر) (۲) (ب) جه ماوه ریکی زور که له جیگاییکه وه دهر که ون. (یکباره جمعیت زیاد براه افتادن)
(۳) هه لهینانه وهی خو راک. (استفراغ)
ئیکبیر: [ئاوه لئاو] هاویر؛ یه ک هه لو یست. (همقصر)

ئیکران: فذ: (۱) که کران. (۲) [ناو] په رده ی سپی سینه ماکان که و ینه ی فیلمیان ده

کهوټه سر؛ (ب) نیشاندانی فیلم له سینه
ماکان؛ هیشتافیلمه کهمان ټیګران نه‌بووه.
(اګران)

ټیکس: [ناو] (۱) ناوی پیتیکی ته لفو بیی
فهرانسو و ټینگلیزی. (ایکس) (۲) (ب) نه
پته دروشمی بهر پیوار و نادیاره؛ تیشکی
ټیکس: تیشکی نادیار. (مجهول)

ټیکو: فرد؛ فد؛ [ناو] (۱) ټاوټزه و زایه‌له‌ی
ده نگ (۲) < نه‌وتو؛ شایانی‌باس. (اګو؛ قابل؛
مهم)

ټیکی: [ناو] په کیه‌تی؛ په کیتی. (اتحاد)

+ ټیګره: [به‌ند] نه‌ګره؛ ټیره. (اینجا)

ټیګروز: اند؛ فرد؛ فد؛ تد؛ [ناو] بوړی جیی
دهرچوونی دووکه‌لی سه‌یاره؛ جیی دهرچوونی
دووکه‌لی موټوړ. (اګروز)

ټیګلوو: [ناو] سپیه یا مالی له بهر چیکراوی
ټیسکیموکانی ټالاسکا. (ایګلو)

ټیګو: فد؛ فرد؛ [ناو] (۱) کانگای نه‌وتی ژیر
زه‌وی. (۲) په‌ه‌ندی ټاوو پوی پیساوی شار.
(اګو)

ټیګه: (۱) نه‌مدانه؛ ټی‌گله. (این یکی) (۲)
ټیستا. (حالا)

ټیلا: ټملا. (این طرف)

ټیلاغا: [ناو] ناوی له‌وه‌پ‌گییکه له ماردین.
(نام علفچریست در ماردین)

ټیلامی: [ټاوو ټناو+ناو] (۱) په یوه‌ندی‌دار به
ټیلامه‌وه. (۲) خه‌لکی ټیلام (شاریکه‌له‌ټیران).
(۳) خه‌ت و زمانی قه‌ومی که‌ونارای ټیلام.
(ایلامی)

ټیلاوټولا: [جیناو] ټه‌ملاوټه‌ولا (اینطرف و

آنطرف)

ټیلاهِ: ناوی په‌کی له خوداکانی میوینه له
ټائینه‌که‌ونارا کاندا. (الاهه)

ټیلاهی: عد؛ فد؛ خودای‌من؛ خودایا؛ یاخودا؛
(الاهی)

ټیلچی: تد؛ فد؛ [ناو] (۱) سه‌فیر؛ بالوټز. (۲)
دهسته‌ی خوازینیکه‌ر. (ایلچی)

ټیلخان: تد؛ فد؛ (۱) سه‌روک‌عیل. (۲) له تایفه
و هوژی ټیلخانانی مه‌غوول. (۳) خاتوونی
عیل؛ خانمی‌عیل. (ایلخان)

ټیلخی: [ناو] (۱) په‌وه‌سه‌پ. (۲) جیگای
پ‌اګرتی ته‌سه‌پ. (۳) (ب) بیسه‌روبه‌ر و بی
ته‌ده‌ب له هه‌لسوکه‌وتدا. (ایلخی)

ټیلدرم بیلدرم: تد؛ فد؛ [ناو] به‌هه‌پ‌شه و
گوپه‌شه‌وه قسه‌کردن؛ هارت و پورت. (الدرم
بلدرم)

ټیلغار: تد؛ فد؛ [ناو] پوښتن به پ‌کیف‌کوت
پروو به دوژمن له شه‌پ‌دا و کوشتن و به‌رین و
تالان و برو. (ایلغار)

ټیلیم: [ناو] (۱) هیلم؛ چه‌سپی دارتاشی.
(سریشم) (۲) چیاییکه که بو کوردان پیز داره
له جزیر و بوتان. (کوهی است که برای
کردها مقدس است)

ټیلمه: [ناو] هیلمه؛ گری پی فهرش. (گره فرش)
ټیلنج: [ناو] هیلنج؛ دل‌به‌یه‌کاهاتن؛
حاله‌تی پ‌شانه‌وه. (دل آشوب شدن)
ټیلوک: [ناو] هه‌لو. (عقاب)

ټیله‌قه: [ناو] ټاموور؛ ټاره‌ق؛ ټاقیله؛ باسکیش؛
ټیره‌قه. (چوب دراز خیش)
ټیلیان: [ناو] هیلان. (آشیانه)

چهند وشه‌ی بیانی که له گووار و بلاقوکه کاندای
 بهرچاو ده‌کهون یان له‌په‌یقیندا به‌کارده‌برین،
 نه‌گهرچی کوردی نین، به‌لام به‌پیوستم
 زانی چهند لایه‌په‌یان بوته‌رخان بکه‌م
 ئابار: [ناو] تیزاو‌ی سولفیتی قورقوشم؛ تاواوه‌ی
 تیزاو‌ی سولفوریک و قورقوشم. (سولفیت
 سرب)
 ئابازوور؛ فد؛ فرد؛ اند: [ناو] سه‌ریوشی بو که‌م
 (مولایم) کردنی نووری چرا؛ به‌تایبته شه‌وقی
 گو‌لویی کارمبا. (آبازور)
 ئاب نه‌بات؛ ئاو نه‌بات: [ناو، ت] فد؛ جوړیک -
 شیرینی. (آب نبات)
 ئابوتاب: [ناو، ت] فد؛ پازاندنه‌وه له
 قسه‌گیرانه‌وه دا، لق و پوپ زیادکردن
 له‌گیرانه‌وه‌ی قسه‌بیکدا. (آب و تاب)
 ئابی: [ناو] فد؛ (ف. گیو) (۱) په‌نگی ئاسمانی.
 (آبی آسمانی) (۲) [ئاوه‌لناو] ئاوی؛ هه‌ر
 شتی که‌ په‌یوه‌ندی به‌ ئاوه‌وه‌یی؛ حه‌یوانی -
 ئاوی؛ زه‌وی ئاوی؛ ئاوه‌زی. (آبی)
 ئابیایی: [ناو، ت] فد؛ (۱) کاری دوزینه‌وه‌ی
 ئاو له‌ ژیر عه‌رز. (ردیایی آب زیر زمینی) (۲)
 کاری قومارباژیک که‌ بانکی پهبووه و هه‌ر
 کایه‌ به‌رده‌وام ده‌کا. (کارقمار باژیکه‌ بانکش
 پر شده و ادامه می دهد. آبیایی)
 ئاپارات؛ روسد؛ فد؛ تد: [ناو] (۱) ئامرازی
 نیشاناندانی فیلمی سینه‌مایی. (۲) ئامرازی
 گهرم کردن و په‌نچه‌رگرتنی تیوپی ته‌گه‌ری

سه‌یاره. (آپارات)
 ئاپاراتچی؛ تد؛ فد: [ناو] که‌سیکه‌ له‌ سه‌ر
 ئامیری ئاپارات کارده‌کا. (آپاراتچی)
 ئاپارتمان؛ فد؛ فرد؛ اند؛ تد؛ شوقه؛ بینای
 چهند قاتی بی‌حه‌سار زیاتر هه‌رقات
 ملکی که‌سیک بیت؛ یا سه‌ربه‌خوبیت.
 (ساختمان چند طبقه مستقل)
 ئاپارتمانسازی؛ [ناو] کار و په‌وتی دروست -
 کردنی ئاپارتمان. (آپارتمان سازی)
 ئاپارتمان نشینی؛ فد: [ناو] نیشته‌جی بوون و
 ژیان له‌ ئاپارتماندا. (آپارتمان نشینی)
 ئاپارتاید؛ فد؛ فرد؛ اند: [ناو] حیاوازیی نیشزادی؛
 په‌گه‌ز په‌ره‌ستی. (آپارتاید)
 ئاتو؛ [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ (۱) به‌لگی
 سه‌رکه‌وتوو له‌ قوماردا. (ب) هو‌ی په‌لپو
 به‌هانه. (آتو)
 ئاته‌ش؛ [ناو] فد؛ ئاور؛ ئاگر. (آتش)
 ئاته‌شبار؛ [ناو، ت] فد؛ (۱) گورخانه‌ی توپخانه
 که‌ سی ده‌سته‌ی ۲۷ که‌سییه له‌ ئه‌رتشه‌ش
 (سوپا) دا. (واحد توپخانه) (۲) یه‌که‌ی توپی
 شه‌ر؛ مه‌ترهلوس. (توپ)
 + ئاته‌شپاره؛ [ناو، ت] و [ئاوه‌لناو، ت] فد؛
 ئاورپاره؛ سکلی ئاور (ب) زیر و زبینگ؛ زیت و
 وریا؛ هاروهاج؛ نه‌سه‌ره‌وت؛ کار له‌ده‌س هاتوو.
 (آتش پاره)
 ئاته‌شپه‌ره‌ست؛ [ناو، بک] فد؛ ئاور په‌ره‌ست؛ (ب)
 گاور، زه‌رده‌شتی. (آتش پرست)

تاتهش چه رخان: [ناوت] تاته شگهردان،
 تاوله‌مه. (آتش گردان)
 تاته شدن: [ناوت] فد: جیی‌ناور؛ کوچک‌ناور؛
 کوانوو؛ مه‌نقل؛ ناوردان؛ کوانگ؛ کووره؛
 کووری؛ مه‌نقل؛ وه‌جاخ؛ نوجاق. (آتشدان؛
 آتش‌زدن)
 تاته‌شکیش: [ناوت] خاک‌نه‌نداز؛ خاکه‌ندازی
 بچووک که دمه‌که‌ی کمی نوشتاوه‌ته‌وه
 بو نزدیک کردنه‌وه‌ی سکل له کووره‌دا؛
 خاکه‌ناز. (آتش کش)
 تاته‌شگهردان: [ناوت] فد: تاوله‌مه. (آتش
 گردان)
 تاته‌شگیر: فد: (تاوه‌لناوت) [۱] شتیک که زوو
 ناور بگریٔ. (مواد محترقه) (۲) [ناوی‌تیکه-
 لَو] مقاش. (منقاش)
 تاته‌شی مه‌زاج: [تاوه‌لناوت] فد: (ب) حاله‌تی
 که‌سیک که زوو توره‌ده‌بیت. (آتشی مزاج)
 ناداب: [ناو] عد: فد: (۱) زوو‌خاو؛ کیٔم.
 (خونابه) (۲) کوئی نه‌ده‌ب؛ ناداو؛ په‌سم‌گه‌ل؛
 داب و نهریت؛ کوئی یاسا و پی و په‌سم و
 نهریت؛ داب. (آداب)
 ناداب‌زانیٔ: [چاوگه‌ت] تاگابوون له چؤنیه‌تی
 په‌سم و یاسا و داب و نهریت. (آداب دانی)
 نادابی موعاشیره‌ت: عد؛ فد: په‌سم‌گه‌لی
 هه‌لس و کهوت، داب و نهریت و یاساگه‌لی باو
 له کومه‌لدا. (آداب معاشرت)
 نادمیرال: فد: عد: [ناو] ده‌ره‌جه‌ی زین‌پالی
 هیژی ده‌ریایی. (درجه نظامی نیروی دریایی)
 ناده‌م‌کوژ: [تاوه‌لناو] (ف مشه) مروف‌کوژ،
 قاتل. (قاتل)

نادینه: عد: فد: [ناو] هه‌ینی؛ جومعه. (جمعه)
 نارام‌به‌خش: [تاوه‌لناو] فد: (۱) داسراکین؛
 هی‌دیکه‌ر؛ سوکناییده‌ر؛ دامرکین؛ هیور‌که‌ر؛
 سره‌وینه‌ر. (۲ب) [ناوی‌تیکه‌لاو] دهرمانی
 ئیش‌به‌ر. (آرام بخش)
 نارام‌په‌ز: [ناوت] فد: مه‌نجه‌لی (کاره‌بایی)
 که‌زور به‌شینیه‌یی (به‌تینی که‌م) چیشت
 ده‌کولینی. (آرام‌پز)
 نارامش: [ناو] فد: (۱) هیمنایه‌تی و نه‌بوونی
 زه‌نازه‌نا و شه‌پ و شؤ. (۲) سوکنایی؛ هیمنی.
 (آرامش)
 ناراماگ: [ناوت] فد: (۱) گومه‌ز و باره‌گای
 سه‌رگؤ. (گنبد) (۲) گل‌کؤ، قه‌بر؛ گؤ؛ مه‌زار.
 (قبر) (۳) جیی حه‌سانه‌وه. (جای آرام گرفتن)
 ناراماگای سه‌ربازی ون: فد: ناراماگای
 سه‌ربازی نه‌ناسراو؛ مه‌زاریک که بو‌پیز گرتن
 و به‌یادی ته‌واوی شه‌هیدانی شه‌پیک
 دروست ده‌کریٔ؛ گؤری سه‌ربازی ون.
 (آرامگاه سرباز گمنام)
 نارایشگه‌ر: [ناوبک] فد: شانه‌کار؛ خه‌ملین؛
 جوانکهر. (آرایشگر)
 نارایشگه‌ری: فد: [به‌ره‌همی چاوگه] کاری
 نارایشگه‌ر؛ شانه‌کاری. (آرایشگری)
 نارایشی جه‌نگی: فد: دابه‌شکردن و
 جیگیرکردن و چینی هیزه‌کان له مه‌یدانی
 شه‌پدا. (آرایش جنگی)
 نارایی: [پاشگر] پازینه‌ری؛ وه‌ک: سفره‌نارایی؛
 سه‌فحه‌نارایی؛ مه‌جلیس‌نارایی. (پیواژه؛
 آرایه)
 نارتیسٔ: فرد؛ فد: اند: [ناو] شانوکار؛

کایه کهری سینه‌ما و شانۆ؛ ئه‌کته‌ر. (آرتیست)
 ئارتیست‌بازی: فد؛ انده؛ فرد؛ [ناو]کاری
 سه‌یروسه‌مه‌په‌ کردن بو‌ خو‌نۆندن. (آرتیست
 بازی)

ٲاسيستان: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] (١) دواى
تواو كردنى زانستگى پزىشكى كار كردن و
فَيرَ بوون به كردوه له بهره‌دهستى ئوستاد
دا. (٢) ومردهست: بهره‌ست؛ كومه‌ك؛
ياريده‌دهر. (آسيستان)

ناشو ووبنانوهه: [چاگه، ت] کیشه
هه لایساندن، شه پروستکردن، ناژوه
به ریاکردن. آشوب بیا کردن

ناشوفته: [ناوه لئاو] (وشه فارسییه به لام زور
له سهر زمانانه) ناشفته: شیواو؛ شله ژاو؛ تیک-
چوو؛ ناووز؛ شیویاک؛ هه لشیواو. (آشفته)
ناشوفته بازار: [ناو] که س له که س؛ شیواو؛ شلوق
و بلوق. (آشفته بازار)

ناشوفته حال: [ناوه لئاو] فد حال شیواو؛ شپرزه
و شله ژاو؛ به شیو حال. (آشفته حال)
ناشوفته خه یال: [ناوه لئاو] فد فکر شله ژاو؛
فکر په ریشان؛ خه یال بلوو. (آشفته خیال)
ناشوفته دل: [ناوه لئاو] فد دل نیگه ران؛ دل-
په شیو؛ دل په ریشان. (آشفته دل)
ناشوفته یی: [ناو] شپرزهی؛ بی سهر و بهری؛
شیواوی؛ په ریشانی. (آشفته گی)

ناشیان: [ناو] فد له مهموزیندا هاتووه:
ناشیانه؛ هیلانه؛ هیلوون. (آشیانه)
ناشی پرشته: [ناو، ت] ناشی هه رشته؛ ناشیک که
به دانه ویله و سهوزی و هه رشته فه پهنگی
چی دهییت و که شکی ساوراو له گهل نه عنا
داخی به سهردا ده کن. (آش رشته)

ناشی شوله قه له مکار: [ناو] (۱) ناشی
شله قه له مکار. (۲) (ب) شوبهاندن به کاری
ناووز و تیکهل پیکهل؛ هه شتی دهره هم و
به ره هم. (کار شلوع بلوغ)

(۳) ناوی چیشتیکی تراوه به هه رشته
فه پهنگی و دانه ویله و سهوزی چی دهییت.
(آش شله قلم کار)
نافتابروو: فد [ناوه لئاو] وه تاغی پروو به پروژ؛

جیگاییک که تاو بیگریت. (آفتابگیر)

+ ناftامات: روس د. فد. [ناو] (۱) جوریک
موسه لسه لی خودکار. (ئه سله حه ی خودکار)
(۲) ناوی که ره سته ی خودکار کردنی کاره بای
سه یاره. (وسيله)

خودکار کردن برق ماشین. آفتامات)
ناftاو: [ناو] خور؛ پروژ؛ هه تاft؛ هه تاو ناوه
بوژنان؛ له (ناftاب) ی فارسی وهر گیراوه.
(آفتاب)

ناftاو په: [ناو، ت] پروژ په؛ (غروب)
ناftاوی: [ناوه لئاو] (۱) پروژی بی هه ور؛ خوره-
تاو. (آفتابی) (۲) ناشکرا؛ ناftاوی بیوون؛ خو
دهر خستن؛ دهر که وتن. (واضح)

ناftه: فد، عد: [ناو] (۱) به لای؛ وهی؛
نه خوشی. (۲) میمل. (آفت)
ناftه تی ناسمانی: فد به لای ناسمانی؛ وه ک:
بیوومه له رزه؛ قه که و تنه نیو مالت
وشکه سالی. (آفت آسمانی)

ناftه تی پروچ: فد میملی پروچ، به لای گیان.
(آفت روح)

ناftه تی عه نبار: نهو جانوه وهرانه ن که شتی
عه نبار کراو له بهین دهبه ن وه ک؛ مشک؛ کرم؛
سپی؛ موریا نه. (آفت انبار)

ناftه تی گهنم: وه ک؛ هه وبردن؛ سن؛ ژهنگ؛
بیبارانی بو دیم؛ سپیی گهنم؛ کولله؛ نهو
شانه که گهنم له بهین دهبه ن. (آفت گندم)

ناftه تی گیایی: فد میملی گیایی؛ به لای له
بهین بردنی باغ و زهرحات وه ک؛ سن؛
کولله؛ ژهنگ؛ کرم؛ بزار. (آفت گیاهی)

ناftیش: فرد؛ فد [ناو] تیتیلایه بو هه لواسین

و ناگاداری؛ زیاتر به وینهوه؛ دهسته‌واژه‌ی
سینه‌مای(ته‌کهری‌حازر به‌کار و ناماده بو
فیلم به‌رداری. (آفیش)

ناکاردنونی: [ناوه‌لناو] فد: حاله‌تی شتی که
وه‌ک گه‌په‌مه‌شکه دریز و کورت بیته‌وه.
(اکاردنونی)

ناکادیمی: [ناو] فرد: فد: جیگای فی‌ربوونی
فن یا زانستی به‌کرده‌وه و خویندن، له
ناوی باخی و مرگ‌راوه له یونان که
ئه‌فلاتوون دهرسی(وانه) ی له‌سه‌فه‌ی تیدا
گوتووه‌ته‌وه؛ کوپی زانیاری؛ نه‌نجومه‌نی
عیلمی. (اکادمی)

ناکادیمیک: [ئاوه‌لناو] فرد: فد: اند:
زانستگای؛ (ب) خویندنی زانستگای.
(تحصیل دانشگاهی)

+ ناکتور: فرد: اند: فد: [ناو] کایه‌کهری پیاو له
شانو و فیلمی سینه‌ماییدا. (کتور)

ناکتورپس: [ناو] زنی شانوگهر؛ ته‌کهری
ژن. (زن بازیگر)

ناکتیف: اند: فد: پرکار؛ له‌کار؛ به‌کار؛ کارا؛
له‌حه‌ره‌که‌تدا. (فعال)

ناکسان: فد: اند: فر: لیدانی نو‌تیکی تاییه‌ت
له‌ناکاو و پی‌داگری له‌سه‌ر شه‌نو‌ته‌له
نور کیستردا. (اکسان)

ناکوارپوم: فرد: فد: اند: ده‌فری شووشه بو
راگرتی جان‌وه‌ری ئاوه‌زی. (اکوارپوم)

ناکورد: اند: فرد: فد: [ناو] چه‌ند نو‌تی موسیقایی
هاو فریکانس که پیکه‌وه لی‌دیرین. (اکورد)

ناکولاد: فرد: فد: [ناو] وه‌ک دوو شه‌بروی
په‌یوه‌سی به‌رانبه‌ر به‌یه‌ک که چه‌ند به‌رانتیز

ده‌گریته به‌ر و جیایان ده‌کاته‌وه؛ بو جیا
کردنه‌وه‌ی وشه‌گهل و په‌سته‌گهل به‌کار
دیت، وه‌ک: {} (اکولاد)

ئاگراندیسمان: فد: فرد: اند: [ناو] (۱) گه‌وره
کردنه‌وه‌ی وینه. (۲) کاری گه‌وره کردنه‌وه‌ی
وینه. (۳) (ب) گه‌وره نیشان دانی پرووداویک
له‌گیراندنه‌وه‌دا. (۴) کهره‌سته‌ی گه‌وره
کردنه‌وه‌ی وینه. (اگراندیسمان)

ئاگنوستیسیسم: فد: اند: [ناو] مه‌که‌بی
نه‌زانین گهری. (اگنوستیسیزم)

+ ئالایش: فد: [ناو] ئالایش؛ ئالوده‌یی؛ خوو
وخده‌ی ناپه‌سه‌ند؛ خه‌وش؛ تیکه‌لای.
(آلایش)

ئالترناتیف: [ئاوه‌لناو] اند، فرد: فد: جی‌نشین؛
عه‌وه؛ یاکه‌گر؛ جیگر؛ په‌سندکراو و به‌رگه‌م
کراو بو دانانه‌جی. (آلترناتیو)

ئالتو: فرد: اند: فد: [ناو] ده‌نگی زیلی زنانه له
ئاوازی کوپدا. (صدای زیر زنانه در کر)

ئالومینیوم: [ناو] فافون. (آلومینیوم)
ئالومینیومی: [ئاوه‌لناو] هه‌رچی له‌فافون
چیکرابی؛ وه‌ک ده‌فری ئالومینیومی.
(آلومینیومی)

+ ئالوده: [ئاوه‌لناو] فد: شه‌تیوه‌چوو؛ تیکه‌لاو
به‌شه‌تی‌پیس بوو؛ گیرۆده‌بوو؛ تووشبوو به-
خراپه؛ خوو پیگرتوو. (آلوده)

ئالوده‌یی: [ناو] به‌ره‌می چاوه‌گه (۱)
گیرۆده‌بووی؛ حاله‌تی تیوه‌تلیاوی. (۲) شه‌تی
پیس تیچوووی؛ پیسبووی. (آلودگی)

ئالیرزی: فد: اند: [ناو] (۱) هه‌سته‌مه‌نی؛
هه‌ستوکی؛ هه‌ساسیه‌ت؛ خورووی له‌ش به

هوئی بون پیوه کردن یا خواردنی شتیکه وه؛
(۲) بزوتنی ههستی خوشه ویستی یارق
لییون به دیتنی که سیک یا ناو بردنی یان به
بیستنی بابه تیک یا قسه بیکی به دل یا نابه دل.
(الزی)

ناماتوژ: [ناوه ناو] اند؛ فرد؛ فد: کاریک بو
سه رگرمی و سه رقالی. کاریکی هونه ری یا
وه رزشی یا هه رچی که بو بژیو نه بی و
نه بیته پیشه و شوئی سه ره کی. دزی
پروفیشینال. (اماتور)

ناماده کراو: [راپور دووی ناماده کردن
[ساز کراو؛ ته یار کراو؛ حازر کراو. (آماده شده)
ناماده کردن: [چاوه ت، ساز کردن؛ حازر
کردن. (آماده کردن)

ناماده کریاک: ناماده کراو؛ ساز کراو؛ ته یار
و حازر کراو. (آماده شده)

ناماده کهر: [ناوبک] ته و که سه یه که کار
یاشتیک سازده کات و ته داروکی کاریک
دهینی. (آماده میکند)

ناماده بی: [ناو] ته یاری؛ پیک و پیک؛ سازی.
(آمادگی)

نامار: [ناو] سه رژمیری له هه رشت؛ بژاردنی
جه ماوهر؛ ناماری نه خوشی؛ ناماری مال و
مه سکه ن. (آمار)

نامارگر: فد [ناوبک] که سی که کاری
نامارگرتن ده کا؛ که سیک که کاری سه
حیاسب کردنه؛ سه رژمیر. (آمار گیر)

نامارگرتن: [چاوه ت، نامارگری؛ کاری
نامارگرتن. (آمارگیری)

ناما و رهفت: [ناوت] نامه دو رهفت؛ هاتوچو.

(ب) هه لس و که وت و نزیکا یه تی. (آمد و
رفت)

نامبولاس: فد؛ اند؛ فرد؛ [ناو] سه یاره ی
تایبه تی راگو یزانی نه خوش و بریندار و
مهیت. (آمبولانس)

نامبولی: فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو] ری خوین له ناو
ده مارا گیران، که به هوئی ده له مه بوونی
خوین به (هه وا یا گازی نیو ده مار) پیکدی.
(آمبولی)

نامفی تیاتر: اند؛ فرد؛ فد؛ [ناو] هوئی
شانو گهری. (امفی تئاتر)

ناناتومی: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] زانستی له ش-
ناسی؛ زانستی شروقه کردنی له شی
گیاندارانی موغره دار به تایهت ئیسی له شی
ئینسان (دهسته واژه ی پزشکی و ته پراجیه له
نیگار کیشیدا. (آناتومی)

نانارشیسم: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] تانارش؛
مه کته بی پشیوه خوازی. (هرج و مرج طلبی)
نانارشیست: [ناوه ناو] پشیوه خواز.
(انارشیست)

+ نانالیز: فرد؛ فد؛ [ناو] شیکاری؛ جه پانندن و
که ند و کاو؛ پشکنین و به دوا دا گه پان و
لیکدانه وه ی پاژگه لی هه رشت؛ به شی له
زانستی ماتماتیک و کیمیا. (آنالیز)

نانتراکت: فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو] زه مان ی پشوودان
له به ینی دوو په رده ی شانو گهری یا
سینه مادا؛ یا له به ینی دوو پروگرامی
نور کیستری موسیقادا. (آنتراکت؛ فاصله بین
دو پرده نمایش یا دو برنامه موسیقی)

نانتی بیوتیک: فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] ده رمانی

نه خوشین گه لی چلکی؛ دزی هوورک. (آنتی بیوتیک)

ثانتیم: [ئاوه لئاو] فرد؛ فذ؛ نه نتمیم؛ گیانی گیانی؛ هاوپی و هاوالی نریک و گهرموگور. (انتیم)
ثاندانته: فرد؛ فذ: [ناو] زهر ب و پرتمی
هیواش له موسیقادا له بهینی ئالیگرتو و ناداجیودا. (آندانته)

ثاندوسکوپ: فرد؛ فذ: [ناو] که رهسته ی پشکنینی چال و چولی دهروونی له ش که به گلویی تایهت ناوزک و ناخی له ش روشن دهکات و دهیخاته پیش چاو به که لک وهر گرتن له دوورین. (جوری ک کامیرا).
(آندوسکوپ)

ثاندوسکوپ: فرد؛ فذ: [ناو] کاری موعاینه به دهز گای ثاندوسکوپ. (آندوسکوپ)

ثانزیوگرافی: [ناو] به که رهسته ی ثانزیوگراف رهگ و دهمار پشکنین، بو دهرخستنی گیروگرفت له ناو دهماردا. (آنزیو گرافی)

ثانوپمال: فرد، فذ، اند: [ئاوه لئاو] غهیری نورمال؛ خیلافی قاعیده؛ خیلافی یاسا.
(آنرمال)

ثانه می: فرد؛ فذ؛ اند: ناوی نه خوشینی که م خوینی. (آنمی)

+ ثانی: (۱) [ئاوه لئاو] فهوری؛ له ثانیکی؛ بی- ماتی؛ زور زوو. (آنی) (۲) [ناو] نه نییه؛ هه نییه؛ نیوچاوان. (پیشانی) (۳) ئیدی؛ دنا؛ نه دی؛ نهینا. (اگر نه) (۴) نه مه؛ بو که سیکی میوینه و نریک. (این) (۵) نه مانه. (اینها)

+ ناوانس: فرد، فذ، اند: [ناو] قان؛ کو مه ک؛ چاو پوخی له هه له؛ ئیمتیاز پیدان. (اوانس)

+ ناوبرده: [ناو، بهر] ناوبردوو؛ شتی که

ناو پای مالیی و بردیتی. (آب برده)

ناوری هيجران: ناوری دووری. آتش هيجران
+ ناوگیر: [ناویت] (۱) گول و نه سستی
گه وره؛ ههریمی که چال و نموی بی. (۲) ههر
شوینی ناوی تیدا کو بیته وه. (۳) کاری
که سیک که له شتیک ناو بگریت. (۴)
که سیک که نه سستیر بو نوبه ناوی ناو داشتن
ده گریته وه. (آبگیر)

ناوگیری: [ناو، بهر ههمی چاوگه] کاری ناوی
میوه گرتن؛ کاری ناو گرتن؛ سه ندنی (چینی)
ناوی پولل بو نهرم بوونه وه؛ پرکردنی (خه-
زینه) ناوی حمام و عنباراو. (آبگیری)

ناهه که په زی: [ناو، بهر ههمی چاوگه] فذ: (۱)
کاری دروست کردنی ناهه ک. (آهک پزی)
(۲) [ناو] کووره ی ناهه که په زی، (کووره ی
قسل په زی) (کوهره آهک پزی)

ثای. سی. یو: فرد؛ فذ؛ اند: [ناو] به شیکی
خهسته خانه بو ئاگالیوونی تایهتی نه خوش و
نیجازه ی نریک بوونه وه یان دیداری که سو-
کارنه دان بو چوونه ژووره وه. (آی. سی. یو)

ثای. کی. یو: اند؛ فذ: [ناو] ده به هره وهری
هوخی؛ (ثای. کی. یو) له سه ره وهیه: به
هو شه. (آی. کی. یو)

ثوپیر اتور: [ناو، بیک] فرد؛ فذ: که سیک که به
که رهسته ی وهک مه کینه ی حساب یا چاپ
یا ههر که رهسته ی ماشین کار ده کا. (اپراتور)

ثوتوباند: [ناو] المان د؛ فذ؛ اند؛ فرد؛
ثوتوبان؛ دوو جاده ی پان ویه ک لایه نه له
پال یه کدا. (اتوبان)

ئوتۇكرات: [ئاۋەلناۋ-ئاۋ] دىكتاتور؛ خود
رايى. (استبداد.)

ئوتۇكراسى: فرد؛ فذ: اند: [ناۋ] (۱) جورىك
ئىستىباد دۇي ديمۇكراسى. (۲) كارى
كەسپىك كە ھەر جور پىخوش بى بىزى: (اتو
كراسى)

ئوتومات: [ئاۋەلناۋ] (كورىكرارەي
ئوتوماتىك) ھەر دەستگايىك كە خو به خو
كار دەكا؛ خودكارى؛ ۋەك ئاقتامات كە چە-
شنى موسىلەسلى خوكارە. (اتوماتىك)

ئوتوماتىك: روس د؛ فرد؛ فذ: اند: [ئاۋەلناۋ]
دەزگاي خوكار؛ خوبزوين. (اتوماتىك)

ئوتوسرويس: فذ: [ناۋ] جىگاي راگە يشتن به
كارى سەيارە ۋەك: شورىن يان گوپىنى
رونى موتور و ئاچاركىشى سەيارە. (اتو
سرويس)

ماشين شورى. (۲) ھەلەي باۋە، به
ئوتوشويى: [ناۋت] فذ: (۱) كارگەي لىياس
شورىن و ئوتوكيشان و شوپى شورىن و
ئوتوۋ لىياس دەلن ئوتوشويى، لە جياتى
ئوتو بوخار يان ئوتوكيشى. (اتو شويى)

ئورژانس: فرد؛ فذ: [ناۋ] بەشپىك لە
نەخوشخانە كان كە بى ماتلى دەرمانى
نەخوشگەلى جىي مەترسى ۋەك تەسادوفى
و برىندارى جىي مەترسى دەكا. (اورژانس)

ئوستادى رانوما: مامۇستاي رېنوين؛

مامۇستاي زانستگا كە يارىدە دەرى ئەۋ
كەسانەن كە پايان نامە (تېز) ى دۋاي
تەۋاكردى زانستگا دىنۋوسن. (استادراھنما)
ئوسلووب: فذ؛ فرد؛ اند: [ناۋ] ئوسلووب؛ شيۋە-

ى كار؛ تەرىقە؛ رەۋشى كار. (اسلوب)

ئوسۋولى دىن: عد؛ فذ: [ناۋت] قاعىدە ۋە رەسمى
پەزراۋى دىن؛ لە سۋىنى دا؛ تەۋحيد، نبۋەت،
مەعاد و لە شىعەدا عدل و ئىمامەتى لى زياد
بوۋە. (اصول دىن)

ئوكازيون: فرد؛ فذ: [ناۋ] ھەل و فورسەت
بۇ كرىنى كارىكى بەمۇفا و پىرسوود يا
كارىكى زور بەدل. (اكازيون)

ئوكىت: فرد؛ فذ: [ناۋ] بەشى لە مۇسىقا كە
بە ھەشت دەنگ يا ھەشت كەرەستەي
جورا جورى مۇسىقايى لىدەرىت. (اكت)

ئولتيماتوم: فرد؛ فذ: [ناۋ] ھوا قسە؛ ئاخىر
بريار پيوتن؛ دوايىن ھەرەشە. (اولتيماتوم)

ئولگوۋ: فذ: [ناۋ] ئىمۋونە؛ ئورناك؛ سە رەمە شق؛
كردارى كەسپىك كرىنە وىنە و سە رەمە شق.
شكىل و وىنە يىك كە لە ھوۋىە ۋە دروست
بىكەن يان بىكىشەنەۋە. (الگو)

ئولمىت: [ناۋ] فرد؛ فذ: ھىلكە ۋە پون كە
تەماتەي تىكرابى. (املىت)

ئومەر: عد؛ فذ: [كوى ئەمىر] ۋشە ئارەۋىە و
لە كوردىشداۋە؛ ئامرگەل؛

ئەمىران؛ كەسانىك كە فەرمان دەدەن؛
سەرۋك گەل. (امرا)

ئۇنېفورم: فرد؛ فذ: اند: [ناۋ] (۱) لىياسى يەك
رەنگ و يەكسان بۇ گروۋپىك؛ ۋەك

ئۇنېفورمى عەسگەرى. (۲) لىياسى تاييەت بۇ
ناساندنى شولى كەسپىك ۋەك ئۇنېفورمى

خزمەتكارى ھۆپىل و كابارە و ھتد. (يونىفورم)
ئوۋېرتور: فرد؛ فذ: اند: [ناۋ] ئاھەنگى پىش

دەست پىكردى ئۇپىرا؛ يان ئاھەنگى پىش

دهست پیکردنی ټاههنگی عهسلی. (اورتور)
 نهحه: عد؛ فد: (۱) [ټاوهلناو]تهنیا؛ یهکدانه.
 (یکه و تنها) (۲) ناوه بو پیاو. (نام مردانه)
 نهختهرناسی: [ناوېهرههمی چاوگه] زانستی
 نوجوم؛ نهستیږه ناسی. (ستاره شناسی)
 نهدهب پهروه: فد: [ټاوهلناو]لایهنگری
 نهدهب؛ خزمهتکاری نهدهبیات. (ادب پرور)
 نهديب: [ناو] عد؛ فد: (۱) شارهزای نهدهبیات.
 (ادیب) (۲) شاعیر؛ نوسهر. (شاعر. نویسنده)
 (۳) وېژهوان. (سخنور)
 نهديپانه: [ټاوهلناو]نهديب ټاسا؛ وهک نهديب؛
 شاعیرانه. (ادیپانه)
 نهرج: ف.مسه؛ فد: مهزناتی؛ حورمهت؛ ږیز؛
 گهورهیی؛ بلیندپایهیی. (ارج)
 نهرجمفند: (ف.مسه) فد: [ټاوهلناو]بهحورمهت؛
 ږیزدار (ارجمند)
 نهساسنامه: فد: [ناو]کووی قانون و
 دهستووریک که بو بهږیوهچوونی شهريکه یان
 حیزيک دیاری دهکړیت. (اساسنامه)
 نهسالهت: عد؛ فد: [ناو] (ټهم وشهیه نارویه)
 حالهتی عهسل بوون. (۲) (ب) نهجابهت؛
 نهسالهتی عهشیرهتی: نهسالهتی
 خانهوادهیی. (اصالت)
 نهسل ونهسهب: عد؛ فد: [ناو]ټیل وتهبار؛ باو
 بابیر؛ خانهواده و عهشیره و تایفه؛ بنهچه؛
 پهچه لهک؛ نیژد؛ پهگهز؛ ټاباوتهجداد؛ جده و
 ټابا. (اصل و نسب)
 نهسلهحه: [ناو] فد: له (سلاح)ی نارویهوه
 هاتووه، چهک؛ ټامرازی ږاو و شهږ؛ له زمانی
 کوریدیدا جی کهوتووه. (اسلحه)

نهسلهحهخانه: [ناو] فد: جبهخانه؛ جیگای
 ږاگرتی نهسلهحه به تاییهت له پادگانی
 نیزامیدا. (اسلحه خانه)
 نهسلهحهدار: [ناو] فد: (۱) بهرپرسي
 نهسلهحهخانه. (۲) چهکدار. (اسلحه دار)
 نهسلهحه دانانه عهرز: چهک دانانه عهرز؛ (ب)
 دهس له شهږ هه لگرتن. (اسلحه زمين
 گذاشتن)
 نهسلهحهسازی: فد: [ناو] (۱) کاری-
 دروستکردنی چهک. (۲) فابریکای نهسلهحه
 چیکردن. (اسلحه سازی)
 نهسلهحه کیشان: [چاوگهت] (۱) له
 جیکاییکه وه چهک بردن بو جیگاییکي تر.
 (جابجایی اسلحه) (۲) خنجیر و شیر و
 دهمانچه دهرکیشان یان هه لکیشان له کالان
 و بهرگ؛ ټایهخته کردنی نهسلهحه بو هه په شه
 یا کوشتن. (اسلحه کشیدن)
 نهسلهحه هه لگرتن: [چاوگهت] (۱) (ب)
 ته یاربوون بو شهږ؛ خو ټاماده کردن بو شهږ.
 (۲) (ب) یاخیوون و چهک هه لگرتن بو
 بهرمنگاری. (اسلحه برداشتن)
 نهسلهحه ی خوکار: [ناو]ت موسه لسهل؛
 چه کی که به تیر نه ندازی دووباره ټاماده ی تیر
 نه ندازی دهیته وه؛ وهک ته ماتیر. (اسلحه
 خودکار)
 نهسلهحه ی ږاو: چه کی ږاو؛ (ب) زیاتر تفهنگی
 دوولوولی ساچمه هاوېژ؛ چه کی ږاو نیچیر.
 (اسلحه شکاری)
 نهسلهحه ی سارد: [ناو]ت چه کی که تهقه مهنی
 ټیلا به کار نه بری وهک شمشیږ و کارد و

خنجیر. (اسلحه سرد)

ئەسلەحەى سەنگین: فەد: [ناوت] چەكى كە
تەقەمەنى زۆرى تیدا بەكار دەبریت: گوللەى
گەورەىە و خۆشى زۆر قورسە: وەك: توپ،
مەترەلووس، یا موسەلسەلى سەنگین. (اسلحه
سنگین)

ئەسلەحەى كەمەرى: [ناوت] دەمانچە.
(اسلحه كمرى)

ئەسلەحەى گەرم: فەد: [ناو] چەكى گەرم. چە-
كێك كە تەقەمەنى تیدا بەكاربەرىت.
(اسلحه گرم)

ئەسیرگرتن: [چاوەگەت] دیل گرتن؛
یەخسیرگرتن. (اسیر گرفتن) كەسیر جەنگى
ئەسیری جەنگى: فەد: دیلى كە لە سەنگەر یا
لە شەردا بگیریت: كە بە پى یاسای ژینیف
دەبى رەفتاریكى تاییەتى لەگەلدا بكریت.
(اسیر جنگی) ئەشكەم دوپیدە: [ئاوەلناو]
سك دپاو: زك دپاو: گەدەدپاو. (ب) زۆر خۆر.
(شكم دریده)

ئەشكى تێمساح: [ناوت] فرمیسكى بەدرو؛
گریانى بەپایى: وەك: كوشتنى كەسێك و
گریان و شیوەنکردن بو. (اشك تمساح)

ئەشكى حەسەرەت: فرمیسكى كە بەهوى
ناكامى و پەشیمانیه وەبی: گریان بو
خۆشەویستی لە دەس چوو. (اشك حسرت)

ئەشكى شەم: فەد: (ب) تەكەى مووم كە
وەختى سووتان لى دەتكیت. (اشك شمع)

ئەفسووس: فەد: [ناوت] ماراز [داخ]: مەخابەن؛
دریفا: حەیف: ئاخ و داخ بو لە دەس چوو.
(افسوس)

ئەفسوونگەرى: [ناو، بەرھەمى چاوەگە، ناو]
فەد: سیحربازی، چاوەبەسى جادووگەرى: (ب)
عیشوگەرى. (افسونگری)

ئەقسات: فەد: لەئارەمییە وەهاتوو، كو-
قیست: دابەشکردنى قەرز (مانگانه یان
سالانه) بە چەندکەرت. (اقساط)

ئەكسیر: [ناو] (۱) ئیکسیر؛ نایاب. (۲) ماکیكى
ئەفسانەى كە پێیان وابوو بنەمای هەر
شتیک دەگوپت وەك: ماکی کیمیایى كە
مس بکات بە زې. (اکسیر)

ئەکشین: [ئاوەلناو-ناو] اند: فەد: پڕشەر و
شۆپ: پەرلە جۆش و خوروش؛ پڕجم و جۆل؛
زیاتر بو فیلمى سینەمایى پەرلە کیشە و هەللا
بە کاردینریت. (اکشن)

ئەلباقى: عەد: فەد: [ناو] باقى؛ ئەوێ ماو-
لە دەتمەن چوارتمەنم خەرجکرد، شەش
تمەن ئەلباقیە کەى ماو. (الباقى)

ئەلکولیزم: فەد: اند: فرد: [ناو] ئەلکولیزم؛
رەوت و کارى عادەتگرتن بە خواردنەوێ
ئەلکول. (الکلیزم)

ئەمپیرسیونیزم: فرد: فەد: [ئاوەلناو] شوپگری
ئەمپیرسیونیزم: سەر بە ئەمپیرسیونیزم.
(امپرسیونیست)

ئەمپیرسیونیزم: فرد: اند: فەد: [ناو] رېبازیکى
هونەرى و ئەدەبیە کە شوپگرانى
(هەوادارانى) وێستان دەربەرىن و نیشاندانى
بە تەواوى و گشتى هونەرە کە یە بى ئەو
سەرئەج بەدەنە وردەکارى و پەراوێزى
هونەرە کە. (امپرسیونیسم)

ئەمپیریا لیست: [ئاوەلناو] خاوەنى دەم و دەزگا

و ره‌وشتی ئه‌مپیر یا لیسیم. (امپریالیست)

ئه‌مپیریالیستی: [ئاوه‌لناو] فرد؛ فد؛ ره‌وت و شیوه‌ی کاری ئه‌مپیریالیست؛ گریډراو به ئه‌مپیریالیستیوه. (امپریالیستی)

ئه‌مپیریالیسم: [ناو]دوایین قوناغی پی‌شپه‌وتی نیزامی سه‌رمایه‌داری به شیوه‌ی په‌یدا بوونی ته‌ک قورغ‌گه‌لی مه‌زن و ده‌سه‌لاتداریانی مالی و ناردنی سه‌رمایه بو و‌لتانی ژیر فه‌رمان و چه‌وساندنه‌وه و گیروگرفتی دروستکردن بو زالبوون به سه‌ریاندا. (امپریالیسم) ئه‌مریه: [ناو] فد؛ (۱) ده‌ستوور و فه‌رمانی‌بالاده‌ست به نووسراوه بو ریخراوی ژیر ده‌ست. (۲) نووسراوه‌ی ده‌ستووری گشتی. (امریه)

ئه‌نتیپ: اند؛ فد؛ فرد؛ [ناو]ته‌لبه‌یه‌یک که کاری خویندنی‌رشته‌ی پزیشکییه و پاش ته‌واو کردنی زانستگا له‌خه‌سته‌خانه‌کان بو ماوه‌یه‌یک له‌به‌ر ده‌ستی پزیشکی ئوستاددا کار ده‌کات. (انترن)

ئه‌نتیپ‌ناسیونال: فرد؛ فد؛ [ناو]جهانی؛ ریک‌خراوه‌ی حیزبی یا شو‌لی له‌سه‌رانسه‌ری دونیادا؛ وه‌ک ئه‌نتیپ‌ناسیونالی کریکاران: ئه‌نتیپ‌ناسیونال سوسیالیسم. (انترناسیونال) ئه‌نتیپ‌ناسیونالیست: [ئاوه‌لناو] فرد؛ فد؛ هه‌وادار و هوگ‌ری ئه‌نتیپ‌ناسیونالیسم. (انترناسیونالیست)

ئه‌نتیپ‌ناسیونالیسم: فرد؛ فد؛ [ناو]ب‌روا به‌یه‌کیه‌تی و به‌رزه‌وه‌ندی گشتی له‌ناو ته‌واوی میله‌تگه‌لی دونیادا بو گرویه‌یک یا چینی‌ک یا سینفیک له‌جه‌ه‌ندا؛ وه‌ک ئه‌نتیپ

ناسیونالیسمی کریکاران. (انترناسیونالیسم)

ئه‌ندیکا‌تور: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو]ده‌فته‌ری سه‌بتی نامه‌ی (ئیداری یا ریک‌خراوه‌یه‌یک) که بو ئه‌و ئیداره‌دیت یا به‌ری ده‌کریت بو جیگاییه‌کی‌تر و لیدانی ژماره و کات و نووسینی کورته‌ی نامه‌که له‌ده‌فته‌ره‌که‌دا. (اندیکا‌تور)

ئه‌نیماتوپ: فد؛ [ناو]که‌سیک که فیلمی کارتون (ئه‌نیمه‌یشین) دروست ده‌کات. (انیماتور) ئه‌نیمه‌یشین: اند؛ فد؛ [ناو]فیلمیک که به‌وینه‌گرتنی په‌یتا‌په‌یتا و له‌سه‌ریه‌ک له‌شتی بیگیان وه‌ک بوو که چینی و وینه‌ی نیگارکیشی چیده‌بی. (کارتون)

ئه‌وراق: [ناو]ع‌د؛ فد؛ (۱) کو‌ی وه‌ره‌ق و په‌ره. (اوراق) (۲) (ب) هه‌له‌وه‌شاهه؛ له‌به‌ریه‌ک ده‌ره‌هاتووی که‌ره‌سته‌گه‌لی وه‌ک سه‌یاره و مو‌توپ و هتد. (ورقه‌ورقه)

ئی‌ئوسین: [ناو]دوو‌هه‌مین خول له‌خولی سی‌هه‌می زه‌وی شناسی. (ائوسین) ئی‌سپیلون: فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] (۱) پینجه‌مین پیتی ئه‌لفوبیی یونانی. (حرف پنجم الفبای یونانی) (۲) نزیک‌به‌هیچ. (ب) هیچ. (اپسیلون؛ یک سرسوزن)

ئی‌پول: [ناو]بالشته‌کی‌کی بچووک که‌ده‌خریته‌ژیرشانی کو‌ت. (اپل)

ئی‌پیکورئاینی: [ناو]رپ‌یازیکی فه‌لسه‌فی یونانی که ئامانجی ژبان له‌خو‌شی و ئارامشی رو‌حیدا ده‌زانی. (اپیکور آئینی ئی‌پیکوری: [ئاوه‌لناو] فد؛ اند؛ مه‌که‌به‌ی ئاینی عه‌یش خو‌ازی. (مکتب وائین عشرت

(طلبی)

ئېيکوريسم: فـد؛ اـند: [ناو]هـوا داری
مه کتـه بی ئېيکور ئایینی. (ایکوريسم)
ئیتود: اند؛ فرد؛ فد: [ناو]موتالای سهره تایی؛
گه لاله؛ ته پراچی سهره تایی؛ مه شق له بابـه ت
نیگار کیشیه وه. (اتود)

ئیتیکیت: فرد؛ فد؛ اند: [ناو](۱) به لگی
چووکی قیمه ت نووسین و به سهرکه ل-
وپه له وه چه سپاندن له فروشگا و بازاردا. (۲)
کارتی نووسراوه ی ناوی ههرکه س که
له سهرسینگی درایت. (۳) (اتیکت) (۴) که-
سایه تی؛ (شخصیت)

ئیتیارکردن: [چاوگه ت]ه لـبـزاردن و به
ساحیب بوون. (اختیار کردن)
ئیتخیاری: [بـهـند] فد: به مه یلی خو؛ به
ئیراده ی خو؛ (اختیاری)

ئیراده ت: فد: [ناو]بو ته عاروف به گه وره تر ده-
وتریت، سهرسپیژی و دوستی و ئیمان و
باوه به که سیک هه بوون. (ارادت)

ئیسـتـریـتـیز: اند؛ فد: [ناو]جوریک ره خسی
روژ ناوایی که ره قس که ری ژن له کاتی-
ره خسیندا تیکه تیکه لیاسه کانی داده که نی تا
ته واو پروت ده بیته وه. (استریتز)

ئیسـتـریـس: اند؛ فد: [ناو]زه بری روچی؛
ته وژمیروچی. (استرس)

ئیسـتـریـل: [ئاوه لـناو] فرد؛ فد: (۱) حاله تی
بی میکروبـی. (۲) نه زوک. (استریل)

ئیسـتـیـداد: [ناو] زورمـلی؛ ئوتوکراسی؛
حکومه تی خود سهرانه و ره چاو نه گرته ی
ویستی خه لک و جه ماوه؛ دژی دیموکرآت.

(استبداد)

ئیسـتـیـدادی: [ئاوه لـناو] زورمـلانـه؛
مله وانه؛ (استبدادی)

ئیسـتـیـریـزه: فرد؛ فد: [ئاوه لـناو]ئیسـتـریـل کـراو؛
میکروب کوژراو؛ پاقر کراو. (استریزه)

ئیسـتـیـریـو فونیک: اند؛ فد: [ناو] [ئاوه-
لـناو] که ره سته ی تو مار کردن و بلاو کردن
دهنگ به شیوه ییک که دهنگه جیاوازه کان
ههر کام له بلید گوپی که وه بلاو بینه وه؛ ره وتی
تو مار کردن به شیوه ی ئیسـتـیـریـو فونیک.
(استریو فونیک)

ئیسـتـیـسمار: عد؛ فد: [ناو]قازانچ وهرگرتن له
زهحه تی دیتران؛ به هره وهرگرتن له
به رههمی کاری دیتران. (استقمار)

ئیسـتـیـعـمار: عد؛ فد: [ناو]داگیر کردن
سهرزه مینیک له لایه ن هیزی بیانییه وه بو
به هره و قازانچ وهرگرتی ئابووری و
که له پووری و هیزی ئینسانی به ناوی
لایه نگری و پشتیوانییه وه. (استعمار)

ئیسـکـادران: ئیتاد؛ اند؛ فرد؛ فد: [ناو]هیزی
هه وایی و ده ریایی و عهرزی به رانه ر به ۳ تا
۶ پاپوری جهنگی. ۳ تا ۶ فروکه ی جهنگی.
۳ تا ۶ ده بابه. (اسکادران)

ئیسـکـلیـت: فرد؛ فد: [ناو](۱) ئیسقان به ندی
له ش. (۲) ریزه ک؛ چووارچیوه؛ قاپووپ و
گه لاله. (اسکلت)

ئیسـکـورت: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] (۱) به دره قه
(ره وانه کردن) و ئاگاداری و به ریکردن؛ چند
فروکه ئیسـکـورتی ئه و پاپوپن؛ (۲)
موراقه به ی چند یایه ک که س له که سیکی

تر. (۳) ناوی ټهو چمند کهسه (اسکورت)

ټیشارپ: فرد؛ فذ: [ناو] قوماشیکي سی ټوښه-
یه که وهک کوټوانه زنان دهیدن به شانیندا
به تاییهت له نوروپا. (اشارپ)

ټیشانتیون: فرد؛ فذ: اند: [ناو] نمونه‌ی مه‌تاع
یا دهرمانیک که به خوږایی دهریت به
موشته‌ری یا خه‌لک بو ناساندنی زیاتر و
کرپنی ټهو شته. (اشانتیون)

ټیشیل: فرد؛ فذ: اند: [ناو] اده و میزان؛ پله و
پایه‌ی مووچه و حقوقی ټیداری. (اشل)

ټیعتیاد: عد؛ فذ: [ناو] (۱) عاده‌تگرتوو. (۲)
خووگرتن و گیروډه‌بوون به کردنی کاریک.
(۳) به هوئی کردن یا خواردن یان هه‌لمژین
دووچار و گیروډه‌بوون که تهرک کردنی
دژواریت وهک ټیعتیاد به ټالکول و سیفار و
تریاک و.... (اعتیاد)

ټیفتیخار کردن: [چاوگه‌ت] نازین؛ شانازی-
کردن. (افتخار کردن)

ټیفتیخاری: [ناو+ټاوه‌لناو] (۱) به لگه یان
بروانامه‌ی پیشکه‌شی بو شانازی، به بی
ټیپه‌کردنی بواری پیویست وهک: دیپلومی-
ټیفتیخاری. (۲) به شداری کردن له کاریکدا
به بی‌موقابله یان به‌شداربوون له کوږیکدا
به بی‌موقابله: ټه‌ندامی ټیفتیخاری. ۳. کومه‌ک-
کردن و به شداری کردن بو به‌پویه‌بردنی
کاریک به بی‌موقابله: ټه‌کته‌ری ټیفتیخاری؛
کاری هونه‌ری و خزمه‌تی به‌لاش کردن.
(افتخاری)

+ ټیفلیج: [ټاوه‌لناو] حاله‌تی گوچی؛ گوچ‌بوون
یا ده‌ست‌ویی کارنه‌کردن و بی‌جووله بوونی

هیندی ټه‌ندامی له‌ش. (افلیج)

ټیفلیجی: [ناو] حاله‌تی ټیفلیج بوون؛ جاری
وایش هه‌یه زگماکيه. (افلیجی)
ټیکسپیر سیو نیست: [ټاوه‌لناو] هه‌واداری
ټیکسپیر سیو نیسم. (ا کسپر سیو نیست)
ټیکسپیر سیو نیسم: [ناو] شیوازیکه له هونه‌ردا
که زیاتر گرینگی به حاله‌تگه‌لی هه‌ستی و
روچی ددها. (اکسپرس یونیسم)

ټیکسیر: یونان؛ عد؛ فذ: [ناو] ماک یان
گه‌وه‌ریک که پینان و ابوو چوینیته و ماکي
هر شت ده‌گوږیت یان ته‌واوتریان ده‌کات؛
وهک ټیکسیری جه‌وانی که پیری بکاته‌وه
لاو یا مس بکاته ټالتوون؛ (ب) شوبهاندن به
هر شت که به دژواری وه‌ده‌ست بکه‌ویت.
(اکسیر)

ټیکوسیستم: فرد؛ فذ: اند: [ناو] ژیان و جیی
ژیانی هه‌موو گیانداریک. (اکوسیستم)

ټیکولوزی: فرد؛ فذ: اند: [ناو] زانستی ناسینی
زه‌وی و جیی ژیانی گیانله‌به‌ران. (اکولوزی)
ټیکولوزیست: فرد؛ فذ: اند: [ناو] که‌سیک که
کاری ټیکولوزیه. (اکولوزیست)

ټیکولوزیکي: [ټاوه‌لناو] فرد؛ فذ: اند: تیگه-
یشتوویی له جیواری ژیان. (زیست محیطی؛
اکولوزی)

ټیکونومی: فرد؛ اند؛ فذ: [ناو] ټابوور. (اکونومی؛
اقتصاد)

ټیکونومیک: [ټاوه‌لناو] فرد؛ فذ: اند: ټابووری.
(اکونومیک؛ اقتصاد)

ټیکونومیست: فرد؛ فذ: اند: [ناو] ټابوور زان؛
ټابوورناس. (اکونومیست؛ اقتصاددان)

ئیگزىستانسىيالىست: [ئاۋەلناۋ] ھۆگرى
 ئیگزىستانسىيالىسىم. (اگزىستانسىيالىست)
 ئیگزىستانسىيالىسىم: فرد؛ اند؛ فد: [ئاۋەلناۋ] مە-
 كتهبيكى چەرخى بېستەمە لە ئوروپا سەرى
 ھەلدا، كە بېرواى وايە ئىنسان لە ھەلس و
 كەوت و نزيكايەتى و مەرگدا حالەتيكى
 سەرەستى ھەيە و خۆى ژيانى خۆى
 ديارىدەكات. (اگزىستانسالىزم)
 ئىگۈ: فد؛ فرد: [ناۋ] (۱) كانگاي نەوتى ژىر
 زەوى. (۲) پەھەندى ئاۋە پۈى پىساۋى شار.
 (اگو)
 ئىلوتەبار: فد: [ناۋت] تايىفە بە گشتى. (ايلو
 تبار)
 ئىلىكتىرىك: فرد؛ فد: [ناۋ] ئەلەتريك؛ ئەلەم
 تريك؛ كارمبا. (الكتريك)
 ئىلىكتىرىكى: فرد؛ فد: (۱) دووكانى فروشتى
 كەرەستەى كارەبايى. (مغازە الكتريكى) (۲)
 كەسىك كە پىشەى دروستكرندنەۋەى
 كەرەستەى كارەبايە. (برق كار) (۳)
 كەرەستەگەلى كە بە كارەبا ئىش دەكەن
 ۋەك سەماۋەر ، رادىو، ئوتۈۋى كارەبايى.
 (الكتريكى)
 ئىمپراترىس: فرد؛ اند؛ فد: [ناۋ] (۱) ژنى كە

فەرمانپەرۋاى ئىمپراتورىيە. (۲) ژن و ھاۋ
 سەرى ئىمپراتور. (امپراترىس)
 ئىمپراتور: فرد؛ اند؛ شاي چەند
 مەملەكەت. (امپراتور)
 ئىمپراتورى: (۱) مەقامى ئىمپراتور. (۲) چەند
 مەملەكەت كە لە ژىر حوكماتى يەك
 ئىمپراتوردايىت. (امپراتورى)
 ئىمپىرسىۋىست: [ئاۋەلناۋ] پەيۋەندىدار بە
 ئىمپىرسىۋىستەۋە. (امپرسىۋىست)
 ئىمپىرسىۋىسىم: [ناۋ] ئەمپىرسىۋىسىم؛
 پىيازىكى ھونەرە كە شوپىگرانى بېروايان
 بە نىشاندى ئاۋەرۈكى ھونەرەكەيە و بايەخ
 بە وردەكارى و پەراۋىز نادەن. (امپرسىۋىسىم)
 ئىمپىريال: [ناۋ] قوشە (سكە) ى كۆننەى
 پارەى پووسيا. (امپريال)
 ئىمپىريالىست: [ئاۋەلناۋ] پەيۋەندىدار و خاۋەنى
 دەزگاي ئىمپىريالىسىم (امپريالىست)
 ئىمپىياز: فد. (۱) سەربوون؛ پىشتىربوونى
 ژمارەى سەرکەۋتن لە ھەر سرويىسى
 والبيالدا. (۳) ئىجازەى دامەزرانى بىكەيا
 پىكخراۋىك لە لايەن دەۋلەتەۋە؛ خاۋنى -
 ئىمپىيازى رۇژنامە؛ قان پىدان؛ مافى تاييەت.
 (امپياز)

ئەمروپە: بابەتی ئەمروپە: مۆدە. (پدر؛ مد، باب)
بابا پیاو: [ناو] باو پیاو. (پدر خوانده)
بابادەم: [ناو] حەزەرەتی ئادەم. (آدم؛ شوهر حوا)
باباگوپ گوپ: [ناو] باو گوپ گوپ مەزاری چاکیکە؛
ناوی ناوچەییکیکە لە هەریمی کوردستانی-
عێراق. (لەسەر سینگە نەوتاییەکی
باو گوپ گوپ، نزیک تافگەکی بەرەو ژوووری
زێڕینی گڕ (پەشیو) (اسم پیر و نام منطقه
ایست)

بابان: [ناو] (۱) میرسلیمان کەمیرنشینی بابانی
لەسلیمانی دامەزراند، لەگەڵ تافیەکی فەیزو
لەبەگی (بەگزادە) دا کە لە بەینی دیواندەرە و
سابلاغا دەزین لە نەتەوێکی فەقی ئەحمەدی
دارەشمانەن؛ «مێژووی ئەدەبی کورد،
نووسینی عەلادین سەججادی، ل ۲۲۸ و
گەشتی ریج بو کوردستان ل ۲۹۷ و-
رگێڕ «محەممەد حەممە باقی» و شەجەرەنامە-
ئیلی فەیزولابەگی، نووسینی «حەسەن سەلاح
سوران» (بابان) (۲) باوان. (خانە پەدری) (۳)
بنەمالەییکی دەسەڵاتدار بوون لە سنە و
سلیمانی ئیمارەتی بابانیان لەو ناوچە دامە
زراند. «مێژووی ئەدەبی کورد». (بابان)
بابان ئاوا: مالهەباب ئاوەدان (ب) ئافەرەتی کە
خاوەندی کە سوکارە؛ مالهەباب ئاوەدان: بابانت
ئاوەدان یی. (کسی که خانه پدري دارد)
بابانویل: [ناو] پیرە پیاویک بە کلای گۆلینگدار

(ب) واتا بە؛ بچاوان: بە چاوان؛ بچارەکی:
بە چارپکی؛ بەتەنی؛ بەتەنی. (ب)
+ با: [ناو] (۱) هەوا؛ دەمار؛ فیز؛ خو
هەلمساندن؛ لووت بەرزە؛ خو بەزل زانین؛
بای کەلە؛ بای کە پۆ. (باد) (۲) دەسپیک و
ئەوێ؛ لەبای بەیانییەو هاتووم: لەئەوێ
بەیانییەو هاتووم؛ لەگەڵ؛ بە؛ باو جودی؛ با
ئەم حالە؛ (با این حال)
+ با: [پیشگر] خاوەن؛ با ئەدەب؛ با
فەرھەنگ. (پیشوند؛ دارای)
با ئاورد: [ناو] با ئاوەر؛ باھورد؛ پیاوێتە کە
قەیسەر هەشت کووپە خەزینە باری پاپۆ
دەکات کە لە شەپکدا کە لەگەڵ
خەسەرەو پەرەیز بووێتی دووری بختەوێتە-
مەیدانی شەپ، بەلام با دەپرفینی
بەرەو لەشکری خەسەرەو، وشەیی باد ئاورد،
یا باھورد یا با ئاورد لە وێر بووێتە باو. (باد
آوردە)
با ئاوردە: داھاتی بی پەنج و هەولدان.
(باد آوردە)
بائەم؛ بائەم؛ بەئەم؛ بەم؛ بائەم حالە؛ بەم
حالەو. (با این)
بائەمە: [بەند] ئەگەر چی؛ لەگەڵ ئەمەدا؛ بائە
مە کە نەخۆشبووم هاتم؛ ئەگەر چی کە
نەخۆش بووم هاتم. (با وجود)
+ باب: [ناو] باب؛ باو؛ پەواج؛ مۆد؛ بابی

و چه کمه و جلو بهرگی نا ئاساییه وه که هه-
 موو سالیک له شهوی له دایک بوونی عیسا
 مهسیحدا دیاری بو مندالان دها. (بابا نوئل)
 بابان ویران: [ئاوه ئاوه بهر] بابانکور؛ مالی دایک
 و باب ویران؛ بریتی له ژنی بی که س و کار و
 تهنیا کهوتوو. (کنایه از بی کس و کار شدن)
 بابانه: [ئاوه ئاوه] (۱) وه ک باب. (مانند پدر) (۲)
 بلوینی. (پدری)
 بابانی: جوړیک قوماشی به نرخه به ناوی
 عه شیرهی بابانه وه ناوی لئیراوه؛ هه رشت
 پیومندی به بابانه وه بی. (نوعی پارچه)
 باب برآ: [ناو] زپر؛ هاو باب. (برادر ناتنی)
 باب ده ست: [ئاوه ئاوه] وه رشکست؛
 به رشکست، نابووت؛ موفلیس؛ مافیگی.
 (ورشکسته)
 بابردوو: [ئاوه ئاوه بهر] (۱) هه رشتی سووک
 که با پفاند بیتی. (اشیاء سبک باد برده) (۲)
 (ب) هه رشتی سووکی بووده له. (اشیاء
 سبک) (۳) (ب) له ناو چوو؛ له ده ست چوو،
 مه چو به دواي کلاوی بابردوودا. «فولکلور»
 (از بین رفته)
 بابری: < بابردوو.
 بابزمه: [ناو] باویشک. (خمیازه)
 بابک: [ناو] ره چه له ک؛ بهر باب. (ریشه؛ نژاد)
 باب کوشتی: [ناو] بیک باب کوشتوو. (پدر کشته؛
 قاتل پدر)
 باب لمعه: عد؛ فد: [ناو] درگای گه ده؛
 جیگاییک که ریخوله به گه ده وه لکاوه. (باب-
 المعه)
 بابلوسک: [ناو] (ف. گیو) ده وران؛ سه رده م؛

سه ده. (دوران؛ عصر. سده)
 بابله کانی: [ناو] جوړی سه ما و هه لپه کی
 کوردی. (نوعی رقص کردی)
 بابلیسوک: [ناو] الووتی فیل؛ گیزه لوو که.
 (خرطوم. گردباد)
 + بابو: بوئ هه لگرتن؛ بوئ گیران؛ سه گ و
 تانجی که به بابو نیچیر ده دوزنه وه. (پیدا
 کردن به وسیله بو کشیدن)
 بابور: [ناو] ده ره لینگهی هه لیچراو (ورمالیدن
 پاچه)
 بابوره: [ناو] تیکه ی دریزی پیچراو؛ بابوله.
 (لقمه بزرگ و دراز؛ ساندویچ)
 بابونک: [ناو] بابوونه؛ گولی به بیوون. (بابونه)
 بابوون: [ناو] جوړیک عه تهره. (بابون)
 بابوهیز: بابویر؛ درزو که لینی دیوار؛ بادروخ.
 (منفذ باد)
 بابه لباب: (ب) جه دئه نده رجه د؛ زور له میژینه؛
 چه ندین پشت. (پدر درپدر)
 بابه راخ: ناوی شوپشگیر و شاعیری کورد له
 ئیلی داسنی که به فه رمانی خه لیفه
 مه نسوری عه بیاسی کوژرا. (بابرا.)
 بابه رو: باوکه رو؛ له وه ختی مردنی باب دا یان
 له وه ختی کاره ساتی دلته زین دا ده یلین. (بابام
 وای)
 بابه ژنی: [ناو] زپدایک. (زن پدر)
 بابه قوورته: [ئاوه ئاوه] چله نوک؛ مروقی
 بسته بالای تمه ن زور. (کوئوله)
 بابه ک: ناوی باوه گه وره ی ئه رده شیر
 بابه کان بووه. (پدر بزرگ اردشیر بابکان)
 بابه کی خوره مدین: ناوی شوپشگیری ده ورانی

خه لېفه‌ی عه‌بباسی (موعته‌سه‌م) بووه، که
 سه‌ر کرده‌ی خوږه‌م دینان و خه‌لکی مه‌حالی
 خه‌لخالۍ تازه‌ربایجان بووه، که دهرته‌نجام
 خه‌لېفه‌ی عه‌بباسی کوشتی. (بابک خرم‌دین)
 + بابهلۍ: [ناوت،] باوه‌لی؛ پیایوی پیری نایینی
 وه‌ک بابه وه‌لی؛ پیایوی خوا. (بابا ولی)
 بابهلېچ: [ناو] قامکی نه‌نگوستیله؛ براتووته‌له.
 (انگشت چهارم دست)
 بابهلېچک: [ناو] به‌سه‌ره‌اتی سالانه. (وقایع
 سالانه؛ سالنامه)
 بابهلېسک: [ناو] بابلېسک؛ گیزه‌لوکه؛ باگه‌ر؛
 گهرده‌لول؛ شایي جندوکان. (گردباد)
 بابهلېشک: [ناو] پوری گه‌لوو؛ لووله‌ی گه‌روو؛
 قوږ قوږاچکه. (مری)
 با بهیر: با بویر. < بابوهیر. (منفذ باد)
 بابی: [ناو] په‌یره‌وانی نایینی میرزا عه‌لی
 شیرازی، مه‌عروف به باب. (بابی)
 بابی: (۱) بلایي؛ بیلا بابی. (بگذار بیاید) (۲)
 باوکه. (بابا)
 بابی بابی: [ناو] (۱) باوه‌گه‌وره‌ی نه‌و. (پدر
 بزرگ او) (۲) گه‌مه‌ی مندالانه؛ نوغلانه‌که‌م
 له‌بی له‌بی سه‌رسووری من له‌مالی کی. واته:
 کوږه‌که‌م له‌وی له‌وی سه‌ر سوږی من (سه‌ر
 سوږ: شارواه) له‌مالی کی؟ هیما به‌کام مال
 ده‌که‌م؟ نوغلان: مندال، وشه‌ییکی تورکییه.
 (بازی کودکان)
 بابیت: [ناو] تیکه‌لاوی قورقوشم و قالایی که
 زور په‌قه و ناسوی یا تاغانی مونوږی لی چی
 ده‌کهن. (بابیت)
 بابیتی: ۱. باوکی. ۲. < بابیهت. (پدری)

بابی چاوبش: [ناو] پیری خیفزان و غه‌ییزان.
 (پیر غیب گو)
 بابی خیفزان: [ناو] (۱) پیری غه‌ییزان؛ ناوی
 پیری بووه له‌نایینی نيزه‌دیاند. (۲) پله‌ییکی-
 بالآ له‌نایینی زهرده‌شت‌دا. (پیرغیگو)
 بابیزوږک: [ناو] لافاو؛ سیلاو؛ له‌می. (سیلاب)
 بابیستانه: [ناو] حه‌قلی مه‌قو. (الاکلنگ)
 بابی کوچه‌ک: [ناو] پله‌ییکی خوارتر له‌بابی
 خیفزان له‌لای نيزه‌دیان. (یک درجه کمتر از
 پیر غیب گو)
 بابیهت: (۱) بابیه؛ په‌یازگه‌ی به‌هایه‌کان
 (بابی) (۲) باوکی. (پدری)
 بابالو: فند: [ناو] (ب) جلی ناسک و کون-
 کون؛ فیلترپی‌ه‌وای سه‌یاره. (لباس نازک.
 فیلتر)
 بابزوو: [ناو] نه‌و به‌فره‌که با بیمالی و له‌لاپا
 لان سووانه‌ی پی‌بکا؛ کلپه‌به‌فر؛
 ږنوو. (بهمن)
 بابشکیو: [ناو] قنچه‌که سلاو. < بویتان (گل
 مژه. سنده‌سلام)
 بابووسکه: [ناو] بابووسکه؛ خو له‌میش؛
 سووتکی کاغز و خو لی جگه‌ره و په‌رو.
 (خاکستر کاغذ و پارچه)
 بابووشکه: [ناو] چیلکه و کای‌نه‌رم که با
 هه‌لیده‌گریت؛ بابرده‌له. (خرده‌خاشاک)
 بابه‌ر: [ناو] په‌ونج؛ دواي هیلاکبوون-
 وعاره‌فکردن له‌به‌ربا دانیشن و تووشی بابه‌ر
 (په‌ونج) بووون. (سرماخوردگی از جلو باد
 نشستن بعد از عرق کردن)
 بابیچک: [ناو] سووږ هه‌لدانی با؛ بوږان؛

بادهف: بابلیسوک: گیزه لووکه. (طوفان)
 باپچهک: (۱) شه ته کدان. (محکم طناب پیچ
 کردن) (۲) ژان و پیچی که به هوئی-
 باکرده وه، له ناو زگدا هه ست ده کریت.
 (نفخ) (۳) با پیچه کی نان: تیروک. (وردنه)
 باپیران: باوک و باپیر گهل. (پدران)
 باپیره گه وره: [ناوت] باوکی باپیر. (پدر پدر
 بزرگ)
 باپشتیوان: پشتیواندار؛ پالپشتدار. (پاشتیان
 باپشی: [ناو] پزیشکی چاو. (دکتر چشم)
 باپیکردن: [چاوگهت] مووش پیکردن؛
 سک ماساندن و سک پهناندن.
 (حرص کسی رادر آوردن. باد کردن
 به چیزی)
 باپلیک: [ناو] گهرده لولول؛ باگه؛
 گیزهبا؛ با گیزه؛ شایی جندوکان؛ گه په پیچ؛
 گیزه لووکه؛ باگروکه؛ باگه پروک؛ باگه روکه.
 (گردباد)
 با پیو: [ناو] که رهسته ی نه ندازه گرتنی توندیی
 و ته وژمی با. (بادسنج)
 باپیوان: [ناوه] [ناو] باپیقان؛ هه تیوچه؛ هه تیم-
 چهره ک؛ هه تیم. (یتیمچه).
 بات: بری؛ له باتی. (بجای)
 باتانی: [ناو] جاش؛ جاجم؛ به تانی؛ په توو.
 (جاجیم)
 باتری ته: [ناوت] عه مباری کاره با که له
 ده فریکی (ئیلکترو لیز) و دوو ئیلکتروود
 پیکدی. (باطری تر)
 باتری ساز: [ناوبک] کاری دروستکردن یان شارژ
 کردن یا چاک کردنه وه ی باتریه. (باطری ساز)

باتری سازی: [ناو] (۱) کاری که سیک که ناوی
 باتری سه یاره ده گوریت یان شارژ (پر) ی
 ده کاته وه یان له کاروباری که رهسته ی
 کاره بایی سه یاره دا ئیش ده کا. (۲) شوینی
 کردنی نه وکاره. (باتری سازی)
 باتری وشک: [ناو] قووه؛ قه وه؛ قووه ی
 چراقووه. (باطری خشک)
 باتری هه تاوی: [ناو] قووه (بیلی) هه تاوی که
 به خور شارژ ده بیته وه. (باطری خورشیدی)
 باتسی: [ناو] جه ژنیکی له بیر چووی ئیزه دیانه
 نپیک به کاتی جه ژنی کریسمه س به پړوه
 ده چوو. (باتسی)
 باتک: [ناو] [ناو] گهردان؛ که وچکی گه وره ی
 ناوه له گوین تن. (آبگردان)
 باتلاغی: [ناوه] [ناو] حاله تی زه وینیک که
 باتلاغ بی؛ حاله تی زه وینیک که قور او بیست و
 مروفتی هه له چه قیت. (باتلاقی)
 باتمان: [ناو] قورسای ۲۶ کیلو. (باتمان)
 + باتوو: [ناو] عه شیره تیکه له بووتاندا.
 (عشیره باتو)
 با تووبه ند: [ناوت] [ناو] رامازی به ستنی باتوو
 به تایهت بو که سیک که قور پیست. (خایه بند)
 باتوودان: [ناو] هه ویج؛ پیستی گون.
 (پوسته خایه)
 باتوون: فرد؛ فند: [ناو] (۱) شوشکه؛ شیر ی
 کورت. (۲) باتوم؛ قولله دار یان لاستیکی
 دهستی پاسه بان و پولیسی قه دیم. (باتوون)
 باتوونی کاره بایی: [ناو] میله ی کاره بایی بو
 نه شکه نجه ی به ندی. (باتون برقی)
 باته: پال تو؛ جه مته؛ کن تو؛ لای تو؛ بال ته.

(نزدتو)

باتهرییه: [ئاوه لئاو] بائه ده ب؛ خاوه ن
نزاگه ت؛ خاوه ن تهرییه ت. (باتریت)
باته گیر: [ئاوه لئاو] به تگیر؛ کارزان؛ به مشوور.
(باتدیر)

+ باتیدان: [چاوه گه ت] باتیکردن به ناسووس
یان به قه له مه فوو کردنه ناو لاشه ی تازهل بو
جیا بوونه وه ی پیست له گوشت و باشتر
کهول بوون. (باد کردن)
باتیسک: [ناو] خوشکی شوو؛ دش. بالذ.
(خواهر شوهر)

باتیکردن: [چاوه گه ت] (۱) فوتیکردن؛
پر کردن له با. (۲) (ب) دنه دان؛ شووتی وه بن
ههنگل نان؛ هان دان (باد کردن و هندوانه زیر
بغل گذاشتن، ترغیب)

باج خوازی: <باج؛ به زور مملی پاره یان
شتیک ویستن. (باج خواهی)
+ باجگر: [[ئاوه لئاو + ناو، بک] له پابووردوودا
پیاوی لات و زوردار به زور باجیان له خه لک-
ده ستاند. (باجگیر)

باج لیگرتن: (ب) ناخوونه ک له ئه مانه ت یان
له شتی که سیک دان. (کنایه ناخونک زدن)
باجووا: [ناو] باجی به باجی؛ ژنی که ژن به ژنی
پیکراییت. (زن گرفتن تواتری)
باجووج: [ئاوه لئاو] شوخی باز؛ گالته چی.
(شوخی)

باجه: [ناو] بو تکه؛ گیشه؛ ده ککه؛ وه تاغه ک؛
وه تاغیکی بچووک بو فروشگی
بلیتی (پسووله) ی سینه ما یان فروشگی
ورده واله. (باجه. گیشه)

باجه لان: ناوی خیل و مه لیه ندیکه له نزیک
خانه قین. (سرزمین باجلان)
باجه لانی: خه لکی باجه لان. (اهل باجلان)
باجه ی بانگ: شوینی پاره سپاردن و پاره وه-
رگرتن له بانگ. (باجه بانگ)
باجه ی بلیت: وه تاغی چکوله ی فروشتنی
بلیت (پسووله). (باجه بلیت)
باجه ی ته له فوون: [ناوت] کیوسکی ته له فوون له
ته له فوون خانه یان سه رشه قام. (باجه تلفن)
باجه ی پووست: [ناوت] شوینی نامه
پووستکردن له ئیداره ی پووست. (باجه پست)
+ باجی: [ناو] پله ی حه و نوته ی موسیقا.
(اندازه گام موسیقی)
+ باجی: [ناو] زردایک له هه ندی بن زارواه-
دا. (نامادری)
باجی پی: [ناوت] کریی ده رباز بوون له ریگا یان
ئوتوبان. (عوارض)
باجی سمیل: [ناوت] باجی مله پوری و
لاتیگه ری و سمیل قه ویه تی که له قه دیمدا
له خه لکی بینه و ده ستینرا. (باج سیل)
باجی سه ربار: [ناو] پیتاکی سه ربارانه. (باج
سربار)
باجوو: [وته] حه رف) کاری ئه مری] بلی؛ باچه؛
بیژه؛ بووشه (یگو)
باجه: [کاری ئه مری] باچوو؛ بیژه؛ بلی. (یگو)
باجک: [ناو] (دی میله) دانه ویله بیکه له هه رزن
گه وهره تر، ساقه ته که ی ده که ن به گسک.
(دانه ایست ازارزن بزرگتر)
باحال: فد [ئاوه لئاو] (۱) سه ر زیندوو. (زیر و
زرنگ) (۲) خاوه ن ئاکاری له به ردلان.

(باحال) (۳) له سه رحال؛ به که یف. (سرزنده. سرحال)
 باخېم: [ئاوه لئاو] [ناوی بک] هه رهس کار؛
 ته کمیشی باغ ده کات یان داری باخ دمېرته-
 وه. (هرس کننده باغ)
 باخ پرین: [چاوگه، ت] (۱) ته کمیشی باغ.
 (۲) بزینی باغ؛ ههرسی باغ. (بریدن باغ)
 باخت: فند: [چاوگه ی کور تکر او] له کور دیدا
 تم وشه به به ده گمن به ته نیا دمو تریت و له-
 گهل کار (فیعل) ی کردندا دمو تریت: په وتی
 دانان؛ دوپان؛ باخت کردن؛ به خت کردن؛ له ده-
 ستدان؛ دوپانندن؛ (مصدر مرخم باختن)
 باخته: له ئاو یستادا به مانای (باکور) هاتوو.
 فند: [تاو] (ف. مشه) پروژ تاو؛ خوړنشین؛ (باختر)
 باخچه وان: [تاو] ئاگاداری باغچه یه.
 (باغچه بان)
 باخچه ی مندالان: [تاو] جیگه ی ئاگالیوونی
 مندالان، پیش له تمه منی چوونه مه درسه؛
 پارکی مندالان. (کودکستان؛ پارک کودک)
 باخدار: [ئاوه لئاو] پیشه ی باخداریه؛ خاوه-
 باخ؛ باخی هه یه. (باغدار)
 باخستن: باکه وتن؛ باکه ی خست.
 (بادخوا بیدن)
 باخله: [تاو] عه ماره شه تل؛ دوو کانه شه تل؛
 که رته زه وییک که تووی پیداده چینن بو
 شه تل؛ خه زانه. (انبار نشاء)
 باخوا: [ئاوه لئاو] (دیندار؛ خواناس؛ پیاو خاس.
 (باخدا)
 + باخواردن: (۱) هه لختنی جلی شور دراو بو
 وشک بوونه وه. (بادخوردن) (۲) پیچ خواردن؛

خول خواردن. (پیچ خوردن)
 + باخوش: [ئاوه لئاو] له بار؛ باوخوش.
 (خوشدست)
 باخوشه: [تاو] که وچک یا داریکی پان بو
 شیواندنی دوکولیو. (قاشق بهم زدن آش)
 باخوه: [کاری نه مری] باخفه؛ قسه بکه؛ (حرف
 بزن)
 + باخه: [تاو] باغه؛ ته زیجی باغه؛ جنسی
 جوړیک مووروو. (باغه)
 باخه خواز: [تاو] سوال که ری باخه گنم و جو.
 (سائل باقه غلات)
 باخه فتن: [چاوگه، ت] یا که وتن؛ ویستانه وه ی
 با؛ (ب) له به ین چوونی لووت به رزی؛ له فیز
 و ثیفاده و ته که بور که وتن؛ باکت خهفت؛
 ئارام بوویه وه؟. (باد خوابیدن)
 باخه لېر: [تاو، بک] باغه لېر؛ گیرفان بر. (جیب
 بر)
 باخه له: [تاو] باغه ل؛ بن باغه ل؛ گیرفان. (بغل؛
 جیب)
 باخه وان: [تاو، ت] ئاگاداری باخ؛ نهوی که کاری
 په روه رده کردنی گیاو گول و داره له باخ دا.
 (باغبان)
 باخه وانی: (۱) زانستی کاری باخه وانی. (علم
 باغبانی) (۲) په وتی چانندن و په روه رده کردنی
 گول و دار و گیا له باخدا. (باغبانی) (۳) کاری
 باخه وان. (کار باغبان)
 باخی وه حش: [تاو] جیگای پراگرتنی حه یوان-
 گهل بو پیشانندان به خه لک. (باغ وحش)
 باخی: [تاو] گه وره ی فله. (بزرگ عیسوی ها)
 باخیر: [تاو بک] خه به ره ین؛ به رسه ف-

هين. (خبررسان)

باخيره: [ناو] باكر و قه: بوزان؛ با و كرپوه
پيکه وه؛ بادهف. (بوران)

باخی گولان: [ناو] گولزار؛ گولستان؛ باخی پرم
له گول. (گلستان)

+ باد: [ناو] با؛ ههوا؛ (به وهی بادیهه وایه ده لاین
کورته بالایه). (ب) ته که بور؛ فیز؛ لووت
به رزی. (باد)

+ باد: بی؛ زینده باد: بزی. (باد)

بادناورده: (۱) < بائاورده؛ شتیک که با له-
گه ل خوی بیه نیئت. (۲) [تاوه لئاو] (ب) مالی
بی تیکوشان هاتنه ده ست. < بائاورده (باد
آورده)

بادابادا: [ناو] گورانییکه له نیران بو زاوا و
بووکی ده لاین. (بادابادا مبارک بادا)

باداروک: [ناو] ده سربله ی سهری مندالی ساوا؛
گوله سهر. (دستمال کوچک نوزاد؛ گل سر)
باداری؛ واداری؛ تووشی نه خوشینی په نمائی
چوک و جومگه (جومگه) ی له ش هاتوو
(رماتیسم)

باداریتی: [به ره می چاوگه] دوو چاری
په نمائی له ش بوون. (دچار اماس بودن)

بادام زمینی: [ناو] بهری داریکه توخلیکی
قهوی و کفله هیه و له ناوکی فهنوق
ده کا و که میک دریزتره و ده خوریئت. (بادام
زمینی)

بادام هیندی: [ناو] بهری داریکه که له هیند
ده پرویت؛ ده خوریئت و تیکه لاوی ناچیل (چه-
ره ز) ی ده کهن. (بادام هندی)

بادامی: [تاوه لئاو] (ب) له وینه ی بادام؛ وه-

ک: چاوبادامی؛ هه رشت به بادامه وه پیوندی
هه بی. (بادامی)

بادامی تال: [ناو] بادامیک که تامی تاله و پرون
بادامی لیده گرن. (بادام تلخ)

بادامی کاغه زی: پسته به هیف؛ بادامی توخل
ناسک. (بادام کاغذی)

بادامی کیوی: بادامه کیویله. (بادام وحشی)

بادایی: [پا بورو ووی بادان] هه ستوو؛ گرز بوو؛
بادراو. (ریسیده)

باده بان: [ناو] جوړی په رده له قوماشیکی قایم
که به ده که لی پاپوره وه قایم ده کریت و به
هیزی با پاپور ده خاته ری. (بادبان)

بادرموش: [ناو] کون و که لینی خانو؛ بادرز؛
بابویر؛ (درز در و دیوار خانه)

بادروخ: [ناو] بادرز؛ باده لاین؛ بادرموش؛ بابویر.
(منفذ باد)

بادرم نگبوو: [ناو] بادره شکبو؛ بادره نجبو؛
بادرم نگبو؛ گیایکه عاره قیکی بوئوخوشی
لیده گیریت. (بادرنج بو.)

بادرپزه: [ناو] پاپوزه. (میوه باد انداخته)

بادرپسه: [ناو] (۱) سه لکه ته شی. سه ره دووخ.
(سردوک) (۲) فر فرو که؛ فر فره ی مندالان.
(فر فره) (۳) ده وار. (چادر) (۴) کومانج؛
هه وره بان. (کماج)

بادک: عه شیره تیکه له ولاتی بوتان.
(عشیره ایست)

بادکیش: [ناو] با که ش؛ که له شاخ. (بادکش)
+ باد: (۱) مه ی؛ (می) (۲) بای بده، کرزی بکه.
(بریس. بیپچان)

(۳) گشته، کرزه. (ریسیده شده) ۴. هه وایه (باد

هواست): (وهره ساقی به کول^۱ یننه دلّی که یلم به هوئی باده، به جامی^۲ مهی خه لّاتم که و سه- ری تونگه م له بو^۳ باده، شهرابی^۴ ئالی یا قووتی بده دمستم فه لک باده، تهپ و توژی خه یالّات وخه فته تباریم وه بهر بادم) «حه سه سن سه لاج سورن» (می؛ بیج؛ ریس زیاد؛ باد؛ باده هواست). باده چی: [ئاوه لّناو] مه یفروش؛ مه یخانه دار. (میفروش)
 بادهر: [ناو] (۱) شتیک که بای لیدهر چی.
 (دارای منفذ باد) (۲) کرزده کا و بایددها. (ریسنده) (۳) جهر بادهر. (بیج کوشتی)
 + بادهر چوون: [چاوگه، ت، یه نجه ری؛ ته گهر یان توپ کون بوون؛ (ب) با نیشتنه وه و له لووت بهرزی که وتن؛ (ب) له فیز و ته که بور که وتن. (پنچر)
 بادهف: [ناو] باده وه؛ بوژان؛ با و به فر بارین یکه وه؛ بای توند که به فر رامالی^۵. (طوفان)
 بادهک: [ناو] آناچار؛ بیج کوشتی؛ جهر بادهر. (بیج کوشتی)
 باده مهک: [ناو] لووی ژیریست؛ گروقه ر. (غده)
 باده نوشی: [ناو] مهی خوار دنه وه. (باده نوشی)
 بادیان: [ناو] بادیانه؛ رازیانه. (رازیانه)
 بادیه: [ناو] جامی بجووک؛ ده فری چکو له. (ظرف کوچک)
 بادین: [ناو] (۱) گوئیکی گه وره یه له به ینی موسل^۶ و همولیردا. (دریاچه ای نزدیک هولیر)
 بادیناوا: ناوی گوندیکه له نزیک کیوی قهندیل. (اسم دهی است)
 بادینی: [ئاوه لّناو + ناو] زبان و خه لکی

بادینان. پیوه نه یدار به بادینه وه. (زبان و اهل بادینان)
 بادی هه فا: [ئاوه لّناو] له خوده رچوو. (متکبر)
 + بار: [پاشگر] بوئی هیه له وشه ی جو بار و پو باردا و اتای (یوار) بدا و له پیشدا جو بار و پو بار بوو بیتن. (پسونده بار)
 + بار: [ناو] (۱) ئیزنی چوونه باره گای سولتان و گه وران. (۲) باری کاره بایی. (۳) پیشخوانی مه یفروشی. (۴) گنجه ی تایهت بو دانانی مهی. (۵) که رت. (ده بار، سه دبار). ده فعه، پات. (۶) ره ستورانی تایهت بو پیاله- فروشی و خوار دنه وه؛ جیگای دانانی خوار دنه وهی جو راو جو ر. (بار)
 بارئاسیاو: [ناو] باره ئاش. (بار آسیاب)
 باره ئاش لیگردن: [چاوگه، ت، یار بو ئاش بردن و به ئارد کردن (بردن بار به آسیاب و آسیاب کردن). (ب) چمه دریزی. (کنایه (وراجی)
 بارئه ناز: [ناو] (۱) باره ناز؛ جیگای باردا گرتن. (۲) شوینی بار لیدان و باردا گرتن له ئیسکله ی به ندر. (بارانداز)
 باراخودی: (فمشه). (ب) بهش یان پشکا خودی؛ زه کات. (زکات)
 باراف: عه شیره تیکی کورد له دیار بکر. (اسم عشیره ایست)
 بارام: (۱) به هرام ناوی پیاوان. (نام مردانه)
 (۲) ناوی ئه ستره ی میړیخ. (سیاره مریخ)
 + باران: [پاشگر] به ناوه وه ده لکی و اتای رژاننده خوار ددها وه ک، توپ باران، بهرد باران، گولباران. (پیواژه؛ باریدن)
 باران بارین: [چاوگه، ت، هاتنه خواره وهی

باران. (باران باریدن)

باران پیوی: [ناو] لقی له زانستی بووم ناسی که له چلونایه تی و راده ی باران له شوینگهل و و مرزگه لی جوراوجور دهویت. (باران سنجی)
+ باران دادان: [چاوه ت] هه رشت یان میچ یان په شمالی که ناوی باران دابدا. (نشت- باران بداخل چادر)

بیاراندن: [چاوه ت] کاتییک مریشکیکی جووچکه له بهر جووچه له کانی له خووی دوور ده کاتهوه به هووی گهوره بوونیا نهوه. (وقتی مرغ جوجه هایشرا از خود دور میکند)

باران دیده: < بالان دیده

باران کوت: [ناو] سفت بوون و کوترا نی

جیگاییک به باران. (باران کوب)

بارانگر: [ناو] هه رشوینیک که باران بیگریتهوه.

(باران گیر)

باران لیدان: [چاوه ت] (۱) له بهر باراندا

مانهوه و ته ربوون. (۲) باران له هه رشتیک

بکهووی. (باران خوردن)

بارانه: (۱) کری یار. (کرایه بار) (۲) ههوا

و گورانیکه. (اسم ترانه ایست)

بارانه ی سه ره به قه پوچکه: کلاو به سه ره؛ بارانی

به خو پرهم و دهنک گه وره. (باران تند)

بارانه ی سه ره به کلاوه: ریژنه بارانی

تونند؛ کلاو به سه ره؛ شهسته بارانی به ته وژم.

(باران تند)

بارانه ی ورد: نهرمه باران. (باران نم نم)

بارانه ی وهشت: په هیله باران؛ بارانی به خو پرهم و

دهنک گه وره. (باران بشدت)

+ بارانی: (۱) [ئاوه ناو] هه رشت پیوندی به

بارانه وه بی؛ هه وری بارانی؛ هه وای بارانی.

(۲) [ناو] جووی بالته ی ناسک که باران

ناده لینی (دای نادا) (بارانی)

بارانی به له: به بارانی ده لین که به شه ندازه ی

پیویست بو شین بوونی ده غل بیاریت. (باران

کافی برای روئیدن غلات)

بارانی توند: شهسته باران. (باران تند)

بارانی ده سگرد: بارانی که به گو پرانی په موتی

هه وره ده بیاریتن. (باران مصنوعی)

بارانی ناوه خت: بارانی بیواده که زهره ره له

کشت و کال ده دا. (باران بیموقع)

باریاج: [ناو] یاجی که له هه رکول و هه ر

باریک ده ستی ریت. (بارانه)

باربارانی: [ناو] یاره خوینی؛ کول کو لینی.

(بازی نوجوانان)

باربارکی: [ناو] کول کو لینی. (بازی نوجوانان)

باربه ره: [ناو] (۱) یاره به ره؛ بارگینی باری. (۲)

کول به ره؛ یاره به ره. (باربر)

باربه ری: [ناو] (۱) کولکیشی. (۲) بنکه ی

پا گو یزانی باری خه لک به همز؛ بونگای

(نوو سینگه) ی باربه ری. (باربری)

باربه ژن: [ناو] ته لیسمی هه لواسراو

(ئاو یزانکرا) و به له ش دا. (طلسم آویزان بر

بدن)

+ باربه ستن: [چاوه ت] (۱) پیچانه وه و

به ستنی بار. (ستن بار) (۲) (ب) به پوول و

پاره گه بین و جیی خو قایم کردن له ژیاندا.

(به آلا ف و تولوف رسیدن)

+ باربه نند: [ناو] (۱) هه رشت که باری پی

بیه ستن. (۲) ته رک یا شوینی بار له سه ردانان

له سه رسه ياره‌ی سواری. (۳) که سیک که بار
 دمیستی. (باربند)
 باربه‌نیش که رده‌ن: باری پیچاوه‌ته‌وه؛ بار
 بهندی کردوه. (بار بندی کرده)
 باربه‌ها: [ناو]نپشک؛ ته‌وکچه که براکه‌ی
 دایناوه ژن به‌ژنی پی‌بکات؛ په‌سمیکی کون و
 کریت بوو له‌قدیدما (خواه‌ری که برادرش
 برای عوض کردن با دختری دیگر و عروسی
 در نظر می‌گرفته)
 بارپیچ: [ناو، بک و بهر] (۱) که سیک که بار
 ده‌پیچیت‌هوه. (۲) شتیک که له باربه‌وه
 ده‌پیچن. (بار پیچ)
 بارچه‌وتی: [ناو]به‌ره‌می‌چاوه‌ی بارکه-
 چی (لاری)؛ (ب) نا‌استی و نه‌گونج‌اوی.
 (بارکچی)
 + بارخانه: [ناو] (ب) سمت‌وساتان؛ سمت و
 بارخانه. (کنایه از باسن بزرگ)
 باردا: [ناو]چومیکه له سوری‌ا. (رود باردا)
 + باردار: [ناو] [ناو] (۱) ناوس. (۲) [ناو] زمانی
 باردار و ته‌م گرتوو یان (به‌لغ گرتوو). (باردار)
 باردان: [چاوه‌ت] اگرژ کردن؛ بادان؛ پستن.
 (پیچ دادن)
 بارزانی: له‌قه‌می‌ه‌زرتی ما‌پ‌شال‌مسته‌فا
 بارزانی‌خه‌بات‌گپری نه‌م‌ری کورد. (لقب
 حضرت زین‌العابدین مصطفی بارزانی).
 بارزه: [ناو] جیوه‌ی دار. (صمغ درخت)
 باری‌ژیان: (۱) قورسایو بارگرانی ژیان. (۲)
 چونه‌تی ژیان؛ په‌وتی ژیان (طرزو شیوه
 زندگی)
 بارسا: [ناو] بارست؛ بارستا؛ قیلله‌ت. (ضخامت)

بارس‌فک: [ناو] [ناو] که‌بار؛ بارسووک؛
 (ب) بی‌خه‌م؛ بی‌په‌روش. (سبک بار؛ بی‌غم)
 بارسووک: [ناو] [که‌م بوونی که لویه‌لی مال؛
 (ب) بی‌ته‌رکی. (سبک بار)
 بارقه: [ناو] بوران؛ په‌شه‌با. (بوران)
 باروفت: [ناو] زه‌وییک که با خوله‌که‌ی
 بردی‌با و بوران؛ باره‌ش. (بارفت؛ بوران)
 بارفیکس: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] که‌ره‌سته‌ی-
 وه‌رزشی ژیمناستیک. (بارفیکس)
 بارقورس: [ناو] [ناو] بارگران؛ (ب) وه‌ژیر
 مه‌ینه‌ت که‌وتوو. (بارسنگین)
 بارقوول: [ناو] [ناو] خوراکر؛ به‌پشوو بی‌هن
 دریژ. (مقاوم)
 + بارکردن: [چاوه‌ت] (۱) بارلیدن.
 (بارزدن) (۲) (ب) مال پویشتن له جیگاییکه‌وه
 بو جیگاییکه‌ی تر؛ مه‌پو بارمه-
 که. (کوچ کردن) (۳) (ب) قسه‌ی ناخوش
 خسته‌سهر. (۳) بار کردن)
 بارکوله: [ناو] باری چکوله. (بار کوچک)
 بارکیشی: [ناو] به‌ره‌می‌چاوه‌ی
 (۱) بارکیشان؛ هم‌الی. (هم‌الی) (۲)
 باره‌له‌سه‌نگاندن و به‌قه‌پان یان به
 ترازوکیشان. (توزین کردن بار) (۳) کاری
 که سیک که ته‌و ئیشه‌ده‌کا. (بار کشی)
 بارگر: [ناو] حه‌ماله بو نه‌پووخانی دیوار. (چوب
 حماله دیوار)
 + بارگه‌چی: [ناو] (۱) کاروانچی. (کاروانی)
 (۲) ژنی کاره‌که‌ر که له‌گه‌ل بووک ده‌چی بو
 مالی زاوا و بو ماوه‌ییک ده‌مینیت‌هوه. (کلفت
 که‌با عروس میرود و می‌ماند)

بارلیدان: [چاوه‌ت، باربارکردن؛ بار خستنه
 سهر باره‌بهر. (بار زدن)
 بارنج: رنج به‌با. (رنج به‌باد)
 + بارنه‌بردن: [چاوه‌ت] (ب) یاخیوون؛
 سهرکیشی؛ که‌له‌وه‌کیشی؛ نافه‌رمانی؛
 ژیربارنه‌چوون. (بار نبردن. زیر بار نرفتن)
 بارنه‌وه‌ری: [ناو] (ب) بارنه‌بردن و کو‌لنه‌دان.
 (نافرمانی)
 بارووسه‌رزمانی: [ناو] باری‌سهرزبان. (بار
 زبان)
 باروک: [ناو] شیوازیکي موسیقای ثورووییه.
 (باروک)
 باروبنه: [ناو] مال‌کوچ؛ بارگه‌وبنه. (باروبنه)
 باروزکا: [ناو] بارنه‌نداز؛ باره‌ناز. (بارانداز)
 باروشه‌ی کاره‌بایی: په‌نکه؛ باوه‌شیني
 کاره‌بایی. (پنکه)
 باروم: به‌هیني. (بیاوردم)
 بارون: [ناو] له‌قیمی پیای گه‌وره له نورپا؛
 عینوانی پیای گه‌وره‌ی نهر مهنی. (بارون)
 باروو: [ناو] (۱) بوج و باروو؛ دیواری به‌رز.
 (برج و بارو) (۲) بارووت. بارووت. (باروت)
 (۳) باربوو؛ یارمه‌تی زهرمر لیکه‌وتوو. (کمک
 به‌خسارت دیده)
 بارووت پیژ: [ناو] بیک‌بارووت چیکهر. (باروت
 ساز)
 بارووت‌خانه: [ناو] (۱) جیگای دروستکردنی
 بارووت. (کارخانه‌باروت) (۲) عه‌مباری
 بارووت. (انبار باروت)
 بارووت‌ساز: [ناو] بارووت چیکهر. (باروت ساز)
 بارووت‌کهر: [ناو] بارووت چیکهر. (باروت‌ساز)

بارووته: [ئاوه‌لناو] خو‌پړی؛ له‌ش‌گران؛
 تمه‌بل. (تبل)
 بارووتی: بارووتی. [ناو+ ئاوه‌لناو] (۱) ناوی
 جوړیک چای وشک و ورده. (چای باروتی)
 (۲) ههر شت پیوندی به بارووته‌وه هه‌بیټ.
 (باروتی)
 بارووتی بی‌کوکه‌ل: [ناو]، جوړیک بارووت
 که‌له‌کاتی سوتاندندا دووکه‌لی‌نییه. (باروت‌بی-
 دود)
 بارووتی په‌ش: قهره‌بارووت؛ بارووتی ئا
 سای. (باروت سیاه)
 بارووتی لوکه: [ناو] بارووتی په‌موو؛ ماکیکی
 لوکه‌ئاسایه که زوو ئاورده‌گریټ (باروت‌پنبه)
 باروود: تد: [ناو] بارووت. (باروت)
 بارووف: [ناو] گژه‌با. (باد تند)
 باروون: [ناو] له‌قیمی پیای مووسایی.
 (بارون)
 باره: [ناو] واره؛ بابه‌ت؛ له باره‌ی کیوه قسه
 ده‌کهن. (باره)
 باره‌اوردن: [چاوه‌ت] (۱) بار ئانین؛
 هاوردنی بار. (آوردن بار) (۲) باره‌اوردن؛
 هاوردن وهر؛ په‌عه‌مه‌ل‌هینان. (بار آوردن)
 باره‌بی: (۱) [ناو]، کو‌لیک داربی؛ باریک
 داربی. (یک بار چوب بید) (۲) باربوو؛ باره‌بوو؛
 کو‌مه‌کی مالی (کمک مالی)
 باره‌بی‌کردن: [چاوه‌ت] باربوو‌کردن؛
 کو‌کردنه‌وه‌ی کو‌مه‌کی مالی بو‌که‌سیک.
 (جمع کردن کمک مالی برای کسی)
 باره‌خوی: (۱) باره‌خویی بارکراو. (۲) جه والی
 پر له‌خوی. (بار نمک) (۳) گه‌مه‌ییکه؛ بار

بارانی. (اسم بازی)

باره دار: (۱) [ناؤ] داری له بار به ستراو؛ کوټلیک دار. (بار هیزم) (۲) [ټاوه لټناو] ټاوس؛ تولدار؛ زکږ. (آبستن. حامله) (۳) باره- دار؛ به رد دار؛ به مهربه دار. (بهره دار)

باره سیاو: [ناو] باره ماش. (بار آسیاب)

باره سیاو هاپ: [ناو] بک [باراش لیکه ر. (کسی که بار را آسیاب میکند)

باره که: [ناو] مریشکی باړ؛ باروکه. (جوجه مرغ یکساله)

باره لگرتن: [چاوگه مټ] (۱) کوټل هه لگرتن. (بار برن) (۲) (ب) ژیرباری ژیان چوون و پهنج و زه حمهٔ کیشان. (زحمت کشیدن) (۳) ژیر بار چوون. (زیر بار رفتن)

بارهنگ: [ناو] ټووی گیای پکیشه بو قوڅه باشه. (بارهنګ)

بارهینان: [چاوگه مټ] (۱) په روه رده کردن. (بارآوردن) (۲) بار هینان. (وهک) له بانه وه، باریکی هینا بو سه قز. (حمل بار)

+ باری: (۱) هر شت تاییهٔ به بار کیشی- بیټ وهک ته سپی باری. (باری) (۲) هاتنه خواره وهی له سهریه ک له پابووردودا؛ وهک: باران باری. (بارید) (۳) یه که ی گوشار به رانیه به ۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ پاسکال له فیزیک دا. (باری) (۴) کورتکراوه ی باری تعالا: (تا که س نه لی به کوردی نه کراوه مه دحی باری) «حقیقی». (باری)

باری: (۱) دمه ستاوده سترکدن؛ باری به هه ر حال، هه ر چوټیک بیټ. (۲) یه ک بار؛ یه ک کوټل (۳) یه ک جار؛ یه ک که پټ.

(باری)

باریتون: [ناو] ده نگی (پیاوانه) له بهینی باس و تیټوردا له موسیقادا. (باریتن)

باری تهعالا: خوی گهورم. (باریتعالی)

بارینوڅ: [ناو] بارو دوڅ. (وضع؛ موقعیت)

بارپړزان: گه لاړ پړزان؛ بریتی له پاییزی درهنگ. (برگریزان)

بارپسه دوڅ: [ناو] سه لکه ته شی؛ سهره ته شی. (سردوک)

باری سهرزمان: [ناو] به لفی سهرزمان. باروسه- رزمانی. (بار زبان)

باری سهربار: [ناو] ناو بار. (ب) موزاحیم؛ باری که له سهر کوټل وباری سهرشان داده نریت (بار سربار)

باری سهرشان: [ناو] (۱) وه زیفه؛ ټهرکی سه- رشان. (وظیفه) (۲) سهر بار بوون؛ زحمهٔ و دهر دیسه ر. (سربار شدن)

باری عام: [ناو] ټیزنی به عام چوونه باره گای گهوران. (بار عام)

باری کاره بایی: [ناو] اړاده و ټهن دازه ی هیزی کارمبا که له خه زینه یا (ژنپاتور) وهرده گیریت. (بار برقی)

باریکایی: [ناوټ] شوینی هه ره باریکی هه ر شت. (جای باریک هر چیز)

باریکبیر: [ټاوه لټناو] ورد بین؛ بیرتیز. (باریک بین)

باریکبیری: [ناو] چوټیه تی بهوردی تیټفرین؛ بیرتیزی. (باریک بینی)

باریکبین: [ټاوه لټناو] وردبین؛ زورسه رنج دهر. (باریکبین)

باریک‌بینی: [ناو] وردبینی؛ چوڼیه تی وردبین
 بوون. (باریک بینی)
 باریکه‌پ: [ناو] تووله‌پې؛ پښگای ته‌نگه‌به‌ر؛
 پښگای ته‌سک. (راه‌باریکه)
 باری‌لیو: [ناو] به‌لنی سه‌رلیو؛ لیوی بارگرتوو
 (لیو به‌بار و تازیه بارم) (قشر روی لب)
 بارین: پاشگر؛ هاتنه‌خوار. خو‌لبارین: گولله-
 بارین، باران بارین. (باریدن)
 بارپن: [چاوگه] باره؛ باراندنی ئا‌زال. (بع بع
 کردن)
 باریه: [ناو] بو‌ریا؛ حه‌سیر؛ پایه‌خی له جه‌گن
 چی‌بوو. (بوریا)
 + باز: (۱) ته‌سپی نیو‌چاوان‌سپی. (اسب
 پیشانی سفید) (۲) باز. (ف گیو) دیسان؛ هم؛
 دووباره؛ ژی. (باز)
 + بازپ: پوزی، یاکاتیکی دیاریکراو له مانک
 یا حه‌وتوودا بو‌کپن و فروشتنی مآلات و
 ئا‌زال له شوپنیک دیاریکراودا؛ وه‌ک بازپ
 قه‌باخکه‌ندی. (بازار)
 بازپه‌سند: [ئاوه‌لناو-ئاو] قاییلی فروش؛
 موشته‌ری په‌سند. (بازار پسند)
 بازپچه: [ناو] گوزهر و شوپنیک که چند
 دووکانی تیدايت. (بازارچه) + بازپ‌گه‌رمی:
 [به‌ره‌می‌چاوگه] تاريفی زور و به‌درو بو
 فروشتنی شتيک يان خوشيرين کردن. (بازار
 گرمی)
 بازپي: [ئاوه‌لناو] (۱) کاری بازپي: کاری هو-
 نه‌ری بو فروش و په‌چاو نه‌کردنی ورده‌کاری
 له هونه‌ره‌که‌دا. (۲) [ناو] نه‌وه‌ی له‌بازاردا
 موعامه‌له ده‌کا یا دووکانی هه‌یه. (۳) (ب) کار

یا شتی بیبایه‌خ و سه‌رسه‌ری. (بازاری)
 بازپي نازاد: کپن و فروشتنی بی‌گرفتوگیری
 و به‌بی‌کوپون؛ بازپیک که زیادی و که‌می
 قیمةت به هو‌ی زور و که‌می کآلا يان زور و
 که‌می پيداويستی موشته‌ری
 ده‌گو‌پردیت. (بازار آزاد)
 بازپي بوورس: شوپنی سه‌ودا و موعامه‌له‌ی
 وه‌ک جه‌واهیرات و نه‌وت؛ هند. (بورس)
 بازپي جیهانی: بازپیک که جنسگه‌لی له
 لایه‌ن ده‌وله‌تگه‌لی جوراو‌جور بو‌کپن و
 فروشتن دایین‌بکريت. (بازار جهانی)
 بازپي روز: پوزگه‌لی دیاریکراو بو‌کپن و
 فروشتن له شوپنیک تاييه‌تدا. (بازار روز)
 بازپي زپرنیگه‌ران: شوپنیک یا راسته
 بازپیک که زوربه‌ی دووکانه‌کان زپرنیگه‌ر
 بن؛ هه‌روها بازپي ئاسنگه‌ران و مسکه‌ران
 و قوماشفروشان و ته‌نه‌که‌سازان. (بازار
 زرگران)
 بازپي سیا: [ناوت] په‌شه‌بازپ؛ موعامه‌له‌ی
 پيداويستی به‌گرانتر له‌نرخ و به‌دزی یاساوه.
 (بازار سیاه)
 بازپي شام: (ب) جیگای زورشلوق و تیکه‌ل
 و پیکه‌لی پیده‌شو‌به‌پنن. (بازار شام)
 بازپ‌شکینی: کاری فروشتنی کآلاییک زور به
 هه‌رزان یابه‌نرخي که‌م بو زهره‌ر لیدان له‌و
 که‌سانه که‌مله (په‌قابه‌ت) ده‌که‌ن و له
 مه‌یدان ده‌رکردنیان. (بازار شکنی)
 بازپي عومده‌فروشی: شوپنی که ورده
 فروشه‌کان سه‌رجه‌م شتی لی‌ده‌کپن و به
 ورده‌فروشی به‌گرانتر ده‌یفروشنه‌وه. (بازار

بازاری کار: پاکیشانی هیژی کاری ئینسان له لایهن داخوازانی نهو هیژه وه له کومه لدا؛ هه موو پوژ ژماره ییک خه لک ده چنه نیو بازاری کارموه، شوڵ پهیدا ده کهن. (بازار کار)

بازاری گهرم: (ب) به بمرمو. (بازار گرم)

بازاری مانگانه: بازاریک که مانگی جاریک له پوژیکی دیاریکراودا پیکدی؛ ههروهه بازاری سالانه و ههفته یی. (بازار ماهانه)

بازاری ناوخو: بازاری پیشاندان و موعامه لهی کال له ناوخوی ولاتدا. (بازار داخلی)

بازار نه بوون: بی بازاری؛ بازار که سادی؛ بازاری چول وهول و بی موشته ری؛ دژی بازار تیژی و بازار گهرمی. (بازار کساد)

بازبردن: [چاوگه ت، په رین؛ به سهر شتی کدا بازدان. (پرین)

بازبهر: (۱. ف. مهر). جیی دهر باز بوون؛ شوینی دهر باز بوون. (۲) بازار دهر. (راه گریز ۲. پرش کننده) باز بهند: [ناو] بازووبه ند؛ قول به ند؛ باز به بند. (بازو بند)

بازد: [ناو] باز. (پرش)

بازدایی: [ناو بهک] دهر چوو؛ هه لاتوو. (فرار کرده)

بازد بازو کی: [ناو ت] باز بازین؛ کایه ی بازدان. (پرش)

بازد دان: [چاوگه ت، باز دان. (پرش کردن)

+ باز دی: [ناو] باز دید؛ دیدنی دانه وه. (بازدید) باز راقه: [ناو] باز رقه؛ باز راقه دان؛ له پر دهر به رین. (جهش)

بازقه بان: [ناو] باشقه بان؛ تیژمار. (نوعی مار)

+ بازگ: [ناو] بازوو؛ بال. (بازو)

بازگو: دووباره وتنه وهی قسه ییک؛ گیرانه وه- ی قسه ییک. دووپات کردن. (بازگو)

بازمه له: [ناو] باسکه مه له. (شنای کراال)

بازنگ: [ناو] بازند؛ خپ خال؛ بازنه. (النگو)

بازنگه: [ئاوه لئاو] (پیتی گ منگه) باز نه؛ دوپاو. (بازنده)

بازنه: [ناو بهر] بازنده؛ دوپاو له قوماردا؛ بوپردراو له زورانبازی و وهرزش دا. (بازنده)

بازنۆکه: [ناو] بهر بازن بو دانه که وتنی باز نه؛ باز نه ی چووک. (النگوی کوچک)

بازنه گاسن: [ناو ت] ئالقه ی ئاسن که ده خرپته سهرگاسنی درزدار. (حلقه گاو آهن)

بازو: ناوی سترانیکی کوردیه. (نام ترانه ایست) بازو پاز: [ناو] جوژیک زکر له ئایینی زه رده-

شتدا. (نوعی ستایش درتاین زردشت)

+ بازوړ: [ناو] په شه با؛ بای زوړتوند. (باد شدید)

بازو له: [ناو] باسک؛ (زیاتر بو باسک و قولی قهوی) دهوتریت، نه گهرچی (له) نیشانه ی چوو ککر دنه وهیه. (بازو)

+ بازوو: [ناو] نهو چاره ویی که ئالقه ییکی باریکی سپی له خوار چو که کانیه وهییت؛ نه گهر

ههر له ده ست یا پاییکی داییت، (چه په). < نه- سپی چه پ. > نه سپی راست. (اسبی که در

پایین بخلق حلقه هایی سفید رنگ دارد)

+ بازو به ند: فند [ناو] (۱) ئالقه ی بو جوانی له قول به ستن. (۲) نوشته له قول کردن وهک گوته به ند و تیغ به ند. (۳) بازو به ندی

پالّه‌وانی. (۴) بازووبه‌ندی پش له‌عه‌زادا. (۵)
 بازوو به‌ندی کاپیتانی والیال یافووتبال. (۶)
 بازووبه‌ندی به‌رپرسی، وه‌ک بازووبه‌ندی
 دیزبان. (۷) بازووبه‌ندی هیلالی
 نه‌حه‌مر. (بازویند)

بازووکا: فند: [ناو] چه‌کی شه‌ر دژی تانگ و
 زریووش که لووله‌که‌ی زیاتر له‌ میتریک
 دریژی هه‌یه و به‌شان هه‌لده‌گیریت. (بازووکا)
 بازووی باره‌لگری نویل: له‌ خالی
 پالگه‌ی نویله‌وه‌یه تا ئه‌و جیگا که هیزی باره-
 که ده‌که‌وئته سهر نویل، که هه‌میشه که‌متره
 له‌بازووی زورپی‌ده‌ر. (بازوی اهرم)

بازووی زورپی‌ده‌ر: ماوه‌ی خالی زور هینه‌ر تا
 پالگه‌ی نویل، که هه‌میشه زورتره له‌ بازووی
 باره‌لگر: (له‌ فیزیک‌دا). (بازوی محرک)
 بازوون: [ناو] بازووبه‌ند؛ قوڵی‌ه‌ند. (بازویند)
 بازوی: < بازوو: ئه‌سه‌پی که چه‌ند ئالقه‌ی
 سپی له‌ لاقه‌ کانی‌داییت؛ (اسبی که در پایین
 بخلق پاها حلقه‌ی سفید رنگ دارد)

بازووی درگا: [ناو] لاشیپان. (چوبه‌ای دو
 طرف چهار چوب در)

+ بازه: [ناو] (۱) مه‌یت؛ جه‌نازه. (جنازه) (۲)
 ئه‌سپی نیوچاوسپی. (اسب پیشانی سفید)
 + بازه: به‌له‌ک؛ ناوه بو سه‌گی به‌له‌گ؛ (بو‌ره
 نه‌بی بازه‌بی، دانه‌یک ته‌ر و تازه‌بی)
 (فولکلور). (سگ‌دورنگ)

بازه‌م: (۱) به‌هیله؛ لی‌م‌گه‌پی. (بگذا ر) (۲)
 دیسان؛ دووباره. (بازهم)

بازه‌ند: [ناو] هه‌چه‌که‌ه‌ند؛ خر‌خال بازنه. (النگو)
 بازه‌وان: [ناو] که‌سیک که خزمه‌تی باز ده‌کا و

له‌ راودا باز به‌رده‌داته نیجیر. (بازبان)
 بازه‌ی: (۱) [ناو] له‌ناو + به‌ند [به‌یوه؛ هه‌ندی؛
 بازی؛ به‌عزی؛ به‌ریک؛ (بعضی) (۲) دیسان.
 (بازهم) (۳) لی‌گه‌پی. (ولش‌کن)

بازی: فند: [ناو] (۱) کایه؛ گالته؛ یاری؛ قوما‌ر؛
 پاشگر؛ کایه‌که‌ری؛ ته‌خته‌بازی، قوما‌ر بازی،
 توپ‌نا بازی، سیا بازی؛ که‌له‌شیربازی،
 کو‌تربازی. (بازی) (۲) وه‌ردینه‌ی گونگ پان-
 کردنه‌وه؛ تیروک. (غلطک‌یه‌ن کردن خمیر)

بازی‌سپی: [ناو]، شاباز. (شه‌باز)

بازیگر: فند: [ناو] یک کایه‌که‌ر؛ ئه‌که‌ری
 شانو؛ ناکتوری سینهما و شانو. (بازیگر)

بازیلیک: [ناو] جو‌ریک مارمیلک که به‌ پا له
 سهر ناو هه‌ل‌دیت. (بازیلیک)

بازی هه‌وایی: [ناو] به‌رزه‌حواییله؛ به‌رزه
 حوایی. کو‌لاره. (بادبادک)

باز: ف. مشه. باز؛ واتا: دیسان. (باز)
 بازاری‌سازی: با‌زی‌سازی. (شهر سازی)

بازار‌گیری: له‌ کوردستانی خوره‌ه‌لات:
 شاره‌داری؛ له‌ کوردستانی ته‌ودیو: شاره‌وانی.
 (شه‌رداری)

بازارپوک: [ناو] شاروچکه. (شه‌رک)

+ بازه‌له: [ناو] موورویک که ده‌یساونه‌وه بو
 ده‌رمانی نه‌خوشینی بازه‌له. (نوعی خرزه)

بازهن: [ناو] (۱) باوه‌شین. (بادبزن) (۲) نی‌ریه
 کیوی. (بز کوهی)

بازنه: [ناو] پاژنه؛ پانی؛ پاشنه؛ بازنو. (پاشنه)

بازیر‌گیر: [ناو] یک اشاره‌دار: له‌ ئیران؛
 شاره‌وان: له‌ کوردستانی عیراق (شه‌رداری.
 شه‌ربانی)

+ باس: فرد؛ فند؛ لند؛ [ناو] (۱) دهنگی گر له سازی تور کیستر و ئو پیرادا؛ دهنگی گرم (بهه) له کوپله موزیکیدا، دهنگی نیئر و پیوانه. (باس) (۲) خه بهر؛ به حس (ب) نزیک که وتن؛ کارم به سه ریوه نییه باسی ناکه م؛ لییناده توخنی ناکه موم. نایدوینم. (کاریش ندارم) باسارک: [ناو] کولپر؛ کولپری ناوی و گازی. (کولر آبی و گازی) باسییز: [ناو] حه کایه تبیز؛ چیرو کییز. (داستان گو) باس پرس: فند؛ [ناوی بک] باس کول؛ توپزه ره له باس؛ باسو خواسکه ره. (باز پرس) باسترغه: [ناو] تاودانی چه لئووک بو چه که ره- کردن. (آب دادن چلتوک) باستووق: [ناو] باسلخ؛ باسووق. (باسلق) باسخوون: [ناو] په لاماری له پم و بی خه بهر له شهر دا به شهو. (شیخون) باسریز: [ناو] پرو پاگه نده چی؛ پیکلام چی؛ بالگاهه چی. (تبلیغات چی) باس زان: [ناو] میز ووزان. (تاریخ دان) باسقول: [ناو] له پم ئابلوقه دان. (محاصره ناگهانی) + باسک: تیره ییکن که دانیشتووی باسکن له باکووری ئیسپانیا؛ هه رکام له کهسانی شهو عه شیرته و زمانیان. (باسک) باسکانه: دوو بهر که؛ دوو قولی بوون؛ به به- ره بهر کانیه دوو فیرقه یی. (انشقاق و مخالفت دودسته ای) باسک بهمند: [ناو] قوالبه مند؛ بازووبه مند. (بازوبند) باسکراو: [جیناو] نیو براو؛ باس لیکراو؛ لیدواو.

(نامبرده) + باسکلاو: [ناو] ناوی مه لیکه (اسم پرنده ایست) باسکو: [ناو] قرتاندنی بالی بالنده. (قیچی کردن بال پرنده) باسکو باسکو: بال لیدانی فرنده؛ باله پمزی؛ باله فری. (بال زدن پرنده) باسکول: [ناو] (۱) قه پانی هه ره گه و ره بو کیشانی باری قورس. (باسکول) (۲) باس کول؛ قه کولهر له باس؛ توپزه ره له باس. (باز پرس) باسکه باسکانی: دوو بهر که؛ دهسته به ندی؛ دوو قولی؛ دوو دهسته یی (دسته بندی) باسکه دار: [ناو] دهسته ک؛ داری دارم (تیرک) باسکه مزانه: [ناو] باسکیش؛ بازوی دراز خیش) باسکهو باسک: [ناو] ت؛ ته م یال و شهو یال. (از این تهیه آن تهیه) باسکیتبال: اتد؛ فند؛ فرد؛ [ناو] وه رزشیکه له به یینی دوو دهسته یی په نج نه فه ریدا که تیده کوشن توپیک بخه نه نیو توپیکی هه- لواسراوه وه. (باسکیتبال) باسکی سیفار: [ناو] موئنه؛ دهمنه. (چوب سیگار) باسلوق: [ناو] جوریک شیرینی نه رم و کیش- داره. (باسلق) + باس نه کردن: [چاوگه ت] کار به سه ره وه نه بوون. و مره من باست ناکه م؛ کارم به سه رته وه نییه. (کار به کسی نداشتن)

+ باس و خواص: [ناوت] لپیرسینه وه؛ حساب و کیتاب لی کیشانه وه و پرسینه وه له خه رج کردن یا له چوئیه تی کاریک. (پرسیدن از خرج و دخل. حسابرسی؛ باز خواست) باسوون: [ناو] سازیکی نیزامیه که به فوو لیده دریت وه کوو کلارینیت وایه. (باسون) باسه ری: [ناو] بای که لله؛ به هه وایی؛ لووت به رزی. (مغزور) باسه واد: [ئاوه لئاو] (۱) سه واددار؛ خوینده وار؛ خوئنه وار؛ خوئنده فان؛ خاوه نی توانایی خویندنه وه. (باسود) (۲) (ب) زانا. (دانا) باسی: [ناو] لاسایی؛ دمه لاسکی. (تقلید؛ ادا) باسی کرن: [چاوگه، ت] ده مه لاسکی کردن؛ لاسایی کردن. (تقلید کردن؛ ادا در آوردن) + باش: تد: [پیشگر و پاشگر] وه ک: باش مه لئا و به ننا باشی؛ سه روک؛ سه رده سته؛ نه فوری - سه روو؛ که سی یه که م له یاریدا؛ باش مه لئا؛ سه روه ستا؛ (دژی قره). (سر) • باشتی: (ف. مشه) میرات. (ماترک متوفی) باش روژ؛ روژ باش؛ روژ به خیر. (روز بخیر) باشقه: [ئاوه لئاو] سه روو؛ ژوور؛ سه رباشقه؛ هه لبرآرده؛ له هه موو چاکتر؛ سه رتو پ؛ هه لکه وته؛ له (باشقا) ی تور کییه وه هاتوو و اتا بان سه ر. (لایق؛ تک؛ بالا؛ برگزیده) باشقیر: خیلکی تورکن که له ئاسیای نیوه راست نیشته جین؛ هه ر کام له نه ندامانی نه و خیله. (باشقیر) باشکو؛ فد: (ف. مشه) شکودار؛ ریژدار؛ گه وره. (باشکوه) باشکین: [ئاوبک] ریزیک دار که بهر با

بگریت؛ هو یان ده رمانی لابردنی بای سک. (بادشکن) باشگا؛ فد: [ناو] یانه. نادى؛ کلووب؛ ناوی جیگاییکه که چند که سی هاو بیروپا یا هاو شول لئی کو دهنه وه بو اواردن و سه رگرمی؛ وه ک باشگای ورزه شی، باشگای ئه فسران، باشگای ماموستایان. (باشگاه) باشمه: [ناو] باسمه؛ شه قلی خه رمان؛ مو ری قوماش پهن گاندن. (باسمه) باش مه لئا: [ناو] باش (تورکیه: سه ر). که سی نه وه ل یاریدا؛ سه روه ستا. (نفر اول بازی) + باش و بو ش: [ئاوه لئاو] چاک و پو شته؛ پو شته و به رداخ؛ خو ش گوزهران. (خوش گذران) باشوو: [ناو] بالنده ییکه له واشه گه وره تره و زوو که وی دهبیت. (نوعی شاهین) باش وه ستا: [ناو] سه روه ستا. (استاد کار) باشه باش: چاکه چاک؛ (ب) هه مووی دروسته. (درسته) باشه فار: ئیقار باش؛ ئیواره باش. (ئیواره به خیر) باشی: (۱) چاکی (خوبی) (۲) پاشگر؛ سه رده سته؛ لو تی باشی، به ننا باشی، چاپه زباشی، (باشی) باشیق: [ناو] باشوو؛ بالنده ییکه له سه قر گه - وره تره و زوو که وی دهبی. (نوعی شاهین) باشیلا: [ئاوه لئاو] باش (تورکیه: سه ر). سه رگه ردان. (سرگردان) باشیله: [ناو] باش؛ تورکی، له: نیشانه ی بچوو ک کردنه وه؛ ده ستمالی بچوو کی سه ر؛ سه ربو شی چکو له؛ به ره له یینه و کو لوانه ی چوو ک. (رو سری کوچک. پیشبند؛ رودوشی)

باشیم: [ناو]باشتی؛ میرات. (ماترک)
 باشیمگیر: [ناو]باشتی گر؛ کوتگر؛ بهش بهر؛
 (سهیم در ماترک)
 باعاندن: [چاوهگهت]بالاآندن؛ بارآندن. (نالہ
 گوسفند و بز)
 باعه باع: [دمنگهناو] باعهی له سهریه کی کار
 وناژهل. (بعبع)
 + باعیس: فد: [ناو]بایس؛ بوونه عیله تی-
 کاریک؛ هو. (ب) بوونه هو؛ خودا باعیس و
 بانیه کهی مال ویران کات. (سبب؛ علت)
 باغار: [ناو] به پرتاو. (چهار نعل)
 باغبین: [ناو] گیای دریزی باخه بهستن.
 (گیامبلند مخصوص بستن باقه)
 باغچهی ساوایان: (ب) شوینیک بو ناگا-
 لیوونی منداالن له تمه نی که متر له حوت
 سآلیدا. (کودکستان)
 باغدار: فد: [ئاوه لئاو + ناو]خواهونی باغ؛
 دارای باغ. (باغدار)
 باغداری: فد: [ناو]کاری باغدار؛ کاری توانین
 و زائینی به پړوه بردنی باغ.
 (باغداری)
 باغربودن: [چاوهگهت] گهوره بوون گهوره-
 بوون؛ له خوگوران؛ له خوده رچوون؛ غورور
 پهیدا کردن. (مغورور شدن)
 باغستان: فد: [ناو]دارستان؛ زیاتر بو داری
 بهر. (باغستان)
 باغهوانی: [به ره می چاوهگه] باغهوانی؛ کاری
 سهرپر شتی کردنی باغ. (باغبانی)
 باغهوبهس: [ناو]باغبین. (گیاه دراز مخصوص
 بستن یکدسته گیاه)

باغی میلی: [ناو]ت پارکی میلی؛ باغی که
 دهو لهت سهرپر شتی ده کات بو گهشت و له-
 ناودا گه پرائی خه لک. (باغ ملی)
 باغی میللت: [ناو]ت باغی میلی؛ پارکی میلی.
 (باغ ملت)
 باغی وهحش: [ناو]جیگای پراگرتنی حه یوانی
 جوړبه جوړ بو نیشانندان به خه لک. (باغ وحش)
 باف: چن؛ [پیشگر] وهک؛ قالیباف، جاجم باف،
 بهر مالبا ف. (باف)
 بافالو: اند [ناو] بووفالو؛ گامیشی وهحشی. (بو
 فالو)
 بافپوک: [ناو]افرنده. (پرنده)
 + بافره: [ئاو]لئاو بادیه هوا. (مغورور)
 بافل: [ناو]تافگ؛ تاف. (آبشار)
 بافوور: فد: [ناو]وافوو؛ حوققه و دهسته کهی
 بو تریاک کیشان. (وافور)
 بافووری: [ئاوه لئاو] فد: (وافووری؛ (ب)
 تریاک؛ نه سرار کیش. (تریاک)
 بافه دمنگ: [ئاوه لئاو] بافیش کهر؛ خو هه-
 لکیش. (خود پسند)
 بافه دهنکی: [ناو]خو هه لکیشی؛ تاریف کردن له
 خو. (خود پسندی)
 بافی: فد: [باشگر]چنین؛ قالیبافی، جاجم بافی؛
 بهر مالبا ف. (بافی)
 بافین: [چاوهگه]چنین؛ گوره وی بافین؛
 گوره وی چینین؛ کامو بافین؛ کامو چینین؛
 (باقتن)
 باف ماری: [ناو] زرباب. (ناپدري)
 بافی: [کاری نه مری] بهاوی؛ بهافی؛ بخه؛
 باوی. (بیانداز)

باقیزه: [کاری نه مری] بهاویزه؛ فریده؛ فریده.
(بنزاز)

+ باقینی: باقیتی؛ باو کیستی. (پدري)

باق: [ناو] (۱) موچ؛ قولایه؛ گری دهست و پا.
(مچ) (۲) سه لکه سیر و پیاز. (غده سیر و پیاز)
باقباق: [دهنگه ناو] باقه باق؛ دهنگی ریوی و
چه قل. (واق واق)

باقر: (۱) دهفري مسینه که قالاییه که ی
سیوراییب و سوورایی مسه که دهرکه و تبتیت.
(ظرف مسی قلع رفته)
(۲) روو دامالو. (بی آرم) (۳) [ناو] زهنگی-
مس. (زنگ مس)

باقسمات: [ناو] ایسکویت. (ایسکویت)

+ باقل: چما؛ له رووی عه قلوه؛ پهنگه؛
وادیاره؛ باقل نه یزانییبت؛ پهنگه نه یزانییبت؛
باقل تو نازانی من خه لکی سابلغم؛ چما به نه
قل. (عقلا؛ شاید)

باقلا قاتق: [ناو] خواردنیکی زورمه شهوری
باکووری ئیرانه. (با قلا قاتق)
باقلاوا: [ناو] (۱) تیگو شینی رو و دوشاو.
(نوعی غذا است) (۲) جوریک شیرینیات.
(نوعی شیرینی) (۳) ناوی گوندیکه له باکووری
شاری سنه پهنگه باقرتاوا بوو بیت. (نام دهی-
است.)

باقلک: [ناو] باقله؛ باقله. (باقلا)

باقله پلاو: [ناو] پلاو به باقله و گوشته وه.
(باقلا پلو)

باقله کیوی: [ناو] بوقلی؛ جوریک باقله ی ورد.
(باقلا ی وحشی)

باقله وا: باقلاوا؛ جوریک شیرینیاته چوار گوشه

ده پیرن و بادام و پسته ی تیده خهن. (باقلوا)
باقوته: [ناو] سه لکی پیازچه؛ نیرتکی پیاز و
سیر. (غده ریشه پیاز و سیر)

باقوشه: [ناو] میوه ی نه گه ییو؛ بارپزه؛ باکوچه؛
(میو منارس؛ زیر درختی)
باقوله: [ناو] باقوره؛ کودله ی بهراز؛ به چکه ی
بهراز. (بیچه ی گراز)

باقوور: [ناو] اکته مه و پان. (رمه گوسفند)
باق وه س: [ناوی یک] باق وهز؛ باقه وه س؛ (۱)
که سیک که باخه دبه سستیت. (کسی
که دسته گیاه را می بندد) (۲) [ناو] باقبین؛ باغه-
بین؛ (گیاه دراز مخصوص بستن؛ باقه)
باقویی: [ناو] به له باقه؛ دهر دیک ی ناواله.
(ناخوشی بز و گوسفند)

باقه باق: [دهنگه ناو] دهنگی ریوی و بز و کار.
(واق واق)

باقمزه: [ناو] به له باقه؛ نه خوشینی کوتوپری
نازال. (مرض گوسفند و بز)

+ باک: اند؛ فد؛ فرد: [ناو] عه مباری بینزین له
سه باره دا. (باک بنزین)

+ باکردن: [چاوه گهت] (۱) پهنمان. (۲) سک-
ماسین؛ توپه و قه لس بوون. (۳) فیز کردن.
(باد کردن). (۴) [کنایی] شتی فروشی به سر
دهسته وه مان و نه فروشان. (باد کردن)
باکرن: باکردن. (باد کردن)

باکردنه قولایه: بی جی تاریف کردن و هاندان
و دنه دان بو نه نجامی کاریک؛ شوتی و مین
هه نگل دان (تعریف و تحریک به انجام
کاری)

باکردگ: [ناو] بهر [باکردوو؛ په نماو. (باد کرده)

< باکردوو

باکردوو: (۱) [ناو] بهنماو. (۲) [ناو] (ب)
شتی فروشی که به سه رده سستی فروش سیاره وه
مایته وه و نه فروشریت. (باد کرده)

باکروقه: [ناو] بۆران؛ به فربارین به باوه. (بوران)
باکوت: [ناو] جیگایی که بای زور تیده که ویت.
(جایی که باد زیاد به آن میوزد)

باکوزک: [ناو] باکووسک؛ کزما. (باد خلی
سرد)

+ باکەش: [ناو] لولله ی سو به
(بوغاری، کووره)، (لوله بخاری)

+ باکەش گرتن: [چاوه ت] که له شاخ گرتن
بی نه شتم لیدن. (بادکش گرفتن)

باکەلله: [ناوه لئاو] (۱) که لله دار. (۲) (ب)
عه قل دار؛ هزر دار. (باکله)

باکیره: [ناوه لئاو] کچی که مبی هیه. (باکره)

+ باگا: [ناوه لئاو] ناگادار؛ به خه بهر؛ نه نووستوو؛
هوشیار. (آگاه)

باگار: [ناو] باغار؛ غاردانی ته سپ
به پرتاو چهار نعل)

باگر: جیگاییک که زور بای تی بکه ویت. (در
مسیر باد)

باگرتن: (۱) بای ناو بوپی پر له تراو گرتن له
بهر نه تعین. (۲) سه یاره ییک به توندی
به لاما هات لیینه دام، به لام باکه ی گرتمی
وه ری چه ر خاندن، سور اندمیه وه. (بالیدن، با
گرتن). (باد گرفتن)

باگردان گیر: [ناوی یک] که سیک که بانگردین
ده گیریت له سه ربان. (بام غلطان کار)
باگو: [ناو] وه لام. (جواب)

باگوپ: [ناو] (۱) باگوپک؛ تاریکاری؛ زباره؛ هه-
رهوز. (همیاری) (۲) تابوونه؛ به شداری کردن؛
نه ندانم بوون. (آبونه)

باگوهر: [ناو] مشار. (اره)

باگهرین: [ناو] بانگردین. (بام غلطان)

باگهف: (ف گیو) خشتیک که ته واو سوور نه
بوو بیته وه. (خشت نیمیز)

باگیر: < باگر؛ شوینیک که با ده یگریت؛ سه ر
دایوشی کون کونی سه ر قلیاناوی. (جای باد
گیر؛ در پوش قلیان)

باگی یادی: (ف. مشه) مانگی یادی خودا.
(ب) مانگی رهمه زان (ماه رمضان)

بال: [ناو] (۱) سه رنج؛ بالکیش؛ سه رنج
راکیش؛ (توجه) (۲) رهنگی خول. (رنگ

خاک) (۳) بال، له (تور کیه وه هاتو وه اتا هه-
نگوین) (عسل)

+ بالآ: [ناوه لئاو + ناو] بهرز؛ سه ره وه؛ زوور؛
قیمه تی ئالتوون بالآیه؛ زور زیاده. (بالا)

بالآ بلند: [ناوه لئاو] به ژن بهرز. (قد بلند)

بالآ بلیندی: [ناو] بالآ بهرزی. (بالا بلندی)

بالآ بهر: [ناوی] مه کینه ی باری قورس
هه لئنان. (بالا بر)

بالآ بهر: [ناو] که ره سته ی بردنه سه ره وه ی
باری زور قورس؛ ئاسانسور. (بالا بر؛ آسانسور)
+ بالآ به ژن: [ناوه لئاو] به ژن بلیندی؛ بالآ بهرز. (قد
بلند)

+ بالآ پوش: [ناو] هه رشت ته واوی له ش
دایوشی؛ «سفیده ی کفن بالآ پوشم بی»
(فولکلور) (بالا پوش)

بالآته: [ناو] گیاییک که به ره که ی له ناو گو له

که یدایار بیت؛ وه کوو تووی گوله به پوژه.
(گلی که تخمه در داخل گلبرگش پیدا باشد)
بالا خوه دان: [چاوه گهت] سه رنج دان.
(توجه کردن)

بالا دار: [ناو] داری سه ره وهی دارته ون. (چوب
بالا در قالی بافی)

بالا سه ر: بانی سه ر؛ (۱) ژورور ناسمان؛
(۲) سه ره پر رشت؛ چاودیر؛ ژنیکی ته لاق
دراوی بی بالا سه ر؛ ژنیکی ته لاق دراوی بی-
سه ره پر رشت. (بالا سر)

بالا شیرین: [ناوه لئاو] (ب) به ژن جوان. (خوش
قد و بالا)

بالا عه پر عه: [ناوه لئاو] (ب) قه و بلیند؛ بالا به رز؛
قه دبلیند. (قد بلند)

بالا فروان: [ناو] بالا فروان؛ فرو و کوهان. (خلبان)
بالا فس: [ناوه لئاو] کورته بالا. (کوتاه قد)

بالا ف خوش: سیحه تی ناوی گهرم؛ حمام
کردنت خوش. (صحت حمام)

بالا فگه: [ناو] سه ره شورگه؛ گهرماو؛
گهرماف. (حمام)

بالا فیک: [ناو] ورده برپویش؛ ساواری ورد؛
ساقاری هوور؛ سماییلوک. (ریزه بلغور)

بالا کورت: [ناوه لئاو] کورته بالا؛
کو تا بالا؛ قوله بنه. (کوتاه قد)

بالا لایکا: فد؛ اند؛ ناوی که ره سته ییکی
موسیقیاه. (بالا لایکا)

+ بالان: [ناو] بالان. (۱) ته له گورگ. (تله ی
گرم) (۲) دالانی هه وایی؛ شوینی دیاری-

کراوی هات و چووی فروکه. (دالان هوایی)
(۳) پاره وی نیو بینا. (دهلیز؛ راهرو)

بالانن: [چاوه گهت] بارانندن. (صدای بز)
بالان دنده: [ناوت] ته له دیتوو؛ وهک؛ داودوز
(ب) به نه زموون؛ (کنایی، باتجربه)
بالا نه وی: [ناوه لئاو] کورته بالا؛ کوله بنه.
(کوتاه قد)

بالا و داوین: [ناوت] سه ر و خواری کراسی-
ژنانه. (بالا و دامن)

بالباز: (۱) بال نه به ستراو. (باز و آزاد) (۲)
بالویر. (سفیر)

بالبالی: [ناو] هومایی؛ مه پر مه شا. (چلوار)
بالبالوکه: [ناو] تا ژیلکه؛ تانجی کیویله؛
تانجی قولانج؛ خوشتر خوا. (آخوندک)

+ بالبه سته: [ناو] بهر؛ که سیک که دهستی
به ستراوه؛ (ب) که سیک که هیچ کاریکی
پی نه کریت. (دست بسته)

بال به سه ردا کیشان: [چاوه گهت] (۱)
خسته نه ژیر باندر؛ داگیر کردن.

(غصب کردن) (۲) بال به سه راگرتن؛ میهره بانی
و ناگاداری و به خپو کردن؛ هه روه ها

خسته نه ژیر بال؛ چاوه دیری و دهست دانه بال.
(مهربانی و نگهداری)

بال به سه راگرتن: [چاوه گهت] (۱) چاوه دیری
و به خپو کردن و ناگا لیبون. (۲) دهست به

سه ردا گرتن. (غصب کردن)
بال پووش: [ناو] قواوخی سه ربالی قالونچه و

خالخالوکه و شتی تر. (بال پوش)
بالتان: [ناوه لئاو] (ف. مشه) نارام؛ هییدی؛ ژیر.

(آرام)
بالتو: [ناو] پالتو؛ پالتاو؛ بالته. (پالتو)
بالتوز: تند؛ [ناو] بالدز؛ دش؛ خوشکی میرد.

(خواهر شوهر)

+ بالته: [ناو] (۱) بالته: بالاپوش. (پالتو) (۲)
تهور؛ بیور. (تبر) (۳) بالته: لای تو؛ کن
تو. (نزد تو) (۴) جه‌نجه‌ری گیره کردن.
(خرمنکوب)

+ بالدار: [ناوت] بالنده؛ هه‌رمه‌لیک که بالی
هه‌بیست (بفریست یا نه‌فریست) (ب) بالنده.
(بالدار)

بالداسوکه: [ناو] ته‌یره‌کویره. (پرنده‌ایست)
بالدریز: [ئاوه‌لناو] (ب) به‌پشوو؛ پشوو دریز؛
به‌تاقه‌ت؛ به‌سه‌بر. (صبور)

بالدوز: تذ [ناو] بالتوز؛ خوشک (خوشک) ی
میرد؛ دش؛ بالدز. (خواهر شوهر)

بال‌ده‌ره‌یینان: [چاوگه‌ت] (۱) به‌چکه مه‌ل
که خه‌ریکه په‌لی‌بال‌ده‌ریینی. (۲) له
خوشیان له‌وانه بوو بال‌ده‌ریینم. (۳)

قول له‌بندا ده‌ره‌یینان. (بال در آوردن)
بال‌پاکیش: [ئاوه‌لناو] زه‌ین پاکیش؛ سه‌رنج
پاکیش؛ بالکیش. (مورد توجه؛ جذاب)

بال‌پاکیش: [ناو] قول‌پاکیش؛ (ب) چاوساگی
مروقی کویر. (راهبر انسان نابینا)

بالش: [ناو] سه‌ریینی چکوله. (بالش)
بالشته‌ک: [ناو] (۱) بالشی چووک. (۲) جیگای
ساجمه‌ی بول‌برینگ. (بالشتک)

بال‌شکان: [چاوگه‌ت] (۱) ئیسقانی بال و
قول‌شکان (۲) (ب) بی‌هیزبوون؛ بی‌یاوه‌ر
بوون. (بال شکستن)

بالفر: [ناو] فرۆکه. (هوابیما)
بالفر شکین: [ناوبک] فرۆکه شکین.
(هوابیما ی جنگی)

بال فشکردنه‌وه: [چاوگه‌ت] بال فشوه و کردن.
(۱) با کردنه‌خو و خو به پالنه‌وان زانین. (۲)
باله شوپی؛ شوپونه‌وه‌ی بالی مریشکی
نه‌خوش. (بال آویزان کردن)

بالقه‌دان: بال لیدان. (بال زدن)
بال‌قرتاندن: [چاوگه‌ت] (۱) قول‌برین. (قطع
کردن) (۲) بال کردن؛ باسکو کردن. (قیچی
کردن)

بال‌کردن: [چاوگه‌ت] باسکو کردن؛ شاپه‌ر
قرتاندن بو هه‌لنه‌فرین. (بال قیچی کردن)
بال‌کو: [ناو] (۱) تارمه‌ی به‌ر په‌نجه‌ره. (۲) <

بالکون. (بالکن)
بال‌کوک: [ناو] به‌لکه؛ قه‌باله؛ ئیور. (سند)

بال‌کیش نامه: [ناو] نامه‌ی دادگا بو ناگاه‌ی.
(اخطاریه)

بال‌گاش: [ناو] اشاتو شوت؛ ری‌کلام. پرو
پاگانده. (تبلیغات)

بال‌گاشه: [ناو] بال‌گاش؛ بال‌گاشه؛ ری‌کلام؛ پرو
پاگانده. (تبلیغات)

بالگی: [ناو] بال‌گه؛ بالین؛ بالین؛ سه‌رین؛
بالیف؛ بالیفک؛ بالیک؛ بالینگ؛ بالنج. (بالش)

بالگیف: [ناو] بالش. (بالشت)
بالموم: [ناو] بالمه‌می؛ بالمومی؛ له‌تورکیه‌وه

هاتووه واتا مومی هه‌نگوین؛ هیژای وتنه‌که
موم واتا شهم و موم (میو) به‌لام شهم و اتای
میوی هه‌نگوین نادا و ماکیکی پاترولیه.
(موم)

بالنده‌ی کهوی: بالنده‌ی ده‌سه‌مو. (پرنده رام)
بالنگی: [ناو] سه‌ریینی ژیرپی. (بالش زیر پا)
بالوپال: ره‌واجی؛ فره‌راوانی. (فراوانی)

بالوپهږ: [ناوت] (۱) بال وپهږ؛ په پوبال. (بال و
 پر) (۲) (ب) قودرته؛ ده ست پوښتن؛ له بال
 و په پکهوتن: لده سه لات کهوتن (قدرت)
 بالور: [ناو] بالويز. (سفیر)
 + بالوره: [ناو] دنگ هه لښان و نا هه نگیکی
 پیتیمیک (چه له پایي) گوتن و به سه رپه نجه له
 گهروو دان. (نوعی ترانه)
 بالوفک: [ناو] بالنجی چووک. (بالشتک)
 بالول: [ناو] بوږی؛ لوله. (لوله)
 + بالون: [ناو] اتونگی نازمایشگای کیمی.
 (بالن)
 بالون: [ناو] (۱) گیانله به ریکی زور گه وړه ی
 ده ریایی (که شیر به به چکه ی ددها) له پرون و
 گوشتی که لک و ورده گیریت؛ نه هنگ؛ (بالن.
 نهنگ) توره که ی زور گه وړه ی پر له گازی
 سووک یا گه رما که ده که ویتته حهوا (بالن)
 بالووری: [ناو] مه پمه رشا؛ هومایی؛ بالبالی.
 (چلوار)
 بالووک: [ناو] بالووکه. (زگیل)
 بالووک رهش: [ناو] خال. (خال روی پوست)
 بالووکي: [ناو] بالووکه. (زگیل)
 + باله: [ناو] لئاو گه وچ؛ حول. (گیج)
 باله: [ناو] بالی ماسی. (باله ی پشت، باله ی
 سک، باله ی کلک، باله ی سینگ). (باله ماهی)
 + باله: [ناو] جوریک ره قس و هه لپه رینه
 له نورویا و نهمریکا. (رقص باله)
 بال هاورده نه وه؛ شاپهږ دهر هیانه وه. (بال در
 آوردن دوباره)
 باله بال: [دهنکه ناو] باره بار. (صدای احشام)
 + باله بان: [ناو] بالابان؛ شه پیوری

زور گه وړه؛ که پنه، دارای کونی جیکه قامکه و
 به پیک کوک ده کریت (وهک زورنا). (بالبان)
 باله خانه ی تاوسانی: کوشتی هاوینی. (ویلا)
 باله شنه: [ناو] بالشت. (بالش)
 باله فږ که: [ناوت] باله فږی؛ باسکو باسکو. (پر
 زدن پرنده وقت اسارت)
 باله فرتی: [ناوت] باله فرتی په له وهر له کاتی
 سهر پرین دا. (بال زدن پرندموقت سر بریدن)
 باله کره: [ناوت] بیله کرې. (بیل رابه زمین
 کشیدن برای جمع اشغال)
 باله وان: [ناو] باله بان. (بالبان)
 + باله و بال: گوته باله و بال سمیویه تی؛ (نه مدیو
 نه و دیوکردنی گوته) (سوراخ شدن بدن با
 گلوله)
 باله ی سهر سه هول: [ناو] ره قسی باله که له
 سهر سه هول ده کریت. (باله روی بخ)
 بالیت: [ناو] ره قسی باله. (بالت)
 بالیدان: (۱) حاله تیک که با له شتی بذا؛ باره-
 وشه کردن. (۲) با کردنه ناو ته گهر یا توپ یا
 تیوپ یا شتی تر. (باد زدن)
 بالیف: [ناو] کیسه ییک که پری ده کهن له پهل
 یا شتی نهرم و بهرگی ده گرن بو له زیر سهر
 نان؛ سهرین. (متکا)
 بالیفک: [ناو] سهرینی گچکه. (بالشتک)
 بالیک: [ناو] بالووکه. (زگیل)
 بالینه: [ناو] بالینه؛ جه غزیکی بچوکی له
 قوماش (عه گال ناسا) په له کاتی کا منه جهل
 یان ته بهق له سهر سهر داهنریت له به ینی
 سهر و باره که دا دای ده نی. (بالشتک زیر
 باری که روی سهر حمل شود)

+ بالینه: [ناو] (۱) ژیر نیر. (بالشتک گردن گاو
در موقع شخم) (۲) کورتانی حمالی. (پالان
حمالی)

بالینه ک: [ناو] بالون؛ کیسه‌ی زه لای می پر له
گاز یا گهرما که به حوادا ده‌چی. (بالون)
بام: [ناو] [ناو] رَه‌تاله؛ نه‌سمه‌ر؛ سه‌وزه‌روو.
(اسمر)

+ بام: بیم؛ بیم؛ من بام بولای تو فیدات بام؟
من بیم بولای تو فیدات بیم؟ (بیایم، بشوم)

بامال: جیگای به‌رزایی که با به‌فره‌کی یان
خوله‌کی بامالی. (برف‌روبی شده‌با باد)

بامبو: فند: [ناو] قامیشی هیندی. (بامبو)

بامجانا ره‌ش: [ناو] باده‌مجان. (بادمجان)

بامجانا سوور: [ناو] تمه‌ماته. (گوجه‌فرنگی)

بامخه‌لتان: [ناو] (ف. مشه) بانه‌لتان؛ بانگلین؛

باگردین؛ بانگوش؛ بانگوش؛ باگور دین؛

بانگلان؛ مهنده‌روونه؛ تپانه؛ لوغ؛ گردل؛

باگوردان؛ بانگلیر بان تلیر. (بام غلطان)

با مرنی: [ناو] بای مردنی (ب) تا‌عوون. (تا‌عون)

با مره: [ناو] بانه‌بان؛ قوونه‌بان. (کنج بام)

بامشت: [ناو] باگر. (بادگیر)

بامهن: بیمهن؛ کورت‌کراوه‌ی ناوی به‌همهن.

(خلاصه‌شده اسم بهمن)

+ بامیه: [ناو] (۱) شیرینیاتی تاییه‌تی مانگی

په‌مه‌زان؛ زولیا و بامیه. (بامیه) (۲) داهاتیکی

بیستانییه و له‌شاری بامیانی ته‌فغانستانه‌وه

هاتووو. (بامیه)

بان: وان: [پاشگر] به‌واتای چاودیر؛ نگهبان؛

زیر‌هوان؛ باغه‌بان؛ باغه‌وان. (بیواژه، بان)

+ بان: کورت‌کراوه‌ی باند. (باند)

بان: [ناو] جوریک داره له هیند که له
به‌ره‌که‌ی پونیک‌ی بو خوش ده‌گرن (بان)
+ بان: بوواین؛ بیونایه. (می بودند)

بانا: [ناو] بانوما. (باندما)

بانبز: [ناو] (ف. گیو) بزنه‌کیوی. (بز کوهی)

+ بان پوشین: [چا‌وگه‌ت] (۱) سه‌رنانه‌وه و

شاردنه‌وه‌ی مه‌به‌ستیک؛ دیزه‌به‌ده‌رخونه. (۲)

سه‌ری به‌تالی دهر فانه‌وه؛ سه‌ریوش به‌سه‌ر

هر شتیکدا دان. (سر پوشیدن)

بان تلیر: [ناو] باگردین. (بام غلطان)

بانتوو: [ناو] (۱) جه‌ماوه‌ریکی زور له‌خه‌لکی

ره‌ش پوشتالی ته‌فریقای ناوه‌راست و

باشووری ته‌فریقا. (۲) زبانیان. (بانتو)

بانجو: بانزو: [ناو] که‌ره‌سته‌ییکی موسیقیه له

گیتار بچوو کتره. (بانجو)

+ بجانجیله: [ناو] (۱) تارمه؛ بالکونی به‌ریه-

نجیره؛ ته‌خته‌بندی به‌ریه‌نجیره. (بالکن

جلوپنجره) (۲) کو‌مانج؛ بانیجه. (کماج)

بان چاو: (ب) به‌سه‌ر چاو؛ به‌لی باش‌روی چشم.

بان چه‌وک: (ف. گیو) سه‌ر لانه‌که. (روی گهواره)

بانخانی: [ناو] سه‌ریان؛ بانخانوو. (پشت‌بام)

باندان: [چا‌وگه‌ت] شاردنه‌وه؛ بان پوشین؛ بان

نانه‌وه؛ سه‌رنانه‌وه. (پوشش. قایم کردن)

باندیچی: [ناو] پیچانی برین یا جیگای

کوتراو یان هر شت به‌تفزیف. (بانداز)

باندیرول: [ناو] کاغه‌زی چه‌سب‌داری وه‌ک ته-

مر بو لکاندن به‌سه‌ر شوشه (تری) تالکول

یاهر به‌ره‌همیکی ده‌وله‌تی‌دا؛

یاباندی (شریتی‌بان) دریز بو‌سه‌ر به‌سته‌به-

ندی له‌فابریکادا. (باندرول)

باندې وِلدار: [ناو+ئاوه+ناو] (۱) دارای باندې وُل.
 (۲) بریتی له نه کراوه؛ تازه و کارنه کړدو؛
 ټاکه بند. (اکېند؛ باندې وِلدار)
 باندوړ: [ناو] (۱) هه ریمې دهسه لانداری.
 (قلمرو) (۲) ته سهر دانان؛ کار دانه وه؛ شوین-
 دانان. (نقش و ایز بجاکذاشتن؛ عملکرد).
 باندوور: [ناو] نیر؛ نیله؛ نیری که نامووری
 پیوه ده به ستریت. (دنباله یوغ)
 باندەر: [ناو] باندۀ؛ باده وه؛ بادهف. (طوفان)
 باندۀو: [ناو] باده وه؛ بوړان. (بوران)
 بانزو: [ناو] بانجو؛ که ره سته ییکې موسیقایه.
 (بانجو)
 + بانسهر: سهر سهر؛ ته وقی سهر (ب) له
 جیاتی بان چاو؛ به لی. (بالای سر، روی سر)
 بانکداری: (۱) [به رهمی چاوه] په وتی
 به ریو مېر دنی بانک؛ (۲) خاوه نی بانک بوون.
 (۳) شولی نیداره کړدنی (به ریو مېر دنی) بانک.
 (بانکداری)
 بانکوت: (۱) شیلان و کوتانه وه ی بان بو بهر
 گری له دلویه. (۲) بانک لیر. (پشت بامرا
 سفتکردن و کویدن)
 بان کوتانه وه: [چاوه ت] بانکوت کړدن.
 (کویدن پشت بام)
 بانکه: [ناو] بو شکه ی چکوله. (بشکه کوچک)
 بانک به گویدا خویندن: (ب) ناوان؛ ناو له -
 سهر دانانی منالی موسولمان. (اسم گذاری)
 بانک دان: [چاوه ت] بانک گوتن. (اذان
 گفتن)
 بانک دمر: [ناوی یک] که سی که بانک ده دا؛
 بانک ویز؛ (اذان گو)

بانگړابوون: گړزبوون؛ ټانگړابوون؛ هیرش بردن
 بو یه ک. (عصبانی شدن)
 + بانک کړدن: [چاوه ت] (۱) لیگړانه وه؛
 بانگړېشتن؛ ده عوت کړدن. (دعوت کړدن) (۲)
 قوماری بانک کړدن. (بازی کړدن قماربانک)
 (۳) قاو کړدن؛ هه را لی کړدن. (صدازدن)
 بانک کهر: [ناوی یک] چاپ چی؛ هاوار کهر؛
 که سی که بانک ده کا. (به هه موو ماناییکه-
 وه) (چارچی)
 بانگلور: [ناو] بانگردین. (بام غلطان)
 بانک لی کړدن: [چاوه ت] هه را لی کړدن؛ قاو
 لی کړدن. (صدازدن؛ فرا خواندن)
 بانک مهل: ټاوازی بالنده. (آواز پرنده)
 بانگوله: [ناو] میتولکه. (نوزاد شیش)
 بانگوویر: [ناو] شانه و شهنه ی کو کړنده وه ی
 کل و بهر دی نیو شیناوه رد. (شن کش)
 بانگه: [ناو] (۱) مناره ی جیی بانکوتن. (مناره)
 (۲) سیی تازه له رشک دهرهاتوو؛ میتولکه.
 (نوزاد شیش)
 بانگه پرا: [ناو] بانگلین. (بام غلطان)
 بانگه بانک: [ناو ت] هاوارهاوار. (هوار هوار)
 + بانگه شه: [ناو] پیکلام؛ بانگاش؛
 پروو پاگان؛ (تبلیغات) (تهم وشه به جار دان
 و بانک واز نزیک تره، بالگه شه و بالگاشه
 کوردیر و نزیک تره به (ریکلام) چوونکی بال،
 واتا: سهرنج یاسرنج. (تبلیغات)
 + بانک واز: [ناو ت] بریتی له راگه یاندنی
 خه به ری که یان بو راگه یاندنی شتی گوم بوو
 به خه لک؛ جار دان. (جارزدن)
 بانگی شیوان: [ناو] (۱) بانگی مه غریب. (اذان -

مغرب) (۲ب) وهختی خوراوی درهنگ؛
 ئیواره‌ی درهنگ. (وقت غروب)
 بانه‌ک: [ئاوه‌لناو] خوین‌شیرین؛ ئیسک
 سووک؛ قسه‌خوش؛ بامه‌زم (بانمک)
 بانناو: [ناو] بانه‌ناو؛ قورمه‌بان. (گل اندود کردن
 بام)
 بانوانک: [ناو] بانبانک؛ رزق؛ جوریک مشکی
 گهورم (نوعی موش)
 بانوانه: [بهند] خاتونانه؛ خانمانه. (خانمانه)
 + بانوک: [ناوی بک] له‌چاوگه‌ی (باناندن):
 قبول کردن؛ به‌بزن و مه‌پیک ده‌لین که
 شیر به‌بیچوو دده‌ن، و ده‌بانین. (حیوانی
 که به‌نوزاد شیر می‌دهد)
 بانوما: [ناوت] که‌ره‌سته‌ی پیشانده‌ری شوینی
 هاتن و ته‌وژمی‌با. (بادنما)
 بانوو: [ناو] (۱) خانمی‌مال؛ خاتوون. ۲. سه‌ر
 دیره‌گی‌به‌رز. (بانو. تپه)
 بانووان: [ناو] به‌ردفه‌پش؛ سه‌نگفه‌پش.
 (سنگفرش)
 بانووچکه: [ناو] بانیژه؛ بانی‌چووکه؛ کو‌مانج؛
 ههورمه‌بان. (کماج)
 بانهار: [ناو] سه‌ره‌وه‌ی ژیره‌پار؛ له‌ئاش
 وده‌ستاردا. (سنگ روی آسیاب)
 بانه‌سه‌ره: [ناوت] زنجیری به‌ندکردنی
 لاره‌پیچ به‌سه‌ره‌وه. (زنجیر محکم کردن
 دستار زنانه)
 بانه‌ک: [ناو] خوو؛ خده؛ مه‌وشت؛ په‌فتار. (خو؛
 عادت)
 + بانه‌وبان: [ناو] جه‌حیلێ که‌زوړ به‌بانانه‌وه
 بگه‌ریت؛ کاتی به‌فر زوړبی و کو‌لان پریت له

به‌فر به‌سه‌ر به‌فردا له‌و بان بو ته‌و بان چوون.
 (جوانی که‌زیاد پشت بام‌ها را گز کند؛ از
 روی بامی به‌روی بام دیگر رفتن)
 بان‌ه‌لبان: [ناو] باله‌خانه‌ی چند قاتی.
 (ساختمان بلند)
 بانیجه: [ناو] کو‌مانج؛ بانیژه. (کماج)
 + بانیژه: [ناو] کو‌مانج؛ بانیجه؛ شوینی به
 پلیکان پروشتن بو سه‌ریان. (کماج)
 با نیشته‌وه: (۱) نیشته‌وه‌ی ئاماس؛ ته‌واو
 بوونی په‌نمین؛ (ازبین رفتن آماس) (۲)
 وێستانی با؛ (قطع شدن باد) له‌فیز و لووت-
 به‌رزی که‌وتن. (نخوت و باد خوابیدن)
 با نیک و دوو هه‌وا: (ب) قسه‌یا کاری دژ
 به‌یه‌ک له‌یه‌ک کاتدا. (یک بام و دو هوا)
 + بانین: [چاوگه] ناوجیی؛ بوونه‌هوی ناشت
 بوونه‌وه؛ بوونه‌هوی پیکه‌هوتن و یه‌کترین
 په‌ژراندن. (میانجی؛ آشتی‌دادن)
 بانیو: [ناو] گه‌رماو؛ هم‌ام؛ شوړگه. (حمام)
 + باو: (۱) له‌گه‌ل به‌ند دا دیت؛ به‌ندوباو؛
 ئستران. (آواز) (۲) مود؛ تازه‌ته‌و لییاسه‌باوی
 نه‌ماوه. (مد)
 باوانه: [ناو] نیره‌چوله‌که؛
 نیره‌پاساری. گنجشک‌نر)
 باوباران: [ناوت] بوران. (بوران)
 باوبرا: [ناو] باوکبرا؛ زپ برای باوکی. (برادر نا
 تنی)
 باوخوش: [ئاوه‌لناو] خوش‌باو؛ هه‌ل‌خوش.
 (خوش دست)
 باوره: [کاری ئه‌مری] بینه؛ بیهینه. (بی‌باور)
 + باوسه‌ندن: [چاوگه‌ت] بوونه‌مود

لهجه ماوهردا؛ په ره سه ندن. (مد شدن)
 باوشكاندن: [چاوگه، ت] باویشك هاتن. (حالت
 دهن دره)
 باوشكين: [چاوگه] باویشك هاتن. (دهن دره-
 كردن)
 باوكبر: [ناو] زبر؛ باببرا. (برادر ناتنی)
 باوگوپ: [ناو] پاويز كاري؛ پویشكاري.
 (مشاوره)
 باوگهره: (ف. گيو) بابه گه وره. (بابابزرگ)
 باولی: [ناو] صندوق دهسته داری كه لوپهل؛
 يه غدان. (صندوق دسته دار)
 باو و نه ريت: [ناو، ت] داب و ده ستور؛ داب و
 نه ريت؛ پړ و شوین. (رسم و رسوم)
 باووین: [ناو] (ف. مشه) ثاره زوو؛ هومید (امید)
 باوه: (۱) باوكه؛ بابه. (پدر) (۲) موده؛ بابه ته.
 (مد) (۳) كه ردو؛ ديراو. (كرت)
 باوه جوا؛ بائمه؛ بائه محاله؛ جوداله موه. (بالین
 وجود)
 باوه خوله: [ناو، ت] باوه خولی. (بازی
 نوجوانان چرخیدن)
 باوه خوون: [ناو] پوهه وهل چار كه بووك ده-
 چيته وه مالی بابی؛ باوه خوون. (اولین مهمانی
 رفتن عروس به خانه پدری)
 باوه ریكردن: [چاوگه، ت] كار يا قسه ی
 كه سی به راست زانین و بر وا پیکردن. (باور
 كردن)
 باوه پیهینان: [چاوگه، ت] باوه پیکردن. (۱)
 باوړ به كه سیک كردن. (۲) كاری كه سیک كه
 باوه به قسه ییك بكا. (باور كردن)
 باوه پدار: [ناو، ت] باوه پدار؛ باوه پمندن. (دارای

باور)
 باوه پده رماني: [ناو، ت] مالیچه به هو ی زیاد
 كردنی باوه پ و ثیمان و عه قیده موه. (باور
 درماني)
 باوه پگران: [ناو، ت] دیر باوه؛ گران باوه؛
 سهخت باومپ. (دیر باور)
 باوه پگرانی: دیر باوه زی؛ گران باوه زی (دیر
 باوری)
 باوه پگومان: [ناو، ت] دوودل؛ دووشك. (دو
 دل)
 باوه پمندن: [ناو، ت] باوه پكری؛ به باوه پ.
 (باورمند)
 باوه پړو: [كارپی، ت] میینه؛ باومره. (بیاور)
 باوه پوك: [ناو] پړ و انامه. (ویزا)
 باوه رهك: (ف. گيو) بای سهخت. (بادسخت)
 باوه زیرك: [ناو] (ف. گيو) چزووی دوویشك و
 ههنگه ژاله و تیتیر. (نیش عقرب و سایر
 گزندگان)
 باوه ژو: [ناو، ت] ناوړه؛ سهرگه ردان. (آواره)
 باوه سیر: [ناو] بیو سیری. (بواسیر)
 باوه ش پیداکردن: [چاوگه، ت] له باخه ل گرتن؛
 له نامیز گرتن؛ له زور انبازیدا مه چهك له كه-
 مهر قایمكردن. (بغل كردن)
 باوه شان: [چاوگه، ت] باوه شین كهر. باوه شین-
 كردن با لینان. (بادزدن)
 باوه شی: [ناو] هه لو. (عقاب)
 باوه شین: [ناو] باوه شین. (باد بزن)
 باوه كو: [بند] نه گهر چی؛ هه رچهند. (اگر چه)
 باوه له: [ناو] باوه لی؛ چه مه دان؛
 يه غه ان. (صندوق)

باوموه: [ناو]بايهوه؛ بادموه. (بوران)

باوی: [ئاوهلئاو]پروماتيزمی؛ باداری.
(روماتيزمی)

باویزه: [ناو] با و پیچی ناوزگ؛ بایچهک.
(نفخ)

باویژدان: [ئاوهلئاو]دارای ویژدان. (با وجدان)
باویژه: [کاریئهمری] بیخه؛ بیهاویژه. (بینداز)
باویشه: [ناو] (۱) بارپژه. (میوهی باد
ریخته) (۲) کاتی لارهسییهری ئیواران.
(هنگام عصر دیر وقت)

باوین: بهرهلست دروستکردن بهگل. (با گل
جلو گرفتن جائی)

باوی نوی: مودی تازه؛ ئهمرویی. (مد نو)
باوینی: باوکیینی؛ شتی مالهباب؛ شتی باوک.
(پدري)

باهاوردن: [چاوگهت] (۱) باهینان؛ باکردن؛
پهنمین؛ ماسین. (اماس کردن) (۲) حالهتی
شتیک که با بیهینی. (چیزی کهباد با خود
بیاورد)

باهر: [ناو]باير؛ باهر؛ چۆل. (باير)
+باهۆ: [ناو] موور و ئهلوار بو کاری نهجاری؛
تهختهی قهوی و دریژ؛ دار و کاریتهی
قهوی. (چوب الوار)

باهۆبهند: [ناو]قۆلبهند؛ بازوبهند. (بازو بند)
باهۆس: [ناو]باهۆز؛ پهشهباي سهخت؛ توفان.
(طوفان)

باهۆش: [ئاوهلئاو] وریا؛ زیرهک. (باهوش)
باهۆل: [ناو]باهۆس؛ باهۆز؛ باي-
سهخت. (بادسخت)

باهۆل: [ناو] (ف.مشه)چانتته؛ توربه؛ جانتک.

(ساک)

باهینک: [ناو] (ف.مشه)پروماتيسم؛ هینک،
دروستتیره. کباداری. (رماتيسم)
بايا: بیوايیت؛ خۆزگهدونیا بهدلئى من بايا. (می
بود)

باي بههارى: [ناوت] باي دهمه و
نهوړوژ. (بادبهارى)

باي به يانی: [ناوت] باي سه رسبح. (باد
صبح)

بايت: [ناو]چکۆله ترين گروپی بیرهوهری له
کامپیوتېر دا. (بايت)

باي جومگه: [ناوت] [روماتيزم. (روما تيزم)
باي دارئاوس: باي واده که لهو کاته دا دار چرو
دهکا. (باد وقت بهار)

+ بايده: (۱) [کار ئهمری] کرژیکه؛ گرژی
بکه؛ باي بده. (بيیچ و بریس) (۲) [ناو] باييه؛
چهرخی؛ دهفری چووکهی کانزا. (کاسهفلزی)
باي پوژئاوا: [ناوت] باي بیرين. (باد عصر)
باي زریان: [ناوت] بايیکی ساردی پاییزانه
له لای باکوورهه ديئت. (باد سرد موسم
پاییز)

باي زهمهن: [ناوت] باي توندبا
سهخت. (بادسخت)

باي سهبا: [ناوت] شنهباي سههر. (باد صبا)
باي سهبوون: [ناوت] باي زور گهرم که باغ و
بيستان وشک دهکا ودهپېروکيینی. (بادسام)
باي سههر: [ناوت] شنهباي به يانی. (باد
سحر)

باي سهههه: [ناوت] باي زورتوندد. (باد
سرسر)

بای سهوا: [ناوټ] بای سهبا. (باد صبا)
 بای شمال: [ناوټ] بای باکوور (باد شمال)
 بايق: [ناوټ] بايقا. (باور)
 بای که پو: [ناوټ] (ب) فيز و غورو؛ لوت
 بهرزی (باد دماغ؛ باد غنځ)
 بای که لته: [ناوټ] (ب) غوروور؛ خه يالائی -
 سياسي (پامیاری). (کنایه. غورو)
 بای که لوو: [ناوټ] قرقینه. (اروغ)
 بایلوو: بالوو؛ بالوو (سفیر)
 بایجان سیاوه: [ناوټ] یاده مجانی -
 پهش. (باد مجان)
 باینه: [ناوټ] بایه قووش؛ کوندمبوو. (بوف)
 بای نهرم: نهرمبا؛ شنه؛ سروه. (نسیم)
 بای واده: [ناوټ] بای به هاری؛ (به فری به فرانباره
 بی بای واده قهت ناچیته وه). «فولکلور»
 (باد بهاری)
 بای وشک: [ناوټ] وشکه بای ساردیادی باران -
 (سرد)
 بایه خدار: [ناوټ] به پیز؛ به نرخ، به قیمت.
 (بالرزش)
 بایه دهس: [ناوټ] هه له خه رج؛ دهس بلاو.
 (ولخرج)
 بایه ر: [ناوټ] به یار؛ باير. جووره؛ به تال؛ خالی.
 (باير)
 بایه ف: [ناوټ] دهوه نپکه بو سوتاندن. (بته ایست
 برای بر افروختن)
 بایه کوش: [ناوټ] وه جاخ کویر؛ دو عاکردن
 له زن که وه جاخ کویر بیت؛ واته منال
 سه رکوشه نه چیت. (اجاق کور؛ بچه دار
 نشدن)

بایه وان: [ناوټ] یاده بان؛ باده وان له پاپوړی
 بایی دا (بادبان)
 بایی بیرین: [ناوټ] زریان؛ بای پوژانه؛ بای
 ئیواران. (بادروانه)
 بایی تووری: (ب) بیایه خوون؛ نرخ به قهده
 نرخ تووریکه. (کنایه از بی ارزشی)
 بایید: [ناوټ] له گهن؛ ته شت. (لگن)
 بایی زهر: [ناوټ] زهر دووی. (یرقان)
 باییس: (۱) [نه ند] گهره که؛ ده بی واییت.
 (بایستی) (۲) [ناوټ] هو؛ باعیس. (سبب. علت)
 بایی کوور: [ناوټ] بای شمال (باد شمال)
 بایی گور: [ناوټ] بای توند. (باد سخت)
 باییه وه: [ناوټ] بادییه وه؛ به فیز؛ لوت بهرزی
 (متکبر)
 باییه وایی: [ناوټ] به ره می چاوه [په وتی
 باییه وایون. (حالت متکبر شدن)
 بده بستین: [ناوټ] تالاش ویرش؛ گوپینه وه له
 مو عامه له دا. (بده بستان). له (ف. مشه) یش دا به
 واتای گوشت و گو؛ هاتووه
 بدهرم: بدهری؛ پیم بده. (بدهمن)
 بدیکار: بدیکار
 بدیکار: (ف. مشه) دهن دار؛ قهرزدار. (بدهکار)
 بران: (۱) له دایک و بایکن. (برادرند) (۲) هه
 دوو به سه بازی بران؛ بریان. (برندشان)
 بران: (۱) [پاوردووی چاوه می برین بو که -
 سی سیه می کو] قرتیان؛ بران؛ له -
 تیانکردن. (بریدنشان) (۲) له یه ک بران؛
 دابران و جیاوه مونه وه. (جدا شدند) (۳)
 [پاشگر] باران بران. (پسوند)
 براندوک: [ناوټ] براندوخ؛ دروین وان. (دروگر)

برایی کانونوی: < پاییزه برا.

بردنه سهر: (۱) داسه پاندن و جی که و تنی قسه و مبهست: ناخری قسه ی خو ی برده سهر. (سختن بکرسى نشانندن) (۲) حه وانه وه و ژيان و ته و او کردن: چون له گهل^۶ ته و بی^۷ ته مه- که ده ته و وانی پروژگار بیه یته سهر؛ واده ی زیندانه که ی برده سهر (بسر بردن) (۳) که- سایه تی پیدان: ته و منده ی تاریخ کرد و بر دیه سهر گه باندیه عاسمان. (شخصیت بالا بردن) (۴) باره که زور سووک بوو به^۸ ناسانی بر دیه سهر سه یاره که (بالا بردن)

برسیاتی: [ناو به ره می چاوگه] برسییتی؛ برسی بوون (گرسنگی)

برکدان: خستن؛ فر پیدان؛ هاو یشتن (انداختن) برمه: [ناو] دیزه ی چیشت تیدا کولاندن. (دیزی)

بروا: (۱) بچیت؛ (۲) پروانه؛ تماشا که. سهر که.

(۳) باوهر. (برود؛ تماشاکن؛ باور)

بروانه: تماشا که. < بروا. (نگاه کن)

بروو کیای: [چاوگه] ت، بروو سکیان

بروو سکیان؛ تروو سکا نه وه؛ دره و شانه وه.

(درخشیدن) (۲) وه ک: چاودا گرتن؛

چاوقرتانندن. (چشمک زدن)

بریان: (۱) [ئاوه لئاو] برژیاو؛ برژاو.

(بریان) (۲) بران، رابووردووی (بردن) بو که-

سی سپه می کو. (برد نشان)

برپتک: [ناو] (۱) شهقه مشار؛ مشاری دوو ده-

ستک. (اره دونفره) (۲) برینگ. (دو کارد)

برپن: گوپر ه ی با؛ خو پر ه ی ناو؛ قو پر ه ی زک.

(صدای آب و باد و نفخ)

برینه: [ناو] زانی مندال بوون. (درد زایمان)

+ بژ: [ناو] داسوو؛ پرژی سهری گو له گهنم و جو؛ کاکو لی گهنم شامی (کاکل ذرت. کاکل گندم)

بژارپ: [ناو] ناوی یک [بژارچن؛ ئالاچن؛ بژار لیپرین؛ بژار برم کرد؛ بژارم لیپر ی. (بیلچه و جین؛ تمام و جین کردن)

بژارتوو: [ناو بهر] ژمارده؛ بژارده؛ ژماره کراو؛ بژیر دراو؛ هه لیر پیر دراو (شماره شده. پاک شده. برگزیده)

بژارتی [ناو بهر] (۱) برژاو؛ برژیگ. (۲) بژیر دراو. دانه ویله ی پاک کراو. (۳) ژماره- کراو. هه لیر پیر دراو. (بریان شده؛ پاک شده؛ شماره شده. انتخاب شده)

+ بژاره: [ناو] په رو بال^۹ پیک ویپک کردنی فرنده به ده ندوکی خو ی. (مرتب کردن پر ها با نوک)

+ بژانک: [ناو] که ره سته ی ئارایشی ژنان. (وسيله آرایش زنان)

بژانندن: ئیشتیا و هه وه سکردن. دل پیوه بوون. (هوس کردن)

بژن: ژن دار. (زن دار. متاهل)

بژنین: [چاوگه] هه لیر اردن؛ بهر گه م کردن. (انتخاب)

بژون: (۱) جوان خاس. (جوان) (۲) وره؛ توانا. (توانایی)

بژوولک: [ناو] برژوول؛ مژوول. (مژه)

بژوون: (۱) پو شته و په رداخ؛ ته پو ش. (شیک پوش)

(۲) نازا؛ جوامیر؛ گور جو گو ل. (جسور)

+ بژوین: [ناو] لئاو خاوین؛ تمیس. (تمیز)

بڙه: [ناو] (۱) ههنگوینیک که پاش پړینه وهی
 کهندوو بو ژيواری ههنگ ده مینیتته وه. (عسل
 جاماندهمر کنلو) (۲) زورزان و عه یار. (عیار)
 + بژی: (۱) ټیشکایی؛ به پری. (پر) (۲) په شی.
 (سیاهی) (۳) زیندوو به؛ بژیته؛ زیندوو بیت؛
 زیندوو بیت. (زنده باش؛ زنده باشی؛ زنده باشد)
 + بژیان؛ ثاره زوو کردن. ټیشتی کردن. (آرزو)
 بژیړ: (۱) [ناو] بزار. (علف هرز) (۲) بزار
 کردن. (وجین) (۳) [ناو] [ناو] زیره؛ وریا.
 (زیرک هوشیار)
 بژیړدراو: [پرابوردووی چاوگهی بزاردن، ناو،
 بهر] (۱) ژماره کړاو. (۲) [ناو] بهر؛ بژیړاو؛ ده غلی
 پاک کړاو. (شماره شده؛ غله پاک شده)
 بژیړه ش: [ناو]؛ داسوو؛ گولی گهنم و جو.
 (سنبله گندم و جو)
 بژیړلک: [ناو] بژیړول. (مژه)
 بژی و مهوره: (ب) ژيانی زور ساکار و
 فقیرانه؛ خوراکي کهم. (بخور نمیر)
 بسات: فد؛ [ناو] بیسات؛ شتومه کی پیو یست بو
 پڅستنی کاری میوانی یان زه ماوه ند؛ دام و
 ده زگا؛ (په بیبی بیسات شوی) شتومه کی سهر
 عاره بانهی چه رچی. (بساط)
 بساز: (۱) چیکه؛ دروست ده کا. (ساز
 نده) (۲) دژی ناسازگار؛ که سییک که
 ده حاویته وه و ده سازیت. (سازشکار)
 بسام: (۱) [ناو] [ناو] به سام؛ سامدار؛
 به هه بیته. (باهیت) (۲) [ناو] جاری گهنم و
 جو. (جای گندم درو شده)
 بسانیمه وه: بم سینره وه. (پسم بگیر)
 بستم: فد؛ مهرجان. (مهرجان)

+ بستوکه: [ناو] مه سی؛ ټه ستیولک؛ پارچه
 ټاسنی سهرته نوور. (آهن روی تنور)
 + بسته: [ناو] [ناو] به فیز؛ به هه و؛ لوت به رز.
 (متکبر)
 بسته: [ناو] [ناو] برؤ له لایهن منه وه بسته به؛
 چیت پی خوشه ییکه؛ نازاد؛ سهر به ست. (آزاد)
 بستین: [ناو] یک؛ بستینر. وهرده گری؛
 وهرگر. (بستان) ۲. کپیار. (خریدار)
 + بسک: [ناو] کولانهی مریشک؛ باله خانه؛
 کوشک. (لانمرغ. کاخ)
 بسکو: [ناو] مافووره. (فرش)
 بسکوکه: [ناو] له زانه؛ بسکوله. (زیور زانه)
 بسکه بسک: مشقه مشق. (۱) (ب) به خوشیه وه
 هاتن و چوونی تازه لاو به دهورو بهری -
 کیژاندا. (۲) ټیری به دهور بزندا مرقانندن کاتی به
 ته گه بوون. (گشتن شاکبدر بز)
 بسکه گیا: [ناو] قولی گیا. (یک دسته گیاه)
 بسمارک: [ناو] بزماره ی دست وپا؛ میخه که.
 (میخچه)
 + بسه: پسته. (پسته)
 بسه رخوه: (ف. گیو) [ناو] [ناو] نازا؛ جه سوور؛
 سهر به ست. (جسور؛ مستقل و آزاد)
 بسهر که تن: (۱) سهر کهوتن؛ پیرو زبوون.
 (پیروزی) (۲) که و تنه سهر؛ وهک؛ که و تنه
 سهر تاو. (بالا ماندن) (۳) وهک؛ له پلیکان
 سهر کهوتن. (بالا رفتن)
 بسهر وهاتی: [ناو] سهر به هوری؛
 به سهر هات؛ سهر گوره شته. (سرگذشت)
 بسیلاک: [ناو] بسیلاک؛ لمدار؛ زیخه لان؛
 زهونیک که لم و زیخی زوریت. (شنزار)

بشرین: [ناو]بزه؛ لیوکه‌ن. (لبخند)

+ بشکانن: [چاوگه‌ت]پشکنین؛ پشکانندن.
(جستجو)

+ بشکفاندن: [چاوگه‌ت]تروکانندن؛ له‌یه‌ک-
کردنه‌وه؛ کاردوژه‌ی‌گوئیز. (شکستن یا در
آوردن مغز گردو یا تخمه)

+ بشکفین: [چاوگه]سه‌رسووږمان. (تعجب)
+ بشکوفت: [ناو]بشکوژ؛ قوږچه؛ دووگمه.
(دگمه)

+ بشکول: برژول. (مژه)

+ بشیونه: (۱) [ناو]بک بشیوین؛ که‌سیک که
ده‌شیوینیت. (به‌هم زن) (۲) فه‌رمانی شیوانن.
نه‌و دوخوا بشیونه (بیشیوینه) با نه بر ووسقییت.
(مخلوط کن)

+ بغور: [ناو]لناو [زور خور. (شکمو)
بف: [ناو]لناو [ترکزه. توکز. خه‌ته‌ر؛ مه-
ترسی. (وه‌ک) تابلوی‌ناگاداری له مه‌ترسی له-
سه‌ر شه‌قام: نیشانه‌ی بفه) (خطر)

بشار: [ناو]بوار. (گذار)

بشوک: [ناو]جه‌غزیکی‌تور‌داری چووک بو
ماسی‌گرتن. (انبرک و تور کوچک دسته دار
ماهی گرفتن)

بفه: (۱) [ناو]لناو [خه‌ته‌ر؛ (۲) جیی‌مه‌ترسی؛
وه‌ک: تابلوی عه‌لامه‌تی خه‌ته‌ر له‌سه‌ر جاده.
ترکزه. توکز. (خطر؛ علامت خطر)

بقلیقوک: [ناو]بلیقی‌ناو. (حباب آب)

بقه: (ف. گیو) پلته. (قرزدن)

بقه‌بق: فله‌فله‌ت؛ پلته‌پلته، بلمه‌بلم.
(یاوه‌گوئی؛ قرقر)

بکار: فد [ناو] (بی‌کار) دهنگی‌نو‌تیک له

حاله‌تی سروشتیدا؛ دهنگی‌ئه‌سلیی‌نو‌ت که
بیمول یان سوری یان کوږون یان دیز نه‌بییت
له‌موسیقادا. (بکار)

بکارئانین: [چاوگه‌ت]به‌کاره‌ینان. (به‌کار
بردن)

بکپ: [ناو]لناو+ ناو‌بک [کپ‌یار؛ بسین.
(خریدار)

بکو: [ناو]بسکو؛ مافووره. (فرش)

بکوژیکوژ: [ناو]ت [کوشتو کوشتاری زور.

(بکش بکش)

بکوژوبیر: [ناو]ت [کوشتار و سه‌ریرین. (ب)
زمر و زهنگ خسته‌سه‌ر. (بکش و ببر)

بکه‌ر: (۱) کار‌که‌ر. (۲) بیکه. (۳) (ئه‌وه‌ی
کاریکی لی پووده‌دا). ئه‌وه‌ی کاریک ده‌کا؛

(فاعیل) (۱) گننده. ۲. بکن. ۳. فاعل.)

بکیشو: بکیشی؛ به‌هم‌مو‌ماناوه. (بکشد)

بکیقوک: [ناو]بلیقی‌ناو. (حباب آب)

بکیلگه: [ناو] زه‌وی کیلراو؛ کیلگه. زمین-
شخم‌زده)

بگاردان: بواردان؛ ریگادان؛ بفاردان. (گذار
داشتن؛ با گذار)

بگرای‌بگر: [ناو]ت [گرتنی له سه‌ریه‌ک. (بگیر
بگیر)

بگر‌بگر: [ناو]ت [هه‌راوه‌ریا؛
قالمه‌قالم؛ بگرای‌بگر. (دادو هوار بگیری‌بگیر)

+ بگردن: [چاوگه]بووردن؛ پابووردن؛
دابگردن؛ بگردن له‌م کوووجیه‌باریکه‌و سه‌خته.

(گذر کردن)

بگه‌پ: [ناو]لناو+ ناو [ئه‌وه‌ی ده‌گه‌پی؛ خول-
خور. (چرخان؛ سیاح؛ دوار)

بَلّاس: [ناو] (۱) ناوی ئیلکی کورده. (نام
 عشیره‌ای کرد) (۲) نه‌لماس. (الماس)
 بلبال: [ناو] سه‌وزه‌واتی‌خواردن. (سبزی
 خوردن)
 بلبسین: [ئاوه‌لناو] سه‌رگه‌ردان؛ چه‌یران.
 (حیران. سرگردان)
 بلبله: [ئاوه‌لناو] (۱) زور بلی. (حراف) (۲)
 [ناو] پلپله؛ پرپره؛ پرپره‌ی‌گواره.
 (آویزه‌گوشواره)
 بل‌بوون: [چاوگه‌ت] زورگه‌بین؛ کاله‌کی‌بل؛
 گرکه‌ی‌بل؛ شل‌ونه‌رم‌بوونی‌میوه‌وه‌ک
 کاله‌ک و شووتی و گرکه‌به‌هو‌ی‌مانه‌وه‌ی
 زور‌وه‌وه. (نرم‌شدن‌میوه. زیاد‌رسیده)
 بل‌حات: [ناو] ییلعه‌ت؛ خراپه. (بلعت)
 بل‌خانه: [ئاوه‌لناو] به‌ند و ه‌ک بلج؛ به‌شیوه‌ی
 بلج و ئاريله. (بد‌اطوار‌اسا)
 بل‌ه‌روو: [ئاوه‌لناو] زنی‌حیز و ئاکار‌خراپ؛
 ه‌رزه و ده‌میه‌پیکه‌نین له‌گه‌ل ه‌مواندا. (زن
 ه‌رزه)
 + بلسک: [ناو] قولانج. (پاز)
 بلسک: [ناو] پلوسک. (ناودان)
 بل‌قاس: [ئاوه‌لناو] خو‌به‌زل‌زان. (متکبر)
 بل‌قن: [ئاوه‌لناو] چلمن؛ بل‌قه‌ی‌دی؛ وه‌ک:
 بل‌قه‌ی‌لووتی‌دیت. (چلمن)
 بل‌قه: [ناو] ئامراز‌ی‌ده‌نگ [ده‌نگی‌هاتنه
 ده‌رمه‌وی‌با‌له‌ژیر‌تراوه‌وه. (صدای‌حباب‌از
 زیر‌آب‌بیرون‌آید)
 بلماندن: [چاوگه‌ت] بلمه‌بلم‌کردن. (غرو‌لند
 زیر‌لبی)
 بلمن: [ئاوه‌لناو] زور‌ده‌بلمینی و بوله و بلمه‌ی

بگپ: [ئاوه‌لناو + ناوی‌بک] (۱) کارگپ.
 (مدیر) (۲) که‌سیک‌که‌شتیک‌ده‌گپ‌یت‌یا
 خولی‌پنده‌دا. (گرداننده)
 + بل: ناوی‌تافگه‌ی‌بل له‌نزیکی‌ه‌هورامان؛
 گوندی‌بل له‌نزیکی‌ه‌هورامان؛ میوه‌ی -
 نه‌رم‌بووی‌زور‌گه‌یشتوو؛ وه‌ک: کاله‌کی‌بل.
 (آبشار‌بل. دهل. میوه‌نرم‌شده)
 بلا‌جووه‌ور: [ناو] ه‌هوره‌تریشقه. (تندر)
 بلا‌چه: [ناو] برووسکه؛ تریشقه؛ ه‌هوره -
 ترشکی؛ بلیسه؛ گر؛ شوله. (درخشنده. شعله)
 بلاف: [ئاوه‌لناو] دژی‌چم؛ بلاو؛ پ‌رش و بلاو.
 (پخش)
 بلا‌فوک: [ناو] ه‌هر‌شت‌که‌بلاو‌بیته‌وه‌(ب)
 گو‌فار و پ‌وزنامه. (نشریه)
 بلا‌لو‌وه‌کیویه: [ناو] داریکی‌کور‌ته‌بنه‌یه‌که‌به -
 ریکی‌سووری‌توخی‌ه‌یه. (آلبالوی‌کوهی)
 بلام: [وته] بلام؛ بلمان. (اما؛ ولی)
 بلا‌مکه‌ر: [ئاوه‌لناو] زور‌خور؛ بغور. (پر‌خور)
 بلمان: [وته] به‌لام. (اما)
 بلمانه: [ئامراز‌ی‌ئهمری] لیگه‌پ‌ی؛ بیلمانه؛ بی -
 هیله؛ بیله. (بگذار)
 بلاو: [ناو] ددانه‌له‌غاو. (دهنه‌افسار)
 بلاو: [ئاوه‌لناو] بک لاوینەر؛ ئه‌وه‌که‌سه‌یه‌که
 چه‌مهری‌ده‌گپ‌یت و مردوو‌ده‌لاوینته‌وه
 (خواننده‌عزا)
 بلاوین: [ئاوه‌لناو] بک که‌سیک‌که‌ده
 لاوینته‌وه و دل‌داری‌ده‌داته‌وه؛ ناز و نه‌وازش -
 که‌ر؛ لاوینەر. (تسلی‌دهنده)
 بلاوی: [به‌ره‌می‌چاوگه] به‌رت‌وبلاوی؛
 په‌خشانی؛ پ‌زیایی. (پراکندگی)

دی. (غرغرو)

بلن: [ئاوہلناو] بلیند؛ بهرز (بلند)

بلنایی: [ناو] بلیندایی؛ بهرزی. (بلندا)

بلنداهی: [ناو] بلیندی؛ بهرزی. (بلندی)

بلندبوون: [چاوگه، ت] (۱) وهحهوا کهوتن؛

بهرزبوون؛ پهنگزین. (بلند شدن). (۲) [ناو] بلند

بوون؛ بهرز بوون؛ بهرزی. (مرتفع بودن)

بلندی: [ناو] بهرهمی چاوگه [حاله تی بلیند

بوون. (حالت بلندبودن)

بلندین: [ناو] سهردهرانه؛ ئاسانه. (آستانه)

بلنگو: [ناو] بلیندگو، بهرز مواج. (بلند گو)

بلو: [کاری ئمیری له چاوگهی لوین نپویشتن]

برو؛ بجو؛ هه، هه. (برو)

بلوار: فرد؛ فد: [ناو] شقامی بهرین و پان که

بوویته دوو کهرتی یهک لایه نه بو هاتن و

چوونی سه یاره. (بلوار)

بلودان نزور کولان و بلق هه لدانی تراویک له

سهر ئاور و هه لچوونی. (سر رفتن مایع در

حال جوش)

بلور: [ناو] بللور؛ مینا؛ پیووک؛ هه شت که

له بلوور چییوویته. (بلور)

بلوور: [ناو] (۱) بلوول؛ بلویر. (سازیس) (۲)

لوله نیولانکی مندالان.

(لولهای در داخل گهواره) (۳) شوشه؛

کریستال؛ پیووک. (بلور؛ کریستال)

بلوور سازی: [ناو] (۱) کارخانه ی

بلور چیکردن؛ (۲) کاری بلور چیکردن. (۳)

کاری بلور ساز. (بلور سازی)

بلورقان: [ناو] بلویرژمن. (نی زن)

+ بلووری: (۱) [ناو] هومایی؛ بالالی؛ شاخ بزی؛

مه، مه، پرشا. (چلوار) (۲) [ئاوہلناو] بلوورین؛

هه شتی چی کراو له بلوور. (بلوورین)

بلووک: [ناو] میگهل. (رمه گوسفند)

بلووک: [ناو] (۱) چهند مال له بیناییکدا، له ناو

(شوقه یان آپارتمانیکدا) چی بوویته. (بلوک)

(۲) ئاچووری له چیمه تنو چی بوو. (بلوک-

مصالح ساختمان)

بلووک: [ناو] (۱) کووی چهند مهمله که تی

یهک گرتوو دارای پپووموشتیکی نزدیک

به یهک؛ وهک (بلوکی غه رب) (بلوک) (۲)

جووری خشتی گه وره یه له چیمه تنو چی کراو.

(بلوک ساختمان)

بلووک: [ناو] فش؛ بوش؛ وهک به فهره بلوکه.

(نرم و متخلخل)

بلوول ژمن: [ناو] بلویرچی؛ بلویرژمن (نی زن)

بلویرچی: [ناو] بلوولک بیچ؛ پارچه په روییکه له

بلوول ده بیچریته. (پارچه)

ای که دور لوله داخل گهوارمی پیچند)

بله: (۱) [وته، کاری ئمیری] واجه بیی؛ بییژه؛

بوویش؛ بووشه؛ بلئی بییژه؛ (یگو) (۲) [ناو] شل

و نه رمه؛ نهو شووتیه بله. (میوه ی

زیادرسیده)

بله خش: [ناو] جه واهیر. (جواهر)

بله زنده ر: [ئاوہلناو] پیای زل و له نده هوور.

(لندهور)

بله گاز: [ئاوہلناو] (ف. گیو) به له نگاز؛

بیچاره؛ داماو. (بیچاره)

بله وحه ز: [ئاوہلناو] بله زنده ر؛ له نده هوور.

(لندهور)

بله وه ز: [ئاوہلناو] زالم؛ مله ور. (مستبد)

بلندی: [ناو] به رزایی؛ تروپک. (هر که سیک
 به رز نه فری زوو نمری، بای بلندی سهر و
 دل ده گری) «ماموستا هزار». (بلندا)
 بلند پایه: [ناو] بناو بلند پایه؛ پایه به رز. (بلند
 پایه)
 بلند پیژ: [ناو] بلند گو؛ بلند پیژ به رز هواج.
 (بلند گو)
 بلیوار: [ناو] به که ی پاره ی وینیز وئلا. (بلیوار)
 بلین: [وته] نیمه پیژین، بوشین. (بگویم)
 بن به ست: [ناو] کولانیک که سهریک ی
 گیرایی. (بن بست)
 بن بیف: [ناو] خانووی ژیرعه رز. (خانه زیر
 زمین)
 بنپال: [به ند] ته نیست؛ لا؛ کن؛ نک؛ په ناده-
 ست. (کنار؛ جنب)
 بنپزوو: [ناو] قوشقون؛ پالوینی بن کلکی و لآخی
 سواری. (پاردم)
 بنتان: [ناو] لیلکه؛ سوخمه؛ سیخمه. (یلک)
 بنک: گه لای خواره وه ی ساقه تی تووتن.
 (برگهای پایین ساقه تووتن)
 بن که ن: (۱) بن که ند؛ له ریشه وه هه لکیشان؛
 له بیخ دهره نیان. (از بیخ در آوردن) (۲) (ب)
 بنه بر؛ دواها توو. (به خاو و خیزانه وه له و شاره
 بن که ن بوون و هیچ که سیان نه ما).
 (به یکبار ه رفتن از جایی)
 بن درپایی: (۱) قهر زرداری؛ موفلیسی
 (ورشکستگی) (۲) ههر دهر و هه بنانه ییک
 که بنه که ی درپاییت. (ته پاره) (۳) (ب) کچی
 بن پژاو. (بی بکارتی)
 بندیان: [ناو] (۱) چه له ک فله؛ بنه فله

بله وه س: [ناو] له سباز؛ هوه س دار؛
 به هوه وس؛ که لکه له باز. (بلهوس)
 بلی: [به ند] جگه؛ بیجگه؛ جیا له وه. (غیراز)
 بلی: [به ره می چاوگه] حاله تی زورگه یشتن و
 نه رم بوونی میوه. (حالت زیاد رسیدن و نرم
 شدن میوه)
 بلی: [وته ی نمری] بیژه؛ وچه؛ بووشه؛ بیژه؛
 بله. (بگو)
 بلیارد: [ناو] بلیارد؛ یاری دوو که سیی سهر میزه
 که به چو بلیارد له چهنده گو ده دهن و
 ده یخنه نیو کونیک ی دیاریکراو. (بلیارد)
 بلیاق: [ناو] گلینه ی چاو. (مردمک)
 بلیان: [چاوگه] پیگه بین؛ زانین؛ پیگه بین.
 (دانستن)
 بلیتچی: [ناو] بلیت فروش؛ چه موه. (بلیط
 فروش. گیرنده بلیط)
 بلیسکه: [ناو] بلیسه؛ وه ک فیچقه ی خوین و
 بلیسه ی ناو. (فوران. شاره)
 بلیسه بلیس: [ناو] نیله نیل؛ کله کلب.
 گرپه گرپ. (زبان آتش پشت سر هم)
 بلیسه دار: [ناو] له آتش زبانه دار.
 بلیک: [ناو] کرپوم (بارش برف)
 بلیمانه: [ناو] لیمان؛ خهستیکی کیش داره
 له گل مندال بووندا له زئی میوینه دیت. (مایع
 غلیظ که همراه بچه از رحم زانو بیرون می آید)
 بلیمه تیه تی: [ناو] به ره می چاوگه؛ رهوتی
 بلیمه تی و زور زانی و زور زیره کی؛ هه لکه و
 تووی و پسوپی. (نابغه)
 بلین: [وته ی نمری] نیوه بلین؛ بیژن؛ نه وان
 بلین؛ بووشن. (شماها بگوید، آنها بگویند)

(عیسوی) (۲) ژیرددان. (زیر دندان)

بنیشه: [ناو] بنه پوت؛ بناغه. (اساس)

بوواجه: [وتهی ئه مری] (حرف) بیژه؛ بلی؛
بووشه؛ واجه. (بگو)

بوتانی: [ئاوه ئاوه] پیوه نیدار به ولات و
زمانی بوتانه وه. (بوتانی)

بوچه: [ناو] پاره‌ی تهرخان کراو بو مه به
ستیک. (ف. مشه) بودجه؛ مه سرفه. (بودجه)

بوخاو: [ناو] بونی ناخوشی وه ک بونی ماسی
یا گوشتی کال. (بوی بد گوشت و ماهی خام)

بوخه: [ئاوه ئاوه] گای دهبه؛ بوغه؛ ملقه وی.
(گاوگردن کلفت)

بودله: [ئاوه ئاوه] نه زان؛ گهوج؛ حوّل؛ گیژ.
(گیج؛ نفهم)

بوره: بومره؛ بخو. (بخور)

بوره: [ناو] پهنگی ئه سپی پهنگ بورا (اسب
نیله)

بورهبور: [دهنگه ناو] دهنگی که پهنای له سه -
ریه ک؛ گریان و گابور؛ (صدای کرنا؛ صدای -

گریه با صدای بلند)

بوره خزم: [ناو] خزمی دور؛ خزمایه تی به -
بونه‌ی ژن و ژن خواستنه وه. (خزمی دوری

ژن یامیرد) (اقوام دور. اقوام سببی دور از طرف
زن یا شوهر)

بوره ژان: [ناو] به ره ژان؛ دهسپیکی ژانی -
مندال بوون؛ ژانه دروژنه. (درد کاذب قبل از

زایمان)

بوره مروف: < بوره پیاو

بورپی لاستیکی: لوله‌ی لاستیکی؛ شیله -
نگ. (شیلنگ)

بورپوه: [کاری ئه مری بو دووه هم که سی

تاک] بوره وه؛ وه ره وه. (برگرد)

بوریزان: [ناو] بوریزان؛ که پهنانه؛
شه پیوورژن. (شیپورچی)

بوزه: [ناو] بزن. (بزن)

بوسولی هه لئه سان: (ب) پروتوقووت؛ بیخه یته
ته نوور بوسولی ناییت. (کنایی بلخت و عور)

بولبوله: [ناو] لوله‌ی ته نگی تونگی تراو
تیکردن. (لوله تنگ تنگ)

بوتچی: [ناو] تاجی؛ تازی؛ تانجی. (سگ تازی)
بونسو: [ناو] بوسو (بوی سوختن پارچه)

بوو: (۱) بو. بو. (۲) پابوردوی بوون، کی
له وی بوو؛ (بود)

بوواج: [وته] کاری ئه مری بو چاوگی
وتن بیژه؛ بلی؛ بووشه؛ باچه؛ نیشانه‌ی ده -

رخستی کاریکه، بوواج بزانه بو نه هاتی؟
(بگو)

بوواجو: ده لیم؛ ئیژم؛ ئووشم. (میگویم)

+ بووان: بخوینه. (بخوان)

بووبایه: (۱) ببوایه؛ بیا؛ ببواییت؛ (۲) که ره که
بووبایه؛ ببوایه، بوئیگرتووه. (می شد؛

بوگرفته)

بووبایی: ببوایی؛ بباییت. (می شد)

بووبووچک: [ناو] پوپه‌ی فرنده. (تاج پرندگان)
بووبه رانه: [ناو] پونی پهوان و خوش؛ بوون

خوشی. (خوشبویی)

بوویش: [ناو] شوینی زبه ندی دیم؛ گیا
جاری دیم. (گیاهزار دیم)

بووجار: [ناو] یک که سیک که کاری بوو
چارپه. (بوجار)

بوو جاړی: [ناو] (۱) کاری پاک کړنه وه ی
 دانه ویله به بیژنګی ګه وره، به باکړنی یان
 به ده ست یان به که ره سته ی موتوړی و
 مه کینه. (۲) ناوی ټهو مه کینه. (بوجاری)
 بووچکه و بوون: چکو له بونه وه: (ب) له
 ده ستدانی حورمه ت؛ (بی په ستبوون). (کوچک
 شدن)
 بوو خاک: (ف. ګیو) فوو کړدن و ده ماندن
 (فوت کړدن)
 بووخیږ: [ناو] هیڅوی چووکه ی تر بی نه ګه یو
 (قوړه) (خوښه نرسیده انگور)
 بوودایی: [تاوه لټاو + ناو] په پره وی دینی بوودا.
 (بودایی)
 بووداییه ت: [ناو] بوودائیسم؛ دینی که بوودا
 له هیند دایمه رزاند؛ (دایمه زراند). (بودائیت)
 بووده له: [تاوه لټاو] پیاوی چکو له و نابووته.
 (انسان خیلی کوتاه قد) ګیژوحو ل. (ګیج و
 منګ)
 بوور: [ناو] بوار. (ګدار)
 + بوور: (ف. ګیو) (۱) جوړه عه ره بانه ییکه.
 (نوعی ارايه) (۲) بیور. (تبر)
 بوورا: (۱) تیپه پری؛ (بوور د؛ رابورد؛ رابرد).
 (گذشت) (۲) برای ژن. (برادرزن)
 بووران دن: (۱) کاری به خشین و چاولی پوښین
 (له چاو ګه ی بوور دن). (بخشیدن) ګوزه راندن؛
 بهوران دن؛ رت (ره د) کړدن (ګذراندن)
 بووراهی: (۱) [به ره می چاو ګه] بوړایی؛
 حاله تی بوړبوون (۲) [ناو] اشته ی بوړ که له
 دوور موه جوان دیاری نه کا؛ تارمایی. (کبودی)
 بوور دن: [چاو ګه] (۱) رت تبوون؛ رابگردن؛

بهور دن: رابوور دن. (۲) له ګوناح
 خوښوون؛ بوور دن. (گذشت کردن)
 بوور ژان: [چاو ګه ت] ومنه وز؛ خه وه نووچکه؛
 پینکی (چرت)
 بوور ژانه وه: [چاو ګه ت] چاو چوونه خه و؛ له
 ومنه وزه وه چوون. (چرت زدن)
 بووروو: [ناو] سووته کی ټاور که له ګه ل ګرو
 دوو که لدا به حه وادا ده چی. (اشیاء
 سوخته سبک که همراه دود به هوا می رود)
 بووره دیږ: [ناوت] زه ویی بووره که ټاو بدری
 بو نه رم بوونه وه و کیلان. (آب دادن زمین بایر)
 بووری: وهره؛ بیرو؛ بی. (بیا)
 بووریان: حاله تی بوور دن. [له چاو ګه ی
 بوور دن] (۱) ټه وان رت بوون و پوښتن،
 بووریان؛ ده ربا زبوون؛ ګوزه ریان؛ رت تبوون.
 (رد شدن) (۲) له ګوناح خوښ بوون؛ بوور دن.
 (گذشت کردن)
 بوورین: [چاو ګه] (۱) تیپه پرن؛ بهورتن؛
 رابوور دن؛ لیوه بوور دن. (گذشتن) (۲)
 به خشین؛ لیو بوور دن. (گذشتن)
 بووزو: دابخات؛ رابخات؛ فه رش بووزو؛ فه رش
 رابخات. (بگسترده)
 بووزوو چریشکردن: (ب) کاری سهره سهری و
 ناپوخته کړدن؛ سهره مه بندی. (کار سرسری
 کردن)
 بووزه: بهاوی؛ بخه باویژه. (بینداز)
 بووزه له: [ناو] پارچه قوماشیک که له کاتی
 مه شکه ژمندندا سنگو باسکی کابان
 داده پوښیت. (نوعی پیشبند)
 بووزی: [ناو] بووزو. (شال دستباف)

بووزان: (۱) گیای بیژان (۲) قه‌زیان؛ ژيانه-
 وه. ۳-خه‌وه‌نووچکسه؛ وه‌نه‌وز.
 (بومادران؛ احيا، چرت‌زدن)
 بووزاندنه‌وه: [چاوگه‌ت] ژياندنه‌وه؛ قه‌زياندن؛
 زيندو کردنه‌وه. (احيا کردن)
 بووس: [ناو] هه‌لم و بوُق؛ هالالوی گهرما؛
 تینی گهرما. (هورم گرما و بخار)
 بووسان: [چاوگه] خه‌وتن؛ نووستن؛ پازان.
 (خوابیدن)
 بووک‌وزاوا: [ناوت] گولالَه؛ گولَه میلاقه. (گل
 لاله)
 بووکیئی: [ئاوه‌لناو + ناو] بووکی؛ پیوه‌ند یدار
 به بووکه‌وه؛ جلو به‌رگی بووکیئی؛ که‌وشی
 بووکیئی. (عروسی)
 بوولدان: [ناو] خوله‌میشدان (جای خاکستر)
 بوومرېج: ئوستر‌الیا؛ فذ: [ناو] ته‌خته یان
 کانزاییکی پانه که ده‌هاوژریت، ده‌وریک
 ده‌داتوه و به خول‌خواردن ده‌گه ریته‌وه
 بولای هاوژره‌ه‌که‌ی (بومرېج)
 بووتاف: [ناو] هه‌وره‌تریشه‌ییک که له‌عه-
 رزده‌دا. (برق رعد که‌بزمین بر‌خورد‌کند)
 بووهره: (۱) [کاری ئه‌مری، له‌چاوگه‌ی
 واردن] بخو. (بخور) (۲) [کاری ئه‌مری] وه‌ره؛
 بی. (بیا)
 بووهیشک: [ناو] گوژ؛ بلج. (زالزالک)
 بوهارتن: [له‌چاوگه‌ی به‌ورین] به‌ورن؛
 تیبه‌رین؛ په‌تبوون؛ پ‌اگر‌دن. (گذشتن)
 بوه‌توم: [ناو] بوختان؛ تومه‌ت. (تهمت)
 بوهره‌ی: [کاری ئه‌مری] باوه‌ره‌ی؛ بییه؛
 بیه‌ینه. (بیاورش)

بوهری: [کاری ئه‌مری] بیخو. (بخور)
 بوهرنه‌مووت: بو‌مچه‌وه. (بوگند)
 بوی‌ئاواهی: به‌وشکله؛ به‌وجوره؛ به‌و چه‌شنه.
 (اینطور)
 بوياخکار: [ناوبک] بوياخچی. په‌نگ کار.
 (واکسی. رنگ کار)
 بویتان: [ناو] بویتک؛ قنجکه‌سه‌لام؛ سیتکه
 سه‌لام؛ پاشکیو. (گل مژه. سنده سلام)
 بوئی دی: (۱) چاکی بوئی شانس‌ی هه‌یه (له
 قوماردا). (برایش می آید) (۲) سفارشی کردوه
 ،منیش دامناوه خوئی بوئی دی-
 ده‌یا. (می‌آیدبرایش) (۳) بوئی لی‌دی؛ بوگه-
 نه. (بویش می‌آید) واهه‌ست ده‌که‌م؛ بوئی دی
 بقه‌ومیت؛ وادیاره بقه‌ومیت. (حس میکنم)
 بویری: [ناو] به‌ره‌می چاوگه [به‌جهرگی؛ نه-
 ترسی؛ جه‌ساره‌ت. (جسارت)
 بوژره: [کاری ئه‌مری] (۱) بیژره؛ بیژره؛
 بلی؛ بواچه. (بگو)
 بویکردگه: (۱) بویکردوه؛ بوئی کردگه.
 (گنبدیده‌است) (۲) هه‌ستی کردوه. بو‌برده
 است (۳) (من بوم ئه‌نجام نه‌داوه ئه‌و بوئی-
 کردوه؛ ئه‌و بوئی کردگه) (برایش انجام‌داده)
 بوینووت: بدینیم؛ بتینیم. (بینم)
 بوئه: له‌کوردستانی باشووربه په‌نگ ده‌لین
 (رنگ)
 بوئه‌مه: [ناو] میزه‌ری گولینگ‌دار. (دستار
 منگوله‌دار)
 بوئی‌هه‌نگه‌ل: بوئی ژیرباخه‌ل؛ بوکلیشه.
 (بوی زیربغل)
 بوئه‌ی نینوک: په‌نگی ناووخ په‌نگ کردن؛

رهنگی نینوک: (لاک ناخن)

بوئی: بهو هوئی: لهبر نهوه: پوکی: نه پ. (باین علت)

به ئاپرو: [ئاوه لئاو] ئاپرودار: به پرومته. (با آبرو)
به ئاخری خهت گه یشتن: (۱) تا دواپی
کاریک چوون. (۲) هیوا لیپران و نریک
به مردن. (به آخر خط رسیدن)

به ئارمانج: [ئاوه لئاو] خاوهن مه پام: به هیواپی-
گه یشتن به مه پام: (هدقمند)

به ئاره زوو: (۱) [ئاوه لئاو] به هیوا: ئاواتخواز:
به هیشی: به ههویا: ئاره زوومه ند: تامه زرو:
ئومیده وار: (۲) به ئیشیا: به ته وای:
تیروته سهل: به ئاره زووی دل ته ماشام کرد. (با
آرزو)

به ئاره زووی دل: به ئیشیا پی دل: تا پاده پی
پینخوش بوون: به ئاره زووی دل سه یرم کرد. (تا
دل بخواهد)

به ئازموون: [ئاوه لئاو] فد: به ته جروبه:
ئه زموون وه رگرتوو. (ب مروقی دونیادیده.
دنیا دید)

به ئازین: به ده ستوور. (۲) (ب) خاوه نی ری و
شوینی تاییهت بو ئه نجامی کاریک. (دارای-
سیک)

به ئاسته م و دووبه لا: [به ندت] ئه ندازه ییکی
زور که م: به حال و دووبه لا: به عاسته م و دووبه لا
(خیلی کم)

به ئاکار: [ئاوه لئاو] (۱) به کردار:
پهفتار چاک. (۲) (ب). ماقوول: ساحیبی-
که سایه تی و مه زنی. (نیک کردار)

به ئاگاهینان: [چاوگه ت] وشیار کردن: بیداره م

کردن: له خه وه لساندن: له خه و خه به-
ر کردنه وه. (آگاه کردن بیدار کردن)

به ئالشت: [ئاوه لئاو] خوروو دار: ئالوشاوی.
(ب) زور نیرخواز یا میوخواز: به خوروو.
(حشری)

به ئالیقه دان: [چاوگه ت] ترخاندن: هه لسه
نگاندن. (برآورد کردن)

به ئامانه ت: به ئه مانته: سپاردن بو چه ند
وهخت. (ب) بو ئاگالیبوون و چاوه دیری-
لیکردن: ئه و تهنه گه به ئامانه ت لای تو
داده نیم پوم پراگه: (ب) بوکاتیکی دیاریکراو،
بو ماوه ییک به ئه مانته لیڤه ماومه ته وه چه ند
پوژی تر دهروم. (بطور امانت: موقتی)

به ئاواچوون: [چاوگه ت] (۱) نو قوم بوون له
ئاودا. (به آب رفتن) (۲) (ب) له ده ست دان و
گوم بوون: سه رتیداچوون. (از دست دادن)
به ئاو و ئاورا دان: پرسک: حه ولدانی بی
مه ترسی: بی ترس خو خسته نه ته ر. (به آب
و آتش زدن)

به ئاوه دانی نه زانین: (ب) به چ حساب
نه کردن: پویته پینه دان: به هیچ نه گرتن.
(بحساب نیاوردن)

به ئاهه نگ: [ئاوه لئاو] (۱) خاوه نی ئاهه نگ و
ئاواز: ئاهه نگ دار. (۲) به پیی زهر ب، یان
(پیتیم) ی ئاهه نگ، جوو لانه وه: (به هه وای
پیتمی خاوی و کرزی). (آهنگین: با ضرب)
به ئجانندن: [چاوگه ت] هاندان. (تیر کردن)
به ئجین: [چاوگه ت] سووپه پی دامر کان. (آرام-
کردن)

به ئوک: [ئاوه لئاو] ناشیرین (زشت)

به‌ئەدەب: [ئاوھلناو] بەنزاکەت؛ بەعەدەب؛
 بەعەوہب؛ ژیر. (بادب)
 بەئەرک: (۱) بارقورس؛ بەزحمەت. (بار
 سنگین) (۲) بەئەرکیخوزانین؛ بەوەزیفەیی-
 خو زانین. (بوظیفە) (۳) کەسیکە زەحمەتی-
 زووری بوکەسیکی تر. (زحمەتدار)
 بەئەژمارە: بەبژاردە؛ بەدەسەندە. (باحساب و
 شمارە)
 بەئەم؛ بەم؛ بەئیمە. (بەاین؛ بھا) بەئەمانە:
 بەمانە؛ بەم شتانە؛ مەن بەئەمانەپرازی
 نابم. (بااین چیزها) (۲) لە دەست ئەوان دا نییە
 بەئەمانە (پیش اینهاست)
 بەئەمەدا؛ بەمەدا؛ بەئەمەدا دیارە، لە پرووی
 ئەمەو. (ازروی این؛ ازاین) (۲) بەئەمەدا مەرۆ:
 بەم جیگادا مەرۆ. (از اینجا)
 بەئەو؛ بەو؛ بەئەو نییە؛ لە دەسەلاتی ئەودا
 نییە؛ بەئەو نەبێ ناکرێت. (پیش او؛ در دست او)
 (۲) بەئەو: لای ئەو، لای مەن نییە. (پیش او)
 (۳) بەئەو چە لای ناییت: بەئەو شتە. بە-
 وشتە. (با آن)
 بەئەوانە: (۱) بەوانە؛ بەوانە، بەئیمە نییە: لای
 ئیمە نییە. (پیش آنهاست) (۲) بەئەوانە
 ئەسپە کە ناگیردرێت: بەوکەسانە (با این
 افراد) (۳) بەو شتانە؛ بەوانە ناکەوێت، بەوانە
 نامرێت. (بە آن چیزها)
 بەئەو جۆرە: بەو ئاواھی؛ بەو پەنگی؛ بوی-
 پەنگی؛ بەو جۆرە. (اینطور)
 بەئیسراحت: (۱) بەئیسراحت و خەوتن لە
 جیدا چاک دەبێتەو. (۲) بە شێنەیی؛ بە
 کاوھو؛ بەئیسراحت کارە کە دەوام بەدە

زۆر پەلە مەکە. (بااستراحت؛ بەکندی)
 بەئیشتیا: (۱) دارای مەیلی خواردن. (با
 اشتها) (۲) (ب) تەواو؛ بەئەندازەیی پێویست؛
 بێلا مەزرا کە بەئیشتیا بخووسیت. (باندازە
 کافی) (۳) بەئیشتیای تو نییە؛ بەمەیلی تو
 نییە. (بەدلخواه)
 بەئیمان: [ئاوھلناو] (۱) خواوەنی باوھ و ئیتقاد.
 (۲) (ب). مروقی راست و دروست. (با ایمان)
 بەبادان: [چاوگەت] لە دەس دان؛ بەفیرۆ
 چوون. لە ناو بردن (ب) خەرمان بەدەم باوھ
 دان؛ (بەباد دادن)
 بەبا دریاگ: [ناو بەر] (۱) بەبا دراو؛ ئەو شتەیی
 دراوھ بە دەم باوھ؛ (بەباد داده شده) (۲) بە-
 فیرۆ لە دەس چوو. (بیاد رفته)
 بەبارە: (۱) بارکراو، لە ژیر باردايە؛ (بارگیری
 شده) (۲) بە سەمەر؛ بە بەھرە (۳) بەسەمە-
 رە؛ بە بەھرە یە (بەرەدار؛ با بهره‌است)
 بەباریکدا خستن: [چاوگەت] بەلاییکدا
 خستن؛ (ب) کارپەرانیو؛ بیخە بە باریکدا یا
 چاک یا خراپ؛ یەکلایی کردنەوھیی کاری.
 (کنایی. تکلیف روشن کردن)
 بەباسک و باھو: [ئاوھلناو] بەھیز؛ زەلام و
 شان و قول قەوی. (گردن کلفت)
 بەباف: بادراو؛ کرژ. (رسییده شده)
 بەباکردن: [چاوگەت] شت بە دەم باوھ دان
 بو پاک بوونەوھ؛ (ب) شەن کردن ولاتیل و
 خەرمان بەباکردن. (با باد تمیز کردن بنشن
 از گاه)
 بەبالبران: [چاوگەت] (۱) لای کالینەوھ؛ بە-
 نسیب بوون؛ ئەو کارە بابەتی تو یە؛ بەبالای

تو پراوه. (شایان)(۲) به نه‌ندازه بوون؛ نه و
که‌وا هه ده‌لیی به بالای تو پراوه. (به‌اندازه
بودن)

به بالآ دا هه‌لگوتن؛ [چاوکه‌ت،] تاریف له
که‌سیک کردن؛ به شان و بالدا هه‌لگوتن؛
په‌سن کردن. (از کسی تعریف کردن)
به‌بای‌بال؛ به‌باوی‌بال؛ له‌سه‌ره‌خو کار کردن؛
به‌کاوه‌خو؛ به‌هه‌وا‌ی‌شان. (بدون
عجله و بآرامی کار کردن)

به‌بای‌فنا چوون؛ (ب) نابووت بوون؛
فه‌وتان؛ (ب) ته‌فرو توونا بوون. (به‌باد فنا
رفتن)

به‌بر: فد: [ناو] به‌مور؛ درنده‌یی که خه‌ت
خه‌ت. (بیر)

به‌بر: (۱) [ئاوه‌لناو] به‌زا‌کون؛ به‌بر‌شت.
(کاربر)(۳) بی‌پیوانه و دیاری کردن؛ دروینه
به‌بر هه‌لگرتن. (کنترات تخمینی)
به‌بلی‌به‌بان؛ به‌بله‌به‌بان؛ (ب) مندالی ساوا.
(نوزاد)

به‌بوق و که‌رنا؛ به‌هه‌را و هوریا. (ب)
به‌بالگاشه؛ به‌پیکلام و بانگه‌شهی زور.
(بوق و کرنا)

به‌بوون: (۱) بو‌ندار؛ (هه‌روه‌ک پ‌یخانه به‌بوونی)
(بودار) (۲) به‌هووی بو‌نه‌وه؛ به‌بو‌نکردن؛
تانجی به‌بوون که‌رویش‌که‌هی دوزیه‌وه.
(بودار)

به‌به: [ناو] (۱) بیبیلله‌ی چاو؛ بیبیلله؛
په‌شکینه‌ی چاو. (مردمک چشم) (۲) مندالی
ساوا. (نوزاد)

به‌به‌ران: [ئاوه‌لناو] مه‌ری به‌ران‌خواز. (گوسفند

جفتخواه)

به‌به‌رموه‌بوون: [چاوکه‌ت] (۱) ژنی که‌منالی
ساوای به‌به‌رموه‌یه، به‌باوشییه‌وه‌یه. (۲) هه-
بوونی کات و زه‌مان و شتی‌تر (شهو زوری
به‌به‌رموه‌یه). (کاره‌که زوری به‌به‌رموه‌یه)؛
یان زوری به‌ده‌مه‌وه‌یه؛ زوری ماوه‌ته-
واوبیت. (۳) ده‌وام؛ به‌په‌که زوری به‌به‌رموه
نه‌ماوه، کو‌نه. (مهلت داشتن؛ جاداشتن؛
ماندن؛ دوام)

به‌به‌ز: [ئاوه‌لناو] به‌نه‌فه‌س؛ بی‌هن در‌پژ؛ به‌زدار؛
(ب) قه‌لمو. (پرنفس. چاق)

به‌به‌غه: [ناو] به‌رخه‌به‌به؛ چه‌رمی شوپ بووی
ژپرملی‌گا یا هه‌رگیانله‌به‌ریک. (غیغب)

به‌به‌له: [ناو] (۱) به‌به‌له؛ مندالی ساوا. (۲)
کناچه‌ی چاو؛ کناچه‌ی چه‌می؛ بیبوک. که‌چکا
چاقی؛ بیبیلله‌ی چاو؛ (مردمک چشم)

به‌بیر‌نانین: [چاوکه‌ت] بیر‌هینانه‌وه؛ یاد
کردن؛ تاسه کردن. (یاداوری. بیاد آوردن)
به‌پا: (۱) [ئاوه‌لناو] نازا و گورج و گول

له‌پ‌یگا رویش‌تندا؛ به‌له‌پا؛ خیرا و خوش
په‌وت. (سریع) (۲) [ناو] به‌سه‌ر دیم نه‌ک به‌پا؛
شعق به‌پا ده‌وه‌شیند‌پیت. (با پا)

+ به‌پشت: [ئاوه‌لناو] ده‌غل و دانی پ‌ر و بی
خالیا‌یه‌تی. (پ‌ر پشت)

به‌پیچ و قه‌مچ: (۱) به‌خوب‌ادان و خو
هه‌لسوو‌ران. (باقرواطوار) (۲) چو‌مه‌که به
پیچ و قه‌مچه‌وه له‌شیوه‌کاندا ده‌پوات. (پیچ
و تاب) (۳) (ب) ناز و غه‌مزه؛ فیل و ته‌له‌که.
(ادا؛ حيله)

به‌ت: [ئاوه‌لناو] بی‌ته‌زموون؛ بی‌ته‌جروبه. (بی-

تجربه)

به تات: [ناو] درو؛ ریا. (ریا)

به تار: (ف. گیو) (۱) به دبه خت؛ شووم. (بد

بخت) (۲) چه تال؛ بینایی چاو. (دید چشم)

به تارافک: [چاوکه ت] نقوم بوونی پاپور و

گه می له ناودا؛ به ژیر ناوه وه بوون. (غرق

شدن)

+ به تاره: [ناو] گوله نگ؛ مهنگوله. (منگوله)

به تاک: (۱) [ناوه لئاو] به تال؛ ناواله. (تهی؛ باز)

(۲) به تاق؛ دژی به جووت. (مفرد)

به تالپا: [ناوه لئاو] ویلگهرد؛ بیکار. (ولگرد)

به تال کردن: [چاوکه ت] (۱) خالی کردن.

(خالی کردن) (۲) باطل کردن؛ پووج کردن.

(فسخ؛ باطل کردن)

به تالووکه: به پهله؛ به لفر. (با عجله)

به تال و هه تال: [ناوه لئاو] خالی وخوت؛ بیکار و

بی بار. (کاملاً خالی. بی کاره)

به تالیون: [ناو] به یک تیپ سهربازی هزار که-

سی له نهرته شی تورکیادا. (یک تیپ سرباز

در ترکیه)

به تان: [ناو] آسته. (آستر)

به تانه: [ناو] تیکه لوی میل و روئی به زره ک

بو شوشه پهنجیره دابهستن و پرکردنه وهی

درز و قلیشی تهخته ی دار. (بتونه)

به تانه کاری: [ناو] کاری تیپه لساوینی به تانه به

سهر درز و برینی تهخته و شتی دیکه دا.

(بتونه کاری)

به تاو: به پرتاو. (۱) به تالووکه؛ به پهله؛ به لفر.

(با عجله) (۲) به خوژ. (باتابش آفتاب)

به تاوار: [ناو] عاقیبه ت و دهرته نجام. (عاقبت)

به تخوو: [ناوه لئاو] به د رموشت. (بد خو)

به ترییز: [ناو] به سر پیژ. (پس پرپروز)

به ترییزار: [ناو] به سر پیزار. (پس پیزار)

به ترمه: (ف. مشه) به ترومه؛ په ترومه؛ په یوهند

لیدانی دار. (پیوند زدن درخت)

به ترمه یی: [ناوه لئاو] به ترومه؛ به ترومه؛ تیکه ل

له چهند وشه یا چهند شت؛ دژی ساکار.

(مرکب)

به تری: [ناو] چاو ئیشه. (چشم درد)

به تفه: [ناوه لئاو] به دفعه. (زشت)

به تکه بهش: [ناو] قوربه شه؛ چاله که.

(گورکن)

به تالاندن: [چاوکه ت] ماندوو کردن؛ هیلاک-

کردن؛ له بهین بردن. (خسته کردن؛ ازین

بردن)

به تله: [ناو] ته پکه؛ داومووسک؛ ته له. (دام

به تلی پوژ: چهندکاتی له روژ قسمتی از روز)

+ به تلین: [چاوگه] (۱) تیاچوون؛ به تلین؛

به تلان؛ (از بین رفتن) (۲) هیلاک بوون؛

شه که ت بوون. (خسته شدن)

به توره: [ناوه لئاو] (۱) به شیواز. (به راه. بطریق)

(۲) خاومنی تیگه یشتن؛ زانا؛ به نه دهب. (دانش.

با ادب)

به توّم: [ناو] (۱) جوریک سابوونه له روئی

فستق ده گیری. (نوعی صابون) (۲) [ئاوه-

لئاو] خاومنی توو؛ به ناوک. (دارای تخم)

به توون: (۱) به جه ههنده م. (به جهنم)

(۲) [ناوه لئاو] خویری؛ مروقی بی عار؛ مروقی

بی فمه ک و خویری و په ست. (انسان

لابالی)

به توونه: [ناو] (۱) به تانه. (بتونه) (۲) جوړی
 گول؛ باتوونه. (گل بابونه)
 به تهریبه ت: [ئاوه لئاو] (۱) به نه ده ب؛ ژیر. (با
 ادب) (۲) تهریبه ت کړاو؛ په عه مه ل هاتوو. (با
 تربیت)
 به ته ک: [ناو] کوږ کوږ. که ږ مواله؛ به دبه ده. (با
 قرقره؛ باغرقره)
 به ته گه: [ئاوه لئاو] به ته گ؛ بزنی نیرخواز.
 (حالت جفت خواهی نر)
 به تهما: [ئاوه لئاو] چاو ږوان؛ به هیوا. (منتظر)
 به تیشت: [ئاوه لئاو] تاوس؛ تولدار؛ زگېږ.
 (آبستن)
 به جا: (۱) به جی؛ به وه خت؛ به جا:
 (۲) [ناو] له جیاتی؛ دوو باره کر دنه وه؛ حاله تی له
 پینگ پونگدا نه گهر توپ له تور بکه ویت و
 نه چیته دهر موه، دوو باره سرویس لیده دریته-
 وه (بجا)
 به جا: [ناو] حاله تی مانه وه؛ مانه وه له جیگای
 خوی؛ به رهنده به جا: (ب) له یاریدا دوږاو
 لاده چی و یاری که ریکی تر له گه ل به رهنده دا
 یاری ده کا. (بجا)
 به جه ناین: [چاو گه ت] به جی هینان؛
 نه داوه کردن. (بجا آوردن)
 به جه م: [ئاوه لئاو] به بند؛ پته و؛ توند؛ خوږاگر.
 (محکم)
 به جیگه: (۱) له جیاتی؛ له باتی. (بجای) (۲)
 به وه خت؛ په سه ند. (بجا)
 به جیماو: [ناو، بهر] (۱) که له پوور؛ میرات.
 (ماترک) (۲) دواکه وتوو؛ وه پاش که وتوو. (۳)
 (روښتن و ماله که یان لی به جیماوه). (بجا)

مانده)
 به جی هاوردن: [چاو گه ت] (۱) به جی هینان؛
 جیبه جی کردن؛ نه دا کردن. (۲) ناسینه وه؛
 (بمبوروه به جیم نه هینايت): نه مناسیت (بجا
 آوردن)
 به چاودا دانه وه: [چاو گه ت] چاکی له گه ل-
 که سیک کردن و باس کردنی له لای خوی؛
 کولینه وه (ب) به ږوودا دانه وه. (بروی کسی
 آوردن)
 به چاووه وه کردن: [چاو گه ت] چاو پیدا
 هه له هیان؛ به چاو پیکان؛ به چاوی پیس پیکان.
 (چشم زخم)
 به چک وو: [به ند] به شکم؛ به شکوو؛ به لک وو؛
 به لکم؛ به لکی؛ به لکین. (شاید)
 به چکه دانان: تره کین؛ زایینی گیانله به ری
 وه ک سه گ و پشيله و جر و جوو له و مر. (بچه
 گذاشتن)
 به چکه دهو له مهنه ند: [ئاوه لئاو + ناو] منالی ماله
 دهو له مهنه ند؛ مندالی مالی ساماندار. (ب) ده ست-
 بلاو؛ به هیمه مه ت؛ دلئاوا. (بچه دارا)
 به چکه سوال که ر: [ناو] مناله فه قیر و سوال که ر
 (ب) [ئاوه لئاو] چاو چنوک. (بچه گدا)
 به چوک داهاتن: [چاو گه ت] کول دان؛ به زین؛
 خوږانه گرتن؛ چوک دانانه سه ر عه رز.
 (شکست خوردن؛ زانو زمین گذاشتن)
 به چه خستن: [چاو گه ت] به رفر پیدانی ناو له.
 (بچه انداختن)
 به چه خوږ: نهو گیانله به ره وا به چکه ی خوی
 ده خوا. (جانوریکه بچه خود را میخورد)
 به چه سرکه: [ناو] جوړیک که ږووی سه ر

خوارده مهنی؛ میښووله ییک که سرکه هه
لیدینی؛ میښووله ییک که میوه ی کون وگه نیو
هه لیدینیټ. (قارچ روی خوراک. پشه سرکه.)

به حال و دوو به لا؛ [ئاوه لئاو] به ئاسته م؛ زور کم؛
به حاسته م و دوو به لا. (خیلی کم)

به حټ: [ئاوه لئاو] گیز؛ ور؛ گيج. (گيج)

به حری: [ئاوه لئاو] (۱) پیوندیدار به به حر
موه. (بحری) (۲) زه ربایي؛ ده ربایي. (دربایي)

به حسی سهر؛ باسی سهر؛ قسه یا کاری پر-
مه ترسی که سهر به مبا دها؛ توکز؛ بغه.
(خطرناک)

به حشینک: [ناو] (۱) هه ناری نه گه یشتوو. (انار
نارس) (۲) (ب) به حهوت ئاو شوریا گه سهو؛
بی شرم و حه یا؛ حه یا تکاو؛ بی ئا پروو؛ حه یا
نه ماو. (کنایه از بی حیایي)

به حه ق: (۱) به مز (۲) له حه قیقه تدا؛ به راستی؛
به حه ق پیای چاکه. (در مقابل مزد؛ به حق)
به خ: فیز؛ ئیفاده؛ فیز کردن به سهر که سیکدا.
(به خ مه که به خ ده که ی). «فولکلور» (فخر؛
افاده)

به خاو که وتن: [چاو گه ت] به جه مام که وتن به
هو ی شه که مت بوونی زوره وه له ناو
(ماسوله) و خوندا زه حر یک په یداده بی که
ماسوولکه ره ق ده کا و دیشیت، به و حال ته ده-
لین به خاو که وتن. (کوفتگی بعلت خستگی)

به خپوور: [ناو] به غپوور؛ له دوو وشه ییک
هاتووه، به خ: خودا؛ پوور؛ کوپ؛ واتا کوپی
خودا؛ به فه خفوری پادشای چین و تراوه.
(به عقیده چینی ها پسر خدا) به حټ:
[ناو] (۱) ته و کچه چوووه مالی به حټ؛ به حټی-

کرایه وه شووی کرد. (ب) شوو کردن؛
(بخت) (۲) له حه رام گیران و دوړاندنی مال و
پاره یه؛ له ئاو یستادا به حټه به واتای شانس
هاتووه؛ له فارسی و کوردیشدا ههر به ومانا
به کار ده ربیت، له پیښدا باختی (فارسی) بووه
که چاو گه ی کورتکراوی (باختن) به واتای
دوړاندن. (شانس؛ تور ریختن مال)

به ختان: هات؛ ئامه و؛ ئامه د. (آمد) به تیز و
تانوهه دژواتایه (نه هاتی)

به حټ بلیند: [ئاوه لئاو] به حټه وهر. (بخت بلند)
به حټ تاقیکردنه وه؛ تالا گرتنه وه. (ده چمه
سهری سولتانی شو دادی نا ییمه وه، به حټی
خوم و لیو ئالی به تاقی ده که مه وه. (ب) به رد
به کیلی قه بری زیاره تگاهو چه سپاندن
بو تاقیکردنه وه ی به حټ و شانس. (بخت
آزمایش کردن)

به حټ چوونه به س: به حټ به ستران؛ دژی
به حټ کرانه و؛ به دبه حټی و نه هامه تی. (بخت
بسته)

به حټ خه وتوو: [ئاوه لئاو] به دتالا؛ به دشانس؛
به دبه حټ؛ بی ئیقبال. (بخت خفته)

به حټ کرانه وه: [چاو گه ت] به حټ پروو
تیکردن؛ (ب) شوو کردن. (بخت باز شدن)
به حټ که نوک: [ئاوه لئاو] به حټه وهر؛
خوشبه حټ؛ (ب) لیو که ن لیدانی شانس به
پرووی که سیکدا؛ بزه هاتنه سهر لیوی به حټ.
(خوشبخت)

به حټ که نوکی: به حټه وهری؛ نه وه ی شانس و
ئیقبال ی بزه ی له سهر لیوه. (خوشبختی)
به حټ له درگادان: پروو هینانی ئیقبال؛ شانس

پروو تیگردن؛ خوشبه ختی به رهو پرووهاتن.
 (بخت در کسی را کوبیدن)
 بهخت و نیوچاو؛ [ناوت،] شانس و بهخت و
 نیقبال. (له نیوچاوی نهو خانه دانه له هی چونه
 پیتی بر او) «سوار میلخانیزاده». (شانس)
 بهخت و هرگه پرو؛ [تاوه لئاو] بهخت و هر سوو پرو؛
 بهخت هه لگه پرو. (ب) نه هاتی و نه دامه ت
 پروو تیگردن. (بخت برگشته)
 بهخت وه کری؛ [تاوه لئاو] شانس دار؛ بهخت -
 کراوه؛ بهخته وهر. (شانس دار)
 بهخت نه مه نه؛ [تاوه لئاو] بهخت نه مه نه؛ بی -
 بهخت؛ بهد بهخت؛ شانس نه ماو. (بد بخت)
 بهخته باران؛ [ناوت،] مانگی دووه می به هار؛
 بهخته واران؛ بارانی کاتی به هاران که له
 جیگاییک ده باری و له جیگاییک ناباری.
 (باران بهاری شانس در منطقه محدود)
 بهخته به ران؛ [ناوت،] به رخی دوو ساله که
 دایه نین بو داشت تا بیته به ران. (نگهداری
 برده و ساله برای قوچ شدن)
 بهخته ک؛ [ناو] موته که؛ کابووس؛ سه نگ -
 سواریوون؛ به هوئی ته زینی له ش له خه ودا؛
 ههستی خنکان له خه ودا؛ (بختک)
 بهخته واران؛ [ناوت،] بهخته باران. (بخت باران)
 بهخت یاری گردن؛ [چاوگه، ت] باش هاتن؛
 بهخت به پیریوه هاتن؛ بهخت له گه ل بوون؛
 شانس پروو تیگردن. (بخت یاری گردن)
 بهختی به ستر او؛ بهختی نووستوو؛ شانس
 گریدراو؛ به کچی ده لین خوازینی که ری
 نه بییت. (بخت بسته)
 بهختی نووستوو؛ نهوهی دایمه تیده شکی و

سه ر ناکه وی و هه ر خراپه دیته ریگای؛ به -
 دهخت. بهد نیقبال. (بخت خوابیده)
 بهخته وهری؛ [به ره می چاوگه]
 بهختیاری؛ کامه رانی. (بختیاری)
 بهخچه؛ [ناو] باخچه. (باغچه)
 به خشانندن؛ [چاوگه، ت] (۱) به خشین. (۲)
 عه تاگردن. (۳) به شکردن. (بخشیدن)
 به خسراو؛ [ناو، بهر] (۱) لیسووردرا؛ عافوو کراو.
 (عفو شده) (۲) شتی که در اییت به که سیک
 یان به خشرابی. (چیزی که بخشیده شده)
 به خودا شکانه وه؛ [چاوگه، ت] خه جاله ت بوون؛
 شه ر مه زار بوون؛ ته ر یق بوون وه.
 (شمرنده شدن)
 به خودان گردن؛ [چاوگه، ت] یار هیئان؛
 په ر وهر ده گردن؛ خوبه ساحیب گردن.
 (پرورده گردن)
 به خو پراگه یشتن؛ [چاوگه، ت] خه ریکی خو
 بوون؛ خو جوان گردن. (ب) چاک زیان؛
 خزمه تی خو گردن. (بخود رسیدن)
 به خو پرهم؛ به ته وژم هاتنه خواره وی چوم و
 سیلاو؛ بارانی توند و به خو پ. (سرعت آب
 سیلاب ورود خانه در حال پائین آمدن)
 به خو وه بوون؛ قه له و بوون؛ زه لام و زمه لاح -
 بوون (چاقبودن؛ تنومند بودن)
 به خو یه وه؛ (۱) له خو یه وه؛ له خو پ. (خود بخود)
 (۲) له گه ل خویدا؛ (به خو یه وه شه ش
 نه فهرن). (با خودش)
 به خه بهر؛ [تاوه لئاو] ناگادار؛ خه به ردار؛
 نه خه و توو؛ هو شیار. (با خبر)
 به خیرچی؛ سه ر خیرچی؛ (ب) بر و به

سلامت. (ب) خودات له گهل. (خیر پیش)

به خیر هاتی: (۱) وه لامي به خیر هاتی
که سیک که دیته ناو کوپ یان سلاو ده کا. (۲)
خوش هاتی: له کاتی خودا حافیزیدا. (خوش
آمدی)

به خیر بهت: خیری له گهل بی: به خیر وه. (خیر
باشد)

به خیلی: [ناو به ره می چاوگه] چکووسی؛
به غیلی؛ وه چم ته نگی؛ به رچاوت ته نگی؛
پژدی؛ چرووکی؛ چاوچنوکي؛ ئیره یی.
(حسودی)

به خیو: [ناو] دژی بی خیو؛ خاوم دار (۲) به-
خیو کردن: به خاوم کردن؛ په روه ده کردن.
(صاحبدار؛ سرپرستی کردن)

به خیو بوون: [چاوگه ت] به پچوون؛ گوزه-
ران کردن. (اداره شدن؛ پرورش شدن) به-
خیو کار: [ناوبک] به خیو کهر؛ به پیره؛
په روه ده کهر؛ که سیک که به خیو ده کات.
(سرپرست؛ پرورش دهنده)

به دثاگاز: [ئاوه لئاو] ناشیرین؛ ناهه ز؛ دژیو؛
خوین تال؛ به دغه پ. (زشت)

به دثاکار: [ئاوه لئاو] کردار خراب؛ کار خراب؛
که سیک که کرده وی خراپه؛ ثاکار خراب. (بد
عمل)

به دثاهنگ: [ئاوه لئاو] (۱) دهنگ ناخوش؛
ثاهنگ ناخوش. (۲) ریم و زهری ناپه سه ند
له موسیقادا. (بد آهنگ)

به دثوتوو: [ئاوه لئاو] کووتال و جل و بهرگی که
ثوتوو (ثوتوو) هله نه گری. (بداتو)

به دثوغر: [ئاوه لئاو] به دیومن. شووم؛

نامو باره ک. (شوم)

به دته حوال: [ئاوه لئاو] فد: (۱) حال خراب. (۲)
ناساغ و ده ستکورت؛ ژیان تال؛ ژیوار ناخوش.
(بداحوال)

به دته سل: [ئاوه لئاو] فد: ناپه سه ن؛ خراب (بد
اصل)

به دته نجام: [ئاوه لئاو] فد: عاقیبه ت خراب؛
دواپوژ رهش؛ عاقیبه ت شه پ. (بد انجام)

به دثیخلاق: [ئاوه لئاو] به دخوو؛ به دغه پ؛
به دکردار؛ په فتار خراب (بد اخلاق)

به دثیقبال: [ئاوه لئاو] به خت رهش؛ به دشانس؛
بیبه خت. (بد اقبال)

به دارفه کرن: [چاوگه ت] (۱) دارداکری، هه-
لواسین؛ ثاویزان کردن به دیوار یان داردا.
(آویزان کردن) (۲) له سپداره دان. (دار زدن)

به داری نه حله تاجوون: رازی نه بوون به هیچ
کلوجی؛ پاچه قانندن له مه بهستی.
(به هیچ وجه راضی نشدن. لج کردن)

به دانسته: (۱) له روی ئه قله وه. (۲) به
ئاگاداریه وه. (۳) به ئانقه س؛ ده س ئه نقه س. (از
روی عقل؛ با آگاهی؛ عمدی)

به د بدی: [ئاوه لئاو] (۱) که سیک که خراب
ده دا یان ده داته وه. (۲) (ب) قه رز کویر. (بد
بده)

به دبسین: [ئاوه لئاو] زور پژد له سه ر
سه ندنه وه ی قه رز. (بدبستان)

به دبو: [ئاوه لئاو] بوگه ن؛ بوژپن. (بد بو)
به دب ختانه: فد: له به ختی خراپه وه (ب)

به داخه وه؛ مه خابه ن؛ له شانس خراپه وه.
(متأسفانه)

به دبه ختی: [ناو، بهرهمی چاوه]
 (ب) چاره رده شی؛ خاک به سهری؛ قور به سهری؛
 کولولئی؛ به له نغازی؛ روزه رده شی؛ نه هامه تی؛
 نه دامه تی؛ دامای؛ هه زاری؛ به دچاره یی؛
 سیابه ختی. (بدبختی)

به دبیز: [ئاوه لئاو] خراپه ویز؛ قسه ناخوش؛ زبان
 ناخوش؛ قسه تال. (بدگو)

به دپه سهن: [ئاوه لئاو] بی سه لیه له بهر گهم-
 کردن دا؛ گهن په سهند؛ شتی خراب
 په سهنه کهر. (بد پسند)

به دیوز: [ئاوه لئاو] خبه زل زان؛ پوزو فیزی-
 بیجی. (متکبر)

به دتوخم: [ئاوه لئاو] (۱) نا په سهن. (۲) نیره ی
 گیانداریک که به چکه یا مندالی چاکی لی-
 نه که ویته وه. (بد تخم)

به دچاپ: فند نوو سراوه ییک که چاپه که ی
 باش نه بیست؛ که ره سته ی چاپ که باش چاپ
 نه کات. (بد چاپ)

به دچاو: [ئاوه لئاو] چاوپیس. (چشم شور)
 به دحال: فند: [ئاوه لئاو] (۱) به د ژیاوار. (۲)
 حال نه دار، نه خوش. (بد حال)

به دحساب: فند: [ئاوه لئاو] خوو گرتوو به
 به دحسابی؛ حیساب کویر؛ قه رز کویر؛ (ب)
 مالی خه لک خوور (بد حساب)

به دخواز: [ئاوه لئاو] خراپه ئاره زوو
 ده کابو خه لکی تر. (ب) دوژمن. (بد خواه)
 به دخوراک: [ئاوه لئاو] (۱) خوو گرتن به
 خوار دهمه نی خراب. (۲) هه موو خوراک ی
 نه خواردن و قیزو بیز کردن. (بد خوراک)

به دخوو کردن: [چاوه گهت] ئازهل یا مرووف

فیری خوو و خده ی خراب کردن؛ پموشتی-
 خراب فییر کردن. (بد خو کردن) به دخوویی؛
 [ناو بهرهمی چاوه گه] کاری به دخوو؛
 به دپهفتاری؛ به دپهوشتی؛ پلمه روویی؛
 لاساری؛ نه گونجاوی؛ ناوچاو گرژی.
 (بدخویی)

به دخهت: خهت ناخوش؛ خهت ناشیرین؛ دزی
 خوش خهت. (بد خطا)

به دخهو: [ئاوه لئاو] (۱) که سیک که درهنگ-
 خهوی لی ده که وی؛ (۲) که سیک که له خه و
 پاچه نی ئیتر خهوی لی نه که ویته وه و
 به دخهویی؛ خهو زراو. (بد خواب)

به دخه یال: [ئاوه لئاو] خه یال خراب. (ب) دل-
 پیس؛ به دگومان. (بد خیال)

به ددهست: [ئاوه لئاو] (۱) دهشت خراب؛ (ده-
 شت، هه وه لین پاره ییکه که دوو کاندار له
 موشته ری وه ری ده گری) هه رگا له دهستی
 که سیک وه ری بگریت که ودمی خراب بیست-
 ده لین به د دهسته یان به د دهشته. (۲) دهست-
 قورس بو لیدان یا قهرز لی وه رگرتن.
 (بد دست)

به ددیمه ن: [ئاوه لئاو] روالهت
 ناشیرین. (بد منظر)

به در: فند: [ناو] دیار بوونی باز نه ی ته وای مانگ
 له شهوی چواره ده همدا. (بدر)

به درپا: [ئاوه لئاو] (۱) خاومنی بیرو باوه پی
 خراب. (۲) که سیک که ریگای خراپی-
 گرتیته بهر. (۳) لاری؛ ریگای خراب (۴)
 جیگاییک که ریگا که ی سه خله ته. (بد راه)
 به درپایی: [ناو، بهرهمی چاوه گه] (۱) به ریگه ی-

خرابدا پروښتن؛ (۲) خاوه‌نی بیر و پای -
 خراب. (۳) لاپښی کردن. (بدراهی)
 به‌دړک: [ئاوه‌لناو] رځ‌ه‌ستوو؛ که‌له هق؛
 سهر سه‌خت؛ کینه‌یی. (کینه‌یی. سر سخت)
 به‌دروځسته‌وه: [چاوگه‌ت] درو به پروودا
 دانه‌وه؛ دهرخستنی درو؛ راستی وتی قسه‌ی
 دروژن. (نمایاندن دروغ)
 به‌دروژ: [ئاوه‌لناو] که‌سیک که به‌روژ خراب و
 تووړه‌یهو به‌شهو چاکره. (بد روز)
 به‌دړه‌فتاری: [ناو به‌رهمه‌ی چاوگه] نیشاندانی -
 کرده‌وی دزیو؛ کرده‌وه خرابی و ټاکار خرابی
 له‌گل خه‌لک. (بدرفتاری)
 به‌دړه‌گ: [ئاوه‌لناو] له‌شی که‌سیک ده‌ماری
 دیار نه‌بیټ و به‌زحه‌ت ده‌ماری بو دهرزی
 وه‌شانندن په‌یدابییټ (بلوژریته وه). (بدرگ)
 به‌دړه‌نگ: [ئاوه‌لناو] رهنګ ناشیرین؛ ناحه‌ز. (بد
 رنگ)
 به‌دره‌نگ خستن: [چاوگه‌ت] وه دره‌نگ -
 خستن؛ کار راگرتن بو ماوه‌ییک؛ خسته
 دوواوه‌ی نه‌نجامی کاریک. (به‌تا خیر انداختن)
 به‌دړه‌وشت: [ئاوه‌لناو] به‌دکردار؛ به‌دړه‌فتار؛
 به‌دخوو. (بد روش)
 به‌دړه‌وشتی: [به‌رهمه‌ی چاوگه] کار و پړه‌وتی
 به‌دړه‌وشت؛ به‌د خوویی؛ ټاکار خرابی؛
 به‌دړه‌فتاری. (بد روشی)
 به‌دړی‌بوون: [چاوگه‌ت] لاپړی‌بوون؛
 پړه‌وشت خراب‌بوون. (بدره‌شدن)
 به‌دزمان: [ئاوه‌لناو] جنیو فروش؛ زمان پیس،
 به‌دبیز؛ زمان شپ؛ دهم شپ. (بد زبان)
 به‌دسروشت: [ئاوه‌لناو] به‌دزات؛ به‌دنه‌سل؛

به‌دخوو. (بدرشت)
 به‌دشانس: فد: [ئاوه‌لناو] به‌دثیق‌بال؛ بخت‌پړه -
 ش. (بدبخت)
 به‌دشه‌و: [ئاوه‌لناو] که‌سیک که به‌شه‌وا
 پړه‌فتاری خراب بیټ و به‌روژ چاکریټ
 (کسی که شب‌ها بد اخلاق باشد)
 به‌دشیوه: [ئاوه‌لناو] ناشیرین؛ به‌دقیافه؛
 ټیسک‌گران؛ دزیو. (بد قیافه)
 به‌دغه‌پ: [ئاوه‌لناو] شووم؛ بی‌ودم ناشیرین؛
 ناحه‌ز؛ ټیسک‌گران. (بد یمن)
 به‌دغه‌رجام: فد: (ف. مشه) پاشه‌پروژ خراب؛
 ناخرشه‌پ. (بدرجام)
 به‌دقومار: [ئاوه‌لناو] له قوماردا -
 گزوم؛ کایه‌شیوین؛ (بد قمار)
 به‌دقه‌دهم: [ئاوه‌لناو] قه‌دهم‌شپ؛ که‌سیک که
 نه‌ها مه‌تی بیټ، بجیته هه‌رجی ده‌بیته هو‌ی
 شپ و ناخوشی؛ قه‌دهم‌پړه‌ش. (بد قدم)
 به‌دقه‌واره: [ئاوه‌لناو] قه‌ل‌افه‌ت ناشیرین؛
 قه‌دوبالاً ناشیرین. (۲) زه‌ویک که نارپک و
 ناله‌بار و نارپزه بی بو دروست کردنی خانوو.
 (بد قواره)
 به‌دکاره: فد: [ناو] ژنی خراپه‌کار؛ ژنی کرده‌وه
 خراب. (بدکاره؛ فاحشه)
 به‌دکردار: فد: [ئاوه‌لناو] کرده‌وه ناشیرین؛
 کار ناشیرین؛ به‌دړه‌وشت. (بد کردار)
 به‌دگل: [ئاوه‌لناو] به‌دگل؛ (ف. مشه) به‌دخاک؛
 ناشیرین و کرپټ و نارپک (بدگل)
 به‌دگوشت: [ئاوه‌لناو] (۱) خوټتال؛
 ناشیرین. (۲) که‌سیک که برینی دره‌نگ
 ساړیز ده‌بیټ. (بدگوشت)

به دگومان: [ئاوه لئاو] به دبین؛ دل ییس؛
 دووشک؛ دل چه پهل. (بد گمان)
 به دگوز: [ئاوه لئاو] په وشت خراب و تووړه؛
 بیانوو گر. (بد ادا)
 به دگوپی: [ناو، بهرهمی چاوه] به دیبزی؛
 به دزبانی؛ خراپه یبزی؛ خراپه ی که سیک
 گوتن. (بد گوپی)
 به دل: [به ند] (۱) په سه ند (به دل مه). (پسند) (۲)
 [ئاوه لئاو] به جهرگ؛ (به جورته)؛ بویر.
 (باجرت)
 به دل وداو: [به ندت] به داوخوازیکی له دل هوه؛
 (ب) داخوازیک له کانگای دل هوه؛ به نیشتیای-
 دل. (از ته دل)
 به دل وگیان: [به ند] به دل وداو؛ به گیان و دل
 داوخواز کردن: داوخواز کردن له ناخی دل هوه.
 (از جان و دل)
 به دل ه غاوی: [ناو، بهرهمی چاوه] سهر بادانی
 ته سپله کاتی له غاو کردن؛ که له وه کیشی؛
 سهر یچی؛ نافرمانی (نافرمانی)
 به دل هوه گرتن: [چاوه، ت] له دلدا مانی
 باندوړی کرده وه یان قسه ی ناخوش و له بیر
 نه برنده وه ی. (بدل گرفتن)
 به دل هوه نووسان: (۱) گوشین به سینگه وه؛
 پی خوش بوونی خوراک و خوارنده وه، نوشی
 گیان کردن؛ (نهت هیشت نانه که م
 به دل هوه بنووسی، لیت کردم به زه هری مار)
 (به سینه چسپاننن؛ نوش جان کردن)
 به دموعامه له: [ئاوه لئاو] له موعامه له دا جیر و
 بیانوو گر؛ سه رسهخت له مامه له کردندا. (بد
 معامله)

به دمه زه: به دمه ززه. [ئاوه لئاو] تام ناخوش؛
 مه زه خراب؛ تام ناخوش. (بد مزه)
 به دمه زه ب: به دمه سسه وه؛ خاوه نی دین و
 ثابین و مه زه به بی ناشایست و دزی دینی
 جه ماوه؛ زیاتر بو جوینه (ب) بی دین؛ بی-
 نوول. (بد مذهب)
 به دمه ست: [ئاوه لئاو] ناکار خراب له کاتی
 مه ستیدا؛ ناگا له خوېران له کاتی مه ستی دا. (بد
 مست)
 به دمه سه ب: به دمه زه ب؛ بو جوینه.
 (بد مذهب)
 به دمه وه دان: [چاوه، ت] (۱) پرو پیدان؛ به
 دمه وه دان. (۲) شل کردن؛ گورسه که شوړ
 که ره وه و که م که م بیده به دمه میوه. (۳) ماوه
 پیدان بو کردن کار ی. (۴) شتی خسته
 سهرشتیکی تر له جنسی خو ی؛ باغچه که ده
 ده مه ده م سه ساره که. (رودانن؛
 به سرانداختن؛ میدان دادن. شل کردن)
 به دمیگتون: فد؛ [ناو] وه رزشیکه که به پاکیت
 و توپی په ردار ده کریت. (بد میتون)
 به دناو کردن: [چاوه، ت] ناو به خراپه زړاندن؛
 ناوی په کی به خراپه خسته سهر زمانان. (بد
 نام کردن)
 به دنوما: [ئاوه لئاو] روالهت ناشیرین. (بدنما)
 به د نیژاد: [ئاوه لئاو] به د په سه ن؛ به دسه سل؛
 به د توخم؛ به د په گز. (بد نژاد)
 به دنیسه ت: [ئاوه لئاو] ناره زوی خراپه ده-
 کا؛ به دخواز؛ به دنیهاد؛ نیسه ت خراب؛ ده روون-
 خراب. (بدنیت)
 به دوا دا چوون: [چاوه، ت] (۱) چوون

به‌شویندا بو بانگکردن. (رفتن به‌دنبال کسی)
(۲) له پشت‌سهرمه رویشتن. (پشت سر رفتن)
(۳) پیکا و ئاکاری که سیک هه لگرتن؛
(دنباله‌رو) (۴) وه شوین کاریک که‌وتن.
(پیگیر بودن)

به‌دواداناردن: [چاوگه‌ت] (۱) به‌دوادا هه‌ناردن؛ ناردنی که سیک بو بانگ کردنی که سیک تر. (دنبال فرستادن) (۲) دوا به‌دوای که سیک، په‌وانه کردنی که سیک تر. (پشت سر کسی روانه کردن)

به‌دواداهاتن: [چاوگه‌ت] (۱) به‌ربوونه‌وه یا شل بوونه‌وه‌ی بار له سهرپشتی باره‌به‌ر بو پشته‌وه. (افتادن بار از عقب ستور) (۲) که سیک که هاتوه به‌شوین که سیکدا که بییاته‌وه. (دنبال آمدن) (۳) له پشت‌سهر که سیکه‌وه رویشتن. (پشت سر آمدن) (۴) چه‌مین‌وه یان که‌وتن به‌پشتا. (ب) نوشوست هیئان.
(به‌پشت افتادن؛ تنزل)

به‌دوور زانین: کاری که دوور له چاوهروانی بیت؛ دوور له خه‌یال؛ دوور له چاوهروانی؛ دوور له باوه؛ (دور از انتظار)

به‌ده‌ره‌تان: (۱) به‌مو‌له‌ت؛ فورسه‌ت پیدهر. (دارای مهلت) (۲) [ئاوه‌لئاو] به‌رئاواله؛ به‌رنه-گیراو؛ پان و به‌رین. (جلوباز؛ وسیع؛ گسترده) به‌ده‌ره‌ک: (ب) به‌توون؛ به‌جه‌ه‌فندم.
(به‌جهنم)

به‌ده‌ست‌وورد: [ئاوه‌لئاو] (ب) له‌کاردا خیرا-؛ کارامه؛ ده‌ست‌سفق؛ زیره‌ک. (سریع درکار)
به‌ده‌سته‌وام: به‌ههره‌وه؛ به‌گه‌ل کردن و به‌دسته‌واو؛ به‌کومه‌کی که قه‌ره‌بوو بکریته‌وه

ههره‌وه جو‌ره‌کومه‌که؛ قه‌رزی کومه‌ک به-کومه‌ک. (کمک متقابل)

به‌ده‌سته‌وه‌بوون: [چاوگه‌ت] (۱) شتی که له ناو ده‌ست دایه. (۲) نزیکی ته‌واو‌بوونی-کاریک؛ به‌ده‌سته‌وه‌یه ته‌واو‌بییت، خه‌ریکه ته‌واو ده‌بییت. (۳) که‌ره‌سته‌یی‌ک که دایم له‌به‌ر ده‌ست‌دا ئاماده‌بییت. (۴) که سیک که دایم بو ئه‌نجام دانی کار و بار له به‌رده‌ست‌دابییت. (۵) خه‌ریک‌بوون به‌ده‌سپییکی کاریک؛ کاریکم به‌ده‌سته‌وه‌یه. (در دست بودن)

به‌ده‌م ئاوه‌وه دان: [چاوگه‌ت] (۱) شتیک خسته‌نه ناو ئاو‌یک که ده‌پوا. (به‌آب جاری انداختن) (۲) (ب) به‌فیرو له ده‌ست‌دان. (از دست دادن)

به‌ده‌م‌باوه‌دان: [چاوگه‌ت] (۱) سپاردن به‌با؛ به‌بادان؛ توزه‌که‌ی دابه‌دم باوه. (۲) به‌ویلخه‌رجی سامانه‌که‌ی خو‌ی‌دا به‌ده‌م باوه؛ (ب) له ناو‌بردن. (به‌دست باد سپردن)

به‌ده‌م دادان: [چاوگه‌ت] (۱) قسه‌لی‌پ‌رینه‌وه و بی‌ده‌نگ کردن؛ له‌ده‌م راکیشان و لیدان. (ساکت کردن) (۲) وه‌لامی په‌ق دانه‌وه. (تودهن زدن)

به‌ده‌م‌دا دانه‌وه: [چاوگه‌ت] به‌رپه‌رچ دانه‌وه‌ی قسه. (حرف کسی را قطع کردن)

به‌ده‌م‌دانان: [چاوگه‌ت] (۱) به‌ده‌م‌دا چه‌سپاندن؛ ئاوره‌که‌ی به‌ده‌م‌دا نا، چزان‌دنی به‌ده‌م‌یا؛ (۲) رشان‌وه. (۳) (ب) شیوه‌دان؛ ئه و من‌داله چه‌ند له بابی ده‌چی ده‌لیی به‌ده‌م داینا‌وه. (گذاشتن روی دهان؛ با دهان گذاشتن)

به دهمدها هاتنه وه: [چاوه گهت] جوابه جه نگی؛

شه ره دهن دوو کی. (جواب گویی)

به دهم ره یگاوه: له حال و له کاتی پښه
روښتن دا؛ به دهم ره یگاوه گورانی ده لی.

(ضمن راه)

به دهم که سیکه وه چوون: [چاوه گهت] (۱) ب)
به فریای که سیک که وتن؛ چوون بو ټاریکاری
که سیک؛ (ب) به دهم و هاواری که سیکه وه
چوون؛ (۲) پیشوازی کردن. (به کمک کسی
شتافتن؛ به پیشوازی رفتن)

به دهم وه بوون: [چاوه گهت] (۱) شتیک که
به دهم وه یه؛ سیوه که ی به دهم وه یه. (دردهان
بودن) (۲) بوونی کات و مولت؛ زورم به
دهم وه نییه پیربوومه. (مهلت) (۳) به به ره وه
بوون؛ به رین بوون. (وسعت) (۴) له
به رده ستدا بوون و به دهم و پشت دا هاتن
و خزمهت کردن. (خدمت کردن) (۵) نه و به ره
زوری به دهم وه نه ماوه ده دپیت؛ واتا به رگی
نه ماوه. (استحکام)

به دهم وه دان: [چاوه گهت] (۱) به دهمه -
وه کردن خوراک. (دهن گذاشتن) (۲) روو
پیدان و روودار کردن. (رو دادن) (۳) ورده
ورده شل کردن تمنا. (شل کردن طناب)
(۴) نه و قوماشه کورته بده به دهم له تیکی
ترموه. (اضافه کردن)

به دهم وه روین: [چاوه گهت] (۱) هه لکه وتن
و به سه ره وه روین؛ سه رنگردان. (سکندری
خوردن) (۲) نه و دیواره به روخینی زیاتری
به دهم وه نه روات و نه یداته دهمی. (بیشتر
شدن؛ اضافه شدن)

به دهم وه هاتن: [چاوه گهت] (۱) لاییک له
دیواره که ده روخینی نه ولاکه ی تریشی
به دهم وه دیت. (اضافه شدن و همراه) (۲)
به فریای که سیکه وه هاتن. (۳) پیشوازی -
لیک کردن. (به کمک آمدن؛ به پیشوازی رفتن)

به دهم یه که وه بوون: [چاوه گهت] (۱)
به هاواری یه ک گه یشتن. (به داد هم رسیدن)
(۲) پیکه وه چه سپاو؛ یه کپارچه. (یکپارچه)
به دهم ورا هاتن: [چاوه گهت] (۱)
خولانه وه و گهران به دهم وری شتیکدا. (دور
چیزی گشتن) (۲) له دهم و رگه ران و خو به
قوربان کردن؛ (قربان صدقه رفتن) (۳) (ب)
خزمهت کردن و ناگالیبون و خه ملاندن و
جوان به خپو کردن. (خدمت کردن)
به دهم هن: [ناوه لئاو] دلاوا؛ ده سبلاو؛ ده ههنده
و به هیمهت. (بخشنده)

به دیار مه بوون: [چاوه گهت] (۱) به دیار و

بوون؛ شتی که دیار بیت؛ له به رچاو؛

دیار بوون؛ خوبوون؛ (مرئی؛ پیدا بودن) (۲)

به لاهو دانیشتن؛ ناگا لیوون. (نگهداری)

به دیار وه دانیشتن: (۱) [چاوه گهت] (ب)

چاوه پروانی بو یی گه یشتن و هاوسه ری، تاگه -

رانه وه و یه ک دیتن؛ وه ک، چاوه پروانی -

کچیک و شوو نه کردنی تا گهرانه وه ی ده -

زگیرانه که ی له دوور و لاتان. (در انتظار

نشستن) (۲) ناگا لیوونی نه خوش.

(پرستاری)

+ بهر: (۱) به؛ دلشاده ر؛ دلشاده؛ (۲) له پ؛

به ری ده ست؛ له پی ده ست. (باش؛ کف دست)

+ بهر: [ناو] دهره وه؛ بهر که رده ی؛ دهر کردنه -

دهرموه؛ ثامای بهر: هاته دهرهوه؛ (بیرون).

+ بهر: [ناو] (۱) تهو پاناییه که پاله له دروینه دا دیاری ده کا بو دوورینه وه < پاله. (انتخاب عرض درو) (۲) دوورینه وه ی که کهرت و بی وچان گرتن (درو یک عرض معین در یک بار) (مهودا؛ ماوه؛ بهری تهنگانه کورته. (چشم انداز؛ مدت)

بهر: [ناو] قهراغ؛ که نار؛ لیو؛ لیوار. (کنار)

بهرثاف: [چاوگه، ت] په راو؛ قهراغ زهریا. (کنار دریاساحل)

بهرثافیتن: [چاوگه، ت] بهر خستن؛ بهر فریدان؛ مندا ل له بارچوون. (سقط شدن بچه) بهرناگر: [چاوگه، ت] (۱) کوله وه ژ. (چوب آتش بهم زن) (۲) بهر ناگر؛ پیشه وه و پروو به ناوړ. (رو به روی آتش) بهرثانین: [چاوگه، ت] (۱) پیشکesh کردن (پیشکeshی) (۲) بهر هیئان؛ سمه ره یئان. (بهرمدادن)

بهرثاو: گیای قناولی؛ بو چلکی سی باشه. (منداب)

بهرثاوه له: [ثاوه لئاو] پیش به تال؛ بهر نه گیراو؛ بهر فراوان. (وسیع)

بهرثه ندام: [ناو] خو دیاری کردن بو دهنگ - دان و بهرگه م بوون. (کاندینا)

بهرثه ندامی: کاری خو دیاری کردن بو هه لېزاردن و دهنگ دان و بهرگه م بوون. (کاندینایی)

بهر: [ناو] بلا؛ با. (بگذار)

بهرابه ریستی: [ناو بهرهمی چاوگه] بهر امبه ری؛ پروو پروو ویستان؛ رموتی ملانی و بهرهنکاری و هاوهیزی. (حالت برابری و

رقابت)

+ بهرات: (۱) تاجری نامه ییکی ده نووسی بو تاجریکی دی که پاره ی دیاریکراو له نامه که دا بدا به ساحیبی نامه که (له قه دیم دا) نه مرو بانگ ههر بهو شیوه یش ده کا و بهو نامه ی بانکیه ده لین (بهرات) (۲) جه ژنی بهرات. (۳) مووچه (موچه) ی کریکار و نوکهر و رهنجبهر. (برات)

بهرات: (ف. مشه) به لگه؛ ثاوه ند؛ ده لیل؛ رهزا- یه تنامه ی گهوران. (رضایتنامه بزرگان)

+ بهرات: [ناو] به لگه ییکی که له سونگه یه وه که سیک له که سیکی تری ده ویت که له کاتیکی دیاریکراودا پاره ییک بدا به که سیک یان شو ییک. (برات)

بهرات کیش: [ناوی بک] بهرات نووس؛ که سیک که دهره وه سته پاره ی بهرات له کاتی دیاریکراودا بدا به بهرات گر. (براتکش)

بهرات گر: [ناوی بک] (۱) که سیک که پاره ی- بهراته که له واده ی دیاریکراودا له برات کیش وهرده گری. (برات گیر)

بهرارو: دهر یینیت؛ دهر کیشیت. (دریباورد) بهراره وی: [به ند] بهراره گوزهری؛ به هه لکه هوت؛ له ناکاو. (اتفاقی)

+ بهرازه: [ناو] (۱) تهخته داری کورت و قهوی له بهینی کوله که و کاریتهدا؛ سهر کوله که؛ تانج کوله که. (۲) ناغزوونه؛ ثافزوونه. (۱) سر ستون. ۲. سگک)

بهرازی می: مالوس. (خوک ماده) بهرازی نی: یه کانه. (گراز)

به‌راژو: [ئاوه‌لئاو] به‌ره‌وژوور؛ سه‌ره‌وژوور. (سر بالا)

به‌راژویی: [ناو] سه‌ره‌وژووری. (سر بالایی)
به‌راست: (۱) به‌لای راست‌دا. (بطرف راست)
(۲) به‌راستی و بی‌درو. (براستی) به‌راش:
[ناو] جوړیک چیشکه‌یه. (نوعی گنجشک)
به‌راشو: [ناو] به‌رشو؛ جل و به‌رگی‌ک که بو
شووشتن داده‌نریت. (رخت برای شستن.
رخت چرک)

به‌راشه: [ناو] جوړیک بالنده‌یه. (نوعی پرنده)
به‌راف: په‌راو؛ قه‌راغ زه‌ریا. (کناردریاساحل)
به‌رافیتن: [چاوگه‌ت] به‌رهاوینتن؛ به‌رخستن؛
به‌رف‌پیدن. (انداختن جنین)
به‌رافیک: [ناو] به‌رهافیژک؛ زی‌په‌وشان.
(زرافشان)

به‌راکردن: به‌غار؛ به‌ه‌لآتن. (با دویدن)
به‌راگر: (۱) به‌رتاگر. (۲) کو‌له‌وه‌ژ.
(۱) جلو‌آتش. (۲) چوب به‌مزدن آتش‌تنور)
به‌رامبه‌ری کردن: (۱) وه‌ک یه‌ک‌هاتنه‌وه و
یه‌کسانی. (یکسان بودن) (۲) به‌ربه‌ره‌ک‌انی
کردن؛ و نه‌به‌زین. (رقابت)

به‌رامپیل: [ناو، ت] (۱) به‌رانپیل؛ به‌ره‌ه‌لیننه.
(پیش‌بند) (۲) [چاوگه‌ت] به‌رانبه‌ری کردن؛
به‌رامبه‌ره‌کی. (۳) به‌رانپ. (برابری و رقابت؛
پیش افتادن و دور زدن)

به‌ران‌بازی: [ناو] شه‌په‌ به‌ران. (جنگ قوچ)
به‌رانبه‌ربوون: (۱) روو به‌ رووی یه‌ک بوون.
(۲) هاوتابوون؛ هاو‌کیش بوون؛ هاو‌نه‌ندازه-
بوون؛ هاو‌قه‌دبوون. (۳) (به‌ران به‌ر
بوون) (ب) کاتی به‌ران به‌ردان بو‌نیو می‌گه‌ل.

(روبه‌روی هم بودن؛ برابر بودن؛ زه‌اکردن
قوچ به‌میان گله)

به‌ران به‌ردان: (۱) به‌ران کردنه‌نیو می‌گه‌ل.
(تگه‌را با گله‌همراه کردن)
(۲) به‌رانبه‌ر دان. حاله‌تی به‌یه‌ک‌گرتن؛
هه‌ل‌سه‌نگانندن؛ پی‌ک‌گرتن؛ روو به‌روو دانان
(مقابله)

به‌رانبه‌ری نه‌کردن: به‌رگه‌ی شتیک نه‌گرتن؛
نه‌واندن؛ کو‌ل‌دان؛ به‌زین؛ هیژ پی‌نه‌شکان؛
هاوسه‌نگ نه‌بوون؛ هاوشان نه‌بوون.
(مقاومت نکردن. برابری نکردن)

به‌ران‌پوژ: پوژ به‌ران؛ لووت به‌ران؛ که‌پوی
کوو‌ری ده‌ره‌پ‌ریو. (دماغ عقابی) به‌رانکی؛
[ناو] به‌رانه‌ک؛ تلیامه‌زن؛ قامکه‌گه‌وره.
(انگشت شست)

به‌رانه‌جه‌نگی: (۱) به‌رانی تایبته بو
شه‌پ. (قوچ جنگی) (۲) شه‌په‌ به‌ران. (جنگ
قوچ)

به‌رانه‌ک: [ناو] قامکه‌گه‌وره‌ی ده‌ست؛ تلیا
مه‌زن. (انگشت شست)

+ به‌رانی: به‌سه‌ر له‌یه‌ک دانی‌که‌ل و
حه‌یواناتی دیکه؛ کشانه‌وه‌دواوه‌بو‌خو به‌
یه‌ک‌دادان. (هاپ‌هی گو و دوو قرانی، لیک
ده‌کشانو به‌رانی) (فول‌کلور). (شاخ به‌شاخ)

به‌رانی‌خودادان: (ب) په‌شیمان بوون و داخ و
حه‌سره‌ت ده‌ربرین بو‌له‌ده‌س چوو به‌ده‌ست
به‌سه‌ر راندا دان. (کنایه‌ی اظهار تأسف و
بادست به‌زانو کوبیدن)

به‌راوان: [ناوی‌یک] پا‌پ‌یزه‌ر؛ چاودیر. (محافظ)
به‌راوه‌به‌ر: [ناوی‌یک] پ‌یه‌ر؛ به‌پ‌یوه‌به‌ر.

(مدیر)

بهراوه رد: (۱) هه لسه نگاندن له گو تره. (برآورد)
(۲) هاتنه دی؛ ئاواته کهم بهراوه رد بوو.
(رسیدن به آرزو) (۳) بهراوه ردن؛ ده رهینان؛
پیشهش بهراورد؛ پیشه ی ده رهینا. (درآوردن)
بهراویژ: [ناوی یک بهرهاویژ؛ بهرفرپندهر؛
ناژملی که بهرده خا. (بچه انداز)

بهراویژ: [ئاوه لئاو] خاوه راویژ؛ به ته گیر. (با
تلبیر)

بهراویژ تن: [چاوه گهت] بهر خستن؛

له بارچوون؛ بهر هاویژ تن. (بچه انداختن و
سقط شدن)

بهراویژ توو: له بارچوو؛ بهرهاویژ توو؛ به-
رخستوو. (بچه انداخته)

بهراویله که: [ئاو] بهر گایله که؛ بهر گایله؛
جوړیک چوله که یه که کاتی شیو برینی زهوی
له تزیکی جوتیار کرم له زموینی تازه شیو برپاو
هه لده گری و دهی چنپته وه. (اسم
پرندمايست)

بهراهک: بهراهی؛ بهرای. (دیدگاه)

بهرای: (۱) په ژراندن و فتوا دان؛ دلّم-
قه بوول ناکا؛ دلّم بهرای نادا. (قلبا قبول کردن)
(۲) سهرده لیل؛ سهر کاروان؛ پیشهنگی کاروان؛
پیشه وهی رانه مه؛ بهرفراوانی. (پیشرو
کاروان؛ وسعت) (۳) قوچه قانی؛ بهرده هاویژک؛
به ره قانی؛ به ره قان. (فلاخن)

بهراییل: < بهرای. ۲و. ۱.

بهربات: [ئاوه لئاو] بهرباد. (برباد)

بهرباد بوون: [چاوه گهت] ته فر و توونا بوون؛
لئاو چوون؛ بهفرپوچوون (برباد رفتن)

به ربچاف: له بهرچاو؛ دیار؛ بهرچاو؛
خویا. (جلو چشم)

+ بهربار: (۱) بهر پرس. (مستول) (۲) گوی له-
مست. (گوش یفرمان) بهرباران: (۱) له
ژیر باران دا. (زیر باران) (۲) چه تر؛ سه یوان.
(چتر)

بهرباری: [(۱) بهر پرس. (مستول) (۲) گوی-
رایه لی؛ گوی له مستی. (شنوا)

بهربای گوی که وتن: [چاوه گهت]
سووسه کردنی دهنگوباسی؛ هه ست-
کردن. (حس کردن؛ باد به گوش رساندن)
بهربایی: ئاشکرا بوون؛ خه بهری پرو داویک که
بلاو بییته وه. (برملا)

بهربچاف: [ئاو] سه رکار؛ (ئه میندار) (۱) ئه و
که سه راده ی مافی ئاغا، یا دهو لهت له مالی
کاسب و رهنجه ران دیاری ده کا. (ممیز) (۲)
دیار؛ خویا. (پیدا) (۳) گرینگ؛ له بهرچاو.
(چشمگیر)

بهربچان: ئه وه ی که رهفتار و ئاکاری له خه
لک نه چی. (آنورمال؛ دارای رفتار غیر عادی)
بهربخوار: (۱) سه رهو ژیر؛ پرو به خواره وه.
(سراشیب؛ روبه پایین)

+ بهربپ: [ئاوه لئاو] (۱) بهر بهند؛ بهر لی-
بپینه وه. (سد؛ مانع) (۲) بهرانبپ دانه وه،
پیشکه وتن و دهو دانه وه له پښگادا.
(دورزدن) (۳) که سیک که بهرانبپ ده داته وه یا
پیش به کاریان که سیک ده گری. (حالت
پیشی گرفتن) (۴)

هه رشت که بهرد ده پښت؛ که سیک که بهرد
ده پښته وه. (سنگ بر)

به ربړنه وه: [چا وگه، ت] پيش يي گرتن؛
نه هيشتن و ټيجه نه دان؛ به رهه لست دانان
له بهر پيدا. (جلوگيري)

به ربړوور: سهر موژوور. (سربالا)

به ربړيژ: (۱) بهردهه لېژار دن له دانه ويله و
زمو؛ نيسكه كه به ربړيژر بكه. (سنگ-
جدا كردن) (۲) [ناوت] به ربړيژر؛ بهر موخوار؛
سهر موخوار. (سراشيب) (۳) بهرد هه لېژيژر.
(كسي كه سنگ جدا مي كند)

به ربسك: [ناو] نه گريجه؛ قزي لاسه ر. (گيس
طرفين صورت)

به ربلاو: [ناوه لئاو] پيش ټاواله؛ پان وبه رين؛ به-
ر نه گيراو. (وسيع)

به ربور: كه سيك كه تووشى گيچه لي بووه و
ليي پزگار نابيت. (گرفتار مخمضه لا علاج)

به ربوار: [ناوت] (۱) به ربوارد؛ سالي قسربووني
ټاژل. (يكسال نازايي) (۲) بهر بوار؛ له سهر پرې؛
له سهر بوار و بهر گه. (گذرگاه)

به ربووز: [ناو] چوغه؛ چوخه؛ له بووزو و چيكر او.
(لباسي از شال دستباف محلي)

به ربووق: [ناوه لئاو] ژني به دكار و خو فروش؛
جننه؛ جوته. (جنده)

به ربووكانه: خه لاتي زاوا بو شاييگير له كاتي
گيشتني بووك دا. (خلعت داماد به مطرب)

به ربوونه وه: [چا وگه، ت] (۱) ديسان به ربوون؛
(دوباره رها شدن) (۲) كه وته خوار؛ خلار
بوونه وه له سهر وه. (افتادن) (۳) ټاور به ربوونه-
وه. (سرايت)

به ربه ت: [ناو] امارازيكي موسيقايه؛ عوود.
(بربط؛ عود)

+ بهر بهر: [ناو] قه وميكي دوا كه وتوو له
شارسانيه ت له باكووري نه فريقا. (ب)
وه حشى و بي قهرهنگ. (بربر)

بهر بهر وژگ: [ناوت] بهر بهر پوچكه؛ شويني-
بهره هتاو؛ خوژگر. (روبه افتاب)

بهر بهر وو: [ناو] بهر بهر ووك. (يقه)
بهر بهر له: [ناوه لئاو] پيش نه گيراو؛ بهر ټاواله.

(ب) بي خاومن. (آزاد. بيمانع)
بهر بهر ري: [ناو] (۱) دوژمنايه تي. (دشمني) (۲)

چاولي كهرى. (هم چشمي)
بهر بهر پي: [ناو] جوړي كوليره ي دريژ و قهوي.

(نان بربري)
بهر بهر زه: تالان كردني مالي دوژمنان. (غارت
مال دشمنان)

بهر بهر سهر: بهر بهر وورقه؛ بهر وه پان؛ سهر وه
ژوور. (روبه بالا)

بهر بهر سكر دن: [چا وگه، ت] (۱) پيش گرتن؛
بهر بهر ست كردن. (مانع شدن) (۲)

هه لكيشاني بهن له زاخاودا بو مانه وه و
بهرده وامي پهنگ. (نخ را در مواد فرو كردن
براي دوام رنگ)

بهر بهر گوار: [ناو] ټاژه ليك كه گوشتيكي زيادي
وهك گولنيك له بهر ملي دايه. (گوسفندي
كه گردنش گوشتي گوشواره مانند دارد)

بهر بهر لا كردن: [چا وگه، ت] به لا گير كردن؛ به
قوربان كردن. (قربان و صدقه رفتن)

بهر بهر بند: [ناوت] (۱) سده؛ به نداو؛ له مپهر؛
ټاوبه ند؛ (سد) (۲) ژيژر چمنه؛ خشي ژيژر

چه ناكه ي ژنان. (زيور زنانه)
به په نه پيوان: پويته پينه دان؛ بايه خ پينه دان؛

به چ نه گرتن. (اهمیت ندادن)
 بهر به هه ف: [بهند + ئاوه لئاو] به رانبهر؛
 رووبه پروو. (روبرو)
 بهر به یار: [ناو] بووره؛ وه ک چاندنی گهنم له
 زهویی نه کیلراودا. (زمین شخم نشده)
 بهر بیژ: [ناو] شوان. (چوپان)
 بهر بیژ: (۱) [ناو] پیش و تار و سه ره کی؛
 (دیباچه) (۲) [ئاوه لئاو] زوړ بلی؛ فره ویژ؛ چهنه
 دریز؛ دریز دادې؛ پر بیژ. (پر حرف) (۳) [ناوی -
 بک] مزگینی دهر؛ موژده هیهر. (مژده آور.)
 بهر بیست: سه ره تای لاوی؛ تمهن له بیست
 سال که متر. له هاو تای (تین ئیجیر) ی
 ئینگیزی وه گیراوه. (کمتر از بیست سالگی)
 بهر بینده: [ناو] بهر بین؛ بهن که له وه. (نخ چنبر
 گاو)
 بهر پابوون: [چاوگه ت] پروو دان؛ قه ومان؛
 دروست بوون؛ ساز بوون. (شهر بهر پابوو؛ شهر
 هه لسا؛ شهر هه لایسا. (برپا شدن)
 بهر پال: [ناو] قه دیال؛ داوینی کیو. (دامنه ی کوه)
 بهر پان: [ئاوه لئاو] بهرین؛ دووبهر؛ قوماشی که
 بهری زور پان بیت. (برپهن)
 بهر پشت: [ناو] کورتانی سه ره پشتی کول
 هه لگر. (پالان حمالی)
 بهر پرسیه تی: حاله تی ده وه ست بوون. (ب)
 پهوتی سه رو کایه تی. (حالت مسئولیت)
 بهر پیشین: [چاوگه ت] بهر پیشین؛ توو چاندن؛
 توو وه شانسن. توف هاو پتنا په ریزی. (تخم
 پاشی)
 بهر پوز: بهر لووت؛ بهر انبه؛ بهر دهم. (در برابر؛
 جلو دماغ)

بهر په رچ دانه وه: [چاوگه ت] (۱) قسه لی پین و
 جواب دانه وه. (صحبت قطع کردن) (۲)
 بهر انبه دانه وم. (راه سد کردن)
 بهر پیش کرن: [چاوگه ت] پیشکه شکر دن.
 (پیشکش کردن)
 بهر پین: [ناو] پاشقول؛ پی وه بهر پی دان.
 (لنگ)
 بهر پیوار: [ئاوه لئاو] گوم؛ نادیار؛ بزر. (گم)
 بهر تا؛ بهر تات: [ناو ت] گهنه تا؛ سووکه تهب و
 له رزی پیش نوبه تی. (پیش تب)
 بهر تاسه: [ئاوه لئاو] به تاسه؛ ئاره زوودار.
 (آرزومند)
 بهر تاشت: [ناو ت] بهر چاشت؛ بهر تیشیت؛
 بهر چا؛ بهر قهنده؛ نانی به یانی؛ بهر قلیان؛
 ناشتایی. (صبحانه)
 بهر تر: [بهند] پیشتر؛ له مه و بهر؛ بهر له ئیستا.
 (قبلا؛ پیشتر)
 بهر تل: [ناو] مته؛ میته؛ میچکه؛ ههر شت که
 له هه لمتیندا داده کری بو یاری میشین.
 (نشانه برای تیله بازی)
 بهر تهر: [بهند] بهر تر؛ پیشتر؛ له مه و بهر. (قبلاً)
 بهر ته سک: [ئاوه لئاو] کهم پانایی؛ بهر ته نگ -
 کولانی بهر ته سک؛ باریک؛ قوماشی
 بهر ته سک؛ کهم بهر. (کم عرض)
 بهر ته ق: بارته قا؛ به قه د؛ هینده ی؛ نه ونده ی.
 (اینقدر)
 بهر ته لان: (۱) بهر تاشه بهر دان، (تهل)
 بهر زایی. بهر واتا: (سا، ژیر، بن، پال؛ په نا).
 په نای بهر د. (سایه؛ پناه سنگ) (۲) بهر
 په وه زی بهر ز؛ بهر بهر دی قیت و قووچی

بهرچینک: [ناو] بهرچیغ؛ نه ستونده کی چیغی -
 مهر و مالیات. (دیرک چادر)
 بهرچاو تاریک بوون: [چاوگهت] (۱) (ب) زور
 توورپه بوون و ناگا له خو بران له توورپه یی دا.
 (خیلی عصبانی شدن) (۲) هیچ نه دیتن له
 بهر بیستنی خه بهری ناخوش و دلته زین.
 (جلو چشم تاریک شدن)
 بهرچاوتیر: [ئاوه لئاو] دل ئاوا؛ دهست و دل باز؛
 دژی چکووس. (مستغنی)
 بهرچاوتیری: [ناو بهرهمی چاوگه] دل فراوانی؛
 دل ئاوا یی. (استغنا)
 بهرچاو و دهم کهوتن: (ب) به چاوی پیسه وه-
 بوون؛ پیگران به چاوی پیس. (چشم زخم
 خوردن)
 بهرچچاک: [ناو] تریان؛ بهرچنوگ؛ بهرچن؛
 بهرچنه؛ قه رتاله ی میوه چین. (سبد
 میوه چیندن)
 بهرچو: کاریکی دژوار که همه مو کهس بو ی
 نه کری. (کار سختی که از همه بر نیاید)
 بهرچوکنان: [چاوگهت] ژیرچوکنان؛
 زهوت کردن؛ داگیر کردن. (غضب کردن)
 بهرچوله مه: [ناو] بهر چیله؛ پیستی شوپره وه
 بووی ژیر ملی گا. (پوست زیر گردن گا)
 + بهرچه پ: [ئاوه لئاو + ناوت] میمل؛ دژ.
 (آفت)
 + بهرچه ق: [ناو] دهسته خنجیر و
 شمشیر؛ مشتووک. (دسته خنجر و شمشیر)
 بهرچهنگ: بهر دهست. (جلو دست)
 بهرچیت: که پرده؛ پرده ی جیا کردنه وه ی
 خانوو یان په شمال که پیاوان له ژنان

سه رکیوان. (پای دیواره ی سنگی)
 بهرتهنگ: [ئاوه لئاو] (۱) تهسک؛ بهرتهسک؛
 کوئلانی بهرتهنگ: کوئلانی باریک. (تنگ)
 (۲) [ناو] بهر تهنگه؛ قایشی ژیرسینگی ولاخ
 کاتیک که زین ده کریت. (تنگه زین)
 بهرته ونانه: [ناو] گورانی تاییهت له کاتی
 تهون کردندا. (آواز مخصوص فرش
 بافتن)
 بهررتیل خواردن: [چاوگهت] پریشوهت
 وهرگرتن. (رشوه گرفتن)
 بهررتیلخور: [ناو بک] وهلیقه تخور؛
 پریشوهتخور. (مرتشی)
 بهرتیل کردن: [چاوگهت] (ب) پاره و مال لی-
 کیشانه وه؛ موفته خووری و له سه رسکی
 کهسیک له وه پران. (سر کیسه کردن)
 بهرجا: [بهنده] بیجگه له؛ جگه؛ جگه له؛ با
 بمینی. (بجز؛ بماند)
 + بهرجل: [ئاوه لئاو] بهرچاوتهنگ. (تنگ نظر)
 بهرجلانه کی: [ناو] جولاتی؛ هه لورتک.
 (تابیازی)
 بهرجلیتی: بهرچاوتهنگی؛ پرژدی؛ چکووسی.
 (تنگ نظری)
 بهرجهسته: [ئاوه لئاو] (۱) هه لکه وته؛ مومتاز.
 (۲) قوت؛ بهرز؛ زوپ. (برجسته)
 بهرجه و منگ: [ناو] بهرجه وهن؛ پروانگه؛ دیمهن؛
 بهرچاو. (منظره)
 بهرجی: [بهنده] بهرجی؛ بهرجا؛ بیجگه له؛
 جگه له؛ بابوهستی. (بماند؛ بجز)
 بهرجیس: [ناو] ناوی ئه ستیره ی موشته ری.
 (ستاره مشتری)

جیاده کاته وه. (حائل؛ پرده میان چادر)

به رچیچک: [ناو] نژ گهره. (سکسکه)

به ر حوزور: [بهند] لمبه رانبهر و له خزمه تا؛

له خزمه ت دا؛ له حوزوورد؛ له ږووبه روودا.

(در حضور)

به ر حه ق: [ناو] له ناو [حقه به ده ست؛ حه قدار؛ له

سه ر حه ق؛ حه ق؛ ږاست. (برحق)

به ر حه لینگ: [ناو] بوته؛ بوته ی به ردین؛

ده فری تاوندنه وه ی کانزا. (بوته)

به رخ ناو: [ناو] کار مامز. (بره آهو)

به ر خدان: [ناو] پزدان. منال دانی مه ږ. (رحم-

گوسفند)

به ر خستن: [چاوگه ت] (۱) وه پيش خستن

بو ریز لیگرتن. (جلو انداختن) (۲) نان خسته

به ر سه گ. (نان پرت کردن جلو سگ) (۳)

به ر هاویشتنی تولدار. (بچه انداختن)

به ر خستن: [ناو] نه خوشینی به ر خستن،

تایه تی نازلّه که بو ئینسانیش گیروی هه یه

به ناوی (یاوی مالت)؛ ناوی عیلمیه که ی (ږو

سلوژم. (تب مالت)

به رخ خنکینه: [ناو] گیاییکی (نووسه ک و

چه سپانه) له میړگدا ده ږوی. (نوعی

گیاه چسپناک)

به ر خوار: [ناو] له ناو [پیش چه وت؛ زهوی-

لاره ولاړ و ناپیک؛ قوماشی که لار بیړ دری.

(کچ)

به ر خواردن: (۱) تووش بوون؛ گه یشته یه ک.

(بهم رسیدن) (۲) گران هاتن؛ پیّم بهری

خوارد (برخوردن) (۳) به ر خواردن؛ له سه مهر و

(به ر) خواردن. (از بهره خوردن)

به ر خسوه دان: سرنج دان؛ تماشا کردن؛ ږوو

تیکردن؛ به ر اخواه دان. (نظر کردن)

به ر خوه: به ر خور؛ (۱) که لک؛ سوود؛ مفا.

(مفید) (۲) له سه مه ر خور؛ به ره هم خور.

داهات خور. (از بهره خور) (۳) گران هاتن؛ قسه

یا هه ر شت که ده یته هو ی سوکایه تی و

ته وهین (برخوردن). (برخوردن) (۴) به ر ږوژ.

(رو به آفتاب)

به ر خه به ران: [ناو] کاو ږ به ران؛ کاو ږی نیړ.

(برمنر)

به ر خه فچ: موته که؛ به ر خه فچ؛ سه نگ

سوار بوون له خه ودا. (کابووس)

به ر خه که م: (۱) به ر خه که ی من. (۲) شو

به اندنی مندا ل یا کیژوله به به رخ. (هه ی لاوه

لاوه به ر خه که م لاوه). فولکلور. (بره کوچک)

به ر خه له وان: [ناو] شوانی به ر خه ل. (چوپان-

بره)

به ر خه می: [ناو] و مره ما؛ به ر خی می.

(برمهاده)

به ر خه نیړ: [ناو] و مره نیړ؛ به ر خه به ران.

(برمنر)

به ر خه ساوا: [ناو] نه ملک؛ به ر خی تازه زاو.

(برمنوزاد)

به ر داسی: [ناو] ده غلیک کاتی دروینه ی

هاتیبت. (مزرعه غلات رسیدم برای درو)

به ر داس نه که وتن: ده غلی که م بالّا که به

داس نه درو یته وم. (دم داس نیافتادن)

+ به ر دان: (۱) وه ختی ده ست لیک به ر دان و

جیا بوونه وه. (جدا شدن) (۲) نازاد کردن. (رها

کردن) (۳) به ر دان؛ سه مهر و فایده دان. (بهره

دادن) (۴) و بهر دان؛ داره‌ک‌ه‌ی به‌رده؛
 وه به‌رده با نه که‌وِیت. (حایل کردن) (۵) وه-
 به‌ردان: کردن به‌ژیرسه‌یاره‌وه. (زیرگرفتن)
 به‌ردانک: به‌ردامین؛ دانگ: دانک: دامین،
 خواروو؛ دانگی چیا: داوینی چیا. (دامنه)

+ به‌ردانه‌وه: [چاوگه‌ت] (۱) با له کونیکه‌وه
 به‌تال کردن؛ بای ته‌گه‌ری سه‌یاره‌ک‌ه‌ی
 به‌رداوه. (خالی کردن) (۲) خلار کردنه‌وه‌ی له
 سه‌ر بو خوار؛ توپه‌ک‌ه‌ی به‌رداوه: خلاری
 کرده‌وه؛ که‌وته‌ن‌خوار؛ به‌ربوونه‌وه؛ ناوله شیله-
 گه داخستن و به‌ردانه‌وه. (پائین
 انداختن) (۳) بون به‌ردانه‌وه: بلاو کردنه‌وه.
 (پخش کردن)

به‌رداوه‌تی: [ناو] گورانی داوه‌ت. (آواز عروسی)
 به‌ردایی: [ناو] (۱) به‌رده‌ل‌ان؛
 پرله به‌رد. (سنگلاخ) (۲) به‌ربووک؛ په‌ابوو؛
 به‌ره‌ل‌ابووگ؛ به‌رداو؛ ویل‌ک‌راو. (رهاشده)
 به‌رد باران: [ناو] به‌رد به سه‌ردا باراندن؛
 سه‌نگه‌سار؛ چه‌شنی سزای شه‌رعییه.
 (سنگسار)

+ به‌ردبپ: [ئاوه‌ل‌ناو + ناو] (۱) هه‌ر شت توانای
 برینی به‌ردی هه‌ییت. (۲) که‌ره‌سته‌ی
 به‌ردبپین. (۳) که‌سیک که‌کاری به‌رد برینه.
 (سنگ بر)

به‌ردبپی: (۱) [ناو] کاری به‌رد برین و به‌ردبپ.
 (۲) توانایی برینی به‌رد. (۳) کارخانه‌ی
 برینی به‌رد (۴) مه‌ته و که‌ره‌سته‌ی به‌ردبپی؛
 مه‌ته‌ی به‌رد برین. (سنگ بری)
 به‌رد بژیر: (۱) ته‌ونیسکه به‌رد بژیرکه؛
 به‌رده‌ک‌ه‌ی جیا که‌وه. (جدا کردن سنگ)

(۲) زموه‌ک‌ه‌ی به‌ردبژیر کرده‌ و پاکی
 کرده ته‌وه له‌به‌رد. (چیدن سنگ زمین) (۳)
 کاری به‌رد بژیر کردن. (کار جدا کردن سنگ)
 به‌رد به‌ردانی: [ناو] (۱) قه‌مچین؛ بازه‌لین.
 (بازی با سنگ: یک قول دو قول)

(۲) به‌رد به‌سه‌ر به‌ردموه به‌ند نه‌بوون؛
 هیچ به‌سه‌ر هیچه‌وه نه‌مان. (ب) ویرانبوون؛
 کاول بوون. (سنگ‌روی سنگ بند نبودن)
 به‌ردتاواندنه‌وه: (ب) که‌سیک توانای خواردن
 هه‌موو خوراکیکی بییت و گرفتی پی‌نه‌کا.
 (سنگ هضم کردن)

به‌ردخسته به‌ریا: چه‌ت خسته کاری؛ به-
 رگری له ته‌نجامی کاری؛ به‌ره‌ل‌ست
 دروست کردن بو ته‌نجامی کاریک. (سنگ
 جلو پا انداختن)

به‌رد دپ: [ناو] جل و به‌رگیک که بو پیشگیری
 له درانی لییاسی چاک له به‌رده‌ک‌ریت؛ جل و
 به‌رگی کار. (لباس کار)

به‌رد پژ: [ناو] سه‌نگ‌فه‌رش؛ داپوشینی زه‌وی
 یا شه‌قام به‌ به‌رد؛ بانوان. (سنگ فرش)

به‌ردپژ کردن: [چاوگه‌ت] جیگاییک به‌ به‌رد
 داپوشین وه‌ک سه‌نگ‌فه‌رش. (سنگ فرش
 کردن)

به‌ردشکین: [ئاوه‌ل‌ناو + ناوی‌بک] (۱) پیک یا
 هه‌ر شت که به‌رد بشکینی. (۲) که‌سیک که
 به‌رد ده‌شکینی. (۳) (ب) که‌سیک که‌به‌رد
 پیک ده‌کات بو کاری ساختومان‌سازی.
 (سنگ شکن)

به‌رد کردنه ناو: (ب) پوحم و به‌زه‌یی پاکیشان
 به‌لای خودا. (کنایی، رحم و شفقت کسی را

برانگیختن)

به رد کولاندن: [چاوگه، ت] (ب) کاری بی سوود
و موفا کردن. (کنایی، کار بیهوده)

+ به ردل: تیکه ییکم له و بیسکویته خوارد
به ردلی گرم: له نیشیتیا کهوتم. (رفع
گرسنگی)

به ردلک: [تاوه لئاو] ثوفلاز؛ نازمین؛ خوشه-
ویست. (محبوب)

به رد له نه ژنو دان: [چاوگه، ت] (ب)
په شیمانی له کار و کردموه. (سنگ به زانو زدن)
به رد له سه ردانان: [چاوگه، ت] (ب)
دیزه به دهر خونه؛ شاردنه وه و له بیر بردنه وه و
باس نه کردنی مه به ستیک. (سرپوش
گذاشتن)

به رد لیبارین: [چاوگه، ت] (ب) تووشی به لآ و
موسییه ت بوون؛ به ردباران بوون؛ (کی
تفره ی داوی به ردی لیباری) (فولکلور).
(دچار مصیبت شدن سنگسار شدن)

به ردوش: (۱) ته کان دان. هه ژاندن. (تکان
دادن) (۲) به ره لینه. (پیشبند)

به ردوولا قی: [ناو] هه واو به سته ییکه، ژنان له
به ر خویانه وه، له کاتی خوری پستن و رایه خ
چیکرندا ده یلین؛ به شیوه ی به رته ونانه.
(آهنگی است)

+ به ردولیان: [ناو] به رئاوی که له دولیانی
ناشه وه دیت و له ژیر په ری ناشه وه دهرژ-
یته دهرموه. (آبیکه از آسیاب بیرون میر یزد)

به ردوئه سی: [ناو، ت] نه سستی و به رد
به ردوچه خماخ. (قطعه آهن و سنگ آتش زنه)
به ردوو: [ناو، ت] به ر دووگ؛ شوینی بی

مووی ژیر دووگ. (زیر دنبه)

به ردووک: [ناو، ت] نه و جیگا له دووگ که به
پانی مه په وه دهنووسیت و مووی نییه. (جای
بی موی دنبه)

به رد: (۱) نه و تاپو به رد، ئاسن نییه؛ (سنگ
است) (۲) شو به اندن به به رد؛ په قه ده یلی
به رد. (مانند سنگ است) (۳) په های که؛
به ریده. (ده پرو به روکم به رد). (رها کردن)
(۴) بیده ده می؛ وه به ریده؛ چاره که شیو که
بووره یشی به رد و اتا وه به ریده. (اضافه کن)
(۵) داره که به ری زوره کوله که ی به رد،
کوله که ی وه به رد؛ (حایل کردن) (۶) کویله؛
خولام. (برده)

به رده ئاش: [ناو، ت] به رد ئاسیاو؛ به ردیکی
سه خت و په قه و (سیلیسیه) ده ی تاشن و ده-
یکه ن به هاره بو هارینی دانه ویله؛ هاره ی
ئاش. (سنگ آسیاب)
به رده بیل: [ناو] مه ری سی سآله. (گوسفند سه-
ساله)

به رده خوی: [ناو] (۱) به ردیکه پان که خوی
ده که ن به سه ریدا بو ئاژال. (سنگ نمک
پاشیدن برای حیوانات) (۲) به ردی خویلین؛
به ردی خوی که له (سو دیوم و کولور) چی
بووه؛ خویی مه عدن (کانگا) که وه ک به رد
وایه. (سنگ نمک)

به رده خوین: به ردی خوین: [ناو] جوریک
به رده. (حجرالدلم. سنگ خون)

به رده رکانه: [ناو] پاره ییک که له زاوا
وه رده گیری تا درگای مالی بووکی لی یکه
نه وه. (پول گرفتن از داماد جلو خانه عروس).

به رده زورک: [ناو] به رده زووره؛ به رده زبره؛
به ردیکه له هه سان زبرتره بو تیزکردنی
دهمه تیخ. (سنگ خارا)
به رده سپيله: [ناو] به رده چه رمه له. (سنگ
سفید)

به رده ستک: [ناو] دسته که وشه؛ دهسته ندوو؛
دهسته مشتته؛ جیگای دهست پیوه گرتن له
سه رباسکیش له شیو بهرین دا. (جای دست
گرفتن در خیش)
به رده سماته: [ناو] به رده ماته؛ به ردی
جه هه ندم؛ هه سان؛ به ردی تیخ تیزکردن.
(فسان)

به رده سمباده: [ناو] به رده چخماخ که به قالب
و چه سب ده بیته تهخته به ردیکی ناسک و
به جه غر ده بیرنه وه بو سه ر مه کینه ی
سومباده بو ساوینی کانزا و شتی دی. (سنگ
سمباده)

به رده سووری: تیره بیکی کوردن له ئیران، له
مه حالی به رده سوور. (اسم طایفه ایست)
به رده سه بر: [ناو] به ردیکی ته فسانه یی
که قسه ی بو ده گیرنه وه هه تا ده-
قه لشی. (سنگ صبور)

به رده فر کی: [ناو] (۱) به ردخستن بو نیشانه یان
بویه کترین؛ به رد هاویشتنی زور. (بهیم سنگ
اندازی کردن) (۲) به رد فر پیدانی له سه ریه ک.
(سنگ اندازی پیایی)

به رده فروشی: [ناو] به ره ره می چاوکه [کاری
فروشتنی کوپله. (برده فروشی)
به رده ف: [ناو] ده م است؛ نوینه ر؛ قسه زان.
(سخنگو؛ نماینده)

به رده فک: (۱) هاوده م؛ هاوړاز. (همدم) (۲)
مونه؛ مودنه؛ ده منه. (چوب سیگار) (۳) له لایه-
ن که سیکی ترموه ناخافتن و دووان. (سخنگو
بجای کسی) (۴) سه ربار؛ موزاحیم. (مزاحم)
به رده فکړ: [ناو] قلیاندار. (قلیاندار)

به رده قسل: [ناو] به ردیک که له ناو ناوری
به تین دا ده بیته قسل؛ به رده ئاهه ک. (سنگ
آهک)

به رده کو له که: [ناو] به ردی پانی زیر
کو له که؛ به ردی زیر ویستون. (سنگ زیر
ستون)

به رده گونجه: [ناو] به ردیکی کونه ده یکه نه
گونجه ی حه وز و ته ستیر. (سنگ آبرفت)
به رده گیج: [ناو] به ردی که به گهرما پیدان
له کووره دا ده بیته گه چ (گیج). (سنگ گیج)
به رده مانگ: [ناو] جوړیک به ردی به-
نرخه. (سنگ قمر. حجر القمر)

به رده موړه: [ناو] خشتیکی چکو لانه یه که له
مه زه به ی شیعه دا وا په سمه بو موباره کی له
سوجه ی نویژدا نیوچاوان ده نینه سه ری.
(مهر نماز)

به رده مووکه: [ناو] ده مامک؛ نیقاب؛ ده موکانه؛
دهمکانه؛ ده م و لووت پیچ. (صورتک نیقاب)
به رده مه پر مه: [ناو] (۱) به ردیکی جوان و
په نگا وره نگ بو نومای بینا به که لک دی. (۲)
به ردی که هه لماتی لی چی ده که ن. (سنگ
مرمر)

به رده نسک: [ناو] به ر بیسه ر؛ گوینگر.
(مخاطب)
به رده نما: [ناو] به رده نوژی. (سنگ نماز)

به‌رده‌نووس: [ناو] (۱) له‌وحی به‌ردین.
 (۲) نو سراوه‌ی سه‌ره‌رد. (سنگ نوشته)
 به‌رده‌وام: [بفند] بی‌پانه‌وه؛ همیشه؛ دایم؛
 بی‌پانه‌وم (مدام)
 به‌رده‌لکه‌ن: [ناوی‌بک] که‌سیک که له‌کان
 (مه‌عه‌ن) به‌رد هه‌لده‌کهنی؛ به‌رده‌لقه‌ن.
 (کسی که کارش در آوردن سنگ از کان
 است)
 به‌رده‌یی: [به‌ره‌همی چاو‌گه] حاله‌تی
 به‌رده‌بوون؛ کو‌یله‌تی؛ خولامی. (بردگی)
 به‌ردی‌پا: [ناو] سه‌نگی‌پا؛ به‌ردیکی
 (سیلیسیه) په‌ش و ناو کفه‌له بو شو‌ردنی زیر
 پی به‌کاری دین له‌گه‌رماودا. (سنگپا)
 به‌ردی‌ترازو: [ناو] سه‌نگی‌ترازو؛ به‌ردی ثایه‌ره
 بو کیشان. (سنگ ترازو)
 به‌ردی‌چه‌خماخ: [ناو] به‌ردیکی په‌قه له
 جنسی سیلیس که له‌یه‌ک بدرین ثاوریان
 لیده‌بیته‌وه و بو چیکردنی کاغه‌ز په‌رداخ
 که‌لکی‌لی و مرده‌گرن؛ به‌رده‌سی. (سنگ
 چخماخ)
 به‌ردی سارد و گه‌رم وه‌به‌ر پی‌هاتن: (ب)
 تووشی به‌لا و موسیبه‌ت هاتن؛ (کنایی، دچار
 مصیبت و بلا شدن)
 به‌ردی سه‌رمه‌لو: کاتی‌گیا و درک و دال
 دووروا ده‌یکه‌نه مه‌لو و به‌ردیکی له‌سه‌ر
 داده‌نین که با نه‌ییا؛ (ب) تاماژه‌یه بو به‌لینی
 سه‌رزاره‌کی؛ به‌وه‌ق‌ه‌زاره ده‌لین که
 خوازی‌بینیکی سه‌رزاره‌کی له‌کچی‌یکری
 وجوابی نه‌رینیکی سه‌رزاره‌کی وه‌رگیرایی‌ت.
 (پیمان معامله‌نام‌محکم و آبکی)

به‌ردی قه‌بر: [ناو] (۱) به‌ردیک که له‌سه‌ر
 گوریچه‌ی قه‌بر داده‌نری‌ت؛ به‌ردی-
 نه‌لحه‌د. (سنگ‌الح‌د) (۲) کی‌ل. (سنگ-
 گور) به‌ردی کفته: [ناو] له‌را بو‌وردوودا به‌ردی
 بوو که‌گوشتیان له‌سه‌ر ده‌کوتا بو که‌بابی
 لوول و کفته. (سنگ گوشت کوب)
 به‌ردی کومری: [ناو] به‌ردی په‌ژی؛
 سه‌نگه‌زوخال؛ (کومور) تورکیه. (ذغال سنگ)
 به‌ردی گورچیله: [ناو] به‌ردی که له‌ناو
 گورچیلدا چیده‌ییت و ئیم‌پوژه به‌تیشکی
 له‌یزیر چاره‌سه‌ری ده‌کهن. (سنگ کلیه)
 به‌ردی گیج: [ناو] به‌رده‌گه‌ج؛ به‌ردیک که له
 ناو کووره‌ی گه‌رمدا دا ده‌بیته‌گه‌ج. (سنگ
 گج)
 به‌ردیک: [ئاوه‌ل‌ناو] هاو‌نرخ؛ هاوتا؛ هاوشان.
 (هم‌شان)
 به‌ردیلی: [ناو] (۱) زن به‌ژن. (زن درمقابل
 زن) (۲) گو‌پنه‌وه‌ی شت به‌شت. (معامله‌ی
 تهاتری)
 به‌ردی مه‌حه‌ک: [ناو] به‌ردیکی په‌ق و په‌شه
 که له‌تیژاودا ناتوو‌یته‌وه و بو دیاری کردنی
 راه‌ی زیری خالیس له‌لیره یا شتی زیرین‌دا
 به‌کاردی. (سنگ محک)
 به‌ردی مه‌سانه: [ناو] به‌ردیک که له‌به‌ر
 میزه‌لدان‌دا دروست‌ده‌ییت و زور به‌ئیش و
 ئازاره، جارجار ده‌خزی و له‌گه‌ل میزدا
 دیته‌ده‌ر و جاریش هه‌یه که به‌ده‌رمان یا
 نه‌شته‌رکاری یا تیشکی له‌یزیر مالیجه‌ده‌ییت.
 (سنگ مثانه)
 به‌ر‌رادان: (۱) [چاو‌گه‌ت] به‌ر پیش مالین یا

پاک کردنهوه به گسک یا به بیل پادان. (جلو جاروب کردن) (۲) کایه و یاری. (بازی کردن) (۳) دوپاندن له کایه‌دا. (باختن)

به‌رپه‌تختستن: وه گیرختستن. (گیرآوردن)
+ به‌رزاخوپ: [تاوه‌لناو] ولاغی که به ئالفی خوش فیڕ بوو بیت و ئالفی ناخوش نه‌خوات. (ب) ئینسانی به‌فیز. (اسب و استری که عادت به علف خوش خوراک گرفته: متکبر)

+ به‌رززان: (۱) به‌رزه‌کان؛ (بلندیها) (۲) بارزان؛ مه‌ل‌به‌ندی که له به‌ین زیار و په‌واندزا که عه‌شیره‌ی بارزان له و مه‌ل‌به‌نده‌دان (سرزمین و عشیره بارزان)

به‌رزاو: [ناو] به‌راو؛ زه‌ناو. (زمین آبی)
به‌رزاو: [ناو] هاتنه سه‌روه‌ی ئاوی زه‌ریا به هووی باروئوخی مانگه‌وه؛ دژی (نیشتاو یا ئاوچه‌پ). (مد)

به‌رزپه‌پین: [چاوگه‌ت] (۱) هه‌ل‌خستنه‌وه؛ زوړ خو‌حه‌وادان. (پریدن بلند) (ب) (۲) حاله‌تی لووت- به‌رزی و به‌هیوای گه‌یشتن به‌پله‌وپایه‌ی به‌رز. (بلند پروازی) (۳) هه‌لفرینی مه‌ل به‌ئا سمان‌دا و زوړ بلیند بوونه‌وه‌ی. (پرواز بلند)

به‌رزگ: [ناوت] (۱) خوارووی زگ. (پائین شکم) (۲) پیستی ژیر زگی حه‌یوان. (پوسته- زیرشکم حیوانات)

به‌رزواج: [ناو] به‌رزوئیز؛ بلیندگو؛ توندییژ. (بلندگو)

به‌رزوخه: [ناو] به‌رزوئله؛ مناره. (مناره)

به‌رزوئله: [ناو] به‌رزوخه؛ مناره. (مناره)

به‌رزه‌بلیسه: [ناو] (۱) ئاوریک که بلیسه‌ی زوړ به‌حه‌وادا بجی. (آتش شعله‌بلند) (۲)

[تاوه‌لناو] چه‌نه‌باز؛ زوړبلی؛ هه‌له‌وم (حراف) به‌رزموون: [چاوگه‌ت] گومبوون؛ بزپموون؛ زایه‌موون. (گم شدن)

به‌رزهی: ته‌واو پاستبوونه‌وه و له به‌ر هه- لسان. (تمام‌قد جلو پای کسی بلند شدن)
+ به‌رزه‌حه‌یوان: [ناوت] ولاغی به‌رزه؛ یه‌ک- سم؛ نه‌سب، ئیستر، و که‌ر. (مال سواری و باری)

به‌رزه‌خ: [ناو] (۱) به‌رزه‌ق؛ ماوه‌ی سنووری جه‌هه‌ندم تا به‌به‌هشت گه‌یشتن. (برزخ) (۲) [تاوه‌لناو] تووپره. (عصبانی)

به‌رزه‌فت کردن: [چاوگه‌ت] سه‌رپیکا لیگرتن؛ پی‌ش پی‌گرتن. (جلوگیری کردن)

به‌رزه‌فر: [تاوه‌لناو] (ب) بیر له کاری گه‌وره ده‌کاته‌وه و هیوای کردنی کاری گه‌وره‌ی له دل‌دایه. (بلند پرواز) (۲) فڕنده‌ییک که زوړ بلیند هه‌ل‌ده‌فڕیت. (بلندپرواز)

به‌رزهمقانی [ناو] قوچه‌قانی؛ قه‌لماسک. (فلاخن)

به‌رزه‌کرن: [چاوگه‌ت] به‌رزه‌کردن؛ بز کردن؛ گومکردن؛ دوپاندن؛ زایه‌کردن. (گم کردن)

به‌رزه‌کول: پهرکردنی ده‌فر له شتی وه‌ک دانه‌ویله، زیاتر له دارمال به‌شیوه‌ییک که له سه‌روه قیت بیته‌وه. (زیادپر کردن غله‌در ظرف)

به‌رزه‌که‌وه: [ناوت] لقی داری به‌لق و پوپ بو چیکردنی په‌رژین؛ لقی به‌رزی سه‌وز. (چوب با شاخه‌و برگ)

به‌رزه‌لنگ: [ناوت] [زه‌نگوله‌گیا؛ گیاییکه دژی کرمی په‌یخوئله و ته‌وژمی خوینه. (یوشن؛

ورک؛ درمنه)

به‌رزه‌وکردن: [چاوگه‌ت] هه‌لگرتن و له‌عه‌رز
برین؛ به‌رزکردنه‌وه. (ب) ژن و کچ
هه‌لگرتن (سازکردن). (بلند کردن)

به‌رزیه‌یی: [یه‌ند] به‌دزیه‌وه؛ شار‌اوه؛ نادیار؛
په‌نامه‌کی. (پنهانی)

به‌رزیه: [ناو] ئاته‌ک؛ شاقه‌ل. (تریج؛ تریز).
به‌رزیکان: ناوی ده‌سه‌ل‌ات‌داری کوردی
شاره‌زوور که ناومنده‌کی دینه‌وه بوو (نام
امارت شهر زور با مرکزیت دینور)

به‌رزین: [ناو] (۱) قه‌لتاخ؛ قالتاخ؛ قه‌ریوز؛
قه‌لپوز. (قالتاغ) (۲) جوانووی ئاماده‌ی گرتن
که وختی زین‌کردنی هاتبیت. (اسب سه‌ساله)
(۳) نهرمه‌زین؛ خلورت. (نمد زین)

به‌رزوور: [ناوت] سه‌رموژوور؛ به‌رمو ژوور؛
سه‌رمو ژووری. (سربالایی)

به‌رژه‌ند: [ناو] به‌رژه‌وه‌ند؛ په‌چاوگرتن و به-
راوه‌ردی چه‌خش و به‌هره و داهات و سوود و
قازانج و دهرفته‌ی به‌موف. (صلاح
و مصلحت)

به‌رژه‌وه‌ند: [ناو] به‌رژه‌ند؛ په‌چاوگرتنی
(چه‌خش و به‌هره و قازانج و دهرفته و موف
و هه‌ل و پیکه‌وتی‌خیر). (برآورد مصلحت و
منفعت)

به‌رژه‌وه‌ندی: چه‌خشی؛ به‌رژه‌ندی؛ موفایی-
خودیتن؛ په‌چاوکردنی قازانج. (درراستی-
مصلحت بودن)

به‌رژه‌وه‌ندی په‌رست: سوود په‌رست؛ قازانج
په‌رست. (مصلحت پرست)
به‌رژیر: [ناوت] سه‌رمو‌خوار؛ به‌رمو ژیر.

(سراشیب)

به‌رستک: [ناو] به‌رستو؛ به‌رییخه؛ به‌ریه‌خه؛
(جلویقه)

به‌رستوک: [ناو] به‌رسکوور؛ به‌روک.
(جلوسینه)

به‌رسفکه: [ناو] هه‌یوان. (ایوان)

به‌رسکوور: [ناو] به‌رمل. (یقه)

به‌رسم: [ناو] گه‌لای دار؛ له‌ئاویستایش دا هه-
ربه‌و مانایه هاتووه. (برگ درخت)

به‌رسمیل‌کردن: [چاوگه‌ت] سمیل-
کور‌تکردنه‌وه. (ب) رووکه‌م‌کردنه‌وه؛ ئازار و
زه‌ره‌ر پیگه‌یاندن. (کنایی؛ ضرر زدن؛ روکم-
کردن)

به‌رسووچ: [ناو] به‌رتاوان؛ توم‌ه‌ت لیدراو؛
تاوانبار. (متهم)

به‌رسوورکه: [ناو] قالونچه؛ سوورکه؛ (سوسک
قرمز)

به‌رسیچکه: [ناو] نرگهره. (سکسکه)

به‌رسیسانی: [ناو] ئامرازی مشتومال‌کردن.
(وسائل مشت و مال)

به‌رسیلک: [ناو] ته‌ندوور؛ ته‌ندووری
به‌رد. (تندرستی)

به‌رش: [ناو] به‌نگ. (بنگ)

به‌رشکسته: [تاوه‌ل‌ناو] نابووت؛ وه‌رشکسته؛
مافینگ. (ورشکسته)

به‌رشو؛ دهرچیت. (فرارکند؛ بیرون شود)

به‌رشو؛ [ناو] به‌رشو؛ جلی‌که له‌کاتی شیو
وکول‌دا ده‌یکه‌نه به‌ر. (لباس تعویضی برای
کارشتشو)

به‌رشه: [کاری] ئه‌مری بو دووه‌م که‌سی

تاک[دەرچۆ؛ دەرکه‌وه. (دررو)

به‌ر شه‌نۆم: [ناو][دەر‌هاو‌یشتن]جیاکردنه‌وه و
جیاڤاگرتنی گیانداری نه‌خۆش دوور و جیاواز
له‌ساخ (له‌ به‌ر نه‌وه‌ی گیرۆده‌ی نه‌خۆشی-
نه‌بن). (قرنطینه)

به‌رشیا: [به‌وووری له‌چاوه‌ی به‌رشین]
دەر‌هات؛ ده‌که‌وت. (بیرون آمد)
به‌رشیان: [چاوه‌]دەر‌هاتن؛ دەر‌که-
وتن. (بیرون آمدن)

به‌رشیف: [ناو]عه‌سروژه. (عصرانه)
به‌رشین: [چاوه‌]چوونه‌دەر؛ دەر‌چوون؛
چه‌حه‌د به‌رشیه‌ن: له‌حه‌د دەر‌چووه. (بیرون
شدن)

به‌رغه‌به‌به: [ناوت، ف. گیو]به‌رخه‌به‌به.
(غیغ)
به‌رغه‌مۆت: [ناوت]جوړیک میوه‌یه. (میوه
ایست)

به‌ر فرمان: فرمان به‌ر؛ تاماده بو به‌جی هینانی
فرمان. (حاضر به فرمان)
به‌رفره: [ئاوه‌لناو] زۆر؛ گه‌لیک؛ زه‌حف؛
به‌رمشه؛ به‌رفراوان؛ به‌رپان. (زیاد؛ وسیع)
به‌رفمال: [ناو] به‌فرمال؛ ومورمال؛ ومروه‌ره؛
به‌فره‌لو. (پاروی برف روبی)

+ به‌رفه‌ک: [ناو](١) ته‌و بارستا سه‌هۆله‌ که
دیواره‌ی یه‌خچال(سه‌لاجه) له‌ ناومه‌وه
ده‌یگری. (٢) مه‌غشوش بوون و خه‌ت‌خه‌ت
بوونی شاشه‌ی ته‌له‌ویزیۆن له‌ کاتی روشن
بووندا. (٣) په‌له‌ی سپیایی(خوی) دەر‌دانی دیوار
به‌ هو‌ی ته‌په‌شووه. (برفک)
به‌رفه‌نده: [ناو]هه‌ره‌سی به‌فر؛ شکانی کلیله

به‌فر. (بهمن)

به‌رفی مالک: [ناو]بیلی به‌فرمالین؛ وه‌روه‌ره.
(پاروی برف روبی)

به‌رفان: شوان. (چوپان)

به‌رفانه‌ک: [ناو]به‌ره‌هه‌لین؛ به‌روانکه‌ی
مندال؛ به‌رفانک. (پیش بند)

به‌رفه: (١) قه‌د؛ دووتۆ نووشتانه‌وه. (تا؛ لایه)
(٢) به‌ربه؛ پرویه. (روبه)(٣) به‌ره‌وه؛ پیش؛
پیشه‌وه. (روبه‌جلو)

به‌رفه‌کری: [ئاوه‌لناو]گوشاد؛ به‌رئاواله؛
به‌رکراوه. (گشاد)

+ به‌رق: فذ: [ناو](١)کاره‌با؛ (سی‌فاز، دوو فاز،
یه‌ک ته‌ره‌فه، دوو ته‌ره‌فه، ساکین) (٢)
دەر‌هوشانه‌وه؛ بریقه؛ شه‌وق. (برق)

به‌رقتین: [چاوه‌ت]قه‌لشین؛ له‌ت‌بوون.
(قطع شدن)

به‌رق خستن: [چاوه‌ت](١) بریقه‌دان؛
به‌رق خستنی هه‌ور؛ هه‌وره‌تریشه‌لیدن. (برق
رعدوبرق) (٢) ساوین‌ولووس کردن و
بریقه‌دارکردن. (ب) زۆر خاوین کردنه‌وه‌ی
سامانی مال. (برق انداختن)

به‌رق گر: فذ: [ناوی‌بک]تریشه‌گر؛
برووسکه‌گر؛ میله‌یک‌له‌کانزا له‌ سه‌رخانوو
ده‌چه‌قیت و به‌ سیمیک به‌عه‌رزموه‌ده‌ی-
لکینن که باری کارمبایی بو‌عه‌رز
پاڤگو‌یزیت، هه‌روه‌ها زنجیریکه له‌ لوری و
تریلی نه‌وت کیشدا له‌ پاشه‌وه له‌عه‌رز
ده‌خشی بو‌ پاڤگو‌یزانی باری کارمبایی بو‌عه‌رز.
(برق گیر)

به‌رق گرتن: [چاوه‌ت]کاره‌با که کیانله به-

ریک ده گریټ به هوئی هه ووره تریشقه یان
 كهوتن له سیمگه‌لی کارمبا. (برق گرفتن)
 به‌رق لیډان: (۱) دره و شانه‌وه؛ بریقه خستن؛
 بریقه دان. (۲) به به‌رق سه‌ری كه چهل
 مالیجه كردن (كارمبا) (۳) بهر بروسكه‌ی
 هه ووره تریشقه كهوتن. (۴) بروسكه دانسی
 هه ووره تریشقه. (برق زدن)
 به‌رقه‌پ: [ناوه‌لناو] به‌رقه‌پ؛ داری پوووا؛
 پرم‌توو‌کیاگ و نزیک به قریب بوون. (پوسیده)
 به‌رقه‌د: [ناو] (۱) ناو‌قه‌د؛ (کمر) (۲) قه‌ده‌پال.
 (کمر کش کوه)
 به‌رقه‌دیڤر: [ناوی‌بک] پارێزمر. (محافظ)
 به‌رقه‌م: [ناو] جوړیک په‌نگی‌سوور. (رنگیست-
 سرخ)
 به‌رک: [ناو] به‌ره‌ی بچووک. (گلیم کوچک)
 + به‌رکار: (۱) نه‌وه‌ی کاریک به سه‌ریدا دیټ
 (دژی کریار و بکه‌ر) (مفعول) (۲) دانیشتن له
 پای کاریک وه‌ک جو‌لایی و قالی چینین.
 (پای کار) (۳) به‌رده‌ست. (وردست)
 به‌رکردن: [چاوگه‌ت] (۱) جل پو‌شین؛
 له‌به‌رکردن. (پوشیلن) (۲) به می‌شک سپاردنی
 نوو سراوه؛ نه‌زه‌رکردن؛ له‌به‌رکردن. (حفظ
 کردن)
 به‌رکرده‌ی: [چاوگه] دهرکردن. (بیرون کردن)
 به‌رکزه: [ناو]، هاورده؛ دژی دهرکزه. کالای
 توجاری که دیته ناو ولاتی‌ک. (واردات)
 + به‌رکوت: [ناو]ت له روی نیازوه به‌شیکی-
 که م کلوش گیره ده‌گریټ بو‌نه‌وه‌ی
 گه‌نمه‌که‌ی زوو بگه‌یینن به‌ئاش یا زوو
 بی‌فروشن. (قسمت کم. غله‌کوبیدن)

به‌رکوپ: [ناو] جیقه‌لډان؛ قیسک. کول (چینه-
 دان)
 به‌رکوز: [ناو]ت، جیگای تفاق پی‌دانی نازهل له
 زستان دا. (جای علف دادن به‌گوسفندان)
 + به‌رکوزه: [ناو]ت، قه‌یتانی بو‌داخستنی
 یه‌خه‌ی کراس به‌گریډان؛ به‌ن‌یه‌خه. (بند یقه)
 به‌رکوسته: [ناو] به‌رکوسه‌ر؛ بن‌دیوار؛ پای-
 دیوار؛ سای‌دیوار. (پای دیوار)
 به‌رکوسه‌چ: [ناو] پی‌اوی بی‌پیش؛ پی‌اوی
 کوسه؛ پی‌اوی پیش‌ته‌نک یا بی‌پیش. (کوسه)
 به‌رکوشک: [ناو]ت، به‌رباله‌خانه؛ به‌رهه‌یوانی
 باله‌خانه. (بالکن)
 به‌رکوف: [ناو]ت، پنا به‌رد؛ پال به‌ردی که په‌نا
 و په‌سیو‌بیت. (درپناه‌سنگ)
 به‌رکول: [ناو] آشتی نه‌رم بو‌سه‌رپشت که بار
 نازاری نه‌دا. (روپشتی زیر بار)
 + به‌رکول‌کردن: [چاوگه‌ت] (ب) خواردنی
 که می‌ک خوراک پیش نه‌هار و شام؛ زور
 برسیم نییه به‌رکولیکم کردوه. (چند
 لقمه‌خوردن قبل از حاضر شدن غذا)
 به‌رکه: (۱) [ناو] چوار به‌رکه‌ی قورسی؛ چوار
 لاشانی قورسی که زستانان دایان دمنه. (بغل
 کرسی؛ اطراف کرسی) (۲) لایکه‌وه. (تو
 گیانی کاکه‌ت به‌رکه به‌م لاوه). «فولکلوپ»
 (برگرد و نگاه‌کن)
 به‌رکه‌رده‌ی: [چاوگه] دهرکردن. (بیرون
 کردن)
 به‌رکه‌شوک: [ناو] که‌شه‌فی چکولانه. (سینی-
 کوچک)
 به‌رکه‌فتن: [چاوگه‌ت] (۱) به‌رکه‌وتن؛

به رخسنتی نازهل. (بچه انداختن، افتادن)
 (۲) بهر که وتن؛ له پیش که سیکه وه رویشتن.
 (جلو افتادن) (۳) بهش پیران له بهش-
 کردن دا. (قسمت شدن) (۴) پیکران؛
 نهنگیوران؛ وه بهر گولله که فتن. (اصابت
 کردن) (۵) دابران؛ چه وشه که مان بهر خیابان
 که وت. (جزو شدن)

بهر که ف؛ ههل؛ دهر فته؛ (فرصت)

بهر که نار؛ (۱) قهر نه که وتوو؛ له که نار وه؛ له
 ره خه وه؛ (برکنار) (۲) جیا؛ بیجگه؛ بهرجا؛
 بهرجی؛ (بجز) (۳) دهر کراو له کار؛ لابر او؛
 وه لابر او. (رانده شده) (۴) خانه نشین؛ کار که نار.
 (باز نشسته)

بهر که ناری؛ (۱) دوور که وتویی؛ (فاصله گرفتن)
 (۲) حاله تی وه لا نراوی و لا بر اووی و
 دهر کراوی. (رانده شده) (۳) تیکه لی جه ماوه
 نه بوون و له پراویز دابوون. (گوشه گیری و
 برکناری)

بهر که وانسن؛ پیکان؛ له نیشانه دان. (زدن
 به هدف)

+ بهر که وتن؛ [چاوگه مت] (۱) بهردا خستن؛ له
 بار چوونی مندا. (جنین انداختن) (۲)
 ماله کهم وه بهر خیابان که وت. (جزو شدن)
 (۳) بهش پی گه یشتن. (قسمت) (۴) وه پیش
 که وتن. (جلو انداختن)

بهر کییش؛ [ناوبیک + ناو] بهر دکییش. (۱) که سیک
 که بهرد ده کییشی. (سنگ کش) (۲) خه ره کی.
 (وسیله حمل سنگ)

بهر کییشک؛ [ناو، ت] که شه وی میز؛ چه که مه جه.
 (کشوی میز)

+ بهرگ؛ [ناو] بهلگ؛ وه ره ق؛ لا په ره. (برگ)
 + بهرگ؛ [ناو] پروو کییش؛ وه که بهرگی
 دوشه ک و لیفه و دمانچه و کتیب و سهرین
 و بالش و پشتی و زین و نوو شته و کیلانی
 خنجیر..... (روکش؛ برگ)

بهرگ پیداکرتن؛ [چاوگه مت] بهرگی لیفه و
 دوشه ک و کتیب دوورین... پیداکرتن؛
 بهرگ گرتن؛ (برگ گرفتن)

به رگ؛ پیش (گ) کورته بزوینه؛ [ناو] له ناوی بهر
 بهرگین؛ پیشوو؛ له مه و پیش. پیو مندیدار به
 پابور دوو مه. (قبلا)

+ بهرگاز؛ [ناو] خلیف و قوونووی میش
 ههنگوین. (کندوی عسل)

بهرگر؛ [ناوبیک + ناو] (۱) نه هیل؛ بهر به نند؛
 پیش پیگر؛ بهر به ست؛ کو سپ. (مانع) (۲) به-
 دموام؛ بهر که گر. (مقاوم) (۳) داری ناو ته ون
 بو راست پراوه ستان؛ بهر گرد. (چوب
 دستگاه قالیبافی)

بهرگ تیگر؛ [ناوی یک] (۱) که سیک که بهرگ
 ده گری به پرووی شتیکدا. (برگ گیر)

بهرگ ساز؛ [ناوی یک] خه یات؛ پرو کییش ساز.
 که سیک که بهرگ دروست ده کا. (خیاط؛ جلد
 دوز)

بهرگ گر؛ [ناوی یک] بهرگ پیگر. (برگ گیر)
 بهر گواره؛ [ناو] از نگه ته تری. (خوشه انگور)

بهرگ روز؛ [ناو] بهر روز؛ چوخه؛ چوخه. (لباسی
 که دستباف و از پشم ریسیده درست شده)

بهرگ وه ک؛ [ناو، ت] (۱) گوشه ته له فون؛
 بیستوک. (گوشی) (۲) گوی پوش. (گوش
 پوش)

به رگوي که وتن: [چاوه،ت] (ب) بيستن، به-
 سووسه بيستن. (شنیدن)
 + به رگه: [ناو] (۱) به لگه؛ سه نه د. (سند) (۲)
 وهرقه. (ورقه) (۳) تا بشت و توانا و قايمي و
 خوږاگري؛ له توانادابوون و پي و هستان؛
 (توان) (۴) زمانه چکوله؛ (زبان کوچک) (۵)
 ناسو؛ ديمهن؛ به رگه. (منظره)
 به رگه شت: [ناوي چاوه] (۱) زفرين؛
 گه پانه وه؛ (برگشت) (۲) په شيمان بوونه وه.
 (پشيمان) (۳) [ناو] له موسيقا دا دوو هيلی
 نه ستوونيه به دوو خاله وه له سهر پنج هيلی
 نوټ به واتای نهويه تا نه وچيگايه، نوټه کان
 دوويات بينه وه. (دوخط برگشت)
 به رگه گرتن: [چاوه،ت] (۱) وهرقه گرتن؛
 به رگه وهرگرتن؛ زياتر بوئي جازه نامه ی هات-
 وچو يا ټيزنی مهره خه سی له سه ربا زخانه.
 (برگه گرفتن) (۲) خوږاگري له کاريک دا؛
 دهوام هيټان. (دوام آوردن)
 به رگه گر: [تاوه، ناو] (۱) به دهوام؛ خوږاگر.
 (بادوام. مقاوم) (۲) [ناوي بک] که سيک که
 به رگه (به لگه) وهرده گري. (کسی
 که ورقه (برگه) بگيرد)
 به رگه گري: به دهوامی؛ خوږاگري؛ پاره ستاوی.
 (دوام آوردن)
 به رگي: (۱) بنا گوي. (بنا گوش) (۲) يه ک
 به رگ. (یک برگ)
 + به رگير: (۱) به ره له ست؛ کوټسپ؛ پيش
 پيگر؛ به رگر؛ ري به ست؛ نه هيل. (مانع) (۲)
 به رگه گر؛ خوږاگر. (مقاوم) (۳) حاله تی
 وده ده ستختن؛ بهرچنگ؛ وه گيرهيټان؛

هيچم به رگير نه کهوت. (گير
 انداختن؛ بچنگ آوردن)
 به رگين: (۱) [ناو] برگ دار. (جلد دار) (۲) [بمند]
 پيشوو. (قبلي)
 به رگيو: ناو، بک [به ره له ست؛ کوټسپ؛ له مپهر؛
 به رگر؛ گلده ره وه؛ (مانع)
 به رلوعه: [ناو،ت] به رچيله؛ به رخه به به. (غيب)
 به رليکه: [ناو،ت] به رسينگه ی مندالان. (پيش
 بند بچه ها)
 به رمال به سهر ناواگه پان: (ب) پياو چاکي و
 دينداري. (تعريف برای خوبی و دينداری)
 به رمالان: [ناو] پيش مالان؛ خوار مالان زياتر
 له ديهات دا دمو تری. (جلو روستا يا شهر)
 به رمالک: [ناو] (۱) به ورمالک؛ وه ور مالک.
 به فرمال؛ وهره ره. (بيل برف روب) (۲)
 به ره له پينه. (پيش بند) (۳) جاجم و جاش و
 مهوجی چکوله. (رختخواب پيچ)
 به رمالووسکه: [ناو،ت] خه وشوخال و کوټه لی
 خوار مالووسکه له خه رمانی ده غلدا. (خاشاک
 پائين ماسوله خرمن)
 به رامما: (۱) هه لسا؛ به رزيووه وه. (بلند شد؛
 ايستاد) (۲) [ناو] ياریده ده ر و به رده ستی
 ماما؛ ژنيک که کوټه کی دوکټوري ژنان
 ده کات له مندال بوونی تاوسدا. (وردست ماما)
 به راموه خوږ: [ناو، بک] پاشخوان خوږ؛ (ب)
 نوکه ره. (پسمانده خور)
 به راموه خوږي: [ناو] پاشخوان خوږي. (ب)
 نوکه ري و چلکاو خوږي. (خوردن مانده از
 خوراک سفره)
 به رمل: [ناو] يه خه؛ نهو خوريه که بو جوانی

له بهرملی مهردا دهمیخته وه و نایپر نه وه.
 (یقّه؛ موی یقه گوسفند)
 به رموره؛ به رمور؛ [ناوت] (۱) ملوانکه. (۲)
 موروو یا قاشی گوره ی خوار ملوانکه؛ پای
 ملوانکه. (بائین گردنبد)
 بهرمیت: [ناو] میو؛ مؤم. (موم)
 بهرمیز: [ناو] کهمیله. (گال)
 بهرمیشک: [ناوت] جوریک قه زوان؛ جوریک
 وهنه تهق. (چاتالاقوش)
 بهرمیله: [ناو] بهرمیل؛ بوشکه. (بشکه)
 بهرمین: شتی خواهانی زوریبت؛ بهرمو؛
 بهبازار؛ بهرمواج. (خواهان و رواج داشتن)
 بهرناخ: [ناو] فیلباز؛ زرینگ؛ باهوش؛
 شهیتان و سهریزو؛ مهردوپند؛ کهله کباز.
 (حقه باز؛ زرنگ)
 + بهرناف: [ناو] هه وه لی شیو و دهره. (اول
 دره)
 بهرناقان: [چاوگه، ت] ثامیته کردن؛ تیکه لاهو
 کردن. (مخلوط کردن)
 بهرنامه نووسین: [چاوگه، ت] (۱) داپشتنی
 بهرنامه و جیا کردنه وهی کاتی دهرسی
 ههریه ک له وانه کانی مهدرسه و
 دیاریکردنی ماموستای ههر ساتی، که
 مودیری مهدرسه دهی نووسیت. (۲) نویسی
 پروگرام بو نه نجامی کاری که پله به پله
 دیاری ده کریبت. (برنامه نوشتن)
 بهرنانه وه: بنی بیستان و دار بوش کردن و
 خول دانه پالی. (خاک زیر بته ریختن)
 بهرناو: ناوی گوره؛ له قه؛ له قه؛ بهرناف؛
 شورته؛ (شهرت)

بهرندیر: [ناو] مهری سی سآله. (گوسفندسه -
 سآله)
 بهرننه: (۱) [ناو] لئاو بهرنده؛ سهرکه وتوو.
 سهرکه وتوو له قومار و یاری دا. (۲)
 کهسیک که جایزه (خهلات) به ناویه وه دهردی.
 (۳) سهرکه وتوو له کیهر کیذا. (۴) کهسیک که
 شتیک دهباته وه. (برنده)
 بهرنوت: [ناو] وشه ییکی تورکیه؛ (برنو،
 برنی: لوت) ئه نفیه، که بهلوت هه لی ده -
 مژن؛ توژی تووتن که پشمه دینی. (گرد توتون)
 بهرنه گر: (۱) داریک که بهر نه هیئی. (بی
 بر) (۲) کهسیک که بهر هه لستی له کاریک
 نه کات و بهرنگاری نه ییت. (حالت مانع
 نشدن)
 بهرنیا: [ناو] بهرنیان؛ ده مه زهرده؛ زیاتر بو
 گاسنه. (تعمیرگاهن و داس)
 بهرنیر: [ناوت] (۱) گاییک که نیری له سهر
 مله. (گاو شخم زن) (۲) جوانه گاییک که
 وهختی جووت کردنی هاتیبت. (گاو آماده ی
 شخمزنی)
 + بهرو: (۱) بهرموه؛ پیشه وه. (جلو) (۲)
 دهره وه. (بیرون) (۳) بیات. (ببرد) (۴) له بهرویه؛
 له بهرموهیه. (جلواست)
 بهروئیک: [ناو] هه نیه هه لگرتن؛ مووی
 زیادیی ئه برو و ناوچاوان دهرکیشان. (ابرو
 برداشتن)
 + بهروار: (۱) میژوی مانگ و سال؛ تاریخ.
 (تاریخ) (۲) ریکه وتی کات. (مصادف) (۳)
 ئه ندازه ی پانایی زمو. (مساحت)
 بهروارک: [ناو] قهرتاله؛ قهرتاله ی میوه چین؛

تریان؛ بهرچن. (سبد کوچک)

بهروازی: [ئاوه لئاو] (۱) ئاوه زوو؛ پیچه وانه.

(برعکس) (۲) بهروازی وی به کی: به و باری-

ئوهه؛ بهو باری دیکه دا. (برعکس این)

بهروباو: (۱) بهره جووت؛ داهاتی جووت وگا.

(حاصل کشت و زرع) (۲) کاره سات؛ گیچه ل.

(آشفتگی)

بهروخوار: [ئاوه لئاو،] بهره و خوار؛ سه ره و خوار؛

سه ره مویژ؛ (سراشیب)

بهروپوو: (۱) پوآله ت؛ سه ر و سیما؛ خووش

بهروپوو: پوآله ت جوان؛ پشت و پوو. (سرو

سیما؛ پشت ورو) (۲) بهره و پوو؛ حاله تی

پوو به پوو بوون. (روتر رو)

به پوژ: (۱) پوژانه؛ حیساب به پوژانه (روزانه)

(۲) پوه پوژ؛ به ره به روچکه. (روبه خورشید) (۳)

ناوی قه دیمی بانه؛ (اسم قدیم شهر بانه) (۴)

له کاتی پوژدا. (در روز)

به پوژ: (۱) به پی پوژ، پوژانه باروخوخ ده-

گوپردی؛ وه ک، قیمه تی ئالتوون به پوژ؛ ده-

سته وازه ی بازاپیه. (روزانه) (۲) به پوژایه، به-

شه وانییه. (در روزاست)

به روک بهردان: [چاوگه ت] واز له که سیک

هینان؛ لی گه پان. (دست از کسی برداشتن)

به روک گرتن: [چاوگه ت] یه خه ی که سی گرتن

و شه پینفرۆشتن. (یقه کسی را گرفتن)

+ بهروو: [ئاوه لئاوی بهر] (۱) رابووردوو؛

بهوری؛ پیشوو؛ بهرگین. (گذشته) (۲) [ئاو]

سینه و به روک. (سینه و پستان)

به روودا که وتن: [چاوگه ت] (۱) به روودا که-

وتن؛ به سه را که وتن. (سرزده دیدن مسئله یا

کاری) (۲) شهرم له پووی که سیکدا کردن.

(شرم کردن) (۳) له سه ر سک پالکه وتن.

(روی شکم افتادن) (۴) سه ره نگری بوون و

به دمه مه وه که وتن. (روبه جلو افتادن)

به پووله خوژ: [ناوت] به پووله خوژ؛ هه ر شت

که پیو بیستی به پوله ی تیو به جی؛ جیگی

به پووله؛ وه ک: کونی شیله په که به پووله ی

تیده خری بو توند کردن یاسکیش. (سوراخی-

در وسایل و ماشین آلات که لازم باشد پیم یا

میله کوچکی در آن فرو کنند،)

بهروون: بیهه؛ بیوهه؛ بوهه؛ بهرم. (بیرم)

بهروونکار: [ناوی چاوگه] به ره نگار؛ ئاست؛

هه مبه ر. (مقابل و سد راه)

به پووه کووپه: [ناوت] جووری به پوو که له

کووپه له ده کا. (نوعی دانه بلوط)

بهروه: دهره وه؛ پوو به؛ بهر به؛ بهروه با؛ پوو

به با؛ بهرانبه ر به با. (بیرون روبرو)

بهروه مبه ر: که کم کم؛ نهخته نهخته؛ بهره بهره.

(کم کم)

بهروه دان: [چاوگه ت] به ره فدان؛ بهردان؛

په ها کردن؛ به ره لآ کردن؛ بهرمدان؛ ئاوبهروه-

دان: ئاوبهردانه وه. (آزاد کردن)

بهروه ده: [ئاوه لئاو] به ره ئاوه له؛ بهر بلاو. (وسیع)

بهروه ست: بهرگه؛ تابشت؛ دهوام؛

تاقه ت. (دوام)

بهروه ستن: [چاوگه ت] بهرگه گرتن؛ دهوام-

هینان؛ له باراندا بوون. (با دوام)

بهروه سیل: [ناوت] (۱) ئاووردان؛ ئاگردان؛

کووانوو. (آتشدان) (۲) به ره سیل؛ خواردنیکی

کورد هواریه زیاتر به گوشتی گیسک و

ماسټ چی ډهییټ. (نوعی غذا)

بهروه شین: [ناوټ] ټه و توهه یه که پیش
کیلان دموه شیت به عهرزدا. (تخم قبل از
شخم)

بهرومنن: بهرخستن؛ لهبارچوون؛
بهرواویشتن. (سقط شدن)
بهروهنه: [ناوبک] بهرها ویژتوو؛ بهرخستوو.
(بچه سقط کرده)

بهروی: [ناو] بهروک. (سرسینه)

+ بهره: (۱) ئاستهر؛ وهک، بهره لیفه؛ (آستر)
(۲) فهران بو بردن؛ ئهم پاره بهره بو بانک.
(ببر) (۳) دزی هوژته له جووت کردن دا.
(ندا به گاوی که شخم می کند)

+ بهره: [ناوټ] دهسته؛ دوبه ره کی له جه بهه ی
شهردا. (دو دسته یی)

بهره: [ناوټ] قایشی بهر سینگه ی زین و به-
رگ؛ (تسمه زین در جلوسینه)

بهرواویشته کردن: [چاوگهٔ] (۱) زووتر له
موټهٔ. (قبل از موعد) (۲) پیش خستن. (جلو
انداختن)

بهره باب: [ناوټ] ټه ته وه ی باب؛ تایفه ی باب؛
په چه ټه ک. (طایفه پدری)

به ره پو: [ناوټ] به ره؛ گلیم؛ مافووره ی
بیټووک؛ بهر؛ له ی. (گلیم)

به ره پاش: به ره و پاش؛ روو به دواوه؛ بو
دواوه (روبه عقب)

به ره پیش: (۱) به ره و پیش؛ بو به ره وه. (۲) بیبه
پیشه وه. (روبه جلو؛ بیرجلو)

به ره جو: [ناوټ] (۱) به ره جووتی جو. (حاصل
جو) (۲) چند کمرت زهوی که له بهر

جوگه له ییکداین و له و جوگه یه ټاو بدرین.
(چند قطعه زمین که از یکجوب آبیاری شوند)
به ره دار: (۱) به ره دار؛ مهودای بهینی دوو
کارته له خانوو دا. (فاصله بین دو بالار)
(۲) به ره دار؛ سه مری دار. (بر درخت) (۳)
به ره دار. (بهره دار)

به ره دووټ: [ناوټ] به ره دووگ؛ پیستی بنی
دووگی مهر. (پوست بیخ دنبه گوسفند)

به ره دی: [ناوټ] (۱) زهوی خوارووی دی و
نزیک به دی. (زمین پائین دمو نزدیک) (۲)
(ب) دی بهر؛ خواره وه ی گوند. (جلو ده)

به ره مټ: [ناوټ] به ره گه؛ سهر پرنگه و
شوینی رابوورن؛ به ره گه ی ریوی له راودا
دیره گاو دیره گه. (مسیر راه)

به ره ز: [ناوټ] به ره ز؛ ټه و گیایه که به زولفی
جوانان ده ی شو بهین. (اسم گیاه پر
سیاوشان)

به ره زفر: [ناوټ] به ره زووره؛ به ره زبره؛ به-
ردی تیژکردنی دمه ته یخ؛ جوړیک به ره ده-
پاشور. (نوعی سنگ خارا)

به ره زوونه: [ناوټ] ټاغزونه. (سگک)
به ره زیف: به ره مزفر.

به ره سته: [ناوټ] به ره ده نه سته؛ به ره ده سته.
(سنگ آتش زنه)

به ره شکون: بو ی هه یه به ره شه که ووت بی؛
به ردی گه و ره ی سی به ردار بو دانیشن. (سنگ
بزرگ سایه دار)

به ره شور: [ناوټ] به ره شور؛ نیسکه شور. (جدا
کردن شن و ماسه از حبوبات با آب)
به ره شور که: جوو له وه ری که وه ک قولانچه.

(سوسک)

به‌ره‌فی: [ناو] مه‌جلیس؛ کوپ. (مجلس)

+ به‌ره‌ک: [ناو] (۱) به‌روک. (سرو سینه) (۲)

ئه‌ستیره‌ی سیوه‌یل. (ستاره‌سهیل)

به‌ره‌کونار: [ناو] به‌ری کونار؛ به‌ری شیلان.

(میوه‌نسترن کوهی)

به‌ره‌که: [ناو] نو به‌ره. (نوبر)

به‌ره‌که به‌ره‌ک: وتووئز؛ گو‌فتوگو. (گفتگو)

به‌ره‌که‌ت: [ناو] (۱) موباره‌کی؛ بیت. (برکت)

((۲) (ب) دوشینی مه‌ر و مالات؛ به‌ره‌که‌ت‌ت

کردن؛ واتا دوشین؛ ده‌سته‌واژه بو‌رئزگرتن

له‌مه‌رو مالات. (برکت؛ دوشیدن حیوان)

به‌ره‌ل‌بوون: [چاوگه‌ت] (۱) په‌هابوون؛ ویل-

بوون. (آزاد شده) (۲) باغی یان زه‌وییک که

قه‌ده‌غه نه‌کرایت یان بی‌خاوه‌ن بیت. (باغ یا

زمینی که صاحب نداشته‌باشد)

به‌ره‌لا کریاک: [ئاوه‌ل‌ناوی به‌ره‌ + ناو به‌ره‌لا

بوو؛ به‌ره‌لاکراو. (آزاد شده)

به‌ره‌ل‌ایی: [ناو ناو به‌ره‌همی چاوگه‌ت] (۱)

ئازادی؛ سه‌ره‌به‌ستی؛ ره‌هایی؛ ره‌هایی؛ ویلی.

(آزادی) (۲) بی‌عاری؛ بی‌کار سوو‌رانه‌وه.

(ولگردی)

به‌ره‌م: [ناو] عه‌مبار؛ عه‌مباری تفه‌نگ. (انبار)

به‌ره‌مه‌شکانه: [ناو] (۱) به‌خشینی که‌ره‌ی

ئه‌وه‌لین مه‌شکه‌ی سال. (بخشیدن اولین

که‌ره‌ی مشک) (۲) داهات و به‌ره‌همی که‌ره‌ی

یه‌ک جاری مه‌شکه‌ی ژندن. (فرآورده‌یکبار

مشک)

به‌ره‌نان: [ناو، ت] به‌نان کردن یه‌ک که‌ولی

په‌له‌گونک. (پختن یکسری چونه‌حاضر شده)

به‌ره‌مگ: (۱) خاوه‌ن په‌مگ. (رنگدار)

(۲) به‌ره‌رینگ. (آسادگی گوسفند برای پشم

چینی) (۳) وه‌ک: به‌ره‌مگی سوور

دایپوشه. (بوسيله رنگ)

به‌ره‌نیا: [ناو] بیراز. (آجدار کردن سنگ آسیاب)

به‌ره‌مو: (۱) پییش؛ پییشه‌وه؛ بی‌به‌ره‌مو؛ وه‌ره

پییشه‌وه. (جلو) (۲) پرووبه؛ به‌ره‌مو خوشی

چوون: پروو به‌خوشی چوون؛ به‌ره‌به‌خوشی

چوون. (روبه)

به‌ره‌هوان: [ناو] به‌ره‌هوان؛ نیوئزیکار؛ ناو جییکه‌ر.

(میانجیگر) به‌ره‌هوان: [ئاوه‌ل‌ناو] لایه‌نگر؛

هه‌وادار.

(مدافع)

به‌ره‌هوانی: [به‌ره‌همی چاوگه‌ت] په‌وتی

لایه‌نگری؛ پاراستن؛ به‌ره‌هوانی (دفاع)

به‌ره‌مو پر دانه‌وه: [چاوگه‌ت] به‌ره‌ان پر دانه‌وه.

(درحالت دویدن پیچیدن جلوی کسی)

به‌ره‌وه‌بوونه‌وه: [چاوگه‌ت] (۱) به‌ره‌بوونه‌وه؛

تییه‌ره‌بوون؛ ئاور تییه‌ره‌بوون. (افتادن؛

گرفتن) (۲) په‌ژاندنی ئاوه‌کی؛ ئاوه‌که به‌ره‌وه

بوو: قلم بووموه (ریختن) (۳) به‌ره‌دانه‌وه و

که‌وته‌خوار؛ خالربوونه‌وه له‌لیژی؛ که‌وته‌

خوارموه (قل خوردن؛ افتادن)

به‌ره‌وه‌پییش؛ به‌ره‌به‌پییش؛ بو‌پییشه‌وه؛ پروو

به‌پییشه‌وه. (روبه‌جلو)

به‌ره‌وه‌پییشه‌وه چوون: (۱) پییش چوونی کار.

(پیشرفت) (۲) بو‌پییشه‌وه په‌پیوان. (جلو رفتن)

به‌ره‌مو پیل: [ناو، ت] به‌ره‌مو پیر؛ پییشواز. (پیشواز)

به‌ره‌مودان: به‌ره‌دانه‌وه؛ به‌ره‌وه‌دان. (۱) بو‌ن

بلاو کردنه‌وه؛ بو‌ن به‌ره‌وه‌دان. (پخش کردن)

(۲) ناوی ئەستېر بەرەودان؛ بەردانەو؛ قەلم-
کردنەو. (آب استخر را باز کردن)
بەرەودوویی: پو ولە تەواو بوون؛ پوو لە
تەواوی؛ نزیک بە دوايى هاتن.
(روبه اتمام)

بەرەهە فکار [ناو بیک] کوو کەر؛ خەر کەرەو.
ئامادە کار. (جمع کننده)
بەرەهە وا: [ئاو لەناو] بى کەلک؛ فیرۆ؛ بى فایده؛
بى سوود؛ بەرباد؛ بەربات. (برهوا)
بەرەهە وا: [ئاو لەناو] بى موفا؛ بى مانا؛ بى واتا.
(بی معنى)

بەرەهەووت: [ئاو لەناو] فەد؛ بیابانی چۆل و قاقەر
و چۆل و هوول. (برهوت)
بەرەهە لدا: [ئاو لەناو] (۱) ئازاد؛ بەرەل. (آزاد)
(۲) (ب) خویری و بیکاره. (بیکاره)

بەرەى خو نەخستنه ژیر کەس؛ ئیجازە بە
کەسیک نەدان بو خاپانن و مال خواردن؛
خو نەخستنه ژیر باری منەتى کەسیک.
(اجازه سوء استفاده کردن بکسی ندادن)

بەرەى کار: [ناو] بەرەهەمى کار؛ سەمەرى کار.
(بهره کار)

بەرەى: (۱) وە لەناو. (برى) (۲) بیبەرى:
بیبەرى: بیبەش. نافە روژ. (محروم؛ بى
قسمت) (۳) بەروو؛ بەرگ؛ پیشوو؛ لە پیش.
(قبلاً)

+ بەرى: [ناو] (۱) پیشى؛ پیشەو؛ وەرە بەرى:
واتا وەرە پیشەو. (جلو)

بەرە پختن: بەر پکەردن [چاوگەت] (۱) (ب)
کاری کەسیک جییه جى کردن. (۲) پارە بە-
کارگەر دان پاش تەواو بوونی کار و بەرى

خستیان: (۳) بەرپاکردن؛ میوانداری بى کەم
و کوپى سازدان؛ بەرپۆمەردن. (۴) ناردنى-
کەسیک بو جیگایک؛ بەرى کردن
(راه انداختن) بەرى خوەدان: [چاوگەت] پوو
تیکردن؛ سەرەنجەلن؛ تەماشای کردن؛ زەین
پى دان. (نگاه کردن)

بەرى دەست: [ناو، ت] لە پى دەست؛ ناو لە پى
دەس؛ (کف دست)
بەرپیز: [ئاو لەناو] بەرپوومەت؛ بەقەدر؛
بە حورمەت؛ ماقول؛ سەنگین و گران.
(محترم)

بەرپیش: [ناو] نەخو شینی ئازەلە. (مرض-
بز و گوسفند)

بەرپیشەو بەستەن: [چاوگەت] خستنه مل؛
بەسەردا سەپانن. (بەرىش بستن)
بەرىگ: [ناو] تیر؛ گوشت. (تیر؛ گلوله)
بەریمما: بنچینه یى؛ پەچەلە کى؛ نیزادى،
(نژادى)

بەرىنە: (۱) پیشینه؛ میژینە. (قدیمی) (۲)
پانە؛ مەودای زۆرە. (پهن است)

بەرىنى: (۱) پانایى. (عرض) (۲) پیشویى (قبلى)
بەرىوارە: [ناو، ت] بەرئىوارە، دواى نیوهرۆ؛
کاتى لارە سیبەر؛ زەرەدى خوراوا. (عصر)
بەرپۆمەبەر: [ناو بیک] (۱) بەرپەرس. (۲)
مودیر؛ رابەر. (مسئول) (اداره کننده)

+ بەرپۆمەچوون: [ناو، ت] (۱) بەخو بوون؛
بەرپى چوون. (اداره شلن) (۲) بەرپگادا پویشن.
(راه رفتن)

بەریمەمى: [ناو] گیای کووزەلە؛ قیتامین (ئا و
ئى) زۆرو، خواردنى بو ژنى تۆلدار باش نییە

جارنا منڊال لماردهبا. (بولاغ اوتی؛ شاهي
 آبی؛ علف چشمه)
 + بهزا: (۱) [رابوور دووی بهزین] بهزی؛
 شکستی خوارد. (شکست خورد) (۲) [تاوه لئاو]
 نهو شته یا نهو کهسه که زور شکست دهخوا.
 (شکست خور) (۳) [تاوه لئاو] خوشبهز؛ نهسپی
 بهنهفهس. (راهوار)
 بهزبته: [تاوه لئاو] بههیهته؛ بهسام؛ بهتوانا؛
 (باقدرت)
 + بهزاخ: [تاوه لئاو] بهکار؛ نازا؛ بهدهستویرد؛
 خوشمیر؛ جوامیر. (کاری. کارا)
 بهزافته: [تاوه لئاو] بهزبته؛ بههیهته؛ بهسام؛
 (باهییت)
 بهزافیت: [تاوه لئاو] تاووبک [ثیرادگر؛ په خنه گر؛
 عهتهبگر. (عیب جو)
 بهزاندن: (۱) [چاوگهت] بوژدان؛ شکست
 دان. (شکست دادن) (۲) [پاشگر] له گهل
 (ههل) و (دا دا دی، ههل به زاندن، دابزاندن،
 جهانندن، پیاده کردن) (۳) غاریی کردن.
 (دواندن)
 بهزاوا بوون: [چاوگهت] (۱) ژن هینان. (۲)
 چوونه پرده له گهل تازه بووک بو نهو هل جار
 و دهست تیکه لاو کردن. (داماد شدن)
 بهزداخ: [ناوت] به پیودا خ کردن؛ داخ کردن
 قلیشی دهست و پا به دووک بو نهرم بوون و
 چا کهوه بوون. (پیه داغ)
 بهزدار: [تاوه لئاو] (ب) قهلهو. (کنایه. چاق)
 بهزدوک: [ناو] جیگای بازدان؛ پلیکانی تایهت
 له تخته جیگای خو هاویشته ناو نهستیر بو
 مهله و کیهر کی. (جای پریدن. پله پرش)

بهزرهک: [ناو] گیاییکه پونه که ی دهگرن و له
 نهقاشی (وینه کیشی) پهنگ و پهوغه نندا
 کهلکی ههیه. (بزرک)
 بهزک: (۱) [ناو] قوماریکه به په په ده کری.
 (نوعی قمار) (۲) [تاوه لئاو] تاوس. (آبستن)
 بهزکه: [ناو] بهزهک؛ پازاندنهوه؛ تارایشته؛
 جوان کردن و خهملاندن. (بزک؛ آرایش)
 بهزکه کهر: [ناوی بک] خهملین؛ پازین؛
 جوانکه ر؛ شانه کار. (آرایشگر)
 بهزل: بهرانبه ر؛ ههقههر. (برابر)
 بهزمان: (۱) [تاوه لئاو] به قسه؛ قسه زان؛
 به ده موپل؛ (۲) به زبان؛ ههر به زمان پازیان-
 دهکا. (سروزیان دار؛ بازیان)
 بهزم پیگرتن: [چاوگهت] توو په بوون و شلتاخ
 کردن به سه رکه سیکا؛ (ب) سه ر خسته سه-
 رکه سیک و گالته پیگرتن. (از کسی عصبانی
 شدن و دری وری گفتن؛ سربسر گذاشتن)
 بهزمیگ: [ناو] (۱) بزمنزه؛ جوړیک مارمیلک.
 (بزمجه) (۲) معج؛ گه نه. (کنه)
 بهزمشک: [تاوه لئاو] به ده موپل؛ به زبان.
 (حراف)
 بهزمگه: [ناوت] به زمگا؛ جیگای به زموپه زم.
 (بزمگاه)
 بهزم گیران: (۱) کیشه ساز کردن. (ناشوب
 درست کردن) (۲) شای و زهماوند بهرپوه-
 بردن. (بزم درست کردن)
 بهزموپه زم: [ناوت] (۱) شادی و زهماوند. (۲)
 (ب) شادی و شادمانی کردن به ههراوهور
 یاوه. (بزن بکوب)
 بهزوک: (۱) [تاوه لئاو] خوشبهز. (اسب راهوار)

[ناو]سه یاره. (ماشین)

به زوکه وان: [ناو]شوفیږ؛ ناژوان. (راننده)

به زهک: [ناو]بایی زهر؛ زهر دووویی (مرض
یرقان) < به زکه

به زهوزو: زور سک و زا کهر؛ به زاوزوو؛ حاله تی
مندال بوونی زور. (ماده ای که زیاد بزیاید)

به زهویاچوون: [چاوگه، ت] (۱) پوچوون به -
زهویدا (۲) (ب) خه جالته بوونی زور. (بزمین
فرورفتن)

به زهوی پیاهاتن: (به زهیی) [چاوگه، ت] په حم
و دل سوو تاندن بو هر شت؛ به زهیی
پیاهاتن (دلسوزی)

به زهویدا دان: [چاوگه، ت] به عه زردا دان؛
(ب) شکست دان؛ نکوول پی هینان. (بزمین
زدن)

به زهویدا کوتان: [چاوگه، ت] به عه زردا دان؛
به زهوی دا دان. (ب) شکست پی دان. (بزمین
زدن)

به زهیی دار: [ئاوه لئاو] به په حم؛ میهره بان؛
دلسوز. (دارای رحم؛ دلسوز)

به زیاد کردن: [چاوگه، ت] (۱) (ب) کو
کردنه وی سفره وخوان پاش نان خواردن.
(۲) (ب) شکور کردن؛ سپاس کردن. (جمع -
کردن سفره)

به زیاغ: [ناوی بهر] به زیو؛ شکست خواردوو؛
بوپ خواردوو؛ به زاو. (شکست خورده)

به زین: [له چاوگه ی به زین] به زین؛
بوپ خواردن. (شکست خوردن)

به زپیک و زا کون: [ئاوه لئاو] میرخاس و
کارامه؛ به دیسیلین و نه زمونیزام؛ ری کوپکی

و لپها توویی له کاردا؛ به زابته؛ به سام. (بانظم و
کارآمد)

به زی چاو: [ناوت] چه وری و گوشتی زیادی
له سهر سپینه ی چاو؛ وه دینه؛ ناخوونه ک.
(ناخنک)

به زیو: [ئاو بهر] بوپ خواردوو؛ شکاو له زوراند؛
تیشکاو له شه و کییه کییدا. (مغلوب)
به ژناق: [ناوت] وشکاو؛ زینده موری که له
وشکایی و تاودا ده زی. (نوحیاتین)

به ژاف: [ناو] زه وینی دیمی و بی ئاو. (زمین
دیم)

به ژاقیت: [ئاوه لئاو + ناو] به ژاقیت؛ په خنه گر؛
عه تمب گر؛ به میانوو؛ به په لپ. (بهانه گیر؛
رخنه گیر)

به ژانه وه بوون: [چاوگه، ت] (ب) ژنیک که له
حالی مندال بوونایه و ژان و ئیشی هه یه؛ به
ئیش و تازار موه بوون. (در حال درد زایمان
بودن)

به ژگی: نا کوکی؛ ناته بایی؛ ناژاوه. (نابسامانی)
به ژمنیر: [ئاوه لئاو] خاوه شکو. (باشکوه)

به ژمیر: ژمیراو؛ به ژمارده؛ به حیساب هیئراو؛
شیاو؛ شایان. (به حساب آوردن)

به ژن شووش: [ئاوه لئاو] ناتله نگ زراو؛
قه دباریک؛ به له باریکه؛ (باریک اندام؛ کمر
باریک)

به ژن کورت: [ئاوه لئاو] کورته بنه؛ کورته بال؛
کوله بنه. (کوتاه قد)

به ژن وبال: [ناوت] به ژن وبال. (قد وبالا)
به ژنه دار: [ناو] تهنه ی دار؛ کوته ره؛ ساقه ته -
ههره قهویه که ی دار. (تنه درخت)

به ژن هورت: [ئاوه لئاو] به ژن کورت؛ کورته بالآ؛
کوله مېنه. (کوتاهقد)

به ژوک: [ئاوه لئاو] زوړ بلی؛ پرېژ. (پرچانه)
به زهک کهوتن: [ناوت، نه خوځی مندالی ساوا
به هووی زوړ خواردنی زه کهوه. (مريضی
بچه بعلت اغوز زياد خوردن)
به زه وهند: [ئاوه لئاو + ناو] په سهند؛ بهرگم؛
هه لېژارده. (پسند؛ ممتاز)

به ژی: (۱) دیمي. (دیمی) (۲) ئیش و
نازاریک که به له شدا بلآو ده بیته وه. (درد
پخش شده در بدن)

به ژیرادان: (۱) بهرز کردنه وه. (بلند کردن)
(۲) حاشا لیکردن. (حاشا کردن)

به ژیر لچه وه کردن: که به ژیر لیوه وه کردن:
(ب) نه درکاندنی نه هیڼی که سی؛ چاوپوځی -
کردن و شاردنه وهی هه له؛ دیزه به ده رځونه
کردن. (کنایه؛ چشم پوشی کردن)

+ به س: (۱) [پاشگر] که سیک که ده به ستي؛
چاوبه س؛ باغه به س. (اسم فاعل بستن) (۲)
کیفایه ت؛ ته واو؛ به سمه ئیدی نامه وهی.
(کافی) (۳) (ته نیا؛ قوتار) به س من ده چم؛
تویت و به س. (فقط) (۴) به ست؛ قفل و
به س. (بست)

به سالآچوو: [ئاوه لئاو] پیر؛ به ته مهن؛ زوړ هان.
(پیر)

به سالآ چوون: [چاوگه ت] پیر بوون؛
گه یشته سنوری پیری؛ ته مهن زوړ بوون.
(پیر شدن)

به س بیژ: [ئاوه لئاو] زوړ بلی؛ چهنه باز. (حراف)
+ به ست: [ناو + ناوی یک] (۱) جیگای

داخستنی درگا به ئالقهریزودو و لایي. (جای
قفل (۲) هه رچی که دوو شت پیکه وه به ند
بکا. (بست) (۳) به شی جاریک کیشانی تریاک
که به سهر وافوریه وه ده چه سپینن. (چسپ)
به ست: [ناو] وهی؛ سهر وا؛ ئیلهام؛
گه یشتن به مهن به ستي له خه یالدا؛ خه یالی.
(الهام)

به ست: [پاشگر] در به ست؛ مالی ده به ست؛
سه یاره ی ده به ست؛ چپوه به ست؛ دار به ست؛
(بست)

به ست: رابووردووی به ستن؛ ده ر که که ی به -
ست. (ماضی به ستن)

+ به ست: [ناو] (۱) ده شت. (دشت) (۲)
به ستن. (مرز دو مزرعه)

به ستام: [ناو] (۱) شاری به ستام له ئیران.
(شهر بسطام) (۲) ناوی خالی نه رده شیري
بابه کان. (دائی اردشیر بابکان)

به ست دانیشن: کاری دانیشن و په نا بردنی
گوناجاران به مه رقه د یان جیگایيکی
موبارک بو خو پاراستن له سزادان، ریوايه ته
که ده ست و پایان به مهن زاره که وه به سته ته وه
(بست نشستن)

به ست لی رابوون: گه یشتن به هه ستيکی
دهرونی له به ریوآره وه؛ له نادیاره وه به دلدا
هاتن؛ سهر وا هاتن. (الهام. سروش)

+ به ستن: [چاوگه] گریدان؛ دانانی قه رار و
په یمان و شهرت؛ شهرت به ستن؛ په یمان -
به ستن (بستن)

به ستن: [چاوگه] به یستن؛ بیستن؛ شنه فتن.
(شنیدن)

به‌ستن به‌پیشه‌وه: [چاوه‌ت، اشتی‌داسه‌پاندن
به‌سهر دا؛ به‌کول‌دا دانی‌تومەت، (بریش
به‌ستن)

به‌ستوو: [ئاوه‌لناو] (۱) به‌ستراو؛ مه‌یو.
(به‌سته‌شده) (۲) ته‌زیو؛ پچیاو؛ پچیاگ؛
سپووک؛ چوو؛ ده‌ستم له‌سهرمادا به-
ستوویه‌تی. (چائیده)

به‌ستوورک: [ناو] به‌رستوورک؛ ملیوان و
یه‌خه‌ی کراس. (یقه‌پیرهن)

+ به‌سته: گورانی و ئاهه‌نگ که‌خاومنی زه-
رب و پیتمه‌(جیاوازه له‌مقام) به‌سته‌ته-
پانه‌ی فارسییه‌ گورانییه‌ که‌ جاران له
به‌ینی مه‌قامیکدا ئیجرا ده‌کرا و ئه‌مرو
له‌ کوردوستاندا پیش یا دوا‌ی مقام (به‌سته)
ده‌وتریت خو‌ی مه‌قام نییه، به‌لام ههر له‌سهر
په‌وتی موسیقایی ئه‌و مه‌قامه‌ دا
ده‌وتریت، (په‌رده) و حاله‌تی نو‌ته‌کانیشیان یه-
کیکه. (ترانه)

+ به‌سته: بی‌ترس؛ بی‌پاک؛ ئازاد؛
بسته؛ (بیپاک)

+ به‌سته: هیل‌ی به‌ینی دوو مه‌زرا؛ هیل‌ی
دیاری کردنی سنوور. به‌سه. (مرز)

به‌سته‌به‌ندن: [ناوی‌بک] به‌سته‌پنج؛ کاری
به‌سته‌پنجی ده‌کا. (بسته‌بند)

به‌سته‌به‌ندی: پموتی ده‌سته‌کردن و پچانه‌وه
و به‌ستن؛ به‌سته به‌سته‌کردن؛ پریسکه و
پياز که‌ دروستکردن؛ شت خستنه‌ ناو قوتوو و
سهرچه‌سپاندن و پچانه‌وه‌ی. (بسته‌بندی)

به‌سته‌کار: [ناوبک] به‌سته‌دانه‌ر؛ به‌ند
پیکه‌هر؛ هه‌وادانه‌ر؛ ئاهه‌نگ‌ساز. (ترانه‌ساز)

به‌سته‌کاری: به‌سته‌دانان؛ به‌ند پیکه‌ستن؛
پموتی هه‌وادانان؛ ئاهه‌نگ‌سازی. (ساختن
ترانه)

به‌سته‌له: [ناوت،] به‌سته‌لوک؛ به‌سته‌له‌ک. (بخ
بسته)

به‌سته‌م: [ناو] ته‌ستی و به‌رد (سنگ
چخماخ)

به‌سته‌وانی: میزگیران. (بسته‌شدن میزراه)
+ به‌ستی: (۱) [ناو] چاو‌تیری؛ به‌قنیات.
(قانعی) (۲) [ناو] باره‌که‌ویک که‌ فی‌ری‌پاو
ده‌کریت. (کبک تعلیمی برای‌شکار)

+ به‌ستی: (۱) چاو‌تیری. (قانعی) (۲)
کووله‌که. (کلو) (۳) ته‌رم. (جنازه) (۴)
[پاوردووی به‌ستن] دای‌خست؛ ژهن‌دی
گری‌دا. (بست)

به‌ستیار: بی‌ستیار؛ [ناوبک] گو‌پ‌اده‌ر؛ بی‌سه‌ر؛
به‌یستیار. (شنونده‌ناوت)

+ به‌ستین: [ناو] (۱) زمینه؛ بواری
هونه‌ری. (زمینه) (۲) خودوود؛ مه‌رز. سنووری
به‌ینی دوو مه‌زرا. (مرز)

به‌س‌پوین: به‌ست‌چوون، په‌نابردن؛
به‌ست دانیشن، هانا‌بردن. (بست نشستن)

به‌سکیتبال: [ناو] یاری دوو ده‌سته‌ی پنج
نه‌فه‌ری له‌ زمویی تاییه‌تدا. (بسکیتبال)

به‌سکیتبالیست: [ئاوه‌لناو+ناو] که‌سیک‌که
کایه‌ی به‌سکیتبال ده‌کا. (بسکیتبالیست)

به‌سلامه‌ت: بی‌مزه‌په‌ت؛ بی‌وه‌ی؛ به‌ساغی؛
جوابی خودا‌حافیزی؛ به‌دوعا. (سلامت)

به‌سلامه‌تی: به‌له‌ش‌ساغی؛ به‌خیریه‌ت؛
توسلامه‌ت‌بیت؛ ته‌عاروفی پیش‌خواردنه‌وی-

مه‌ی. (بسلامتی)

به سلک: [ناو + ناوه‌لناو] (۱) سه‌هول. (یخ)

(۲) به‌سته‌نی؛ دوندرمه. (بستنی) (۳)

سه‌هول‌بندنان. (یخبندان)

به‌سلکه: به‌سلک: به‌سته‌له‌ک. (یخزده)

به‌سله‌مه: (مه‌له‌ماخ)ی تورکییه‌وه هاتووه.

دابه‌ستراو؛ دابه‌سته؛ ته‌غهر بو

دابه‌ستنی ناژاله که بو قه‌له‌و بوون دابه‌سته

ده‌کری. (بسته‌شده؛ پروار)

به‌سمین: [ناوت] لیوکه‌ن؛ بزه؛ که‌نین.

(لبخند)

به‌سه: [ناو] (۱) به‌سته. (بسته) (۲) خودودی

به‌ینی دوو مه‌زرا؛ به‌ستین. (مرز) (۳) قهراری

تاییه‌تی له قوماردا ههرکه‌س شه

ده‌سته‌ی (عوین) برده‌وه شه پاره‌هی

خو‌یه‌تی. (بسته‌در قمار)

+ به‌سه: (۱) کیفایه‌ته؛ ته‌یترا؛ شه‌وه به‌سه.

(کافی است) (۲) به‌سته؛ به‌سراو؛ داخراو.

(بسته)

به‌سه‌ختی: [بند] به‌دژواری؛ به‌چه‌توونی؛

به‌سه‌خلته. (بسختی)

به‌سه‌ر: (۱) [ناوه‌لناو] حازر؛ ناماده؛

خهرمانه‌که‌م به‌سه‌ره. (آماده) (۲) به‌فری به‌-

ستوو؛ به‌فره‌به‌سه‌ره ناچه‌قم. (یخ بسته)

به‌سه‌راچوون: [چاوگه‌ت] چوون به‌سه‌ر

که‌سیکدا له‌کاتی کردنی کاریکدا. (مچ

گرفتن)

به‌سه‌راکه‌وتن: [چاوگه‌ت] (۱) دوزینه‌وه.

(پیدا کردن) (۲) که‌وتن به‌سه‌رشتیکدا. (افتادن

روی چیزی) (۳) به‌سه‌رمیراتدا که‌وتن؛

به‌ده‌سته‌ینانی مالی موفته (مالی بدست

افتادن)

+ به‌سه‌راهاتن: [چاوگه‌ت] پرووداویک به

سه‌ردا قه‌ومان؛ ناخ چیم به‌سه‌رهات. (به‌سر

آمدن)

به‌سه‌ربردن: [چاوگه‌ت] راپواردن؛ زیان؛

زینگانی کردن؛ ته‌واو کردن. (بسر بردن)

به‌سه‌رپاییکه‌وه: سووکه سه‌ردان؛ چوون بو

ماوه‌ییکی کوورت. (کنایه. یک لحظه رفتن و

سرزدن)

به‌سه‌ره‌پرین: [چاوگه‌ت] (۱) نه‌سب سواری

مایین بوون. (جفتگیری اسب) (۲) پایوی که به

سه‌ر ژنه‌وه بگیری. (کسی که بازنی گرفته

شود)

به‌سه‌رچوو: (۱) (ب) رویش و لی‌بووه‌وه؛ له

سه‌رلاچوو؛ ته‌واو بوو. (گذشت) (۲) به‌سه‌رچوو؛

فریوی خوارد؛ به‌سه‌ه‌وچوو؛ به‌ه‌له‌چوو.

(قریب خوردن)

به‌سه‌رخولانه‌وه: شه‌هنده‌سهرم دیشی به‌سه‌ر

ده‌خولی‌مه‌وه. (باسر چرخیدن)

به‌سه‌ردا برین: [چاوگه‌ت] داسه‌پاندن به‌زور؛

کچی‌خوی به‌سه‌رشورشا بری؛ خوی بری به

ملیا (تحمیل کردن)

به‌سه‌ردادان: [چاوگه‌ت] (۱) له‌سهری که‌سیک

راکیشان و لی‌دان. (توی سرزدن) (۲) خو

داسه‌پاندن و به‌میوان بوون به‌ناوه‌خت و له

ناکاو. آوار کسی شدن) (۳) مه‌ده به‌سه‌ر

ماله‌که‌یدا قه‌لب و چرووکی مه‌که. (توی

سرمال زدن) (۴) هیرش بو بردن؛ هه‌لکوتانه-

سهر. (حمله کردن)

به سهردا دانهوه: [چاوگه،ت]شتی وهرگپړاو یا
کرډراو که به دلیان نه بی و بیبه نه وه بو
ساحیی پیښووی (پس دادن)

به سهردا قیزانندن: [چاوگه،ت] هه پشه و
تووره بوون و سهرکونه به دهنگی بهرز؛ به
سهردا گورانندن؛ نه رانندن به سهردا. (هوار
کشیدن بر سر کسی)

به سهردا کردن: [چاوگه،ت] (۱) شتی له به-
ر کردن به سهر جلوه برگیکی ترډا؛ شتی کردن
به سهر شتیکی ترډا؛ (به تن کردن لباس بر روی-
لباس دیگر) (۲) به سهردا پړانندن. (ریختن
بروی)

به سهردا هاتن: [چاوگه،ت] له پړ؛ ناکاو؛
نشیکه؛ به سهردا که وتن؛ کاریک به سهردا قه-
ومان. (ناگهانی)

به سهردا هاتن: [چاوگه،ت] (۱) سهرکونه کردن
سرزنش کردن (۲) بیروکه یان هه وه سی
کاریک که وتنه می شک. [به مغز خطور کردن]
به سهرزگه وه چوون: مردنی زن به دهم منډال
بوونه وه. (سرزا رفتن)

به سهر کردن: [چاوگه،ت] اړه وان کردنی پیچ و
موره. (روان کردن پیچ و مهره)

به سهر کردن: [چاوگه،ت] بهرز پوښتنی گولله؛
(سر کردن گلوله)

به سهر کردن: [چاوگه،ت] اژماردن؛ سهرحساب
بوون. (حساب کردن). (۲) سهرلیدان؛ هه وال
پرسین؛ نه حوال پرسین. (ملاقات رفتن)

به سهر کردنه وه: [چاوگه،ت] سهرلیدان؛
لپیرسین؛ لی توژینه وه. (بازدید پرسیدن
احوال)

به سهرگپړان: سهرلی شیوانندن و پراگرتنی
کاری که سی. (دست بسر)

به سهر روبه ر: [ئاوه لئاو] پړیک و پوخت و پاراو؛
مالیکی به سهر روبه ر و موړه تبه؛ به نه زم و
نیزام. (منظم)

به سهر روبه روه: (۱) به یه کجاری.
(یکجا؛ باسروبر) (۲) به خویوه و به سهرمه که-
یوه. (باسروبر)

به سهر روبه روه تیا چوون: (ب) دواپی هاتنی
بنه مال؛ قرتی که وتنی بنه مال ییک؛ له به یین-
چوونی گیان و مال به یه کجاری. (از بین رفتن
جان و مال)

به سهر و زمان: [ئاوه لئاو] زیره ک و وریا و
قسه زان و خوړیک خهر. (زیرکوز بانبا)

به سهر هاتن: [چاوگه،ت] (۱) وه ختی شتی
ته و او بوون؛ وه ک به سهر چوونی ماوه.
(به اتمام رسیدن) (۲) (به سهر هاتن) تو ئیشاره
بکه به سهر دیم نه ک به پا. (با کله آمدن)
(۳) قهومان؛ نازانی چه به سهر هات. (پیش-
آمد؛ بسر آمدن)

به سهره و پوښتن: [چاوگه،ت] سهره نگری بوون.
(باسر بجلو رفتن؛ سکندری)

به سهره هف: [ناو] (۱) سه له م. (پیش خرید)
(۲) به سهریه که وه؛ سهر جه م. (کلی؛ سرجمع)

به سهر زمانی: [ناو] (ب) لیقه و ماوی؛ هه ژاری؛
به سهر زمانی؛ بی سهر زمانی. (حالت زبان
بسته بودن)

به سی: [ناو] گوژه؛ جه ره. (کوزه) که سیک که له
به سهر دابییت؛ په نا بردوو؛ به سهر نشین؛ هانا
بردوو؛ له به سهر دا دانیشتوو. (به سستی)

بهسی: ناوی ئافره تانه. (اسم زنانه)
 + بهسیان: (۱) بهسی دانه؛ بهسی کهس؛
 شه په که یه ک به سیان یوو. (سه تایی)
 (۲) [چاوه ت] بهستن؛ به سران؛ داخران.
 (بستن) (۳) به سیان کرد؛ ته واویان کرد. (تمام
 کردند) (۴) [پاور دووی بهستن] دوو کانه کان
 بهسیان؛ داخران؛ دایان خست. (بسته شدند)
 [چاوه ت] به سران؛ داخران؛ بهستن. (بستن)
 بهسی که: بی پره وه؛ ته واوی که. (بس کن)
 بهش یراو: [ناوی بهر] بیبهش؛ بیوهری؛
 ئافه رۆز. (بی بهره؛ عاق)
 به شبه ش کردن: [چاوه ت] پیشک پشک کردن؛
 پاژ پاژ کردن؛ پارپار کردن. (قسمت قسمت
 کردن)
 بهشت: [ناو] کاربته ی خانوو. (بالار)
 بهش چوونه وه سهر بهشان: نزاو دوعای
 مهرگ بو کهسی خواستن که پیش نه وه
 بهشت پی بیریت و میرات وهر بگری، خوت
 بمری و بهشه کهت میراتبه ره کانی تر بیبهن؛
 یا نه وه ی هه ته میراتبه ر بیبا. (آرزوی مرگ
 خواستن برای کسی)
 بهش خواردن: [چاوه ت] (۱) خواردنی
 مالی که بهر که سیک که وتوو. (۲) به ناحق
 مال یا حقی که سیک داگیر کردن. (سهم
 خوردن)
 بهش خوران: [چاوه ت] بی بههره بوون؛
 نه وه ی درهنگ بجی بهشی ده خوری؛ ماف
 خوران. (سهم خوردن)
 بهش خوراو: [ناوی بهر] که سیک مالی
 خورابیت یان لی داگیر کرابیت؛ (زولم لیکراو،

ماف خوراو). (بی بهره شدن؛ مظلوم واقع-
 شدن و خورده شدن سهم)
 بهش خوراوی: [ناو] بیبهشی؛ قسمه ت
 خوراوی؛ (ب) زولم لیکراوی. (بی بهره ای)
 به شداره کی: ئه ندام بوون؛ به شداری؛
 شهریکی؛ هه قپایی (عضوشدن)
 به شداری: [ناو] هاو کاری؛ به شداره کی؛
 شهریکی؛ هه قپایی. (عضویت؛ همکاری)
 به شداری کردن: [چاوه ت] [شهریک-
 بوون؛ هاو کاری کردن؛ ئه ندام بوون همکاری
 کردن)
 به ششاندن: [چاوه ت] دابین کردن؛ قایل-
 کردن؛ پازیکردن. (رازی کردن)
 به شقم: [بهند ت] به شقم؛ به شکوو؛ به لکوو؛
 ته قاو؛ هاتوو؛ به شکم؛ ویده چی؛ بو ی هه یه
 دوورنییه؛ شایه د. (بلکه)
 بهش کریاو: [ناوی بهر] به شکریاگ؛ بهش-
 کراو. (قسمت شده)
 + به شکو: (۱) [ئاوه لئاو] خاوه ن شکو؛
 به ژمنیر؛ گه ورم. (شکوهمند) (۲) به شکو؛ به
 شکوه له گه ل دوو دلیدا. (باترید) (۳)
 [ناو] بهش کو. شهریکه؛ شیر کهت. (شرکت)
 به شگه: [بهند ت] به شگه؛ به شکوو؛ شایه د؛
 به شکم؛ بو ی هه یه؛ به لکوو. (شاید)
 به شلانه: [ناو] فقه یی فه له یان. (فقیه عیسوی)
 به شو: [ئاوه لئاو] شیدار؛ شو دار. (نمدار؛ دارای
 ترشح)
 به شوئا رویین: [چاوه ت] به دوا دا پرویشتن؛
 به شوینا چوون؛ کهوتنه دوا. (دنبال کردن)
 به شهرتی چه قو: فروشتنی میوه ی وه ک

شووتی بهو مهرچه له تی بکا ئه گهر چاک
 نه بوو نه یکرپیت. (به شرط چاقو)
 به شهردوست: [ئاوه لئاو] مرووف دوست؛
 ئینساندوست. (انساندوست)
 به شهردوستانه: به شیوه ی به شهر دوستی؛
 کومه کی به شهردوستانه ی گروپی موسیقا بو
 نه خوشخانه ی به سالچووان. (بشر دوستانه)
 به شهردوستی: [به رهممی چاوه] حاله تی
 خوش ویستنی مرووف و دلسوزی و هاوده رده ی
 بو خه لک. (بشر دوستی)
 به شهروه کری: [ئاوه لئاو] پرووخوش. (خوش
 رو)
 به شهر ی: [ئاوه لئاو] (۱) گریدراو به
 ئینسانه وه. (۲) ئینسانی. (بشری انسانی)
 به شن: [ئاو] قه لافه ت؛ هه یکه ل؛ له ش؛
 ئه ندام؛ دیمه ن. (جسم هیکل)
 به شن خوش: [ئاوه لئاو] دلگر؛ دیمه ن جوان؛
 دلرفین. (دلگیر)
 به شهنی: به دهنی؛ له شی؛ په یکه ری. (بدنی)
 به شه وکردن: [چاوه گه ت] (۱) به ش کردنه وه؛
 دابه ش کردن. قسمت کردن (۲) به شه و
 کار کردن سه خته؛ به شه و کاری کردن
 سه خته. (شب کار کردن) (۳) (ب) خه وتن؛
 دره نگ وه خته با بیکه یه ن به شه و؛ واتا
 بخه وین. (کنایه خوابیدن)
 به شینه یی: [به ندت] به ئارامی؛ له سه ره خوویی؛
 بی لهزو به ز. (آرام)
 به شینی خواردن: [چاوه گه ت] (ب) فروشتنی
 حاصلات پیش شه وه ی بگا؛ پیش فروشی
 حاصلات له بهر ده س ته نگی. (فروختن)

حاصل کشاورزی قبل از رسیدن)
 به عاسته م و دووبه لآ: [به ندت] به ئاسته م؛
 زور که م؛ به هیواشی. (خیلی کم)
 به عام: [به ندت] گشت؛ گشت پیکه وه؛
 به کومه ل؛ هه موو. (همگی)
 به عجی: [ئاوه لئاو] ترسه نوک. (ترسو)
 به عه ج: [ئاو] ترس؛ خوف. (ترس و بیم)
 به عه رز نه که وتن: [چاوه گه ت] (ب)
 کالاییک که به سه رده سته وه بیکرن و له
 عه رزدا نه میینه وه؛ پیو یستی هه مووان.
 (کنایه کالایی که روی دست ببرندش)
 به عیجین: توو په بوون؛ په ق هه لسان. توقین
 له ترسیکی زور. (عصبانی شدن. ترسیدن)
 به عیف ته پ: [ئاو] بادامی ته پ؛ چوله بادام؛
 (چقاله بادام)
 به غدا: [ئاو] به غداد؛ له وشه ی ئاو یستایی
 (به غوداته) واتا (خودای زانا) وه هاتووه.
 (بغداد)
 به غیلی پی بردن: [چاوه گه ت] ئیره یی پی-
 کردن؛ هه سوودی پی کردن. (حسودی
 کردن)
 به فتاچوون: [چاوه گه ت] توو په بوون و شه پ
 پی فروشتن؛ به گژداچوون. (گلاویز شدن)
 به فراو: [ئاو] به فراق؛ (۱) ئاوی به فری
 تواوه. (برف آب شده). (۲) (ب) ئاوی سارد؛
 سه هو لآو؛ ئاوی فره چاییک. (کنایه آب یخ)
 + به فرمال: [ئاو] بک؛ ئه و که سه به فر ده مالی.
 (کسی که بر فروبی می کند)
 به فر نیشتن: به فر که وتنه زموی؛ داپوشترانی
 زموی به بهر بارین. (برف نشستن)

به فروپشو: [ناوټ] شلیوه. (برف و باران باهم)

به فرو دوشاو: [ناوټ] زیاتر به فري دانار دانار له گهل دوشاودا ټيکه لي ده کهن بو خواردن. (برف و شیره)

به فرمه به سر: [ناوټ] به فري که به ستوويه تی و پای تی ناچه قی. (برف یخزده که پاداران فرو نرود)

به فرمه خوړه: [ناوټ] به فري بلوکه و کهم که به سهر به فردا بیاری زووتر دیتووینټیه وه (برف برف خورک)

به فره شینه: [ناو] کاسه لکه شینه؛ کاسه له شینکه. (مرغ زنبور خوار)

به فرمه بار: [ناو] به فرانبار. (دی ماه)

به فري پیری: [ناوټ] (ب) سپی بوونی موی سهر. (برف پیری)

به فريک: [ناو] سه هوډان؛ به فردان؛ جیگای به فرو سه هوډل به فر مال. (یخدان پاروی برف روبیدن)

به فرینه: (۱) [ناو] به سته نی؛ دوندومه. (بستنی)

(۲) [ناوه لئاو] هر شت گریندراو به به فرموه. (هر چیزی وابسته به برف)

+ به فشک: [ناو] باریکایی ده ست و لاق. خوارموهی لوو لاکي پی و مه چک؛ مووچی ده ست و پی. (مچ دست و پا)

به فر: [ناو] (۱) ته ور؛ بیور؛ بیفر؛ بیفر. (تیر) (۲) به ور؛ به بر. (بیر)

به فر: [ناوه لئاو] دروژن؛ ناوانته چی. (دروغ گو)

به فرا: [بمند] به هه فرا؛ پیکه وه. (باهم)

+ به قل: هاوپایه؛ هاوشان. (هم شان)

+ به قا: [ناو] فند: (۱) دهوام؛ باقی بوون؛ حالتی ماندنه وه؛ سهرت سلامت، به قای عومری تو بیت. (باقی) (۲) پروا؛ به قات پیناکه م؛ باومرټ- پیناکه م. (باور)

به قالی: [ناو] دوکانی نازوڅه فروشی؛ کاری- نازوڅه فروشی. (بقالی)

به قانامه: [ناوټ] باوه پنامه؛ پروانامه. (اعتبار نامه)

به قبه قی: [ناو] گوزه له ی دهم چکو له، کاتی که ناوه که ی برژی دهنگی بلقه بلقی لیوه دی. (کوزه دهان تنگ)

به قم: (۱) پهنگ هه لکه پراو؛ پهنگ پروو سقاو. (رنگ باختن) (۲) به قوم کون و کهلینی دیوار سوواخذان؛ دهرگا سوواخذان؛ به قوم گرتن؛ ویران کردن. (ویران کردن)

به قهستی: له قهستی؛ به شوخی و گالته. (از سر شوخی) ۲. به قهستی؛ به دانسته؛ دهس ټمنقه س؛ فیانی؛ خوازه کی؛ له پرووی ویسته وه. (از قصد)

به قهو: به قه؛ به قهی. (باندازه)

+ به قهم: [ناو] گهنم و جوئی گه یشتوو بو درویننه. (گندم و جو رسیده)

به ک: اند؛ فند: [ناو] یاریکه ری دواوه له فوتبال دا له (توپی پا) دا. (بک)

+ به کار: (۱) [ناوه لئاو] به که لک. (بدرد خور) (۲) حازر به کار؛ له کارا بوون؛ به کاردی؛ به که لک دی. (آماده کار) (۳)

[ناوه لئاو] نازا؛ خیرا. (کاری)

به کارنانین: [چاوگه، ت] به کارهینان. (بکار گرفتن)

به کاری: [ناو] خیرایی؛ نازایی؛ زور کار که ر. (کاری)

به کاسه هاوسی ژیان: (ب) به سووال و سده قه و له سایه کی کوّمه کی خه لکه وه ژیان. (کنایی باگدایی زندگی کردن) به- کتاش: (ف. مشه) (۱) نازناوی خزمه تکاری میران. (۲) ناوی عارفیکه. (انام خدمتکارامیران: ۲ نام عارفی است)

به کم: [ئاوه لئاو] کاتی له سهر هیله که کهوتنی بالنده. (کرچ بودن)

به کری گرتن: [چاوگه، ت] وه رگرتنی ههر شت بو پاره راندنی تیش و کار له به رانه ر پاره دا بو ماوه دیاریکراو. (کرایه گرفتن)

به کری گیراو: [ناوی بهر] (۱) ههر شت بو ماوه ییک له به رانه ر پاره دا به کری گیراییت. (کرایه) (۲) نهوه کی که به پاره خزمه تی که سیک یا ریخ خراوی یا کوّمه لیک بکا. (اجیر) (۳) (ب) جاسوس و نیشتمان فروش. (کنایه جاسوس)

به کلک گوینر شکانندن: (ب) زور به که یف و خوشحال. (بدم گردوشکستن)

به کو: [به ند] به کوّمه ل؛ به عام؛ تیکم ایی. (دستجمعی)

به کوّمه ل: [به ند] به کو؛ به عام؛ به تیکم ایی؛ به گهل. (دستجمعی)

به کونا کردن: [چاوگه، ت] (۱) (ب) به زانندن. (۲) به کونا کردن نیچیر له کاتی راودا. (کنایی شکست دادن؛ توی سوراخ رانندن شکار)

به کیودا دان: [چاوگه، ت] (۱) (ب) یاخی بوون.

(یساعی شدن) (۲) (ب) شیت بوون. (دیوانه شدن)

به کیودا کردن: [چاوگه، ت] (ب) به شیت زانین؛ له وانه بوو بیکن به کیودا؛ چه پله لیکوتان و پرسوا کردن. (دیوانه پنداشتن)

+ به گ: ناوی خودای هه خامه نشیان. (خدا در زمان هخامنشیان)

+ به گا: [ئاوه لئاو] به جی؛ به جا؛ رهوا. (بجا) به گانه: [ئاوه لئاو] ئاغانه؛ وه کوو به گ. (بیگ آسا)

به گرتن دان: [چاوگه، ت] بوونه هوئی گرتن. (سبب بازداشت کسی شدن)

به گزاده: [ناوت] دوو هوژی گهوره کی کوردن. (۱) تایفه کی فیزولا به گی که له گه- وره هوژه کانی کوردستانی ئیران و له بهینی (دیوانده ره هه تا بوکان) نیشته جین. (۲) عه شیرهی ناوداری به گزاده له ناوچه کی تهرگه وه و مهرگه وه پن. (دو طایفه بزرگ کرد)

به گشتی: [به ند] (۱) به بادراوی؛ به گرزی. (ساریس زیساد) (۲) به گشتی؛ به-

هه مووان. تیکم؛ به ته واوی؛ ته فەر (همگی؛ بتمامی)

به گلک: له (به گلخ به گلیک) ی تور کییه وه هاتووه، به گییه تی و به گییتی. (حالت بیگ- بوون)

به گوپ: [ئاوه لئاو] (۱) به هیژ؛ به تین. (زوردار)

به گوپه گوپ: به گوپانندن و هه راو هورای زور. (نمره زن زیاد)

به گوشت: [ئاوه لئاو] (۱) قه له و. (چاق) (۲)

زهونى نهرمانى بى بهرد؛ گوشته زهوى. (زمین نرم و بون سنگ)

به گوشه ی چاو پروانین: (۱) (ب) ناز کردن؛ به ناز و هه پروانین. (۲) به توو په یسه وه پروانین. (باگو شه چشم نگاه کردن)

+ به گون: (ئاوه لئاو) (۱) (ب) پیاوی جه سوور و به جه رگ. (۲) نه خه ساو؛ زیاتر بو مالت دمو تریت. (خایه دار)

به گوی: گوی پاهل؛ قسه وهرگر؛ دژی بى- گوی. (حرف شنو)

به گو یچکه داهاوردن: < به گوی دا هاوردن.

به گوی داهاوردن: [چاو گهت] تیگه یاندن و به گویدا دان و ئیشاره یی کردن؛ به گو یچکه دا خویندن. (نصیحت کردن. حالی کردن)

به گویره: له وشه ی (گویر ماخ) ی تور کیسه وه هاتوو: (واتا؛ دیتن) له بوار؛ به هه لسه نگانن؛ به به راوهرد؛ به دیتن؛ له پیک؛ به پیی. (برطبق؛ بنابه نظر)

به گه رووی شیر داچوون: (ب) بویر و نازا بوون. (تو دهن شیر رفتن)

به گه م: به که لک؛ به دهر دخور؛ به کاره اتوو؛ گرینگ. (بدر بخور)

به گیان گه بیشتن: له دهست نار هه تی ته واو عاسی بوون؛ ئیرت به گیانم گه بیوه ناتوانم قه بوولی که م؛ تاقت ته واو بوون. (بجان رسیدن)

به گییتی: حاله تی به گ بوون. (بیگی)

به ل: (۱) ماسین؛ ئاووسان؛ هه لمان؛ په نمان؛ (باد کردن) (۲) بزنی گوی لول. (بز گوش لوله ای)

به لادا: (۱) به ته ره فی کدا (یه کی له چووار ته رف). (۲) کراسه که ی کرد به لادا کراس- کردنی (ژنان) به بهر پشتویندا. (یک طرف)

به لاشه: (۱) [ناو] جوړیک قوماشی هه رزان و خراپه. (۲) به خو پاییه. (نوعی پارچه؛ مفت است)

به لافکه ر: [ناوی بک] په خشکه ر؛ بلاو که ر. (ناشر)

به لافی: (۱) بلاوی؛ پرش و بلاوی (پراکندگی). (۲) هه راشی؛ شاشی؛ وه ک: قوماشی هه راش و زیر چندراو، یان مه زرای داچیندرای که م توو. (فاصله داری؛ کم پشتی)

به لاکیش: [ناو، بک] دهر دکیش؛ زه جر کیش؛ مه ی نه ت کیش. (بلاکش)

به لالووی: [ناو] بلا لوک. (آلبالو)

+ به لام: (۱) به لاییک که دیته خوار بو من؛ به لام لیئت دا؛ قه زاو به لای من له تو که وی (۲) وه لی؛ ئه ممما؛ به لان؛ لی. (بلایم؛ ولی؛ اما)

+ به لان: [ئاوه لئاو] وه ک: پیاوی توند و تول و نازا و چه له نگ. (چابک)

به لآو: (۱) [ئاوه لئاو] بلاو؛ پرژاو؛ به لاف؛ بلاو؛ پر اگه نده. (۲) به لات؛ به لای تو (به لآو له من). (۱) پراکنده؛ بلایت)

به لآو کردن: [چاو گهت] بلاو کردن؛ په خش- کردن. (پخش کردن)

به لآوه: (۱) [به ند] له پیشتا. من به لآوه گه ی شتم؛ من له پیشتا گیه شتم. (قبلا) (۲) توم به لآوه یه: تو تریکی منی، ئاگاداری منی. (پیش نزد. کنار)

به لای خود اتاشین: [چاو گهت] (ب) قازانج و

به رژه مهندي خو ره چاوگرتن. (نفع خود را در نظر گرفتن)
 به لبه لاسينگ: [ناو] په پړه پړوک. (پروانه)
 به لبه له شوانی: [ناو] جوړيک گياي خوړا کيه. (نوعی گیاه خور دنی)
 به لبه ليتانگ: [ناو] په پووله. (پروانه)
 به لبه نی: [ناو] په لپينه؛ دوړاخ. (نوعی گیاه)
 به لچه م: [ناو] که لا؛ بهرگ؛ وه لگی دار. (برگ درخت)
 به لڅ کوچک: [ناو] خه نه گورگه؛ گله وهز؛ خه نه تيلکه؛ قريزه بهرد؛ کريزه بهرد؛ گه نمه بهرديله؛ بيرو بهر تک؛ خه نه بهرديله. (گل سنگ)
 به لشانندن: [چاوگه ت] هانندان بو دهسته و يه خه بوون و پيکدا هه لپړانندن؛ ناوفا کردن. (تير کردن)
 به لغوبو: [ناو ت] پيس و بوگن؛ چلکن و بو ن ناخوش. (چرکين و بوگندو)
 به لغه: [ناو] به لڅ؛ به لڅ؛ دوو که ل و په شايی که له سهر شووشه ی چرا نه وتی دهنیشی؛ به لئی حهوز؛ قورم. (بلغ؛ دوده)
 به لئی: [ناو] سهره تاي چينی به پره و مافووره. (ابتدای بافتن قالی)
 به لفانندن: [چاوگه ت] خلا فانندن؛ فيل وته له که ليکردن؛ خاپانندن. (گول زدن)
 به لاف: [ناوی بک] خلا فينه ر؛ خاپينه ر. (گول زن)
 به لقانندن: [چاوگه ت] بلقانندن؛ دهنگی - هه لقو لینی ناو؛ بلق دان؛ بلقه ی ناوی که له زهوی هه لده قولي. (صدای آب که از چشمه جوشد)

به لقتانندن: [چاوگه ت] قه له شانندن؛ قه لاشتن. (شکافتن)
 به لقه تين: [چاوگه] قه له شان؛ قه له شيان. (شکافتن)
 + به لگ: [ناو] بهرگ؛ که لا؛ وه لگ. (برگ)
 به لگ چاو: [ناو] پيلووی چاو. (پلک چشم)
 + به لگه: [ناو] و مره قه؛ په ره. (ورقه)
 به لگی لووت: [ناو ت] په پره ی لووت. (پره دماغ)
 به لمه پريشه: [ناو ه ل ناو] (ب) پريشی پانی تيک - ئالو. (ريش پهن آشفته)
 به لوتنه ک: [ناو] پيک؛ پيقي؛ پيکی زوپنا؛ فيقه منه. (زبانه سر سرنا)
 به لوق: تروسکه دار؛ به بريقه. (درخشنده)
 به لولو: [ناو] (۱) به پروو. (۲) دارگه زو. (درخت گز علفی؛ بلوط)
 به لووچ: [ناو] خه لکی به لووچستان. (بلوچ).
 به لووچکه: [ناو] (۱) به لووچه؛ به پرووله؛ خره داری چکو له و کورت که ده چی به نیو دوو داری کونکراودا بو توند کردن وه ک به پرووله ی به ينی دمند و پاشباره له نامووردا، هه روا له کانزایش چی ده يیت. (۲) به پرووله ی - ييستان. (بيم؛ ميله مخروطی)
 به لووچی: [ناو ه ل ناو + ناو] زمان و خه لکی به لووچستان؛ گريئراو به قهومی به لووچه وه. (بلوچی)
 به لووهر: [گوژه]. (کوزه)
 به لوه شين: [ناو] ته خوشيني گولی. (جدام)
 به له: [ناو] مه پری گوپچکه دريژ و لوول. (گوسفند گوش دراز و پيچيده)
 به له بور: [ناو] مه پری په ننگ بوری گوی (است)

و دریز) (گوسفند رنگ کبود)

به لهبوز: [ناو] (ب) گورگ. (کنایه از گرگ)

به لهبهش: [ناو] بزنی پرهشی نیوچاوان سپی. (بز
سیاه پیشانی سفید)

به لهه پا: [ئاوه لئاو] گور جو گول و ئازا له
پوشتندا. (سریع در راه رفتن)

به له توور که: [ناو] نه خوشینی به له فیهره.
(ناخوشی حیوانات)

به له دی: [ناو به ره می چاو که] شاره زایی.
(بلدی)

به له زوواد: [ناو] ئافزوننه؛ ئاغزوننه. (سگک)

به له سوور: [ناو] که له کیوی ئامال سوور. (بز
کوهی رنگ مایل به قرمز)

+ به له سه: [ناو بهر] گولکی به له سه بووه؛
تاراهه، به لام بو ئینسان هر (به له زه) به کارده

بری. (فراری؛ باعجله)

+ به له شین: [ناو] بز نه کیوی ئامال شین
(بز کوهی رنگ مایل به کبود)

+ به له ک: [ناو] گیای به له ک. (گیاه مجو؛
شیرین بیان)

به له ک: [ئاوه لئاو] له حه یوانگه لدا دوور هنگ؛
گولگولی؛ پلینگ پلینگ. پلنگ و (خال خالی

گه وره). (خال خال)

به له ک چاو: [ئاوه لئاو] خاوه نی چاوی بان که
په شکینه که ی زور پهش و سپینه که ی زور

سپی بیت. (چشم قرینه سیاه و سفید چشم
خیلی سفید باشد)

به له کناجی: [ئاوه لئاو] به زنانی؛ ئاريله؛ پساوی
ژنانيله. (مرد با اخلاق زنانه).

به له کی: (۱) [ناو] خال خال بوونی به فیری

کیوان؛ کاژو واژ (خال خال شدن برف
کوهستان) (۲) [ناو] نه خو شینی دوو پهنگ-

بوونی پیست. (مرض برص)

به له گ: (۱) [ناو] سه رمایه. (سرمایه) (۳)
شیوه ی بهرگ پوشین. (شیوه پوشیدن لباس)

به له گهور: [ئاوه لئاو] (ب) به دبه خت؛ (به ختی
به له گهوره، به شهو سایه قهیه و به پوژ

ههوره). (بدبختی)

به له مرک: [ناو] ئانیسک؛ ئانیسک. (آرنج)

به له مکیش: [ناوی یک] پاپوپی موتوپی بو
کیشانی پاپوپی بی موتوپی. (یدک کش)

به له میسکه: [ناو] شوپراوه ی که می تراو.
(ریزش کم مایعات)

به له ندر بر: [ناوت] کاتی برینه وه ی خوری له
کاوپه می دوو ساله (بره دو ساله که وقت

پشم چیدنش رسیده باشد)

به له نگازی: [ناو به ره می چاو که] هه ژاری؛
نه داری؛ لیقه و ماوی؛ بی نه وایی؛ ده سه و سانی.

(بیچارگی)

به له وا: [به ند] له پیشدا. (قبلا)

به له و بوون: [چاو گهت] به له دبوون؛ زانین؛
شاره زایی. (بلد بودن)

به لی: [ئاوه لئاو] ئاشکرا؛ له بهر چاو؛ دیار؛ خویا.
(آشکار)

به لیبور: ئارامی؛ حاله تی هی دی بوون؛ هیمنی.
(آرامی)

به لیتانک: [ناو] په پووله. (پروانه)

به لیته: [ناو] ئاوی گورانی که. (اسم آهنگی است)
به لینا: ماسی گه وره. (ماهی بزرگ)

به لینی: [ناوت] قه ولی ئه رینی؛ په یمان؛ سوژ؛

نه هاتی گهرچی پیتد ابووم به لینی. «هیمن»
 (بیمن؛ قول)
 به مانه: < به نه مانه. (باینها)
 به مبا: [ناو] بومبا؛ بومب؛ بوم. (بمب)
 به مبوو: [ناو] جوژیک قامیشی هیندی. (بامبو.)
 به مجوره: ثاوا. بهم چه شنه. (اینطور)
 به مز: به کری؛ به پاره. (به کرایه)
 به مزدر: [ناو] بیک [به کری] دهر. (کرایه دهند)
 به مزدان: [چاوگه] ت [به موزد دان؛ به کری]
 دان. (کرایه دادن)
 به ممووی مابوو: به مموو به ندبوو؛ که میکی مابوو؛
 به ممووی مابوو بکه وی. (نزدیک بود)
 به مینه وه: به گریان و فینگه فینگه وه؛ به
 مینگه مینگه وه. (همراه با صدای گریه)
 بهن: [< به ند ۱۲] (۱) به ند؛ پیوندهی؛
 به ستراو: (سیامه ند به داره به نیکه وه بهن -
 بوو)؛ (۲) گل: دوو روژه منت بهن کردووه بو
 ناهیلی برؤم. (مانع؛ معطل) (ب) مائل کردن.
 (۳) رپسمان؛ ریسراوی خوری و موو،
 (ریسمان) (۴) وهن؛ داره وهن؛ داره بهن.
 (درخت ون) به ناحق؛ فد: دوور له حه ق و
 ماف: دوور له حه قیقه ت؛ دوور له راستی
 و دروستی. (بناحق)
 به نارومی: [ناو] گیای تاو لی؛ گزنیژ. (گشنیز)
 به ناشرمه: [ناو] ملوانکه ی پیاوانه. (گردنبند
 مردانه)
 + به ناف: (۱) [ناو] بناو؛ بناوچ؛ داریکی قورسه
 له ناو ثاودا ده که ویت به بن ثاو. (درخت زبان
 گنجشک) (۲) [ثاوه لئاو] به ناو و دمنگ؛ ناو
 دار. (نامدار)

به ناغ: [ناو] بناغه؛ بنچینه؛ نه ساس. (اساس)
 + به نان: [ثاوه لئاو] (ب) به خشنده؛
 دلفراوان؛ دهس بلاو؛ نان بدی. (بخشنده)
 به نان هات و به ناو چوو: (ب) بیسه و شوین
 بوون؛ گوم بوون. (کنایه گم شنن)
 به ناو بانگ: [ثاوه لئاو] به نیو بانگ؛ ناودار؛
 به ناو و دمنگ. (مشهور)
 به ناو کردن: ناوی که سیک له سه ر شتی دانان؛
 ماله کم به ناو کوره که موه کرد: به ناوی موه
 تا پوم کرد. (بنام کردن)
 بهن پرچ: [ناو] ت بهنی زولف پی به ستن. بهن
 جهله. بهن په لکه. (بند گیس)
 بهن پیلاو: بهن کهوش. (بند کفش)
 بهن تهنک: قایشی تهنک. (بند تفنگ)
 بهن تهرک: بهن سامو رته. (بند ترک؛ فتراک)
 بهن ته زینج: به نیک که ته زینجی پی
 ده هوننه وه. (بند تسبیح)
 به نهجهله: [ناو] (۱) بهنی جهله پیوه کردن و
 هوئینه وه. (بند ردیف کردن و نخ کردن
 چیزی) (۲) بهنی زولف به ستن؛ (بند زلف)
 + به ند: [ناو] (۱) بهن؛ ته ناف؛ هه ودا؛ پته؛
 (طناب) (۲) بهندی سه عات؛ بهندی کهوش؛
 [پاشگر و پیشگر: به ند که له وه، گهردن -
 به ند، روو به ند؛ (۳) پابند؛ گیر خوار دوو؛
 (سه باره ت به توو له م شاره به ند م)] (پاییند) (۴)
 [ناو] به ینی دوو ثا جوړ له بینا سازیدا؛ به
 ند کیشی؛ به نکیشی؛ سواخ دانی به ینی دوو
 ریزه ثا جوړ له دیوار دا. (بند) (۵) جومگه. (بند)
 (۶) [ناو] به ربه ست؛ به ند؛ به نداو. (سد) (۷)
 زیندان. (زندان) (۸) گری ساقه تی گهنم و

قامیش. (بند) (۹) تهنافی هه‌لواسراوی
 ئاسویی بو به‌ندبازی و تهنافبازی. (۱۰) سه‌د؛
 ئاوبه‌ند. (۱۱) وېستانه‌وه؛ خوین به‌ند
 هاتن (بند) (۱۲) به‌ند له پروانگه‌ی ده‌ستووری
 زمانه‌وانییه‌وه، قه‌ید. (قید)

+ به‌ند: ماتل؛ گرفتار؛ که‌سیک که له
 زیندان (له‌به‌ندابی) وه‌ک به‌ندکراو. (گرفتار؛
 تاخیر؛)

به‌ند: [ناو] به‌شیکی تاییه‌ت له زیندان وه‌ک:
 به‌ندی‌چوار؛ (بند)

+ به‌ندان: (۱) [پاشگر] به‌ستران، پێگابه‌ندان،
 پێ به‌ندان، پێوه‌به‌ستن، وه‌ک خه‌نه‌به‌ندان،
 جه‌مدین: سه‌هول به‌ندان. (به‌ستن) (۲) کو‌ی به‌-
 ند؛ گو‌رانی و ستران. (به‌ندان ده‌لیم به‌ زاری)
 (فولکلور). (ترانه)

به‌ندار: [ئاوه‌ل‌ناو] بو‌ندار؛ خاوه‌نی به‌ن.
 (بودار؛ بێنددار)

به‌نداو: [ناو] گۆل؛ ئه‌ستێر؛ سه‌د. (استخر)
 به‌ندباز: [ناوی‌یک] تهنافبازی سیرک؛ ئه‌وه‌ی
 له سه‌ر تهنافی هه‌لبه‌ستراو یاری ده‌کا.
 (بندباز)

به‌ندبێ: به‌ن بێ؛ (ب) تیغ؛ تیغه؛ چه‌قۆ. (تیغه)
 به‌ندیی: [ناوی‌یک] گو‌رانی ییژ؛ ئه‌ستراو ییژ.
 (آواز خوان)

به‌ندییژی: [ناو] شایه‌ری؛ گو‌رانی ییژی. (آواز
 خوانی)

به‌ندپساندن: < په‌ت برین > په‌ت بێ.
 به‌ندخستن: به‌ن خستن؛ پروومه‌ت هه‌ل‌گرتن.
 (بند انداختن)

به‌ن‌دخوه‌دان: [چاوه‌ت] یون له‌خودان؛

گۆل‌و له‌ خو‌دان؛ عه‌تر له‌خو‌دان. (بخود عطر
 زدن)

به‌ندکران: زیندانی‌کران؛ گیران؛ گیران
 (۲) (زندان‌ی شدن) (۲) ماتل کران. (معطل
 شدن)

به‌ندکردن: [چاوه‌ت] (۱) ماتل کردن؛ گل-
 دانه‌وه؛ به‌رگری له‌ پو‌یشن. (معطل کردن)
 (۲) زیندانی کردن؛ گرتن. (زندان‌ی کردن)

به‌ندکی‌دوو هه‌مبانی: به‌ندی دوو هه‌مانه؛
 (ب) مرو‌قی به‌کارنه‌هاتوو. (بی‌کفایت)

به‌ندگیرانه‌وه؛ گو‌رانی سه‌ندنه‌وه. (تکرار
 کردن آواز خواننده دیگه‌ر در مراسم)

به‌ندگیس: [ناو] (ف. گیو) به‌ن پرج. (بند زلف)
 به‌ندوبه‌س: [ناو] زیاتر بو‌ په‌یمانی نه‌ینی و
 به‌دزی به‌کاردی. (ب) ساخت و پاخت. (بند و
 بست)

به‌ندوبه‌ستچی: [ئاوه‌ل‌ناو + ناو، بک] کاری-
 که‌سیک که به‌ند و به‌ست ده‌کا. (ب)
 ده‌ست و گو‌یپ. (بند و بستچی)

به‌ن‌دوشک: [ناو] به‌ن به‌خه. (بند یقه)
 به‌نده: (۱) به‌نی؛ کو‌یله؛ واتا: من، به

ته‌واز و عه‌وه؛ (۲) گیره؛ گیراوه؛ ده‌ستم به‌نده.
 (غلام؛ بنده؛ بند است)

به‌نده‌ری: [ئاوه‌ل‌ناو] فد؛ هه‌ر شت پێوه‌ندی به
 به‌نده‌روه بی؛ گو‌رانی به‌نده‌ری؛ په‌قسی
 به‌نده‌ری. (بندری)

به‌نده‌فان: [ناو] به‌ندوان؛ زیندانه‌وان؛ زێمه‌وان
 (زندان‌بان)

به‌نده‌ک: [ناو] لنگه‌بار. (یک لنگه‌بار)
 به‌نده‌ک: [ناو] به‌ز و چه‌ورایی سه‌ر لاته-

ٲاهى ئاژال. (چربى روى دنده وشكم حيوان.
 بهنده مان: [ئاوه ئناو] مه حتەل مان و له سه ر
 وستان؛ چاوورپى. (منتظر)
 بهنده مانى: [ناو] چاوهر وانى. چاوهر وارى. (انتظار)
 بهن ده ميين: [ناو] بهنى به ستنى ده ميينى
 گاگيره. (نخ بستن دهان بندگانو)
 + به نده وار: [ئاوه ئناو] (١) چاوهرپى؛ به هيو اى
 كه سيك بوون. (منتظر) (٢) زيندانى؛ دىلى؛
 بهندى. (زيندانى) (٣) وه كويله. (غلام آسا)
 به ندهه لگرتن: [چاوگه ت، (١)] جوگه كيشان
 له لاي ژوورمه وى چوم يان له چاوانه وه بو
 سه ر مه ز را. (جوى آب كشيدن) (٢) ٲوو مه ت
 هه لگرتن به بهن. (بند انداختن)
 بهنده هوڻ: [ناوت،] به نه خوڻ، هوچه نه؛
 دوخين؛ بهن شه رواڻ. (بند شلوار)
 به نده يى: [ناو به ره مى چاوگه] به نده گى؛
 خولامى؛ حالته ي بهنده بوون. (بندگى)
 + به ندى: [پاشگر] (١) ٲاگى راو؛ زاوا به ندى؛
 (٢) دهسته كردن، بهش كردن، جيره به ندى؛
 دهسته به ندى؛ (٣) جى كه وتن؛ ئاو به ندى.
 موٲوٲ. (٤) كون گرتن؛ ئاو به ندى. (بندى)
 بهنديخانه وان: [ناوت،] زيندانه وان؛ پاسه وانى
 بهنديخانه. (زندانبان)
 بهندى دل ٲچران: [چاوگه ت،] بهندى دل ٲريان.
 (ب) دل ٲاكه وتن له خه به ريكي جه رگير يان
 داچله كانى زور. (بند دل ٲاره شدن)
 بهنديره: < بهندير.
 بهندى گواره: [ناو] زريزه يان قه يتانى كه
 گواره ي قورسى پيدا هه لده واسر يٲ كه گوى
 ئازار نه دا. (بند گوشواره)

بهندىل: (١) ٲياسكه؛ بوخچه ي چكو له.
 (بقچه كوچك) (٢) له گه ل (بار) دا دى.
 باروبه ندىل: كه لو ٲه لى كه ٲيچرا وه ته وه بو
 بار كردن. (بار و بندىل)
 بهندى مار كرنى: ٲه يمانى ژن ماره كردن.
 (عقدنكاح)
 بهندى ناوك: [ناو] نهو لووله كه بزيو
 ده گه ييٲينه ئاو هلمه كاتى له مندال دانه.
 (بند ناف)
 بهنديوار: ٲه يوه ندى؛ بهنديوارى: ٲيوه ندى،
 نزيكى. (بستگى)
 بهنزوتنه: [ناو] ناوى عىلمى روڻ يادامى تال.
 (بنزوتن)
 بهنزين: [ناو] يينزين؛ تراو يكي ئاور به ره كه له
 زور به ي سه يارمه وه كينه دابه كارى ديٲن بو
 سووتاندن له موٲوٲر ياندا (بنزين)
 بهنزين: [ناو] باو يشك. (خميازه)
 بهن ساماته: [ناو] بهن ساموٲرته؛ بهن ته رك.
 (فتراك)
 بهن سه عات: [ناوت،] بهندى كاٲر ميٲر؛ قايش يا
 زنجير يا ده سه بهندى كاٲر ميٲر. (بند ساعت)
 بهنشٲوك: [ناو] بنيٲشٲوك؛ داره بهن؛ دار
 قه زوان؛ دار بنيٲشٲ. (درخت ون)
 بهن شه وال: [ناوت،] بهن شه رواڻ؛ دوخين؛
 هوچه نه. (بند شلوار)
 بهن قاده: [ناوت،] بهن كه له وه. (بند چنبه ر)
 بهن كاله: [ناوت،] بهنيك كه كاله ي له ٲادا يى
 توند ده كه ن. (بندگاله)
 بهن كلاوه: [ناوت،] بهن كه له وه. (بند
 چنبه ر گاو)

بهن که له مه: [ناوت] بهن که له وه. (بند
چنبره گاو)
بهن که وش: [ناوت] قه يتانی قوندهره؛ بهنی
که وش. (بند کفش)
بهنکه ی شاخ: [ناو] گری شاخی ئازهل
(گره شاخ)
بهنکی خستوک: [ناوت] گری پووچکه.
(گره کور)
بهنگالی: [ئاوه لئاو + ناو] زبان و خه لکی
بهنگال. (بهنگالی)
بهنگبوون: [چاوگه ت] (۱) بهندبوون. (بند
شدن) (۲) بیهوش بوون و مهنگبوون.
(معطل شدن. بیهوش شدن)
بهنگ کیش: [ئاوه لئاو + ناوبک] خووگرتوو به
کیشانی بهنگ، فیری کیشانی بهنگه یا
بهنگ ده کیشی. (بهنگی)
بهنگوله: [ناو] میتولکه. (نوزاد پشی)
بهنگه ژ: [ناو] پوخسار؛ دیم؛ دم و چاو.
(صورت)
بهنگه ی شاخ: [ناو] بهنکه ی شاخ؛ گری شاخی
ئازهل. (گره شاخ حیوانات)
بهنگه ی ناخوون: [ناو] جومگه ی قامک؛ به-
که مین گری سهر قامک (بند سر انگشت)
+ بهنگین: (۱) هاوار کردن؛ گازی کردن؛
بانگ کردن. (هاوار) (۲) ناوی هاوالی مه، له-
کتیی مه و زیندا. (دوست مم)
+ بهنگین: [ئاوه لئاو] عاشق. (عاشق)
بهن مووتاوین: [ناو] مووی یادراو؛ بهندروو.
(بند دوختن جوال)
بهننه: [ناو] کویله؛ بهنی؛ بهنده؛ [جیناو] به-

پیزه وه له جیانی من ده گوتری. (بنده؛ غلام)
بهنوش: [ناو] گیای و منه وشه؛ (دزی یاوه).
(بنفشه)
بهنوک: [ناو] گولاو؛ خاوهن بوون؛ بوندار.
(گلاب؛ بودار)
بهنوکه: [ناو] داره بهن؛ داره نوک؛ بهنیشتوک؛
دارقه زوان. (درخت ون)
بهنولیدان: عه ترم لیدان. (عطر زدن)
بهنووشت: [ناو] بنیشت؛ چاچکه. (سقز)
بهنووکه: [ناو] بهنوکه؛ داره بهن. (درخت
ون)
بهن هاتن: [چاوگه ت] ویستانه وه ویستانه وه؛
دوایی هاتن؛ خوینی لوتم بهر ببوو بهن هات،
یا بهند بوو. برپاوه. (بند آمدن).
بهنه فش: [ناو] بهنه وش. (بنفش)
بهنه ک: [بهند] بشوو ییک؛ ده میک؛ به
ینیک؛ هه ناسه ییک. (نفسی؛ دمی)
بهنه وش: [ناو] بهنه فش؛ پهنگی (سوور و
شین) ی تیکه لاو. (بنفش)
بهن هه لکردن: [چاوگه ت] بهن کووه کردن
به گولوله کردن. (کلاف کردن ریمان)
بهن هه لگرتن: [چاوگه ت] (۱) جوگه کیشان
بو ئاو پیدا چوون. (جوی آب کشیدن) (۲)
مووی ده موچاو بهر پیمان هه لکیشان.
(بند انداختن)
بهنی زاوا: [ناو] زاوا ریوی؛ زاوا بهندی. (داماد
سر خانه)
بهنیو: [ئاوه لئاو] به ناو؛ به ناوبانگ؛ نیودار.
(مشهور)
بهنیوان: [ناو] زیندانه وان؛ بهنده فان.

(زندانبان)

به نیوبانگ: [ئاوه لئاو] ناسراو؛ نیودار. (مشهور)

بهن یه خه: [ناو] بهر کوژمه. (بنديقه)

بهو: (۱) [ئاوه لئاو] بهد؛ خراپ. (بد) (۲) بهئهو.

(باو) (۳) ومره (بیا)

بهوا: [ناو] بووا؛ بابه؛ باب؛ باوه؛ باوک؛ باوکه.

(بابا)

بهوا: (۱) [ئاوه لئاو] به بیا؛ (دیْل) ماسه گی

نیِر خواز. (وقت جفت گیری سگ ماده) (۲)

بهوا؛ به ئهوا؛ بهئهو؛ بهوا؛ بوْم نیِرِه.

(وسيله او)

بهوار: [ناو] چهوتی؛ چهفتی؛ خواری. (کجی)

بهواسی: [ناو] بیوه سیری. (بواسیر)

بهویوودانه: (ب) بهو رهوشته؛ بهو پیوانه؛ بهو

پیومه ره؛ بهو رهوته. (از روی این معیار)

بهو جوړه؛ بهو جووره؛ بهو چهشنه؛ بهوی

ئاواهی. (آنطور)

+ بهور: [ناو] یوار؛ گوزره. (گذار)

بهور: (۱) [ئاوه لئاو] بهوج؛ گهوج؛ گیل.

(احمق) (۲) [ناو] بهبر. (بیر)

بهووروو: [ناو] بووروو که له گهل شوْلَه ی ئاوردا

سهرده کهوئیت؛ سوو که بوول. (خاکستر

که به هوا بلند شود)

بهورهوه: [کاری ئهمری] بگه پئوه؛ ومره وه. (باز

گرد)

بهورین: [چاوه] راپووردن. (گذشتن)

بهوز: [ناو] بهقز؛ زقیرک؛ جوړی زهرگه ته و

زمرده والّه. (نوعی زنبور)

بهوست: [ناو] بست؛ بنگووست. (وجب)

بهوشت: [ناو] بههشت. (بهشت)

بهوش مل: پشتمل. (پشت گردن)

به وناوی: [ناو، بهرهمی چاوه] به دناوی. (بد

نامی)

بهوون نیشته یه ره: زه حیری خوینی. (اسهال

خونی)

بهوه: (۱) لای ئهوه به من نییه. (پیش

اوست) (۲) خراوه؛ بهده؛ خراپه. (بد است) (۳)

بهئهوه؛ بهو شته؛ بهوه بادی هه وایه ده لئین

کورته بالایه. (با این)

بهوه ی که م: (ب) سوئند بهو که سه. (قسم

به او)

بهوی ئاواهی: بهوته رزه؛ بهوشیوه؛ ئاوا؛ بهو

جوړه. (با آن شکل)

بهوی پهنگی: بهورپهنکه؛ (ب) بهو ته رزه؛ بهو

جوړه. (آنطور)

به هادار: [ئاوه لئاو] فد؛ نرخ دار؛ به نرخ؛

بهقیمهت. (بهادار)

+ به هاران: فد: (۱) هه موو به هاریک. (۲)

وه رزی به هار. (بهاران خوشه زمیران).

(۳) ناوی شارو چکه ییکه له شاری سنه.

(بهاران)

به هاربه ن: [ناو] به هاربه ند؛ تهویله ی سهر به-

تال^۲ بویه ستنه وه ی چاره وی له هه واخو شیدا.

(طویله سر گشاد)

به هارخه و: [ناو] وه تاغی^۲ (زووری) له قاتی

سهره وه ی باله خانه دا که دهوری نه گیرایی^۲ یا

لاییکی نه گیرایی. (بهار خواب)

به هارخیر: سهره تای شینایی گیای به هار.

(اولین سبزه بهاری)

به هار نارنج: فد: [ناو] په پهی گولی نارنج؛

غونچه‌ی گولی نارنج که له عه ترسازى و
 موربا چيکړندا به که لکه. (بهار نارنج)
 + بهاره: [ناو] (۱) ناوى سترانيکه. (اسم
 آهنگى است) (۲) گنمى بهاره بهاروو؛
 بهاره کيل. (گندم بهاره)
 بهاره کاني: [ناو] کانيه دروژنه؛ کوږه کاني که
 هاوینان وشک ده کا. (چشمه‌ای که فقط بهار
 آب دارد)
 بهارى سازدى: فد: ناوى سکه‌ی زیرى
 ئیران. (بهار آزادى)
 بهاز: [ئاوه‌لناو] بهيز؛ زوردار. (باقدرت)
 بهايى: فد: [ناو] په‌پړه‌وى دینى به‌هایى.
 (به‌هایى)
 بهايى گهرى: فد: به‌هایيت. (بهائىگرى)
 به‌هایيت: فد: [ناو] دینى که
 سالى (۱۹۶ کوچى) حوسه‌ينعلی نوورى واته
 به‌هاتولا هينای وئيديعای وابوو که هر شه
 که‌سه‌یه که عه‌لی موحه‌ممه‌دی باب موژده‌ی
 هاتنى داوه. (بهائيت)
 به‌هاتندن: [چاوگه‌ت] ترسانندن؛ گيژ کردن؛
 وړ کردن. (ترسانندن)
 + به‌هتين: [چاوگه‌ت] ترسان؛ واق وړمان.
 (بوخت)
 بهجين: [چاوگه‌ت] بهيجين. (۱) تووړه‌بوون. (۲)
 توران؛ وه‌ره‌زوون؛ هيلاک‌بوون. (قهر
 کردن؛ خسته کردن)
 + به‌هره: تد: فد: [ناو] سووت؛ سوود؛ نزوول؛
 ړيبا؛ (۱) سوودى بانگى. (۲) به‌هره و سوودى
 پولوى به ړيبا و نزوول دراو. (بهره)
 به‌هره‌چه: [ناو] سهمه‌ره؛ داهات. (درآمد)

به‌هره‌ک: [ناو] به‌ش؛ پشک. (سهم)
 + به‌هره‌مه: [ناو] (۱) دريل؛ برغوو. (۲)
 سهرى دريل، مه‌ته؛ به‌هره‌مه‌ی تاييت به
 ديوار و ثاسن و چيو. (دريل. مه‌ته)
 به‌هره‌وه‌ر: فد: [ئاوه‌لناو] به‌هره‌مه‌ند؛ به‌هره
 ېرغوو؛ به‌هره وه‌رگرتوو. (بهره‌ور)
 به‌هره‌وه‌رى: [ناو] حاله‌تى به‌هره وه‌رگرتووى؛
 به‌هره‌مه‌ندى. (بهره‌ورى)
 به‌همه‌ن: [ناو] (۱) ناوى مانگى يازده‌ه‌مى
 سالى هه‌تاوى. (۲) وه‌همه‌ن؛ يه‌کى له
 نه‌مشاسپه‌ندان. (۳) کليله‌به‌فر؛ په‌نيابه‌فر؛
 ړنوو. (۴) ناوى پياوانه. (بهمن) (۵) بير و خه-
 يال چاک؛ (تیک اندیش)
 به‌هناف: ناوچاک؛ ناوه بو پياوان. (به‌نام)
 به‌هوره: [ئاوه‌لناو] خاوه‌ن ئيراده؛ به‌وره. (با
 اراده)
 به‌هوش‌هاتنه‌وه: [چاوگه‌ت] هوش‌به
 به‌رداهاتنه‌وه؛ دژى به‌هوشى؛ وشيار بوونه‌وه؛
 ناگادار بوونه. (بهوش آمدن)
 به‌هوک: [ناو] بهى؛ بى؛ بهى. (به)
 به‌هوورده: [ئاوه‌لناو] بليمه‌ت؛ به‌سه‌ليقه. (با
 سليقه)
 به‌هه‌ست‌ويسته‌وه خواردن: خواردن به ناوک
 و پسته‌وه؛ خواردن (به‌هسته و پسته‌وه)؛
 (ب) خواردن به يه کجارى. (یکجا بلعیدن)
 + به‌هه‌شت: فد: [ناو] له ئاو پستادا وه‌هه‌شت
 هاتوو و ااتا جه‌ننه‌ت؛ (ب) گولزار و جيگای
 خوش و به‌ديمه‌نى پى‌ده‌شوبه‌ين. (بهشت)
 به‌هه‌ف: [بند] پیکه‌وه. (با هم)
 به‌هه‌ف شابوون: [چاوگه‌ت] به‌يه‌ک گه‌يشتنى

دوو خوشه‌ویست و دلدار؛ به‌دیتنی یه‌ک شاد بوون. (بیدار هم شاد شدن)
 به‌هه‌لم: (۱) به‌هه‌لم و بوغ. (دارای بخار) (۲)
 [ئاوه‌لناو] به‌هه‌لمه‌ت؛ خیرا. (تیز چنگ)
 به‌هی: [ناو] (۱) ماته‌م؛ تازیانه‌تی؛ ره‌شیو‌شی؛ پرسه. (عز؛ تعزیه) (۲) ژاکاو؛ چرمسی. (پژمرده).
 به‌هی‌پوش: [ئاوه‌لناو] ره‌شیو‌ش؛ عازیه‌تبار. (سیاه‌پوش)
 به‌هیسانی: به‌ئاسانی. (به‌آسانی)
 به‌هیفت‌ته‌ر: [ناو] چووله‌بادام؛ ته‌ر‌م‌بادام. (چاقاله‌بادام).
 به‌هین: (۱) هه‌لبه‌ز و دابه‌ز. (جست و خیز)
 (۲) به‌هین؛ به‌وانیک؛ به‌شت. (به‌چیز)
 چرمسین؛ سیس‌بوون؛ ژاکان. (پژمردن)
 به‌هیندگرتن: گرینگی‌پیدان؛ به‌گرینگ‌زانین؛ پوئته‌پیدان. (اهمیت‌دادن)
 به‌ی: به‌یی (۱) به‌دی؛ به‌لی؛ با. (آری)
 (۲) بی؛ (به‌قوربان‌کهرده‌ی ناله‌ی رهنگ نه‌ی، چیش‌مه‌بو‌ته‌ره‌ی وه‌ی په‌ی من‌ته‌ر نه‌ی). «مه‌وله‌وی» (بیایی)
 به‌ی: (۱) به؛ به‌و؛ به‌ی جیلوه‌ی جه‌لایته‌وه؛ به‌و جیلوه‌ی جه‌لایته‌وه. (۲) به‌ی؛ ته‌توانی کتییی به‌ی به‌من؟ (بدهی)
 (۳) وه‌ره؛ بی (بیا) (۴) به‌ی. (به)
 به‌یا: [ئاوه‌لناو] بی‌فایده. (بی‌فایده)
 + به‌یات: [ئاوه‌لناو] (۱) کوئن؛ ماوه؛ وه‌ک: نانی به‌یات. (بیات) (۲) [ناو] ناوی چهند مه‌قام (ده‌ستگاه) ی ئیرانی له‌موسیقادا وه‌ک به‌یاتی‌زه‌ند (تورک)، به‌یاتی‌ئیسفه‌هان،

به‌یاتی‌کورد، (کورد به‌یات). (نام چن‌دستگاه موسیقی ایرانی)
 به‌یاتی‌کورد: [ناو] ناوی مه‌قامیکه له‌موسیقای ئیراندا. (کورد به‌یات) (دستگاه‌بیات کرد)
 به‌یارب: [ناوی‌بک] بووره‌کیل. (کسی که زمین‌بایر را شخم می‌کند).
 به‌یاز: [ناو] (۱) ده‌فته‌ری شیعر. (دفتر شعر) (۲) داشی دو‌مینیه‌ی سپی (بی‌خال). (طرف سفید مهره‌دو مینه)
 به‌یان به‌ری‌بوون: [چاوگه‌ت] [روژ بوونه‌وه] (آمدن سحر؛ صبح‌شدن)
 به‌یانیان: [ناو، ت] (۱) سبه‌ینان. (۲) [به‌ند] هه‌موو به‌یانیک. (صبح‌ها. هر روز صبح)
 به‌یانی‌باش: به‌یانی به‌خیر. (صبح بخیر)
 به‌یانی‌دا: روژ بووه‌وه؛ به‌یان به‌ری‌وو (له‌دوگمه‌ی سینه‌ی دوینی نوژی شیوان، به‌یانی‌دا سپیده‌ی باغی شیوان) «ئالی» (سحر شد)
 به‌یایی‌کردن: [چاوگه‌ت] یادکردن. (یاد کردن)
 به‌یتار: [ناو] به‌یتال؛ دوکتوری‌ئاوه‌ل. (دامپزشک)
 به‌یتاک: [ناو] چوله‌که. (گنجشک)
 به‌یتال: [ناو] به‌یتار. (دامپزشک)
 به‌یتک: (۱) چوله‌که. (گنجشک) (۲) شتی بی‌سود و بی‌کهلک. (اشیاء بی‌فایده)
 به‌یت‌وباو: [ناو، ت] (ب) ده‌نگو داخستن؛ قسه‌هه‌لبه‌ستن؛ تو‌مه‌ت و درو و ده‌له‌سه؛ به‌یت‌و بالوره‌[برای کسی حرف درست کردن]
 + به‌یته‌شه: (۱) [ئاوه‌لناو] سه‌رکیش؛ وه‌ک‌ته‌سپی سه‌رکیش؛ قاتری که بو سواری و بارلئیان رانه‌وه‌ستی. (اسب و قاطر سرکش)

(۲) دهمه هراش و بیچه یا. (زن زبان دراز و بد دهن) (۳) بی چاو و ږوو. (ناسپاس و بی چشم و رو)

به یتی بله: (ب) دریژه پندان؛ نه برانه وهی ږووداو یان قسه. (کنایه مانند خون سیاوش)
به یتی به شکر دنی ټاو: له هه ورامانی کوڼدا بهوتنی بهیت ټاویان بهش ده کرد؛ په نگه له جیاتی کاتر میږ بوو بیت. (آهنگ سهمیه بندی آب)

به یلانه: [ناو] ناوکی به هی به برژاوه کهی ده لاین: نه نجووجه ک یان به یجووجه ک. (دانه به)

به یدمالی: [ناو] داره نجیریک که بهری ټه وه لی بوهری و چهند دهنکی پیوه بمینی. (درخت انجیر که میوه اش ریخته باشد)

به یر: [ناو] به هره؛ سمهر. (بهره)
به یستار: [ناو بیک] بیسه ر؛ شنهوا؛ گویدهر. (شناوا)

به یستوک: [ناو] به یستوک؛ که ره سته ی بیستنی دمنگ وه ک گوشتی ته له فون. (اسباب صوتی و گوشتی تلفن)

به لیسه: [ناو] سه هول؛ یه خ؛ چلووره. (یخ؛ دنگاله)

به یقرا به یقرا: [به ند] به یه که وه؛ پیکه وه. (با هم)

به یه ک پریان: [به ند] به یه ک جیان؛ به یه کجاری؛ ټیکر؛ ټیکر؛ به یه کرا؛ به یه که وه؛ پیکه وه. (با هم)

به یه کرا: [به ند] به جاری؛ ټیکر؛ به یه که وه. پیکه وه؛ به یه کجار. (با هم)

به یکه یشتن: (۱) پی گه یشتن. (باور سیدن) (۲) به هی گه بین. (رسیدن به)

بهینه: [کاری ټه مری له چاو گهی هاوردن] بینه؛ باوهرو؛ بیرا؛ (بیار)

+ به ین: [ناو] په یمان؛ (من دوور و تو دوور به ینی به یه ستین) (فولکلور) به ینه ت. (پیمان) له هه ندی جی به (دوور) مانا کراوه به لام له م شیعه ردا واتای عهد و په یمان ده دا.

به ینه شه: < به یته شه؛ بی چاو و ږوو. (بی چشم و رو)

به ینی: به ینیک؛ ماوه ییک؛ مه ودا ییک؛ په یمانی. (مدتی؛ عهده؛ پیمانی)

به یو: بیت. (بیاید)
به یواستن: پیو یستی؛ زهروری؛ خوازه. (ضروری)

به یه خه داکیشان: کردنه هی خو؛ وه ک: مندالی بیانی کردنه مندالی خو؛ مال خود کردن)
+ به یه کهو دان: (۱) پیکه وه نان؛ دانه

دهم یه ک به یه چسباندن) (۲) داخستن؛ پیوه دان و جووت کردنی دهر که. (بستن)
به ی هه لگه پریان: [چاو گه ت] پیا هه لگه پان؛

پیا هه لچوون. (بالا رفتن از)
به یی: [ناو] (۱) به دی؛ به لی (بلی) (۲) خرابی؛

خرابی؛ به دی؛ به وی. (بدی)
به ییجه: [ناو] په یژه؛ نیر دیوان؛ په ییجه.

(نردبان)
به یین: ژاکاندن؛ وشک کردن. (خشک کردن)

+ بی بی؛ بووی. (باش؛ باشی)
بی ټاږووی: [ناو] بی ټاږووی؛ چروو کی؛ ټاږوو نه مان؛ ټاږوو تگاو؛ ږوو سیایی؛ به د

ناوی؛ ناو به خراپه زړاوی؛ پړسوايي. (بی
 آبرویی)
 بی‌نار: [ئاوه‌لناو] (۱) بی‌عیب؛ < بی‌مار. (بی
 عیب) (۲) که‌سیک که‌عیه‌ی لاتییه (ب)
 بی‌شهرم؛ که‌سیک که‌نزموونی له‌عیه
 وهر نه‌گرتووه و تممی‌نه‌بووه و عیه‌ی بی-
 عیب نییه. < بی‌عار (بی‌عار)
 بی‌تازار: [ئاوه‌لناو] (۱) بی‌درد و
 په‌نج؛ ساغ (سلامت) (۲) نه‌وی که‌عزیه
 و تازاری به‌که‌س ناگا. (بی‌آزار)
 بی‌ثاف: [ئاوه‌لناو] بی‌ثاؤ؛ وشک؛ هه‌ر شت که
 ثاوی نه‌ییت. (بی‌آب).
 بی‌ثامان: [ئاوه‌لناو] بی‌درفه‌ت، بی‌موله‌ت.
 (بی‌امان)
 بی‌ثاوی: [ناو] باغه‌که له‌به‌ر بی‌ثاوی و شک
 بووه؛ (ب) وشکه‌سالی؛ که‌م‌ثاوی. (بی‌آبی)
 بی‌ثاین: [ئاوه‌لناو] بی‌دین؛ خودانه‌ناس. (بی
 آئین)
 بی‌ته‌ده‌ب: [ئاوه‌لناو] فد؛ فی‌ری نزاکه‌ت
 نه‌کړاو؛ بی‌نزاکه‌ت؛ بی‌ثاکار. (بی‌ادب)
 بی‌ته‌ده‌بانه: به‌شیوه‌ی دوور له‌نه‌ریت و
 نزاکه‌ت. (بی‌ادبانه)
 بی‌ته‌ده‌بی: [ناو] بی‌عه‌ده‌بی؛ بی‌نزاکه‌تی؛
 کاری نه‌گونجاو کردن؛ (ب) بی‌تیح‌تیرامی-
 کردن. (بی‌ادبی)
 بی‌ته‌ندازه: [ئاوه‌لناو + ناو] بی‌حه‌د؛ له
 ته‌ندازه‌به‌دور؛ بی‌ته‌ژمار؛ له‌حه‌دبه‌دور؛ بی‌شو.
 (بی‌اندازه)
 بی‌تیح‌تیار: [ئاوه‌لناو] (۱) جیی‌باوه‌پ‌نه‌بوون؛
 بی‌پ‌یز. (۲) بی‌برمو؛ له‌پ‌ه‌واج که‌وتوو؛ بی‌که‌لک

که‌وتن و کات به‌سه‌رچوون؛ بلیته‌که‌م دوینی
 تیح‌تیار ته‌واو بوو. (بی‌اعتبار)
 بی‌تیساف: [ئاوه‌لناو] دوور له‌راستی و
 دروستی؛ که‌سیک که‌خاوه‌نی کرده‌وی په‌وا
 نییه؛ له‌عه‌سل‌دا وشه‌ثاره‌ویه و له‌سه‌ر
 زبانی خه‌لکیش وه‌ک کوردی لی‌هاتووه. (بی
 انصاف)
 بی‌تیسافی: [ناوت] ناحه‌قی؛ حه‌ق کوژی؛ بی-
 عه‌داله‌تی؛ بی‌مروه‌تی؛ کرده‌وی نا‌پ‌ه‌وا. (بی
 انصافی)
 بی‌تیشیا: [ئاوه‌لناو] بی‌مه‌یل؛ بی‌مه‌گیز؛
 حاله‌تی دل‌نه‌بردن. (بی‌اشتها)
 بی‌تیشیایی: [ناو] بی‌مه‌یلی؛ دل‌پیوه‌نه‌بوون؛
 حاله‌تی دل‌نه‌بردن و هه‌ز له‌خوراک نه‌کردن.
 (بی‌اشتهایی)
 بی‌تیمان: [ئاوه‌لناو] بی‌باوم؛ کافر؛ بی‌دین؛
 بی‌عاقیده و بړوا. (بی‌ایمان)
 بیابان‌گه‌رد: [ئاوه‌لناو] فد؛ بیابان‌گه‌رد؛ چول-
 گه‌رد. حاله‌تی کوچه‌ری‌بوون له‌ده‌شت و
 بیاباندا. (بیابانگرد)
 بیابان‌گیل: [ئاوه‌لناو] بیابان‌گه‌رد؛ چول‌گه-
 رد. (صحراگرد)
 بیابان‌نشینی: [ناو] چول‌نشینی؛ سه‌حرائشینی؛
 زیان له‌چول و سه‌حرادا. (بیابان‌نشین)
 بیانگه: بیانگ؛ بینک؛ په‌لپ؛ به‌هانه (بهانه)
 بیانی: [ناو] (۱) بیگانه. (بیگانه) (۲) بیانوو؛
 بیانک. (بهانه) (۳) به‌یانی؛ سبج؛ سبجا؛
 سبه‌ینی؛ شه‌وه‌کی. (صبح. فردا)
 بیوانی: [ئاوه‌لناو] سه‌حرایي؛ پیوندیدار به
 بیوانه‌وه؛ (غوولی‌بیوانی). (ب) دوور له

شارسانییته؛ وه حشی و ئاداب نه زان.
 (بیابانی)
 بیاوه: [کاری ئه مری] بگه؛ وه رموه. (برس).
 بیاوه شه ره: [کاری ئه مری] رابخه؛ به ره و
 رابخه رابخه. (یهن کن؛ بگستران)
 بیاوه م: [کاری ئه مری] بمگه ری، بمگه یه؛
 ییم بگه. (بهن برس)
 بیایی: [ناو] (ف. گیو) سه هول به ستنی ئاو؛
 سه هول به ستن. (یخ بستن)
 + بییا: (۱) بییوایه. (میداشت) (۲) جیگه ی
 بی؛ گلینه ی خوم ده هیمنه خزمه ت بو
 تیکه تا بییا. «(ماموستا هیمن» (جا داشته
 باشد) (۳) لیگه ری له گه ل خوی بییا. (ببرد؛
 ببردش)
 + بی بار: (۱) [ناوت] که سیک که باری نییه.
 (بدون بار) (۲ ب). [ئاوه لئاو] ناله بار؛ به دئه دا.
 (تاراست) (۳) بی سه مهر؛ بی بهر. (بی بهر)
 بی بارانی: [ناو] باران نه بارین؛ (ب)
 وشکه سالی. (بی بارانی)
 بیباکی: [ناو] پاویری؛ تازایی؛ بویری؛ دلیری
 (بیباکی)
 بیبال: (ف. گیو) بی ده ست؛ دستکورت؛ بی
 هاوال؛ بی که س؛ فرنده ی بال قرتاو.
 (یکس، بیدست، بیبال)
 بی باوک: [ئاوه لئاو] (۱) هه تیو؛ سیوی؛ باب
 مردوو. (یتیم) (۲) (ب) بیژوو؛ زول؛ حه رام زا؛
 حه رام زاده. (حرامزاده)
 بی باومر: [ئاوه لئاو] بی ئیتقات؛ بی عه قیده؛
 رهش بین؛ ئه وه ی باوه ری به که س یا به
 شتی نه بی. (بی باور)

بی پرائه وه: [بهند] بی پسانه وه؛ له سه ریه ک و
 بی به یین که وتن. (لایق قطع)
 بی پرشت: [ئاوه لئاو] (۱) کول. (کند) (۲)
 زهوی یا هه ر شتی که حاسلی چاکی نه ییت.
 (بی حاصل) (۳) نه بوونی توانایی و زافته و
 برپایی له کار و فه رماندا. (بی قاطعیته)
 بی پروا: < بی باومر. (بی باور)
 بیبکه: (ف. گیو) بیبیله ی چاو. (قرنیه چشم)
 بی بنیات: < بی بونیاد.
 بی بنگه: [ئاوه لئاو] بی پرشه؛ بی عه سل و
 نه سه ب؛ بی په چه له ک. (بی ریشه)
 بی بو: [ئاوه لئاو] بی بو؛ بی بوو؛ بی یین؛ بی-
 یهن. (بی بو)
 بیبوک: (ف. گیو) بیبیله. (مردمک)
 بی بوار له ئاودان: (ب) بی تاقیکردنه وه ی پرگای
 چاره سه ری، کاریک کردن. (بی گذار به آب
 زدن)
 بی بوونیات: [ئاوه لئاو] بی ته ساس؛ بی پایه؛
 بی پرشه؛ (ب) دروئین. (بی اساس)
 بی بهرقی: (۱) بی بریقه و تریفه. (۲) بی-
 کاره بایی. (بی درخشندگی؛ بی برقی)
 بی به ندوبار: [ئاوه لئاو] بی پرشووین؛ بی-
 ده روه سته؛ قه فان؛ به ره لا؛ بیعار. (بیند و بار)
 + بی بی: [ناو] (۱) خانم؛ خاتوون. (بی بی) (۲)
 پوور. (عمه)
 بیبیجان خانم: [ناو] هاوالی پاله وان که چه ل له
 به زمی چادر هه لدانی ده سته ی لوتیان له
 رابوو ردوودا. (عروسک لوتیه ی عروسک
 گردان)
 بیبی چهو: [ناو] بیبیله ی چاو؛ گلینه ی چاو.

(قرینه چشم)

بی بی مه تو: [ناو] تووتی. (طوطی)

بیین: [ناو] بیین؛ پشتوین. (شال کمر)

بی یین: [ئاوه لئاو] (۱) بی یین؛ بی سه بر؛ بی-

پشوو؛ بین تنگ؛ بی یون. (بی بو؛ بی صبر)

بی یار: [ئاوه لئاو] بی به ش؛ بی یشک؛ بی وه ری؛

بی نسیب؛ نافه روز. (بی سهم)

بی یال: [ئاوه لئاو] ته نیابال؛ بی په نا؛ بی ساوه ر؛

بی یال پشت. (بی پناه)

بی یال پشت: [ئاوه لئاو] بی لایه نگر؛ بی پناه؛-

لانهواز و بیکهس. (بدون حامی)

بی یشتوپه نا: [ئاوه لئاو] لانهواز؛ بی یال پشت؛

بیکهس. (بی پشت و پناه)

بی په پوون: [چاوگهت، (۱) هر شت که

په ری وری بیت. (بی پر) (۲) (ب) په پوه رین

و فیز نیستته وه. (از آفاده افتادن)

بی په رداخی: بی زه وقی؛ شیواوی؛ (دل نه

گهرده لوول بی په رداخیه ن) (مهوله وی). (بی

نشاطی)

بی په رده: (۱) [ئاوه لئاو] قسه ی راست و

په وان و به ناشکرا؛ ریک و په وان. (بی پرده)

(۲) هر شت په رده ی نه بی. (۳) (ب) پزاو.

(بی پرده)

بی په رگ: (ف. گیو) به تالووکه؛ به له ز؛ به

په له. (با عجله)

بی په روا: [ئاوه لئاو] فند. (ف. گیو) بیترس؛

بی پاک؛ جه سوور. (بی پروا)

بی په روایی: فند [ناو] پاویری؛ گوستاخی؛

پریلاسی؛ بویری؛ به جه رگی؛ نه ترسی. (بی

پروایی)

بی په روبال: [ناو] بی په لوپو؛ (ب) [ئاوه لئاو]

بی نه وا؛ هه ژار و بی قودرته؛ (ب) بی-

یاریده دهر و ته نیا بال. (بینوا)

بی په ره: (۱) بی وه ره ق؛ بی به رگ؛ بی لایه رم.

(بی برگ) (۲) (ف. گیو) به فیرو؛ به خو پایی؛

موفته. (مفت)

بی په نا: [ئاوه لئاو] بیکهس؛ بی یال پشت؛ بی-

یاریده دهر. (بی پناه)

بی پیر: (۱) جوړی جوین. (۲) بی گه وره و

پیری ده ستگیر. (بی پیر)

بی پیژهن: بی ده ست و پا وه شانندن؛ ئارام؛ له

سهره خو؛ هیدی. (آرام)

بی پیشگر: بی به ره له ست؛ بی کو سب؛ ئازاد؛

سهر به ست. (آزاد؛ بدون مانع)

بی پیش و دووا: [ئاوه لئاو] بی سه روبن؛ بی-

به رود ووا. (بی سروه)

بی پیشه: (۱) [ئاوه لئاو] بی شول؛ بی یش؛

بی کار. (بی کار) (۲) [ناو] په لپینه (گیاه خرفه)

بی پیشه: [ناوت، (ب) گوشتنه رمه ی بی-

ئیسقان. (بدون استخوان)

بی پیله که ره بی پیله که ره: (ف. گیو) مار میلک.

مار میلکه. (مارمولک)

+ بی پیوان: (۱) به بی پیوانه؛ له گو تره؛ له بر.

(با تخمین) (۲) به بی ته ندازه گرتن. (بی

اندازه گرفتن)

بی تا: (۱) [ناو] خه و منو و چکه؛ چورت؛ چورتم.

نقرو سک؛ پونژین؛ به یژین. (چرت) (۲) [ئاوه-

لئاو] بیوه ک؛ بی لنگه؛ بی هاوتا. (بی همتا)

بی تاقه ت: [ئاوه لئاو] بی تاب؛ بی توانا و

تابشت؛ بی تاو؛ بی حه و سه له. (بی طاقت)

بیٚتان: [ئاوه لئاو] ئاشکرا. (اشکارا)

بیٚتان وپو: [ئاوه لئاو] (ب) بیٚعه سل و نه سه ب؛
بیٚ ږایه ل و پو. (بی اصل و
نسب؛ بی تارو پود)

+ بیٚتاو: (۱) [ئاوه لئاو] بیٚتین و گهرما. (بی
حرارت) (۲) یه کسمی ته پ، که نه توانی به
توندی غار بکات. (اسب کندرو) (۳) بیٚ-
خوړه تاو؛ ږوړی بیٚ خوړ. (ابری) (۴) [ئاوه لئاو]
بیٚ ئوقره؛ بیٚ تارام؛ بیٚ تاب. (نا آرام بیتاب)
بیٚ ناوی: [ناو] بیٚ تابي؛ بیٚ تاقه تی؛ بیٚ تارامی؛
بیٚ ئوقره یی؛ نیگه رانی. (بی آرامی)
بیٚ ترس: [ئاوه لئاو] بیٚ واهیمه؛ بیٚ پاک؛ بیٚ-
په روا. (بی پاک)

بیٚتک: [ناو] چوله که. (گنجشک)

بیٚتلشا: (ف. گیو) ولّاخ. (الاغ)

بیٚتن: [چا وگه] (۱) بیٚرتن؛ بیٚزان؛ دایبزان.
(غربال کردن) (۲) گوتن؛ وتن. (گفتن)

+ بیٚتو: (۱) بیٚ ته؛ دنیام ناوی به بیٚتو
(فولکلور) (بی تو) (۲) بیٚتو؛ بیٚته وه؛ بگه پټه وه؛
نه گهر کاکه مبیٚتو؛ نه گهر کاکه م بگه پټه وه.
(بیاید بگرد)

بیٚتوافه: [ئاوه لئاو] بیٚ ته فاوه ت؛ بیٚ جیاواز؛
بیٚ ته وفیر؛ وه کوویه ک. (بی تفاوت)

بیٚتوافه تی: [ناو] (۱) حاله تی یه کسان بوون؛
بیٚ فهرق و جودایی. (۲) پوښته پښه دان؛ له لا
گرینگ نه بوون؛ بیٚ مشووری؛ که مته رخه-
می. (بی تفاوتی)

بیٚتور: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) بیٚکار؛
دهسته وسان. (بی کار)

بیٚتوره: [ئاوه لئاو] بیٚ ته ده ب؛ بیٚ پړوشوین. (بی

ادب)

بیٚتوک: [ئاوه لئاو] (۱) بیٚ توځل. (بی پوسته) نه-
رمونیان. (کنائی نرم و نازک)
بیٚتون: فد: [ناو] تیٚکه لالوی زیخ و چیمه تنو
وئاو؛ سمینت. (بتون)

بیٚتوون نارمه: فد؛ اند: [ناو] میله ی ئاسن
(نارماتوړ) له ناو چیمه تنو دا بو موحه می که
له بیناسازی دا به کاردی. (بتن آرمه)

بیٚتون پړی: پړ کردنه وه ی بنچینه ی دیوار به
بیٚتون؛ ډاکردن و فهرش کردنی شه قام و
سهریان به بیٚتون (بتن ریزی)

بیٚتونکاری: [ناو] سواخذان به بیٚتون یان
بیٚتون پړی؛ کاری بیناسازی به بیٚتون. (بتن
کاری)

بیٚتونه بیٚت: بیٚ ونه بیٚ؛ ههر؛ ئیسه رهم؛
بیٚ ونه بیٚ له لای نه وه؛ حه تمه ن له لای نه وه.
(باشد و نباشد)

بیٚتونی: [ئاوه لئاو] ههر شت له بیٚتون چی-
کرایٚت (بتنی)

+ بیٚتوو: (۱) بیٚ توو؛ تووی نییه؛ نه مسال
ږه حیم نان و تووی نییه. (بی تخم؛ بی بذر)

(۲) [بند] هاتوو بیٚ؛ نه گهر به راست
بگهړی؛ نه گهر بیٚتو خودا بیٚکا... (اگر بشود)

+ بیٚتوک: (۱) [ئاوه لئاو] له ږولواواز. (لاغر)
(۲) بیٚ گله یی؛ بیٚ دوعاوزا. (بدون گله) (۳)

[ئاوه لئاو] ږووت و ږه جال. (ندار) (۴) [ئاوه لئاو]
مروږ یان ههر شت که مووی پیٚونه بیٚ.

(بیمو)

بیٚته جروبه: [ئاوه لئاو] (۱) بیٚ ته زموون؛
که سیٚک که ته جروبه ی که م بیٚ. (۲) بیٚ-

جربانندن و تاقی کاری (۳) (ب) بی‌ئاوهز و
 دونیا نه دیتوو. (بی تجربه)
 بی‌تهریهت: [ئاوه‌لناو] فیری ته‌ریهت نه کراو؛
 (ب) دوور له زانستی نه‌دهب و په‌سمی
 کوومه‌لا یه‌تی؛ بارنه‌هاتوو؛ بی‌نه‌دهب. (بی
 تربیت)
 بی‌ته‌رش: [ئاوه‌لناو] (ف. گيو) به‌دخوو؛
 به‌ده‌هفتار؛ که‌مته‌رخه‌م. (بد اخلاق)
 بیته‌قرو‌تیز؛ بیته‌وس‌وتیز؛ بی‌توانج. (بی کنایه و
 طعنه)
 بی‌تین: [ئاوه‌لناو] ۱) سارد؛ بی‌گه‌رما
 (بی‌حرارت) ۲) بی‌هیژ؛ بی‌توانا؛ بی‌تابشت؛
 چله‌کی؛ ئیره‌تی. (ناتوان)
 + بیج: [ناو] په‌نگی بیژ: په‌نگی چیره‌یی
 مه‌یله‌و که‌وه. (بژ)
 + بیجا: ۱) [ناو] بیجی‌و‌پ‌ی. ۲) (ب) غه‌له‌ت؛
 بیجای کرد: غه‌له‌تی کرد. ۳) ناب‌ه‌جی؛ بی‌
 جیگا؛ نه له جیگه‌ی خویدا. (بیجا)
 بیجاده: [ناو] یاقوتی سوور. (بیجاده)
 بیجا کردن: [چاو‌گه‌ت] غه‌له‌ت کردن؛ شه‌که-
 رخ‌واردن؛ (بیجا کردن)
 بیجامه: [ناو] بیژامه؛ بیژامه؛ بیجامه. (لیباسی
 نه‌نیایی و خه‌وتن)
 بیجیجان‌خانم: [ناو] جوړیک شانو‌گه‌ری بوو له
 ناو چادرکی چکوله‌دا. (نوعی خیمه‌شب بازی)
 بی‌جقه: [ئاوه‌لناو] بی‌نیشان و نه‌خش؛
 ساکار، ساده. (ساده)
 بیجه‌ک: [ناو] کاغه‌زی فاکتور؛ سیاهه و
 لیسته‌ی کرپنی که‌ل‌وپه‌ل و نه‌شیا که
 فروشیار ده‌یدا به‌مشته‌ری. (فاکتور خرید)

بیجی: < بی‌جیگه.

بی‌جیازی: (۱) بی‌جیایی؛ بی‌جیاو‌زی. (بی جدا
 یی) ۲) بووکی که جیازی نه‌بیت. (بی جهاز)
 بی‌جیگه: (۱) بی‌جی‌و‌پ‌ی؛ بی‌شوینی مانه‌وه.
 (بی مکان) ۲) قه‌رزى که‌بو‌دانه‌وه‌ی سامانی
 له جیگایدا نه‌بی؛ (بیجا) ۳) که‌م (که-
 سر) هینانی‌پاره له لایه‌ن سندووق‌دار یا
 حیساب‌دار مه؛ سندووق‌داره که هه‌زار تمه‌ن‌بی-
 جیه. (کم آوردن) ۴) (ب) جیگه‌ی ته‌نگ و
 که‌م. (جانتگی)

بیچاره‌یی: [ناو] به‌ره‌همی چاو‌گه] (۱) بی
 ده‌ره‌تانی. ۲) (ب) چاره‌په‌شی؛ به‌ده‌ختی؛
 نه‌دارى؛ فه‌قیری؛ هه‌ژارى؛ دست‌کورتی.
 (بیچارگی)
 بی‌چال‌و‌چول: ساف و بی‌گری؛ (ب) بی-
 ده‌ست نه‌نداز. (صاف؛ بی دست انداز)
 بی‌چاوسوور: [ئاوه‌لناو] بی‌داشدار؛ بی-
 سه‌ره‌رشت؛ بی‌چاو‌دیز. (بی سرپرست)
 بی‌چاوه‌روان: (۱) له ئینتیزاردانه‌بوون. ۲)
 که‌سیک که به هیوای وه‌رگرتنی حه‌ق یا پاره
 یا پاداش نییه؛ دوور له چاوه‌روانی و ئینتزار و
 هیوا. (بی انتظار؛ بی‌توقع)

بی‌چاوه‌روانی: (۱) بی‌هیوای پاداش و حه‌ق
 و مز. (بی توقع) ۲) به هیوای هاتنی
 که‌سیک نه‌بوون. (نا منتظر) ۳) بی
 ئینتیزاری. (بی چشم‌انتظاری)
 بی‌چرته: [ئاوه‌لناو] بی‌چرپه؛ بی‌چرکه؛ بی-
 ترپه؛ بی‌ده‌نگ؛ بی‌خوست. (بی صدا)
 بی‌چرکه: [ئاوه‌لناو] (۱) بی‌حه‌ره‌که‌ت؛ بی-
 جووله؛ بی‌جووله. (بی حرکت) ۲) بی‌ده‌نگ و

ٿارام و بيٰ خوشت. (بيٰ صدا)

بيچرو چاو: [ٿاوه ٿناو] (۱) چاو مژومور؛ چاو کز.
(ديد ضعيف) (۲) بيٰ ٿمه مک؛ نمه کنه ناس.
(ناسپاس)

بيچک: [ٿاوه ٿناو] بووچک؛ چکو ٿله. (کوچک)
بيٰ چنه: بيٰ به ٿلگه؛ بيٰ ده ليل؛ بيٰ هو؛ له خوږا؛
بيٰ سه به ب و عيلت. (بيٰ دليل)
+ بيٰ چوون: (۱) [ٿاوه ٿناو] بيٰ وه ک؛ بيٰ وينه.
(بيچون) (۲) بيٰ چوون؛ به بيٰ روښن. (بدون
رفتن)

بيچووه مامز: [ناوت، کار مامز؛ کار ٿيله؛
کار ٿيله ٿاهوو. (آهو بره)
بيچووه وان: [ناو] شوانی به ر غل؛ به رخه وان؛
کاره وان؛ بيچ فان. (نگهدار بره ها)
بيٰ چنه و چوون: بيٰ چنه و چوون؛ بيٰ له سه ر
روښتن و چنه ليدان؛ بيٰ شه رت و شرووت و
به هانه هيٺانه نوم. (بيٰ چند و چون)
بيٰ چيک: [ٿاوه ٿناو] حوٰل؛ گيژ. (گيج)
بيچ: [ناو] مامه ٿله؛ بيچ؛ موعامه له. (ب) پاره ي
پيشه کي له موعامه له دا؛ چه شنيک بارمته له
سات و سمودا دا (بيچ)

بيٰ حال: [ٿاوه ٿناو] (۱) له هوڻ جوو. (۲) شه-
کهت؛ ماندو؛ هيلاک. (۳) تن به ل و بيکاره؛
سست و خاو. (۴) بيٰ حال و چه وسه ٿله. (۵)
حال نه دار؛ نه خوش. (بيحال)

بيٰ حال ٻوون: [چاوگه ت، دل ٻوور دنه وه؛
له هوڻ چوون؛ له حالي نه خوشي و هيلاکه تدا
ٻوون. (بيحال شدن)

(بيحد)

بيٰ حورمه ت: [ٿاوه ٿناو] بيٰ ڙيز؛ سوو کو چروک.
(بيحرمت)

بيٰ چه لاب: له کايه ي ميشين يان ياري تر دا
وشه ييکه واتا، حيساب نييه؛ هه له يه، قه ٻوول-
نييه. (قبول نيست)

بيٰ چه مدی: [ناو] غه يري ٿيرادي؛ بيٰ ناگا
ٿيون؛ نه له ږووي قهسته وه؛ ويده چي له وشه-
ي (عهمد) ي ٿاره وي يافارسييه وه هاتبي. (غير
عمد)

بيٰ چه و: [ٿاوه ٿناو] بيٰ حه د؛ بيٰ ٿه ندازه؛ له
ٿه ندازه به دهر؛ بيٰ خودود. (بيحد)
بيٰ چه وسه ٿه: [ٿاوه ٿناو] بيٰ تابشت؛ بيٰ ٿاقه ت.
جارز. (بيٰ حوصله)

بيٰ چه يا: [ٿاوه ٿناو] بيٰ ٿاورو و؛ حه ياتکاو؛ ږوو
دامال او؛ بيٰ شه رم. (ب) شه پرانی و
شه پر فروش. (بيٰ حيا)

بيٰ حيساب: [ٿاوه ٿناو] (۱) له ژماره به دهر؛ بيٰ
هه ژمار؛ (ب) له ٿه ندازه به دهر. (بيشمار) (۲)
پاک له پاک. (بيٰ حساب)

بيٰ حيسابي: [ناوت، (۱) (ب) غه در؛ زولم؛ نا
حيسابي. (ظلم) (۲) حاله تي له به ين چوون يا
پاک کردني حه ساب و کيتاب؛ حاله تي نه ماني
قه رز و قوله. (بيٰ حسابي)

بيٰ حيل: [ٿاوه ٿناو] (۱) خه سته؛ بيٰ حال؛
نه خوش. (۲) ناتنه وان؛ بيٰ هيژ. (بيحال)

+ بيچ: [ناو] (۱) بيچ ديوار؛ بن ديوار. (۲) کونجي
لاي خواروو؛ له بيچ مالک هدا دانيشتم. (بيچ)
(۳) بن؛ بيچ حه وزه که ږه له قور؛ چيسته که
بيخي گرتووه. (بيچ) (۴) ږيشه، گيژه لوو که

گیاکه ی له بیخهوه دهرکیشا. (ریشه)
 بیخال: (۱) [ئاوهلئاو] بی نیشانه؛ بی نوخته؛
 ساده و ساکار. (۲) بی خالو. (بیخال؛ بی نقطه؛
 بدون دانی)
 بیخاوخیزان: [ئاوهلئاو] بی زن و مندا؛
 سهلت. (بی زن و بچه)
 بیخاومن: [ئاوهلئاو] بی صاحب؛ (ب)
 بهرهللا؛ وهک باغی بهرهللا. (بی صاحب.
 ول)
 بیخ بهستن: (۱) ریشه داکوتان. (محکم شدن
 ریشه) (۲) بیخ گرتنی چشت، له تاوه و تیانه دا.
 (بیخ گرفتن)
 بیخ په پیداکردن: به درپژه کیشانی کاری؛ لق و
 پوپ لی بوونهوه و دژواربوونی کاری؛ کاره که
 بیخی په پیداکردووه بهم زووانه ته واونایی.
 (بیخ پیدا کردن)
 بیخ دیان: بن دیان؛ پووک؛ ریشه ی ددان. (بیخ
 دندان)
 بیخ دیوار: فد؛ پای دیوار؛ بن دیوار. (بیخ دیوار)
 بیخ ریش: فد؛ (۱) بن ریش. (۲) مالی قه لب
 بیخی ریشی ساحیبی؛ داسه پاو؛ مانه وه
 به ریشه وه؛ به ریشه وه بوو. (ب) به سهر
 دهسته وه مان. (بیخ ریش)
 بیخ گرتن: [چاوگهت] (۱) سووتان یا لکانی
 چیشت به بنی تیانه و تاوه دا. (۲) نیشتنی
 خلته ی تراو. (بیخ گرفتن)
 بی خلته: ساف؛ تراوی روشن؛ بی لیته؛ تراوی
 پروون. (ساف)
 بیخ مل: [ناوت] بنامل؛ ژیرمل؛ بینه قاقا.
 (بیخ گلو)

بیخ ناخوون: [ناوت] ژیر ناخوون؛ بنی ناووخ.
 (بیخ ناخن)
 بیخو: (۱) [ئاوهلئاو] نابه جی؛ بی خود؛ بی-
 خوی کرد؛ غه له تی کرد، بیجای-
 کرد. (غلط) (۲) [بهند] بی هو؛ بی جیهه ت؛ له
 خورایی؛ قسه ی موفت؛ بی دهلیل. (بیخود) (۳)
 (ب) [ئاوهلئاو] بی هو؛ بی حال؛ له حال-
 چوون؛ دلپوور دنه وه. (بیحال)
 بیخوبن: [ناوت] بنجوبناوان؛ بنه پرت؛ ریشه
 و دهمار؛ بنچینه. (بیخ و بن)
 بیخوبناوان: [ناوت] ریشه وره گهز؛ بنه ما؛
 بنچینه؛ وهک: سهره تا و چاوگه ی-
 خه به ریک. (بیخوبن)
 بیخوبنج: [ناوت] بنجوبناوان؛ پهگ و
 ریشه. (بیخ و بن)
 بی خودان: (۱) [ئاوهلئاو] بی ساحیب؛ بی خیو.
 (۲) بی خوان: خودایان نییه. (بیصاحب؛
 بیخدايند)
 + بی خولک: [ئاوهلئاو] (ب) ساردوسر؛ بی-
 ته عاروف. (ثیواره دیتم به جه لاله وه خولکی
 نه کردم. بیمه ماله وه). (فولکلور) (بی تعارف)
 بیخو: [ئاوهلئاو] (۱) حاله تی که سیک که
 خهوی زپاوه و خهوی لیناکه وی؛ خه
 لینه که وتن. (۲) که سیک که مهرکهز
 (ناوهندی) خهوی شیواوه و قهت خهوی
 لیناکه وی. (هوکهیشی زهره له سهرکهوته).
 (بیخواب)
 بیخهوش: [ئاوهلئاو] خالیس؛ بی تیکه لایو؛
 بی گهرد؛ پاک؛ بی عیب. (بیغش. ناب)
 بیخهوی: [ناو] (۱) که سیک که خهوی زپاوه

و خه‌وی لَیناکه‌وی. (بیخوابی) (۲)
شه‌ونو‌خوونی. (۳) (ب) که م خه‌وی. (کم-خوابی)

بی‌خه‌یال: [ئاوه‌لناو] (۱) که سیک که فکر و خه‌یالی نییه؛ ئاسوده‌خه‌یال. (۲) سست و مشوور نه‌خور و لاقه‌ید و که‌مته‌رخه‌م. (بی‌خیال)

بی‌خه‌یالی: [ناو] (۱) بی‌خه‌م و خه‌یال‌بوون.
(۲) که‌مته‌رخه‌می؛ هیچ شت به گرینگ نه‌گرتن. (۳) بی‌مشووری. (بی‌خیالی)

بی‌خیز: [ئاوه‌لناو] بی‌سوود؛ بی‌که‌لک؛ بی‌قازانج؛ بی‌موفّا. (ب) بی‌بو و بی‌خاسیه‌ت. (بی‌خیر)

بی‌خیزوبه‌ره‌که‌ت: [ئاوه‌لناو] بی‌سوود و قازانج؛ بی‌که‌لک. (ب) بی‌به‌رگه‌گری و بی‌دهوامی و بی‌به‌ره‌که‌تی مال و سامان. (ب) خیز نه‌دانه‌وه. (بی‌خیر و برکت)

بی‌خیو: <بی‌خودان
+ بی‌دا: [ناو] بی‌دا؛ زولم؛ دوور له‌دادگه‌ری؛ دوور له‌عه‌دالته. (بیداد)

بی‌داخ: (۱) [ناو] به‌یداخ؛ ئالّا؛ په‌رچه‌م؛ به‌یره‌ق؛ به‌ندیز. (په‌رچم) (۲) [ئاوه‌لناو] بی‌دهرد و که‌سه‌ر؛ بی‌داخ و ده‌رد. (بیغم)

+ بیداد: [ناو] (۱) بی‌دا؛ زولم؛ ناعه‌دالته‌تی؛ بی‌عه‌دالته‌ت. (ب) بی‌عه‌دالته‌تی. (بیداد) (۲) گوشه‌یی‌که له‌ده‌ستگا) مه‌قامی هومایوندا. (گوشه‌ای در دستگاه همایون)

+ بیداد: [ئاوه‌لناو] (ب) بی‌عه‌د؛ بی‌سنوور؛ بیژمار؛ جه‌ماوه‌ریکی بیداد پراوه-ستابوون. (بیحد)

+ بیدار: (۱) بی‌دار؛ شوینی که داری لی‌نه‌بی و پرووته‌ن‌بی. (بی‌درخت) (۲) [ئاوه‌لناو] به‌خه‌به‌ر؛ هو‌شیار. (بیدار)

بیدار‌خه‌و: (۱) سوو که‌خه‌و؛ وه‌نه‌وز. (۲) حاله‌تی به‌ینی به‌خه‌به‌ری و نووستوویی. (۳) حاله‌تی که‌سانی که له‌خه‌ودا هه‌لده‌ستن و ده‌پون به‌پیدا. (بیدار خواب)

بی‌دارودره‌خت: زه‌وییک که‌پروه‌کی تیدانه‌بی. پرووته‌ن. (بی‌دار و درخت) بی‌دارومال: [ئاوه-لناو] بی‌سه‌روسامان؛ هه‌زار؛ بی‌مال و دارایی. (بی‌سرو سامان؛ بینوا)

بی‌دالده: (۱) [ئاوه‌لناو] بی‌پشتیوان؛ بی‌په‌نا. (۲) بی‌پناوان. (بی‌پناه؛ بی‌خانه‌دار).

بی‌دانه: (۱) [ئاوه‌لناو] بی‌ناوک؛ بی‌ده‌نک؛ بی‌توم. (بی‌هسته) (۲) [ناو] جو‌ریک‌ترییه که‌ده‌نکی نییه. (انگور بیدانه) (۳) [ناو] ناوکی بی؛ ده‌نکی به‌هی. (دانه‌به)

بی‌داوی: [ئاوه‌لناو] له‌پران نه‌هاتوو. بی‌دوایی. بی‌ته‌واو بوون. (بی‌پایان)

بی‌دایی: [ناو] بی‌دای؛ هاوار له‌زولم و بی‌ئینسافی و بی‌عه‌دالته‌تی و بی‌دایی. (بیدادی) بی‌ددان: [ئاوه‌لناو] که‌ل؛ ته‌واو دیان که‌وتوو؛ بوونه‌وه‌ری بی‌دیان یا بی‌مینای دیان وه‌ک ئارمادیلو یان میلووره‌خوره. (بی‌دندان)

بی‌دل: [ئاوه‌لناو] (۱) بی‌چه‌رگ؛ ترسه‌نووک. (تر سو) (۲) : دل‌مردوو؛ بی‌هه‌وه‌س و ئاره‌زووی دل‌داری؛ بی‌دل‌وده‌ماخ و خه‌مبار. (دل‌مرد)

بی‌دلخه: ناوی هه‌فته‌ی دووه‌می ئاخ‌مانگی زستان. (نام هفته‌دوم اسفند ماه)

بیدمشک: [ناو] جوړی ږووه کی بون خوشه
 که له شیرینی سازیدا که لکی هه یه،
 عاره قه که یشی ده گرن. (بید مشک)
 بی دوا: بی پاش؛ بی دوی؛ بی نه نجام؛ دوا ږاو.
 (بی انجام)
 بیدوړ: (ف. گیو) [ئاوه لئاو] (۱) به هیز؛
 به قووه ت. (زورمند) (۲) به پړیز؛ پړیزدار.
 (محترم)
 بی دو، ژمند: (۱) هه لپه رین بی دو ت.
 (رقصیدن بدون دختر) (۲) (ب) به هه موو
 شت و هه موو بارودوخی رازیوون. (کنایه بهر
 چیز راضی بودن)
 بی دوندان: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) (ب) و جاخ-
 کوپړ؛ نه زوک؛ شوین ږاو. (اېتر. اجاق کور)
 بی دونه: (ف. گیو) منډال له دووا به جی
 نه ماو. (بی فرزند)
 بی دوو: [ئاوه لئاو] (۱) بی دوو که ل؛ (۲) (ب)
 بی که لک بی خاسیه ت؛ بی خیر. (بی دود؛ بی-
 خاصیت)
 بیده: فد: (۱) [ناو] فسوواره ی ئاوده س
 فهرنگی. (۲) [کاری ئه مری] بیده به نه-
 و بیده ری. (۱ و آید به بده)
 بی دهراف: بی دهراف؛ بی دهر فته؛ بی موله ت.
 (بی فرصت)
 بی دهر د: [ئاوه لئاو] (۱) بی غم؛ بی ږه نج؛ بی
 نازار. (بیدرد) (۲) سست و بی خه یال و بی-
 مشوور؛ که مته رخه م. (بی درد)
 بی دهر دی: [ناو] بی ژانی؛ حاله تی بی ږه نج-
 بوون؛ بی په روښی؛ بی هه سستی له ئاستی
 ږوودوی دل ته زیندا؛ (ب) بی ږه گی؛ بی-

دهماری؛ بی خه یالی. (بیدردی)
 بی دهر دیسه ر: [ئاوه لئاو] بی گرفتاری؛ بی-
 نه رک؛ بی کیشه؛ بی گرفتو گیری؛ بیسه ریښه.
 (بیدرد سر)
 بی دهر مان: [ئاوه لئاو] (۱) بی عیلاج؛ له عیلاج
 نه هاتوو؛ له چار نه هاتوو. (۲) (ب) دهر دی که
 چاره و دهر مانی نییه. (بیدرمان)
 + بی دهر س: (۱) [ئاوه لئاو] بی دهر س لات. (بی
 قدرت) (۲) دستی نییه. (بیدست)
 بیده سته ر: ف اند؛ ناوی سه گی ئاوی.
 (بیدستر؛ سگ آبی)
 بیده سنو یز: که سیک که دهر سنو یزی شکابی یان
 دهر سنو یزی نه ییت. (بی وضو)
 بیده سوپا: [ئاوه لئاو] بیده ستوپا؛ (ب)
 سروسه پول؛ دهره سوسان؛ بیده سه لات؛
 کارلینه هاتوو. (بی دست و پا)
 بیده سه لات: [ئاوه لئاو] حاله تی دهره س
 نه ږویشتن و کارلینه هاتوو یی؛ بی قودره تی.
 (بی تسلط)
 + بی دهر م: (۱) خاوه خاو ده کا له خوار دنا؛ (۲)
 [ئاوه لئاو] تانجییک که له وهختی ږاودا درهنگ
 نچیر هه لده گری و دهر سارده. (کم و یواش
 خوردن؛ تازی که در گرفتن شکار فرزند نباشد.)
 بی دهر موزمان: [ئاوه لئاو] سروسه پول و
 قسه نه زان؛ که م قسه. (بی سرو زبان)
 بی دهر می: [ناو] (۱) حاله تی حه یوانی که
 خاوه خاو ده خوا یا که م ده خوا؛ دهر ساردی.
 (حاله ت حیوانی که کم غذاست یا یواش غذا
 می خورد) (۲) قسه نه زانی؛ بی دهر موپلی. (کم
 حرفی. ناصیح)

بیدنگ کردن: [چاوه،ت] رازی کردن بُو
 ندرکاندنی نه هیئی و قسه نه گیرانه وه؛
 خاموش کردن وه ک: زادیو که بیدنگ که؛
 به ستنی دهم و دنگ لیبرین؛
 دهم کو تکر دن. (ساکت کردن)

بیدنگی: [ناو] (۱) حاله تی دنگ لیو نه هاتن
 په نه مووسی. (بی صدایی) (۲) ماتی و پیش
 خواردنه وه؛ نارامی. (خاموشی و افسردگی) (۳)
 باسی نه هیئی نه کردن؛ بیدنگی لی هیئان.
 (خاموشی)

بی دهم: (۱) [ناوه لئاو] شتی که قایم نه بی؛
 بهرگه نه گر. (دزی پتهو) (۲) [ناوه لئاو] بی-
 داوی؛ بی نوایی؛ ناپایه دار. (زولمی زالم بی-
 دهمامه). (بی دوام)

+ بیر: [ناو] زهوی وشک و بایر. (زمین-
 خشک و بایر)

+ بیرا: [کاری ثمیری] بیرا؛ بیرانه؛ بی هیینه؛
 باوره. (بیاور)

بی پ: [ناوه لئاو] بی ثابین؛ بی عه قیده؛ بی-
 په وشت؛ بی نه زمر؛ بی پگه. (بی عقیده؛ بیراه)
 بیراخ: [ناو] پرچم؛ ئالا؛ به یداخ؛ به ندیر؛
 بهیره ق (پرچم)

+ بیرازتن: په ندلیدان بُو له بهین چوونی
 تهره شوئی و زوئگی له زمو یدا. (زه کشی)
 بیرافک: [ناو] سهول بیلی به له م؛ بیلاوک.
 (یارو)

بیراق: [ناو] بهیره ق؛ ئالا؛ < به ندیر. (پرچم)
 بیراهی: له فکردا؛ له بیر کردنه وه؛ له نه-
 ندیشه دا. (دراندیشه بودن)
 بیرایی: [ناو] لاپیی؛ که چ رهوی. (گمراهی)

بیر بر: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) زیره ک؛ وشیار.
 (هوشیار)

بیر بر وک: [ناو] کرمیکی فوسفور په به شه و
 دهره وشی؛ گول ته ستره. (کرم شب تاب)
 بیر ته سکی: [ناو] می شک و شکی؛ مزی
 هسکی؛ (ب) نه زانی. (تنگ نظری نادانی)
 بیر تیز: [ئاوه لئاو] بیر قوول؛ زانا؛ زیره ک؛
 وشیار. (اندیشمند)

بیر دوش: [ناو] بیر دوش؛ سه تلی دوشینی
 مالت؛ بیر. (سطل شیر دوشی؛ شیر دوش)
 بیر قوول: [ئاوه لئاو] تیکه یشتوو؛ عقلدار؛ به فکر.
 (اندیشمند)

بیر کردن: [چاوه،ت] (۱) فکر کردن له کاری.
 (تفکر) (۲) تاسه کردن؛ تامه زرووی دیتن؛
 (مشقاق دیدار) (۳) ههروه ها له بیر کردن؛ فه-
 راموش کردن. (فراموش کردن)

بیر کردنه وه: [چاوه،ت] فکر کردنه وه؛ به دل
 ورد بوونه وه له مبه سستی. (اندیشیدن. تفکر)
 بیر کووپ: [ئاوه لئاو] بیر قوول؛ بیر تیز؛ به ئاوه ز.
 (با هوش اندیشمند)

بیر کووت: زیدی شاعیری رُوشن بیر عه بدولا
 په شیو. (اسم دهی دست)

بیر که ز: [ناو، یک] (۱) فکده کاته وه. (فکور)
 (۲) بیر هه لکه ن. چاه کن)

بیر که فتن: [چاوه،ت] (۱) بیر که وتن؛
 بیر که وتن وه؛ هاتنه وه یاد. (یاد آمدن) (۲)
 که وتن وه یاد. وه بیر خو هیئان. (بیاد آوردن)
 بیر که وتن وه؛ هاتنه وه یاد. (یاد آمدن)

بیرگ: شوینی بیر کردن؛ بیرگه. (جای جمع
 شدن گلبرای دوشیدن)

بیرگه: [ناو] (ب) میسک. (نفر)

بیرگهش: [ئاوه‌لناو] پوښنیر؛ تیکه‌یشتوو؛
پیشکه‌وتوو ی هزری؛ دزی دواکه‌وته.
(روشنفکر)

بیرم: (۱) [له‌چاوغه‌ی هینان] بینم؛ بهینم
(بیاورم) (۲) [ناو] به‌نداډ؛ به‌نداو.
(سد) بیرمشک: [ناو] بیدمشک؛ داریکه‌له‌بی
ده‌چی؛ عاره‌قی بیدمشکی لیده‌گیری.
(بیدمشک)

بیرموک: [ناو] داری قه‌زوانی که به‌ره‌که‌ی
ورده؛ به‌نه‌وشوک. (درخت ون ریزدانه)

بیرنامه: [ناو] یادنامه. (یادنامه)
بیروبه‌رتک: [ناو] خه‌نه‌گورگه؛ خه‌نه‌تیلکه؛
قریزبه‌رد؛ گه‌نمه‌به‌ردیله؛ به‌لخ‌کوچک؛
گله‌وه‌زه؛ خه‌نه‌به‌ردیله؛ به‌لغه‌کوچک؛
کریزه‌به‌رد. (گل سنگ)

بیرو: [کاری نهمری] (۱) وه‌ره؛ بی. (بیا) (۲)
وه‌رموه؛ بیرومه. (برگرد)

بیروپا: [ناو، ت] (۱) پرس‌ومه‌س‌له‌حه‌ت (۲)
ثاقیده و بوچوون؛ نه‌ندیشه و پا. (اندیشه
ونظر)

بیرورد: [ئاوه‌لناو] بیرهووپ؛ وردبین؛ زور
سه‌رنج‌ده‌ر. (اندیشمند)

بی‌پو‌زی: [ئاوه‌لناو] (ب) که‌م‌پ‌زق؛ که‌م-
ده‌رامه‌د؛ چوله‌که‌پو‌زی. (بی‌روزی)

+ بیروڤ: [ناو] تووکی به‌رگ. (موی زهار)
بیروکه: خه‌یالی به‌میشک‌داهاتن؛ گه‌ل‌اله‌ی‌ئه-
ندیشه‌یی و فکری. (خیال)

بیرووت: به‌یرووت؛ پیته‌ختی لوبنان.
(پایتخت لبنان)

بیرووک: [ناو] به‌رک؛ گیرفان. (جیب)

بی‌پو‌ومه‌ت: [ئاوه‌لناو] بی‌ناپروو؛ بی‌بایه‌خ؛
بی‌پیز. (بی‌آبرو)

بی‌ره: (۱) بهینه. (بیاور) (۲) په‌وتی‌بیری‌کردن؛
پانه‌بیره. (کارشیردوشی در جای مخصوص)

بیرهاتن: وه‌بیرهاتنه‌وه. (یاد افتادن)
بیره‌یا: [ناو، ت] به‌ییل‌شن‌کردن و خه‌رمان
به‌یاکردن؛ بیله‌با. (باییل خرمن راباد دادن)

تیینی: (ل) هندی‌جار دم‌پته‌(ر) وه‌ک‌بیل؛
بیر، مال؛ مار

بیرمیره: [ناو، ت] وازو‌زی؛ پارایی. (وه‌ک
مه‌په‌کیوی بیره‌بیره‌خوم). (فولکلور) (فرار
کردن و واپس نگرستن اهو؛ حالت تردید)

بی‌رحم: [ئاوه‌لناو] دل‌په‌ق؛ بی‌به‌زه‌(بیرحم)
بیره‌دا؛ به‌ئیرمه‌دا؛ ویقه؛ قیره‌پا؛ قیره‌ی‌دا.
(ازاینجا)

بی‌ره‌زا: [ئاوه‌لناو] (۱) په‌زاگران؛ ناشیرین.
(زشت) (۲) دپنده و بی‌نه‌مان؛ نه‌و سه‌گه
زور بی‌په‌م‌زایه‌ثاوقه‌ی هه‌موو که‌س ده‌بی.
(درنده‌خو)

بی‌ره‌و: [ک‌بیرو] (۱) وه‌ره؛ بی. (بیا) (۲) وه‌رموه؛
بگه‌پو‌وه. (برگرد و بیا)

بی‌په‌واج: فد: [ئاوه‌لناو] بی‌په‌وه؛ قه‌لب.
(بی‌رواج)

بی‌په‌واجی: [ناو، به‌ره‌می چاوغه] که‌سادی؛
بی‌په‌وی. (بی‌رواجی) بیره‌وخه‌ر: [ناو، بک]
ئه‌وه‌که‌سه‌وه‌بیر ده‌خاته‌وه؛ به‌یاده‌ینه‌ر؛
بیرخه‌رموه. (بیاد آورنده)

بیره‌و‌کردن: [چاوغه‌ت] بیرکردنه‌وه؛ فکر
کردنه‌وه؛ چوونه‌نیو فکر مه‌ (فکر کردن)

بیږه ونه ق: [ټاوه لټناو] (۱) بیږه واج. (۲) بی-
شه ووق. (۳) سیس؛ ژاکاو. (بی رونق) بیره وهر:
[ټاوه لټناو] خاومنی بیر و هوښ. (هوشمند)
+ بیره وهری: [ناو] له بیرماو؛ به یاد ماو؛
سه رگوره شته و پروداوی قه دیم؛ خاتره.
(خاطره)

بیرمه لقه نندن: [چاوه گهت] بیر هه لکه نندن؛
چال اوچیکردن. (چاه کنی)

بیږیا: [ټاوه لټناو] بیږی؛ پاست؛ موخلیس؛
بیږی گری؛ بیږو؛ بیږیل سه میمی؛ دوستی
بیریا: دوستی گیانی. (بیریا)

بیږی بیږی: فد؛ اند؛ فرد؛ ناوی نه خوشینیکی
ماسوولکه و پوکه به هووی که م بوونی
ویتامین بی وه توووشی ټینسان ده بی. (بری
بری)

بیږیږی: [ناو بهرهمی چاوه گه] پیسواپی؛ بی-
حورمه تی بی حرمتی)

بیږیش: (۱) [ټاوه لټناو] کوښه؛ لووسکه؛ بی-
تووک. (کوسه) (۲) پش تاشراو. (بی ریش)
بیږی کرن: (۱) ټاډال ډوشین له بیږگه. (۲)
مهږه ټانه وه بو بیږی. (گوسفندان را در جای
مخصوص دوشیدن بردن)

بیږیک: [ناو] بهرک؛ گیرفان. (جیب)
بیږ: [ناو] ټیشتی؛ (۱) ټه گهر بیږ له بیږاریه وه
هاتی بی واتی ټیشتی نادا. (۲) ټه گهر وها نه-
بیټوو واتی ټیشتی بدا ده بی قیزیش به واتی
ټیشتیایی دما (قیزو بیږ) ده بیته دوو وشه ی دږ
مانای لیکدراو، یاخو (قیز) یش ده بی واتی
ټیشتی بدا، که ږه نگه ټه مه له پاستیه وه
نریکتر بی چوونکی ده لیږن: قیزم ده با: بیږم

ده با، به لام لیږه دا جیځای (قیزو بیږ) بریک لیږ
ده بی. بروانینه قیزو بیږ له فهره ننگه گانی
دیکه دا، که واتی دل هه لشیوان دهدا.
بیږاری: [ناو] (۱) هه راسانی؛ چارزی؛ وه ره
زی. (۲) بیږاری؛ بیږه می. (بیږاری؛
بیدهانی)

بیږال: [ټاوه لټناو] (ف. گیو) ترسه نوک؛ بیږراو؛
بیږاور. (ترسو)

بیږراف: [ټاوه لټناو] بیږاور؛ ترسه نوک؛ بی-
زاله؛ دږی دل قایم. (ترسو)

+ بیږراو: [ناو بیک و بهر] (۱) له
به رچاوکه و تووی؛ له خواردنی قیز هه-
لشیوانه وه (زده شده) (۲) مه لی توږاو
له هیالنه؛ له هیالنه بیږراو. (پرنده از آشیان
فراری) (۳) [ټاوه لټناو] بیږراو؛ ترسه نوک؛
بیږال. (ترسو)

بیږمان: (۱) زمانی نییه؛ (۲) [ټاوه لټناو] لال؛
(ب) خاموش؛ بیږسه. (ب) بیږه موپل. (بی
زبان)

بیږبو کردن: [چاوه گهت] قیزو بیږ کردن.
(احساس اشمئزاز بکسی دست دادن)

بیږوک: [ناو] بیږبو؛ ټه و ټنه که هیزده بیټ؛
(ټنه ک کو مه هان ده بهت). (زنی که حیض
می شود)

بیږوک: ټن له کاتی ټاوس بووندا تا مندا ل
بوونی. (زن آبستن تاروز وضع حمل)

+ بیږه: [ناو] (۱) بیږگ؛ بیږوو؛ مه گیرانی.
(ویار) (۲) جوړیک دراوی بیږخه. (نوعی پول
بی ارزش)

بیږه: [ناو] سیراج؛ سیریز؛ ژازی. (کتخ. شیراز)

بیژهاتن: [چاوهگهت] قیزهاتن؛ دل‌هه‌لگرتن؛
 چون بیژت هات‌هه‌شته بخوی؛
 (مشمئز نشلن از دینن یا خوردن چیزی)
 بی‌زه‌حمه‌ت: (۱) بی‌ته‌رک و ده‌ردیسه‌ری؛
 (۲) وشه‌بیکه بو‌ئی‌جازه‌گرتن یا پ‌یگه دان؛
 (ب) زه‌حمه‌ت نه‌بی. (بی زحمت)
 بی‌زه‌ر: [ناو] جو‌ری داربی؛ بی‌زه‌رد. (نوعی بید)
 بی‌زه‌وق: [ناوه‌لناو] (۱) بی‌شوق؛ سیس؛
 ژاکاو؛ بی‌که‌یف. (۲) بی‌سه‌لیقه؛ که‌چ
 سه‌لیقه. (بی‌ذوق)
 بی‌زه‌ره‌ر: (ف. گیو) ر‌زیو؛ پیس؛
 قیزه‌ل‌شیوین؛ چل‌گن؛ چه‌په‌ل؛ بی‌زه‌ینه‌ر.
 (فاسد؛ چرکین)
 بی‌زیان: (۱) <بی‌زران. (۲) بی‌زیان؛ بی‌زه‌ره‌ر.
 ۲ (بی زیان)
 بی‌زما: بی‌زما؛ لی‌باسی ناسکی تاییه‌ت بو‌ناو
 مال و خه‌وتن. (بی‌زماه)
 بی‌ژان: (۱) گیای شابه‌نگ؛ بو‌ژان؛ (بومادران)
 (۲) دابی‌ژان؛ گول‌ه بارانی به‌تون‌دی و کون
 کون کردن‌ی نامانج؛ (تیرباراندن) (۳)
 ته‌قاندنه‌وه به‌هیله‌ک؛ بی‌ژانه‌وه و دابی‌ژان.
 (الک کردن)
 بی‌ژاندن: [چاوهگه‌ت] (۱) دابی‌ژاندن؛ وه‌به‌رگول‌ه
 دان به‌موسه‌لسه‌ل یا به‌تیرنه‌ندازی له
 سه‌ریه‌ک. (گلوله‌باران) (۲) به‌هیله‌کدا کردن.
 (الک کردن)
 بی‌ژانه‌سیاوه: [ناو] گیای بو‌وژانه‌سیاوه؛ په‌شه
 شابه‌نگ؛ بو‌وژانه‌ی کیوی. (برنجاسف)
 + بی‌ژین: [له‌چاوه‌گی بی‌ژتن] (۱) بلی‌ین؛
 بو‌وشین؛ بی‌ژین؛ له‌بی‌ژه و بی‌ژتن؛ گوتن و

وتن). (بگوئیم گفتن)
 بی‌ژگه: [وته] جگه؛ جیا له‌وه؛ بی‌جگه؛ به‌جگه؛
 ژبلی؛ بلی (بجز)
 بی‌ژلک: [ناو] بی‌ژلک؛ بی‌ژوو؛ ویده‌چی (لک)
 له‌[لخ] وه‌هاتیو و تورکی‌بی‌ت. (حرامزاده)
 بی‌ژموته: [ناو] بی‌ژک؛ بی‌ژوو؛ بی‌ژلک؛ بی‌ژی؛
 زول؛ هه‌رامزا؛ هه‌رامزاو؛ هه‌رامزاد. (حرامزاده)
 + بی‌ژن: (۱) [ناوه‌لناو] بی‌ژه‌ژن. (زن بی‌وه) (۲)
 [ناوه‌لناو] بی‌ژن؛ پی‌او‌ی که‌ژنی نییه.
 (سه‌لت). (بی زن) (۳) [وته] بلی‌ین؛ بی‌ژن؛
 بو‌وشن. (بگویند)
 بی‌ژنده: [ناو، بک] بی‌ژه‌ر؛ قسه‌که‌ر. (گوینده)
 بی‌ژنی: [ناو] په‌به‌نی؛ سه‌لتی؛ حاله‌تی پی‌او‌ی
 بی‌هاوسه‌ر. (مجردی. بی زنی)
 بی‌ژو: [ناوه‌لناو] زور‌بلی؛ پ‌ری‌ژ. (وراج)
 بی‌ژوک: [ناو] (ف. گیو) (۱) جی‌گای کو‌بوونه‌وه
 بو‌ئاخفتن. (جای تجمع‌برای حرف زدن) (۲)
 [ناوه‌لناو] بی‌ژوک چه‌نه‌باز؛ زور‌وی‌ژ؛ فرمو‌ی‌ژ.
 (حراف)
 بی‌ژوکه: [ناو] (۱) زوله‌ک؛ دهنکه‌گه‌رمه‌شانی
 نه‌توقیو له‌بر‌ژاندندا. (دانه‌ذرت نشکفته‌در
 چسفیل). (۲) به‌مندالی نه‌سره‌وت و شه-
 یتان و هارو‌ه‌اج؛ دمل‌ین. (بچه‌نا‌آرام) (۳)
 دانه‌وی‌له‌ی نه‌کول. (دانه‌بنشن دیر پخت)
 (۴) دهنکه‌دانه‌وی‌له‌ی نه‌کولیو له‌ناو گرار و
 چیش‌تدا. (دانه‌بنشن نه‌پخته) (۵) دهنکه‌میوه‌ی
 نه‌گه‌یش‌توی ناو کو‌گای میوه‌ی گه‌ییو. (دانه
 میوه‌نرسیده در انبوه‌میوه).
 + بی‌ژه: (۱) کار، ته‌مری [بلی؛ بی‌ژه؛ بو‌وشه.
 (بگو) (۲) وته؛ قسه. (سخن)

بیژەر: [ناوبک] ویژەر؛ قسه کهر. (سخنگو)

بیژی: [ناو] بیژوو؛ غهیری عهسل؛ شاخه ولقی
زیادی دار؛ زوله کی بریشکه. (حرامزادم)
بیژیار: [ناوبک] ویژەر. (گوینده)

بیژیتی: [ناوبه رههمی چاوگه] زولی؛ حه رام-
زایی؛ به فیلی. (حرامزادگی)

بیسات: [ناو] بسات؛ نه سپایی سه ر سفره ی
زماوه ند و میوانی؛ بیساتی سه ماوه ر؛ وه ک
ئیسکان و نالبه کی و قوپی و که شه ف...
سفره یا گاریه ی ورده واله فروشی که نار
شه قام. (بسات)

بیسات شیواندن: [چاوگه ت] (ب) کاری
که سیک تیکدان؛ بیسات تیکدان؛ (ب)
مه جلیس شیواندن. (بساط بهم زدن)

بیسار: فد؛ فیسار؛ جیناوی که سی گوم
(نادیار)؛ له گهل فلاندا دی؛ فلان و بیسار؛ فلان-
وفیسار. (بیسار)

بی سام: [ئاوه لئاو] بی ترس؛ بی واهیمه؛
ترس هینه ر نییه؛ بی زافته. (بدون واهمه؛ بی-
ابهت)

بی سامانی: [ناو] بی سامان بوون؛ فه قیری و
هه ژاری و بی نه نوایی. (بی سامانی)

بیسانچی: [ئاوه لئاو] بیستانه وان؛ بیستان
ده چینی و ناگای له بیستانه. (بوستانچی)

بیستانچایی: ند. [ناو] جای به تورکی؛ چوم،
بیستانی بهر چوم؛ بیستانی ناوی؛ بیستانی بهراو
که له چوم ناویدری. (بوستان لبرودخانه)

بیسترو؛ اند؛ فد [ناو] جیگای خوراک و نوشابه
فروشتنی هه رزان بایی که له هیندی
کیشوهر (ولات) دا تاییه ت به چینی هه ژارانه.

(بیسترو)

بیستوک: [ناو] که رهسته ی یاریده دهری
گوی گرانه بو باشتربستن. (سمعک)
بیستوک: نامیری دهنگ هیهر و دهنگ بهر له
ته له یفووندا. (گوشی)

بیستوون: (۱) به غستوون؛ به غستان،
ولاتی خودایان و گهوران؛ (سرزمین خدایان)
بی کوله که؛ (بدون ستون) (۳) کیوکه له
کرماشان. (کوهیست در کرمانشاه)

بیسته: [کاری نه مری له چاوگه ی
ویستان] بیسه؛ بویسته؛ راههسته. (بایست)
بیستیار: (۱) بیسه ر؛ گویگر؛ گویدا ته پین؛
گوهدار. (شنونده) (۲) (ب) سیخور؛ فسوس.
(جاسوس)

بیستیک: [ناو] نهستیولک؛ ئاسنی سه ر
ته نوور. (تکه آهنی روی تنور که دیگ رانگه
میدارد)

بیسته مین: [ئاوه لئاو] له پله و پایه ی
بیسته مدا؛ له ژماره ی بیسته مدا. (بیستمین)
بیسک: [ناو] ثان؛ دهمیکی کورت. (آن)

بیسکان: ثانیکی تر؛ تاو یکی تر. (لحظه دیگر)
بیسکار: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) جنیو فروش؛
نازار دهر. (بد دهن؛ آزارنده)

بیسکاری: [ناو] (ف. گیو) بیسکانی؛ جنیو فروشی؛
نازار دهری. (نا سزا)
بیسکانی: کیسکاری.

بیسکویت: فد [ناو] جوژی توشه له ئارد و
شه کر. (بیسکویت)

بی سمه ت: [ئاوه لئاو] بی سمه ت؛ بی ترس؛
بی ئیحتیات. (بی احتیاط)

بی سوو: نه مانی هیژی دیتن؛ کهم سوو. (کم سو و بی فروغ)

بی سوو: (۱) [ناو] بی سو؛ بوسه؛ په بهت؛ کوله. (کمین) (۲) [بهند] بی سوو؛ بی گومان؛ بی شک. (بی گمان)

بی سوود: [ئاوه لئاو + ناو] بی موفا؛ بی قازانج؛ بی سوود؛ بی قازانج؛ بی پریا؛ بی بهره. (بی سوود)

بیسه: [کاری ته مری له چاوگه ی ویستان بیسه؛ بوهسته؛ پارهسته. (بایست)

بی سه بر: [ئاوه لئاو] بی موله؛ نا تارام؛ به له ز؛ بی تاقفت. (بی صبر)

+ بی سه ر: [ئاوه لئاو] هر شت که سه ری نه بی؛ بی که لک؛ بزړ؛ بی شوین. (بی سرگم)

+ بی سه روبن: [ئاوه لئاو] (۱) زور دوور و دریژ؛ بی نه ول و ناخر. (بی سروته) (۲) تیکه ل

پیکه ل. (بی سرو تهو آشفته)

+ بی سه ر و زمان: [ئاوه لئاو] (۱) نه خوشی که له زمان که وتبی. (مریض از حرف زدن عاجز. (۲) بی ده موپل وقسه نه زان. (بی سرو

زبان)

بی سه روسامان: فد: (۱) [ئاوه لئاو] بی سه روبه ره و شیواو؛ ئالوز. (۲) بی دار و مال و بی نه نو؛ بی

مال و هاوسه ر. (بی سه روسامان)

+ بی سه ر و سه دا: (۱) [ئاوه لئاو] بی ده نگ؛ بی هه راو هوریا. (بی سه ر و سه دا) (۲) جیگای

خه لوه ت و بی ده نگ؛ نه مه و تاغه زور بی سه ر و سه دا یه. (دنج) (۳) کردنی کاری

به په نامه کی و به هیواشی و بی ده نگ. (بی سر و صدا)

بی سه ره: [ئاوه لئاو] بی خاوهن؛ ئالوز.

(بی صاحب، بینظم)

بی سه ر ه تا: [ئاوه لئاو] نه زه لی؛ بی چاوگه؛ بی

چاوانه و بی سه ر چاو. (بی ابتدا)

بی سه لیه: [ئاوه لئاو] (۱) بی زه وق. (بی ذوق) (۲) تینه گه ییو و بی عه قل. (بی شعور)

بی سه مه ر: [ئاوه لئاو] بی موفا؛ بی به هره؛ بی سوود؛ بی بهر. (بی بهره)

بی سه واد: [ئاوه لئاو] نه خوینده وار؛ که سیک نه توانیت بنووسیت و بخوینیت هوه. (ب)

که سیک که له باری زانستیه وه زور پر بار نه بی. (بی سواد)

بی سه وادی: [ناو] نه وانی؛ بی سیواتی؛ نه خوینده واری؛ (ب) که م ناگایی له باری

زانسته وه. (بی سوادی) بی سیره ت: [ئاوه لئاو] (۱) بی ته خلاق؛ بی

ناکار. (بی اخلاق) (۲) نابرو و چوو؛ بی بن کراو به نارهوا؛ بن پړاو. (بی سیرت)

بیسیک: [ناو] له زمانگه لی پروگرام نوو سینی کامپیو تیر. (از زبان های برنامه نویسی

کامپیوتر)

بیسیم چی: [ناو] له سه ریسیم (بیته ل) کارده کا؛ بیسیم هه لگر له ته رته شدا. (بیسیم

چی)

+ بیش: [ئاوه لئاو] بهند؛ زیاد؛ که مو بیش؛ که م تا بیش؛ که م تا زور. (بیش)

بی شاتوشووت: بی هه راو هوریا و شیته شیت؛ (ب) [ناوت] بی پیکلام؛ بی ته بلیغات؛ بی

بانگه شه؛ بی بالکاشه؛ بی پروپاگاندا. (بی تبلیغات)

بی شاخ: کول؛ هه ر حه یوانی شاخداریک (وه)

ک بزَن) که شاخی نمبیت. (بی شاخ)
 بیشتر: فد: [ئاوه لئاو + بهند] بیشتر؛ زیاتر؛
 فیشتەر. (بیشتر)
 بیشک: (۱) [ئاو] لانکه؛ بیشکه (گهواره)
 (۲) [بهند] بی شک؛ بی گومان. (بی شک)
 بی شکست: [ئاوه لئاو] (۱) کۆل نه ده؛ بی
 نکوول. (۲) ساغ؛ نه شکاو. (بی شکست)
 بی شوخی: راسته قینه؛ بی گالتیه؛ (ب) بو
 پرسکردنه، به راسته؟ شوخی ناکه ی. (جدی؟)
 بی شوو: [ئاوه لئاو] (۱) بیشو؛ بیژمار؛ بیداد؛
 بی حده؛ (بیشمار) (۲) [ئاو] بی میرد؛ (بیوه زن).
 (بی شوهر)
 بی شهرت: بی مهرج؛ بی دانانی مهرج؛ هیچ
 شهرتی له بهین دانه بی. (ب) [ئاوه لئاو]
 شهرت شکین و بیوه فا. (بی شرط؛ بی وفا)
 بی شه رت وشو: [ئاوه لئاو] بی شهرت وشوین؛
 بی وفه؛ بی قهول؛ بی قهول وقه رار؛ بی به لین.
 (بیوه فا)
 بی شهرتوو شوین: کبی شهرت وشو.
 بی شهرتی: [ئاو] شهرت نه بردنه سهر؛ شهرت
 به جی نه هینان؛ بیوفایی به قه رار و په یمان.
 (بی شرطی)
 بی شهرعی: کاری دوور له نایین وشهرع؛
 کاری خیلاف؛ کاری خراپ وغهیری
 شهرعی. (بی شرعی)
 بی شهریک: [ئاوه لئاو] بی هاوبه ش؛ (ب) ته
 نیا؛ ب. (خوای بی شهریک) (بی شریک)
 بیشهنگ: (۱) [ئاوه لئاو] گرینوک؛ که سیک که
 زور بگری یا زوو دهستبکا به گریان؛ (۲) بی-
 شهنگ شوپه بی

(همیشه گریان؛ بیدمجنون)
 بی شه هامهت: [ئاوه لئاو] بی جه رگ؛ بی
 جگه ر؛ قزه؛ ترسه نوک؛ بی غیرهت؛ بی زاله
 (بی شهامت)
 بیشی: بیشه؛ میسه. (بیشه)
 بی شیل: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) ناشیرین؛
 ناپوخت. (زشت)
 بی شیه وپله: [ئاوه لئاو] بی ده غه لی و فیلبازی؛
 پاک و ساده. «گوفاری مهباد ۱۱۲» (بی شیه-
 پله)
 + بیعار: فد: بوی هه یه له وشه ی (بیعیار)
 فارسییه وه هاتبی عار و اتا عه یب و نهنگ
 له فارسییدا ئه م دژواتایه هه یه. (بیعیار)
 بی عارهق ده رچوون: [چاوه گهت] (ب) بی-
 دیتی تازار و عه زیته ده ربا زبوون؛ (ب) له
 سزای تاوان ده ربا زبوون. (معادل مفت در
 رفتن)
 بی عورزه: [ئاوه لئاو] بی لیاقهت؛ سووک و
 چروک؛ نالایق؛ (ب) کار لینه هاتوو. (بیعرضه)
 بی عوز روبه هانه: بی لامو جوومی؛ بی پربیانوو.
 (بی عذر و بهانه)
 بی عه جمان: [ئاوه لئاو] بی حه جمان؛ نه سهرت؛
 بی ئوقره؛ بی ئارام و قه رار. (ناآرام)
 بی عه جه له: به کاوه خو؛ به ئارامی؛ بی له زوبه ز.
 (بی عجله)
 بی عه مهل: [ئاوه لئاو] بی حه مهل. (۱) بی
 کرده وه. (۲) (ب) کابرا پیاویکی بی عه مه له؛
 هیچ کاریکی خراپ ناکا. (بی عمل)
 بی عه یب: [ئاوه لئاو] ساغ؛ دروست؛ بی ئیراد؛
 بی ئاهوو؛ (بی عیب)

بی‌غهرمز: [ئاوه‌لناو] بی‌کینه؛ بی‌یوغز؛
 راست‌و‌په‌وان؛ (ب) بی‌لایه‌نگری‌یان دوزمنی؛
 بی‌نه‌زهر له قه‌زاوت‌کردندا. (بی‌غرض)
 بی‌غهم: [ئاوه‌لناو] غهمی‌نبیه؛ که‌مته‌رخه‌م.
 (ب) ئه‌رخایه‌ن‌به، بی‌غهم به؛ خه‌مت‌نه‌بی؛
 نیگه‌ران‌مه‌به. (بی‌غم)
 بی‌غیره‌ت: [ئاوه‌لناو] نامووس‌فروش؛ (ب)
 نیشتمان‌فروش؛ نایپاو؛ خو‌پ‌ری؛ بی‌په‌گ.
 (ب) ترسه‌نو‌ک؛ قه‌ز؛ بی‌شه‌هامه‌ت. (بی‌
 غیرت)
 بی‌فرمان: [ئاوه‌لناو] بی‌کار؛ نیش و فرمان‌بی-
 نه‌سپیر‌دراو؛ [ناو] بی‌فرمان؛ سه‌یاره‌یی‌ک که
 رو‌لی نه‌بی‌یان؛ رو‌له‌که‌ی خه‌لاسی (بو‌شی)
 بی‌یان‌خراب‌بی. (بی‌کار؛ بی‌فرمان)
 بی‌قه‌ن: [ئاوه‌لناو] به‌دفعه‌ر؛ ناشیرین؛ ودم
 خراب؛ شووم. (شوم و بدیمن)
 بی‌قه‌ره‌نگ: [ئاوه‌لناو] بی‌که‌لتوور؛ بی‌
 نه‌ده‌ب. (ب) دوا که‌وتوو؛ ئاداب‌نه‌زان؛ دوور له
 شارستانییه‌ت. (بی‌فره‌نگ)
 بی‌قه‌هی‌ت: [ئاوه‌لناو] بی‌شهرم؛ بی‌ئا‌بروو؛ بی-
 حه‌یا. (بی‌آبرو)
 بی‌قان: (۱) هین؛ وانیک؛ ئه‌و‌کی. (چیز)
 بی‌قل: [ناو] بی‌قل؛ که‌پو؛ لووت. (بینی)
 بی‌قابیلته‌ت: [ئاوه‌لناو] سووک و چروک؛
 نالایه‌ق؛ ناقابیل؛ بی‌پ‌یز. (بی‌قابلیته‌ت نالایق)
 بی‌قاچ: (۱) دوور له په‌ژراندنی‌عه‌قل‌غ‌ه‌یری
 مه‌نتیقی؛ دوور له په‌سه‌ندی‌عه‌قل. (غیر
 منتقی) (۲) که‌سی‌ک که‌پای‌نبیه؛ بی‌پا. (بی‌پا)
 بی‌قاعیده: (۱) دوور له په‌سم و په‌سووم؛
 (۲) بی‌سه‌رم‌وبه‌ره. (۳) عه‌یب‌ئیراد؛

بی‌قاعیده‌نبیه من بچم بولای ئه‌و دۆسته‌ت؟
 واتا عه‌یب‌نبیه؟ (بی‌قاعیده‌دوراز رسم و
 رسوم)
 + بی‌قام: [ناو] حه‌وز یا گو‌لی به‌قه‌د بالا‌پیاوی
 قوول‌بی؛ حه‌وزیا گومی‌په‌ی‌نه‌دا. (حوض یا
 استخر، در‌خلود دو‌متر‌گود)
 بی‌قانونی: (۱) [ناو] که‌سه له که‌سی، بی‌سه‌ره‌و
 به‌ره‌یی. (۲) زولم؛ غه‌در؛ نا‌حه‌قی؛ دوور
 له یاسا. (بی‌قانونی؛ ظلم)
 بی‌قول‌لاخ: [کنایه] بی‌سه‌روشین؛ له تور‌کییه‌وه
 هاتوو‌ه قول‌لاخ واتا گو‌ی؛ وا باو بوو ئه‌گه‌ر
 مه‌پ‌یک گورگ زگی‌د‌پیا، شوان
 گو‌ی‌چکه‌کانی ده‌هیناوه بو‌نیشانه‌ی ئه‌وه که
 گوم نه‌بووه؛ بی‌سو‌راخ؛ وندا؛ بزر. (کنایه‌گم
 شدن)
 بی‌قه‌در: [ئاوه‌لناو] سووک‌و‌چروک؛ بی‌پ‌یز؛
 بی‌حورمه‌ت. (بی‌ارزش)
 بی‌قه‌راری: [ناو] (۱) نا‌ئارامی؛ بی‌ئوقره‌یی. (۲)
 زه‌وت‌نه‌بوون و به‌ندنه‌بوون له جی‌گاییک.
 (۳) نیگه‌رانی. (بی‌قراری)
 بی‌قه‌واره: [ئاوه‌لناو] ناقولا؛ ناشیرین؛ له
 ئه‌ندازه و قه‌واره‌دا نه‌بوون؛ زه‌وی‌یان‌شتی
 پان که‌دارای که‌چ و کوو‌پی‌بی‌یان‌چوار
 گو‌شه‌نه‌بی و لار و خێج‌بی‌ت. (بی‌قواره)
 بی‌قیمه‌ت: [دژ و اتا] (۱) بی‌به‌ها؛ هه‌رزان؛
 چروک؛ بی‌ئه‌رزش؛ ناقابیل. (۲) به‌خو‌پ‌ایی؛ بی‌
 قیমে‌ت بو‌تو. (۳) (دژ و اتا) زور به‌قیمه‌ت و
 له قیমে‌ت نه‌هاتوو. (بی‌قیمت)
 + بی‌کاری: [ناو] به‌ره‌می‌چاو‌گه [(۱) په‌وتی
 نه‌بوونی کار. (۲) به‌تالی و کاتی په‌شوو‌دان و

سهر پهرژین؛ (۳) له سهر کار دهر کران و بیکار
مانه وه. (بیکاری)
بیکاری وهرزی: که سانی که شوله که یان وایه
که چند مانگ له سالد کاربان نه بی؛ وهک:
فه لاو درویننه وان که زستانان بیکارن.
(بیکاری فصلی)
بی کنج: پروت و بی لیاس؛ بی جل و بهرگ.
(بی لباس)
+ بیکوانه: [ناو] بنیشت؛ جاکچه؛ شیلای
قهزوان. (سقز)
بی کول: < بیکول.
بی کول: [ئاوه لئاو] بی که سهر؛ بی دهر د؛
بی آزار؛ ئاسوده. (آسوده)
بی کول: [ناو] کوله بی؛ بی زمر؛ بی زهر د؛
بنجه بی که له میشه دا سهوز ده بی. (بته بید
کوتاه)
بی که سوکار: [ئاوه لئاو] بی فقه کوفامیل؛ بی-
قهوم و خیش. (بیکس و کار)
بی که سی: [ناو] (۱) بی خزم و که سی؛
ته نیابالی. (۲) بی هاوده می؛ بی هاوالی؛
ته نیایی. (بیکسی)
بی که لک: [ئاوه لئاو] بی که لک؛ بی سوود؛ به کار
نه هاتوو. (بدر دنجور).
بی که لله: [ئاوه لئاو] (ب) بی نیحتیات و سه په
رو؛ که لله په ق؛ (ب) بی مه غز؛ بی عه قل. (بی
کله)
بی که موزیاد: (۱) به اندازه؛ نه که م نه زیاد.
(۲) (ب) ته و او و که مال. (بی کم و زیاد)
بی که م و که سر: [ئاوه لئاو] ته و او که مال؛ بی
که مایه سی؛ بی که م و کووری. (بی کم و کسر)

بی که یف: بی حال؛ بی شه وق؛ په شیو؛ خه مبار؛
نه خو ش. (غمگین)
بی کیر: [ئاوه لئاو] (ک) پلاوده وتری؛
به کار نه هاتوو؛ بی که لک. (بدر دنجور)
+ بیگ: [ناو] پیاده ی شه ترمنج.
(پیاده شطرنج)
بیگا: [ناو + بهند] بیگاف؛ ناوخت. درهنگ وه-
خت. (بیگاه)
+ بیگافی: [ناو] (۱) ناوه ختی؛ درهنگ وه ختی.
(ناوختی) (۲) زور مملی. (زور گوئی)
بیگانه خوازی: [ناو، بهر ه می چاو گه]
(ب) نیشتمان فروشی؛ فسوسی بو
بیگانه کردن؛ کاری بیشه رهی و دوور له
نیشتمان پهروه ری کردن بو بیگانه.
(بیگانه خواهی)
بیگانه بی: [ناو] (۱) حاله تی خزم نه بوون و
دوور له خزمایه تی. (۲) نه ناسراوی و غه ری بی؛
نامویی؛ غه واره یی؛ ناس نه کری. (بیگانگی)
بی گری: [ئاوه لئاو] راستو په وان؛ (ب) بی
قوړت و خواری؛ سه ولی بی گری؛ سه ولی
راست و بی که چ و کووری؛ (ب) بی فیل (بی
گره)
بیگله یی: له وه ختی به پی کردن میواندا ده لئین
واتا: هیوا دارم میوانداریمان جیسی گله یی و
گازنده نه بووبی. (بی گلایه) بیگو: [ناو] بوژو.
(علف بو گرفته)
بیگومان: [بهند] بی شک؛ نه رخنه یان. (بی
گمان)
بی گوناج: [ئاوه لئاو] بی سوچ؛ بیتاوان. (بیگناه)
بیگه ف: [ئاوه لئاو] گهوج؛ سهر سه ری. (احمق)

بیل: [ناو] ناخ؛ خوَل؛ خاک. (خاک).

بیلا: (۱) دوو نهوَم. (دوطبقه) (۲) باران نه گر؛ په سیو. (جائیکه باران نخورد) (۳) لی گه پری؛ لی گه پری. (بگذار)

بیلاته شبی: (ب) دوور له پروت؛ ته شبیهاتی نه بی؛ دوور له شوبهاندن. (بلا تشبیه)

بیلاسن: [ناو] بیلی ئاسنی؛ پیمه ره. (بیل آهن)
بیلاسنی نه سپه ره دار: [ناو، ت] پیمه ره بییک که نه سپه ره ی خراوته سهر بو جیگای پا. (بیل آهن نه سپه ردار)

بیلامانی: (۱) دوور له مانای شارواه. (بدون معنی دیگر) (۲) بیلامانبع؛ بی بهرگری و عیب و عار. (بلامانع) (۳) (ب) دوور له پروت؛ بیلاته شبی. (دور از حضور)

بیلانه: [کاری نهمری] لیگه پری؛ بلا. (بگذار)
بیلانیسبه ت: [بهند] به لا نیسبه ت؛ (ب) دوور بی له نیسبه ت به تو؛ بی پیوهندی له گهل تو دا. (بلانسیب)

بیلایه ن: [ئاوه لئاو] حاله تی بی هوگری. (بی طرف)

بیلایه نی: [ناو] حاله تی که سییک که له حوکم کردند لایه نی هیچکس نه گری. (بی طرفی)

بیلته کرن: [چاوگه، ت] ته کمیش؛ بوش کردن و شی کردنه وهی بنی دار. (بیل زدن و نرم کردن زیر درختان)

بیلشا: (ف. گیو) لوی گیژ و خوَل و بی میشک و گهوج. (خول)

بیلکاری: [ناو] (۱) به بیل کار کردن (۲) زهوی شیو کردن به بیل. (۳) پیمه ره کاری. (بیل

کاری)

بیلوته: [ناو] داوه تی بی دو (دوت)؛ (داوه تی فقهیان) (جشن و سماع فقهها)

بیلوته: جوړیک هه رمی. (نوعی گلابی)
بی لوک: پوښتنی ئارام و بی لوقه کردن. (راه رفتن آرام)

بی لوت: (۱) بی ده ماخ؛ سه یاره بییک که مو تو پره که ی له پاشه و مبی و پیشه که ی ساف- بی. (۲) نوکه بیلوته: نوکه سیپلکه (بیدماغ) بیله: [ناو] جوړی بیلاوی ژان بوو له قه دیم- دا. (نوعی کفش قدیمی)

بیله با: [ناو] شه ن کردنی جه غزی دانه ویله به بیل. (باد دادن گندم و خرمن با بیل)

بیله کو: [ناو، ت] بوول؛ خو له میش. (خاکستر)
بی له نجی: [ناو] خوین گه رمی؛ بی مان گرتن؛ ته با. (خون گرم)

بیله وار: [ناو] مه حالیکه له تازر بایجانی پروژ هه لاتا له ئیران. (بیله وار)

بیلیارد: اند؛ فذ: [ناو] (۱) جوړیک یاریه به چنده گوئی دارین و داره دهستی ده کری (۲) کورسی میزی نه ویاریه. (بیلیارد)

+ بی لیته: [ئاوه لئاو] ساف؛ بی قوم و لیته؛ تراوی بی خه وش و خال؛ تراوی بن نه گرتوو. (ساف و بی تهنشین)

بیلی میکانیکی: [ناو، ت] جوړیک مه کینه بو هه لکه ندنی زهوی که بیلیکی گه و ره ی به سهروه یه. (بیل مکانیکی)

بیلیون: فذ؛ اند؛ فرد: [ناو] له نامریکا هه زار ملیون و له ئینگلیس به کمیلیون- ملیون. (بلیون)

بی ماتی: [بند] فهورن؛ بی مه حته لی؛ بی
 راوستان. (بی معطی)
 بیمار: [ئاوه لئاو] نه خوش؛ ناساز؛ نه ساخ؛
 خهسته؛ (بیمار)
 بیمار یفت: [ئاوه لئاو] له فارسسیه وه هاتوو
 به لام و اتاکه ی گوڤدراوه بیمه عریفه ت. (ب)
 ئه مه ک نه ناس؛ بی پیاوه تی؛ بی جوامیری؛
 (بی معرفت)
 بی ماف: [ئاوه لئاو] بی به هره؛ بی به ش؛ بی
 حه ق. (بی به ره)
 بی ماک: (۱) نیری که هیلکه گونی نه بی.
 (نری خایه) (۲) کار و به رخی بی دایک.
 (بزغاله و بره بی مادر)
 بی مال: [ئاوه لئاو] (۱) بی خانه ولانه؛ که سیک
 مالی نه بی. (۲) فقیر و بی ئه نوا. (۱) بی خانه. ۲
 فقیر و بی چیز
 بی مانا: [ئاوه لئاو] بی معنا؛ بی و اتا؛ قسه ی پر
 و پووچ و بی مانا. (بی معنی)
 بی مایه: [ئاوه لئاو] (۱) بی پوول و پاره. (۲)
 زورشل و تراو. (۳) (ب) بی سه واد؛ بی زانست.
 (بی مایه)
 بیمه لی: [ناو] بی ته وه جو هی؛ به چ نه زانین؛
 ریز لی نه گرتن؛ به چ نه گرتن؛ خو
 ئینه گه یاندن؛ پوینته پینه دان. (بیمحلی)
 بیمروس: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) غه مگین؛ پرو
 تال؛ مرو مووچ؛ مرو موچ. (غمگین؛ روترش)
 + بی مریس: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) بی ئیشتیا.
 (بی اشتها)
 بی مزه مه ت: [ئاوه لئاو] ساغ و سلامه ت؛ بی وه ی
 (بی ضرر).

بی مشوار: [ئاوه لئاو] (۱) بی و دم؛ بی-
 فیشک. (بیدیمن) (۲) نا پایه دار. (ناپایدار)
 بیمشور: [ئاوه لئاو] بی ته گیر و بی سه لیه له
 به پوه بردنی کاریکدا. (بی تدبیر)
 بی مشووری: [ناو] بی ته کبیری به ته نگی
 کاریکه وه نه بوون؛ حاله تی لینه هاتووی له
 سه ره ره شتی کردنی کار یان پرخراو یکدا. (بی
 تدبیری)
 بی موخ: [ئاوه لئاو] بی که لله؛ بیمیشک. (ب)
 ته وه ی کردموه ی له پروی عه قله وه نییه
 (بیمخ)
 بیمول: [ناو] نشانه ییکه له نو ت نووسیدا که
 ده نگی نو تی ئه سلی نیو په رده ده هینیته
 خواره وه. (بمل)
 بی موو: (۱) [ئاوه لئاو] هه ویز؛ سه رتاس؛ بی-
 تووک؛ (۲) هه ر شت که مووی نه بی. (۳)
 لووسکه و موو ده رنه هاتوو. (۴) موو تاشراو.
 (بیمو)
 بیمه فد: [ناو] مه خته؛ به لام له سه ر زمانی
 خه لک هه ر بیمه ده وتری و له که سم نه
 بیستوو که بلیت مه خته ئه گه ر چی وشه
 کوردیه که ی مه خته یه. (بیمه)
 بیمه زه: [ئاوه لئاو] بی تام؛ بی چیژ؛ هه روها.
 قسه ی بی مه زه؛ شوخی بیمه زه و بی نمه ک
 و بیتام. (بیمزه)
 بی مه زه یی: [ناو] بی تامی؛ کار و قسه ی بی
 نمه ک و بیتام کردن. (بیمزگی)
 بی مه غز: [ئاوه لئاو] (۱) بیمیشک. (۲) بی-
 ناوه پروک. (۳) پروک؛ پووچه ل. (۴) (ب) بی-
 ناوه ز. (بی مغز)

بی‌مه‌یلی: [ناو] پی‌خوش‌نه‌بوون؛ بی‌
عه‌لاقی؛ سارد و سری؛ بی‌فیشتیایی. (بی
میلی).

بی‌میر: [ناو] بی‌شوو؛ بی‌میرد. (بی شوهر).
بی‌میزی: (ف. گیو) گه‌وره‌یی؛ پانی. (بزرگی؛
وسعت).

بی‌میهری: [ناو] بی‌موحیه‌تی؛ نه‌بوونی
میهره‌بانی و خوشه‌ویستی؛ بی‌مه‌یلی. (بی
مهری)

+ بین: [ناو] بین‌خواردنه‌وی زو‌پ‌ناژن و
شمشال‌ژمن. (عمل دم و بازدم در حین

زدن نی) (۲) پیران کردن و توند خولاته‌وی
مه‌زرق و شیلای. (بسیار بسرعت
چرخیدن) (۳) [باشگر] واتا بینا (ناوی‌کرداری -
ده‌به‌خشی) ته‌وی که ده‌بینی وه‌ک دوور بین،
نزیك بین، هووپ‌بین. (بین) (۴) بینه‌قاقا.
قوپ‌گ. قوپ‌وو. (خرخره)

+ بینا: (۱) [ناو] ساختومان. (۲) [ناو] قه‌رار؛
به‌نا. مه‌گر بینا له‌سه‌ر ته‌وه‌ نه‌بوو تو‌بچی.
(بنا) (۳) [ئاوه‌ل‌ناو] که‌سی که ده‌بینی. (بینا)

بینافسوک: [ئاوه‌ل‌ناو] (ف. گیو) غه‌مگین؛
خه‌مناک؛ به‌په‌روش. (غمگین)
بیناف: [ئاوه‌ل‌ناو] بی‌ناو؛ ناوندیار؛ بی‌ناوک؛ بی‌
ناوک. (بی نام؛ بی‌هسته)

بی‌نامووس: [ئاوه‌ل‌ناو] نایاو؛ بی‌غیره‌ت؛ <
بی‌شهره‌ف. (بیشرف)

بیناندن: [جاوگه‌ت] بار بار کردن و به‌ستن.
(بستن)

بیناندنه‌وه: [جاوگه‌ت] (۱) دوزینه‌وه؛ دیتنه‌وه.
(۲) به‌ستنه‌وه. (پیدا کردن. بستن)

بینانه‌وه: به‌ستنه‌وه. (بستن)

بی‌ناوک: [ئاوه‌ل‌ناو] بی‌ناوک؛ بی‌ناوه
روک؛ بوش؛ بادامی بی‌ناوک: بادامی بی‌مه‌غز.
(بی مغز و تهی)

بینای: به‌ستن؛ به‌سه‌هول‌بوون؛ یه‌خ به‌ستنی
ئاو. (یخ بستن)

بین‌بین: [به‌ند] به‌ین به‌ین؛ به‌ینابه‌ین؛
ناوبه‌ناو؛ جارجار. (هرازگاهی؛ گاه‌گاه)

بین‌ته‌نگ: [ئاوه‌ل‌ناو] بیهن‌ته‌نگ؛ پشووسوار؛
بی‌تاقه‌ت. (بی صبر)

بین‌خواردنه‌وه: [ناوت] شمشال‌یا زو‌پ‌نا ژمن
به‌یه‌کنه‌ففس و بی‌پ‌رانه‌وه و بی‌پشوودان.
(یک‌نفس در نی‌دمیدن)

بین‌دریژ: [ئاوه‌ل‌ناو] پشوو دریژ؛ به‌تاقه‌ت؛
خوپ‌اگر؛ بیهن دریژ. (صبور)
بیندن: < به‌ستن. (بستن)

بین‌ترین: [چاوگه] پشیمین. (عطسه‌کردن)
+ بینشک: (۱) باویشک. (۲) وه‌نه‌وز؛ پوئترین؛
خه‌وه‌نووچکه. (خواب‌آلودگی زیاد)

بین‌فهره: [ئاوه‌ل‌ناو] به‌تابشت؛ به‌تاقه‌ت؛
به‌سه‌بر. بین‌دریژ؛ بیهن دریژ؛ بیهن‌فهره؛ به‌-
پشوو. (صبور)

بین‌فهدان: بیهن‌فهدان؛ وچان‌گرتن؛ هیلاکی
ده‌رکردن؛ هسه‌سانه‌وه. (خستگی در کردن)

+ بینگ: [ناو] (۱) به‌رقوپ‌وو؛ به‌ربین. (جلو‌گلو)
(۲) هه‌ناسه؛ بین؛ بیهن. (نفس)

بین‌گرتن: [جاوگه‌ت] (۱) پیران‌گرتن و توند
س—وو‌رانه‌وه. (س—ربیع چرخیدن)

(۲) بین‌خواردنه‌وی زو‌پ‌ناژمن. (یک‌نفس
سرنا زدن) (۳) به‌ر بینه‌قاقای که‌سیک‌گرتن.

(بقه کسی را گرفتن)

بینه: [کاری نه مری] باره؛ باوه رو؛ بیره؛ باوره؛
بیرا؛ بیرانه؛ بیهینه. (بیار)

بینه ر: [تاوبک] (۱) تماشاجی. (۲) نه وهی که
دهینی. (بیننده)

بی نه سیو: [تاوه لئاو] بی پار بهش بر او؛ بی بهش؛
ثافه روژ. (بی نصیب)

+ بینی: [پاشگر] حاله تی دیتن؛ جیهان بینی،
تالا بینی، خوشبینی، به دینی. (بیواژه. بینی)

+ بی نیازی: [ناو] (ب) تیر و ته سه لی؛
دهوله مه ند؛ هیچ نه خوازی؛ بی حه وجهی. (بی

نیازی)

بی نشان: [تاوه لئاو] (۱) یه کنه ست و بی خال.
(۲) بی شوین. (۳) بی میدال. (۴) گوم بوو؛

سهره لگرتوو؛ بیسه روشوین. (بی نشان)

بینین: چاوینکه وتن؛ دیتن؛ بهستن؛ جه
مدین؛ بهسه هول بوون. (دینن؛ بستن)

بینینه وه: [چاوگه ت] دوزینه وه؛ دیتنه وه. (پیدا
کردن)

بی نیوبر: [به ند] په یتا په یتا؛ له سهریه ک؛ بی-
پسانه وه. (بدون وقفه)

بینیه: [کاری نه مری] له چاوگه ی هینان
بیهینه؛ نهو شته بینه؛ باوه ره ی؛ بیرانییه.

بیرای. (بیاورش)

بیو: [ناو] بیف؛ فورسه ت؛ دهر فته؛ بیف.
(فرست)

بیوا ده: [به ند] بیگاف؛ بی وه خت؛ ناوه خت؛ (ب)
درنگ وه خت. (بیموقع)

+ بی وار: [تاوه لئاو] (۱) بی شوین. (بینشان) (۲)
وه جاخ کویر. (اجاق کور)

بی واری: [ناو] بی شوینی؛ وه جاخ کویری. (بی
نشانی. اجاق کوری)

بی واز: [تاوه لئاو] بی حه وسه له؛ حال نه دار؛ بی-

تا قته؛ بی حال؛ جارس؛ جازز؛ بیزار.
(بیحال) بیمال و سامان؛ هه زار؛ ژیان-
ناخوش. (بیوضع)

بی واسیته: [تاوه لئاو + به ند] بی پیوه نده ر؛ بی-
ده لال؛ بی نیوجییی که ر؛ بی نیوبر؛ راسته وخو.
(بیواسطه)

بی و جوو: [تاوه لئاو] بی و جوو؛ شتیک که
بوونی نییه. (ب) بی که سایه تی؛ بی قه در؛ بی-

بایه خ. (بیوجود)

بی و جان: [به ند] بی حه سانه وه؛ بی پراوه ستان؛
له سهریه ک و په یتا په یتا. (بی وقفه)

بیوکه: [ناو] (۱) موریانه ی خوری و به ن. (۲)
مورکه. (موریانه پشم)

بیوله ت: [تاوه لئاو] نه گبه ت؛ نه هامه ت؛
ندامه ت؛ جو ری جوین؛ شووم. (بی یمن)

بیوم: بووم؛ بووگم. (بودام)

بی ونه بی: بی ونه بی؛ بیت ونه بیت؛ له
هر حالدا. (باشد و نباشد)

+ بی وه خت: تد؛ فد: [به ند] ناوه خت؛ زیاتر
بو دره نگ وه خت؛ به مئیواره بیوه خته هاتی؟

(بیوقت)

بیوه سیری: مایه سیری؛ باواسیر؛ واسی.
(بواسیر)

بی وه فا: [تاوه لئاو] بی به قا؛ بی قه ول وقفه رار؛ بی
شهرت وشو. (بیوفا)

بی وه ک: [تاوه لئاو] بی هاوتا؛ دایکا بی وه کا
من: دایکی بی وینه ی من. (بی همتا)

بی ویری: [ناو] (۱) بیقیری؛ بی دهر فته تی. (بی
مجال) (۲) نه خوش که وتوووی بی عیلاج و

چاره. (مریض لاعلاج)

بی ویزدان: [تاوه لئاو] ویزدان خه وتووو؛
که سیک که ویزدانی نییه. (بی وجدان)

بی های: [ناو] بی ناگایی؛ ناگا له خو نه بوون.

(نا آگاهی)

بیّهش: [ئاوه لئاو] بیّهوش. (بیّهوش)

بیّهن: [ناو] (۱) نه فهس؛ هه ناسه. (نفس) (۲)
بوّن. (بو)

بیهن: (۱) بوون؛ بووه؛ بووگه. (۲) بووگن؛ (بوده؛
بوده اند)

بیّهناخوه بهردان: هه سانه وه؛ پشوودان. (تنفس
استراحت)

بیهنام: ناوه بو پیاوان؛ ناوچاک؛ خوشناو.
(بهنام)

بیهن پیکه تن: [چاوگه، ت] بوّنگرتن؛ بوگه ن-
بوون. (بوگرفتن)

بیهندار: [ئاوه لئاو] بوّندار. (بودار)

+ بیهن دان: [چاوگه، ت] (۱) پشوودان؛
هه سانه وه. (استراحت) (۲) بوّن دان؛ حاله تی

هه رشت که بوّنی لی دی. (بو دادن)

بیهنژین: [چاوگه] پشمین. (عطسه کردن.)

بیهنشک: [ناو] پشمه. (عطسه)

بیهن فه دان: [چاوگه، ت] پشوودان.
(استراحت)

بیهن لی چکاندن: [چاوگه، ت] نه فهس لی-
برین. (نفس قطع کردن)

بیهن لی چکین: نه فهس تهنگ بوون. (نفس
تهنگ شدن)

بیهووده: فد: [ئاوه لئاو] (ف. مشه) بی سوود؛
به فیرو بی موفا. (بیهووه)

بیهورک: [ناو] بهی؛ بی؛ بهی. (به)

بیهو شکردن: [چاوگه، ت] له سه رهوش بردن؛
له هو شبردن؛ زیاتر بو نه شتهر کاری.

(بیهو شکردن)

بیهو شکه وتن: [چاوگه، ت] بی هو شبوون؛ له-
سه رخو چوون. (بیهو ش شدن)

بیهو شی: [ناو] (۱) حاله تی له سه رخو چوون و

هو ش له دهست دان. (۲) بی هو شی؛ کهم بیر
و هو شی؛ فه راموش کاری؛ گیزی. (بیهو ش)
بی هونه ر: [ئاوه لئاو] نه وهی هیچ هونه ریکی
نییه؛ (ب) بو ره پیاگ و بی جه وهه ر. (بی
هنر)

بیه وی و نه یه وی: بشی و نه قشی. (ب)
مه جبو ره؛ ناچاره. (خواهی نخواهی)

بی هه تک: [ئاوه لئاو] بی شه رم؛ بیحه یا؛
پروودار. (بیحیا)

بی هه ست: [ئاوه لئاو] بی خوست؛ بی خشه؛
بی دمنگ و ئارام؛ بی حیس. (یواش؛ بیحس)

بی هه قبه ر: [ئاوه لئاو] بی هه متا؛ بی-
هاوشان. (بی همتا)

بی هه مبه ر: [ئاوه لئاو] بی به رابه ر؛ بی هاوتا؛
بی هه قبه ر؛ بی په قیب؛ بی هاو ته راز. (بی
همتا)

بی هه میانی: [ناو] بی هاوشانی؛ بی هه قبه ری؛
بی به انبه ری. (بی همتایی)

بی هه مدی: [ناو] بی هه مدی؛ غه یری ئیرادی؛
به ده ست خو نه بوون؛ بی ناگایی. (غیر عمدی)

بی هه ناف ی: [ناو] ترسه نوکی؛ بی جه رگی؛
بی زراقی. (ترسویی)

بی هیقی: [ناو] ناهومی دی؛ ناهومی د؛ ناهمی؛
بی هیوا؛ بی هیوایی. (نا امید. نا امیدی)

بی یار و یاور: [ئاوه لئاو] بی دوست و رفیق؛ بی-
پشت گر و یاریده دهر. (بی یار و یاور)

بی یاوهر: [ئاوه لئاو] بی یاریده دهر؛ بی ئاریکار؛
بی هاوال و پال پشت. (بی یاور)

بی ی کو: بی نه وهی. (بدون اینکه)

بی یومن: [ئاوه لئاو] بی ودم؛ بهد قه ده م؛ بی-
یوم؛ ناموباره ک. (بی یمن)

پیتی (ب) بهشی وشه‌ی بیانی

بهنگی په‌رومرده ده‌کا بو‌شه‌وی به‌ژی‌ری و
سلامه‌تی بگه‌پنه‌وه ناو جه‌ماوهر و ژبانی
ئاسایی؛ دیسان په‌رومرده‌کردن. (بازپرور)
بازپه‌روری: فته‌[ناو] کار و په‌وتی گه‌پاندنه‌وی
ژی‌ری یان له‌ش ساغی و راهینانی (گیروده
بووان به‌ماکگه‌لی سږکه‌ر) به‌ره‌و ژبانیکی
ئاسایی. (بازپروری)

بازجو: [ناوبک] یاسوخواسکه‌ر؛ که‌سیک-
که‌کاری لی‌پرسینه‌وی سه‌ره‌تاییه له‌لایه‌ن
پیک‌خراوی ئینزییات (شاره‌بانی) یه‌وه بو
دروستکردن و ته‌کمیلی په‌روهنده‌ی تۆمه‌ت
لیدراو؛ پرسکه‌ری دادگا و به‌رپرسی
حکوممه‌ت. (بازجو)

بازخريد: فته‌[ناو] که‌سیک که‌چهند سال له-
پیک‌خراو پکدا شول ده‌کا و له‌سه‌ر شه‌و کاره
بی‌کاری ده‌که‌ن و یه‌کجی بابه‌تی شه‌و سالانه
که‌خزمه‌تی کردوه پاره‌ییکی ده‌ده‌نی. (باز
خريد)

بازداشت: فته‌[ناو] زیندانی کردنی کاتی
(موه‌قه‌ت) ی تۆمه‌ت لیدراو هه‌تا ږوون
بوونه‌وی تۆمه‌ته‌که له‌لایه‌ن دادگاوه.
(بازداشت)

بازداشتی: [ناو، به‌ر] شه‌وی بازداشت-
کراوه. (بازداشتی)

بازدید: [ناو] دیده‌نی دانه‌وه؛ کاری بازپرسی له
پیک‌خراوی بو‌ئاگاداری له‌چلوناپه‌تی
کاروباری شه‌و پیک‌خراوه. (بازدید)

بادی‌گارد: فته‌[ناو] پارێزهری گیانی که
سیک له‌به‌رانه‌به‌ر کوشتن یا هه‌ر چه‌شنه‌هه-
لمه‌تیکدا. (بادی‌گارد)

باته‌جروبه: [ئاوه‌لناو] به‌شه‌زموون. (ب)
دونیا‌دیده. (بات‌جربه)
باریکو: فته‌[ناو] که‌باب‌برژینیکی
مۆدی‌پوژه. (باریکو)

باردار کردن: [چاوگه‌ت] ئاوس‌کردنی
گیانله‌به‌ر؛ په‌وتی به‌ره‌مه‌دار کردنی ږووک.
(باردار کردن)

بارداری: [ناو] تۆلپه‌ری؛ تۆلداری؛ زگپه‌ری؛
ئاوسی؛ دوو‌گیانی. (بارداری)

باجه: [ناو] بو‌تکه؛ گیشه؛ ده‌ککه؛ وه‌تاغه‌ک؛
وه‌تاغیکی بچووک بو‌فروشی بلیتی سینه‌ما
یا فروشی وردمواله. (باجه. گیشه)
باداباد: هه‌رچی دمبی بابیی. (باداباد)

بادگیر: [ناو] (۱) هه‌وره‌بان ئاسا له‌سه‌ر
سه‌ربان چی‌ده‌کری و بو‌ناو مال هه‌وای
سارد دینی له‌هاوینان دا. (۲) کراسی ناسکی
با نه‌بویر که‌به‌سه‌ر لیاسدا له‌به‌ر ده‌کری.
(بادگیر)

بازپرس: [ناو] دادپه‌سیک که‌کاری لی‌پرسین له
تۆمه‌ت لیدراو و شاهیدانه بو‌ږوون کردنه‌وی
چۆنیه‌تی گوناخ و حوکم دهر کردن له‌و
باره‌وه. (بازپرس)

بازپه‌روه: فته‌[ناوبک] (۱) به‌خیوکه‌ری باز.
(۲) کاری که‌سیک که‌به‌ندی و تریاکی و

بازرەس: فەد: [ناوی بک] پشکینەر؛ ئەو هی
 بازەرەسی دەکا. (بازرس)
 بازەرەسی: فەد: [ناو] (۱) پشکین؛ سەنگ-
 و سۆژن کردن. (۲) لیکۆلینەو و
 تووژینەو هی کاروباری پیکخراوی. (۳)
 تووژینەو لە چلوناوەتی روداوێک؛ سەرلێدان
 و سەرنجدان لە کاری ریکخراو یا کاریکی
 دی. (بازرسی)
 بازسازی: فەد: [ناو] (۱) دروستکردنەو هی شتی
 تیکدراو. (۲) تیکدان و لە سەرەنوی
 دروستکردنەو. (بازسازی)
 + بازگەشت: فەد: [ناو] گەڕانەو لە سەفەر؛
 زفریان. (بازگشت)
 بازگەشتی: فەد: [ناو] (۱) کەسییک کە
 بازگەشت بوو و پەشیمان بوو تەو. (۲)
 کالاییک کە بازەرگان بەدلی نییە و دەبێت
 بو فابریکا (کارخانە). کالای بازگەشتی؛ کالای
 بەرگەشتی. (بازگشتی؛ برگشتی)
 بازنشوست: [ناو] کارکەنار؛ خانە نشین.
 (بازنشست)
 بازنشوستەیی: [ناو] (۱) کارکەناری. (۲)
 مووچە ی ئەو کارە؛ مووچە ی بازنشوستەیی
 (بازنشستگی)
 باستان: فەد: [ناو] ئەو مێژینە؛ کەونا.
 (باستان)
 باستان ناس: [ناو] کۆنینه ناس. (باستان شناس)
 باستان ناسی: فەد: [ناو] کاری کۆنینه ناس؛
 کۆنینه ناسی. (باستان شناسی)
 باستانی: فەد: [ناو] ئەو هەر شتی زۆر کۆن؛
 هەر شت پێوەندی بێ بە باستانەو.

(باستانی)

باستانی کار: فەد: [ناو] وەرزشکاری
 زۆرخانە. (باستانی کار)
 باسمەیی: [ناو] بەر[شەقل] کراو؛ مۆرکراو؛
 قوماشی مۆرلێدراو. (ب) کاری سەر سەری
 و بێ سەرنجدان. (باسمەای)
 باسەن: فەد: کەفەل؛ بەرزایی کە مەر لە
 پشتهو؛ سمت؛ ئەندازە ی دەوری ئەندام لە
 خوارکە مەرەو، (دەستەواژە زیاتر لە جل-
 درووندا). (باسن)
 + بافت: فەد: چن؛ چنراو؛ کاری چنن؛ بافتی
 شارە کە کۆنە یە؛ ئەو بەرە بەردی مسە،
 بافتە کە ی پەگ پەگاو یە؛ کومیک یاخە ی
 یە کسان بو ئەنجامی کاری ژیان لە لەشدا؛
 بافتی کروژ کروژە. (بافت)
 + بافتە: فەد: [ناو] بەر[چنراو]. (بافتە)
 بافتەنی: فەد: [ناو] هەر شت بە شیش یا قو
 لپ یا مەکیە لە بەن یا کاموا بچنری.
 (بافتنی)
 بالانس: فەد؛ فرد؛ اند: [ناو] (۱) میزان بوون؛ لە
 وەرزشی ژیمناستیکدا لە سەر دەست
 ڕاویستان و یا سەرمەو قولانج لێدانی لاتیل.
 (بالانس) (۲) تراز؛ میزان سووڕانی تەگەر؛
 هاوسەنگ بوون؛ تەراز بوون؛ (بالانس)
 بالانس کردن: هاوسەنگ کردن؛ تەگەری کە
 واکە دەکا بالانس نییە. (بالانس)
 بالرین: اند؛ فرد؛ فەد: [ناو] پیاو لە پەقسی
 بالەدا. (مرد رقصدەبالە)
 بالرینا: اند؛ فرد؛ فەد: [ناو] ژن لە پەقسی
 بالەدا. (زن رقصدەبالە)

بالشویست: فد؛ روسد: رموتی بالشویک
 بوون. (بالشویست)
 بالشویسم: فد؛ روسد: [ناو] بالشویسم؛
 مهرامی بالشویکی ههوا داری خوکومه تی
 میلی. (بالشویسم)
 بالشویک: فد روسد: [ئاوه لئاو] بالشویک؛
 فراکسیونی حیزبی سوسیال دیموکراتی
 شوپموی قه دیم. (بالشویک).
 بالکون: فد: [ناو] (۱) قاتی سه ره وهی سالونی
 سینه ما. (۲) هه یوانی بهر پهنجیره؛ تارمه.
 (بالکن)
 بالیستیک: فد؛ اند: دارای سیفه تی بالیستیکی.
 (بالستیک)
 بالیستیکی: فد؛ اند: [ناو] مووشه کی بالیستیک
 دارای تاییه تمندی ئاراسته کردن بومه ودا
 ییکی دوور. (بالستیکی)
 بامزه: [ئاوه لئاو] (۱) شتی تام دار و
 خوش. (۲) (ب) ئینسانی قسه خوش و
 مهجلیس ئارا و بامزه ک. (بامزه)
 باند: [ناو] (۱) پارچه قوماشی باریک و دریز؛
 ته نزیف؛ باندی برین پیچان؛ باندی قژ
 بهستن؛ پوبانی قژ پیچان؛ (۲) دهسته و
 گروپ وهک: باندی تروریستی. (۳) جاده ی-
 پان؛ ئوتو باند؛ باندی فرودگا. (باند پارچه.
 دهسته؛ باند فرودگاه)
 باند: [ناو] شه پول (فریکانس)؛ (ب) شه پول
 له که رهسته ی وهک رادیو و بیتل دا شه پولی
 کورت و بلیند و ناوهندی؛ رادیو که م دوو
 باند. (باند)
 بانداز: [ناو] پیچانی برین به باند؛ باندپیچی.

(باند پیچی)
 باندبازی: [به رهه می چاوه] رموتی دهسته
 وگروپ ساز کردن بو ئه نجامی کاری؛ دهسته
 وگروپ بازی. (باندبازی)
 بایگان: [ناوی بک] (ف. مشه) ئه وکه سه ی
 کاری بایگانی ده کا. (بایگان)
 بایه گان: [ناوبک] که سیک که نامه یا
 به لکه گهل دهسته بهندی ده کاو رایدی گری.
 (بایگان)
 بایه گانی: [ناو] ئه وچییه بایه گان کاری
 هه لگرتن و دهسته بهندی به لکه و نامه ی
 لی ده کا. کاری بایه گان ئارشیو. (بایگانی)
 بلوف: اند؛ فد؛ تند: [ناو] توپوته شیری بی
 ناوه روک؛ توپوته شیری به درو؛ توپ لی دانی
 خاپنهر له قوماردا. (بلوف)
 بلوندور: اند؛ فرد؛ فد: [ناوبک] تراویکه له
 موو ده دری بو ئه وه پهنگی موو بلوند بکا
 (کالی بکاته وه) (بلوندور)
 بلووز: فد؛ فرد: [ناو] جوری کراس؛ کراسی
 ئه ستوور؛ بولیز؛ (بلوز) (بلوز)
 بلوکه: اند؛ فد؛ داگیر کردن و ده سه به سه ر
 پاره ی ده وله تی کدا گرتن له لایه ن
 دوله تی کی دیکه وه. (بلوکه)
 بورژوا: [ناو] ئه ندام یان هه واداری
 بورژوازی. (بورژوا)
 بورژوازی: [ناو] بورژوازی؛ شارستانیگه لی که
 سه رمایه و ئامیرگه لی به رهه م هینانیان به ده-
 سته وهیه (له ولاتگه لی سه رمایه-
 داریدا. (بورژوازی)
 بوړس: فرد؛ فد: [ناو] شوینی یه کر دیتنی

بازرگانان بو موعامه له ی کالایک. (بوس)
 بورسی خویندکاری: [ناوت] فخرانه ییک
 یان پاره ییک که بو خویندن به
 خویندکاریک ده دری (زیاتر له لایه ن دمو له-
 ته وه).

بوروکرات: فرد؛ فد: [ئاوه لئاو] هوگری داموده-
 زگای مه رزینگه یی؛ مه رزینگه-
 وان. (بوروکرات)

بوروکراسی: فرد؛ فد: [ناو] یاسای
 مه رزینگه یی؛ (ب) نامه بازی؛ کاغه بازی.
 (بوروکراسی)

به ئیجرا دانان: [چاوگه ت] (۱) بردنی چه ک
 بو بانک و له بانگه وه بو دادگا بو ئیجرا.
 (به اجرا گذاشتن) (۲) به پیه بردن. (اجرا
 کردن)

به تالته: فد؛ عد: [ناو] وهخت به فیرو دان؛
 بی کار سووړانه وه. (بطالت)

به ته رتیب: فد: (۱) ریزکردن و ریزبه ندی؛ له
 چووکه وه بو گه وه یا به و باردا. (۲) [ئاوه لئاو]
 به نه زم؛ موره تب. (به ترتیب؛ منظم)

به خش: فد: (۱) په خش؛ بئاو. (۲) پاشگر؛ به-
 خشنده؛ وه ک: ئارام به خش، ره های به خش.
 (بخش)

به خش: فد: [ناو] (۱) شاری گه وه که به
 چند به شی دیاریکراو دابه ش کراوه و هه ر
 به شه به خشداریکی هه به و به خشداره کان ژیر
 دهستی فه رمانداریکن. (۲) چند گوند له
 ناوچه ییکدا که گوندیک ده بیته ناوه ندی
 به خش و به خشدار و به خشداری تیدایه.
 (بخش)

به خش: فد: [ناو] (۱) به ش؛ (۲) به شی له
 ریخه خراوی؛ ژ به خش تاییه ت، به خش
 دمو له تی، به خش کاردوژه ی
 نه خوشخانه (جراحی)؛ (۳) چه ندگوند که
 به خشداریکی هه به. (۴) کاری دابه شکردن له
 ماتماتیک دا. (۵) به خش کریکارنشینی
 شار. (۶) به خش حیسابداری تیداره ی کاره با.
 (بخش)

به خشدار: مقامی هه ره گه وه له به خشد؛
 به رپرس و به پیه به ری شاروچکه یا به شیکی
 دیاریکراو له شاردا به ناوی به خش. (بخشدار)
 به خشداری: [ناو] (۱) کاری به خشدار. (۲)
 هه ریمی که له ژیر باندوژی به خشدار دایه.
 (۳) شاروچکه داری. (۴) جیگای کار تیدا
 کردنی به خشدار. (بخشداری)

به خشکردن: [چاوگه ت] یازکردن (بخش
 کردن)

به خشنامه: فد: [ناو] ناردنی ده ستووراتی
 گشتی بو تیدارات و ریخه خراوه کلنی ژیر ده ست
 به نووسین (بخشنامه)

به دئه خته ر: فد: [ئاوه لئاو] به دئیقبال؛
 به دشانس؛ ناوچاوپه ش. (بد اختر)

به دئه خم: فد: [ئاوه لئاو] خوینتال؛ پرووترش؛
 په زاگران؛ ناوچاوتال؛ ئیسک گران؛ مه و موچ؛
 ناوچاوگرز؛ گرژومون. (بد اخم)

به دئه ندام: [ئاوه لئاو] فد: قیافه ناشیرین؛
 له ش خنج و خوار. (بد اندام)

به دئه ندیش: [ئاوه لئاو] نییه ت خراب؛
 بیرچه په ل؛ فکر چه وت؛ بیرچه وت؛ گومان-
 ره ش؛ دل پیس؛ (بد اندیش)

به دئه نیشی: [ناو، به ره می]

چاوگه [به دئه نیشی: فکر چه وتی؛ کاری
به دئه نیش: دل پیسی؛ کاری
که سیکه فکری خراپ له سهری دایه. (بد

اندیشی)

به دجنس: [ئاوه لئاو] فد: نا په سه ن؛ جنس -
خراپ؛ به دزات. (بدجنس)

به دجنسی: [ناو، به ره می چاوگه] فد:
نا په سه نی؛ به دپه سه نی؛ به دزاتی؛ خراپی. (بد
جنسی)

به رخورد: (۱) لیکه کوتن؛ له یه ک که وتی دوو
شت. (۲) چو نیه تی هه لئس و که وت. (۳) تووش
بوون؛ به یه ک که یشتی دوو نه فهر له پهر. (۴)
به ره ه لست و دژ پواستان؛ به ره خور دی
پو لیس له گهل خراپه کاردا (نوع به رخورد.
برخورد)

به رقه رار: فد: [ئاوه لئاو] پراوه ستاو؛ پابه رجا؛
ماندگار؛ دامه زراو؛ به رده وام. (برقرار)

به رقراری: فد: [ناو] جیگر تووی؛ پراوه ستاوی؛
به رده وامی؛ دامه زراوی. (برقراری)

به رگوزیده: فد: [ئاوه لئاو] هه لژ پردراو؛
به رگه م کراو؛ په سه ن کراو؛ مومتاز. (برگزیده)

+ به رگه شته: فد: [ئاوه لئاو] سه رنخوون؛
سه روبن بوو؛ سه رنگوون هه لگه پراوه؛ هه له -

وگه پراگ؛ وهر گه پراو؛ به راوه ژوو؛ (برگشته)

+ به رگه شتی: فد: (۱) که سی که به رگه شت
بووه. (۲) [ئاوه لئاو] کالاییک که تاجری

کرپار به دلی نیمو ده نیتر ته وه بو
کومپانیاییک که لئی کرپوه. (اجناس برگشتی)
به نامه پژی: [ناو] دا رشتی پژی و شوینی

ته نجامی کاریک؛ به نامه چنینه. (برنامه
ریزی).

به شماره ت: فد: عد: [ناو] موژده؛ مزگانی؛
(مژدگانی)

به فرخوړ: فد: [ناو] جوړی که ره سته ی به فر
مالی شه قام و جاده یه. (ماشین برف روب)

به کالوریوس: فرد: [ناو] لیسانس (لیسانس)
به که هه ند: اند: فد: [ناو] زهر به به پشت

پاکیت لیدان له یاری پینگ پونگدا (یک هند)
به لادیده: [ئاوه لئاو + ناو، به ره] به لادیه؛

موسیبه ت دیده؛ به لآ به سه ره هاتوو. (بلا
دیده)

به لغه می مه زاج: [ئاوه لئاو] مروقی به شینه یی و
ناو چاو تال و گرژو مون. (بلغمی مزاج)

به منده رگاه: [ناو] ته سه که له؛ جیگای بار گیری و
بار خالی کردنی پاپوړ. (اسکله)

به نده گهری: [ناو] نو که ری؛ کوپله تی.
(بندگی)

به نده گی: [ناو] کوپله تی. (ب) حاله تی چوو کایه -
تی. (بندگی)

به نده نه وازی: [ناو] (ب) ژیر ده ست نه وازی؛
میهر مانی له گهل ژیر ده ست. (بند نه وازی)

به ره بهرداری: فد: [ناو] په وتی به ده ست
هیئانی حاصل و مه نه غعت؛ که لک وهر گرتن

له داهات. (بهرم برداری)

به یانگه ر: فد: [ناو] یک روشن که ره وه ی
مه به ستی؛ واده رده که وی؛ وادیاره؛

قسه کانی بابم به یانگه ری ته وه بوو که که وشم
بو ناکر پیت. (بیانگر)
به یانییه: فد: [ناو] به یاننامه؛ پراگه یانندن به

نووسراوه. (بیانیه)

بهین شه که راو بوون: (ب) بهین ټیکچوون؛
له یه ک زیزبوون یا توران. (میانه شکر آب)
بی ټه سل ونه سه ب: فد: [ټاوه ټناو] بی ټخانه واده و
بی ټیل و ته بار؛ بی ټنه چه ک و ټه چه له ک؛ بی
ټنه چه که؛ (ب) نا ټه سه ن. (بی اصل و نصب)
بی ټوخار: (له فارسیه وه هاتووه) (۱) بی
هه له. (بی بخار) (۲) [ټاوه ټناو] (ب) بی ټا ټته و
زا کوټ؛ خو ټری و بی ټا سیه ت. (بی بخار)
بی ټه ترتیب: [ټاوه ټناو] نا ټیک شیواو؛ بی-
سهرویه ر؛ بی ټه زمونیزام. (بی ترتیب)
بی ټداری: [ناو، بهرهمی چاوه] به خه بهری؛
ټاگاداری. (ب) هو ټیاری. (بی ټداری)
+ بی ټده ماخ: [ټاوه ټناو] (۱) بی ټه یف. (بی حال)
(۲) بی ټووت؛ وه ک سه یاره ی بی ټده ماخ که
مو ټوره کی له دواوه یه. (بی دماغ)
بی ټراهه: [ناو، ت] بی ټرگه؛ کویره ټی؛ لا ټی
سه خله ت؛ (بی راهه)
بی ټشعور: فد: ند: [ټاوه ټناو] بی ټاوه ز؛ بی-
عه قل؛ نه فام. بی ټه ست؛ گه وچ؛ ټینه گه-
یشتوو. (بی شعور)
بی ټفته ک: فد: [ناو] ټیکه گوشتی سوره وه کراو
له گوشتی چه رخ نه کراو. (بی ټفتک)
بی ټگوش: [ټاوه ټناو] بی ټگوی ټقه سه نه بیس.
(حرف نشو)

بیان: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] (۱) ته راز نامه؛
به راوهر د و سیایی گرتن له کاری یه ک یان
چه ند ټیکخراوی. (۲) حیسابی کارکردی
مو عامه له و خه رج و درامه ت و قازانچ و زهره
له کاتیکی دیاریکراوی ټیکخراوی ټکدا.

(بیان)

بی ټمولات: [ټاوه ټناو] بی ټه ندوبار؛ بی-
ته وه جو؛ بی ټه ید. که م ته رخه م. (بی
مبات)

بی ټمولاخه زه: [ټاوه ټناو+ به ند] بی ټمه لاهه زه؛
ټه چاو نه کردنی داب و ده ستووری
سه لمیندراو له کو ټله د؛ بی ټسرنج؛ بی-
ټاوردانه وه و تماشا کردن؛ بی ټمولات؛ بی-
ټووده ریاستی؛ به بی ټشهرمی حوزوور. (بی
ملاحظه)

بی ټمه کراو: (۱) مه خته کراو؛ مه خته بوونی گیان
یا مال له لای بی ټمه گهر. (۲) هه ر شت که
بی ټمه کراوه؛ وه ک مال و سه یاره سو..
(بی ټمه گزار)

بی ټمه گهر: فد: [ناو، بک] که س یا ټیکخراوی که
که بی ټمه ده کا له به ران بهر وه رگرتنی پاره ی
دیاریکراودا، که له بی ټمه کراوی ده سینئ.
(بی ټمه گر)

بی ټمه نامه: [ناو] مه خته نامه؛ قه راردادیکی
نوسراوه له بهینی بی ټمه گهر و بی ټمه کراودا که
شهرت و شروتی هه ر دوو لایه نی ټیدا
نوسرابی. (بی ټمه نامه)

بی ټمه ی ټیجباری: مه خته ی ټیجباری جو ټیک
بی ټمه که بو گرو ټیک له شو لگه ل ټیویسته
وه ک بی ټمه ی که سی دووه م بو خاوه ن
سه یاره یا بی ټمه ی موسافیر. (بی ټمه اجباری)
بی ټمه ی بار به ری: بو ټه رخیه ن بوون له
زه رری زور نه کردن، کالای توچار ی یا هه ر
بار ټیکی تر، به ټی قیমে ت بی ټمه ده کری.
(بی ټمه باربری)

بیمه‌ی (مه‌خته‌ی) بیکاری: بیمه‌یک بو
 قهره‌بووی روزه‌کانی بیکازی؛ هه‌روه‌ها
 بیمه‌ی کارگه‌ری و کارمه‌ندی و دزی و
 سوتمان و بیمه‌ی سه‌یاره و بیمه‌ی عومر و
 بیمه‌ی دمو و دهرمان. (بیمه‌بیکاری)
 بی‌نه‌زم: فد: [تاوه‌لناو] بی‌نیزام؛ بی‌ته‌رتیب
 (بی‌نظم)
 بیوگرافی: فرد؛ فد: [ناو] نویسنی به‌سه‌ره‌ات
 و نه‌حوالات. (بیوگرافی)
 بیولوژی: فرد؛ اند: فد: [ناو] زیان‌ناسی.
 (بیولوژی)

بیولوژیست: اند؛ فرد؛ فد: [ناو] ژینه‌ور ناس؛
 زینه‌وه‌رناس. (بیولوژیست)
 بیهداری: فد: [ناو] پیک‌خراویکی پزشکیه
 دهره‌وستی ساغی و سلّامه‌تی جه‌ماوه‌ره.
 (به‌داری)
 بیهداشت: فد: [ناو] باش راگرتن؛ ری و‌ره-
 وشت و کارگه‌لی که بو پاراستنی سلّامه‌تی و
 ساغی جه‌ماوه‌ر پیویسته. (به‌داشت)
 بیهداشتی رۆحی: فد: [ناو،ت] بیهداشتی
 ره‌وانی؛ پیشگرتن و پاراستن و مالیجه‌ی
 نه‌خوشینگه‌لی رۆحی. (به‌داشت روانی)

په رده ی پای مراوی و قاز. (پای پرده دار)
 پابه رجا: [ئاوه لئاو] پاو مرجا؛ پابه رجی. (پا برجا)
 پابه رجی: [ئاوه لئاو] پابه رجا؛ پاوه رجی؛
 پاوه ستاو؛ بهرقه رار له سهر شوینی خو؛ خوږاگر؛
 چیگر؛ دهوامدار. (یا برجا)
 پابه ری: [ناو] شهروال؛ شوال؛ ده ری. (شلوار
 زیر)
 پابه س: < پا به ست.

پابه سته: (۱) [ناو بهر] پی به ستراو. (پابسته) (۲)
 [ئاوه لئاو] گیروده؛ گیرخوار دوو؛ پابه سته ی
 ئه و دوو کانه م ناتوانم بو شوینی بچم. (پایبند)
 پابه سته ی: [ناو] پموتی پابه ست بوون؛
 گرفتاری؛ گیروده یی؛ گیرخوار دووی به ده ست
 ئیشیکه وه. (پایبندی)
 پا به عه رزا کوتان: (۱) لهقه به عه رزدا دان
 (زمین لگد زدن) (۲) (ب) قین گرتن و تووږه-
 بوون (عصبانی شدن)
 پا به عه رز نه کهوتن: (ب) له خوشی و به
 ده ماخیدا پا به زه وی نه کهوتن؛ زیاتر به
 گه یشتنی خه به ری خوش. (روی پا بند
 نبودن)

پابه مانگ: [ئاوه لئاو] زنی تۆلدار له مانگی
 ئاخری دوو گیانی دا؛ (ب) له و مانگه دا
 ده زی. (پا به ماه)
 پابه ند: [ئاوه لئاو] (۱) ده روه ست؛ ده روه س.
 (متمهد) (۲) گیروده؛ ده سته بهر

پا: [ناو] یه که ی نه ندازه گرتنی
 درێژایی، پیوه ریکی ئوروو پییه به رانه به ۰۴۸/
 ۳۰ سانتیمتر (قوت)
 پا ئه وشار: [ناو] ته خته ی ژیری یی جولاً.
 (تخته زیر پای جولاً)
 پابازی: فلت: [ناو] گه مه کردن به پا (ب)
 گه مه کردنی دوو دلدار به پا، وه ک ده سبازی.
 (پابازی)

پا برین: [چاو گه ت] (۱) پاقرتانیدن یا
 بریندار کردن و برینی پا. (پا بریدن) (ب)
 دوو ری کردن و نه چوون بو شوینی؛ سهر
 لینه دان؛ تو خوا پام لی مبه ریه زیاتر سهر م بده؛
 پات لی ره ببه ریه قه ت مه یی. (پا بریدن)
 پابلقه: [ناو] قادر مه؛ نیردیوان؛ پیلیکان
 نه ردیوان؛ په یژه؛ په ینجه پا پلیکان؛ (نزدبان)
 پا بوچ: [ئاوه لئاو + ناو] پیبهنده؛ پابه ند. (پایبند)
 پا بو س: [ناو بیک] پا ماچ کهر. (پا بوس)
 پا بو سی: [ناو] پا ماچ کردن (ب) بوخزمه ت
 پیای زور گه و ره چوون. (پا بوسی)
 پا به پا: به یه ک پموت له گه ل که سیکا
 رو یشتن، شان به شان. (قدم به قدم؛ پا به پای
 کسی رفتن؛ شانه به شانه)
 پا به پا: [ناو] پا و پا؛ پاوه پا؛ لنگه به لنگه
 کهوش کردنه پا. (لنگه به لنگه)
 پابه په رده: [ئاوه لئاو] په نجه ییک که به یینی
 قامکه کان، به په رده پیکه وه لکابن وه ک

(پایبند) (۳) [ناو] هر شت که پای پی به-
ستن (وسيله پابستن) (۴) [ناو] پاو مند؛ به-
ستنه وه به پا (پاباستن)

پابه نی: [ناو] پابه ندی؛ بارو دُوخی پابه ندیوون.
(پایبندی)

پابه وی: [ناو] جیازی وموی؛ جیازی
بووک (جهاز)

پا به به کاهاتن: (۱) لاق تیکهالان. (پا بهم
پیچیدن) (۲) حالته تی وره بهردان له رویشتنند.
(پا بهم پیچیدن)

پاییل: [ناو] پیمه ره؛ بیلاس؛ مه پیل. (بیل
آهن)

پاپ: [ناو] (۱) پیای گه وره ی نایینی
مه سیحی گه وره تر له که شیش. (پاپ) (۲)
ناوی جوړتک موسیقای روز ناوایی و
نوورو پییه (موسیقی پاپ)

پاپره گ: [ناو] پاپره گ؛ گیای کولیره مارانه؛
سموکا ماری. (اسم گیاهی)

پا پور منیای: (۱) پا پیدانان؛ ژیر پاختن؛
پاشیل کردن؛ تلیقاندن وه به پا؛ پا له سر دانان.
(زیر پا انداختن) (۲) (ب) ماف پی نه دان؛
حاشا کردن و پیش لکردنی ماف. (زیر
پا گذاشتن)

پاپوش: [ناو] (۱) هر شت که لای
خوارووی لهش داده پوشتی؛ کهوش، پاتول،
دمرپی، گوره وی، به تاییهت به قوندهره
ده لاین (پاپوش. کفش) (۲) پیلان؛ داو؛ (ب) له
مه خمه سه خستن (پاپوش)

پاپوش دروست کردن: [چاوگهت] (۱) پا پوشت
چنین؛ کهوش دوورین. (کفش دوختن) (۲)

گیچهل ساز کردن؛ به ناپوما توووشی
مه خمه سه کردن؛ پیلان نانه وه و له
دهردیسه رختن. (پاپوش دوختن)

پاپوکه: [ناو] ئالقه دان؛ چه موره؛ خو
کوکردنه وه و قهف خواردنی مار. (چمبره زدن)
پاپه جانی: [ناو] پیلاوی چووکهی مندا لان.
(کفش کودکان)

پاپه جینه: [ناو] په یژه؛ پاپه ینجه؛ پییه لیسک؛
نیردیوان. (نردبان)

پاپه پ: [ئاوه لئاو] فرنده ییک که تا سه ره نجه ی
په لی لی پروایی؛ وه ک کوتری پاپه ر. (پاپر)
پاپه ست: [ئاوه لئاو] پیخوست؛ پی په سترکراو؛
له ژیر پی نراو؛ پاپه ست بوو؛ به رپی خراو.
(لگد کوب؛ پایمال)

پاپه ستی: [ناو] حالته تی ژیر پا خراوی و
پیخوست بوون. (پایمالی)

پاپه ل: (۱) [ناو] لقه کانی خوارووی دار و گیا.
(برگ ساقه پائین گیاه) (۲) [ئاوه لئاو] پاپه پ؛
فرنده ی پا به په ر. (پرنده پر پا)

پاپه نچ: [ناو] سیخوچ؛ جوړی ژووژووی تیر
هاوژ. (نوعی خارپشت)

پاپه ی: (۱) به دوا ی مه به سستیکدا رویشتن؛
پاداگرتن و سووربوون له سر داوخوازی. (۲)
سوراخ گرتن و حه ول و ته قه لا بو دوزینه وه ی
که سیک یان شتیک. (پیگیر)

پایاده: [ناوت] پیاده؛ سوار نییه؛ (ب) به پیاده
رویشتن. (پیاده)

پایچ: [ناوت] مووزیچ؛ به له ک پیچ؛ هر
شت که به دموری پا دا پیچ بخوا. (پا پیچ)
پایچ بوون: به پای که سیکا پیچان و پیلان

گېړان و بهانه پيگرتن؛ بهدوای چزه ليدان و
نازاري که سيکه وه بوون؛ به پادا ئالان. (پا پيچ
شدن)

پاپيرووس: ناوی گياييکه که يه که مجار
کاغه زبان لی دروست کردوه. (پاپيروس)
پا پيژ: [ناوبهر] دهوی به پا پيژراو؛ گه مېره.
(سرگين پا خورده موسفه شده)

پاپيلکه: [ناو] قادرمه؛ نيرديوان؛ پپليکان
نهرديوان؛ په يژه؛ په ينجه. : پاپليکان؛
(نردبان)

پاپيو: [ناو] نه اندازه گرتن به هه نگاو؛ به پا
پيوان. (با پا متر کردن)

پاپيون: [ناو] جوړيک قهره ويته له شکلی
په پووله، به لام وهک بوين باخ شوړ نايسته وه.
(پاپيون)

پات: (۱) حاله تيکه له شتره نجدا، به رابه
بوونی بی (برنده وه و دوړاندن). (پات)(۲)
پات؛ جار؛ دوو پات؛ دوو باره؛ تیکرار.
(مرته)(۳) هه وير. (خمير)

پاتار: [ناو] (۱) له هه ندی شوين (ل) ده بی
به (ر) يا به (غ) پاتال؛ نازملی وهک مهر و بز
و گا؛ پاتاغ؛ پاتال؛ پرو پاتال. (حيوانات اهلی)
(۲) له کارکه وتوو؛ پيرو پاتال (پيرو پاتال).

پاتاغ: < پاتال.

پاتاک: < پاتال.

پاتان: [ناو] جه ماوه ريکی سپی پستی
نيشته جيی نه فغانستان و پاکستان. (پاتان)

پاتاوه: [ناو] (۱) پوو پيچ؛ موو پيچ؛ مووچ پيچ.
(موچ پيچ (۲) کاله. (پاتاوه)

پاترو تسک: (۱) [ئاوه لئاو] پزيو.

(پوسیده)(۲) [ناو] پېر زول؛ تیتول؛ بزگور.
(رشته باريک پارچه کهنه)

پاتلاخ: [ناو] باتلاخ؛ زه ويني زونگ و شله قور؛
زه لکاو؛ زونگاو. (باتلاق)

پاتن: پات؛ هه وير؛ هه وير پاتن؛ هه وير پيژان؛
هه وير پانکر دنه وه و له پيچمی نان
دروستکردن؛ (ب) نان کردن. نان پيژان.
(خمير را بشکل چونه در آوردن)

پاتور پاتوز: [ئاوه لئاو] (۱) پترو پترو؛ پيشال-
پيشال؛ پېر زول پېر زول. (تکه تکه)(۲) شر و
کون کون و له کارکه وتوو. (سوراخ سوراخ)
پاتوره: [ناو] دهنکی به فر؛ کولووی به فر؛
(دانه برف)

پاتوره: دیاری؛ خه لات؛ (سوقات؛ خلعت)
پاتوس: [ناو] پاتوز؛ کو مابین؛ مه کینه ی
دروینه. (کمباین)

پاتوق: [ناو] جیگای رابواردنی کاتی پشوودان
و بيکاری؛ پاتوقی من مهيدانی هه لويه هه
وهخت پيت خوش بوو لهوی ده مبینی؛ مه کو
(پاتوق)

پاتولی: [ناو] پاتول؛ دهمه قوپان. (تنبان)
پاتووک: [ئاوه لئاو] پتروکاو؛ پرتووکاو؛
شر و کوئه. (پوسیده)
پاتهر و خ: < پاتال.
پاتهر و ک: پاتال.

پاتی: (۱) چيشتی له ناو پاتيلدا کوللو؛ کوللو؛
نيوه سووت. (آماده شده در پاتیل)(۲) له گه ل
قاتيدا دی، قاتی پاتی؛ تيکه ل پیکه ل. (قاتی
پاتی)

پاتیل: (۱) [ناو] مه نجه لی گچکه؛ تيانه ی

چکوله (دیگ کوچک) (۲) [ناو] سوئنه ی دار؛
جیگای پات شیلان؛ جیگای ههویر شیلان.
(پاتیل خمیر) (۳) [ئاوه لئاو] زور مهست؛
ره شه مهست؛ قه ره مهست. (سیاه مست)

پاتیل بوون؛ سیاه مهست بوون؛ زور سه
خوش بوون؛ قه ره مهست بوون و ئاگا له
خونه مان. (پاتیل بودن)

پاتیلوک: [ناو] گوشتی پاتی؛ که بابی هل.
(کباب)

پاتینان؛ که وتنه ناوکاری؛ تیوه تلیان له کاری؛
زیاتر بوکاری خراب دوتری. تیکه وتوووه:
پای تیناوه. (افتادن توی کاری)

پاجا؛ یه کسه؛ یه کجاری؛ تیکم؛ به جاری.
(یکجا)

پاجور بوون: [چاوه، ت] له راده ی پیوستدا
حه ریفی یاری هه بوون. (پا
جور بودن)

پاجور کردن: [چاوه، ت] پهیدا کردنی هه ریفی
یاری له راده ی پیوستدا. (پا جور کردن)
پاجووت کردن: [چاوه، ت] پا چه سپاندن
(چه سپ لیدان) ی پله ی خوارتر بو پله ی بانتر
له سه ربازی (عه سکه ری) دا؛ (ب) مردن.
(پاچسپاندن؛ کنایه از مردن)

پاجه: [ناو] (۱) باجه؛ پهنجیره؛ پهنجهره.
(پنجره) (۲) دهر بیجه ی چکوله ی پسووله
فروشتن له سینه ما. (۳) دوکانچه؛ بوئکه.
(باجه)

پاجه چی؛ پهنجیره ساز. (پنجره ساز)
پاجی: [ناو] جی یا؛ پاجی؛ شوین پی؛ رچه.
(جای پا)

پاچرا: (۱) [ئاوه لئاو] (ب) مروقی زور
کورته بالآ. چله نوک؛ باوه عه مره؛ باوه قووره ت.
(کوئوله) (۲) [ناو] یاره ییک که قومار باز به
ساحیی قومار خانه ی دها. (شتیل)

پاچفه زان؛ پاچقان؛ وه رگپر. (مترجم)
پاچک: [ناو] (۱) پی؛ پا؛ قاچ؛ قول؛ لینگ.
(پالنگ) (۲) په رۆی له ت و شر؛ په رۆی
دهستگره؛ دهستگره ی ناشپه ز خانه.
(دستگیره آشپز خانه) (۳) پاچکه؛ پایه ی چرپا و
کورسی. (پایه)

پاچکه: (۱) له بن رانه وه هه تابه نجه ی-
پی. (از بیخ ران تا پنجه ی پا) (۲) پایه ی کورسی و
چرپا و قه ره ویله. (پایه میز) (۳) دهره لینگ.
(پاچه)

پاچکه بده مابردن؛ وه ک قولاپه بردن بده-
ما؛ لی توو په بوون به شیشه شیت و شاتوشووته-
وه، شو به اندن به سه گ. (پاچه کسی
را گاز گرفتن)

پاچکه هه لمالیاگ: [ئاوه لئاو] دهره لینگ هه-
لما لراو؛ (ب) بی حه یا و پروو دامالراو. (پاچه
ورمالیده)

پاچه به نند: [ناو] (۱) دهره لینگ به نند؛ پاچکه-
به نند؛ (۲) به نی دهره لینگ پی به ستن. (پاچه بند)
پاچه سپاندن: [چاوه، ت] چه سپ لیدان و
سلاوی سه رباز و عه سکه ر بو بالآ دهست.
(پاچسپاندن)

پاچین: (۱) [پاشگر] قرتاندن؛ هه لپاچین،
داپاچین. (پسوند چیدن) (۲) [ناو] نه وه لین
چینی خواره وه ی دیوار. (پاچین دیوار) (۳) [ناو]
لیوار و دامینی خواره وه ی کراسی ژنانه.

(پاچین)

پاچینه‌وه: (هه‌ل پاچین و برینه‌وه‌ی خوری له ئاژه‌ل): برینه‌وه. (پشم چینی)

پاخ: [ناو] ترس؛ سام؛ باک؛ هه‌راس. (ترس؛ بیم)

پاخاف: [ئاوه‌ل‌ناو] گوێ‌قول‌اخ و ترساو؛ له سه‌ره‌هه‌ست؛ به‌ترسه‌وه. (گوش بزنگ و بیمناک)

پاخاو‌کردنه‌وه: [چاو‌گه‌ت] ده‌وتی‌پروێشتن هی‌واش‌کردنه‌وه. (آرام‌تر راه‌رفتن)

پاخستن: [چاو‌گه‌ت] له‌پاکه‌وتن؛ هی‌زی پروێشتن لی‌بران به‌هوی‌تازار و هی‌لاکی زۆره‌وه؛ (ب)‌حاله‌تی‌نه‌خۆشی‌که‌ نه‌توانی‌هه‌ل‌سێته‌سه‌ریا. (ازیا‌افتادن)

پاخلیس‌کان: [چاو‌گه‌ت] (١) پاخزان. (غزین) (٢) (ب) تووشی هه‌له و لا‌پی‌بوون. (اشتباه‌کردن)

پاخواردن: [چاو‌گه‌ت] (ب) کار‌کردنی ژیر‌پراخه‌ر، وه‌ک مافوو‌ره، زیاتر بو‌کۆن‌بوون و هه‌نارده، (ده‌رکزه) کردن واتا ناردن بو‌ولاتی ده‌رموه بو‌فرووش (هه‌لبه‌ت له‌به‌ر نه‌وه مالیاتی شتی کار‌کرده که‌متره). (پا‌خوردن)

پاخو‌ر: [ناو] پاشاو‌ر (پاش‌ئاخو‌ر). چیلکه و چه‌وی‌لی به‌رماوه‌ی له‌و‌م‌له‌ ئاخو‌ردا. (پسمانده‌آخو‌ر)

پاخمند: [ناو] یاکمند؛ یاقووت. (یاقوت)

پاداشت خراوی: [ناو] (١) سزا؛ قه‌رمبووی ئاکاری خراپه‌کردنه‌وه؛ خراو هاتنه‌پ‌ی. (٢) هه‌روا پاداش خاسی؛ چاکه هاتنه‌پ‌ی و قه‌رمبووی چاک‌کردنه‌وه. (پاداش بدی و

(خوبی)

پاداف: [ناو] (١) پاداو؛ ته‌پکه؛ داو مووسک. (دام) (٢) که‌وی بنه‌(کبک داخل کمینگاه‌شکار)

پادان: [چاو‌گه‌ت] پاکه‌وتن؛ هه‌ل‌په‌خسین؛ لوان؛ نه‌گه‌ر پابدا بو‌م به‌هاردیم؛ واتا نه‌گر بو‌م بلوی به‌هاردیم. (پا‌افتادن)

پادای: [چاو‌گه‌ت] پالیدن؛ پا له‌پ‌کیفی که‌رماشین (بایسیکل) وه‌ردان؛ پ‌کیف لیدن له‌سواری اسبد؛ پا جوولانه‌وه له‌مه‌له‌دا. (پا‌زدن)

پادزه: [بهنند] پی‌دزه؛ بی‌ده‌نگ هه‌نگاو هه‌ل‌گرتن؛ بی‌چرپه‌روێشتن. (پاو‌رچین)

پادگان: فند: [ناو] یا‌گه‌ی‌سپا؛ سه‌رباز‌خانه؛ شوینی فیربوونی کاری عه‌سکه‌ری؛ جی‌گای ژبانی سه‌رباز‌گه‌ل. (پادگان)

پاده‌ره‌وا: [ئاوه‌ل‌ناو] (ب) کاری‌که‌ دهر‌ئه‌نجامی دیارنیه‌ دروست‌ببی‌یاخه‌یر، مو‌عامه‌له‌ که‌مان بو‌ی‌هیه‌ پیک‌نه‌یی‌ت هیشتا پا دهر‌ه‌ه‌ویه؛ ته‌ق‌وله‌قه. (پادره‌وا)

پاده‌ری: فند: [ناو] رایه‌خیکه‌ له‌به‌ر در‌گای ژوو‌ری‌پاده‌خری. (پا‌دری)

پاده‌م: [ناو] دهمی ئاس‌گه‌ری.

(دمه‌آهنگ‌ری)

پا‌پ‌ابلوم: [ناو] جو‌ری‌ک‌دمه‌مان‌چه‌یه‌(پا‌ر‌ابلوم) پارازو؛ پاریزه‌ر و ئیش‌کچی؛ چاو‌ه‌دیر. (نگه‌بان)

پاراستن: [چاو‌گه‌ت] چاو‌ه‌دیری؛ مه‌لاحه‌زه‌کردن و به‌زه‌یی‌پیاهاتن له‌لیدن‌دا، ده‌ست‌پاراستن واتا په‌چاو‌گرتنی ده‌ست و پی‌ش‌کان یا

کویرسوون له کاتی دارکاری و کوتهک
 لیداندا. (در نظر گرفتن و پر هیز کردن)
 پاراف: فرد؛ فند [ناو] پیش واژوو؛ پیش نیمزا؛
 نیمزای پیش نووس . (پاراف)
 پارافین: [ناو] جوریک روڼ که له نهوت به
 دهستدۍ له قه‌دیم‌ا ده‌یاند‌ا له سهر و قز بو
 جوانی؛ دوو جوړه (تراو و هق) (پارافین)
 پاراگراف: فرد؛ فند [ناو] به‌شی له نووسراوه
 که له باب‌ه‌تی د‌ه‌دوی و به ده‌ستیکی
 د‌پر‌یکی تر بابت ده‌گوږی و له به‌شی پیشوو
 داد‌م‌پر‌یت. (پاراگراف)
 پارالیل: [ناو] که ره‌سته‌ییکی وهرزی
 ژیمناستیکه که له دوو میله پیکهاتوو که له
 راستی یه کدان و ههرکام به دوو پایه له سهر
 عهرز د‌ابه‌سترون (پارالل)
 پاراندن: د‌مل‌اندن. (نشت)
 پاراوی: [ناو] به‌ره‌می‌چاو‌گه (۱) حال‌ه‌تی
 پاراووون؛ تیر‌ثاوی؛ پوه‌کی ثاودار و ته‌پ و
 تازه و به نه‌شه. (سیراب و شاداب) (۲) بی-
 نیازی و ژبان خوش‌پ‌اب‌ویږی؛ (نه‌وانه‌ی
 که (پاراوی‌ی‌ ثاون بژارن). «سواره‌ی ئیلخانی
 زاده». (متنعم بودن)
 پارچ: [ناو] سوراحی؛ تونگی‌ثاو؛ تونگه.
 (پارچ)
 پارچمک: [ناو] که وش‌ی ده‌مپایی؛ سه‌ریایی؛
 مداس. (دمپایی)
 پارچه: فند [ناو] (۱) قوماش. (۲) له‌ت؛ کوت.
 (۳) یه‌که‌ی قه‌واره بو ژماردنی ملک و زه‌وی؛
 سی پارچه‌ثاوایی؛ دوو پارچه زه‌وی. (پارچه)
 پارچه‌پارچه: فند [ناو] که رت که رت؛ له‌ت

له‌ت؛ پاژ پاژ؛ پل پل. (پارچه‌پارچه)
 پارچه‌پارچه‌کردن: [چاو‌گه‌ت] پل‌پل‌کردنی
 گوشت یا ههر شت تیکه تیکه‌کردن؛
 به‌لقه‌تین؛ به‌لقه‌تان‌دنی زور.
 (پارچه‌پارچه‌کردن)
 پارچه‌چی: (۱) [ثاوه‌ل‌ناو] ثاوانته‌چی؛ دروژن؛
 لاف‌لید‌هر؛ خو‌ه‌له‌ل‌ک‌یش. (لاف
 زن) (۲) [ناوت] به‌زاز؛ پارچه‌فروش؛ کووتال و
 قوماش فروش.بزاز)
 پارچه‌فروش: فند [ناوت] کووتال و قوماش-
 فروش؛ به‌زاز. (بزاز)
 پارچه‌فروشی: فند [ناو] به‌ره‌می‌چاو‌گه
 جیگای فروش‌تنی قوماش؛ دوو‌کانی قوماش
 فروشتن. (پارچه‌فروشی)
 پارخان: [ناو] په‌راسوو. (دنده)
 پارخووان: [ناو] سمت؛ که‌ف‌ل. (کپل)
 پارزنین: [چاو‌گه] پالاوتن؛ پالاقتن. (پالایش)
 پارزونک: [ناو] کو‌ل‌وانه؛ چارو‌که‌ی ژنان.
 (روح‌وشی زنانه)
 پارس: [ناو] (۱) هوژیکی که ونارای‌ثاریایی
 که له ههریمی‌فارس (باشووری‌ثیران) دا
 ده‌ژین؛ (۲) چه‌په؛ وهره؛ دمنگی سه‌گ. (۳)
 سه‌رزه‌وینی هوژی‌پارس. (۴) هه‌زار و
 گ‌دا. (پارس)
 پارس‌تن: [چاو‌گه] به‌شکر‌دن؛ جیا‌کردنه‌وه؛
 جیاوه‌کردنی به‌ش؛ پارقه‌کرن. (قسمت
 کردن)
 پارس‌کرن: [چاو‌گه‌ت] سوال‌کردن؛ گ‌ه‌دایی-
 کردن؛ وهرینی سه‌گ. (گ‌دایی) پارس‌که‌ر؛
 [ناوبیک] سوال‌که‌ر؛ گ‌دا. (گ‌دا)

پارسون: [ناو] پارزون؛ پالۆینه؛ پالۆ. (پالا؛ صافی پالونه)

پارسه‌نگ خسته‌پال: [چاوگه‌ت]

(ب) ناوینتکه و قسه‌ی سووک بو که سیک دروستکردن و دانه پال؛ ناو زپاندن له خورایی له قه‌می کریت خسته‌پال. (بکسی- نسبت‌بدادن)

پارسه‌نگ گرتنه‌وه: [چاوگه‌ت] قورسایی ده‌فری خالی دیاریکردن بو کیشانی هه‌ر شت که بکریته ناو ده‌فر و بکیشری؛ سه‌ر راستکردنی دوو تای ترازوو. (تعیین وزن- ظرف محتوی شیئ توزینی؛ پارسنگ)

پارسی: فند: [ئاوه‌لناو + ناو] (۱) خه‌لکی ولاتی پارس؛ زمانی پارسی یا فورسی. (۲) ئەندامانی هوژی پارس. (۳) زه‌رده‌شتیه‌گانی دانشتوووی هیند. (پارسی)

پارقه‌کرن: [چاوگه‌ت] به‌شکردن؛ قیسمه‌ت- کردن؛ دابه‌شکردن. (قسمت کردن)

پارک: فرد؛ فند: [ناو] (۱) سه‌یرانگای خاوه‌ن دار و دره‌خت و گول و زیاتر جیگای یاری کردنی مندالان به‌که‌ره‌سته‌گه‌لی که له سه‌یرانگا که‌دا دامه‌زراوه. (۲) شوینی پارگرتنی تاییه‌ت به‌سه‌یاره له شه‌قامدا؛ (ب) گاراجی سه‌یاره زیاتر له قاتی یه‌که‌م یا ژیر زویدا؛ به‌ده‌گه‌من له بینای گه‌وره‌دا له قاتی دووه‌هم و یا زیاتر چی‌ده‌کری. (پارک)

پارکار: اند؛ فند: [ناو] ناوی جوړیک بالته‌ی کلّاو داری قه‌وی و دریژه؛ زیاتر تاییه‌ت به‌ئه- ندامه‌کانی عه‌سکه‌رییه. (پارکا)

پارک‌کردن: [چاوگه‌ت] (۱) فه‌نی فیڕ بوونی

پارگرتنی سه‌یاره له شو‌فیریدا. (۲) پارگرتنی سه‌یاره له شوینی دیاریکراودا. (پارک کردن)

پارکیت: فرد؛ فند: [ناو] چۆفه‌پرسی تاییه‌ت بو ناو مال که له ته‌خته و چۆی ناسک چیکراوه. (پارکیت)

پارکی جه‌نگه‌لی: [ناو، ت] (۱) لیرمواری تاییه‌تی سه‌یرانگا. (۲) لیرمواری پاوان کراو، (قورخ) بو ژبانی گیان له‌به‌رانی وه‌حشی و کیوی. (پارکی جنگلی)

پارکی شار: [ناو، ت] پارکی گشتی سه‌یرانگای- گشتی زیاتر له ناو شاره‌کاندا. (پارک شهر)

پارکی گشتی: پارکی شار. (پارک شهر)

پارکی مو‌توپی: [ناو، ت] شوینی له پادگاندا که که‌ره‌سته‌گه‌لی وه‌ک سه‌یاره و ده‌بابه‌ی لی پارک ده‌که‌ن. (پارک موتوری)

پارکی میلی: [ناو، ت] (۱) شوینی بو پاراستنی گیان له‌به‌رانی نایاب. (پارک میلی) (۲) (ب) پارکی شار. (پارک شهر)

پارگین: [ئاوه‌لناو] پیوندیدار به‌پاره‌که‌وه. (پارینه)

پارلمان: فند؛ فرد؛ فند: [ناو] په‌رله‌مان شوینی کو بوونه‌وه‌ی نوینه‌ران بو کاری تاییه‌ت و ده‌ستووردانان. (پارلمان)

پارلمانی: [ئاوه‌لناو] په‌رله‌مانی؛ گریدراو به‌په‌رله‌مانه‌وه. (پارلمانی)

پاروا: بیستانی که دره‌نگ ده‌گا. (بوستان دیر رس)

پاروینکه: [ناو] جوگه‌له‌ی ده‌وری چیغ و چادر و خپوت بو به‌رگری له ناوی باران. (جوی- دورچادر)

پاروو: [ناو] (۱) بیل؛ بیللی داری؛ وهروره؛
به فرمال. (پارو) (۲) سهول؛ چپوی گهمی به-
پیوه برن؛ بیللی گهمی ئازووتن. (پارو)
پاروو کیشان؛ < پاروولیدان.

پاروگرتن؛ [چاوهگهت] تیکه گرتن بو خواردن.
(لقمه گرفتن)

پاروولیدان؛ [چاوهگهت] (۱) بیل لیدان؛ به بیل
پاک کردنه وهی شوینی؛ بیل مال. (بیل زدن)
(۲) به پاروو به فری سهربان خستنه خواره وه و
سهربان مالین به وهروره. (برف روبی) (۳)
گهمی ئازووتن به سهول؛ سهول لیدان. (پارو
زدن)

پارووی: [ناو] سهول؛ پارووی گهمی. (پارو)
پاره خشت؛ [ناو] له ته خشت؛ تیکه ییک خشت؛
خشتی شکاو؛ دهسته واژهی به نناپییه،
واتا؛ نیوه خشت. (پاره خشت)

پاره خور؛ [ئاوه لئاو] به رتیل خور؛ له ئاو پستادا
ههر به و واتا هاتوو؛ (رشوه خور)
پارهس: [ناو] (۱) بوار. (گذار) (۲) جیگای پی
له قهراخ بیردا، وهک پلیکانی چووک بو پا
دانان له سهر و خوار کردن له بیردا. (پله های
دیوار چاه)

پاره کردن؛ [چاوهگهت] دراندن؛ هه لدرین؛
دادپین؛ کو تکردن؛ له تکردن؛ بچراندن؛
بچکراندن؛ (میره وحت زولفه وکهمبایش جه-
رگی پارهی نالییه) «تالی» (پاره کردن)

پاره که: (۱) [ناو] سالی رابووردوو؛ له
ئاو پستادا ههر (پاره که) هاتوو.
(پارسال) (۲) [کاری ئه مری] بدرینه؛
بدره؛ (جه رگم به خنجیر پاره که) (پاره کن) (۳)

[ناوی ناسکری] درپاوه که؛ درپاوه که. (آن پاره
معلوم) (۴) [ناوی ناسکری] درپاوه که؛ پووله که.
(آن پول، اسم معرفه)

پارمگا: [ناو] پی میو؛ نهو داره که دیده نه بهر
ته رزی میو. (ستون نگاهدارنده تاک)

پارهو: [ناو] پیاده پهو؛ که ناری شه قام تاییهت
بو پیاسه. (پیاده رو)

پاریا: [ئاوه لئاو] خراب؛ که نهفت؛ کریت. (بد)
پاریزتن: [چاوهگه] پاراستن؛ چاوه دییری؛
پارازتن. (نگهداری)

پاریز کهر: [ناوبک] ئه وهی که پاریز دهکا و
خو دوور داده گری له ههر شت که به خراپی
بزانی؛ خو بویر. (پرهیز کننده)

پاریز که ردهی: [چاوهگهت] پاریز کردن؛
پاریز گاری. (حفاظت)

پاری زل: [ئاوه لئاو] (۱) (ب) به رتیل خوری
ته ماحکار؛ زالم. (رشوه خور ظالم) (۲) پارو زل؛
تیکه قهوی (ب) زورخور. (لقمه بزرگ؛ شکمو)
پاریف: [ناو] گوشتی برزاو. (گوشت برشته)

پاریک؛ < پاروو.
پارین: [ئاوه لئاو] پارگین؛ پیوه نیدار به
پاره که وه. (پارینه)

پارینه: [ناو] پاروته؛ مریشکی دووساله. (مرغ-
دوساله)

+ پاز: [ئاوه لئاو] (ف. مشه) ناسک؛ نه رم و
نین. (نازک)

پازاچ: [ناو] (ف. مشه) دایبرک؛ ماما. (ماما)
پازار: [ناو] پاژار؛ دزی ژار؛ دزی ژه حر.
(پادزهر)

پازهن: [ناو] نیریه کیوی. (بز کوهی نر)

پاژمله: پاش مله؛ پشت سهر. (پشت سر)
 پاژنه: [ناو] (۱) به شی دوواوهی پا له ژیر
 قولابه دا. (۲) نالچه؛ وه ک نالچهی کهوش. (۳)
 ریسمه؛ گریزه نه؛ پاژنه ی درگا. (۴) ته خته ی
 ژیره وی قوناخی تهننگ. (پاشنه قنداق)
 پاژنه به رز: [ناوت] کهوشی نالچه به رز.
 (پاشنه بلند)
 پاژنه تیگرته وه: [چاوگه ت] گوپینی پاژنه ی
 کهوش. (تعویض پاشنه)
 پاژنه میشووله: [ناوت] کهوشی نالچه بووچک
 که تایبعت به ژنانه. (کفش پاشنه کوچک)
 + پاژنه هه لکیشان: [چاوگه ت] (ب) قول
 هه لمالین و خو ته یار کردن و ناماده
 بوون. (پاشنه ورمالیدن)
 پاژنه ی درگا هه لکیشان: [چاوگه ت] درگا له
 ریسمه بردن. (ب) هاتی په یتا په یتای
 که سیک. (پاشنه دراز جا در آوردن)
 پاژه: [ناو] سه روییک. سه رویی. (کله پاچه)
 پاژه ر: [ناو] کوله که؛ نه ستون؛ ویستون؛ راگر.
 (ستون)
 پاژمه ش: [ناو] گه لای تازه دهره اتووی
 دارگویز. (اولین برگ از تزه ی درخت گردو
 درآمده)
 پاس: [ناو] (۱) خستنی توپ بو هاوال له یاری
 توپی پا و باسکیٹ بال و والیبال و ههند بالدا.
 (۲) نیشک؛ کیشک. (۳) په تکردن و ته واو کردن
 و دهرچوون له نه زموونی دهرسی؛ نه ده بییاتم
 پاسکرد. (۴) هیشتا چه که کم پاس نه کردوه
 و اتا پاره که یم نه خستوه ته بانک. (۵)
 ناگادار کردن و وه پینی سه گ. (پاس)

+ پاسادان: [چاوگه ت] عافوو کردن؛
 به خشین؛ لیووردن؛ گوزه شت کردن؛
 چاوپوشی کردن؛ داپوشینی هه له و عیب.
 (گذشت و چشم پوشی)
 + پاسار: [ناو] که سهر؛ خه م؛ خه فته؛ کولو کو.
 (غم و اندوه)
 پاساردان: کولی دل دهر کردن؛ غه شی دل
 دهر کردن؛ غه شی دل پشتن. (دق دل خالی
 کردن)
 پاساودان: پیشگری له به دناوی به پاکانه؛
 حولدان بو شارنده وه ی تاوانی که سیک.
 (جلوگیری از بدنامی کسی)
 پاس دان: [چاوگه ت] (۱) کیشک دان.
 (پاسداری) (۲) خستنی توپ له یاری توپیندا
 بو هاوال. (پاس دادن) (۳) شت یا که سیک
 له سهر خو دامالین و هه والهی که سیک
 تر کردن. (پاس دادن)
 پاستوپ: [ناو] لویی پاستوپ زنانای فهره نسی
 که میکروبی پاپویر کرد و کاری میکروب
 کوژی (پاستوریزه کردن) به ناوی نه وه وهیه.
 (پاستور)
 پاستوریزه: فده فرد؛ اند؛ [ناو] هه رماکی
 که میکروب (هوورک) و باکتریه کانی به
 شیوه ی پاستوپیزاسیون له به ین چووبی؛
 وه ک شیری پاستوپیزه. (پاستوریزه)
 پاستوپیزاسیون: فده اند؛ فرد؛ [ناو] کاری له
 به ین بردنی (هوورک و باکتری)
 له خوارده مه نیه کاندا به شیوه ی گهرما پیدان بو
 ماوه ی دیاریکراو و تیکنیکی تایبعت.
 (پاستوریزاسیون)

پاستیل: فرد؛ فند: [ناو] جوړیک ته باشیر به
ږمگ گهلی جوړاو جوړ که له وینه کیشیدا
که لکی لی و مرده گرن. (پاستیل)

پاست بوون: [چاوگه، ت] نهو قسم بیست
ههردو پام سست بوو، نه ژنوم شکا؛ هیزی
پانه مان.. (پا سست شدن).

پاسکاری: [ناو] له سهریه ک و په یتا په یتا
پاس به یه کدان له یاری توپی پادا.
(پاسکاری) (ب) نازاردانی که سیک له
نیداره ییکی حکومه تیدا و جیهه جی نه کردنی
کاره که ی و ناردنی بولای هم و نهو.
(پاسکاری)

پاسکال: (۱) ناوی زانای ټینگلیسی که
دانه ری یاسای پاسکاله. (۲) یه که ی پیوهره ی
تهوژم، بهر انبه به یه ک نیوتون له سهر
میکاییک (۳) یه کی له زمان گهلی پروگرام
نووسینی کامپیوټر. (پاسکال)

پاس کردن: [چاوگه، ت] (۱) حاله تی سه گی که
دوهه ری. (پارس کردن) (۲) توپ خستن بو
هاوال یاری یا پاسکردنی توپ بو سهر توپی
والیال بو نیسپه ک لیدان. (پاس دادن) (۳)
پاره ی چه ک له بانگ هاویشن بو بهرگری
له گه پانه وهی چه ک. (پاس کردن) (۴) له
سهر خودامالین و به که سیکی دیکه حه واله
دان وه ک پاسکردن له م نیداره وه بو نهو
نیداره. (پاس کردن) (۵) وه پینی سه گ له
بیگانه. (پارس کردن)

پاسوور: [ناو] جوړیک یاری به په په ی
په پانتو. (پاسور)
پاسووکبون: [چاوگه، ت] ده لین له ده سټیکی

کاریکدا نه گهر که سیک پای سووک بیت و
رابورې به سهر کاره که دا زوو ته واد ده بی، له
ده سټیکی ته ون کردندا مندالیکی خوین
شیرین بانگ ده کن که بی به سهر کاره که دا.
(پاسک بودن)

پاسه زانای: [چاوگه، ت] پی و ابوون؛ وا لی-
حالی بوون؛ وا زانین. (پنداشتن)
پاسه ن: به و جوړه سه؛ واسه؛
وایه. (اینطور است)

پاسه ننگ: [ناو] پارسه ننگ. (پارسنگ)
پاسه مه بو: وانابی؛ وانیه به و جوړه نابی.
(اینطوری نمی شود)

پاسه وانه: [ناو] خه رچی ټیشکچی؛ پاره ییک که
به جه زایه رچی دهری. (هزینه پاسداری)
پاسه یچه: وایچه؛ وایشه؛ ناوایشه؛ (پاسه یچه
نییه تو وینیت وه چه م)؛ وایش نییه تو به چاو
دیت. (اینطور هم)

پاسیاوان: [ناو] پاسه وان؛ زیره وان؛ زیره وان.
(پاسبان)

پاسین: [چاوگه] په سند کردن؛ تاریف کردن؛ پیا
هه ل خویندن. (تعریف و تمجید کردن)
پاشار: پاشار؛ دهره قهت؛ مشوور. (مقابله؛
بفکر بودن)

پاشا فر: پاشا خوږ.
پاشام: (۱) پادشای من. (شاه من) (۲) [ناو]
پارشو. (سحری)

پاشاو: [ناو] (۱) پانوا؛ ناویک که له کاتی ناو
داشتنی زمو ی دا به فیرو ده چی و له خوار
زمویه که وه دهره ده چی؛ (قووناو) (پساب
آبیاری) (۲) پاشماوه ی ناوی خورواه له

شهریه‌دا. (پس مانده آب در لیوان)

پاشای: (۱) [چاوگه] شانای؛ پاشین؛ پرژاندن.
(پاشیدن) (۲) [پارودوی پاشین] پرژاندی؛
پاشاندی. (پاشید)

پاشایه تی: [ناو، بهرهمی چاوگه] حاله تی پاشا
بوون؛ شایه تی؛ میرایه تی. (پادشاهی)

پاشایی: (۱) [ناو] جوریک تری. (نوعی انگور)
(۲) [بهرهمی چاوگه] سولتانی؛ پادشایی؛
شایی. (پادشاهی)

پاشایی کسردن: [چاوگه، ت] (۱)
خوونکاریکردن؛ کار و پهوتی سولتانی.
(پادشاهی کردن)

پاشباره: داریکه له باسکیش (ناموور) چه قیوه
و دهسته که وشه ی له سهره. (پایه ی
دستگیره خیش)

پاشبهر: < پاشه بهر.

پاشبین: < پاشه پروژ بین.

پاشپاریز: [ناو، یک] یاساولی که ناگای له
دواوه ی له شکره؛ پاشدار؛ دواپاریز (نگهبان.
عقبه لشکر)

پاشتر: دوواتر. (عقب تر، بعدا)

پاشتن: [چاوگه] لوولدان و گریدان و هه لبه-
ستنی پریشوه ی شده و میژمر. (آویز
عمامه بستن)

پاشخستن: [چاوگه، ت] (۱) دوواخستن؛
وه پاش خستن؛ (عقب انداختن) (۲) سپلوت
پاکشاندن به عه رزدا. (به زمین خواباندن
سگ)

پاشخور [ناو] پاشاخوپ. (علف مانده در آخور)
پاشدر: (۱) سه گی که بیده نگ له دواوه گاز

ده گری. (سگی که پنهانی حمله میکند) (۲) (ب)
مروقی که به نه هینی زهره ر و زیان
ده گه ینیّت. (کسی که در خفا ضرر میزند)
پاشدوو: [ناوبک] له پاشمله غه ییه ت ده کا .
(پشت سر غیبت میکند)

پاشپروژ: [ناو] دواپروژ؛ داهاتوو؛ پاشه پروژ.
(آینده)

پاشرویی: [ناو] زفرین و گه پانه وه؛ به دواوا
گه پانه وه؛ به پاشداگه پانه وه؛ پاشقه چوون.
(برگشتن)

پاشقه دان: (۱) خو خسته دواوه. (خود را
عقب انداختن) (۲) کشانه وه؛ گه پانه وه. (عقب
کشیدن)

پاشقه لیدان: [چاوگه، ت] هه لچه رخانندن؛
قه زفراندن. (برگرداندن)

پاشقاوه توون: [ناو] نان خواردنی به ینی (نانی
به یانی و نیمه پروقاوه توون و فراوین. (غذای
بین صبحانه و نهار)

+ پاشقول: [ناو] تاخرین قروش یا قهره یوول
یا میته یان دراوی که به قومار باز ده مینیت؛
و به قهولی قومار بازان له قولیدا
دایشاردوو؛ که قانی پاشقول یان قانی
دواقولی پیده لین. (آخرین دینار قمار)
پاشکری: [ناو] دواکری؛ پاشماوه ی کری که
دوای گه یشتنی بار یا موسافیر ده دری به
شوفیر. (پسکرایه)

پاشگر: [ناو] ورده وشه و واژو که که به دوای
وشه دا دی و واتای وشه که ده گوپیت وه ک
(پاشی) له وشه گه لی ناوپاشی، ژارپاشی، وتوم
پاشیدا. (پسوند)

پاشکه مه: [ناو] پاشکوم؛ خواره وهی قه فی
گوچان. (پایین خم عصا)
پاش که وتن: [چاوگه، ت] (۱) به جی مان له
رپگا رویشتندا؛ وه پاشکه وتن. (۲) دواکه وتن
له ژیان یا دهرس خویندندا. (عقب ماندن)
(۳) پاشکه وتن؛ پالکه وتنی سه گ و تانجی.
(خوابیدن سگ)
پاشکی: دهرنه نجام؛ له پاشان؛ دووایی؛
نه و جار؛ نه وسا. (بعدا)
پاشگو: [ناو، بک] پاشدوو؛ قسه ی پشتمله؛
قسه ی پشته سهر. (غیبت)
پاشگوتن: [چاوگه، ت] پاشگوئی کردن؛ قسه
له پشته سهر کردن. دوا قسه، دوا گوتن.
(غیبت کردن. آخرین حرف)
پاشماگ: [ناو] میرات؛ که له پوور؛ به جیماو.
(بجامانده)
پاشماگ گر: [ناو، ت] میرات بهر؛ میراس-
گر. (سهم گیر ازمال بجا مانده مرده)
پاشماوه خور: [ناو، بک] بهر ماوه خور. (ب)
چلکاو خور؛ نوکهر. (پس مانده خور)
پاشمه لالا: [ناو] دوا ی مه لالا؛ دوا ی
باشمه لالا؛ که سی دووه هم له یاریدا. (نفر دوم
در بازی)
پاشمیر: [ناو، بک] پشتگر له شهردا؛ یاریده دهر
له شهرو کیشه دا. (کسی که در جنگ به کسی
کمک می کند)
پاشمیر: [ناو، بک] بهرگری دواوه له یاری
تویی پادا. (دفاع عقب)
پاشنوئیز: (۱) دوا ی نوئیز. (پس از نماز) (۲)
(ب) دوا ی نیوه رو. (بعد از ظهر) (۴) پاش-

نیقرو؛ پاش نیوه رو؛ دوانیمه رو. (بعد از ظهر)
پاش ویش: بهرودوا؛ سه روین؛ دووشت که
جیگای سهری به کیکیان له دواوه بی و
جیگای دواوه ی له یشه وهی. (سروته)
پاشور: [ناو] (۱) پا دهشوا. (کسی که پا شوید)
(۲) ههر شت و ههر که رهسته که پای
پیده شو. (وسایل پا شستن)
(۳) (ب) بهر دیک ی رهشی کفه له (به رده
پاشور) (سنگ پا) (۴) شوئینکه له قهراخ
حهوز بو دسنوئیز گرتن و پا شور دن. (پاشوره)
(۵) پاشوره کردن بو فینک بوونه وه یا بو
مالیجه ی نه خوشی. (پاشویه)
پاشوره کردن: [چاوگه، ت] پا شتن؛ پی
شووشتن؛ پاشوره به گه لای یا دهرمانای تر
بو له بهین بردنی یاو؛ پا شور دن بو فینک-
کردنه وه. (پا شویه)
پاشه روژبین: [ئاوه لئاو] دوور نه ندیش
نایه ندمین. (آینده نگر)
پاشه سهر: [ناو، ت] پشته سهر؛ پشته سهره
، جوړی خشی ژنانه که له دواوه ی لاره پیچی
ده دن. (نوعی زیور زنانه)
پاشه کشه: < پاشه کشی. [ناو] (۱) گه پانه وه
به دوا دا؛ پاشه کشه. (عقب-
نشینی) (۲) (ب) به شیمانی؛ پاشگه زبوون.
(پشیمان شدن)
پاشه لپیس: [ئاوه لئاو] (ب) رابوور دوو خراب؛
رابوور دووی خراب و گه ندهل. (بد سابقه)
پاشه ننگ: [ناو] یاشدار پاشمیر. (عقب دار)
پاشه وانه: [ناو] که ندووی زیادی که دهنری به
پاش که ندووی سهره کییه وه بو شانه به ستنی

ههنگ. (کندوی یدک.

کندوی دوم)

پاشه و پاش: پشتا و پشت: (ب) بی پرو و هر گپران و سووران ههنگاونان بو دواوه. (عقب عقب)

پاشی: (۱) له دوايي؛ له پاشان. (بعد)

پاشی: [پاشگر] واتا: پرشان؛ وهشان؛

توو پاشی، ناو پاشی، خوی پاشی. (پيوازه)

(۳) [رابوردووی پاشین] پاشاندی؛ بلاوی کردهوه. (پاشید)

پاشیل: [ناو] (۱) پاشل؛ قافیهی شیعر.

(قافیه شعر) (۲) پووز و پاژنه ی پا. (ساق پا)

(۳) فلان کهس پاشیلکی ته په؛ واته:

رابوردووی خراپه. (سابقه)

پاشین: (۱) لاق شین؛ پا بهر هنگی شین. (پا

آبی) (۲) [چاوگه] پرژاندن؛ پرژان.

(پاشین) (۳) [ئاوه لئاو] دووا هه مین. ناخرین.

(واپسین)

پاشینه: [ناو بک] هه رشت که ده پرژینی یا

ده پاشینی؛ پرژینه. (پاشنده)

پاقژی: [ناو] ته میسی؛ ته میزی و

پاکی. (پاکی)

پاقلوک: [ناو] ئیسکی قه له مه؛ ئیسقانی

لوولاک؛ ئیسکی دریزی ده ست ویی. (قلم دست

ویا)

پاقله ی کیوی: [ناو] بولکه؛ جوریک پاقله ی

ده ست. (با قلا ی وحشی)

پاقله مارانه: [ناو] پاقله ی کیوی؛ بولکه مارانه.

(با قلا ی کوهی)

پا قلیره: [ناو] گوژی که پیسته شینه که ی

دانه مالربیی. (گردو با پوست سبز)

پاقلیس: پاقر کردن؛ پاک کردن؛ ته میس کردن؛

دهفری خوراک پاش تهواو کردنی خوراک به-

نان لسته وه. (پاک کردن)

پاقورس بوون: [چاوگه ت] دزی پاسووک -

بون. (پا سنگین بودن)

پاقولاخ: [ناو] اسمکول. (سم بر زمین کوبیدن)

پاکاسه: [ناو] له یاری رامیدا که سیک

که دهستی نه وه لی بردو وه ته وه پای کاسه یه و

نه گهر دهستی دوو هه میس بهر ته وه کاسه یش

دهبا ته وه. (پای کاسه)

پاکایی: [ناو، بهر هه می چاوگه] (۱) جیگاییکی

پاک له چاو دهورانده وری؛ (۲) نه وهنده پیسه

هه رچه ند دهیشوم پاکایی ناییت؛ واتا پاک

بوونه وه؛ حاله تی به پاکي-

گه یشتن. (ثابی، پاشگریکه وه ک ته-

پایی بوشکایی، ساردایی). (حالت پاک شدن)

پاکاو کردن: [چاوگه ت] (۱) پاک کردن وه؛

بزار کردن؛ کار و رهوتی ته میس کردن ی

شوینی له گه مار و پیسی و خراپی؛ جه پانندن

و ئاوپین کاری و ناسینی نه ندامانی ناپه سهند

و وه ده رنایان له ریک خراوییک. (۲) پاک-

کردنه وه؛ له بین بردنی به لگه گه لی قاچاخ و

کتیب و... که دهنه هو ی گرفتاری و

گیر که وتن؛ پاک کردن وه. (پاک سازی)

پاکدامان: فد: [ئاوه لئاو] پاکداوین؛ ده هه من

پاک؛ (ب) بی گوناخ. (پاک دامان)

پاکداو: [ئاوه لئاو] پاکدامین؛ پاریز کار؛ داوین-

پاک. (پاک دامن)

پاکداوین: [ئاوه لئاو] پاکدامین؛ پاکداو. (پاک

دامن)

پاکدل: [ئاوہلناو] بیٺو ڦیل؛ ساکار؛ دلپاک؛
بیٺو غرهز. (پاکدل)

پاکرن: [ئاوہلناو + ناو، یک] (۱) دروینہ وائیڪ
کہ لہ بنہوہ دہستی دہگری و بنہر
دہیدوریتہوہ و گول ناخا. (پاک درو کنندہ)
(۲) (ب) بہ سہر چاک و خراب یا جوان و
ناشیریندا نہ چوون. (ب) یا لہ خوارنددا گوی
نہ داتہ خوٺ و ناخوٺ و ہمووشت بخوا و
لہ سہر سفرہ ہیچ بہ جی نہ ہیلی.
(ہمہ چیز پسند)

پاک پھ وشت: [ئاوہلناو] خوشخوو؛ پاک پھ فتار؛
پاک کردار. (پاک روش)

پاکڙ: [ئاوہلناو] پاڙ؛ پاک. (پاک)

پاک کردن: [چاوگہ مت] (۱) قہرز دانہوہ و
قہرز پاک کردن. (تسویہ حساب) (۲) توپکل
لیکرنہوہی میوہ و دار و پیست دامالینی
لاشہی ناڙل. (۳) ئاوہ پروت کردن یا موو لہ
پیست کردنہوہ. (پوست کردن) (۴) پاڙ کردن؛
تہمیس کردن. (پاک کردن)

پاکنووسی: [ناو] نووسینی دووبارہ لہ پرووی
پیش نووسہوہ؛ نووسین لہ پرووی
چلکنووسہوہ. (پاکنووسی)

پاکنیزاد: قد: [ئاوہلناو] پاکنیزات؛
(ب) نسلزادہ. (پاکنیزاد)

پاکنپہاد: [ئاوہلناو] دل و دہروون پاک؛
پاک سروشت؛ (ب) تہوہی بو ہمووان ئاواتہ
خوازی چاکہ دہکا. (پاک نہاد)

پاکوپاراو: [ئاوہلناو] پاکوپاریاو؛ تہروتازہ؛
پاڙ؛ خاوپن. (تمیز و تر و تازہ)

پاکوپاریاو: [ئاوہلناو] پاکوپاراو؛ تہروتازہ و
ئاودار؛ (تمیز؛ تر و تازہ)

پاکوتکی: (۱) بہ پا شیلان. (لگد کردن)
(۲) پا بہ عہرزدا کوتان و سمکول کردن. (سم
بزمین سائیدن و کوبیدن)

پاکول: [ناو] (۱) بہ چکھ ی ورج.
(بجہ خرس) (۲) سمکول. (سم بزمین
سائیدن)

پاکول: (۱) کورتربوونی پا لہ ژوورووی لہش.
(پاکوتاہ) (۲) پایہ کورت؛ ہر شتی پایہ
داری کورت. (پایہ کوتاہ)

پاکہ: (۱) [کاری ٹہمری] برنجہ کہ پاکہ؛
پاکی پکہ. (پاککن) (۲) تہ میزہ؛ بیٺو شہ.
(پاک است)

پاکہ تی: (۱) لہ بیچمی پاکہت. (۲) (ب)
جوینی پاکہتی جوینی سہریہ ستہ. (قسہ پی-
وتن) لہ توئی نزاکہتدا. (۳) لہ ناو پاکہتدا؛
ماستی پاکہتی، شیر ی پاکہتی، (پاکی)

پاکہ تی پوستی: [ناو، ت] (۱) پاکہ تی کہ لہ
ٹیدارہی پوستمہوہ دی. (۲) پاکہ تی کہ نامہی
ٹیدہنین. (پاکت پستی)

پاکہرہ شیلہ: [ناو] گیلای (یاوز) بو درگا کردن
دومہل کہ لکی ہہیہ. (اسفرزہ)

پاکہمتار: [ناو] پاکہمتیار؛ گیاخہروو.
(گیاخوروو). بو نہ خوشینی گال (گہرولی) کہ
زور دہخوری باشہ. (خر نوب)

پاکہند: [ناو] پاخہند؛ پاکہند؛ یا قووت.
(یا قوت)

پاکہوپاک: [ئاوہلناو] پاک لہ پاک؛ بیحساب.
(بیحساب)

پاکه و تن: [چاوگه، ت] هه ل په خسان پیکهاتنی
ده رفه ت و هه لومه رج؛ لوان؛ رپکه و تن. (پا
افتادن)

پاکه و کردن: [چاوگه، ت] (۱) پاک کردنه وه و
ده ستمال^۲ کیشان. (دستمال کشیدن) (۲)
گسک دانی مال^۳ و بهر دهر که. (آب و جارو)
(۳) دهر دانی خهوش و خال^۴ له چال^۵ یا خهوز.
(پاک کردن) (۴) له بزار پاک کردنه وه ی
دهوری دار و باخچه. (وجین کردن) (۵)
هه ژگه لی دار قرتانندن. (هرس) (۶) شتن و
ته میس کردن و خاوپن کردن. (شستن و تمیز
کردن)

پاکه و کریاک: [ناو، بهر] ده ستمال کیشراو و پا
قز کراو؛ ته میس کراو. (پاک شده)

پاک۱: (۱) [ناو، بهر] ده می چاوگه [ته میسی؛
پاکیتنی. (تمیزی) (۲) [بهند] سهر تاپای؛
گشتی؛ هه مووی؛ ته واوی. (پاک۱ با بیبا) و اتا؛
هه مووی با بیبا. (همه ماش)

پاکیتنی: [بهره می چاوگه] اړه وتی ته میسی؛
خاوپنی. (پاک۱)

پاکیشان: [چاوگه، ت] پای که سیک کیشانه
ناوکاری؛ (ب) له کاریکه وه تلانن و توووشی
کیشه کردن. (پاکشیدن)

پاکیشانه دواوه: ده ست هه لگرتن له کاری؛ واز
له کاری هینان و خو کیشانه دواوه له کاری. (پا
بیرون کشیدن)

پاگر: (۱) پاگیر؛ گرفتار؛ پابه ند؛ دووچار؛ هو۱
پیش نه چوونی کار؛ ده ست و پیگر. (دست و پا
گیر)

پاگران: [ناو، لئاو] (۱) ناوس؛ (۲) پیقورس؛

دژی پاسووک. (پا سنگین)
پاگرتن: [چاوگه، ت] (۱) مندالی که فیری
رپگار و بشتن بی۱. (۲) که ووشی که له
شوینیکدا نازاری پا بدا له بهر ته نگی؛
که ووشه که م پام ده گری. (پا زدن) (۳) کاری-
گرتنی پا له زور انبازیدا. (زیر گرفتن)
پاگودا: ناوی پهره ستکه ییکی روژ هه لاتی
دووره. (پاگودا)

پاگوشادانه: [ناو] پیشکه شیکه، به میوانی
ده دری که بو هه وه لین جار به میوانی
هاتووه. (پاکر دهنه وه. (پیشکش مهمان)
پاگرد: فد: [ناو] جیگاییک بو دهور دانه وه یا
وهر چه رخان له رپگه ی پلکانی بینای
چهند قاتیدا. (پاگرد)

پاگیر: (۱) هر شت بیینه له مپهر و بهر گر؛
گیر وده. (۲) حاله تی دل به ستن به شتی یان
که سیک که بهر گری بکا له رویشتن و به جی
هیشتنی جیگاییک. (۳) هو۱ گرفتاری و ده-
ردیسه ری و ناره حه تی. (پاگیر)

پاگیر بوون: [چاوگه، ت] (۱) تیوه تلان به تاوانی
که سیکی دیکه وه. (پاگیر) (۲) پابه ند بوون؛
حاله تی دل به ستن به شتیکه وه؛ گیر وده بوون.
(پاگیر شدن) (۳) حاله تی گیر خوار دویی له
تهنگ و چه له مه ییکدا یا له سووچیک
(گوناجیک) دا. (پاگیر شدن؛ گیر افتادن)

پاگیره: [ناو] خهرمانی که به پا ورد ده کری.
(خرمن کوبی با پا)

+ پال: (۱) [ناو] سیستمیکی نیشاندانی رهنگ
له ته له ویز یوئی رهنگیدا؛ هاوتای سیکام.
(پال) (۲) (ب) حه مه خوشکی نه حه دی له

پال^۱ دایه واتا ژنبیه تی. (کنایه همسری) (۳)
 (ب) ته جاوه؛ پیاویان کرده پالی واتا
 نه تکیان کرد. (کنایه هم خوابگی)
 پالاردانان: [چاوه، ت] (۱) (ب) هه له کردن؛
 لاپیکردن؛ کاری خراب کردن؛ کاری
 ناااسایی کردن. (۲) (ب) له نه مری گه وره تر و
 بالآده ست دهر چوون. (پا کج گذاشتن)
 پالادروو: [ناوه لئاو + ناو، بک] پیلآودروو؛
 کهوش دروو. (کفش دوز)
 پالاندروو: [ناوه لئاو + ناو، بک] کورتان دروو؛
 کوپان دروو. (پالاندوز)
 پالاندن: [چاوه، ت] پالآوتن؛ پالآوتن؛ پالآفتن.
 (پالودن)
 پالانقه جه ری: [ناو] کورتانی قه جه ری؛ جوړی
 کوپان که له زه ماننی قاجار دا دروست کراوه.
 (پالان قجری)
 پالآوشک: [ناو] جیگه ی پیلآو؛
 کهوشکن. (کفش کن)
 پال^۱ به پال: [به ند] شان به شانی یه که وه
 بوون؛ له تمیشت یه کدا. (شانم به شانه)
 پال^۱ پیوه نه ر: [ناو، بک] (۱) پالنه ر؛ نه وه ی که
 پال^۱ به شتی که وه دهنی. (فشار دهنده) (۲) (ب)
 هاندر. (محرك)
 پالئاو: [ناو] بالته؛ بالپوشی شور. (پالتو)
 پالچم: [ناو] په لچم؛ گزره له گه لای دار
 تاییه ت بو خوراکی بزن. (برگ درخت خشک
 خوراک بز)
 پال^۱ خریاک: [ناو، بهر] پال^۱ خراو؛ راکیشراو.
 (خوابانده شده)
 + پال^۱ خستن: [چاوه، ت] (ب) خه وانندن و

دریژ کردن له سهر عهرز. (خواباندن)
 پال^۱ دانه پال: شان به شانی یه که وه نان بو
 نه نجامی کاری. (ب) کو^۱مه ککردن؛
 تاریکاری؛ گه له کو^۱مه کی. (کمک کردن)
 پال^۱ دای: هه لساپردن؛ هه لی سپارد. (تکیه دادن؛
 تکیه داد)
 پال^۱ دراو: [رآبور دووی پال^۱ دان] هه لساپرده؛
 هه لساپرداو؛ هه ر شت که پالی دایته وه.
 (تکیه داده)
 پال^۱ دیوار: [ناو، ت] پای دیوار؛ په نای دیوار.
 (جنب دیوار)
 پال^۱ س: [ناو] یه که ی دیاری کردنی خه رج و
 پاره ی ته له فون و موبایل. (پالس)
 پال^۱ سه نگ: [ناو] پارسه نگ که بو^۱ قه ره بووی
 تای ترازوی سووک له سهری داده نری. (پار
 سنگ)
 پال^۱ کورسی: [ناو، ت] پال^۱ قورسی؛ نزیک قورسی؛
 بهر که ی قورسی. (جنب کرسی)
 پال^۱ که و تگ: [رآبور دووی پال^۱ که و تن] پال^۱ که و توو؛
 راکشاو؛ دریژ بوو. (دراز شده)
 پال^۱ که و تن: [چاوه، ت] دریژ بوون؛ راکشان.
 (دراز کشیدن)
 پالگان: [ناو] پالگانه؛ بالکون. (بالکن)
 پالگه: [ناو] جیگای پال^۱ پیوه دان؛ بالنج؛
 پشتی؛ پالپشت. (پشتی)
 پال^۱ لیدانه وه: [چاوه، ت] پال^۱ دانه وه و
 پشوده ره کردن؛ بیهن وه دان دوا ی نه نجامی -
 کاری؛ (ب) ئاسوده بوون؛ دلنیا بوون؛ نه ر
 خایه ن بوون. (تکیه دادن. آسوده شدن)
 پالنگان: پلینگان؛ گوندیکی دیمنه جووانه له

پوژ تاوای باشوری شاری سنه. (پالنگان)
 پال نه گهران: [چاوگهت] پال نه گهران؛ پالت
 نه گهرپت؛ (ب) خودا دهوامت نه دا؛ جوژیک
 تووک لیگردن؛ هیوای خراپ خواستن بو
 کهسیک (له گهر پکه ویت) خواستاریدی
 برای کسی)

پالوش: [تاوه لئاو] پرش؛ تیکهل. (مخلوط)
 پالونه: [ناو] پالونه؛ کهفگیر؛ کهوگیری کون
 کون. (گفگیر)

پالووته: [ناو] (۱) گهل؛ گهله دروینه و گهل
 جووت. (۲) بیگار به گهل؛ کاری بی مز به گهل.
 (بیگار جمعی)

پالوو دان: [چاوگهت] (۱) به ته نیسته وه
 پالکموتن؛ پالوه دان؛ پالوه دان؛ پالفه دان؛
 پالدانهوه. (تکیه دادن) (۲) که ژوووی ژیرسکی
 باره بهر و تنگهی زین بهستن. (تنگ زین
 بستن)

پالووڤ: [ناو] (۱) لات ه رافه؛ ته نیشت. (پهلو
 (۲) تنگه و پالوووی ژیر سکی و لاخ؛ پالوو.
 (تنگ زین)

پاله: [ناو] (۱) وشه ییکی تاویستاییه واتا شار،
 پالهوان؛ چاو دیری شار. (۲) به ههله باوه که
 به هه موو دروینه وانی ده لپن پاله، به لام پاله
 نه و دروینه وانه که له هاوالانی به کارتره و
 خه تی دروینه دیاری ده کا له پاله وه،
 و دروینه وانی تر له خوار ده ستیه وه دروینه
 ده کهن. (دروگر ممتاز)

پا له به ره درپژترکردن: [کنایی] پای زیادی
 داکیشان؛ (ب) پروو داری و زیاده رویی؛ له
 نه ندازه به ده ر کردن؛ تمماج و ویستی زورتر

له نه ندازه؛ (ب) به ته مای نه نجامی کاری که
 له وزه دا نه بی. (پا را از گلیم دراز کردن)
 پاله په سیو: [ناو] (۱) گهمه ی پال له یه که وه-
 نان زیاتر له پال دیواردا؛ پاله په ستی؛ شانه-
 چرکی. (بازی هول دادن با فشار) (۲) به زور
 تاخینه وه؛ پاله په ستو. (با فشار آکندن)

پا له په ی دان: [چاوگهت] پا قاوویژ؛ له-
 رویشتندا پانییه له قولاپه ی پاکه و تن.
 (پاشنه زدن به قوزک پا موقع را رفتن)

پا له په بین دان: [چاوگهت] (ب) بی کاری ویی
 باری؛ گهران و سوورانه وه یی موڤا. (بیکار)
 پا له حه ق خستن: [چاوگهت] پا له سه ر حه ق-
 دانان؛ ماف و راستی پامالکردن؛ حه ق وه
 شاردن؛ حه ق کوژی. (حق را زیر پا گذاشتن)
 پا له ژیرده رچوون: [چاوگهت] (ب) هه-
 لخلیسکان؛ (بالغزیدن)

پا له سه ر دانان: [چاوگهت] پا لپیان؛ پا
 لپیان؛ به ژیر پاوه کردن (ب) شاردنه وه ی مه
 به ستی. (لگد کردن)

پا له سه ر لپوی قه بریوون: (ب) سه ر له گوئی
 قه بر له رزین؛ پیری زورهان؛ به یه کی ده لپن که
 عومری که م مابی و زور پیر بوو بی. (پا لب-
 گور بودن)

پاله موچه: [ناو] سه ر مه و قولات؛
 سه ر مه و قولانج. (محل)

پاله قه: [ناوت] (۱) له قه لپدان؛ به ژیر پی به
 سه رشتیکدا دان، نه گهر به سه ر په نجه ی پای
 (شوق). (۲) بو و لاخ نه گهر به یه ک پای
 له قه و پاش له قه یه و نه گهر به هه ر دوو پا
 بی جووته یه. (لگد)

پالَه کی: قد: [ناو] دوو سندوقی دارین که بهینی تهخته کانی هه راشه (بالوه) و له سهر باره بهر دایده بهستن بو کیشانی بهرد و خشت. سهره کهیشی به تاله. (پالکی)
 پالَه میژ: [ئاوه لئاو] ئاخوه وهند؛ هونه رهنه ند؛ زیره ک؛ وریا؛ زانا. (هنرمند. دانا)
 پالنگ بوون: [چاوگه ت] (۱) شه لبوون. (شل شلن) (۲) بارچهوت بوون. (بدیاری) ۳. کهم بوونی پای یاری (پالنگ بودن درباری)
 + پالَه وان: (ناو) (۱) وشه ییکی ئاو یستاییه؛ شاره وان؛ چاودیری شار. (۲) نه کته ری ئه وهل له سینه مادا. (آرتیست)
 پالَه وان که چهل: [ناو] ئاوالی بیجیجان خانم له بهزمی لوتیاندا که له ناو چادر یکی چوو کدا به ریوه ده چوو. (پهلوان کچل)
 پالَه وان ه: [ناو] پالَوانه؛ بالَداسووکه؛ تهیره کویره؛ تهیره حهوا ییله. (پرستوی سیاه)
 پالهوی: (ناو) (۱) پیوه نندیدار به پالهویه وه، کلأوی پالهوی، زمانی کوئی پالهوی، (۲) بنه ماله ی شای ئیران له دهورانی قاجار هه تا دامه زرانی کوماری ئیسلامی. (پهلوی)
 پالی: زمانی ئه دهبی و دینی تاقمی له بووداییه کانی هیند. (پالی)
 پالی برین: [چاوگه ت] هاتوچو نه کردن؛ سهر لی نه دان؛ ئه حوال نه پرسین. (پا از کسی بریدن)
 پالیدان: [چاوگه ت] (۱) به پا له شتیک دان. (۲) پا جولاندن هوه له پامه له دا. (۳) پکیفی دووچه رخه سووراندن به پا. (۴) به رکیف له نه نیشتی ئه سب کوتان. (۵) ناسووسی پایی

لیدان و با کردنه ناو توپ و تیوپ. (پا زدن)
 به تلمبه باد پازدن)
 پالینان: [چاوگه ت] (۱) پانیان به سهرشتیکدا. (پا گذاشتن) (۲) راستی وتن؛ درکاندن نهینی و سووچ و گوناح؛ دان پیدانان. (اعتراف)
 پالیو: [ناوبک] ئه وهی که ده پالیوی؛ ئامرازی پالوتن؛ (پالا)
 پالیوگا: [ناو] (۱) (ب) پالایشگاه؛ فابریکای پالوتنی پاترول (نهوت) و گاز و. (ب) فابریکای پالوتن و جیا کردنه وهی ماگه لی که له نهوت به دهستدی. (پالایشگاه نفت) (۲) جیگه ی پالوتن. (جای-پالایش)
 پامال: [ئاوه لئاو] خسته ژیر پی؛ پیشیل؛ پایه مال؛ له ژیر پی دا ورد کردن؛ پتیوار. (پامال)
 پام ناچی: (ب) قهت ناچم؛ هه رگیز ناچم؛ پای تی نانییم. (پا نمی گذارم)
 پاموره: [ناو] (۱) پاماو؛ لووسکردنی گهچ له گهچکاریدا به قوماش یالوکه ی ته (صاف کردن گچ با پنبه تر) (۲) پاموره؛ پیمووره؛ پاونه له موورووی هوئراوه. (زینتمچ پا)
 پاموزه: [ناو] پامز؛ حهقه ییلاو. (حق القدم)
 پاموره جوانی: گورانییه کی کوئه که به ریز میسباح دیوان، (ئهدب) به شیعی (نوسره تی- جوانی) دای ناوه و بو ی هیه که سانیکی دی که مه به ستیان نوسره نه بهو کردوو یانه به پاموره جوانی چونکا هه ردوو یه ک (میلودی) و یه ک (ئاوهنگ) و گورانیین. (اسم ترانه ای

(است)

پامه‌س: [ناو] وتار؛ گوشتار؛ نوسراوه‌ی وتار.
(مقاله)

پا مهنه‌ری: [ناو] (۱) لاواندنه‌وه‌ی مردوو له
بوارى قسه‌ی ئاخونددا له‌لایه‌ن دانیشتوانی
دهوری مهنه‌روه. (۲) (ب) وته‌ی که‌سیک
به‌شیاو زاین و سه‌لمانندی به‌خه‌لکی‌تر
به‌وتنی به‌لی و نه‌ری یا قسه و که‌لام
هاویشن له‌بوارى قسه‌که‌دا. (پا منبری)

پامه‌نقه‌لی: [ناو] جوړیک ئاوازی ئیرانی له‌پا
بووردوودا تاییه‌ت بوو به‌ئه‌س‌رار کیشانی
دهوری مهنه‌نقل که‌له‌بوارى هونه‌ریه‌وه
بایه‌خیکی ئه‌و تو‌ی نه‌بوو، به‌لام به‌شیعه‌رکانی
زیاتر بایه‌خ ده‌دا. (پامنقلی)

پاناف: [ئاوه‌ل‌ناو] پانتاو؛ پاناو؛ زه‌وینی ته‌خت؛
دهشتایی. (میدان؛ په‌نایی زمین)
پا نان به‌چه‌رگدا: (ب)‌زات‌کردن؛ نه‌ترسان؛
ویران؛ خو‌خستنه‌ مه‌ترسی و خه‌ته‌ر.
(پاروی جگر‌گذاشتن)

پا نانه‌ جیپا: (۱) که‌سیک‌کردن به‌نموونه بو
ژیان و حه‌ول دان بو‌ئوه‌ی وه‌ک ئه‌و ژیان
به‌رنه‌ سه‌ر و جیگای ئه‌و پ‌ر بکه‌نه‌وه. (پا
جای پای کسی‌گذاشتن) (۲) لاسایی
کردنه‌وه؛ ده‌مه‌لا‌سکی‌کردن و وه‌ک که‌سیک
خو‌نیشان‌دن. (تقلید در آوردن)

پا نانه‌ناو؛ چوونه‌ناو؛ چوونه‌ تیوی؛ پام‌ناوه‌ته
حه‌فتا‌سال. (پا‌گذاشتن)

پاناوک: [ناو] ئه‌و جیگا که‌ چوم‌پان و ته‌نک
ده‌ییته‌وه؛ ته‌نکاو؛ زیاتر بو‌بوارى چوم
ده‌موت‌ری. (گدار)

پان‌بوونه‌وه: [چاوگه‌ت] (۱) خو‌پان‌کردنه‌وه
و خه‌وتن له‌عه‌رزدا. (۲) خو‌شلکردنی میوینه
بو‌جووت‌بوون و خو‌پال‌خستن. (پهن‌شدن)
پانتومیم: [ناو] لال‌بازی؛ نیشان‌دان و
گیرانه‌وه‌ی مه‌به‌ستی به‌جوولانه‌وی هه‌موو
ئازای له‌ش جگه‌له‌زبان‌جار و بار
موسیقایی له‌گه‌لدایه. (پانتومیم)

پانجا‌ری: [ناو] پانجا‌رچن؛ گیاجن؛ گیای
خواردمه‌منی هه‌لکه‌ن. (سبزی جمع‌کن)
پانچ: اند؛ فد: [ناو] ئامرازی که‌ئاگاداری ده‌دا
به‌که‌ره‌سته‌گه‌لی کاره‌بایی و کامیو‌تیری، به
کون‌کون‌کردنی شریتی کاغه‌زگه‌لیک. (پانچ)
پاندا: فرد؛ فد: اند: [ناو] گیانه‌به‌ریکی ورج
ئاسای چکوله‌یه‌زیاتر به‌ره‌نگی به‌له‌کی
سه‌ی و په‌ش، ده‌وری چاوشی په‌شه. (پاندا)
پانک: [ناو] مه‌ل‌شوو؛ مه‌ل‌اشک. (سقف دهان)
پانک: اند؛ فد: [ناو] تا‌قمی له‌لاوه‌کانی رو‌ژ
ئاوایی که‌دژ به‌بیر و باوه‌ری کو‌مه‌ل‌گیا‌نان.
(پانک)

+ پانکه: [ناو] جووجه؛ غه‌ریب‌سنگان؛
ته‌خته‌پیتی. ک‌په‌نکه. (ساس)
پانکی: [ناو] شوپ‌گرانی پانک؛ که‌سانی‌که
وه‌ک پانک‌لیباس له‌به‌ر ده‌که‌ن و سه‌ر و
قزبان به‌شیوه‌ی ئه‌وان ده‌پازینه‌وه. (پانکی)
پانگ: [ناو] قولانج؛ در‌ی‌ایی به‌ئاندازه‌ی
کردنه‌وه‌ی قامکی گه‌وره و شاده. له‌بست
که‌متر. (باژ)

پانگولن: [ناو] مروچه‌خو‌ر و میلووره‌خو‌ر،
گیانه‌به‌ریکه‌به‌قه‌د‌ر‌یو‌یک‌ده‌بی و لووتی
وه‌ک (بابلیس‌وک) خو‌رت‌وومی فی‌ل‌وايه.

(پانگولن)

پانگهه: [ناو] پشتیر؛ هۆل؛ ته وېله؛ گه وړ؛
پشتیر؛ هه مار؛ عه نباری گهنم و خه له.
(طویه؛ انبار)

پان وېوړ: [ئاوه لئاو] (۱) مه کانی پان و به رین.
(مکان وسیع) (۲) مروقی ته زه ی ناوشان
پان؛ تیک سمرای قهوی و قولی ناوشان پان.
(گردن گلفت؛ شانه پهن)

پانوپاما؛ اند؛ فند: [ناو] وشه ی اینگیلیزی و اتا؛
دیمه ن؛ جیهان نوما؛ به سینه مایک ده لین که
وهک (سینه پاما) به چنده پروژیکتور فیلم
ده خاته سه ر پهرده ی سینه ما و وینه کان پان
و به رینن. (پانوراما)

پانوله: [ئاوه لئاو] قول و پان؛ تیک سمرای
کوله بنه؛ قوله بنه ی قه لهو. (چاق و قد کوتاه)
پانوما: [ئاوه لئاو] گورموی ناسک که پا
ده نوینی وهک کایزه، له توپکی ناسک چی.
بوو. (پانما)

پانه سته: [ناو] پیست؛ پوس. (پوست)
پا نیان به گیانا: (ب) زات کردن؛ جور نه ت-
کردن؛ خو خستنه خه تهر. (از جان گذشتن)
پا نیانه پیش: (ب) ناماده بوون؛ حازر بوون؛
پیشقه دم بوون و داخوازی بو کردنی کاری.
(داوطلب)

پا نیانه جیا: به رچه ی که سیکا پویشتن
حه ول دان بو گرته وهی جیگای که سیک له
جهما وهردا؛ (ب) لاسایی کرده وه و که سیک
به نمونه و نورناگ کردن. (پا جای پای
کسی گذاشتن)
پانیه فه رشی: [ناو] که وشه ی سه رایایی ناومال؛

دهمپایی ناومال. (دمپایی مخصوص منزل)
پانیه کیش: [ناو] پاژنه کیش؛ پاژنه هه لکیش؛
کوته کانزاییکی بچووکه له که وچک ده کا بو
هه لکیشانی پشت پاژنه ی که وش.
(پاشنه کش)

پاواندار: (۱) ئیشکچی و چاودیری قورغ و
پاوان. (نگهبان محوطه حفاظت شده) (۲) هه-
رجیگاییک که ئیشکچی بو دانرابی. (دارای
نگهبان)

پا و پا: تابه تا که وش کرده پا. (النگه به لنگه)
پا و پاکردن: [چاوه گت] خو خافلاندن؛ شک
و گومان و دوو دلی کردن؛ ماتل کردنی کار.
(تردید و دو دلی)

پاپو پوز: [ناوت] پی و به له ک؛ (پاپو پوز ده لیلی
زیره پیومنه ی تیکراوه) فولکلور. (ساق پا)
پاودان: [ناوت] بارو دوخ؛ دوخ؛ حالت.
(موقعیت)

پاوقه ده دم پرهش: [ئاوه لئاو] بی و دم؛ به دقه ده دم؛
بی یومن؛ شووم؛ پاش گوینز تنه وهی بووک
نه گهر پروو داوییکی خراپ له مالی زاوا
بقه وومی ده لین بووک پاوقه ده می ره شه. (بد
قدم)

پاوند؛ اند؛ فند: [ناو] (۱) یه که ی کیشانه ی
نه مریکایی و ثورویی به رانه ره به ۴۵۴ گرام.
(۲) یه که ی پاره ی باوی ئینگلیز. (پاوند)
پاوه پا: لنگه که وشه ی پای راست له پای چپ
کردن و لنگه که وشه ی پای چپ له پای راست
کردن. (النگه به لنگه)

پاومر؛ پا به ری؛ به ریگه وه؛ که سیک که
خه ریکه بکه وپته ری بو سه فهر. (پا براه)

پا وهرمانگ: < پا به مانگ:

پاوهره: [ناو] پا وهری؛ پی وهره؛ دهرپی؛ ناوه
لکراس؛ پاتول؛ شهروال؛ شوال؛ (زیر شلوار)
پاوهرجایی؛ پاورجیی؛ بهردموامی؛ پراوهستا
وی. (پابر جایی)

پاوهرجی: [ئاوهلناو] پراوهستاو؛ پابهرجی؛ پتهو؛
قاییم؛ بهردهوام؛ پایهدار؛ پاوهجی. (پابرجا)
پاوهیو: [ناو] پیخهسوو؛ پاوهوی؛ پاخه
سوو. (ینگه)

پاویر: (۱) [ئاوهلناو] نهترس؛ بهجورثهت.
(نترس) (۲) [ناو] دوزینهوه و پهیداکردن و
ناساندن بو ههوهلین جار. (کشف کردن) (۳)
پالپشت؛ لایهنگر. (تکیه گاه)

پا ههلهکوتن: [چاوگهت] (۱) سههرنگردان؛
شتی وهبهر پا کهوتن؛ سههرسمدانی تهسب؛
سههرنگری. (سکندری) (۲) (ب) ههله کردن.
(اشتباه کردن)

پای ئیمان: تو ئیمان؛ ههروها؛ پای شهرا
فهت، پای پیاوهتیت، پای مهردانه گیت، پای
دوستیمان. (به حساب ایمانت)
پایتوون: [ناو] فایتوون؛ دروشکه؛ گالیسکه.
(درشکه)

پایزه: (۱) ناوی به یتیکی کوردیه. (نام آواز
کردی) (۲) ههرمیوه یتیک که درهنگ بگا.
(میوه پاییزی) (۳) [ئاوهلناو] پیوندیدار به پایزه-
وه. (منصوب به پاییز)

پایزهبر: [ناو] سهبارهت به دهستکهوتی
حاصلات له کاتی پاییزدا سههلیندان و پهیدا
بوون؛ (ب) دوستی نانی؛ به کهسیکیش ده لین
که درهنگ درهنگ ده بیندری. (دوستی به

خاطر نفع مادی؛ کنایه از دیر ملاقات کردن)

پای زیادی داکیشان: [چاوگهت] (۱)
زیادههروی؛ پروواری زیاده لهههه. (۲)
ویستی زیاده له نهندازه. (۳) دهستدانه کاریک
که له وزهده نهییت، پا از گلیم دراز کردن)

پای سیداره: [ناو] (۱) له بهریه تی سیدارهدا
پاگیراو بو له سیداره دان. (۲) بهندییک که
زور بووی ههیه له سیداره بیری. (۳)
بهندییک که مه حکوم بووه به مهرگ و له
زینداندا ماتلی به پیره بردنی حوکهه. (پای
اعدام)

پای کهسیک نووسین: [چاوگهت] (ب)
خهتابار کردن و تاوان خستنه سههرکهسیک؛
گوناحه که ی پای من نییه پای خوته؛ خودا به
پای منی نهنووسی. (پای کسی نوشتن)
پای من نییه: (۱) لاقی من نییه. (۲) پای من-
نییه (ب) پیوندیی به مننهوه نییه؛ به حیسابی
من نییه. (پای من نیست)

پای ویزدانت: (ب) تو و ویزدانت؛ بیعی -
ویزدانت؛ تو بیت و ویزدانت؛ بیحی ویزدانت؛
بو سوینددانه. (ترا وجدانت)

پایه: [ناو] (۱) ستوون؛ ویستوون؛ پاگر؛
کوئه که؛ (پایه) (۲) بنچینه؛ بنههت؛ هیم؛
بنه ما. (پایه) (۳) پاچکه؛ پایه ی-
کورسی؛ پاچکه ی کورسی. (پایه) (۴) دهرهجه؛
پله و پایه. (پایه) (۵) پییه، دهست نییه. (پا
است) (۶) نهندامه؛ تهویش پایه؛ پاییکی
یاریه. (پاست)

پایه بلیند: [ئاوهلناو] (۱) پایه بلن؛ پایه بهرز. (۲)
ههر شتییک خاومندی پاچکه ی دریز بیت. (۳)

مهزن؛ پړېزار؛ خاوهن پله و پایه. (پایه بلند؛ بلندپایه)

پایه به رزی: [ناو] (ب) شان و شکوډاری؛ گوره یی و مه زنی؛ پایه وه ری. (پایه بلندی)

پایه دار: [ئاوه لئاو] (۱) بنه پندار؛ هر شتی که پاچکه ی بی؛ خاوهنی پله و پایه و دهره جه و مه قام. (پایه دار؛ مقام دار) (۲) پراوه ستاو؛ بی داوی؛ دموامدار؛ بهر قرار؛ جیگرتوو؛ بهر دهوام؛ بی داوی. (پایدار)

پایه پړیژی: [ناو] (۱) بناغه دانان؛ بنه پرت دانان. (پایه ریزی) (۲) دار شتی پایه ی دیوار (خنده ک دار شتن). (پایه ریزی)

پای یاری: [ناو] هریه ک له نندامانی یاری؛ پای کایه؛ هاوکایه. (پای بازی)

پاییزی: [ئاوه لئاو] سهر به پاییز؛ پیوه نیدار به پاییزه وه؛ سهرمای پاییزی، بارانی پاییزی. (پاییزی)

پت: [ناو] (۱) تبل؛ تلی؛ قامک، نه نگووس؛ کلک؛ نه نگوست. (انگشت) (۲) [ئاوه لئاو] ژیکه له؛ خشیپله و جوان؛ نازدار. (قشنگ کوچولو) (۳) سووری توخ؛ پل؛ شوتیه که وه ک پتی خوین وایه واتا زور سووره. (قرمز تیره)

+ پتپوک: [ئاوه لئاو] خال خال؛ نوخته نوخته؛ پینپوک. (نقطه نقطه)

پتدان؛ چل دان. (نبض زدن)

پترووکاو: [ئاوه لئاو] پتورکاو؛ دازاو له بهر کوئی؛ پوواو؛ پرتوو کیاگ. (پوده)

پتری: (۱) زوری؛ پرانی؛ زورتری؛ فیشته ری. (بیشتر) (۲) پتری؛ خراب هینان له یاری و قوماردا. (بطر آوردن) پتک: [ناو] (۱) پت؛

قامک؛ تبل؛ تل؛ کلک. (انگشت) (۲) شه مچه؛ شقارته؛ گوگرد. (کبریت)

پتکو: [ئاوه لئاو] خشیپلانه؛ جوان؛ ناتله نگ- زراوی ژیکه له. (کمر باریک و قشنگ)

پتکه: [ناو] پرتکه؛ پتروکه. (تکه)

پتوپیا زگ: [ناو، ت] بوخچه؛ پیاسکه؛ پریسکه. (بقچه)

پتوورکاو: [ئاوه لئاو] پترووکاو؛ پوواو؛ دازاو؛ زور کوون و دافه تراو. (پوده)

پتوون: [ئاوه لئاو] ته واو؛ یه ک جی؛ «گو فاری مهاباد ۱۱۲» (یکلی)

پته: [ناو] (۱) پلله؛ چه قه نه. (بشکن) (۲) پته لیدان؛ چه قه نه لیدان. (بشکن زدن) (۳) پلتوک؛ په له پیتکه. (تلنگر)

پتیوار: [ئاوه لئاو] پامال؛ ته فرو توونا؛ کاول. (پایمال)

پیچ؛ چک؛ توز؛ کهموکه. (کمی اندکی)

پچپچ: (۱) همویره کهم پچپچیه واتا همویره کهم ترشاه و زور هه لآتوو. (ور آمدن زیاد خمیر) (۲) سرته سرت. پیچ پیچ. (پیچ پیچ)

پچرانه وه: (۱) دووباره پچران. (بازیاره شدن) (۲) پچران؛ ته زیچه که مت پچرانه وه واتا پچراندت. (قطع شدن)

پچراوه: (۱) [پابوردووی دووری پچران] له- میزه پچراوه ته وه (قبلا پاره شده) (۲) پچریاو؛ کون بووگه و پچراوه: (پچراو، پچریاگ) (۳) دیسان پچرایه وه. (پاره شده است؛ پاره شد؛ پاره شده)

+ پچر پچر: (ب) له ت کردن و پفاندن هه رکهس بو خوی؛ کهس له کهس؛ بر فین

برفین. هر که س فریا کهوت بهشی خوئی
پچری. (معادل بخور بخور)

+ پچرینه وه: [چاوگه ت] (۱) پچرانه وه.
(پاره شلن) (۲) (ب) کیشانه وهی مال و پاره
له که سیک ؤ وه: ک: رفاندن یان دهس که وتنی
شتی. (کنایی، سرکیسه کردن)

پېچۆز: (۱) خاترخازی؛ به‌دو‌عایی؛ خودا
حافیزی. (خداحافظی) (۲) ژنی په‌ست و
بی‌تاب‌وو. (زن بی‌شرم)

پچوو کاہی: [ناوبہرہمی چاوگہ] چکولہ یی؛
چوو کی؛ مندالی؛ بچوو کی. (کوچکی)

+ پچوو ککر دنه وه: [چاوگه،ت] (ب) سووک و
چرووک کردن له لای خه لک به روو شکینی یا
بایه خ پینه دان و پوئته پینه دان؛ پی به-
ستکردن (چکوله کردنه وه) (کوچک کردن)

بچه ران: پچکران؛ پچران. پسان. پرچیان.
(یارمشلن)

پچه راندن: [چاوگه مت] پساندن؛ چراندن؛
پچراندن؛ پچکراندن. (پاره کردن)

پچھہ پچھہ: (۱) پچھہ پچھہ؛ تیکہ تیکہ؛ کوت
کوت. (پارہ بارہ) (۲) برقیں برقیں. (ب)
کھس لہ کھس؛ ھہ رکھس بو خو پھانسن.
(معادل بخور بخور)

پچی: (۱) برہا؛ بچہ۔ (برود) (۲) کہمی؛
چکی؛ توڑی۔ (کمی)

+ پچین: (۱) (داهاتی) (چوون) (بوکوا) (پروین).
(برویم) (۲) (چاوگهت) [تییه لدان؛ شق لی دان.
(تییا زدن)

پچین: [ناو، بک] وهشین؛ کهسی که توو ده چینیی: توو وهشین. (پاشنده)

پخېځ: (۱) [ناو] هه لگلوځين و ختيلکه دانى
مندالان. (غلغلک) (۲) بو ده نگدانى نازل. (پخ
پخ) (۳) هيما بو سه برېښ. (پخ پخ) پخ وهوږ:
[دمنگه ناو] پرخه ى زور به هيږ؛ پرخو هوږ.
(خرنا سه بلند و زياد)

پخه‌بخ: [ناوت،] پرخه‌پرځ. (خرناسه‌زیاد)
پخین: [چاوه] پرځندن. (خرناسه‌کشین)
پدی: [ناو] یدوو، پدو، پووک. گوشتی‌بن‌دдан.
(لځه)

+ پەر: [ئاوھلناو] دژى تھنک؛ تووى زور
بهزه ويداکردن؛ چر؛ چناره کان زور پهرن؛ زور
له پال يه کدان. (تنگ هم)

پرنیش: زور به تازار. (حرف ناک)
پراکریٹ: [ناو] ھه موو زمانه کوټه کانی ھیند
جگه له سانسکریٹ. (پراکریٹ)

پُرانی: گشتی؛ زوری؛ به پرانی: به گشتی؛
به ته‌واوی. (تمامی)

پراو: [ټاوه لټاو] (۱) پړټاو؛ چومۍ که ټاوی زوړ
بی: (پړ آب) (۲) ټاودار. (آبدار)

پروپوون: [چاوگه،ت] (۱) لیبیاو لیب بوون؛ ته ژى
 بوون. (۲) بلاو بوون ه وهى قسه له شارد.
 داکه وتنى قسه پریه شار. (پر شدن)

+ پربوونه وه: [چاوگه،ت] وهک: توژ و خوّل
چوونه چاو؛ چال پربوونه وه. (چیزی در چشم -
افتادن) پرشدن

+ پر په پښتانه: [تاوه لټاو + بهند] به اندازه بوون؛
 به قعد؛ نه زیاد نه که کم؛ شو پیچ په پر په پښتانه
 موره که یه: (تواو به اندازه یه تی): تواو فیتی
 خویه تی؛ (کیپ: فیت؛ به اندازه بودن)
 پر په پښتانه: به اندازه؛ تواو پر په پښتانه ((به اندازه))

+ پریاکردن: [چاوه‌گه‌ت] قه‌پ گرتنی
سه‌گ: نچیرگرتنی سېلوت. (گاز گرفتن
سگ)

پریچ: [ئاوه‌لناو] جاده‌که پریچ و پلووچه؛
پریچ و قه‌مچ. (ب) مروقی فیلبازی ناراست.
(پریچ: کنایه از آدم حيله‌باز)

پرتاندن: [چاوه‌گه‌ت] له ژیر لیوه‌وه بولاندن.
(غرولند)

پرتاندن: [چاوه‌گه‌ت] په‌پرتاندن؛ په‌تاوتن؛
قرتاندن؛ دراندن. (قطع کردن؛ پاره کردن)

پرته: [ناو] (۱) پرته و بوله. (۲) پرتک؛ کوتی
چکوله؛ پرتک. (غرولند؛ تکه)

پرتهم: تهمی زور؛ مژی چپ. (مه‌غلیظ)

پرتچه‌کول: [ناو] گوژیه‌کیوی؛ گوژیه‌که‌زی؛
بلچه‌کیفی. (دژی شه‌که‌رمز و به‌ردی
گورچيله‌یه. (زالزالک کوهی)

پرخور: [ئاوه‌لناو] (ف.مشه) خور؛ زورخور. (پر
خور)

پرخوری: [ناوت] (۱) زورخوری (۲) نه‌خوشینی
نازال که زاوریان ده‌ماسی؛ ناوردل؛ کوله‌ش؛
زاله‌ماسه؛ ناو دور دل؛ ماخته؛ (مرض
کیسه‌صفرای حیوانات)

+ پرخه: هیامیه بو‌خه و لیکه‌وتن و خه‌وی
خوش؛ (گیانه له پرخه‌ی خه‌وی خام‌دا، (پی-
بنی‌به‌سهر هه‌ردوو چاوم‌دا) له‌پرخه‌ی
خه‌ودایه: له‌خه‌ونیک‌ی گران‌دایه. (کنایه از خواب
رفتن)

پرخته‌تەر: [ئاوه‌لناو] پرمه‌ترسی؛ بفه. (پر خطر)
+ پردان: (۱) پرینداکردن؛ له‌پرگرتن. (گرفتن)
(۲) [ئاوه‌لناو] گه‌نمه که پرده‌نه؛ دانی‌زوره.

(پردانه)

پردل: [ئاوه‌لناو] ئازا؛ میرخاس؛ جوامیر؛
به‌زات؛ نه‌ترس؛ به‌جورئەت. (پردل)

پردوکه: [ناو] (۱) پرده‌له؛ پردی چکوله. (پل
کوچک) (۲) دوو ته‌خته داره له که‌ره‌سته‌ی
جه‌نجه‌پ‌دا. (دو قطعه‌چوب خرمنکوب)

پردوو: [ناو] په‌ردوو؛ کورته‌داره‌کانی به‌ینی
ده‌سته‌ک و هه‌ل‌اش له سهر‌بانی خانوودا.

(پردوو)

پردوو‌خیاک: [ئاوه‌لناو] هه‌ل‌په‌رووزاو؛
هه‌ل‌په‌رووزیاگ؛ (پشم و موی سوخته)

پردوو‌خیان: [چاوه‌گه] هه‌ل‌په‌رووزان. (سوختن-
پشم و مو)

پرده‌باز: [ناو] پردی پیداپو‌یشتن؛ به‌رده‌باز؛
چهند به‌رد که له‌ناو ته‌نکاوی ئاودا به‌ریز
داده‌نری بو‌پا نانه‌سهر و په‌پینه‌وه. (پل‌از
روی سنگ پریدن و رفتن به‌طرف دیگر آب
یارودخانه)

+ پرده‌له: پردوکه. (پل کوچک)

پردی ئاسنی: [ناوت] پردی چی‌بوو له ئاسن؛
هه‌ر وه‌ها پردی خستی، پردی به‌ردین،
پردی دارین. (پل آهنی)

پردی پیاده‌په‌و: پردی تاییه‌ت به‌په‌پینه‌وه‌ی
پیاده. (پل عابر پیاده)

پردی پشت‌سهر شکاندن: (ب) هومیدی
گه‌پانه‌وه به‌پین. (ب) پیوه‌ندی له‌گه‌ل
پابووردوودا قرتاندن؛ ریگی‌ای گه‌پانه‌وه
تیکدان. (پل را پشت سر خراب کردن)

پردی ته‌نافی: [ناو] پردی هه‌لواسراو؛ پردی-
که به‌ته‌ناف یا به‌کابل (چهند رشته‌سیم)

بادراو) کیشرای و ناوه که ی تهخته پوئش
کرای زیاتر بو سه رچومی بی بوار. (پل
اویزان طنابی)

پردی قه تار: [ناوت] پردی تاییه تبه قه تار که
هیلی ناسنی به سهردا کیشراوه بو رابووردنی
قه تار. (پل قطار) پردی کهوانی: [ناو] پردی که
هیلالی و کوو دروستکرای. (پل قوسی)
پردی هه وایی: [ناو] (ب) هات وچوی فروکه
له بهین دوو شویندا. (۲) پردی بهرز له
سهرجاده بو په پینه وه. (پل هوایی)
پر پروو: [ئاوه لئاو] پروودار: پرووه لماراو;
بی شه رم: دیلاس. (پررو)

پر پرووی: [ناو به ره می چاوگه] پرووداری;
بی شه رمی: ساوازی; سه وازه کریاوه یی; بی -
حه یایی; پرو هه لماراوی. (پرروی)
پر پرنگ: [ئاوه لئاو] پرنگی توخ;
پرنگی خهس و خول وه ک: چای پر پرنگ: (ب)
پرنگی دزی ناچخ. (پررنگ)
پر زوله: [ناو] پر زوله; پر پوله. (زواله)
پرزه: نه فهس; تا قهت; فورسه ت; برست هیز;
تین; هه ست; پرزه ی پریم: له هیزی خستم.
(توان; فرصت)

پرزه برین: [چاوگه ت] ده سه وسانکردن;
به یده سکردن; هیچ بو نه هیشتنه وه; مال -
ویرانکردن; برست لیبرین; له توانا خستن.
(توان بریدن)

پرزه کورت: [ئاوه لئاو] بیهن ته نگ; بی تا قهت و
توانا. (ناشکییا)

پرژ: [ناو] په پ; لقی ورد و باریکی دار; پرژوبال
واتا په روبال. (پر; ساقه نازک بالای درخت)

پرژوبلاو: [ئاوه لئاو] پرشوبلاو; په خش و
بلاو. (پخش ویلا)

پرژه: [ناو] (۱) پرشه; پرشه; ورده ی هه رشت
که بهرشی و بلاو بیته وه. (۲) پرشکه; وه ک
پرشکه ی ئاو; پرشکه ی خومپاره; پرشکه ی
ئاور. (پشنگ; ترکش)

پرسان پرسان: [بهند] به پرس کردن له م و
له و. (پرسان پرسان)

پرس ییکراو: پرس لیکراوه; پرس و پا لی -
خوازاراو; (ب) نیجازه لی وه رگیراو. (پرسش از
او شده)

پرس ییکردن: [چاوگه ت] بیروپا لیخواستن.
(ب) نیجازه خواستن; بی پرس ی باو کم شوو
ناکه م. (عقیده و اجازه خواستن از کسی)

پرسکار: [ناو; یک] پرسکهر; پرسیار (پرسنده)
پرس کردن: [چاوگه ت] پرسکرن; پرسین.
(پرسیدن) < پرسیار

پرسکهر: [ناو; یک] پرسکار; پرسیار; پرس -
ده کا و ده پرس ی. (پرسنده)

پرسوجو: [ناوت] پرسین و گه پان له
مه به ست; پرسین و جویابوون. (پرسوجو)

پرس ورا: [ناوت] پرسکردن و پا و بوچوونی
پرسلیکراو زانین; پرس و مه سله حه ت; ثاقیده
و پا له باره ی کاریکه وه پرسین; پرسین و
ریی چاره ویستن له که سی. (مشورت; عقیده
ورای خواستن)

پرسه خه سوو: [ناو] (ب) نه حوالپرسی نه
به راستی; لیبرسینی سهرزازه کی. (احوال
پرسی سرسری)

پرسه دار: [ئاوه لئاو] عازیه تبار; مردوو لی مردوو;

عزادار؛ سه ره خوشی دار. (عزادار)

پرسه ک: نیشانه ی پرس له پاش پسته داداده-

نریت وه ک؟ (علامت سوال)

پرسه که ر[ناو، بک] که سانی که ده چن بو
سه ره خوشی. (کسانیکه به عزاداری میروند)

پرسی: (۱) [پاشگر] ره وتی پرسین؛
نه حواله پرسى، جواو پرسى. (۲) پرسیکرد؛
[ر]اوور دووی پرسین. (پرسید)

+ پرسیار: [ناو، بک] پرسکار؛ پرسکه ر. (سوال
کننده). (به لام به هه له به پرس ده وترى
پرسیار، پرسیار واتا که سیک که پرس ده کات
وه ک جوو تیار، کر یار .

پرسیار پیچ: کاری که سیک که به پرس کردنی
جوړاو جوړ به تاییه ت له کاتى باز جوړی
پولیسدا سه رله گومانلیکړاو ده شیوینی؛ به
پرس لیکردنی زور، تمنگ بی هه لچنین و زور
بو هینان؛ حاله تی که سیک که کهوتوه ته بهر
ته وژمی پرس لیکردنی پرسکه ر. (سوال پیچ)
پرسیار وکی: به پرس؛ زور پرسکه ر؛ که سی که
زور پرس ده کا. (خیلی سوال کننده)

پرسیاری: [ناو، به ره می چاوگه] پرسته ی
پرسینه وه له لایه ن پرسیاره وه؛ وهرقه ی
پرسیاری؛ وهرقه ی نه زموون وهرگرتن
به پرس کردن. (پرسی)

پرشان: [چاوگه] پرژان. (پاشیدن)
پرشاندن: [چاوگه ت] پرژاندن.
(پاشیدن)

پرشکه: < پرژه؛ پرشه؛ پرشه.
پرشه پرس: [ناو، ت] پرشه ی له سه ریه ک.
(پاشیدن پشت سرهم)

پرشه لیکه وتن: [چاوگه ت] (۱) تراو به که
سیکا پرژان؛ کهوتنه بهر پرسکه. (با آب تر
شدن) (۲) (ب) تاوان و خراپه ی که سی
داوینگیر بوون؛ به دناو بوون به هو ی
که سیکى دیکه وه. (بدنام شدن)

پرشهنگ: (۱) زور شوخ و شهنگ. (خیلی
قشنگ) (۲) چریسکه؛ پزیک؛ پرسنگ؛
پزوسک؛ پزووسکه. پرشه. (شراره) (۳)
پرشنگ؛ تیرور؛ تیشکی رور. (تابش آفتاب)
پرشینه ر: [ناو، بک] پرژینه ر. (پاشنده)
پرق: تریقه؛ قاقا؛ پرقه ی پیکه نین: تریقه ی
پیکه نین. (قهقهه)

پرقووره ت: [ناو، لئاو] به هیز؛ به قووه ت؛
زوردار. (پر قدرت)

پرقین: (۱) له تریقه و قاقای پیکه نین دان.
(قاه قاه خندیدن) (۲) قرینه. (اروغ)

پرک: (۱) پردی چکوله؛ پردوکه؛ پرده له. (پل
کوچک) (۲) خلت؛ تلت. (درد)
پرکاندن: [چاوگه ت] تروکاندن چاو. (پلک
زدن)

+ پرکردن: (۱) [چاوگه ت] لیاو لیپ کردن؛
ته زی کردن. (۲) پرکردنی ددانی هه لول. (۳)
قاوداخستن؛ قوو داخستن له ناو شارد،
شاره که ی پرکردوه له باسی من و تو. (۴) به
قسه هه لفریواندن و قسه بو کردن و هاندان
بوکاری؛ پریان کردوه ته وه. (۵) نه واریکی
پر کرده وه: شریکی پر کرده ته وه. (پر کردن)
پرکردنه وه: [چاوگه ت] (۱) داگرتنه وه ی
تفهنگی ره شوکی. (پر کردن) (۲)
پرکردنه وه ی چال و چول. (پر کردن) (۳)

دووباره پرکردنی دهفر و هه رشتی خالی.
 (دوباره پر کردن) (۴) لاپه‌په‌پیکي پر کرده-
 تهوه. (پر کردن) (۵) هه‌ل‌فریواندن و دنده‌دان و
 هاندان به‌قسه و ناموژگاری بارودوخ په‌خسا-
 ندن بو ته‌نجامی‌کاری. (تیر کردن) (۶) ددان
 پر کرده‌وه؛ (۷) شاپرژکردنی‌باتری؛ (دندان-
 پر کردن. شاپرژ کردن باطری) (۸) وه‌لام
 نووسینه‌وه‌ی پرسنامه. (پر کردن پرسنامه)
 پرکه: [دهنگه‌ناو] تریقه؛ پریقه؛ قاقا. (قهقهه)
 پرکه‌رده‌ی: [چاوگه‌ت] په‌که‌رده‌ی؛ ته‌پنای؛
 پر کردن. (پر کردن)
 پرکیش: [ئاوه‌ل‌ناو] زاتدار؛ ئازا؛ پرپروو. (پررو)
 + پرکیشی: [بهرهمی‌چاوگه] زاتکردن؛ له
 پروو هه‌ل‌ئان؛ جورته‌ت کردن؛ جه‌ساره‌ت کردن؛
 پرکیشیم نه‌کرد بیمه‌خزمه‌ت؛ جه‌ساره‌تم نه-
 کرد بیمه‌خزمه‌ت. (جسارت)
 پرمان: [چاوگه‌ت] پرماندن. (صدای بینی
 اسب)
 پرماندن: [چاوگه‌ت] دهنگی لووتی چاره‌وی
 و یه‌کسمی‌تر. (صدای بینی اسب و استر)
 پرمايه: فند [ئاوه‌ل‌ناو] (۱) مایه‌دار؛ خه‌سو‌خول؛
 چاییه‌که مایه‌داره و اتا زور پر په‌نگه؛ (مایه‌دار)
 (۲) (ب) به‌که‌سیکی زانا و ئاگا ده‌لین؛
 می‌شک پر؛ باسه‌واد و زانا. (پرمايه) (۳) (ب)
 دارا و پوول‌لدار. (پول‌لدار)
 پرموه‌وژ: [ناوت] (۱) پرمه‌پرمی زوری لووتی
 نه‌سپ. (صدای بینی اسب). (۲) له‌پرمه‌ی
 گریان دان و به‌ته‌وژم گریان. (زیر
 گریه‌زدن) < پرمه‌پرم
 + پرمه: [دهنگه‌ناو] (۱) دهنگی به‌ته‌وژمی

گریان. (صدای گریه‌و شیون) (۲) دهنگی
 لووتی چاره‌وه‌ی و هیستر. (صدای بینی اسب
 و استر) (۳) تریقه؛ پریقه. (قهقهه)
 پرمه‌پرم: [دهنگه‌ناو] پرموه‌وژ؛ دهنگی په‌یتا
 په‌یتای پرماندن. (صدای پیایی بینی اسب)
 پرمه‌ی گریان: [ناو] به‌ته‌وژم و نه‌هیم گریان.
 (زیر گریه‌زدن)
 پرمین: [چاوگه‌دهنگه‌ناو] (۱) پرمان؛ پرماندن؛
 دهنگی لووتی نه‌سپ. (صدای بینی اسب)
 (۲) دهنگی گریان به‌رز و له‌ناکو.
 (زیر گریه‌زدن)
 پرنا: [ناو] قاش؛ به‌قاش برراو. (قاچ)
 پرنو: [ناو] به‌لگه؛ ده‌لیل؛ سه‌نهد. (برهان)
 پرنه: [ئاوه‌ل‌ناو] پرپیاکه‌ر؛ گورجو‌گول و ئازا.
 (چابک)
 پرو: فرد؛ فند [ناو] پمن‌پوژ؛ (پیکه‌وه‌چه-
 سپاندنی‌قوماشی برپای جلویه‌رگ به‌سنجاخ
 یا کوک‌ته‌قه‌لی درشت) بوئه‌ندازه‌گرتنی
 لیاس له‌خه‌یاتی‌دا. (پرو)
 + پروانیدن: [چاوگه‌ت] (ب) ورد کردن؛ بو‌ت
 هه‌ل‌سم ده‌ت پروینم. (خرد کردن)
 پروپاتال: [ناوت] (۱) که‌ره‌سته و نه‌سپایی بی
 نرخ و بی‌بایه‌خ. (آت و آشغال)
 + پروپووج: [ناوت] به‌هیچ کردن؛ باره‌که‌ی-
 له‌دوور‌وژدا پروپووج کرد و ته‌واوی کرد. (برباد
 دادن و از بین بردن دارایی)
 پروپووش: [ناوت] پلوو‌پووش؛ چیلکه و
 چه‌ویل؛ هه‌زگه‌ل؛ پووشوپلاش. (ساقه‌های
 قطع‌شده باریک و خشکیده درخت و گیاه)
 پروپیتال: [ناوت] شتومه‌کی ژنان؛ خرته و

پرتە؛ شپوشیتال؛ جل و به رگی شپ. (آت و
 آشغال؛ وسایل زنانه و لباس فرسوده)
 پروتستان: فرد؛ فذ؛ اند: [ناو] مه زه ب و
 شوپگرانی مه زه بی پروتستان، لقى له دینی
 مه سیحیه ت. (پروتستان)
 پروتیز: [ناو] (کوژی پزشکیه) کاری
 دانانه جیی ئەندامگه لی له ش وه ک دهستی
 ددانی دهستکرد. (پروتز)
 پروزه: [ناو] به خ شان (نر)
 پروستات: [ناو] لوو یا گروقه ریکی که لله
 قهندی ئاسای چکوله یه له ژیر میزله دانی
 مروقد. (پروستات)
 پروفسور: فذ؛ فرد؛ اند: [ناو] لیزان؛ مروقی زانا
 و بلیمه ت؛ بالتر له ده رجه ی دوکتورا له
 بواری زانستیه وه. (پروفسور)
 پروفانس: [ناو] زمانی تاقمی له خه لکی
 فه رانسه، نیشته جیی پروفانس. (پرووانس)
 پروقه: [ناو] ته مرین؛ مه شق؛ راهیان.
 (تمرین).
 پروگرام: اند؛ فذ: [ناو] به رنامه؛ رنامه؛ پیروه؛
 رنج؛ پیروه بو جیه جی کردنی کاری. (برنامه)
 له زمانی کوردیدا جی که وتوو.
 پروم: [ناو] لووتکه ی چیا؛ لووتکه. (قله)
 پروناف: [ناو] جیناو؛ پیتی که هیمایه بو ناو.
 (ضمیر دستوری)
 پرونیو: [ناو] جیناو؛ پروناو؛ پروناف؛ پیتی که
 هیمایه بو ناو؛ (ضمیر دستوری) پرووزکاندن؛
 [چاوگه ت] پرووسکاندن؛ پرووسقاندن؛
 بچراندن؛ بچکراندن؛ قرتاندن؛ له ت کردن.
 (قطع کردن)

پرووزه: [ناو] ورده سووتای کاغه ز و موو.
 (خاکستر ریز کاغذ و مو)
 پرووزه بابرډن: (ب) بوون به قهقهه س؛
 سووتان؛ ئاور تییه ربوون و بوون به سووتوو.
 (آتش گرفتن و خاکستر به هواررفتن)
 پرووزیاگ: [ئاوه لئاو] هه لپرووزاو. (مانند موی
 سوخته شده)
 + پرووسقان: [چاوگه] پرووسقان بچران؛
 قرتان؛ (گیاه که به پیشه وده ر نه هات له دهستم
 دا هه لپرووسقا؛ قرتا؛ (قطع شدن)
 هه لپرووسقان: هه لپچران؛ شیر و دوکولیو
 پرووسقان: بریان. (حالت بریدن شیر)
 + پرووسقیان: [چاوگه] (۱) پرووسقان؛ بریانی
 شیر و دوکولیو؛ خراب بوونی شیر و دوکولیو؛
 (بریدن شیر) (۲) بچریان؛ قرتیان؛ قرتان؛
 بریان؛ له ت بوون؛ که رت بوون. (قطع شدن) (۳)
 پهنگی روخسار په رین. (رنگ باختن)
 پرووش: [ناو] پورز؛ زوی سهرته خته وه ک
 ورده تولاش؛ پرزول؛ کولک و مووی سهر
 قوماش؛ کهواکه م پرووشی هه لداوه. (پرز)
 پرووکان: [چاوگه] (۱) پسانی گیانداران به
 هووی هیلاکی زوره وه. (مردن از خستگی)
 (۲) مردن به هووی گهرمای زوره وه. (هلاک-
 شدن از گرما)
 پرووکاندن: [چاوگه ت] وه ک ترووکاندنی-
 چاو (پلکردن)
 پرووکاندن: [چاوگه ت] اکوشتن به ماندوو
 کردنی زور یان گهرمای زور؛ پساندن؛ (کشتن
 با خستگی و گرما)
 پرووکه: [ناو] ترووکه؛ پرووشه؛ به فر بارین به

دهنکی ورد و تارام. (بارش برف آرام و ریز)
 پروهش: [ئاوه ئاوا] زور خوش؛ خوشبەز؛
 خوشپمو؛ بەرەوت؛ ئەسپی پروهش؛ ئەسپی
 تالیم دراوی بە کار. (خوش. خوش. خوش قدم)
 پەرمەلە: [ناو] جوړیک ملوانکە ی تەنگ و پەرم
 بەمل و چەسپی مل. (نوعی گردنبد تەنگ)
 پەرمەنگ: [ناو] پەرمەنگ؛ وشە دان. (لغتنامە)
 پەری: تەزیتی؛ حالەتی پەربوون. (پەری)
 پەریانکردگەسەو: (١) ئەوان ددانیان کولۆر بوو
 پەریانکردووەتەو؛ ئەوان چالە خالیە کەیان
 پەم کردگەسەو. (پەم کردەاند) (٢) هانیان داو؛
 فیزیان کردو؛ بەراست یا درو میشتکیان
 پەم کردووەتەو کە کاری بکا؛ پەریان
 کردووەتەو. کە پەم کردنەو. (پەم کردەاند)
 + پەریزە: (١) پەریز؛ زووییەک کە
 دووراییتەو (دووراییتەو) و دەغل و گیای تیدا
 نەماپی؛ چارەگەنم و جو. (مزرعە درو شدە) (٢)
 پەمەت؛ حەشارگە. (کەمین) (٣) بەدزە چوون
 بو نچیر. (پاورچین نەزدیک شدن بەشکار)
 پەریس؛ فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] (١) مەنگەنە؛
 ئامرازی گووشینە پال یە ک بە گوشاری زور.
 (پەرس) (٢) جوړیک هالتیر لیدان (بە-
 رز کردنەو) بی هەلخستتەو، لە پەربوور دوو دا؛
 یا پەریسی سەر سینگ. (پەرس)
 پەریسکە: [ناو] نەردیوان. (نەردبان)
 پەریقوھو؛ [دەنگە ناو، ت] پەریقوھو؛ تریقوھو؛
 پریقوھو؛ پریکە پریک؛ پریکوھو؛ پیکە-
 نین بە دەنگی بەرز و حیلکە حیلک؛ لە قاقای
 پیکەنین دان. (قامە خەندیدن)
 پەرمووس: [ناو] پەرمییز؛ جوړیک چرای

ئاشپەزیە. (پەرموس)
 پەرینت؛ اند؛ فد؛ [ناو] چاپ؛ لە چاپ دراو.
 (ب) کاری چاپکردن بە ئامیری پەرینت.
 (پەرینت)
 پەرینت؛ اند؛ فد؛ [ناو، بک] چاپگەر؛ کەرەستە ی
 چاپ. (چاپگەر؛ پەرینت) لە زمانی کوردیدا جی-
 کەوتوو.
 پەرینگان؛ [چاوگە] سەلمین؛ ترسان؛
 پارێزکردن و نزیك نەکەوتن. (ترسیدن و
 دوری کردن)
 پەرینگاندنەو؛ [چاوگە، ت] داچلەکانن؛
 ترساندن؛ سەلماندنەو و ترساندن و
 پادانە دوو اوو. (ترسانین)
 پەرینگانەو؛ [چاوگە، ت] سەلمینەو؛ کوکردن؛
 مەترسیکردن؛ هەلبەزینەو لە ترسان؛
 داچلەکان؛ سەلکردن. (ب) خو لە قەرەنە دان؛
 دووری لی کردن. (جاخوردن. ترسیدن و
 نەزدیک نشدن)
 (پ.ز)؛ کورتکراوی وشە ی (پیش لە زاینی)
 حەزەرەتی عیسا مەسیح. (قبل از میلاد. ق. م)
 پەز؛ (١) منداڵ لە تۆلاندن؛ ئاولەمە؛
 ئاوەلمە (جین) (٢) بڵیند؛ گەورە؛ بەرز. (بەلند)
 (٣) دومەل؛ برین (دەمل؛ زخم) (٤) پەس؛ کوپ؛
 پەزام؛ پەسام؛ کوپام. (پەس)
 پەزبۆک؛ جگەرە؛ سیفار؛ سگار (سیگار)
 پەزبۆک؛ [ناو] گروڤەر یا گوشتی زیادی یا
 زیكە ی گەورە بە سەر پستی لەشەو.
 (گوشت زیادی روی پوست بدن)
 پەزووک؛ [ناو] بارانی بەخوڕەم؛ بارانی زور و
 توند. (بشدت باران باریدن)

پزگور: [ناو] پيشالی جلکی دپاو؛ بزگور.
(بزگور)

پزماری: [ناو] بزماره؛ میخه که (میخچه)

پزمام: پسمام؛ کوری مام (پسر عمو)

پزوو: [ناو] نه خوشینی کلاوردهش؛ مشه؛
سپه ره شه؛ میشه پزگ؛ سپه زینه؛ سی دهرده؛
هه نووه کوه؛ که تاییه ت به ناژاله، ناوه
عیلمیه که ی (پنوسونی) یه. (پنوسونی)

+ پزوو: [ناو] (۱) جیگای تییه لکیشانی
دوخین (نیفه) (۲) به قره بلو که یی که با
ده بهینی و به رده رکه ده گری. (بژ. برف
باد آورده) (۳) جیگه ی به ن تییه لکیشانی
جه مسه ری سه رین (نیفه) (۴) جو ری
نه خوشینی مه که چلمن ده بی ت و مووشه ی
دی و ناله و مرپی. (مرض گوسفند) (۵)
گیاییکه ده یکن به په تیکه وه ده یکه نه ملی
مه بژ شیفای نه خوشینی پزوو. (گردنبند
گوسفند برای بهبودی مرض)

پزیشکی قانونی: [ناو]ت پزیشکی به رگه م
کراوی دادگا که چوئیه تی بریندار بوون یا
کوژرانی مروف به دادگا پاده گه یینیت.
(پزیشکی قانونی)

پزیشکی مآلات: [ناو]ت پزیشکی تاییه ت بو
ناژهل. (دام پزشک)

پژا: [رابوردوی پژان] (۱) کول؛ پشا؛ کولیا
(پخته شد) (۲) پرژا؛ بلاو بووه وه؛ پرشیا؛ پرشا
(پاشید)

پژانندن: [چاوگه]ت پژانندن (بو تراو)؛
پرشانندن (پاشیدن)

پژل: [ناو] (۱) هه زگه ل؛ (خار و خاشاک) (۲)

پژ و لکی باریکی سهره وی دار. (شاخه نازک
درخت)

پژمان: [ناوه لئاو] (۱) دل سارد؛ پشمان؛
په شیمان؛ پاشگه ز (پشیمان) (۲) [ناو] ناوه بو
پیاو (اسم مردانه)

پژمانندن: [چاوگه]ت پژمانندن؛ پنژین؛
بیهنژین. (عطسه کردن)

پژمل: [ناو] پشت گهردن. (پس گردن)

پژمل پان: (۱) پشتمل پان (پس گردن
پهن) (۲) (ب) به تیزه وه به مروقی ته زه و
خوپری دموتری ت. (کنایه تن لش)

پژمین: [چاوگه] پشمین؛ بیهنژین؛ پژمای
(عطسه)

+ پژنچه: [ناو] (۱) شانه ی
جولایی (شانه بافندگی) (۲) قاشاو؛ پنه ک
(قشو) پژونی: [ناوه لئاو] واتایی؛
مه عنه وی؛ پیومندیدار به بیر و هه سته وه؛ دژی
دونیایی و ماددی؛ دژی ئه بوژمنی. (معنوی)
پژی: < پژل.

پژیلاو: کپژیگ؛ پرش و بلاو بوو. (پاشیده)

پژین: [چاوگه] (۱) پشان؛ کولان و برژان به
گهرمای بی شوله. (پختن) (۲) پشان؛ پرژان؛
وه ک خوینی لووت به ربوون؛ (مانندخون
دماغ پاشیدن)

پژین: [ناوبک] پرشین؛ پرشینهر؛ ده پرشین.
(پاشنده)

پسا: [رابوردوی چاوگه ی پسان] (۱) پچکر؛
قرتا؛ کهرت بوو؛ پسیا؛ له ت بوو؛ پچا؛ قورمسا؛
قورمسا؛ پرووسقا. (پاره شد) (۲) ته سپه که له
غاری زوردا پسا؛ بریا. (بریدن اسب بعلت -

خستگی)

پسات: [ناو] (۱) کیسات؛ دهموده زگا.
(پسات ۲) که لوپه لی که له که نار شه قام
له سهر سفره یا ته خته، پانی ده که نه وه بو
فروښ؛ (۳) بیساتی سهاوهر؛ که لوپه لی سه-
ماوهر (پسات)

پسپسه که له: په زه کیفی؛ په زه کیو یله؛
جوړی جال جالوو که ی تووکن و بی ټازار (نوعی
عنکبوت)

پسپیری: پشبینی. (پیشبینی)

پستانه ک: فد: [ناو] (۱) مه که مه ژه؛ له
فارسییه وه هاتووه و باوم (پستانک) (۲)
جه پریکی کونه له که ره سته ی گازیدا که گازی-
لید ره ده چپته دهر وه (پستانک) (۳)
سهر پیچکی کونه له چراتو پدا که نه وت له و
کونه وه ده پر ژپته ناو توپری چرا. (پستانک
چراغ توری)

پسته ی زمینی: بادام زمینی (بادام زمینی)

پسته ی شامی: [ناو] بادام زه مینی. (بادام
زمینی)

پسته ی کیوی: [ناو] بهری داره وهن؛ وه نه ته ق؛
قه ز که وان؛ قه زوان؛ قه سخه وان؛ قسقه وان؛
قه ز که وان. (پسته کوهی. چاتلانقوش)

پستی: [ناو] یسه؛ پسته؛ له سلیمانی به پسته ده لین
فسدق یا فستق (پسته)

پسخال: [ناو] کوپه خال؛ خالو زای-
نیرینه (پسرداری)

پسدار: [ناو] پزدار؛ تولدار؛ ناوس؛ زگپر.
(آبستن)

پسدان: [ناو] (۱) پزدان؛ پزدانک مندال دان.

(زه دان) (۲) زهرف؛ دهفر. (ظرف)

پسل: [ناو] گیای چه مه ماره (ترتیزک وحشی)
پسلی: [ناو] گیادو خه وا؛ گیادو خوا؛ دزی کرمی
ریخو له یه. (گندنا ی کوهی)

پسمار: [ناو] بزمار؛ میخ (میخ)

پسماری: [ناو] بزماره؛ میخه که (میخچه)

پسولمان: مسولمان (مسلمان)

پسوله: [ناو] بهرگه؛ به لگه ی ئیجازه دان؛
پاسپورت؛ به لگه ی هاتن و چون؛ بلیت؛ و مره-
قه. (برگه بلیط)

پسه: (۱) وه ک؛ وا. (اینطور) ۲. پسته. (پسته)

پسه زانای: [چاوگه] پاسه زانای؛ وازانین؛
پی و ابون؛ به خه یال؛ وادانان؛ گومان کردن
(گمان کردن)

پسه ژمنی: [ناو] ټارپله؛ ژنانیلی؛ ژنانی.
(زن آسا)

پسه یوی: [ناو] وه ک خو ی؛ عهینی شت.
(شبییه)

پش: [ناو] نه خوشینی گه لای دارمیو و باخ.
(آفت برگ درخت مو و درختان)

پشاره ش: [ناو] جهرگ؛ جگهر (جگر سیاه)

پشاسپی: [ناو] سییه لاک؛ سی. (جگر سفید)

پشافتن: [چاوگه] پشاوتن؛ هه لپشاوتن؛ هه-
لگلو فین. (مجاله کردن)

پشبه ن: [ناو] (۱) پشتبند؛ دواپی؛ دووماهی.
(پشت بند) (۲) شه و زهن؛ پشت وه سی دهر که؛

پشبه س؛ کو لوم. (۳) دوا به بند؛ رسته ی دوا به-
ندی گورانی. (پشت بند)

پشپشو که: [ناو] گیاکک؛ گیابوندار؛ نه شه دبو؛
ریخه داروو (علف گربه. سنبه طیب)

پشپشيان: پشليان؛ پچپچ بوون؛ هه لاتن؛ هه-
 لماسين. (ورآمدن خمير)
 پشليان: [چاوگه،ت] هه لاتن و هه لماسيني
 هه وير. ترشان؛ گه ليک پچپچ بوون. (ورآمدن
 خمير)

پشپو: [ناو] پشپو؛ جيگای ئاويزان کردنى
 بهن تهون له فهرشچيکردندا (چوبى که منخ
 فرشباقي را با آن مى آویزند)
 + پشت: [ناو] پاش؛ پشتى سى روژ؛ پاشى
 سى روژ؛ هه ندى جار، واتا (سه ربان) وهک،
 پشت دهست: سه ردهست؛ پشت زين: سه رزين.
 (بعد ، بالا)

پشت ئاواله: [ئاوه لئاو] [ناو،ت] هه رشت که
 پشتى به تال بيت و نه گيراييت وهک کراسى
 پشت ئاواله؛ پشت ماله که مان سه حرايه:
 پشت ئاواله يه. (پشت باز)
 پشت ئيشه: [ناو،ت] ئازار و ژانى پشت و
 که مهر. (پشت درد)

پشتباقي: [ناو] هه تيوى که بابى مرد ييت؛
 هه تيوى باوکى. (پدر مرده)
 پشت بهرگ: [ناو] بهرگى ئاخري جلدى
 کتيب؛ (پشت بهرگ دژى روو بهرگه) به لام به
 هه له هه روو وشه بو سه ر جلدى کتيب به-
 کاردين (پشت جلد)

پشت به سيل: [ناو] جوړى کوليره ي سه رساج.
 (نوعى گرده که روى ساج درست شده)
 پشت به يه کو دان: [چاوگه،ت] پشت به
 يه کهو دان؛ پشت به يه کهوه دان؛ پشت به
 پشت وه نان؛ پشت دانه پال يه ک؛ پال دانه پال-
 يه ک؛ (ب) پشتى يه ک گرتن؛ هاوکارى-

کردن؛ کو مه کى يه که بوون (همپشتى)
 پشت به رده: (ب) شارواه؛ نه هيني. (پشت پرده)
 پشت يى: (۱) شه ق. (تيا) (۲) پشت پى تو
 ئه ویش رو يى واتا دواى رو يشتنى تو ئه ویش
 رو يى. (بعد از رفتن) (۳) پاژنه ي پا؛ پاشنه ي
 پا. (پاشنه)

پشت چاف: [ناو] پيلوو؛ به لکى چاو. (پلک
 چشم)
 پشت چه بهر: [ناو،ت] (۱) پشت دهر که ي له
 شوول چيکراو؛ (پشت در طنيد ه شده از شاخه
 درخت) (۲) پشت سه نگه ر؛ پشت بو سه. < چه-
 بهر. (پشت سنگر)

پشت چه مانه وه: [چاوگه،ت] (۱) پشت چه-
 مينه وه (ب) کو ر نو ش بردن و دانه وين (خم
 شدن) (۲) له بهر بار قورسى يا ژيانى سه خت
 و دژوار يا رووداوى دلته زين کو م بوونه-
 وه. (پشت خم کردن) (۳) کو م بوون به هو ي
 پشت شکان ياييريه وه (پشت خم شدن)

پشت چه مين: [چاوگه،ت] (۱) پشت کو و بوون؛
 پشت چه مينه وه له بهر پيرى. (۲) پشت کو م
 بوون له ژير بارى قورس يا بارى ناله بارى
 ژيان يا پشت شکاندا. (پشت خم شدن)
 پشت حوچک: [ئاوه لئاو] پشت کو و؛ پشت-
 کو م؛ پشت خوار؛ پشت چه ماوه؛ پشت قو ف.
 (کوژ پشت)

+ پشت دانه وه: [چاوگه،ت] پال دانه وه. (لم
 دادن)
 پشت دهست: [ناو] ئه و ديو ي بهرى دهست؛
 بان دهست. (پشت دست)
 پشت دهست داغ کردن: [چاوگه،ت] (۱)

ټاورنان به پښت دهسته وه. (آتش گذاشتن
به پښت دست) (۲) (ب) ټوبه له
دووباره كړدنه وهی كاری. (پښت دست داغ-
كردن)

پښت دهست گه زین: [چاوگه،ت] دهرپرینی
په شیمانی؛ وهك به بهرد له نه ژنو دان، پښت
دست گزیدن)

پشتر است: [ټاوه لټاو] پښتگهرم؛ پښتیواندار؛
به پښته فان؛ دلگهرم؛ نه رخیه ن؛ دلنیا؛
خاترجهم. (دلگرم؛ مطمئن)

پشتر است بوون: [چاوگه،ت] دلنیا بوون؛
خاترجهم بوون؛ نه رخیه یان بوون؛
موتمانه كړدن. (مطمئن بودن)

پښت پاست كړدنه وه: [چاوگه،ت] (ب)
دوواى هاتنی به لاو نكولى هینان دوو باره
گه پانه وه سهر دوخی پیشوو؛ پار نابووت بوو
(به رشكست) نه مسال پښتی پاست كړدنه وه.
(بعد از ورشكستگی بحال اول بازگشتن)

پشتر استی: [ټاوه بهرهمی چاوگه] خاترجهمی؛
دلنیایی؛ نه رخیه یانی. (مطمئنی؛ اطمینان)

پښت زین: [ټاوه،ت] (۱) دواوهی زین؛ جیی
تهرك (عقب زین) (۲) (ب) سهر زین؛ دانیشه
پښت زین و به غار چوو. (روی زین)

پښت سارد: [ټاوه لټاو] مه یل به كاری نه مان؛
ناهومید بوون له كاری؛ بی هیوا؛ دل سارد.
(دل سرد)

پښت سهر: [ټاوه] (۱) دواوهی سهر؛ پښتمل.
(عقب سر) (۲) پاشمله (در غیاب؛ پښت سر)

پښت سهریه ك: (۱) [به ند] په یتا په یتا؛
به دوواى یه كدا. (پښت سر هم) (۲) له پښت

سهریه كه وه بهرېز پراوهستان (پښت سر هم)
پښت شكاندنن: [چاوگه،ت] (۱) (ب) به لای
زورگه وړه به سهردا هینان. (پښت شكستن)
(۲) شكاندنی پښتی كه سی (پښت شكستن)
پښت شكین: [ټاوه بك] (ب) موسیبه تی
گه وړه؛ كه س یان شتیك، كه پښت
شكینیت. (پښت شكن)

پښت قایم: [ټاوه لټاو] (۱) دارای پښتیوانی به
قودره ت: (۲) نه رخیان بوون له لایه نگرى و
هوگرى كه سی؛ پشتر است؛ پښتگهرم؛ پښت-
نه ستوور (دارای پښتیان)

پښتگوم: [ټاوه لټاو] پښتقوف؛ پښتكوور؛ پښت
خوار؛ پښت خوچك (كوژ پښت)
پښتكوول: [ټاوه] پښكه ل (پشكل)
پښتكووز: < پښتگوم.

پښتگر: [ټاوه لټاو] لایه نگر؛ هه وادار؛ داشدار؛
یاریده دهر؛ كومه ك. (حامی)

+ پښتگرتن: [چاوگه،ت] (۱) كه وتنه دواى
كاری و دهست هه لټنه گرتن؛ پښتی كاره كه م
گرت تا دروستم نه كړد لیى نه گه رام (پښت
گرفتن) (۲) پښتیوانی كړدن (حمایت كړدن)
پښتگرى: [ټاوه] پښته فانی؛ هوگرى؛ یارمه تی؛
كومه ك كړدن؛ پښتیوانی؛ لایه نگرى.
(حمایت)

پښت گوهاقتن: < پښتگوى خستن.

+ پښتگوى خستن: [چاوگه،ت] پوښته
پینه دان؛ له بیر خو بردنه وه. (پښت گوش
انداختن)

پښتگهرم: [ټاوه لټاو] (۱) دلگهرم؛ به هیوا؛ به-
دل وداو خهریكى كاری بوون. (پښتگرم، جدی)

(۲) نه‌رخایه‌ن له‌کومه‌کی پش‌تیوان. (پشت گرم)

پش‌تگه‌رمی: فد: [ناو به‌ره‌می‌چاو‌گه]

(۱) حاله‌تی دل‌گه‌رم‌بوون له‌کردنی کار‌یکدا؛ هیواداری به‌کردنی کاری. (پشت‌گرمی) (۲) به‌هووی هه‌واداری که‌سیکه‌وه دل‌قایم بوون. (تکابه‌پشتیبانی حامی)

پشت‌له‌نه‌ردی: ژنکا پشت‌له‌نه‌ردی: (ب) ژنی ماره‌کراو (عقد کرده)

پشت‌له‌رزین: [چاو‌گه‌ت] (ب) توقین و له‌ترسا دل به‌لاوه‌نه‌مان؛ (ب) هه‌ست به‌مه‌ترسی گه‌وره و ترسانی زور‌کردن. (پشت ل‌رزین)

پشت له‌عه‌رزدان: [چاو‌گه‌ت] (۱) له‌زوران‌بازی دا له‌عه‌رزدانی پش‌تی هه‌ریف. (۲) (ب) شکست پی‌هینان له‌هه‌ربوار‌یکی دیکه‌وه. (پشت به‌خاک مالیدن)

پش‌تماز: [ناو] پشته‌مازه؛ پش‌تمازه؛ موغه‌ره‌ی پش‌ت: ب‌بره‌ی پش‌ت. (پشت مازه) پش‌تماکی: [ناو] هه‌تیوی دایک مردوو. (مادر مرده)

پش‌تماله: [ناو] پاشماله؛ ژیرماله (سرایدار) پش‌تمیز‌نشین: [ئاوه‌ل‌ناو] (ب) موچه‌خوژی ده‌وله‌ت: یه‌خه‌سپی؛ کار به‌ده‌ستی پ‌یک‌خراوی ده‌وله‌تی. (پشت میز نشین)

پش‌تو: [ناو] (۱) ده‌مانچه (طمانچه) (۲) دواوه؛ پشته‌وه. (عقب)

پش‌تو‌روو: [ئاوه‌ل‌ناو] پیچه‌وانه؛ به‌روپش‌ت؛ به‌راوه‌زوو؛ به‌رواژی؛ هه‌ل‌گه‌راوه؛ هه‌له‌و‌گه‌پ‌یاگ. (برعکس)

پش‌توو: [ناو] زمانی به‌شتوو؛ که له‌پاکستان و نه‌فغانستان پی‌ده‌وین. (زبان پش‌تو) پش‌ت وه‌رگیران: [چاو‌گه‌ت] (۱) له‌شه‌پ‌دا هه‌لا‌تن، و پش‌ت‌کرده‌دوژمن. (پش‌ت‌کردن-بدشمن) (۲) پروو وه‌رگیران و بایه‌خ پی‌نه‌دان؛ پش‌ت تی‌کردن. (پشت کردن و اهمیت ندادن)

+ پشته: [ناو] (۱) پش‌ت‌دی‌راو؛ پشته‌ی که‌ردوو؛ بلیندایی به‌ینی دوو که‌ردوو. (پشته) (۲) دووایین بیره‌کانی کار‌یز و هه‌وراز و به‌رزاییه‌کانی پش‌تیه‌وه‌ی. (زمین‌های مرتفع پش‌ت چاه‌های کار‌یز) (۳) هه‌وراز؛ ته‌پ؛ ته‌پو‌لکه؛ زه‌وینی به‌رز و قوت. (ته)

+ پشته‌سه‌ر: [ناو] پاشه‌سه‌ر؛ (۱) خشلی که له‌پاش لاره‌پیچه‌وه قایم‌ده‌کری؛ پشته‌سه‌ره. (زیور پش‌ت سر زنان) (۲) له‌نه‌بوونی که‌سی‌کدا باس کردنی؛ پاشمله. (غیبت) پشته‌قان: [ناو] پش‌تیوان؛ پال‌پش‌ت؛ هو‌گر؛ هه‌وادار؛ لایم‌گر. (پشتیبان)

پشته‌مال: [ناو] هه‌وله؛ خاولی (حوله) پشته‌مله: [ناو] پشته‌سه‌ر؛ پاژمله؛ پا شمله؛ وه‌ک: قسه‌کردن له‌باره‌ی که‌سیکه‌وه که‌خوی له‌وی نه‌بی. (پشت سر؛ در غیاب؛ غیبت)

پشته‌و‌روو: [ناو] (۱) پشته‌وقه‌پال (تاق‌باز) پشته‌و‌سوور: [ئاوه‌ل‌ناو] پش‌ت‌ئه‌ستوو؛ خاترجه‌م و دل‌قایم؛ نه‌رخایه‌ن. (مطمئن) پش‌ته‌ه‌ف؛ به‌یه‌که‌وه؛ له‌گه‌ل‌یه‌کدا؛ ته‌فی هه‌ف؛ پش‌ته‌پش‌ت. (با هم) پش‌تی‌کیش: کو‌ل‌هه‌ل‌گر؛ کو‌ل‌کیش؛ باربه‌ر؛

همال. (باربر)

پشدان: [چاوه‌ت، بیهن‌وه دان؛ پشوودان؛
هه‌ناسه کی‌شان؛ هیلاکی ده‌رکردن (نفس
تازه‌کردن؛ نفس کشیدن)

پشده‌ری: [ناو + ناوه‌لناو] (۱) خه‌لکی پشدر
(اهل پشدر) (۲) پیوندیدار به پشده‌روه
(وابسته به پشدر) (۳) [ناو] پارچه و قوماشی که
له سهر شوشه‌ی په‌نجیره داده‌به‌ستری له
به‌ینی پهرده و په‌نجیره‌دا. (پشت دری)

پشقه‌ل: [ناو] اقبیل؛ کشه‌ل؛ پشقل؛ پشکه‌ل؛
پشقل؛ بوشکول؛ کوشیل؛ بشکول (پشکل)
+ پشک: [ناو] (۱) دهو؛ پشکیل؛ قورعه.
(پشک) (۲) به‌ش؛ سه‌هم؛ قیسمه‌ت
(سه‌م) (۳) گوپکه‌ی دار؛ چرو. (تزه‌درخت)

پشکاندن: [چاوه‌ت] (۱) هه‌موو کونج و
قوزنی گه‌ران و پشکین. (وارسی کردن) (۲)
پشماندن؛ پژمین؛ پشمین؛ پنژین؛ پشکین.
(عطسه‌کردن)

پشکاوتن: [چاوه‌ت] هه‌لوه‌شانندی چندراو
یان ته‌قه‌لی دووراو. (شکافتن)

پشک‌خستن: [چاوه‌ت] دهو‌کردن؛
قورعه‌کی‌شان. (پشک انداختن)

+ پشکو: [ناو] چرو و گوپکه‌ی دار.
(تزه‌درخت)

پشکو‌دان: (۱) [ناوت] ناوردان؛ مه‌نقه‌ل
(آتش‌دان) (۲) [چاوه‌ت] پشکو دان؛ پشکو
ده‌رکردنی دار؛ و خونچه و گوپکه ده‌رکردن؛
پشکو‌ده‌ردان. (درخت در حال غنچه‌دادن)

پشکو‌ژه: [ناو] پشکو؛ چرو‌ی دار (تزه‌درخت)
پشکو‌ف: [ناو] خونچه؛ خونچه له‌حاله‌تی

ده‌م‌کردنه‌وه‌دا. (غنچه‌در حال باز شدن)

+ پشکول: [ناو] (۱) داری داخستنی پشت
ده‌رکه بو‌خاتر جه‌می؛ نه‌شکیل نه‌شکیل؛
پالپستی ده‌رکه. (چوب پشت در برای
اطمینان. کلون) (۲) < پشکه‌ل.

+ پشکول: [ناو] (۱) بشکول؛ قور؛ قور‌او‌ی.
(گل آلود) (۲) پاشه‌کشی؛ خوندینه‌وه. (عقب
نشستن؛ فلنگ بستن)

+ پشکووتن: [چاوه‌ت] (۱) ده‌م‌کردنه‌وه‌ی
گوپکه‌ی دارو‌گول. (۲) خیف‌بوون؛ ورد‌بوون،
کرانه‌وه‌ی به‌ردی قسل که ناوی لی‌بکه‌وی.
(۳) هه‌لتوقینی گه‌رمه‌شانی له وه‌ختی
برزان‌دندا. (۴) (ب) که‌یف خوش‌بوون؛
روو‌گه‌ش بوون؛ روو‌گه‌شانه‌وه. (شکفتن)

پشکو‌ژا مه‌مکا: [ناوت] دو‌گه‌ی مه‌مک؛
گو‌ی مه‌مک؛ گوپکه‌ی مه‌مک. (نک پستان)
پشک‌هاو‌پشتن: [چاوه‌ت] دهو‌کردن؛
قورعه‌خستن؛ قورعه‌کی‌شان. (قرعه‌کشی)
پشکه‌گول: [ناو] گیاییکه (بلویر) یشی پی
ده‌لین. (بادبیز)

+ پشکیلان: [ناو] (۱) رو‌پشتنی زاوا و برا زاوا
بو‌مالی بووک له شه‌وی شه‌و‌گه‌ردا. (رفتن
داماد و دوستانش بمنزل عروس در شب قبل
از عروسی) (۲) گورموی بازی. (جوراب بازی)
پشکین: [چاوه‌ت] پشمین؛ پنژین؛ بیهنژین؛
ده‌لین یه‌ک جار سه‌بره، دوو جار جه‌خته و
چاکی هینا. (عطسه‌کردن) پشور: [ناو]
نه‌حله‌ت. (لعنت)

پشوره‌یی: [ناوه‌لناو] نه‌حله‌تی. (لعنتی)
پشوودار: < پشوودریژ.

پشوو دان: [چاوه گهت] بیهن وه دان؛ هیلاکی-
دهر کردن؛ حه سانه وه؛ وچانگرتن. (خستگی
در کردن)

پشوو دریز: [ئاوه لئاو] خوړاگر؛ بهنه فه س؛
به رگه گر؛ پشوودار؛ به تاقهت؛ به سه بر؛ دلفره؛
مهند؛ له سه ره خو. (صبور و مقاوم)

پشيله خستنه ده ری: جوړی هه ره شه بو
ته مبی کردن، له رابووردو دا جوړی ته مبی-
کردن؛ زیاتر بو ژنان بوو. (نوعی تنبیه در
گذشته گربه به تنبان انداختن)
پشیونی: < پشیوینی.

+ پف: (۱) [ئاوه لئاو] کفهل؛ پفهل؛ فش؛ دزی
پتهو؛ تووری کفهل و اتا تووری
قانگ. (متخلخل) (۲) [ناو] سیپه لاک؛ پشاسپی؛
سی. (ریه)

+ پفدان: [چاوه گهت] (ب) سگ ماساندن و
تووړه کردن. (کنایه عصبانی کردن)

+ پف کردن: [چاوه گهت] (۱) فوو کردن له
گری چرا بو کوژاندنه وهی. (۲) خو شکردنی
ئاو؛ به فوو توژ لابریدن له سهرشتی. (قوت
کردن) (۳) باکردن؛ پهنمین؛ هه لمسان؛
ماسین. (باد کردن؛ پف کردن)

پف کردن به سهره گه و ره که یدا: (ب)
ناشاره زایی له کاریکدا وه ک فوو کردن به
سهری گه و ره ی زوړ نادا. (کنایه. نا وارد بودن
در کار)

پفکه: [ناو] پفله ک؛ بلوق؛ توقله؛ ئاووړگ.
(تاوول)

پفله: [ناو] پفکه. بلوق. پفله ک. توقله. (تاوول)
پفله: (ب) کیشانی تریاک؛ وافووړ؛ ئه هلی

پفله یه و اتا تریاکییه. (اهل وافووړ)

پف له خو له می ش کردن؛ پف له خو له مړ کردن؛
(ب) کاری بیسوود و بیهووده. (کنایه کار
بیهووده کردن)

پفله که: < پفله.

پفلیان: [چاوه گه] پشلیان؛ وه ک هه لاتنی
هه ویر؛ ماسین؛ باکردن؛ پهنمین. (باد کردن)

پفیان: [چاوه گهت] (۱) تووړه بوون؛ بایان-
کرد؛ سکیان ماسی. (عصبانی شدند) (۲)
باکردن؛ تووړه بوون. (عصبانیت)

پفه ک: [ناو] پوفه ک؛ جوړیک خو اردنه بو
مندالان له هیره لماسی و هیلکه و خو ی به
شکلی به ووله ی کفهل دروست ده کریت
(پفک)

پفیو: [ئاوه لئاو] په ست؛ بی غیره ت؛ بو ی هه یه
ههر (پفیوز) ی فارسی بی به و اتای بی غیره ت
به لام له ته سل دا به کسی ده لین که له کوړی
مه ی خو اردنه وه دا ته نیا مه زه و خوړاک
ده خوا. (پفیوز)

پفوک: [ناو] (۱) بالون؛ کیسه ی زوړ گه و ره
که به گاز یکی سوو کتر له هه و، یان به گه رما
هه لده ماسی و به بار و موسافیره وه ده چی
به حه وادا. (بالون؛ بالن) (۲) کیسه ی پرله با له
ناوژگی ماسیدا. (کیسه هوار شکم ماهی)

پکه نه: (۱) پیکه نه. (بخند) (۲) هه لکه نه؛ نهو
جیگا پکه نه؛ چالی که. (بکن. گودکن) (۳)

لیباسه کانت پکه نه؛ دایکه نه. (بکن)

پکی ت: [ئاوه لئاو] راوه ستاو؛ قایم؛ پتهو
(محکم)

پکی ش: [ناو بک] نه وه ی که ده کی شی؛ بکی ش

(به ههمو ماناییکوه) (بکش)

پکیشه: [کاری ئهمری] پکیشه: (۱) هه ناسه
پکیشه: سیگار پکیشه. (بکش) (۲) وینه
پکیشه: رهسم پکیشه: عه کس و وینه
هه لگره: بگره. (بگیر) (۳) نه قاشی پکیشه:
هیلی پکیشه. (بکش) (۴) له دهس روزگار
تالی پکیشه. (از دست روزگار بکش) (۵) نه و
نه رابه پکیشه: رایکیشه. (بکش) (۶) به ترازوو
برنجه که پکیشه. (توزین کن) (۷) ته نافه که
پکیشه: ته نافه که لهو به ره یوانه هه لخه:
بیگیره. (بکش)

پلاتین: [ناو] پلاتین: ئالتونی سپی: زیری
سپی. (پلاتین)

پلاره قسه: [ناوت] تانوت: قسه ی ناخوش،
زیاتر له توئی نزاکه تدا: توانج: ته شه: تهوس:
قسه ی به تیکول. (متلک)

پلاژ: فرد: فد: [ناو] له کوردیشدا بوه، چیخ و
چادر یامال و خانووی دروستکراو له پهراوی
دهریادا. (پلاژ)

پلاژداری: [ناو] (۱) کهسی که پلاژی
ههیه. (۲) کاری به پریومبردنی پلاژ. (پلاژ
داری)

+ پلاس: [ناو] گاز نه نیوپ: جووری گازی
دهمپانه. (انبردست)

پلاس ناخوپ: [ئاوه لئاو] (ب) ژنیک که شهرمی
گهورمبیت (کنایه فرج گشاد)

پلاستیر: اند: فد: [ناو] چهسی موشه مایی بو
چاره سهر کردنی ئیش و تازار. (پلاستر)

پلاستیک: فرد: اند: فد: [ناو] یه کی له
به ره مه کانی پولیمیری که به گهرما پیدان

نهرم دهیته وه و بیچی دلخوازی پیده دری.
(پلاستیک)

پلاستیکی: [ئاوئاوه لئاو] هه رشت له پلاستیک
بی: پیوه نندیداره به پلاستیکه وم. (پلاستیکی)
پلاسما: [ناو] بهشی تراوی خوین که له ئاو و
ماگه لای کانزایی و پرۆتوین پیکهاتووم.
(پلاسما)

پلاف: [ناو] پلاف: پلاو: چلاوی که ئاو کیش-
ده کری و نانی له ژیردا داده نین بو بنکم و
پیش ده مکیشان پرونی به سهردا ده کری:
ههروه ها، هه رسته پلاو، لوویا پلاو،
ئیس تامبولی پلاو، بلالوک پلاو، شیرین پلاو،
پلا برویش، پلاو بامیه، پاقله پلاو، سهوزی-
پلاو، زرشک پلاو: پلاو گوشت، پلاو و خورش.
(پلو)

پلاک: فرد: اند: فد: [ناو] (۱) قه واره ی جیا
کراوی زهوی. (۲) قاشی ملوانکه ی کانزایی
که ناو و ژماره ی له سهر نووسراوه و سهر بازار
دهیکه نه مل له بهر بیسهروشوین نه بوونی
تهرم له شه پردا. (۳) ده قه می نوسراو له سهر
دهر که ی خانووبهره. (۴) ژماره ییک که پاش
له دایکبوونی مندا ل له نه خوشخانه دهیکه نه
دهستی بو نه گوپان. (پلاک) (۵) پیزه کی
ده قه می سه یاره. (شماره ماشین)

پلاکت: فرد: اند: فد: گرده ی خوین که زه-
رپه گه لیکی لاپانی زور وردن، له گرسانه وه و
ده لمه بوون و مهینی

خویندا باندوریان ههیه و به هووپرین
دهمینرین. (پلاکت)

پلان: اند: فد: [ناو] (۱) گه لاله: نه خشه ی

خانوو؛ به‌نامه و پروگرامی به‌پویه‌بردن.
 (پلان)(۲) پیلان؛ ته‌شقه‌له‌ودولاب. (کلک) (۳)
 فیلم‌هه‌لگرتن له‌دیمه‌نیک بی‌برانه‌وه له
 کاری سینه‌مادا (پلان)
 پلانکتون: [ناو] گیاندارانی وردیله‌ی ناو زهریا
 که به‌شیکی زور له‌خوراکی‌ئاوه‌ژیان پیک-
 دینن. (پلانکتون)
 پلاوېرویش: [ناو، ت] پلافا‌ساوار؛ پلاوی که
 له‌ساوار چی‌ده‌بی. (پلوبلغور)
 پلاوپارزن: [ناو] پلاوپالو؛ سه‌له‌یا ده‌فری‌کون-
 کون بو‌دارشتنی پلاو (پالوتنی پلاو)
 (ابکش‌پلو)
 پلاوپارین: < پلاوپارزن.
 پلاوپه‌ز: [ناو] (۱) پلاو لینه‌ر؛ ده‌فری پلاوتیدا
 چی‌کردن؛ (پلوپز) (۲) [ناوبک] ناشپه‌زی پلاو
 لینه‌ر؛ وه‌ک چاپه‌ز و ناشپه‌ز. (آشپز پلو)
 پلاوپه‌زی کاره‌بایی: [ناو] ده‌فریکه به‌کاره‌با
 گهرم ده‌بی و برنج لی‌ده‌نی بی‌ئه‌وه‌ی
 بیپالئون، (بی‌دارشتن). (پلوپز برقی)
 پلاوخور: (۱) پیوه‌ندیدار به‌پلاو خوارنده‌وه؛
 لیپاسی پلاوخور: لیپاسی میوانی: لیپاسی
 تازه و جوان. (لباس پلو خوری) (۲) [ناو]
 ده‌فری‌گه‌وره‌ی پلاوتیکردن (دیس) (۳) (ب)
 میوانی و جه‌ژن و بانگه‌یشتن بو‌پلاو
 خواردن. (دعوت‌به‌جشن)
 پلاواماش: [ناو، ت] پلاوی که له‌برنج و ماش
 دروست ده‌بی. (پلو ماش)
 پلپلی: [ئاوه‌لناو] زورلی؛ چنه‌دریز. (پر حرف)
 پلتانگ: [ناو] پم‌په‌روک؛ په‌پووله. (پروانه)
 + پلته: [ناو] تلته. (۱) خلته و خول و لیپایی

نیشتوو له‌ژیر(بن‌تراودا. (درد)(۲) پاشماوه‌ی
 چایی له‌ناو قوریدا؛ پلته‌چایی. (تقاله‌چای)
 پلته‌پلت: [ناو، ت] (۱) فلته‌فلت؛ قسه‌ی بیتام و
 بی‌جی فلته‌فلت مه‌که؛ واتا قسه‌ی
 قورمه‌که. (حرف بی‌ربط) (۲) قسه‌کردنی بی-
 ددان. (صحبت کردن آدم بی‌دندان)
 پلته‌خور: [ناو، به‌ره‌مه‌می‌چاوگه] پیس-
 خوراکی؛ به‌رماوه‌خور. (بد خوراکی،)
 پل ته‌قین: [ناو، بک] پلله لی‌ده‌ر؛ چه‌قه‌نه لی‌ده‌ر.
 (بشکن زن)
 پلچاندنه‌وه: [چاوگه‌ت، فلیقاندنه‌وه؛ پان و
 فلچ کردنه‌وه؛ تلیقاندنه‌وه. (له‌کردن)
 پلچی: (۱) [ناو] بلچ؛ گوپز؛ گپوز.
 (زالزالک) (۲) پلیخاوی؛ پان‌وفلچی.
 (له‌شدگی)
 پلحه‌تکه: [ئاوه‌لناو] ده‌سترپاست؛ پلله‌پاست له
 مهر مه‌پیندا. (هف زن در تیل‌بازی)
 پلخ: [ناو] فلُق؛ پلُق؛ پلخ دهره‌ینان؛ فلُق ده-
 ره‌ینان؛ فلیقاندنه‌وه. (له؛ پهن)
 پل لی‌ته‌قاندن: [چاوگه‌ت] چه‌پله‌لی‌ته‌قاندن؛
 (ب) ئاشکرکردنی نه‌هینی و پيسوا کردن؛ له
 قاودان. (کنایه‌انگشت نما کردن)
 پلم: [ئاوه‌لناو] پلم؛ گرژ؛ موون؛ مون؛ پلمه-
 پروو؛ پرووناخوش (تند خو. بد اخم)
 پلماندن: [چاوگه‌ت] بلماندن؛ له‌به‌رخ‌وو
 بو‌له‌بول کردن. (غرو‌لند کردن)
 پلم‌ژیان: [چاوگه‌ت] پل‌ژیان؛ سیس بوون.
 (پژمرده)
 پلمه‌پروو: [ئاوه‌لناو] پرووترش؛ پرووناخوش و
 پرووگرژ؛ په‌لپگر؛ ناو‌چاو گرژ؛ توو‌په‌ترش رو؛

عصبانی؛ اخمو)

پلند: [ناو] جه مسهری برهری پشت؛ بهندی
خواره وهی مؤغهری پشت. (آخرین
مهره پشت)

پلنگ پلنگ: [ئاوه لئاو] گول گول؛ پنوک
پنوک؛ خال خال؛ پهله پهله ی چووک. (گل
گلی)

پلنگی: [ئاوه لئاو] پلنگ ئاسا. (ب) رهنگی
وهک پلنگ: گول گول؛ پهله پهله. (پلنگی)
پلو: [ناو] پله؛ پایه؛ راده. (اندازه؛ مقام)

پلوخین: [چاوهگه، ت] (۱) له گه (دا) دا دی،
داپلوخین، داپلووسین، لیدان و داگرتن به شق
و دار. (له و لورده کردن) (۲) زور کولان. (له-
شدن از پختن زیاد) (۳) پیست دامالانی سوتاو
(پوست انداختن از سوختن)

پلوو پو: [تاو، ت] (۱) (ب) کهوتنه سهر
هه وای کردنی کاری؛ گل و خول خواردن به
دوای کردنی کاریکا. (به وای انجام کاری
بودن) (۲) بو نکردن و گه پان به دوای شتیکدا
زیاتر به سه گیش ده لین که به دوای نچیردا
بابو ده کا و ده گه پیت. (گشتن دنبال چیزی.
بو کشیدن) (۳) پهرو پو. (پره های پرند)

پلووره: [ناو] (۱) شوپراوهی ئاوی نه پساوه له
شیری سه ماوهر یا پلووسک یا شیر
دهستشوری. (شهر) (۲) سه هوئی شوپره بوو له
پلووسک یا شهکه هوت؛ کیره کهل (دنگاله)

پلوو که بهرد: [ناو] بهردی ورد؛ بهردی چکوله؛
له تی چکوله ی بهرد. (پارم سنگ کوچک)

پل وه شانندن: [چاوهگه، ت] (۱) دمست
وه شانندن؛ پهل وه شانندن. (ضربه زدن

بادست) (۲) پل ته قانندن. پله وه شانندن؛
پله لیدان. (بشکن زدن)

پلوین: [ناو] (ف. گیا) گیاگوچان؛
گیاووه گوچانه؛ سی پهری؛ سی پهر؛ بوگه ده و
میزه سووته و سووزاک باشه. (ناخنک. اکلیل
الملك)

+ پله: [ناو] دهرجه؛ پایه؛ راده؛ پله ی سارد و
گهرمی ههوا. (حذ. میزان) (۲) یه که ی پیوانی-
گوشه (سووچ) له هیندسه دا؛ وهک بلین پله ی
گوشه ی ویستاو (۹۰) و جه غز (۳۶۰) پله-
یه. (درجه)

+ پله ترازیان: [چاوهگه، ت] له پله م ترازیا؛ (ب)
له دهستم دهرچوو؛ هه له ی-
خونه ویست. (استباه غیر عمد)

پله پله: [بند] که مه که مه؛ قوناخ قوناخ؛ پایه
پایه؛ هه نگاو به هه نگاو (ب) نه نجامی کار
به ته رتیب و به ره به ره. (پله پله)

+ پله گوشت: [ناو] (۱) تیکه گوشت؛
جنچکه گوشت (تکه گوشت) (۲) (ب) مروقی
قهله و شل و نهرم. (انسان تیل و چاق)

پله مه تی: [ناو] مه تی. (۱) مه ته؛ مه ته ی
دهستی؛ مه ته ییک که به که وان ده خولیته وه.
(مه دستی) (۲) مه ته ی دهستی ئامرازیک
که که وانی نییه، به لام به بادانی دهسکه که ی
مه ته دهچه رخت. (ده سوو پیت). (مه دستی)
پله وهر: [ناو] پایه وهر؛ له مه قامدا سهر که وتوو؛
دارای پله و پایه. (پایور)

پل هه لسان: [چاوهگه، ت] (ب) له پر هه ست-
کردن به مه یل و نیشتی، بوکردنی کاری.
(به ناگاه هوس انجام کاری کردن)

پله‌ی سهرما و گهرما: پاده‌ی ساردی و گهرمی.
 (سطح. درجه حرارت)
 پلی: [ناو] قالدومه؛ قادرمه. پلیکان؛ نیردیوان،
 نهردیوان؛ دهره‌ج. (نردبان)
 پلیان: [چاوگه‌ت] کهوتن. (افتادن)
 پلیت: پلیت؛ پسووله؛ پلیت. (بلیط)
 + پلیته: [ناو] قتیله. (۱) قتیله‌ی چرای نه‌وتی
 (قتیله) (۲) په‌روی بادراو (ته‌نزیف) بو‌ناو
 برینی قوول. (قتیله‌زخم)
 پلیخین: زور‌کولان؛ پلوخین؛ پلخ
 دهره‌اتن، پلوخین. (له‌شدن)
 پلیسه: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] (۱) جور‌ی دامینی
 لیاسی ژئانه‌که چین له‌سهر چین (له‌دریژی
 دا) رادمه‌وستی. (پلیسه) (۲) په‌سهریکه؛
 پلیس‌رک؛ پلیس‌گهرد؛ پلیز‌گرد؛
 په‌سهریکه‌که په‌هستوو. (پرستو)
 پلیقان: [چاوگه] فلیقان؛ پلیشان؛ پلوخان.
 (له‌شدن)
 پلیکانی: [ناو] هه‌لووگین (الک دولک)
 پلیکانی نه‌جات: [ناو] پلیکانی چی‌کراو له
 دهرمه‌ی پروکاری خانووی چهند قاتی بو
 دمر‌بازبوون له‌کاتی ته‌نگانه و سووتمان دا.
 (پلکان اضطراری)
 پئالتی: اند؛ فد: [ناو] جور‌ی جهریمه‌ی تاوان
 له‌یاری وهرزشیدا؛ وه‌ک باسکیتبال، توپی
 پی، همند بال، و فووتسال. (پئالتی)
 پنینی: [ئاوه‌لناو] پنوک پنوک؛ په‌له‌په‌له؛
 گول‌گول؛ خال‌خال. (نقطه نقطه)
 پنجک: [ناو] پنجی چکوله؛ بنه‌گیای کورت؛
 ده‌هن. (بته)

+ پنج و مور له‌خو‌نان: خو‌گرتن؛ لووت به-
 رزی و خو‌به‌زل زانین. (تکیر نشان دادن)
 پندر بوونه‌وه: [چاوگه‌ت] وشکبوونه‌وه؛
 کزربوونه‌وه؛ ته‌واو بوونی
 زگچوون. خشکشدن؛ بندآمدن اسهال)
 پندرپوزه: [ناو] پرووه‌کیکه له‌قه‌راخ جوگه و
 پروبار دهرپووی. (نام گیاهی است)
 پندریسک: [ناو] بالنده‌ییکی چکوله‌و هار و
 هاج و نه‌سهره‌وته به‌په‌نگی بو. (اسم
 پرنده‌ایست)
 پنده‌پیر: [ناو] داپیروشک؛ جال‌جالوکه
 (عنکبوت)
 پنر: [ناو] پندر؛ حاله‌تی چرچ‌بوونی ده‌ست و پی‌که
 زور له‌ئاو‌ئاو‌دایمینیته‌وه. (آبکیس)
 پنس: [ناو] که‌روو. (کپک)
 پنک: [ناو] په‌له‌ی چووک؛ خال؛ پنت؛ په‌له‌ی
 چکوله. (نقطه. لکه)
 پنک پنک: [ئاوه‌لناو] (۱) په‌له‌په‌له؛ خال‌خال؛
 پنوک پنوک. (لکه‌لکه. خال‌خال) (۲) خال-
 خال بوونی به‌فری کوستان؛ کاژو واژ. (خال
 خال شدن برف)
 پنکدار: خال‌دار؛ دارای په‌له و خال. (خالدار)
 پنکه‌هه‌ور: [ناو] په‌له‌هه‌وری گچکه. (پاره ابر)
 پنگاف: < پونگاو؛ په‌نگاو.
 پنگ خواردنه‌وه: [چاوگه‌ت] (۱) پونگ
 خواردنه‌وه < پونگاو. (۲) (ب) به‌خودا
 چوون؛ بیش خواردنه‌وه؛ زویر
 دانیشتن. (غمگین نشستن)
 پنگر بوونه‌وه: < پندر بوونه‌وه.
 پنوره: [ناو] داری سهردوو فلیقانه بو‌کو

کردنه وهی دړک و گړآلک. (چوبخارجم کنى)
 پنوسونى: [ناو] ناوى نه خوشينى مقاو له
 روانگه پزىشکيه وه. (پنوسونى)
 پنه دای: [چاوگه] پيدان (دادن)
 پنه زانای: [چاوگه،] (۱) پيزان، پيزانين؛ به-
 سوپاس بوون؛ به ته مه کبوون.
 (قدرشناسى) (۲) پى و ابوون؛ وا زانين (فکر
 کردن؛ خيال کردن)
 پنه شور: [ناو] هه رچى که شتى پيدشون؛
 وهک سابوون؛ سپون. (چيزى که با آن
 ميشويند)
 پنه يوان؛ [چاوگه، ت] پيگه يشتن؛ گه يين
 (رسيدن)
 + پنى: [ناو] (۱) پينه؛ پنوو. (پينه) (۲)
 په نامه کى؛ نه هيڼى؛ سوړ؛ سړ. (سر. راز)
 پنى: [ناو] پنه؛ پنه که. (تخته خمير پهن
 کردن)
 پنيا: (۱) [ئاوه لئاو] په نامه کى (نهانى) (۲)
 پينه کردن (پينه کردن)
 پنى سيلين؛ فد؛ فرد؛ اند: [ناو] هه وه لى
 دهرمانى ميکرو بکوژ که که متر له سهد
 ساله پاوړ بووه و بو چاره سهرکردنى
 نه خوشينگه لى چلکى به کار دهرى؛ که له
 چه شنى که پروو به ده سته دى؛ جوریک ثاتى-
 بايو تیکه. (پنى سيلين)
 + پو: [ناو] (۱) کوپرووى گه نم. (سياهه ک
 گندم) (۲) به پروو؛ نانى پو و اتا نانى به پروو.
 (بلوط)
 پوئيم سه مفونى: [ناو] پارچه موسيقاييک

که بو تور کيستر سه مفونى دروست ده کرى و به
 روا لته ده ست ويگرى که متره و له سهر
 مبه ستيکى تايه تى ته دهمى چى-
 ده کريت. (پوئيم سه مفونى)
 + پوان: [ناو] (۱) شيلان؛ جليق؛ روه کيکى
 دړکاويه. (نسترن کوهى) (۲) بهرى نهو داره.
 (ميوه نسترن کوهى)
 پو به ده مه وه نه بوون: (ب) ده مه هراشى؛ بى-
 حه يايى (بى چاک دهن)
 + پوپ: [ناو] (۱) لق و پوپ؛ لقى سه رووى دار.
 (بالا ترين شاخه هاى درخت). (نووچکه ي چيا
 و دوند. (قله)
 پوپ چه رمگ: [ناو] سه رسپى؛ پوپ چه رموو.
 (موى سر سفيد)
 پوپ چه رموو: [ناو] (۱) سه رسپى؛ مروقى پيرى
 سه رسپى؛ ته غه به پيريزن دموتري و به پياو
 ريش چه رموو ده لى. (پير گيس سفيد) (۲)
 (ب) مروقى به ته زمونو دونيادیده. (گيس
 سفيد)
 پوپلين: [ناو] جوړى قوماشى ناسک بوکراسى
 پياوان و مه لافه که لکى هه يه. (پوپلين)
 پوپه شينه: [ناو] پوپه پره شه؛ جوړى نه خوشينى
 بالنده. (نوعى بيمارى ماکيان).
 پوتک: جل و به رگى شروکون. (لباس مندرس)
 + پوته: [ئاوه لئاو] بهر که تى؛ هه لېزارده؛
 پيش که وتوو. (موفق، جلو افتاده، ممتاز)
 پوته که: [ناو] لات ه پاف؛ که له که (پهلو)
 پوج: [ناو] کيميا. (شيمي)
 پوج زان: [ناو] کيميا گهر؛ کيميا زان. (کيميا گر)
 + بوخت: [ئاوه لئاو] جيکه وتوو؛ رسکاو؛

بارهاتوو؛ کاری ته‌واو و ته‌میس؛ خوش کراو؛
 بی گری و گوگل. (جا افتادن؛ مرتب)
 + پوختکردن: [چاوگه‌ت] خوش کردنی قور و
 هه‌ویر و په‌نگی وینه‌کیشی. شیلان و
 تیکه‌لاو کردن و گری و گوگل لیپین؛ راهینان.
 (پخته‌کردن)
 پوختوباراو: [ئاوه‌لناو] بیکه‌م و که‌سری و بی-
 گری و گوگل؛ رسکاو؛ ته‌واو خوش و ناماده‌کراو؛
 کاری بی‌عه‌یب. (بی‌نقص و آماده)
 پوخته‌بی: [ناوبه‌ره‌می‌چاوگه] (۱) خوش-
 کراوی؛ ریک‌ویکی؛ (ب) دونیا دیتوویی؛
 له‌کار دهره‌اتوویی؛ کارزانی؛ پوخت‌وپاراوی؛
 له‌کل دهره‌اتوویی؛ به‌ئه‌زموونی؛ سارد و گه-
 رم چه‌شتوویی. (پختگی)
 پوختی: [ئاوه‌لناو] ریک‌ویکی؛ بیخه‌وشی؛
 ته‌میزی؛ خاوینی له‌کاردا؛ به‌ئه‌زموونی؛ په‌وتی
 پوخت‌بوون. (تمیز. مرتب. باتجربه)
 پوخته‌ره‌که‌وتن: [چاوگه‌ت] بوئی‌هه‌یه‌له
 (پوخته‌ی) تور‌کیه‌وه‌هاتی، گهن‌دی‌کاری
 دهره‌اتن؛ گهن‌ده‌لی لی‌تاش‌کرا‌بوون. (گند
 درآمدن)
 پوخته‌کار: [ئاوه‌لناو] کاریس؛ ناپوختکار؛ کار
 ناشیرین؛ کارنه‌زان. (کارنامرتب؛ بی‌نظم)
 پوخته‌که: [ناو] جوړی پووشووی نه‌باش.
 (برهو)
 پوخته‌له: [ناو] گیای که‌رکول؛ دره‌ده‌وا. (باد
 آورد؛ خار مقدس)
 پوذر؛ فرد؛ فد: [ناو] (۱) توژ و خوئل ناسا؛
 هاپ‌اوه‌ی ورد. (۲) پوذر؛ جوړی دهرمانی
 هاپ‌اوه‌ بو به‌رگری له‌عاره‌ق سووت‌بوون.

(۳) هاولی ماتیک و سووراو؛ جوړی
 سپاو. (پودر)
 پوذر به‌رد: [ناوت] خاکه‌سه‌نگ؛ که‌له‌گه‌ل
 چیمه‌نتوی سپیدا تیکه‌ل‌ده‌بی له‌بینا سازیدا
 که‌لکی هه‌یه. (پودر سنگ)
 پوذر تالک: [ناوت] پوذر من‌دال؛
 پوذر یکه‌به‌له‌شی من‌دالی ساوایدا ده‌ساون بو
 نه‌وی عارق سووت نه‌بی. (پودر تالک)
 پوذر من‌دال: پوذر تالک. (پودر تالک)
 پوژاندن: [چاوگه‌ت] تی‌ترنجاندن؛ به‌زور
 پیا‌کردن؛ ته‌پاندن. (سپوختن؛ چپاندن)
 پوژاو: [ئاوه‌لناو] ناماده؛ دروست بوو. (مهیا)
 پوژاپوین: (ف. گیو) به‌پوژاپوین؛
 چاو‌ده‌یری؛ ناگالی‌بوون؛ (مراقبت؛ زیر نظر
 داشتن)
 پوژت: (۱) پوژما؛ سه‌روقر. (موی سر) (۲)
 تاریف کردن؛ گورانی پیا‌هه‌ل‌خویندن شایه‌ر؛
 به‌شاخ‌وبالدا خویندن. (تریف کردن)
 پوژتخ: [ناو] چلکی‌سرین؛ کیم (کیم)؛
 زووخاو. (چرک‌زخم)
 پوژتره؛ فرد؛ فد: [ناو] ده‌سته‌واژه‌ی نیگار‌گه-
 ریبه، وینه‌ی سیما و سه‌روچاو. (پرتره)
 پورته‌قال: (۱) [ناو] دار و میوه‌ی پورته‌قال.
 (۲) [ناو] ممله‌که‌تی پورته‌قال. (۱ و ۲ پرتقال)
 پورته‌قالی: [ئاوه‌لناو] (۱) پورته‌غالی؛ خه‌لک و
 زمانی مه‌ممله‌که‌تی پورته‌غال. (پرتغالی) (۲)
 په‌نگی پورته‌قالی؛ زهردی مه‌یله و نارنجی؛ له
 تیکه‌ل‌کردنی په‌نگی زهرد و سووری که‌م
 پیکدی. (رنگ پرتغالی)
 پورتک: [ناو] مه‌ندیل؛ سه‌روپو‌تراک؛

پورخ: [ناو] پلش؛ بلخ؛ جیق. (له)

پورخاندن: [چاوگه، ت] تلیقاندن؛ جیق

دهرهینان. پلشانندن (له کردن)

+ پورخز: [تاوه لئاو] ناقول؛ زه لام؛ ته وه زل؛

ته مبهل؛ ته واسا؛ زه مته؛ زلخورتی ته مبهل و

سست؛ قرخه مهره س. (شکم گنده؛ تنبل)

پورسان: [ناو] کاوژ (نخشوار)

پورسپی: [ناو] (۱) پوپ سپی؛ پوپ چه رمگ؛

سه رسی. پوپ چه رموو. (مو سفید) (ب ۲)

پیخه سوو؛ ژنی که له گهل بووک ده چی بو

مالی زاوا بو ماوه ییک؛ پاخه سوو. (ینگه)

پورقوت: [ناو] (۱) موو قرتین؛ سه رتاش؛ سه ر

تراش. (سرتراش؛ آرایشگر) (۲) قز هه لچوو.

(موی سر بالا ایستاده)

پورگ: [ناو] (۱) لوو؛ قونیر؛ کوان؛ دومه ل؛

کروقه ر. (دمل) (۲) بلوق؛ توقله ی له ش کاتی

سووتانندن. (تاو) (۳) په نمانی برین و بن

ددان؛ کیس. (کیس) (۴) توژی برین؛

قرتماغه؛ پتروک؛ قه تماغه. (پوسته نازک روی

زخم) (۵) توخلی په رشه و برنج. (چلتوک.

شلتوک) (۶) پینه ی دهست و پی. (پینه دست

و پا)

پوره که رده ی: [چاوگه، ت] پیوه کردن؛ کردن

به ناوا؛ هوینه وه. (فرو کردن. رستن)

پوپ هه له ک: [تاوه لئاو] قز لوول؛ موو پیچ پیچ؛

موو فر؛ مو قه ف قه ف؛ (زیاتری رهش

پوستال پوپ هه له کن). (مجدد)

پوپین: (ف. گیو) پوپین؛ خه م و خه ف هت و

سکالا هه لپشتن؛ به یانی خه م و که سه ر و

دهردی دل. (درد دل کردن)

+ پوز: [ناو] فرد؛ فد: [ناو] (۱) ده عیه؛

ته که بور؛ لووت به رزی. (تکبر) (۲) پوز؛

وشه ییکی فهره نسیه واتا رازاوه یی جل و

به رگ، (خو له دهق دان) ویده چی، ته و

رازاوه ییه بووبی به ده عیه و لووت به رزی. (پز)

+ پوز: [ناو] (۱) قه پوز؛ لووت. (پوزه) (۲)

لووته ی کیو (قله) (۳) ده مار؛ ده عیه؛

خوگرتن؛ لووت به رزی. (تکبر) (۴) پوواز؛ هور.

(پزاز) (۵) [تاوه لئاو] هه راو؛ فش؛ گوشاد.

(گشاد)

پوز به ران: (۱) [ناو] قه پوز به رانی؛ لووت که-

مانی؛ لووت که وانی؛ ناوه راستی لووت

ده ربه ریو. (دماغ عقابی) (۲) (ب) که یف

خوش؛ به ده عیه. (سرخوش) (۳) [تاوه لئاو]

جوامیر؛ به جهرگ. (دلیر)

پوز به بند: [ناو] ده مین؛ ده مینی ره شه ولاغی

گیره. (دهان بند)

پوزه وانه: [ناو] ثالثه ییک که ده خرپته لووت و

لموژی گامیش و گا. (پوزه بند)

پوزمین: [ناو] ئیسکی که لله سه ر؛ کلوخی سه ر.

(جمجمه)

پوزن: [ناو] خه م؛ په روش (پژمردگی. غصه)

پوزنای: [ناو] پوشاندن؛ داپوشین. (پوشاندن)

پوزه نه ی: [چاوگه، ت] (ف. گیو) تی ته پاندن؛ تی-

ئاخنین؛ پیاکردن. (فرو کردن)

+ پوس: [ناو] پوست؛ پله و پایه؛ به رپرس بوون

له مه قامیکدا یان له رپیکخراو یکدا؛ پوستی

ره ئیسی؛ پوستی وه زاره ت. (پست)

پوس ته ره نیای: که ول کردن پیسترین؛ پیست

دامالین. (پوست کندن)

پوسان: [چاوه] پرتوکان؛ رزین (پوسیدن)

پوس به پیشه وه لکیان: پیست به ئیسقانه وه نووسان. (ب) زور له و لاواز بوون. (پوست به استخوان چسبیدن)

پوس به مه شکه دهره یان: (۱) کهول کردن و گرته وهی پیستی لاشه به شیوه ییک که به سه ریذا دامالریت، بومه شکه. (پوست کندن برای مشک درست کردن) (۲) (ب) هه په- شه کردن، که پیستی له شت به سه رتدا داده مالم و بو مه شکه دهریدیئم. (پوست کسی را قلفتی کندن)

پوسپاره: (۱) پارچه پیست. (تکه پوست) (۲) پیست دراو. (پوست پاره شده)

پوسپه نیر: [ناو] (۱) خيگه؛ خيگه ی په نیر؛ (خیک) (۲) پیاوی ز به لاهی قه له وی پی دهبه یین. (تشبیه آدم چاق و خیکی)

پوس پیاگرتن: [چاوه ت] پیاگرتنی پوسی دههول و دومبهک و تار و که مانچه و دایره و دهف (پوست انداختن)

پوستال: [ناو] (۱) پوس؛ پوست؛ پیست؛ کهول؛ ئیبار. (پوست) (۲) له کوردستانی باشوور به پوتینی سه ربازی ده لین پوستال. (پوتین)

پوستچی غرد: تد؛ فد؛ [ناو] یوسه چی؛ چه به ر؛ نامه گه یین. (پستچی)

پوستی ئیکسپرئس: فرد؛ تد؛ فد؛ [ناو] پوستی که به خیرایی کار نه نجام ددا؛ پوستی فهوری. (پست اکسپرس)

پوستی ئیلیکترۆنیکی: ئیمه یل؛ فرد؛ تد؛ فد؛

[ناو] جوړیک په یامنیږ به نووسین له کامیو تپړیکه وه بو یه کیکی دی. (پست الکترونیکی)

پوستی دهره کی: کاری بردنی نامه و به سته ی پوستی بو دهره وهی ولات. (پست خارجی) پوستی: [ناو] (۱) لاپه په ی وینه دار بو پیکلام و چه سپاندن به دیواردا. (پوستر) (۲) وینه ی گیراو له دیمه ن یا له نه قاشی. (پوستر)

پوستی: فرد؛ ایالیاد فد؛ [ناو] کلاوقز؛ قزی ده سترکرد. (پوستیژ)

پوستی کارمبا: [ناو] ت] بنکه و جیگه ی دابه ش کردنی هیزی کارمبا. (پست برق) پوستی هه وایی: [ناو] ت] کاری پوست به فرکه کردن؛ هه رواها پوستی زه وینی؛ (پست هوایی)

پوس خستن: [چاوه ت] (۱) کاژخستن؛ کراژ فرپدانی مار؛ پوس فرپدان. (پوست انداختن) (۲) هاتنه دهره وهی په بووله له قابووری گه را. (پوست اندازی) (۳) گوپان؛ هاتنه سه- ربارودو خیکی تر. (عوض شدن)

پوس پنیای: [چاوه ت] پیست کلاشای، خوراندن؛ پیست پنین. (خاراندن و خراشیدن پوست)

پوس فرپدان: [چاوه ت] (۱) پیست فرپدانی مار؛ کراژ فرپدان. (۲) پیست فرپدانی برین؛ پیست لی بوونه وهی برین. (پوست انداختن) (۳) (ب) گوپان؛ هاتنه سه ر حالیکه دی؛ پواله ت گوپین و په نگ گوپین. (عوض شدن؛ پوست عوض شدن)

پوس کردن: [چاوه ت] (۱) پوست کردن؛

(پوشیده) (۲) لهبرکراو. (پوشیده شده)

پوشکووتن: [چاوه] دهم کردنه‌وی

گول؛ بشکفتن؛ پوشکووتن. (باز شدن شکوفه)

پوشنای: [چاوه] پوزنای؛ پوشین. (پوشاندن)

پوشه‌ر: (۱) [ناوبک] که سیب که داده پوشی؛

داپوش. (پوشنده) (۲) پیداپوشه‌ر؛ سه‌رپوش؛

رووکیش. (پوشش) (۳) که سی که له بهره‌کا.

(پوشنده)

پوشمه‌نی: [ناو] جل‌وبه‌رگ (لباس)

پوشی: (۱) [رابوردووی پوشین] کردیه‌به‌ر.

(پوشید) (۲) [پاشگر] پوشاندن؛ بهره‌پوشی،

چاوپوشی، تاوانپوشی. (پوشاندن)

پوشیده: [ناو] [ف. گیو] داپوشراو؛

شاراوه (پوشیده)

پوشین: [ناوبک] داپوشه‌ر؛ نه‌وی جل‌ده-

کاته بهر که سیب. (پوشاننده)

پوقه: [دهنگه‌ناو] (۱) دهنگی ته‌قینه‌وه (صدای

انفجار) (۲) له‌گه‌ل ته‌قده‌دا دی، ته‌قه‌وپوقه،

دهنگ و سه‌دای به‌رز. (صدای بلند انفجار)

پوکی؛ بویی؛ نه‌پا؛ له به‌رته‌وه؛ پوکی‌گریا:

بویی‌گریا. (برای این)

پوکیپ: [ناو] جوړیک یاریه به‌په‌ره‌ی (په‌راتتو)

(پوکر)

پول‌بوار: [ناو] [راوی سه‌رله‌سبه‌ینانی که و

له سه‌رپ‌یگای کانیاو؛ راوی پول‌ه بالنده‌ی

کوچهری له‌به‌رگه‌ی گه‌پانه‌وه‌یاند له‌گه-

رمین. (شکارکبک و پرندگان در راه چشمه و

گرمسیر)

پولکه: [ناو] پاقله‌ی کیوی؛ سی‌جوړه پولکه

خاتوونه و پولکه گایانه ده‌خورین و پولکه

نامه خسته ناو سندووقی پوست یا به

نیداره‌ی پوست ته‌حویلدان. (پست کردن)

(۲) (ب) ده‌ست به‌سه‌رکردن و خافلانیدن و

فریودان و ناردن بو‌جیگاییک. (پست کردن)

پوسکه‌نن: [چاوه‌ت] (۱) پیست لی‌کردنه‌وه؛

پیست دامالین. (۲) هه‌په‌شه بو‌که‌ولکردن؛

ده‌ستم پیست بگا که‌ولت ده‌که‌م: پوستت

نه‌که‌نم. (پوست کنند)

پوسکه‌نه: [ناوه‌لناو + به‌ند] (۱) پوست دامالو؛

پیست لی‌کراوه و پاک‌کراو. (پوست

گرفته‌شده) (۲) (ب) راست و پوسکه‌نه: پیست

و بهره له سه‌رلا‌براو. پییه‌رده، به‌ناشکرا و

بی‌شاردنه‌وه. (پوست کنده)

+ پوشان: (۱) [رابوردووی پوشین]

کردیانه‌به‌ر؛ پوشایان؛ پوشیان؛ (۲) ته‌وانه‌ی

که له‌به‌ر ده‌که‌ن؛ (گول) چوون رووی نازیز

نزا‌که‌ت پوشان. (مه‌وله‌وی) (پوشیده.

پوشیدند. پوشان) (۲) لباس پوشان: لباس

پوشین له به‌رکردن. (پوشیدن) (۳) کراسی

منداله‌که‌یان پوشان واتا کردیانه به‌ری.

(پوشاندند)

پوشاندن: [چاوه‌ت] (۱) کردنه به‌ر؛ کردنه

به‌رکه‌سی. (پوشاندن) (۲) داپوشینی سوپ؛

سه‌ری شتی داپوشین. (پوشش دادن)

پوشته‌یی: [ناو] سازی و به‌که‌یفی؛ خاوه‌ن

لیباسی ته‌پروتازه؛ حالته‌ی پوشته‌بوون. (شیک

و مرتب بودن)

پوشراو: [ناوبه‌ر] (۱) سه‌رنراوه؛ سه‌ربه‌سته؛

به‌ر پیوار؛ داپوشیاگ؛ وه‌شارتوو؛ شاراوه؛

شاردراوه؛ سه‌رسوپ؛ سوپ؛ له نه‌هینیدا.

مارانه ناخوری. (باقلائی کوهی)

پولوتقه: [ناو] کلکه سووتی. (۱) کلک
پاته کاندنی سه گ بهنیشانهی پهزامندی و
خوشه ویستی. (۲) (ب) زمان لووسی و ریایی.
(تملق؛ ریا؛ چاپلوسی)

پولووس: فداند. [ناو] پولووس؛ نامرازی به ده-
وردا چهر خینی ته گهری سه یاره. (پولوس)
پولپ: فرد؛ تد؛ فد؛ [ناو] گروقه ریکی پایه
داره که له سهر دیواره ی لووت یان گه ده یان
پرخوله گه وره یان مندا لدان پهیدا ده بی.
(پلیپ)

+ پولیس: فرد؛ تد؛ فد؛ [ناو] کوی هیزی
به رپرسی هیمنایه تی له ولاتیکدا. (پلیس)
پولیش: [ناو] توژی سماته له ناو جوړیک
ماسله دا؛ بو بریقه دار کردنی پهنگی سه یاره و
شتی تر. (پولیش)

پولیش لیدان: [چاوگه، ت] روئی پولیش به
په رو به سهر پهنگی په وغه نی وشکه وه بوودا
ساوین بو بریقه دار بوون. (پولیش زدن)
پولیکا: [ناو] نیوی توجا په تی لووله ی
پلاستیکی، تاییه ت به لووله کیشی پلاستیکه.
(پولیکا)

پولیکوی: فرد؛ فد؛ (۱) [ناو] نامرازی
کوپیته گرتن. (۲) به ره می کوپیته نه و
که رهسته یه. (پلی کی)

پولین: [چاوگه] دهسته دهسته کردن؛ پول
پول کردن؛ کوکا کوکا کردن. (که که کردن)
پومپ: فرد؛ فد؛ [ناو] (۱) نامرازی هه لکیشانی
تاوه کی و با؛ ترومپای کاره بایی. (پمپ) (۲) له
سه یاره دا بو پومی ناو و پومی رو زياتر

وشه ی (واتر پمپ و توپیل پمپ) به کار دینن.

(پمپ آب. پمپ روغن)

پومپی با: [ناو، ت] نامرازی با کردنه ناو
ته گهری سه یاره. (پمپ باد)

پومپی بینزین: [ناو] (۱) نامرازی بینزین کردنه
ناو باکی سه یاره. (۲) ناوی جیگای فروشتنی
بینزین. (پمپ بنزین)

پومپی پهنگپاشی: [ناو] که رهسته ییک که
پهنگی په وغه نی و با تیکه ل ده کا و به گوشار
دیپر زینیت. (پمپ رنگ پاشی)

پونگ: [ناو] پهنگ؛ کوپونه وه و گه پانه وه ی
تراوی به رگیراو و پاره ستاو. (جمع شدن آب
راهبسته)

پونگاو: [ناو] پهنگاو؛ ناوی به رگیراو که کو
بووپیته وه و پونگی خوار دیته وه. (آب جمع
شده پشت سد یا دیوار)

پونگه پړیوی: [ناو] پنگه پړیوی؛ گیای
پونگه پړواس؛ جوړیک نه عا؛ دزی زهر دووییه
که نه خوشینی په منانی زاوړه. (نمناصحرایی)
پونیس: [ناو] بزماړیکی کورت و باریکه و
سهری زور پانه که به پال پونه نان ده چپته
نیو ته خته و دیواری گه چی بو پراگرتنی
عه کس و کاغز. (پونز)

پوو: [ناو] (۱) پووک؛ گوشتی بن ددان.
(له) (۲) په رو؛ پووشوو؛ دهسته چپله. (کهنه.
برهود)

پووار: [ناو] گیاییکه کورته بالا خوراکی ناواله.
(اسم گیاهی است)

پووتانه وه: [چاوگه، ت] (۱) پووتانه وه؛
چرووسانه وه؛ (لخت کردن) (۲) چرم سانه وه؛

لهت بوون و پچراندنه وه. (پاره کردن)
 + پووتک: [ناو] (۱) گول: خوژم (مرض خوره؛
 جذام) (۲) ده سستگیره ی مدبهق.
 (دستگیره آشپز خانه)

پووته ل: [ناوه لئاو] پووج؛ پووک؛ ناو خالی؛ بی
 ناوه روک؛ بی ناوک؛ پوچه ل. (پوچ)

پووچال: [ناو] پوووشال؛ پوووشپلاش. (پوشال)
 پووچانه وه: [چاوه گهت] (۱) پووکانه وه؛
 کاغه زه که ی له ده ستیدا پووچانده وه؛ نایلون
 ئاور ده گری ده پووچیتنه وه؛ ده پووکیته وه؛
 له پالیه ک چوون و چکوله بوون و چرچ
 بوون. (کوچک شدن و هم رفتن مجاله شدن)
 (۲) (ب) کردن به هیچ؛ پووج کردنه وه. (پوچ
 کردن)

پووچه و بوون: [چاوه گهت] پووچ بوونه وه؛ (ب)
 به هیچ بوون؛ جی نه گرتن؛ له پروژیکدا
 پاره که ی پروپووج کرد؛ پووچ بووموه؛
 پووچه و بوو. (پوچ شدن)

پووچه و کردن: [چاوه گهت] پووچکردنه وه؛ به
 هیچ بوون. (ب) خرج کردن بی جی. (کنایه
 برباد دادن)

پووچی: [ناو، بهرهمی چاوه گه] خالیایه تی؛
 پووچ بوون؛ پووچایه تی؛ پووچیتی؛ پووچه لی.
 (پوچی)

پووچی: [ناو، بهرهمی چاوه گه] بی ناوه روکی؛
 پهوتی بی ناوه روک بوون؛ به تالته. (پوچی)
 پوودی: [ناو] پدی؛ پدو؛ گوشتی بن ددان؛
 پووک. (گوشت بیخ دندان)

پوورنایشوکه: [ناو] پوورایشی؛ پرووه کیکی
 دپکاوی پهنگ که وه یه دهیدورنه وه بو تیه و

دانگو ی بزن. (نوعی خار بیابانی)
 + پوورت: (۱) پورت. (۲) له گه ل هارت دیت،
 هارتو پوورت؛ شاتوشووت؛ هارتوهورت؛
 خو هه لکیشان. (لاف و گزاف)

+ پووره: (۱) کو؛ پووره یاندا بوو واتا کو
 بیونه وه؛ ته موورم. (جمع شدن) (۲) فد؛ اند؛
 پهنده کراو و ورد کراو؛ پووره ی سیف زه مینی؛
 ورد کراوی دانه ویله ی نیوه کول. (پوره سیب
 زمینی) (۳) شلخه و به چکه ی میس ههنگوین
 و کولله. (جمع شدن نوزادان زنبور) (۴) پووری؛
 بانگ کردن پوور وه ک پووره ئامین. (صدا
 کردن عمه)

پووره گول: [ناو] گیای یاسه که وه؛ له باکووری
 سه قز زوره، دهرمانی کوخه یه. (یاس بنفش)
 پووره ههنگ: [ناو، ت] شلخه ههنگ. (جمع
 شدن زنبورهای عسل)

پووری: (۱) بانگ کردن پوور. (صدا کردن
 خاله و عمه) (۲) بانگ کردن زنی که پاره بو
 ریزلیان و به پوور بانگ لیکردن. (خطاب
 زنان بعنوان خاله و عمه)

پووزیچ: [ناو] (۱) گیای بناوه تو؛ بو
 نه خوشینی باداری جومگه (پوماتیزم) و
 شه که رمز که لکی هه یه. (۲) < مووس
 بیچ. (ساق بیچ)

پوزکه: [ناو] لووتی ماسی؛ بابلیسوک، لووتی -
 فیل. (دماغ ماهی؛ خرتوم فیل)
 پووزه: [ناوه لئاو] پوزهره؛ قز زهره؛ موو زهره.
 (مو زرد)

پووزی: [ناو] ههراوی؛ گوشادی؛ فشی.
 (گشادی)

پووژنه: [ناوبک+ناو] پوژنه؛ پوشر؛ داپوشر؛ پاکهت. (پوشاننده؛ پاکت)

+ پووشال: [ناو] (۱) پروپووشال؛ پووش و پلاش. (۲) دهمه پندهی دارتاشی بو قهراخ کولپری ناوی. (پوشال)

پووشالی: فد: [ئاوه+ناو] (ب) دروین؛ خوڼه گرتو؛ نه مەییو؛ ین پووش. (پوشالی)

پووش برنج: [ناو] (۱) پیستی چه لئووک. (پوست چلتوک) (ب) ۲) کاتی بارانبران. (ایام قطع شدن بارش باران)

+ پووشپه: [ناو] (۱) کاتی په پینی گولی گیا و وشکبوونی. (ایام خشک شدن گیاه) (۲) یه کهمین مانگی هاوین. (تیرماه)

پووش خستن: < پووش فرپدان.

پووشخورما: [ناو] گه لای دارخورما؛ بوقه رتاله چیکردن به که لکه. (پوش خرما)

پووشدیان: [ناو] آزانهی ددان؛ چیلکه ی ددان تاژن. (خلال دندان)

پووش فرپدان: [چاوگهت] (ب) بی مه یلی-کردن؛ له بیر بردنه وهی دوستی. (بی محبت شدن)

پووشی: < پووشوو.

پووشیت: فرد؛ فد: [ناو] ده ستمالی که بو جوانی له گیرفانی به رسیدگی چه پی کوتی ده نی و گوشه ییکی به دهره وهیه (پوشت)

+ پووک: [ئاوه+ناو] کفهل؛ قانگ. (متخلخل.)

+ پووک: [ناو] (۱) که په گوشه. (لونی) (۲) قابوور؛ قاوخ؛ پووک فیشه ک؛ قابور فیشه ک. (پوک) (۳) جور ی به ردی کفهل و سووک بو بانه ناوی خانوبه ره. (پوک)

پووک: [ناو] پفه لی؛ دزی پته وی؛ کفه لی. (متخلخل بودن)

پوول به فیرو دان: پاره خه رج کردنی به فیرو (ب) شتی بی که لک کرین. (پول بیاد دادن)

پوول به رس: [ئاوه+ناو] پوول په ره ست؛ مال خو شه ویست. (ب) سه قیل؛ رزد؛ چکووس. (پول پرست)

پوول په یداکردن: [چاوگهت] (۱) پوول دوژینه وه. (۲) (ب) کاسپی کردن؛ پوول وه-ده ست خستن؛ خاوه نی دهرامهت بوون. (پول پیدا کردن)

پوول رزاندن: [چاوگهت] (ب) له پای مه به ستیکدا پاره ی زور خه رج کردن. (پول ریختن بیای خواسته ای)

پوول کو کردنه وه: [چاوگهت] (۱) کو کردنه وی پاره ییک که به سر بووک و زاوا دا ده کری (پوولی زیروه شان). (۲) (ب) پاشه کهوت کردنی پاره و نیانه سه ریه کی پوول. (۳) پوول خر کردنه وه لای نه م و نهو بو کو مه ک کردن به که سیکی ده ست ته نگ؛ خه رمان کردن. (پول جمع کردن)

پوول گو پینه وه: [چاوگهت] (۱) پوولی درشته دان و پوولی ورده وه رگرتن یا به راوه ژووی نه وه. (پول عوض کردن) (۲) پوولی بیانی-کرین به پوولی ناوخو؛ یا به راوه ژووی نه وه. (تبدیل پول) (۳) (ب) یه کی جه ژنانه دها به مندالی که سیک نه ویش جه ژنانه دها به مندالی نه وی دی. (تعویض پول)

پوول گیران: [چاوگهت] کاسپ کردن به پوولی که سیکی دیکه وه که له قازانجه که یدا

به ش دهبأ به پئی بریار. (پول به جریان انداختن؛ با پول کسی معامله کردن)

پوول له پادا دانان: [چاوگهت] بوگه یشتن به ئامانج یان مهبه سستیک پوول ژماردن و خهر جکردن؛ ههتا عیلاجی نه خوشیه که ی- کرا پاره ییکی زوړم له پادا دانا؛ تاکردم به دوکتور پوولیکی زوړم له پادا دانا. (پول بالای چیزی دادن)

پول له سهر دانان: [چاوگهت] (۱) پاره خهر جکردن له پئی دروست بوونی کاریک یا مهبه سستیکدا. (در راه چیزی پول خرج کردن) (۲) بوکړینی ههر شت پاره خهر ج کردن (پول خرج کردن)

پوئی: ژن له حاله تی حه یزدا؛ ژنه ک کو مه هان- دهبت (قاعدگی)

پوول و خوُل به یه ک زانین: (ب) بایه خ به ما- لی دنیا نه دان (کنایه اهمیت به پول ندان)

پوولو دلی گیفانی: گیلفان پوولی (پول توجیی)

پووله سپی: [ناوت] له پوور دوودا قهره پوولی ئیران، به تایبتهت ۲ قرانی و ۵ قرانی به شی زوری له زیو بوو، ناوی پووله سپی بوو. (پول خرد قدیم)

+ پووله کی: [ئاوه ئناو] پوول دووست؛ پاره پهره ست؛ بو مالی دنیا حازر به نه نجامی کاری ناشایست بوون. (ب) کار به دهستی به رتیلخوړ. (پولکی)

پووله ورده: [ناوت] قهره پوول؛ پهره هووړ. (پول خرد)

پوولی: [ئاوه ئناو] نه نجامی کاریک یان پیدانی ههر شت به پوول؛ به خوړاییه یا پوولیه؟ واتا

به پووله. (پولی)

پوولی: اند؛ فذ: [ناو] جه غریکی خولخوړ له موټوړدا که هیزی موټوړ به ته سمه یان زنجیر ده خاته سهر به شیکی تری موټوړ. (پولی)

پوولی پیسه کی: [ناو] (۱) کری خانوه کهت دوسه د هه زار تمه نه و یهک ملیون پیسه کی. (پول پیش) (۲) بیعانه ی موعامه له؛ دهه زار تمه ن پیسه کی و مرگره نه و فهر شه راگره، مه ی فروشه سبه ینی دیم باقی پاره که دیم و فهر شه که دهمه. (پیش پرداخت) (۳) نه ورا دیو ده کړم، سی هه زار تمه ن پیسه کی ده دم باقیه که ی به قیست، مانگی دوو هه زار تمه ن ده دم (پیش قسط)

پوولی حه رام: [ناوت] دراوی که له ریگای نا پړاوه به ده ست دی؛ پوولی نا پړه و؛ وهک سوود؛ (سووت). (پول حرام)

پوولی حه لال: [ناوت] پاره ییک که له ریگای پړما وکاسپی و رهنجی شانه وه په یدا ده میت. (پول حلال)

پوولی خوین: [ناوت] (۱) خوین بایی؛ به های خوین؛ پاره ی تاوانی کوشتنی که سیک به میراتبهر دان. (خونبها) (۲) (ب) پوولی خوینی بابی دهوی، به فروشیاری زوړگران فروش ده لین (پول خون پدرش رامیخواهد)

پوولی خه وتوو: پاره ییک خرابیته حیسایی بانگ؛ پاره کهم له بانگ خه واندوه. (پول خوابانندنر بانگ) (۲) (ب) پاره ییک که نه- که ویتبته گه؛ پاره ی راگیراوی بی موفا و بیسوود و قازانج. (پول راکد)

پوولی درشت: دژی قهره پوول؛ پاره ی زور
بهها؛ دراوی پربایه خ و ره قه م زور. (پول
درشت)

پوولی کاغه زی: [ناو] پاره ی قاقه ز؛
ئه سکه ناس. (اسکناس)

پوولیکیش: [ناو] کهره سته ی تاییه ت بو
دهر کیشانی پوولی له جیگه ی خو ی له
موتور دا. (پولیکش)

پوولی نه غد: [ناو] پوول و پاره ییک که به
ده سته وه بی؛ (به قهرزی نادم به پوولی
نه غدی ده فروشم. (پول نقد)

پووه: [ناو] که ره پوو؛ گیامه تره ق؛ گیای
قامیشی که ره گو شه، که به ره که ی ده کرا ناو
که چ بو نه وه دوا ی که چکاری نه قه له شی.
(لوی)

پووه دای: [چاوه ت] (۱) پیوه دان؛ داخستن؛
ده ره که داخستن. (بستن) (۲) پیوه دانی ههنگ
و مار. (نیش زدن مار)

پوه له کارگ: [ناو ت] قارچکی دار؛ قارچکه
جنو کانه؛ قارچکه جنانه؛ پیفی؛ که وشکه وه
ده کری بو پووشوو. (غار یقون؛ قارچ سمی)

پویته: [ناو] گرنگی؛ بایه خ؛ پویته پیدان؛
حورمه ت گرتن. (اهمیت)

پوینه چه رمه: [ناو] گیای پوینه چه رموو؛
پونگه سپیه؛ پونه خوشینی گه ده و ریخوله-
باشه. (نعنا فلفلی)

په پتوول: [ناو] تلف؛ تلپ. (تفاله)

په پوو تیاخویندن: [چاوه ت] (ب) جیگای
چول وهول؛ ویرانه. (کنایه از برهوت؛ ویرانه)
+ په پووسیمان: [ناو] (ف. ب) بوبو که ره،

پایی سلیمونی؛ پویی؛ په پووسلیمانکه؛ په-
پووسوله یمانه؛ په پووسلیمانی؛ په پووک؛ په-
پووکهره؛ هه پووک؛ دوونکول؛ دوونکل؛
سوله یمانو؛ شان به سه ر. (شان به سر؛ ههد)

+ په پووله کلک؛ پر پووله؛ په پووله؛ نه خوشینی
جه رگی نازال. (کلک)

په پهرک: [ناو] به رده تراویلکه؛ زیخه شینه
که ده پیته هو ی خه یالی دیتی ناو له سارای
زیخه لاند. (شنی که معلول دیدن سراب است)

په تپر: [ناو له ناو] (۱) شیت؛ سه ره پو؛ شیت و
ویت؛ که م ناو هز. (دیوانه؛ بی شعور) (۲)
نافرمان؛ یاخ؛ سه رکیش. (نافرمان)

په ت پساندن: [چاوه ت] (ب) سه رکیشی کردن؛
نافرمانی کردن؛ که له وه کیشی کردن؛ سه-
رم پویی کردن؛ په ت برین. (نافرمانی)

+ په ته ته ی پیکردن: [چاوه ت] به لا به سه ر
هینان و عه زیه ت و نازاردان؛ نه تک کردن.
(بلا بر آوردن)

په تروکه و زامی: [ناو ت] قه تماغه ی سه ر
برین. (قشر نازک روی زخم)

په ترول؛ فد؛ اند؛ [ناو] پاترول؛
ده سته موه ته کان له نه وته وه؛ وه ک؛ بینزین،
نهوت، گاز، مازووت. (فراورده های نفت)

په ترووی برین: [ناو ت] (۱) تو یژ و قه تماغه ی
برین. (قشر زخم) (۲) گوشته زوونی برین.
(گوشت التیام زخم)

په تشان: [چاوه ت] په تشین؛ داپزان؛ دافلیقان.
(پوسیدن)

په تکرار: [ناو بهر] (۱) پهت له مل کراو. (طناب
بر گردن آویخته شده) (۲) زی که وانی-

کیشراوی ناماده‌ی تیر هاویشتن. (زه کشیده)
 په تکه‌ر: [ناو] (۱) خاوه‌نی تیر و که‌وان؛
 تیره‌نازی که‌وان. (تیرانداز، با کمان) (۲)
 [ناو، بک] نه‌وه‌ی که‌په‌ت ده‌کا و پرستده-
 کا. (کسیکه طناب به گردن کسی می بندد) (۳)
 په‌تچیکه‌ر. (کسیکه طناب درست می کند)
 په‌ت له سهر دامالین: [چاوه‌ت،] (۱)
 به‌ره‌للاکردن. (۲) هه‌وسار له‌سهر دامالین؛
 (ب) زیاتر به ته‌لاق‌دانی ژنی ئاکار خراپ
 ده‌لین. (افسار از سر باز کردن)
 په‌توت: [ئاوه‌لناو] پرتوو‌کاو؛ پوواو. (پوسیده)
 په‌توون: [ناو] پشوو؛ بیهن؛ هه‌ناسه. (نفس)
 په‌تووره: [ئاوه‌لناو] شپ و په‌تووره؛ کوون و شپ؛
 شپ و پرتوو‌کاو. (پلدسیده)
 په‌ته: [ناو] په‌ته‌ک؛ کوپوون؛ کوپین. (کوپن)
 په‌ته‌فینگه: [ناو] قوچه‌قانی به‌ن؛ قلماسکه.
 به‌ره‌قانی؛ که‌هینک. (فلاخن)
 په‌ت هه‌لخستن: [چاوه‌ت،] (۱) (ب) سیداره
 ته‌یار کردن؛ سیداره ناماده کردن. (طناب-
 دار آماده کردن) (۲) ته‌ناف گیران؛ ته‌ناف
 هه‌لبه‌ستن بو هه‌لخستی جلی شو‌راو. (نصب
 طناب)
 په‌تیس: [ناو] (ف. مشه) زهره‌ر؛ خه‌سار.
 (زیان)
 په‌تینه: فند: [ناو] (کوژی رهن‌گاریه) جو‌ریک
 رهن‌گ کردنی تیکه‌ل پیکه‌ل؛ تایبه‌ت بو
 دیواری خانوو. (په‌تینه)
 په‌چه‌خووز: [ناو] مال‌ت کردنه ناو جا‌ر و زه‌وی
 له به‌ر پشکه‌له‌که‌یان که‌ده‌بیته‌کووت بو
 زه‌وی. (گله‌داخل زمین‌کردن؛ برای کودگیری)

په‌چین: به‌پالیدن. (با پازدن)
 + په‌خ: [ناو] لاریک که له‌گو‌شه و پالوودا
 ییکدی؛ (۱) په‌رچ؛ وه‌ک: په‌رچدا دانه‌وه‌ی
 بزمار؛ سهر داشکاندنه‌وه. (پرچ کردن میخ)
 (۲) په‌خکردن: لابردنی پالوی دار یا هه‌ر
 شت که تیژیست، گرده‌ماسی کردن؛
 کوور کردنی گو‌شه و پالوو. (کوژ کردن) (۳)
 لیژکردنی شوینی له‌چاو دهور و پشتی؛
 مارودوو کردن؛ پشته‌ماسی کردن. (یخ)
 په‌خشای: [چاوه‌ت] په‌خشکردن؛ به‌شکردن؛
 بلآو کردن. (پخش کردن)
 په‌خشهر: [ناو، بک] په‌خشکه‌ر؛ بلآو‌که‌ر.
 (پخش کننده)
 په‌دمان: [ناو] په‌یمان؛ عه‌هد؛ قه‌رار؛ له
 ئاو‌یستادا (په‌تمان) هاتوو. (پیمان)
 په‌راسوو‌خوار: [ئاوه‌لناو] (ب) ده‌غل؛ دروژن؛
 قیل‌باز. (حیله‌گر)
 په‌رانتوو: [ناو] وه‌ره‌قی‌یاری؛ په‌ره‌ی قومار.
 (ورق‌بازی)
 په‌راش: [ئاوه‌لناو] له‌ناش‌کراو؛ هه‌را‌راوه؛
 وردوخاش. (ریز ریز)
 په‌راشتی: [ناو] پشت‌وپه‌نا؛ داشدار؛ لایه‌نگر.
 (پشت و پناه)
 په‌راش په‌راش: [ئاوه‌لناو] وردوخاش.
 (فره‌ذره؛ خرد خرد)
 په‌راف: [ناو] په‌راو؛ قه‌راخ‌ئاو؛ که‌ناری-
 زه‌ریا. (ساحل)
 په‌رانتوو: که‌په‌رانتوو
 په‌راتیز: [ناو] دوو که‌وانه پروبه‌پرووی یه‌ک
 له‌نووسراوه‌دا که‌چهند په‌سته ده‌گریته به‌ر بو

پروون کردنه‌وه‌ی واتا و جیا کردنه‌وه‌ی
سه‌ربه‌خوویی ره‌سته‌کانی ناو که‌وانه‌کان.
(پرائتیز)

په‌رانتیز کردنه‌وه: [چاوگه‌ت، دانانی
که‌وانه‌ییک پروو به‌چه‌پ؛ (پرائتیز به‌ستن:
دانانی دوهه‌مین که‌وان پروو به‌راست) (پرائتیز
باز و بسته)

په‌راندراو: [ناوبه‌ر] په‌ریندراو؛ قرئینراو؛
په‌ریاو؛ په‌ریو. (قطع شده)

په‌راندن: [چاوگه‌ت، (۱) قرتاندن؛ قرساندن؛
په‌راندنی لقی دار به‌داس؛ قه‌لت کردن. (قطع
کردن) (۲) خستن؛ به‌رد په‌رانی؛ خستن؛
په‌رت کردن. (پرت کردن) (۳) نامه‌په‌رانی،
نامه‌ناردن؛ نامه‌گوپینه‌وه. (نامه‌پرانی) (۴)
قه‌له‌م په‌رانی؛ زینا‌حکردن (زناکردن) له‌سه‌ر
لاچوون، مه‌ستی له‌سه‌ر په‌راندن. (مستی از
سر پریدن) (۵) هه‌لفراندن؛ کو‌تر په‌رانی،
بازپه‌رانی، (کیوتر پراندن)

(۶) نیر به‌سه‌ر میو‌گیژان؛ په‌راندنی نه‌سپ
له‌مایین. (جفت‌گیری) (۷) قسه‌له‌دهم
ده‌رچوون؛ به‌هه‌له‌له‌دهمی په‌ری. (از دهن
در رفتن) (۸) توانج خستن؛ ته‌شهری بو‌په‌راند.
(متلک پراند) (۹) پی‌نج تیری په‌ران،
فیشه‌که‌که‌ی په‌راندده‌ده‌روه. (پنج تیر
په‌ران)

+ په‌راو: [ناوبیک + ناو] (۱) قرتاو (قطع شده)
(۲) قه‌راخ زه‌ریا؛ قه‌راخ‌ئاو. (ساحل دریا)
۳. په‌رتووک؛ کتیب. (کتاب)

په‌راوپه‌ر: [بفند] سه‌رانشه‌ر؛ شه‌سه‌ر تائه‌و
سه‌ر؛ شه‌په‌ر تا شه‌په‌ر. (سراسر)

+ په‌راویژ: [ناو] (۱) په‌ردوو؛ کورته‌داره‌کانی
به‌ینی ده‌سته‌ک و هه‌ل‌اش. (پوده) (۲) که‌ناره؛
لیوار؛ حاشیه. (حاشیه)

په‌رباز: [ئاوه‌ل‌ئاو] په‌رباز؛ زو‌ربه‌سه‌مه‌ر؛
په‌سه‌مه‌ر؛ (پربار)

په‌ربه‌له‌که: [ناو] (ف. ب) تو‌ره‌مه‌ی
په‌ربه‌له‌که، شه‌ش جو‌ر بال‌ندن، به‌ناوی په‌-
ربه‌له‌که، سه‌ق‌ری می‌ش خو‌ر، قجی، قجی
به‌له‌ک، قجی چاو‌په‌ش، چوله‌که‌گره،
(په‌ربه‌له‌که، که‌حه‌وت تیره‌ن ۱- بو‌ری
بچووک، ۲- بو‌ری که‌وره، ۳- پاشه‌ل
خه‌نه‌یی، ۴- پشت سوور، ۵- پشت‌شی، ۶-
سه‌رش، ۷- قه‌شان) (سنگ چشم)

په‌ریتاندن: [چاوگه‌ت، پی‌چاندن؛ بادان؛
کر‌ژکردنی به‌نی بادراو. (پی‌چاندن)

په‌رپووت: [ناو] (۱) په‌رپووت؛ جو‌ری‌مراوی-
(نوعی مرغابی) (۲) کو‌ن و شه‌رودر؛ (که‌نه‌و
پاره) (۳) (ب) مرو‌قی بووده‌له‌ی چکو‌له.
(کو‌توله‌لاغر)

په‌ربه‌ر: [ئاوه‌ل‌ئاو] (۱) گوله‌که‌په‌ر په‌رپووه؛
هه‌له‌وه‌ریوه؛ کتیبه‌که‌په‌ر په‌رپووه؛ وه‌ره‌ق
وه‌ره‌ق بوو؛ گه‌لا گه‌لا بووه. (په‌ر) (۲) (ب)
مردنی لایک، یان‌نازیزیک، گوله‌که‌م په‌ر
په‌ر بوو. (کنایه‌مرگ جوان)

په‌رپه‌روچکه: [ئاوه‌ت، ته‌شقی عاسمان] (اوج
آسمان)

په‌رتاف: [ناو] (۱) له‌رز و یاو؛ نو‌به‌تی. (تب) (۲)
تیریز. (اشعه‌خورشید)

+ په‌رتاوتن: [چاوگه‌ت، قرتاندن؛ هه‌ل‌برین؛
هه‌ل‌پاچین؛ قه‌لت کردن. (قطع کردن)

په پرتاف؛ په پرتاف؛ په پرتاف؛ تیشک؛

تیریز؛ پرتاف؛ (پرتاف؛ اشعه)

په رتین؛ [چاوه] دران؛ درپان. (پاره شدن)

په رجوو؛ موزنه؛ [ناو] پروودای سه یروسه موره
ودوو له پوهی عقل و منتیق.

«گوفاری مه باد ۱۱۲» (معجزه)

په رجفاندن؛ [چاوه، ت] هه لمساندن؛
په نماندن؛ با پیکردن. (باد کردن)

په رجو؛ [ناو] ته رجو؛ مه هده؛ کرمزی؛
موزنه؛ کاری که له دهس هه موو که س
ناییت. (معجزه)

په رجه؛ [ناو] په رجه؛ هه قیز؛ هه ویز؛ جیی خه-
واندنی میگل. (جای خواباندن گله)

+ په رجه م؛ تد؛ [ناو] (۱) مووی سه ره نه.
(موی پیشانی) (۲) به یداخ؛ لیوا؛ به یاخ؛ نال؛
به یداخ؛ به ندیز؛ دروشمی مهمله که ت یان
هیزی عهسکه ری. (پرچم)

په رجه منار؛ [ناو] (۱) به یداخ هه لگر؛
نالاهه لگر؛ خاوهن په رجه م (۲) بوونه رجه
شکین و پیه ره وهک کاوهی ناسنگره که
نالاکه ی پشبه نده چه رمیه که ی بوو.
(پرچمدار)

په رجه می چه رمگ؛ [ناو، ت] په رجه می سپی-
نیشانه ی ته سلیم بوون یا کولدان یا
یه خسر بوون و خو به دهسته وه دانه. (پرچم
سفید)

په رجه می سپی؛ [ناو، ت] په رجه می چه رموو.
نالای سپی؛ نیشانه ی ته سلیم بوون. (پرچم
سفید)

په رخانندن؛ [چاوه، ت] گه مراندن؛ نیوه کول

کردن. (نیم پخته کردن).

په رخین؛ [چاوه] داپلوخین؛ پیربوون و له
کار که وتن؛ خراب بوون؛ زایه بوون. (از کار
افتادن و پیر شدن)

+ په رداخ؛ (۱) [ناو] توند و تول و پوشته و
پازاوه. (پرداخته) (۲) [ناو، بک] شتی که لووس
دهکا؛ وهک، کاغهز په رداخ. (صاف کن)

په رداخ کراو؛ [ناو، بهر] گری و گول لیبراو؛
لووس کراو؛ ناماده کراو؛ ته یار. (ساخته و
پرداخته)

په رداخ کردن؛ [چاوه، ت] ته یار کردن؛
ناماده کردن؛ لووس کردن و تیف تیفه دان.
(مهی و پرداخته کردن)

په رداخی؛ ته یاری و گورجو گولی و ناماده یی.
(آماده و سر حال بودن)

په ردا؛ [ناو] سوفا؛ په پی تیر. (پیرانتهای
تیر)

+ په رده؛ [ناو] (ب) په مز و راز؛ سو؛ سپ؛ راز؛
نه هیینی؛ په رده دار؛ رازدار؛ په رده پوش؛
سورپوش. < پاره. (راز)

+ په رده؛ [ناو] په رده ی تار؛ په رده ی پهنجیره و
درگا؛ په رده ی گوی؛ په رده ی نهقاشی،
په رده ی شان و سینه ما؛ په رده ی کچینی و
په رده ی پا. (پرده)

+ په رده؛ [ناو] سی و شهی په رده یی فارسی
و فردموس (فیردموس) ی ثاره وی و
(پاردوس) ی هه رمه نی سه رچاوه یان و شهی
(په نیریده تیزه) ی مادیه به واتای جه غزی
دموره دراو، که له کوردیدا هه مان پاریز و په-
رژین و پاره یه؛ و شهی (پارازیسوس) ی

یونانی واتا پاریس هەر لهو پریشه که له فارسیداووه به پالیز و له کوردیدا بووه ته پارێز و پهرژین، و پاره: باغ و بیستانی دهموره دراو به دیواریا قوماش؛ زور بو ی ههیه ووشه ی په-رده نزیکایه تی زوری له گهل (پاره) دا هه بی. (پرده)

په رده به ستن: [چاوه ت، (۱) گریدانی په رده له سهر ده سکی تار به گریی تایه ت. (پرده بستن) (۲) په رده هه لبه ستن به په نجیره و ده رکه دا. (اویزان کردن پرده) په رده پووشی: [به ره ه می چاوه] به زیر لچه وه کردن و چاوپووشی له سووچ و گوناخ و ناشکرا نه کردنی هه له ی که سیک. (پرده پووشی)

په رده په رده: توی توی؛ توپژ توپژ؛ چهند په رده دوباه دوا ی یه ک. (پرده پرده) + په رده دار: [ئاوه لئاو] (۱) خزمه تکار. (۲) به په رده وه؛ خاوه ن په رده. (۳) رازدار؛ سوپ دار. (۴) جیگای مومانه بوون بو نه در کاندنی راز. (پرده دار)

پرده دامالین: [چاوه ت، (۱) په رده لیکر دهنوه؛ (پرده کنسن) (۲) (ب) ئابرو بردن و ناشکرا کردنی نه هیئی (پرده دری)

په رده درین: [چاوه ت، (۱) (ب) ئابرو بردن و نه هیئی در کاندن. (رسوا کردن) (۲) لابردنی په رده ی کچیئی. (پرده بکارت پاره کردن) (۳) لابردنی دیواری نزاکه ت له به یینی دوو که-سدا، به کرده وه ی بی نه ده بانه. (پرده حرمت درین)

په رده کیشان: [چاوه ت، (۱) هو لی به په رده

گیران دوو که رت کردن. (۲) شار دهنوه و نه در کاندنی نه هیئی؛ چاوپووشی له هه له. (۳) سهر داپووشین و قوماش یا ههر شت به سهر دادان. (۴) په رده ی په نجیره لادان یا به سهر په نجه ره دا دان. (پرده پووشی. پرده کشیدن)

په رده لادان: [چاوه ت، (۱) په رده هه لدا نه وه یا به لادا خستنی په رده له بهر په نجیره و دمر که. (کنار کشیدن پرده) (۲) ناشکرا کردنی نه هیئی. (پرده از روی چیزی برداشتن) (۳) په رده هه لدا نه وه له سهر تا پو یا ئاسه واری هونه ری بو نه وه لین جار. (پرده برداری)

په رده له سهر لادان: [چاوه ت، (ب) نه هیئی ناشکرا کردن. پوون کردنه وه ی مه به سستیکی نادیار؛ خویا کردن. (پرده از رو برداشتن)

په رده نشین: له توی په رده و نیانیدا ژیان؛ دانیشتن له سه راه په رده (ژوور) و ده رنه که و تن: [ئاوه لئاو] (ب) ناسک و نازداری و پاکی؛ زور خو دمر نه خستن. (پرده نشین)

په رده ی ئاسویی: [ناوه ت] په رده ی کر کره؛ له شکلی په رده ی نه ستونیه به لام پاژه کانی کانزایی و باریک تره و ئاسویی داده به ستری. (پرده کر کره)

په رده ی نه ستوونی: [ناوه ت] جو ری ک په رده که له پاژ گه لیک ی در یژ چی بووه و به شیوه ی نه ستوونی له بهر په نجه ره داده-به ستری ت و به ته نافی ک به سهر په نجه ره دا ده کشیت یان ده کر یته وه. (پرده عمودی)

په رده ی بووک و زاوا: (ب) ژووری که زاوا و

بووک بو ټه وه لپن جار له و ژووردها پیکه وه
 ده بن. (حجله)
 په رده ی پا: ژور به ی بوونه وه رانی ټاوی بو
 چاکتر مه له کردن، له به ینی قامکه کانیا ندا
 په رده ییک هه یه. (پرده پا)
 په رده ی په نجیره: [ناوټ] قوماشی که ده دری
 به په نجیره دا بو دیار نه بوونی ناو مال له
 دهر موه. (پرده پنجره)
 په رده ی تار: [ناوټ] ریخو له ی با دراو (کات
 کوت) که له سهر ده سکی تار ده به ستری؛ وه-
 ک ژی که وائیکی باریک وایه. (پرده تار)
 په رده ی چاو: [ناوټ] هه ری که له سی تو یژی
 دهر وونی چاو. (پرده چشم)
 په رده ی هه سیری: [ناوټ] جوړیک په رده له
 قامیش چنراو بو به رگری له هه تاو که به
 رووکاری دهر موه ی په نجیره دا داده به ستری.
 (پرده حصیری)
 په رده ی سینما: [ناوټ] (۱) جیگاییک که
 وینه ی فیلم ده که وینه سهری یا قوماشی
 سپیه یا دیواری که چکاری کراوه. (۲)
 په رده ییکه ده که وینه به ینی (جیگه ی وینه ی
 فیلم که وینه سهر) و بینه رانی فیلم له هو لی
 سینما دا. (پرده سینما)
 په رده ی شانو: [ناوټ] (۱) په رده ی که له
 به ینی ټه کتیره کان و بینه راندا. (۲) به شیکه
 له شانو له ماوه ی هه لدا نه وه و دادانه وه ی ټه
 په رده دا؛ شانو که له سی په رده دا به پړ ټوه چوو.
 (پرده نمایش)
 په رده ی کچینی: [ناوټ] بن؛ پوسیکی تو یژ
 ټاسای ناسک له ناو شهر می کچاندا که به

هو ی زهر به و گوشار دهر پټ. (پرده بکارت)
 په رده ی گوی: [ناوټ] ته پلی گوش؛ ته پلی-
 گوی. (پرده گوش؛ پرده سماخ)
 په رده ی موسیقا: [ناوټ] ژماره ی له رانه وه ی
 (فریگانسی) هه رده نگ ی هه تا دوو به رانه به
 بوون ده بیته ی که هه نگاو (ټوکاو) که له
 موسیقای خوړه لاتی ناوه راستدا دابه ش
 کراوه به ۷ پرده که هه ری په رده ی به به شی
 چوو کتر وه که دییز و بیمول و سو ری و
 کوړون دابه ش کراوه. (پرده موسیقی)
 په رده ی نزاکه ت: [ناوټ] (۱) (ب) حورمه ت
 ټاگه تن له به ینی دوو یا چند که سدا. (ادب
 نگه داشتن) (۲) له ټو ی په رده دا، مه به ست
 در کاندن به هیما. (پرده ادب)
 په رده ی نه قاشی: [ناوټ] (۱) یه که ی
 ژماردنی تابلوی وینه گه ری و نگار کیشی.
 (پرده نقاشی) (۲) قوماش یا ته خته یا هه
 شت که وینه ی له سهر ده کیشری.
 (پرده نقاشی)
 + په رزان: [چاوگه] هه ل و دهر فته
 بو کردنی کاری؛ سهر م ناپه رژی؛ فور سه تم
 نییه. (فرصت)
 په رزین هینه ر: [ناو به ر] دالده خواز؛ په ناهینه ر؛-
 ټه وه ی که په نادینی. (پناهنده)
 په رزینی قایم بی: (ب) نزاکه ت له
 به یندابی؛ بی ټه ده بی نه بی؛ دوور له پرووی مه-
 جلیس؛ بیلاته شبی. (کنایه دور از حضور)
 په رسار: [ناو] په رستار؛ په ره ستار؛ ټاگاداری
 نه خوش؛ تیمار که ر و چاوه دیبری نه خوش.
 (پرستار)

په رسوجو: [ناوت] (۱) پرسوجو؛ جويايوون به-
پرس کردن له م و له و. (پرسوجو) (۲) به دواډا
گهړان و جويايوون. (جستجو)

په رسوم: [ناو] په پينکه؛ نه و ډارده که به
گونکه هه ویر يوه ده کهن تا به تيروک و
پنه دا نه چه سپی. (آردیکه روی چانه خمیر
میپاشند)

په پښه: [ناو] دیواری بلیندی بیستان و په ز.
(حصار بلند باغ).

په رکهم: [ناو] (۱) گلاراو؛ (چشم درد؛ تراخم)
(۲) فی. (صرع)

په پښان: [چاوگه، ت] (۱) په لی بال-
هه لکه نند؛ (پر بال چیدن) (۲) بال لیدن و
هه لفرین. (پرکشیدن)

+ په رگال: [ناو] بنه ماله؛ مال و خیزان.
(خانواده)

په پږگ: [ئاوه لئاو] لاگر؛ گوشه نشین؛ خو
له خه لک و جه ماوهر دوور گرتن.
(گوشه نشین)

په پږگرتنه وه: [چاوگه، ت] (۱) بالگرته وه؛
هه لفرین. (پرواز کردن) (۲) له خوشیان
بال دمه پښان. (بال درآوردن) (پرواز کردن)
په رگی: [ناو] تووش؛ به یه که گه یین.
(برخورد)

په رمان: [چاوگه] په رمین؛ په رمیان؛ لی پادین
و چاوه پوانی کردن بو کردنی کاری. (باور و
انتظار برای انجام کاری)

په رنساندن: [چاوگه، ت] نه حیا کردنه وه؛
بووژاندنه وه؛ ژياندنه وه (حیا کردن)
په رنسین: [چاوگه] بووژانه وه؛ نه-

حیا کردن. (احیاشدن)

په پښان: [ناو] جوړی قوماشی ټاپمووشی
نهرم؛ حه ریر. (پرینان)

په رواربندی: [ناو] کاروپه وتی په روار دابه-
ستن؛ قه لوه وکړدنه وه ی ټاژال به شیوه ی
تایبته. (پروار بندی)

په رواسه: [ناو] په راسوو. (دنده)
په روا نه کردن: [چاوگه، ت] کوته کردن؛
نه پرینگانه وه؛ نه ترسان؛ بیپه روا بوون. (پروا
نکردن)

په روبال پښان: [چاوگه، ت] (ب) ژیربالگرتن؛
ده ست ټاواله کردن بوته نجامی کاری؛
به ربو شکردن. (پر و بال دادن)

+ په روبال دهر کردن: [چاوگه، ت] (۱) (ب)
گه وره بوون و به خوداهاتن. (بزرگ شدن
بچه) (۲) (ب) له کاریکدا سه رکه وتوو بوون و
ده سه لات پیدا کردن. کنایه. موفق شدن و
قوی شدن) (۳) په ل له سه ر لهش و بالی
فرپنده پوان. (پر در آوردن)

په روبال دهر پښانه وه: [چاوگه، ت] (۱) (ب) به-
هیز بوونه وه؛ به ده سه لات گه یشته وه؛
(دوباره به قدرت رسیدن) (۲) فرپنده ی بال-
کراو که بال دپښته وه. (دوباره بال در آوردن
پرپنده)

په روبال قرتاندن: [چاوگه، ت] (۱) بال کردنی
مه ل بو هه لنه فرپین؛ باسکو کردن. (قیچی-
کردن بال) (۲) (ب) له قودرت و ده سه لات
خستن. کنایه (از قدرت انداختن)

په روبال و مریو: [ئاوه لئاو] (ب) هه ژار و
پیده سه لات و لاواز بوو. (کنایه ناتوان شدن)

په پړوښان: [ناو] په زوی سهرشانی منډال؛
په پړوی دهم و لووت سپړنی منډال که به
شانیدا دهی لکین. (دستمال روی شانه بچه)
په روښدار: [ناو له ناو] به په روښ؛ خه مبار.
(غمگین)

په روښ دل: [ناو له ناو] دل به خه؛ جارز؛ دل
به په زاره؛ دل په ریښان. (دل پریش)
په پوشک: [ناو] پر شه؛ پرشکه ی ورد؛
پرووشه؛ بارانی ورد و کم. (قطرات ریز
باران)

په پړو کردن: [چاوگه ت] پینه په پړو کردن.
(پینه کردن)

+ په روه راندن: [چاوگه،] (۱) بارهینان؛
تربیته کردن؛ ده عه مهل هینان. (تربیت
کردن) (۲) په روه راندنی قسه و مه به ست؛
پړکویک کردنی وشه بو سه فڼه نگ کردن و
شروقه کردنی بابه تی به جوانی و ته و او ی.
(پرو راندن مطلب)

+ په روه رده: فته [ناو له ناو] عاملاو؛ به خپو کړاو؛
بارهاتوو؛ قوره په روه رده؛ قوره ی ده عه مهل
هاتوو و بارهاتوو. (پرو رده)

+ په روه رده کردن: [چاوگه ت] بارهینان؛
به خپو کردن؛ راهینان؛ په روه راندن؛ عاملاندن؛
به ره هم هینان؛ ده عه مهل هینان.
(پرو رده کردن)

په روه رده که رده ی: [چاوگه ت] پرو رده کردن؛
بارهینان؛ پیگه یاندن؛ ده عه مهل هینان؛
په نیو هینان؛ هینانه نیو. (پرو رده کردن)

+ په روه رشت: [ناو] په و تی بارهینان.
(پرو رشت)

په پړوه رین: [چاوگه ت] (۱) په ل وهرین (پړ
ریختن) (۲) (ب) له ده سه لات که و تن؛ له هیز
و قودره ت که و تن و ثارام بوونه وه و لاواز
بوون. (آرام شدن. ضعیف شدن)

په روه نی: [ناو + به ند] په سپړ؛ سی روژ له مه و
به ر. (پس پر یروز)

په رویز: (۱) ناوه بو پیاوان. (اسم مردانه) (۲)
[ناو له ناو] پیروژ؛ سهر به رز؛ سهر که تی؛
سهر که و توو. (پیروز)

په روین: فته [ناو] (۱) نه ستره ی
سوره ییا (پروین) (۲) ناو مېو ژنان. (اسم زنانه)
په پرتیر: [ناو] په پری به ستر او به بنی تیره وه؛
سو فار؛ په پدال. (پرمناوک)

په پږ جگه ره: [ناو] کاغه زی سیفار. (کاغذ
سیگار)

په ره زیله: [ناو] میوینه ی گیا؛ پایه ی سهر لینج
و نهرم له ناو گولی گیادا که دمیتته هو ی
به رهینانی گیا و ناو سېوونی. (کلاله)

په ره سته: [ناو] په ره سته؛ جیگه ی عیاده ت.
جیگای په ره ستن. (پرستگاه)

+ په ره سلیر که: [ناو] (ف. ب) ته یر به له ک؛
پزلگرد؛ پلوز گردی؛ پلیرزگ؛ پلیسر؛ پلیسرک؛
پلیسرگ؛ پلیسری؛ پلیسگر؛ پولیسور؛
په ره ستوو؛ په ره سلیر که؛ په ره سیلکه؛
په ره سیولکه؛ حاجی حاجک؛ حاجی پدهش
حاجی پدهشک؛ حاجی پدهنگ؛ دومقه سک؛
دومقه س. دومقه سوک؛ حجه جک؛
حجه جک؛ که له بن میچ و به رقه دی
شاخی به رزدا به قوپ هیلانه سازده کا.
(چلچله یا پرستو)

پهره‌سه: [ناو] پَڙه؛ ږاده؛ پله و پاڼه و مهرته‌به. (سطح؛ مرتبه)
 په‌ږه‌ک: [ئاوه‌لناو] نیریک که زور ده په‌ږیت.
 (نری که زیاد جماع میکند)
 په‌ږه‌مریشکه: [ناو] سیچقه؛ له‌سه‌رما مووی
 له‌ش ږاست‌بوونه‌وه. (مو سیخ شدن از سرما)
 په‌ږه‌مووچه: [ناو] قه‌لم‌موو؛ قه‌لم‌می نیگار
 کیښی. (قلم مو)
 په‌ږه‌میږ: [ناو] پریمووس؛ چرای چیشت‌لینانی
 نه‌وتی که به‌ناسووس بای تیده‌کری.
 (پریمووس)
 + په‌ږه‌ناو: [ناو] کلوشی به‌رپای گاگیره
 هه‌لگیرانه‌وه؛ زیر و ږوو‌کردنی کولوش له
 پیڅوپی گیره‌دا. (زیر و رو کردن خرمن در
 وقت خرمنکوبی)
 + په‌ږه‌وازه: (۱) [ناو] باله‌وازه؛
 په‌رته‌وازه؛ به‌چکه‌ی مه‌ل که فی‌ری هه‌لفرین
 بیی. (اولین پرواز پرنده) (۲) (ب)
 دوور که‌وته‌وه‌ی کوږو کچ له مالی باب و
 هدریه‌ک ږوو بکه‌نه ولاټی؛ (ب) هه‌لو‌ده‌ابوون
 به ولاټاندا؛ تهره و ټاواره بوون به‌ولاټاندا.
 (آواراه‌شدن در غربت)
 په‌ږه‌ی جه‌نجر: [ناو] تیڅی جه‌نجره؛ ټه‌و
 پارچه ټاسنانه که کولوش ورد ده‌که‌ن له‌گیره‌ی
 جه‌نجره‌دا. (تیغه خرمنکوب) په‌ږه‌ی گوی؛
 [ناوت] نه‌رمه‌ی گوی؛ جیگای گواره
 ټاو‌یزان‌کردن. (نرمه‌گوش)
 په‌ږه‌ی ماسی: [ناوت] بال؛ باله‌ی ماسی.
 (باله ماهی)
 په‌ږه‌ی نه‌ندام: فند [ئاوه‌لناو] به‌ژن‌په‌ری. (ب)

ژنی جوان و ږیکوپیک و چه‌ل‌نگ و
 شو‌خوش‌نگ و ده‌لال. (پری اندام)
 په‌ږیتانک: [ناو] په‌ږه‌ږوک؛ په‌ږووله. (پروانه)
 په‌ریخان: په‌ری‌خاتوون؛ په‌ری‌خانم؛ ناوه بو
 ژنان. (اسم دخترانه)
 په‌ریی ده‌ریایی: [ناوت] فرشته‌ی خه‌یالی که
 تا که‌مه‌ر ټینسانه و خواره‌وه‌ی ماسییه. (پری
 دریایی)
 په‌ری‌ږوو: فند: [ئاوه‌لناو] (ف. گیو) سه‌روچاو
 جوان. په‌ری‌ږوخسار. (پری‌رو)
 په‌ری‌ږه‌شک: [ناوت] شه‌یتان؛ ټه‌هریمه‌ن.
 مه‌ږنه‌مووک. (ابلیس)
 په‌ریږ: [ناو] نیږدیوان؛ په‌ینجه. (نردبان)
 په‌ریزاد: فند: (۱) [ناو] کچی‌په‌ری؛ له په‌ری
 بوو (ب) کچی جوان. (پریزاد) (۲) ناوه بو
 ژنان. (اسم دخترانه)
 په‌ریسا: فند: (۱) [ئاوه‌لناو] وه‌ک په‌ری؛ په‌ری
 ټاسا؛ په‌ری‌شیوه. (پریسا) (۲) ناوی ژنانه. (اسم
 زنانه)
 + په‌ریش: [ئاوه‌لناو] په‌شیو؛ په‌ریشان.
 (پریش)
 + په‌ریشان: (۱) بو‌یان. (برایشان) (۲) په‌ری
 شان؛ بو‌شان و مه‌قام. (برای مقام) (۳) [ئاوه‌
 لناو] ټالوز؛ دل په‌شیو. (پریشان) (۴) [ئاوه‌لناو]
 په‌ږاگنده؛ پږش و بلاو. (پراکنده و
 پریشان) (۵) ناوه بو‌پیاوان. (اسم مردانه) (۶)
 ناوی گوټیکه له خوړه‌لانی ټیران.
 (دریاچه‌پریشان در شرق ایران)
 په‌ریشان‌حال: [ئاوه‌لناو] حال شیولو؛ که‌له‌لا؛
 ناته‌واو؛ ده‌ست‌کورت؛ بیت‌اقه‌ت و هیږ؛ زار؛

ناکوک؛ لیقه و ماو. (پریشان حال)

+ په پړین: [چاوه] (۱) فرین؛ بالگرته وه.

(پړیدن) (۲) خو هه لڅستنه وه. (پړیدن) (۳)

داچله کان له خو؛ له خو په پړین: له خو

پا په پړین (پړیدن) (۴) داچله کان و ترسان.

(یکه خورډن) (۵) په پړینی نیر له میو.

(جفتگیری) (۶) لیواری کاسه که په پړی؛ شکا.

(پړیدن) (۷) هه لپه پړین: په خس. (رقص) (۸)

په رنگ بروو سکانی ده موچاو یا په رنگی

قوماش؛ په رنگ پیوه نه مان؛ په رنگ په پړین.

(رنگ پړیدن) (۹) باز دان؛ به سهر جوگه دا

په پړین؛ داپه پړین. (پړیدن) (۱۰) به هه لم -

بوونی تراو. (بخار شدن مایع؛ پړیدن)

په پړینه ز: [ناوبک] (۱) فرېدەر (پرت

کننده) (۲) نیر به سهر میو په پړین. (سوار

کننده اسب بر مادیان) (۳) ده په پړنیته وه؛ نه -

جات ده دا. (نجات دهنده) (۴) ده قرتینی و

سهری گیا ده په پړینی. (قطع کننده)

په پړینه قوروو: خوړاک چوونه ناو بوړپه ی

هه ناسه؛ له گه روو په پړینی ناو یا خوړاک.

(به گلو پړیدن)

په پړینه کول: (۱) سوار پشت بوون؛ سوار بوون.

(بر پشت پړیدن) (۲) (ب) زال بوون. (غالب

شدن)

+ په پړینه وه: [چاوه] ده رباز بوون؛ نه جات -

بوون؛ له سهر بازی په پړیمه وه؛ له خه تر

په پړیمه وه. (گذشتن. نجات پیدا کردن)

په پړیوه: (۱) [پور دووی په پړین]

هه لپه پړیوه ته وه؛ هه لی خستوه ته وه. (پړیده.

چپیده) (۲) هه لفریوه. (پرواز کرده) (۳) [ناوه -

لناو] هه لودا؛ دوور که وتوو؛ سهر گه ردان؛ ناوړه.

(سرگردان. آواره) (۴) په راڅه که لیوه که ی

په پړیوه؛ وانا شکاوه له ت بووه. (پړیده)

په زهزه کیفی: [ناو] په سپه سه کیوی؛

جال جالوو که یه کی بی نازاری کور کداره (نوعی

عنکبوت)

په زدی: [ناو] میښوله؛ پیښکه؛ په خشه.

(پشه)

په زشن: [ناو] په سندن؛ پیا هه لڅو پندن؛

په سندن و تاریف کردن، بو ی هه یه

له (په سن) ی ناو یستاهه هاتییت. (پسندن؛

مدح)

په زک دانک: [ناو] هاو له ی جه رگی نازل.

(نوعی مرض جگر حیوانات)

په زه کیفی: [ناو] مه په سوور؛

مه په کیوی (میش کوهی)

په زی فه رگاش: [ناو] په زی چاو په ش،

په زی به رازی. (میش چشم سیاه)

+ په ز: [ناو] پرز؛ لق و پوپ. (شاخه نازک

درخت)

په ژاج: [ناو] زنی یاریده ده ری تولدار له کاتی

مندال بووندا. (ماما)

په ژراندن: [چاوه] ت، قسه وهه گر تن؛ قبوو

لکردن؛ وهه گر تن؛ په زیران (پذیرفتن؛)

په ژقین: [چاوه] تراو به سهر موه نان و

خوار دنه وه؛ هه لقور ان؛ هه لقور اندن. (هورت

کشیدن مایعات)

په ژک: [ناو] پرز؛ لقی سهر موه ی دار؛ پرز؛

په شک. (ساقه های بالای درخت)

په ژلاندوک: [ناو] مووهر؛ دارو؛ دهرمانی

تووک بهر. (واجبی)

+ په ژم: [ناو] تالشته؛ سیخوار؛ سووخ؛
خووسار؛ خووس؛ زوقم؛ خويز؛ نه لماسه؛
سهرماوه رده؛ په ژ؛ ورده سه هوول یا دهنکه
به فري زور ورد که سبه نینان به نارامی
دېته خوار له هه وای زور سارددا. (پژ)
په ژمینه: [ناو] په ژینه؛ که پروو؛ که په کیفه.
(کپک)

په ژه ل: [ناو] هه ژگه ل؛ لق و پوپی وشک؛
چرو چیلکه؛ درک و دال. (ساقه های خشک
شده)
+ په ژیک: په ژی نهرم و ناسک؛ خه لف؛ لقی
نهرم و شلی دار. (شاخه ترد و تازه درختان)
په ژینه: [ناو] په ژمینه؛ که په کیفه؛ که پروو.
(کپک)

+ په س: فد: (۱) [نامراز] به س؛ نه دی؛ دهن ا؛
ئیر؛ نه ی؛ ناخر؛ په س بوچی ناروی، په س
بوچی وای کرد. (پس) (۲) [دهن گه ناو] ته س؛
دهنگ دانی که ل بو چوونه دواوه. (پس رفتن)
(۳) [ناو] پاش؛ په سمه نه؛ پاشماوه. (پسمانده)
(۴) [ناوه ل ناو؛ پست؛ پست)

په سا په سا؛ په سای په س؛ په یتا په یتا؛
له سهریه ک؛ گوپ ایگوپ. (پی درپی، متوالیا)
په ساکردن: [چاوگه ت] ناو لیپ شانندن و
ته پرکردنی پیخوپی قور؛ نماندن؛ فیساندن؛
خووسانندن. (خیساندن)
په سای په س: یه ک له دوا ی یه ک په یتا په یتا؛
یه ک له سهریه ک. (پیایی)

+ په سبوون: پیروژ نه بووگ؛ له دواوه بوون
له قوماردا دوپاو؛ له پاش بوون. (عقب بودن)

+ په ستان: [له چاوگه ی په ستاوتن]
گوشاردان؛ گوشین؛ حاله تی نه وشار دانه سهر.
(فشردن)

په ستاو: [ناو] پاسا؛ په سا؛ په ستاو دهره نینان؛
قوپ گرتنه وه بو خشت برین. (خازه)
په ست بوون: [چاوگه ت] پیخوست بوون؛
سهر شوپ بوون. (خوار شدن)

په ست کردن: [چاوگه ت] نزم کردن؛ زه لیل-
کردن؛ پاپه ستر کردن. (پست کردن)
په ست و بلیند: [ناوه ل ناو] په س و بلیند؛
هه وراز و نشیو؛ چالوچول؛ بهرز و نزم. (پست
و بلند)

په سته که فیشه ک: [ناو] په سته کی که
فیشه کدانی له سهر دروست کراییت.
(چوخه نمه دین با جای خشاب)

په سته وان: [ناو] پسووله ی ئیجازه دان بو
هاتوچو. (اجازه نامه عبور)

په س چوون: [چاوگه ت] به پاشداهاتن؛
نکوول هیان که و تنه دواوه؛ پرووه که می-
چوون؛ دژی پیشر و یشتن. (پس رفتن)

په سدان: [چاوگه ت] (۱) بوپردان. (شکست
دادن) (۲) په س وه دان؛ دانه وه؛ (قهرز دانه وه).
(ادا کردن) (۳) پال پیوه نان و ته س دانی
حه یوانی به رزه. (عقب راندن)

په س سندن: [چاوگه ت] (ف. گیو) په س-
سهن؛ لی سهنده وه؛ نه ستانده وه. (پس
گرفتن)

په سقه ره ول: [ناو] پاشقه ره ول؛ چاو دیری پاش
سپا. (نگهبان عقبه لشکر)
په سنده رده ی: (۱) [چاوگه ت] به دل بوون؛

جیا کردنه وه و بهرگه م کردن. (پسند کردن)
 (۲) (ب) په ژراندن؛ له په رله ماندا یاسا که
 په سهند کړا؛ په ژړدرا. (پذیرفته شده)
 په سکه فتن: [چا وگه، ت] وه پاش که وتن
 که وتنه دواوه. (عقب افتادن)
 په سمار: [ناو بهر] شکایه ت لیکراو. (متشاکي)
 په سن کراو: [ناو، بهر] (۱) په سهند کراو؛ په سن -
 کریاک (پسند شده) (۲) هه لېژ پړاو؛
 هه لېژ پړدراو؛ بهرگه م کراو. (انتخاب شده)
 په س و بلن: [ئاوه لئاو] په ست و بلیند؛
 چالو چول. (پست و بلند)
 په سهر: په سر؛ له پیش؛ په سهر پړی؛
 په سر پړی؛ سی پړوژ له مه و بهر؛ په سر پړار؛
 (پس)
 په سهند: فتن [ناو] په سهند؛ په سن؛ به دل؛
 پاشگر: هه لېژ پړ: جوان په سهند، گهن په سهند،
 دېر په سهند. (پیواژه)
 + په سیسه: [ناو] که په سیسه؛ وردیله به فری
 خر که له سهرمای زوردا دهنک دهنک
 دهباری (پژ)
 په سیله: [ناو] په سیره؛ بهر سیله؛ قوره؛ هال.
 (غوره)
 په سیره مارانه: [ناو] بهر سیله مارانه؛ قوره
 مارانه؛ هاله مارانه. (نوعی غورمو انگور)
 په شتوو: [ناو] خومره؛ ده فری گه وره ی
 کاشی بو ترشیات و موره با تیکردن. (خمره -
 کاشی)
 په شته په شت: [ناو، ت] خولانه وهی مروقی
 بیکاره له کو لنان. (کوچه گردی انسان بیکاره)
 په شته ویوی: [ناو + ئاوه لئاو] له دوا یه ک؛

دوا به دوا؛ درېزه دار؛ ده وامدار؛ (سریال)
 په شک: [ناو] پر شه؛ پر شه ی وردی ئاو؛
 پر شکه؛ پژکه؛ پریشک؛ پژگ. (پشنگ)
 په شکاپیس: [ئاوه لئاو] پر شکه پیس. (ب)
 هرامزاده. بیژوو. (حرامزاده)
 په شلاندن: [چا وگه، ت] پژاندن؛ پر ژاندن؛
 پر شانندن. (پاشاندن)
 په شلین: [چا وگه] پرش و بلاو بوون؛ پاشین؛
 پرشان؛ پرژان. (پاشیدن)
 په شمه: [ناو] رانک؛ پاتولی له بووزو چیکراو.
 (شلوار از شال پشم)
 په شمه نه: [ناو] په سمه نه؛ پاشماوه؛ پاشخوان؛
 له دوا به جیماو. (پسمانده)
 په شهنگ: پیشاههنگ؛ سهرجه له.
 (پیشاهنگ)
 په شیوان: (۱) په شیویان (پریشان شدن)
 (۲) په شیوگه ل. (پریشانان) (په شیواوه له بهر
 بهرچم په شیوان). (نالی)
 په شیواندن: [چا وگه، ت] ئالوز کردن؛ (به هم -
 ریختن)
 په قلی: ته قلی؛ له گه ل؛ پیکموه. (باهم).
 په قمرنج: [ناو] په قهرج؛ دولچه. (سطل)
 په قیان: ته قیان؛ ته قین؛ تره کیان؛ په قین.
 (ترکیدن).
 په کهری: [ناو] غه مگینی؛ وه پرزی؛
 داگیراوی؛ قه لسی. (پکری)
 په لایسکه: [ناو] کرمی ناو گه لای گیا؛
 په له پیسکه. (نوعی کرم آفت گیاه)
 په لاتنه: [ئاوه لئاو] دوا که وته؛ پاشماوی عه قلی.
 (عقب مانده ی ذهنی)

په لاتنه: [ناو] سوال؛ دهست درېژ كړنه وه بڼ
 يارمه تې؛ پارانه وه (خواهش و تمنا)
 په لاتنه مان: [ناو] (ف. گيو) مه جليس؛ كوړ؛
 جيگه ي كوږوونه وه. (انجمن)
 په لار: [ناو] پلار؛ ته شه؛ تانووت؛ داره
 دهست ټيگرتن. (تشر زدن. پرت كړدن
 چو بدست)
 په لاف ساوار: [ناوت] پلاوي ساوار؛
 پلاو پرويش. (پلوي بلفور).
 په لاماردان: [چاوگه ت] پيا هه لپرژان و
 هيرش بڼ برن؛ پهل هاويشتن و به دهست
 گرتن؛ بوچوون و گاز گرتني سه گ.
 (حمله كړدن. گرفتن)
 په لاندن: [چاوگه ت] پهل بو هينان دهست -
 پيدا ساوين؛ دهست ليدان؛ دهست ليخشانندن.
 (دست زدن؛ لمس كړدن)
 په لاويژ: [ناو] پموتي هه لېز و دابه زى (ده -
 ستې) ته سب له قه دم و ويړغه دا؛ نهو ته سپه
 په لاويژي جوانه؛ پهل هاويژ. (رقص پاى
 اسب)
 په لت: [ناو] په لك؛ جوړيک چنار. (نوعى
 چنار)
 په لت: زمان شكان؛ تواناي قسه بريان.
 (قدرت تكلم نماندن)
 په لچفانن: [چاوگه ت] هاپين؛ ورد كړدن؛ جيق
 دهره ينان. (له كړدن. خرد كړدن)
 په لچفين: [چاوگه] فليقانن؛ پليشانندن؛
 ورد كړدن. (له كړدن؛ خرد كړدن)
 په لچموك: [ناو] شهمشه مه كوړم. (خفاش)
 په لخانن: [چاوگه ت] په لخانن؛ پليخانن؛

پان و فلچ كړنه وه. (له كړدن)
 + په لخور: په لخور؛ [ناو] جو ي كوتراو بڼ مه
 و مالت. (جو كوبيده شده)
 + په لخور د: [ناو] خه رماني ته واو ورد كراو و
 گيره كراو. (خرمن خوب كوبيده شده)
 په لڅه: [ناو] پالاخى چووك؛ په لڅه گاميش؛
 به چكه ي گاميش. (گوساله گاميش)
 پهل ديز: [ناو] كه لاي مه يله و تاريك و پشه؛
 (وهك كه لاي پشه په يحانه) پهل ديزه. (برگ
 تيره)
 په لسين: [چاوگه] مه لسين؛ وردوخاشكردن؛
 هاپين. (خرد كړدن؛ پودر كړدن)
 په لشانندن: [چاوگه ت] پليشانندن؛ ويړانكردن.
 (له كړدن؛ ويړان كړدن)
 په لك: [ناو] يي چه رمگ؛ سپيدار؛ پيسته كه ي
 دهرماني زه ردوويه. (درخت تبريزي؛ سپيدار)
 په لكيش: [ناوت] (۱) چاوساخى كوړ؛
 دهسكيشى كوړ. (راهنماى كور) (۲)
 پنگرگر؛ مه قاش؛ ماشه. (انبر)
 په لكين: [چاوگه] گاوكي؛ به چوارپهل
 روپشتن. (چهار دست و پا رفتن)
 پهل لووس: [ناو] قاپ و جگى پهل؛ زور
 لووسكراو. (شتالنگ خيلى سايبده شده)
 پهل له تاسمان کوتان: (۱) (ب) په وتى ياخى -
 بوون؛ كوئنه دهرى. (تمرد) (۲) له خوبايي؛
 به فيز؛ بهر زه فر. (خودخواه) (۳) (ب) ته سپي كه
 په لاويژي جوانه. (كنايه از رقص پاى اسب در
 قدم)
 پهل له ته ستيړه کوتان: پهل له تاسمان کوتانى
 ته سپ. (رقص پاى اسب در حرکت)

پهلم: [ناو] قیز؛ بیژ؛ قین؛ نفرت.

(نفرت) < قیزوبیز بو پروون بوونهوی دژواتا.
پهلوشه: [ناو] گیای کوئوو؛ له بنه‌که‌ی بو
سوتاندن که‌لک وهرده‌گرن. (گیاهی است
که‌ریشه‌اش سوخت زمستانی است)

پهل وەشانندن: [چاوه‌ت، (۱) ده‌ست
وه‌شانندن؛ (کسی رازدن) (۲) مه‌له‌کردن به
ده‌ست؛ (شنا کردن با دست) (۳) په‌له‌کوئی
و پهل‌کوتان. (کورمال کورمال) (۴)
په‌له‌قاژی‌کردن. (دست و پا زدن)

پهل‌هاو‌یشتن: [چاوه‌ت، (۱) ده‌ست و پی
جوول‌اندنه‌وه و پهل‌فپ‌دان له مه‌له‌دا. (شنا
کردن با دست) (۲) ده‌ست به‌رزکردنه‌وی
ئه‌سپ له په‌وتی قه‌ده‌مدا. (رقص اسب با
دست) (۳) ده‌ست دریژی؛ ته‌جاووز کردن.
(دست درازی)

په‌له‌بزووت: (۱) سه‌لکه بزووت؛ سه‌ره‌سووت؛
دار ده‌ست و تیلای سه‌ر سووتاو. (چوب‌دست
سر سوخته) (۲) ده‌ست بزویی. (دست درازی)
په‌له‌پسیاک‌له‌حاله‌تی په‌له‌پسکی‌که‌وتوو؛
وه‌عه‌جه‌له‌که‌وتوو؛ وه‌په‌له‌که‌وتوو؛ به‌له‌زی؛
به‌تالوو‌که‌بووگ؛ به‌په‌له‌پرووزکی. (به‌عجله -
افتاده؛ شتاب‌زدگی)

په‌له‌په‌له: [ئاوه‌ل‌ناو] (۱) گول‌گول؛ (لکه -
لکه) (۲) خال‌خال؛ به‌هاره، کویستانان په‌له
په‌له‌بوون؛ کاژوواژ. (خال‌خال)

په‌له‌پیتکه: [ناو] (۱) نامرازی ته‌قاندنی چه‌کی
گه‌رم؛ په‌له‌پیتکه‌ی تفه‌نگ. (ماشه) (۲)
پلتوک. پته. (تلنگر)

په‌له‌پیتکه وه‌شانندن: [چاوه‌ت، پلتوک

لپ‌دان؛ (ب) پلاره قسه‌تیگرتن؛ ته‌شهر و تانه
و تانووت لپ‌دان. (کنا به‌طعنه‌زدن)

په‌له‌پیسکه: میملی‌گه‌لای دار و گیا
میشووله‌ی توئی گه‌لای دار. (آفت‌برگ و گیاه)
په‌له‌دار: (۱) پنوک‌دار؛ خال‌دار. (خال‌دار) (۲) په‌له
دار؛ دارستانی چکوله. (باغ کوچک)

په‌له‌دار: [ناو] کوته‌دار؛ تیکه دار. (قطعه‌چوب)
په‌له‌دان: [چاوه‌ت، ئه‌هو بارستا
بارانه‌یه‌که‌زه‌وی ده‌خووسینی به‌ئهن‌دازه‌ی
یه‌ک بست و نیو. (بارانی که‌زمین را سیراب
کند)

په‌له‌سوور: [ناو] گیای قومام؛ له کوردستاندا
زوړه‌ده‌رمانی خوین به‌ستی برینه. (ا‌ذخر؛
گورگیا؛ سنبل هندی)

په‌له‌شت‌بهر: [ناوبیک] په‌له‌شت شوړ؛ گه‌مار
لا‌بهر؛ پیسی لا‌بهر. (پلشت‌بهر)

په‌له‌ف‌کی: [ناو] (۱) پهل‌کوتان؛ په‌له‌کوئی؛
بال‌لپ‌دانی مه‌لی سه‌ر‌بر‌او؛ بال‌ه‌ف‌ری. (پرپر
زدن) (۲) پهل‌ف‌ری‌دان و ده‌ست کردنه‌وه.
(مقابله)

په‌له‌که‌رگ: [ناو] داریکه به‌ناوی باوه‌شین.
(درخت بقایج)

په‌له‌ماشی: [ناو] په‌له‌کوئی؛ کویره‌کویر
پرویشتن به‌پهل‌کوتان. (کورمال)

په‌له‌هوورک: [ناو] په‌په‌ی ورد؛ په‌راتوو.
(ورق‌بازی)

په‌له‌ههور: [ناو] تیکه ههور؛ لکه ههور؛
گه‌واله ههور؛ پارچه ههور. (لکه‌ابر)

په‌لیار: [ناو] ئه‌ستوونده‌ک؛ کوئه‌که. (ستون)
په‌لیک: [ناو] هه‌لووک؛ هه‌لویک؛ پلیک.

(الک)

په لیکانی: [ناو] هه لوو کین؛ پلیکانی. (الک
دولک)

په ماو: پاماو: [ناو] ساف کردنی دیواری
گه چکاری کراو به لوکه ی ته. (ساف کردن
گچ کاری پاپنبه تر)

+ په مبلوکی: [ناو] که ره کیفه؛ که پروو. (کپک)
په مگ: [ناو] په مموو. (پنبه)

په موخ: [ناو] (۱) په موغ؛ چپو په مه. (چوب
پنبه) (۲) داریکی نهرمه که په موخی لی-
دروست ده کری. (درخت چوب پنبه)

په موو جار: [ناو] جاری په موو؛ کیلکه ی په موو.
(پنبه زار)

په مووی کیوی: [ناو] په موو کیفی؛ جوړیک
په مووی نه سوچ؛ به پشالگه لی خوشه رنگ و
نهرمه وه. (پنبه کوهی)

په مووی نه سوچ: [ناو] لوکه ی نه سوچ؛
په مه ی نه سوچ؛ لوکه یی که له بهرانبه ر ئاوردا
خوړاگره و ناسووتی. (پنبه نسوز)

+ په ن: [ناو] با؛ نه فه س؛ هه ناسه؛ په نمین:
په نمان؛ باکردن؛ په تکه؛ باوه شین؛ په نه موس:
نه فه س بگره؛ (خه فه به) په نمی؛ بای کرد؛
ماسیا؛ بهم به لگانه ی سهره وه. بو ی هه یه
پهن واتای (با) بدا. (باد؛ نفس)

په نابهریوون: [چاوگه ت] (۱) ژیان له
مهمله که تیکی بیگانه دا به ئیزنی ئو دهوله ته
و په چاوگرتنی یاسای پیویستی
په نابهری. (په نابده بودن) (۲) له دالده ی
که سیک یان دهوله تیکیدابوون. (پنا
هنده بودن)

په نابهری: [ناو] (۱) دالده خوازی؛ کار و په وتی
په نابردن بو دهوله تیکی بیانی به هو ی
کیشه ی سیاسی یا ههرچی. (په نابهدگی)

په نابهری رامیاری: [ناو ت] که سی که به
هو ی خه باتی (سیاسی) و دژایه تی له گه ل
حکومه تی ولاتی خو ی و دژوار بوونی ژیانی،
په نابده باته بهر دهوله تیکی بیانی.
(په نابهنده سیاسی)

په نابهری کوومه لایه تی: [ناو] له بهر تونلوتیژی
و گیروگرتی کوومه لایه تی یان ئایینی یان
نه بوونی هیمنایه تی، په نابردنه بهر ولاتی
بیانی. (په نابهنده اجتماعی)

په نادان: [چاوگه ت] دالده دان؛ جیگاپندان و
خستنه ژیر چاوده یی و دابین کردنی
هیمنایه تی؛ حاواندنه وه. (په نادادن)
په نار: [ناو] چاوگه؛ سه رچاوه؛ کاریز؛ کانی.
(چشمه)

په ناسیله: [ناو] قوزینی خوچه شاردان؛ جیگای
نادیار و نه له بهر چاو. (په ناگاه)

په ناگه: [ناو] (۱) قوزینی نادیار؛ په ناو په سیوو؛
په رگه؛ جیگای په ناگرتن؛ ره به ت؛ په ناگا. (۲)
< ئیورگه. (په ناگاه)

په نامکردن: [چاوگه ت] په نه انکردن؛
شاردنه وه؛ نادیار کردن؛ په نام له گوپینی (په-
نهانی) فارسییه وه هاتووه به لام له ره سته دا وه-
ک (په نامکردن و په نامه کی زیاتر به کارده-
بری. (په نهان کردن)

په ناهینان: [چاوگه ت] په رژین خوازی؛ هاتن
و داوای پاراستن کردن؛ هاتنه بهر دالده ی
پارپزهر. (په نابآوردن)

پهنج چاوگه ی هوښ: <پهنج چاوگه ی هه-
ست

پهنج چاوگه ی هه ست: (ف گيو) پينج
چاوگه ی هوښ؛ پينج هيڙي: (۱- بيستن ۲-
بوټو نكردن ۳- ههستي ده ست ليځ شانندن.
(په لاندن) ۴- چيژتن ۵- ديتن) (حواس-
پنجگانه)

په نجه دري: [ناو] پينج درگايي؛ ژوور يكي هه-
راو بووه له بيناي قه ديميدا، به پينج دهركي
دوو تاييه وه. (پنجدری)

پهنج روږي عومر: دنيا پهنج و دوو روږيكه،
نيشاره يه به پينج روږ ژيان و دوو روږي
هاتن و روښتن. (پنج روزه عمر)

پهنج گه نچ: (۱) < پهنج چاوگه ی
هه ست. (۲) ناوی کتيپه کاني نيزامي
گه نجه ووی (خه مسه ی نيزامي)
يه. (خمسه نظامی)

په نجوله: [ناو] (۱) په نجه ی چكوله.
(پنجه كوچك) (۲) پوو كاوول؛ چه مو له:
(پنجه باز دست، روبكسي گرفتن بعلامت تنفر) (۳)
په نجه ی حه يواني درنډم (ناخن و پنجه درندگان)
په نجوله ژهن: [ناو] گيا په نجه؛ له كور دستاندا
زوړه و گيا (خاوينی) يشي پيډه لين. (كف
مريم)

په نجه بوگس: فد: [ناو] جي؛ په نجه ی كانزا كه
له دهستي ده كهن بو مشت وه شانندن له
شه ږدا. (پنجه بوگس)

په نجه ته لايي (ب) كار جوان (پنجه طلايي)
په نجه دال: [ناو] گياي (گول ټارام) يشي پي
ده لين كه بو خه نازيل و چاو قوولكه (بلفه ته،

تاعوون) باشه. (ماميران)

په نجه كه له: [ناو] تليامه زن؛ قامكه گه وړه؛
كه له موست؛ تيلامه زن؛ نهنگووسه گه وړم.
(انگشت شصت)

په نجه گيا: [ناو] (ف. گيا) تاقه گول؛ گوليكي -
پر پره ږه بو زيبكه ی دهموچاو باشه (گل-
صدتومانی)

په نجه موږ: [ناو] قامك به ژير نوو سراهو دا نان
له جياتي واوږ. (انگشت زدن)

په نجه موږ كردن: [چاوگه، ت] (۱) په ژراندن؛
قه بوول كردن. كنايه (قبول كردن؛ پذيرفتن)
(۲) قامك پيانان له باتي تيمزا (واوږ) (انگشت
زدن)

په نجه نه خشين: [ئاوه لئاو + ناو] (۱) (ب)
كه سيك كه ده ست په نځين و هونه رهنديي.
(هنرمند) (۲) ټافره تي په نجه نه خش كراو
به خه ند؛ (دوی چاو به سورمه و په نجه
نه خشينم دهوی) (هيمن). (په نجه نقش ونگار
دار)

په نجه وانه: [ناو] (۱) ده ستكيش. (دستكش)
(۲) جوړيک ده ستكيشي چه رمي كه دروينه-
وانان له كاتي دروينه كردندا، له بهر ډرك و
دال له ده ستيان ده كرد. (نوعی دستكش درو)
په نجه وانه ی بوگس: [ناو، ت] ده ستكيشيكي
نهرم كه له چه رم دروست ده كړي و ناوه كه-
ي به شتيكي نهرم ده ناخن بو كيپه ركيي
بوگس، (شه ږه مشت) (دستكش بوگس)

په نجه هه لپيكان: [چاوگه، ت] قامكي دوو
ده ست له يه ك قوفل كردن يا گريډان (ب)
مات دانishtن. (نجه قفل كردن)

په نجه ی: [ناو] (۱) له قولا په بهره و خوار به قامکی پاوه (پنجه پا) (۲) قامکی پانگشت پا)

په نجه ی تار: [ناو] (۱) جیگای راگرتی شه ش (گوښی) پیچی کوک کردنی تار که سیمی تی پوډه چی و ده پیچری؛ له دهسته بهره و ژووری تار. (پنجه تار) (۲) چیژنیکی کوونی ئیرانیانه (عیدباستانی ایرانیان) پیچنه ی تار.

په نجه ی ک: [ئاوه لئاو] له پیچ به ش به شی (یک پنجم)

په نجه ر: اند؛ فد: [ئاوه لئاو] (۱) حاله تی ته گهری بادهر چوو: (۲) (ب) په کهر؛ جاپز؛ دهسه وسان (پنچر)

په نچه رگر: [ناو، بک] وهستاییک که په نچه ری لاستیکی ته گهر چاک ده کا. (پنچر گیر)

په نچه رگرتن: [چاوگه ت] کاروره وتی گرتنی - کوونی تیوی ته گهری لاستیکی. (پنچر گیری)

په نچه ری: فد: [ناو، بهرهمی چاوگه] حاله تی په نچه ربوون؛ کون بوون و بادهر چوونی ته - گهری سه یاره (پنچری)

+ په نډیدان: [چاوگه ت] کردنه په ند؛ کاری به سهردا هینان که بیته دهرسی ته ممی بوونی خووی و دیتران. (بلا بسر آوردن)

په ند وهرگرتن: [چاوگه ت] (۱) له گوئی گرتنی ناموزگاری. (۲) ته ممی بوون و نه زموون وهرگرتن (پند گرفتن)

په نزهار: [ئاوه لئاو] شله ژاو؛ په شوکاو. (هول؛ آشفته)

په نس: اند؛ فد: [ناو] (۱) ماشه ی گچله، له

مووچین گه وره تر. (۲) گیره (پنس)

په نسی کاغه ز: [ناو، ت] گیره ی کاغه ز، که دهسته ییک کاغه ز ده گری. (پنس کاغذ)

په نسی نه شته رکاری: [ناو، ت] گیره و ماشه ییک که له (کارډوژه) نه شته رکاریدا به کارډیت. (پنس جراحی)

په نکه: هیند؛ فد: [ناو] په ن: وانا (با) په نکه باوه شین؛ واژهن؛ باژهن؛ نامرازی فینک کردنه وهی کاره بایی. (پنکه)

په نکه ی دیواری: [ناو، ت] (۱) په نکه ییک که به دیواردا هه لده واسریت. (پنکه دیواری) (۲) هه روا په نکه ی میچی؛ که ئاو یزان ده کری به میچه وه. (پنکه سقفی)

په نگانندن: [چاوگه ت] راوه ستاندن؛ راگرتن؛ ماتل کردن. (متوقف کردن)

په نگرگر: [ناو] ماشه؛ مقاش؛ نامرازیکی کانزای دوو لقانه یه سکلی ئاوری پیده گرن. (منقاش)

په نگره نه ستیره: [ناو] گول نه ستیره؛ کر میکی بالداره له تاریکیدا ده دهره وشیته وه (کرم شب تاب)

په نگزین: [چاوگه،] هه لبه زینه وهی هه ر شت که به ته وژم به عه رزدا بدری؛ وه ک به رزه وه بوونی توپی یاری؛ هه لسانه وه. (بلند شدن)

په نگوئن: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] په له وه ریکی ره ش و سپیه و ناتوانی هه لفریت، له ناوچه ی ساردی جه مسهری باشووری گوئی زه ویدا ده زی. (پنگوئن)

په نکه پیش: [ناو] پیش خوار دنه وه؛ قین و رک خوار دنه وه؛ بهر توو په یی گرتن. (خود خوری)

پهنگه مووس: [ناو] (۱) په نه مووسی یه ک
جاری: خهوی یه کجاری (ب) مردن. (مردن)
(۲) باکردن: په منین؛ ماسین. (باد کردن)
په نگهین: (۱) بافیشکردن؛ خو هه لمسان
(ب) فیز؛ دهمار. (تکبر) (۲) پونگ خواردنه وهی
ناو. (راکد شدن و برگشتن و جمع شدن آب)
په نمای: [چاوکه] هه لماسین؛ باکردن. (باد
کردن)
په نمایان: [چاوگه ت] هه لماسین؛ باکردن.
(باد کردن)
په نوموونی: [ناو] سینه پالوو. (زاتالریه)
په نه زانای: [چاوگه ت] پیزانین؛ په بیی بردن.
(پی بردن)
په نه که و ته ی: [چاوگه ت] لیکالان؛ پیکه وتن؛
لی جوان بوون. (برازنده)
په نیره: [ناو] گیای توله که؛ توله کی؛ تولک؛
قه ره توره؛ نانه حاجیله؛ په نیرو که؛ نانی حاجی -
له قلهق؛ کولیره چه وره؛ په په چه ور؛
په پکه چه ور؛ گیانانه شان؛ که له سه قز و
مه هاباد و شنو زوره. (پنیرک)
په نیره بوون: [چاوگه ت] (۱) کاتی دانی ده غل
شیره ی تی دی و هیشتا رهق نه بووه. (نیم
رسیده دانه غله) (۲) به ردی نه رمی ناو زاور
که هیشتا رهق نه بووه؛ خواردنی شووتی له
خورینی چاره ی نه و نه خوشینه یه. (سنگ
صفرای سفت نشده)
په نیری پاستوریزه: [ناو] په نیری که له ده فری
سهر به سته دا هه لیده گرن و شیر که ی
پاستوریزه کراوه. (پنیر پاستوریزه)
په نیری پیتزا: [ناو ت] جوریک په نیره

ده یکه نه نیو پیتزا و خوراکي جور به جور. (پنیر
پیتزا)
په نیری خيگه: [ناو ت] وه ک په نیری کووپه
وايه به لام ده یکه نه ناو خيگه وه (پوس په نیر).
(پنیر خیک)
په نیری سه لک: [ناو ت] دواي هه وین کردنی
شیر؛ ده یگوشن و له بیچی گونه هه ویر
خری ده که ن و هه لیده گرن له ناوه که ی
خویدا، یا له ناو و خویدا. (پنیر خرد نشده)
په نیری کووپه: [ناو] په نیری چه ره؛ په نیری
سه لک ورد ده که ن و له چه ره دا به نه ییم
دای ده گرنه وه و له ژیر خاکدا ده یشارنه وه تا
پاییز. (پنیر داخل کوزه کوچک سفال)
په وچی: پوکي؛ بویی؛ له به رنه وه؛ نه را؛
له به رنه مه. (برای اینکه)
په وکی: په وچی؛ پوکي؛ په وکی؛ نه را. بویی؛
له به رنه وه. (برای اینکه)
په وینه: [ناو] په وینه؛ پاوانه. (خلخال مچ پا)
+ په هتن: [چاوگه] پانکردنه وه؛ پیزان.
(پهن کردن)
په هقان: ناگاداری لاشانی له شکر؛ ئیشکچی
لاپالی له شکر. (پهلودار)
په هله وان په مبی: پالوان په موو؛ (ب)
مروقی زلی بی هونه ری ترسه نوک. (پهلوان
پمبه)
په هناوه ر: فد: [ناوه لئاو] (ف. مشه) پاناتی و
فرهی. (په ناو ر)
+ په ی: فد: [ناو] (۱) ره گوریشال و چه قی
گوشت. (۲) رشته ی هه ست پیکردن له
له شدا. (۳) دوو سهری ماسوولکه. (۴) بناغی

دیوار. (پی) (۵) بو؛ نه؛ پهی چیش؛
بوچی. (چرا)

پهیاغ: [ناو] تیل؛ داردهستی قهوی. (چماق)
+ پهی پهی: [ناو] لئاو + بهند [پهیتا پهیتا؛ له
سهریه ک؛ پاتکردنه وهی له سهریه ک. (پی
دری)

په یجو؛ [ناو، بک] په یجو؛ شوین هه لگر؛
شوینگیر؛ په یدو؛ (پیگیر)

پهی چیش؛ بوچی؛ نه؛ راجه؛ نه؛ رای چی. (چرا)
په یخام کیان: [ناو، بک] په یغام نیتر. (پیغام
فرستنده)

په یدو؛ [ناو، بک] په یجو؛ په یجو؛ په یخواز.
(پیگیر)

پهی دیوار: [ناو، ت] خهنده کی دیوار.
(فونداسیون. خندق دیوار)

په یروون: [ناو] پیروزه. (فیروزه)
په یزو؛ [ناو، بک] په یجو؛ شوین هه لگر؛ شوین -
گیر. (پیگیر)

په یقاندن: [چاوگه، ت] قسه پیگردن؛
وه قسه هیئان. (بحرف آوردن)

+ په یک: [ناو] (۱) پیک؛ جوړیک
نیسکان. (۲) پرتهو نیسکانه له تراو. (پیک)

+ په یکان: فند [ناو] (۱) سهره تیر؛ (۲) ناوی -
سیاره ییکی ئیرانییه. (پیکان)

په یکانه: [ناو] په یکان؛ نیشاندانی رویشتن بو
شوینی له راستای نیشانه ی ← دا سهره تیر.
(فلش)

په یکهر: [ناو] به دمن و نه دما؛ له ش؛ پهری
په یکهر، غوول په یکهر. (پیکر)

په یکهر به ندی: [ناو، ت] (کوژی په یکهر

تاشیه) گه لاله گرتن و سه قامگیر کردنی
پازگه لی سهره تایی که مرسته ییک، یان
تا پو ییک پیش نه جمای ورده کاری.
(پیکربندی)

په یکه رتاشی: [به ره می چاوگه] کاری
دروستکردنی تا پو؛ کوته ل تاشی. (پیکر
تراشی)

په یکهنی: [ناو] رموتی پهی کهندن؛ بن دیوار
دانه وه؛ خهنده قی دیوار دانه وه. (که له پاشان
به بهرد و چیمه تنو پری ده که نه وه) نیمرو
باوه فونداسیون پیده لین. (خندق کندن)

په یگر: [ناو] لئاو په یجو؛ په یجو؛ دهره دوا؛
شوینگیر؛ دواگه؛ به دوا د گه؛ په یدو؛ به دوا ی
کاریکا چوون؛ به دوا ی کاری که وتن. (پیگیر)

په یگری: [ناو] به ره می چاوگه [کاری په یگر
بوون و به دوا د چوون و په یدو؛ (پیگیری)

په ی گیلان: [چاوگه، ت] په یجو؛ به دوا د
گه؛ ران؛ توژینه وه؛ بوگه ران. (تحقیق)

په ی لینان: < قاب هاویزی ولاخ. (پا بهم
زدن در راه رفتن)

په ی مان: فند (۱) بو مان؛ په ریمان. (برای
ما) (۲) په ی مان؛ به دوا ماندا. (پی ما؛ دنبال

ما) (۳) په ی مان؛ قهول و قهرار. (پیمان)

په یمانه: فند [ناو] (۱) په یک؛ پیک؛ پیاله ی
شهراب خوار دنه وه. (پیمانه) (۲) کیله؛ ثایره.

(پیمانه اندازه گیری)
په یمانی ناشتی: فند [ناو، ت] به لین بو

راگرتنی شهر یا ته واک کردنی حاله تی شهر؛
په یمانی بهین خوشی. (پیمان صلح)

په یمانی دوستی: [ناو، ت] (۱) به لینی برایه تی

له بهین چهند نه فهردا. (۲) به لینی دوو یا چهند لاینه بو بهر قهرار بوونی دوستایه تی و ئار و گوڤری فهره ننگ و توجار هت و ڤامیاری و ئابووری له بهینی دمو له ت گه لدا. (پیمانی دوستی)

پیاو دهی؛ پیا بهسه: (پیاو بهسه). (مرد)
پیا: پییدا؛ بهئهوذا؛ بهوا؛ بهئهوا؛ نامه که ی
پیا بنیره: نامه که ی پیذا بنیره. (بوسيله او)
پیا بوون: [چاوگه، ت] دابه زین؛ په یا بوون؛
پیاده بوون. (پیاده شدن)

ناوا ږوښتن؛ تيوهچوون. (گذشتن از توى چيزى)
 + پياز: فند: [ناو] (۱) پيازى كه وكه ب؛ پيازى؛
 زهغهفران؛ سهلكى هه رگياييك كه وهك
 پيواز وایي؛ (۲) بنى موو: پيازى موو. (پياز)
 + پياز ډاككرن: [چاوگهت] فرميسك داهه-
 راندن؛ (ب) گريان و دلسوزى بهرپايى (پياز
 ډاك كرن)
 پيازچه: [ناو] پيازى چووك كه له گهل
 ساقه ته كه پيدا هه لږده كه ندرېت بو خواردن؛
 ته په پياز به سهلكه وه. (پيازچه)
 پياز كه كولې: [ناو] پياز همارانه. (پياز كوهى)
 پياز هگوله: [ناو] گياى پيازى ورج؛ پيازى
 هورچ؛ بو نه خوشينى پرخولهى دوانزه گري
 به كه لكه. (سورنجان. گل حضرتى)
 پياسرپن: [چاوگهت] پياساوين؛ قوپره كهى
 پياسرپى: قوپرى تيوه دا؛ قوپراوى كرد
 (آلوده كردن ډاگل)
 پياقى: (۱) پياوه تى؛ پياوى؛ مهردى (۲) مهر-
 دانه گى؛ جواميرى؛ ميرخاسى. (مردانگى)
 پياكه وتن: [چاوگهت] (۱) به سهر شه ره كه دا
 كه وتم؛ ټاگام له و ميوانيه نه بوو پياكه وتم؛
 كه وتن به سهر دا. (روى چيزى اقتادن
 اتفاقا وارد شدن) (۲) به سهر مال و مير اتدا
 كه وتن. (مال و دارايى بكسى رسپلن)
 پيا گه ښتن: [چاوگهت] (۱) خوگه ياندن؛ له
 ناخرى شهودا پياگه ښتم و هاتمه دلاوته كه.
 (رسپلن) (۲) به كه سيكدا راگه ښتن و ټاگا
 ليوون و چاوډيرى كردن. (رسيدگى) (۳)
 بهشى ههمووان كردن. (بهمه رسپلن)

پيا گه يين: [چاوگهت] (۱) چاوډيرى و
 ټاگاليوون. (رسيدگى) (۲) بهشى ههمووان-
 كردن. (بهمه رسپلن) (۳) فريا كه وتن. (بموقع
 رسپلن)
 پياگى: [ناو] پياوى؛ پياوه تى؛ جواميرى؛
 (مردانگى)
 پيال: [ناو] پيال. (پيال)
 پيام: [ناو] په يام؛ په يغام؛ ډاسپارده. (پيغام)
 پيانو: ټيتاليد؛ فرد؛ اند؛ فند: [ناو] پيانوو؛
 جوړيک كه ره ستهى موسيقايه. (پيانو)
 + پيانووسان: [چاوگهت] گرتنى نه خوشى؛
 قوڅه ره شه پيانووسا؛ پيالكان؛ تووشهاتن؛
 تووشبوون. (دامنگير شدن)
 + پياو: [ناو] زورجار واتاى مروف به خووه
 ده گري، (له ته مومزى چرډا پياو سهرى ليده-
 شيوى) واتا: ټينسان سهرى ليده شيوى.
 (انسان)
 پياو ما قوول: (۱) پياوى به پروومهت و
 به حورمهت. (مرد معقول) (۲) پريش سپى و
 قسه زانې گوند و شار. (ريش سفيد)
 پياوى كارى نه بوون: (ب) له ده ست نه هاتن؛
 شياوى كردنى كارى نه بوون. (مرد كارى
 نبودن)
 پياها تن: [چاوگهت] (۱) به توندى لومه كردن
 و سهر كوڼه كردن و به زم پيگپران و به سهر
 داهاتن؛ (سرزنش كردن) (۲) په يتا په يتا مال
 ليدان و پياها تنى تانجى له نچير. (نزديك
 شدن پشت سر هم تازى به شكار) پيداها تن؛
 جوگه كه م ډاك كړدوه ته وه بو ټاو پياها تن.
 (گذشتن) (۴) به گزدا چوون. (حمله)

ویر خاشکردن)

+ پیا هه لکالان: [چاوه‌ت] توو ره بوون و دوعا و نزا لیکردن. (عصبانی شدن و نفرین کردن)

پیا هه لگوتن: [چاوه‌ت] تاریف کردن له شایدا به‌گورانی و شیعر؛ په‌سنددان؛ تاریف-کردن. (تعریف)

+ پی‌بران: [چاوه‌ت] (۱) حاله‌تی پاپرین له جیگاییک و سه‌ر لینه‌دان؛ پی‌برین؛ نامووشونه‌کردن. (پا بریدن از جایی) (۲) وه‌به‌رکه‌وتن؛ پی‌بران. (سهم رسیدن)

پی‌ژاردن: [چاوه‌ت] (۱) شماردنی شتی به که‌سیکی‌تر (۲) قهرمبووی زهره‌ر و زیان پی‌کردنه‌وه. (۱) وادار به‌شمردن؛ ۲. تاوان گرفتن)

پی‌ووکی: [ناو] پی‌ووکی؛ پاک‌کردنه‌وه‌ی بووک بو مالی باوک؛ باوه‌خون. (اولین مهمانی عروسی در منزل پدری)

پی‌به‌ده‌ما بردن: [چاوه‌ت] قول‌په‌به‌ده‌ما بردن؛ وه‌ک سه‌گ گاز له قول‌په‌گرتن؛ (ب) بی‌حیایی و شه‌پروشی. کنایه (پاچه‌گاز گرفتن)

پی‌به‌عه‌رزوه‌به‌ند نه‌بوون: (ب) زور خوش‌حال و خوش‌کهیف له‌گه‌یشتنی خه‌به‌ریکی خوش‌یان رووداو‌یک. کنایه (پا روی زمین بند نبودن)

پی‌ه‌قوونه: [ناو] (ف. ب) جوریک بالنده‌ی قه‌راخ‌ناو. (پنج جورن) (۱) پی‌به‌قوونه‌ی سه‌ر به‌کلاوه. (کشیم بزرگ) (۲) پی‌به‌قوونه‌ی ی‌چووک. (کشیم کوچک) (۳) پی‌به‌قوونه‌ی

شاخدار. (کشیم گوش‌دراز) (۴) پی‌به‌قوونه‌ی گه‌ردن په‌ش. (کشیم گردن سیاه) (۵) پی‌به‌قوونه‌ی گه‌ردن سوور؛ که‌لایان زور له پاش له‌شیانه‌وه‌یه و له ژیر ئاودا بینه‌یان زوره. (کشیم گردن سرخ)

پی‌پاراستن: [چاوه‌ت] پا به‌سه‌ردا نه‌نان؛ (ب) هو‌شیار بوون بو به‌ژیر پاوه‌نه‌کردن. (پرهیز از یادداشتن)

پی‌پان: پاپان؛ پی‌زل. (پابزرگوین) پی‌یرکی: [ناو] خول به‌سه‌ر خودا کردنی فرنده؛ چینه‌کردنی مه‌ل له‌خولدا؛ پی‌پره. (چینه‌کردن در خاک)

پی‌وک: [ناو] شووشه‌ی تراش؛ کریستال. (کریستال)

پی‌په‌تی: [ئاوه‌لناو] پی‌خاوس؛ (ب) ئاسمان لیف؛ به‌ره‌للا؛ گده و گوده. (پا برهنه) پی‌په‌رخ: [ناو] ده‌لاک؛ کیسه‌کیش. (دلاک).

پی‌ه‌ست: [ئاوه‌لناو] پی‌خوست؛ پامال. (پامال) + پیت: فد؛ [ناو] ده‌فری ته‌نه‌که؛ ده‌فری نه‌وت تی‌کردن؛ ته‌نه‌که‌ی نه‌وت؛ چه‌له‌نگ؛ ده‌فری حه‌له‌بی؛ بانکه‌ی ته‌نه‌که. (پیت)

پی‌تا په‌ریگه؟؛ پی‌تا په‌ریوه؟ پی‌تا په‌ریوه؟ (ب) جنوکه‌ت پی‌اهه‌له‌په‌ریوه؟ شیت بوو پیت؟ (دیوانه‌شده‌ای)

پی‌تاس: [ئاوه‌لناو] تووکی سه‌ر وه‌ریو؛ سه‌ری بی‌موو؛ تاس؛ هه‌ویز. (طاس)

پی‌تاک: [ناو] پووره هه‌نگ؛ شانک؛ خلیف؛ قوونوو. (تجمع زنبور عسل؛ شانه‌کندو)

پی‌تاک‌دان: [چاوه‌ت] یارمه‌تی کردن؛ نه-

رکی مالی (پوولی) نه دا کردن (کمک کردن).
 پیتاندن: [چاوه،ت] بهر که تدار کردن؛ خه نی-
 کردن؛ به پیتکردن؛ دهوله مهنه کردن؛ وه ک
 پیتاندنی ئوړانیوم. (غنی سازی)
 پیتفی: پیوست. (لازم)
 + پیتگ: [ناو] شه نگه بی؛ شوړه بی. (بید
 مجنون)
 پیته زک: [ناو] بهر هره چال؛ یه خچال؛ کونه بهر فر.
 (یخچال) مهبه ست (سه لاجه) نییه
 پیتیک: (۱) [ناو] یه ک پیت له نه ل فو بی.
 (یک حرف) (۲) توژی؛ که می. (کمی) (۳)
 یه ک چه له نگ؛ یه ک چه له بی. (یک
 حلی) (۴) [ئاوه لئاو] پاکز؛ پاک؛ خاوین؛
 ته میس. (پاک؛ تمیز)
 پیجامه: [ناو] لیباسی ته نکى نیومال؛ پیژامه.
 (پیژما)
 پیجی: (۱) [ناو] جیگه ی پی (۲) کاتیکی-
 که م چر که ییک؛ دمی. (جای پال حظه ای)
 + پیچ: (۱) [پاشگر] هر شتیک که
 تیده نالیت. موس پیچ؛ پایچ؛ مه چه ک پیچ؛
 مل پیچ؛ (پیچ) (۲) [ناو] چه پ. (پیچ)
 + پیچ: [ناو] (۱) چه پ. (پیچ) (۲) ناراست؛ خوار؛
 لار. (کج) (۳) ژان و ئیشی سک. (درد
 شکم) (۴) (ب) فرو قیل؛ زور به پیچ. (حیله) (۵)
 خول؛ سوور. (پیچ)
 پیچاف: [ناو] هه نیه؛ نیوچاوان. (پیشانی)
 پیچافک: [ناو] قوولکه ی چاو؛ کالانی چاو؛
 قایلکی چاو؛ قووته ی چه می. (حدقه)
 پیچال: [ناو] (۱) که سیک که له پای چال دایه،
 له کایه ی چالیندا. (پای چال) (۲) چالی ژیر

سندان له ناسنگه ریدا. (گودزیر سندان)
 + پیچان: [چاوه گه] (۱) پیچاندن؛
 شیوان؛ شیواندن؛ (سه رلی) شیواندن به پرسى
 زور لی کردن؛ به لیپرسینی زور ته نگاو کردن.
 (پیچاندن) (۲) تی ئالان؛ به دهوردا
 ئالاندن. (پیچیدن) (۳) لادان له ری؛ وهر سووران
 و پیچان به لای چه پ یان راستدا.
 (پیچیدن) (۴) سهری پیچ بادان. (پیچ دادن)
 + پیچانه وه: [چاوه گه،ت] (ب) به ستنی
 دهر که ی ریخراویک و تیکدانی بیسات؛
 پیچانه وه؛ ناشبه تال پیکردن؛ بار پیچانه وه
 (پیچیدن)
 پیچ بادر: [ناو] جه مبادهر (پیچگوستی)
 + پی چرا: (۱) [ناو] بهر زاییک که چرای له سهر
 داد منریت؛ پایه ی چرا. (جا و
 پایه چراغ) (۲) [ئاوه لئاو] (ب) به مروقی
 کورته بالآ ده لین. (کنایی کوتول) (۳) پاره ییک
 که قومار بازان به خاوهن قومار خانه ی
 ددهن. (شیتیل) (۴) پیچرا؛ پیچراوه؛ ئالآ؛ ئالیا؛
 ئالوزرا. (پیچ پیچرا؛ پینالآ)
 (پیچیده شد) (۵) توووشبوون؛ نه خوشینم
 پیاپیچرا. (دچار شدن)
 پیچک: (ف. گیا) [ناو] گیای لوووشه
 له کوردستاندا باوه دهیکه ن به دوخه وا؛ دژی
 کرمی ریخوله یه. (کرمی ناسکاریس و
 کرمه ک) (والک)
 + پیچکردنه وه: [چاوه گه،ت] (۱) (ب)
 قسه گوړین و بادان بو سهر مهبه ستنکی
 دی. (پیچاندن صحبت) (۲) لادان به لای
 راست یا چه پ له ریگادا. (پیچیدن از راه) (۳)

جهر شلگردنه وه يا دهرهينان. (باز کردن يا
 شل کردن پیچ) (۴) میز له سهر گردنه وه.
 (پیچ و عمامه از سر باز کردن)
 پیچ و تاو: [ناو، ت] (۱) پیچ و باو؛ پیچ و قه منج؛
 پیچ و خول؛ ئالقه ئالقه بوونی زولف. (پیچ و
 تاب) (۲) به ناز و خو بادان به پښگادا روښتن.
 (پیچ و تاب)
 پیچوز؛ پچوز؛ خودا حافیزی؛ به دوعا.
 (خدا حافظ)
 پیچوقه منج: [ناو، ت] (۱) (ب) فرو فیل
 (حیل) (۲) لار و له نجه. (قرو غمره) (۳) پیچی
 له سهریه کی کو لآن و چوم و... (پیچ در پیچ)
 پیچوواندن: [چاوگه، ت] (۱) ویچوواندن؛ پی-
 شوبهاندن (تشبیه کردن) (۲) له پ کردن؛ لاواز
 کردن؛ (لاغر کردن)
 + پیچوون: [چاوگه، ت] (۱) له زیوون؛ لاواز
 بوون؛ (لاغر شدن) (۲) درمگ کردن؛
 له میوانی زوری پیچوو؛ وه درمگ کهوت (دیر
 کردن)
 پیچه: [ناو] گیای نه رمیلی. له کتییی (ته قویم
 لئبدان) دا هاتوو که بو دل و جورته ت
 پهیدا کردن باندوری هدیه و باسی ده کا له
 شه پی ئه سکه ندهر له ناوچه ی پیرانشاردا
 سهر بازه کانی کورد به خواردنی پیچه
 چاکتریان شه ده کرد؛ ئه ویش هو ی ماکیکی
 وه ک (پیکرو توکسین) ه که جورته ت زیاد
 ده کا. (سداب)
 پیچه ک: [ناو] (۱) ههر شت که بیته هو ی
 پیچ دان وه ک پیچه کی گوریس له بار
 کردندا، پارچه داریکی کورته که گوریسی

پی تونه ده که ن. (پیچک) (۲) ههر شت که
 پیچری به دوری شتیک تردا. (پیچک)
 پیچه ک دان: [چاوگه، ت] شته ک دان؛ شه-
 داندن؛ پیچاندنه وه. (ب) دهست بهستن و
 پامالین و بردن. (گلوله پیچ کردن و بردن)
 پیچنه: [ناو] ده سرازه؛ په تیکه پان بو
 پیچانه وه ی مندال له بیشکه دا. (قنناق پیچ
 گهواره)
 پیچله: [ناو] موور گه گیا؛ موور وه گیا؛
 له عیلاجی شه کهر مزدا که لکی هدیه. (گل
 لادن)
 پیذافسین: [چاوگه، ت] سووار بودن و جووت
 بوونی فرنده. (چسیدن پرنده)
 پیذاف: [ناو] ته له؛ داو؛ ته پکه. (تله؛ دام)
 + پی داگرتن: [چاوگه، ت] (۱) شتیک له سهر
 په فحه و بهر زایی پی هینانه خوار. (پالین
 آوردن چیزی توسط کسی) (۲) پال له سهر
 پاشباره دانان به نهیم بو زیاتر چه قینی
 گاسن. (با فشار دادن انتهای خیش) (۳) پی
 چه قانندن و سوور بوون له سهر مه بهستی.
 (پافشاری) (۴) پیذاگرتن؛ بهرگ و مه-
 لافه (چه رچه ف) به سهر سهرین و دوشه-
 کداگرتن. (ملافه و جلد کردن)
 پیذال: فرد؛ اند؛ فذ: [ناو] جیگای پی له سهر
 دانانی به ریپی شوفیری سهر یاره؛ پیذالی گاز،
 پیذالی تورمز، پیذالی کلاج. (پدال)
 پیذانان: [چاوگه، ت] (۱) پی دانان؛ پی دانانه
 سهر بهر دهباز؛ ددان پیذانان؛ پالینان.
 (پا گذاشتن) راست گفتن (۲) به که سیک
 دو پانندن. (باختن) (۳) ددان ئیشه به دهوا

پیدانان ئیشی ناشکی؛ (له سهردانان) و
 پیوه چه سپاندن؛ (گذاشتن روی) (۴) گۆزه
 پی دانانه عهرز. (اجباراً کوزه اش را زمین
 گذاشتن)

پیداهینان؛ [چاوگه،ت] پیاساوین و لیخستن؛
 په لاندن؛ (سائیدن روی چیزی) (۲) نهو
 لقه داره ی پی داهینا؛ پی دانهواند. (به کسی خم
 کردن) (۳) قره سهر به شانه داهینان. (مو
 شانه کردن) (۴) شتی به که سیک هه لگرتن و
 پی هینان. (آوردن چیزی بوسیله کسی دیگر)
 (۵) موور یا تهخته برینه وه به که سیک یان
 به شتیک؛ به مشار داره که ی پی داهینا؛
 (چوب را با ازمبریدن توسط کسی، یا چیزی)

پی پازی بوون؛ [چاوگه،ت] پیخوشبوون؛
 په سن کردن و په ژراندن. (به چیزی راضی
 بوون)

پی پراگه یاندن؛ [چاوگه،ت] ئاگادار کردنه وه و
 خه بهر پی گه یاندن. (خبری به کسی رساندن)
 پی پراگه یشتن؛ [چاوگه،ت] پی پراگه یین؛
 چاودیری کردن و خزمه ت کردن. (رسیدگی
 کردن)

پی پراگه یین؛ [چاوگه،ت] خه بهر پییده؛
 ئاگادار کهر. (آگاه کننده)

پیران کردن؛ [چاوگه،ت] (۱) دل بووردنه وه.
 (بیهوش شدن) (۲) مناله که پیرانی کردوه له
 بهر گریریانی زور رهش و شین
 هه لگه پاوه (بیحال شدن) (۳) مه زره قه که
 پیرانی کردوه له جیی خووی واتوند ده خو-
 لیته وه واده زانی ویستاهه (خیلی با سرعت درجا
 چرخیدن)

پیرزال؛ [ناو] (۱) گیای یازفاک. (گیاهیست
 مدر) (۲) (ب) زنی زور پیری قیلهباز. (پیرزال)
 پیرسیکتیف؛ [ناو] دهسته وازه ی نیگار گهریه؛
 قولایی وینه نیشاندان له وینه کیشیدا.
 (پرسیکتیو)

پیرگ؛ [ناو] پیری؛ پیشواز؛ پیشباز. (پیشواز)
 پیرگیا؛ [ناو] گیای ویشن؛ بوعلیلاجی
 پیوه سیری و دومه ل باشه. (اگیرترکی. وج)
 پیرگین؛ (۱) شتی پیری. (پریروزی) (۲) بهرگین؛
 تووشی به کربوون و به کردیتن. (بهمر سیدن)
 پیرماما؛ [ناو] پیری زنی بهرمامان؛ که کاری-
 کوومه کبه مندال بوونی ژنانیان گرتبوه نه ستو
 له هه ورامانی کوندا؛ په زاج. (مامای پیر)
 پیروپاتال؛ [ناو،ت] حه یوان و زینده مالی پیرو
 لاکه فته؛ پیر و پاتال. (دامهای اهلی پیر) (۳)
 به سووک باسی کوومه لی پیر کردن؛ (پیر و
 پاتال)

پیروو؛ ناوی مەملە که تیکه. (کشور پرو)
 پیرووت؛ [ئاوه لئاو + ناو] پیخاوس؛ لاق پرووت؛
 بیکهوش. (یابره نه)

پیره زال؛ [ناو] (۱) په نیری له ناو پوند
 سووره وه بوو (پیر سرخ شده) (۲) (ب)
 پیری زنی زور هان. (پیر زال)

پیره ژنه؛ [ناو] گیای زوفا؛ زلفان؛ بو تهنگه
 نه فەسی باشه. (زوفا)

+ پیره که مو؛ [ئاوه لئاو] (ف. مشه) به
 نه زموون. به ئاروین؛ شاره زا؛ چرپاندی. جه-
 پباندی. (باتجربه)

پیپره و؛ [ناو] (۱) جیگای پیپرویین. (مسیر) (۲)
 شوین که ووتوو؛ به شوینداچوو. (پیرو) (۳) یاسا؛

پر وگړام؛ بهرنامه. (برنامه)

پیړه وکه: [ناو] منډال که داره داره ده کا و
فیږی پیکار وېشتن ده بی. (یادگرفتن راهرفتن -
بچه).

پیریزنی دوزږاو: [کینایی] یا لوټی عنهنتر توپیو.
(ب) که سی ده لاین که په ژاره و خه می زوړبی له
بهر زهره و نه هامه تی گران و دهسته و نه زو
و زوړ خه مبار دانیشتی. (کنایه از درد و غم
زیاد از رویدادی ناگوار)

پیری موغان: [ناو] گه وړه پیایو ثایینی
زه رده شتی. (پیرمغان)

پیز: فرد؛ فد: ناوی یه که ی نه ندازه گرتنی
ته وژم بهرانیهر به ۱۰۰۰ پاسکال. (پیز)

پیژان: [ناو له ناو] (ب) نه مه کناس؛ قه در
شناس. (قدر شناس؛ باوفا)

+ پیزل: [ناو] گیاه کوپال؛ بهر که ی له بیچمی
هیله که چوله که یه و دړ کاوییه گه لا پان و
ژاراوییه، دوو که لی بهر که ی بو کوشتنی
(هوورک) میکروب باشه. (تاتوره)

پیژو: [ناو] یه که ی پاره ی ولاتانی؛ کوپا،
میکزیک ئارژانتین، شیلی، کولومبیا، و
نوروگوای. (پزو)

پیژوک: [ناو] پیژوک؛ پیفوک؛ پیژگ.
(گیاه یست پیاز دار و خوردنی)

پیژان: [چا وگه ت] پیژتن؛ پیژان؛ په هتن؛
له قالبیدان؛ پانکرده و و شکل پیدان. (پهن
کردن؛ قالب زدن)

پیژکه: [ناو] پیژک؛ پیژکه؛ میژووله. (پشه)

پیژکه: [ناو] جیگای پیژان. (جای پهن کردن و
قالب زدن)

پیژنا: [ناو له ناو] پیژوو. (قبلی)

پیژوکی: [ناو] گیای پیژوک؛ پووشه ک.
(جوقاسم؛ زعفران وحشی؛ پوشک)

پیست و ئیسقان مان: (ب) زوړ له پولاواز
بوون. (پوست و استخوان ماندن)

پیسته: [ناو] که ول؛ پوس؛ ئیسار؛ پیستی
هه رچه یوانی که به ناوی حه یوانه که یه و
دهناسری. (پوست)

پیسته ی خاو: که ولی خوش نه کراو. (پوست
دباغی نشده)

پیسته ی که مانچه: پیستی که به سهر
که مانچه دا ده کیشری؛ هه روه ا پیسته ی
(تار، زمر، (دومبه ک)، ده هول، ده ف، دا

یره و قانون و تار باس. (پوست کمانچه)
پیستی ناو له مه: [ناو] پیستی که به تاریدا
ده گرن، پیستی ناو له می که مانگیکی مایی
بو زاین که دایده مالن و بو تار خوشی ده که ن.
(پوست بره تودلی)

پی سړی: پی سړ بوون؛ پی ته زین؛ پی قه رمین؛
له ده س دانی هه سستی پی. (بی حس شدن پا).
پی سړین: [چا وگه ت] به شتی پاککرده و؛ به -
که سیک پاککرده و. (وسیله ی ستردن). پی
سړین؛ پاککرده و ی پا (ستردن و پاک کردن
پا)

پی سوز: [ناو له ناو] پی سول؛ (لام) به (ری)
ده گوړ پت له هیندی ناوچه دا وه ک (مار)
واتا (مال) پی سول واتا، پی سور، پی که وش و
پی خاوس؛ واتا (پای که وشه) و که وش ی نییه؛
پایه تی. (پایرهنه)

پی سونه: (۱) پاسونه؛ پاسراوی (ب) پا به په رده.

(پای مرغابی) (۲) پاسه‌نه؛ پاسه‌ن؛ وایه.
(اینطور است)
پیسوور: [ناو] قه‌تاره چیا؛ زنجیره‌چیا.
(سلسله‌جبال. سلسله‌کوه) (۲) جوریک یاری
په‌رانتو؛ پاسوور (پاسور)
پسه ی خاراو: [ناو،ت] پیسته‌ی خوش‌کراو.
(پوست دباغی شده)
+ پیشان: (۱) [چاوگه] برژان له گهرمای بی
شوله‌دا. (کفیدن) (۲) نشان؛ حاله‌تی به‌رچاو
خستن و نشان‌دان. (نشان)
+ پیشاندن: [چاوگه،ت] (۱) برژاندن به
گهرمای بی گرد؛ به‌هی به‌بوولی گهرم
برژاندن. (کفیدن) (۲) ده‌نگی به‌ردانه‌وه‌ی
نه‌فه‌سی گامیش و نه‌ه‌ه‌نگ؛ پیشانندن.
(صدای نفس بیرون دادن گاو میش و نه‌نگ)
پیشانده‌ر: [ناو،بک] نشانده‌دا؛ به‌رچاو‌خه‌ر.
(نشان‌دهنده)
پیشانی: [ناو] نیو چاوان؛ هه‌نیه (پیشانیم
هه‌وه‌س زانووش جازمه‌ن، ته‌عزیم جه‌ناب
پیری لازمه‌ن). «هه‌وله‌وی» (پیشانی)
پیشباز: [ناو] پیشواز؛ به‌پیری‌هه‌و‌چوون
(پیشواز)
پیشبرکی: [ناو] کی‌برکی؛ مله؛ ململانی.
(مسابقه)
پیشبه‌ر: [ناو] جوریک یاری په‌رانتو که هه‌ر
کسه‌س دوو ده‌ستی به‌ردموه
سه‌رکه‌وتووه. (پیشبر)
پیش به‌ره‌لا: [ئاوه‌لناو] (۱) بی‌سه‌رگری و
به‌رگری؛ به‌ره‌ره‌لا. (بیمانه و آزاد) (۲) به‌ر
ئاواله؛ به‌ره‌ره‌لا؛ پیش‌نه‌گیراو. (جلوباز)

پیشبه‌ستن: [چاوگه،ت] به‌رگرتن؛ به‌رلیگرتن؛
رپگه‌لیگرتن؛ به‌ره‌له‌ستبوون. (جلو گرفتن)
+ پیشبه‌ند: [ناو] (۱) ره‌وتی به‌ستنه‌وه‌ی
ده‌ستی چاره‌وی. (عمل بستن دست
ستور) (۲) په‌ت یا زنجیری ده‌ست پییه‌ستنی
چاره‌وه‌ی. (زنجیر دست بستن) (۳) به‌روانکه؛
به‌ره‌له‌لینه؛ به‌رانپیل پارچه قوماشیکه به‌ر
سینگ و پیشه‌وه‌ی له‌ش داده‌پوشی. سه-
دریبه. (پیشبند)
پیشبه‌ر: [ناو] (۱) له‌پیشدا بازده‌دا یا ده‌په‌ریت.
(پرنده‌نفر اول). (۲) پاسووری که زور‌بوونی
په‌ره‌کانیش په‌چاو ده‌گیری. (پاسورپیشبرگ)
پیشبه‌رده: [ناو] کورته‌شانوی پیش ده‌ستیکی
شانو؛ زیاتر بی‌لادانی په‌رده‌ی شانو له
پیشه‌وه‌ی په‌رده‌دا ده‌کری. (پیش پرده)
پیش پیش: (۱) [به‌ند] پیشتر له ده‌ستیکی
کاری؛ له‌پیشدا؛ به‌له‌وا. (۲) زور پیش؛
پیشه‌کی. (پیش پیش)
پیشتر: [ئاوه‌لناو] له‌مه‌وه‌ره؛ به‌رووتر؛ به‌رت‌ر.
(پیشتر) (۲) نزدیکتر. (نزدیکتر) (۳) پیشکه تیت‌ر؛
پیشکه‌وتووتر. (جلوتر)
+ پیش‌خستن: [چاوگه،ت] (۱) زووتر ده‌ست
به‌کاری کردن؛ سه‌فه‌ره‌که‌م دوو روژ پیش-
خست؛ (۲) خستنه به‌ره‌وه‌ی که‌سیک و له
پشت سه‌ریه‌وه‌ی رویشتن. (جلو انداختن)
پیش‌خواردنه‌وه: [چاوگه،ت] بین (بین، بیهن)-
راگرتن؛ مان‌گرتن؛ خو‌خواردنه‌وه؛ رک و
قین‌راگرتن؛ په‌نگه‌پیش (خودخوری و
عصبانیت در درون نگهداشتن)
پیش‌خوراک: [ناو] خواردنه‌مه‌نی سارد وه‌ک؛

زه لاتِه (سالاد) و سه وزی و خه یارماست
(دوغرمه) که پیش له خوراک خواردن ده-
خوری (پیش غذا)

+ پیشخور: (۱) [ناو] پیشدهستی؛ ده ورپی
به رده ست له سه رسفره. (پیشدهستی) (۲) [به-
رهمی چاوگه] حالته تی له پیش به رهم هاتن
و وهختی پیگه یشتنی داهات ده ست به
کاری فروشتنی کردن، (پیشدهستی)

پیشدا: (۱) پیشه وه؛ پیشدا که تی؛ پیشکه وتوو.
(۲) پابنیو پیشدا؛ پابنی پیدا؛ (رویش) (۳) له
پیشدا وانهبوو؛ له بهووریدا؛ له
پابسووردوودا. (قبل از این) (۴) پیی دا؛ دای-
پی دای پیی؛ بهئویدا. (باو داد)

پیشدار: [ناو] پیره؛ پیشه نگ؛ سه رجه له.
(جلودار)

پیش زان: [ناو] زانی پیش زانی مندا ل بوون.
(پیش درد)

پیشده ست: [ناو] (ف مشه) ناماده؛ به رته مر؛
به رده ست. (وردست)

پیش ژماره: [ناو] په قه می (پیشه وهی) ته له-
فونی هه رولات و هه رشار؛ کوډ. (کد)

پیش شهرت: پیش مه رج؛ من ناماده م
وتوو یزی له گه لدا بکه م به لام پیش شهرتم
ئه وه یه ته نیا سه باره ت به داهاتوو قسه
بکه ین. (پیش شرط)

پیش فاکتور: فذ: [ناو] وه رگرتنی نوو سراهه-
ییک بو قیমে ت دیار یکردن؛ (پرسینی) پاده-
ی قیমে تی که لوپهل له چهن د فروشیار به
نوو سراهه. (پیش فاکتور)

پیشه پیشق: [دهنگه ناو] پیشکه پیشک؛ دهنگی

لووتی گامیش (صدای بینی گاو میش)
پیشه ده م: فذ: [ناو] (۱) له پیش هه مواندا
ناماده بوون بو ده ستییکی کاری. (۲)
چه شکین؛ له نوو سینی چیروکی دریز
(رومان) دا ماموستا فه تاحی ئه میری له بوکان
پیشه دم بووه. (پیشقدم)

پیشک: [ناوبک] پیشخ؛ کپ یاریک که
به سه له م ده کپی؛ پیش (ناماده بوون) ی به-
رهم ده یکه پیت. (پیش خر)

پیشکوهو: [دهنگه ناو] زور پیشکین به دهنگی
له قاقا که متر؛ تریق وهو: (زیاد خندیدن)
پیشکه فت: (۱) [پابورووی پیشکه وتن] که وته
پیشه وه؛ پیشکه وت (جلو افتاد) (۲) [چاوگه ی
کور تکرای پیشکه فتن] کار و په وتی
پیشکه وتنی کاری. (پیشرفت)

پیشکی: هاو له گرتوو؛ گوروی (تابله گرفته)
پیشکیلک: [ناو] به رای هه ر شت؛ پیشایی؛
به راهی؛ قه لاویز؛ قه ره ولی پیش له-
شکر. (جلودار؛ رهنما)

پیشگایله: [ناو] به رگایله؛ فرنده ییکی
چووک که له کاتی جووت کردندا له سه ر
خه تی جووت به دوا ی کرمدا ده گه پی. (اسم
پرنده ای کوچک)

پیشگو: [ناو] به راوردی پروودا ده کا و له
پیش پرووداندا ده یدر کینیت. (پیشگو)

پیشگو تن: [چاوگه ت] (۱) سه ره تا بو کینی
نوو سین. (پیشگفتار؛ دیباچه) (۲) کاری
درکاندنی پیشگو. (اظهارات پیشگو)

پی شلک: [ئاوه ناو] پی خک؛ پی گران؛
پاقورس. (تبل در رامرفتن)

بی شلکرن: [چاوگه،ت] (۱) هیواشتر روشتن.
[آرامتر رفتن] (۲) پی شلکرن؛ پی فشکردن؛
بی جووړ کردن؛ لی ته ستاندن به زور. (گرفتن؛
اخ کردن)

پیشمال: [ناو] هموشه؛ هه سار. حیاط)
پیشمان: [ناو] همام چوونی نه وهل جاری
ژنی زه یسان. (اول حمام زانو)
+ پیشمه رگه: [ناو] گیان فیدا؛ فیدایی؛ (ب)
سه ربار. (سرباز؛ فدایی)
پیشنیاد: [ناو] پیشنیار؛ پیشنیهاد؛ پیشنیاز.
(پیشنهاد)

پیشور: (۱) نامرازی پیشتن؛ وهک سابوون و
سپون و پیکا؛ پنه شوړ. (عامل شستن)
(۲) پی شوړ؛ که ره سته ی شووشتی پا
وهک (به رده پاشور) (سنگ پا)
پیشه: فد [ناو] (۱) شول؛ شوغل؛ کارئیش؛
(۲) پاشگر نوک هونه رپیشه، سته م پیشه.
(پیشه)

+ پیشه: (۱) چهقاله و ناوکی په قی میوه.
(هسته) (۲) له بهرمهویه؛ له یاریدا له-
پیشه (پیش است) (۳) پیته تی؛ پیشه ن. (نزد
اوست) (۴) ئیسقان (استخوان)
پیشها ت: [ناو] به سه رها ت؛ پروداو؛ هاتنه ری.
(پیشامد)

پیشه سهر: [ناو] (۱) ئیسقانی که لله سهر؛ پوژم؛
پوژمین. (جمجمه) (۲) < پیشه سهره.
پیشه سهره: [ناو] خشل و گولنگی بهرمهوی
لاره پیچ؛ یان خشلی سهرمهوی
همنیه (زیور جلوسر
پیشه ن: بهوه؛ پیته تی؛ پیته تی؛ پیوهیه تی (هه-)

رچی بوینوون شیوهی تو پیشه ن، دل وهه-
تیه تی هه سهره تدا کیشه ن) (پیش اوست؛
به همراه دارد)

پیشیاگ: پیشاو؛ پیشیاو. (کفیده)
پی فیروون: [چاوگه،ت] (۱)

ده سه مو کردن و پام کردن؛ به که سیگ
فیروون و کاری به سهر هینان؛ (پی در پی
بسر کسی بلا آوردن) (۲) ده ست هه لنه گرتن
له که س یا جیگایی؛ ژاندارمه به و گونده
فیرووه هه موو روژی دی (راه جائیرا
یاد گرفتن) (۳) من به و نه سپه فیرو سوار ی
بووم؛ به و نه سپه فیرووم سوار ی بکه م (با آن
یاد گرفتن)

پی فیر کردن: [چاوگه،ت] (۱) فیرو شوینی یا
کاری کردن. (یاد دادن و آشنا کردن به جا یا
کاری) (۲) به جیگاییک یان به که سیکی تر
فیرو کردن؛ رینمونی کردن و پیکا پیشاندان.
(پای کسی را بجایی باز کردن)
پیفی: < پوهله کاری.

پیقیان: [ئاوه لئاو] پیویست؛ زهروور؛ هه-
وجه. (ضرور؛ لازم)

پیفک: [ناو] پیوانه؛ عه یاره؛ کیله؛ سه نگی
ترازوو؛ پیوه ره. (وزنه؛ پیمان؛ معیار)
پیقیایی: [ئاوه لئاو] پیویستی؛ زهرووری.
(ضروری)

پیک: فرد؛ فد: [ناو] (۱) خالیکی په شی سهر
په په ی په راتنوی یاری. (۲) پیق؛ جیکه نه؛
جیده م له زوپ نادا. (جا دهنی سرنا) (۳) نویلی-
به رد شکین (میله سنگ شکن) (۴) کور
تکراوه ی پیک نیک. (مختصر شده پیک)

نیک)

+ پیکان: [چاوگه] (۱) (ب) دوزینه وی واتا؛
تیکه یشتن له مبه ست؛ له ئامانج دان، (زدن)
به خال سیاه؛ درک کردن (۲) به ستن؛ سف
پیکان: سف به ستن؛ سف پیک هیئان؛ سف
دروست کردن. (بستن) (۳) [پور دووی چاوگه]
پیکیان؛ نه نگاوتیان. (به هدف زدند) (۴) به-
ستیان؛ سف پیکان؛ سف هیان پیکا؛ سف هیان به-
ست (بستند)

پیکاهاتن: [چاوگه، ت] (۱) پیکداهاتن؛ به
دهور یه کدا هاتن؛ نهو پوره ههنگه ئالوزاوه
هه پیکادین. (شلوخی و آشفگی) (۲)
پیکداهاتن؛ له یه ک روپوون؛ پیکدادان.
(جنگ کردن)

پیکچوواندن: [چاوگه، ت] ویچوواندن؛ به یه ک
شو بهاندن. (بهم تشبیه کردن)

پیکر: [بهند] تیکر؛ هه موو پیکهوه. (همگی)
پیکراو: [ناوبهر] (۱) نهنگاوتیه؛ نهنگیوراو.
(مورد اصابت قرار گرفته) (۲) پی کراو؛
که سیک که کاریکیان پی-
کراییت. (مجبور بکاری شده) (۳) واوا پیکراو؛
کاری خراب به سه رهاوو؛ نه تک کراو؛ نابروو
نه ماو. (بسر آمده)

+ پیکردن: [چاوگه، ت] (۱) له غاوه که به
دهمی ناکا؛ پی ناکا؛ که وشه که ت به پی
کردی؟ جه ره که به مو ره که ناکا؛ به نه ندازه ی
نییه؛ (به چیزی خوردن؛ اندازمبون) (۲)
سه گ به حدوشه پیکردن. (بلابه سر
آوردن) (۳) کاری به زور به که سیک
کردن. (وادار به انجام کاری کردن) (۴) چرا و

ئاگر هه لکردن؛ داگیر ساندن؛ چرا پی کردن.
(مشتعل کردن)

پیکفه: [بهند] پیکهوه؛ به یه که وه (با هم)
پیکگرتن: [چاوگه، ت] هه لسه نگاندن و
به راوه ردی چاکی و خراپی یا سووکی و
قورسی دوو شت پیکه وه کردن؛ به رانبهر دان.
(مقایسه)

پیکوز: [ناو] به ریا خستنی گیا و کای وشک
له ناو کوژی به رخ و بیچوودا. (گیاه خشکه زیر
پای بزغاله و بره پهن کردن در آغل)
پیکو: (۱) [ناو] سمکول؛ پیکول؛ پیکول سم-
برزمین سائیدن (۲) [بهند] پیکه وه؛ به یه که-
وم (با هم)

+ پیکهاتن: [چاوگه، ت] سازدان؛ دروستبوون؛
ریککه وتن؛ نه م کاره پیکنای؛ دروستنایی.
(درست شدن؛ موافق شدن)

پیکهاتوو: (۱) [ناوبهر] دروستبوو؛ نه م شته له
سی به ش پیکهاتوو؛ له سی به ش دروست
بووه (درست شدن؛ تشکیل شدن) (۲)
موعامه له که یان پیکهاتوو؛ سازیان هاتوو؛
ریککه وتووون. (توافق کرده) (۳) ناشت
بوونه ته وه؛ پیکهاتووون (هاتگن) و ناشتیان
بوونه ته وه؛ کوک بوون (بووگن)؛ سازاون. (آشتی
کرده اند)

پیکه نوک: [ناو] جه فهنگ؛ حه نه ک؛ نوکه؛
قسه ی گالتیه؛ کو میدی؛ پیکه نین هیئهر؛
شانوی پیکه نوک؛ شانوی کو میدی. (جوک.
کمدی)

پیکه وتن: [چاوگه، ت] (۱) پیکه فتن؛ لی-
کالانه وه؛ لی جوان بوون؛ نهو کراسه ت

پیناکه وی: لیت جوان نییه، لیتناکالیته وه.
 (برازنده بودن) (۲) چاک و به مو فابوون؛
 سازگاری؛ نهو دهرمانه م پیناکه وی؛
 (سازگاری) (۳) هه ل ره خسان؛ پیکه وتن؛
 پاکه وتن. (ته گهر وا پئی بکه وی بیمه وه، پیم
 خوشه. (پیش آمدن)

+ پیکه وه نان: [چاوگه ت] (ب) مال-
 کو کورنده وه؛ پاره کو کورنده وه؛ پوول فره پیکی
 پیکه و نیاه: پوولیکی زوری کو کورنده وه؛
 پاره نیانه سهریه ک. (مال اندوختن)
 نهو کچه جیازیکی زوری پیکه وه ناوه. (فراهم
 کردن و جمع کردن)
 پیکهینان: [چاوگه ت] ساز کردن؛ دروست کردن؛
 چیکردن. (درست کردن)

پیکیاگ: < پیکراو (مورد اصابت واقع شده)
 پیکیان: (۱) [چاوگه] نهنگیوران؛ پیکران (مورد
 هدف قرار گرفتن) (۲) پیکایان؛ به ستیان؛
 سه فیان پیکا؛ (سه ف پیکیان؛ سه فیان
 به ست). (صف بستند) (۳) هوئراو؛ هوئراوه؛
 (پیکایای تای دهر د ریشه ی خه م گولنگ). »
 مه وله وی. « (برشته کشیده شده)

پیکیاپی: [ناو] پیکراوی؛ لیدراوی. (مورد
 هدف واقع شده).
 پیکاف: [ناو] پینگاف؛ هه نگاو؛ قه ده م؛
 شه قاو. (قدم؛ گام)

پی گران: [چاوگه ت] [ناو] (۱) < پاگران؛
 پا قوورس. (۲) قه ده م شه پ. (بنقدم) (۳) (ب)
 زنی ناوس. (کنایه زن حامله). پیگران بوون؛
 له لادژوار؛ (۳) له لاگران بوون؛ دژی لا هه-
 رزان بوون؛ (برای کسی، دشوار)

پیگرتن: [چاوگه ت] (۱) (ب) فی ری

ریگا رویشتن بوون. (راهرفتن آموختن). (۲)
 پی گرتن؛ له زوراندا پای حریف گرتن، لاق
 گرتن. (زیر گرفتن در کشتی) (۳) دامه زران؛
 سه قامگیر بوون. (برپاشدن. پاکرفتن) (۴) مه-
 جیوور به گرتنی شتی کردن. (مجبور کردن به-
 گرفتن) (۵) به هانه پیگرتن. (بهانه گرفتن)
 پی گروک: [ناو] تله؛ داو؛ ته پکه؛ بالان؛ پاگر.
 (تله)

پیگروک: [ناو] کهره سته ی شت -
 پیگرتن. (وسیله گرفتن اشیا)
 پی گولوله: [ناو] پا قورس؛ پی شلک؛
 پاگران له ریگا رویشتن. (تنبل در راه رفتن)
 پیگمه: فرد؛ فد: ناوی هه ندی خه لکی رهش
 پوستالی؛ کورته بالای پوپه له ک (سهر و قز
 لوول) ی نه فریقا. (پیگمه)

پیگه ییک: [ناو] پیگه یشتوو؛ پیگه ییو؛
 بارهاتوو؛ گه وره ببوو، گه ییو؛ گه وره بووگ.
 (بزرگ شده؛ رسیده)

پیگی ره: [ناو] پاهوله؛ پاگیره؛ گیره ی به پی؛
 گیره کردن به ره شه ولاخ. (خرمنکوبی با پا)
 پیلاف: [ناو] پیلاو؛ کهوش؛ پاپوش. (کفش)
 پیلاف چیکه ر: [ناو] [ناو، بک] که وشدروو؛
 پیلاو چیکه ر. (کفش)

پیلامز: [ناو] (۱) حقه پیلاو؛ پاره ی کهوش
 کرینی کاسبکار که خاوه ن کار دهیدا.
 (هزینه کفش) (۲) کاله درانه؛ پالامز؛ مزی
 به ریگادا رویشتن؛ کری پیگا. (حق القدم)
 پیلانکه ر: (ب) پاسپارده ی مالی زاوا بو مالی
 بووک پیش زه ماوه مند. (قاصد قبل از عروسی)

از خانه داماد به خانه ی عروس)
 پیل پر: [ئاوه لئاو] ده سېر؛ قولېر؛ فیله باز.
 (کلامبردار)
 پیل پیلوک: [ئاوه لئاو] پر به رزونه وی؛ شه پو لدار؛
 پر شه پو ل؛ چالوچول (مواج)
 پیلچوک: [ناو] شه پو ل. (موج)
 پیلوت: [ناو] (۱) یه کهم قاتی خانوو که زیاتر
 بو گاراج و مو توب خانه ی شو فاژ و ههمار
 به کار دی. (پیلوت) (۲) شه معه ک (مو مه ک) ی -
 که رهسته ی گازی؛ مو مه ک. (پیلوت)
 پیلووی چاو قورس بوون: (ب) خه و زاینه چاو؛
 خه و آلو بوون؛ خه وهاتن. (خواب آلود شدن)
 پی له په بین دان: [چاوگه ت] (ب) بیکار
 سوور انه وه. کنایه (بیکار گشتن)
 پی له جی: [ئاوه لئاو] پابه رجا؛ راهه ستاو؛ قایم
 (مقاوم)
 پیله خوړ: [ناو] که له سمه؛ که لوو ه سمه؛ کرمی -
 نوک؛ هار په. (کرم آفت نخود)
 پی لیخستن: [چاوگه ت] (۱) ساوینه وه له
 زیر پندا. (له کردن زیر پا) (۲) (ب) پا
 نانه سه رگوناح و چاو پوشی کردن. (کنایه از
 چشم پوشی) (۳) مه جبوور کردن به -
 لیخستن (مجبور به ساییدن کردن)
 پی لینان: [چاوگه ت] (۱) راستی
 قسه در کاندن؛ دان پیدانان؛ پاینانان. (اعتراف
 کردن) (۲) پیخوست کردن و پا به سه ردا
 دانان (پا روی چیزی گذاشتن) (۳) به پا
 سیلان. (مشت و مال با پا) (۴) پیلینان؛
 چیشت به ناشپه ز لینان؛ ناشپه زی پیکردن.
 (وادار کردن به آشپزی)

پی لیداکرتن: [چاوگه ت] (۱) پی داگری کردن؛
 سوور بوون له سه ر مه به ست و ئیسراری
 زور کردن. (یکسی اصرار کردن) (۲) قورسای
 خستنه سه ر پاشباره و دهنده له جووت
 (شیوپرین) (۳) فشار آوردن به خیش با پا (۳)
 قورسای خستنه سه ر هر شت به پا (ب)
 زور گازدان و پا له سه ر پیدالی گازی سه یاره -
 داگرتن. (با پافشار دادن)
 + پیم: (۱) [ناو] پیوو؛ ییق؛ چه وری ناو زگ.
 (پیه) (۲) [ئاوه لئاو] لکاو پیم؛ به پیم؛ پیم بده،
 بده پیم؛ بده پیم. (بمن) (۳) < ئیشیل. (پیم)
 پیمردن: [چاوگه ت] شه و شته که ده بیته
 هو ی مردن. (با چیزی مردن)
 پیمزک: [ناو] کری پی؛ پامز. (حق القدم)
 پیمه له: [ناو] پامه له؛ مه له کردن به پا. (شنا با
 پا)
 پیمر د: [ناو] عزیز پیل. (عزرائیل)
 + پیناسه: [ناو] به لگه ی ناساندن؛ سچیل؛
 ناسنامه. (مدرک شناسایی)
 پینج پالو: بیچمیک که خاوه نی پینج گو شه و
 پینج پالو بییت. (پنج ضلعی)
 پینج په ر: [ناو] له بیچمی شه ستیره ی پنج
 گو شه. (پنج پر) هر شت که پینج په ر ی
 هه بییت (هر چیزی دارای پنج پر)
 پینج تمه نی: [ناو] له ئیراندا شه سکه ناس بوو که
 شه مر و بووه ته قهره پوولی کانزایی پنج تومانی
 پینج چاوگه ی دل: (ف گیو) < پنج چاوگه ی
 هه ست.
 پینج چاوگه ی هو ش: (ف. گیو) < په نج
 چاوگه ی هه ست.

پنجشهمه شه: [ناو] شه وی پیش له پژی
 هه ینی. (پنجشنبه شب) شه وی جومعه. (شب-
 جمعه)

پنجشهمه: [ناو] پنجشهمه پژی دوی
 چوارشهمه و پیش هه ینی. (پنجشنبه)
 پنج فهرزه: [ناو] پنج فهرزان. (ب) پنج کاتی
 نوژ کردن. (کنایه از پنج وقت نماز در روز)
 پنج گا: مه قامیکی ناوازی ئیرانی. (پنجگاه و
 راست پنجگاه)

پنج گوشه: [ناو] بیجمیکی پنج قوزین و
 پنج پالو. (پنج ضلعی)
 پنج گهنج: [ناو] پنج گهنجینه. (۱) ناوی
 کتیبه کانی نیزامی گهنجه وی (خه مسه وی
 نیزامی). (پنج گنج) (۲) (پنج چاوگی
 هه ست.

پنج له تیفه: له غیرفاندا له تایف یا پنج له تیفه
 نه و پنج جیگایه ن که له دهروندا نووری
 خودایان ده که ویته سهر. ۱، دل ۲، روج
 ۳، سهر ۴، خه فی ۵، نه خفا. (پنج لطیفه)
 پنججوم: [ناو] پنججهم؛ خاوه نی پله و
 پایه ی پنج. (پنجم)

پنججه ی تار: پنج پژی هه وه لی به هار، (له
 سالی که بیسه ده بیته شهش روج). که هه ر
 پژ له سهر مانگی حساب ده که ن له پژ
 ژمیردا؛ تا پنج مانگی نه وه لی سال. (پنج روز
 اضافی سال از ۳۶۰ روز اول سال)
 پندقه: [ناو] کرپی ههنگوین که له کهندوودا
 ده مینیه وه. (اشغال عسل در کندو) پینکی: فد:
 [ناو] پینه کی؛ پینوکی؛ خه والووی؛ خه-

وه نووچکه بردنه وه؛ حاله تی وه نه وزدان. (خواب
 آلودگی)

+ پینواندن: [چاوگه ت] (۱) پی نیشاندان
 (نشان کسی دادن) (۲) مه جیوور کردن به
 نیشاندانی شتی. (مجبور به نیشاندان) (۳) (ب)
 جه زای ئاکار دیتن؛ (ب) جه زای کاری خراب
 به سهر هینان؛ سهر که پیته ده نوینم واتا
 پیتی ده پژم نیشانتی ده دم؛ خودا سویندی
 دروی پینواند؛ نیشانی دل (انتقام و جزای
 بدی نشان دادن)

+ پینه: [ناو] پورگ؛ پینه ی ده ست و پی به
 هو ی کاری زور یا پیاسه ی زورم وه؛ تو یخیکی
 رهق له پاش توقله کردن له بهری ده ست یا
 قامکی پا پیکدی. (پینه)

پین هافیز: [ناو] بیک + ناو [ناو] پین هاویژ؛
 جووته وه شین؛ شه مبوز. (جفتک انداز)
 پین مزان: [ناو] ناو سپله؛ ناسو پاس؛ بی نه مه ک.
 (ناسپاس)

پینه هه لئه گرتن: [چاوگه ت] (۱) کووتال
 یاکه وشیک، هینده ی پینه لیدراییت جیگای
 نه بیته بو پینه ی دیکه، یا زور پوواییت. (از
 بس پینه شده جای پینه نداشتن) (۲) (ب)
 که سی هینده ریسوایی ئاشکرای بارهینایی
 به هیچ کلوجی نه شاردریته وه. (کسی که اینقدر
 مرتکب جرم شده باشد که نشود آن را پوشاند)
 پی وابوون: [چاوگه ت] وازانین؛
 واهه سترکردن؛ گومان کردن؛ پنه زانای.
 (گمان کردن)

پیوار: [ناو] ناو پیوار؛ ون؛ نه له بهر چاو؛ بزر؛

بهرزه. (ناپیدا و گم)

+ پیواز: سه‌لکی هه‌رگیای سه‌لکدار. (پياز)
+ پیوانی به‌رزه‌پیو: [ناو] پیوانی قه‌لاچن؛ له
دارمال زیاتر. (بیشتر از مالامال)
پیویل‌په‌ش: (۱) [ئاوه‌لئاو] بیفه‌پ؛ نه‌حس؛ (۲)
[ناو] قاچوقول‌په‌ش. (منحوس)
پیوره: فرد؛ فد: [ناو] نه‌خوشینی چلک‌کردن و
ماسین و ئیشانی پووک. (پیوره)
پیوشوین: سالخ؛ نیشانه‌ی له جیگاییک
بوون؛ سو‌راغ. (سراغ)
پی‌وه‌به‌ر پی‌دان: [چاوگه‌ت] پاشقول‌دان.
(لنگ‌کردن)
پیوه‌تلیان: [چاوگه‌ت] تیوه‌تلان؛ تیوه‌گلان
تووش‌بوون و گیروده‌ی پروداوی‌بوون.
(درگیر شدن)
پیوه‌ته‌قیان: [چاوگه‌ت] (ب) لی‌دان و
هه‌لشاخیان (کتک زدن؛ برخورد)
+ پیوه‌دان: [چاوگه‌ت] (۱) توپه‌له‌قور
پیوه‌دان؛ قوربه دیوار‌دادان؛ نان پیوه‌دان به
تەندووردا، چه‌سپاندنی‌نان به تەندووردا.
(چسپاندن) (۲) جزوو لی‌دانی هه‌نگ؛ مارپیوه-
دان. (نیش زدن) (۳) به‌ستن؛ داخستن؛ ژمنن؛
ده‌رکه پیوه‌دان (بستن)
پیوه‌دران: [چاوگه‌ت] داخران. (بسته‌شدن)
پیوه‌رووان: [چاوگه‌ت] (۱) جووت‌بوونی
سپلوت. (جفتگیری سگ و روباه و گرگ) (۲)
گرس‌ان و سه‌وز بوونی لکی
پیوه‌ند (موتوربه) کراوی دار و دره‌خت. (گرفتن
پیوند)

پیوه‌ره: [ناو] (۱) داره داره کردنی مندال.
(تاتی تاتی بچه) (۲) دوبه‌ری وینجه. (آخرین
بر یونجه) (۳) کیله؛ پیوانه؛ په‌یمان-ه.
(پیمان‌ه) (۴) به‌یه‌که‌وه؛ پیک‌را. (با هم)
پیوه‌ره‌بینای: [چاوگه‌ت] پیوه‌به‌ستن. (بستن
به چیزی)

+ پیوه‌کردن: [چاوگه‌ت] (۱) تووشی به‌لای
خراب‌کردن؛ (۲) (ب) به‌شوفاری به‌گرتن‌دان
و به داوه‌وه‌دان؛ به داوه‌وه‌کردن. (به‌دام بلا
انداختن) (۳) هه‌لبه‌ستنی مووروو؛ مووروو به
پیسمانه‌وه‌کردن. (برشته کشیدن دانه‌های
خرزه)

+ پیوه‌ن: (۱) له‌گه‌ل ده‌ست دی؛ ده‌ست و
پیوه‌ن؛ تا‌ق‌می خزمه‌تکاره‌کان؛ که‌سانی
به‌رده‌ست. (نزدیکان. خدمتکاران) (۲)
پیوه‌یه‌تی؛ بیان‌ه‌وه‌یه؛ پیش‌هن؛ (بالای ئالای
شه‌نگ سه‌د به‌لای پیوه‌ن) (مه‌وله‌وی)
(همراه‌دارد)

+ پیوه‌نان: [چاوگه‌ت] (۱) لکاندن؛
به‌یه‌که‌وه‌نان. (چسپاندن) (۲) نه‌خوشین پیوه
نوساندن؛ پیوه‌لکاندن نه‌خوشی. (انتقال
مریضی) (۳) داخ‌کردن و داخ پیوه‌نان (داخ
کردن) (۴) تی‌گرتن؛ بو‌خستن؛ ئاراسته‌کردن؛
تیریکی پیوه‌نا. (انداختن)

+ پیوه‌ند: (۱) پیوه‌ن؛ ده‌ستو پیوه‌ند؛ خزمه‌ت-
کار گه‌ل. (خدمت‌کار) (۲) پیوه‌به-
ستراو؛ گری‌دراو. (وابسته) (۳) گوريس یازنجیر بو
پابه‌ستنه‌وه؛ پابه‌ند. (ریسمان پابند)
+ پیوه‌نیشتن: [چاوگه‌ت] (۱) نیشته‌وه‌ی بالنده

له سه ر شتيك. (نشستن پرندمروی
چیزی) (۲) خول و خاک پیوه-
نیشن. (گرد گرفتن)
پیویست: [ناوه لئاو] زهروور؛ چهوجه؛ ویست؛
(ضرور)

پی هه لکه وتن: [چاوگه،ت] پا هه لکه وتن؛
هه له نگوو تن؛ بو چاره وی، (سه رسم دان).
(سکندری) (ب) هه له کردن. (اشتباه کردن)
+ پی هه لگرتن: [چاوگه،ت] (۱) بار پی به-
رز کردنه وه. (وادار به بلند کردن بار) (۲) پاهه-
لگرتن؛ بهلهز روین (تندتر رفتن)

پی هه لینان: [چاوگه،ت] (۱) پا به رز کردنه وه.
(پا بلند کردن) (۲) پی هه لینان؛ بار پی به رز
کردنه وه. (به کسی بار را بلند
کردن) (۴) پی هه لینان؛ هیلکه به مرشک کردن
به جووجه له؛ جووجه که پی هه لینان. (وادار به
جووجه در آوردن)
پی هیلان: [چاوگه،ت] لیخوش بوون؛
لیبووردن؛ گوزه شت کردن؛ به خشین و گهردن-
نازاد کردن. (گذشت کردن)
پیانه ری: [ناو] ریگای پیاده پیار و یشتنی
قهراخ شه قام. (پیاده رو)
پی ناوی: پیویست نییه؛ نایه ویست. (لازم
نیست)

چه‌تری دهر بازوون و چه‌تری پژگاری،
چه‌تریکه له قوماشی تایهت بو په‌پنه
دهره‌وه له فړوکه و نارام هاتنه سهر زه‌وی.
(پارشوت. چتر نجات)

پاراوان: ایتاد؛ فرد؛ فد؛ [ناو] (۱) په‌رده‌ییکی
پایه داره له کاتی دهرزی وه‌شانندن یا
موعاینه‌ی (ویزیتی) دوکتوردا له بهر ته‌ختی
نه‌خوښ داده‌نری بو‌ئه‌وه‌ی له چاوی
دیترا نه‌وه دیار نه‌بی. (پاراوان) (۲) جوړیک
پار تیشینی گچکه. (پاراوان)

پارتی: [ناو] (۱) جه‌ژن گرتن و میوانی
پرخستن وه‌ک: گوو‌دبای پارتی، چای پارتی و
کوکتیل پارتی. (پارتی) (۲) نه‌و به‌شه
له کالاییک که ههر جار بو تاجر یا بو شوینی
ده‌نیر دریت. (پارتی) (۳) گرووپ؛ ده‌سته.
(دسته؛ پارتی) (۴) جه‌ماوه‌ری هو‌زی پارت.
(پارتی) (۵) لایه‌نگر؛ هو‌گر؛ پشت‌گر. (پارتی)
پارتی بازی: فد؛ کاریک‌هینان به‌هو‌ی سفارش
و سپارده‌ی نو‌ست و ناشناوه؛ که‌سکه‌سانی؛
(ب) خو‌مانه‌خو‌مانه. (پارتی بازی)

پارتی دار: [تاوه‌ناو] پشت‌گرم بوون به‌هه‌وادار
و لایه‌نگره‌وه؛ خاوه‌ن هه‌وادار و لایه‌نگر، که
کاری بو‌ئه‌نجام ده‌دن و ده‌ی سپین.
(پارتی دار)

پارتیزان: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] چریک؛ گه‌ریلا؛
(گه‌ریلا) کو‌مه‌ل یان گرووپ و ده‌سته‌ی
شه‌رک‌زی شیوه‌ی پشمه‌رگه و عه‌سکه‌ر..

پائهن‌داز: [چاو‌گه‌ت] کو‌که‌ره‌وه‌ی چند نه‌فه‌ر
بو یاری، مه‌جلیسی یاری وه‌پ‌خستن؛ که-
سیک که کاریک پائهن‌دازی ده‌کا. (پا اندازی)
پا ته‌ندازی: [ناو] پیشه‌ی پائهن‌داز؛ ده‌لالی و
یه‌ک خستنی ژن و پیاو به‌ناپ‌هوا؛ کاری
راخه‌ری پایه‌ناز. (پا اندازی)

پاتیناز: فد؛ فرد؛ اند. [ناو] خلیسکین و
یاری‌کردن و په‌خسی تایهت‌کردن له سهر
سه‌هول، به له پیکردنی ئیسکه‌یت (جوړیک
پاپوشی تایهت). (پاتیناز)

پادره‌ختی: فد؛ [ناو] بارپزه؛ میوه‌ی وه‌ریو له
پای دارد. (پا درختی)

پادمو: [ناو] شاگردی به‌رده‌ست زیاتر له
دوو کان‌دا. (پادمو)

پارازیت: فرد. فد [ناو] (۱) لامز؛ چه‌وره؛
موزا حیم؛ وه‌ک ویرووس و کرمی
پرخو‌له. (۲) ده‌نگ و شه‌پو‌لی زیادی که‌ده-
خریته سهر شه‌پو‌لی را‌دیو‌یی بو خراپ‌کردن
وتیکدانی ده‌نگ. له بیت‌هل و تیلیفیز یو‌نیشدا
ههر به‌و شیوه‌یه‌یه (پارازیت)

پارازیت خستن: [چاو‌گه‌ت] شه‌پول و ده‌نگی
موزا حیم خستنه سهر شه‌پو‌لی که‌ره‌سته‌گه‌لی
کاره‌بایی ده‌نگ‌به‌ر یا ره‌نگ‌به‌ر وه‌ک بیت‌هل
و را‌دیو و ته‌له‌فیز یو‌ن و یا خشه و به‌فهرک
دروست کردن بو‌یان؛ (ب) به قسه په‌پنه ناو
قسه‌ی که‌سیک. (پارازیت انداختن)

پاراشووت: فرد؛ فد؛ [ناو] چه‌تری نه‌جات؛

(پارتیزان)

پارتیشن: اند؛ فند: [ناو] دیواری باریک یان
چینی به ته خته یا قوماش که ژووریک ده-
کاته دوو که رت. (پارتیشن) پارچه بافی:
[ناو] (۱) پارچه چینن؛ کووتال^۱ چیکردن کاری
چینی کووتال^۲. (پارچه بافی) (۲) شوینی
چینی کووتال^۳ و قوماش. (کارگاه پارچه بافی)
پارسا: فند: [تاوه لئاو] (۱) له هیئدی^۴ نائیندا:
(ته رکه دونیا). (پارسا: زاهد) (ب) (۲) پاریز کار؛ له
خوا ترس؛ دیندار. (پارسا) (۳) هه زار؛ سوالکهر.
(گدا. فقیر)

پارسیای: [ناو به ره می جاوگه] (۱) کار و
رهوتی دینداری و له خواترسی و له خراپه
پرینگانه وه. (پارسیای) (۲) هه زاری؛ گه دایی.
(گدایی)

پارک وهی: فرد؛ اند: [ناو] ئینگلیزی (وهی):
پای، جاده) جاده ی پان و بهرین که به ناو
دارستاندا تیده په ری؛ زیاتر دوو جاده ی یه ک-
لایمنه له پال به کدا (پارکوی)

پارکینگ: فند؛ فرد؛ اند: [ناو] (۱) گاراج؛ شوینی^۵-
پارک کردن و پارگرتنی سه یارم. (پارکینگ) (۲)
ته زموونی پارک کردنی سه یاره بو وهر گرتنی
پسووله ی شو فیری. (پارکینگ)

پارکی وه حش: [ناو] شوینیکی پاریزراوه بو
پارگرتن و پاراستنی گیانله به ران که به
شیوه ی ناسایی تییدا بژین و پیشاندانیان به
خه لک. (پارک وحش)

پاره بوون: [چاوگه، ت] (۱) درپان؛ بچران.
(پاره شدن) قرتان؛ برپان؛ له تبوون. (قطع
شدن)

پاره پاره: فند: (۱) [تاوه لئاو] له ت له ت؛ بچر
بچر؛ تیکه تیکه؛ ونچر ونچر؛ کوت کوت. (۲)
شرو دراو؛ دراو له چمند لاوه. (پاره پاره)
پارموپوره: پارموپوره: [تاوه لئاو] له ت وپه ت؛
شرو درم. (پاره پوره)

پارین زیوی: نه وه لین ده وره ی زه وین ناسی-
که ژیان لهو ده وره دا به ناو دهستی بیکرد.
(پارین زیوی)

پاساز: [ناو] پاساج؛ بینای گه وره که هه موو
ژووره کانی مغازه و دووکان بی. (پاساز)
پاسا سروشتی: [تاوه لئاو] غه یری سروشتی؛
غه یری ته بیی. (غیر طبیعی)

پاستارخانه: [ناو] شوینی^۶ پشوودان و
ماندوویی ده رکردنی پاسه وانان و زیره وانان.
(پاسدار خانه)

پاستاری: [ناو] نگابانی؛ زیره فانی؛ چاوه دیری؛
چاودیری؛ ناگالییوون؛ ئیشکگرتن؛ کیشک
دان؛ پاریزه ری؛ ناگاداری؛ (پاسداری)

پاستاری ناشتی: [ناو، ت] (۱) هیزی پاراستنی
ناشتی سهر به ریخ خراوی جیهانی، زیاتر له
سنووری دوو مهمله که تدا که نیوانیان ئالوز
بی. (۲) ئه ندای نه وه هیزه. (پاسدار آشتی)

پاستوریزاسیون: فند؛ اند؛ فرد: [ناو] کاری له به
ین بردنی هوورگ و باکتیری له خوارده مهنیه
کاندا به شیوه ی گه رما پیدان بو ماوه ی
دیاریکراو و ئیکنیکی تاییه ت.
(پاستوریزاسیون)

پاستوریزه: فرد؛ اند: [تاوه لئاو] هه رماکی^۷
که میکروب (هوورک) و باکتیری کانی به
شیوه ی پاستوریزاسیون له به ین چووبی،

وهک شیرى پاستوریزه. (پاستوریزه)
 پاسیفیسیم: [ناو] مه کته بیکه که چاوه پوانه،
 ناشتی جیهانی له یواری یه کسانى و خه باتى
 تیکراییهوه چاوه دیری بکری (پاسیفیسیم)
 پاسیو: فرد؛ فد؛ [ناو] نوورگیر؛ جیگه ی
 روشنایی و هر گرتنى په نجه ره بیك که بهر
 ناواله نییه. (پاسیو)
 پاکسازی: [بهره می چاوه] (۱) خاوین
 کردنه وی شوینی له پیسی و بزار؛ ده-
 رهاویژتنی شتی پیس و خراپ. (۲) دهر کردنی
 که سانی نا شایست و نالایق له
 پیک خراوه بیكد؛ پاکس او کردن؛ (۳)
 دوور کردنه وهی شتی قورخ و قاچاخ له
 شوینی بو نه وهی له دهست پشکنین
 نه جاتی بد. (۴) رهوتی خاوین کردنه وهی مال یا
 شوینی له شتی ناله بار و پیس. (پاکسازی)
 پاکون: فد؛ [ناوبک] کور تکرای پاک کوون؛
 هر شت که پاکه وه بکا. (۲) [ناو] (ب)
 مه ساحه؛ میداد پاک کون. (پاک کن)
 پاگوون: [ناو] (۱) پارچه قوماشی سه رشانى
 سه رباز که دواى شش مانگ پیی ده دری.
 (۲) هر نهو قوماشه بو دروونى دهرجه و
 نه ستیره ی نه فسه ران له سه ری. (پاگون؛
 سردوشی)
 پالتوسین: ناوی خولی یه که می دموری
 یه که می زمون ناسی. (پالتوسن)
 پالتولتیک: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] پرورگاری
 که ونارا له پیش خول و دمورانی
 بهردینه (چه جهر) دا. (پالتولتیک)
 پالیت: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] ته خته بیکی دوو

تویه بو زیر کالای عه مبارکراو؛ له کانزایش
 چی ده کری؛ ته خته بیکی پان و ناسک و
 جه غز ئاسایه بو تیکه لاو کردن و دانانی
 رمنگ، له نگار کیشیدا به کاردی. (پالت)
 پان ئیسلأویسم: [ناو] یه کیتی ئیسلأوه کان و
 ولاتگه لی ئیسلأو. (پان اسلاویسم)
 پان ئیسلامیسم: فرد؛ فد؛ [ناو] یه ککرتووی
 ولاته ئیسلامیه کان و ههروها ئیسلامه کان.
 (پان اسلامیسیم)
 پان تور کیسم: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] یه کیتی
 تور که کان و هوژ و ولاتیان. (پان تور کیسم)
 پانتوگراف: فرد؛ فد؛ نامرازی وینه کیشان.
 (پانتوگراف)
 پاتنه ئیسم: فرد؛ فد؛ [ناو] ئابین و دینیک که
 هه موو وزه بیکی سروشت به خودا ده زانی.
 (پاتنه ئیسم)
 پاندول: فرد؛ فد؛ [ناو] ئاونگی هه ندی
 کاتزمیری دیواری که وهک جو لانه له
 خواریه وه هاتوچو ده کا. (پاندول)
 پانسمان: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] دهرمان کردن و
 پیچانی برین؛ برین پیچان؛ کاری شتنی
 برین به دهرمان و پاک کردنه وه و مه له هم
 لئنان و پیچانی به تمزیف. (پانسمان)
 پانسیون: [ناو] جیگاییکی وهک میوانخانه که
 له بهرانبهر و هر گرتنى پاره بیکی دیار یکرادا،
 شوینی مانه وه و خه و خو راکى که سیك
 دابین ده کا. (پانسیون)
 پان عهره بیسم: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] یه ککر
 تووی هه موو ولاتانی ئاره و هه موو ئاره وی.
 (پان عربیسیم)

پانکرآتین: فرد؛ فذ: [ناو] به رهه می پانکرآس
 له لهشدا. (پانکرآتین)
 پانکرآس: فرد؛ فذ؛ اند: [ناو] له وزه لمعیده؛
 نه ندامیکی ناو لهش له ژیر گه ده دایه
 (پانکرآس)
 پاوه رهقی: [ناو] (۱) په پاویز؛ ژیر نووس.
 (ژیر نوویس). (۲) پومانی که له چهند ژماره
 گوځاردا چاپ بیټ؛ زنجیره نووسراوه له
 گوځاردا؛ نووسراوه ی سرپال له بلاو کراوه دا.
 (پاورقی)
 پایه نده: [ناو] پایه دار؛ بی داوی بی له بهین
 چوون؛ پایه رجی؛ پاوه ستاو. (پاینده)
 پراتیک: فرد؛ فذ: [ناو] کرده وه بو فیربوون؛
 مه شق کردن؛ فیربوون و کارامه یی به
 کرده وه. (پراتیک. عملی)
 پراگماتیک: فرد؛ فذ: [ناو] گریډراو به
 پراگماتیسمه وه. (پراگماتیک)
 پراگماتیسم: [ناو] مهیل و داخواز به مه شق و
 کرده وه؛ بیریکی فلهسه فی که ده لی بو
 واکان له تو ی مه شق کردن و کرده وه دا
 بگه پښ. (پراگماتیسم)
 پرسپارنامه: [ناو] پرسنامه؛ په په ی کاغه زی که
 له لایه ن پرسپارم وه پرسی جوړاو جوړی تیدا
 نووسراوه بو وه لمانده وه، ته غه ر بو نه زموون
 یا بهر گه مکړدن. (پرسنامه)
 پرنس: فرد؛ فذ؛ اند: [ناو] پرنس؛
 سازا ده بوئیر. (پرنس)
 پرنسیس: [ناو] پرنسیس؛ کچه سازا ده.
 (پرنس)
 پروپاگانده: فرد؛ [ناو] پروپاگنده؛ اگاه یانندن؛

اگاه یینی؛ ریکلام؛ بالکاشه. (تبلیغات)
 پروسه: فرد؛ فذ: [ناو] پروهه نده؛ بهر موت؛ رهه-
 نده؛ وشه ییکی فله پرنسیه و له کوردیشدا به کارد
 مبری. (پروسه)
 پرولیتاریا: فرد؛ فرد؛ روس؛ [ناو] چینی
 کریکاران. (پرولتاریا)
 پرولیتیر: فرد؛ فذ؛ روسد: [ناو] کریکار.
 (پرولیتر)
 پرنس: فرد؛ فذ؛ اند: [ناو] پرنس.
 سازا ده بوئیر. (پرنس)
 پرنسس: [ناو] پرنسس؛ سازا ده ی میوینه.
 (پرنسس)
 پرنسیب: فرد؛ اند؛ فذ: [ناو] پرنسیب؛
 جیکه وتووی کرداری؛ که سایه تی ئیخلاقی.
 (پرنسیب)
 پریز: [ناو] جیکه ی دوو شاخه یان سی شاخه ی
 سیمی که رهسته ی کارمبایی یان ته له فون.
 (پریز)
 پریزینت: اند؛ فذ: سه رکومار؛ سه روک کومار.
 (پریزینت)
 پریستیز: فرد؛ اند؛ [ناو] که سایه تی.
 (پریستیز)
 پسیکولوژی: فرد؛ [ناو] دهر وون ناسی؛ روح و
 دهر وون ناسی. (روان شناسی)
 + پشته ک: [ناو] (۱) سه رمه قولات؛ سه رمه
 قولانج له سه رده ست؛ ته قلّه لیډانی فرنده.
 (پشتک) (۲) پشته؛ که رت؛ که ردوو.
 (کرت) (۳) له ژیمناستیک داهه لگړانه وه و
 مه حله ق لیډان له سه رده ست. (پشتک)
 پشته ک لیډان: [چاوگه ت] ته قلّه لیډانی فرنده؛

به تاييهت کوټری ته قله باز؛ سهرمه و قولانج
لیدان؛ سهرمه قولان لیدان؛ محله ق لیدان و
خو هه لگیږ انهوه. (پشتک زدن)

پلاکارت: فرد؛ اند؛ فند: [ناو] (۱) قوماشی
نووسراو بو هه لواسین له یاسای تازیه یا
خو پیشاندان و بالگاش دا. (۲) کاغه زیان
مقهبا یان قوماشی نووسراو که له خو
پیشاندانا به دهستیهوه دهگرن. (پلاکارت)

پلومب: فرد؛ اند؛ فند: [ناو] (۱) کاری
موړ کردن به قورقوشم، شهقل و دیاری
کردنی درگای گاله دراوی هه رشت به
قورقوشم؛ (۲) نامرازی پلومب کردن.
(پلمب)

پوئنه: اند؛ فند: [ناو] ژماره ی سهرکهوتن له
یاریدا؛ له والیبالدا سی پوئنه له سهریه ک
گرت؛ رهقه می نیمتیا. (امتیاز. پوئن)

پوړ تابل: فرد؛ فند: [ناو] تاييه تمندی هه رشت
که به دهست بگويز ریتهوه؛ رادیو و تهله
فیزيونی پوړ تابل: دهستکار. (پرتابل)

پورز: [ناو] پورز: (۱) زوږ و قوتکه گهلی ورد
له سهر ریخو له (له دیوی ناوهوه) و له سهر
زمان. (۲) پرووش؛ گرنجی و قوت بوونهوه ی
سهر شتی ساف وهک پورزی فهړش و
خاوی (ههوله) (پرز)

پورزی ریخو له: [ناو] قیتکه ی وردی دهوری
ریخو له ناوهوه که ماکگهلی پیویست له
ناو ریخو لهوه دمبا بو ناو خوین و لهشی
بوونهوه. (پرز روده)

پورزی زمان: [ناو] زوږ و قیتکه گهلی وردی
سهر زیان که له هه لاییکهوه دهسته ییک

لهوانه ههست به جوړیک تام دهگن و
په یغام به مییشک دهدهن که تالی و سویری و
ترشی و شیرینی ههست بکریټ. (پرز زبان)
پورس: [ناو] دهستی خوراکی خواردن له
چیشته خانه؛ دهستی که باب: پورسی که باب.
(پرس)

پورسی: دهستیک؛ ژمی خوراکی یه ک که -
س؛ پورسی که باب به چهنده: دهستی که باب
به چهنده. (یک پرس)

پوزیسیون: فرد؛ فند: [ناو] حاله ت؛ بارودوخ؛ فورم
و حاله تریاتر له موسیقا دا. (پوزیسیون)
پوست موډیرن: (پاستموډیرن) فند: اند؛ [ناوه لئاو]
پاش موډیرن؛ تازه تر له موډیرن. (پست
مدرن)

پوست موډیرن نیست: [ناوه لئاو] پاش
موډیرن نیست. نویخواز تر له موډیرن نیست. (پست
مدرن نیست)

پوست موډیرن نیسم: فرد؛ اند؛ فند: [ناو] پاش
نوی خوازی؛ هونه ری دوا ی موډیرن نیسم؛
نویتر له موډیرن نیسم. (پست مدرن نیسم)

پوس کولوفت: پوسکلفت: [ناوه لئاو] (۱) هه ر
شت که پیستی قهوی بی. (۲) (ب)
پوودامالاو؛ هیچ پی مهن زور نه بوو؛ به هیچ
قسه و جوینی شهرم نه کردن. (پوست کلفت)
پوسیده: فند: [ناوه لئاو] پوسیاو؛ رزیو؛ دافه تراو؛
له (ف. مشه) یش دا هاتووه. (پوسیده)

پولیتیک: فرد؛ اند؛ فند: [ناو] کردهوه ی درو
وده له سه له رامیاریدا؛ فیله بازی له کاری
رامیاریدا؛ (ب) زرنگی و دهس و گوپیږی و درو
و دهله سه. (پولتیک) پولیتیک لیدان؛

[چاوهگهت] فیل و فره رج کردن؛ کلاو کردنه-
 سهر و کهلهک لیدان. (پولتیک زدن)
 پوئیویژ: فرد؛ تند؛ فند: [ناو] چاکه تی چندراو
 له کاموا یا بهن. (پولیور)
 پوماد: فرد؛ نیتالیاد؛ فند: [ناو] مه لهمه؛
 مه لهمه؛ روئی دهرمانی زام. (پماد)
 پومپاز: فرد؛ تند؛ فند: [ناو] کاری هه لکیشانی
 ناوه کی به پومپ. (پمپاز)
 پوود: [ناو] پو؛ بهن یا داوی که له سهر رایل
 (تال) ده چنریت. (پود)
 پوورسان: [ناو] کور تکراره ی پوورسانت
 نه ویش کور تکراره ی پوورسانتاژه. <
 پوورسانتاژ. (پورسان)
 پوورسانتاژ: [ناو] مزی، چهن له سهدی جور
 کردنی موعامله؛ جورئ مزی ده لالی
 موعامله. (پورسانتاژ)
 پووشه: [ناو] جوریک موقه بای ناسک و نهرم
 بو بهرگی پهرومنده (دوسیه) (پوشه)
 پووشهک: فند. [ناو] (۱) < پیژوکی. (۲)
 جورئ پیچراوه ی لوکه و قوماش له بهینی
 پای زاروکاندا دایده نیئ بو شهوه که پیسی
 بگریته خوئی. (پوشک)
 پهراگه نده: [ناو] (ف. گیو) پرشوبلاو؛ پرژ؛
 به لاف؛ جیا جیابوو؛ په خشوپه لا؛ ناواره؛
 پهخش؛ له بهک پساو. (پراکنده)
 + پهرت: (۱) پهرت کردن: کاری هاویشتن و
 خستن و فریدان. (پرت) [ناو] (۲) شوین و
 جیگه ی دوور که وتوو؛ تهرت؛ جیگه ی دوور
 له هاتن و چوون؛ گونده که ی نیمه زور
 په رته؛ په ره؛ چه پهک؛ ته ریک؛ دووره دهس.

(پرت) (۳) بهت و نا ناگا و ناحالی. (پرت)
 پهرت بوون: (۱) [ناو] (ب) پهرت بوون؛
 دووربوون له مه بهست؛ کابرا زور په رته هیچ
 حالی نابی؛ نا ناگا له مه بهست. (پرت-
 بودن) (۲) [چاوهگهت] که وتنه خوار له بهرزایی؛
 هه لیدران؛ پهرت بهستن؛ پهرت بوون؛
 فریدان (پرت شدن)
 پهرت بهستن: [چاوهگهت] فریدان؛ په رتم-
 بهست: فری درام: هه لیدرام؛ که وتنه
 خواره وه. (پرت شدن)
 پهرت دان: [چاوهگهت] فریدان؛ خستن؛
 هاویشتن؛ هاویشتن. (پرت کردن. انداختن)
 پهرت کردن: [چاوهگهت] فریدان؛ هاویشتن؛
 فردان. تووردان؛ هه لداشتن. (پرت کردن)
 پهرت کریاک: [ناو] بهر پهرت بووگ؛ پهرت بوو؛
 پهرت کراو. (پرت شدن)
 پهرتگه: [ناو] (په رت + گه) په رت: (خستن،
 فریدان)، جیگه ی فریدان؛ جیگه ی که وتنه
 خوار. (ب) جیگه ی بهرز. (پرتگاه)
 پهرتگه: [ناو] هه له مووت؛ هه لیدر. (پرتگاه)
 پهروه زن: فند: [ناو] سووک ترین نهندامی
 دهسته ی هالتیر لیده ران؛ له دهسته ی په ر
 ومزندا هالتیر لیده دا. (پرو وزن)
 پهروه نده: فند: [ناو] (۱) هه ف نفیس؛ کو مه لی
 زانیاری و به لگه و نووسراوه له باره ی
 رابووردووی که سیکه وه یا کاره ساتیکه وه. (۲)
 جیگای راکرتنی شه به لگانه. (پرونده)
 پهرونده سازی: فند: [ناو] (ب) پاپوش
 دروست کردن به به لگه ی درو؛ پیلان نانه وه.
 (پرونده سازی)

پهره ستاری: فند: [ناو] (۱) شوئی پهره ستار. (۲)
کاری ناگا له نه خووش بوون و خرمه تی
نه خووش کردن. (۳) پیوه نندیدار به
پهره ستاره وه. (پره ستاری)

پهړمند: [ناو] جه وهه ری سه رتیخی خنجیری
دهبان و پول. (خطوط روی تیغه خنجیر
فولادی)

پهزان: فند: [پاشگر] واتا: کولان: هه لوا پهزان;
خورما پهزان: کاتی گه یشتنی خورما. (پیواژه:
پختن)

پهزاندن: [چاوه] (۱) لینان: کولاندن
(پختن) (۲) (ب) نهرم کردن لایه نیکی
موعامه له: نهرم کردن کسیک به
قسه کردن و رازی کردن بو نه جامی
کاریک. (پزیدن)

پهزین: [چاوه] (۱) پهزاندن: (ب) نهرم کردن
کسیک به قسه و رازی کردن بو نه جامی
کاریک. (پزاندن) (۲) کولین: کولاندن. (پختن)
په نندنامه: فند: [ناو] په رتو وکی که
ناوه روکی (ناوه روک) ی نووسراوه که ی قسه ی
نه ستق و پر له ناموژاری بیت. (پندنامه)

په نهانکار: په نامکار: فند: [ناوه] [ناو] ناوژیرکا;
کردموه شاره وه: نه وه ی کار دوور له چاوی
جه ماوهر ده کا: وه شیر. (پنهان کار)

په نهانکاری: په نامکاری: فند: [په ره می
چاوه] (۱) کاری شاردنه وه ی مه به ست یا
کرده وه یی. (۲) په وتی کردن کاری به ریوار و
دوور له چاوی خه لک. (پنهان کاری)

په هلوو: [ناو] (۱) پالوو: په هلی: خالیگه;
لاته رافه: لاتنه نیشت: که له که. (پهلو) (۲)

تنگه ی زین و کورتان: پالوو. (تنگ زین)
+ په ی زهنی: فند: [ناو] کاری چهن
باوه قوورته له قه دیمدا که شهر ی شیر و
گورز باو بوو خو یان ده کرد به ناو له شکری
دوژمن دا و په گی پشت پا ژنه یان ده برین;
په ی لیدان. (پی زنی)

په یمانی: فند: (۱) موچه خووری قه راردادی و
برپاری و غیری په سمی: به پی برپار: (۲)
پیوندیدار به په یمانه وه. (پیمانی)

پیپ سیکیف: فرد: اند: فند: [ناو] قولایی وینه
نیشانان له نیگار کشیدا. (پرسپیکو)
پیپ سوئاز: فرد: فند: که سایه تی هه ره که له
قاره مانای که له فیلمی کدا کایه ده که ن;
(ئه که ره کانی سینهما و شانو). (پرسناژ)

پیپ سوئیل: فرد: فند: [ناو] نه ندانم: هه موو
کار گیرانی ریخراویک: کادر: کادیر;
(پرسنل)

پیپ سوئیلی: فند: اند: [ناوه] [ناو] په یوندیدار به پیپ
سوئیله وه: لیاسی پیپ سوئیلی (پیپ سوئیل گهل)
وینه ی پیپ سوئیلی بریتیه له وینه ی ۶×۴
سانت. (پرسنلی)

پیپ فریز: فرد: اند: فند: کونکردنی ورد و
نزدیک به یه که له که نار په ره بلیت و تهر دا
بوئاسانتر له تبوون ولییوونه وه. (پیپ فریز)

پیپ میهن: فرد: ئاخیرین خولی چه رخی
هه وه لی زهوی ناسی. (آخرین دوره از دوران
اول زمین شناسی)

پیپ یکامپیپ: فرد: فند: سه ره تای میژووی
زهوین. (پیر کامبرین)

+ پیپ شهفت: [ناو] [پاده ی چوونه پیپ شهوه ی -

کارِک یان کردنی کارِک؛ کاری بینا که
چهنده ی پیشرفت کردووه؟ (پیشرفت)
پیشره‌وی: [ناو] (۱) کاری به‌ره و پیش چوون؛
له شکری دوزمن نه‌یتوانی پیشره‌وی بکا:
نه‌یتوانی بیتنه پیشه‌وه.
(پیشروی) (۲) (ف. گیو) رابه‌ری؛ هر نیشان‌دان.
(رهبری)

پیکنیک: فرد؛ فد: [ناو] (۱) کار و ره‌وتی
چوونه‌سه‌یران و گه‌شت و هه‌رکه‌س خه‌رجی
له عوده‌ی خو‌ی؛ (پیک، پیکی)، کورتکراوه‌ی
پیکنیک و پیکنیکی؛ (۲) ده‌سته‌ی جمع‌ی شت
یا خو‌راکی‌ک‌رین که هه‌رکه‌س پاره‌ی خو‌ی
بدا. (پیک نیک) (تییینی) به‌شه پاره‌ییک که

هه‌رکه‌س بابه‌تی پیکنیک ده‌یدا پی‌ی ده‌لین
(پیک) یابه‌ش. (پیک)

پیکنیکی: [ناو] (ب) نه‌زبه‌ی گچکه‌ی گاز
تایبه‌ت بو پیکنیک چوون. (گاز پیک نیکی)
(۲) چوونه‌سه‌یران به‌شیوه‌ی پیکنیک.
(پیکنیکی)

+ پیل: فرد؛ فد: [ناو] قووه؛ باتری وشک؛
ئامرازی بو وه‌ده‌ست هینانی گه‌پ‌انی
کاره‌بای یه‌ک‌لایه‌نه له وزه‌ی کیمیایی. (پیل)
پیلیوسین: فرد؛ فد: پینجه‌مین و ئاخ‌رین‌خول
له خولی سیه‌ه‌می زه‌وین ناسی. (پلیوسین)
پیلی‌هه‌تاوی: [ناو] ئامرازی‌که له هیزی هه‌تاو
هیزی کاره‌بایی پیک دینی. (پیل خورشیدی)

تئۆك: [ناو] تاووك؛ چادر؛ ره شمال؛ تاول؛
خيوت (خيمه)

تاب: [ناو] فد. (ف. مشه) (۱) تاو؛ توانا (تاب)
(۲) پاشگر) تريفه؛ پرووناكي (روشنی) (۳) پيچ
وتاب (پيچ وتاب)

تابان: [ناو] فد ناوی زنانه يه (اسم زنانه)

تابر: [ناو] دوغای لهرز و ياو که به سهر
پيسمانیکدا ده خویندریت و له مه چهک ده-
به ستریت (دغای تب بر) کلوبر

تابر: لوبر: [ناو] پچرانی تالی تهون؛ پچرانی
لوپیک له تان (قطع رشته ای در قالیبافی)

تابلو: تابلو: [ناو] فد. تد. (۱) يه که ی ژماردنی
وینه ی کیشراو (نه ققاشی) یان ره سم و
نووسراوه ی له قاپ گیراو. (۲) نووسراوه ی
سهر ته خته ی دار یا شووشه و کانزا و... که له
سهر دهرکی پیک خراوه کان هله دوه واسریت
(۳) نیشانه کانی ناگادهر و پاگه یین له سهر
شه قام، یان له پیک خراوه کاندای بو پینوینی
داده ندرین. (تابلو)

تابلو: [ناو] تابلو: (ب) له بهر ناااسایی
بوون، سهرنج پاکیش و زهق؛ کهس یان
شتی که به زهقی نیشاندهری کار یان خو و
خده ییکه، (تهو کابرایه تابلویه) به پهنگ و
روویدا دیاره تریاکیه. (تابلو)

تابلوی پینوینی سهر شه قام: تابلوی دانراوی
سهر پیکه ی هاتوچوی سهاره بو پینموونی

و ناگادار کردن (تابلوی راهنمایی)

تابلوی شیوه کاری: (۱) تابلوی ثاماده کراو بو
نیگار کیشان. (۲) تابلوییک که نووسراوه یان

وینه ی له سهر کیشراوه. (تابلوی نقاشی)

تابوشت: [ناو] تاقهت؛ خوږاگری (تحمل)

تابوو: [ناو] اند ههر شتی به خراب یا ههرام
له قهلم دراوی ناوکومه لگا یان له بواری
تایینییه وم (تابو)

تابوو: [ناو] فد شتی پیروژ و کهونارا که ده-
بی بیاریزریت و تیکنه دریت وهک گوپی
چاک و پیری قورغ کراوی تایینی و کومه-
لایه تی. (چیزهای باستانی ومقدس).

تابووره: [ناو] (۱) فهوجی هه زار کهسی له
سپادا. (فوج هزارنفری سرباز) (۲) یاسا؛ ده-
ستور (قانون)

تابووق: [ناو] خشت؛ که ریوچ (خشت)

تایلا: [ناو] دووپا تکر دهنه وهی داوخواز.
(تکرار کردن تقاضا)

تاییتی: [ناو] تاییه تی؛ تاویه تی؛ تایوه تی.
(مخصوص)

تابیه: [ناو] مه ته ریز؛ سهنگهر (سنگر)

تاپو: [ناو] پهیکه ره (مجسمه).

تاپیر: [ناو] فد گینداریکی گیاخوری ناوچه-
ی گهرمه سیری مالایا و سووماترایه (تاپیر)

تات: [ناو] فد له ولاته تورک نشینه کاندای

بهو که سانه ده لین که به زمانی فارسی ده

دوین. (تات) + < تاتی

تاتار: [ناو] فد: ته ته؛ ناوی ئیلیکی تورکی
مه غوول، له نیزادی زهر دیو ستالی ناسیای
ناوهندی. (تاتار)

تاتاله: [ناو] تاج کو له که؛ سهر کو له که.
(سرستون)

تاتک: [ناو] ئارهو؛ زمانی ئارهوی؛ برای باب؛
ئاب. (عرب؛ عربی؛ عمو)

تاتوله: [ناو] گیاییکه به ره که ی له هیلکه
ریشولی ده کا و ده سوو تینریت دوو که له که ی
هوورک کوژه؛ گیا گو پالیشی پیده لین. (تاتوره)
تاتوو: [ناو] فد: جوړیک ئه سپی کورته بالای
کلک ویال دریزه. (تاتو)

تاته نو یژ: [ناو] به ردی پان بو نو یژ له سهر
کردن. (تخته سنگی که روی آن نمازی -
گذاردن)

تاتی: [ناو] حاله تی تات بوون؛ کچی که
کرور کرورژه بهر مندالدانی گرت بیت. (حالت -
دختریکه جلوز هدا نش راغضروف گرفته باشد)
تاتیزوک: [ناو] گهرده لوول؛ گیزه لوو که. (گردباد)
تاج: تاز. تاز. [ناو] فد: ناوی بایره ی زوحاکه
به واتای تانجی، چونکی ئارهو له بنه چه کی
ئهن، فارسه کان پیمان ده لین تازی. (تاج؛
تاز)

تاج خورووز: [ناو] تانج خورووس؛ گولیکی
سووره؛ گوله مه خمه ری؛ گول قه دیفه؛ کو فکا
دیکی. (تاج خروس)

تاج و تهخت: [ناو، ت] فد: نیشانه و دروشمی
پاشایه تی. (تاج و تهخت)

تاجه گول: [ناو] تاجه گولینه؛ کلاو یان جه غزی

له گول چیکراو بو پیشواز یان ریزگرتن. (تاج
گل)

تاجی سهر: [بو ریزگرتن] (ب) واتا: جیگات له
سهر سهره؛ به ریز و سهره. (تاج سر)

تاجیک: [ناو] فد: < تاجی؛ خه لکی
تاجیکستان؛ رپویه ته له ره چه له کی (هوشه -
نگ) ی برای (تاج) ن (تاجیک)

تاجک: [ناو] یونچاخ؛ تاپو؛ قه واله. (یونچاخ)
تاجنای: [چاوگه] ده لاندن. (نشت کردن)

تاجیک تاجیک: [ناو] بیگانه؛ بیانی؛ زه رده -
شتیه کان به غه یری زه رده شتیه کانیان ده -
گوت، به تاییه ت به ئاره ویان ده گوت.
(تاجیک)

تاخت: [ناو] فد: (ف. مشه) غاره ئه سپ به
چوارنال. (تاخت)

تاخچه: [ناو] تاقچه؛ ره فحه. ره فه. (طاقچه)
تاخووک: [ناو] کالیسکه وعه ره بانه یقه دیمی
سهر به فر؛ به مودی ئه ورو (ئیسنومبیل)
(گاری روی برف)

تاخه: [ناو] پاکه ت؛ به سته. (پاکت؛ بسته).
تادرگا [ناو] لنگه ی ده رکه؛ تای ده رکه
(لنگه در)

تار: [ناو] فد: (۱) ئامیری موسیقایه؛ دوو تار؛
سیتار؛ سیتاری (هیندی)؛ تاری شیراز؛ تاری -
قه ققاز؛ (۲) تالی هه موو سازیکی ته -
لدار (سیمی). (تار).

تارانی: [ناو] خه لکی تاران. (تهرانی).
تاراوگه: [ناو] جیگای مروقی تاراو؛ جیی که -
سیکی هه لدا شتراو (دوو خراوه). (تبعیدگاه)
تاربوون: [چاوگه]، تهره بوون؛ هه تله بوون؛

ئاوارەبوون. (آوارەشدن)

تاریبوون: [لە ریشە ی تاریک] لیل بوون؛

تاریکبوون. (تارشدن)

تارب: [ناو] دیاری؛ سەوقات. (سوقات)

تارژەن: [ناوبەک] تارلێدەر. (تارزن)

تار شە: [ناو] پە یامبەر؛ چە پەر؛ پۆستچی؛ تە-

تەر؛ (پستچی)

تارلێدەر: [ناوبەک] تارژەن. (تارزن)

تارمە: [ناو] نەردە و مەحجەری قەراخ

پلیکان؛ چیخ و چارداخی لە شوول چیکراو،

بەلکونی نەردەداری بەر پەنجیرە (تارمی)

تارنەن: [چاوە گەت] پاونان؛ تارنیان؛

پاونیان. (دور کردن. دنبال کردن)

تارو پۆ: [ناو] (ف. گیو) تان و پۆ. (تارو پود)

تاریکبیر: [ئاوێ ناو] تاریک مژی؛ سیاویر؛

دژی پۆشنبیر. (تاریک اندیش)

تاریکخانە: [ناو] فە: ژووری تاریک بو پە-

عەمەل هێنانی فیلم و (نیگاتیف). (تاریخانە)

تاریک و پوون: (۱) ناوی کتییکی شیعی

ماموستان هێمن. (نام کتاب استاد هیمن)

(۲) [ئاوێ ناو] تاریک و لیل؛ گورگی و میش؛

تاریک و پوون. (تاریک و روشن)

تارینەر: [ناوبەک] دەتارینی؛ پاونەر. (آواره-

کننده)

تازە: فە: (ب) (۱) [وتە] ئیتەر؛ ئەیتەر؛ تازە پێی ناگە-

م: ئیتەر پێی ناگە م. (دیگر) (۲) [ئاوێ ناو] نەو؛

نوی. (تازە)

تازە بووک: [ئاوێ ناو] نۆبووک؛ تازە وەوی؛

ژنی تازە شوو کردوو. (تازە عروس)

تازە جەوان: [ئاوێ ناو] لاو؛ تازە لاو؛ (سروە

هات خونچە گولی باغی ئەدەب پشکووتن،

باخەوانی گەرە کە، تازە جەوان، مەن چیکەم)

مەینە (نوجوان)

تازە زاو: [ئاوێ ناو] مروقی؛ کە تازە ژنی-

هێناو؛ زاو لە مانگی هەنگویندا. (تازە داماد)

تازە سوو: [ناو] ئاوێ ناو] تازە ساو (ب) تیز.

(تازە تیز شده)

تازە مەقا: [ئاوێ ناو] (ف. گیو) ناشی؛ نابە لەد

تازە دەستی بە کاریک کردوو؛ تازە کار؛

شتی تازە داها توو. (تازە کار؛ تازە مد شده)

تازە مەفس: [ئاوێ ناو] فە: ماندوویی دەرچوو.

پشوو دەرچوو؛ (ب) کاتی دەستیکی کار؛ دژی

ماندوو. (تازە مەفس)

تازە یی: فە: [ناو] حالەتی تازە بوون؛ نوی بوون؛

(ب) حالەتی کەرەستە ی تازە، کارنە-

کردوویی. (تازگی)

+ تازیه: [ناو] گەنمی دەستار کراو؛ گەنمی

نیوێ کو تراو. تازیمانە. (گندم نیمکوب)

تازیه دار: [ئاوێ ناو] عەزادار؛ پەشپوش؛ تازیه-

تبار. (عزادار)

تاز: پەشمال و دەواری بەرز ی پە-

شمینە. (چادربلند پشمی)

تازانک: [ناو] تازانک؛ شیلای؛ قەمچی؛

تازیانە. (شلاق)

تاز لۆرە: [ناو] تاو پەر بەردی خۆر مەبوو لە

بەرزاییەو. (سنگ بزرگ که از بلندی غل

داده شود)

تاس و تەبەق: [ناو] (ب) خشل و خوا؛ زیو

ری ژنان. (زیورزان)

+ تاس: [ناو] (۱) فە: مۆرە ی تەختە نەرد.

(طاس) (۲) [ئاوہلناو] ھەويز؛ مووی سەر
 وەريو. (طاس) [ناو] دەفري گەورەي تايبەتي
 گەرماو. (طاس)
 تاسبازی: فە: مۆرە بازی؛ قومار بە مۆرە ھە-
 لځستن. (تاسبازی)
 تاسبی: [ناو] دوزمنايەتي؛ نەياری(دشمنی)
 تاس ھەلځستن: [چاوگە،ت] تاس ھەلځوشتن؛
 (ب) تاسبازی. (تاس انداختن)
 تاسکە تاسک: [ناو] بە ناز ولەنجە پوښتن؛
 (کە دەکەن تاسکە تاسک پەو ھە کترن لە
 ئاسک) (خرا مین)
 تاسگرتن: [چاوگە،ت] حالەتي تەختە بازی کە
 بتوانی مۆرە بگريئ و ھەر خالی دلځوازی
 بێت بپهینیت. (تاسگرتن)
 تاسمە: [ناو] (۱) مەزرای چکۆلە. (۲) کاسمە؛
 بە لەچە ک(۱) مەزراعە کشتکاری کوچک
 (۲) قاچ کدوی خشک شەدە (۳) سیرمەي
 پانی قايش يان جیر، ھەلسوورپنەري
 (پوولی) لە مەکینەدا. (تسمە)
 تاسناي: [چاوگە] تاساندن. (نزدیک بە خفگی)
 تاسوولقە: [ناو] سوألەت؛ ئەشکە ولەت. (تکە
 کوزە سفالین)
 تاسەدار: [ئاوہلناو] ئارەزوومەند. (آرزومند)
 تاشت: [ناو] چاشت؛ بەرقليان. (صبحانە)
 تاشتەي: [چاوگە] تاشين؛ تراشين. (تراشیدن)
 تاشەبەرد: [ناو] تراشەبەرد؛ تيشەشاخ؛ تاتە-
 تەوہن. (تختەسنگ)
 تاشە تەوہن: [ناو] تاتەبەرد. (تختەسنگ)
 تاشەوان: پسيوپی لە بەرد سەرکەوتن؛
 (صخرە نورد)

تاف: (ف. گيو) ھيرش؛ پەلامار؛ ھورووژم.
 (حملە؛ يورش)
 تافال: [ناو] سيفاندە؛ سوانە؛ سواندە؛ پاسارە.
 (اضافي لب بام)
 تافاندن: ئاتيواندن؛ تاواندەوہ. (خوب کردن)
 تافزەرک: [ناو] زەرەدي خوړئاو؛ دەمە
 وئيواري. (قبل از غروب)
 تافک: [ناو] پووناکی؛ پووشناي؛
 نوور. (روشنی)
 تافکەتن: [چاوگە،ت] خوړکەوتن. (طلوع
 آفتاب)
 تافە ھەيڤ: [ئاوہلناو + ناو] مانگەشەو؛
 پووناگيی مانگ. (مہتاب)
 تاق تاقە: [بەند] تاقە تاقە؛ يەک يەک؛ چنارە-
 کان تاق تاقەيان ماون؛ زوڤرە يان وشک
 بوون؛ تاقوڵوڤ. (تک تک)
 تاقمانە جفت: [ناو] تاقمانە جووت. (بازی تاک
 ياجفت)
 تاقما [ناو] کونگرەي کەوانی (ھيلالی) لە-
 ديواردا. (طاق نما)
 تاقەتکردن: [چاوگە،ت] حاواندەوہي ئازەل
 ؛(ب) ئالف کردنە بەرمالآت. (رسيدگی بە
 حيوانات)
 تاقەجانە: تەقەجانە: [ناو] گيرخواردنی نچير
 لە جيی سەخلەت و بیدمرەتاندا. (گيرافتادن
 شکار در جای دشوار)
 تاقی برو: [ناو] کەوانی برو؛ شوبھاندنی برو بە
 تاقی کەوانی. (طاق ابرو)
 تاقی پيروزی: [ناو] تاقیک کە لە سەر شەقام
 و جادە، بە ھوي جەژن گرتن يان پيزگرتن

به هوئی هاتنی که سیکه وه چی ده کریت.
 (طاق نصرت)
 تاقی زه: [ناو] زه کلاو؛ تاسکلاوی نه خشینراو
 به لیره و خشل. (کلاه نارایش شده باسکه
 زر)

تاقیکه ردهی: [چاوگه، ت] تاقیکردنه وه؛
 ناروین کاری. (آزمایشکردن)
 تاکانه وه: [چاوگه، ت] تاکیانه وه؛ به جیهیشتن؛
 تهرک کردن. تاسپانه وهی مهل له هیلانه.
 (ترک کردن؛ جا گذاشتن)

تاکسی: [ناو] فرد؛ فند اند؛ سه یاره ی
 پاگویزانی مسافیر، زیاتر له ناوشارد (تاکسی)
 تاکسی بار [ناو] سه یاره ی بارکیش زیاتر سه-
 یاره ی چووکی سهر به تال پیکاپ (وانیست) ی
 بارکیش. (تاکسی بار)

تاکسی تهله فونی: [ناو] فند جوړیک تاکسی
 که به تهله فون بانگ ده کریت (تاکسی-
 تلفنی)

تاکولو: [بهند] ته کولو؛ تاق ولوق؛ تاک-
 وتروک؛ دریژ وکورت. (تک تک؛ بلند و کوتاه)
 تاکوی: [بهند] تا چ جیگایی؛ تا چ رادهیی.
 (تاکجا)

تاکه: (۱) تاقه، جووت نییه. (تک است) (۲)
 [پیشگر] تاکه که سیک: تاقه که سیک.
 (یک) (۳) [بهند] تا؛ تاکو؛ هه تاکو؛ تاکه تی.
 (تا)

تاکه تی: [بهند] تاوه کو؛ تاکو؛ تائه وکاته.
 (تا وقتی که)

تاکه و بوون: [چاوگه، ت] داپران؛ جیابوونه وه له
 کوپ. (اشفاق)

تاکه ی: [بهند] هه تاکه نگی؛ هه تاکه ی؟
 (تاکی)

تاک ی: (۱) تو تاک ی: تو ته نیای (تنها هستی)
 (۲) [ناو] ته نیایی. (تنهایی). (۳) [بهند] هه تا؛
 تاکه تی؛ تاک ی تو هاتی ئه و پوئی: هه تا تو
 هاتی ئه و پوئی. (تا)

تالش: [ناو] ناوچه یه که (ناوچه ییکه) له
 باشووری ئیران. (طالش)

تال و توون: [تاوه لئاو] (۱) تال و تیژ؛ تال-
 وتوند. (تلخ و تند) (۲) رق هه لساو؛ ناوچاو
 گرژ. (عصبانی)

تالهبانی: ناوی به پیز مام جه لال تالهبانی
 هه وه لین سهر کووماری کوردنیزادی دهوله تی-
 غیراق، و ناوی عه شیرته که ی (اولین رئیس
 جمهور کرد عراق، جلال طالبانی و نام طایفه
 ایشان)

تالهبانی: ناوی خیلکی گه وره له هه ری می
 کوردستانی باشوور. (طالبانی)

تالهبور: [ناو] مه پی بووری ئامالپه شی یه
 کده ست، بی په له ی سپی. (رنگ گوسفند)
 تالهبور به له ک: [ناو] مه پی پهنک بووری په له
 سپی که جه غزی رهش یان سوور به سهر
 سهریه وه بییت. (رنگ گوسفند)

تالهبور به له ک: [ناو] مه پی رهش به په له ی
 سپیه وه و چند جه غزی سوور به سهر سه-
 ریه وه. (نوعی رنگ گوسفند)

تالهبور به له ک: [ناو] مه پی رهش که چند جه-
 غزی سوور به سهریه وه بییت. (رنگ گوسفند)

تالهبور: [ناو] مه پی سوور که چند جه-
 غزی رهش له سهریداییت. (رنگ گوسفند)

تالە سوور به لکه: [ناو] مه‌ری سوور به لکه
 به چەند جەغزی ڕەشەوێه له سەر سەری.
 (رنگ گوسفند)
 تالەشین بوژ: [ناو] مه‌ری بوژه به چەند جە-
 غزی شین و سوورەوێه له سەر سەری.
 (رنگ گوسفند)
 تالەشین سپی: [ناو] مه‌ری سپی به چەند
 جەغزی سوور و شینەوێه له سەر سەری.
 (رنگ گوسفند)
 تالەشین سوور: [ناو] مه‌ری سوور به چە-
 ند جەغزی شینەوێه له سەر سەری. (رنگ-
 گوسفند)
 تالەشین ڕەش: [ناو] مه‌ری ڕەش به چەند
 جەغزی سوور و شینەوێه له سەریدا. (رنگ-
 گوسفند)
 تالیئوسک: [ناو] تالیئوز؛ تانتوز؛ گیاییکی بالآ
 به‌رزه به گولی زەرد و گەورەوێه. (نام گیاهی
 است)
 تاموخوا: [ناو] تاموخوی؛ (ب) تام و لەز زەت؛
 (ب) تامی قسە؛ نمەک. تام و مەزە. (مەزە؛
 نمک)
 تام و خویکردن: [چاوه‌گەت] له چیشتی سەر
 ئاگر چیشتن بو تاقیکردنەوێه ی ڕادەیی خوی و
 ڕۆن و ئەدوا. (چشیدن غذای روی آتش
 از نظر نمک و روغن)
 + تان: [چیناوی لکاوێ که‌سی دوو هەم که-
 سی کو] وەک: براتان، کوپتان، مالتان. (ضمیر
 متصل دوم شخص جمع).
 تانجکۆلە که: [ناو] کۆتە داری سەر ئە-
 ستوون که دە که‌وێتە به‌ینی کاریتە و

وێستوون. تاج کۆلە که. (سرستون).
 تانج که‌لە شیر: [ناو] پۆپەیی که‌لە شیر. (تاج-
 خروس)
 تانجی قولانج: [ناو] خوشترخوا؛ بالووک؛
 تازیلوک؛ که دوا ی جووت بوون، میوه نی‌ره-
 که‌ی دەخوا. (آخوندک)
 تانکێژ: [ناو] اند؛ فد: (١) بۆشکە و به‌رمیلی
 زۆر گەورە. (٢) سەیارە و پایوژی
 تراو کیش، زیاتر نه‌وت کیش. (تانکر)
 تانگ: [ناو] دەبابە. (تانک)
 تانگۆ: [ناو] فد؛ فرد؛ اند: [ناو] جوژیک هە-
 لپه‌کی (ره‌خس) ی ئارام و نه‌رمی دوو که-
 سی ئورووییه. (تانگو)
 تان و پۆ ئاوریشم: [ئاوێه‌ناو] له لایه‌ن دایک و
 بابه‌وه ئەسل زاده؛ (ب) به‌ر و پشت ئە تلەس.
 (از دو طرف پدر و مادر، اصیل)
 + تانه: [ناو] تەشەر؛ تیز؛ تانوت؛ قسەیی بو
 سەر کۆتە کردن؛ تەعنه‌ی ئاره‌وێه و
 کوردکاری بووه. (طعنه)
 تانه: [ناو] ته‌یمان؛ دیواری به‌چه‌پەر. (دیوار
 با ساقه‌های باریک درخت). ف. هەن لکه‌ی
 سەر چاو.
 تاوار: کتەوار ف. هەن
 تاوان: [ناو] فد؛ دانی پاره‌ی دو‌پاو له قوماردا
 به‌ حەریف. (تاوان) +
 تاواندەر: [ناو، بک] تاوان بژێر؛ (به‌هه‌موو
 ماناییکه‌وه) زەرەر بژێر. (دهنده تاوان)
 تاوای: [چاوه‌گە] تاواندنه‌وه؛ ئاتیواندن. (ذوب
 کردن)
 تاوبازی: [ناو] جۆلانی. (تابیازی)

تاو- تاو: [به‌ند] دم- دم؛ جار- جار؛ چه‌ل
 چه‌ل. (هردم؛ گاهی)
 تاوتوی کردن: [چاوگه‌ت] پشکنین؛ بنج-
 ویناوانی مبه‌ستی پروون کردنه‌وه؛ شیکردنه-
 وه؛ شروقه کردن. (تحقیق وبررسی)
 تاودار: [ئاوه‌ل‌ناو] لار؛ تابدار؛ خوار؛ لوول-
 خواردوو؛ قژی تاودار؛ قژی لوول. (تابدار)+
 تاودان: غاردانی ته‌سپ به چوارنال؛ ته‌نگه-
 تاوکردن؛ زور بو هیئان؛ به‌تایبه‌ت بو ده‌سبه-
 ناو چوون. (فشار آوردن)
 تاوشت: [ناو] تابشت؛ تاقه‌ت؛ هیژ؛ وزه؛
 تووانایی. (توانائی)
 تاوکار: [ناوبک] ریخته‌گر؛ قالب ریژی‌کانزا.
 (کارش ریخته‌گری است)
 + تاوله: [ناو] یاری تیئسی سهر میژ؛ پینگ
 پونگ. (پینگ‌پنگ)
 تاوله‌کیفی: [ناو] گزنیژه کیویله. (گشنیز
 کوهی)
 تاولی: [ناو] گیای به‌ناپومی؛ گزنیژ؛ دهرمانه
 بو نه‌زوکی و به‌هیژکردنی گه‌ده و (له‌وزه-
 لمیعه) و بو ده‌له‌میزی شه‌وانه‌ی مندل.
 (گشنیز)
 تاووک: [ناو] چادر؛ ره‌شمال؛ تاول؛ خیوه‌ت؛
 تنوک. (خیمه)
 تاووک: [ناو] تایله؛ داریکی که ژیه. (درختی-
 کوهی است)
 تاوه‌سووت: [ئاوه‌ل‌ناو] له به‌ر خور سووتاو؛
 تاوانگاز. (آفتاب‌زده)
 تاوه‌ل‌گرتن: [چاوگه‌ت] گیرپوون؛ گیرپان؛
 وه‌ک ته‌خته‌ی ته‌ر که لار وگیر ده‌ییت. (تاب

برداشتن)

تاوه‌ر: [ناو] تاجه‌والی گه‌وره. (جوال بزرگ)
 تایی: [ناو] (۱) هوژی زهر دیوستالی ولاتی
 تایله‌ند و دهر دوری. (۲) زمانی سیامی و
 هیئندوچینی. (تای)
 تایاخ: [ناو] پایوش؛ که‌وش. (کفش)
 تایپ: [ناو] اند؛ فد؛ مه‌کینه‌ی نووسین (پیت
 چن). کار کردن به‌و مه‌کینه. (ماشین تایپ؛
 تایپ)
 تایپیست: [ناو] اند؛ فر؛ فد؛ پیت چن. (تایپیست)
 تاییس: ناوی تافره‌تیکی خایین که میله‌تی
 خوئی فروشت و پالیدا به ته‌سکه‌نده‌ری مه-
 قدوونیه‌وه. (تائیس)
 تایینجه: [ناو] نیوه‌ی تاره‌شکه‌ی یه‌کسه‌ری
 به دوان ده‌بنه ره‌شکه‌ییک؛ نیوه‌ی دووتایی.
 (لنگه‌تورکاه‌کشی)
 تاییه: [ئاوه‌ل‌ناو] دل‌مردوو؛ خو‌پاریز. (دل‌مرده)
 تیل: [ناو] قامک؛ په‌نجه؛ کلک؛ ته‌نگووس.
 (انگشت)
 تیلابه‌رانی: [ناو] قامکه‌گه‌وره؛ تیلامه‌زن؛
 که‌له‌مووس. (انگشت شصت)
 تیلاروخ‌ی: [ناو] قامکی براتووته‌له؛
 براتووته. (انگشت بنصر)
 تیلاقچیلک: [ناو] قامکه‌تووته. (انگشت
 کوچک)
 تیلانیوه‌کی: [ناو] قامکی قووتی. (انگشت
 وسط)
 تیلکه‌لسه‌رنینه: تیلیکی له‌سه‌رنیه. (ب‌عه-
 یی نییه؛ عه‌ییی له‌سه‌رنیه. (بی‌عیب ولکه)
 + تراتین: (۱) هات‌وچوی شتی هه‌لواسراو،

وهك جوو لانهوهی جو لانی. (آمدورفت تاب)
(۲) ته پاتین؛ گیڙانی ته سب بو و شک بوونه-
وهی عارهقی له شی. (رامبردن اسب برای
خشک شدن عرق تنش)

تراشه: [ناو] تولاشه‌ی دمه تیخ و پهنده‌ی
نه جاپی. (تراشه)

تړاوه‌ری: [ناو] راگوږزی؛ هاتن وچوون؛
بردن و هیڼانی کال؛ هم وشه کوردیه چووه-
ته نیو زمانی فارسی و بوووته (ترابه‌ری)
(ترابری)

تربووس: [ناو] شو؛ شی؛ نم؛ شه. (نم)
تربه‌سپی: خو له‌سپی؛ ناخا سپی؛ پهنګه له
(تور بهت) ی ثاره‌وی کوردکاری کراییت.
(گل سفید)

+ تړ تړه: [ناو] مو تو پړس-سیکلیت.
(موتورسیکلیت)

ترچک: [ناو] گیا ګوله‌نگ. (مارچوبه)

ترسو: [ناو له‌ناو] ترسه‌نوګ: (ترسو)

ترسوګ: [ناو] ترسو؛ ترسه‌نوګ. (ترسو)

ترس هیڼه‌ر: [ناو له‌ناو] بوونه هو ی سام
لیکړدن؛ ترس به‌دیڼه‌ر. (ترس‌آور)

ترسینه‌ر: [ناو له‌ناو + ناو، بک] که‌سیک که ده-

ترسینی؛ ترس هیڼه‌ر؛ به‌سام. (ترسناک)

ترشکه: [ناو] ترشوګ؛ گیای خوراکی که و.
(ترشک)

ترشه کشمیش: [ناو] کشمیشه که ولی؛ سه-
رچک؛ زرشک. (زرشک)

ترشه که: < ترشکه

ترشینه: [ناو] هه‌ویر ترش. (خمیرمایه)

ترکزه: [ناو] (۱) دل‌نیګه‌رانی؛ گیژهن؛ توکز؛

گیچ‌هل؛ بښه. (ترس و نگرانی؛
پاپوش؛ خطر). (۲) ته له؛ داو؛ ته پکه. (تله؛ دام)
ترګار: [ناو] ترار؛ ده‌فری گه‌وره. (ظرف
بزرگ)

ترګزوګ: [ناو] ته‌یروګ؛ ته‌رزم. (تګرګ)
ترمسک: [ناو] ترماسک؛ تیلماسک؛ زه‌نگه‌ته
تری؛ بو له تری. (خوشه‌انګور)

ترمه: [ناو] فد؛ تیرمه؛ قوماشی په‌شمینه یان
له نارمووش. (ترمه)

ترنګین: [چاوه] زیاتر بو دهنګه وهک؛
ثاو یزه‌ی دهنګ؛ گه‌پانه‌وه‌ی دهنګ؛ ده-
نګدانه‌وه؛ زفرینا دهنګی. (طنین)

تروان: [چاوه] چل‌دان؛ نه‌بز؛ وهک؛ پتدانی ده
مار. (نبض)

تروانن: [چاوه، ت] نه‌بز لی‌دان؛ پتلی‌دان؛ چل
لی‌دان. (نبض زدن)

ترومبون: [ناو] ثامرازیکي موسیقاییه (ترومبون)
ترومپیټ: [ناو] فرد؛ اند؛ فد؛ ثامرازیکي
موسیقاییه سی کلیل (کون) ی هه‌یه و به فوو
ده‌ژمندریټ. (ترومپت)

ترولاق: [ناو] ته‌پاله؛ (تاپاله)

ترووسکایی: [ناو] پرووناکی که م؛ به‌حاسته‌م
دیتنی چاو. (کم‌سویی؛ دیدکم چشم)

تره‌کای ده‌لی: تره‌کینی سیلوت. (زائیدن سگ)
تره‌وراوی: [ناو] چهنه‌دریزی و هه‌لیت‌په

لیت قسه‌کردن. (جرت‌وپرت و روده‌درازی)
تریاتین: [ناو] دهرمانیکه له بنیشت ده-

گیریټ، له نیګارکیشیدا بو تراوکردنه‌وه‌ی
پهنګی خه‌ست که لکی هه‌یه و تاوینه‌ری (په
نګی پوڼ) ی نیګار گیښیه. (تریاتین)

تریبل: [ناو] دمنگ له حاندیکې بهر زدا؛ ده-
 سته واژه ی موسیقایه. (تریبل)
 تریشک: [ناو] تریشکه؛ تریشق؛ تیشک؛ وه-
 ک: تیشکی پوژ. (اشعه)
 تریشین: [ناو] فرد؛ فد: کرمی نیو له شی به-
 راز، به خواردنی گوشتی به راز بو ټینسانیش
 گیروی هه یه. (تریشین)
 ترپلیون: [ناو] فرد؛ اند؛ فد: یه ک ملیون ملیون
 (ملیون × ملیون). (تریلیون)
 ترینگو هوپ: [ناو] ترینگه ترینگ؛ خرینگو هوپ.
 (صدای برخورد کردن زیور آلات بهم)
 ترینگه: [ناو] دمنگی ویکه وتنی ده فری-
 مس. (صدای بهم خوردن کاسه های مسی)
 تزوک: [ناو] ټاوه ټاواو ژنی ته توار خراب. (زن-
 بدکاره)
 تسه گورگ: [ناو] فسه گورگ؛ کارگه فسه؛
 جوړیک کارگی ژمه راویه. (نوعی قارچ سمی)
 (۲) < فسه گورگ
 تشپو: [ناو] (۱) زبرکه؛ پیزوکه؛ زیپک؛ زیپکه.
 (جوش پوست) گروقه و لووی ناو له شی
 گیاندار. (غده)
 تشپوک: < تشپو
 تشتومشت: [ناو، ت] شت و مهک؛ کهل و په ل.
 (خرت و پرت)
 تقال: [ناو] په پوټیکه به به سه رگونکی هه-
 ویردا ده دریت. (روانداز چانه های خمیر)
 تفتیک: [ناو] کورک. (کرک)
 تفتیلک: [ناو] کو تره باریکه. (قمری)
 تفره: [ناو] کراژ. (پوسته؛ شوره).
 تفکردنه وه: [چاوه، ت] فریدانی هه ر شتی له

ده مدا. (۲) تف فریدان. (تف کردن)
 تفره مار: [ناو] کراژ م مار. (پوسته مار)
 تفکه: [ناو] ټاگردانی له قوچیکراو؛
 کووانووی قوچینه؛ (آتش دان گلی)
 تفل: [ناو] توپژ؛ توکل؛ توپخل؛ تفه. (پوسته)
 تفل: [ناو] بو ی هه یه له (تفل) ی فارسیه وه
 هات بیت. تلف؛ مندا ل؛ زاروک. (بیچه)
 تفه: [ناو] تفل؛ توخل؛ توپکل. (پوسته)
 تفه: [ناو] دیواریک به موړه (قوچ) دروست
 بوو بیت. (دیوار گلی)
 تفه زری: [ناو] تووه کیوی. (توت وحشی)
 + تفهنگچی: [ناو] ټاوه ټاواو (ب) ده ست پاست له
 تیرمندازیدا. (وارد در تیر اندازی؛ تیر انداز خبره)
 تفهنگی په شوکی: [ناو] تفهنگی کی قه دیمی و
 سهر پر که له سهر لوله که یه وه بارووت و
 ساچمه ی تپده کرا و به زممه داده گیرایه وه.
 (تفنگ سرپر)
 تفهنگی ساچمه یی: [ناو] زیاتر بوړاوه و فیشه
 کی سا چمه یی ده خوا. (تفنگ ساچمه زن)
 تفی سهر به ره موژوور: (ب) کاریکی کریت که-
 زیان به کریاریشی بگه یینی، و وه ک تفی
 به ره و ژوور بگه پټه وه بو نیو چاوی خاوه نی.
 (تف سربالا)
 تفروکه: [ناو] خهر دل؛ خهر ده ل. (خردل)
 تفسک: ههنجیری کیوی. (انجیر وحشی)
 تفل: < تفل
 تفو: [ناو] ترپ؛ توور؛ تفر. (ترپ)
 تفی: [به ند] دفی؛ نه شی؛ ده بی؛ گهره ک.
 (باید)
 تفیای: تووړه بوون. (عصبانی شدن)

تک: [ناو] (۱) دک؛ دوو؛ هر تک چاوی دیشی؛
هر دوو چاوی دیشی. (دو) (۲) دلۆپ؛ دلۆپه؛
تکه. (قطره)

تک: [ناو] نوخته؛ خوش؛ خهش؛ لکه؛ عهیب
وئیراد؛ چ تک تیدا نینه؛ بی عهیب و لکه یه.
(غش؛ لکه) دلۆپ. (چکه)

تکه تک: (۱) [دهنگه ناو] چرته چرت؛ وه ک ده-
نگی کاتز میز؛ (تک تک). (۲) دلۆپه -
دلۆپ. (چکه چکه)

تکه کردن: [چاوه گه، ت] هاتنه خواره وهی
دلۆپه. (چکه کردن)

تلاسان: [چاوه گه،] هه لخلیسکان. (لغزیدن)
تلیزار: [ئاوه لئاو] به قامک بزار کراو؛ دهست
چن؛ هه لبار ده؛ تلیزیر؛ (انتخاب) (۲) له
پادهی قامکی دهستیک تیناپه ری. (ب) نایاب.
انگشت شمار)

تلخه: [ناو] کو گابه فری به سه هول بووی
په له په له له سهر عهرز ماو. (کپه برفهای
بجامانده در بهار)

تلدار: [ئاوه لئاو] تولدار؛ تولدار؛ ناوس؛ تولپ؛
سکپ. (آبستن)

تلگه نی: [ئاوه لئاو] زک گه نیو؛ سک بو گه ن. بو
جوینه. (شکم گندیده)

تلمسک: [ناو] تلماسک؛ زهنگه ته تری.
(تلسک)

تلنایو: [چاوه گه، ت] تلین؛ تلانه وه. (غلطیدن)
تلوفک: [ناو] (ف. گولچینه وه) گلوفک؛ لکی
ههره سهره وهی دار. (شاخه های بالائی
درخت)

تلی: [ناو] (۱) گله؛ دانه؛ دهنگ. (دانه) (۲) تبل؛

قامک. (انگشت)

تمتم: [ناو] سماق. (سماق)

تنتیک: [ئاوه لئاو] به دئه سل؛ به دنیژاد.
(بداصل)

تنگز: [ئاوه لئاو] نانگزا؛ توو ره. (عصبانی)

تنگز ی: [ناو] توو ره یی. (عصبانیت)

توبه ی گورگ مهر گه (ب) دووری نه کردن و
دهست هه لئه گرتن له خده و خوو؛ توبه ی
بیاباه خ؛ توبه ی به درو. (توبه درو غین؛ توبه
گرگ)

تویز: [ناو] (۱) توبه وانه ی کونی ته ستیر و رو
چن. (دها ن بندروزن) (۲) میکوت و میگوار؛
دوق؛ کوته کی سهر بزماریز؛ گورز. (گرز)
تویزه گیواوه: [ناو] گیاسپون؛ دهرمانه بو زه-
ردووی. (میخک وحشی؛ چوبک؛ صابونی)
تویله گیا: [ناو] شه له مه باخی. (کلم صحرایی؛
خردل بری)

توبه که له م: [ناو] گیا گه له رم؛ کالیسیومی
زوره بو پته و بوونی ئیسک و نه خوشینی
ئیسک به که لکه. (کلم پیچ)

توتو؛ تواتو؛ چین چین. (لایه لایه؛ قشر قشر)
+ توخماخ: [ناو] قه تماغه؛ پیست؛ توخماخی
سهرت هه لئه که نم؛ پیستی سهرت هه لئه که-
نم (پوست)

توخمه تخیل: [ئاوه لئاو] زول؛ بیژوو؛ توخمی-
حهرام؛ حهرامزا. (حرامزاده)

توپ ناوس: [ئاوه لئاو] پابه مانگ؛ هه راش
ناوس؛ نزیک به زائین. (پابماه)

توراخ: [ناو] خهسه؛ دو ی خهستی ئاوچنراو
بو که شک چیکردن؛ دوراخ. (دوغ چکیده)

تۇراق: < تۇراخ.

تۇراققان: [ناو] ئامانى تۇراق. توورەكەى ھە-
لۋاسىنى تۇراخ. (ظرف دوغ چكىدە)

تۇراك: [ناو] جۇرى پەنیر. (نوعى پنیر)

تۇرىبە: [ناو] توورەكە: توورېيىن؛ كېسە. (توبرە)

تۇرىبچە: [ناو] توورە سوورە؛ جۇرىك توورى

چووكەى پېست سوورە. (تربچەنقىلى)

تورتان: [ناو] مقەس؛ قەيچى؛ دۇيرد.

(قېچى)

تورکردن: [چاوغەت] توران؛

زىزبوون. (قهرکردن)

تورکردن: [چاوغەت] تېتۇرگرتن؛ رامکردن؛

خستەتۇر؛ زياتر بۇ كوپ و كېز دەوتریت كە

مەيلى يەكتىرىن رابكىش. (تورکردن)

توركمان: [ناو] توركمەن؛ توركەمەن؛ جە-

ماوهرى سېي پېستى توركەكانى ئاسيائى

ناومەندى. (تركمەن)

توركى: [ناو] زمانى توركى؛ زمانى توركە-

كانى ئورال ئالتايى وئازەرى. (تركى)

توركى: [ئاوئلناو] پەيوەندىدار بە توركەوۋە.

(تركى)

توركى ئازمى: جەماوهرى توركى ئازربايجان.

(ترک آذربایجانى)

توركى لاو: (ب) توركەكانى پاش شورشى

ئاتاتۇرك لە توركيا. (ترکهای پس از انقلاب

آتاترك)

توركىي ئەستەموولى: زمانى ياسايى دەولەتى

توركيا. (زبان رسمى تركيه)

تورمز: [ناو] روسد؛ فد؛ ئاميرى پراوہستاندى

ھەر كەرەستەى تەگەردار؛ چەند جۇرە،

كارەبايى، پۇنى، پايى، دەستى، كومپېرسى و

ھيدرولىكى؛ لە كوردستانى باشوور وشە-

ئىنگلىزىيەكەى دەلىن، و ئىستوى پېدەلىن.

(ترمز)

تورمزېيان: [چاوغەت] تورمزېين؛ لە

كاركەوتن و عەبىدار بوونى تورمز. (ب) خو

پىئەگىرئەوۋە. (ترمزېيدن)

تورنابازى: [ناو] فد؛ يارى شا و وەزىر و دز و

جەللاد. (ترنابازى)

تورۇس: [ناو] تورۇس وئانتى تورۇس، دوو

كېون لە مەلەبەندى كوردستانى توركىان.

(نامدوكوه)

تورەھات: [ناو] فد؛ تورپەھات؛ ھەلىت و پە-

لىت؛ قسەى پېرو پووج. فشقييات. (ترهات)

تۇپى چرا: [ناو] چنراو و ھەلدووراوپكى تۇپى

كېسەئاساي بچووكە لە دەزووى نەسووج،

دەيكەن بە سەر پستانەكى (مەمكەى)

چراتۇردا. (طور چراغ)

تۇزتەكاندن: [چاوغەت] (ب) لېدان؛ كوتان و

بۇ تېوۋەشاندىن. (كنايى، كىك زدن)

تۇزەلانىنە: [بەند] تۇزەلنە؛ توزىكى كەم؛ نە-

ختىك؛ كەمىك. ھەندىك. (كمى. خىلى كم)

تۇشكە: [ناو] كېرىش وەك؛ كېرىشى سەرى

چلكن يان گەچەل. (شورە)

تۇشەل: [ناو] تۇخل؛ تىقل. (پوستە)

+ تۇف: [ناو] تۇف؛ توو؛ تۇم؛ تۇو؛ توخم. (تخم)

تۇفئانەوۋە: [چاوغەت] گېچەل بەرپاكردن؛

كورتكراوہى تۇفانانەوۋە. (شلوق كردن)

تۇفئاقىتن: [چاوغەت] تۇفچاندىن؛

تووچاندىن؛ توو وەشاندىن (تخم پاشى)

توؤقی: ته په کالی بو توو راگیراو. (میوه بوستانی تخمی)

توؤقه: [ناو] ته وقه: ده ستومشتاق. (بهم دست دادن)

+ توؤقین: [چاوگه] زیاد کردنی ئاوی کاریز و کانی؛ ژيانه وهی کویره کانی. (پرابی کاریز؛ پرابی چشمه خشکیده)

توؤقین: [چاوگه] (۱) ترسان (ترسیدن). (۲) دریانی پورگ (پاره شدن تاول). (۳) ژيانه وهی کویره کانی. (زنده شدن چشمه خشکیده) (۴) ته قینی قومبوله. (ترکیدن نارنجک) +

توؤکز: [ئاوه لئاو] ترکزه؛ بقه. (خطر) تولانه وه: [چاوگه] ت؛ داتولان؛ نهرمبونوی میوه به هوئی زور گه یینه وه؛ بل بوون. (نرم شدن میوه به علت زیاد رسیدن) تولپر: < تلدار

تول دان: [چاوگه] ت؛ زکدانی دیوار. (شکم دادن دیوار؛ طبلک کردن) تولدان: [ناو] مندا لدان؛ (بچه دان) تولومپا: [ناو] تورومپا. (تلمبه)

+ توله: باتی؛ جیاتی؛ بری؛ قهره بوو؛ له توله ی قه لمیکدا کتیبیکم پی دا. (عوض)

توله که مارانه: [ناو] مار توله کی؛ له کوردستان زور دهر ویت، تامی تاله و هه ندیک ماکی ژاری (نامیگدال) ی تیدایه و دهرمانیکی - ئیش به ره. (افسنتین کبیر)

تومار کردن: [چاوگه] ت؛ دهنگ خستنه سهر شریت و قهوان؛ < سه بت (ضبط کردن نوار و کاست) +

تومانج: [ناو] بوختان؛ تومته. (تهمت) توماندن: (ف. گیو) تومته لیدان. (تهمت زدن)

تومپز: [ناو] مشتته کوئه. (مشت) تومقفه: [ناو] گیاجه و ره؛ له میراوی بوکان و پاوه و کیوه کانی دالاهو زوره و دهرمانه بو سینوزیت. (گل مرو)

تومگیر: [ناو] گیای بالووکپر؛ گوی به رخ؛ گوله که ی به توپ له پال یه کدان، دهرمانی بر و نشیت و نازاری سینگه و گه لا تووکنه که - ی بو خنازیر باشه. (گل ماهور) تومه زه: < تومه یزه

تومه یزه: تومه لی؛ تومه زه؛ تومه زانه. (تونگو) تون: [ناو] فد؛ اند؛ فرد؛ راده و پیره ی ده - نگ، دهسته واژه ی موسیقاییه. (تن) تون: [ناو] فد؛ فرد؛ اند؛ کیشیکه به رانبه به هزار کیلو. (تن)

تون: [ناو] فد؛ فرد؛ اند؛ گوشتی کولای ماسی (تون) که له ناو قوتووی سهر به - ستراوی تهنه که دا پای ده گرن. (تن) تون: [ئاوه لئاو] مروقی چاوبرسی و تیرنه خور. (حریص)

تون: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ ناوی جوړیک ماسیبه. (نام ماهی تن) تون: ئیشانه ی ملکی بو دووه م که سی تاک [هموو عالم گرفتاری تون. (علامت ملکی)

+ توند: [ئاوه لئاو] خه ست؛ دژی شل. (تند؛ سفت)

+ توند و تیز: [به ند] (۱) توند و تیز را بوورد؛

به له ز رابوورد. (سریع). (۲) [ئاوه لئاو] تال-
وترش؛ زور توون. (طعم خیلی تند)
تونده تمبیات: [ئاوه لئاو] نهوهی زوو تووږه-
دهمیت، تمبیات له (تمبیعت) ی ئاره وییه وه
هاتووه. (تندخو)
توننی: [ناو] توندی؛ توونی؛ خهسی؛ تام
تیژی قاییم. (تندی)
تووتکان: [چاوگه، ت] (۱) پړوايه ته کوپړیک
چاوی به خواردنیک بکه ویت و ئیشتیای-
بکات و نهیده نی تووی ده تکیست و مندالی
ناییت. (عقیم شدن مرد). (۲) هه لټروو
شکان. (چمباتمه)
+ تووتهک: [ناو] نهرمه نایه. (نوعی نی زبانه-
دار)
تووجی: به لافکرن؛ پشک کرن؛ بلاو کردن؛
پرش و بلاو کردن. (قسمت کردن)
توودپک: [ناو] تووتپک؛ ته مشک؛ تیمشک.
(تمشک)
توودوک: [ناو] خاکشیره که شيله؛ گیاییکه ده
نکه که ی بو سیبه پړو (مالاړیا) به که لکه. (قدومه
کوهی)
تووپ: هاويز؛ تووپدان؛ هاويزتن. (انداز)
توور: [ناو] فرد؛ اند؛ فدا؛ گه شت وسه-
یران، زیاتر بردنی چمند که س پیکه وه بو گه-
شت و ولات گه پان له لایه ن پیکه خراویکه وه.
(تور)+
تووره کیوی: [ناو] گیای توره دهیمی؛ له
مهاباد، پیران شار و پاوه زور دهروی گه
لاکه ی ده کوئین بو دهرمانی برین و دومه ل.
(علف خر)

تووریست: [ناو] فرد؛ اند؛ گه شتیار؛
گه پړوک. (توریست)
تووزهک: [ناو] ته پره تیزه؛ ته پره توږه؛ ته ره توږه؛
(تره تیزک)
تووش: [ناو] فرد؛ (۱) له زمانی فه رانسه شدا
به مانای تووشی یه که بوونه؛ پړو به پړووی یه که
هاتن. (۲) چه توون و تووش و دژوار.
(سخت) (۳) جگی زور ساوراو؛ جگی تووش.
(شتالنگ زیاد ساییده شده) (۴) شه پانی.
(خشن)
تووشک: [ناو] چویشتیر؛ تویشتیر؛ گیسکه
می له دوو ساله که متر. (بزغاله ازدوساله
کمتر)
تووشکه له: [ناو] تووشک؛ کاوپه می که
پای نایسته دوو سالان. (میش در اول
دوسالگی).
تووفه پرنگی: [ناو] شیلک؛ بنه گیاییکی خزو
که، میوه که ی سوور و ترش و شیرینه.
(توت فرنگی)
تووک: [ناو] ترووک؛ پړووشه ی به فر و باران.
(نهم برف و باران)
توولی: [ناو] وشتی تووکن و به رگن دريژ.
(شترپشم دراز)
توولیایی: (۱) له لیلیایی، هه لویه لیبون له بهر
کولانی زور. (له شده از زیاد پختن) (۲)
توند پړهوی: زیده پړهوی؛ زیاده پړویی. (افراط)
+ توون: [ئاوه لئاو] تووژ؛ تیژ (تامی تیژ و
توند). (طعم، تیز و تند)
توونکه: [ناو] تنوکه؛ دهرپی زور کورت.
(شورت) مایوی گوشاد. (تنکه؛ شورت)

توونوتیز: [ئاوہلناو] (۱) بہ کار؛ خیرا توندوتول.
 (کاری). (۲) توون و تیز؛ تامی زور توند و
 تیز؛ تال و تیز. (طعم خیلی تند)
 توونہ گیواو: [ناو] توونیلہ؛ توونہ گیا؛ تہر خون.
 (ترخون)

توونہ دار: [ناو] دارچین؛ دارچینی؛ داریکہ لہ
 چین و مالیزیه و ہاتوہ، پیستی لہو دارہدہ-
 رمانی بر و نشیت و سی و زو کامہ. (دارچین)
 + توونی: [ناو] توندی؛ تالی؛ تیزی، دزی نہ-
 رمی؛ تووتنہ کہ توونہ؛ نہرم نییہ. (تندی)
 توونیلہ: < توونہ گیواو

توونہ قہ سپہ: [ناو] جوریک تووشیرینی دہنک
 گہورہی سپی (نوعی توت سفید)

+ تووی: من نیم، تووی. ٹہ تووی. (تو ہستی)
 تویخچموو: پیستم ساورا؛ (ب) شہ کہت
 بووم؛ ماندو بووم. (خستہ شدم)
 تہ بانہ: تہ پانہ. < بانگلیر

تہ بتاندن: [چاوگہ، ت] نارام کردنہوہ؛ حہ-
 جماندن؛ دلخوشی دانہوہ. (آرام کردن)
 تہ بتین: [چاوگہ، ت] نارامگرتن؛ حہ جمین؛
 داسراکان. (آرام گرفتن)

تہ بخالہ: [ناو] تیمسک؛ لیوہہ لڑریان.
 (تبخال)

تہ بریز: [ناو] تہوریز؛ شاریکہ لہ نازربایجان
 پوڑہہ لاتی ٹیران. (تبریز)

تہ بسی: [ناو] کھشہ فہی چایی. (سینی
 کوچک)

تہ بج: [ناو] نہ خوشین بہ ہووی خواردنی
 چہورایی زورہوہ. (مریضی از چربی
 زیاد خوردن)

تہ بلہی سہر: [ناو] تہ پلی سہر؛ تہوقی سہر.
 (فرق سر)

تہ بہ تور: [ناو] تہونی جالجالووکہ. (کارتک)
 تہ پتہ پی: [ئاوہلناو] کھسیک کہ تہنیا تہ
 وقہ سہری ہہویزہ. (کسیکہ فقط وسط سرش
 طاس است)

تہ پساندن: [چاوگہ، ت] (۱) پراختن؛ پان کردنہ-
 وہ. (پھن کردن) (۲) لیدان؛ کوتان. (زدن؛
 کوبیدن)

تہ پکەر: [ئاوہلناو + ناو، بک] تہ پو؛ فیلہ باز.
 (حیلہ گر)

تہ پل: [ناو] دمہک؛ زہرب؛ نامیریکی
 موسیقایہ. (ضرب)

تہ پلہک: [ناو] باکردنی گہچی دیوار بہ ہووی
 تہرہ شوپی (نم) ہوہ. (طبلک). (۲) زیر سیگار.
 (زیر سیگاری)

تہ پلہ کردن: [چاوگہ، ت] ہلہ کردن لہ قسہ-
 کردند. (تبق زدن)

تہ پلہ کی پوڑ: [ناو] گووی پوڑ. (گوی خورشید)
 تہ پلہ گوینی: [ناو] ٹگوینییک کہ کہ تیرہی
 لیدہ گیریت. (گون کتیرا)

تہ پ لینہ کوتان: (ب) بی زانستی لہ کاریکدا.
 (سردنیاوردن)

تہ پودول: [ناو] کیو و شیو. (ب) ہہردی پیر-
 کوسپ و کھندال. (زمین ناہموار)

تہ پودووکہل: [ناو] تہمودووکہل؛ مژودوو؛
 تہم تویمان. (مہ و دود)

تہ یولولول: [ناو] تہمو مژلہ کاتی بہ فر و باران-
 باریندا. (مہ ہمراہ با بارش)

تہ پوئلہ گیا: [ناو] گیاگزگانہ. (گیاہ طاوسی-

(رنگ)

ته په : [دهنگه ناو] دهنګی که وتنی شتی
قورس؛ وه عرز که وتنی شتی قورس؛ دهنګی
به دار ته کاندنی لیفه و مافووره. (صدای
افتادن اشیاء سنگین و نرم)

ته پوهوږ: [ناو] هه راوهوریا و زرمو کوت. (تق-
و پوق و سرو صدای بلند)

ته په سهر: [ناو] و [ئاو] لئاو [بیډه سه لات؛ بیډه-
نگ؛ سته م دیتوو؛ سهر کوټ کراو؛ سهر کوټنه-
کراو. (مظلوم)

ته په و ته لان: هه ردی پرکه ند و کوټسپ. (زمین
ناهموار)

ته بی: [ناو] ته پلوټی؛ سستی؛ له ش گرانی.
(لشی)

ته تن: [ناو] قوږ. (گل وشل)
ته ته: [ناو] ډول و که لی ته ته به ینی هه-
ورامانی تهخت و هه ورامانی لهوږ. (گردنه و
دره ای در اورامان)

ته ته پیچ: تهخته پیچ؛ پیچاندنی دهست و پیی
شکاو به تهخته. (با تهخته بستن استخوان-
شکسته)

+ ته ته له: [ناو] ټامرازی هه وږ گهری، تهخته
یان چه رمیکه بو لووس کردنی هه وږ و
هیربار. (بزار کوزه گر)

ته ته له: [ناو] (۱) که وانه؛ لاتراسکه کردنی
گولله که له به رد بکه وی. (کمانه). (۲) هه-
لېه زینه وهی په یتا په یتای زاپ کاتی لاتیل
بو سهر ناو ده هاو یژریت. (نان و ماس).
(کمانه)

ته خر: [ناو] ته خر؛ شیوه. (طرح)

ته خار: [ناو] ته غار؛ (ب) سی؛ ته غاریک ته-
پاله سی دانه یه، ته غاریکی چوار پووتی گهنم
سی په یه. (به سی عدد اطلاق میشود)
تهخت خاو: [ناو] قه ره ویله ی له سه رنو وستن.
(تخت خواب)

ته خته: (۱) [ناو] چال و چول نییه (ته-
خت) ه، (تخت است) (۲) [ناو] یه که ی ژماره ی
به ری قوماشی پیکه وه لکاو و (دو وراو) داوینی
کراس چوار تهخته یه. (تخته). (۳) [ناو] یه که-
ی ژماردنی جاش و به تانی و قالی، سی ته-
خته قالی. (تخته). (۴) [ناو] تهخته نه رد،
تاو له. (تخته نرد). (۵) [ئاو] لئاو شتی پان و ته-
خت وه ک: تهخته به رد، تهخته گهمره.
(هر چیز صاف و پهن). (۶) [ناو] ته غه ربو داری
تا شراوی پان ده گو تریت. تهخته دار. (تخته-
چوب)

تهخته پیټی: [ناو] تند: غه رب سنجان: جووجه.
(ساس)

تهخته دامه: [ناو] تهخته پیکه خانه خانه کراوه
و ۶۴ خانه ی هه یه بو یاری دامه؛ (چه لان
چابوو هه مان بوو تهخته دامه) «مین» (تخته-
داما)

تهخته سږ: [ناو] پارچه یی (لباد یان هه ور) که
نو و سراهی تهخته سیای قوتا بخانه ی پی-
پاک ده که نه وه. (تخته پاکن)

تهخته سی لا: [ناو] سی تهخته ی ناسک که
ناوه ناوه به باری را راست و را پووتدا (بوډه-
وامی زیاتر) پیکه وه لکاو. (تخته سه لا)
تهخته شنو: [ناو] تهخته داریکی ۸×۸
ساتیمتر بو و هر زشی شنو کردن له سهری.

ته‌پاکتور: [ناو] فد؛ فرد؛ اند؛ ترپاکتور؛ که‌ره-
 سته‌ی شیو برین. (تراکتور)
 ته‌پاکردن: [چاوگه‌ت] به‌ردانه‌وه؛ خسته-
 خواره‌وه. (پائین انداختن)
 ته‌پاموا: [ناو] قه‌تار (شمه‌ننه‌فه‌ری ناو شار.
 (تراموا)
 ته‌پانه: [ناو] ترانه؛ قه‌شمه‌ری؛ گمه. (بازی)
 ته‌پاوس: [ئاوه‌لناو] ته‌پاوس؛ هه‌ردی‌هه-
 میشه شیدار. (زمین همیشه‌نمدار)
 ته‌پاوه‌ری: [ناو] هاتن وچوون؛ تراوه‌ری؛
 هاتوچو که‌ر؛ نه‌م وشه کوردیه و چووه‌ته نیو
 زمانی فارسی و بووه به‌ترابه‌ری. (تردد؛
 ترابری)
 ته‌په‌ل: [ئاوه‌لناو] پیریزنی ته‌په‌وش. (پیرزن
 شیکپوش)
 ته‌رت: [ناو] که‌سته‌ک؛ کولوی‌خاک. (کلوخ)
 ته‌رتلین: [چاوگه‌گیزبوون؛ شیوان. (آشفته-
 شدن)
 ته‌رجو: [ناو] په‌رجو؛ کرمزی؛ مه‌هدم؛ کاری
 که‌س نه‌کردوو. (معجزه)
 ته‌رجه: [ناو] شه‌بیاک؛ ده‌لاقه. (شباک)
 ته‌رجه‌مه: [ناو] پاچقه؛ وه‌گیرانی نووسراوه
 بی‌ک به‌زمانیکی تر. (ترجمه)
 ته‌رخان‌مه‌جلیس: مروقی تاییه‌تی دانیشتن له
 کوپ و مه‌جلیسد؛ (ب) پیاماقوول. (مجلس-
 نشین)
 ته‌رده‌ماخ: [ئاوه‌لناو] که‌یف خو‌ش؛ به‌ده‌ماخ.
 (خوشحال)
 ته‌رزنوو: [ئاوه‌لناو] شتی تازه و نوی؛ خه‌به‌ر و
 باسی تازه (جدید و نو)

(تخته‌شنا)
 ته‌خته‌کورت: (ب) عقل‌سفک؛ که‌م
 عقل. (کنایی، کم عقل)
 ته‌خته‌نهرد: [ناو] تاوله. (تخته‌نرد)
 ته‌ختی‌سینگ: [ناو] پانایی سهر سینگ.
 (تخت‌سینه)
 ته‌ختی‌ناوشان: [ناو] پانایی لای ژوورموه‌ی
 پشت. (پهنای شانه)
 ته‌خر: [ناو] ته‌رک؛ وازلی‌هینان. (ترک)
 ته‌خلیت: [ناو] (۱) ته‌قلیت؛ سواعبه‌ت؛ گالته.
 (شوخی) (۲) لاسایی؛ ده‌مه‌لاسکی. (تقلید)
 ته‌خم: [ناو] شوین؛ جیگا. (مکان)
 ته‌خهر: [ناو] (۱) عه‌شیره. (۲) [به‌ند] ته‌غهر؛
 زورتر. (۱) عشیره ۲ بیشتر)
 ته‌دووانه: [ئاوه‌لناو] جیمک؛ لفه‌دووانه؛ بو‌میوه
 (شملوبه‌ره‌که‌ت). (دوقلو)
 ته‌په‌نداز: [ئاوه‌لناو] پیره‌می‌ردیک خو‌قیت و
 قیت که‌ت. دلته‌ر؛ ته‌په‌وش. (شیکپوش)
 ته‌پا: به‌تو؛ بو‌تو؛ لو‌تو. (ترا)
 ته‌پاتی: [به‌ره‌همی‌چاوگه] ته‌پایی؛ ته‌پری؛
 نمداری. (تری)
 ته‌پاف: [ناو] دی‌لاندن؛ ده‌لاندن. (نشت)
 ته‌پاج: [ئاوه‌لناو] (۱) مروی له‌یلاق و دریز.
 (آدم‌خیلی‌دراز قد) (۲) [ناو] عه‌لاف؛ کپ‌یار و
 فروشیاری ده‌غل به‌کوم. (علاف)
 ته‌رازیا: [ناو] شه‌ونم؛ خوناوه. (ژاله)
 ته‌راشکاری: [به‌ره‌همی‌چاوگه] تراشکاری.
 (۱) پموتی تاشین. (۲) جیگا و که‌ره‌سته و
 کاری کانزا تاشین (له‌چه‌شنی‌خه-
 پپاتی) (تراشکاری)

تەرسا: [ئاۋەلناۋ] ديان؛ فەلە؛ عيسايى؛ (لە-
چەند شوئىنى دىكە بە گاۋرىش وتراۋە).
(عيسوى)

تەرفە: [ناۋ] تەفرە؛ خاپ؛ فرىو. (فريب)
تەرقال: دوستايەتى لەگەل كەسكى خراپ-
دا. (دوستى با آدم ناباب)

تەرك: [ناۋ] (۱) دوۋەى زىنى ئەسپ، يان
دوۋاۋەى ھەرسوارىك، (ترک). (۲) تەرخ؛ دە-
ست لىيەردان. (ترک) (۳) بېخ؛ بن؛ تەختى
زىرموۋە؛ (تە؛ كف)

تەركال: [ناۋ] مەزراى دەغلى ئاۋى. (كشت
آبى)

تەركبەند: [ناۋ] بەن ساموۋر تە. (ترکبند)
تەركزە: [ئاۋەلناۋ] توکز؛ مەترسى؛ بىقە. (خطر)
تەركەخمە: [ئاۋەلناۋ] كەم تەرخەم؛ بىخەم.
(لاابالى)

+ تەركەدۇنيا: [ئاۋەلناۋ] دوۋرى كردوۋ لە
خوشىيەكانى دۇنيا؛ زياتر بە (پاھىيە)ى
كلىسانشىن دەلېن. (تارك دنيا)
تەركەز: [ناۋ] دارتەقلە لە ساقەتى خەيزمران.
(چوب چوگان از خيزران)

تەركەزا: تەركەزىد؛ جىھىشتى نىشتمان؛
تەركەديار (ترک وطن و ديار)
تەركەولت: لە ولات دەرچوۋ؛ ئاۋارە؛ تەركە-
ديار. (آواره غربت)

تەرمەك: [ناۋ] تايەى درىز و بارىكى گمەلك
و دېك و دال. (كپە خارمكەب شكل)
تەروتلىس: [ئاۋەلناۋ] تەپ و خووساۋ. (تر و
خيس)

تەپ و وشك ھاۋىشتن: تېرۋېشك. (نوعى-

قورعە)

تەپرووك: [ناۋ] دارى تەپە ژىيا؛ بەرىكى
سوۋرى ھەيە بو نەخوشىنى سى و دل بە-
كەلكە. (طويلک)

تەپروەندە: [ناۋ] تازەقېر اگە يىشتى؛ نوبەرە. (نوبر)
تەروەنە: [ئاۋەلناۋ] پېرش و بىلاۋ؛ ئاۋارە
(پراکنده)

تەپەتيزە گيۋىلە: [ناۋ] كوۋزەلە. (ترتيزک آبى)
تەپەزىيە: [ناۋ] آگىي تەپروۋ؛ لە كوردستان زورە
و دەرمانى كرمى پىخوۋلەيە. (سنجد
صحرايى)

تەپەشو: [ئاۋەلناۋ] شىدار؛ نمدار؛ شەدار؛ تە-
پەشوع؛ پتوبە تدار. (نمدار)
تەرفەفاندىن: [چاۋگە] بېرىن؛ بەلكردن؛
قرتاندن. (قطع کردن)

تەرفەفە: [ناۋ] سىك لەۋەپېن؛ پلەندەر. (تفيلى)
تەرك: [ناۋ] تىك؛ درز؛ قەلەش. (ترک)
تەركەكان: [چاۋگە] ترەكيان؛ قەلەشان؛ قەلە
شىن. (ترکیدن)

تەپەلەيلان: [ناۋ] نېرتكەپياز. (پيازچه)
تەپەمىر: [ئاۋەلناۋ] پياۋى دل تەپ و خوۋازىنەر.
(مردى که زياد به خودش ميرسد)
تەريانە: [ناۋ] ساقوۋ؛ سەۋەتە؛ تريان. (سبد
بزرگ)

تەرىپ: [ناۋ] بەلاڧ؛ تەرس؛ تەپالە؛ تەپالە
(تپاله)

+ تەرىپ: [ئاۋەلناۋ] دوۋ ھىل لە راستى يە-
كدا، كە ھەرگىز بە يەگ نەگەن مەگەرلە
نېھايەتدا، ۋەك پۋالەتى ھىلى قەتار. (موازی
در هيئندسه)

+تهريب: [ئاۋەلناۋ] تەراز؛ ھاوتەريب: ھاوشان
، ھاومەرام؛ ھاۋرى. (موازى؛ ھەمسان)
تەرىفە: [ناۋ] تەرىفە؛ نەخۆشىنى ئازالە كە نابى
گۆشتە كەى بخورىت. (نوعى مرض حيوانات)
تەرىكى: [ناۋ] تەنىيى؛ تەنىياكە وتوويى؛
گۆشە گىرى. (عزلت)
تەرىيە: [ناۋ] تەرىدە؛ پىگر؛ چەتە؛ جەردە
(راھزن)

تەزەرد: [ناۋ] مەرى سىي كە سەروچاۋى زە-
ردىيت. (رەنگ گوسفند)
تەزاندن: [چاۋگەت] سەركردن؛ لەئاۋى سارد
يان بەفردا پارگرتى ئەندامى گيانلەبەر؛
(ب) تەممى كردن. (كنايى، تنبيه كردن)
+تەزىن: [چاۋگە] (۱) مىلۋورە كردنى ئە-
ندامى لەش؛ (مورمور كردن اعضا) (۲) چىيان؛
چوون و سەپوون بە سەرما. (كرخت شدن).
تەژ: [ئاۋەلناۋ] پىر؛ دۆلدەر؛ لىپاولىپ. (پىر)
تەژە: [ناۋ] (۱) تەگە، نىرى (نەياز). (۲) يارى
قەلەمندارى. (نوعى بازى). (۳) ئەستوون
(ستون). (۴) بالار. (الوارسقف) (۵) [ئاۋەلناۋ] زە-
بە لاج. (لندهور)
تەژەندەر: [ئاۋەلناۋ] زەبە لاج؛ درىژ و ناقول. (پىر)
(ليلاق؛ لندهور)

+ تەس: [دەنگەناۋ] فەمانى دەنگدانى كەل
گامىش و ئەسپ بۆ پاشەۋە چوون. (فرمان
پس رفتن اسب و گاميش)
تەسكوتروسك: بەرتەنگ؛ بارىك و تەسك
(كم عرض وبارىك)

تەسمە: [ناۋ] وشەيىكى بىيانىيە بەلام بە باو
بوونى سەيارە، لە سەر زارى جەماۋەر ۋەك

كوردى بە كار دەبرىت و كوردكارىش كراۋە و
بوۋەتە تەسوۋ يان تەسوۋ بەلام زىياتر ھەر
تەسمە دەوترىت. (تسمه)

تەسمە پەرۋانە: [ناۋ] تالاقە لاسىقىكە كە بە
ھىزى ماتۇر پەرۋانە ھەلدە سوۋرپىنىت بۆ
فېنىك كەردنەۋەى رادياتۇر. (تسمه پروانه)
تەسوۋ: [ناۋ] سىرمە؛ تەسوۋە. (تسمه ، نوارى
از پوست وچرم)

تەسەل: ئارام؛ تىرو تەسەل، بۆى ھەيە (تير
وتەسەلا) بى و تەسەلاى ئارە-
ۋى (سوكنايى) يە (آرام)

تەسىقى شوفپىرى: [ناۋ] گەۋاھى نامەى
شوفپىرى؛ شەھادەى شوفپىرى. (گواھينامە-
رانندگى)

تەشائوم: [ناۋ] شىۋە و شوبھاندن؛ ۋىدەچى لە
ۋشەى (تەشابوھەۋە) كوردكارى بوويىت.
(تشابه)

تەشرىف: عد؛ فد؛ وشە ئارەۋىيە بەلام بە واتاى
(بەپىزەۋە ھاتن) بەتايىيەت لە ھەۋرامان و
موكو ريان زور دەگوترىت (تشرىف)

تەشرىن: [ناۋ] عد؛ ناۋى دوو مانگى سالە لە
بەينى ئەيلوۋل و كانوۋنى يەكەمدام نام
(دوماه)

تەشكەل: [ناۋ] داۋىن؛ دامىن. (دامن)
تەشەخوس: [ناۋ] كەسايەتى؛ دەمار و لووت
بەرزى، لە ئارەۋىيەۋە ھاتوۋە .
(شخصيت؛ تكبر)

تەشەنە: [ناۋ] پەرە؛ تەننەۋە (پخش)
تەشەنە كردن: [چاۋگەت] تەشەنا ۋ ھە-
ۋكەردنەۋەى برىن. (بازچرك كردن زخم).

(۲) ته نینه وه. (پخش شدن)

ته شی بریق: [ناو] برووسکه. (برق)

ته شیکه: [ناو] موغ موغه؛ میشو له ی لاق-
دریژ که هندیکیان سه ریشتیان کولکنه.
(پشه بزرگ)

ته شی مل: [ناو] کولیچه گیواو؛ گوله کانی زهره
و له پال یه کدان، ریشه که ی تام تاله دهرمانی
نیسی گه ده و پوهانه وهی توو پیه. (جینتیانا)
ته شیوک: [ناو] جوړیک هله پړکی. (نوعی
رقص)

ته عارف کردن: [چاوگه، ت] فذ: نارهویه به لام
به واتای خولک کردن له زمانی کوردیدا باوم.
(تعارف کردن)

ته غمه: [ناو] شه قلی نازل داخل کردن؛ تاغمه.
(مهر داغ کردن حیوانات)

ته غه ر: [بند] زورتر؛ زیاتر. (بیشتر؛ غالبا)

تهفت: [ناو] قهر تاله. (سبد میوه)
تهفتی: [ناو] گهنمی وهک برپیش کوتراو.
(گندم نیم کوب)

ته فره باز: [ناو] ته فره دهر؛ فریوده ر؛ له
خسته به ر؛ خه له تین؛ خاپین. (فریبکار)
ته فهش: [ناو] خاپین؛ خوفروش.

(خائن)

ته فته فیک: [ناو] که مانچه. (کمانچه)
ته فچقان: [ناو] له گهل که سیک زورنزیک-
بوون؛ په یوه مندی. (رابطه)

ته فدا: زهره رگه یین؛ زبانی خورو. (زبان رسان)
ته فرزین: [ناو] ته به رزین. (تبریزین)

ته فسک: [ناو] ته فزک؛ ته فزک؛ ته فاریک؛
هه زیر؛ (ههنجیری کیوی. انجیر کوهی)

ته فش: [ناو] قه مچ؛ چه وی پان. (تکه سنگ
پهن سابیده شده)

ته فگر: [ناو] له ناو هه مووگر؛ هه موو لایه نیکی
ده گریته وه؛ هه مووان ده گریته خو. (همه-
گیر؛ شامل)

ته فل: [ناو] له ناو تی که ل. (مخلوط)
ته فنیپر: [ناو] ته فنه جنو که؛ ته ونی جالجا
لوو که؛ تالی دایپر و شک. (کارتک. تار
عنکبوت)

ته فوو: [بند] ته فوو؛ ته قاو؛ به لکوو؛ به شکوو.
(بلکه)

ته قاندن: [چاوگه، (۱) به شوین شتیکیدا گه-
پان و پشکین؛ هه موو جیکاییکیان ته قاند
به شوینیدا تا دوژیا نه وه. (پی گشتن) (۲) چه-
ک ناوردان. (شلیک کردن). (۳) داته قاندنی
ده گل. (بیختن). (۴) تره کاندن. (منفجر کردن)
+ ته قاو: [بند] ته فوو؛ ته فوو؛ هاتوو؛ به لکوو؛
به شکوو؛ به شکم. (بلکه)

ته قاو: [ر] باوردووی ته قین؛ به هه موو
ماناییکه وه؛ ته قه کردوو؛ شق بردوو؛ تره کیو.
(منفجر شده)

ته ق ته قان: [ناو] پلیکان له به ردی خورست
(پله سنگی طبیعی)

+ ته قله: [ناو] جه والی گه وره که سهریکی
بجیت به ناو خویدا له کاتی باران باریندا
وهک که پهنک دیده ن به سهردا. (نوعی
بارانگیر)

ته قه تی که و تن: [چاوگه، ت] به رهو خه لاس-
بوون چوون؛ یه که یه که و دووان دووان
مردن یان کوژران، به ره به ره چو لکردنی

جیگاییک (روبه انقراض رفتن)
 تهقه راو: [ناو] جوړیک راو که به دهنګ وهه را
 نچیر دهرده په پړنن. (شکار باسرو صدا)
 تهقه کردن: [چاوگه، ت] (۱) تره کین؛ تره کیان؛
 قهله شان؛ (ترکیدن) (۲) به چه کی گهرم
 تیرهاویژتن. (تیراندازی کردن)
 تهقه ل به ربوون: [چاوگه، ت] باقیه ی برین
 پچران؛ له یه یک به ربوونی تهقه لی دووریاو.
 (بخیه پاره شدن)
 تهقه لو: [ئاوه ل ناو] شروډ پوښ. (زنده پوش)
 تهقیاو: [راپوردووی ته قین] ته-
 قیاګ (۱) دایژ راو. (بوجاری شده). (۲) تهقیو؛
 وه ک: قومبولی تره کاو؛ تهقاو. (منفجر شده)
 + ته کان خواردن: [چاوگه، ت] داچله کان (یکه
 خوردن)
 ته کاندەر: [ناو] و [ناو بک] هه ژینه ر؛ جمینه ر؛
 راوه شینه ر. (تکان دهنده)
 ته کان له خودان: (ب) هه لمه ت بردن بو
 کردن کاریک (تکان خوردن برای انجام
 کاری)
 ته ک تیره ناز: [ناو] ته ک تیرهاویژ؛ تیره نازی
 زور دهست راست و نه نگیوه له عهسکه ریډا
 که بو مه بهستی تاییه ت که لکی لی وهرده-
 گرن. (تک تیرانداز)
 ته ک خال: [ناو] فد؛ چوار بهرگی ته که له ده-
 سٹیک په پړه ی په راتوډا. (تکخال) < ته که ۱
 ته کنای: [چاوگه] ته کاندن. (تکاندن)
 + ته که: (۱) بی وینه یه؛ ته نیایه. (تک است)
 (۲) تاقه؛ جووت نییه. (فرداست) (۳) بجوه؛
 ته که نه ولاتر؛ بچو نه ولاتر. (بروانظر) (۴)

چوار په پړی ته ک خالی دهستی په-
 رانتو. (تکخال ورق). (۵) حاله تی ته کان
 خواردن؛ شه که ی شتی ئاو یزان. (تکان
 خوردن؛ اهتزاز)
 ته ک هاوسه ری: [ناو] (ب) یه ک ژنی؛ دژی
 فره ژنی. (تک همسری)
 ته گهر: [ناو] تاییز؛ تایه ر؛ چهرخ؛ پای خول-
 خوری نه رابه و سه یاره. (تایر)
 ته لابی: [ناو] بهو ئاره وانه یان ده گوت، که
 پیسه یان له کاته یی بوو؛ گولچنی ئارمو.
 (خوشه چین تازی)
 ته لاق: [ناو] له سهرته نیش ت یان ئانیشک
 پالډانه وه. (المیدن روی آرنج)+
 ته لپ: [ناو] تلپ؛ سلپ؛ تلف؛ لیته ی
 نیش تووی بن تراو؛ پلته. (تفاله؛ درد)
 ته لچن: [ناو] توپری به ته لچن راو (طور سیمی)
 وابه او به (شبه که، توپری ئینتیزیتی ده لی،
 که پیموایه وشه ی) توپری یان راهیله، یان
 راهیله (شیاتره له ته لچن. < راهیله
 ته لدروو: [ناو] تیل دروو؛ ته لی در کدار؛ ته ل-
 در کین. (سیم خاردار)
 ته لواسه: [ئاوه ل ناو] په شیو؛ ئالوز؛ ئالوز؛ خه-
 مبار. (آشفته)
 ته لووکی: [ناو] چالووک؛ ته نگز. (سفیدخار)
 ته له باو: [ناو] قور ولیته ی به جیماو له سیلاو.
 (گل ولای جامانده از سیل)
 + ته له زم: [ناو] ههرشتی باریک و دریز برراو
 وه ک سیرمه. (۲) جیابوونه وه و سه ره له دانی
 تولشه یی له پیست یان ناخوون (تراشه)
 ته له سه نگ: [ناو] گابه رد (سنگ بزرگ)

تهله که: [ناو] پارهیی که قومار بازان به خاوه-
نی قومارخانه بیان دده؛ پاچرا. (شتیل) < فیل
وتهله که

تهله مار: [ناو] گیای مهرگه مار؛ له پابوردو دا
له ناوچهی ژاوه رو گه لاکه بیان ده کولاند و بو
نه وهرینی مووی سهرکه لکیان لی وهرده
گرت. (کبر)

تهله یفون: [ناو] فرد؛ فده؛ تند؛ نامیری
تیلداری ناخواتن له دوورمه و (ته ورو بیتیلیشی
هدهیه) (تلفن)

تهله یفوونچی: [ناو] که سیک که کاری
پیکه یینانی په یومندی تهله یفوونی له نیوان-
تهله یفوون که رانه؛ ته غهر له تهله یفوونخانه.
(تلفنچی)

تهله یفوون کردن: [چاوگهت] (جه رهس) زه-
نگ لیدان و په یومنی گرتن. (تلفن کردن)
تهله یفوون گرام: [ناو] فرد؛ فده؛ تند؛ نووسینی
په یغامی تهله یفوونی. (تلفن گرام)

تهله یفوونی بی سیم: [ناو] تهله یفوونی که له
سوئنگه ی شه پوولی رادیو پیه وه په یومندی
پیکیدنی؛ تهله یفوونی بیتل. (تلفن بیسیم)
تهله یفوونی هاوپی: موبایل. (مبایل)

تهله و: [ناو] (۱) قهرز (قرض)، (۲) داوخواز.
(خواستن) (۳) چوونه زگ، زیاتر زور بو هینانی
جنسی، نه حمه د چووه تهله و فاتم. (۴) کاتی
جووت خوازیی یه کسمی میوینه؛ به تهله ب.
(فحل)

تهماته جنانی: [ناو] گیاییکی گه لاپانه و بهره-
که له تهماته وردتره و عیلاجی باداری و
بهردی مسولدانه (عروسک پشت پرده)

تهماته مارانه: [ناو] میوه مارانی؛ ههندی
ژاری (بریونین) ی تیدایه، له پرشه که ی بو
چاره ی شه که رمز که لک وهرده گرن
(انگورمار)

تهماته مروژه: [ناو] گیای پرزه له؛ تهماته
مروچه؛ دهرمانه بو زیپکه و پالواتنی خوین.
(تاجرزی)

تهماشا کردن: [چاوگهت] بالاخوه دان؛ به-
راخوه دان؛ سهر کردن؛ پامان؛ چاولی کردن؛
نهیپین؛ میزه کرن؛ تواشا کردن؛ سهرنج دان.
(نگه کردن)

تهماشاگه: [ناو] بهرجه وهن؛ دیمهن؛ جیی
پوانین. (تماشاگه)

تهماکوچنانه: [ناو] گوشه و هنا؛ گیاییکه بو
لا بردنی بهردی مسولدان به که لکه (تنباکوی
کوهی)

تهمایهر: [ئاوهلناو] چاوه پوان؛ به هیوا؛
هیقیدار؛ (چاره نووست خوټ ته بی دیاری
بکه ی، نه ک تهمایهری که بوټ دیاری-
بکه ن «قانع» (امیدوار)

تهمباز: [ناو] ته پوُلک؛ که مبار. (تپه کوچک)
تهمباسک: < تمبر

تهمبورقان: [ناو] تهمبورژهن. (تنبور نواز)
تهمتومان: [ناو] تهم و مز. (مه غلیظ)

تهمخه: تهمخه؛ ته غمه؛ داخمه. < ته غمه
تهمر: [ناو] پارچه قاقه زیکی چاپکراوی
چووکه یه ونرخی له سهر نووسراوه و له به-
رانبر ههر خرزمه تیگدا ده ولت له جه ماوه ری
دهستینی و موری پووج (به تال) بوونی لیده-
داوه ک: تهمری سهر پاکه تی پوست (تمبر)

تهمری هیندی: [ناو] داریکی نارانییه و بهره -
کهی که لکی پزیشکی ههیه. (تمبرهندي)
تهمس: [ناو] لیخشانندن؛ په لاندن؛ پیا هیان.
(لمس)

تهمشک: [ناو] تهمیشک؛ تووړک؛ توو ترک.
(تمشک)

تهمومز: [ناو] توژ و غمار؛ (ب) هه وړیک که
به سهر عه زدا ده کشی. (مه غلیظ)

تهمووره دان: ټاپوره دان؛ ټابلوقه دان؛ تی ټالان؛
کوښوونه وه به دهوړ شتیګدا. (جمع شدن دور
چیزی)

تهمهریز: [ناو] شه پړه کهل؛ (ب) گرمه وګوړه؛
قهره بالغ و شیوانی جه ماوهر، شه پړ و هه لآ.
(جنگ کل؛ شلوغی)

تهمهل: [ناو] هه لماتی مه پړه؛ که لالا. (تيله)
تهمهل: [ناو] جوړیک گیانله بهری مه میموون
ټاسای تیسک دریژی خاوه خاو کهری جه -
نگه لیه. (تنبل)

تهمهن دریژ: [ټاو هلناو] به عومر؛ پیر؛ عومر -
دریژ. (مسن)

تهمینه: (۱) ناوه بو ژنان (تهمینه) (۲) شه -
سته باران (باران تند)

تهمتهل: [ناو] موته که؛ میړده زمه؛ حاله تی -
سهنګ سوار بوون. (کابوس)

تهمخوا: [ناو] بری؛ باتی؛ له باتی؛ (شیرعی
ویم تهنخوای سه متوور و سازی) هه لوهی.
(تنخواه؛ عوض)

تهمندروسی: [به ره ه می چاوګه] تهنندروستی؛
له ش ساغی. ساخلمی. (تندرستی)

تهمک وتیوال: [ټاو هلناو] شتی زوړ تهنک و

ناسک. (بسیار نازک)

تهنگال: [ناو] و [هنډ] رهخ؛ پالوو؛ که نار؛ به -
رقه؛ که له که؛ قه راخ. (پهلو؛ جنب)

تهنگاوتیلکه: [ناو] شه ته کدانی کو له بار به -
پشته وه به شیوه ی راست وچه پ و زوړ
تونند. (راست وچه پ بستن کو له بار)

تهنگوترش: [ټاو هلناو] تهنګ و ترووسک؛ به -
تایه ت به لیا سی (جل و بهرک) ی تهنګ ده -
وتریت. (لباس تنګ)

تهنگه زی: [ناو] وام کیوی (باده م کیوی)؛ دارجه -
وګ؛ له کیوه کانی زاګرو س زوړ ده پویت و
ماکیکی تیدایه به ناوی (پروتاز) هه ربه و
هویه وه زووتر له هه موو پووه کیګ له به -
هاردا گو لده کا، که لاکه ی ورده و دهرمانی -
کر مه ک و کر می (ټاسکاریس) ه (بادام کوهی
مړیوانی)

تهنگه کیش: [ناو] که مه ربه ند؛ نیوقه ده ند؛
که زووی ژیرسینګی باره بهر. (کمر بند؛ تهنګه
اسب)

تهنگی ټیواره: ټهنگوړی؛ ټیواره ی دره نګ وه
خت. (تنګ غروب)

تهندووراو: [ناو] گیژاو؛ تهنندووره ی ټاو.
(گرداب)

+ تهنووره: [ناو] (۱) ناخی گیژاو؛ گیژاوی زوړ
به هیژ. (گرداب سهمګین) (۲) گیژه لووکه.
(گردباد) (۳) شو له ی به رزی ټاور. (شعله
بلند آتش)

تهنه سوور: ناوی که سیګ که به ده ستووری
ټهرده شیر ی پا په کان به شه کانی ټاو یستای کو
کرده وه. (جمع آوری کننده بخشهای آویستا)

به دستور اردشير بابكان)

تهنه كه: [ناو] پوپه پرى ناسكى كانزا؛

گياندارى لاوازى پيښه شو بهيښن، وهك:

مايين تهنه كه. (حلبى)

تهنه كه پووتى: [ناو] چهلنگى نهوت؛ (ثايه ره -

ييكه بو ده غل، به ران بهر به ۱۶ كيلو يان

پووتيك) (حلبى نفت)

تهنه ي دار: [ناو] ساقه تى دار؛ كوته ي دار، له

پيشه وه تا لقى دار. (تنه درخت)

تهنى: [ناوه لئاو] له دايك و باييك؛ دژى زړ.

(تنى)

تهواره: [ناو] ده غلى پيگه يشتوو. (غله رسیده)

تهوازى: [ناو] بوى هه يه له (تهوازوع ي

ثاره ويه وه هاتييت، و واتاكه ي گوړاييت؛

داوخوازى ليووردن. (پوزش)

تهواشير: <تهباشير

تهوان: [ناو] هيژ؛ توانايى. (توان)

تهواو عه يار: [ناوه لئاو] تهواو؛ بى كه موكه

سرى؛ له سه تاسه ت. «گوڼاى مهاد ۱۱۲» (صد

درصد)

تهور له ق: [ناوه لئاو] ناكار خراب. حيز؛

ثاريله (لوس؛ بد رفتار)

تهوريز: [ناو] ته بريز؛ شارى ته بريز له

نازربايجانى خوړه لات (شهر تبريز)

تهوقات: [ناو] نيشت؛ به شه پلاخه به پشت ملدا

دان. (سيلي به پشت گردن زدن)

تهوقه گول: [ناو] گوليكي له هه موو پنگه و

گه لاکه ي ده كوئين بو دهرمانى ددانه -

كپر (گل شاه پسند)

تهوم: [ناو] ته گبير. (تديير)

تهون ويه ست: [ناو] بهن ويه ست؛ به نندوبه ست.

(بندوبست)

تهومرك: [ناوه لئاو] مباره ك؛ ته به پروك؛

پيروژ (تبرك)

+ تهومره: [ناو] مازه. (محور)

تهومنو دوزخى: [ناو] بهرده سمانه؛ بهردى جه -

هه ندم. (فسان)

تهوهنى پژنى: [ناو] بهرده مه پمه پ. (سنگ مرمر)

تهه تاك: [ناو] ته حتا ك؛ نه عنا؛ پوونگه؛

پينك. (پونه)

تهه لك: [ناو] ته حلك؛ تالك؛ خرچه -

تال؛ گم كه تال. (خرېزه و طالبى نرسیده تلخ)

تهى: [ناو] مه پرى يه كده ست سپى. (گوسفند

سفید)

تهيرين: [چاوگه] له ش گران بوون؛ سست بوون

(سست شدن)

تهيسان: [چاوگه، ت] بريقه دان؛ برووسكان؛

ترووسكان؛ [له چاوگه ي تهيسين]. (برق زدن؛

سوسو)

تهيه و بووگ: [ناوه لئاو] (ب) مروقى له كل ده -

رها توو؛ به نه زموون و قال بوو (انسان پخته) +

+ تى بهر بوون: [چاوگه، ت] به دار تيهر بوون

و ليدان؛ تى پو بوون تى هور ووژان. (كتك -

زدن؛ جمع شدن)

تيينى: [ناو] چاوپياگيړان؛ چاف ليگيړان؛

وردبوونه وه؛ ورده و بوون بو ناگادارى؛

(ملاحظه)

تيپ: [ناو] بريتيه له سى گورهان؛ له -

شكريكيش سى تيه (تيپ).

تييت: (۱) [داهاتووى هاتن] بهر پوهيه دييت

(میآید). (۲) [ناو] تاته به ردی که گو لای له
 سه ریٔ. (تخته سنگ دارای چاله پر آب)
 تیت: تیٔت: دیٔت: دی: دیی: دیت: تی.
 (میایی)
 تیٔرؤن: [ناو] قوماشی چی بوو له همدای
 پؤلیستپ. (تترون)
 تیٔدامان: [چاوگه، ت] له ناو جیگاییک یان
 مه کانیکدا مان. (ماندن در جائی) (۲) له
 کاریکدامان و دهسه و سان بوون. (درماندن)
 تیٔرمان: [چاوگه، ت] سه رنج پیٔدان: ته-
 ماشاکردن: لی نه پین: لی نو پین: میزه کردن:
 لی ورد بوونه وه. (بادقت نگاه کردن)
 تیر تیرک: [ناو] سیسرک. (جیر جیرک)
 تیٔردوهن: [ئاوه لئاو] تیٔرهمز: چه ور. (ب) قه له و.
 (دنبه دار: چاق)
 تیٔرژان: [چاوگه، ت] سه تلای ناوی تیٔرژان:
 پژانديه ناویه وه: پژاندينئاو: له شکر تیٔرژان و
 گونده که یان گرت. (دران: ریختن: ریختن)
 تیر کردن: [کینایی] (ف. گیو) هاندان: فیتدان.
 (تیر کردن).
 تیٔر وهاتن: [چاوگه، ت] هیٔرش بردن: په
 لاماردان: پر پیدا کردن. (حمله بردن)
 تیٔز: [ناو] دواهمین نامیلکه بو وه رگرتنی
 پروانامه له زانستگا، که پیؤستی به لیٔدوان
 و سه لماندن همیه. (تز)
 + تیٔز: [ناو] بارووتی ورد: گه ردی بارووت.
 (باروت ساییده)
 تیٔزار: نازناوی نیمه پاتووره کانی پووس. (تزار)
 تیٔزانندن: [چاوگه، ت] هه له اتن و له پر ده
 چوونی حیوانی به رزه، به تاییهت کهر به تر و

زه پزه پوهوم (عمر و تیز)
 تیز مالک: [ناو] باریکه: هه رشتی باریکه و موبو:
 باریک بوونه وه بو خو دزینه وه. (باریکه: جیم-
 شدن)
 تیزه جار: [ناو] (۱) گالته جار: که سیٔک که گالته
 ی پیٔده کریٔت. (کسیرامسخره کردن) (۲)
 شوینی گالته کردن. (جای شوخی کردن)
 تیٔزاو: [ناو] تراویکی ترش و تاوینه ره تمنانه-
 ت کانه زایش ده تاوینیٔته وه: وه ک تیٔزاوی
 باتریی (باتریی) سه یارم. (اسید)
 تیٔزیر: [ئاوه لئاو] وردبین: هزر قوول: عاقل:
 بیرو مهند: که سیٔک زوو له مه به ست بگا.
 (تیزبین)
 تیٔزین: [ئاوه لئاو] خاوه نی چاوی به هیٔز: (ب)
 زور سه رنجدمر: هویرین: هوویرین: وردبین.
 (تیزبین)
 + تیٔزهم: [ئاوه لئاو] نیٔره یی که زور ده په ریٔت
 و زور ناخیٔنی (نرینه ای که زیاد و سریع
 جفتگیری میکند)
 تیٔز که له: [ئاوه لئاو] به له باریک: ناتله ننگ زراف:
 به زن باریک: به زن شووش: تیشکه له.
 (قد باریک: کمر باریک)
 تیٔزه و کردن: [چاوگه، ت] (۱) تیٔز کردن:
 تیٔز کردن وه: وه ک تیٔز کردن وه ی دهمه-
 تیٔخ. (۲) < تیر کردن. دنده دان.
 تیٔسرماندن: [چاوگه، ت] تیٔسر هوانندن:
 پیٔدمالین و تیٔکوتان: لیٔدان: پیاکیشان.
 (کتک زدن)
 تیٔشته نگاو: [ناو] (۱) خواردنی به ینی بهر
 قلیان و فراوین. (خوراک بین صبحانه و

نهار (۲) کاتی به یانی. (صبح زود)

تیشک شکانه وه: [چاوه، ت] هه ۷ رهنگی
تیشکی خۆر له ناو تراو یان هه لمدا پادهی
شکانه وه یان (لا تراسکه) جیاوازه که ده بیته
پیکهاتنی که سهکه سوور؛ هه موو نووریکی -
تریش پادهی شکانه وه یان جیاوازه.
(انکسار نور)

+ تیشکان: [چاوه، ت] تانجی بهردانه که -
رویشک ږووه ږوو له بهره که و سه ږاودا ده -
بیته هووی تیشکان و لیک ترازانی تانجی و
نچیر. (بسرعت ازهم بردندن)

تیک: [ناو] درز؛ قه لهش. (درز؛ شکاف)
تیکفه دان: [چاوه، ت] تیکدان؛ شیوان؛
ئالۆزی؛ ئالۆزی؛ پشیوه دروستکردن.
(خرا بکردن؛ بهمزدن)

تیکردنه وه: [چاوه، ت] دریز کردنه وهی داوین
به قوماش دانه دهم. (دوختن تکه ای پارچه -
بدامن کوتاه) +

تیکفرمان: [چاوه، ت] ږووخان؛ تیکشکان؛
ویران بوون. (ویران شدن)

تیکله: [ناو] کیتله؛ له گۆزه چوو کتر و ده می
گه وره تره؛ دیزه ی چوو ک. (کوزه دهن گشاد)
تیکمه: [ناوه لئاو] توکمه؛ قهوی و قول؛ تهنگه -
قهوی؛ تهزه؛ زه به لاج؛ تیکسمراو. (هیکلی
و شکم گنده)

تیکوشهر: [ناو، بک] هه ولدهر؛ تهقه لادهر؛
خهباتکه ر. (کوشا)

تیکهوتن: [چاوه، ت] ژنیک که ده که ویته
عاده تی مانگانه؛ ژنه ک کو مه هان ده به ت.
(افتادن به عادت ماهانه)

تیک وهردان: [چاوه، ت] شیواندن؛ تیکه لکردن.
(همزدن)

تیکه وه پیچان: [چاوه، ت] باری پیچانه وه؛
(بارگه یان تیکه وه پیچا و بهری بوون یاران)
همین. (بار و بندیل بستن)

+ تیکه وه دان: [چاوه، ت] تیکدانه وه؛ خراب -
کردنه وه؛ ږووخاندنه وه؛ ږووخاندن. (خراب -
کردن)

+ تیگرتن: [چاوه، ت] پیداکرتن؛ مه لافه
(چه رچه ف) تیگرتن؛ بهرگ تیگرتن. (برگ -
دوختن؛ جلد گرفتن)

+ تیگیران: [ږا-ږووی چاوه، ت]
(۱) کیشه یان له بهیندا پهیدا بوو. (درگیر
شدن) (۲) [چاوه، ت] کیشه پهیدا بوون.
(درگیر شدن)

تيله کو: [ناو] ناوچه ییکه له بهینی سه قز و
سنه دا. (منطقه ای بین سقر و سنج)

تیلیسان: [ناو] بهر هه تاوگر؛ قایش یان
لیواری پیشه وهی کلاو. (آفتابگیر کلاه)
تهله فزیون: [ناو] نامیری ږاگه یاندنی دهنگ
و ږهنگ. (تلویزیون)

تیمساح: [ناو] عذ؛ خزوکیکه له چه شنی
مارمیلک به لام زور گه وره یه. (تمساح)

تینتینوکه: [ناو] بینه قاقا؛ بهر قو ږوو. (بیخ گلو)
تینور: [ناو] دهنگی هه ره بهرزی پیاو (بهم،
بول، بوږ) له کوږی موسیقادا؛ کوژی
موسیقاییه. (بلندترین صدای مردانه، بم)

تینه گیا: [ناو] تاس ئهور؛ خه رده له چه رمه -
له؛ ده رمانه بو له رزینی دهست و سه ر. (خردل
سفید)

تیوار: [ناوه‌لناو] به‌رته‌سک؛ ته‌نگ؛ باریک.
(تنگ)

تیواندن: [چاو‌گه،] تاوانندن؛ ئاتیوانندن؛
تاوانندنه‌وه. (ذوب کردن)

تیول: [ناو] ته‌ویل؛ نیوچاوان. (پیشانی)
تیووشین: [چاو‌گه،ت] تی‌کوشین. تری‌ت. (تلیت-
کردن)

تیوه‌شین: [ناو،بک] که‌سیک که‌کاری تیوه-
شاندنی لیباسه (جل‌وبه‌رگ) له‌ ناو ته‌ندووردا؛
یان خول ده‌پرژینی به‌سه‌ر قوردا. (تکان
دهنده لباس؛ پاشنده)

تیوه‌تلانندن: [چاو‌گه،ت] تیوه‌گلانندن؛ تیوه-
پیچان. (ب) تووشی کاریک‌کردن.
(درگیر کاری کردن)

تیوه‌ریخ: [ناو] داوی پوی جولایی که له‌ نیو
ماسووله (ماسووره) دایه. (ریسمان و نخ بود
جولائی)

تیوه‌شانندن: [چاو‌گه،ت] (ب) لیدان؛
پیدامالین. کاری‌کتی وه‌شین (کتک‌زدن) +
تی‌مپو: [ناو] که‌ره‌سته‌ییکی موسیقایه له
دومبه‌ک ده‌کا. (تمپو)

+ تی‌هه‌لدان: [چاو‌گه،ت] تیوه‌ردان؛ ئاو‌یکی-
تی‌هه‌لده: ئاو‌یکی تی‌وه‌رده. (آبکشی)
تی‌هه‌لقورتان: تی‌هه‌لقوتان؛ خو‌هاو‌یشتنه ناو
کار یان قسه‌ی دیتران. (فضولی)

+ تی‌هه‌لکردن: [چاو‌گه،ت] تی‌گرتن؛ تیر-
تی‌گرتن؛ ئاوقه‌کردن. (هدف‌قرار دادن)
تییه: [ناو] قه‌باره. (حجم؛ تیراژ)

(ت) بهشی وشه‌ی بیانی

تاجه‌ک: [ناو] بن چه‌ک؛ دوا‌ی واژو‌کردن
ولیکر دنه‌وه‌ی چه‌ک کوتیکی چوو‌ک له
پاش چه‌که‌که به‌جی دهمینیت. (ته‌چک)
تاخستن: (ف. گیو) بیخ‌گرتن؛ بن‌گرتن؛
نیشتنی خلته‌ی شله‌مه‌نی. (ته‌گرفتن)
تاقیب: [ناو] له‌وشه‌ی (تعقیب) ی ئاره‌ویه‌وه
کورد کاری کراوه، وه‌شوین کهوتن. (تعقیب)
تاگردن: قه‌دکردن؛ نووشتاندنه‌وه؛
دوولا‌کردن به سهریه‌کدا. (تاگردن)
ترانزیت: [ناو] فد؛ فرد؛ اند؛ ایتاد؛ په‌وتی په-
پینه‌وه‌ی ریوار، یان شتومه‌ک گواستنه‌وه
له ولاتی‌که‌وه بو ولاتی‌کی تر. (ترانزیت)
ترانس: [ناو] فد؛ فرد؛ اند؛ کورتکراوه‌ی
ترانسفورماتور؛ ئامپریکی کاره‌باییه بو که‌م
و زورکردنی هیزی کاره‌با. (ترانس)
ترانسپورت: [ناو] فد؛ فرد؛ اند؛ پا‌گویزی؛
ئارو‌گویز؛ تراومری. (ترانسپورت)
تراویرس: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ ته‌خته‌کانی ژیر
هیلی قه‌تار. (تراورس)
تره‌یلیر: [ناو] اند؛ فد؛ ترپلی؛ که‌ره‌سته‌ی باری
قورس پا‌گویزان که به تره‌یلی‌کیش (ئه‌سه‌په-
ک) ه وه‌دمبه‌ستریت. (تریلر)
تری‌کو: [ناو] قوماشی کی‌شباف؛ جل و
پولیو‌پری کی‌شباف. (تری‌کو)
توالیت: [ناو] اند؛ فرد؛ فد؛ (ب) ئه‌ده‌بخانه.
(توالیت).
توستیز: [ناو] که‌ره‌سته‌ییکی کاره‌بایی بو

برژاندن یان گهرم‌کردنه‌وه‌ی نان. (تستر)
توونیل: فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] قومه‌ش؛ په‌هو‌لی-
گه‌وره؛ بوارگه‌ی قه‌تار و سه‌یاره‌ی، ده-
سکردی ناو دل‌ی کیو یان ژیر عه‌رز. (تونیل)
ته‌رکه‌ش: [ناو] ساچوری تیران؛ تیردانک؛
تیردان. (ترکش)
ته‌ک‌نه‌وازی: فد؛ ده‌سته‌واژه‌ی موسیقایه و
کورد به کاری نابا و هه‌ندی موسیقا‌زانانی
ئیرانیش پی‌ده‌لین (سو‌لو) که ده‌سته‌واژه‌ییکی
موسیقای ئوروپیه واتاکا ژه‌نی. (تکنوازی؛
سو‌لو)
ته‌ن‌خواگه‌ردان: [ناو] فد؛ پا‌ه‌ری‌که به
که‌سیکی به‌رپرس ده‌دریت بو خه‌رجی
پیوستی پیک‌خراویک که دوا‌ی ماوه‌ییکی
دیاری‌کراویان ته‌واو بوونی پا‌ره‌که دیته
حیساب. (تنخواه‌گردان)
تیراژ: فرد، فد، [ناو] تییه‌ی ده‌رچوونی گو‌فار
و بلا‌وک له یه‌ک جار چاپ کردندا. (تیراژ)
تیرمینال: [ناو] فرد؛ اند؛ فد؛ (ب) جی‌گای سوار
کردن و پیاده‌کردنی ریواران (موسافیرگه-
ل) ی شاره‌کان؛ جی‌ی گاراجه‌کانی چهند شه-
ریکه‌ی پا‌گویزانی مو سافیر. (ترمینال)
تیزاریسم: فد؛ فرد؛ اند؛ پریزیمی پامیاری و
کومه‌لایه‌تی زالی ده‌ورانی قه‌یسه‌ره‌کان به
سه‌رعورو و سیات (پرووسییه) دا. (تزاریسم)
تیرور: فد؛ اند؛ فد؛ [ناو] په‌وتی کوشتن؛ ته‌غهر
کوشتنی پامیاری. (ترور)

+ تیره: [تاوه لئاو] توخ؛ دزی ناچخ؛ سووری
 تیره: سووری توخ. (تیره)
 تیکست: [تد فغدغرد دهقی نووسراوه؛ ثابته؛
 ناوه روکی نووسراوه ییکی په راو. (تکست؛
 مطلب)
 تیکنیک: [تد فغد ریگا وشیواری زانست
 و زانایی. (تکنیک)
 تیلیکس غرد: [تد نامیری په یوهندی و
 په یغام ناردن و وهرگرتنی په یغام. (تلکس)

تیمارستان: [ناو] شیتخانه؛ جیی دینه کان.
 (تی مارستان)
 تیوپ: [ناو] [تد فغد
 (۱) لاسیق (لاستیک) ی ناو ته گهری سه-
 یاره. (۲) که مهربندی لاستیکی پر له با بو
 مه له کردن و نه که و تنه بن ناو. (۳) لووله ی
 جیگه ی پهنگی پونی (په وغه نی) نیگار
 کیشان. (۱، ۲، ۳) تیوپ)

جائسته : به جیمان وشه ییکی ئاویستاییه هه-
ریه و اتا و مه بهسته. (جاماندن)
جائه سمه : [چاوگه، ت] به جیه یشتن.
(جاگذاشتن)

جابر : وته ی بی و اتا. (سخن بی معنی)
جاتروک : [ناو] جاتره؛ گیای نه عنای کیوی.
(نعناوخی)

جاجرم : [ناو] جاجم؛ جاش. (رختخواب پیچ)
جاجک : [ناو] جاجکه؛ جاجک؛ بنیشت. (سقز)
جاجولکه : [ناو] جولآته نه؛ جالجالو و که؛
دایرو و شک. (عنکبوت)

جاجولگهر : [ناو]، جادوو گهر؛ جاجو و لکه ر.
(جادوگر)

جاجیل : [ئاوه لئاو] جه حیل؛ لاو؛ گهنج؛ هه-
رزه کار. (جوان)

جادوویی : [ئاوه لئاو] نه فسو و ناوی؛ سیحراوی؛
په یه و نندیدار به جادوو هوه. (جادویی)

جاده ی ئاسفالت : جاده ی قیر تاو. (جاده آسفالته)
جاده ی ترانزیتی : جاده ی تاییه ت به هینان و
ناردنی کالای دهر کزه و بهر کزه. (جاده
ترانزیتی)

جاده ی خاکی : [ناو، ت] ریگایی که خو ل و
خاکیه. (جاده خاکی)

جاده ی زینخ پیز : [ناو، ت] جاده ی خوش کراو
که زین و چهو به سه رییدا پیزراوه و پان
کراوه ته وه. (جاده شوسه؛ جاده شن ریزی
شده)

جار جیم : [ناو] جارجم : < جاش ۱

جاره و جار : [ناو] (ب) داچه ندنی مه زرا له هه-
موو سالی کدا، دوا ی پنینه وه ی گهنم و جو
دیشان شیو برین و داچاندنی مه زرا؛ په ریزاو
په ریز. (کنایه همه ساله کاشتن زمین)

جاری : [به ند] هیشتا؛ جاری نه گه یشتو وه؛
هیشتا نه گه یشتو وه. (هنوز) +

جاریکیان : (۱) [به ند] جاریک له چه ند جار.
(دفعه ای). (۲) یه یک جار؛ جاریکیان میوان دهم

: یه یک جاریان میوان دهم. (یکبار)
جاریو : جاری؛ (جاریو ته ر : جاریکی تر).
(یکبار)

جاریو ته ر : [به ند] که ره تیکی تر؛ جاریکی تر.
(دفعه دیگر)

جاز : [ناو] اند؛ فد؛ موسیقای رهش بو ستالانی
ئه فریقیا که ئه مرو له دونیادا باوه. (جاز)

جاسووسی دوو لایه نه : سیخو پی که فسو سی
بو هه ر دوو لایه نی دژ به یه ک ده کات.
(جاسوس دو جانبه)

جاش : [ناو] (۱) مه و ج؛ جاجم؛ جارجم؛
جاجرم؛ جار جیم. (جاجیم). (۲) هو لی که ر؛ به-

چکه که ره. (کره خر) (۳) هندی جار که ژنیک
سی ته لاقه بکر درایت دهبوو له که سیکی

دیکه ماره ی بکه ن و پاش ته لاقدانی، بو
میرده که ی ماره ی بکه نه وه، بهو که سه بیان

ده گوت جاش و بهو کاره یشیان ده گوت
(ماره به جاش) (محلل) +

جاش بالته : [ناو] قوله بالته؛ بالتهی کورت.
(اورکت)

جاش ماکەر: جاشه میو؛ هولی که ری که میو
بیټ. (کره خر ماده)

جاش نیره کهر : هولی که ری که نیر بیټ؛
جاشه نیر. (کره خر مذکر)

جاش هیستر : هیستری چکوله تا سی سالان.
(استری که هنوز کره است)

جافی : [تاوه لټاوه] په یوه نندیدار به جافه وه؛ وه-
ک هورهی جافی؛ زاووهی جافی. (مربوط به
طایفه جاف)

جاکه شی : [ناو]، گه وادی؛ قورمساخی؛ پیشه-
ی دهویت؛ دهویت. (جاکشی)

جالو : [ناو] پرد؛ زیاتر به پردی دارین ده-
وتریت. (پل چوبین)

جامبازه : [ناو] غاری و شتر؛ و شتر لوقی به له ز.
(نوعی دویدن شتر)

جامتا : [ناو] جانتا؛ ساک. (ساک)

جام زریان : (ب) ریسوا بون. (رسوا شدن)

جامه ربه : [ناو] ده فری که شه ش مشت (ربه
یی) ده غل بگری. (کیل ۴ کیلویی غلات)

جامه لووسکی : [ناو] کلکه سووتی وه ک ماستاو
کردن؛ خولته کردن؛ ریا و زیانلووسی.
(چاپلوسی و تملق)

جامی : ناوی مه لا جامی زاناییکی گه وره ی
کورد که گلکو که ی له سابلآغه و مهیدانی
مه لا جامی به ناویه وه ناو نراوه. (جامی)

جامی جهم : [ناو، ت] ناوینه ی نه فسانه یی جه-
مشید که شای ئیران بووه؛ (ب) جامی جیهان
نوما. (جام جم)

جامیلکه : [ناو] (۱) جامی چووک؛ ناوینه ی

گچکه (آینه کوچک). (۲) ده فر و بادیه ی
چووک. (ظرف کوچک)

جامی وهرزشی : [ناو، ت] کابی وهرزشی؛ ده-
فریکی گولدان ئاسا بو خه لاتی یاریزانانی
سه رکه و تووی وهرزشی؛ جامی قارهمانی.
(کاپ قهرمانی)

جانبیزار: ناوی تفه نگیکی قهیمیه (نام تفنگی-
بوده)

جاندارم : [ناو] جاندارمه؛ ژاندارمه؛ پولیسی
دهر وه ی شار. (ژاندارم)

جاندارمه : < جاندارم

جانک : (۱) کیژی پیگه یشتوو. (دختر جوان).
(۲) جوانوو. (کره اسب)

جانکان : [ناو] گوپ؛ گلکو؛ گوپ. (قبر)

جانگوری : [ناو] گیان فیدایی؛ گیانبازی.
(جانبازی)

جانگیر: جیهانگیر؛ ناوی پیاوانه. (جهانگیر)

جانه گا : جوانه گا. (گا و جوان)

جانیک : [ناو] جوانوو؛ جوانوو ماهین. (کره-
اسب
ماده)

جاورس: [ناو] گاورس؛ گارس؛ دیميله. (ارزن-
تلخ)

جاوه جاو : [ناو] خاوه خاو قسه کردن؛ قسه
جوونه وه. (من و من کردن درس خن گفتن)

جاوی گازری: [ناو] جاویک بوو تا ماوه ییک
ده خرا ناو شیاکه بو سپتر بوونه وه، و پاش
شوردن ده کرا به کراس و دهری. (نوعی کربا-
س سفید)

جبله : [ناو] که له شیر؛ که له باب؛ دیکل.
(خروس)

جبه : [ئاوه لئاو] مهره خهس؛ سهر بهست؛ به -
 خسراو؛ عافو کراو؛ چاوپوشي ليکراو له گوناخ؛
 نازاد. (عفوشده؛ مجاز)
 جخاره: [ناو] جفاره؛ جگهره؛ سيفار. (سيگار)
 جخل : [ئاوه لئاو] دوزمن؛ نه يار؛ ناحهز.
 (دشمن)
 جرت و فرت : (ب) هاتوچوي به لهز و له سهر به -
 ک؛ فرت هاتن و چوون. (آمدن و رفتن با -
 عجله و زياد) چرپوچوپ؛ هاتوچوي له سهر به -
 ک و به لهز. (رفت و آمد زياد و با عجله)
 جرت ه جرت : (۱) دمنگي با ليهه بووني له سهر -
 به ک. (گوزيدن زياد). (۲) خوته و بوله؛ جرت -
 و پرت. (غرولند)
 جرتي : به سووکايه تي به ژني ده لين سووکو -
 چرووک و بي نارام و قهرار بيت. (زن جلف و
 نا آرام)
 جرجال : < جه جال
 جرسه : [ناو] جلسه؛ جوړيک کووتالي قه -
 ديمي. (ژرسه)
 جرم : [ناو] به لغ و خلته ي شتي تراو که ورده -
 ورده به سهر شتيکي ترموه دهنيشي و وهک
 به ردیکی (نه زور پهق) پيدا دهلکي وهک :
 خلته به ردی پروکاری ناو مه وي سه ماوه و
 کتری و بنی ددان. (جرم)
 جرمگر : [ناو، بک] به لغر؛ ماکیکی کيمياوييه
 که جرم له خويدا ده تاو پنيته وه و لای دهبا.
 (جرمگیر)
 جرم گرتی ددان : (۱) کراندنی به لغی بن
 ددان به کارد یا ثامیری تاييه ت که دوکتوري
 ددان دهیکا. (جرمگیر ی دندان) (۲) به لغ چی
 بوون له سهر ددان (جرم گرفتن)

جرناو فرنا : < جوړناو فرنا
 جرنګ : [ناو] جرينګ؛ دهنګی له يه ک کهوتنی
 ماميژ يا هه رجور کاناږي. (جرينګ) +
 جرو جانه وهر : [ناو] جووله وهر و گياندارانی ورد
 و کچکه؛ وهک: کرموميښ وميړوو. (کرم -
 وحشرات)
 جرو که جروک : [ناو، ت] دهنګی خویندنی چوله -
 که؛ جووکه جووک؛ (صدای گنجشک) (ب)
 گريانی له ژير لچه وه و به نووزه نووز. (۲)
 [ناو] پرته و بوله ی له ژير لچه وه؛ بوله و
 خوته ی له بهر خووه. (غرولند؛ مويه)
 جرووسکه : [ناو] چرووسکه؛ ترووسکه؛ بريقه
 ليدانی ههور. (برق زدن؛ درخشش)
 جريد : [ناو] جريت؛ جليت؛ دار ته قلای
 کورت. (چوبدست سوارکاران در نوعی بازی)
 جريفک : [ناو] گهسک؛ گسک. (جارو)
 جرينگاندن : [چاو گهت] بوله و خوته ی له
 ژير لچه وه. (غرغر کردن)
 جرينگه جرينګ : [ناو، ت] جرينګ وهوپ؛ (۱) ده -
 نګی له يه ک کهوتنی (خشل وکانږا و ماميژ) ی
 له سهر به ک و زور. (جرينګ جرينګ). (۲)
 [ناو] پرته و بوله و قسه ی له ژير لچه وه خوته
 و بوله له بهر خووه. (غرولند)
 جزار : [ناو] پهنج؛ نازار؛ جهزرمبه؛ جزيا؛ بيگار.
 (عذاب؛ بيگاری)
 جزال جزال : [ئاوه لئاو] پزال پزال؛
 ونجرونجې؛ له تله تي چکوله. (تکه تکه)
 جزوين : [ناو] دژوين؛ جوين. (دشنام)
 جسوجو : [ناو] له (جستوجو)ی فارسيه وه وهر
 گيراهه گهړان و پشکنين؛ به دواي شتيکدا
 گهړان. (جستجو)

جغه: [ناو] مووی ته ویل که به شیوهی چه-
تری بقرتی. (مووی پیشانی چتری)
جفتکردن: [چاوگه، ت] (۱) کیلانی زموږ.
(شخم کردن). (۲) پیکه وه چه سپاندن؛ جووت-
کردن. (۳) دوو دهنک له هر شت نانه پال یه-
ک، وه ک: کهوش جووت کردن. (۲و۳ جفت-
کردن)
جفته جفته: (۱) [ناو] به زمی شانو ناسا که
لایهن
دهسته ی لوتیان هوه که له قه دیمدا به پړیوه ده-
چوو. (نوعی بازی لوتیهای دوره گرد بود) (۲) [به-
ند] جووته جووته؛ دووان دووان. (جفت جفت)
جفته دووانه: [ناو، لئاو] لفه دووانه؛ ناوه لئووانه؛
جفی. (دوقلو)
جفات: [ناو] بزوتنه وه و شوږشی به کو مه ل؛
بزاو؛ خهباتی به کو مه ل؛ ږاپه پړین؛ جووله؛
جووین. (جنبش و شورش)+
جفراندن: [چاوگه، ت] جه فلاندن؛ جنقاندن؛
جه نقاندن؛ ترساندن؛ داچله کاندن. (ترساندن)
جفلین: [چاوگه] که ولکردن؛ پیست دامالین.
(پوست کنند)
جقه: [ناو] خشلیک بو ږازاندنه وه ی کلاو یان
تانجی سولتان و گه وړان. (جقه). (۲) چو؛
نینوک (نانووخ) ی به ینی دوو په نجه ی که له-
شیر. (ناخن بین پای خروس)+
جقه شینه: [ناو] جوقه شینه؛ کاسه لکه شینه؛
کاسه له شینکه. (سبز هوبا)
جگمه: [ناو] جمگه؛ جومگه؛ بهند؛ جمزگه.
(مفصل؛ بند)
جگه: [بهند] بیجگه؛ جیا؛ ژبلی؛ جودا. (بجز)
جگه رخوین: جگه رخوون؛ زوړ جار ان جگهر

له جیاتی دل به کار ده بریت: واتا دل پر له
خوین؛ ناوی شاعیر یکی نیشتمان په روه (شیخ
مووسا حه سمن) له سووریا. (نام شاعر بزرگ-
کرد)
جلخوز: [ناو، لئاو] جلف؛ بی میشک؛ سووک و-
چرووک. (جلف)
جلشوړی: [ناو] (۱) کاری بالاف کردن؛
شیوو کول کردن. (لباس شستن) (۲) [ناو] مه-
کینه یی که جلک ده شوا و به کاره با ئیش ده-
کا. (لباس شویی)
جلکدروو: [ناو، بک] جلدروو؛ بهر گردروو؛ جل-
وراز؛ خه یات. (خیاط)
جل وراز: < جلکدروو
جله: [ناو] جوړیک قه وزه یه که ده که ویتنه
سهر ناو. (نوعی جلبک)
جله: [ناو] جل له لویین؛ گیای سهره تان؛
(شیرپه نجه) وه ک ده زوو وایه و پهنگی زمرده
و لامزه له هر زهر حاتی بدا (به تاییه ت له
وینجه) وشکی ده کا. (نوعی انگل گیاهی)
جله وشل کردن: [چاوگه، ت] (ب) بهر بهر ده-
لآ کردن و بهرگری نه کردن؛ قه ده غه و قورخ
لی نه کردن؛ ږوو پیدان و سهر بهست کردن؛
(ممانعت و جلوگیری نکردن)
جله وگرتن: [چاوگه، ت] (۱) له غاوو گرتن.
(گرفتن افسار). (۲) بهرگری کردن؛ پېش-
گرتن. (جلو گرفتن)
جلیتقه ی دزی گولته: [ناو، ت] جلیسقه ی چی-
کراو له مایک که گولته نه بیړی. (جلیقه-
ضد گلوله)
جلیتقه ی نه جات: [ناو، ت] جلیسقه یی که پرده
بیټ له با، بو بهرگری له نقوم بوون و خنکان

له ناودا. (جليقه نجات)

جليسقه : [ناو] جليقه؛ جليته؛ جورېك سينگ
پوشی بې قول که له ژير کوته وه ده کرېته بهر
و له جنسی قوماشی کو ته که يه و پشته وهی
له جنسی ناسته پری کوته که يه. (جليقه)

جمزگه : < جگمه

جمو جولو تېکه وتن : [چاوگه، ت] (ب) سهره -
تای بزاف؛ جووله کهو تنه ناو جقات؛ سهره تای
سهر بزوی. (ابتدای جنبش و شورش)

جموور : ژموور؛ حېساب راگرتنی پروژ و مانگ
و سال له هه ورامانی قه ديمدا. (شمارش روز -
وماه سال؛ نوعی تقويم در اورامان قديم)

جناخه : [ناو] کرمه ک؛ زه نېهر و زیوه رېک که
له ژير چنه که وه له دوولای لاره پېچ يان ده -
سروکه و کلاو قاييم دمېت؛ ژير چنه.
(زبورېست زنانه)

جناره : [ناو] خه ياره؛ جورېک قوونير و دومه ل
و کوان. (نوعی کورک)

جن جن : [ئاوه لئاو] نهنجن نهنجن؛ له ت له ت؛
تيکه تیکه؛ کوت کوت؛ جنینی ورد. (قطعه قطعه)
جنچک : [ناو] پل؛ جنچک، وه ک؛ جنچکه
گوشت؛ پله گوشت. (چنجه) +

جندوکه دار (۱) [ئاوه لئاو] شيت؛ جندار.
(ديوانه). (۲) [ناو] جیگايیک که به پړوايه ت و
نه فسانه ده لين خپوی هه يه يان جنوکه ی
هه يه. (به جایی گویند که جن و پری دارد)

جنراو : [ئاوه لئاو، بهر + ناو بهر] نهنجن نهنجن -
کراو؛ له ت له ت کراو؛ پل پل کراو؛ (تکه تکه شده)
جنگل : [ناو] گینگل؛ پاپوکه؛ وه ک؛ به دور
خودا کوپونه وهی مار. (حلقه؛ چمبره) +

جنه نار : [ناو] جن همنار؛ هه نار هجنانه؛ هه نار ه -
جنانی؛ دارېکه له هه نار ده کا. (اناروحسی)
جواب کردن : [چاوگه، ت] کړی نشینی که
خاوه ن مال پی پابه یی ماله که ی چول بکا.
(جواب کردن) +

جوات : [ناو] جقات؛ جووله؛ جووین؛ بزاف؛
بزاو؛ پابه پړنی به کو مه ل؛ کو مه ل؛ جه ماوهر؛
جه مهوور. (شورش) +

جواده : [ناو] جورېک مه شکهی ناو تیکردن.
(نوعی مشک آب)

جوان : [ئاوه لئاو] (۱) قهنج؛ قه شه نگ. (زیبا).
(۲) جه خیل؛ هه رزه کار. (جوان)

جوانړو : [ناو] مه حالیکه سهر به شاری
کرماشان. (جوانړود)

جوانمیر : [ئاوه لئاو] (۱) جوانمه رد؛ جوامیر؛
میر خاس. جوانمرد. (۲) پیوا ی جوان و جه -
خیل. (مرد جوان)

جوانه زمه : [ناو] جوانه زوه؛ عازمه؛ زیپکه ی
جه خیل؛ جوانه ژو. (جوش جوانی)

جوانه ژو : [ناو] جوانه زمه؛ نازه وه؛ نازه به.
(جوش جوانی)

جواو کردن : [چاوگه، ت] جواب کردن؛ نه خوشی
که پزیشک لئی ناهومیدیت و مالیجه ی پی
نه کړی و مالیجه کردنی رت بکاته وه. (جواب
رد دادن؛ رد کردن) +

جواهير نیشان : [ئاوه لئاو] گه وهه رنیشان؛
شتی که به جواهرات رازاوه ته وه و له سهری
دامه زراوه؛ نقیم بند. (جواهر نشان)

جوايه ز : [ئاوه لئاو] جياواز؛ جوی. (جدا)
جو بوار : [ناو] جو بار؛ له ته سل دا جوگه بو ار بووه
و بووه ته جو بار و له کورديه وه چووه ته نیو

فارسی. (جوبیار)

جوبه: [ناو] (۱) جنده‌خانه؛ جیگای له‌ش-
فروشی. (فاحشه‌خانه). (۲) مه‌یدانی بهر چاو
خستنی کالاً بو فروش وهک مه‌یدانی ماست و
دانه‌ویله فروشتن. میدان فروش کالای خوراکي)
جوبی: به‌وهویه؛ له‌به‌رته‌وه؛ ژبه‌رفی هه‌ندی.
(به‌سبب)

جوٚت قوچ: [ئاوه‌لناو] جووت‌شاخ؛ خاونی-
دوو شاخ. (دارای دو شاخ)
جوٚتکه: [ناو] جووته؛ پین هاقیتنا ده‌واران به
ههر دوو پاشی خو؛ له‌قه خستنی هه‌یوان به
ههر دوو پاشوو. (جفتک)
جوٚخینه: [ناو] خه‌رمانه‌ی دموری مانگ.
(هاله‌ماه)

جودابوونه‌وه: [چاوگه‌ت] ده‌ست لیک به‌ردان؛
جیا بوونه‌وه‌ی ژن و می‌رد؛ لیک دوور که-
وتنه‌وه؛ لیک هه‌لبران؛ (ب) به‌شکردنی مال و
سامانی شه‌ریکی. (جداشدن)
جوداجودا: [به‌ند] به‌ش به‌ش؛ جوی جوی.
(جدا جدا)

جوداکاری: [به‌ره‌مه‌ی چاوگه‌ت] [ناو] جویکاری؛
کاروهره‌وتی لیک هه‌لبرین و جیا کردنه‌وه.
(جدا سازی)

جودایی خوازی: [ناو] ویست و داوخوازی جیا
بوونه‌وه؛ (ب) هه‌ول بو جیا کردنه‌وه‌ی به‌شی
له‌ولاتیکی و کردنی به‌ولاتیکی سه‌ربه‌خو.
(جدایی طلبی)

جوٚدو: [ناو] وه‌رزشیکه له‌پوژه‌هل‌اتی دووره‌وه
هاتوو و مروٚف ئاماده ده‌کات بو خو پاراستن
و زال بوون به‌سه‌ر هه‌ریفدا. (جودو)

جوٚربوون: [چاوگه‌ت] ته‌بابوون؛ به‌ین خوٚش

بوون؛ ریک‌وییک بوون؛ پیک‌هاتن؛ ره‌خسان؛
دایین بوون. (جوٚربودن)

جوٚرابین: [ناو] جوٚراوین؛ گوٚرموی بازی.
(جوٚراب بازی)

جوٚرناو فرنا: [ناو] وهرینه؛ وراه؛ له‌به‌ر خوٚوه
قسه‌کردن. (هزیان)

جوٚرپووته: [ناو] یوه‌ه پووته؛ گیاییکی گه‌نم
ئاسایه ده‌یدورنه‌وه بوٚخوراکی ئازال (جودوسر)
جوٚش: [ناو] تاو وتین؛ هه‌له‌پهرین به‌هه‌لخه و
داخه‌ی زور و به‌تاو و تینه‌وه. (حرارت؛ تبو-
تاب)

جوٚش خواردن: [چاوگه‌ت] ره‌وتی چاک
بوونه

وه‌ی ئیسقانی شکاو؛ لکان و جوٚش خواردنی
متوربه. (جوٚش خوردن)

جوٚش دان: [چاوگه‌ت] (ب) گه‌رم کردنی
کوٚپی هه‌له‌په‌رکی. (گرم کردن و تبوتاب به-
گرمه‌رقص دادن)

جوٚشکاری: [به‌ره‌مه‌ی چاوگه‌ت] [ناو] شوٚلی
جوٚشکار؛ کاری لکانندی پارچه‌گه‌لی کانزا به-
گه‌رم کردن و تاواندنه‌وه به‌گاز و هه‌وا و...
کارگه‌ی ئه‌وکاره. (جوٚشکاری)

جوٚش‌وخوروش: [ناو، ت] تاو و تین؛ کول و کوٚ؛
جرپنی و بی ئارامی له‌هه‌له‌په‌ریندا؛ ویستی
گه‌رم و گوٚر بو کردنی کاری. (گرمی و حرارت
درکاروٚرقص؛ جوٚش و خروش)

جوٚشی شیرین: [ناو] ماکیکی سپی پم‌نگ و
خوراکییه به‌لام خواردنی دیتنه‌هوی کفه‌لی
ئیسقان؛ بوٚشوردنی ناو باتری (باتری) سه‌یاره
به‌که‌لکه. (خوش شیرین)

جوٚغ: [ناو] نیل؛ ماقله؛ نیر. (یوغ)

جوقه : [ناو] فرېنده يېکه له چوله که مه زتر؛
به شمو و پوژ نالهم دی له چول و له به پيدا،
وهک بهرديکي گولاوان وهک جوقه ی خاصه-
سيا «فولکلور» (نوعی پرنده)

جوقی : [ناو] له ناوېستادا بهواتای پيهر و
مورشیدی زانا، هاتوو و له کوردیشدا ههر بهو
مانايه. (مرشد)

جوگمه : [ناو] جومگه؛ جمگه؛ جمشیرگ؛ به-
ند.

(بند)

جوگه داخستن : [چاوگه،ت] (۱) جوگه هه-
لگرتن؛ جوگه کيشان. (جوی آب کشیدن).
(۲) ناوی جوگه بهردانه وه له شهله گه وه.
(سرازیر کردن آب از جوی اصلی)

جول : [ناو] له زور جیدا پیتی (ل) له کوردیدا
ناوتریت و له نه سلدا جوگهل و جوگه له بووه.
(جوی)

جول : [ناو] و [ناوه لئاو] ناوېته؛ (۱) تیکه لآو؛ ته-
قلی ههف؛ به سه ریبه کداکراو. (مخلوط)
(۲) زنجیر. (زنجیر). (۳) کهرت؛ وهک که رته -
مه. (دسته چندتایی). (۴) جوړیک گهنم.
(نوعی گندم)

جوله میړگ : [ناو] جوله میړگ؛ شاریکی
کور دنشیننه، پیته ختی ولاتی هه کاری بووه،
پیسته سهر به ولاتی تورکیایه. (نام شهری-
در کشور ترکیه)

جومله : کو؛ جمله. گشت؛ تاقم؛ دهسته. (بو
من له جومله ی عهبدی خودانیم؟، سه عاتی
له دهس مهینه ت ره هانیم؟). «فولکلور»
(جمله)

جونگه : [ناوه لئاو] (۱) جنگز؛ به هانه گر؛

بیانووگر؛ له سهر چز بو شه پ فروشی. (۲) <
جوگمه

جونگه : [ناوه لئاو] شه مېوز؛ نه سپی ناوارام و
شه روور (شه روور) و جووته وه شین و چه-
مووش. (چموش)

جووانن : (۱) [چاوگه،ت] بزواتن؛ بزواندن؛ ته-
کان دان؛ جوواندن و هاندان. (تکان دادن؛
تحریک کردن) (۲) جوانن؛ قه نجن؛ قه شه ننگن.
(قشنگ هستند)

جووتباقیه : [ناو] جوړیک دروومانه. (یکنوع-
دوخت)

جووتبوون : [چاوگه،ت] (۱) کاری سه رجیی-
کردن؛ پیوه پروانی سیلوتی نیرومی.
(هم خوابگی؛ جفت شدن سنگنرو ماده). (۲)
لکان؛ چه سین. (چسبیدن)

جووت بهنده : [ناو] وهزیری خاوهن جووت-
وگا؛ دزی ره شایی. (کشاورز دارای گاوشخم-
زنی)

جووت په روانه : [ناو + ناوه لئاو] جوړیک
فر وکه ی قه دیمی که دوو په روانه ی (په-
روانه) ی هه بوو. (دوپروانه) ههر شت که
خواهندی دوو په روانه ییت. (جفت پروانه)

جووتخال : [ناو] دووخال به شیوه ی (؛) بو
شروقه کردن و مانا لیدانه وه له پاش په سته دا
داده نری. (دونقطه)

جووتزگ : [ناوه لئاو] جووتزک؛ لفه دووانه.
(دوقلو)

+ جووت کردن : [چاوگه،ت] به هاوتاکردن و
نزیک دانانی دوو تاق. وهک؛ که وش جووت کردن
< جفت کردن. (جفت کردن) +

جووتگیری : به پوالهت وشه فارسییه، به لام

دهسته واژه‌ی دارتاشی و ناسک کاریبه؛ واتا له-
 بهین بردنی ماوه‌ی بهینی دوو ته خته‌ی
 لکاو به‌چشنی که شه‌به‌قندها یان ئاو نه‌ده-
 لینی. (جفتگیری) (۲) کاری وه‌سه‌ر گیرانی
 نیر و می (جفتگیری)
 جووت لولو له: [ناو] (ب) تفه‌نگی دوولوول.
 (تفنگ‌دولوول)
 جووت له‌قه: [ناو] جووته؛ پاش له‌قه به‌هر
 دوو پا، یان پاشوو. (جفتک)
 جووتماقه: [ئاوه‌لناو] شمل و به‌ره‌که‌ت؛ شه-
 نگله به‌ره‌که‌ت؛ دوو دمنک میوه‌ی پیکه‌وه
 چه‌سپاو. (دودانه میوه‌یهم چسبیده)
 جووت وگا: [ناو] که‌ره‌سته‌ی جووتیاری و شیو
 برین؛ په‌وتی داچاندنی مه‌زار به‌گاجووت.
 گاوا و اسباب کار شخم‌زنی
 جووته‌ی سه‌ران: (ب) دوو دوست که همیشه
 پیکه‌وه بن. (کنایی، دو دوست که همیشه باهم
 باشند)
 جووتی: جووتیک؛ جفتی؛ جفتیک؛ یه‌ک-
 جووت. (یک جفت)
 جوو جکه‌له‌قی: [ناوت] (ب) زه‌حمه‌تی زور؛ به
 مه‌زار جوو جکه‌له‌قی کاره‌که‌م خه‌لاس کرد؛
 کلکه له‌قی. (کنایه از زحمت فراوان)
 جووچه: [ئاوه‌لناو] زورزان؛ فره‌زانا؛ زانا. (دانا)
 جووپ کردن: [چاوگه‌ت] فش کردن و تاوانی
 قومار به‌حریف‌دان؛ (هه‌لبه‌ت وشه‌ییکی بی
 نه‌ده‌بانیه) به‌هیلکه‌کردنی مریشکیش ده‌لین
 که نه له هیالانه‌ی خویدا بیدوپړنی. (اخ-
 کردن و تحویل دادن)
 جوو قه‌وار لی برین: که‌س نه‌هیشتن و هه-
 مووان کوشتن، هیچ‌کس که کومه‌لی یا له

ئیلی نه‌هیشتن. < جیوساید. (کنایه
 از کشتن کلیه کسان)
 جوو که‌لی برین: بیدنگ کردن؛ (ب) هه‌ناسه
 بر کردن؛ خنکاندن. (خفه کردن)
 جووکی: [ئاوه‌لناو] (۱) مروی نوو که‌نووک
 که‌ر؛ جووکن. (نق نقو) (۲) [ناو] موپ‌تاز؛ هه-
 ندی له پی‌اوانی (په‌نج و عازاب) دیتووی تهر که
 دنیا له هیندوستان. (جوکی مرتاض)
 جوولیم: [ناو] قرژانگ؛ قرژال. (خرچنگ)
 جوولین: [ناو، بک] بزوین؛ که‌سی که‌ده-
 جوولینی و ده بزوینی. (تکان‌دهنده). پازین؛
 پازینه‌ر؛ (ب) [ناو] هه‌ژینه‌ر؛ هاندر. (محرک)
 جوومار: [ناو] که‌ومه‌مار؛ جوړیک ماری شینی
 کوله. (نوعی مار)
 جوومه‌کار: جوومه‌کشان؛ که‌سیک که‌پایه‌خ و
 به‌ره دروست ده‌کات. (یافته‌گلیم)
 جهال: [ناو] جو‌هال؛ جه‌وال. (جوال)
 جهبر: [ناو] دهرسیکی زانستگاهیه وه‌ک جه‌بر
 و موسه‌له‌سات. (جبر)+
 جه‌برا: [ئاوه‌لناو] جه‌بله‌ر؛ که‌سیک که‌به‌ده-
 ستی چه‌پی زیاتر کارده‌کا. (چپ‌دست)
 جه‌بعه: [ناو] سندوق؛ مجری؛ سنووق. (جعبه)
 جه‌بعه‌ی په‌ش: [ناو] جه‌بعه‌ی په‌ش؛ ثامرازی
 تو‌مارکردنی هه‌موو چه‌شنه‌پووداو‌یک له
 فرو‌که‌دا که زیاتر دوا‌ی که‌وتنه‌خواره‌وه‌ی
 ته‌یاره، هو‌ی پووداوه‌که‌پوون ده‌کاته‌وه.
 (جعبه سیاه)
 جه‌بله: [ناو] پی‌خوینی‌قور؛ کو‌گای‌قور. (کپه
 آب و گل)
 جه‌بو‌ره: [ناو] جیه‌ی‌بو‌ر؛ جو‌ی‌په‌ش.
 (جوسیه)

جبهه ش : [ناو] ژبهه ش؛ شمستی؛ شمتی؛
شووتی؛ شامی؛ شفتی؛ هه نی، زبهه ش.
(هندوانه)

جبهیل خانه : [ناو] جبه خانه؛ قوږخانه؛ هه ماری
چهک و ته قه مهنی. (اسلحه خانه)

جه تان : [ئاوه لئاو] ږقه ن؛ کمال؛ بووره.
(زمین سفت و سخت)

جه جال : [ناو] جرجال؛ که رسواریکی نه
فسانه ییبه له داها توو دا ږوژیک دهرده که وی
و جه ماوهر بانگ ده کا بچنه سهر ئایینی نهو.
(ب) ساخته چی؛ دروژن؛ فیله باز. (دجال)

جهخت هیئان : [چاوگه، ت] چاک هیئان؛
دووچار پشمین؛ واتا جه ختی هیئاوه و ماتل-
مه به و له سهر نه و کاره له زبکه.
(دوبار عطسه؛ خوب آمدن)

جه خسی : [ناو] چیلانگه ری؛ شیلانگه ری؛
چه

کسازي؛ وه ستایی له چهک ساز کردند.
(اسلحه سازی)

جه درقه : [ناو] نانی ته نووری که له کولیره
ناسکترو پاتره. (نوعی نان)

جه دوبن جه د : جه دوئابا؛ بنه و بنه چهک؛
پشتاوپشت؛ ږه چه له ک؛ (وشه بیانییه و له سهر
زارانه). (جداندرجد)

جهړ : [ناو] بزماریکي پیچداره به بادان توند
ده بیټ و به باری دیکه دا شل ده بیټه وه. پیچ.
(پیچ)

جه ربه زه : [ناو] جوربوزه؛ شه هامه ت؛ غیره ت؛
بویری؛ کارامه یی؛ لیها تووی. (جربزه)

جه رجوو : [ناو] قاپوره فیشه ک. (پوکه فشنگ)
جه رجهه : [ئاوه لئاو] لیزان؛ پسپوږ؛ وریا؛

هونه رمه ند؛ زانا؛ زیره ک. (زیرک ودانا)

جهردام : [ناو] گولاو؛ قولکی ږم له ئاو. (چاله-
پرآب)

جهردان : (۱) پیچ بادان و بستن. (بستن پیچ).

(۲) شه ته کدانی بار؛ به توندی بهستن. (بستن-
بار). (۳) بهستنی ئاو؛ به سه هول بوونی ئاو له
سهرمای زوردا. (پیچ بستن) +

جهرده : [ناو] (۱) جرج؛ مشک. (موش). (۲) دز؛
ته ریده؛ جهرده. (راهزن)

جهرده یی : [ناو] ته بابوژی؛ ته ریده گه ری؛ چه-
ته یی؛ ږیگری؛ ږاوه ږووت کردن. (راهزنی)

جهردی : [ئاوه لئاو] راستی؛ بایه خ؛ به گرینگ-
گرتن؛ پوټه پیندان؛ دوورله گالته وگه پ؛ کوښا؛
تیکوښهر؛ پیداگر. (جدی)

جهرسی : [ناو] ږیسوایی؛ بی ئاپرووی. (رسوایی)

جهرگ هه لقرچاو : (ب) فرزند مردوو؛ جه-
رگیراو؛ جهرگ سووتاو. (جگر سوخته)

جهرگ برین : (ب) کوشتن. (کنايه از کشتن)

جهرگدار : [ئاوه لئاو] به جهرگ؛ نه ترس؛ ئازا؛
جوامیر. (نترس)

جهرگسوز : [ئاوه لئاو] خه مخور؛ جگه رسوز؛
دلسوز. (دلسوز)

جهرگه به ز : [ناو] (۱) ږه شبه له ک؛ داوه تیګ که
زن و پیاو ږیکه وه هه لپه ږن. (رقصیدن زن و

مرد با هم). (۲) جهرگی که له ناو چه وریدا سوور
بوو بیټه وه. (جگر در چربی سرخ شده)

جهرگه لین : [ئاوه لئاو] سوو سهرت؛ سه یرو-
سه مه ږه. (عجیب)

جهړ له دم : [ئاوه لئاو] ټاګه ند؛ نه کراوه؛ ده ست
لینه دراو. (آکبند)

جهړنه : مهری شاخدار. (گوسفندشاخدار)

جهړه بابۀ : (۱) توندکردنی دوو شت به پیچ و
جهړ؛ بهستنی توندی کول و بار؛ بهنهم شه-
ته کدان؛ جهړاندن. (محکم کردن). (۲) ب-سه-
هول بهستن له سهرمای زوردا و پیکه وه چه-
سپینی دوو شت به هووی سه هول به ستنه وه.
(بخ بستن وبهم چسبیدن در سرمای زیاد)+

جهړه بادهر : [ناو] ئاسنیکی دهستکداری دوو
یان

چوار سووچه بو بهستن و کردنه وهی جهړ.
(بیچ گوشتی)

جهړه بایله : [ناو] پشتوین ئاساییکه پر له با
که له ناوقه دی دبهستن بو ئه وهی له ئاودا
نقوم نه بن. (کمر بند پراز یاد برای شنا)

جهړیمه نووسین : [چاوگه، ت] دیاریکردنی
پادهی پارهی سزا به نووسین وه ک جهړیمه ی
سه یاره به هووی په چاو نه کردنی یاسای سه یاره
ئاژوته وه. (جریمه نوشتن)

جهړیمه ی نه غدی : [ناو، ت] نوقره داخ؛ سزا دان
به شیوه ی پاره لیسه ندن. (جریمه نقدی)

جهز : [ناو] مالووسکه ی گهنم له خهرمان، که
دوای شه نکردن سوور ده بیټ و پاک ده بیټه وه
له کا. (گندم پاک شده از کاه در خرمن)

جهزیا : (۱) [ناو] جهز ره به؛ جهز ره وه؛ سزا؛ عه-
زیه ت؛ ئازار؛ جهزا؛ (اذیت؛ آزار؛ جزا) (۲) [ناو]
پاداشت؛ قهره بوو. (جزا؛ پاداش)

جهژنی ئاییینی : له هر ئایینیکدا پوژی
واهه یه که دیاریکراو وجیی پړو حورمه ته و
له و پوژده جهژن ده گرن. (جشن دینی)

جهژنی سه ده : [ناو] جهژنیکی ئاییینی زه پرده
شتیانه؛ بهرانبهر به ده همی مانگی پړیه ندان.

(جشن سده)

جهژنی سه رسال : جهژنی ده سټپیکي سالی
نوی؛ وه ک: جهژنی نه وروژ و جهژنی
کریسمه س. (جشن اول سال)

جهژنی میلی : بو پړز نان له پووداویکی
میلی

و نه ته وایه تی پوژی سألها تی نه و پووداوه
ده که ن به جهژن و شادی. (جشن ملی)

جهعبه : [ناو] جهعبه، مجری؛ صندوقی
چووک. (جعبه)

جهغزین : [ناو] ناوی دوو کایه ی باوه له-
کوردمواریدا؛ (۱) په زاپ میته ده رخستن له ناو
جهغزیکي چووکدا که له سهر عهرز ده-
کیشری؛ زاپین (۲) جوړیک گه مه ی توپین
که له ناو جهغزیکي گه ورده ده کری؛ توپینی
ناو جهغز (۱ و ۲، نام دوبازی متداول
در کردستان)

جهغه تاو : [ناو] پون و ئاوی پاش کولاندن
گوشت که وه سهر چپشت ده که هویت. (آب و
جربی گوشت پخته)

جهغه توو : [ناو] جهغه توو؛ ناوی چومیکه له
کوردستانی خوړ هه لات که ده ژیته زه ریای
ورمی. (نام رودخانه ایست)

جهغه ته : [ناو] جهغه؛ توژی ناسکی سهر تراو
یان توژی ناسکی سه هوئی سهر ئاو. (بخ یا-
قشر روی مایعات)

جهفا : [ناو] ئازار؛ په نج؛ جهور؛ زولم؛ دژی وه-
فا؛ جهز ره وه؛ جهز ره به. (جفا)

جهفتین : [چاوگه، ت] جهفتکردنی پیستی
ئاژهل؛ پیستی که به جهفت (جهوت، تال وجه-
وت) خوښ بکړیت وه ک مه شکه.

(مهیا کردن پوست حیوانات بوسیله میوه بلوط)

جهفل : [ناو] ترس؛ بیم. (ترس)

جهفلاندن : [چاوهگهت] ترساندن؛ داچله کاندن.
(ترساندن)

جهفلین : [چاوهگه] ترسان؛ کو (سل) کردن؛
دهست نه چوونه کار؛ دهست شل بوونه وه له
کردنی کاریک. (ترسیدن؛ اباد داشتن)

جهفلین : [چاوهگه] سیس بوون؛ ژاکان.
(پژمردن)

جهفهنگ : [ناو] حمنهک؛ گالته. شوخی.
(شوخی)

جهفلاندن : [چاوهگهت] هه ژاندن؛ داچله کاندن؛
ته کان دان؛ جوولاندن. (تکان دادن)

جهکو : له کوی؛ له کووره؛ له کوینه. (از کجا)
جهلا : لهلا؛ لهروخ؛ لهکن. (از طرف؛ از جانب)

جهلا : [ناو] ناوی پوئیکه به سهر نیگار(نه-
قاشی) یان تهخته داردا دهساوری بو بیره دار
کردنی. (جلا)

جهلال : [ناو] ناوی پیاوان؛ ناوی شوپشگیپی
پژدار و بهناوبانگ، مام جهلال تالهبانی هه-
وهلین سهروک کووماری کوردی عیراق له
میژووی کوردستاندا. (جلال)

جهلجهلوت : [ناو] زانستنی جادوو؛ زانینی نهو
فسوون و سیحر. (علم جادوگری)

جهلو : له گهل عهلوذا دیت، عهلوجهلو، واته؛
گهدهمو گوده، بی سهروپا. (بی سروپا)

جهله : [ناو] جهله؛ ههرشتی رهسته کراو و هوئرا
وه وهک؛ جهله ماسی و جهله وستر. (هرچیزی)

راردیف کردن وبه صف کردن)

جهلهب : [ئاوهلئاو] نهم وشه له ئارهویهوه

هاتووه، مروقی ئاکار خراب؛ ناتهسل و عه-
بیدار. (جلب)

جهلهبهستکردن : [چاوهگهت] پیکهوه بهستنی
وستر و دهوار و پیزکردنیان. (ردیف کردن-
وبهم بستن حیوانات)

جهلهبهند : [چاوهگهت] جهلهبهست؛ پیزکر؛
پیکه گریدهر؛ پیکه گریدان؛ پیکهوه بهستن؛
به جهله کردن. (ردیف کردن)

جهلهوک : [ناو] جهلهبک؛ پهله پیتکه ی تفه-
نگ. (ماشه تفنگ)

جهمام : [ناو] بهخاوکهوتن؛ بههوی ماندوو
بوونی ماسوو لکه ی له شهوه زههریک لهناو
ماسوولکه دا کوده بیته وه نه گهرنه و ماندوو بییه،
له پاش ماوه بیکی زورکارنه کردنی ماسوو لکه
بی، زههره که درهنگ دههویته وه و ماسوو
لکه رهق ده بییت و ژان دهکا و بهو حاله ته ده-
لین به جهمامکهوتن (کوفتگی)

جهماوه ری : (۱) جقاتی؛ کوهملی؛ سه رهجه-
ماوه ر. (جمعی) (۲) کوکردنه وه؛ ئاژله کانم جه-
ماوه ری کرد؛ کوهم کردنه وه. (جمع کردن؛
گردآوری)

جهماهی : [ناو] جهژنیکی ئیزه دیانه؛ به رانه ر
به جهژنی میهره گانی زه دهشتیان. (نام جشن-
ایزدیان)

جهمبازی : [ناو] (۱) جامبازی؛ چو داری؛ کهرین
و فروشتنی ئاژال و ولخ. (۲) ته نافبازی؛ جه-
نبازی. (طناب بازی) . (۳) فیل و تهله که-
کردن؛ حيله بازی. (حيله بازی؛ حيله گری)
جهمداندن : به سههولکردن. (بهیخ کردن)

جهمره : [ناو] پوولو؛ سکل. (اخگر)
جهمسهر : [ناو] سهروینی ههرشت به تاییهت

شتی دریژ؛ به دوو سه‌ری باکوور و باشووری -
گوئی زه‌وینیش ده‌لین. (ابتدا وانتها؛ قطب)
جه‌م‌وجور: [ئاوه‌لناو] گردو کو؛ ته‌کووز؛ پیک و
پیک. (جه‌م‌وجور؛ جمع‌وجور)
جه‌مه‌ک: [ناو] مز؛ کری؛ پی‌مز؛ حه‌قه‌ده‌ست.
(مزد)
جه‌مه‌لون: [ناو] پرو‌په‌ری کانزای پرو‌کی‌ش -
کراو به‌پوچ، واتا گالوانیزه که سه‌ربانی پی
دایو‌ش‌راییت. (شیروانی)
جه‌مه‌وور: [ناو] جه‌ماوه‌ر؛ کو‌مار. (جمهور)
جه‌مه‌ووری: [ناو] کو‌ماری؛ جه‌ماوه‌ری؛
(ب) حوکماتی سه‌رو‌کی‌ک که له لایه‌ن جه -
ماوه‌ره‌وه به‌رگه‌م کراییت. (جمهوری)
جه‌نده‌ره: [ناو] ته‌نگ‌وچه‌له‌مه؛ سه‌رگه‌ردانی؛
حه‌یرانی؛ نا‌مه‌تی؛ ته‌نگانه. (تنگنا؛
سرگردانی)
جه‌نقاندن: [چاو‌گه‌ت] جه‌نقین؛ ترساندن؛ جه -
فلاندن؛ دا‌چله‌کاندن. (ترساندن)
جه‌نگه‌پویی: [ناو] شه‌په‌ده‌نووی؛ شه‌په -
جوین.
(جنگ‌لفظی)
جه‌نگه‌لی: [ئاوه‌لناو] پیوندی‌دار به‌لی‌په‌واره‌وه؛
(ب) کیوی؛ دوور له شارسانیه‌ت؛ وه‌حشی.
(جنگلی)
جه‌نه‌گرتن: [چاو‌گه‌ت] مان‌گرتن؛ بیانوو -
گرتن. (بهانه‌گرفتن)
جه‌واده: [ناو] جه‌واله؛ خيگه‌ی ئاو؛ مه‌شکه‌ی
ئاو. (مشک‌آب)
جه‌واز: [ناو] ئیجازه و ئیزنی کارکردن که له
لایه‌ن ده‌وله‌ته‌وه به‌کس یان پیک‌خراوه -
پیک ده‌دری‌ت په‌روانه؛ به‌رایي؛ ئیجازه‌نامه.

په‌سایو‌رت. (جواز)
جه‌واهیرساز: ئاوه‌لناو + [ناو] که‌سیک که‌گه -
وه‌هرکاری ده‌کا؛ کاری دروستکردن و
پازاندنه‌وه‌ی که‌ره‌سته‌گه‌ل به‌جه‌وا‌هیر.
(جواهرساز)
جه‌وجهو: [ناو] جه‌وجه‌وک؛ تولو؛ توله‌ی -
گچکه؛ توله‌ی کونه‌پووی چووک. (توله‌سگ -
کوچک)
جه‌ودک: [ناو] خيگه‌ی گچله. (خیک‌کوچک)
جه‌ورک: [ناو] تووتکه تانجی هه‌تا‌یه -
کسالان. (توله‌تازی)
جه‌وز: [ناو] (۱) جیوه؛ جه‌وه؛ شيله‌ی وشکه -
وه‌بـــــــــــــــــووی پوو‌ه‌ک. (صـــــــــــــــــمغ). (۲)
گو‌یز. (گردو، گردکان)
جه‌وزا: [ناو] سی‌ه‌مین بورجی سال به‌رانبه‌ر
به‌جو‌زه‌ردان. (جوزا)
جه‌وشه‌ن: [ناو] زری؛ کنجی کانزایی که ده -
یانکرده به‌ر بو‌شه‌پری شیر و گورز، له‌قه -
دیمدا.
(جوشن)
جه‌وله‌خ: [ناو] جه‌وال؛ جوهال. (جوال)
جه‌وه: [ناو] شيله‌ی وشکه‌وه بووی پوو‌ه‌ک؛
جیوه. (صمغ)
جه‌وه‌ر: [ناو] جه‌وه‌هر؛ ناوی پیاوانه؛ ناوی
سمایل‌ئاغای سمکو. (اسم‌مردانه)
جه‌ه‌ته‌ر: [ناو] نه‌عنای کیوی؛ جاتره؛
عارقیکی لی‌ده‌گیری که بو‌ژانی گه‌ده به‌که -
لکه. (نعنای وحشی)
جه‌هر: [ناو] پیداکری و سووربوون له سه‌ر
بوغز و کینه و قین. (جه‌ر) +
جه‌یران: [ناو] ناوه بو‌ژن؛ ئاسک. (نام‌زنانه؛

جی: [پیشکر] به واتای جیگا؛ جی شه کر، جی-
 سه هول، جی لیباسی، جی کلیل. (پیشوند جا)
 جیات: [ناو] جیاتی؛ جیی؛ بات؛ بری؛ له
 جیاتی: له بری، له باتی. (عوض)
 جیپ: [ناو] جوړی سه یاره تاییه به که ژ و
 کیو و جاده ی ناساف. (جیب)
 جیپ ئیسته یشین: [ناو] جیی که زیاتر له دوو
 ریز سهندلی هم بیت. (جیب استیشن)
 جی پاکیران: [چاوگه ت] شوین گیران؛ شوین
 هه لگرتن. (ردپا گرفتن)
 جیت: [ناو] اند؛ فد؛ که رهسته ییک که به ده-
 رچوونی گاز به لای دیکه دا دهرده چی و دهر و؛
 (ب) جوړیک فروکه ی تیزبال. (جت)
 جی خالیانه: [ناو] چوونه لای که سوکاری
 سه فهر کردو زیاتر به دیاریه وه. (به دیدن-
 کسان سفر کرده رفتن و کاو برن)
 جی خهرمان: [ناو] (۱) گوړه پانی له بهرد و کولو
 پاک کرده وه و ناو پرشین کردن و کوتانه وه و
 گسک لیدان بو کیش و گیره و خویان. (جای-
 خرمن). (۲) بن خهرمان؛ پاشماوه ی گهنمی
 بن خهرمان پاش خهرمان هه لگرتن که باو بوو
 ده یاندا به پهنجهر و سه پان. (پس مانده
 غلات پس از برداشت خرمن)
 جیدار: [ناو] (ب) که سیک که کوپی هه-
 یه. (کنایه؛ دارای فرزند ذکور)+
 جیدار: [ناو] (ناو) به رفراوان؛ هه راو. (جادر)+
 جی دووگمه: [ناو] ثالقه دووگمه؛ کونی له
 لیباسی (جلوبه رگ) ی دووگمه داردا بو
 داخستنی دووگمه. (جای دکمه در لباس)
 جیر: [ناو] جوړیک چه رمی خوش کراوی

بی بریقه ی زبر و کولکن بو چیکردنی (کوټ)
 وقوله بالته و کهوش وهتد (جیر)
 جیردو: [ناو] (ناو) چردو؛ ناوالی که مشیر؛
 ناوالی که به زهمه بو دوشین راده وهستی.
 (حیوان ناآرام در وقت دوشیدن یا کم شیر)
 جیره: [ناو] پوولی گیلانی روژانه ی مندا.
 (جیره)+

جیره بندی: [ناو] رهوتی دهست پیوه گرتنی
 شتیک که کم بیت یان بو نه وه ی زیاتر بهش
 بکات؛ له راده ییکی که م دا روژانه یا هه ر جهم
 دابهش بکریت به سهر بهشداراندا. (جیره بندی)
 جیره وشکه: [ناو] تازو خه و دانه ویله بو
 دروستکردنی چیش و خوراک؛ له جیاتی نه-
 هار و شام پیدان. (جیره خشکه)
 جیره مومه واجب: [ناو] (ب) مووچه. (حقوق)
 جیریفک: [ناو] گسک؛ گهسک. (جاروب)
 جیفرک: [ناو] (۱) دهر په پین و هه لاتن.
 (پریدن و فرار کردن). (۲) دهر چوون به
 (لووشکه، جووته، و لهقه وه). (جفتک)
 جیقانندن: [چاوگه ت] (۱) قیزانندن.
 (داد کشیدن). (۲) پیقنه کردن. (فضله کردن پرنده)
 جیقن: [ناو] (ناو) (۱) پیقنه که؛ (۲) لاواز؛
 زه حیر. (ریغو). (۳) جیق جیق که. (جیغو و یغ
 کننده)+

جیقنه سیلکه: [ناو] پیقنه سیلکه؛ جوړیک
 نه خوشینی کوشنده ی مریشک و که له باب و
 فم نده یه. (نوعی مرض پرنده)
 جیق جیق: [ناو] ت] زیرکانندی زور؛ قسه کردن
 به توو په یی و زیرکاندن و به دنگی به رزه وه؛
 قیژه قیژ. (جیغو و یغ)
 جیکه برین: جووکه برین؛ له زیرکه و قیژه

خستن؛ له دهنګ خستن؛ (ب) خنګاندن.
(خفه کردن)

جیکه نه: [ناو] نامرازېک که ژیکه وانی هه-
لا جی دهله رینیتهو؛ کوتکی هه لا جی. (وسیله
چوبی کو بنده دستگاه ندافی)

جیګا: [ناو] یاګه؛ جی؛ شوین؛ جیګه؛ جاګه.
(جا)

جیګا کړدنه وه: [چاوګه، ت] (۱) جی کړدنه وه؛
جیګا دابین کردن بو شت یان که سی.
(جا کردن). (۲) جی بو که سی یا شتی ټاواله
کردن و دانیانه نهو جییه. (جاباز کردن-
و گذاشتن در آنجا) (ب) تی تر بنجانندی شتیک
به ناو شتیک دیکه ده، به زور (سپوختن)

جیګا ګوړ کی: [ناو، ت] په وتی جیګوړین و
شوین ګوړین؛ جیګوړ کی: (جاعوض کردن)

جیګر تنه وه: [چاوګه، ت] (۱) جی دابین کردن؛ []
له پیش موسافیره کاند چوومه نیو ټوتوبو ووه-
(باسه) که و له پزی هه وه لدا جیګه م ګرته وه.
(جا گرفتن). (۲) جی پر کړدنه وه؛ به جینشی
که سیګ بوون؛ نهو کو په جی باو کی ګرتو وه-
ته وه. (جانشین شدن)

جیګرتوو: [ټاوه لټاو] حواووه؛ نیشته جی بوو؛
هواووه؛ دامه زراو؛ دامه رزیاګ. (جاگیر شده؛
مستقر) +

جیګوړ کی: [ناو] په وتی شوین ګوړین.
(تمویض جا)

جیګوړ کی پیګر د: [چاوګه، ت] ګوړانه وه له
جیګا ییکه وه بو جیګا ییکه تر. (جابجا کردن؛
حالت نقل مکان کردن)

جیګه به جیګه: (۱) [ناو] جییه جی؛ نه بنجامدانی
کاری. (جابجا) (۲) [به ند] شوین به شوین.

(مکان مکان؛ جای جای)

جی ګرم کردن: [چاوګه، ت] (۱) له زستاناندا
که مروږ سارده جی ده خویټ تا ماوه ییک
ناو جیوبانه که ی سارده ورده وورده به ګرمای
لهش ګرم ده بیټ (۲) (ب) جی خوش کردن و
مانه وه له جیګا ییک. (جا ګرم کردن)

جیګه ماګ: [ناو] به جیماو؛ که له پوړ؛ جیماګ
دواکه وتوو. جائسته. (بجامانده؛ جامانده)

جیګه وبان: [ناو] جیوبان؛ نوین؛ لیفه و ټو شه-
که؛ جیوان. (رخت خواب)

جیګه هیشتن: [چاوګه، ت] به جی هیشتن؛ به-
جی هیلان؛ جائاسمه. (جا گذاشتن)

جیل: [ټاوه لټاو] جیل؛ جهیل؛ جوان و جیل
جوان و جهیل. ټولاز؛ ګهنج. (جوان)

جیل: [ناو] ټورمه؛ به رهی تمه نی. «کو قاری-
مه اباد ۱۳۲۲» (نسل)

جیله: [ناو] سیخوار. (بژ)

جی لیژ کردن: [چاوګه، ت] (ب) بوونه هو ی
پیژ بوون یان دهر کردن که سیګ له (جی ییک
یان له سهر شو ییک) زیاتر به شو قاری.
(زیر آب کسی رازدن)

جین: [ناو] (۱) دهسته واژه ی بازار پیه و اتا شه-
ش دانه و دوو جین و اتا دوازه دانه. (جین). (۲)
قوماشیکی قوتوقایم و قهوی زیاتر شهر و آلی
لی دروست ده کهن. (جین). (۳) جوړیک
خواردنه وه ی ټالکو لداره؛ خواردنه وه ییکه زی تر
له ټینگلیز دروست ده کړی. (جین)

جینار: [ناو] جیران؛ هاوسی؛ هاوسا. (همسایه)
جینګر: [ټاوه لټاو] له سهر بیانوو؛ له سهر ګرزه؛
په لپ ګر؛ نه ګونجاو. (بهانه ګر؛ ستیزه جو)

جینوساید: فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] به ره کوژی نه-

سل کوڑی؛ جووقه وار لیپین؛ وشه بیانیه به-
 لام زور به کار دهریت. (نسل کشی؛ جینوساید)
 جیوار : [ناو] شوینی نیشته جی بوون؛ جیی -
 مانه وه؛ جیگه ی زیان؛ جی هوار؛ ناسه وار.
 (جای ماندن)

جیوان : [ناو] جیوبان؛ جیگاو بان؛ پیخه فی
 نووستن. (رخت خواب)

جیوان : < جیگه و بان

جیوبری : [ناو] گیلغان (گیرفان) بری؛ دزینی
 پاره ی ناو گیلغانی که سیک. (جیب بری)

جیوه : [ناو] (۱) کانزاییکی رهنک زیوینی له-
 رزوکه (جیوه) (۲) جهو؛ شیله ی وشکه وه بووی
 دار. (صمغ درخت)

جیوه تیگراو : (ب) [ناو] نه سره وتوو؛ بی نارام؛
 فره بزبو؛ (کنایی، نا آرام).

جیوه له ک : [ناوه لئاو] سوو کوچرووک؛
 عاسمان لیف؛ ئاواره؛ ههرزه. (هرزه؛ آواره)

جیهان بینی : [ناو] بیر و بوچوون و روانین بو
 گشت دیارده کانی دونیا. (جهان بینی)

جیهان دیتوو : [ناوه لئاو] دونیا گه پراو؛ دوونیا-
 دیتوو؛ (ب) سرده رچوو؛ کارزان؛ عاقل؛ به
 نه زموون. (جهان دیده)

جیهان نوما : [ناو] دونیانوین؛ خهریته ی ته-
 واوی سرگویی زموین که له سره پروو په پریک
 کیشراییت. (جهان نما)

جیهانی نازاد : [ناو] نهو دمو له تانه که پیشکه-
 وتوو ترن له باری دیمو کراسی و نازادییه وه؛
 ولاتگه لی که دیواری جیاواز بوونیان به دهوری
 خوین و میله ته که یاندا نه کیشاوه و
 هاتوچوین بی گریف و گیریتره و هه لبت
 خوین نهو ناوه یان له سره خوین داناه.

(جهان آزاد)

جیهانی سیهم : [ناو] (ب) نهو به شه له ولاتانی
 دنیا که پاشکه وتوو ترن له چاو ولاته کانی
 پیشکه وتوو تر. (جهان سوم)

جی هیشتن : [چاوگه ت] (۱) به جی هیشتن؛
 له سره پانه وه ستان و روین. (۲) کاره کهم
 جی هیشت : لیی گه رام و دهستم لییه ردا.
 (ولکردن)

جیی خو کردنه وه : [چاوگه ت] (ب) به ناکاری
 له بهر دلان له ناو دلی کوپان کومه لدا خو
 شیرینکردن و خو گونجاندن و خو خوشه-
 ویست کردن. (جای خود را باز کردن)

جیی لیته بییت : دووریی له پرووی مه جلیس؛
 دوور بییت لهم جی و له پرووی تو یا ئیوه؛ حه-
 ددی نه بییت؛ په رزینی قایم بییت؛
 حاشا حازری. (دور از حضور)

- چابوک ده‌ست: [ئاوه‌لناو] به ده‌ست و برد؛ ته‌پر ده-ست. (تردست)
- چابوک سوار: [ئاوه‌لناو] سوار چاک. (چابک سوار)
- چابوکی: [ناو] توندوتوئی؛ قوچاخی؛ به ده-ستوبردی. (چابکی)
- چابووغ: [ناو] (ف. مشه) سنوور. (مرز)
- چاپارزهن: [ناو] چایی پالئو. (صافی چای)
- چاپان: [ناو] (۱) نه‌ندازه؛ بارست. (اندازه). (۲) جاو؛ خام. (کرباس)
- چاپانه‌سهری: [ناو] گیاییکه له که‌رته‌شی ده-کا، به‌لام درووی نییه. (گیاهی است)
- چاپباز: [ئاوه‌لناو] دروژن؛ فیله‌باز. (حیله‌باز)
- چاپکراو: [ناو به‌ر] له چاپ‌دراو. (چاپشده)
- چاپکه: [ناو] ده‌فری ماست تیدا هه‌وینکردن. (ظرف ماستبندی)
- چاپگهر: [ناو] (۱) نامیری چاپ-کردن. (۲) شوئی
- که‌سی که چاپ ده‌کا. (۲.۱). چاپگر)
- چاپوک: < چاپوک.
- چاپوگووپ: [ناو] چاپوچووپ. فروقیل؛ درو و ده له‌سه. (نیره‌نگ)
- چاپه‌زی: [ناو] پیشه‌ی چاپچییتی. (قهوه-چیگری)
- + چات: [ئاوه‌لناو] گه‌وره؛ گوشاد. (گشاد)
- چانکردن: چاککردنی ماین له ته‌سپ. (مادیان راگشن کشی کردن)
- چاتکیش: [ناو] ئاسنیککی باریکه به سهر شر
- یتی پاککردنه‌وه‌ی لووله‌ی تفه‌نگه‌وه‌یه. (وسیله‌تفنگ پاک‌کنی)
- چاته‌ری: [ناو] چند رییان. (چندراهه)
- چاچوله‌باز: [ئاوه‌لناو] ته‌شقه‌له‌باز؛ داوباز. (حقه‌باز)
- چاخانچی: [ئاوه‌لناو] (ف. گیو) دروژن؛ ده‌له-سه‌باز. (چاخانچی)
- چاخچاخ: [به‌ند] جارجار؛ کات‌کات. (گاه بگاه)
- چاخکردن: (۱) قه‌له‌وکردن. (فریه‌کردن).
- (۲) داگرساندنی جگه‌ره. (گیراندن سیگار). (۳) تاماده کردن. (آماده کردن)
- چاخموور: [ئاوه‌لناو] قاییم؛ (محکم)
- چاخوه‌ی: چی ده‌خوی؛ چ ده‌خوی؛ چی‌ئه-خوی. (چه‌میخوری)
- چاخی: [ناو] قه‌له‌وی. (چاقی)
- چادره‌ل‌دان: دامه‌زراندنی په‌شمال و چادر. (برپا کردن چادر)
- چادرچی: [ناو] خیوه‌ت چیکهر؛ خیفه‌تساز. (خیمه ساز)
- چاربه‌ری: [ناو] بزنی چوارساله. (بز چهارساله)
- چارپانی: [ناو] جوړه هه‌له‌په‌رینیکه؛ چاپانی. (نوعی رقص)
- چارتیکانی: [ناو] چوارمه‌شقی؛ چوارمشقی. (چهار زانو)
- چارچه‌ف: [ناو] چارشوو؛ چارشهو. (چادر)
- چارچی: [ناو] جه‌مه‌باده‌ری چوارسووچ؛ جه‌په-

بادمري چوار گوشه. (چهارسو)
 چاردور: [ناو] چواردهور؛ چوار كه نار؛ (ب) ده-
 وړاندهور. (چهارطرف)
 چارديو: چوارلا. (چهارلايه)
 چارسوو: چوار گوشه؛ (ب) جه پهبادمري
 چوارسووچ. (چهار گوشه)
 چار كه وت: [ناو] چاردهمسال؛ چواروهرز. (چهار
 فصل)
 چارگاف: [ناو] چوارنال؛ غاري به پرتاوى نه-
 سپ. (چهارنعل)
 چارلنگ: [ناو] چواربي. (چهارپا)
 چارله پك: [بند] چواردهست و پا؛
 گاكوكي. (چهار دست و پا)
 چارماك: [ناو] (ب) چوار ماکى سهره کى: ناو،
 ناوړ، با، خاک. (چهار عنصر اصلى)
 چارمه دور: [ناو] چوار كه نار؛ چوار گوشه؛ چوارده-
 وړ. (چهار دور)
 چارمه كووك: [ناو] جورېك بووزوو. (نوعى
 شال)
 چارميركى: < چوارتيكاني.
 چارنيچك: [ناو] چوار گوشه. (چهار گوشه)
 چاروخ: [ناو] جورېك پاپوشي وهك كالهيه.
 (چاروق)
 چاروكه: [ناو] پارچه قوماش، زياتر له
 هومايى كه ژنان له كوډى ده كهن؛
 كولوانه. (پارچه روى دوش)
 چاروى: [ناو] چارموا؛ چاروا. (مال سواري)
 چاره ساز: [ناو] به ثيفاقه؛ چاره سهره كره؛ ده-
 رمان كهر. (چاره ساز)
 چاره شل: [ناو] دموچاو سوور هوولى-
 خالخال. (صورت سرخ نقطه دار)

چاره كړدن: دهرمان كړدن؛ چاره سهر كړدن.
 (چاره كړدن)
 چاره گران: [ناو] خوين تال؛ همز اكران؛
 ناشيرين. (بدگل؛ زشت)
 چاريني: [ناو] چارينه؛ چوارينه؛ چوارخسته-
 كى. (رباعى)
 چاروو گهر: [ناو] جادوو گهر؛ فيله باز؛
 جامباز. (جادوباز)
 چاروو: [ناو] چاروو؛ خاپينو ك؛ فريودهر؛
 حيله گهر؛ جامباز. (حيله گر)
 چاژى: [بهند] لهوى. (انجا)
 چاشاندى: [ناو، بهر] وشه ييكي ثاويستاييه له
 كورمانجى ژوورويشدا هه ربه و اتاييه؛
 فيركري؛ فيركراو؛ چيسته كراو؛ (تعليم گرفته)
 چاشيدهر: [ناو] بكهر؛ فيركهر. (ياد دهنده)
 چاشين: [چاوگه] فيربوون. (ياد گرفتن)
 چاغوبهنگ: [ناو] تهره؛ فريو. (فريب)
 چاقبرجى: [ناو] چاو برسى؛ چاو
 چنوك؛ رزدد. (خسيس)
 چاقبه لوڅ: [ناو] چاو بوڅ؛ چاو دهر بهر پيو.
 (چشم برجسته)
 چاقپارسهك: [ناو] فريودهر؛ تهره دهر.
 (فريبنده)
 چاقتارى: [ناو] چاو كزى. (كم سويى چشم)
 چافتهنگ: [ناو] چاو بوڅ؛ چاو بوڅ؛ چاو بوڅ؛
 چاو برسى؛ بهر چاو تهنگ. (خسيس)
 چاف چه رينك: [ناو] چاو چاو چاو كهر؛
 چاو حيز؛ چاوله وهرين. (نظر باز؛ چشم زال)
 چاقديري: [ناو] چاو ليوون؛ (ب) ناگاليوون؛
 ناگادارى. (مراقبت)
 چاقرى: [ناو] چاوهرى؛ چاوهر وان؛ به تمامى

کەسێ بوون. (چشم‌براه)

چاقسپیک : [ناو] مارمیلک. (مارمولک)

چاف کلدایی : چاوبه کل. (چشم سورمه کشیده)

چافکوور : [ئاوه‌لناو] چاو کوێر؛ (ب) چاوبرسی؛

ئازوهر؛ پژد. (خسیس)

چاف کەرۆک : [ناو] چاولیکەر؛ لاسایی کەر.

(همچشمی)

چافگرتی : [ئاوه‌لناو] چاونه‌کراوه؛ دونیانه-

دیتوو؛ نابەلەد. (چشم‌بسته)

چاف گەرۆک : [ئاوه‌لناو] چاوگێر؛ چاوله‌وه‌پێن.

(چشم چران)

چاف لی که تن : چاف‌پێ که تن؛ دیتن. (دیدن)

چاقلیگه‌راندن : چاولیگێران؛ (ب) به ته‌ماشـا

به دواي که‌سیکدا گه‌ران. (دنبال گشتن)

چاف هاقیز : چاولیدمر؛ به چاوه وه‌کەر؛ [ئاوه-

لناو] چاویس. (چشم‌زخم‌زن)

چافهشک : [ئاوه‌لناو] ڤوودار؛ پڕپوو. (رودار)

چافه‌هولی : [ناو] خێلی؛ چاوچه‌پ

وچیری. (لوچی)

چافی : (۱) سه‌رچاوه؛ چاوگه‌ی

کارێز. (سرچشمه)

(۲) ویچوون؛ لیکردن؛ شیوه (شبيه)

چاقینۆک : < چاف‌هاقیز.

چاکل : [ناو] که‌له‌وه؛ که‌له‌مه. (چنبر)

چاکله : [ناو] چاتۆل؛ داوه‌ل. (مترسک)

چاک هینان : دوو جار پشمین؛ جه‌خت هینان.

(خوب آوردن)

چاک هینان: له یاریی ته‌خته و په‌رانتۆدا مۆره و

به‌لگی باش هینان؛ (ب) له سه‌ر شانس‌بوون.

(شانس آوردن)

چال : [ناو] (۱) قوولک؛ جیگه‌ی

نزم. (گودی). (۲) ته‌سپی ته‌ستیره‌دار؛ ته‌سپی

ناوچاوان سپی. (اسب پیشانی سفید)

چال : بزنی سه‌رسپی. (بز سرسفید)

چالاکی : [ناو] فەند: (۱) توندوتۆلی؛ به‌کاری؛

چوستی. به‌ده‌ستوبردی. (چالاکی). (۲) (ب)

ده‌ورگێران و به‌شداری له‌ته‌نجامدانی-

کاریکدا. (فعالیت)

چالێستان : [ناو] دی‌راو؛ که‌ردوو. (کرت)

چال‌بیش : ئازالی سه‌ر و پا سپی. (بز و

گوسفند سر و پا سفید)

چال‌تینک : [ناو] قوولکی به‌رگه‌ردن. (گودی-

جلوگردن)

چال‌چه‌ناکه : [ناو] چالی چه‌نه. (چاه زنخدان)

چال‌زینان : [ناو] سیاچالی زیندان. (سیاه‌چال-

زندان)

چاله‌قووت : [ناو] چالی کوور؛ چالایی. (گودی)

چاله‌که : [ناو] گوڤه‌نبش؛ گوڤه‌نه‌فش؛ گوڤه‌به-

شه؛ قوڤه‌به‌شه؛ جووالوو. (گورکن)

چاله‌وین : [ناو] قوولکه‌ی ئاو؛ چال‌او؛ ده‌فری

ئاو خوارده‌وه‌ی سپلۆت. (ظرف آب خوردن

سگ)

چام : [ناو] چه‌په‌ریکی سیگۆشه‌یه بو

جو‌مالکردن. (ابزار لایروبی)

چامه : [ناو] جوڤیک لاوانده‌وه به‌شیعر

وه‌وێنراوه‌ی پاشیلداری درێژ به‌بالۆره و

لاوکه‌وم. (نوعی عزاداری)

چامه‌ره‌ش : [ناو] به‌لایی‌په‌ش؛ به‌لای گه‌وره.

(بلای سیاه)

چانتە : [ناو] تۆوره‌که‌ی شتومه‌ک؛ جانتا؛

جانتک. (ساک چنته)

چانده : [ناو] فه‌ره‌نگ. (فرهنگ)

چانقووش : [ناو] جانکووش؛ مجبوری کلیسا.
(خادم کلیسا)
چاو ئاو نه خواردن: هومید پینه بوون؛ نه په-
رمیان. (ناامیدی)
چاوانکی : (ف. گيو) چونه کی؛ چلوئی.
(چگونه)
چاو باشقالی : [ناو] چاوله وه پئی؛ چاو حیزی؛
چاوبه لی. (چشم چرانی)
+ چاوبه کی : [ناو] کیبر کیی نه قون جانندی
چاو. (بازی پلک نزدن)
چاو بلین : چاو ولین؛ هه لگلو فینی پیلووی
چاو. (چشم مالیدن)
چاو به رایی نه دان: دل هه لئه گرتن؛ (ب) نه-
بوونی توانا بو دیتی هندی حاله تی پروداوی
دلته زین. (توانائی دیدن بعضی مناظر را
نداشتن)
چاو به ستن: (ب) خاپاندن؛ فریودان. (فریب-
دادن)
چاو بهل: چاو حیز؛ (ب) زیاتر به میوینه
دموتریت؛ ژنی که زور ته ماشای پیوان ده کا.
(چشم هیز)
چاو به مولهق ویستان: زهق بوونه وهی چاو
بهی تروو کاندن؛ (ب) حاله تی چاو کاتی مه-
رگ. (حالت چشم هنگام مرگ)
چاو پر بوونه وه: توژ و خول چوونه ناو
چاو. (گردو خاک نوی چشم رفتن)
چاو پرووشه: کوس کوسک؛ چاو مژومور،
هاوپی له گهل تروو کاندنی له سه ریه کی
چاودا. (کم سویی چشم با پلک زدن پیایی)
چاو پیداخساندن: به په له چاو پیدا
گیران. (سر سری نگاهی انداختن)

چاو پیوه بوون: [چاو گهت] چاو تیوه بوون؛
(ب) ئاگا لیوون؛ چاقدیری. (مراقبت)
چاو ترساو: (ب) په ند گرتوو؛ ته می یو وگ.
(چشم ترسیده)
چاو تیوه برین: (ب) به ته ما بوون؛ ته ماح
تیکردن؛ چاو تی برین. (چشم طمع داشتن)
چاو چه پو پاس: [ئاوه لئاو] چاو چه پو چیر؛
خیل؛ خویل. (لوچ)
چاو چلکن: [ئاوه لئاو] (ب) چاوپیس؛ چافینوک.
(چشم شور)
چاو خومار: [ئاوه لئاو] چاومه س؛ چاومه ست؛
دیده مه س. (دیده خمار)
چاوداته کاندن: هیما به چاو، بو کردنی کاریک
یان وه لامی ئه رینی. (بله با اشاره چشم)
چاورا: [ناو] چاره وی؛ چاوره؛ چارموا. (مال-
سواری)
+ چاو قرتاندن: چاو داگرتن. (چشمک زدن)
چاو قوولکه ی کا: [ناو] لاهه شه؛ قوړه؛ گاقران؛
بامرنیی ره شه ولاغی. (طاعون گاوی)
چاو قوولکه ی مامر: [ناو] تازاره مریشک؛ پوپه
ره شه. (طاعون پرنده)
چاو کال: [ئاوه لئاو] چاو که زال. (چشم قهوه ئی
روشن)
چاو کراوه: [ئاوه لئاو] (ب) دنیا دیتوو؛ شار و
به ره گهړاو؛ (ب) شاره زا و ئاگا. (چشم و گوش-
باز)
چاو کولی: [ناو] چاو ئیشه. (چشم درد)
چاو گریدای: [ئاوه لئاو] چاوبه سته؛ (ب) چاونه
کراوه؛ تینه گه یشتوو. (چشم بسته)
چاو گلکردن: چاو ئیشان. (چشم درد)
+ چاو گه: دمی برین؛ چاوانه؛ سه رچاوم. (دم

زخم؛ مصدر؛ سرچشمه).

چاوه گه : سه رچاوه؛ له زمانه وانیدا، وشه یی که به -

بی ره چاو گرتنی (کات، مه کان، کهس) کردنی -

کاریک ده گه یینی (مصدر)

چاو گیم : [تاوه لئاو] (۱) چاو له وه پین؛ چاوه -

ل. (چشم چران). (۲) چاو چه پوچیم؛ خیل.

(لوچ)

چاولار : [تاوه لئاو] چاو تاوه تا؛ چاو لاوه لا؛ قیچ؛

چاو چه پوراس. (لوچ)

+ چاوله : [ناو] چالو. (چاه آب)

چاو له بلیندان : (ب) به رزه فرم. (بلند پرواز)

چاوله بهر؛ چاو شوپ؛ (ب) شهرمه زار؛ چاو له ده -

ست. (شرمنده)

چاو لی بوون : (۱) دیتن. (دیدن). (۲) مه لاه -

زه کردن؛ ناگالی بوون. (مراقبت)

چاو لیووشین : (۱) خو به گیل کردن؛ چاو

نووقاندن. (چشم پوشی) (۲) لیووردن؛ گوزه -

شت کردن؛ به خشین. (گذشت کردن)

چاو مچاندن : چاو قونچاندن؛ چاو قووچاندن؛

(ب) مردن. (چشم بستن)

چاو موپ : [تاوه لئاو] چاوزهق؛ چاو دهر په پیو؛

چاو بووق. (چشم برجسته)

چاونیرگسه : [ناو] جوړیک ماسی. (نوعی

ماهی)

+ چاوه : [ناو] یه کهی شماردنی ژوور و ژوده

و بیرری کاریز. (واحد شمارش اطاق)

+ چاوه : [ناو] له داره رای خانوودا به یینی

دوو کاریته یه. (فاصله دو بالار)

چاوه پییی : [ناو] چه مه پای؛ چاوه نواری؛ ته -

مایه ری. (منتظری؛ درانتظار)

+ چاو هه لته کاندن : برو هه لته کاندن؛ به چاو

وبرو هیما کردن بو نه کردنی کاریک، مه چو،

مه که، یان وه لای سله یی و نه ریئی، نه، نا.

(ابرو بالا انداختن).

چاو هه لینان : چاو کردنه وه؛ (ب) به

خوداها تنه وه. (چشم باز کردن)

چاویلکه دان : جزمه و قوتووی جیگی

چاویلکه. (کیف عینک)

چایا لئوون : [ناو] چاوارهن؛ چای پالیو. (صافی

چای)

+ چای : [ناو] چا؛ چایی؛ بنجه داری

چایی؛ دهم

کراوی گه لای په روه رده کراوی دار چایی. (بته

و برگ و دم کرده چای)

چایچی : [ناو] چاپه ز؛ قاوه چی؛ چای په ز. (قهوه -

چی)

چای هه وایی : [ناو] چالی هه وایی که فرو که

له پر تیده که وی و داده چی. (چاه وایی)

چتگهل : کووی چت؛ شتگهل. (چیزها)

چتومه ک : [ناو] شتومت؛ که لوپهل. (اشیا)

چتونه : چتو؛ چوون؛ چاوا؛ چلون. (چطور)

چتی : [به ند] شتی؛ شتیکی؛ وانیکی. (چیزی)

چرابرز : چراییکی قه دیمی بوو به فتیله و

شیلای که رچه ک هه لده کرا (چراغ روغن

گرچک)

چرا پی بوون : چرا هه لکردن؛ گرم اندنی چرا. (۲)

خاوه ن چرا؛ چرا پیوون؛ که سیکی که چرای پییه.

(چراغ روشن کردن)

چرا ده سی : [ناو] چراییکی پلیته داری که م

شو له بوو. (چراغ موشی)

چرالخ : [ناو] له تورکیه وه هاتووه، لکی

داریکه وه ک مو م ده سووتی. (درختی است

مانند شمع میسوزد)
 چِراو: (۱) پَر و تیک‌نال‌او. (توی هم-
 رفته) (۲) پچراو. (قطع شده)
 چراوی: [ناو] چرا. (چراغ)
 چرای: بانگ کردن. (صدازدن)
 چرپه‌ی پی: ده‌نگیکی که می‌کاتی هه-
 نگاونان؛ (شتی‌نیه که خوشتر بی له چرپه-
 پی و چپه‌یچپه). «په‌شیو» (بیج بیج)
 چردو: [ئاوه‌لناو] ئاژه‌لیک که باش
 شیرنادا (حیوانیکه مشکل دوشیده‌شود) <
 چردو
 چرده‌ری: [ئاوه‌لناو] (ب) ژنیک که دره‌نگ
 خو به ده‌سته‌وه دهدا. (کنایی، زنی که به‌سختی
 خود را اختیار بگذارد)
 چرز: [ئاوه‌لناو] پرژ؛ بِل‌او؛ پرش. (پخش)
 چرژان: چوون به‌ناو یه‌کدا و تیک هالان؛ لکی
 داره‌کان تیک‌چرژاون. (توی هم‌رفتن)
 چرسک: [ناو] ترووسکه و چرووسکه‌ی
 پووناک؛ ترووسک. (سوسو)
 چرقراندن: پرش و بِل‌او کردن. (پخش و پراکنده-
 کردن)
 چرقری: [ناو] بِل‌اوی؛ پرژی؛ په‌ریشانی.
 (پراکندگی)
 چرقه: [ده‌نگ] قرچه؛ ده‌نگی شکانی دار.
 (قرچ)
 + چرکه‌چرک: به چرکه‌چرک پیاچوون؛ زور
 و به زه‌حمه‌ت و گوشار پیاچوون. (بافشار)
 چرگاو: [ناو] زه‌لک‌اوی پر و چر. (نیزاران‌بوه)
 چرگه: چپگی‌ای دژوار و چر. (جای سنگ‌لاخ
 و دشوار)
 چرگهر: [ناو] گورانی بیژ. (آوازخوان)

چرمان: چرم‌سین [چاوگه] سیس‌بوون و
 ژاکان. (پژمردن)
 چروچیو: [ناو] چیلکه و چه‌ویل؛ لقی داری
 و شکی باریک و ورد. (خرده چوب‌خشک)
 چرونه‌ک: هه‌شار؛ نادیار؛ په‌نهان. (پنهان)
 چرووسکه‌پاو: شه‌وپاوی په‌له‌ومر به
 چرا. (شکارپرنده درشب با چراغ)
 چرووس: [ناو] ترووسک؛ چرووسکه؛
 ترووسکه. (سوسو)
 چره‌که‌و: خویندنی که‌و؛ کییه‌رکیی خویندنی
 دوو یان چهند که‌و. (مسابقه خواندن کبک)
 چریسکان: ترووسکان. (درخشش)
 چز: [ناو] نووکی قولایی ماسی‌گرتن؛ وه‌ک:
 قولایی دوو‌چز. (نک قلاب ماهی‌گیری). +
 <دریشووشک.
 چزین: [چاوگه] سیس‌بوون؛ ژاکان؛ چرچ-
 بوون. (پژمردشدن. چروکیدن)
 چزلیک: [ناو] جوړیک کیژدی که‌وانییه وه‌ک
 خنجیز. (گزلیک) +
 + چزه لی‌هه‌لساندن: (ب) زهرمر لیدان؛ نازار
 پیگه‌یاندن؛ پیوه‌دان. (ضرر و آزار رساندن)
 چسک: [ئاوه‌لناو] چوست؛ چالاک. (چست)
 چقر: < چقر.
 چقراندن: به گژدا کردن؛ هاندان. (تحریک
 کردن)
 چفت‌وبه‌س: [ناو] ئالقه‌پیز و دوولایی. (چفت
 و بست)
 چفته: (۱) [ناو] (تفه‌نگی پاو. (تفنگ
 شکاری).
 (۲) [ئاوه‌لناو] سیابه‌خت؛ به‌دبه‌خت؛
 دام‌او (بیچاره)

چفکرن غیل و فهره ج کردن؛ گزی کرن؛ ته -
 شقه له کردن. (حیله کردن)
 چفه چف : [ناو] سرته سرت؛ پچه بیج. (بیج بیج)
 چفانگه : [ناو] جفاتنگه؛ جیی کو بوونه وه؛ کو مه -
 لگا. (جای اجتماع کردن)
 چفو : [ناو] حیله باز؛ فیله باز، گزی که -
 ر؛ جامباز. (مکار)
 چفوونی : [ناو] جوان و جه حیلی؛ لاوی؛ هه -
 رزه کاری. (جوانی)
 چشین : [چاوه] خواربون؛ چه مین؛ هاتنه وه -
 یه ک. (خمیدن)
 چقر : [ناو] چقر؛ خاچ؛ خالی خاچ له په پی په -
 رانتو دا. (خاچ)
 چقله که وی : [ناو] درووه زمرده. (نوعی خار)
 چقله که وه : [ناو] پوور نایشی؛ جوړیک درووی
 کورته بالاییه. (نوعی خار)
 + چک : کوتایی؛ بران؛ بیهن چک بوون؛ هه
 ناسه بریان. (قطع)
 چکون : جه کوئن؛ له کوئن؛ کیده ریئن؛ له کووره -
 ن؛ وه کوورهن. (کجایند)
 چگزین نه تنوپه هت بوون؛ به شک بوون؛ به -
 دگومانی؛ چافزورک. (شکاکی)
 چگووراندن : [ناو] تاو ساندن؛ هه لم ساندن؛
 بایپ کردن؛ برق هه لم ساندن. (عصبانی کردن)
 چلاب : [ناو] زیره یی ئالتوون. (زنجیر طلا)
 چلپایی : [ناو] هه زاریا. (هزاریا)
 + چلیپو لیس : خواردنی به له ز و به دهنگ
 وسه داوه. (خوردن یا سروصدا و عجله)
 چلتوو کجار به رزه و شه لئوو کجار؛ مه زرای -
 برنج. (شالیزار)
 چلتیکه : [ناو] پوهوی لیقه یی چپوو له تیکه -

گه لی قوماشی دهمه دویرد. (چهل تکه)
 چلچراو : [ناو] چلچرا؛ لووستیر. (لوستر)
 چل چله : زور به سال آجوو؛ چهند جار چل سال.
 (چهل چهله؛ چل چله)
 چلچمه : کیویکه له به یینی سه قز و مه -
 ربواندا که سه رچاوه یی چومی قز لوه زانه. (نام
 کوهی است)
 چلخووس : [ناو] رژد؛ چکووس. (خسیس)
 چلدان : (۱) پتدانی دهمار و برین. (۲) ئیشان؛
 ددانم چلده دا؛ دیشیت. (۱) انبض -
 زدن. (۲) تیر کشیدن، درد کردن)
 چل درو : (ب) زور دروژن. (خیلی دروغگو)
 چلقلین : [چاوه] چریسکین؛ بریقه دانه وه؛ شه -
 وق دانه وه؛ ترووسکه دانه وه. (درخشیدن)
 چلقو ک : [ناو] به بریقه؛ به دره و شانه وه؛
 برووسکه دار. (درخشان)
 چلکبر : دهرمانی دژی چلکی برین و
 هوورگ (میکروپ)؛ ئانتی بایو تیک. (آنتی -
 بیوتیک)
 چلوان : [ناو] چله کانی زستان. (چله های -
 زمستان)
 چلوو : [ناو] مه و دای بینویر بوونی ژن له پاش
 مندال بوون هه رچه ند له چل پروژیش که متر -
 بیت. (مدت قاعدگی زن پس از زایمان)
 چله شور : (۱) ریژنه بارانی پاش چله یی زستان؛
 (۲) وسلی دوی چلوو. (۱) باران پس از چله -
 زمستان؛ ۲، غسل پس از چله)
 چله کان : (۱) لکه کان. لقه کان. (شاخه ها).
 (۲) شله ژان؛ خوریان؛ چله کیان؛ سله مان. (یکه -
 خوردن)
 چله کاو : شله ژاو؛ خورپاو. (یکه خورده)

چله کیانه وه : سلهمانه وه؛ داچله کان. (یکه- خوردن)
 چلی هامنی : چله ی هاوین. (چله تابستان)
 چم : [ناو] سم؛ سمی ولخ. (سم)
 چمبل : [ناو] دهستکی هیربار. (دسته ظروف- سفالین)
 چنچکان : [ناو] چینچکان؛ به چنچکانه وه
 دانیشتن؛ هه لئرووشکان. (چمباتمه)
 چنگ : [ناو] ریژمول؛ ورتکه نان. (ریزه نان)
 + چنگ گرتن : [چاوه، ت] به ناخوون پرووشاند-
 ن و بریندار کردن. (چنگ زدن)
 چنگولگرتن : چنگ گرتن. (چنگ گرفتن)
 چنگه بلماسی : [ناو] هاشاول بردن به په نجه و
 چنگ گرتن؛ شه په چنگ؛ حاله تی که سی که له
 شه پدا وه ژیر که وتوو له ژیرموه به چنگ ده-
 ست ده کاته وه. (باچنگ از زیر دفاع کردن)
 چینیه : شتی نییه؛ تشتی نییه؛ (ب) گرینگ
 نییه. (چیزی نیست)
 چینیه وه : [چاوه، ت] هه لگرتنه وه و کو کردنه-
 وه؛ نان چینیه وه ی شوان له ئیوارندن. (جمع-
 کردن)
 چو : [ناو] چق؛ چقه؛ چوب؛ قیتکه ی ژوور په-
 نجه ی که له شیر و فرنده. (انگشت شاخی پای
 خروس)
 چو؟ ار : [ناو] بهینی واو و هه لف (د) یکی
 سوواو هه یه که به حال ههستی پیده-
 کریت. چو دار. (چو بدار)
 چوارپاره : [ناو] چواربه ش. (ب) فیشه کی تاپی
 چوار ساچمه ی راوی گه وره منچیر. (چهارپاره)
 چوار جامه : [ناو] چوار مشقه. (چهارزانو)
 چوار چو : [ناو] چوار چیوه؛ قاپی وینه و

ئاوینه؛ قاپ. ریژه ک. (چهارچوب)
 چوار خرت : به ران و بزن و بوقله و مه ری
 چوار ساله. (بز و گوسفند چهار ساله)
 چواردانگ : (۱) [کوژی موسیق] له موسیقادا ده-
 نگی گورانییژه کان به سی پله دابه شده-
 کریت ۲، ۴، ۶، دانگ. (۲) چواردانگ له شه ش
 دانگی هه رملکیک. (چهار دانگ)
 چوار شه ممه سووری : [ناو] وشه یه کی فارسییه
 وله کوردیشدا دهوتریت؛ کوله چوار شه ممه.
 چوار شه ممه ی ئاخری سال. (چهارشنبه-
 سوری)
 چوار قاپ : [ناو] جوړیک یاریه به
 میچ (جگ، قاپ) (چهار قاپ)
 + چوار قهه : [ناو] (ب) سه ریوش و پرو سه ری
 چوار گو شه. (رو سوری چهارقد)
 چوار گا : [ناو] مه قامی چوار گا له موسیقادا.
 (چهارگاه)
 + چوار لا : چوار تو؛ چوار هینده. چوار به رانبه ر.
 (چهار برابر)
 چوار وهرز : چوار فسه سل. (ب) سال. (چهار فصل)
 چوپ : [ناو] درو. (دروغ)
 چوپمه مه : [ناو] چوپمه مه. (چوب پنبه)
 چوتیر : [ناو] چویشتیر؛ بزنی دوو ساله.
 (بز دو ساله)
 چوخی : [ناو] چوغه. (بلیز از شال)
 چوده رچوو : [ئاوه لئاو] چق دریز بوو. (ب) خاوه-
 نی ته زموون و دونیادیتوو. (کنای، دنیا دیده)
 چوپ : [ناو] چوپ پوپ؛ که له شیر جمنگه لی؛ قه-
 رقاوول. (قراوول)
 چوپراوگه : [ناو] پلووسکی سه ربان. (ناودان
 پشتبام)

چورت شيوان : چورت بريان؛ چورتی ترياکي
پچران؛ خهوه نووچکه شيويان. (چرت پاره
شدن)

چوپه بيم : چوپه پ؛ وشک کردنی دوا دلوي
تراو. (تا آخرين قطره خشکاندن)

چوپه چوپ : شوپه شوپ هاتنه خواره وهی
تراو. (شرشر)

چوپه گه لوازه : [ناو] چوپه قازلاخه. (پرنده ای-
کبودباندازه سار)

چوق : [ناو] پوک؛ مز؛ نه فه سيکه له جفاره ده-
دریت. (پک)

+ چوقان : چوقين؛ [چاوگه] له رزين له ترس
يان سرما يان ياو. (لرزیدن)

چوقلی : سرچل؛ سرلک؛ خونچه ی سرلق
ويوي دار. (غنچه و ساقه بالای درخت)

چوقين : [چاوگه] (۱) هه لقرچانی پون له سه-
رئاگر. (تفیدن؛ تفت دادن) (۲) < چوقان.

چوکار : [ناو] چيوکار؛ دارتاش؛ چوگر. (نجار)
+ چوک دادان : چوک له عه زدا دانان. (ب)

کولدان؛ شکستی هيئان؛ به زين. (شکست-
خوردن)

چوکلشه مچه : [ناو] چيلکه ی شقارته. (چوب
کبريت)

چولخه : [ناو] که سي که خوريی نازل به
برينگ دم بريتته وه. (پشم چين با دوکارد)

چولگه رد : [ناوه لئاو] بيابان گه رد؛ چول بيم؛ کوچه-
ری بيابان نشين. (بيابان گرد)

+ چوله : [ناو] قه يسی و بادامی سهوزی نه گه-
بيو. (چغاله)

چوله بادام : < چوله

چوله پيچ : [ناو] (۱) چولمه پيچ؛ داريکی دوو

فليقانه بو دهره يانی نچيري وه که-
رويشک و پيوی له کون. (چوبدوشاخه شکار)
(۲) راه که وی کاتی کر که وتنی ماکه-
و. (شکار کبک درایمی که ماده کبک کرچ-
است). (۳) گولوله پيچ؛ ته ناف پيچ؛ شه دانندن و
شه ته کدان. (گلوله پيچ)

چوله پيچهن : < چوله پيچ

چوله که گره : [ناو] سه قری ميشخور. قجی.

فرنده پيکه له توره مه ی په په له که چوله که و
مشک ده خوا. (سنگ چشم)

چوله وانی : [ناو] ده شته وانی. (ب) کشت و کال
له کیو و ده شت. (کنایي، کشت و زرع
در صحرا)

چوماو : ناوی چوم. (آب رودخانه)
چونگه : چينه. (چينه)

چوواندن : (۱) پووچ کردنی گوره وی له
جوراييندا. (پوچکردن). (۲) دهرکردن و قت کردن
له کوپری یاری. (اخراج)

چوواو : [ناو، بهر] قت کراو له کايه ی
پشکيلاندا. (کنار گذاشته شده در جوراب بازی)

چووزانم : چ ده زانم؛ چيه زانم؛ چازانم، چه-
بزانم. (ب) نازانم؛ (چه ميدانم)

چووزه ره : [ناو] تازه ترين چووزه ی پروه ک؛
چووزه ره کردن؛ سهر دهره يانی گيا له توو يان
له خاک. (جوانه)

چووزه لاو : [ناوه لئاو] لاوی مندالکار و که مهر
باریک، ناوقه د زراف. (نوجوان کمر باریک)

چوو کيتی : [ناو] پچوو کی؛ چکوله یی؛ گچکه-
یی. (کوچکی)

چوولیت : [ناو] خه زيم؛ لووته وانه. (زينت پره-
دماغ)

چووننه : (۱) [پا]بووردووی چووون.
چوونگن (رفته‌اند) : (۲) [ناو] ئهنگووتک؛ گونکه
هه‌ویر؛ توپه‌له‌ قور (چونه)

چوونه‌ئاو : (۱) کورت بوونه‌وه‌ی قوماش له
ئاودا. (۲) [ب]لاواز بوون؛ تاوانه‌وه له ئاودا.
(لاغر‌شدن؛ حل‌شدن)

چوونه‌به‌س : به‌ستران. قفل‌بوون؛ وه‌ک:
زمان چوونه به‌س. (بسته شدن)

چوونه به‌س : (۱) پنا بردنه بهر مه‌رقه‌د و باره-
گای چاک و پیر. (بست رفتن) (۲) دوا‌بریان؛
ته‌واو بوون. (تمام‌شدن)

+ چوونه جه‌سته به شه‌روه چوونه سه‌رکه-
سی بو لیدانی. (پیش‌کسی رفتن بقصد کتک-
زدن)

چوونه سه‌ر (۱) دان به سه‌ردا؛ هیرش کردنه
سه‌ر؛ له شکر بردنه سه‌رکه سی (حمله-
بردن) (۲) سه‌رکه وتن؛ پله و پایه وه‌رگرتن؛
چوونه‌بان، له نی‌ردیوان چوونه بان. (ترقی-
کردن)

چوونه‌لا : (۱) [پو]یشتنه که‌نار؛ چوونه لاوه؛
(کنار رفتن) (۲) چوونه‌کن؛ [پو]یشتن بو (خرمەت،
نزیك، کن، لا) ی که‌سی. (پیش‌کسی رفتن)
چوویت : (۱) [پا]بووردووی چوون بو هه‌وه‌لکه-
سی تاک [پو]یشتوو؛ [پو]یشتگی؛
[پو]یشتی. (رفته‌ای؛ رفتی) (۲) [ناو] هه‌ش.
(نیل) (۳) [ب]تد [ئاوه‌ئناو] چفیت، پاک له‌پاک.
(بیهساب)

+ چووین : چوون بو هه‌وه‌ل که‌سی کو؛ ئیمه
چووین؛ [پو]یشتین. (رفتیم)

چه‌پازله : [ناو] شه‌ق‌زله؛ شه‌پ‌لاغه. (سیلی)
چه‌پاله : [ناو] چه‌پک؛ چه‌پاله‌گول؛ ده‌سته‌گول.

(دهسته)

چه‌پخووس : [ئاوه‌ئناو] به‌دواز. خراپه‌خواز. نیاز
خراپ. (بدخواه)

چه‌پخوون : (۱) [ئاوه‌ئناو] خیل. چاولار (لوچ).
(۲) [ناو] هیرش بردنه سه‌ردوژمن بی‌خه‌به‌ر و
به شه‌و. (شیخون)

چه‌پ‌ده‌ست : چه‌پ‌له‌ر.

چه‌پ‌راست : نه‌سپیک که ده‌ستی چه‌پ و
لاقی راستی باز نه‌ییک سی په‌نگی هه-
بی‌ت. (اسبی که دست‌چپ و پای راستش
دری‌خلق سفید باشد)

چه‌پ‌له‌ر [ئاوه‌ئناو] چه‌پ‌ده‌ست؛ مرویی که به ده-
ستی چه‌پ کار ده‌کا یان دهنووسی. (چپ-
دست)

چه‌پ و گوپ : [ناو] [پاوه‌پووت. (راهزنی)
چه‌په : وه‌رگه‌پانی سه‌یاره. (چه‌په)
چه‌په‌رجی : [ناو] [پو]ستچی؛ په‌یک و نامه-
هینەر؛ نامه‌به‌ر. (پستچی)
چه‌په‌رخانه : [ناو] [پو]ستخانه. (پستخانه)

چه‌په‌لکاری : [ناو] کاریسی؛ کارناپوختی.
(گندزن)

چه‌په‌لی : [ناو] پیسی؛ گه‌ماری؛
قریزی؛ [پو]خلی. (چرکینی؛ گندی)
چه‌په‌نداز : [ئاوه‌ئناو] ده‌غەل؛ فیله‌باز؛ حيله-
باز (حيله گر)

چه‌پی : [ئاوه‌ئناو] (۱) ئه‌ندامی حیزبی چه‌پ
بوون. (چی). (۲) [ناو] چه‌له‌پایی؛ هه‌له‌په‌رکی
کرز (نوعی رقص تند)

چه‌ت : [ناو] (۱) کو‌زری خه‌رمان؛ ساقه‌تی
گوله‌گه نمی نه‌کو‌تراو. (ساقه‌نیم‌کوب‌خرمن)
(۲) ته‌گه‌ره. (چت)

چەتاندن : قتانندن؛ قرتاندن. (قطع کردن)

+ چەترهه لدان: سه یوان کردنه وه؛ چە ترپان -
کردنه وه؛ چە ترپیکانی بۆقله و تاوس. (چە -
ترباز کردن)

چەتومەر : [ناو] نیوهی نیوبتری شلهمه نی به -
رانیه به ۲۵۰ سی سی (سانتیمتری چوارگۆشه).
(چتول)

چەته برژین : [ئاوه لئاو] برژاندنی به پهله و نیوه
برژ. (نیم پخته)

چەته پری : [ناو] لا پری؛ پښگهی باریک وچه -
توون؛ کویره پری. (کورهره)

چەته ول : [ناو] پولیسی ئیشکگر. (پاسبان)
چەتیان : [ناو] دهرزیله؛ دهرزی عورووسی؛ ده -
رزی سنجاخ؛ دهرزی بهرسینگ و بهروک.
دهرزیله. (سنجاخ قفلی)

چەتیم : چەتیوه؛ کچه تیو. (یتیمچه دختر)
چەتین : [ئاوه لئاو] چەتوون؛ دژوار؛ سه -
خت. (مشکل)

چەچه کو له : [ناو] چەچه قو له؛ جوړیک ناساخی
حه یوانی بهرزیه. (نوعی مرض اسب وگاو)
چەخت : [ئاوه لئاو] بیشهرم. (بیشرم)

چەختی : [ناو] بیشهرمی؛ چەقه -
سوویی. (بیشرمی)

چەختی : [ناو] چوختی؛ له کاردهر هاتوویی؛
وریایی؛ کارامهیی. (کارامدی)

چەخش : [ناو] بهرژه وهندی؛ قازانج. (منفعت)
چەخمور : [ناو] فد. نه سپی که گلینهی
چاویکی کالتربیت له چاوه که ی دیکه ی.
(چخمور)

چەخمور : [ئاوه لئاو] چاخمور؛ پتهو؛ قهوی؛
خوړاگر؛ قاییم. (محکم)

چەدما : [بهند] جه دما؛ له دووماهی؛ له پاش؛
له دوو. (بعداز؛ سپس)

چەراخوڅ بهشی ژوورمه وی سه رته نوور و
مدبهق. (قسمت بالای مطبخ)

چەرت : [ناو] سه تلی گه وره ی ئاو. (سطل
بزرگ)

+ چەرچهف : روو تهختی؛ مه لافه. (روتختی)
چەرختهوون : [ناو] سوڤا؛ کووره. (بخاری)

چەرخی : [ناو] بایدیهی مسی؛ کاسه ی
چووکی مسی. (بادیه مسی)

چەرخیای : [چاوگه] چەرخین؛ خول خواردن.
(چرخیدن)

چەرخی خه یاتی : [ناو] مه کینه ی دروومان.
(چرخ خیاطی)

چەر قوبه ز : [ناو] هه لپه پین و دوو ده سماله ی
دوو که سییه. (رقص دونفری)

چەرما ی چهما : چەر مینه ی چاو؛ سپینه ی
چاو. (سفیدی چشم)

چەر مه : [ئاوه لئاو + ناو] چەر موو؛ سپی.
(سفید)

چەر مه له : [ئاوه لئاو] سپیکه له. (سفید)
چەرنا ی : له وه راندن. (چراندن)

چەر ده دوو که ل : < چەر ده دوو که ل

چهس : [جیناو] چییه؛ چی شه. (چیست)

چهسپ : (۱) [ناو] چهست؛ سلاوی عهسکه ری
به پاکوتانن به یه کدا. (چسپ). (۲) [ئاوه لئاو]

جلوبه رگی پرپه پری ئه ندام؛ دژی فش و هه راو
(چسبان) +

چهسپی ئاوه کی : [ناو، ت] چهسپی دار تاشی. چه -
سپتراو. (چسب مایع)

چهسپنای : [چاوگه] لکاندن؛ چهسپاندن.

(چسباندن)

چه سپین : [ناو، بک] نووسین؛ لکین.
(چسباننده)

چه سپی نه واری : [ناو] چه سپی کاغه زی و
نایلونی. (چسب نواری)

+ چه شته : [ناو، لئاو] (ب) کار به دهستی که
فیری به رتیل و هر گرتن بوو بیت. (کنایی،
کار مندرشوه بگیر)

چه شته ی : [چاوگه] چه شتن؛ چیشتن.
(چشیدن)

چه شنه : پشک؛ [ناو] قورعه. (قرعه)
+ چه شنی : [ناو] ته قینه ری فیشه ک که له
بنی هه ر فیشه کیدا هه به. (چاشنی فشنگ)
چه فت و چیپر : [ناو، لئاو] چه وت و گیپر؛ چه فت-
و خوار. لار و گیپر. (کچ و معوج)

چه فتیاگ : [ناو، بهر] لار بووگ؛ خوار بوو؛ گه-
راو. (خم شده)

چه فر : [ناو] چفر؛ خاچ؛ چقر. (خاچ)
چه فی : [پاوردووی چه قین؛ چه مین] چه ما؛ چه-
می؛ خه م بوو؛ گه را؛ لار بوو؛ چه میا؛ چه فیا.
(کچ شد)

چه فی : [ناو] حاله تی کوو پر بووگ؛
کوو پر؛ لاری؛ (خمیدگی)

چه ق : [ناو] (۱) لای ناو چالی قاپ. (طرف
گودشتانلگ) جوړیک پیشه و دهماری سفتی
ناو گوشت؛ گوشت یان مهمکی داشوړاو و
چه ق. چه ق و داشوړاو. «سینه ی ره قم مهمکی-
چه قم» «فولکلور» (پی؛ پستان شل و افتاده)

چه قماق : [ناو] تدفد؛ چه خماخ؛ نامیریکه به-
سه ر گیلنه نگیده نه وه؛ (چخماخ)

چه ق و ته فی پوژگار : (ب) چه رمه سه ری

پوژگار. (کنایی، محنت روزگار)

چه قو لووړ : چه په ی به کو مه لی سپلوټ.
(عوعو دستجمعی سگها)

چه قو چو : [ناو] چه قو چو لی برین؛ قرته لی برین؛
مژینی گوان و مه مک تا دوا دلوپ. (تا آخرین
قطره مکیدن پستان)

چه ق و چوق : ته قه ی ددان له کاتی له رز
لیها تندا. (صدای بهم خوردن دندان)

چه قوی زامندار : [ناو] چه قویکی زبانه داره که
به بی گوشاری نه و زبانه دمه که ی
نانووشتی نه وه. (چاقوی ضامندار)

چه قه ته : [ناو، لئاو] زوړ بلی. چنه باز. (وراج)
چه قه دوو که ل : [ناو] چه دوو که ل؛ ته په دوو.
(دود غلیظ)

چه قه رو : سه گو په؛ هه راو هوریا؛ هه لا. (عوعو؛
هممه)

چه قه سرو : [ناو، لئاو] زوړ بلی؛ قه ره چه ناخ؛
روو دامالو. (پررو؛ بیشرم)

چه قه ل : [ناو] چه قه ل. (شغال)
چه قه لاخ : [ناو] که میله ی ژیر دووگی مه-
ر. (گال؛ پوستاله)

چه قه لته : [ناو، لئاو] له ر؛ لاواز. (ضعیف)+
چه قه وانه : [ناو] نامرازیکی موسیقایه، چه نگ.
(چنگ)

چه قی مهرگ : [ناو] به هه زار حال و کیشه-
کیش. (باز حمت)

چه قی نه حله ت : [ناو] مانگرتن و پازی نه-
بوون. (لیج کردن)

+ چه قیو : [پاوردووی چه قین] (ب) بیج ووله
و ته کان، مه زره قه که پیرانیکر دووه و له جیی
خوی چه قیوه؛ پاره ستانی بی بزوه. (بیحرکت)

ایستادن)

چه کال: [ناو] گوشتی له ش که له رهی دیت و
سیس و چرچه. (گوشت شل و آویزان بدن)
+ چه کمه پرمق: خان زاده؛ به گزاده؛ (کوټه چه -
کمه پرمق: خان زاده ی لیکه -
وتوو.) (خان زاده؛ نجیب زاده)

چه کمه سوور: [ناو] فرنده ییکه له تورمه ی
مه له پوژ، له شی بچووکه و لاقی دریژ.
(جوبپا)

چه کوچو: < چه قوچو

چه کو چول: [ناو] چه ک و ئامرازی شه -
پ. (اسلحه و اسباب جنگ)
چه ک و که وان: [ناو] ئامیره کانی هه -
لاجی. (دستگاه حلاجی)

+ چه که رداسی: [بهند] تده و شه ییکی تورکییه،
(داس کیشان بی تیغ کړین) له ئاکوئی؛ لا پره سه -
نی؛ بی پیوانه و کیشانه و به راورد و هه لسه -
نگانندن. (بدون قیاس و تفکر؛ سرسری)
چه که ره کردن: هه وه لین نیشانه ی سه -
وزبوونی پرووه ک. (جوانه زدن)

چه لایه: پوای به فره به سه ر. (شکار کردن
برروی برف یخ بسته)

چه لاندن: چه راندن؛ له وه پانندن. (چرانندن)
چه لتین: [چاوگه] کهول کردن. (پوست
کندن)

چه لچه له: [بهند] جار جاره؛ جاروبار. (گاهی)
چه لخور: [ناو] چه لخور؛ چه لغوور؛ گسکی
له لکی گزیچار. (جارو از شاخه درخت گز)
چه لخورسی جو: گوله جوی پروینراوی بو دراو
بو چیشته. (جو نارس بوداده)
چه لخورسی گهنم: گهنمی فهریکی له ناوی

کولاتوو هه لکیشراوی وشکه و مېووی له ده -
ستاپ کراو. (خرده گندم نارس خشک شده)
چه لغوور: چه لغوو. < چه لخور.
چه لماندن: وه قسه هیټان. (بحرف آوردن)
چه لمین: [چاوگه] قسه کردن؛ ناخه فتن (حرف -
زدن)

چه له بی: [ناو] جه له بیچی؛ چو دار. (چوبدار)
چه له حانی: له سه رقه سه پویشتن به هه را و ده -
نگی به رز. (حرف زدن با صدای بلند)

+ چه له پایی: [ناو] (۱) هه لخه؛ هه له پرنیکی
توند و کرزی کوردیسه. (۲) ئاهه نگیکی
موسیقاییه به پریمی تونده وه؛ ئاهه نگ و
گورانی کرژ به زه ربی تاییه توه بو هه له پرنیکی
چه له پایی. (آهنگ و رقص تند)

چه له کی: [ناو] جوړیک ماسی. (نوعی ماهی)
چه له نگی: [ناو] جوانی؛ شوخ و شمنگی. توند
و تولی. (جوانی؛ خوشگلی. چابکی)
چه ماش: [ئاوه لئاو] چه مووش. نا ئارام.
(چموش)

چه ماو: < چوماو +

چه مبرسی: [ئاوه لئاو] چاوبرسی؛ چکووس؛
پژد. (کنس؛ خسیس)

چه مبرای: [ناو] چاولیکه ری. (تقلید؛ چشم و
هم چشمی)

چه مبلوول: [ناو] پلووسک. (ناودان)
چه مټنگ: [ئاوه لئاو] به رچاوته نگ. (חסود)
چه مچ: [ناو] که و گیز؛ که و چک؛ چه مچه؛ که -
و چکی دهمپانی به منایی. (چمچه)
چه مچشین: چاوفرین؛ پیلووی چاو په -
پین. (چشم پریدن)

چه مچوچای: [ناو] که و چکه چایی (قاشق

چایخوری)

چەمچۆر : [ئاوہ لئاو] مروقی لەر و لاواز.
(انسان لاغرو نحیف)

چەمچەمال : شاروچکە ییکە لە بەینی سلیمان
و کەرکووکدا. (اسم شهرکی است)
چەمچەقازان : [ناو] کەوگیزی گەورە ی ئاو هە
لگو یزان. (اگر دان)

چەمچی : [ناو] چەرچی. (بیلهور)

چەم داری : [ناو] چاودیری. (مواظبت)

چەمزەق : [ئاوہ لئاو] چاو دەرپەرپو؛ چاوزە-
ق. (چشم برجسته)

چەمساخ : [ناو] دەسکیشی کویر؛
چاوساخ. (راهنمای کور)

چەم کز : [ئاوہ لئاو] کەم بین؛ چاو مژومور؛
چاو کز؛ چاو پرووش. (چشم ضعیف)

چەمل : [ناو] قولفە ی هیربار. (دستة کوزه)
چەمنای : [چاوگە] چەماندن. (خماندن)

چەموچوغر : [ناو] قورخ و چۆم؛ چۆم و
دارستان؛ لیپوار و چۆم. (درختستان کنار نهر)
چەموخەم : [ناو] پیچ و پلووچ؛ راز و پەمز. (چم-
وخم)

چەموز : [ناو] وشە ییکی هەورامییە و دە-
کریت لە جیاتنی کوئتەر و لچی بە کار
بیریت. چاو مدیری شتیک بوون (کنترولچی؛
نظارت کننده)

چەموک : [ناو] چۆمی چکۆلە. جوگە. (جوب)
چەنانی پیشوو : [بەند] هەر وە ک چەلانی-
پیشوو؛ وە ک جاران. (مانند زمان گذشته)

چەنتە : [ناو] جانتا؛ جەنتک. (ساک)

چەنچووژ : < چەم برسی

چەنخووس : < چەم تەنگ

چەنگە پرچە : قز کیشان لە شەردا. (چنگزدن

بمو دردعوا)

چەنگە ک : [ناو] چفتە؛ قولاپ؛ قە-
نارە. (چنگک)

چەنە ئامە ی : [ناو] لە دەست هاتن؛ تووانا و
لیهاتنی کار. (قادر بوودن)

چەنە دریز : [ئاوہ لئاو] زور بلی؛ چەنە شکاو؛ دەمە
وەر؛ سوپر قسە؛ فرەویژ. (پرگو)

چەنە گە : [ناو] تەرزینگ؛ ئارزەن؛ ئارچەن؛ چە-
ناکە؛ چەنە. (چانه)

چەنەم : (١) چەناکەم؛ (چانەام). (٢) لیم. لەمن.
(ازمن)

چەنیدان : [ناو] دەرزیدان؛ جیگە ی دەرزی.
(جاسوزنی)

+ چەو : چیبوو؛ چ بوو. (چەبود؛ چەشد)

چەوت و چیر : [ئاوہ لئاو] چەوت و چە-
ویل؛ خوار و خیج. (کچ و کولە)

چەوچە : [ناو] مە تەلوکە؛ هەلھین. (متل)
چەوچەو : [ناو] هەو هەو؛ شلە ژاوی. (آشفتگی)
چەودما : [بەند] لەو دەو؛ لەمە و دوا. (سپس؛
منبعد)

چەمەرانە : هەوای (مۆسیقای) چەمەری.
(آهنگ عزای چمری)

چەمەرچۆپی : [ناو] چەمەری؛ دەستگرتن بە دە-
ورە و ئالقە پیکان بو ماتەم و عەزا کە

جوړیک هە لپەر کێیە. (عزاداری حلقه وار)

چەمەرە خەیار : [ناو] تروژی. (خیار چمبر)

چەمەزەخم : [ناو] (١) بە چاوەو-
بوون. (٢) نووشتە ی چاوەزار. (چشم زخم.

طلسم چشم زخم)

چەمە قوولە : [ناو] چاو قوولکە؛ چاوە قوولە؛

بامرنی؛ بای مردنی. (طاعون)

چهمه نزار: میړ غوزار؛ میړگ؛ چیمه نزار (چمنزار)
چهمیاگ: [تاوه لئاو + ناو بک] لار بوو؛ چه ماوم
(خمیده)

چه ناکه شکیاگ: [تاوه لئاو] چه نه شکاو؛ (ب)
چه نه وهر؛ زور بلای؛ دهمه وهر؛ فرو میژ. (پرگو)
چهنان: چهنان؛ هینده (چندان)

چه ودان: [ناو] چه وار؛ چودان؛ چه-
هداس (چودار)
چه ورو چلیک: [تاوه لئاو] پیس و پوناوی (چرب
وچیلی)

چه وس: [ناو] نازار؛ مهینه؛ رمنج (آزار)
چه وکیش: [ناو] که رسته ییکه وهک شهن که
سهره که ی چه ماوه تهوه بو دهر دانی کولو و ور
تکه به ردی زهوی و زار. (شنکش)

چه وگان: [ناو] فد جوړی یاری که به سواری
نه سپ و گوچانی تاییهت و گو ده-
کریت (چوگان)

چه وگه: چه بووگه؛ چی بووه؛ چه بووه (چی شده)
چه ول: [ناو] چه ویل؛ چیلکه وچه ویل؛
پاشاخوړ. (پسمانده علف درشت در آخور)
چه ویر: گیاییکی بون خوشه که له
کوردوستانات. زور (آویشن)

چه ییگ: [تاوه لئاو] ته زیو؛ چیاو؛ چاییگ؛
سارد؛ پچیاو. (سرد)

چی نه وی: (۱) چشتیکی گهره که (چه-
میخواهد). (۲) چه نه وی؛ چه نه بیټ؛ چیده بیټ؛
چه ده بیټ (چه میشود)

چیاو: [تاوه لئاو] (۱) سارد؛ چاییگه (سرد). (۲)
پچیاگ؛ به سه هول بووگ. (بخ بسته)

چیا ی ناگری: < ناگری داغ

چیا ی باله کیان: کیویکی به رزه له ناوچه ی
باله کایه تی. (نام کوهی است)
چیا ی بستی: کیویکه نزدیکی رهواندنز. (نام
کوهی است)

چیا ی زینی دهر گه له: کیویکه له ناوچه ی
حاجی ثومه ران. (حاجی عومران) (نام کوهی-
است)

چی بوون: [چاوگه، ت] (۱) چه شته بوونی تانجی
له هه ول پراودل (شکار یاد گرفتن)

تازی. (۲) دروست بوون. (درست شدن)
چیتین: [تاوه لئاو] فرنده ی چیل چیل؛
خالخال؛ پلنگ پلنگ. (نقطه نقطه)

چیچکه: [ناو] پزه ول؛ ورتکه نان؛ (پزمنان).
< چنچکه.

چیچیست: ناوی زه ریای ورمی (نام دریاچه-
ارومیه)

چیخ: [ناو] چیخ؛ پهرده له حه سیری
قامیش. (پهرده حایل از نی)

چیدار: [ناو] که له پچه. (دستبند؛ کلپچه)
چیدمای: [به ند] له مه و دووا؛ له نیسته به ولاوه.
(از این بعد)

چیر: [ناو] غه بیته؛ پاشمله باسکردن.
(غیبت)

+ چیر: [تاوه لئاو] له گهل چه پدا دیټ به واتای
لار و گیر، ددانی چه پ و چیر و نارپیکه (کج-
و کوله)

چیش: چی؛ چیه. (چه؛ چی)
چیشټ لیټان: [چاوگه، ت] گرار و چیشټ

دروستکردن. ناسپه زی کردن. (آشپزی کردن)
چیفانوک: [ناو] حه کایه ته (داستان

چیفک: [ناو] چیفک؛ چوله که؛ چفیک؛

کویشکه؛ کیشکه؛ مه‌لیچک؛ میرچک؛ مه -
 لیچک؛ مه‌لیشکه؛ چوول؛ جیفک. (کنجشک)
 چیق : [ناو] قالآوه‌ره‌شه؛ ق‌کا ره‌ش؛ قه‌له‌ره -
 شه. (کلاغ)
 چیکه : (۱) دروستی بکه. (درست کن). (۲) ته -
 گره. لیره. ویره. ئه‌یرا. فیره. (اینجا)
 چینگه : چیکه؛ چینگا؛ لیره؛ فیره. (اینجا)
 چینگه‌ولا : [بەند] لیره‌ولا. (ب) چیدمای؛ له‌مه -
 ودوا. (منبعد)
 چیلکرن : [چاوگه، ت] یادکرن؛ وه‌بیره‌ینانه‌وه.
 (یادکردن)
 چیلکه‌وجه‌ویل : [ناو] پووش و پلاش.
 (خاروخاشاک)
 چيله ک : [ناو] چیل؛ مانگا. (ماده‌گاو)
 چيله کی : [ناو] جوریک ماسییه. (نوعی ماهی)
 چيله‌وجه‌وته : [ناو] سیله‌وجه‌وته؛ سیله‌وجه -

فته؛ بهوردی پروانین؛ سیره‌گرتن له تفه‌نگ
 هاویشتندا. (دقیق نگریستن؛ نشانه‌رفتن)
 چین : [ناو] تویر؛ وه‌ک چینی دیوار؛ چینی -
 کریکار؛ تویری کریکار. (طبقه) (۲) کو‌ی چی؛
 ئه‌وانه چین؛ چشتیکن. (چيستند) (۳) ناوی ولاتی
 چین (کشور چین)
 + چيو : [ناو] شت؛ چت. (چیز؛ شیئی)
 چيوک : [ناو] ده‌مار؛ (ب) ده‌ماری
 توتون. (رگبرگ توتون)
 چيوک : [ناو] قنچک؛ قنچکی کشمیش و
 میوز و تری. (دم کشمش)
 چيولای : [بەند] له‌مه‌ودووا. (بعدازاین)
 چيوه‌خرتی : [ناو، ت] چيوه‌خشانندن له‌جیگای
 ته‌نگ. و تیوه‌ژندن؛ (ب) دارگیراندن له‌کون
 و نجیره‌ره‌پاندن. (شکاررا با چوب ازسوراخ
 بیرون کردن)

حوجره : [ناو] ژووری چکوله‌ی فه‌قیان له‌مزگه-
 وت؛ ژووری چووکى کارى توجاړه‌تله بازار.
 (حجره؛)
 حوققه : [ناو] (۱) قوتوو. (قوطى) (۲) فیل؛
 گزى. (حقه) (۳) سه‌رى بافوورکه تلیاکى پیدا
 ده‌چه‌سپینن. (حقه؛ سروافور)
 حوکم : [ناو] جوړیک یارى به په‌پړه‌ی په‌راتو.
 (بازى حکم)+
 حوښوون : [چاوگه‌ت] سه‌رسام‌بوون گيژبوون.
 (گیج شدن)
 حوښک : [ناو] که‌پر. (کپر)
 حوښکيل : [ناو] لټاوه‌گيژه گيژ؛ گيژ وحوښ؛ گيژو
 ويز. (گیج و ويچ)
 حوښيسک : [ناو] شيلوک. (عضوى در شکم
 گوسفند برای پنیر مایه)
 حوښى : [ناو] (۱) ټولې؛ نه‌ومى سه‌ره‌وه‌ی خانوو.
 (طبقه آخر ساختمان). (۲) گيلی؛ گيژى؛ (گیجى)
 حوليچه‌ک : [ناو] هه‌لووژه؛ هه‌لووچه. (الوچه)
 حونه‌ر : [ناو] حونه‌ر؛ کارى که ته‌نیا که‌سانیکى
 تاييه‌ت ده‌توانن ته‌نجامى بدن؛ کارى شياو، ته-
 وتو؛ بو‌ی هیه‌یه وشه‌ی هونه‌ر له‌پيشدا حونه‌ر
 بو‌وييت. (هنر)
 حه‌بان : [ناو] جه‌پړه‌ی ټاو. (کوزه آب)
 حه‌بدال : [ناو] مروقى ماقوول؛ خوداناس؛ سه
 وداسه‌ر؛ عه‌ودال. هه‌لوهدا؛ (انسان خانه بدوش؛
 خداشناس)

خارهب : [ناو] ټارمو. (عرب)
 خارهبگا‌گوزى : [به‌ند] سه‌رسه‌رى؛ لا‌پره‌سه‌نى چه-
 که‌رداسى. (سرسرى)
 حازربيه‌ی : [چاوگه] حازربوون. (حاضرشدن)
 حال : [ناو] (۱) بارو‌توځ. (حالت) (۲) کيشه‌به-
 هزار حال باره‌که‌م برده‌سه‌ر؛ حاله‌حال؛ ږمنج و
 کيشه. (مشکل)
 حالورى : [ناو] فيزدارى؛ بزورى. (تکبر)
 حالووک : [ناو] هه‌لووک، هه‌لووچه. (الوچه)
 حالى حازر : [به‌ند] ټه‌لعان؛ ټيسته؛ ټه‌م‌کاته.
 (حال حاضر)
 حاملان : [ناو] په‌روه‌رده؛ په‌روه‌رشت (پرورش)
 حاملاندن : [چاوگه‌ت] ږمښو‌هينان؛ په‌روه‌رده-
 کردن. (به عمل آوردن)
 حاوين : [ناو] که‌سيک که ده‌حاوینيټه‌وه.
 (آرام کننده)
 حاوينه‌ر : [ناو] حاوين؛ به‌خيوکهر؛ ټارام‌که‌ر.
 (پرورنده؛ آرامش دهنده)
 حل : [ناو] هيل؛ جوړیک بهاراتى بو‌نخوشه؛ به-
 رى دارى هيل. (هل)
 حنچک : < که‌نگ.
 حوپله : حوپله‌ر. < حوپه
 حوپن : [ټاوه‌لټاو] زه‌به‌لاحي نا‌قول؛ زه‌لام و
 گمته. (دراز بى قواره)
 حوپه : [ټاوه‌لټاو] زه‌لام؛ زه‌به‌لاح؛ نا‌قولا (يغر)
 حوته : [ناو] هه‌وتوو؛ هه‌فته؛ هه‌وته. (هفته)

حهبدالی : [ناو] سهوداسه‌ری ؛ هه‌لوه‌دایی .
(خانه بدوشی)

حه‌بدوئی : [ناو] ئیلی سماییل ئاغای سمکو له
نزیکی شاری سه‌لماس و گوندی چه‌هریق
نیشته‌جین . (طایفه اسماعیل آقای سمیتقو)
حه‌پنای : [چاوگه] هه‌پین ؛ وه‌پین هه‌په‌کردن .
(وعو‌وکردن)

حه‌پونه : [ئاوه‌لناو] هه‌پوله ؛ که‌مه‌هوش ؛ مروقی
زل و تی‌کسمراو ؛ هه‌پلوس . (آدم یغر و کودن)
حه‌په‌میش‌خۆر : (ب) مروقی گیل و گه‌وج و
نه‌زان . (کنایی، آدم گیج و بیش‌عور)
حه‌تال : [ئاوه‌لناو] له‌گه‌ل به‌تالدا دیت . به‌تال -
و‌حه‌تال . خالی‌وخوت ؛ چۆل ؛ بیکار . (خالی بیکار)
حه‌تتار : [ناو] عه‌تر فروش ؛ عه‌تتار . (عطار)
حه‌جمان : [چاوگه] هه‌جمین ؛ ته‌بتین ؛ عه‌جمان ؛
ئارام و قه‌رار ؛ هه‌دا . (آرام وقرار)

حه‌جماندن : [چاوگه‌ت] ئارام کردن ؛ ته‌بتاندن .
(آرام کردن)

حه‌جمین : < هه‌جمان .
حه‌رد : [ناو] ئه‌رد ؛ عه‌رز ؛ زه‌وی ؛ هه‌رز ؛ عه‌رد .
(زمین)

حه‌رز : [ناو] ئه‌رد ؛ زه‌وی ؛ عه‌رز . (زمین)
حه‌ره‌مخانه : [ناو] قد ؛ ژووری جودا له
میوانخانه‌ی گه‌وران ؛ ئه‌نده‌روونی . (منزل
مخصوص خانواده ؛ حرم‌خانه)

حه‌رمه‌ل : [ناو] گیاییکه بو نه‌خوشینی باداری
به‌که‌لکه . (نام گیاهی ایست)
حه‌ره‌سناک : [ئاوه‌لناو] هه‌سوود ؛ به‌ئیرهیی .
(حسود)

حه‌ریر : [ناو] شاریکه نزیکی شه‌قلاوه ؛

گوندیکه نزیکی‌شاری‌کردن له باشووری
ئێران . (نام‌شهر و نام دهی است) +

هه‌زار : [ئاوه‌لناو] هه‌زار . (هزار)
هه‌ز وه‌نه‌ئامه‌ی : [چاوگه‌ت] هه‌زلی‌کردن .
(دوست‌داشتن)

هه‌سابی : < هه‌سابی
هه‌ساوکه‌رده‌ی : [چاوگه‌ت] هه‌ساب کردن .
(حساب کردن)

هه‌ساوی : [ناو] که‌ری به‌کار و نازا . (خر پر
توان و طاقت)

هه‌سه‌س : [ناو] پاسه‌بان ؛ کیش‌کچی ؛ (عسس)
هه‌سه‌نه‌سه‌سته : [ناو] بالنده‌ییکه لاق دریز
وکلک کورت . (اسم پرنده ایست)
هه‌سیره‌ئاو : [ناو] هه‌سیراو ؛ هه‌ماراو ؛ ئه‌سته‌یر .
(آب‌انبار ؛ استخر)

هه‌سیل : [ناو] هه‌سیر . (بوری)
هه‌سیلک : [ناو] هه‌سیر . (بوری)
هه‌شاکه‌رده‌ی : [چاوگه‌ت] حاشاکردن ؛ وه‌ئه -
ستونه‌گرتن ؛ نه‌په‌ژراندن . (انکار کردن)

هه‌شرکردن : [چاوگه‌ت] هه‌شر به‌ریاکردن ؛
(ب) کاریکی ئه‌وتو کردن ؛ نواندن ئازایی و
کوشتاری زۆر له شه‌ردا . (حشر بپا کردن)
هه‌شر و‌حه‌له‌لا : [ناو] هه‌للا و هه‌نگامه ؛ زه‌نا زه‌نا .
(هیا‌هوی بسیار)

هه‌شیا : تشت ؛ شت ؛ له ئه‌شیای ئارمویه‌وه
هاتووه ، کو‌ی شه‌یه . (اشیاء)

هه‌شیفاندن : [چاوگه‌ت] نووسین . (نوشتن)
هه‌فت‌برالی : [ناو] هه‌وت ئه‌سته‌یره‌ی هه‌وته -
وانان . (هفت‌ستاره دب‌اصغر)

هه‌هفتم : [ئاوه‌لناو] هه‌وته‌م ؛ هه‌وته ؛ هه‌و رۆژ پاش

ه دایک بوون یا مردن . (هفتم)

هفته یی : [بهند] ههوتیه یی؛ هه ههوت پوژ
جاریک . (هفته ای)

ههفتیر : [ناو] ههوتیر ؛ جوړیک دهمانچه .
(هفت تیر)

ههفه : [ئاوه لئاو] ههفه؛ ههفه . (هفده)

ههقیق : [ناو] حاقیق؛ عاقیق؛ عاقیق . (عقیق)

ههکلوو : ههککوو ؛ پهککوو . (وه)

ههلاقی : [ناو] جوړیک تری . (نوعی انگور)

ههلاوی : [ناو] بهفرینه؛ پهرومرده کراوی شیر و
شه کر له نیو بهفردا . (نوعی بستنی)

ههلقه به گوښ : [ئاوه لئاو] ئالقه به گوښ؛ [ناو]

زپر خپرید؛ زپر کر؛ بهنده؛ بهنی؛ ئالقه له گوښ؛
(حلقه به گوښ)

ههلاوا : [ناو] به لاقیک ههلبه زینه وه و پوښتن.

ههنگله شهله؛ ههله که (لی - لی)

ههله بی : [ناو] (۱) تنه که؛ (ب) چهلنگه پووتی؛

خه لک و په یومندی دار به شاری ههله به وه
(۱ و ۲ حلی)

ههلهوی : < ههله بی

ههلی شیش : [ناو] ههله شیش؛ بوقله مووته؛ قه؛

که رگامیسری؛ قهله موون؛ گزگل؛ ههله و ههله .
(بوقلمون)

ههلیم : [ناو] خوراکیکه له گهنم و گوشتی
بوقله . (حلیم)

هه مباروژی : [چاوگه ت] نامباز بوون؛ هیرش .
(هیرش) بردن . (حملة کردن)

هه متهر : [ناو] عه متهر؛ عه متهر . (عتر)

هه مس : [ئاوه لئاو] هه مس جوړیک ږنگی بزن
و نیری . (نوعی بز)

هه مه لی : [ئاوه لئاو] عه مه لی؛ گیر وده به شه ږاب

و تریاک یان شتی تر . (عملی؛ معتاد) +

هه نزه پرووت : [ناو] نه نزه پرووت ؛ شیله ی وشکه -

وه بووی تووسی . (شیره چوغان)

هه نک : [ناو] ژمنین ؛ حینچک؛ کوت . (کله زدن)

هه نهق : [ناو] هه نهک؛ گالته؛ شوخی؛ گالته
و گه پ . (شوخی)

هه و : [ناو] حد . (۱) ږاده؛ نه ندازه؛ مه قام؛ هه -

وی به چیه ؛ قاییلی به چیه . (۲) سنوور؛ تخووب؛

خودوود (۱ و ۲ حد)

هه وړانه وه : [چاوگه ت] پونگ خوار دنه وه . (جمع)

شدن آب و بر گشتن

هه وزخانه : [ناو] ژووری که ههوزی تیداییت .

(خوضخانه)

هه وشی : [ناو] هه وشه؛ هه سار . (حیات؛ زمین

محصور)

هه ول و دهول : [ناو] هه ول و ته قالا . (جدیت

و کوشش)

هه یاس : [ناو] هه یاز؛ جقه؛ چو . (انگشت شاخی

پای خروس)

هه یتاندن : گوږ په کردن؛ هه و ههوی سواران .

(هورا کشیدن دستجمعی)

هه یته : [ناو] (۱) چه تیو (نوعی ناسزا) . (۲) ب)

نیشانه ی نیربوون؛ کیر (آلت تناسلی مرد)

هه یس و به یس : [ناو] فد؛ (ب) گیره و کیشه؛ هه -

نگامه؛ دهمه قاله . (حیص و بیص)

هه یش : [ناو] عیش؛ خوش ږابو و اردن؛ وهشی؛

که یف و خوشی . (خوش گذرانی)

هه ین : [ناو] حان؛ له هه ینی گهرمادا ؛ له وه -

ختی گهرمادا؛ (وقت) +

هیج : [ئاوه‌لناو] هیج نه‌تشت؛ هیج نه‌زان (هیج)
 هیج : [به‌ند] هیج زانیوته ده‌ستم شکاوه؟ (هیج)
 هیج : [پیشگر] هیج‌کاره؛ به‌هیج جوړی. (هیج)
 هیج : [جیناو] هیچی؛ هیج‌یک؛ هیج‌که‌س.
 (هیج)

هیج‌شتی : [جیناو] هیشتی؛ (هیج چیز)
 هیج‌کاره : [ئاوه‌لناو] بی‌نیش؛ بی‌کار؛ بی‌ده‌سه‌لات.
 (هیج‌کاره)

هیج‌کام : [جیناو] هیج‌کامیان؛ هیج‌کامه‌یان؛
 هیج‌که‌سیان؛ (هیج‌کدام)
 هیج‌که‌س : [جیناو] که‌سی‌کنه؛ هیج‌که؛
 (هیج‌کس)

هیج نه‌زان : [ئاوه‌لناو] بی‌ئاوه‌ز؛ ناشاره‌زا؛ گه‌وج.
 (دانائی نداشتن؛ نادان. (هیج‌مدان)

هیج‌وه‌خت : [به‌ند] هیج‌کات؛ قه‌ت؛ هه‌ر‌گیز؛
 (هیج‌وقت)

حیز و سلامه‌ت : بو‌پاراستنی به‌رژمه‌وندی، سه-
 رشوړی قبوول‌کردن. (بخاطر منفعت، خفت
 قبول‌کردن)

حیزه‌فرسه‌ت : [ناو،ت] ناپیاوانه له‌ده‌رفه‌ت که-
 لک وهر‌گرتن. (بانامردی از فرصت استفاده
 کردن)

حیزه‌فیل : [ناو،ت] فیلی بی‌ثابروانه و شه‌رمه-
 زارانه و ناپیاوانه. (حیله ناپسند)

حیزه‌له : [ئاوه‌لناو] مروقی سووک و چرووک و

ترسه‌نوک. (ترسوی بی‌ارزش)

حیسابی : [ئاوه‌لناو] (۱) به‌ړی و جی؛ باش؛
 قسه‌ی حیسابی؛ قسه‌ی به‌ړی و جی. (۲) چاک؛
 ماقوول؛ پیاوی حیسابی؛ پیاوی چاک و
 ماقوول (حسابی)

حیسابی : [به‌ند] به‌ته‌واوی؛ تیر و پر؛ حیسابی
 دارکاری کرا. (حسابی)

حیشووه : [ناو] عیشووه؛ نازوئه‌دا؛ لارو له‌نجه.
 (عشووه)

حیشووه باز : [ئاوه‌لناو] عیشووه‌گر. (عشووه‌گر)
 حیل : [ناو] عیل؛ تایفه؛ ٹیل. (طایفه)
 حیل : پته‌و. (محکم)

حیلاتی : [ئاوه‌لناو] عیلاتی؛ ٹیلاتی؛ عه‌شیره
 تی. (ایلیاتی؛ عشیره‌یی)

حیلاننن : [چاو‌گه‌ت] شه‌هین؛ کوپاندنی نه-
 سپ. (شیهه کشیدن)

حیلیم : [ناو] هیلم؛ چه‌سپی نه‌جاړی. (دارتاشی).
 (نوعی چسپ چوپ)

حیله‌حیل : [ده‌نگه‌ناو] چند شه‌هینی له‌دوای
 یه‌ک. (شیهه پی درپی)

حیله‌زووک : [ناو] حه‌قلی‌مه‌قو. (اله‌کلنگ)
 حیلهمار : [ناو] کوله‌کوړه؛ کوپره‌مار. (افعی)

حینوان : [ناو] عینوان؛ حیشووه؛ فیز و دهمار.
 (ده‌چیه گوپی بانان کراس زهردی، حینوان ده-
 فروشی) «فول‌کنډ» (غمزه و تکبر)

خاراج : [ناو] خه راج؛ باج و پیتاک. (خراج)
 خازی : [ناو] خاز؛ گولخاز؛ گیاییکه بو
 سومای چاو یان لابر دنی زهرداو به که لکه.
 (گل شیوری) +
 خازی : [ناو] خوزگه؛ ناوات؛ خوزیا؛ هیوا؛
 هیقی؛ داوخواز؛ که لکه له؛ (آرزو)
 خاسه سی : [ناو] قازی کیوی. (قاز کوهی)
 خاشه بر : [ناو] له بیخ دهره ینان؛ بنه بر کردن؛
 په گز نه هیشتن. (از بیخ کندن؛ نسل کشی)
 خاشه کیشان : [چاوگه، ت] (۱) ب) سه بر پین؛
 کوشتن. (کنایی، کشتن؛ سر بریدن)
 (۲) ب) خوراک تهواو کردن و هیچ نه هیشتنه -
 وه. (خوردن خوراک و چیزی باقی نگذاشتن)
 خاک به سهر : [ئاوه لئاو + ناو] قور به سهر؛
 خاکه سار؛ کلؤل؛ کلؤل. (خاک بر سر)
 خاک شیر : [ناو] زینده وه ری وردیله ی ناو ئاوی
 زورماو له نیو عماراودا، که خوراک ماسیه.
 (خاک شیر)
 خاک شیر که شیله : [ناو، ت] توودر که؛ گیاییکه
 دژی نوبه تییه (یاوی مالآپا) یه و له
 کوردستان زوره. (قدومه کوهی)
 خاک نشین : [ئاوه لئاو] بوول نشین؛ مال ویران؛
 مافینگی؛ پووش له دم. (خاکستر نشین)
 خاک وهج : [ناو] جووتیار؛ فه لا. (کشاوری)
 خاکینه و خولینه : [ئاوه لئاو] (ب) مروقی بی -
 فیز و دهمار. (انسان متواضع)

خال و به لک : [ناو] کاژ و واژ؛ خالخال بوونی
 به فیری کوپستانان. (خالخال شدن برف
 کوهستان)
 خام چه لاهه : [ناو] جوریک خام؛ جاو؛ (به -
 رهه لپینه ی خام چه لاهه، ههرده پرویی و ده -
 کراوه). (هولکلور؛ نوعی متقال؛ کرباس)
 خانه شاری : [ناو، ت] بو تهم وشه دوو هو په -
 چاو ده کریت (۱) خانه واتا مال، کوچ پیکردن
 بو شار. (۲) گوپرتنه وه ی جیگای ژینی به گ
 و خانه کان له گونده وه بو شار؛ که ده گه پرتنه -
 وه بو زمائی پم زاشای پاله وی له ئیران
 ۱۹۴۱ز؛ (ب) به زور کوچ پیکردنی خان و
 سه روک عیلی دیار یکراوی دهوروبه ری
 شاری سه قز له دیهاته وه بو شار. (خانه -
 شهری) +
 خانه میری : [ناو] جوریک هه لپه پین و
 گورانی تاییه تی نه وه هه لپه پینه. (نوعی رقص
 و آهنگ مخصوصش)
 خانی خانان : [ناو] سه روکی خانگه ل. (خان
 خانها)
 خانی له پز پین : [ناو] قاره ماننی قه لای
 دمدم. (نام یکی از قهرمانان کرد)
 خاو : [ئاوه لئاو + ناو] هیواش؛ نارام؛ ناهنگی
 خاو دژی ناهنگی بن بزیکه و کرژ. (ملایم؛
 نارام) +
 خاو : [ئاوه لئاو] بانه دراو؛ دژی گرژ. (ریس زیاد)

نتابیده)

خاوشکاندن : [چاوغه،ت] پاهینانی وهرزا بو جووتکردن له نهوعلی به هاردا به چهند هیل جووت پیکردن. (آماده کردن ورزا برای شخم). < جهمام.

خاوک : [ناو،بهن و فریتی پیویستی تهون؛ خاوه. (مواداولیه قالیبافی)

خاوکان : [ناو] بهنی زور با نه دراوی باریک که دوو تالی پیکهوه بادهدهن و دهییته دوولا؛ (شیرین تهشی دهپرسی خاوکانه یان دوولایه) «فولکلور» (پرس زیاد تابنخورده)

خاوکردنهوه : [چاوغه،ت] هیواشکردنهوهی پهوتی،پویشتی توند و بهلهزی سه یاره یان هه ر شت که توند و به تاو ده پروا. (یواشکردن)

خاوکیش : (ب) په تکیش؛ لیدان و په ته تی پیکردن و گه وزاندن. (کنایی، کتک زدن)

خاوه : < خاوک

خاویرخاویر : [بهند] هیواش هیواش؛ خاوه- خاو. (یواش یواش)

خاویلکه : [ئاوه لئاو] خاوه خاوکه ر؛ ته مبهل. (تنبل و شلو ول)

خاوین : (۱) [ناو] گیای ژانه دل؛ له کوردوستان زوره و بو نه خوشینی بای سوور به که لکه. (گیاه دمر و باه) (۲) [ئاوه لئاو] پاک. (تمیز)

خایهن : [باشگر] واتا پیچوون؛ دریز خایهن. (پسوند به معنی طول کشیدن) +

خرمان لوغه : [ناو] خهرمان لوغه؛ ده غلیک که له سه ر خهرمان ده دریت به هه زاران. (از خرمن چیزی به فقرا دادن)

خرنه : [ناو] کووده له؛ پیچووی به راز. (بچه گراز)

خروپر : [ئاوه لئاو] توند و تول و قهلهو. (تپل و فرز)

خشپه گیا : [ناو] دارخه لاتنه؛ زهرداو په پنه؛ له کوڵیندرای خهستی گه لاکه ی مه له همیک چیده کهن و ده یساون به سه ر بیرودا، به- مو فایه. (شونگ؛ پلاخور)

خشه : [دهنگه ناو] دهنکی به یه کدا ساوینی دوو شتی زبر و پهق. (خش خش)

خشیل : [ناو] که وله گیا؛ شيله که ی هه وینی به په نیر کردنی شیره. (علف پنی ر؛ شیر پنی ر)

خفتان : [ناو] خهفتان؛ توو چاندنی پاییزی درهنگ وهخت. (تخمپاشی درپاییز دیرهن گام)

خلخله : [ناو] خلخل؛ فرنده ییکه له جو په گه وره تر، سه ر بالی شینه و سینگى قاوه ییه. (خوتکا)

خوان : [ناو] پنه؛ پنه که ی گونک له سه ر پان کردنه وه. (تخته خمیر پهن کردن) +

خو پراژاندن : [چاوغه،ت] بزواندنی لهش له کاتی ئیش و په زاره دا. (خود را جنباندن)

خوپرانا ن : (ب) هووشه کردن؛ خو هه لکیشان. (تعریف از خود)

خوردوس : [ناو] لاله عباسی؛ بو له به یه- بردنی جوانه زمه و زیاد کردنی مه یلی جنسی

پیاوان باشه. (لاله عباسی)

خورده ک : [ناو] ئورده ک؛ جو پیک مراوی. (اردک)

خورکه : [ناو] مورانه ی کتیب و دار. (موریانه چوب)

خوری شور: [ناو] تهخته داریکی لاپانه جلک
و خوری پی ده کوتن له کاتی شورندا؛ (ب)
لیدانی زور و به توندی وه ک شتنی خوری.
(کتک زدن زیاد)

خوزگه خواستن: [چاوگه، ت] تاوات خواستن.
(آرزو کردن)
خولیدان: قهره که وتن؛ نزدیک که وتن.
(خود را در گیر کردن؛ نزدیک شدن)

خومه ههرده: [ناو] گیا وه سمه؛ گیاییکه
خومی لی چیده کهن له جوانرؤ و مه ریوان و
شنو زوره. (نیل کوهی، وسمه)
خوپنپالین: [ناو] گیای شاتهره؛ دژی جوانه
ز مهیه. (شاه تره)

خهره بنگ: [ناو] گیای شادانه؛ مهنکه-
گیا؛ گوله لیوه. (شاهدانه)
خهرتهل: [ناو] داله کهر خوره؛ شانه کووهره.
(نوعی کرکس)

خهرمان لوغه: < خرمان لوغه.
خهروو: [ناو] پاکه متیار؛ گیاییکه بو نه خو-
شینی گه پرولی به که لکه. (خرنوب)
خهزال: [ناو] قشقه ره؛ قشقه له. (زاغی)
خه زالی: [ناو] خه زایی؛ که شوشک؛
توو خوره؛ عایله مهل. (سار صورتی)

خه لاته گیا: [ناو] گوله نهوین؛ له کوردوستان
به تاییهت له ژاوهرؤ زوره و بو نه خوشینی
واریس (گری گری بوونی دهماری به له ک)
به که لکه. (گل فراموشم مکن)

خهسته خانه ی دهروونی: تاییهت به
نه خوشینه کانی میشک و عه سهب و
نه خوشینی روجی. (بیمارستان روانی)

خهسته خانه ی دهوله تی: بیمارستانی که له
ژیر چاوهدیری دهوله تدایه و پاره ی کهم له
نه خوش ده ستینی یان ههر ناستینی.
(بیمارستان دولتی)

خهسته خانه ی سه حرایبی: خهسته خانه ی ناو
چادر یا ناو سه یاره بو بریندارانی شهر یا بوومه
له رزه و ئیتر له محل دا. (بیمارستان
صحرای)

خهسته خانه ی عمومی (گشتی): (۱) خهسته-
خانه ییک بو مالیجه ی هه موو نه خوشینیک. (۲)
بیمارستانی که بو تهواوی جه ماوره و
تاییت به که سانیکی تاییهت نییه.
(بیمارستان عمومی)

خه مه خوره: [ناو] واق واق که ره؛ شاهه-
شینه. (اگر ت ساحلی)

خه نهجه ربال: [ناو] په ره مه ساسه؛ تهیره
کویره. (بادخورک)
خه نهجه ردهم: < دارته قینه

خه نه دیمی: [ناو] خه نه کرمانی؛ خه نی؛
گیاییکه گه لاکه ی بولابردنی خورووی پیست
و به هیز کردنی ریشه ی موو به که لکه.
(حنای کرمانی)
خه نی: < خه نه دیمی

خه و: [ناو] خاو؛ باری لار بوونه وه ی تووکی
فه رش و رایه خ و قوماشی توو کدار.
(خواب)

خه وین: [ناو] گیای دهرمانه برک؛ بو کهم-
کردنه وه ی چهوری و تهوژمی خوین به که-
لکه. (ملیس)

خه یاره مارانه: [ناو] خه یاره دیمی؛ گیاییکه بو
رهواندنه وه ی ماس و په نمائی نه ندام به که-
لکه. (خیارخر)

داناوېستن : [چاوگه، ت] هه لواسين. (اویزان -
کردن؛ اویختن)

انههرده . بزارده . (بومیوه و چتی تر)
دابېر کردن: [چاوگه، ت] بېر دان؛ جویگر دنه وه؛
کو تکر دن و زهوت کردت (جدا کردن، غصب کردن)
دابگر دن: [چاوگه، ت] پټ بېوون؛ ټیپه پړین.
(گذشتن)

دابووران دن: [چاوگه، ت] ټیپه پړاندن. (گذراندن)
دابوورین : [چاوگه، ت] دابوور دن؛ ټیپه پړین.
(گذشتن)

دابه زینراو: [ناو، بهر] که سیک که له سواری
هینرایته خواره وه؛ پیاده کړاو. (پیاده شده)
داییزان دن: [چاوگه، ت] داییز تن. (غیرال کردن)
دایینان : [چاوگه، ت] دابهستن؛ گړیدان. (بستن)
دایین کردن: [چاوگه، ت] شار دنه وه. دهسته بهر
کردن. (پنهان کردن. فراهم کردن)+
دابېر زان: [چاوگه، ت] پېرش و بلاو بوونه وه.
(بخش و پلاشیدن)

دایلوخین : [چاوگه، ت] (۱) داپلوسین؛ به توندی
لیدان. (کتک زدن) (۲) به گهرمای زور یان ثاوی
کولاتوو سووتانی لهش سوختگی بعلت حرارت زیاد)
دایوی: < پیوه دان.

دایپې: [ناوبیک] نهوهی ده پېر ټپه خواره وه. (پائین
پرند)

دایپه پړین : [چاوگه، ت] باز دان له سهره وه بو خوار.
(پایین پرییدن)+

دایهستان: [چاوگه، ت] ناخینه وه؛ په ستاوتن (تپا
نیدن)

دایه ستر او: [ناو، بهر] ناخنراو؛ داته پاو. (تپانده شده)
دایه نهی : [چاوگه، ت] پیدان؛ به خشین. (دادن)
دات : [پیشگر] وه ک، داتخست؛ داتنا؛ داتکرمان.
(پیشوند)

داترازان: [چاوگه، ت] لیک هه لېر ان. (در رفتن)
داتراشین: [چاوگه، ت] تاشینی سهره و خوار. (رو به
پائین تراشیدن)
داتووکان : [چاوگه، ت] هه لټرو ووشکان. (چمبامه
زدن)

داته پاو : [ثاوه لټاو + ناو، بهر] شیلراو؛ ته پینراو؛
داسمراو؛ هیما بو مروقی کور ته بالآ و قه لټو و
شل وشه و یق؛ داته پیو. (آدم شل و ول چاق)+
داته پیو: [ناو، بهر + ثاوه لټاو] پړوچوو؛ قوپاو؛ داته پاو
(نشست کرده)

داته کیان : [چاوگه، ت] به تال بېوون؛ ته کیان. (خالی
شدن) +

داته میان : [چاوگه، ت] داته پیان و سیس بوون به
هووی خه م و که سهره وه. (افسرده شدن)

داجوړان: [چاوگه، ت] شوپ بېوونه وه؛ چه مینه وه؛
ثاویزان؛ داهاتنی لقی دار. (خمیدن. اویزان شدن)+
دافبسک : [ناو] داومووسک؛ داوی ته پکه. (دام از
رشته مو)

داجه کان دن : [چاوگه، ت] مژین؛ دلوپ لی پړین.
(تا آخرین قطره مکیدن)

داچه کاو : [ناو، بهر] (۱) مه مکی که زاروک مژ-
 بیستی. (۲) هه لئاو اسراوی شل وشه ویق؛
 داچوړاو. (مکیده و آویزان)
 داچه مان: [چاوگه، ت] چه مینه وه؛ کووړ بوونه وه؛
 چه مانه وه. (خمیلن)
 داچه ماندن: [چاوگه، ت] اکووړ کردن. (خم کردن)
 داچه لاندن: [چاوگه، ت] داهیشتن؛ شوړ کردنه وه.
 (آویزان کردن)
 داخاز: ک داوخواز.
 داخازتن: [چاوگه، ت] داو اکړدن؛ ثاوات خواستن.
 (درخواست کردن؛ آرزو کردن)
 داخرا: [رېاوړدووی چاوگه ی داخستن] تهنوور
 داخرا: تهنوور هه لکرا؛ پی کرا. (روشن شد) (۲)
 پیوه درا؛ به ستر (بسته شد) +
 داخران: [چاوگه، ت] (۱) به ستران؛ پیوه-
 دران. (بسته شدن). (۲) راخران؛ پان کران؛
 راخستن. (پهن شدن)
 داخرماندن: [چاوگه، ت] داکرماندن؛ داکروژتن.
 (مانند، جویدن قند و غضروف)
 داخزاندن: [چاوگه، ت] داخلیسکاندن؛ خزانندن؛
 خزین. (سرانندن روپائین)
 داخشان: [چاوگه، ت] داخوشین؛ خشکه کردن
 روو به خوار. (خیزش روپائین)
 داخ که رده ی: [چاوگه] داخ کردن. (داغ کردن)
 داخ کیشان: [چاوگه، ت] دهر دکیشان؛ ناخ هه-
 لکیشان. (آه کشیدن)
 داخمه: [ناو] ته مخه؛ شمیری موړی دروشم و
 داخ کردنی ناژال. (انگ داغ)
 داخ و دوخان: [ناو] خه م و خه فته. (غم و اندوه)
 داخوړاو: [ناو، بهر] داوړوخواو؛ دیوار یک که

خوړا بیته وه یان باران لایکی شوړ دبیته وه.
 (خور دگی دیوار)
 داخورت: فالگرتنه وه و پیشگوایی. (پیشگوئی)
 داخوآ: [به ند] داخوآ؛ داخوآ؛ داخوآ؛ ناخوآ؛ ثایا.
 (آیا)
 داخی به جه رگم: (ب) داخی گرانم؛ حه یفی
 (افسوس)
 دادپرسته ی: دادپرسین. (داد پرسیدن)
 دادپر مردم: ناوی جوړیک قوماشی ژنانه بوو.
 (اسم پارچه)
 دادنووس: [ناو] شکایه ت نامه نووس؛ سکالآ
 نووس (عریضه نویسی)
 دادوړوړو: [ناو] شیوه ن و هاوار؛ داد و هاوار.
 (شیون)
 دادووراندن: [چاوگه، ت] پیدا دروون؛ دوورین.
 (دوختن)
 دارثالینگ: [ناو] لاو لاو؛ لاف لاف. (نیلوفر)
 دارات: دارمت؛ خوآ له و داراته مه ده: خوآ و
 نیشان مه ده؛ خوآ له وړپیه مه ده. (وانمود کردن)
 دارباز: [ناو] دارموان. (استاد در بالا رفتن از درخت)
 دارباسقه منه: [ناو] جوړه داریکه دارجگه ره ی لی-
 دروسته کریت. (چوب درست کردن چوب سیگار)
 داربه دم سه گه وه کردن: (ب) بی حه یایی. (کنایی
 شرارت و بی حیایی) +
 دار بهر و خدا دان: زهر لیڈان. (ضرر و ضربه زدن)
 دارپزو: [ناو] جوړیک داره؛ پارچه داریکی پزوو
 ده که نه ملوانکه و دهیکه نه ملی په ز بو نه وه ی -
 نه خوشینی پزووی چاک بیته وه (له بری نو-
 وشته) (گردن آویز گوسفند برای بهبود مرض پزو)
 داریچ: [ناو] گولی لاو لاو؛ گیای مله گه وی؛

دارخز: بو تهنگه نه فه سی به که لکه
(لبلاب؛ نیلوفر)
دارپیچی کیوی: [ناو] مله گهوی؛ گیای لاو لوی
کیوی: بو پوهوانی به که لکه (لبلاب؛
نیلوفر صحرایی)
دارتاوگ: [ناو] گیای ته یلی؛ تایله؛ به ره که ی بو
تاوون (بامرنی) و په نمانی سی و زمر دووی به
که لکه. (داغه اغان؛ تاغوت؛ تاغوت؛ درخت طا)
دارته پان: [ناو] چپوته پانه؛ داریکه له که ره سته ی
جولاییدا. (چوب دستگاه جولایی)
دارته قینه: [ناو] فرنده ی دارته قته؛ داره سمه؛ خه-
نجه رده مه. (دارکوب)
دارجووت: [ناو] نه قیزه ی جووت کردن.
(سیخونک دراز گاواهن)
دارچه سپ: [ناو] گیای لاو لوی دیواری؛ که به
دیواردا هله کشی و دیوار داده پوشی و خوی
به دیوار موه ده چه سپینیت؛ بو زمان به ربوونی
مندل به که لکه. (موجسب؛ پیچگ دیواری)
دارچه نگال: [ناو] نالقه و دوویشکه؛ نامرزی نیو
که ره سته ی گیره. (قطعه ای در خرمنکوب)
دارچینی: [ناو] دارچین پیستی نه و داره یه و
ماکی (ثاتی سبتیک و ثاتی میکوتیک) ی تیدایه-
که دزی هوورک و قارچی پیسته. (دارچین)
داردووله کان: [ناو] جولانی؛ جولانه. (تاب بازی)
داردهغان: [ناو] (دهروداغان؛ کور تکراره ی
دهرب وداغان یان دهروداغانه) له به ریه ک دهر
هینراو. (درب وداغان)
داردهماخ: [ناو] داری سهول؛ داریکی هه میشه
سه وزه. (سرو)
دارسم: [ناو] فرنده ی دارته قینه؛ شه شجورن؛ به-

لووچی، پی پی، بال سپی، شین، خالخال، رهش
(دارکوب).
دارسورک: [ناو] په یومند (متوربه) کراوی داری
هرمی له به پروو. (پیوند درخت بلوط و گلابی)
دارسه وله: [ناو] (۱) بیلی لوتکه. (پاروی قایقرانی)
(۲) داری سهول. (درخت سرو)
دارسیان: [چاوگه ت] هیرش بردن؛ په لاماردان.
(حمله بردن)
دارشاخرن: [چاوگه ت] سهر کوته کردن؛ پیدا
هه لکالان؛ پیدا هه لساخان. (سرزنش کردن)
دارشکین: [ناو] یک که سیک که دار ده شکینی؛
داربر. (هیزم شکن)
دارشهق: [ناو] چپوشهق؛ چپوی ژیرباخه لی پا
شکاو یان شهل. (چوب زیرغل)
دارشین: [ناو] داریکی کیوی به له کاتی سوتاندندا
گرپکی پو شنی هه یه، له جیاتی له تهر هه لیان
ده کرد. (اسم درختی است)
دارشینه: [ناو] دارکون که ره. (دارکوب)
دارفرسهق: [ناو] نیشانه ی ماوه ی ریگا. (تابلوی
کیلومتر شمار)
دارقمنده: [ناو] کلکه قلیان. (چوب قلیان)
دارکافور: [ناو] داریکه له هیندوستانه وه هاتووه
و بو گه پرولی و بیرو به که لکه؛ کافووری لیده گرن
که بو گه پرولی و بیرو به که لکه. (درخت کافور)
دارکه کهو: [ناو] دارکیف؛ که یکوف؛ چپوکی
پهنگ جوانه بو ناسک کاری وخه پاتی باشه؛
گه لاکه ی ده کو لین بو هاو له وسوور یجه به که-
لکه. (کرکف. ککم)
دارگه زو: [ناو] مازگ دار؛ نهره؛ داربه پروو؛ جیوه
(شيله) ی دارمازگ بو شه که رمز به که لکه.

(کز غلفی؛ بلوط)

دارلوق: گالوک؛ وه کاز؛ چپو شق؛ گوچان.
(عصا)

دارموق: [ناو] تابووت. (تابوت)

دارمهلههم: [ناو] داریکه له هیند و ئهفغانستانه
وه هاتوو و له ههوارامانی لههون زوره دهرومانی
نهخوشینی تمنگهنهفهسه. (درخت برنگ کابلی)
دارنین: [چاوگه،ت] دامالین؛ وهک: پروومت پنین؛
پنین: پروومت به ناخوون له سهروهه بو خوارهوه
(خراشیدن)+

دار و لهله: [ناو] داری دالیه؛ (ب) ئاگاداری له
حیساب و کیتاب و له زیر چاو دهیریدا. (کنایه از
زیر نظر بودن)

دارونهدار: [ناو] ههست و نیست (ب) ههموو شت.
(داروندار)

دارووشاندن: [چاوگه،ت] پرووشاندن و دارنین
پوو به خوارموه. (خراشیدن روپائین)

دارومنی: [ناو] دارموهن؛ دارقهسقهوان؛ له شیله-
کهی بنیشت دهگیریت که دهرومانی پهنمان و
برینی گهده و پرخولهیه و بو شه کهرمزیش به-
کهلکه. (درخت بنه؛ پسته وحشی)

داروینه: [ناو] جوړیک کاری هونهرییه؛ وینه-
ری، به کهلک وهگرتن له پارچه داری پهنگ
جوړاو جوړ؛ (له روانگی پهنگ و ئاچ و توخیه-
وه). (مهرقکاری)

دارمهجینگول: [ناو] داری چاکی. (درخت سرمزار
مبارک)

دارهمنه: [ناو] دارتهون. (دارقالی)

داری دنی: یادارایی دنیا؛ لیره دا به ههلهکوت
داری ئارموی: (مال، خانوو) له گهل دارایی و

سامان (مال) ی کوردی هاومانان که دیته، (مالی
دوینا) که جیی سامانی دنیا یا دارایی دنیایش
دهگریته وه. (داردنیا)

داری نان: [ناو] داریکه له ههندی ناوچهی ئه-
فریقا جوړیک کولیره و نانی لی دروست دهکن.
(درخت نان)

داریووش: [ناو] ناوی شاییکی ههخامهنشیه
(داریوش)

داژی: لاره سییه ری عهسر. (قبل از غروب)
داسراکی: [کاری ئهمری] بیرهوه؛ زموت به؛
دامرکی: ئارام به. (آرام باش)

داسراکین: [ناو، بک] ئارام که رهوه؛
دامرکین. (آرام بخش)

داسقاله: [ناو] داسوولکه؛ داسی چووک. (داس
کوچک)

داس کیش: [ناو، بک] دروینهوان. (دروگر)
داسمراو: [ناوهلناو] مروی قهلهوی شل وشهویق.
(آدم شکم گنده و کوتاه قد)

داسن: [ناو] خوازیینی کهر. (خواستگار)
داس وهشین: [ناو، بک] دروینهوان. (دروگر)
داسه پاندن: [چاوگه،ت] به سهردا برین.
(تحمیل)

داس: [ناو] (۱) تهندوور؛ تهنووری ئاسنگهر.
(کوره آهنگر) (۲) تد: بهرد؛ داسی دامه: بهردی
دامه. (سنگریزه دامه)

داس به داس: [ناو، ت] له دامه دا بهرد به بهرد؛
واتا بهردی له جیاتی بهردی دهچوو. (داس
به داس)+

داس دامه: [ناو] داس تورکیه واتا بهرد؛ بهرد یان
زیخی دامه پیکردن. (سنگ ریز دامه)

داشکان: [چاوگهت] خوارکردنه‌وه؛ شه‌له‌گه
 داخستن. (خم کردن؛ تعویض مسیر آب) +
 داشکاندن: [چاوگهت] داگیران؛ مه‌په‌کان
 داشکینه بو داوینی کیو-پائین بردن گله- (۲)
 شکاندن؛ شکست پی‌هینان. (شکست دادن)
 داشو: [ناو] برایی مه‌زن. (داداش)
 داشی: [ناو] خوشکامه‌زن. (خواهری‌زرگ)
 داشیار: [ناو] ته‌نوور داخه‌ر؛ کابانی‌مال. (روشن-
 کننده تنور؛ خانه‌دار)
 داشی دامه: [ناو] زایی دامه؛ به‌ردی دامه. (مهره
 داما)
 داغان کردن: [چاوگهت] شق و شر کردن؛ له
 به‌ریه‌ک هه‌لوه‌شانندن. (داغان کردن)
 دافسین: [چاوگهت] آفس خواردن؛ قزمبون؛ خه-
 وتنی مریشک بو که‌له‌شیر. (خوابیدن مرغ زیر
 خروس)
 دافلیقلندن: [چاوگهت] پان و فلج کردن. (له-
 کردن)
 داف_داف: [به‌ند] تال_تال؛ هه‌ودا هه‌ودا.
 (رشته رشته)
 داپوون: [چاوگهت] پوچوون؛ چه‌قین.
 (فرو رفتن) +
 داگردن: [چاوگهت] به‌ئامانج کردن؛ میته‌ی
 هه‌لماتین و نیشانه‌ی تیره‌نازی دانان. (نشانه
 تیل‌بازی و سیل گذاشتن) +
 داکوتان: [چاوگهت] (ب) به‌میوانی له
 جیگاییک زور مانه‌وه؛ جی خوشکردن. (جاخوش
 کردن) +
 داکه‌تی: [به‌ند] باکه‌تی؛ تاکه‌تی؛ تاوه‌کوو؛
 تاکوو. (تا)

داگرتنه‌وه: [چاوگهت] کوتانه‌وه؛ په‌ستاوتن؛
 ناخینه‌وه. (لگدکوب؛ کوبیدن) +
 داگرانن: [چاوگهت] گووشین. (فشار دادن)
 داگیراو: [ناو به‌ر] (۱) رابووردووی داگیران؛ له‌ش
 داگیراو. (تن سنگین شدم از مرض) (۲) نه‌وه‌ی له
 سه‌رموه هینراوه‌ته خواره‌وه. (پایین آورده شده).
 (۳) لیم داگیراو و اتا لیم داگیر کراوه. (غضب
 شده). (۴) تاییک توتن داگیراو؛ ناخراوه. (اکنده
 شده). (۵) زه‌ویه که به ناو داگیراو؛ ناو
 داگیر تووه، زه‌وتی کردووه (آب گرفته) (۶) ف.هن.
 گر تیچوو (شعله‌ور).
 دالاش: [ناو] تووره‌مه‌ی دالاش پینج جوړن؛ که-
 شکه خوړه (پیروزه)، پشت‌سپی، په‌شه‌دال،
 سیسارگ، شانه‌کووپه. (هما؛ کرکس)
 دالانداری: [ناو؛ به‌رهمی‌جاوگه] (۱) شوئی
 چاودیری گاراج؛ ته‌ویله‌داری. (دالانداری). (۲)
 کرئی باری هه‌مار کراو له گاراج. (انبارداری)
 دالانی هموایی: [ناو] شوینگه‌لی دیاریکراوی
 هات‌ووچی فپوکه له به‌ینی دوو و لاتدا. (دالان
 هوایی)
 دالبه‌ش: [ناو] دابه‌ش؛ به‌شکردن به سهر چهند
 که‌سدا. (پخش)
 دالقاندن: دارداکرن؛ هه‌لوا سین. (آویزان کردن)
 دالکه‌پیران: [ناو] که‌نگر وه‌ختی پیرده‌بیټ.
 (کنگر پیر شده)
 دالکه‌دزان: [ناو] ده‌س کیس؛ دز ده‌سک.
 (راهنمای دزد)
 دالکه‌مارانه: [ناو] جوړیک مارمیلکی گه‌وره.
 (سوسمار)
 دالگوشت: [تاوه‌لناو] له‌ر؛ لاواز؛ په‌قه‌له؛ ناژالی

که درهنگ قه‌لهو ده‌میّت. (لاغر)

دالووت : [ناو] چپوبه‌ستی باخ؛ داربه‌ستی باخ.
(داربست باغ)

دالووشاندن : [چاوگه‌ت] فم‌کردن و لووت پاک-
کرده‌وه. (فین کردن)

دالّه : [ناو] باخچه‌ی به‌رمالان. (باغچه جلومنزل)
داله : [ناو] پیشگو. (پیشگو)

دالّه‌که‌رخوره : [ناو] دالاش. (کرکس)
دالّه‌واز : (۱) زینده‌وار. (جاندار). (۲) له سه‌ری‌پاوه
ستاو. (روی‌پا ایستاده)

دالینگ : [ناو] ده‌ستور؛ قانون. (قانون)
دالینگوک : قانون‌نامه‌چه و نیز انامه‌چه. (قانون‌نامه)
داماب : [ناو] گیای که لپوری؛ بو لووی‌گه‌روو
(له‌وزته‌ین) و ده‌ست له‌رزین به‌که‌لکه (مریم-
گلی؛ مریم نخودی) +

دامانگر : داوینگر؛ دامان‌گیر. (دام‌گیر)
دامله : [ناو] گوئلکی نی‌ری دووساله. (گوساله نر
یک‌ساله)

دامله‌ماچ : [ناو] ناوچه‌یه‌کی ئاسوری‌نشینه له
نزیک‌کی مووسل. (منطقه‌ای آسوری‌نشین نزدیک
موصل)

دامنه : [ناو] دامنه؛ داوین؛ خواروو. بمنی
خواروه. (دامنه، مرابگذار پایین)
دامووسکان : [چاوگه‌ت] هه‌لاواسین. (آویزان-
کردن؛ آویختن، دارداکرن)

دامه‌زران : [چاوگه‌ت] (۱) ماموستا ده‌رسی دامه-
زران یا دامه‌رزاند؛ ده‌ستی‌یک‌کرد (شروع
کردن). (۲) بناغه دامه‌زراندن. (پایه ریزی کردن)
(۳) (ف.هن) جیگرتن. (جایگیرشدن)
دامه‌زرنه‌ر : [ناو‌بک] دابینکار؛ حاوینهر. (فراهم

کننده)

دان‌ئیشه : [ناو،ت] ددان‌ئیشه. (دندان‌درد)
داناش : [ناو] دانه‌ویلّی تاییه‌ت بو هارین له
ئاش. (بنشن برای آردکردن)

دانان : [به‌ند] گریمانه کردن؛ وادانان؛ دابینین
وابوو؛ گرتمان وابوو؛ هاتوو وابوو. (به‌فرض) +
دان‌به‌جه‌رگی خو‌دانان : (۱) پشوودریزی.
(تحمل کردن). (۲) ویران؛ زات‌کردن. (جرئت
کردن)

دان‌په‌ی : وه‌دوو‌که‌وتن؛ وه‌شوون‌که‌وتن. (دنبال
کردن)
دان‌پیانان : په‌ژراندن؛ حاشالینه‌کردن؛ درکاندن.
(قبول کردن) +

داندار : [ئاوه‌لئاو] دمک‌دار؛ پرده‌نک وه‌کوو هه-
نار و گوله‌گه‌نم که دانی زورپیّت. (پردانه)
داندو‌قه : [ناو] که‌ره‌کیوی. (گورخر)
داندول : [ناو] که‌له‌ک؛ جه‌نجال؛ گیچهل.
(هچل؛ معرکه)

دان‌پسکی : [ناو] ددانه‌چیره. (دندان قروچه)
دان‌پوی : [ناو] ددانه‌ریوی؛ خشلیکی جوانه
زپ‌رینگه‌ران چیی ده‌کن. (نوعی زیور)
دان‌زلین : [چاوگه‌ت] هه‌راسان بوون؛ جارپس
بوون. (پریشان‌شدن)

دانسته : به‌ئاگایی‌وه؛ (ف.مشه) تاییه‌تی؛ هه-
لب‌زارد؛ ب‌زارد. (بخصوص)
دان‌کردن : [چاوگه‌ت] هه‌لوم‌راندنی هه‌نار و
بو‌لی‌تری‌وو... (دان کردن)
دانووشتاو : [ناو‌به‌ر] داچه‌ماو؛ داهاتوو. (خم
شده) +

دانووله : [ناو] دانه‌ویلّی کولّاو به‌هوی ددان‌ده‌ر

هينانی مندالوه دروستی ده کهن. (بنش پخته)
دانه : (۱) دانی؛ داینی؛ باره که ت دانه: باره که ت
داینی؛ دایینه. (بگذار) (۲) دهنک؛ گله. (دانه؛
عدد) +

دانه بنار : دان به بناردا؛ ږووله بناری کیو کردن.
(روبه دامنه کوه نهادن) +

دانه قود : [ناو بهر] (ف. یاد) : گهنمه کوتراو.
(گندم کوبیده)

دانه بهر : (۱) لیخو پینی ئاژال؛ (ب) ږاونان و دهر
کردن. (دنبال کردن). (۲) به ژیرسه یار موه کردن؛
و بهر دان. (مانند؛ زیر ماشین گرفتن) (۳) وه پیش که
وتن. (جلو زدن)

دانه بهزه : [ناو] مهمکی ژن یا گووانی ولآخ و نا-
ژالنه له دمیکدا که وشک بکا. (پستان
شیردهی که خشک شود)

دانه خاف : [ناو] گهنمی کوتراو و له ت بوو.
(گندم نیمکوب شده) +

دانه دانه : [بهند] دهنک دهنک؛ دانار دانار؛ (دانه-
دانه)

دانه دوواوه : [چاوگه ت] (۱) ږه تکر دنه وه؛ وهر نه-
گرتن؛ گه ږاندنه وه؛ گل نه دانه وه. (پس زدن؛ پس-
دادن) (۲) کشانه دوواوه؛ پال دانه دوواوه (عقب-
کشیدن)

دانه ده ست : نه سپاردن؛ پی نه سپاردن؛ به ده سته وه
سپاردن. (سپردن)

دانه ږیژه : [ناو] ږه وتی کو مبایینی دهنک ږژین و
ئاشی که له گهل تارد دهنکی ساخ فریده دا. (دانه-
ریختن کمباین و آسیاب)

دانه سهر : ږشک داویه ته سهری. (دامه سهر خوه-
ما؛ دام به سهر خوښدا) به سهر و پوتراکی خودادان؛

به سهر دادان؛ به لامار بر دنه سه ر. (بسروروی
خود کوبیدن؛ حمله بردن)

دانه شاخ : [چاوگه ت] (ب) یاخی بوون؛ به-
کیو دادان. (یاخی شدن)

دانه کوژتن : [چاوگه ت] دان به کوشتن؛ به-
کوشتندان (به کوشتن دادن)

دانه گرتن : [چاوگه ت] دان به گرتن؛ بوونه هو
گرتن و گیران؛ به گرتن دان. (سبب بازداشت
شدن)

دانه وه : (۱) بنوشتیوه؛ دابه؛ کوږنوش بکه. (خم
شو) (۲) نه داوه کردن؛ پیدانه وه؛ (پس دادن) +

دانه ویله دیمی : [ناو] گیاییکه له ناو چاره گهنمدا
ده ږویت و تیکه لی گهنم ده بیت، به ره که ی له
گهنم ده کا و خواردنی بو ئینسان ژاریکی بکووژه
و چاره ی ژه هره که ی خواردنی هه نار و به ږووه.
(گهنم ږهنگ) یشی پیده لین (چچم؛ تلخک، علف
چین)

دانه هف : کو کردنه وه؛ به ره هف کرن. (جمع کردن)
دانی کرمول : ددانی کرمی و ږه شه وه بوو. (دندان
کرم خورده)

دانیه : [ناو] دانه ویله. (بنشن)
داواخواز : [ناو] داواکار؛ خواوازیییکه ر.
(خواستگار)

داوارین : [چاوگه ت] دابارین. (باریدن)
داوا کردن : [چاوگه ت] (۱) داخاز کرن؛ له که-
سیک ویستن. (تقاضا کردن). (۲) شه ږ کردن.
(دعا کردن)

داواکره : [ناو] [ناوه لئاو] شه ږ کره؛ شه ږانی.
(خواه لوک) (جنگی؛ جنگیده؛ خواهان) +
داوال : [ناو] لقه گهنمی به پاوه به جیماو له په-

ریژ. (ساقه درو نشده بجا مانده در مزرعه)

داوباز : [تاوه‌لناو] حیل‌باز؛ فیله‌باز. (حیل‌باز)

داوبسته : [ناو] داد و بسه؛ تالاش ویرش؛ کپین و فروشتن. (خرید و فروش)

داوداو : [بمند] هم‌ودا هودا؛ بلاو و پهریشان؛ تال-تال. (تارتار)

داوداوه‌کوسته : [ناو] شوان خه‌له‌تینه. (اسم‌پرنده ایست)

داودوز : [تاوه‌لناو] داو دوزه‌رموه؛ دافدوز؛ داودیه؛ داودیتوو (ب) فیله‌باز-وه‌ک بالان دیده. (دام‌دیده؛ حیل‌گر)

داوک : [ناو] سپیه؛ ره‌به‌ت؛ که‌مین؛ بو‌سه. (کمین)

داولنا : [ناو] فد؛ (دابلنا، رووس‌د). لوتو. (دابلنا)
داوانانه‌وه : [چاوگه‌ت] (۱) نه‌خشه‌ی فیله و ته-شقه‌له کی‌شان. (۲) داو و ته‌پکه نانه‌وه؛ ته‌له نانه-وه. (۲۱ دام‌گستری؛ تله‌گذاری)

داوودل : به‌دل و به‌گیان تاره‌زوومه‌ندی؛ به‌تاسه وه (آرزو)

داوودی : [ناو] (۱) جوریک قول‌ه‌آلته؛ (۲) (تاوه-لناو) ده‌نگی داوودیغه‌مبه‌ر ناسا؛ (ب) ده‌نگی سی‌جراوی و خوش. (نوعی تنپوش؛ صدای داوداسا) (۳) ناوی گولی‌که. (نام‌گلی‌است)

داووو داووو : [بمند] داب‌دابر؛ شق شق؛ له‌ت-له‌ت؛ به‌دراوی هیله‌هیله. (بریدن دربی‌هم)
داوووپین : [چاوگه‌ت] داب‌پین؛ قسه‌داب‌پین؛ قسه‌به‌پینه‌وه. (بریدن)

داوووسیان : [چاوگه‌ت] تاو‌ابوون؛ بزربوون؛ وه‌ک تاو‌ابوونی مانگ و خو. (گمشدن؛ غروب‌کردن)
داو و ناو : [به‌ند] به‌دانسته؛ به‌تایبه-

تی. (مخصوصاً)

داوه‌رائن : [چاوگه‌ت] داباراندن؛ دار‌زاندن. (باراندن)

داوه‌رفاندن : [چاوگه‌ت] داوه‌رائندن؛ پرووتاندنه-وه‌ی دار؛ دارخاوپن‌کرده‌وه‌له‌گه‌لا و وشکه‌ل. (تکاندن میوه‌درخت)

داوه‌رفین : [چاوگه‌ت] داوه‌رین. (تکانیدن)
داوه‌ره : [کاری ته‌مری] تاوه‌ره؛ ساوه‌ره؛ ثابوره؛ دایبرو؛ دابی. (بیا)

داوه‌زیان : [چاوگه‌ت] دابه‌زیان؛ دابه‌زین. (پیاده شدن)

داوه‌سته : [تاوه‌لناو] دابه‌سته. (پروری)
داوه‌شاندن : [چاوگه‌ت] وه‌شاندن؛ چاندن؛ بلاو‌کرده‌وه. (پاشیدن)+

داوه‌کا : [ناو] شه‌لته؛ ره‌شکه‌ی کاکیشان. (طور حمل‌گاه)

داوه‌مشار : [ناو] مشاری وه‌ک موو باریک؛ مشاری ناسک‌کاری. (اره مویی)

داوی : ده‌هاوی؛ ده‌خا؛ ده‌هاویژی. (می‌اندازد)
داوینگر : [ناو] دامینگر؛ داوینگیر؛ هاتنه‌ری و تووشیوونی سزای کرده‌وه. (دام‌گیر)

داوینگرتن : [چاوگه‌ت] دامینگرتن؛ دسته-وداوین بوون. (دام‌گرفتن)

داهات : (۱) چاوم له‌به‌رخور داهات. (چشم‌درد)
(۲) داره‌که داهات؛ به‌درا. (قطع شد). (۳) باو کردن. (۴) پیداشد. (۴)
پو‌چوون؛ قوپان؛ به‌فر زوربوو سربان داهاته

خوارموه. (نشست‌کرد) (۵) تاشین؛ سافکردن؛ ناسک کردن، ته‌خته‌که به‌پهنده داهات؛ ته‌نک بووه‌وه (تراشیده شد). (۶) گه‌بیشت؛ به‌سه-

رداهات. شهوداهات: بوو به شهو. (رسیدن) به -
 شانه مووی سهر داهیان: نالوژابوو چه توون به
 شانه، داهات. (شانه شد) (۷) چهما؛ لقه که زور
 داهات، شکا. (خمید) (۸) راهان؛ دلم بهم شاره
 داهاتوه. (انس گرفت) (۹) دانان دروست کردن؛
 هه تا ئه و ناههنگم بو داهات، ماندوو بودم.
 (ساخته شد). (۱۰) لاره سیبه ردهات: (سایه -
 بعد از ظهر پیدا شد) (۱۱) به هره؛ دهرامهت
 (ف. هن. بهره؛ درآمد)

داهاوردن: [چاوگهت] (۱) پاویر کردن. (نوآوری؛
 کشف کردن). (۲) کردن به باو. (مذکر دن).
 داهانندن: [چاوگهت] تی ترنجاندن؛ لغاندن؛
 کردنه نیو قالب. (در قالب ریختن)
 داهو: [ناو] گزی؛ هه ژاری سهر دهبه رخو؛
 پیلان؛ (جادوگر و گه پدوم و به داهو) همه ژار.
 (حیله)

داههژ: [ناوبک] هه ژین؛ جوولین. (جنباننده)
 داهیزاو: [ناوبهرا] داهیزاو؛ لهش گران بوو.
 (بی حال شده از تب یا گرما)
 داهینهرا: [ناوبک] دوزمرهوه؛ فهداندوم؛ خولقینهرا؛
 پاویر کهر (کاشف) چه مینهوه؛ داجه مین. (خم
 کننده) +

دایپوهه: [پا بور دووی پیوه دان]؛ دایپیهو؛ پیودا؛
 پیوهیدا. دای پیوهوه. (نیش زدن)
 دایک برا: [ناو] زه پرا دایک؛ دوو برا له دایکی.
 (برادر مادری)

دایک مردگ: [ئاوه ناو] دایک مردوو؛ (مادر
 مرده)

دایه بهری: (۱) دایه دمی؛ به دهمیه وهدا؛ دریزه -
 ی پیدا؛ (دایه بهری له هه موو بابه تی قسه ی کرد)

(طول دادن به صحبت) (۲) به شیک خسته سهر
 به شیکتر. (جزو آن کرد) (۳) به سه یاره دایه
 بهر، لاقی شکاند. (زیر کردن)
 دایه گموره: [ناو] دایکی باب، یان دایکی دایک.
 (مادر بزرگ)

دایهنگا: [ناو] جیکه ی ناگالیوون و پهروه راندنی
 مندا لی ساوا. (پرورشگاه اطفال)
 ددان نیشای: [چاوگهت] ددان نیشان. (دندان -
 درد کردن)

ددان به جهرگانان: [چاوگهت] (۱) خو خوار دهنه وه؛
 هیچ نه در کاندن به رانهرا به نیش و نازار.
 خو پراگری. (دندان روی جگر گذاشتن)
 ددان پیدانان: [چاوگهت] پی لیمان؛ در کاندن؛
 پالیمان؛ راستی مبهستی ناشکرا کردن (اعتراف
 کردن)

ددان پیدانهرا: [ناوبک] در کینهرا؛ پالینهرا.
 (معترف)

ددان شاش: ددان بلاو. (دندان فاصله دار)
 ددان شکین: (ب) جوابی رهق؛ به رسقا تهحل؛ جو -
 ابی تال. (جواب تلخ)
 ددان کهل: [ناو] که سیکه یهک یا چند ددانی
 کهو تیبت. (دندان افتاده)

ددان مرواری: (ب) ددانی پیکوپیک و سپی.
 (دندان سفید و ردیف)

ددانه: (۱) نهوه ددانه. (این دندانست) (۲)
 [ناو] هه شتی زوپ یا ددان ئاسا وهک
 ددانه ی سی سوو، ددانه ی بره بند، ددانه ی پیچ و
 موهر، ددانه ی کلیل. (ددانه آج) +

ددانه چیره: [ناو] حاله تی که لپه نیشاندانی
 درنده به نیشانه ی هه ره شه. (دندان نشان دادن)

درنده)+

ددانه پېچې: < ددانه چیره .

ددانه پړیوی: [ناوټ] دانړیوی؛ جوړه خشلیکی-
ژنانه یه. (نوعی زیورزانه)

ددانی خیرپیانمه ښان: [چاوهگهټ] (ب)اس به-
چاکه نکړدن. (بد گفتن)

ددانی شیري: [ناوټ] ټو ددانانه یه؛ کهله ته-
معنی ۶ و ۷ سالیډا ده کمون. (دندان شیري)

دږ: [ټاوه لټاو] به هیږی پمگ له نیگار کیشیدا
وهک: پښ و شین؛ دهسته واژه یه. (قدرت رنگ
درمخلوط کردن)+

دږ: [پاشگر] دږین: دږینه؛ قهله شین، شه قهر،
دږه له شکر دان. (دو نیم کردن و راه باز کردن)
دراقگمنی: [ټاوه لټاو] پاره پیس؛ بهرچاوته ننگ .
(خسیس)

دراو کم: [ناو] به دراو کړاو؛ زیر کم. (زر خرید)
درژانگ: [ټاوه لټاو] لاواز؛ کز؛ لمړ. (لاغر)
درکاندراو: و تراو؛ درکینراو؛ پسی لټنراو؛
ټاشکراکراو. (کفته شده)

دږ که ټالمت: [ناوټ] گیای زړوی؛ گنم پمگ؛
ده لټن، دهرمانی بهرگری له وه رینی مووه .
(جوغان؛ چچم؛ علف چمن)

دږ که په رچین: [ناوټ] گیای دږمباخی؛ به ټاور
روټه کمې ده گرن و دهیساون به سهر بالوو که ده،
بو چاکه وه بوون؛ بو تیراویش به که لکه.
(خارباغی)

دږ که خمنجر: [ناوټ] تو سی. (نوعی شوقاق)
دږ که دهرزی: [ناوټ] گیای دږووه بزماره؛ پاش
کولاندنی له ټاودا بو شور دنی بیرو و که پولی به-
که لکه. (خارزرد؛ خارشیری)

دږ که ژال: [ناوټ] گیای کوله وار؛ دږ کیکه
ترنجه بیني لیده گرن و بو که وته یی و سکه شور و
هاوله به که لکه. (خارستر؛ خارترنجین)

دږ که کهره: [ناوټ] گیای دږ که ولاخ؛ دږه هری؛
دهرمانی بیوه سیریه. (کنگر فرنگی)

دږ که گورزه: [ناوټ] گیای که رته شی؛ گورزه گیا؛
به راوه زووی که رکول؛ بو زیاد کردنی پاده ی شه-
کری خوین به که لکه. (خارشرک تیغال)

دروار: (ف. گیو) بهر گدروو؛ دروومان کهر. (خیاط)
درواری: [ناو] بهرگ دووری. (خیاطی)
دروانگه: [ناو] پوچن؛ پوچنه؛ کولا و که. (روزن
بام)

درواو: [ناو بهر] (۱) دووړاو؛ دورواو؛ (۲) پړناووه.
(۱) دوخته شده؛ (۲) دروشده)

دروودال: [ناوټ] دږ کودال. (خاروخاشاک)
درووده له سه: [ناوټ] بافیش کردن؛ چاووړاو.
(چاخان بازی)

دروو کردن: [چاوهگهټ] دږ که دهر ښان؛ (دږ که
کردن) ی همدی گیا وه که گنگر. (خاردرآوردن
گیاه)+

دروهدای (۱) درو ک کردن؛ (۲) دروی ک کردن.
(دروغگوپی؛ دروغ گفت)

درو هه لبه ستن: [چاوهگهټ] قسه ی
درو ساز کردن. (دروغ پردازی)

دږه دمو: [ناوټ] دږووه دمو؛ دږ که دمو؛ گیای-
که رکول؛ له زوړ بهی ناوچه کانی کوردستاندا
زوړه و دهرمانی تموژمی خوینه. (خار مقدس)

دروموشدار: [ناوټ] ټالادار؛ په رچه مدار؛ بهیره-
قدار؛ درووشم دار. (پیرچمدار)

دږیل: [ناوټ] توپ پراگرتن و یاری

پیکردن و درمگ پاسدان له توپی پا و
 باسکیتبالدا. (دربیل)
 دریخ کردن : [چاوه‌ت] دریخ کردن: کوتایی-
 کردن له کاریکدا . (کوتاهی در کار)
 دریژاهی : [ناو] دریژایی. (درازی)
 دریژکیشان : [چاوه‌ت] تلوربوون؛ تلورکه‌فتن؛
 پالکھوتن. (دراز کشیدن)
 دریژموکردن : [چاوه‌ت] دریژوکردن؛
 دریژکردنه‌وه؛ راکیشان؛ (دراز کردن)
 دریشووشکه : [ناو] دریشووشک؛ چز؛ چزووی
 مار و دوویشک . (نیش و مار و عقرب)
 دریف : [ناو] دراف؛ دراو؛ پوول؛ پاره. (پول)
 دریله : [ناو] گیای دریله‌باخی؛ قعیسه‌کوژ (مه-
 جنون کوژ) گیاییکی کورته‌بالایه؛ ده‌یکولینن ئاوه-
 که‌ی بو خهم وخه‌فت ره‌واندن باشه . (ترتیزک
 چمنی) +
 دزبازار : [ناو] (ب)جیگاییک که دزی بره‌وی
 هه‌یه (دزبازار)
 دزجار : [ناو] شووینیکه دزی زورپیست؛ جیی‌دز.
 (مسکن دزدها)
 دزخنده : [ناو] لیوکهنی په‌نامه‌کی. (لبخند
 دزدکی)
 دزداشه : [ناو] کراسی دریژ؛ زیاتر کراسی
 مروقی‌دینی و راهیبه. (پیراهن بلند)
 دزگین : [ناو] هموسار؛ له‌غاو؛ ده‌سته‌جله-
 و. (افسار)
 دزنیرو : [ئاوه‌لناو] شو‌فار؛ تیچین. (نمام)
 دزوک : دز . (دزد)
 دزه خورجینی : کردنی کاریک یا شتی‌ک به-
 دزیه‌وه (پنهانی)

دزه کردن : [چاوه‌ت] خودزینه‌وه . (جیم شده)
 دزیار : [ناو] ده‌سکیس؛ دایکه دز؛ ده‌ستکیس.
 (راهنمای دزد)
 دزی کردن : [چاوه‌ت] ئه‌بابوژی و ده‌ست-
 پیسی کردن. (دزدی کردن)
 دژاو : (۱) مه‌زراییک که لیژیبت و چاک ئاو نه-
 خوات. (مزرعه شیدار) (۲) ئاژه‌لی که مه‌یلی
 ئاو‌خوارونه‌وی نییه. (حیوانی که میل به آب
 خوردن را ندارد)+
 دژخمان : [ناو] آدوژمن . (دشمن)
 دژدوین : [ئاوه‌لناو] که‌م‌قسه؛ که‌م‌وو . (کم
 حرف)
 دژله‌وه : ئاژه‌لی که چاک ناله‌وپیت . (حیوانی که
 نمی‌چرد)
 دژپوکه : [ناو] وورده زیپکه و قنچکه له سه-
 ریپست. (جوش پوست)
 دژتمری : [ناو] خونا؛ وفاق؛ بوغمه؛ ده‌ردیکه
 پشو ته‌نگ ده‌کات و توژیکی‌سی له سه‌ر-
 شهرمی ژن و ناو گه‌روو چیده‌میست (دیفتری)
 دژفنان : قهرمبووی چاکه کردنه‌وه؛ تولی چاکه
 کردنه‌وه . (جبران نیکی کردن)
 دژفنه‌ران : قه‌پوژنه‌ران؛ که‌پوژنه‌ران؛ < پوژنه-
 ران . (مغرور)
 دژکراندن : [چاوه‌ت] حورمه‌ت‌گرتن؛ پیزگرتن؛
 قه‌درگرتن. (احترام گذاشتن)
 دژگور : جوړه بووزویکه. (نوعی شال)
 دل‌نازا : [ئاوه‌لناو] دل‌قاییم؛ نازا؛ به‌جهرگ؛ چاونه
 ترس. (دلیر)
 دل‌ئاو‌پرشین کردن : (ب) زورپی‌خوش‌بوون؛
 دلگه‌شانه‌وه. (کنایی، دل‌شا دشمن)

دل ئیشان : [چاوه‌ت] (۱) ژانکردنی دل (دل
 درد) (۲) زیربوون؛ دلمه‌ندبوون؛ دلگران‌بوون؛ په
 نجیان؛ دلگیربوون. (دلخورشدن)
 دل‌خیف : [ناو] گرانی؛ قات‌وقری. (قحطی)
 دل‌ارام : [ئاوه‌لناو] سوکندهری‌دل؛ ئارامی‌دل؛
 داسراکین. دوست؛ یار؛ ناوی ژنانه؛ (دل‌ارام)
 هیلالی‌نهو به دیدارت موباره‌کبی، (دل‌ارام)
 دل‌او‌دل : [ئاوه‌لناو] دووشک؛ دوودل. (دودل)
 دل‌باز : [ئاوه‌لناو] به‌فراروان؛ دل‌واز؛ دل‌گوشا.
 (وسیع؛ خوش‌منظر)
 دل‌بزوین : هه‌ست بزوین؛ دل‌گر. (احساس‌برانگیز)
 دل‌بکول : [ئاوه‌لناو] دل‌به‌کول؛ خه‌فه‌تبار؛ دل‌په‌له
 که‌سه‌ر؛ خه‌مبار. (غم‌گین)
 دل‌بووردنه‌وه : [چاوه‌ت] دل‌سست‌بوون؛ بی‌
 حال‌بوون. هاتن به‌لادا. (ازحال رفتن)
 دل‌به‌جی‌هینان : [چاوه‌ت] دل‌نه‌وایی و دل‌نه‌
 وازی‌کردن؛ ناشت‌کردنه‌وه. (دلجویی‌کردن)
 دلپارسه‌ک : ژن‌په‌رست؛ می‌باز؛ دل‌بزووک. (زن
 باز)
 دل‌په‌رینه‌سه‌ر : دل‌چوونه‌سه‌ر؛ ئاره‌زوو‌کردن.
 (پسند‌کردن)
 دل‌پی‌سووتان : [چاوه‌ت] زگ پی‌سووتان؛ به‌زه‌
 یی پیداهاتن؛ په‌زاره‌هه‌لگرتن بو‌که‌سیک.
 «مۆقاری‌مه‌لاد ۱۱۲» (دلسوزی)
 دل‌خه‌سانه‌وه : [چاوه‌ت] دل‌نیابودن؛ خاتر‌جه‌م
 بوون. (مطمئن‌شدن)
 دل‌خالی : (ب) له‌خورینی؛ ناشتا. (ناشتا)
 دل‌خالی : دل‌ساف؛ دل‌پاک. (دلپاک)
 دل‌خاو‌بوونه‌وه : [چاوه‌ت] دل‌سست‌بوون؛ بی‌خا-
 ل‌بوون. (بی‌حال‌شدن)

دل‌داخورپاندن : [چاوه‌ت] داچله‌کاندن.
 (ترساندن)
 دل‌دوین : [ئاوه‌لناو] دل‌خه‌وین؛ دل‌داری‌دمر.
 (دل‌نواز)
 دل‌ده‌ره‌هاتن : [چاوه‌ت] (ب) تامه‌زرۆی دیتن؛
 دل‌مه‌ره‌هات بو‌ی؛ دیقم‌کرد بو‌ی. (دل‌یک‌ریزه
 شدن)
 دل‌پفین : [ئاوه‌لناو] هه‌ر دیمه‌نیکی جوان و
 دل‌پفین؛ سه‌رنج‌اکیش. (دل‌ریا) +
 دل‌سووتان : [چاوه‌ت] جه‌رگ سووتان؛ (ب)
 په‌وله‌مردن. (دلسوختن) +
 دل‌سووتین : [ئاوه‌لناو] (ب) خه‌می جه‌رگ‌به‌ر؛
 پشت‌شکین. (جگرسوز)
 دل‌غه‌لینه‌ک : [ناو] په‌شانه‌وه. (استفراق)
 دل‌قاییم : [ئاوه‌لناو] به‌وره؛ ئه‌رخه‌یان؛ پشت‌گه‌رم.
 (مطمئن)
 دل‌قفل‌بوون : [چاوه‌ت] (ب) بیتاقه‌ت و دل‌ته‌
 نگ‌بوون. (دل‌قفل‌شدن)
 دل‌کلافه‌بوون : [چاوه‌ت] دل‌داگیران؛ دل‌خه‌
 فه‌بوون؛ دل‌ته‌نگی؛ دل‌گوشران. (دل‌کلافه‌شدن)
 دل‌کوژتن : دل‌کوشتن؛ پا به‌سه‌ردل‌دانان؛ له‌عه
 شق‌بووردن. (دل‌کشتن)
 دل‌که‌ر : بی‌خه‌م و خه‌یال؛ (ب) دل‌داری‌نه‌زانین.
 (بی‌خیال)
 دل‌که‌فکردن : [چاوه‌ت] دل‌هه‌لچوون. (دل‌کف-
 کردن)
 دل‌گرتن : < دل‌په‌رینه‌سه‌ر
 دل‌له‌خو‌کردن : [چاوه‌ت] له‌خو‌زویر‌کردن.
 (رنجاندن)
 دل‌له‌دوا : [ئاوه‌لناو] نیگه‌ران؛ چاوله‌دوا؛ چه‌مه‌

پای له ده ست چوو. (دلوپس)

دلنگان : [ناو] بی بانگ هیشتن چوونه میوانی .
(تفیلی)

دلنهرم : [ئاوه لئاو] میهره بان؛ دلناسک. (مهربان)
دلنهرم یوون : [چاوگه مت] رام یوون؛ رازی یوون
بوکردنی کاریک. (دل نرم شدن)

دلووق : [ناو،] بلوق؛ پورگ . (تاول)

دل ویستن : [چاوگه مت] دلخوواژتن؛ ټاره-
زووکردن؛ هه زکردن . (دل خواستن)

دله دمرد : نازار و ئیشی دل؛ بو جیویش به-
کارده بریت. (نوعی دشنام) +

دله ودوا : [ئاوه لئاو] چاوله دوا. (نگران جا گذاشته)
دل هه لکه ندران : [چاوگه مت] مه یلی جیگاییک

نان. دلهم لهره هه لکه ندراره لیسه نامینم.
(دل کنده شدن)

دل هه لگرتن : [چاوگه مت] تووانای قبول کردن.
(دل قبول کردن)

دل هینانه جی : [چاوگه مت] ناشتکر دنه وه؛ رازی
کردن. (راضی کردن)

دلی لووای : [چاوگه مت] چوونه ژوور؛ چوونه ناو.
(داخل شدن)

دلیمه : [ناو،] که لله سهر (داوه ل) ی ناو بیستان.
(مترسک)

دمارو : دواړوژ؛ (ب) داهاتوو. (آینده)

دمه کدپریاک : [ئاوه لئاو] ئاوهمسوو؛ بی ټاېروو؛
پیسوا. (بیابرو) (۲) [ناو] که سیک دمه کی لی

دراپیست. (پوسته ضرب پاره شده)

دنچ : [ئاوه لئاو] (ف. گیو) نارام؛ ئاسووده؛ خه لوه-
ت. (دنچ)

دنگز : [ئاوه لئاو] فیتنه؛ نازاوه چی؛ (فتنه)

دنگه : [ناو،] بهردی ناوچالی چه لتووک و دانسه-
ویله تیذا کوتان. (دنگ)

دنپاداری : [ناو] سامان پیکه موه نان؛ خه ریکی په-
یداکردنی مالی دونیا بوون. (دنپاداری)

دوئاژو : < دواوان.

دوابعاش : [ناو،] دووهه مین که س له میشیندا؛
پاشمه لئا . (نفر دوم)

دوابه گ : [ناو] جی نشین. (جانشین)

دوابه بند : کوپله ی ناخر؛ پاشبند . (آخرین بند؛
بستن پای چارپا)

دواپاریز : < پاشه ننگ؛ پاشکووی سبا.

دواچار : جاری ناخر؛ له دواپییدا؛ له پاشان . (دفعه
آخر؛ سپس)

دواخ : [ناو،] رووبه بند؛ نیقاب. (نقاب)

دواخستن : [چاوگه مت] وه پاشخستن؛ پاشقه برن.
(عقب انداختن)

دواژه : < دواوان

دواسک : (۱) قولینچکی لای لاجانگی چاو . (-)
گوشه بیرونی چشم) (۲) دواهمین مندا ل یوون.

(آخرین زایمان)

دواکه وتوو : شوینکه وتوو؛ دوا ی که سیک که وتوو؛
به دوا ی که سیکدا رویشتوو. (دنبال افتادن). +

دواگیان : سه رهمه رگ؛ ئاویکه؛ ئاوزینگ . (دم
مرگ)

دوان دوان : [بهند] جووته جووته . (دوتا-دوتا)

دواوان : [ناو،] کومه کی شوان؛ میرمندالیک که
له پاش پانه وه دهرپا . (کمک شبان) +

دوانه : [ئاوه لئاو] بوئینسان؛ لفه دوانه بو پرووه ک
شملوبه ره که ت. (دوقلو) +

دوبیه : [ناو،] دویه؛ رنگال؛ شيله؛ (شیره؛ شهد)

دَوْتُ : [ناو،] کيژ؛ بنه‌مای (دو) له داواتی په‌شبه-
 له کدا (دختر) +
 دَوْتَر : [به‌ند] ټیتر؛ ټیدی؛ ټدی. (دیگر)
 دَوْتَمیر : [ناو،ت] کچی‌میر؛ پره‌نسیس. (دختر
 امیر)
 دَوخ‌رشمه : [ناو،ت] دَوخ‌رشمه؛ ده‌سکه‌وسار؛
 ده‌سته‌وسار؛ هه‌وسار؛ په‌تی رشمه . (افسار)
 دَوخوین : [ناو،] دَوخین؛ هو‌جینه. (کمر‌بند‌شلوار
 کردی)
 دَوخین شل : [ناو+ ټاو‌لناو] دَوخین سست؛ (ب)
 سووک؛ حیز؛ بی‌ټا‌پرو؛ بی‌نام‌ووس . (بی‌آبرو)
 دَوراخدان : [ناو،ت] تَوَراخدان؛ تووره‌که‌ی دو.
 (کیسه‌دوغ چکیده)
 دَوْر‌به‌ند : چوار‌چپوه. (چهار‌چوب)
 دَوْرَج : [ناو،] سندووقی چکوله‌ی جیکه‌ی شتی
 به‌نرخ. (صندوقچه‌چیزهای بهادار)
 دوروک : [ناو] دیروک؛ میژوو. (تاریخ)
 دورولبا : [ناو] به‌ردیکی قاوه‌یی پهنگی به‌نرخ و
 وریشه‌داره . (نوعی سنگ قیمتی)
 دَوْر‌مه‌ر : [ناو،بک] مه‌ر‌دوشت؛ بی‌ری؛ مال‌اندوشت.
 (گوسفند دوش)
 دَوْر : (۱) [پاشکر] دَوْر‌ره‌وه؛ پش‌کین؛ وه‌ک؛
 داود‌وژ (پیدا‌کننده) (۲) قد؛ فرد؛ ده‌سته‌واژه‌ی
 پزیشکیه‌ واتا‌ راده‌ی خوراکی هه‌ر ژهمیکی ده-
 رمان. (دوز)
 دوزام : [ناو،] به‌لوه‌شین؛ گولی . (جدام)
 دَوژ : [ناو،] ټاور؛ ټاگر؛ دَوژه؛ جه‌ه‌ننهم. (آتش)
 دَوژم : ده‌لیم؛ ټیژم؛ دِیژم؛ ماچو؛ ده‌یژم؛ نووشم.
 (می‌گویم)
 دَوستودو : (ب) که‌سوکار؛ دوست و خزم. (کس -

وکار)
 دَوسول : [ناو،] تَوَراخ؛ تَوَراخیک که‌که‌شکی
 لی‌ دروست ده‌کهن . (دوغ چکیده)
 دَوش‌خواردن : [چاو‌گه‌ت] کولان؛ هاتنه‌کول.
 (جوش‌خوردن)
 دوششان : [ټاو‌لناو] نیه‌ت خراب؛ کیناوی؛ دوزمن
 (دشمن)
 دَوَلایی : [ناو،] ټه‌شکافی نیو دیوار؛ که‌تتوژ؛ وه‌ک
 جیگای نوین و لیاس؛ جاریش هه‌یه‌ده‌رکه‌ی
 تیده‌خهن و ده‌ییت به‌کومود (که‌نجه). (دو‌لاب)
 دَوَلاخ : [ناو] جوړیک چارشویو دوراو له شیوه-
 ی کیسه‌ییکی سهر و بن به‌تال که‌دوو کونیشی
 هه‌یه‌بو ده‌ست هیئانه‌ده‌رموه . (چاقچور) +
 دَوَلار : [ناو،] یه‌که‌ی پاره‌ی ټم‌ریکا و کانادا و
 ئوسترالیا و چهند ولاتی دی. (دلار)
 دَوَلو : [ناو،] دَوَلاف؛ دَوَلیان؛ (دول‌تورکیه؛ پر)
 پړټاو؛ چالی پر له‌ټاوی بارانی سهر تاشه‌به‌رد؛
 یان بوی هه‌یه‌له‌دول به‌واتای شیو وهر-
 گیراییټ؛ لولو‌لی ټاوی ټاش که‌ده‌رژټه‌سهر
 په‌رپی ټاش. (لوله‌ریختن آب آسیاب؛ چاله‌پر
 آب روی سنگ)
 دَوَلو : [ناو،] (۱) دوو لولو‌لی ټمنه‌که‌ټاسایه‌له
 کانزای زمرد که‌ده‌چن به‌ناویه‌کدا و جیگه‌ی
 ده‌رزنی دروومان پراگرتنه، ده‌یکهن به‌به‌رموور
 (پای‌ملوینک) یان له‌به‌ر یه‌خه‌ده‌رټت.
 (جاسوزنی پای گردنبند) (۲) قولفه‌ی کانزای
 داخستنی سووخمه. (بست‌یلک)
 دَوَلبه : [ناو] پالاخ؛ په‌لخه؛ گویلیکی گامیش . (بچه
 گامیش)
 دَوَله‌دول : له‌رزه‌له‌رز؛ ده‌له‌ده‌ل؛ جووله‌جوول؛

لەرلەر؛ لهرانموم. (لرزیدن)

دولماچ: [ناو،] دوغرمه. (آبدوغ خیار)

دولمكاره: [ناو،] ئىسكەنەى ناوچال؛ دوله

موغاره. (اسكنه قاشقى)

دولههوير: [ناو،] تەبەك؛ سوينهى ههوير

(تاغار خمير)

دوليان: < دولو

دوماره كول: [ناو،] دووېشك. (عقرب)

دوماست: [ناو،] ماستاو. (ماست مخلوط با آب)

دومبهران يا دومبهلان: گيايىكه بنهكهى ده-

برژنين چيزى له كهبابى گونى بهران دهكا. (-)

دمبلان)

دوتفه: قاپ و جگى پەشەولاخ. (شتالنگ گاو)

دوونوان: [ناو] زەرب؛ جىگەى تىكەلاوبوونى د-

ووچوم. (محل تلاقى دو رودخانه)

دوونەلو: [ناو،] دوئيل؛ شەرى تەن بە تەن. < دو

ئيل. (دوتل)

دوونەنداز: [بەند] دووچەندان؛ دووھيندە؛ دوونە-

نازە. (دوبرابر)

دووبايى: دوو بەرانبەر حيسابكراو. (دوبرابر ارزش)

دووبله: [ناو] كارى وەرگيرانى قسهى ئاكةره-

كان بە زمانىكى دى له سەر فيلم. (دوبله)

دووبنهكى: [ناو،] مال له دووجى؛ وەك كه-

سيك له شار و له دى مالى هەييت. (داشتن دو

منزل)

دووبەرخ: مەرى كه دوو زگى كردييت. (ميش

دو بار زائیده)

دووبەيانى: [ناو،] بەند دووسەى. (پس فردا)

دووبين: چاوخیل. (چشم چپ)

دووېشكە: [ناو،] قوبەى كانزای سەر دەسكى

خنجیر. (قبة روی دسته خنجر)+

دووېنگ: فەئردەند [ناو،] كارى كهلك وەر-

گرتن له ماکى وزە زيادکەر بو کيیهركى.

(دوېنگ)

دووتايى: [ناو] پەشکەى ناوقەد بەستراو. (طور

دو نيمه بسته شده کاه کشى)+

دووتەرکه: [ناو،] دووېشتهكى؛ دووکهس

سووارى يەكسى يان هەرچى. (دوترکه)

دووتیغه: [ناو،] دووچار له سەريەك تيغ بە

پيشدا هيئان و تاشين. (دو تيغه)

دووچارەزى: ئازەلى كه له سا ليكد دووچار

پيچووى دەييت. (حيوانى كه سالى دو مرتبه

ميزايد)

دووچەرخ: [ناو،] (۱) دووتەگەر؛ (۲) گوشت كه

دووچار له چەرخى گوشت بەدريت. (۱ و ۲. دو

چرخ)

دووچەنگ: [ناو،] دوو وشەى ليكدراو؛

دووپرگەيى؛ وشەى دووپرگە، وەك شا+قە-

ل: شاقەل. (دو سيلابى)

دووخۆر: [ناو،] چەقەل؛ دووگ خۆر. (شفال)

دوودەشوكة: [ناو،] پاچى دوو دەم؛ قولنگ؛

قولنگ. (كلنگ)

دووراھى: [بەرھەمى چاوگە] دوورايى؛ دوورى .

(دورى)

دوورگەى مەرجانى: [ناو،] دوورگەى پيکھاتوو

له لاشەى مەرجان. (جزيره مرجانى)

دوور لەتو: دووربيت لەتو؛ دوو لەتو. (دورازشما)

دوورلەروى تو: (ب) بيلاتەشيبى؛ دوو لە پرووى-

تو؛ عەيب نەييت. (دورازحضور)

دوورلەزەين: جىي سەرسووپمان؛ دوورلە باورە؛

شتیکه له عه قلدا ناگونجیت. دوور له چاوه پوانی.
(دور از باور)
دوورونزدیک : که و تنه شوین کهس یا جانه وه-
ریک نه زور نزدیک که ههست بکات نه زور
دوور که له چاو گوم بیت. (دورونزدیک)
دووره تفهنگ : [ناوت] تفهنگ خستن بو
ثامانجی زور دوور. (تیراندازی به هدف خیلی
دور)
دوورهدی : [ناو] (۱) دوورله دی؛ (دور از آبادی)
(۲) دیی چهپهک و دوور. (ده خیلی دور)
دوورمگ : [ئاوه لئاو] (۱) به له ک؛ بازک؛ بازی.
(ابلق؛ دورنگ). (۲) پرباز؛ دوورپو؛ دوو پاز.
(دورنگ)
دووزمردینه : هیله که بییک که دوو زهر دینه ی هه-
بیت. (دوز رده)
دووسی : دوو یان سی؛ دووسی پروزی تر:
دوویاسی پروزی تر. (دوسه)
دووش : فرد؛ فد؛ [ناو] وشه یه کی بیانیه و له-
سهر زاری جه ماوهره به شیر ی حمام ده لین که
وهک ئاوپاش سهره که ی کون کونه و ئاو ده-
پرزینیت له سهره وه بوخوار له گهر ماودا. (دوش)
دووشه قه : دووله تکرار؛ وهک که لاکسی شفق-
کراوی ئاوه له قهسابی. (دوشقه)
دووف پشک : دوو پشک؛ دوماره کوئل. (عقرب)
دووف کوت : کلک قرتاو؛ کلک پراو. (دم بریده)
دووکان : [ناو] تیکه زه وینیکی چکوله ی خوش
کراو بو چاندنی شه تل. (جای پرورش نشا)+
دووکوپ : [ناو] قورمه به شه؛ چاله که. (گورکن)
دووکه پسه : [ناوت] گورمه یله؛ گوریه چنه؛ فرنده
بییکه، هیلانه که ی وهک گورموی به داراندا شوپ

ده بیت هوه. (اسم پرنده ایست)
دوو که لکیش : [ناوت] کونی کوانووی ناومال که
ههتا سهربان دریژه ی هه یه و دوو که ل له سهر
بانه وه دهرده کات؛ یان بووری دوو که لکیشی سوپا و
بوغاری. (دودکش)
دوو گولنگی : دوو گلنگی؛ به ربه دوو گواره؛
ئاوه لیک که له بهر ملیدا دوو گوشتی شوپ هوه
بووی هه یه له چه شنی گواره. (گوسفندیکه دو
آویزه گوشتی جلو گردنش دارد)
دوو گوی : [ناوت] کوئه که ی دوو حاجه
(دووفلیقانه). (ستونیکه از بالا دو شاخه باشد)
دووی : < دوو گوی.
دوولا : [ناو+ ئاوه لئاو] دژی خاوان؛ دووتال به-
نی به یه کا بادراوی گرژ. (ریسمان دو لایه)+
دوولاچهنگ : [ناوت] له نووت نووسینی
موسیقادا (به شیک له سازده بهش) ی یه که ی
کات؛ نیوه ی چهنگ. (دولاچنگ)
دوولایی : [ناو] قایشی جووت که ده به ستری
به یه کی له سی چوکلله ی نیرم وه نه گهر گاییک
که هم هیژ تربیت دوولایی ده خریته سهر چوکلله ی
نزیکتر به گای به هیژ تره وه. (وسيله ای درخیش)+
دوولپ : دوو حاجه؛ دووفلیقانه. (چوب دوشاخه)
دوولچ : [ئاوه لئاو] لچی پان و قهوی که له باری
دریژی چالاییکی وهک هیل تیداییت. (لب
کلفت شکاف دار)
دوولقه دهره : [ناوت] زهرده قوپه؛ زینده وه ریکه -
پهنگ ده گوپی و پهنگی دهره و بهری ده گریته
خوی. (نوعی سوسمار)
دووله پشت : < دوو پشک.
دوومشقان : له سهرچوک دانیشن. (بزانو)

دووموهر : [ناو] دووموړ؛ نهسپی نامور کیش؛ نه-

سپی شیوپرین . (ر سب شخم زنی)

دوون : [ناوه لئاو] په ست؛ بیاباخ . (دون)

دووناو دوون : [ناو] پموتی جیگوپ کیی پوچ له

قالبیکه وه بو قالبیکي تر؛ له لایهن که سانیکه وه

که پروایان بهو مهبسته ههیه . (تناسخ روح)

دووناو دوون : هندیک پریان وایه که هه مان

(تونواو توونه) واتا له چه قهره یه که وه بو چه قهره-

ییکي دیکه ی جهه ندم . (از جهنمی به جهنمی

دیگر)

دوونیکل : [ناوه لئاو] دووپوې؛ فرنده ی دوو کلاوه.

(دو تاج)

دوو هوئی : [ناو] دوو پرووی؛ دوو پمگی . (دوروی)

دووینهر : [ناوبیک] که سپیک که وه قسه دینی.

(به حرف آورنده)

دوی : [ناو + بهند] دوینی؛ دویکه . (دیروز)

دویچه : [ناو] گلو له بهن . (گلوه ریسمان)

دوب : [ناو] نابوو؛ پرومهت؛ حورمهت . (آبرو)

دمبا : جیگای دمبیته وه؛ وهک ته م کیسه

دوو کیلو دمبا . (جامیشود. ظرفیت) +

دمباراندا بوون : له توانا دابوون؛ له دهست هاتن.

(توانائی داشتن)

دمبره : [ناو] مووچه؛ مزی قهره واش و نوکهر و

زیر دهستان؛ بهرات . (حقوق؛ دستمزد)

دمبوو : نه شیا؛ ده شیا؛ دمووا؛ مه شیا . (میبود)

دمبه : [ناو] بهرمیل؛ بو شکي چووک؛ دمبه .

(دبه) +

دمبه : جوانه گای نه خه ساوی مل ته ستوور و شه-

رانی . (گاو گردن کلفت) +

دمبه رنیشتن : [چاوگه، ت] خو دانه بهر کاریک؛

دهسپیگردنی کاریک. له بهر نیشتن . (مشغول به-

کاری شدن)

دمبه رنیشتن : [چاوگه، ت] چوونه بهر کووشی زن

بو کاری سه رجیی . (بردامن زن نشستن)

دمبه گولوو : [ناو، ت] کوومکردنی ههر شتی

دیاری کراو تا ده جار و ههر جار دوو بهرانبهر ده-

بیته وه، وهک ۱۶/۸/۴/۲ واتا ۱۰۲۴ بهرانبهر

(تصادف هندسی تا ده بار)

دمبیر : [ناو] سهیدا و سیت که له دمبیرستاندا

وانه (دهرس) ده لینه وه؛ پازنووس؛ نووسهر.

(دبیر)

دهپو دوغر : [بهند] (دوغر تور کییه؛ راست) قسه ی

راست و پرومان؛ قسه ی راسته وخو و بی پروو بینی.

(رک و راست)

دهجال : [ناوه لئاو] (ب) دروژن . (دروغگو) < جه جال

دهخشته : [ناو] دهستان؛ مه هان؛ بینویژی-

(قاعدگی)

دهخل : داهات؛ ماف؛ پیومندی؛ دهخلی به منه-

وه نییه؛ پیوندی به مننه وه نییه . (ارتباط) +

دهراغ : [ناو] جیگه ی چینی فیشه کی دهمانجه

و تفهنگ که دهخریته خه زانه؛ جیی فیلم که له

گهل فیلمه که دا دهخریته ناو کامیرا . (خشاب)

دهرانه : [ناو] درانه؛ دمرک؛ دهرگا؛ دهرکه.

(درب)

دهراوردن : [چاوگه، ت] دهر هاوردن؛ دهر هیان

(در آوردن)

دهربهس : [ناو] دهر بهست؛ ترس؛ واهیمه؛ دهر بهس

نیم؛ ترسم نییه؛ پهنگه ههر بهمانای شه وه بییت

دهروهس نیم؛ بهر پرس نیم یا ومهرخوم نه گرتوه

و زامن نیم . (ترس یا تعهد) +

دەربەند: [ناو+] گەلی؛ کووچەیی بن بەستراو؛
 کوڤلاتا بن گرتی. (دەر؛ بن بست)
 دەرپ: [ناو،] تەور. (تبر)
 دەردان: سەرھەلدانی زیكە و ھاوڵە. (سربیرۆن
 آوردن)+
 دەرد دامرکان: [چاوگەت] ئیش و ئازار نەمان؛
 داسە کینینی ئیش و ئازار. (درد آرام شدن)
 دەردمردە: گیانداریک کە لەبەر لاوازی و نە-
 خوشی مردیبت. (ازمریضی مردن)
 دەردەستکردن: [چاوگەت] ئامادەکردن. (آماده
 کردن)
 دەردی پیدەمرمان: [ناو،ت] دەردی کوشندە؛ دە-
 ردی کاری. (درد لاعلاج)
 دەرزى سنجاخ [ناو،ت] دەرزى عورووسی؛ دە-
 رزیله قاییمکردنی قوماش و بەرەخە. (سنجاق
 قفلی)
 دەرزى قاقەز: [ناو،ت] جوړیک دەرزى کەسەرە
 کەى گوپکە یەکی خړە و بو لکاندنی چەند بە-
 رگ (لاپەرە) قاقەز کەلکی لی وەرە-
 گرن. (سنجاق کاغذ)
 دەرزى گیا: [ناو،ت] دەرەیلی؛ واتای ناوە کەى بە
 ئینگلیسی و ئارەوی و فارسی گیای شە کەرمزە.
 (علف مرض قند)
 دەرزى لیدان: [چاوگەت] (۱) بە دەرزىلە شتی
 بەستن. (سنجاق زدن) (۲) بە شریנקە دەرمان
 کردنە نیولەش. (آمپول زدن)
 دەرساخ: [ناو،] دەستاخ. تە دەستاق؛ دوساخ؛
 زیندان. (زندان)
 دەرکەزە: [ناو،] کالاییک کە پەوانەى دەرەوێ
 وڵات دەکریت؛ دزی بەرکەزە. (صادرات)

دەرمانە ئازار: [ناو،ت] گۆلە دەورێ؛ گیاییکە لە
 سەقز و سەردەشت و ھەورامان زۆرە بو کولنج
 بە کەلکە. (آقرقرا)
 دەرمانە حەفوو: [ناو،ت] دەرکە بوولینە دەرکە کەو؛
 دەرەوێ شینە؛ وردکراوی ساقەت و گەلکەى لە
 گەل سەردا بو برین و جیی چزوی دوویشک و
 مار بە کەلکە. (خارنقرهای)
 دەرمانە دیان: [ناو،ت] گیای کەفینە. (گیاه
 صابونی؛ غاسول)
 دەرمانە گمیز: [ناو،ت] گیاییکە دزی دەلەمیزیە
 لە سەقز و مەھاباد و شنۆ و بوکان زۆرە. (سنبل-
 ختایی)
 دەرمانە گوێ: [ناو،ت] گیای مارەمى لە خۆراوای-
 کوردستان و جوانرۆ و کەرکووک زۆرە،
 دارچییوشی پیدەلین بو کوشتی ھوورگی
 ناوگوێ بە کەلکە. (گل مریم)
 دەرمانی پەوانی: (۱) دەرمانی ئیسھال و
 زکچوون. (مسهل)
 دەرئشیف: [ناو،لناو] بەراوہ زوو؛ سەرەمۆنخوون.
 (برعکس)
 دەرەوازە: [ناو،] دەرکی گەورە؛ دوو پڕیزەکی بە-
 توپ چنراوی گۆرە پانی توپی یی. (دروازە فووتبال)+
 دەرەووندار: [ناو،لناو] بە جەرگ؛ دلدار؛ دلگوشاد؛
 جوامیز؛ دل فراوان. (با همت؛ جگرددار)
 دەرەوونی: [ناو،لناو] ھونەرێ؛ ناخی؛ گیانی.
 (درونی)
 دەرەوچ: [ناو،] پەنجیرە. (پنجره)
 دەرەتان: ھەل و دەرەفت؛ جیگەى پزگاربوون.
 (مفر)
 دەرەجەیک: بن زاراوێ ئەرەدەلانی کە دەرەجە

دمرجه يه ک : [ئاوه لئاو] هه ناره که دمرجه يه که
واتا: زور چاکه؛ سهره. (درجه يک؛ ممتاز)
دمرجه يک : پله يک؛ يه ک پله؛ دمرجه يک
سو باکه زياد بکه، واتا: يه ک پله، يه ک دمرجه
زيادی بکه. (يکدرجه).

تييني: هه ره ناوچه (موکوريان) که يک به يه -
ک گوپه ده کا هيندي جار به راوه ژويان ده کاته -
وه و (دانه دم يه که به دانه دم يک) به کارديني
که ليره دا (يه ک و يک) هه واتاييکيان هه يه
وکيشه يه بنه مایي زماني کوردی نيه نه که رچی
چاوهرواني يه کلایي بووني هه يين

دمره ده: خوژينه وه له کار. (از زیر کار در رفتن)
دمرنده شت : [ئاوه لئاو] کاکي به کاکي؛ زور به -
رفراوان. (درندشت)

دمرنگ: دمرنگ؛ دیر. (دیر)
دمره که فتن: [چاوگه ت] چوونه دهر؛ وه دمر که
وتن؛ ناشکرا بوون. (بيرون رفتن؛ بر ملا شدن)
دهری: [ناو] زماني فارسيی دهری. (فارسی
دری)

دهر يابه: [ناوت] ماسی خوره؛ فزنده يه کی مه -
له وان و گه وره يه، دوو جوړن؛ رهش و گهردن -
سوور. (مرغ غواص)
دهر يادل: [ئاوه لئاو] دلفره؛ دلفره وان؛ دلاوا.
(دريادل)

دهر ياکير بوون: حالته ي نه خوشيني زور مانه وه له
که شتی و دهر يادا. (درياگرفتي)
دهر يواني: هه لسو وړاندنی کاروباری که شتی و
پاپور. (ناخدائی)

دهر يزانک: [ناو] که وشکهن؛ ئاستانه؛ پيشدرگا.

دهری ناهيني: (۱) نای هينيته دهرموه. (بيرون
نمی آورد) (۲) ب. پيکنایي؛ واناييت؛ تهواوی ناکا؛
سه رناگری. (نمی شود) (۳) بهش ناکا؛
ناگا. (نمیرسد)

دهرگ بادر ياک: [ناو، بهر] فريتي کرژ؛ دهر ووی
بادراو؛ کشته ک. (ريسمان تاب داده)

دهرگ هه لکه ر: [ناوت] خه رکه؛ کلافه کهر و
کوکه رموه ي دهر وو. (چرخ ريسمان)

دهرگ ياو: [ناوت] دهر وويک که دوعای به
سهر دا ده خوینن بو چاکبوني نو به تی؛ دهر ووی
له زير پين. (ريسمان دعای قطع تب)

دهرگين: [ناو]؛ (۱) دهر گیره. (دستگیره). (۲) هه -
وسار؛ هه قسار؛ ده سکه وسار؛ ده سته جلمو. (اقسار)
دهر زويران: [ناو]؛ دهر گیران. (نامزد)

دهر زيران: [ناو]؛ دهر گیران. (نامزد)
دهراندين: [چاوگه ت] داخکردنی ددان بو ژان
شکاندنی. (داخ کردن دندانی که در دکنند)

دهس ئاير: [ناوت] ئاور دوو؛ دهسه چيله. (شاخه
های نازک آتش روشن کردن)

دهسايه ر: [ناوت] ئاور دوو؛ دهسته چيله. (خار -
برای روشن کردن آتش)

دهسبار: دوو که سی، دهست به يه که وه گرتن و
تاييک بار کردن. (دو نفر باری بار کردن)

دهسباز: [ناوت] دهسته واژه ي موسيقايه، واتا
دهنگی سیمی ساز له حالته ي ئازاددا. (دستباز)

دهس بژير: [ناو + ئاوه لئاو] دهستچين؛ به دهست
هه لژير دراو؛ هه لژير ارده. (دستچين)

دهسبو: [ناو]؛ شه مامه. (دستبنو)
دهسبه دهس دان: (ب) دهست نانه ناو دهستی يه -

ک؛ به یک گه یاندنی بووک و زاوا. (دست به دست دان) +

دهس به زهره ر : زهره رگه یین؛ که سیک زور خه تا بکا و زهره ر بگه یه نی. (زیان رسان)

دهس به کاربوون : [چاوه گه ت] دهس پیکردن . (شروع کردن)

دهس بینکد : [ناو، ت] دهس تبه ند؛ بازنه؛ خر فال. (النگو)

دهس تافیتن : [چاوه گه ت] دهس تاو یژتن؛ گرتن؛ ده-ست بو بردن. (دست درازی، دست اندازی)

دهس تاو : [ناو، ت] تاماو؛ ناودانی مهر و مالات به ناوی که (دو و سز گاوی تیکه ل ده کهن . (آب-دادن حیوانات با آب و دوغ مخلوط) +

دهس تراز : فذ : [ناو، ت] کوژی موسیقاییه؛ میز راب له سیمی نامیریکی موسیقادان بی نه وهی قامک له سه ر سیم دابریت. (دست باز)

دهس تیر : [تاوه لئاو] دهسیر؛ قولیر؛ فیله باز؛ هه لحه له تین؛ خاپین. (کلاه بردار)

دهس تبه ربوون : [چاوه گه ت] (ب) جیا بوونه وه؛ له یه ک هه لبران؛ دوور که وتنه وه؛ دهس تبه ربوون له شتی که به دهس ته وه بیت. (جدا شدن)

دهس تبه سستی : [تاوه لئاو] دهس تبه ستر او؛ چ ژی-نه هاتی. (دست بسته)

دهس ت به سه ر داگرتن : [چاوه گه ت] ناگالپوون؛ خود انکرن؛ دهستی به سه ر مندالی هه تیوودا گرتووه . (مواظبت کردن) (ف.هن)زه-

وتکردن. (غصب کردن) +

دهس تبه سه ری : [ناو] هه لداشتن و دوور خسته-وه له زید به ویستی حکومت و له ژیر چاوه-دیریدا بوون. (تبعید)

دهس ت به لاف : [تاوه لئاو] هه له خه رج؛ دهس ت بلاو. (ولخرج)

دهس تبه ند : [ناو،] (۱) که له پچه. (دست بند زدن)

(۲) بازن؛ خر خال؛ مووچ بند. (دست بند) +

دهس تیین : [ناو،] دهزیین؛ پرسمانیک که شه-وانه شوان دهیکاته مل شه کیکی سرک و سه-ریکی تری ده کاته باسکی خوئی بو ناگاداری له مه ترسی یان پادانی پانه مه پ. (ریسمان بازوی-چوپان)

دهس تیپک؛ سه ره تای دهس تکردن به-کار یک. (شروع)

دهس تیکه لکردن : [چاوه گه ت] (ب) سه رجیی کردن و پیکه وه نووستنی ژن و پیاو. (هم خوابگی)

دهس تییه لکیشان : [چاوه گه ت] دهس تکردن به ناو تراو یان شتی تردا؛ دهس تکردن به ناو قولی کراسدا. (دست فرو بردن)

دهس تچه م : [بمند] ته فم؛ تیکر؛ گشت؛ پیکه وه. (دسته جمعی)

دهس تچیگری : [تاوه لئاو] کاری دهس ت؛ ده-ستکرد. هه ر شتیک که به دهس ت دروستکراییت. (دستکرد)

دهس ت خالی : [ناو + تاوه لئاو] دهس ت به تال؛ (ب) فقیر؛ بی نه و؛ هه ژار؛ دهس تنگ؛ نه دار. (بینوا)

دهس ت خاو : [تاوه لئاو] دهس تخاف؛ سست له کاردا . (سست درکار)

دهس تخرو : [ناو] (۱) دهس ت خهرو؛ فریو؛ خاپان؛ خه له تان؛ (فریب) (۲) دهس ته مو؛ رام؛ هوگر؛ (رام)

دهس تخور : چیشتی که به دهس ت بخوریت و تراو نه ییت. (خوراک غیر آبکی)

دهستخوش : ئافه رين كردن له چاك ئه نجامدانى
 كاريك. (تشكر)
 دهستخويندنهوه : [چاوگهت] بهراوه رد كردنى
 دهستى حەریف له یارى په رانتودا؛ (ب) هه ست
 كردن به نيههتى كهسيك. (دست خواندن)
 دهستخهپو : [ناو] (۱) فريو؛ (فريب). (۲) دهسته مو؛
 پام؛ كهوى. (رام) < دهست خرو
 دهست خهپو كردن : [چاوگهت] خاپاندن؛ پام كر-
 دن. (فريفتن)
 دهست خهلياي : دهست له جى چوون. (ازجا-
 در رفتن دست)
 دهستدروو : [ئاوه لئاو] شتيكه به دهست درواييټ،
 (دوو راييټ). (دست دوز)
 دهستدرىژ : [ئاوه لئاو] (ب) دهستپويشتوو؛ زوردار؛
 دهسته لانتدار. (قدرتمند)
 دهست درىژمو كردن : [چاوگهت] دهست درىژ
 كردنهوه. (ب) پارسه كردن؛ سوال كردن. (گدايي
 كردن)
 دهستدرىژى : [ناو] زموت؛ ته جاوهز؛ ئيلاقه؛
 هيړش. (تجاوز)
 دهستپاست : [ئاوه لئاو] ئهنگيوه؛ تيره نندازى له
 ئامانجدهر. (هدفزن)
 دهستپاستى : [ناو] دهستپاستى؛ نيشانه ئهنگيوى.
 (مهارت در تير اندازى)
 دهستپويشتن : [چاوگهت] دهستپويين؛ دهسته-
 لات دارى. (قدرتمندى)
 دهستپويشتوو : [ئاوه لئاو] بالا دهست؛ به دهسته-
 لات. (ب) دهوله مه نند؛ تيروته سهل. (قدرتمندى)
 دهستپويين : [ناو] دهستپويشتن؛ دهسته لاتدارى؛
 دهوله مه ندى. (قدرتمندى)

دهستپوييو : [ئاوه لئاو] به دهسته لات؛ توانا؛ دهست
 پويشتوو. (قدرتمند)
 دهستپهنج : [ناو] پاره ي په يداوو به پهنجى شان؛
 مزي پهنج و حهول و ته قالا و زه حمهت كيشان.
 (دست رنج)
 دهستپهنگين : دهستنه خشين؛ كار جوان و هو-
 نه رهنه ن. (دست رنگين)
 دهستسپ : [ناوت] دهسره دهست؛ ههوله.
 خاولى. (دستمال؛ هوله)
 دهستسووك : [ئاوه لئاو] (ب) كهسيك كه زينده-
 وهر سه رده پريت درهنگ گياني دهر دهچيټ.
 (سبك دست) +
 دهستشپ : [ئاوه لئاو] دهستبلاو؛ هه له خهرج.
 (ولخرج)
 دهست شل بوونهوه : [چاوگهت] (ب) بيمه يلى له
 ته واو كردنى كاريك؛ دهست نه چوونه كاريك.
 (بيميلى به انجام كارى)
 دهستقورس : [ئاوه لئاو] (۱) كهسيك كه مشت و
 زله ي زور به هيزه. (۲) نه گهر ئاژه ليك سه-
 ربه پيت زوو گياني دهر دهچيټ. (دست سنگين)
 دهستگا : [ناوت] دهزگا و مهقام له-
 موسيقادا. (دستگاه) +
 دهستگر : يارمه تيدر؛ ياريكار؛ ئاريكار. (ياري-
 كننده)
 دهستگه يشتن : [چاوگهت] سه ربه رزان. (فرصت
 داشتن)
 دهستگيرانهوه : [چاوگهت] گيرانهوه ي دهست
 له كاريك و ليى په شيمان بوونهوه. (دست پس-
 كشيدن)
 دهستگيراو : بى دهرهفت؛ سه رنه په رزاو. (بى فرجه)

دهست لثوک : کردهوه؛ پفتار . (رفتار)

دهست لهسه رسینگ : [ئاوه لئاو] بهئه دهب له به رانبهر گهوراندا پراوهستان و چاوه پوانی ئهمرو فه رمان، وکردنی فرمان بپوون؛ ئاماده به خزمهت . (دست به سینه)

دهست لیخشانندن : [چاوهگهت] په لاندن؛ دهست پیامالین. دهست پیا هیئان. (دست مالیدن. لمس - کردن)

دهست لی شوژدن : [چاوهگهت] له شتیک ناهومید و بی هیوابوون. (ناامید شتن)

دهست لی کیشانهوه : [چاوهگهت] دهست لی هه لگر - تن. (رها کردن)

دهستعال : [ناوت] (۱) لهچک؛ دهسمال . (۲) دهسره دهس؛ دهستسپ. (۱) لهچک (۲) دهستعال) دهستمیز : [ناو] دهستنووژ . (وضو)

دهستقیس : [ناو] دهستنوووس؛ دهسنووس (دست نویس)

دهستنیز : [ناوت] دهستنیا؛ ئهو باخه دهستنیزی خوومه : خووم چه قاندوومه (بادست خود کاشته) دهستواز : [ئاوه لئاو] دهستباز؛ دلاوا. (باهمت؛ بخشنده) < دهسباز

دهست و پا وهشانندن : [چاوهگهت] دست و پا لیدان؛ پهله قازی کردن (دست وپازدن) + دهست هاپ : [ناوت] دهساپ. (دستاس)

دهسته بندی : دهسته کردن و بهستن . (دسته بندی) +

دهسته چن : [ناوت] (۱) جوړیک تری (نوعی - انگور). (۲) میوه ییک که به دهست له داربکریته وه (دستچین)

دهسته چو : [ناوت] داره دهست؛ چپودهست. (چو

بدست)

دهسته دار : (۱) داره دست؛ (۲) داری نیونجی؛ (۳) دهسته دار؛ دهسکار . (۱) چوبدست ۲. چوب متوسط ۳. دسته دار)

دهسته کچ : (۱) کچی جه خیلی مندالکار. (دختر نو جوان) (۲) گورووییک کچ. (یکدسته دختر)

دهسته کوپ : (۱) کوپه لای مندالکار؛ تازه لاو. (۲) گورووییک کوپ. (۱) نو جوان ۲. یکدسته پسر)

دهس تهنیا : [ئاوه لئاو + ناو] تهنیابال؛ به تاقی تهنیا . (دست تنها)

دهستهواژه : کوژ؛ ئیستیلاح ؛ وشه ی تاییهت به ههر تیپ و تاقم و دهسته که واتاییکی تاییهت دهگه نیی وهک دهستهواژه ی بازاپی، هونه ری، موّسیقای . (اصطلاح)

دهسته هاپ : (۱) [ناوت] دهستاپ. (دستاس) (۲) دهسته هاره؛ دهسکی دهساپ. (دسته دستاس) دهسته هه لکردن : [چاوهگهت] قول هه لکردن؛ خو ئاماده کردن. (آماده شدن)

دهست هه لئنان : [چاوهگهت] (ب) کوومه ک کردن، له شهر و ژن هیئاندا یان ههر کیشه یه کی دیکه دا. (کمک کردن)

دهس خالی : [ئاوه لئاو] دهست تنگ؛ دهستکورت؛ هه ژار. (دست خالی)

دهس داشوژین : دهس داشوشتن؛ (ب) له شتیک ناهومید بوون. (قیدچیز را زدن)

دهسدروو : [ئاوه لئاو] دووراو به دهست (دست دوز) دهسره بادان : [چاوهگهت] دهسره هه لسوو پانندن له هه لپه پیندا . (دستمال دورسر گرداندن)

دهسکه نه : پنینه وهی دهغلی کورته بالآ به دهست، که بهر داس نه که ویت. (درو بادست)

دهس کیشانهوه : [چاوگه،ت] ته کدانه دواوه له
 سهر سفره: دهس هه لگرتن له کار. (عقب
 کشیدن)
 دهسگور: به ئانقه سه؛ به دانسته؛ دهس نه نقهس .
 (عمدا)
 دهس له دونيا بهردان : [چاوگه،ت] دهست ژ
 دنی بهردایی؛ دهست له خوښی دونیا هه-
 لگرتن. (دست از دنیا شستن)
 دهس له پشه و سپی نه دان (ب) هیچ کاری نه-
 کردن . (دست به سیاه و سفید نزدن)
 دهس لیداشورن : [چاوگه،ت] هومید به شتیک
 نهمان؛ ناهومید بوون . (دست شستن از چیزی)
 دهسه هار : [ناوت] دهستار؛ دهسکی ده-
 ستار. (دستاس؛ دسته دستاس)
 دهس هه لگرتن : [چاوگه،ت] ره هاکردن؛ لی گه-
 ران؛ واز لی هینان. (دست برداشتن)
 دهس ههوسار : ههفسار؛ دهزگین. (افسار)
 دهسکه پن: گیا و دهغل ودان به دهست پښنهوه؛
 دهسکه نه . (درو با دست)
 دهسکه ریجه : نامرازیکه له که رهسته ی هه
 لاجیدا. (قطعه ای در دستگاه حلاجی)
 دهس لاخستن : [چاوگه،ت] له کیشان و پیواندا
 فی لکردن؛ کهم فروشتن؛ کهم فروشی (کم فروشی)
 دهس لی ریاگ : [ناوبه ر] دهس پیاهاوریاک؛ ده-
 ست لیدراو؛ شهقل شکاو . (دستکاری شده)
 دهس لیکشانهوه : [چاوگه،ت] واز لی هینان؛
 دهست لی هه لگرتن . (دست کشیدن)
 دهس مال شهرمه : [ناوت] چنراویکه به بهر لووتدا
 هه لده به ستریت. (دستمال جلو بینی)
 دهس نه خواردوو : تاکبه ند؛ دهست لینه دراو؛ مورنه

شکاو؛ شهقل نه شکاو . (دست نخورده)
 دهسنووانن : [چاوگه،ت] دهستنوواندن؛ دهسته-
 لات نیشاندان؛ خو نوواندن . (خودنمایی)
 دهس ودلواز : [ئاوه لئاو] دلآوا؛ به هیممه؛
 دلآراوان. (دست و دلپاز)
 دهس ونه خش جوان : [ئاوه لئاو] کار جوان؛ به سه-
 ليقه له کاردا. دهست پهن گین. (با سلیقه درکار)
 دهس وهشین : [ناو، بک] مشت وهشین؛ وهک
 شاخ وهشین. (کتک زن با دست)
 دهسه خویشک: دهسته خوشک؛ گروپیک هاواله
 کیژی هاو تمهن . (دختران همسال و دوست)
 دهسه سهر: دهس به سهر؛ مه ژوول؛ خاپاندن؛
 فریودان؛ (بچو بلی هاتووم بو دهسه سهره که)،
 به مندل دهلین بو نهوه ی بهو سپارده یه سهر-
 گهرمی بکه ن. (دست بسر)+
 دهسه لین : [ئاوه لئاو] دهسته مو؛ دهسگرو؛ پرام. (رام)
 دهسه ناو : نه سپ پرهس؛ دهسته وناو؛ مه یلانه نه-
 سپیک. (میدانی باندازه تاخت اسب)
 دهسه وئاوانی : [ناوت] دهسکاونگ؛ دهسکی-
 ئاونگ. (دسته هاون)
 دهسه لپیکان : پهنجه هه لپیکان؛ (ب) خه مبار-
 بوون؛ پهنجه تیک هه لکیشان. (دست به زانو)
 دهسه لگرتن : [چاوگه،ت] دهسته لگرتن؛
 واز هینان؛ لیگه ران. (دست برداشتن)
 دهسه هوسار : [ناو] دهسته هوسار. (افسار)
 دهسی : [ناو،] دهستی؛ نه غد قهرز پیلان؛ (ب)
 دهست قهرز. (دستی)
 دهستی کاکي به کاکي : [ناو] دهستی چول وهول و
 به رین؛ بیابانی بی پایان. (بیابان برهوت)
 دهسی : (۱) دینی؛ دهژی. (می ارزد). (۲) له سهر-

چاوهی (شیان)ه نه‌شی پړوم. (باید)

ده‌شیا: (۱) دهی هیئا؛ ده‌ژیا. (می‌ارزید). ده‌بوو؛ نه‌شیا؛ ده‌بوو؛ مه‌شیا. (می‌بود)

ده‌غه‌له: [ناو،] خه‌وش؛ نا‌خالیسی. (غش)

ده‌فيله: [ناو،] سان؛ پړژه؛ پړژه‌وو. (سان)

ده‌قار: [ناو،] (۱) ده‌وار؛ حه‌یوانی پراگیراو، وه‌ک نه‌سب و مه‌ر و مالأت. (حیوانات اهلی). (۲) پړه‌شمال. (سیاه‌چادر)

ده‌فبگوتن: په‌یمن پراگر؛ خاوه‌نی قسه‌ی خو‌ی؛ له‌به‌لین لانه‌ده‌ر. (درست پیمان)

ده‌قد‌ریا: [تاوه‌لناو] زو‌ربلی؛ زارد‌پړاو؛ چنه‌دریژ؛ پاز پانه‌گر. (روده‌دراز)

ده‌قراست: [تاوه‌لناو + ناو] پراست‌بیژ؛ قسه‌کهر له‌لایه‌ن جه‌ماو‌مریکه‌وه. ده‌م‌پراست. (راست-گفتار؛ سخنگو)

ده‌فک: [ناو،] ده‌سره‌ی به‌رلووت؛ سه‌رپوش؛ ده‌م‌ناخن؛ زار‌ناخن. (سرپوش)

ده‌فکهن: لیو‌کهن؛ زهر‌ده‌خمنه. (لیخند)

ده‌فنه‌رم: میهره‌بان؛ پرو‌خوش. (خوشرو)

ده‌فه‌ده‌شتی: ته‌پاله‌ کیویه. (تاپاله)

ده‌فهر: [ناو،] ناوچه؛ ههریم. (منطقه)

ده‌فیک: [ناو،] کلک؛ جوو‌جکه. (دم)

ده‌قاو‌ده‌ق: ته‌واو وه‌ک خو‌ی؛ عه‌ینی شت. (مطابق)

ده‌قبه‌ستن: [چاو‌گه‌ت] ساف‌ویستان؛ ده‌ق‌گر-تنی شتی ئوتوو‌کراو یان قه‌دکراو؛ شتی له‌حاله‌-تیکدا مانه‌وه. (صاف‌شدن؛ ماندن در یک‌حالت)
ده‌قد‌قان‌دن: چاو‌گه‌ت [قدیلکه‌دان؛ ختیلکه‌دان. (غلغلک‌دادن).

ده‌قسان‌دن: چاو‌پوشی؛ خسته‌ن پستگووی. (چشم)

پوشی)

ده‌ق‌و‌د‌و‌غر: [به‌ند] پراست‌وپ‌ه‌وان؛ بی‌پروده-ربایستی کردن؛ بی‌پرو‌بینی؛ پراسته‌وپ‌راست. (رک-ورو راست)

ده‌ق‌و‌ده‌ق: [به‌ند] ده‌پ و د‌و‌غر؛ پراست‌وپ‌ه‌وان. (پراست و بی‌تعارف)

ده‌لانه: [ناو] دل‌ویه. نم. شه. شی. (نشت؛ ترشح)
ده‌لده‌لوک: < داو‌داوه‌کو‌سه

ده‌لق: [ناو،] ته‌لق پرو‌په‌ری نایلونی شو‌وشه-ئاسا. (طلق)

ده‌لو‌وجه: [ناو] بیباری‌سوور. (فلکل قرمز)
ده‌لو‌ود‌لیز: [تاوه‌لناو،] جوامیر و نازا‌میر‌خاس و دل‌قایم. (با جرئت)

ده‌لو‌وق‌هل: [ناو] (۱) مرو‌قی پروو هه‌لم‌الراوی نازای چنه‌باز. (نترس. خراف) (۲) گه‌ده و‌گوده. (الوات)

ده‌له: (۱) ده‌له؛ زو‌رم‌الانگه‌پ. (دله). (۲) [پیشگر] دیل؛ بو‌می‌سینه‌ی حه‌یوانگه‌لی وه‌ک سه‌گ و گورگ. (سگ و گرگ ماده). (۳) له‌چاو‌گه‌ی ده-لاندن وه‌ر‌گیراوه وه‌ک ده‌لم‌میز. (چکه)

ده‌له‌چه‌یی: نزمی و سوو‌کی و میچکه میچکه-کردن بو‌ثم و ثمو؛ ماستاو‌کهری؛ (ریایی)
ده‌له‌شیر: شیر می. (ماده‌شیر)

ده‌له‌میز: [له‌چاو‌گه‌ی ده‌لاندن] که‌سیک که به‌خویدا ده‌میزی؛ (شاشو)

ده‌لیف: [ناو] هه‌ل؛ ده‌رفه‌ت؛ ده‌ره‌تان. (فرصت)

ده‌لینگان وه‌ره‌اتن: [چاو‌گه‌ت] پاهه‌ل‌خستن؛ توند پرو‌یشتن. (سریع رفتن)

ده‌ماخ‌شان‌دن: [چاو‌گه‌ت] که‌یف‌خوشی له‌که

سیک تیکدان. (حال گرفتن)

دهمارگرز: [ئاوه لئاو] پروتال؛ تووړه. (عصبانی)

دهماره: [ناو] په گه ی کانزا له کان (مه عده) دا

وهک په گه ی زېړ و ناسن له ژیر عه زدا. (رگه)

دهمان: دمو دوو؛ به کری گرتی زه وی به دمو دوو.

(دودهم) +

دهمای: دواپی؛ دمای. (عاقبت؛ بعداً)

دهمای: [ناو، ت] مداس؛ چه کچه کیله؛ کهوشی

سهرپای. (دمپای)

دهمته قین: [ناو، بک] (ب) [ئاوه لئاو] چنه باز؛

فروپژ؛ دریژ دادې. (پرخرف)

دهم تپوه دمر: (ب) خو تپه ه ل فور تین به قسه.

(فضول)

دهم چه ورکردن: [چاوگه، ت] (ب) سمیل چه-

ورکردن؛ دهم شیرینی پیدان؛ رشفه دان. (سبیل

چرب کردن)

دهم خوشی: [ناو] پراوژ خوشی؛ زمان-

شیرینی. (شیرین زبان)

دهم دادان: (ب) سهرله له وهه کردنی ئاوال.

(چریدن حیوانات)

دهم دهمان: دهم به دهمه وهمان؛ راموسینی زور و

لیو له سهرلیو. (بوسیدن زیاد)

دهم دهمانی: دهم دهمانی؛ ماچ گوړپنه وه؛ دهم به-

دهم وهمان. (لب بر لب)

دهم پانه وهستاو: [ئاوه لئاو] (ب) قسه درکین؛ پاز

درکین. (افشاگر؛ پاز؛ دهن گشاد)

دهمژمار: کاتر میز. (ساعت)

دهم سارد: [ئاوه لئاو] تانجی که به نچیر دهگا به

لام درمگ نچیر بگریت. (تازی که دیر شکار را

بگیرد)

دهم شیرینی: [ناو، ت] پیزانه؛ نه نام؛ خه لات

پیدان بابه تی چاک نه نامدانی کاریک. (ب)

رشفه (انعام؛ رشوه)

دهم قورس: [ئاوه لئاو] پاز هه لگر؛ پازدار؛ قسه

نه درکین. (دهن قرص)

دهم کو: دهم کوت؛ سهرزمنشت. (سرزنش)

دهم کول: دهم ولیو چکوله؛ دهم خونجه. (غنچه

دهن)

دهم کیش: (۱) سیغار کیشیک که دوو کهل ناباته

نیو سییه کانی و قووتی نادا. (دهن کش) (۲)

ماده (دوشه کچه) ی سهر نانه وهی (بلاو) بو دهم-

کیشان. (ده مکن)

دهم گه نیگ: جوړیک جوینه؛ زار بوگن. (دهن

گندیده)

دهم لده هست: [ئاوه لئاو] دهموده هست؛ خیر؛ ئازا؛

زوو؛ فهوری. (فوری)

دهم له دهم نان: [چاوگه، ت] (۱) دهم دهمان کردن

و راموسین. (لب بر لب گذاشتن) (۲) سهر خسته

سهر؛ شپه چه هه له گه لکردن (دهن به دهن

گذاشتن)

دهم له سهر پشت: کهوتنه دوا ی بی ماوه ی تانجی

به شوین نچیردا. (بی فاصله دنبال دویدن)

دهم لینیان: [چاوگه، ت] دهم پیوه نان؛ دهم به کا-

نیپوه یان کاسه ی پر له تراوه وه نان. (کنایه

نوشتن)

دهم وجهم: [ناو] (ف. گیو) ئابور. (اقتصاد)

دهم ووش: [ناو] (ف. گیو) شیه ی حتی شیرین.

(شیره شیرین)

دهم مت: [ناو، ت] تووتی وه لاشمی له سهریه ک

دانراو و کوگا کراو. (کپه توون چیده شده)

دهمه ترشته : [ناوت] (۱) دهمه ته شوی: (۲)
 تولا شه؛ تولا ش. (تیغه تیشه؛ تراشه چوب) +
 دهمه رقاجان : ناو ربازی له شایی و
 شادمانیدا. (شادی و آتش بازی)
 دهمه رقوپان : [ناوت] پاتول؛ پاتول.
 (شلوار کردی)
 دهمه زمرده : بیچووی مهل که هیشتا زمردی
 دهن دوو کی ماوه. (جوجه که هنوز نوکش زردی
 دارد) +
 دهمه قه چی : [ناوت] لهت و کوتی قوماش و
 قاقه ز که له بریندا یان ریککردندا ده مینیت هوه. (دم
 قیچی؛ پرت)
 دهمه وچوون : [چاوگه، ت] پیریه وه چوون؛ پیشواز
 کردن. (پیشواز کردن)
 دهمه وژوور : [ئاوه لئاو] سهره وژوور. (سربالا)
 دهن دوو کیله : [ناوت] فرنده یه کی کوچه ریه،
 نیومیت دریزه و سپی پهنکه، دهن دوو ک و بالی
 په شه و سهری دهن دوو کی زمرده. (کفچه نک)
 دهن دوو ک سووره : [ناوت] فرنده یه که به قه رای
 قه له بانه یی ده بیست، سینک و پشتی په شه و
 بالی سپیه. (صدف خور)
 دهنک دابرین : [چاوگه، ت] په وتی توران و
 زیزبوون. (قهر کردن)
 دهنکدان : [چاوگه، ت] هاندان؛ فرماندان؛
 بانگ کردن؛ به لام بو فرمان به حیوان زیاتر
 وشه ی تورکی به کار دهری (۱) بو بزن (گدی)
 واتا جوان، گدی واتا لاچو؛ یخه، (۲) بو که ر
 (هوش یا هیشت) کور تکراره ی هیشته که، (۳) بو
 سه گ کاتی پیوه پروان، (سوواربوون)، (سیک-
 سیک). (۴) بو سه گ کاتی دوور خسته وه (چنج)

واتا دهر که وه، (۵) بو که له شیر له ومختی شه په-
 که له شیردا دگل، (دگل دگل دانت دهمه)، (۶)
 بو وستر له کاتی چوک داداندا (یخ) واتا بکه وه
 ،بخه وه. (۷) بو گامیش، (یه لی) به زاراه ی
 سوواوی تورکی واتا. (یاعه لی) کاتی له ژیر باری
 قورس دایه (تهییج کردن) +
 دهنک گر: [ئاوه لئاو] دهنک بو؛ دزی زیل. (صدای
 بم)
 دهنک ورنک: [ناوت] دهنک و سیما. (ب) ده
 نگ و رنک بهر: ته له فزیون. (صداسیما؛
 تلویزیون)
 دهوان : ده بان. (خنجر از فولاد جوهر دار)
 دهور : رول؛ نقش؛ کایه کردنی نه کنه که له
 فیلمدا دهور ده گیری. (نقش بازی کردن) +
 دهور به سه رچوون : [چاوگه، ت] له باو که وتن؛ له
 بره و که وتن؛ له بیر خه لک چوون؛ دهوری چه
 قوکیشی به سه رچوو، ته و او بوو. (زمان بسر آمدن)
 دهوره : (۱) چاخ؛ سه ردهم؛ دهوره ی نادرشا.
 (زمان نادرشا). (۲) زممانی دیاریکراو بو ده سپیک
 و ته و او بوونی کاریک، دهوره ی ئاوسبوون نو
 مانگه. (دوره بارداری). (۳) کاری که به شیوه ی
 چهرخین و گهران به پړیومبچی، دهوره میوانی.
 (دوره مهمانی). (۴) په وتی غار غارین به ته سب
 به شیوی جه غز سوو پانه وه. (دوانیدن اسب
 بصورت دایره). (۵) ته و او کردنی ماوه ی چوونه
 وانه ی فیروونی کاریک؛ وه ک: دهوره ی
 میکانیکی. (دوره). (۶) گهران به شار و گونددا وه-
 ک چه رچی دهوره گیللی (گهردی). (دوره
 گردی). (۷) وانه ی فیروانی ته و او کردن (دهوره
 دیه) دهوره دیده: (ب) کارامه بوون و پسپو بوون

له کاریکدا . (دوره دیده) (۸) کتیب و نووسراوهی
پیوستی وانه ییک، دمورهی پوولی چوارهمی
سهره تایی نوکتیبه. (دوره کتابیک کلاس)
دموره له لگرتن : [چاوه گهت] (۱) سه یاره کهوتنه
سهر باری توند روښتن. (دور برداشتن). (۲)
تهنگ پی هه لجنین و په تا په تا قسه پیوتن و
سهر زمشت کردن به تور پیوه . (دور برداشتن)
دموره یی : هه تا قهوان نه بیوو به باو، گورانی
کور دی دموره یی (پی پو دی) بوو هه رچند سال
جاریک به شیوه یی (دموره یی) بو ماوه ییک زیندو
دېبوو مه و دیسان فه راموش دېبوو، دواي چه -
ند سال دیسان ده هاته مه کایه. (دوره ای)
دموریش : [ناو]، عمودال؛ دموریش . (درویش)
دمولک : [ناو]، سه تلی ناو هه لکیشان؛ دولچه.
(سطل)
دمولت که تی : لیقه ماو؛ هه زار؛ لیکه وتوو. (از
قدرت افتاد)
دمولت تی : [ناو له ناو] سه ربه میری؛ شتیک که
خاومنده که ی میر و حو کوومته بیت. (دولتی)
دموله قووج : [ناو له ناو] زار به ستوو؛ هه زار؛ دم -
قووچاو؛ بیدمگ. (بېصدا؛ بینوا)
دموه : (۱) دمه؛ دمه به؛ ده فری نهوت و تراو
تیکردن. (دبه) (۲) دمه که له گای نه خه ساوی مل
نه ستوو. (گاو گردن کلفت) +
دهیر : [ناو]، کلیسا؛ کنیسه . (کلیسا)
دهیلاخ : [ناو]، دهیلاخ؛ به چکه و شتری به -
کساله. (بچه شتر یک ساله)
دهیمیله : [ناو]، دیمیله؛ که ردېم (نوعی ارزن -
درشت)
دهیندک : [ناو]، چه قاله بادهم؛ باهیف ته. بادام؛

چغاله).
دیپازون : فرد فد؛ اند: [ناو]، تامیریکه بو کوک -
کردنی که مرسته گه لی موسیقیه که دنگی
نو ته کانی موسیقای لیدی و نه گوهر. (دیپازون)
دیار : [ناو]، ولات؛ ولایت. (ولایت) +
دیاره : (۱) له بهر چاو دیاره؛ به بهر چاو مه یه. (جلو
چشم است) (۲) پروونه؛ مه علوموه . (معلوم
است)
دیاکو : نهو له لین پادشای میدیا (ماد) که له
ناوچه یی همه هه دان سه ری هه لدا؛ له وشه -
کانی (دیا تو کو، دایا تو کو، دیا ناوک) مه هاتووه.
ناوی سهر داریکی به ناو بانگی سهر دهمی هه -
خامه نشیان بووه. (اولین پادشاه ماد. دیاکو)
دیالوگ : اند؛ فد؛ په یشین. دهسته واژه یی
سینماییه و اتا قسه کردنی نا که ره کان له فیلم و
شانودا. (دیالوگ)
دیا : جوړیک قوماشی ته تلەس. (دیا) +
دیده ی بهد : چاوی پیس. (چشم شور)
دی دی تی : (د. د. ت) فرد؛ فد؛ اند؛ پو دریکی سپی
بو له به یین بردنی جرو جانه وهر. (د. د. ت)
دیرو : که ردوو؛ (قاناو، له تور کیسه مه هاتووه)؛
که ردووی میو. (کرت) +
دیرو : (۱) هه لکو لرو؛ دهر دراو؛ دیرو؛ که ردوو.
(۲) رابووردووی چاو گه ی دان؛ دراو؛ وهک
: ناو دیرو؛ ناو دراو، که ناو دیرو ناوی پیداوهر (کرت)؛
آبیاری شده)
دیرندیر : ناو ریک که فه له کان له نیوه ی مانگی
هه شه مه یدا ده یکه نهوهر (آتش بازی
عیسوی هادر نیمه اسفند)
دیر نشینی : دهر نشینی؛ کلیسا نشینی. (ب ته -
نیایی و دووره پهریزی و دهست له دنیا بهردان

(دیرنشیني)

دیرهگ : هه‌رواز؛ ته‌پ؛ ته‌پی دریز؛ تیره-
شان. (تیه دراز)

دیزبان: [ناوټ] چاودیری قه‌لا. (دزبان)

دیزبانی : چاودیریی قه‌لا؛ (ب) مه‌رزینگه‌یکه
چاوه‌دیری به‌پوه‌چوونی یاسای عه‌سکه‌ریه.
(دزبانی)

دیسک : فرد؛ فر؛ اند؛ [ناو] (۱) پووپه‌پیکي جه-
غزئاسا وه‌ک قه‌وان له‌ ئامیری کامیوټیردا
(فلایی دیسک) (۲) پووپه‌پیکي کانزایی دوو
کیلوپیه بو وه‌زشی دیسک هاوټزن.
(دیسک) (۳) پووپه‌پیکي جه‌غزئاسایه له‌ ده-
زگای تورمزی سه‌پاره‌دا. (۴) کروژ کروژهی
خړوله له‌ ناو موغهره‌ی پشتدا. (دیسک) (۵) نه-
خوشینی دیسک؛ ئازار پیگه‌یشتن یا ترازانی
دیسکی موغهره‌ی پشت. (دیسک)

دیغ: [ناوټ] خه‌ت. هیل. (خط)

دیغ‌دیغ : خه‌ت‌خه‌ت؛ هیل‌هیل؛ ری‌ری. (راه
راه)

دیقدیشک : [ناوټ] کرمی پېخوله. (کرم روده)

دیقین: پینه‌خت؛ پاته‌خت. (پایتخت)

دیقلوک : [ناو،] باپشکیو؛ قنچکه‌سلاو؛ چینه‌چکه-
سلاو؛ سیتکه‌سلاو. (گل مژه؛ سنده سلام)

دیکرڼ : [چاوگه‌ت] دیتن؛ تماشاکردن؛ پوانین.
(نگاه کردن)

دیلات : داوه‌ت؛ شایی؛ زه‌ماوه‌ند؛ دیلان.
(جشن عروسی)

دیلاف : [ناو،] پزگه‌ی ئاوی پو‌بار. (جائی که
آب رودخانه در آن میریزد)

دیلماج : [ناو،] له‌ تورکییه‌وه هاتوو‌ه (دیل واتا
زمان) وه‌رگیري قسه به زمانیکی تر. (مترجم)
دیلسوان : [ناو،] دهرزی ته‌به‌نه؛ دهرزی لیقه
دوورین. (سوزان لحاف دوزی)

دیله‌سه : دیله‌سه‌گ. (لگ ماده)

دیله‌ف : [ناو،] جیگا. (جا)

دیله‌وه‌وا : [ناوټ] دیله‌به‌با. (سگ گشن خواه)

دیلی : حاله‌تی به‌ندی بوون؛ گیراوی له‌شه‌پ‌دا.

(ب) بنده‌ستی؛ ژیرچه‌پوکه‌یی. (اسیری)

دیمانی : ماننده‌وه؛ ماندگار؛ دژی کوچه‌ری.
(ماندگاری)

دین : (۱) نه‌وانیش دین؛ (داهاتی هاتن) می
آیند. (۲) زه‌ین؛ دینا خوه بدی؛ سه‌رنجی بده‌ری؛

تماشای بکه. (ذهن)

دین : (۱) دین؛ ئیمه‌یش دین. (میائیم). (۲) سه-
رنج؛ زه‌ین؛ دینا‌خوه بدی. (ذهن)
۴. ۵. ۶. ۷. ۸. ۹. ۱۰. ۱۱. ۱۲. ۱۳. ۱۴. ۱۵. ۱۶. ۱۷. ۱۸. ۱۹. ۲۰. ۲۱. ۲۲. ۲۳. ۲۴. ۲۵. ۲۶. ۲۷. ۲۸. ۲۹. ۳۰. ۳۱. ۳۲. ۳۳. ۳۴. ۳۵. ۳۶. ۳۷. ۳۸. ۳۹. ۴۰. ۴۱. ۴۲. ۴۳. ۴۴. ۴۵. ۴۶. ۴۷. ۴۸. ۴۹. ۵۰. ۵۱. ۵۲. ۵۳. ۵۴. ۵۵. ۵۶. ۵۷. ۵۸. ۵۹. ۶۰. ۶۱. ۶۲. ۶۳. ۶۴. ۶۵. ۶۶. ۶۷. ۶۸. ۶۹. ۷۰. ۷۱. ۷۲. ۷۳. ۷۴. ۷۵. ۷۶. ۷۷. ۷۸. ۷۹. ۸۰. ۸۱. ۸۲. ۸۳. ۸۴. ۸۵. ۸۶. ۸۷. ۸۸. ۸۹. ۹۰. ۹۱. ۹۲. ۹۳. ۹۴. ۹۵. ۹۶. ۹۷. ۹۸. ۹۹. ۱۰۰.

دین‌سس: له‌ دین‌سزی تورکییه‌وه هاتوو‌ه واتا؛

بی‌دین. (بی‌دین)

دیو : (۱) بابچینه ئه‌و دیو : بابچینه ئه‌و دیو:

ژوو‌ره‌که‌ی تر. (اطاق). (۲) ئه‌ودیوی توواشاکه :

تماشای (ئه‌ودیو)ی، واتا پوو‌ه‌که‌ی تری بکه.
(پوو؛ اطاق؛ طرف) +

دیواچه : دیباچه؛ پیشه‌کی بو کتیب؛ پیش‌وتار.

(دیباچه)

دیواری‌ئاگر : له‌ فهنی هه‌مارداریی نویدا چهند

کورته دیوار که هه‌مار ده‌کاته چهند که‌رت بو

به‌رگری له‌ ئاورگرتنی هه‌مووکالای هه‌مارکراو.

(۲) له‌ عه‌سکه‌ریدا چهند موسه‌لسه‌لی دزی

فرۆکه مه‌وداییک راست و چه‌پ وه‌به‌ر ده‌سترپز

ده‌دن که فرۆکه نه‌توانی به‌ساغی له‌وه‌ر هه‌-

لسته دهر‌باز‌بییت. (دیوار آتش)

دیوان : ئامرازیکی موسیقایه کاسه‌که‌ی له‌ سیتار

گه‌وره‌تره. (دیوان)

دیولان : دیگولان؛ شاریکه‌ نزیکي سنه واتا

لانی‌دیو؛ به‌هه‌له‌ دی‌گولانی پیده-

لین. (دهگلان)

داشبورد : [ناو] اند.فد. پروپه‌ری به‌رده‌م شو‌فیر
له سه یاره‌دا. (دانبورد)

داغی : [ناو] کور تکراری داغانه؛ که‌رسته‌گه‌لی-
هه‌لوه‌شاوی خراب‌بووی مو‌تور. (داغی)
دریل : [ناو] دریل؛ مه‌تی؛ که‌رسته‌ی کون-
کردن به مه‌ته. (درل)

دوئیل هغد؛ فرد؛ اند [ناو] شه‌پ و ململانی له
سهر ئابرو تامردن، له ئوروپای قه‌دیمدا. (دوئیل)
دوال : [ناو] سیرمه؛ ته‌سمه‌ی چه‌رم یاییست.
(رشته باریک پوست)

دووبلوپ : [ناو، بک] نه‌وه‌ی کاری گوته‌وه‌ی
قسه‌ی نه‌که‌ره‌کان به زمانیکی دی ده‌کا؛
پاچه‌که‌ری فیلمی سینما. (دوبلور)
دووخان : [ناو] دووکه‌ل. (خود) +

دووش‌گرتن : [چاوگه‌ت] کوردی نییه به‌لام هه-
موو خه‌لکی سه‌قز تا کرماشان ده‌یلین واتا ئاوبه
خودا‌کردن له حه‌مام و ژیر دووشی گهرماو
چوون. (خوش‌گرفتن)

دوون‌په‌روه : فذ: [ئاوه‌لناو] دونیای دوون‌په‌روه‌ر:

دونیای خو‌پ‌ری په‌روه‌ر. (دون پرور)
دوبه‌نگی : [ناو] حو‌لی؛ و‌ری؛ سه‌رسامی؛ گیزی؛
کاسی. (دبنگی)

دهربوداغان : [ئاوه‌لناو] شتی تیک‌ومه‌سکه-
ندراو؛ یان به سه‌ریه‌کداشکاو. (درب و داغان)
ده‌سته‌ودایره : [ناو، ت] له‌فارسه‌وه هاتوه‌ته نیو
زمانی کوردی؛ گروپی ده‌ورو به‌ر؛ زیاتر بو هه-
وادارانی رامیاری ده‌وتری. (دسته و دایره)
دیکوپاژ : فرد؛ فذ: [ناو] دابه‌شکردنی سناریو؛
(فیلم نامه)؛ ده‌سته‌واژه‌ی سینماییه. (دکور پاژ)

دیکور : [ناو] خه‌ملاندن و‌پازاندنه‌وه و چینی
که‌لوپه‌لی مال به‌شیوه‌ی جوان و دل‌خواز و به-
رچاو؛ ده‌سته‌واژه‌ی سینما و شانویه خه‌ملاندنی
پوانگه‌یی‌ک که فیلمی لی‌هه‌لده‌گیری. (دکور)
دیکور‌اتور : خه‌ملنه‌ری دیکور؛ پسپور له هونه-
ری دیکور‌اسیوندا. (دیکور‌اتور)

دیکور‌اسیون : پموتی پازاندنه‌وه‌ی دیکور؛
پازاندنه‌وی ناوما‌ل یان هه‌رجی. (دکور‌اسیون)

پابوار : [ناو] پَبوار. (رهگذر ؛ رهرو)
 پابووردن : [چاوگه،ت] دمبازیوون و تپیه‌پین؛
 له‌شوینیکه‌وه دابگردن و رویشستن.
 (گذشتن. ردشدن)
 پابویری : [ناو] پابواردن؛ گوزهرانکردن؛
 (ب) ژبانی خوش کردن؛ له‌که‌یف و ئاهه-
 نگدا بوون. (معیشت؛خوش‌گذرانی)
 پابه : (۱) [ناو] پابی؛ کورتکراوه‌ی ناوی
 پایعه و پایعا (رایعه) (۲) [ته‌مری له
 چاوگه‌ی پابوون] هه‌سه. (بلند شو)
 پابه‌زاندن : [چاوگه،ت] پی‌وه‌ستان؛ دهره‌قه‌ت
 هاتن. (مقابله کردن) +
 پابه‌ل : [ئاوه‌لناو] تووره؛ قه‌لس. (عصبانی)
 پاپازنین : [چاوگه،ت] وه‌ک: گوشینی پهنیر
 و چی‌کردنی پهنیری سه‌لک؛ گوشینی
 جلک و قوماشی شو‌ردراوی ته‌پ. (فشردن
 پنیر و لباس شسته)
 پاپووت : [ناو] باری پانایی ئالوار و ته‌خته
 دار، که له بواری ئاوخوره‌کاندا نه‌بی‌ت. (؟
 این لغت در فارسی پیدانشد. حالت عمود
 بر آوندها)
 پاپه‌راندن : [چاوگه،ت] په‌راندنه‌وه؛
 پژگارکردن. (گذراندن)
 پاپه‌ژلین : [چاوگه،ت] سه‌رکه‌وتن؛ چوونه-
 سه‌ر. (بالا رفتن)
 پاپه‌لین : [چاوگه،ت] په‌پینه‌وه. (عبور
 کردن از آب)

پاپیج : پامال. (جلو انداختن و روییدن)
 پاپیکردن : [چاوگه،ت] پارس
 پیکردن. (رای‌خواستن)
 پاتله‌قاندن : [چاوگه،ت] ته‌قاندنه‌وه؛ پاره-
 شاندن و سوورپه‌لدانی بیژنگ و کهو بو
 پاککردنه‌وه‌ی ده‌غل. (چرخاندن غربال)
 پاتله‌کاندن : [چاوگه،ت] پاته‌کاندن؛ ته-
 کان‌دان؛ بزواندن و له‌خه‌وه‌ه‌لساندن.
 (تکان دادن)
 پاتول : [ئاوه‌لناو] پاتوول؛ ئاواره؛ گه‌پان و
 سه‌رگه‌ردان. (آواره)
 پاتوه : [ناو] مووچه‌ی دهرس خویندن؛
 یاریده‌دانی خویندکار له باری ئابووریه‌وه.
 (بورس؛ راتبه)
 پاته‌کیان : [چاوگه،ت] پاته‌کان؛ ته‌کان‌دان.
 پاهوشان. (تکان دادن)
 پاته‌ورانندن : [چاوگه،ت] به‌گوریسی درپژ
 به‌ستنه‌وه‌ی مآلات بو له‌وه‌پ. (با طناب بلند
 حیوانات را بستن برای چرا)
 پاچه : [ناو] کاریتیه‌ی خانوو؛ داری‌داره‌پا.
 (الوار سقف خانه)
 پاچه : هیندد: نازناوی ئاغا و سه‌رعیل له
 هیندوستان. (راچه)
 پاچاف : [ناو] زی‌په‌وان؛ چاودیز؛ په-
 چاو. (نگهبان)
 پاچاف‌کرن : [چاوگه،ت] زی‌په‌وانیکردن.
 (مواظبت کردن)

ڀاڄلہ کانڊن : [ڇاوگه،ت] داڄلہ کانڊن؛
 ڀاپه ڀانڊن. (ترساندن ناگهاني)
 ڀاڄلہ کين : [ڇاوگه،] داڄلہ کين؛ ڀاڄه نين.
 (يڪه خوردن)
 ڀاڇووانڊن : [ڇاوگه،ت] ٿيڻ اڪردن؛ ٿي-
 ڀوگرڊن. (فروگرڊن)
 ڀاڇه رانڊن : [ڇاوگه،ت] لهوه ڀانڊن.
 (چرانڊن)
 ڀاڇهنيو : [ناو،بک] ڀاپه ڀريو؛ داڄلہ ڪيو؛
 داڄلہ ڪياڳ. (يڪه خورده)
 ڀاخستي : [ناو،بهرا] پانه ڪري؛ ڀاخراو؛
 داخراو؛ پانهوه ڪراو؛ داخرياڳ. (پهن شده)
 ڀاخشڪرن : [ڇاوگه،ت] خوٽاماده ڪردن؛
 خوٽه يار ڪردن. (آماده سدن)
 ڀاخ و ڀهخ : [ناو] چوار ڪهنار؛ دهو راندهو ر.
 (دورتادور)
 ڀاخووت : ڀاخوٽ؛ ٽه ڀاي خوٽ؛ ٻوڏ خوٽ.
 (براي خودت)
 ڀادار : [ناو] ٽاميڙي وهه گرگرتني شه پوٽي
 هه وائي، زياتر ٻو ٽاگادهري سه بهارت به
 هه ٻووني فروگه و مووشه ڪ له عاسماندا.
 (رادار)
 ڀاداشتن : ڪ ڀاڊيران
 ڀادان : [ڇاوگه،] ٿه سپهه ڪي ڀادا؛ غاري ڀي-
 ڪرد؛ ٽازووتن و به غار ڀه تانڊن. (تاختن)+
 ڀادان : [ڇاوگه،] (۱) ڀامالين؛ مالين.
 (روبيدن) (۲) وه پيش خوداني هه رشت ،
 زياتر ٻو ٽال و ليخو ڀنيان دهوتر ٿي.
 (هدايت گله به جلو) (۳) ڀيگادان؛ ڀيگه پيدان.
 (راه دادن)
 ڀاڊياتور : [ناو] ڪهر مستهي (سارد يان گه-

رم) ڪردني ژورور وساردهوه ڪهري ٽاوي
 سه يارهيه به پهره گهلي ناو هه لو لهوه له -
 شوڦاڙ و سه يارهدا ، ڪه ٽاو له ناويدا ده گه-
 ڀيٽ. (ڀاڊياتور)
 ڀاڊيتن : [ڇاوگه،ت] په رمان؛ پيا ڀاڊيتن؛
 پيا په رمان. (جاي اطمينان و چشم داشت)
 ڀاڊير : [ناو،بک] ڪه سيڪ ڪه ڪاري
 ڀاهيشتني منڊاله. (ڪار سرپا ڪردن بڇه)
 ڀاڊيران : [ڇاوگه،ت] ڀاهيشتن؛ ڀاداشتن
 منڊال ٻو ميز ڪردن. (سرپا ڪردن بڇه)
 ڀاڊيران : [ڇاوگه،ت] (۱) ڀاداشتن. وه ڪ:
 فانووس ٻو ڪه سيڪ گرتن. (مانند؛ چراغ
 براي کسی گرفتن) (۲) به تمناف شتيڪ
 شوڦ ڪردنهوه يان تمناف شل ڪردن و
 شوڦ ڪردنهوه. (چيزير اباطناب، ياقط طناب
 را پايين فرستادن)
 ڀاڊيشو : [ٽاوه ٽناو] مه يخوش؛ ترش-
 وشيرين؛ مزر. (ترش و شيرين)
 ڀاڙاپي : [ناو] دووڏلي؛ هه رتاو له سه رمه-
 ڀامي؛ وازوازي. (ددمي مزاج)
 ڀاڙهنگي : [ناو] ڀاڙنگي؛ نارنگي. (نارنگي)
 ڀارهوي : (ب) هه لڪهوت. (اتفاقي)
 ڀاز راگر : [ٽاوه ٽناو] ڀازدار؛ جيي متمانه ٻو
 نه در ڪانڊني سوڀ. (رازدار)
 ڀاز نووس : [ناو] سڪالا نووس؛ عه ريزه
 نووس. (عريضه نويس)
 ڀاز و نياز : [ناو] قسه ي په نامه ڪي و
 عاشقانه يا به نه هيئي دو عا ڪردن. (رازو
 نياز)
 ڀازاو : خه ملاو؛ نيوي ٽافره تانه. (آرايش
 شده؛ نام زنانه)

ٲازتن : [چاوه] دروومان؛ دوورين؛ جل -
 دوورين. (خياطي)
 ٲازراف : [ئاوه لئاو] مزهدار؛ به چيز؛ به تام.
 (خوشمزه)
 ٲازگو : كه سيك كه نه هيني ده خاته ٲوو؛
 (ب) زه ٲدهشت؛ تييني: (ٲاز) و (راست)
 دوو واتاي دوور له يه كيان هه يه، كاتي كه ٲاز
 ويژرا و خرايه ٲوو له ئاخافتندا (ٲازگو) و
 (ٲاستگو) له يه ك نزيك ده بنه وه؛ < ٲازوه -
 شير و ٲاست وه شير (رازگو)
 ٲازناي : [چاوه] ٲازاندن؛ خه ملاندن؛
 جوان كردن. (آراستن)
 ٲازوه شير : [ئاوه لئاو] سوٲ ٲوش؛ ٲاز ٲاگر.
 (سرنه دار)
 رازيانه توونه : [ناو] گياييكه له ههورامان و
 ٲاوه زوره و دژي كرمه، به تاييه ت كرمي (ئه -
 نكيلو ستوم). (نانخواه؛ زنيان)
 ٲازيانه كيويله : [ناو] ٲازيانه ٲومي گياييكه
 بو چاره سهر كردني به ردی گورچيله به كه -
 لكه. (باديان رومي؛ انيسون)
 ٲازياوه : [ناويه ر] ٲازاوه؛ خه مليو. (آرايش
 شده)
 ٲازياي : [چاوه] خه ملين؛ خه ملان؛
 ٲازاندنه وه. (آرايش شده)
 ٲازي بوون : [چاوه ت] قايل بوون؛ مل -
 دان به كردني كاريك. (راضي شدن)
 ٲازي كردن : [چاوه ت] قايل كردن.
 (راضي كردن)
 ٲازو : [ناو] هه لهين؛ فه شارتی؛ نوكته.
 (معما)
 ٲازهواني : [ناو] شروقه كاري؛ شروقه كه ري؛

ٲافه كه ري. (تفسير گري)
 ٲاژير : [ناو] لاي خواروو؛ (ب) باشوور؛ كاتي
 تماشا كردني خه ريته ي جوغرافيا وا باوه كه
 باكوور له لاي سه رموه ٲاده كرن و باشوور
 ده كه ويته لاي خواروو. (غرب)
 ٲاژينه ر : [ناو، بك] جوليئنه ر؛ هه ژينه ر؛ ته -
 كاندمر. (تكان دهنده)
 ٲاس : [به ند] ٲاست؛ دروست؛ ٲاست له
 نيمه شه ودا هات؛ [ناو] شاني ٲاست. (درست؛
 سرموقع؛ طرف راست) +
 ٲاس : [ئاوه لئاو] بيئرو؛ بي كووپايي؛ قسه -
 ي ٲاست. (راست و درست)
 ٲاس ٲوش : [ئاوه لئاو] ٲاست ٲوش؛ دروژن؛
 ٲاستي وه شير؛ ماف كوژ. (حق كش)
 ٲاسپير : (١) ٲاسپير دراو. (سفارش برنده.
 فرستاده) (٢) كه سيك كه ٲاده سپيريت يان
 ٲاده سپير ريت. (سفارش دهنده)
 ٲاست : (به ند) كاتي گونجاو؛ ٲاست له نيمه -
 ٲودا هات؛ درست له نيمه ٲودا هات.
 (درست) +
 ٲاست : [ناو] دژي چهٲ.
 ٲاست : [ئاوه لئاو] ٲاست چه قيو؛ هه وائي
 ٲاست؛ هيلي ٲاست.
 ٲاستافه كري : [ناو] ٲاست كراوه؛ ئاشكرا
 كراو. (آشكار شده)
 ٲاستك : [ناو] خه تي به يني قژه سهر. (باز
 شدن فرق مو) +
 ٲاست كردنه وه : [چاوه ت] (١) لا بردني
 هه له ي نووسراو. (تصحيح) (٢) خوارو خيچي
 لا بردن. (راست كردن)
 ٲاست كه تي : [ئاوه لئاو] شياو؛ لايقي؛

گونجاو. (سزاوار)

پاست گه پریای: [چاوگه، ت] پاست گه پان؛
وه دی هاتن. (تعییر راست)

پاستو: [ئاوه لئاو + بهند] پاستگو؛ سهر به
ست؛ نازادیژ؛ پاست و پهوان. (بی پرده
پوشی؛ صادق در صحبت)

پاستهاتن: [چاوگه، ت] تووش یه کترهاتن؛
پیکهوت. (برخورد؛ اتفاقی)

پاسته پی: [ناو، ت] قرچه پی؛ بهلهز له بهر
هه لسان. (فوری جلو پا بلند شدن)

پاسته که وان: [ناو، ت] دووهیلی سهر چه-
ماوه پوو به پوو یه کترین که له کاتی
نووسیندا چهند جووت که وان ده گرنه بهر
خو وه ک [] (کروشه)

پاسته و پاست: [ئاوه لئاو] به بی لاکردنه وه و
لا پیکردن؛ یه که پاست (پاسته و پاست) هاتم
بو ئیره؛ (مستقیم)

پاسته و پاست: [بهند] پیکور پاست؛ ده پو
دوغر؛ پاستو پهوان؛ (به طور مستقیم؛
مستقیماً)

پاستی: [بهند] (۱) به پاسته قینه. (۲) بو
پرس کردنه به پاستی؟ واتا درو ناکه ی.
(راستی)

پاستی: [ناو] پهوتی پاست بوون؛
پاستکرداری. (راستی) +

پاستی: [وته ی پرس کردن] بو سه رنج
پاکیشان؛ پاستی، نه تگوت چهنده قهرزاری؟
(راستی)

پاسلهر: [ئاوه لئاو] پاسته؛ دزی چه پلهر.
(راست دست)

پاسهاتن: < پاستهاتن.

پاسهر: (۱) لای ژووروو؛ سهر وه. [ناو]
باکوورک پازیر. (طرف بالا)

پاسهرین: لای به رزیه وه؛ لای سهر وه؛
لای بلیندایی وه. (طرف بالایی)

پاش: [ناو] داریکی جهنگه لیه له قه-
لاشکاریدا که لکی هه یه. (راش)

پاشکا: [پابوردووی پاشکان] شهو پاشکا
ته ژنوم شل بوو مانگ به تاقی ئاسمانه وه
هه لپرووکا. (به شیو) شقی بوو. (نصف شد)

پاشکان: [چاوگه، ت] شقی بوون؛ شهو
پاشکان؛ شهو شقی بوون. (نصف شدن)

پاشکاندن: [چاوگه، ت] تییه پر کردن؛ پاقه-
تاندن. (گذشتن)

پافریای: [ئاو بهر] پفینراو. (ربوده شده)
پافرووت: [ناو، ت] راهو پرووت؛ جهرده یی؛
ته ریده گهری. (رهزنی)

پاقوپو: [ناو، ت] گه پان؛ هاتن و چوون. به-
شوین شتیکدا گه پان. (جستجو)

پاقه نان: [چاوگه، ت] پاونان؛ دهر کردن؛
دوور خستنه وه. (بیرون کردن)

پاقوت: [ناو] پیکر؛ ته ریده ی سهر جاده
(رهزن)

پاقه تاندن: [چاوگه، ت] جوی کردنه وه؛
قرتاندن؛ پاشکاندن (جدا کردن)

پاکالین: پاپه رین به غار و چوارنال.
(پیریدن و دویدن حیوانات)

پاکرن: (۱) [چاوگه] له خوبه ستن؛ له-
خوقاییم کردن؛ قایش له خوم پاکهم؛ له خومی

بیه ستم؛ له بهر کردن. (بستن؛ پوشیدن) (۲)
غار کردن و هه لاتن. (فرار کردن) (۳) به-

رز کردنه وه. (بلند کردن)

ڀاڪهوهي : [چاوههت] داسرهوتن؛ ڊاڪه-
 وتن؛ ٿارام بوون. (آرام شدن)
 ڀاڪيشان : [چاوههت] ڙني ميڙدار به
 زورهل ملي زهوت ڪردن؛ (ڪههتر به بي مه-
 يلي ڙن پرووي داوه) (غصب ڪردن)+
 ڀاگرتي : مروڦي به پرومهت و سهنگين و
 گران. (شخص محترم)
 ڀاگوستن : [چاوههت] ڀاگوڙتن؛ گوڙتنه-
 وه. (جابه ڄاڪردن)
 ڀاگومڪي : [ناو] ڀي گومڪي؛ ايزگوم ڪردن؛
 شوينه گومڪي؛ هه زاره دوولايي. (ردگم
 ڪردن)
 ڀاگوڙ : [ناوبڪ] ڀاگوڙهر؛ ڪهسيڪ ڪه
 ڀادهگوڙي. (منتقل ڪنده)+
 ڀاگهيڻ : [ناوبڪ] ڪهس يان ٿامرازي
 بلاو ڪردنهوهي خهبر؛ ڀاڍيو يان خهبر
 ويڙي ڀاڍيو. (گوينده و رسانه خبري)+
 ڀالووي : [چاوههت] به ڀيگادا روڀستن؛
 ڀيگاپرين. (رامرفتن)
 ڀا ليوون : [چاوههت] ڀا لهسهر بوون؛ په
 سهندڪردن. (برگزين؛ عقيده داشتن)
 ڀامدانن : ڀاخستن؛ پان ڪردنهوه؛ داخستن.
 (پهن ڪردن)
 ڀاموو : ڀامين؛ هيمن؛ ٿارام؛ ڀام بوو؛ (آرام
 شده؛)
 ڀامي : [ناو] (۱) ناوي جوڙيڪ يارييه به
 پهرائتو. (رامي) (۲) دهسته موڀي. (حالت رام
 بودن)
 ڀانڪوچوڻه : [ناوت] ڪهواو پانتولي له
 بووزوو؛ ڀانيوبه رگوزو؛ شالوشاپڪ. (فرنچ
 شلوار از شال پشمي)

ڀانويڻ : [ناوبڪ] ڀانوما؛ ڀانيشاندهر؛
 ڀينموون. (راهنما)
 ڀانهڪي : [ناو] پالوو؛ پالوو. (پاردم)
 ڀانيار : [ناوبڪ] ٿاڙووهر؛ هاڙوتهر؛ هاڙوهه؛
 ليخوپ. (راننده)
 ڀانيه : شاري ڀانيه له ناوچهي بيتوينه. (نام
 شهري است)
 ڀاو : [ناو] (۱) ڀاف؛ شڪار. (شڪار) (۲) لڪهي
 سهرو چاوي ڙني تولدار. (لڪه روي صورت
 زن آبستن) (۳) شيلهه همنگوين. (شيره
 عسل) (ب ۴) گالته پيڪردن. (دست انداختن)
 (۵) فهند و فيل. (حيله). (۶) دهسته موڪردن؛
 خستنه توڙ؛ رامڪردن؛ (ب) ڪوپڙيڪ ڪه
 ڪڇيڪ سازبڪا. (رامڪردن)
 ڀاوارتن : [چاوههت] گوڙانهوه؛ گوڙتنهوه.
 (جا بجا ڪردن)
 ڀاوباز : [ٿاوهلناو] (ب) دروڙن؛ گزيڪار؛ ڪه-
 له ڪباز؛ فيلباز؛ حوقهباز؛ ٿاگول باز. (حقهباز)
 ڀاوبازي : [ناو] قهلودهل ڪاري؛ فريوڪاري؛
 حوقهبازي؛ فيلبازي؛ داوبازي؛ حيله باز-
 (حقهبازي)
 ڀاوڪردن : [چاوههت] نيچير ڪردن؛ (ب)
 ڀاڙي ڪردن و ڀام ڪردني ڪيڙ. (به تور
 انداختن و شڪار ڪردن)
 ڀاووڪ : [ناو] ڪيسهي ٿاوي تري و هه-
 نارگرتن. (ڪيسه آب انگورگيري)
 ڀاووگ : ڪڙاووڪ.
 ڀاوهباڙ : [ناوت] دهسته واڙهي ڀاوپيانه؛
 ڀاوي ٿاخي هاوين ڪه بيچووي ڪهوه
 ورهههين. (شڪار ڪيڪ در آخر تابستان)
 ڀاوهست : [ڪاري ٿهري] ڀاوهسته؛ دهست

پاگره؛ بویسته. (ایست)

پاوه‌کەر : [ناوبک] شروقه‌کەر؛ (ب)

دووخال (:) که نیشانه‌ی (واتا) یان شروقه-

کردنه له نووسین دا. علامت (:)

پاویش : [ناو] له‌پرووی نووسراوه نووسینه-

وه. (نسخه برداری)

پاهانین : [چاوگه‌ت] راهینان؛ بارهینان؛

په‌روه‌رده کردن. (پرواراندن)

پاهیلّه : (١) [کاری ئەمری] شوپی بکه‌روهه.

(اویزان کن) (٢) [ناو] ته‌ونی دایرووشک؛

داوه‌ته‌نه؛ پایله؛ [تار عنکبوت] < پایله.

پاهینه‌ر : [ناوبک] فیرکەر؛ په‌روه‌رده‌کار؛

بارهینه‌ر؛ (پرور)

پایت : [ناو] وشه‌ییکی بیانیه واتا نووسین

(ب) چاپ کردن به ئامیری پایتیر؛ له-

کوردی دا پاویش و پایش و پایژ؛ به‌واتای

له‌به‌ر نووسینه‌وه و وینه‌هه‌لگرتن له

نووسراوه‌هه‌یه و (زور نزیکه به پایشی-

کوردی). (پایت)

پایژه : [ناو] پایژ‌کار. (رایزن)

پایه‌خ : [ناو] پایخ؛ پاخەر؛ (ب) ته‌وه‌ی پا‌ده-

خریت بو له‌سه‌ر دانیشن. (زیرانداز)

پایه‌ل : [ناو] په‌هیل؛ خه‌واندنی هه‌رشتی

ته‌ستوونی به‌حاله‌تی ئاسویی و دریژ

پاک‌یشاندنی. (خوابانده و دراز شده) +

پایه‌ل کردن : [چاوگه‌ت] تمناف شوپ کردنه-

وه؛ دارخسته سه‌ربانی خانوو؛ دارم‌پا، خه-

واندنی ده‌سه‌ک له‌داره‌پادا؛ تمناف گیران

و داچینی ته‌نافی ته‌ون؛ داخستن؛

پاخستن؛ پان کردنه‌وه. (خوابانیدن

و دراز کردن؛ پهن کردن تار قالیبافی)

پایه‌له : راهیلّه؛ پایله؛ یان (توپ)؛ به‌واتای

داوی جو‌لاته‌نه له‌جیاتی ته‌لچن به-

جیتره. (تور، شبکه)

په‌نار : [ناو] پی‌هه‌نار. (ربانار)

پچه : [ناو] جی‌پی. (ب) پی‌وشوین؛ یواز؛ به

پچه‌ی که‌سیکدا پی‌ویشن؛ به‌ئوپ‌ناک کردن.

(چاپا)

پچه‌شو‌ت : [ناو] دوندومه؛ به‌سته‌نی؛ ئه‌و

پچه له‌چاوگه‌ی (پچان و پچین) هوه

هاتوو‌ه‌وشوت له‌تور‌کید؛ سوت، واتا شیر.

(بستی)

پچیاگ : [ناوبه‌ر] پچاو؛ به‌سه‌هول‌بوو.

(بخ‌بسته)

پژاگ : [ناو] (١) به‌ردیکی نه‌رمه و به‌رده

مردو ویشی پی‌ده‌لین. (٢) [ناوبه‌ر] پژاگ؛

پژاو. (نوعی سنگ‌نرم؛ ریخته‌شده)

پژد : [ناو] ئاو‌ه‌ل‌ناو ئامووریک که‌گاسنه-

که‌ی زور له‌عه‌رز بچه‌قی؛ دژی ئامووری-

مال؛ چکووس. (گاو‌آهنی که زیاد در زمین

فرو رود، خسیس) +

پست : [ناو] یه‌که‌ی شماردنی ته‌مه‌نی

تاژی. (واحد شمارش سن تاژی) +

پستاق : [ئاوه‌ل‌ناو] به‌رانبه‌ر؛ به‌رامبه‌ر. (برابر)

پستی : (١) [ناوبه‌ر] پی‌سراو؛ تشتیکو

هاتیه‌پستن؛ شتیک که‌پی‌سراوه؛ پی‌سراو.

(ریسیده‌شده). (٢) [ناو] عه‌رزی پته‌و.

(زمین سخت) (٣) ئه‌و پستی؛ پابووردووی

پستن بو هه‌وه‌ل که‌سی نادیار. (ریسیده؛

بافت؛ ریسید)

پسو‌ابوون : [چاوگه‌ت] پی‌سو‌ابوون؛

ئابروو‌چوون. (رسواشدن)

په سر : [ناو] مه پری سه رومل سپی. (گوسفند
 سروگردن سفید)
 په سر به له ک : [ناو] مه پری به له ک که سه -
 ری سپی بیت. (گوسفند ابلق سرسفید)
 رشته : (۱) [پاږودوی پښتن] ریژراو؛
 وه ک چاور یژراو. (وسمه کشیده) (۲) تالی -
 هوټراوه به موورو یان مرواری؛ (۳) پندول؛
 بزگور. (رشته) +
 پشفه خواردن : [چاوگه، ت] به رتیل وه -
 رگرتن؛ به رتیل خواردن. (رشفه خوردن)
 پشقه ن : [ناو] پشخن؛ گالنه؛ بزه ی -
 سوعبت پیکردن. (ریشخند)
 پفانای : [چاوگه، ت] پفاندن؛ پفاندن.
 (ربودن)
 پق نیشته موه : [چاوگه، ت] ټه رناف لیچوون؛
 تارام بوونه وه؛ ته و او بوونی که رب و پق.
 (زایل شدن عصبانیت)
 پکانی : [ناو] مله؛ کیبه رکی. (مسابقه)
 پمای : [چاوگه] رمان؛ پوو خان؛ ټیک ته -
 پین؛ پمان. (فرور یختن)
 پمه : [ناو] سه هوټل؛ یخ؛ زیاتر بو چلووره
 سه هوټل به کاردمبریت. (دنگال)
 پندک : [ناو] پندوک؛ پوتک؛ ټه سر؛
 پونک؛ ټه سرین؛ فرمیسک. (اشک)
 پندول : [ناو] تیتول؛ شیتال؛ بزگور؛ تیسما -
 لکی قوماش. (بزگور)
 پنه : [ناو] حه یاز؛ حه یاس؛ چو؛ چق؛
 ناخوونی دیاری دان و به راوه رد پیکردنې
 ته مهنی که له شیر. (ناخن خنجر مانند پای -
 خروس)
 پوباب : [ناو] ټامپریکی موسیقای ته لی،

(سیمي) بووه له قه دیمدا. (ریاب)
 پوبل : [ناو] یه که ی دراوی پرووسیا.
 (واحد پول روسیه)
 پوبنار : [ناو] په نار؛ په ی همنار؛ پیچاری
 همنار. (رب انار)
 پوپیه : [ناو] یه که ی دراوی هیندوستان.
 (واحد پول هندوستان)
 پوچیار گیر یای : [ناو، ت] پوژ گیران.
 (روز گرفتگی؛ خسوف)
 پوچیار نیشته ی : [چاوگه، ت] پوژ ټاوا بوون.
 (اقتاب غروب کردن)
 پوچیار هو پنامای : پوژ هه له اتن. (برآمدن
 آفتاب)
 پوچه : [ناو] پوژوو؛ پوژه؛ پوژگ. (روزه)
 پوچی : [ناو] پوژوو؛ پوژگ. پوژی؛ پوچه؛
 پوچی. (روزه)
 روچ هاتنه سه رلیو : (ب) زور ترسان؛ نزیک
 به مردن له ترسان. (کنایی، خیلی
 ترسیدن)
 روخ : [ناو] (۱) ناوی چوار داش له سی و دوو
 داشی شه تره نچ. (رخ). (۲) پروخسار؛ سه -
 روجاو؛ پرو؛ سیم. (رخ)
 پوژنه پوژی : [بهند] پوژی نا پوژه که ی دی؛
 (ب) دوو پوژ جاریک. پوژنا. (روز درمیان)
 پوژوو شکاندن : [چاوگه، ت] کوتایی هیټان
 به پوژوو. (روزه شکستن)
 پوسته م : ناوه بو پیاوان؛ پال هوانی به ناو
 بانگ. (رستم)
 پومان : [ناو] نووسینی چیروکی دریژ.
 (رمان)
 پوشنا : ناسینی که سیک به پواله ت؛ به لام

ټم وشه سهر به خونیه و حاله تی پاشبه ندی
هه یه بو(ناشنا)، ناشناوروشنا به واتای
ناسیاوگه لیکن که به پوالت دهناسرین و
هیشتا نه بوونه ته دوست و هاوال. (روشنا)
پوشنایی. (روشنایی)

پوناس : [ناو] پوناس؛ گیای پهنگردنی
بهن. (روناس)

پون بهنگ : [ناو،ت] پونیک که له گولی
شادانه ده گیریت؛ ماکیکی هوشبه ری
تیدایه. (روغن بنگ)

پون جه لا : [ناو،ت] بو بریقه دار گردنی
وینه ی پهنک و پهوغهن یان بریقه -
دار گردنی دهرکه و ههرکه رهسته ی چیوی
به که لکه. (روغن جلا)

پون سوتاندن : [چاوگه،ت] به هو ی شل
بوونی بازنه ی پینگی سوپاپ له موټو پری
سه یاره دا پون تیکه لی بینزین ده بیټ و
موټو دووکه لی زورده بیټ و پون کهم ده -
کات. (روغن سوزی)

پون کاری : [ناو، بهرهمی چاوگه] جه -
ور گردنی بهند و جومگه گه لی موټو پو پو په -
وان کار گردن. (روغن کاری)

پون ماسی : [ناو،ت] پونیک که له ماسی
ده گیر دیت. (روغن ماهی)

پونه ر : [ناو، بک] دانه ر. (گذارنده)
پونه پرو : < پوزنه پروژی.

پونی : [کاری نمری بو دانان و دانیشن]
(۱) داینی. (بگذار). (۲) پونیش؛ دانیشه.
(بنشین)

پونی ته لیف : [ناو،ت] له وینه کیشی دا یان بو
گرته وهی ته کلیل به کار دیت. (روغن الیف)

پونی ئیسکاتیف : [ناو،ت] پونیک کی گیاییه
بو زووتر وشک بوونه وهی پهنکی وینه -
کیشی ده یکه نه نیو پهنگه وه. (روغن
اسکاتیف)

پونی گیایی : [ناو،ت] پونیک که له تسوی.
(به ری گیا) وهک ناوکی په موو و تووگوله -
به پوزه ده گیریت. (روغن نباتی)

پونی موټو پ : [ناو،ت] بهرهمیکی پاترو لی
(نهوتی) ه بو پوهان کار گردنی موټو پ به که -
لکه. (روغن موټور)

پروان : [ناو] پیوه لکان وجووت بوونی
سپلو تی نیلر له میو. (حالت جفتگری سگ) +
پروباری کرن : [چاوگه،ت] پروبار کرند هوه؛
به ره و روو کرند هوه. (روبرو کردن)

پرو به اکرند : [چاوگه،ت] وه ری خستن؛
جیبه جیکرند. (روبراه کردن)

پروپوش : [ناو] (۱) نیقاب. (نقاب). (۲) عه -
باثاساییکه ژنان ده یکه نه بهر. (روپوش)

پروپوشین : [چاوگه،ت] دمو چاو شارنده -
وه به ده ستمال و له چک یان ههر چی. (ب)
شهرم کردن. (روگرفتن)

پروپوشین : [چاوگه،ت] سه ری دهر
دپوشین؛ دپوشین به قوماش یان هه -
رچی؛ پوخسار دپوشین. (سهر پوشیدن)

پروپیوی : [ناو،ت] پیوان و دیاری گردنی
دریزی و پانی ههر پروپهر و تختاییک.
(مساحی)

پروتنای : [چاوگه،ت] پروته وه کردن؛
پرو تکرند هوه. (لخت کردن)

پروتوش : [ناو] دهسته واژی وینه گه ری وانا
جوانکاری له سهر فیلمی وینه گیرای

سیما(پورتړه). (رتوش)

پووتهختی : [ناو] جوړه جاجم یان په شمیڼه
یان قوماشیکه ددړیت به سهر پیڅه فی سهر
قهرمو پلای نووستندا. چهرچهف. (روتختی)
پووخلاکوړ : [ناو] پښخوله کویرم. (روده کور)
پوو خوروک : [ئاوه لئاو] دمو چاو گرووی؛
پوخسار هاو لایی. (آبله رو)

پوودار : [ئاوه لئاو] بی شهرم و پر پروو. پروو؛
بی شرم)

پووداو : [ناو] به سهرهات؛ به دیهاتوو یان
قمو مانى کاریک؛ خولقانى به سهرهاتیک.
(رویداد)

پوودل : [ناو] گرفت. (رودل)
پووسکه : [ناو] گوله جاف؛ گوله جه فاکیش؛
گولیکه له ناوچه کانی سنه و سه قز و
سلیمانیدا زور دپرووی و بو تازاره باریکه به-
که لکه. (گل خیار؛ گل کارگر)

پووشور : [ناو] دیمه شور. (روشور)
پوونووس : [ناو] نووسینه وه له بهر ده قیکه-
وه؛ رایش کردن. (رونویس)

پوونه بوون : [چاوگه، ت] (ب) شهرم و حه-
یا کردن. (شرم کردن)
پووهاتن : [چاوگه، ت] پووه لاتن؛ شهرم-
نه کردن. (شرم نکردن)

پووهک : [ناو] دارو گیاو گزی که سهرله-
خاک دهر دین. (گیاهان)

پووهو : بهرمو؛ پووهو بازار چوو؛ پروو به لای-
بازار داچوو. (روبه)

پوویگ : [پاوردووی پوین] پویشتوو.
(رفته)

پوهیشتن : [چاوگه، ت] داهیشتن؛ داهیلائن؛

شوپر کړنه وه. ((اویزان کردن))

پویشتنه جی : له کوپی یاری په پراتودا وهک
(پامی و ناس) چوونه جی ونه دیتن (جارفتن)
پووی : پویش؛ چوو. [پاوردووی پویشتن]
(رفت)

پمبساندن : [چاوگه، ت] کو مکرده وه؛
کو کړنه وه؛ کو ما کردن. (کپه کردن)

پمبسین : [چاوگه، ت] کو ما بوون؛ کو م بوون.
(کپه شدن)

پمبناوک : [ناو] سمل؛ گیاییکی بوخو شه.
(گیاهی خوش بو)

پمبنگ : [ناو] پوواسی کوله بنه؛ قالا بن.
(ریواس کوتاه قد)

پمبهنی : [ناو] به ره می چاوگه [بی زن و
مندالی؛ تنیایی؛ مال به کولی؛ (مجرد)

په پاندن : [چاوگه] په تاندن؛ چوارنال غار
پیگردن؛ ماندوو کردن؛ زورگیران. (خسته
کردن)+

په پرهپ : [دنگه ناو،] ته په تهپ؛ زرمه زرم.
(صدای تاپ تاپ)

په پ وراست : (۱) [ئاوه لئاو] قیت وقنج
پاوه ستاو. (راست ایستاده) (۲) [به ند] بی-

پووینی ثا خفتن، ده پودوغر. (رک و راست)
په پ و هوپ : [دنگه ناو،] ته په تهپی توند و

زور؛ زرم و هوپ. (صدای تاپ تاپ زیادوبلند)
په په که : [ناو] (ب) شیناوه ردی بی هیز و

لاواز. (گیاه و سبزه بی نمو و غیر شاداب)
په په لگا : [ناو] په پیلگه؛ پاوانی به ره له دا

کراو؛ یاریکه و جیگای هاتن و چوون.
(میدان بازی و رفت و آمد)+

په پینان : پاونان وهه لبرین و وهه واکه و تن.

(دری دودین و بیرون کردن)
 پهتل: [ناو] (۱) گون. (خایه) (۲) پیوهریک بوو
 له قه‌دیم‌دا. (پیمان‌های قدیمی)
 په‌توم: [ناو] موپشیدی دینی زه‌ده‌شتیان.
 (مرشد دینی زردوستی)
 په‌چه‌له‌ک بر او: [تاوه‌لناو] دواپراو: (ب) بی-
 کوپ: وه‌جاخ کوپیر. (اجاق کور)
 په‌حه‌تی: [ناو] راحت‌تی: کراس وشه‌روالی
 ناو ما ل و خه‌وتن. (بیژاما)+
 په‌خ و روخ: <راخ و په‌خ.
 په‌خت‌ئاوپز: [ناو] چیولیاس. جیگای
 جلوپه‌رگ پیدا هه‌لواسین. (رخت‌آویز)
 په‌ختخاویچ: [ناو] جاجم؛ جاش؛ مه‌وج؛
 جارجم. (رختخواب پیچ)
 په‌دبوونه‌وه: [چاوگه‌ت] په‌ت‌بوونه‌وه؛ وه-
 رنه‌گیران؛ قه‌بوول نه‌بوون له‌ئه‌زموونی -
 خویندن‌دا. (ردشدن)
 په‌دکردن: [چاوگه‌ت] په‌ت‌کردن؛ دهر
 بازکردن؛ به‌پیکردنی که‌سیک که‌له‌مه-
 ترسیداییت. (ردکردن)
 په‌دموکردن: [چاوگه‌ت] دانه‌دوواوه؛
 قبول نه‌کردن؛ گه‌راندنه‌وه؛ وهرنه‌گرتن. (-
 ردکردن)
 په‌زاسووک: [تاوه‌لناو] په‌زاشیرین؛ ئیسک
 سووک؛ له‌به‌ردلان؛ خوین‌شیرین. (تودل‌برو)
 په‌زایه‌ت‌دان: [چاوگه‌ت] ئیجازه‌دان؛
 رازی‌بوون؛ (ب) خوش‌بوون له‌تاوانبار له-
 لایه‌ن شکایه‌ت‌کاره‌وه. (رضایت‌دادن)
 په‌زک‌نان: [چاوگه‌ت] پیداکردن؛
 پیا‌کردن؛ تی‌پوکردن؛ (ب) کاری سه
 رجیی. (فروکردن)

په‌زم: فد: [ناو] جه‌نگ؛ شه‌پ. (رزم)
 په‌زه‌کی: [ناو] کوپروو. (سیاهک گندم)
 په‌زیدهر: [ناو، بک] چیکهر؛ دروست‌کهر؛
 ثا‌فرپ‌نهر؛ دروست‌کهره‌وه. (آفریننده؛
 تعمیرکننده)
 په‌ساس: [ناو] قورقورشم. (سرب)
 په‌سه‌و: [ناو] جه‌ز؛ جیز؛ په‌فسه؛
 مالووسکه‌ی گهنمی سوور بووی خه‌رمان.
 (گندم‌پاک‌شده‌خرمن)+
 په‌ش‌بام: (۱) په‌ش‌بومایه؛ په‌ش
 بوواییتم. (سیاه‌میو‌دم). (۲) مه‌یله‌وره‌ش؛ په-
 شباو؛ په‌شتاله. (سیاه. تیره)
 په‌ش‌به‌شه: [ناو] گمارو؛ مریشکه‌په‌شه؛
 فرنده‌ییکی (فرنده‌یه‌کی) مه‌له‌وانه. (چنگر)
 په‌ش‌دهرمان: [ناو] گیای سیاو
 پوو؛ سیاپوش. (پرسیاوشان‌سیاه)
 په‌شکاچاف: [ناو] بیبیله‌ی چاو؛ په‌شکینه‌ی
 چاو. (قرنیه‌چشم)
 په‌شکا‌کای: [ناو] په‌شکه‌کا. (طورکاه‌کشی)
 په‌شکویت: [ناو] په‌نگی ئه‌سپی که‌کویتی
 توخ‌بیست و به‌سه‌ر په‌شی‌دا به‌روانیست.
 (کمیت‌تیره)
 په‌شمیو: [ناو] په‌شه‌میو؛ میوی تری‌په‌شه.
 (مو‌انگورسیاه)
 په‌شوکی: [ناو] (ب) بزنه‌گهل. (بزها) (ف).
 هن) تفه‌نگی په‌شوکی. (نوعی تفنگ
 سرپ)+
 په‌شه‌بی: [ناو] جوړیک‌داری. (نوعی‌بید)
 په‌شه‌توو: [ناو] داری تووشیرینی په‌نگ
 سووری توخ و به‌ره‌که‌ی؛ گاتوو؛ شاتوو.
 (شاه‌توت)

په شه چاو : [ناو] گيای سياچاو؛ گيای -
سياداری که بوته خوشینی فی به که لکه -
(خریق)

په شه دار : [ناو] رهش دار؛ سیاو چنار؛ په شه -
چنار. (صنوبر سیاه)

په شه دال : [ناو] داله گوورگه؛ جوړیک داله
که لاکي توپیو ده خوات. (دال سیاه)

په شه پراف : [ناو] پاوی پشینک؛ پاوی بی -
به فرف. (شکار در وقت نبودن برف)

په شه قه زوان : [ناو] داری په شموهن؛ وه نه -
سیاوی؛ بهر و گه لاکه ی ده هار نه وه بو به -

رگری له وه پینی قز و بو چاره سر کردنی
که چه لیش به که لکه. (بنه کوهی)

په شه گزهر : [ناو] گيای گزه رگه سیاوی.
(شقاقل)

په شه وار : [ناو] دواوری له موو چیکراو؛
سیامال؛ سیاچادر. (سیاه چادر)

په شه و بوون : [چاوگه، ت] به فرفی کیوان
چوونه وه. په ش هه لگه پان؛ په ش بوونه وه؛

په ش بوون. (سیاه شدن)
په عنا : (۱) ناوی ژنانه. (اسم زنانه). (۲) [ثاوه -

لناو] خاومن به زن و بالایی شهنګ؛ نه رم و
نول؛ شل و مل. (زیبای نه رم اندام)

+ په هه : قاته کانی گهنجه. (طبقات قفسه و
گنجه)

په فاشک : [ناو] ثامیری خه پاتی. (دستگاه -
خراتی)

په فونه ک : [ثاوه لناو] گورگه؛ قاچاخ؛ هه -
لآتووی خو وه شیر. (تحت تعقیب)

په فین : [چاوگه] په و کردن؛ باز دان؛ هه -
لآتن؛ رویشن. (فرار)

په قاز : [ناو] (۱) گویزی به داره وه وشک بوو.
(گردوی روی درخت خشکیده). [ناو، بک]
په قاس؛ په خس کهر. (رقاس)

په قاندنه وه : [چاوگه، ت] (۱) وه ک به دیواره
و ه چه سپاندن و به نهیم گوشاردان. (بدیوار

چسپاندن و فشار دادن) (۲) ناسک کردنه -
وهی دهمه داس به چه کوش. (نازک کردن

تیغه داس باچکش)
په کسانا : ناوی کچی کوورش. (نام دختر

کوروش)
په گاژو : [ناو] پیشاژو؛ له سه رپیشه سه -
وزبوون و پهره سهندنی دار. (روی ریشه

جوانه زدن سبز شدن)
په گاوپه گ بوون : [چاوگه، ت] په گبه په گ -
بوون. (رگبرگ شدن)

په گبره : [ناو] مله؛ جوهره؛ جوهرک.
(آبدزدک)

په گه زپهرس : که په گه زپهرست.
په گه زپهرست : [ناو] نژاد پهره ست. (نژاد

پرست)
په گه زناس : [ناو] نیژاد ناس. (نژاد شناس)

په لم : [ناو] خیزی ورد؛ نه رمه خیز؛ په مل.
(ماسه)

+ په مز : عد؛ فد؛ [ناو] (۱) چه نژماره یان
پیتی نه هینی بو کردنه وهی قوفلی په مز دار.

(۲) پاز. (رمز)
په مه کی : تاکیوی (ب) دوور له شارسانییه -

ت؛ گاره ش؛ گارانی؛ تاسایی. (بی توجه به
ثاداب؛ بی تمدن)

په مهن : [ناو] وشکه چن؛ دیواری هه لچنراو
به بهرد. (دیوار سنگی بی ملات)

+ پهنجسدان: [چاوگه،ت] ئازاردان. (آزادا دن) فهن. پهنج پیدان؛ (رنج دادن) پهنج کیشان. (زحمت کشیدن)

پهنجدر: دژواتایه. (۱) [ناو،بک] پهنجین؛ کهسیکه ده پهنجینی (رنجاننده). [ناو،به‌ر] (۲) (ف.هن) رهنجهر. (رنج کش) +

پمند: [ئاوه‌لناو] پند؛ نه‌ترس؛ ئازا؛ زیره‌ک. (رند). (۲) جوان؛ قهنج (قشنگ)

+ پمگ: [کوژی نیگارگه‌ریه] ههر په- نگیگ جگه له سپی و پەش، که له نیگار کیشیشدا به پمگ له قه‌له‌م نادرین؛ ههموو پمگیگ له تیک‌لاو کردنی سی پە- نگی سهره‌کی (سوور، زهره، شین) پیکدین. (رنگ)

پمگاو: [ناو،به‌ر] پمگ‌کراو؛ (ب) خه‌ملیو و پازاوه به رمنگ. (رنگ شده)

پمگاو: [ئاوه‌لناو] رمنگ تیوه‌تلاو؛ پمگ پیاساوراو. (رنگی شده)

پمگ به‌پوهوه نهمان: پهنگ‌بزرگان؛ په- نگ‌پهرین. (رنگ‌پریدن)

پمگ‌کار: [ناو،بک] پهنگین؛ پهنگ‌که‌ر؛ [ئاوه‌لناو] کهسیک که پیشه‌ی پهنگ- کردنه. (رنگ‌کاری)

پمگ‌گوپان: [چاوگه،ت] (ب) به‌پیی بارو دوخی ژبان چوونه سهر پەوت و دوخیکی- تر. (رنگ‌عوض کردن)

پمگ‌گوپان: [چاوگه،ت] له‌شهرمان سوور هه‌لگه‌ران؛ یان له‌ترسان پهنگ هه- لپروسقان. (رنگ‌برنگ شدن)

پمگ‌هه‌لگه‌پان: [چاوگه،ت] پهنگ به‌رو- وسقان؛ پهنگ‌پهرین؛ پهنگ‌شیوان. (رنگ-

پریدن)

پهنگی: [ئاوه‌لناو] پهنگین؛ ههر پهنگی- جگه له سپی و پەش، که له نیگار کیشیشدا به پهنگ له قه‌له‌م نادرین. (رنگی)

پهنگی‌سارد: ههموو پهنگه‌کانیتیکی‌لاوی نیوان زهره و شین. (رنگ‌سرد)

پهنگی‌سهره‌کی: ته‌واوی پهنگه‌کان له- تیک‌لاو کردنی جوړاو جوړی سی پهنگی سه- ره‌کی (سوور، زهره، شین) پیکدین؛ له- وینه‌گه‌ریدا سپی و پەش به‌پهنگ ناژمیردرین، به‌لکو به‌تاریک و روشن داده نرین. (رنگ‌اصلی)

پهنگی‌گهرم: ده‌سته‌واژه‌ی نیگار کیشیه: ههموو پهنگه‌کانیتیکی‌لاوی نیوان زهره و سوور. (رنگ‌گرم)

پهنه‌کاری: [ناو، به‌ره‌می‌چاوگه] تاشینی- دار به‌نامیری پهنده؛ پهنده‌کاری. (رنده- کاری)

په‌وازان: [ناو] به‌شیاو له قه‌له‌م‌ده‌ر؛ پادای؛ به‌په‌وا ده‌زانی؛ ویزا. < په‌وانامه. (روادید)

په‌وال: (ف. شه) په‌موشت؛ شیوه‌ی کار؛ په- وتی‌کار. (روال)

په‌وانامه: [ناو] ئیزنی چوون بو‌ولاتیگ که له‌لایهن نوینه‌ری نه‌و ولاته‌وه به‌بیانیان ده‌دریت؛ ویزا. (روادید؛ ویزا)

په‌واندنه‌وه: [چاوگه،ت] ئالفه‌ی زنجیر هه- راو‌کردنه‌وه؛ جه‌غز هه‌راو و گه‌وره‌کردنه‌وه؛ له‌به‌ریه‌ک په‌واندنه‌وه؛ (گشاد کردن) +

په‌وانسهر: شارو‌چکه‌یی‌که له‌به‌ینی کرمانشان و سنه‌دا. (نام‌شهر کی‌است)

په‌وان‌کردن: [چاوگه،ت] چه‌ور کردن و پو-

نکاریکردنی که رسته گلی موتوپی بو
 ئاسان گه پړان. (روان کردن) +
 په وانگری : [ناو بهر] په وانه کړاو؛ نیردراو؛
 نارو و؛ په وانکړاو. (روانه شده؛ رهوان شده)
 په وانه : [به ند] به ریکړاو؛ به پړوه؛ له حالی
 چووندا (روانه شده)
 په وانه : [به ند] (۱) له چووندا به پړیگه ویه؛
 (۲) له حالی پوښتندایه؛ بو جیگایي ده پړا؛
 وه ک ناوی چوم. (۳) [ناو له ناو] مه کینه ی
 گریس لیدراو پیگیر وگرفته، په وان ده -
 خولیته وه. گیری نییه. (روانه؛ روان است)
 په وانی: (۱) نه خوشینی پوحي. (۲) حاله تی
 موتو پړکه بی گیر وگرفت کار ده کا. (۳) نه -
 خوشینی ئیسهالی؛ زگچوون. (۴) په وتی
 خویندنه وهی دهرسی بی هله. (۱ و ۲ و ۴)
 روانی. ۳. اسهالی.
 په وه وان : [ناو] دارگوپز ته کین. (گرد
 و تکاننده) +
 په ویله : [ناو] پړچکه؛ جهله؛ پیز؛ قه تاره.
 (صف. قطار)
 په ویه : [ناو] پړی و په سم؛ په وشت؛ (به ند
 نه وازیت وه پیشه که رده، په ویه ی بو -
 زور گیت به جا ئاورده) «ممولوی» (رویه)
 په ها : [ناو له ناو] سهر به خو؛ ئازاد؛ ویل؛ به -
 ردراو. (رها)
 په ها بوون : [چاو گه ت] ئازاد بوون؛
 پزگار بوون. (رها شن)
 په من : [ناو] بارمته دانان بو قهرز وهر -
 گرتن؛ یان خانوو پیک له به رانهر پاره ییکدا
 بو ماوه ییک دیایکړاو به گړیو له لا بوون
 (رهن)

په من دهر : گړیو دهر؛ گره و دهر؛ نه وهی که -
 شتی له په من دا داده نیټ. (رهن دهنده)
 پړکار : فد : [ناو له ناو] پړو بین؛ دوو پړو؛ مه -
 رایي که؛ په وانه ت باز؛ به درو خوښاندان به -
 چاکه خوازی؛ ماستاو کهر. (پړکار)
 پړیا : [ناو] سوودی چه پام له ئیسلام دا؛
 سوودی پاره. (نزول)
 پړی بزکری : له پړی دهر چوو؛ پړی گوم -
 کردو و (ب به هله دا چوو. (راه گم کرده)
 پړیال : [ناو] (۱) جل و بهرگ و لیباسی
 کوڼ وشړ و شړول. (لباس ژنده) (۲) فیله -
 باز؛ (حقه باز)
 پړتالی : [ناو] گه پیده یی؛ دونیادی تووی؛
 تاواری یی؛ سهر گه رانی. (آواره گی)
 پړت پړتوک : [ناو] زه حیری؛ ئیسهالی.
 (اسهالی)
 پړتم : اند؛ فد؛ فرد؛ [ناو] [کوژی موسیقایه]
 په وتی کرژی و خاوی له موسیقا یان
 گورانی؛ چونیه تی زه رابه ننگ، (زه ربی)
 ئاهه ننگ. (ریتم)
 پړتن : [چاو گه] رشتن؛ پړاندن. (ریختن)
 پړچار : [ناو] ماموستا؛ فیر کار. (استاد)
 پړخراو : [ناو] پړیک خراو. (سازمان)
 پړخستن : [چاو گه] سازدان؛ کوپړیکمان
 پړخستوه. (راہ انداختن) +
 پړخن : [ناو له ناو] لهر و لاواز؛ زه حیر.
 (اسهال؛ لاغر)
 پړخوله باریکه : [ناو] پړخوله یی که له پیش
 پړخوله گه وره دایه و پییه وه چه سپاوه.
 (روده کوچک)
 پړخوله گه وره : [ناو] پړخوله نه ستووره، که

له دواى پړخوټله چكوله وه يه. (روده مزرگ)
پړخه داروو: [ناو] گياييكه بو پالوتتى-
خوين له ژار، به كه لكه. (سنبل الطيب؛
علف گربه)

پړخه شله: [ناو] نه خوښينى فير كې
نازال. (مرض اسهال حيوانات)
پړخه كوړه: [ناو] ريخوټله كويړه. (روده كور)
پړزدار: [ناوه لئاو] به حورمه ت؛ به پرومه ت؛
مروى گران و سه نكين. (محترم)

پړزگر: [ناو، بك] حورمه تگر. (احترام گير)
پړزاف: [ناو] نه خوښينى نازال به هوى
خواردنه وهى تاوى زور له گهرمادا. (مرض-
گو سفندوبز)

پړزهو: [ناو] لووزهو؛ نيرينهى تاو. (ريزش-
آب با فشار؛ گودى رودخانه) +

پړسمه: [ناو] ئيسقانى قوتى جومگه كه -
له ناو ئيسكيكى چالدا ده سوورپت و ده-
جووى. (استخوان برجسته مفصل) +

پړسمه دهركه: [ناو، ت] گريژه نهى دهركا؛
گيجه نهى دهركا؛ پاژنهى دهركا. (پاشنه در)
< زير پړسمه

پړس وگوريس: (ب) ناخافتنى بى سه روبه ر.
(سخن بى سروته؛ آسمان وريسمان)
پړسه ر: [ناو، بك] نه وهى كه ده پړسى.
(ريسنده)

پړشاو: [ناو] په گاؤ؛ له سه رپړشه سه-
وزبوونى پروه ك. (روى ريشه سبز شدن)

پړش تراش: [ناو، ت] ثاميرى خو تراش (۱)
ثاميرى كارهبايى كه پړش ده تاشيت. (۲)
گويزان؛ تيخ. (۲۱ ريش تراش)

پړش دهرمان: [ناو] ناوى گياييكه. (زرنباد)

پړشكه: [ناو] پړشوه؛ پړشو؛ هه لوه شاوى
كه نارى ميزر و ثاغه بانوو كه چهند تال
چهند تال بادراييت. (شنگله)

پړشكه هه لبه ستن: [چاوگه، ت] پړشوه هه-
لبه ستن؛ پاشتن. (شنگله پيچيدن)
پړش گريودانان: [چاوگه، ت] پړش له گريودا
دانان؛ (ب) دهره وسى و به لينى نه خلاقى.
(ریش گرو گذاشتن)

پړشولى: [ناو] گاوانى؛ پړشوله. (سار)
پړشه: [ناو] (ب) نه مامى به ریشه وه هه-
لكه ندر او بو چه قاندين له جياييكي ترد؛
يه كهى ژماردى نه مام. (ريشه) +

پړشه بر: [ناو] بن بر؛ له بيخدا برين؛ (ب)
خاشه بر كردن و په چه لك فه وتاندين.
(ريشه در آوردن) < جينو سايد

پړشه داكوتان: [چاوگه، ت] (ب) مانه وه به
يه كجارى له مه لبه ندى و پابه رجاوون.
(استقرار دائمى)

پړشه داكوتان: [چاوگه، ت] بنج داكوتانى-
گيا؛ خو قاييم كردن و مانه وه له جيايى؛
جيگر بوون و دامه زران. (ماندگار شدن)

پړشه دهره اتن: [چاوگه، ت] (ب) توښ چوون؛
(ب) نهركى زور كيښان. (كنايى. زحمت-
فروان كشيدن)

پړشه كه ن: [ناو، ت] هه لكه ندين به پړشه وه؛
بنه بر كردن؛ خاتيمه پي هيټان؛ پړشه كيښ.
(ريشه كش كردن)

پړشه كيښ كردن: [چاوگه، ت] (۱) به په گ و
دهماره وه هه لكه ندين. (۲) بنه بر كردن. (ريشه
در آوردن)

پړشه هه لكيشان: < پړشه دهره هيټان.

پړېق چه م : [ناو] پړېوقی چاو. (ژمک چشم. قی - چشم)

پړېک ده رچوون : < پړېک هاتنه وه

پړې کردن : [چاوگه، ت] جیگا کردن : ئیزن - دان بو هاتنه ژوور؛ میوانم نه مشه و پړېگه م که : جړېگه م که. (راهدادن؛ جادادن)

پړېک هاتنه وه : [چاوگه، ت] (ب) به قه را یه - کتربوون؛ به قه دیه کترین بوون؛ حاله تی به - رانه ری. (مساوی شدن)

پړېک یشه : [ناو] پړېک یشه؛ باری هه ننگ؛ گلا دمهل؛ گه لادومهل؛ گیاییکه بو درگا کردنی دومهل به که لکه. (بارهنګ - سرنیزه ای)

پړې گوم کردن : [چاوگه، ت] پړې بزړکری. (ره گم کردن)

پړېگه : [ر] اېبور دووی چاوگه ی پړوین [پړوېگه؛ پړویشته وه؛ پړیکه سهو؛ پړویشته وه. (رفته است)]

پړلین : [چاوگه] وه پړین؛ چه په کردنی سه گ.

(پارس کردن سگ)

پړېموله : [ناو] پړېشکه و پړېشکه کردنی چاو (دودو زدن چشم)

پړین : [چاوگه ی کورتکراو] کورتکراوی پړوین؛ پړویشتن؛ بابرین؛ بابرپړین؛ ته غه له بن زاراوه ی نهرده لانیدا دهوتریت (ضمیر - مرخم، رفتن) +

پړینگاو : [ناو] تراوی خه ست وخول وه ک ثاوی خهستی سه روپی. (مایع غلیظ شده)

پړې نوین : [ناو] پړې پیشاندهر. (راهنما) پړواس چه رمگ : [ناو] گیای پړواوچو؛ بو عیلاجی به ردی کیسه ی سه فرا (زرداو) به - که لکه. (ریونندچینی)

پړواوچو : < پړواس چه رمگ.

پړوایه ت : [ناو] له ناره ویه وه هاتووه به لام له کوردیشدا بووه ته باو واتا، گپړانه وه ی باسپک له زمانی که سیکي ترموه. (روایت) پړې وپړه سم : [ناو] بڼه مای په ژریندراو و په - سن کراوی باوی کو مه لیک. (راه ورسم)

ږاد : (ف.شه) میړخاس؛ بهدهههه. (راد)
 ږادیکال : فډ؛ فرد؛ اند : [ناو+ ټاوهلناو] له-
 ږامیاریدا وانا بونیاتخواز؛ لایه نگیری
 ګوږانکاری بنه مایی شیوازګه ل. (رادیکان)
 ږادیکالیسم : فډ؛ فرد؛ اند : [ناو]
 بونیاتخوازی توندوتیژی. (رادیکالیسم)
 ږادیو سکوپي : فډ؛ فرد؛ اند : [ناو] وینه ګرتن
 له ټه ندامی گیاندار به ټامیری ږادیو ګراف.
 (رادیسکوپي)
 ږادیو لوژی : فډ؛ فرد؛ اند : [ناو] چاولیګردن
 وناسینی ګیرو ګرفتی ناخی لهش به که لک-
 وهر ګرتن له تیشکی نادیارۍ ټیکس.
 (رادیلوژی)
 ږادیو لوژیست : فډ؛ فرد؛ اند : [ناو] پسپوږی
 ږادیو لوژی. (رادیلوژیست)
 ږاسوو : [ناو] مشک خورما. گیانله بهریکی
 چووکه ی خورمایی ږهنگه. (موش خرما)
 ږاشیتیسیم : فډ؛ فرد؛ اند : [ناو] نه خوشینی
 نه رم بوونه وهی ټیسک. (راشیتیسیم)
 ږاک ټه ندرپول : فډ؛ فرد؛ اند : [ناو] جوړیک
 سه مای دوو که سیی ږوژ ټاوا ییبه. (راک-
 اندرول)
 ږاکیت : فډ؛ فرد؛ اند : [ناو] ټامیری بهده-
 سته وه ګرتن له یاری پینگ پونګ و ټینیس-
 دا. (راکت)
 ږاکیت : فرد؛ اند؛ فډ : [ناو] ټامیریکی شه ږه؛
 ګوله توپ ټاساییکه ګه وره و ږه ټقه مه نی.
 (راکت)
 ږاګو : فډ؛ فرد؛ اند : [ناو] ټاسکه بابی سه-
 رباز خانه و ټوروی. (راګو)

ږالی : فډغرد؛ اند : [ناو] کیبه رکیی سه یاره
 ټاژووتن. (رالی)
 ږشته پلاو : [ناو] هه رسته پلاو. (رسته پلو)
 ږفوزه : فرد؛ فډ : [ټاوهلناو] ږهت بوونه وه .
 دهرنه چوون له ټه زموون. (رفوزه)
 ږفوزه بوون : [چاوګهت] ږهت بوونه وه له
 ټه زموونی وانه دا و دهرنه چوون. (رفوزه-
 شدن)
 ږول : فډ؛ فرد؛ اند : [ناو] (۱) دهر ګیږان له-
 شانوو سینمادا. (رل). (۲) فهرمانی سه-
 یاره. سوکان. (رل) (۳) توپی خر هه لدرای
 دریژ، وهک ږولی کاغه ز. (رول)
 ږولیت : فډغرد [ناو] ټاوی جوړیک شیرینیاته
 که وهک بابوله دهیچر ټه وه. (رولت)
 ږوماتیسیم : فډغرد [ناو] ږووماتیسیم؛ نه-
 خوشینی په نمینی جومګه به هو ی ته ږه-
 شو یی و سه رماوه. (روماتیسیم)
 ږوماتیک : ایتاد؛ فډ؛ فرد؛ اند : [ټاوه-
 لناو] (۱) هه ست بزویږن. (۲) خه یالوی وهه-
 ستوکی. (۳) هه رونه ریګ به ناوه ږوکی نه-
 ویندارانه و هه ستوکیه وه. (روماتیک)
 ږوئیسانس : ایتاد؛ فډ؛ فرد؛ اند : [ناو] ږهوتی
 نوی بوونه وه و بووژانه وه له باری هونه ره کان
 و پیشه سازیه وه، که چه رخی ۱۴ تا ۱۶ ی
 زاییږی له ټور ږویا سه ری هه لدا. (رنسانس)
 ږووباز : [ټاوهلناو] سه ربه تال؛ بی سه ربان و
 میچ؛ ده فری سه ربه تال. (روباز)
 ږهزایه تینامه : [ټاوت] به نوو سراوه
 چاو پو شین له سووچی ټاوانبار؛ دهر برینی ږه-
 زامندی به نوو سین. (رضایت نامه)
 ږهوان پزیشک : [ناو] دوکتوری ږوچ و ږهوان.

(روان پزشک)

پهوان پزیشکی: [ناو] لقی له زانستی
پزیشکی، که کاری ناسین و چاره سرکردنی
نه خوشینه کانی دهر وونی و روخیه. (روان-
پزشکی)

پهوان ناس: [ناو] خاوه نی زانستی پهوان-
ناسی. (روان شناس)

پهوان ناسی: [ناو] زانستی لیکوآینه وهی
کرده وه کانی پوخی و ههست و بیر و
بوچوونی هزری و چاره سرکردنی گرفته-
کانی. (روانشناسی)

پهوان ناسی پهروه رده کاری: که لک وه مرگرتن
له بنه ما کانی پهوان ناسی بو باشر پهروه رده
کردن. (روانشناسی پرورشی)

پهوان ناسی تاوانکاری: دوکتوری ناسین و
توژینه وهی هوگه لی هانده ری مروځ بو
تاوانکاری. (روانشناس جنایی)

پهوان ناسی گشتی: پهوتی تاوتوی کردنی
په سم و یاسا و ده ستوری گشتی که به-
سهر می شکدا زالن. (روانشناسی عمومی)

پهوان ناسی مندالان: توژینه وهی ناکاری

مروځ له سهره تای مندالییه وه ههتا لای.
(روانشناس کودک)

په موند: شیوه ی کار؛ پهوت؛ په فهند. (روند)

پهیل: اند؛ فند؛ فرد؛ پڼگا یان خه تی
ناسنی شمه نه فنه؛ هیلی ناسن. (ریل
قطار)

پزیدینت: فند؛ فرد؛ اند؛ [ناو] پزیشکیک-
که بو پسرور بوون له کاری کرده وه یی دا، له
به رده ست ئوستاددا له نه خوشخانه کارده-
کا. (رزیدمت)

پیکورددار: فند؛ فرد؛ اند؛ [ناو] خاوه نی
باشترین شوپ و پله و پایه له کییه رکیدا.
(رکورددار)

پینگ: اند؛ فند؛ فرد؛ [ناو] بازنه ییک له کانزا
که لاستیکی ته گه ری سه یاره ده چی به-
سهریدا. (رینگ)

پینگ: اند؛ فند؛ فرد؛ [ناو] سه کوی ته ناف
کیشر او به چوارده وردا بو کییه رکیی شه په-
مشت. (رینگ بوکس)

پینگ: اند؛ فند؛ فرد؛ [ناو] که رهسته ی-
موتوپه. بازنه ناسا له دهوری پیستون ده-
خری و به سیله ندره وه جووت ده بییت. (رینگ)
پینگ: [ناو] له موسیقادا به ناهنگی بن-
بزیکه دهوتریت که به بی گورانی، به ساز
لیده دریت؛ چوارمیزراب. (رنگ)

پیولیویر: [ناو] اند؛ فند؛ ریقلیقیر؛ ده مانچه ی
تهوهره دار (تویی دار). (رولور)

زب : [ناو] زابی گهوره و چووک ناوی دوو زی
له کوردستانی عیراق. (لودریاچه درکردستان -
عراق)
زابی مهیه : نوره؛ گه پهدامهیه؛ نو بهی مهیه.
(نوبت ماست)
زاتاو : [ناو] زاتناو؛ ناوی تالی نیو زراو؛ ناوی
زاور؛ سه فرا. (صفرا)
زاج : [ناو] زنی زهستان؛ زنی تازه زاو. (زائو؛ زن
تازه فارغ شده)
زاخ : قهله، مشه. (زاغ) +
زاخاو : [ناو] (۱) تاویاوهی زاخ له نیو ناودا. (زاج
در آب حل شده). (۲) زاخجوش. (با زاج جوش
کردن؛ زاج ذوب شده) +
زاخاودانهوه [چاوه، ت] (۱) پاککردنهوهی خشلی
زپر و زیو به شیوهی تاییه ت له زیرینگه ریدا.
(تمیز کردن جواهرات). (۲) زاخجوش کردن.
(زاغجوش کردن). (۳) مشتومال کردن تیخی
خنجیر و شمشیر. (مشتومال دادن تیغه خنجر).
زاخاودانی چاو : به که یفی دل ته ماشای دیمه -
نیکی دلرفین یان هر شتیکی جوان کردن؛
(پروناک کردنهوهی چاو به دیمه نی جوان
دیتن) (دیده جلادان)
زاخجوش : [ناو] تاواوهی زاخ به گهرما پیدانی
زور. (زاج ذوب شده)
زاخجوش کردن : [چاوه، ت] قاییم کردن و
جوش دانهوه و چیکردنهوهی شتی شکاو به زاخ

تاواوه. (جوش زدن بازاج)
زاخل دراو : [ناو بهر] گاودراو به زاخ؛ قاییم کراو به -
زاخ. (چسبانده شده بازاج)
زاخوران : [ناو له ناو] تیرنه خور؛ زورخور. (پرخور
زاخویی : [ناو له ناو + ناو] (۱) خه لکیان په یوه -
ندیدار به زاخووه. (اهل یا مربوط به زاخو).
(۲) جوریک بالته که دهستکاری زاخو بووه.
(نوعی پالتو)
زاخه کهوه : [ناو، ت] قازقاز؛ ژهنگار؛ مووروه شینه؛
زاخی شین. (زاج آبی)
زاخی چه رنگ : [ناو، ت] زاخی سپی؛ له پزیشکی
و په منگر پزیدا به که لکه و سیازاخیسی لی دروست -
دهبیت. (زاج سفید)
زاخی سهوز : [ناو، ت] منداره بهرد؛ قزالک؛ بو
دروست کردن مه ره کهف و په منگر کردنی چه رم
به که لکه. (زاج سبز)
زادپه ی زاد : پشتاویشت؛ جهد نه نده ره ده؛ په چه -
له ک. (جد اندر جد)
زارانج : زارانجه؛ که و (کبک)
زاردراو : [ناو له ناو] (ب) فره ویز؛ زوربلی. (پرگو)
زارا : سارا؛ ناوی ژنانهیه. (اسم زنانه است)
زاراف : [ناو] زاراو؛ شیوهی ناخافتن؛ زارافه.
(لهجه)
زاربلاو : [ناو له ناو] راز درکین؛ قسه پانه گر.
(افشاکنندمر از)
زاربه زار : دهم به دهم؛ سینه به سینه؛ به بی نووسین

ڀاڳوڙرائي مه بهست له كه سيكهوه بو كه سيكي
 ديكه. (سينه به سينه)
 زار بهستن: [چاوگهت] دهم بستن؛ (ب) قسم نه-
 كردن؛ قوروقه پ كردن؛ قوروقه پ پيكر دن.
 (دهن بستن)
 زار جوو: [ناو] دهمه جاو؛ به نه ندازه ي جاريك
 جاوين. (باندازه يكيار جويدن)
 زار خنده: [ناو] ليو كه نه به ته وسه وه؛ (ف. مشه)
 كه نينا نه ژدل. (زهر خند)
 زار دروو: [چاوگهت] (۱) ب) دهم به سكر دن؛
 بهر گري له قسه كردن. (دهن بستن) (۲) ب)
 پيشوهت پيدان بو چاو پوشي و قسه نه-
 كردن. (بارشوه دهان بستن). (۳) هه ردوو ليو به
 يه كدا دوورين. (لب دوختن)
 زار دهشت: [ناوه لئاو] راست ويژ؛ زمان راست؛ (ب)
 ناوي زمرده شت پيغه مبر. (راستگو؛ زردوست)
 زار زانك: [ناو] شانوكار؛ شانوكه؛ نه كته ر و ده-
 رهينه ري شانوك. (تيا تر گر بازيگر تياتر)
 زار كردنه وه: [چاوگهت] زار ليكر دنه وه (ب) دهم
 لي هه لمالين و قسه ي ناخوش پيوتن. (دهن-
 باز كردن)
 زار نانه وه: [چاوگهت] سهر داپوشين؛ سهر نانه وه؛
 (ب) قسه لينه كردن. (سرپوش گذاشتن)
 زار وزيخ: [ناو] ناو و دهنگ؛ ناو و نيشان؛ ناوداري.
 (اشتهار)
 زار و هه ساران: [ناو] مندالي نه ستيره كان؛ (ب)
 زه رده شت كه ريوايه ته كور ي نه ستيره بووه.
 (فرزند ستاره ها)
 زاره كي: [ناوه لئاو] دهمي؛ له فزي؛ له بزي؛ ده-
 فكي؛ به گوته. (شفاهي)

زاره ودهر: (۱) دهر گاي ژووريك كه بهر وه كوئان
 بكر يته وه. (دري كه روبه كوچه باز شود). (۲)
 جيگاي گوشه يان بريني ديواو ديو. (جايگلوله كه
 از طرف ديگر خارج شود)
 زاره زديها: [ناو] گياي دهمه شير؛ جوړيك گوشه.
 (نوعي گل)
 زازايي: جوړيك هه لپه پين؛ خه لك و شيوه زماني
 زازاكان. (نوعي رقص وزبان زازاها)
 زاغوري: [ناو] لاره پيچي شده؛ ميزه ري شده.
 (نوعي دستار ابريشمي)
 زاف: [ناو] له زه عفي ثاروميه وه هاتووه، حاله-
 تي دل بي هيژ بوون. (ضعف)
 زاف: [ناو] رهم؛ نائين. (ائين)
 زافدان: [ناو] تولدان، مندالان. (رحم)
 زاكوماك: [ناو] زاوماك؛ بهر خومه پ. (بره-
 وميش)
 زاكون: [ناو] زيپك؛ برشت؛ كارليهاتن؛ قودرت.
 (قدرت؛ ابهت؛ قاطعيت)
 زاگاري: [ناو] زگاري؛ په شيوي؛ عاجزي؛ غه-
 مباري. (آشفته گي؛ غصه داري)
 زاگه: زايگه؛ زاوه؛ مندالي بووه. (زائيده است)
 زال: پير؛ به سال اچوو؛ ناوي باوكي پرسته مي پاله
 وان بووه. (زال) (۲) هيژ به سه رداشكان.
 (زور چريدين)
 زال: [ناو] ناوه لئاو به سال اچوو؛ زال. پير. (پير)
 زال: [ناو] زهر؛ ژار؛ زه حر. (زهر)+
 زاله: كيسه ي سهر؛ كيسه ي جيگاي زال (زه-
 حري سهر) (كيسه صفرا)
 زالوو: زاروو؛ مارمژ؛ (زالو)
 زاله بردن: [چاوگهت] (۱) هاوار بردن؛ گله و

گازنده بردن بو لای کهسپک. (دادخواهی پیش-
 کسی بردن) (۲ب) ترساندن. (ترساندن)
 زاله ته قین: پر مه ترسی؛ زور به سام و ترس.
 (ترسناک)
 زاله زرداوه: < زاتاو.
 زالی زه: نازناوی باوکی پوښته می دهستان
 بوون. (زال زرا)
 زامن بوون: [چاوگه ت] به رعوډمبوون، دهسته به-
 ربوون؛ قفل بوونی چهک و چه قووی
 زامندار. (ضامن شدن)
 زامندار: (۱) [ئاوه لئاو] هه که رهسته ییک که
 زمانه ییکی بییت بو نه جوولان یان کارنه کردنی
 به شیکی نمو که رهسته. (۲) دهسته به رکرارو.
 (۱و ۲. ضامندار)
 زامنه: [ناو] زامن؛ ئامیری قفل کردنی په له پیتکه-
 ی تفهنگ یان چه قووی زامندار. (ضامن)
 زامووسقه: [ناو] هه ویری که له خاکی میل و پون
 به زره که بو پر کردنه وهی درزی ته خته و بو
 دابه ستنی شووشه پهنجیره. (زامووسقه)
 زان: [چاوگه و پاشگریکه] واتا زاین به لام نه ک
 هه ر مندا ل بوون؛ خوین تیزان؛ ئاو تیزان. < زاین
 (پسوند جمع شدن)+
 زانای: [چاوگه] زانین؛ تیگه یشتن؛ تیگه یشت.
 (دانستن؛ فهمیدن)
 زانه ویر: [ناو] ئالوو گوږ؛ گوږان. (عوض کردن)
 زاوا بهند: < زاواریوی
 زاواریوی: [ناو] زاوای له سه ر مالی خه زووره
 دانیشوو. (داماد سرخانه)
 زاواریپنه: [ناو] نازناوی که به تازه زاو ده لین.
 (مانند شاه داماد)

زایوه: [ناو] سی سووچ؛ گوږیا؛ که رهسته ی قه-
 لاشکاری و ئه ندازیاریه. (گوږیا)
 زایفه: [ناو] له قه دیمدا به ژنیا ن ده گوت؛ ئافره-
 ت. (ضعیفه)
 زایله: [ناو] زایله؛ زایه له؛ ده نگدانه وه؛ گه پانه وه-
 ی دهنگ؛ ئاو یزه ی دهنگ. (برگشت
 و تشدید صدا؛ ایکو)
 زایه که رده ی: [چاوگه ت] له ناو بردن.
 (ب) فروشتنی مه رومالآت. (ازین بردن)
 زاین: [چاوگه ت] قه تیس بوونی ئاو له چاودا؛
 ئاو زاینه چاو؛ ده ستم قرنجا خوینی تیزا. < زان.
 (جمع شدن مایع)+
 زبان: [ناو] زمان به هه مووماناه؛ وه ک زبان
 تال؛ زبان پیس؛ واتا زمان تال، زمان پیس، زمانی
 ئاخافتن. (زبان)
 زبانه [ناو] (۱) بلیسه. (شعله). (۲) داری تا شرای
 ناو کانه؛ هه ر شتی قوت که ده خریته نیوشتی
 ناو چال بو چاکتر پیکه وه لکان وه ک کانه و زبانه.
 (۳) بزمار ئاسای سه ر ئالقه ی ئاغزوونه. (زبانه)
 زبری: [ناو] دزی نه رمی؛ زووری؛ حاله تی زبر
 بوون؛ زقری. (زبری)
 زخ: [ئاوه لئاو] سه خت؛ زه خ؛ زهخت. (سخت)+
 زدک: [ناو] زییک؛ زییکه؛ زبرکه؛ جوښی سه ر-
 پیست؛ جوانه زمه؛ جوانه زوه. (جوش)
 زراسک: [ناو] کوږیه؛ مندالی ساوا. (بچه تازه به
 دنیا آمده)
 زرالآت: [ناو] تاته به رد؛ به ردی پان و گه-
 وره. (تخته بزرگ سنگ)
 زرانوو: [ناو] زران؛ ژنو؛ ئه ژنو؛ چوک؛ وژنگ؛
 زرونی؛ زانوو؛ زهنگول. (زانو)

زړانه وه : [چاوهگهت] زړپانه وه؛ دمنگی ناقووس و
زمنگوله بهرز بونه وه. (به صد ارامدن ناقوس و
زنگ)

زرانی به زرانی: چوکبه چوک؛ (ب) نریک و پروبه
پروو دانیشن. (زانوبزانو)

زراو : [ئاوه لئاو] زراف؛ باریک. (باریک) < زاله
(ف.هن)

زړاوشان : [ناو] زړپوه شان؛ پاره به سه ربوو کدا
همه لڅستنه وه. (زر افشان)

زړپاف : [ناو] باوه پیاره؛ زړباب. (ناپدری)
زړبراله : [ناو] زړبرا؛ برای که ته نی نه بیټ.
(نابرادری)

زړپورا : [ناو] زړ برای هاوسه ر؛ زړ برای زن.
(نابرادری زن)

زربه : [ناو] زبره؛ گرنج گرنج؛ درشته. (نخاله)
زربی : [ناو] زبری؛ گرنجی؛ ناسافی؛ دری.
(زبری)

زرتخانه : [ناو] جیگه ی کیبه رکی و گالته و قه
شمه ری. (جای مسابقه و شوخی کردن)
زرت پورت : [ناو] جرت پورت؛ قسه ی بی و اتا؛ و بی
مانا. (یاوه)

زرته سوور [ئاوه لئاو] زرتمه زه لام؛ زرتمه بور؛
زلحورت. (لندهور)

زړچمنه : [ناو] ژړچمنه؛ خشلیکه دووسه ری به
قولاپ له ژړ چمنه کوه به لاره پیچ هوه قایم ده-
کریټ. (نام زیوری است)

زړدش : [ناو] زړ برای میړد. (نابرادری شوهر)
زړدی : [ناو] زړدایک؛ ژنی باب؛ باوه ژن. (زن-
پدر)

زرز : [ئاوه لئاو] شمه بور؛ ناټارام؛ شه پوور؛ ته غه ر

بو ولاخ دهوتریت. (شرور)

زړزړه : [ناو] زوخوا؛ خویناوی برین؛ کیم؛ (کیم)
چلکی برین. (چرک زخم)

زرشک : [ناو] زریسک؛ زریشک. (زرشک)
زرگ ووه له ت : [ناو] زهر دوما؛ زوورگ ووه له ت؛
پړ کوټپ و که ندال؛ هه لډیر. (سنگلاخ)
زرم تانه : [ناو] توله؛ حه یف؛ حه ق سه ندنه وه.
(انتقام)

زړنازریق : [ناو] جولانی؛ جولانه. (تاب بازی)
زرنگانه وه : [چاوهگهت] زرین گانه وه؛ هیرباری-
کوټ و بوټ گرتو به ټاور سوور کړدنه وه. (سرخ-
کردن دوباره کوزه کهنه) +

زرنگه ی گوپچکه : [ناو،ت] به هو ی دمنگی زور
به رز وه ک دمنگی توپ، که گوی هازه هازی لی-
دیت. (ویزویز گوش)

زړنووق : [ناو] چریسکایی پرون له سه ر شو رباو.
(چربی کم روی سوپ)
زړنووققاو : < زړنووقاو.

زړنووقاو : [ناو] چه وایی که م به سه ر چیستی-
تراوه وه (چربی کم روی غذای آبکی)
زرو : [ناو] زرب؛ زبر؛ زقر. (زیر)

زړوالی : [ناو] زړ خوشک؛ خوشکی ناتمنی.
(ناخواه ری)

زړوزبیل : [ناو] زبلوزال؛ خه شوخال. (آشغال)
زړوزمنگیانه : [ناو] متوموورو. (خرز مومنجوق)
زروقه : [ناو] (۱) جووکه (جیک جیک). (۲) شهبه ق؛

شهوقی که م؛ پوشنایی که م. (سو)
زرونی : [ناو] زرانوو؛ زانی؛ ژنو؛ نه ژنو؛ چوک؛
وژنگ؛ زانوو؛ زمنگول. (زانو)

زروی : [ناو] دړ که تاله؛ چهوغان. < تو سی

زړه فقهی : [ناو] (ب) که سیک که تازه دهستی به خویندن کردوه؛ که م خویندموار؛ که م سواد. (کم سواد)

زړه کبون : [چاوگه ت] زړه مېوون؛ چاوله بهر تیشک هه لنه هاتن؛ به شهواره که وتن. (نډیدن بعلت- نور ورو برو)

زړه که کش : [ناو] که شاوئیک که کرز بوو ته ووه بو کیلان تاماده بووه. (زمین آبداده آماده شده)

زړه گهنه : [ناو] گیاییکی بو ن ناخوشه و بهره که- ی خړ و دړ کاویه. (نام گیاهی است)

زړه لالو : لالوی ترسه نوک و بی بایه خ. (جوان ترسو)

زړه مهندي : [ناو] گیاییکه وه ک مهندي به لام کورته بالتره و گه لاکه ی وردتره. (نوعی گیاه)

زړیو ش : [ناو] له عه سکه ریدا ده بابه ییکه له- جیاتی زنجیر له سهر ته گهری لاسیقی دهر و. (زړه پو ش)

زړیه پ : [ناو] په راوی زهریا؛ که ناری زی؛ که- ناری دهریا. (کنار دریا)

زړیشکی : [ناو] په نگی زړیشک؛ سووری توخ؛ پیکی له سوور و قاوه یی توخ. (زړشکی)

زړیکه لی هه ستانندن : [چاوگه ت] زړیکه لی هه- لسانندن؛ پیوه دان؛ بازار پیگه یانندن. (بازار رسانندن)

زستانه خه و : [ناو ت] نیوه خه وتنی ههندي گیانله بهران له زستاندا و بووژانه وه و به خه بهر هاتنیان له به هاردا. (زمستان خوابی)

زفر : < زرو.

زفر وک : [ناو بک] خول خوړ؛ که سیک زور ده که پیت. (گردنده؛ چرخنده)

زفر وک : [ناو] گیزاو؛ خول خواردنی ناو؛ ناشی جند- وکان. (گرداب)

زقووم : [ناو] زوقم؛ خووسار؛ سیخوار؛ ثالشک؛ خویسک؛ قراف؛ خویز؛ سهرماوهرده؛ جیله؛ هه- لمی به سه هو ل بووی سهرگه لای دار. (بژ)

زک دان : [چاوگه ت] له م دای؛ ته پله ک کردنی دیوار؛ هاتنه پیشه وه ی به شی له دیوار یان ههر پرو په پیک. (شکم دادن)

زکر : [ناو] پرچ هه ل سووړانندن و هه لپه و داپه- پی دهرویشانه، ته غهر به هه وای دهنگی دهفه وه. (سماع درویشان)

زکرمش : [تاوه ل ناو] دلپیس؛ دووشک؛ به دگومان. (مظنون و دل چرگین)

زک شیلان : [چاوگه ت] (ب) لیدان و به پاوه چوونه سهرزگی که سیک. (کتک زدن)

زک قویاوو : [تاوه ل ناو] که له که قویاوو؛ (ب) له و لاواز. (کنایی لاغر)

زکه دپی : (ب) زور هه وادار بوون و له سهر کردنه وه و لایه نگرایی به هه موو توواناوه. (شکم دریدن)

زگ بهرلا : [تاوه ل ناو] (ب) زور خوړ. (شکمو)

زگ بهرس : [تاوه ل ناو] زگ بهرست؛ چلیس؛ نه- وسن؛ سکه پو؛ چله ک. (شکم پرست)

زگ دپاو : [تاوه ل ناو] (ب) زور خوړ؛ خورا؛ فره خوهر. (شکمو)

زگ ده بهر پیگ : [تاوه ل ناو] سک مه شکه؛ سکزل؛ زگ ماسیو؛ زگ په نماو؛ ورگن؛ ته نگه قه وای. (شکم گنده)

زگماهی : زکماکی؛ سروشتی. (طبیعی)

زگه خشکی : [ناو ت] به زگه وه خوخشاندن و چوونه پیشه وه زیاتر بو پاریز برندن. (باشکم خزیدن)

زلهو ل : [تاوه ل ناو] گمته ی گیز و ویز و گه وچ و گیل. (گنده بگ خول وچل)

ز لحیز : [ئاوہلناو] زەلامی بی زرآوی بی غیرەت و
 حیز : (یوغر بی غیرت)
 زلفگیر : [ناو] گیرە ی قز؛ گیرە ی سەری ژنان. (گیرە-
 مو)
 زلقە زلق : [دەنگە ناو] جلقە جلق؛ قولتە ی نیو
 قوپی شل و قوړاو. (صدای پادەرگل وشل)
 زلقیاق : [ئاوہلناو] شلقە قاو؛ شلقە ژباو؛ شیواو.
 (بەمژدە شەدە؛ آشفە)
 زلەموو : [ناو] مووی قووی کە لە پیریدا لە سە
 کە پو و پرومەتی مروّف دەپوێ. (موی بلند کە-
 درپیری روی صورت میروید)
 زلہیز : [ناو] دەسەلتاداری گەورە. (ابر قدرت)
 زلیندک : [ناو] دوێرد؛ قە یچی؛ مقەس؛ مقە
 ست؛ دوارد. (قیچی)
 زلینە : [ناو] زەمیڵە؛ قولینە؛ قەرتالە؛ بەرچن.
 (زنبیل)
 زمان پاراو : [ئاوہلناو] زمان لووس؛ قسە زان؛ دەم-
 پاراو. (سخنور)
 زماندن : بەرەلّا کردن؛ ویل کردن؛ پەها کردن.
 (رہا کردن)
 زمان پەق : [ئاوہلناو] قسە پەق؛ قسە تال؛ زمان-
 تال. (بددەھن)
 زمان گەستن : [چاوگەت] (ب) وە ئاگاھاتن لە
 ھەلە و ھەسەرت خواردن. (زبان گزیدن)
 زمانەوان : [ناو] پسپوپی زمان ناسی. (زبان دان؛
 خبرە زبان)
 زمبە : [ناو] شیشی تەفەنگ پاک کردنەوہ؛ زمە.
 (سنبە تەفنگ)
 زمبیل قەبتان : (ب) کەسیک کە سمیلی باریکە؛
 سمیل قەبتان. (سییل باریک) +

زمپارە : [ناو] کاغەز پەرداخ؛ سمپارە.
 (کاغذ سمپارە)
 زمپان : [ناو] زمپین؛ ئاروین؛ ئەزموون.
 (امتحان)
 زمپاندن : [چاوگەت] ئەزموون کردن؛ تاقی-
 کردنەوہ؛ ئاروین کاری. (امتحان کردن)
 زمپاو : [ناو، بەر] بە تاقی کردنەوہ ناسراو؛ ئە-
 زموون کراو. (امتحان شەدە)
 زمروود : [ناو] زمرووت. (زمرّد)
 زناعکار : [ناو، بک] زیناکەر؛ زیناح کەر؛ زینحاکەر.
 (زناکنندە)
 زنج : [ئاوہلناو] تیز؛ تیزایی تیغ؛ دەمی تیزیی تیغ.
 (تیز) +
 زنجیری تەگەر : [ناو، ت] تۆرە زنجیریک کە لە
 کاتی بەستەلە کدا بە دەوری تەگەری سە یارەدا
 دە یچریت. (زنجیر چرخ)
 زنگار : [ناو] زنجار؛ زنگار؛ ژەنگ و چلکی سەر-
 کانا؛ ژەنگی مس کە پەنگیکی شین باوہ و
 ژاراویبە. (زنگار)
 زنە : [ناو] چۆرە چۆر ئاوەھاتنە دەر لە کوێرە کانی؛
 دەلاندن. (نشت. آبزا)
 زنە کیش : [ناو] جوگە ی زورقوول کە لە ناو
 زوئگە زەویدا ھەلە کەندریت بو کیشانی ئاوی زە-
 وی و وشک کردنەوہ ی. (جوی عمیق برای-
 کشیدن آب زیادی زمین باطلاقی)
 زنیاک : [ناو، بەر] گوپکە کردوو؛ ھەلزاراو؛ لیوہە-
 لزییاک؛ لیوہە لزاراو. (لیویشکووتوو. (تبخال شەدە)
 زوخوال : [ناو] سوخال؛ زووخال؛ پەژی. (زغال)
 زوړاڼه کیویله : [ناو، ت] دیمیله؛ کەردم. (ارزن-
 خوشە ی)

زوراد : < زوراته کیویله.

زورائیک : [ناو] سه هۆل خانە؛ به فرە چال؛ به-
رپرسی به فرە چال. (بخچال و مستول بخچال)
زوربو هیئان : [چاوگەت] تەنگ پی هەلچنین؛
تەنگە تاو کردن؛ گوشار بو هیئان. (تحت-
فشار قرار دادن)
زورخواز : [ناو] فرەویست؛ زورویست؛ (ب) به ته-
ماح. (زیاده خواه)
زورک : زورکان؛ زیخەلەن؛ زموینی زور سفت
و پەق؛ پەین. (زمین سفت)
زورگەپ : [ناو] خول خور؛ (ب) مالنکەپ؛ زور له
سەفرە دا بوون. (زیادگشتن و گردشکردن)
زورلیکراو : [ناو بەر] (۱) ناچار کراو؛ زوربو هیئازو؛
(مجبور شده). (۲) زولم لیکراو؛ ماف خووراو.
(مظلوم)
زور وەنە کریا : < زورلیکراو
زوره : (۱) فرەس. (زیاداست). (۲) زوهره؛ ناوی ئە-
ستێرە ی ناھیدنا چاریه. (زهره، زوراست)
زورھان : [ئاوھلناو] پیری بی تاقەت؛ پیری لاکە-
فتە؛ پیری له کار کەوتوو. (پیراز کار افتاد)
زورھاوردن : [چاوگەت] زور هیئان؛ تەنگە-
تاو کردن. (فشار آوردن)
زوق : [ناو] جووت؛ دزی تاق؛ به جووت. (جفت)
زول : [ئاوھلناو] (ب) فیلمە باز؛ حیلە کەر؛ ساخته-
چی. (حیلە گر)+
زولاتە : [ناو] ئالقە کانی زنجیر. (حلقە های زنجیر)
زولوو لاو : [ناو] بە لووی؛ پوھ کیکی لامژە،
پیشە ی له سەر داری بەروو دەرپووی و میوھ کە-
ی بو پەوانی باشە (کشمش کولی؛ دارواش)
زولەچەرم : [ناو،ت] سیرمە؛ پێشالی باریک بەردراو

له چەرم. (پیش باریک چرم)

زولەزا : [ئاوھلناو] حەرامزاد؛ حەرامزاو؛ بیژوو.
(حرامزاده)
زولەک : [ناو] دهنکی گەرمە شانی کە له برژاندندا
نەپشکووتوو؛ دهنکە دانەویلە ی نە کولیوی
ناوچیشت. (دانه ذرت چسپیل نشده؛ دانەنپختە-
درآش)
زومراو : < زومراو.
زومه : [ناو] توبە؛ کومەلی پەشمال له پەنای یە-
کدا. (چندسیاه چادر باهم)
زونار : [ناو] زونار؛ کەمەر بەندی قەشە ی
مووسایی. (زنار)+
زوان بەسە : [ئاوھلناو] زبان بەستە؛ بەستە زمان؛
فەقیر؛ بیدەنگ؛ بی قسە. (زبان بسته)
زووان لاخستن : [چاوگەت] (ب) درو کردن.
(دروغ گفتن)
زووانە گا : [ناو] گول گوزروان؛ گوزربان؛ گولە کە-
ی بو پەوانی باشە و میز هیئەرە. (گل گاوزبان)
زووخال سەنگ : [ناو،ت] زووخالی بەرد؛ بەردە
پەژی؛ سوخالە تەوھن. (زغال سنگ)
زووخوالە تەوھن : [ناو،ت] زووخالی بەرد؛
زووخال سەنگ. (زغال سنگ)
زوورەئاوی : [ناو،ت] زبرە ی ئاوی؛ زبرە ییک کە
بو تیژ کردنی تیخ تەپری دە کەن. (سنگ سنباده)
زوورەزوو : [ناو،ت] گریان و شیوھ بەدەنگی-
بەرز؛ قووپە قووپ. (گریه کردن با صدای بلند)
زوورەنج : [ئاوھلناو] کەسیک زوو دلی بشکی
یان بتو پیت. (زودرنج)
زووغور : [ناو] گورچیلە ی حەیان گەل. (کلیه-
حیوانات)

زووگور: [ئاوہلناو] پیدئقی؛ پیدایستی؛ پیوست.
(لازم)
زووگورت: [ئاوہلناو] زووگورد؛ رەبەن؛ تەنیا؛
بی‌هاوسەر؛ سەلت. (مجرد)
زووھەلبەست: [ناو] بی‌فکرکردنەوھ خولقاندن؛
دەسبەجی حازرکردنی بەرھەم یان جوواییک.
(فی البداهه)
زوئل: [ناو] پووش و پلاش؛ زبل. (خاکروبە)
زەباندن: [چاوگەت] فریودان؛ گومراکردن؛
لاپی پیکردن؛ خاپاندن. (فریبدان)
زەبرۆ وونی: [ناوت] زەبری خوین؛ فشاری-
خوین؛ تەوژمی خوین. (فشارخون)
زەبری خوین: [ناوت] زەبرۆ وونی؛ تەوژمی-
خوین. (فشارخون)
زەبوور: [ناو] ناوی کتیی عاسمانیی داوود پیغە-
مبەر (د). (زبور)
زەبەرچەد: [ناو] جوړیک بەردی بەھادارە؛
جوړیک خشلە. (زبرجد)
زەبەر دەس: [ئاوہلناو] زەبەر بە دەس؛ بە دەست-
و برد؛ کارامەد. (زبردست)
زەحەل: [ناو] زەھلە؛ زاور؛ زەندەق؛ زراو. (کیسە-
صفرا)
زەخفە: [ناو] گوشتی ژیربلاو. (گوشت زیرپلو)
زەخم پیچ: [ناو] برین پیچ؛ قوماشی ناسک و
دریژی بو برین پیچان کە زیاتر لە کەتان چیدە-
کریت. (باندزخم بەندی) کەسیک کە برین دە-
پیچیتەوھ.
زەخم دەرکردن: [چاوگەت] سەرھەلدانی برین
لەسەر پیستی لەش. (زخم درآوردن)
زەخم کردن: [چاوگەت] زخم دار کردن؛

بریندار کردن. (زخم کردن)
زەخمە: فد: [ناو] میزراب؛ لیدانی میزراب؛ بە-
میزراب نەغمە وەشاندان لە سیمی تار؛ نەغمە.
(زخمه)
زەرباف: فد: [ناوت] قوماشی زەپی؛ کری-
سیم یاریک وەزەرد. (زرباف)
زەربانی مەریوانی: زاناییکی کورد بووھ کە لە پە-
سەدخانەیی مەراغە کاری کردووھ و کتیی
ساروج نامەیی لە زەمانی ھەلاکوی مەعوول دا
نووسیوھ. (زربان مریوانی)
زەریق: [ناو] زەرنیق. (زرنیق)
زەرتک: [ناو] زەردوویی؛ خوینەمیزکە. (یرقان)
زەرچی: [ناو] ھەوھەلین سەوزایی کە بەھاران
سەوز دەبییت. (اولین سبز مەبھاری)
زەرحات: [ناو] (ب) بیستان و سەوزی کاری.
(سبزی کاری و بوستان)
زەرد: [ناو] (ب) کانزای برنج. (برنج)
زەرد: [ناو] مسوار؛ کانزای تیکە لاو لە مس و
قالایی کە سەماوھریان لی دروست دەکرد.
(مسوار)
زەردال: ناوی گیاییکە؛ سەندەل. (اسم گیاهی-
است)
زەرد پیست: [ئاوہلناو] زەرد پوستان؛ پەگەزی
ئینسانگەلی زەردی پوژھەلاتی دوور. (زردپوست)
زەردجوش: [ناو] مسواری جوش کردنی دوو کانزا.
(زردجوش)
زەردکریاک: [ناوبەر] (ب) گوشت یان سەوزی
یان ھەر شت نیوھ سورکراوھ لەسەر ئاور. (تفت-
داده شده) (۲) پەنگی زەرد تێھەلساواراو. (رنگ زرد
مالیدن)

زەردەسور : [ناو] ھەسینە زېڤینە؛ مۆندای فاتمە؛
 مۆندای ئایشە؛ کەسکە سوور؛ توێل زېڤینە؛ کۆلکە
 زېڤینە؛ کۆلکە زېڤینە؛ ئەستوونە زېڤینە؛ ھۆرە-
 وەری؛ ھەسارە زېڤینە. (قوس و قزح) +
 زەردوویی : [ناو] عیلىكى کوردن لە ناوچەى پاوه؛
 ناوی ئەو ناوچە. (ایل زەردوویی)
 زەردەبرین : [ناو] ئاورە؛ زەردە زەخم. (نوعی زخم-
 واگیردار)
 زەردە پێهاتن : بە کەسیک پێکەنین بە لێو کەنى
 بە تەمسەو. (بەکی خندیدن)
 زەردەتا : [ناو] تەبى زەرد؛ نەخۆشینىکى جىي مە-
 ترسى و گیرۆدارە. (تب زرد)
 زەردەچۆپە : [ناو] زەردەچۆپە؛ زەردەچۆ؛ زەردە-
 چەو. (زردچوبه)
 زەردە زخم : [ناو] ئاورە؛ زەردە برین؛ برینیکی-
 گیرۆ دارە. (نوعی زخم واگیردار)
 زەردەشامى : [ناو] گۆرمویلە؛ گۆرموی چنە؛ فەر-
 ندەییەکیە ھیلانە کەى بە شیوێى گۆرموی بە
 داراندا شوێ دەبێتەو. (اسم پرندەمايست)
 زەردەشت : زارەشت؛ دەشت واتا راستی؛ دەم-
 راست؛ قسە راست؛ زەردەشت؛ ڕەنگە شاری سە-
 ڕدەشت پێومەندى ھەبێت بە زیدى زەردەشتەو
 چونکا کەوتووەتە باشوورى زەربای ورمى که
 زۆرینەى میژوو نووسان ئەو شوینەیان بە زیدى
 زەردەشت زانیو. (زرتشت)
 زەردەشتى : [ناو] پەرموى ئائینی ئاھورامەزدا.
 (زردشتی)
 زەردەکەنە : [ناو،ت] لێو کەن. (لبنخند)
 زەردەگوینی : [ناو،ت] جوړیک گوینی که له
 جەوھە کەى کەتیرەى زەردباو دەگرن. (گون زرد)

زەردەلو : [ناو] گیای لۆی زەردباو. (نام گیاهی است)
 زەردەلیو : [ناو،ت] لێو کەن؛ بزمەھاتنە سەر لێو.
 (لبنخند)
 زەردەماسى : [ناو،ت] زەردەپەر؛ ماسییک کە
 ژیرزگی زەردە. (ماهی زرده پر)
 زەردەھاتن : گۆزینەو؛ گۆزینەو؛ بزمە هاتنە سە-
 ر لێو. (لبنخند برلب آمدن)
 زەردەى خوراوا : زەردەى پوژپەر. (آفتاب غروب)
 زەردى : [ناو] جوړیک گیایە؛ قاقلى گیوى؛ بۆنە-
 خۆشینى تەنگەنەفەسى بە کەلکە. (کاجیره؛
 کاژیره؛ کافشه؛ گلرنگ)
 زەردینۆھیلەى : [ناو،ت] زەردینەى ھیلکە. (زرده
 تخم مرغ)
 زەرپەر : [ناو] (۱) زۆر ورد. (۲) دەنگى زەرداندنى
 کەر. (صدای عرعر خر)
 زەرپەر تال : [ئاو،لناو] (ب) پەزاتال؛ ئیسک گران.
 (زشت)
 زەرپەرشیرین : [ئاو،لناو] (ب) پەزاشیرین. جوان.
 (تودل برو)
 زەرزوور : کەپەرەسریلکە.
 زەرپەر : [ناو] سەرپەر؛ کەسیک کە پیشەى
 گۆرپینە وەى پارەى جوړبە جوړە. (صراف)
 زەرکاهیکی : [ناو،ت] زەردینەى ھیلکە؛ زە-
 ردینۆھیلەى. (زرده تخم مرغ)
 زەرکەزەوى : [ناو] گیاییکە بە سەر زەویدا پان
 دەبێتەو و سەلکی بنە کەى شیرینە (اسم-
 گیاهی است)
 زەرکەشى : [ناو،بەرھەمى چاوگە] (ف. گیو)
 رووکیش کردنى ھەرشت بە ئاوى زیر؛ ئاودانەو
 بە زیر. (روکش کردن طلا)

زەږ ګۆز : [ناوټ] داری پهلک؛ جوړیک په شه-
چناره. (درخت ترنگوت)
زەږ ګووز : [ناوټ] (۱) دار ګوړیژیکې زمرده.
(ګردوی زرد). (درخت ګردوی رنګ روښن)
زەږ ناس : [ناو] که سیک که به بهردی مه که
زېږ ده ناسی؛ (ب) مروقی تیګه یشتوو؛ به نه زموون.
(زرشناس)
زەږ ښګر : [ناو] زېږ ښګر؛ زېږ فروش. (طلاساز.
طلافروش)
زەږ ښګار : [ناو] به زېږ نه خشاو. (زرنگار)
زەږ وټار : < زمر فار.
زەږ وزیومر : فد: [ناوټ] خشل و څاو. (زروزیور)
زەږ و زمرده : [ناوټ] ګوله هه نګو وین؛ بو لا-
بردی زمر داو به که لکه؛ گیای سه فراهه.
(شاسپرم کوهی)
زەږ ویله : [ناو] زمر دیوله؛ زمر ویله؛ زمر دیوله؛
چوله که ییکې دمنګ خوشه و نیږه کانیاڼ پمنګی
زمرده. (پرنده ایست)+
زەږ هاتن : [چاو ګهټ] (ب) هه وه سی قسه ی
بیجی کردن، قسه ی بهرز و بیجی کردن؛ هاو تایی،
نه جهل هاتن. (هوس صحبت بیجا کردن)
زەږ زەږم : [ناوټ] زمر پنی له سهریه کی کهر.
(عرعر)
زەږ موشان : [ناوټ] زېږ موشان؛ پاره به سهر
بوو کدا هه لڅستنه وه. (زارفشان)
زەږ هاتن : < زمر هاتن.
زەږ هلی : [ناو] هه لو وچه زمرده. (الوجه زرد)
زەږ پان : [چاو ګه] زهر پان؛ دمنګی کهر. (عرعر)
زەږ یب : [ناو] (۱) سنوور؛ کهوشه ن؛ حودوود.
(مرز). (۲) جیګه ی بهیه که ګه یشتنی دوو چووم.

(محل تلاقی دو رودخانه)
زەری قیچ : [ناوټ] زمر دی ټاچې. (زرروشن)
زەریک : زراف؛ باریک. (باریک)
زەریم : [ناو] نیږگز؛ نیږګس. (نرګس)
زەغف : [ناو] لټاوه [ناو] (۱) زور؛ ګه لیک. (زیاد). (۲)
[ناو] له سه رخو چوون؛ دل بوور دنه وه.
(ضعف) < زاف
زەغچوون : نه مان؛ له بهین چوون؛ پشه کهن
بوون. (از بین رفتن)
زەغل : [ناو] بژار و گیای زیادی له ناو ده غلی
سهوز و شیناوه رد دا. (گیاه هرز)
زەق : [ناو] هه لمت؛ که لای میشین؛ مه مری
میشین. (تيله)
زەقان : [ناو] میشین. (تيله بازی)
زەقه زق : [ناوټ] چاودا پچرین و ته ماشا کردن و
چاولی نه تروکاندن. (زل زدن)
زەلام : [ناو] لټاوه [ناو] ګه وره؛ همر شت که قه لافه تی
ګه وره یی. (بزرگ) + پیاو
زەلام باش : [ناوټ] لټاوه [ناو] [سهر ګه وره؛
مروقی که له ګهټ و بالابهرز. (قد بلند)
زەله لوک : [ناو] خلیسکین؛ خلیسک.
(لیز؛ سرسرم بازی)
زەلله : [ناو] زمان به هه لټه ګه ران؛ قسه جووړانندن.
جووړانندن. (تپق) +
زەل و موړ : [ناوټ] زینده وار؛ مهړ و مالات.
(احشام)
زەلپان : خزین؛ خوشین؛ خشکه کردن. (خزیدن)
زەلین : خووسانه وه؛ فیسانه وه. تهر پوون و نهرم
بوون له ناو؛ خزین؛ (خيسانندن؛ خزیدن)
زەلین : زه ناو؛ زمونږی زونګ؛ جیګای شین بوونی

قامیش و زهل. (گل وشل؛ باطلاق)

زهمبه : [ناو] ناوه؛ نهسته موولی؛ دهفري
قوپ کیشان. (زنبه)

زهمبه ریش : [ناو] سه رین؛ بالشت؛ بالیف؛ موته
کا؛ مته کا. (بالش)

زهمبه قی : [ناو] گولی زهمبه قی. (زنبق)

زهمته : [ئاوه لئاو] زهمه لاج؛ گمه؛ تیکسمروای
تهمبه ل. (یغوروتبل)

زهمزه مه : فند : [ناو] (۱) دمنگی هه لقولینی ناوی
که کم له عهرز. (۲) له بهر خووه گورانی وتن به ده-
نگی نرم؛ ویرمویر. (۱ و ۲ زمزه)

زهمه گلیره : [ناو] چلووره؛ سه هوولی شوپره موبوی
به پلووسک و گوپسوانان. (دنگاله)

زهنجهف : [ناو] متومووروو؛ زیر و زیوه؛ خشل
و خاو. (زروزیور)

زمنخ : [ئاوه لئاو] گهنیو؛ بوگهن؛ گهنی؛ گهنیگ.
(گنبدیه)

زمند : (۱) [ئاوه لئاو] گهوره؛ مه زن؛ زه لام.
(بزرگ). (۲) [ناو] نازناوی چند شای ئیران له
عیلی زمندیه. (زند) +

زمنده فیستا : [ناو] زمنده فیستا؛ په ترووکی
پیروزی زهمده شتیان. (زنداو یستا)

زمنده شوپ : زمنده شوپ؛ جوړه سه گیکه که چوارپه لی
تا قولاپه و تا مه چه که له سه ره عهرز داده نی.
(نوعی سگ)

زمندووک : [ناو] مووچ پیچ. (مچ پیچ)

زمنگ : [ناو] (۱) کاتی دیاریکراو بو دهرس-
خویندن له وانه دا. (۲) ناوی نهو دهرسه که له
ماوهی وانه ییک دا ده خویندري وهک زمنگی-
چواره ماموستا دهرسی جوغرافیا ده لیته وه، (۳)

دهسپیک و کو تایی هاتنی وانه به زپه ی (زام)
زمنگ. (۱ و ۲ و ۳ زنگ)

زمنگار : [ناو] ژمنگار؛ قازقازده؛ موورووه شینه؛
زاخی کهوه؛ زاخی شین. (زاج آبی)

زمنگارو : [ئاوه لئاو + ناو] ژمنگاری؛ رمنگی شین؛
رهنگی کهوه. (زنگاری)

زمنگدار : [ئاوه لئاو] خاوه نی زمنگ؛ دهسته واژه ی-
موسیقایه، به سازی ده لاین که ده ننگ ده داته وه و
زایه له ی هه یه. (زنگدار)

زمنگل : [ناو] زمنگول؛ دلوپ؛ تکه ی تراو؛ دلوپه.
(قطره)

زمنگله زیوه : [ناو] جوړیک فرنده ی گچکه یه بهر
سینگی سووره و له بهر زایی داراندا هیلانه چیده
کات. (نوعی پرنده کوچک)

زمنگله میره : [ناو] جوړیک بالنده ی گچکه یه.
(اسم نوعی پرنده)

زمنگ لیدان : دهستانان به دوو گمهی زمنگدا؛ زه-
نگی مه درسه و کلیسا لیدان؛ (ب) ته له یفون-
کردن. (زنگ زدن)

زمنگول : [ناو] ژنو؛ نه ژنو؛ زرائی؛ وژنگ؛ چوک
زرانوو. (زانو)

زمنگول زمنگول : [ناو، ت] دلوپه دلوپ؛ دلویی-
فرمیسک و ثاره قی له ش. (قطره قطره)

زمنگوله گیا : [ناو] گیای بهرزه لینگ، پالوته ی
کولینراوی گول و گه لاکه ی دزی کرمی پرخو
له یه. (درمنه؛ ورک؛ یوشن)

زمنگه : [ناو] داری شکاو بو سووته مه نی. داری
شکاو سوخت بو کووره. (هیزم شکسته)

زمنگه زیره : [ناو] ژمنگه سووره. (نوعی زنبور
درشت)

زەنگەسوورە : [ناو] (۱) زنگەسوورە ی پشباو
 به قەرای (کو) دەییٔ و ژەهری زۆر بڤه‌یه. (۲)
 زەنگەسوورە ی پەنگ‌سووری ئاچن کە کەمەر
 باریکە و دوو‌هیندە ی هەنگەژالە دەییٔ. (۱و ۲).
 دونوع‌زنبوردرشت)
 زەنگەنە : [ناو] دوو‌هۆزی ناودارن لە نزیک
 کرماشان و نزیک کەرکووک. (زنگنە)
 زەنگەنە ی گەردەکان : هۆزیک‌بوون لە نزیک
 هەدان. (زنگنە گردکان)
 زەنگی : [ناو+ ئاو+ لێ] خەلکی زەنگباری ئافریقا؛
 پەش‌پۆستال؛ قۆلە‌پەش. (زنگی)
 زەنگیالی : [ناو] زەنگیانی؛ زەنگیانە. (منجوق)
 زەنگی‌پشوودان : [ناو، ت] زەنگیک کە نیشانە ی
 کوتایی هاتنی وانە و دەستیکی پشوودانە و زە-
 نگیکی تر کوتایی بە پشوودانە و دەستیکی وانە-
 ییکی ترە، (ماوە ی بەینی ئەو دوو زەنگە کە
 نزیکە ی دەخولە کە، زەنگی پشوودانە. (زنگ-
 تفریح)
 زەنگی درگا : [ناو، ت] زەنگی کارەبایی لە جیاتی -
 دەرکە لێدان و تەقە کردن. (زنگ‌در)
 زەنگی کاروان : [ناو، ت] (۱) جەرەس؛ زەنگۆلە‌یی
 کە دەکرێتە ملی حیوانی کاروانی بە تاییەت
 و شتر و زیاتر بو ملی و شتری پێشەنگ، بو‌هاندان
 و کە مەتر هیلەک بوونیان. (۲) مەرگی نزیکان و
 هەوالان کە هیما و ئامازە‌یه بە نزیک بوونە‌وه ی
 مردن و پوێشتن بەرە و مەرگ. (۱و ۲) زنگ-
 کاروان)
 زەنگی کلیسا : [ناو، ت] زەنگیکی گەورە‌یه؛ ناقو
 وس؛ جمخار. (ناقوس)
 زەوت کردن : [چاوە‌گە، ت] (۱) ئارام کردن؛ ئەسپە کەم

بو زەوت ناییٔ؛ مندالە کە زەوت‌ناییٔ. (آرام-
 کردن). (۲) داگیر کردن. (غصب کردن)
 زەوتەک : [ناو، بک] فریودەر؛ خاپین؛ خاپینۆک.
 (فریب‌دهنده)
 زەوزوو : [ناو] زاوزوو؛ زەوزۆ؛ زاوزی؛ زاوزۆ؛ زاوزو؛
 زاینی زۆر. (موالینزیاد)
 زەولە : [ناو] مە‌چەک؛ زەند. (مچ؛ ساعت)
 زەولە‌ئەستوور : [ئاو+ لێ] مە‌چەک‌قه‌وی؛ زەند
 ئەستور. (مچ کلفت)
 زەوونج : [ئاو+ لێ] زو‌نگ؛ ئەردی ئاوی پراوە‌ستاو؛
 شیدار؛ شەدار. (زمین‌همیشه‌تر؛ باطلاق)
 زەوونگ : [ناو] دو‌لمە‌گییە؛ دو‌لمە ی پێخۆلە و
 گەدە ی ئازەل کە پری‌دە‌کەن لە برنج و پڕویش و
 سەوزی. (دلەمە از رود‌درست شده)
 زەوهر : [ناو] زەهەر؛ زەهار؛ بەئارد‌کردنی پایزانی
 دانە‌پۆلە بو زستان. (زەمان‌هەر) (آرد‌آنوقە
 زەستانی)
 زەوهرۆ : < زەوزوو.
 زەوی‌پێو : [ناو] ئەندازە‌گری زەوی. (مساح)
 زەوی‌پێوان : [چاوە‌گە، ت] ئەندازە‌گری زەوی.
 (مساحی)
 زەوی‌پێوان : [چاوە‌گە، ت] دیاری‌کردنی درێژی و
 پانایی یان هەردووکیان بە پێوان و مێتر کردن.
 (متر‌او‌مساحی‌زمین)
 زەوی‌ناسی : [ناو، ب] بەرە‌مه‌می‌چاوە‌گە [زانستی
 ناسینی چۆنەتی ئەرد. (زمین‌شناسی)
 زەوین‌خۆشکریاگ : [ناو، بەر] زەوینی‌ئامادە
 کراو؛ (ب) مە‌زرای خۆشکراو بو داچاندن.
 (زمین‌آماده‌شده)
 زەهاک : [ناو] زو‌حاک؛ شاییکی خوین‌پێژی

تیرانی بوو. (زحاک)

زهماو : زیندوو؛ ژاوه دان؛ (ژنده؛ آباد)

زهه رتړه ک : [ژاوه لئاو] زاله تره ک؛ توقیني زراو؛

(ب) ترسان. (زهه ترک)

زهه رمار کردن : [چاوه گت] زهه رمار کردن؛ (ب)

خواردنی که به دلوه نه نووسی؛ بهه هری مارت

بیټ: بهه قوزه لهورت بیټ. (زهه رمار کردن)

زهه ریه هه لاهه لا : [ناو] زهه ریه هه لاهیل که -

زور بکوژه. (زهه رلاهیل)

زهه فغان : [ناو] کو مه ل؛ دهسته؛ تاقم. (گروه؛

دسته)

زهه فتر : [ژاوه لئاو + بهند] زهه فتر؛ زیاتر؛ زورتر؛

فیشته ر. (بیشته ر)

زهه له بردن : ترساندن؛ توقاندن؛ زاله بردن. (-

ترساندن)

زهه له بهر : [ناو، بک] ترسین؛ توقین؛ زاله تره

کین. (ترساننده؛ ترسناک)

زهه له چوون : [چاوه گت] ترسان؛ زاله چوون؛

زهه دهق چوون؛ توقین. (ترسیدن)

زهه همان : [ناو] قمبرستان؛ زیاره تان؛ گوپرستان.

(گورستان)

زهه هک : [ناو] زهه هاک؛ زهه؛ بزنه کان زهه هکیان

تیکه و تووه؛ زهه ویان تیکه و تووه. (زایش)

زهه و تونه تاله : [ناو] داریکه له بهه ریه که ی روئی

زهه و تون ده گرن. (زیتون وحشی)

زیان دمر : [ناو، بک] زهه ریه گه یین. (ضرر رسان)

زیانی کردن : [چاوه گت] زهه ریه گه یاندن؛ (ب)

مالات کردنه نیو زهه رحات و دهغلی دیتران. (ضرر

رساندن)

زیبک : [ناو] زاکون؛ توانایی؛ هیژ؛ برشت.

(توانائی؛ قاطعیت؛ ابهت)

زیتک : [ناو] زمانه ی ژاوه وونه و بالان. (زبانه -

سگک وتله گورگ) +

زیخمال : [ناوت] خو لمال؛ ساوینی دهفر له کاتی

شوردندا به خو ل و زیخ. (شن ساب)

زید په رومر : [ژاوه لئاو] نیشتمان په رومر. (وطن پرور)

زیده پارو : [ناوت] پارووی زیادی بو قه له و

بوون؛ (ب) تفاق ی زیادی کردنه بهر مالات.

(اضافه غذا)

زیرنای : [چاوه گت] زیریکاندن؛ قیزاندن. (جیق

زخ)

زیره بهم : [ناوت] زیق و بوژه؛ (ب) دهسته واژه ی

موسیقایه دوو دهنگی نه رم و بوژه، یان دوو دهنگی -

ناسک و بو ل. (زیره بم)

زیره و : [ناو] (۱) زیره؛ ترووسکه؛ چلقلین؛ دره -

وشانه وه. (درخشیدن). (۲) سروه؛ شنه؛ سریوه؛

بای که م و هیواش. (نسیم)

زیره سیاوه : [ناو] گیای ره شه زیره؛ کولیندراوی

بو په نمانی گه ده و بی خه وی به که لکه. (زیره

سیاه)

زیره ی روئی : [ناو] جوړیک زیره یه. (زیره رومی)

زیره ی سهوز : زیره ی که سک؛ جوړیک زیره یه

که په رنگی سهوز و بو په نمانی جومگه

(روماتیزم) به که لکه. (زیره سبز)

زیره ی بی خه وش : [ناوت] زیره ی خالیس؛ (ب)

مروقی پاکو راستی پیده شو به یین. (طلای ناب)

زیره ی سیی : [ناو] پلاتین؛ له زیره ی زهرد به قیمه -

تیره. (طلای سفید)

زیرین : [ژاوه لئاو] له زیره چیکراو. (زرین)

زیره مند ی : [ناو] گیاسیریز؛ به لبه له شووانی؛ به -

لبه‌له‌شوانه. (نام گیاهی است)

زِيقاوه : [ناو] سی‌جور مه‌لی مه‌لوانن: زِيقاوه و زِيقاوه‌ی ده‌شتی و زِيقاوه‌ی کلک‌سپی‌ک‌داوداوه کو‌سه.

زِیقَه‌تِی : [ناو] کی‌شه و ته‌نگانه؛ ته‌نگ وچه‌له‌مه؛ نه‌داری؛ بی‌ده‌ره‌تانی؛ هه‌ل و مه‌رجی دژوار. (مضیقه)

زِیل : [ناو] جه‌رگ. (جگر)

زِیلان : [ناو] پِسمه‌ی ده‌رگا؛ گریژنه‌ی ده‌رگا. (پاشنه‌در)

زِیلک : [ناو] ژیلهمو؛ سکل‌ی ژیر خوله‌می‌شی نیوه دامرکاو. (آتش زیر خاکس)

زِیندان به‌ییگاریه‌وه : به‌ندکردن و کاری‌کردنی به‌لاش. (زندان‌باکار)

زِیندانی : [ئاوه‌ل‌ئاو + ناو] به‌ندکراو؛ به‌ندی؛ گیراو؛ پاگیراو له‌زینداندا. چه‌پس کراو. (زندان‌ی)

زِیندانی‌ته‌به‌د : [ناو‌ت] زیندان کردن بو هه‌تا هه‌تا و تا تاخری عومر. (زندان‌ابد)

زِینده‌زی : [ئاوه‌ل‌ئاو] هه‌رگیانله‌به‌ریک که له-جیاتی هیلکه هه‌له‌مینان، (به‌راوه‌ژووی تورمه‌ی خو‌ی) به‌چکه‌ی ده‌بی‌ت. (ب) جوریک‌ماسی که گه‌راکانی له‌ناوزگیدا هه‌لدینی و به‌چکه‌کانی به‌زیندویی ده‌بی‌ت. (زنده‌زا)

زِینک : زینگ. اند؛ فرد؛ ئالماند؛ فد [ناو] پرووه-پِیکی مسیه له‌کاری چاپ‌دا که‌لکی هه‌یه. (زینک)

زِین‌گرتنه‌وه : [چاو‌گه‌ت] زین له‌سه‌رپشتی چاره‌وا هیئانه‌ خووار. (زین‌برگرفتن‌ازاسب)

زِینگه‌وکردن : [چاو‌گه‌ت] زیندووکردنه‌وه (احیا کردن؛ زنده‌کردن)

زِین‌لی‌کردن : [چاو‌گه‌ت] زین‌دانانه‌سه‌رپشتی

چاره‌وا و قاییم‌کردنی. (زین‌کردن)

زِین‌وبه‌رک [ناو‌ت] : زین، (ب) هه‌موو شتی-پی‌ویست بو زین‌کردنی ته‌سب. (لوازم‌زین‌کردن)

زِین‌وه‌شکه‌ر : [ناو‌بک] زین‌چی‌که‌ر؛ زین‌ساز. (سراج)

زِینه‌ب : زینه‌و؛ ناوه بو ژنان. (اسم‌زنانه)

زِینه‌ت : ناوه بو ژنان. (اسم‌زنانه)

زِینی یاییلی : [ناو] زینیک که بو هه‌مو چاره-وینیک به‌کاری. (زینی که‌بدرده‌مه‌اسب‌باخورد)

زِیوان : [ناو] کون له‌مه‌شکه‌دا. (سوراخ در مشک)

زِیومر : [ناو] خشل؛ ناوه بو ژن و پی‌او. (زیور؛ نام‌برای‌زن‌ومرد)

پیتی (ز) به‌شی و شه‌ی بیانی

زِالووسیفه‌ت : (ب) مرو‌ی خوین‌مز. (زالو‌صفت)

زِهرع : [ناو] یه‌که‌ی پی‌وانی دریزایی له‌قه‌دیمدا به‌رانبه‌ر به ۱۰۴ سانتیمتر. (ذرع)

زِهره‌ره‌ق : [ناو‌ت] کاغه‌زیک‌ی پر نه‌قش و نیگار یان ناسک، زیاتر په‌نگین بو پی‌چانه‌وه‌ی دیاری و پیشکه‌شی. (زوروق)

زِیپ : اند؛ فد [ناو] زنجیر. جوریک به‌ست بو‌هه‌لپیکانی درزی شه‌روال و کیف (جانتا) و ئیتر. (زیب)

زِیر خرید. [ناو‌به‌ر] زه‌پ‌خری؛ به‌پاره‌ک‌رداو؛ [ئاوه‌ل‌ئاو] (ب) کو‌پله؛ به‌نده؛ به‌نی. «تاله‌ی جودایی.

ه‌مین « (زرخ‌رید)

زِیراکس : اند؛ فرد؛ فد [ناو] وینه‌گرتن وه‌ک کو‌پیه‌گرتن له‌به‌لگه. (زیراکس)

تاشن بو قه لّم. (گياهي براي درست كردنى -

قلمنى)

ژاله : ژاله؛ ناوى ژنانه يه. (اسم ژنانه است) +

ژان بر دنه دلّ (ب) چزه ليدان؛ داخ نانه سه ردلّ؛

داخ به دله وه نان. (داخ بدل گذاشتن)

ژان يژاردنه موه : [چاوگه، ت] به ره ژانى پيش

ژانى مندا ليوون؛ ورده ژان. (درديكه علامت -

درد زايما ن است)

ژاندارمرى : فرد؛ فد: [ناو] ژاندارملى؛ پيكنخر

او يكي دهوله تى (له ئيراندا) كه زاوتى -

دادگوسته رى بوو و به پيوه چوونى قانونى ده -

رهمه ي شارى ومه ستو بوو. (ژاندارمرى)

ژاندارمه : [ناو] جندرمه؛ ژاندارم؛

ژاندار. (ژاندارم)

ژانكردوو : [ناو،] (۱) كه سيك كه ژان دهستى

پيداييت. (كه سى كه دردش گرفته). (۲)

(ب) [ناوه لئاو] بيقرار و بى ئارام و حه جمان

ليپراو. (بيقرار)

ژان كرده ي : [چاوگه، ت] ژان ليها تان؛ ژان -

كردن. (درد شروع شدن؛ درد كردن)

ژانوييه : [ناو] مانگى هه وه لى سالى زاييني له

۱۱ ي به فرانباره وه تا ۲۰ ي پريه ندان.

(ژانويه)

ژانه ژاردنه موه : < ژان يژاردنه موه.

ژانه سكه [ناو، ت] ژانى ناو زگ؛ دل پيچه؛ سك

ئيشه. (دل پيچه)

ژ : (۱) له؛ ژبه روى هه ندى : له بهر نه موه.

(بعلت) (۲) (ف. گيو) هه م؛ ش؛ يش؛ زيف -

ژى به نرخه؛ زيويش به نرخه. (نيز) (۳) به؛ مه -

ژته را گوت: من به تو م گوت. (به)

(۴) (ف. هن) واتاي جيا بوون ده گه ينى، جلگى

ژ بهر خوبكه (از)

ژاراف : [ناو] حه وتاو كردنى جى دهمى

سپلو ت؛ گلاوى ده ركردن به گله سووره و ناو.

(نجسى در كردن)

ژاراف : [ناو] گلاو؛ سپلو ت؛ ژاراو. (نجس)

ژاراو : [ناو] ژاراف؛ گلاو سپلو ت. (نجس)

ژاربوون : [چاوگه، ت] بى نه نوا و فه قيربوون؛

لاواوازبوون بى هيژبوون. (۱. بينوا شدن ۲. زارو

نزار شدن)

ژارو : بويانك كردنى هه ژاره؛ نه ي هه ژار؛

ئوى هه ژار. (اى بينوا)

ژارين : (ف. گيو) هاوار كردن؛ پارانه وه؛ لالانه -

وه. (هه وار؛ تمنا كردن)

ژاز [ناوه لئاو] قه رمبالغ؛ شلوق. پر حه شامه ت.

(جمعيت زياد و شلوق) +

ژازك : [ناو] باويشك. (دهن دره) (ف. هن)

بنيش ت؛ چاچكه (سقز)

ژازكه : [ناو] چاچكه؛ بنيش ت؛ چاچك. (سقز)

ژازيل : زوربلى خاوه خاوقسه كه ر. (من ومن -

كردن و زياد حراف)

ژازيلوك : [ناو] پرووه كيكه ساقه ته كه ي ده

ژانه هوورک : [ناو] ورده ژانی پیش ژانی -
مندال بوون؛ بهره ژان. (دردهای کم پیش -
از زایمان)
ژاوه ژاو : خاوه خاوقسه کردن؛ فله فله. (من -
ومن) +
ژبهش : < شووتی؛ هنی.
ژرسه : فرد؛ فد: [ناو] جرسه؛ جوریک
قوماشه. (ژرسه)
ژمارای : [چاوه] شماردن؛ بژاردن. (شمردن)
ژمیر : [ناوبک] که سیک که دمبژیری؛ نه -
ژمیر. (شماره کننده)
ژمیردراو : [ناوبه] ژمیراو؛ نه ژمارکراو؛ هه -
ژمیراو. (شمرده شده)
ژنیاب : [ناو] باوه ژن؛ زپ دایک؛
ژنیاف. (نامادری)
ژن باو : < ژن پنگ.
ژنجا : [ناو] زینا؛ زیناج؛ سهرجی کردنی ناپوا.
(زنا)
ژنحیز : (ب) گهواد؛ بی نامووس. (کسی که -
زنش هیزاست)
ژن پنگ : [ناوه لئاو] ژنه پنگ؛ ژنانیله؛ بله -
کناچی؛ ثاریله؛ لووسکه ی ژن ئاسا. (پسرزن نما)
ژن سهیدا : [ناو] ماموستاژن؛ ژنی پیایو
مودم پیس. (همسر مرد معلم)
ژن قیان : [ناو] ژن خواز؛ ژن ویست. (زن خو -
استن. خواستگار زن)
ژنکاپشت لئه نهردی : [ناو، ت] ژنی ماره کراو.
(زن عقد کرده)
ژن مردگ : ژن مردوو؛ بیوه پیاو. (زن مرده)
ژنمیر : [ناو] که له ژن؛ شازن؛ شیر -

ژن. (شیرزن)
ژن و مندال : [ناو، ت] (ب) خیزان؛ خاوخیزان.
(خانواده)
ژنویانه ی : [ناو، ت] ژنی مالداز؛ بناوان؛ که ییا
نووی مال؛ کابانی مال؛ بهرمالی. (زن خانه -
دار)
ژنه سیت : [ناو] سیت؛ ژنی که ماموستایه.
(معلمه)
ژنه که : (۱) [ناوی ناسراو] لیله (که) نامرازی
ناسیارییه. (آن زن، معرفه). (۲) ژنه کی؛ نه ی
ژن؛ زیاتر ژنان له ئاخفتندا به یه ک ده لئین؛
ژنه که درهنگه بابروین. (ای زن)
ژنه وای : [چاوه] بیستن؛ شنه فتن؛ ژنه فتن.
(شنیدن. بشنفتن)
ژنه وایی : [ناو] پهوتی ژنهوتن؛ پهوتی بیستن.
گوهداری (شنوایی)
ژورژیت : فرد؛ فد: [ناو] ناوی جوریک
قوماشه. (ژررت)
ژوکیر : [ناو] دووکاری تاییه له پهره ی
په پانتودا، شهیتان یان شهیتانه. (ژوکر)
ژووری : (۱) [ناو] ناوه وه. (۲) [بهند] لای سه
رهمه؛ (۳) [ناوه لئاو] ژووروو؛ ژوورهمه؛ سه روو.
(۱- داخل ۲ طرف بالا ۳ بالا)
ژووژ : [ناو] حاکم (قازی) له ناو
قومار بازاندا. (ژوژ)
ژووژک : [ناو] ژیشک؛ ژووژوو؛ ژفزی؛ ژزو؛
ژزوو؛ ژیزوو؛ ژووشک. (جوجه تیغی)
ژوولان : [چاوه] ژوولین؛ جوولان؛ ته کان
خواردن؛ جوولانه وه. (جنیدن)
ژهقنی هه لاهیل : ژهقنه ی هه لاهیل؛ ژه -

هری هه لاهیل. (ب) ژه قنه مووت. (زه ر- هلاهل)

ژهمه ن: [ناو] به رمه شکه. (کره حاصل از یک بار مشک زدن)

ژمندن: [چاوگه] هه لپه پین له جیوه و چه له- پایی بی جیگو پین. (دریک نقطه رقصیدن)+
ژمنگ: [ناو] وه ک ژاری قلیان؛ جرمی قلیان؛ خلته ی مو دنه. (جرم پیپ و قلیان)+

ژمنگار: [ناو] ته مومژی سه رکیوان؛ ته م و دوومان. (مه)+

ژمنگ هاوردی: [ناو، ت] ژمنگ لیدراو؛ ژه- نگاوی. (زنگ زده)

ژمنگیت: [ناو] برو؛ نه برو. (ابرو)

ژمنیاگ: [ناو بهر] ژمنراو؛ ژمنیاو؛ ژنیاگ (مضارع) ژمندن (باهمه معانی)

ژمنیک: [به ند] تو سکا لی؛ تو سقا لی؛ که می؛ به ئاسته م و دووبه لا. (یک ذره)

ژمه رکمنگر: [ناو، ت] جه وی وشک بووی بنی که منگر؛ بو پره وانی به که لکه. (انگم کنگر)

ژمه ره با: [ناو، ت] بای سه بوون؛ بای سه- موون؛ گر میا؛ بای زور گرم که زه رحات هه- لده پرو کینی. (بادسام)

ژهی: (ف. مشه) که ژهیکا.

ژهیکا: (ف. مشه) ژهی؛ ژنابه د؛ ژنی خراپ و کردار خراپ. (زن بدکاره)

ژهینگی وه: [به ند] له و به دووا؛ له وساو؛ له ئیسته وه. (از حال)

ژیار: [ناو] هه لاج؛ په ره که ر. (حلاج)+

ژیاره: [ناو] گوزهران؛ به پچوون؛ پیو یستی ژیان. (معیشت)

ژیان: [ناو] شیان؛ هیان؛ بایه خداری؛ ده- ژی: دینی. (ارزش)+

ژیان نامه: [ناو] نووسینی کاره ساتی ژیان و به سه رهات و پرو داو له دریژه ی عومردا. (زندگینا مه)

ژی بهردان: [چاوگه، ت] لی بهردان؛ دهس ژیه بردان؛ بهر مالا کردن، ته لاقدان، دهست ژی بهردان: دهست لی بهردان. (طلاق دادن)

ژی بهردایی: [ناو بهر] بهر مالا کراو؛ لی ته- لاق دراو. (طلاق داده شده)

ژی دریژ: [ناو و لئاو] به سا لاجوو؛ ته مه ن دریژ؛ عومر دریژ. (مسن؛ عمر دراز)

ژی رئاوی: مه له کردن له ژیرئاو دا؛ به مه له رو یشتن له ژیرئاو وه؛ (ب) به دزیه وه و زیره- کانه کردنی کار یک. (زیر آبی)

ژی ربان: [ناو] میچ. (سقف)

ژی رپاخستن: [چاوگه، ت] ژیر پی خستن؛ پامال کردن؛ پایه مال کردن. (پایمال کردن)

ژی رخاکی: له ژیر خا کدا شار دراو؛ (ب) که ل- و به لی که و نارا که له ژیر خاک ده رده- هی نری ت. (زیر خاکی)

ژی رده ریایی: [ناو] جو ریک که شتی به (پاپو ر) که ده توانی له نیو ئاودا نقوم بی ت و له ژیر ئاوموه به روا ت. (زیر دریایی)+

ژی رپ یسمه: [ناو] بهر د یان کانتزای ناو چال که پاژ نه ی درگا له سه ری ده سوو پت. (زیر پاشنه در)

ژی ریزین: [ناو] نه رمه زین؛ لبادی ژیر زین که پیش زین کردن له سه ر پشتی چاره وا داده- نری ت. (نمد زین)

ژیرسەر : ئاگاداری له پیلان؛ (ب)
 هوێ (فیت، سووچ، خهتا، تاوان)، ئهوكێشه-
 گشتی له ژیرسەر ئهوابوو: ئهوكێشه گشتی
 فیتی ئهوابوو، به هوێ پیلانی ئهوهوه بوو .
 (آگاهی از دسیسه بازی)

ژیرسیفار : [ناو] تهبلهك؛ ژیرجغاره؛
 ژیرجگهره؛ ژیرسگار؛ چیرجگهره؛ دهفریک بو
 سووتكهسیگار تیکردن. (زیرسیگار)

ژیرمیزی : [بهند] (ب) بهرتیل به کاربه دهستی
 پشتمیز نشین دان به پهنامه کی. (زیرمیزی)
 ژیرهاپ : [ناو] بهردی بنهوهی ئاش و ده-
 ستاپ. (سنگ زیرین آسیاب)

ژیستاندن : [چاوگهت] زی ئهستاندن؛ لی-
 ئهستاندن. (گرفتن از)

ژیسی : [ناو] ناوی تفهنگیکه. (نام اسلحه-
 ایست)

ژیقناو : [ناو] زیان؛ زینگی؛ زینده گی.
 (زندگی)

ژیقانی : پهژیوانی؛ پهشیمانی؛ پوژمانی؛
 پوشمانی. (پشیمانی)

ژیقای : [ناو] زیان. (زندگی)
 ژیقنای : [چاوگهت] زیانن؛ بهخیوکردن.
 (زندگی دادن)

ژیقهقتانن : [چاوگهت] لی قهقه تانن؛
 لی جیاکردنهوه؛ لی قرتانن. (جداشدن و جدا
 کردن از)

ژیکری : [ناو، بهر] برآو؛ لیکراوه. (قطع شده)
 ژیلا : تهگره ژیله؛ تهرزه؛ (تگرگ)
 ژیلهم : [ناو] ژیلهمۆ؛ زیلهمۆ؛ پوولووی ژیر
 خوله میش. (اخگر زیر خاکستر)

ژیمایی : [ناو] لیماوه؛ (ب) له پاش به جیماو؛
 میرات؛ لی به جیماو. (ماترک)
 ژین : [پاشگر] كهسیك كه ده ژهنی؛ راژین؛
 هه ژین. (پیواژه، تكان دهنده)

ژین : [ناو] له كرۆمۆژۆمدا هوکاری
 پاگوێزتنی تایبه تمه ندیگه لی په گهزی و ئه-
 خلاقى و سرو شتییه له دایک و بابه وه بو
 منداڵ. (ژن)

ژین : ناوی پوژنامه یه کی کوردی که له-
 سلیمانی دهرده چوو. (روزنامه ژین) +

ژین دهرمانی : [ناو، ت] چاره سه رکردنی کهم
 و کووپه کانی په گهزی به دهست تیوردانی
 کرۆمۆژۆمه کان. (ژن درمانی)

ژینگه : [ناو] جیگه ی زیان. (جای زیستن)
 ژین و ژار : [ناو] ژيانی ناخۆش. (زندگی تلخ)
 ژینیرال : [ناو] مه قامیکى بالایه له عهسکه-
 ریدا؛ (ژنرال)

ژیوان : [ئاوه لئاو] ژیقان؛ پهژیوان؛ پهشیمان؛
 پاشگهز بوون له کردنی کاریک. (پهشیمان)

ژیوای : [ناو] ژیقای؛ زیان. (زندگی)
 ژیونای : [چاوگهت] ژیقنای؛ زیانن؛ به-
 خیوکردن. (زندگی دادن)

پیتی (ژ) بهشی بیانی

ژامبون : فرد؛ اند؛ فد: [ناو] گوشتی پانی
 لاشه‌ی سه‌رپاو؛ (ب) باسترمه‌ی پان.
 (ژامبون)
 ژانر : فرد؛ اند؛ فد: چەشن و چەمکیکی
 تایبەت له کاری هونەری و ئەدەبی‌دا،
 ئافرانندی کاریکی هونەری یان ئەدەبی که
 ناوه‌پوکیکی تایبەتی هەبێت؛ دەستەواژە‌ی
 سینه‌مایی و هەوالنیری سینه‌ماییه. (ژانر)
 ژوو پنال : فرد؛ اند؛ فد: [ناو] گوڤاریک که له
 بابەت هونەری کردموه‌ی دەستییه‌وه‌ ده-
 دووی، وه‌ک وینه‌ی لیاس و جلدروونی
 باوی پوژ. (ژورنال)
 ژووژ : له‌ کوپری یاریدا به‌تایبەت له‌ قوماردا
 قسه‌په‌وا و حوکم په‌وا (داوه‌ر) ئاسایه. (ژووژ)
 ژیتون : فرد؛ اند؛ فد: کۆته‌ کاغەز یان -
 پلاستیک یان کانزاییکی مۆرکراو یان
 نشان لێدراوه‌ که له‌ شوینگه‌لی گشت گیردا
 له‌ سندوقدار یان که سیکی تایبەت، به‌پاره
 ده‌ک‌دریت و هەر له‌و شوینه‌دا بره‌وی هه‌یه‌ و
 زیاتر له‌ شوینگه‌لی وه‌ک قومارخانه‌ و
 چیش‌خانه‌ و جنده‌خانه‌ و (بیسترو) و ئیت‌ردا
 باوه. (ژتون)
 ژیرسازی: (۱) پیک‌وپیک‌کردنی چینی ژیره-
 وه‌ی جاده‌ و هیللی ئاسن و ته‌پاندنه‌وه‌ی بو-
 کارکردن له‌سه‌ری یان ئیسفالت‌کردن.
 (۲) کاری هه‌ول‌ده‌ست په‌مگ‌کردنی دیوار
 یان تابلوی وینه‌کیشی یان هه‌رشتی که له
 پاشان په‌مگی پێوستی لی‌بدریت؛

پیک‌وپیک‌کردنی هەر پوو‌په‌پیک بو‌ کارکردن
 له‌ سه‌ری. (۱ و ۲ زیرسازی)
 ژیلە : فرد؛ اند؛ فد؛ اسپانیاد: [ناو] له‌رزانه‌ک؛
 گه‌ردیکه‌ که له‌ ناو‌ ئاوی‌ گه‌رم ده‌ک‌ریت
 دووای ساردبوونه‌وه‌ وه‌ک ئاوی سه‌روپی
 سارده‌ و مېووی مه‌ییوی لی‌دی و ده‌لمه‌یه‌ و
 شل و شه‌ویقه‌، ئە‌گه‌ر له‌ جیاتی ئاو بک‌ریت
 نیو ئاوی میوه‌ ده‌بێته‌ ژیلە‌ی خواردمه‌نی و
 به‌ناوی میوه‌که‌یه‌وه‌ ناوده‌بریت. (ژله)
 ژین : [ناو] له‌ ک‌رومۆژم‌دا هو‌کاری
 پاگو‌یزتنی تایبەتمه‌ندیکه‌لی په‌گه‌زی و ئە-
 خلاق‌ی و سروشتیه‌ له‌دایک و باب‌ه‌وه‌ بو‌
 مندال. (ژن)
 ژین : ناوی پوژنامه‌ییکی کوردی که له‌
 سلیمانی ده‌رچوو‌ه. (روژنامه‌ژین)+
 ژین‌پاتوژ : [ناو] دینام؛ مۆتۆری کارمبا؛ که‌ره-
 سته‌یی که هیزی جوولینه‌ر ده‌کاته‌ هیزی
 کارمبا. (ژنراتور)
 ژینیتیک : [ناو] زانستی که له‌سه‌ر دیارده‌
 کانی ئیرسی (میراتبه‌ری) و په‌گه‌زی ده‌-
 کو‌لێته‌وه‌ه. (ژنتیک)
 ژینیتیکی : [ئاوه‌ل‌ناو] ئیرسی؛ میراتی؛ ئە-
 وشته‌ سروشتیانه‌ که له‌ دایک و باب‌ه‌وه‌ به‌
 مندال گه‌ب‌شتوو‌ه؛ (ب) زگماکی؛ وه‌رنه‌-
 گیراوی زاتی. (ژنتیکی)

ساب: [ناو] سابات؛ که پر؛ چه تر. (سایه بان)

سابات: < ساب.

سابروون: : [ناو] سابریڼ؛ نیږی؛ ته گه. (شاک؛ تکه)

سابری: < سابروون.

سابوټه: [ناو] پیره ژناکه فن؛ پیړنځی قاپی. (زن بسیاریر)

سابود: : [ناو] جوڅینه؛ خه رمانه ی مانگ. (هاله)

سابیر: ناوه بو پیاوان

سابی سالار: : [ناوت] کاروان سالار؛ پښه ری کاروان. (کاردان سالار)

ساب ساپانی: : [ناوت] نانوماست؛ زاپ- فرېدانی لاتیل بو سه رټاو که چند جار هه- لده به زیتوه. (نوعی باز)

سایت: : [ناو] سایتته؛ کاریته؛ بالار. (شاه تیر) ساتار: : [ناو] ساخوړ؛ پروته نی ناو لپړه وار و جهنگه ل. (زمین بی درخت در میان جنگل)

ساتای: سایه ی؛ له ساتای توډا؛ له ژیر سایه ی توډا. (سایه کرم)

ساتن: [چاوه] کوتان؛ لیدان. (کتک زدن)

ساتوسه وودا: : [ناوت] سه وودا و موعامه له؛ کرپن و فروشتن. (معامله)

ساتوور: [ناو] ساتوړ؛ کاردیکی زوړ بان بو شه- قه کردنی لاشه له قه ساییدا. (ساتور)

ساتیر: [ناو] گالته و شوخی؛ تمنز؛ جه فنگ.

(تنز)

ساجی عه لی: وشه ییک بو نه داری و

موفلیس بوون؛ که وتو ته سه رساجی عه لی: وانا هیچی به ده ست نه ماوه. (ساج علی)

ساجان: پشوودان؛ حه سانه وه. (خستگی- در کردن)+

ساجلخ: [ناو] ساج به توور کی وانا نه گریجه و زولف، (لخ) یش هه رتوور کییه وانا شتی نه-

گریجه به ند؛ زیوه ری زولف. (زیور زلف)

ساجمه: [ناو] به ردی سه نگ فه رش؛ بانوان. (سنگ سنگ فرش)+

ساجمه پړی: [چاوه] به رد پړی؛ سه نگ- فه رش کردن؛ بانواندن. (سنگ فرش کردن)

ساجینه: [ناوبک] ساریژ که؛ دهر مانکه؛ خوه شه و که ر. (مداوا کننده)

ساحیب: ناوی گوندیکه له پوژ هه لاتی سه قز. (صاحب)+

ساحیپی: [ناو] ساحیوی؛ جوړیک تری. (نوعی انگور)

ساحیو: ساحیب؛ گوندیکه له پوژ هه لاتی شاری سه قز (قریه ای نزدیک سقز)

ساحیو مال: : [ناوت] خاوه ن مال؛ (ب) خانه خوی. (صاحب خانه؛ میزبان)

ساخ: [ناوه لئاو] (ب) ده ست لینه دراو؛ شه قل- نه شکاو. (دست نخورده)+

ساخی پاریز نای: ساخی پاراستن؛ ته ندروستی

پاگرتن. (رعایت تندرستی کردن)

ساد: [ناو] پارچه؛ تیکه؛ کوت؛ لهت. (تکه)

سادر: [ناو] تهورداس. (تبر داس مانند؛ نوعی- تبرزین)

سادول: [ناو] دولیانی له چیمهنتو که سهری
ئاواله بیئت. (ناو آسیاب)

سادیل: [ناو] چووزنه مام؛ چووزنه خه لف.
(ترکه جوان درخت)

ساراگردنه وه: [چاوه، ت] جیگای نارپک و پر
کوسپ و که ندال پیک کردن. (صاف کردن-
زمین)

سارال: ناوی کیویکه له هورامان. (کوه ساران)
سارامی: پهز له کاتی تیریدا؛ پهزی تیربوو.
(گوسفند سیر شده)

سارده سیر: [ئاو، لئاو + ناو] کوستان؛ ناوچه یی
که ههوا ی سارد بیئت. (سرد سیر)

سارده کیل: [ناو، ت] تووو ه شانندی درهنگ
وهخت له پاییزدا. (تخم پاشی آخرباییز)

ساردی کردن: نه خووشی به هووی خواردنی
خوراکی (سروشت سرد وه). زور خوراک به
سروشت سارد ده ناسرین و به خواردنیان
مروفت ساردی ده کات و نه خووش ده که ویت.
(سردی کردن)

ساردین: فرد فدا اند. [ناو] جوریک ماسی
وردیله: (ب) کونسیرو (قوتووی پر له ماسیی
ساردین که ناماده کراوه بو خواردن).
(ساردین)

ساروبیره: ناوی قاره مانیکی بانه ییه له شه پری
چالندوړاندا به شدار بووه و به دهستی سوپای-
تورک کوژراوه. (ساروبیره)

ساروج: [ناو] تیکه لآویکه له قسل و خوله-
میش بو سوواخدانی هه روز به کارده هیئرا
پیش ته وهی چیمهنتو پاویر بیئت. (ساروج)
ساروخ: ناوی چومیکه له کوردستانی پروژه-
لآت. (نامرودخانه ایست)+

ساروخ: مووشه که چه کی شه. (موشک)
ساروقامیش: گوندیکه نزیکه بوکان زیدی
دوو زانا و بلیمه تی کورد، برایم خانی سه لاه و
هه سهن خان سه لاه سوړان. (ساری قاموش)
ساره بان: [ناو،] ساره وان؛ وشتره وان؛ شوانی
حیشتان. (شتر بان)

ساری: [ناو] ته زیاتی؛ سفکی؛ ساردی.
(سردی)

ساری: [ناو] جور ی قوماشی ته نه که ژنانی
هیئد له خویانی ده پیچن. (ساری)

ساری: [ناو] ساردی؛ سهردی؛ (ب) بی-
خولکی؛ لالووتی. (سردی)

ساریج: < سارووج.

ساریژه کردن: [چاوه، ت] دلنه وایی کردن؛
ناشت کردنه وه. (آشتی کردن)+

ساز: [ناو] ناوی هه موو نامیره کانی موسیقاییه
به لام به تاییهت بو تار به کارده بری. (ساز)+

سازاخ: [ناو] توفی سارد؛ با و بوړان پیکه وه.
(بوران)

سازبهندی: [ناو، ت] کاری سازبهند؛ هه-
لبژاردن و دابه شکردنی سازه کان له
نور کیستردا. (تنظیم کننده ارکستر)

سازگ: [ناو] ته پره ساز؛ ترشیاتیک که شه له-
میشی تیداییت. (ترشی باشلغم)

سازگاری: [ناو] (۱) هه لکردن و پیک-

هاتن له گهل^۱ خه لک؛ (۲) پیکه وتن؛ نهو ده-
 رمانهه پیناکه ویت سازگارنیه؛ (۳) پیک-
 هاتن؛ نهوونی کیشه و دزایه تی؛ پهوتی
 سازشت؛ سازیری؛ سازیان. (سازگاری)
 سازوباز: [ئاوه لئاو] حازر و ئاماده. حاضر
 و آماده)
 سازیان: [چاوگه، ت] سازشت کردن. (سازش-
 کردن)
 ساس: غه ریب سنجان؛ جووجه؛ تهخته پیتی؛
 واتا (ئه سپیی تهخته) له تور کیهوه وه رگیراوه؛
 جووله وه ریکی پانکیله ی چکوله تر له گهنه یه
 و له رویشتندا گورجه، پهنگی قاوه یی سووره و
 شهوړاوه له پوشتنایی بیزاره و خوینمزیک
 زوړ به خوورووه، پانکه یشی پیده لئین، و
 خوینه که ی بوگهنه. (ساس)
 ساسی: [ناو] گه دایی؛ سووالکهری؛ دهرویشی.
 (گدایی)
 سافو: [ناو] کلپله به فر؛ په نوو. (پهمن)
 ساقه: [ناو] (۱) سیاقه؛ سه دهقه؛ به ساقه ویم؛
 به سه دهقه تجم؛ (ب) به لا گه ردان. (۱ و ۲ صدقه)
 ساقه: [ناو] ساغه؛ نه شکاوه؛ ساخه. (سالم
 است)
 ساقه ت: [ناو] لاسکی پووه ک؛ لاسق؛ لاسک.
 (ساقه)
 ساقی: [ناو] (۱) ساغی؛ ساخی؛ (سالمی)؛
 (۲) مه ی گپ. (ساقی)
 ساقی: وشه ییکی بیانیه به لام زوړ به ی
 شاعیرانی کورد؛ باسیان کردوه به واتای مه-
 یگپه. (ساقی)
 ساک: [ناو] جانته؛ کیفی لیباس و شتوومه ک-

تینان؛ جانتا. (ساک)+
 ساکار: [ئاوه لئاو] ساده؛ بی نه قش و نگار؛ یه-
 کپه منگ؛ بی پیا. (ساده)
 ساکان: [چاوگه] چه په سان؛ تاسان؛ کاس-
 بوون. (گیج شدن)
 ساکسیفون: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] شامپریکی-
 موسیقایه به فوو لیده دری. (ساکسیفون)
 ساکه دهشت: [ناو، ت] دهشتی پان و ساف و
 به رین. (صحرای برهوت)
 ساکه گوپ: ک ساکه دهشت.
 ساگات: [ناو] ساکات؛ سیهر. (سایه)
 ساگه وان: [ناو] به رازی می؛ مالوس. (خوک-
 ماده)
 سالاد: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] زه لاته؛ سه لاته؛
 سالت. (سالاد)
 سالار: (۱) له قه می سالاری ناسر (مسته فابه گی
 موکری په چه له کی به ره بابی ناهیده کانی ئیلی
 فه یز و له آبه گی. (۲) له قه می ته حمه دخانی فاروقی
 بر ازای سالاری ناسر، که سالی ۱۳۲۵ هه، له-
 گهل^۱ دووبرا و ۵ ئاموزای شهید کران. (۳) له-
 قه می سالاری ئالبلاغ نیگار کیشی کی به-
 ناوبانگ. (سالار)+
 سالانه: [ئاوه لئاو] به ند؛ هه موو سالیکی؛ له-
 سال^۲؛ ساله هات. (سالانه)
 سالپ: [ئاوه لئاو] سالیانه؛ کریگرته ی به بر بو
 سالیکی. (یکساله)+
 سال بویر: [به ند] سالی نه سالی. (سال درمیان)
 صالح: ناوه بوپیاوان؛ ساله. (صالح)
 سالدات: [ناو] پله ییکی عه سکه ری بوو له
 پرووسیا. (سالدات)

سالنامه: [ناو] به سهرهاتی سالانه؛ گوڤاری که
 سالی جاری دمرده چی. (سالنامه)+
 سالووس: [ئاوه لئاو] (ف. گيو) رپاکار؛
 چاپلووس؛ درو تاش. (سالوس)
 سال وه گهر: [ناو] ساله هات. (سالگرد)
 ساله وسال: [بهند] سالی جاریک؛ نه مسال بوته-
 وسال. (سال به سال)
 سالی نامی: سالی داهاتوو؛ سالییک که دیت.
 (سال آینده)
 سالی به دوانزه مانگ: (ب) له ته و او ی سال دا؛
 همه میسه و داییم. (مدام)
 سالی خویندن: ماوه ییک که قوتاییان وانه ییک
 ته و او ده کهن به رانبهر به ۹ مانگه و سی-
 مانگیش پشووی هاوینییه. له ئیراندا له نه وه-
 لی ره زبهره وه دستپیکدات هه تا ئاخری -
 پووشپهر. (سال تحصیلی)
 سالی داهاتوو: سالیکی تر؛ نه و ساله که دیت.
 (سال آینده)
 سالی پابووردوو: پار؛ پاره که. (پار سال)
 سالی زایینی: به قهرا سالی هه تاویه به لام سهه-
 ره تای ده که ویتته ۱۱ ی به فرانبار. (سال-
 میلادی)
 سالی مالی: ۱۲ مانگه به لام سهه تاکه ی به
 پی بارودوخ دیاریده کری و سی مانگیش ماوه
 داده نریت بو سهه رپاست کردنی لیست و
 (بیلانی) خهرج. (سالی مالی)
 سالی مه لا خلیل: سالی ۱۳۰۷، پاپه رینی مهلا
 خلیل که بووه ته سالی میژویی له ناوچه ی
 موکوربان. (سال ملاخلیل)
 سالی میژویی: رووداو ییک که له سالی کدا قه-

وماوه و به ناوی نه و رووداوه ناوی لی ده بن.
 (سال تاریخی)
 سالیون: [ناو] گیای کاشمه مه؛ که ره وزی
 کیوی؛ بو ئیشی جومگه باشه. (کرفس کوهی)
 + سام: (۱) باییری پوخته م (پدر بزرگ رستم)
 (۲) باییکی زورگه رمه له گهر مینه وه دیت.
 (بادیست بسیار گرم)
 سامال: ساف؛ بی گری؛ لووس؛ سایه قه؛
 عاسمانی ساف؛ ئاسمانی بی هه ور. (صاف)
 سامالسا: ویران کردن و جیگه ی ویرانه که
 ساف کردن. (با خاک یکسان کردن)
 سامالسا: همه وو؛ گشت؛ سامالساتالان کردن؛
 هیچ بو نه هیشتنه وه. (بکلی)
 سامان: [ناو] خو یانی کووه کراوی گهنم و جو.
 (خرمن جمع شده گندم و جو)+
 سامان: ناوه بو ییوان. (سامان)+
 سامر هند: ناوه بو ییوان. (نام مردانه)
 سامر پز: < قالاو گیر.
 سام لی نیشتن: [چاوگه، ت] خوف لی په-
 یدابوون؛ هه ست کردن به ترس. (احساس-
 ترس کردن)
 ساموتکه: [ناو] ساموته؛ سامورته؛ بهندی
 پاشته رک. (فتراک)+
 ساتیمتر: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] ساتین؛ یه که له
 سه دی میتریک. (ساتیمتر)
 ساتین: ساتیم؛ یه که له سه دا؛ سامتین.
 (ساتیم)
 سانده: [ناو] گویسووانه. (لبه بام)
 سانگو: [ناو] کویلیکی نیری دوو ساله. (گوساله-
 نردوساله)

سانهوه: [چاوهگه، ت] پشودان؛ بیهن وه دان؛
 هه سانهوه؛ وچان گرتن. (خستگی در کردن)
 سانلیکه: [ئاوه لئاو] ئاسانوکه؛ ئاسان؛ سانا.
 (آسان)
 سانیلوک: [ئاوه لئاو] سانیلوک؛ سانيله؛
 سانلیکه؛ ئاسان؛ ئاسانوکه؛ سانا. (آسان)
 ساواخی: [ناو] ساوایی؛ مندالی؛ کورپهیی.
 (نوزادی؛ بجگی)
 ساواژ: ساواژ؛ سهوازه؛ ترس موهینهوه. (بی-
 ترس)
 ساوه له وان: [ناوت] بهرغه له وان؛ کارهوان.
 (شبان بیره)
 ساهیک: [ناو] کیویه؛ ته پاله. (تاپاله)
 سائراو: [ناو بهر] ساوراو؛ سوواو؛ ساویاگ.
 (سابیده شده)
 سایی: [ناو] ساییه؛ ساییه؛ جوریکه هه لئاوی-
 کهم یان بی شیرینی. (کاجی؛ حلوا ی بی-
 شیرینی)
 سایه وشک: [ئاوه لئاو] سایه هیشک؛ (ب)
 چکووس؛ رژد. (خسیس)
 ساین: [چاوهگه، ساوین؛ سوون. (سائین)
 سیانده: [ناو] سوانه؛ گوئی بان؛ قهراخ بان؛
 پاساره؛ گوئسوانه. (کناره بام)
 سبجان: ناوی گولیکی مه زنه له ناوچه ی وان
 له تور کیا. (نام دریاچه ایست)
 سهوور: [] گسک لیدهری کولان و شهقام؛
 زبل پیز؛ له (سهوورگه) ی تور کییه وه هاتووه ته
 نیو فارسی و کوردی، به واتای گسک.
 (سپور)
 سهوون: [ناو] سهون؛ بنه گیاییکه وشکی ده

که نه وه له ئاودا که فده کات وه ک سابوون
 جلکی پی ده شون. (اشنان)
 سیایی: چهرمگی. (ب) ماست و شیر و دو.
 (کنایی لبنیات)
 سپیته لوک: داری به پاوه وشک بوو. (درخت
 در جاشک شده)
 سپی چه روک: [ئاوه لئاو] سپیچه لوک؛ رهنگی
 دهموچاو یک که مه یله و زهر دبیت. (زرد رنگ)
 سپیکاچاقی: [ناو] سپینه ی چاو. (سفیده چشم)
 سپی کردنه وه: [چاوهگه، ت] (۱) پاک کردن و
 پیست لیکردنه وه ی میوه؛ (۲) که ول کردن و
 پیستی لاشه ی حیوان یان سهروپی گرتنه-
 وه؛ (۱ و ۲ پوست گرفتن)؛ (۳) ده فری مس به
 قالیایی سپی کردنه وه؛ (سفید کردن ظرف-
 مسی)
 ستارخانی: [ناو] جوریک فیشه کدان و قه-
 تاره ی فیشه ک بووه. (نوعی فانوسقه)+
 ستماندن: (۱) غه در و ستم کردن.؛ (ظلم-
 کردن)؛ (۲) تیکدان؛ روخواندن و هه لوه-
 شانندن. (شکافتن؛ خراب کردن)
 سته مدیتی: [ناو بهر] (ب) زولم لیکراو.
 (ستم دیده)
 ستیقلوک: [ناو] جرجه کویره؛ مشکه کویره.
 (موش کور)
 ستیکان: [ناو] وشه ییکی رووسیه؛ نیستیکان.
 (استکان)
 ستیل: [ناو] ته ستیل؛ ته ستیر. (استخر)
 سقاله: [ناو] سواله؛ دهسته ییک ده غلی
 دروینه کراو. (یکدسته گندم یا جو دروشده)
 سقوک: [ناو] سقاق؛ داری سقاق و بهر که ی.

(سماق)

سجاف-تهنگ : [ئاوه‌لناو] ده‌ست‌کورت؛ ده‌ست
تهنگ؛ فەقير؛ نه‌دار؛ بى‌ئه‌نوا. (بينوا)

سج : [ناو] مچ؛ جوړيک مچى پان و چووکه.
(نوعى کنه کوچک)

سخان : [ناو] ئيسقان؛ ئيسک. (استخوان)
سخولمه: سيخورمه؛ به‌مست تىکوتان.
(سقلقه)

سراندنه‌وه : [چاوگه‌ت] سرپن؛ پاک‌کردنه‌وه؛
ده‌ست يان په‌ړو پيداھيان. (پاک‌کردن)

سرب : [ناو] سORB؛ قورقوشم؛ کانزاييکى
نهرم و قورس و سپيه. (سرب)

سرکردن: [چاوگه‌ت] بى‌هه‌ست‌کردن به‌ده-
رمانى سرکه‌ر زياتر له نه‌خوشخانه و ددان-
پزىشکى، بو(کارډوژه) نه‌شته رکارى. (بى-
حس‌کردن)

سرکه‌يى : [ئاوه‌لناو] ۲ هه‌ر شت دروستکراو
له سرک؛ ده‌ستمالى سرکه‌يى؛ ده‌ستمالى-
سرک؛ هه‌ورى. (لباس‌از نوعى پارچه بنام
سرک)

سرپوک : [ئاوه‌لناو] سه‌رما بر دوو؛ (ب) که سى-
که به‌سه‌رما قه‌لسه. (سرمايى)

سره‌دږه : [ئاوه‌لناو] گيژ و حول؛ بى‌ئاوه‌ز. (بى-
شعور)

سره‌موک : [ئاوه‌لناو] بى‌ئاوه‌پوک؛ پووچهل؛
بى‌ئاوکه. (بى‌مغز)

سرياس: هه‌وارگه‌يه که له نزىکى پاوه له هه-
ورامان. (اسم منطقه‌اى دراوړامان)

سريشم : [ناو] هيلم. جوړيک چه‌سپى داره له
خوين و ماسى دروست ده‌کړى. (سريشم)

سزگاو : [ناو] ټاويک که له کاتى په‌نير
دروست‌کردندا ده‌مينټه‌وه؛ دوى گهرم و
کولانوو. (آب‌پنير)

سزيان: [چاوگه‌ت] سوچاى؛ سووتان؛ کولان؛
جوش‌هاتنى تراو. (سوختن؛ جوشيدن)

سژين : هاوکات ژان‌کردن و خورانى برين.
(خارش‌ضمن درد زخم)

سفح: [ناو+ به‌ند] سبح؛ سبه‌ينى؛ به‌يان؛ به-
يانى. (صبح؛ فردا)

سفحا: [ناو+ به‌ند] سبحا؛ سبه‌ينى؛ شه‌وه‌کى؛
سه‌يزوو؛ سوژى؛ به‌ياني. (فردا)

سفرنه : [ناو] ليوارى سهربان يان ديوار که
له پيشه‌وه‌تره بو ئه‌وه باران ديوار نه شواته‌وه.
(برآمدگى لب‌بام)

سفوره: [ئاوه‌لناو] ژنى ته‌رپوشى زور خودانه-
پوشه‌ر؛ زياتر له ئوروپا که (ديکولته) ده‌پوشن
و شان و مليان پرووته. (زن شىک‌پوش که گر-
دن وشانه‌اش په‌يداست؛ ديکولته‌پوش)

سکه‌ړو: [ئاوه‌لناو] زکه‌ړو؛ نه‌وسن؛ چلييس؛
دايمه له بىرى خواردن‌دا. (شکم‌پرست)

سگووم : [ئاوه‌لناو] نه‌گونجاو؛ به‌دنه‌خلاق.
(بد اخلاق)

سلت‌وسوبا: [ناو،ت] سه‌لت و په‌بن؛ ته‌نيا و
بىمال. (مجردبى مال و منال)

سلورت: (ف. مشه) بيکار. (بيکار)

سلوره: [ناو] کاشيه‌ن؛ کاشيه‌ند. (ماهيچه-
بستن مقعد)

سلوک : [ئاوه‌لناو] سلوک؛ سرک؛ سلکه‌ر؛
په‌مووک؛ پموک. (رم‌کننده)

سله‌زه‌وه : [ناو] قنچکه‌سلاو؛ باپشکيو؛

چينچکه سلاو؛ سيتکه سلاو. (گل مژده)
 سله منای: [چاوگه، ت] سله ماندن؛ داجله
 کاندنی حه یوان گهل. (شکه کردن)
 سله وه چه: [ناو] نه خوشینیکی ئاژاله که
 ناتوانی خوراک قووت بدا. (مرض حیوانات)
 سلیک: [ناو] چقل؛ درک؛ دروو. (خار)
 سلیمانکه ندی: گوندیکه سهر به شاری سه قز
 به شی فه یزولابه گی که بو هه وه لین جار
 پوشنبیری به ناوبانگ ئیفتیخار (عبدو لآخانی -
 ناهید) له سالی (۱۲۹۸ هه) دا تاری شیرازی هینا
 کوردستان و لهو گونده داینا، زیدی ئوستادی
 نیگار کیشی و موسیقا (فه یزو لآا خانی ناهید)
 (سلیمانکندی)
 سلین: ناوی گوندیکه له هه ورامان. (سلین)
 سمایلوک: [ناو] پیر خه نیله؛ بروشین. (آش -
 بلغور)
 سمپووتی: [ناو] سمکول؛ سم کوتان و به سم
 عهرز رووشاندن. (سم بر زمین ساییدن)
 سمتهر: [ناوبک] (له چاوگه ی سمین) کون -
 کهر؛ هه لکول. (سوراخ کننده)
 سمت: [ناو] سمینت؛ چیمه نتو. (سیمان)
 سمه: پاشگر به واتای کونکهر: (کهنده سمه.
 داره سمه). (پسوند)
 سمه کری: [ناوت] سمه کوتی؛ سمکول. (سم -
 بر زمین کشین و کوبیدن)
 سمیل قیت: [ناوت] سمیل قنج؛ (ب) مروقی
 قیت و قووز و شایی به خو. (سبیل روبه بالا و
 از خود راضی)
 سناریو نووس: [ناوت] فیلمنامه نووس. (ستار
 یونویس)

سنتور: ناوی داعباییکی ئه فسانه ییه که گويا
 نیوهی لای ژوو رووی له شی ئینسان بووه و
 نیوهی تری ئه سب بووه. (نام جانوری افسانه -
 ای؛ سنتور)
 سنجاو: سهنجاب؛ سموره. (سنجاب)
 سنچیه: [ناو] رهوشت؛ خو؛ ئه خلاق. (اخلاق)
 سندم: [ناو] گری؛ به ست؛ قوفله گری؛ گری -
 پووچکه. (گره؛ بست)
 سندوقدار: [ناوت] سندوقدار؛ ده خلدار؛ بهر -
 پرسی پاره ی پیک خراویک؛ که سیک که له
 فروشگاییک پاره ی شتی فروشاو له کرپاران
 ده ستییت. (سندوقدار)
 سندووقی پووستی: [ناوت] سندووقیکه له
 جیاتی ئادریس (ناونیشان) ژماره ییکی تایبه -
 تی هه یه بو نامه ی پووستی که دیت.
 (سندوق پستی)
 سنگو: [ناو] رمب؛ نیزه. (نیزه)
 سنگ و بهروک: [ناوت] بهریه خه؛ بهر
 سینگ؛ سینگ و مه مک. (جلوسینه)
 سنگه بهر: [ناوت] بهردی خو پرس؛ بهردی -
 خو پرست؛ بهردی چه قواو له عهرزدا. (سنگ -
 تانیمه درزمین فرورفته محکم)
 سنوور په راندن: [چاوگه، ت] له ئه اندازه
 ده رچوون؛ (ب) کاری بیشه رمی و ئاتاسایی
 کردن. (از حد گذشتن)
 سنوورداز: [ناو] (۱) بهر پرسی سهر حه د و
 سنوور. (مرزدار). (۲) ههر شت که کهوشه نی
 دیاری کراییت. (دارای مرز)
 سنوورداشی: [ئاوه لئاو + ناو] هه فسی؛
 هاوسی؛ جینار؛ جیران؛ هه مسا. هاوسا؛

دراوسى؛ نهم وشه په گيكي توركي پيوه-
 دياره. (همسايه)
 سنووق ناواز : [ناوت،] گرامافون؛ گه په ما-
 فوون. (گرامافون)
 سو؛ پاشگريکه له زاراوه ي قهديمى سه قزى
 و ههندي زاراوه ي تر دا جى گاي (تو) و (تهوه) ي
 ده گرت هوه وه ک: خوار دگيه سو، بردگيه سو، وانا
 خوار دگيه سه سو، بردگيه سه سو. (خواددوويه تو،
 (خواردوويه تهوه) دو زراوه سو (دو زراوه تهوه) که
 نيشانه ي بکهر و بهر کاره. (پسوند)
 سو بهر ي : [ناو] مه له واني؛ مه له کردن.
 (شناگرى)
 سو حوف : کتيبي ئيراهيمي خه ليل. (کتاب-
 ابراهيم خليل الله)
 سو خان [ناو]: (١) ئيسقان؛ ئيسک. (استخوان)
 (٢) زووخال. په زى. (زغال)
 سوخل: [ناو] سوخال؛ زووخال؛ په زى؛ په ژوو؛
 کو مړ. (ذغال)
 سوخورمه: [ناو] سيخورمه. (سقلمه)
 سو دا: [ناو] سهودا؛ تراويکى گازدارى بېر-
 نگه تیکه لى خوار دنه وه ده کریت. (سودا)
 سو دهره : [تاوه لئاو] سه يروسه مه ره. (عجيب-
 وغريب)
 سو رافک : [ناو] سووره قانگ. (نوعى مرغ-
 دريایى)
 سو راو سپاو : [ناوت،] سووراو و سپاو؛
 دووماکى ئاراپيشتى ده موچاو. (سرخاب-
 سفیدآب)
 سو راهى : [ناو] سوورى؛ سوريتى. (سرخى)
 سوربون: ناوى زانستگای به نوابانگى فهره-

نسيه. (دانشگاه سورين)
 سو رزه : [ناو] سووريزه؛ سووريجه؛ سوورکه؛
 سو رکه؛ سووهرک. (سرخجه)
 سو ريشک : [ناو] قورقور اچکه؛ سوورينچک؛
 سووهرينچک؛ سوورينچکه؛ سوورانچک.
 (سرخ نای)
 سوک : [تاوه لئاو] هه رزه؛ بى قابليه ت؛ بى-
 قابيله ت؛ سووک؛ سووکوچرووک. (هرزه)+
 سول : فردغد؛ [ناو] پينجه مين نوتى موسيقا.
 (سل)
 سولا هه سپى : [ناوت،] نال؛ نالى نه سب.
 (نعل اسب)
 سولسو : [ناو] دوو پيشكى ساوا؛ بيجوه-
 دوو پيشک. (بچه کترم)
 سولو : فردايتا فغاند. [ناو] کوژى موسيقايه.
 تاکه ژهنى؛ ميلودىک به تنيا که ره سته يکى
 موسيقاژندنن يان ئاوازيک که گورانيزيک
 به تنيا له ئوپر ادا ده يليت. (سولوسلو)
 سوله دار : [ناوت،] شويته دار؛ دارى گهز.
 (درخت گز)
 سولى : [ناو] سوپرى. (شورى)
 سونوله تيف : [ناو] گوله خمو؛ گيايیکه بو که م-
 خه وى و له ش داگيران باشه و دژى ژارى
 خوينه. (علف گربه. سنبل الطيب)
 سوند : فدفر داند. [ناو] ئامرازى هه راو کردنه-
 وهى ده راويکى له ش به تاييه ت بو چاره ي
 ميز گيران. (سوند)
 سونده: [ناو] سوند؛ لوله ي پلاستيکى؛ بوژى-
 پلاستيکى باريک. (لوله پلاستيکى)
 سوندهر : [ناو] سوواندهر؛ چه وندهر؛ چوندهر.

(چندر)

سونقور: شاریکی نزدیک کرماشانه. (سنقر)

سووا: [ناو] له سنه به وهستاده لاین؛

(سوواکار: وهستاکار)؛ وهستا. (استاد)

سووارو: ناوی بهیتیکه له موسیقای کوردیدا.

(آهنگی در موسیقی کردی)

سووارو: ناوی بهیتیکه له موسیقای کوردیدا.

(آهنگی در موسیقی کردی)

سوواعبت: له (سووجهت) ی ثاره وییه وه

هاتوه و کوردینراوه به واتای شوخی و جهفه-

نگ و گالته یه. (شوخی)

سووی سألحان: [ناوت] سبجی زوو؛ بهر به-

یان. (صبح صادق)

سووپرانو: [ناو] دهسته واژه ی موسیقاییه؛ ده-

نگی بهرز و زیل له کوپی ئاوازا. (سوپرانو)

سووت: (۱) پاشکر به واتای سووتاو. تاوه-

سووت. (پسونده). (۲) ریا. (۳) قازانج،

سوود، موفا. (سود)

سووتاو: نازناوی شاعیری به توانای مه هابا-

دی په سوولی که ریمی. (تخلص رسول کریمی

شاعر مهابادی)

سووتفه: [ئاوه لئاو] هه لکه هوت. (تصادفی)

سووتکه: [ناو] (۱) سوونکه؛ بنیسک؛

سوولکه؛ (سووتکه سابوون: سوولکه سابوون)؛

(۲) بنه جگه ری کیشر او. (ته سیگار). (تهماند-

صابون و کشک ساییده شده)

سووچهک: [ناو] سوووتوو؛ سووتک.

(خاکستر سیگار و کاغذ)

سوور: [ناو] له کایه ی پاسووردا؛ به بی سهر-

باز پهری خال له عهرزدا نه هیشتنه وه. (سور)

سووراوی لیو: ماتیک. (ماتیک)

سووربوژ: [ئاوه لئاو] پهنگی بوژ که به

سووراییدا بنوینی. (رنگ کبود تیره مایل به قرمز

سوورپیستال: سوورپیست؛ په گه زیك له

چووار په گهزی مروقی سه رگو ی زهوی له-

پوانگه ی پهنگی پیسته وه. (سرخ پوست)

سوورسوور: [ئاوه لئاو] (ب) ئاشکرا؛

سوورسوور ده زانم کاری نه وه؛ به ئاشکرا ده-

زانم کاری نه وه. (آشکارا)

سوورپمان: [چاوگه، ت] حه یران بوون؛ حه په-

سان؛ واقعی و پمان. (حیران شدن)

سوورمه: سوورم؛ (سوورمه) نیوه بو ژنان. (نام-

زنانه است) +

سوورمه پریژ: چاو پرشتن به سوورمه. (سر مه-

کشیدن چشم)

سوورنجی: [ناو] سووریزه؛ سووریزجه.

(سرخچه)

سووروسه پان: ژنی جوان و جه حیل. (کنایه،

زن جوان و زیبا)

سوورهبا: [ناو] بای سوور؛ نه خوشبینی کی

گیر و داره. (نوعی مرض و اگیردار)

سوورهباز: [ناوت] بیازی سه لک سوور که

له هه ماردا درهنگتر خراپ ده بییت. (باز قرمز)

سوورهتقی: [ناوت] سوورهتوو؛ شاتوو؛

گاتوو. (شاهتوت)

سووره پوی: [ناوت] جوړیک پړوییه که

سهریشت و لاکه له که ی مه یله و (سوورزه-

رده). (رو به قرمز)

سووری کال: سووری ئاچخ. (سرخ کمرنگ)

سووری هاوین: [ناوت] (ب) هه په تی گه-

رمای هاوین. (در گرمای تابستان؛ چله تابستان)
سووزیای: [چاوه + پابوردووی سووزیان]
سووتان؛ سووتای؛ سووزیان. (سوختن؛ سوختی)

سووک: [بهند] هیواش؛ سووک قسه بکه
بابت خه وتووه؛ هیواش و نزم قسه بکه.
(یواش) +

سوولک: ناوی گوندیکه له روز ناوای شاری
ورمی که تافگه ییکی به رزی لییه. (اسم دهی - است)

سوولی کباب: [ناوت] بوئی ههیه له
تور کیه وه هاتیبت سوولی واتا؛ ناودار؛ که -
بابی ناودار واتا زور ناوه که ی نه چنرایبت
یان زور نه برزایبت. (کباب آبدار)

سوونبول: [ناو] سونبول؛ سوومبول؛ جوریک
گولی بون خوشه. (سنبل)

سوونگهر: [ناو] وشه ییکی یونانییه ناره
وکاری بووه و هاتووه ته نیو فارس و
کوردیش؛ ماکیکی دروستکراوی نهرمی کفه -
له وه ک ناوی قالوره ی گوله به پرژه؛ که بو
دوشه ک و زیر سهندلی سه یاره به کارده بری.
(اسفنج)

سوهیل: [ناو] ثالف پیچ؛ گیاییکه له لاولاو
ده کا و پالوته ی کولیندرای گه لاکه ی بو
چاره ی فیداری به که لکه. (سس. اقیمون)
سوی؛ غهش؛ له سه رخوچوون؛ غهش کردن.
(غش کردن) +

سوین: [ناو] گوگرد؛ له زهمانی موغه کانی زه -
رده شت دا که سیک کاریکی خرابی بگردایبت
سویناویان پیده خوارد (ده خوارد یان ده -

دا) سوین ناو: واتا ناوی گوگرد، نه گهر
گوناجبار بووایه دهمرد و نه گهر بی گوناج
بووایه هیچی لی نه ده هات...؟، سوین خواردن و
سویند خواردن پاش هاتنی نیسلام بووه به قه -
سه م خواردن، به لام قه سه م خواردمه نی نییه
و له سر ره وتی ناوی گوگرد خواردنوه، قه -
سه میش بووه به خواردن. (قسم؛ سوگند)

سه با: ناوی مه قامیکه له موسیقای کوردیدا.
(نام دستگاهی در موسیقی کردی)

سه بای زوو: [ناوت] سه بینی زوو؛ هه وه لی
سه بینی. (صبح زود)

سه بری ته ییوب: (ب) تاقه ت و پشوو دریزی
زور. (صبرایوب)

سه به تچی: [ناوت] سه وه ته چیکهر؛ سه وه
ته چن؛ سه وه ته فروش. (سبد فروش؛ سبد ساز)
سه به قور: سه به قور؛ که سیک که بو
مردووی خوشه ویستی سه ری له قور ناوه.
(ب) نازییه تبار و سه به ههش و قور.
(عز اگر فته و گل بسریخته)

سه پدونه: کیوئیکه ده لین زه پرده شت له ویوه
سه ری هه لدا؛ له پرژه هاتی باشوری ورمیه.
(کوه خاستگاه زردوشت)

سه تمیاگ: [ناوه لئاو + ناوبهر] سه تمیا؛ سه -
تمیاو؛ ویران بوو؛ کاول بووگ. (ویران شده)
سه تمین: [چاوه] ویران بوون. (ویران شدن)
سه تهره: قاتر؛ هیستر؛ وشه ییکی ناویستاییه
ههر به و مانا. (استر)

سه حله ب: [ناو] گیاسالمه؛ گیاییکی به نر خه.
(گیاه سلمه)

سه حن: [ناو] وشه ییکی فارسی و ناره وییه؛

بوئی ههیه له (صحن)ی ئارهویییه وه هاتییت،
بهلام له کوردیشدا دهوتریت؛ جیگای بهربلاو؛
گوڤهپان؛ (دالاراما هیلالی نهو به دیدارت
موباره کبی، به دیداری مههی وهک مهه -)
گرفتارت موباره کبی، قه تارهی دووگمه که -
ی سینت ترازان بو تهماشای من، دوو
ناری نهوهرسی سهحنی سهمه نزارت موباره -
کبی. (بعداخموه ناوی شاعیره کهیم له بیرنییه)
(صحن)

سهحنه: شاریکی کوردنشینی سهربه ههریمی
کرماشانه. (صحنه)

سهحه ری: ناوی ئاههنگیکه که له پیش ده -
ستپیکی شایی و ههلهپرکیی بهیانیان به
زورنا لیده درا بو ئهوه خه لک ئاگاداربکهن که
بو ههلهپرکی ئاماده بن. (نام آهنگی است)

سهحی: سهعی، سهعو؛ سووکه له ناوی سه -
عید. (اختصار سعید)

سهختان: سهخناخ، زهوینی پهقهن؛ زوورکی -
سهخت. (زمین سخت و سنگلاخ)

سهخته دار: داری پهق وهک داری گوێز و قه -
یسی و بادام. (سخت چوب)

سهخته و بوون: [چاوگهت] سهخت بوونه وه؛
پهق بوونه وه؛ پتهو بوونه وه. (سخت شدن)

سهخلاو: [ناو] تاقمی پیشمه رگهی ئیشک گر
که له جیگایی ده مینه وه؛ بوئی ههیه له وشهی
(ساخلوو)ی تورکییه وه هاتیته نیو کوردی
بهواتای جیی مانه وهی عهسکه ر؛ که له -
چاوگهی (ساخله ماخ) بهواتای (پاوهستان و
پاگرته) و چووته نیوزمانی فارسیش. (ساخلو)
سهخه ل: [ناو] پز؛ ناوه لمه. (جنین)

سهده په لکه: [ناو] جوړیک گولی پرپه پهیه.

(نوعی گل)

سهدره: ناوی کراسیکی موباره کبووه له
ئایینی زه دهشتدا که پیش بلووق بوونی
مندال ده یان کرده بهری و به و منداله یان ده -
گوت سهدره پووش. (نام پیراهنی مقدس در دین -
زردوشت)

سهدری: پیشبه ندیک که بهر سینگ داده -
پووشیت (سینه بند)

سهدمیری: [ناو] هاوالی؛ هاوکاری؛ ئاریکاری؛
هه قپایی. (همکاری)

سهدهمه: [ناو] (ب) بهق؛ ترکز؛ ئه وکاره سهده -
مهیه مهیکه؛ ئه وکاره جیی مه ترسییه باسی
سه (صدمه) +

سهدی سهده: سهده له سهده؛ (ب) بی که ماسی؛
تهواو؛ هه موو؛ بهیه قین. (صد در صد)

سهپ: [ناو] زه؛ زه پینی که ر. (عر)
سهراثسن: [ئاوه لئاو] (ب) مروقی که لله پهق و

سه رکیش و که لله شهق. (لج باز)
سهراثقه: [ناو] هه وه لاین ئالفه. (ب) سه رتو پ؛

سه رباشقه؛ له هه مووان سه رتر. (سرحلقه)
سه رته ستوون: [ناو] تاج کو له که؛ سه ر کو له که؛

سه رستوون؛ ته په کی په شمال. (سرستون)
سه رثیلچی: [ناو] سه رو ک ئیلچی؛ ریش سپی و

به رومه تی تاقمی به پرکراو بو ئه نجامی کاری؛
بالوێز. (سفیر)

سه راف: [ناو] ئاودهس؛ سه رئاو؛ کناراو؛ به ئه -
ده به وه ده لاین ده ستشوری یان ته والیت.

(توالت؛ مستراح)
سه راد: سه رهند؛ چوار گوشه ییکه وهک کهو

گذاشتن

سهر به فته رات دان: تووشی گیچه لیک کردن
 که سهری تپیدابچی. (سرکسی رابه باد دان)
 سهر به کلاوه: (ب) بارانی توند و دنک گه وره؛
 شه سته باران. (بارش شدید باران)
 سهر به وی: [ئاوه لئاو] سهر به خو؛ سهر به ست؛
 نازاد. (آزاد؛ مستقل)
 سهر به هوئی: سهر به هه وی؛ شوو کردن به که-
 سیک که ژنی دیکه ی هه بیت. (شوهر کردن-
 به مردی که زن دارد)
 سهر به ههش: ماته مگیچی که خوم له سهر-
 خوئی بساویت. (عزادار؛ علامت حاتم گرفتن)
 سهر به هه وی؛ شوو کردن به پیاویک که ژنی-
 دیکه ی هه یه. (ازدواج با مرد زن دار)+
 سهر بین: [ناو] میزه؛ شتیک که سهری پی
 بیهستن یان شتی سهر نانه وی دهر؛ بین
 واتای بهستن دها وهک ده سبینی شوان،
 ده مبینی گاکیره. (سریوش؛ درپوش)
 سهر پایی: [ناوت] دهسته واژه ی نه خوشخانه-
 یه؛ مالیجه کردن به بی خواهانن له سهر ته خت
 و له ناو جیگه وباندا. (سریایی)
 سهر پوش: [ناوت] (ب) له چک؛
 چارشو؛ چوارقه؛ (نهو کولمه جوانه له ژیرسه-
 رپوشا، به پای پاریزی خه یال دهروشا،
 فرمیسی دل پهق به ردت لیباری، توچون
 دلت هات پیایته خواری. «هولی دیوانه» (سریوش)
 سهر پوشراو: [ناو، بهر + ئاوه لئاو + بهند] داپو شراو
 نیهانی؛ سهر به مور؛ شاراوه. (سریوشیده؛
 نهانی)
 سهر یولی زه هاو: شاریکه سهر به کرماشان.

به تهل چنراو بو گرتنی درشته ی کلو و به-
 ردی خوّل و خاک. (سرنند)
 سهر ادار: [ناو] (۱) سهر ایدار؛ کاروانسه-
 راچی. (۲) ژیرماله؛ چاودیری خانووبه ره و
 کوّشک. (سرایدار)
 سهرانسو: به سهر کردنه وه؛ سهر لیدان.
 (سرزدن)
 سهرانگری: [ناو] سهر نگری؛ هه لکه و تن؛
 هه لکه و تن؛ (ب) هه له. (سکندری؛ اشتباه)
 سهر او یز: [ئاوه لئاو] سهره وخوار ئاو یزان؛ به-
 راوه ژوو؛ دالقان سهره وخوار؛ دارداکری، به-
 راوه ژوی. (برعکس آویزان)
 سهر بر: [ناوبک] دروینه کردنی گول بر؛
 دژی بن بر. (خوشه بریدن و جا گذاشتن ساقه-
 بلند در درو)+
 سهر بردن: (ب) به له زبوون؛ به تالوو که بوون؛
 له شه پی قدیم دا نه گهر سهری سهر وکی-
 دوژمن ببر درایت، زور به له ز به سواری و ته-
 قله کوت ده یان ناردموه بو باره گای میر؛ نه وه-
 چیه نه وه منده به تالوو که ی ده لئی سهر دبه-
 ی. (سر بردن؛ کنایی، عجله داشتن)+
 سهر برده: [ناو] سهر بهووری؛ سهر گوزه شته؛
 سهر گوره شته؛ به سهر هات. (سر گذشته)
 سهر به تاک: [ئاوه لئاو] سهر به تال؛ دانه پوشراو؛
 سهر نه راوه. (سرباز)
 سهر به ست بوون: (۱) رموتی نازادی و سه ربه-
 ستی (نازادی). (۲) به سهر به ستی گه یشتن؛
 به نازادی گه یشتن. (آزاد شدن)
 سهر به ستن: [چاو گه، ت] (۱) سهر پیچانه وه.
 (بستن سر). (۲) سهر لیئانه وه. (سریوش-)

(سرپل ذهاب)

سهرپووت: (ب) سه رزل؛ سه ربه قه را پووتیک.
(سرگنده)

سهرپه: لای ژووروو؛ لای سه روو؛ (پوو له
لای من که مه چو بو سه ربه ری) «مین».
(صدر مجلس)

سهرپنا: [ناو] په ناگا؛ (ب) جیی ژبان؛
ژووریک که سه ری داپو شراییت. (سرپناه)
سهرپیچی گلوپ: [ناوت] ثامیریکی قوولی
پیچداره که گلوپی چرای به پیچ لی قاییم
ده کن (سرپیچ لامپ)

سهرپیدانه واندن: [چاوگه، ت] کول پیدان؛ سه ر
پی شوپ کردنه وه (وادار به شکست)

سهرتاس: [ناو] کهوچک ئاسا دروستکراو له
تمنه که، له دوو کانی به قالی دانه ویله ی پیده-
که نه ناو دهر یان ترازوو. (سرطاس)
سهرتاس: [ناوت] تووکی سه ر وه ریو؛ هه ویز.
(سربیمو؛ طاس)

سهرته پوله: گهره کیکی قه دیمی له شاری
سنه. (نام محله ای درسندج)

سهرته ندوور: سه نته نوور؛ سه رته نوور.
سهرته نوور: [ناوت] مدبه ق؛ جیی چیشت
لینان و نان کردن به تهنه نوور. (مطبخ)

سهرته ونانه: [ناوت] جیژن گرتن به هو ی
ته و او بوونی (فه رش و راخه ری) چنراو.
(جشن پایان فرش بافی)

سهرتیپ: [ناو] پله و پایه ییکه له عه سکه ریدا؛
بالا تر له سه ره هنگی. (سهرتیپ) +

سهرتیر: سه رتیل؛ له میشین و هه لماتیندا به
هه لگرته ده لین؛ دزی خشکه. (تيله هوایی -

انداختن) +

سهرتیکردن: [چاوگه، ت] (۱) سه ریکرده
بریشکه که تا ته و او ی نه کرد هه لئه سا.
(خوردن تا تمام شدن) (۲) هه موو پوژی ده چنه
زگ کیسه ی کشمیشه که و سه ریان-
تیکردوو؛ ده ست کردن به خواردنی شتیک و
ده ست له خواردن هه لئه گرتن؛ یان هه-
مووکات له شتیک خواردن. (خوردن هه روزه)
سه رتیکه: [ناو] سه یدوو که؛ سه یدو که؛
گیاییکه به ره که ی پانترله نو که و ده خوری.
(نام گیاهی است)

سهرجه مفروش: سه رجه مور هه ش؛
تیکر افروش. (عمده فروش)

سهرچاوان: له کاتی به خیر هینان و به ریکردنی
میواندا دهوتری و اتا؛ قه ده مت سه رچاو؛ یان
له جیاتی به لی دهوتری، به سه رچاوان. (روی-
چشم)

سهرچق: [ناو] سه رلق؛ سه رچل؛ سه رلک؛
لکی سه ره وه ی دار. (بالاترین شاخه درخت)
سهرچک: [ناو] ترشه کشمیش؛ کشمیشی-
که ولی؛ زرشک. (زرشک)

سهرچویی کیش: [ناو، بک] که سیک که سه-
رچویی ده گری له هه لپه ریندا. چویی کیش.
(چویی کش)

سهرچه میان: [چاوگه، ت] سه ر خوار بوون؛
(ب) سه رشو پوون. (سرخم کردن؛
شرمسار شدن)
سهرحه لقه: سه ره ئالقه.

سهرخستن: [چاوگه، ت] وه سه رگپانی نیر له
می. (سوار کردن نر روی ماده) +

درو کردن علفزار)

سهر دانه واندن: (ب) کول دان؛ سهر شوږ بوون.
(تسلیم شدن؛ خجالت شدن) +

سهر دېوونه وه: [چاوگه، ت] ساردموه بوون؛
سار دېوونه وه. (ب) مه یل نان. (سرد شدن)

سهر دروو: [ناوېک] دروینه وائیګ که دهستی
له سهره وه ده گړت و لاسق به جی دیلایت؛
دژی بن دروو. (دروگری که ساقه بلند بجامی -
گذارد) +

سهر درمړینان: کسهر درمړینان به هه موو
مانائیګه وه. (سرد آوردن)

سهر دره کردن: [چاوگه، ت] خوږ زگار کردن؛
سهر دره که و مال ژوره. (خود رانجات دادن) +
سهر دهسته: [ناو] سهر دهست؛ سهر قوئی
کراس و کوټ و کهوا. (سرآستین) +

سهر دږ: [ناو] ټاودانی زموی که هه رسره -
وهی ته پږیت و بنه که هی نه یچیژی. (آب -
دادن سرسری)

سهر دږ: [ناو] عینوان؛ سهر ناوی شیعر و
نووسراوه. (تیتیر)

سهر پر است کردن: [چاوگه، ت] کردنه وه؛ پږیک -
ویپک کردن؛ ټازاد کردن؛ دهست لیه ردان.
(باز کردن؛ آزاد کردن؛)

سهر پراو: [ناو] له پراوه که رویشکدا راوچیپک به
تانجی پستکراوه وه ده چپته مله ی کیو، که
که رویشک لی په تېوو تانجی تیپه رده دا.
(موضع گرفتن بالای کوه در شکار)

سهر په قی: [ناو] که لله په قی؛ که لله شقی؛ پی -
داگری و سهر پی نه هاتن؛ سهر سه ختی.
(لجبازی)

سهر خواردن: (ب) مردنی که سیک له پاش
هاتنی که سیک تر. (کنایی. مردن کسی -
بابدنیا آمدن کسی دیگر)

سهر خواری: [ناو] سهر شوږی؛ شهرمه زاری.
(شرمساری)

سهر خوږه هاتن: [چاوگه، ت] هاتنه وه سهر خو؛
وه ناگا هاتن؛ هاتنه وه هوښ. (بخود آمدن)

سهر خوران: حاله تی سهر وه خورین هاتن؛ (ب)
خولیا و مه یلی دهروونی بو کردن کاریک؛
شوږش سهری له کاری پامیاری ده خوریت؛
واتا مه یلی لیه تی. (سرخاریدن؛ بی میل نبودن)
سهر خوری: پیستی گا به تو که وه؛ که ولی
خوښ نه کراو. (پوست در باغی نشده گاو)

سهر خوښیدار: [ناو و لئاو] سهره خوښیدار؛ خاوه -
نی عهزا؛ خاوه ن پرسه؛ عهزادار. (صاحب عزا)
سهر خوشیکه ر: [ناو، بک] سهره خوشیکه ر؛ که -
سیک که ده چپت بو پرسه. (افراد کی که به -
تسلیم میروند)

سهر خه رمان: [ناو، ت] دانه ویله ی پاک و
خاوینی سهر جهزی خه رمان؛ دژی بن خه رمان.
(بنشن بالائی خرمن) +

سهر خه فنای: [چاوگه، ت] کوږ نووش کردن.
(تعظیم کردن)

سهر داخانه: [ناو] نوقره داخ؛ جه ریمه و پاره
لی سهندن. (سزای نقدی)

سهر داری: [ناو] جوړیک گهنمی پهنګ
ټاچختر له سمه وه ژه که نانی سپی تر و جوانتره.
(نوعی گندم) +

سهر داس کردن: [چاوگه، ت] ټیجاره کردن
ههردی پر گزو گیا بو پږینه وه. (قرارداد)

سهر پډاېرډن: [چاوگه،ت] هه لفریواندن؛ له
 خشته برډن؛ هه لخرانندن. (فریب دادن)
 سهر پډاچوون: [چاوگه،ت] له پری لادان؛ هه له-
 کردن؛ هه لفریوان. (از راه بدر شدن)
 سهر زه لووت: سهر ژووت؛ بی میزهر و بی کلاو
 و سهر پوښ؛ سهر په تی. (بی کلاوه سرپوش)
 سهر زه وی: [ناو] سهر زه مین. (ب) نیشتمان.
 (سرزمین)
 سهر ژیکردن: [چاوگه،ت] سهر برین؛ سه-
 رلیکړنده وه. (سرقطع کردن)
 سهر سامکردن: [چاوگه،ت] حه په ساندن؛ په-
 شوکاندن؛ حه یران کردن. (حیرت زده کردن)
 سهر سامی: حاله تی سهر سام بوون؛ سه-
 رسووپمان؛ سهر سووپماوی؛ حه په ساوی؛ حه-
 یرانی؛ وپی و گیژی. (تجیر)
 سهر سلامه تی: (ب) سهر خوښی؛ پرسه.
 (تسلیت)
 سهر سوڼگه: کاوه خو؛ فهراغه؛ ئاسووده یی؛
 سهر په رژان؛ شینه یی. (فراغت)
 سهر سهرا: کوڅکی زور بهر فراوان؛ باله خانه ی
 گهوران. (سررا)
 سهر سه نګین: [ئاوه لئاو] وشه ییکی فارسییه
 به لام له کوردستانی پوژ هه لات زور به ساناهی
 دهوتری به دوو واتا. (۱) سهر قورس؛ نه-
 سپیک که بهئاسانی سهری به له غاو وهر-
 ئاسووپړنی. (۲) سهر گران و لالووت؛ نه بان؛
 (سه نګین) له هه نېانه بوړینه یش دا بهواتای
 کیشی قورس و مروی به حورمهت هاتووه.
 (سر سنجین)
 سهر سهوز: [ئاوه لئاو] ولاتی زه نویر و پر گیا و

لپړه وار. (سر سبز)+
 سهر شکین کردن: [چاوگه،ت] دواى دابه-
 شکردن به سهر هه موواندا ته گهر هیندی له و
 شته زیادى بمینیته وه، دووباره به سهر هه-
 موواندا به شینه وه. (سرشکن)+
 سهر شناس: [ئاوه لئاو] به ناووده نگ؛ سهر ناس؛
 خاوه ن که سایه تی. (سرشناس)
 سهر شیو: ناوچه ییکه له سه قز؛ ناوچه ییکه له
 مهریوان. (نام دو منطقه در کردستان)
 سهر شیه ی: [چاوگه،ت] هه لچوون؛ هه-
 لچوونی چیشته له سهر ئاور. (سر رفتن مایع-
 روی آتش)
 سهر فلته: دزیو؛ ناشیرین؛ سهر پووت؛ سهر زل.
 (زشت کله گنده)
 سهر قوفلی: [ناو] سهر قفلی؛ پاره ییکه خاوه ن
 ملک (زیاتردوکان) له کاتی ئیجاره داندا له
 ئیجاره دارى ده ستینی. (سرقفلی)
 سهر قوق: [ناوت] هه ویز؛ که چهل.
 (تاس؛ کچل)
 سهر قه بران: [ناو] سهر زیاره تان؛ گورستان؛
 گه په کیکه له شاری سه قز. (گورستان؛ محله-
 ایست در شهر سقر)
 سهر قه پاخ: [ناوت] قه پاخ به تورکی واتا
 (درگاه، زار، سهر) و قپالی؛ واتا درگاه به ستراو؛
 ده پوښ؛ سهر داپوښ؛ سهر و زاری ده فر.
 (سرپوش)
 سهر قه لم: [ناو] نووکی کانزای سهری خو-
 وذنوو و قه لمی به جهوه هه نووسین.
 (نیش قلم)+
 سهر کار: ناویکه بو پږننان له عه سکه ریدا تا

پله‌ی سهره‌هنگی ده‌وتریت. (سرکار) +

سهرکارگر: [ناو] سهرعه‌مه‌له؛ عه‌مه‌له‌باشی؛

سهرۆکی کریکارگه‌ل. (سرکارگر)

سهرکوت: [ناو] ته‌مران؛ دامرکان. (سرکوب)

سهرکوت‌کردن: [چاوه‌ت] دامرکاندن؛ ته-

مراندن؛ شکاندنی جقات؛ له‌هیز‌خستن. (سر

کوب‌کردن)

سهرکوت‌کهر: [ناو، بک] (۱) دامرکین؛ داته-

مرین؛ (سرکوبگر)؛ (۲) لومه‌کهر؛ سهرکوتنه-

کهر (سرکوفتن)

سهرکۆل: [ناو] (۱) باری سهربار. (سربار). (۲)

تاج‌کۆله‌کهر؛ سهرئه‌ستوون. (سرستون). (۳)

په‌کردنی قه‌لا قووج؛ قلاقووچان. (تانتهاى-

طرفیت‌په‌کردن)

سهرکونسوول: [ناو] سهرۆکی یه‌ک یان

چه‌ند کونسوول‌گه‌ری له‌ وڵاتی‌کدا. (سرکنسول)

سهرکه‌تی: [ئاوه‌لناو] سهرکه‌وتوو؛ پيشکه‌وتوو

له‌کاردا. (موفق)

سهرکه‌چ: [ئاوه‌لناو] مل‌که‌چ؛ سهرشۆپ؛ سهر-

چه‌میای؛ شه‌رمه‌زار؛ به‌رفرمان. (گردن‌کچ)

سهرکه‌ش: [ئاوه‌لناو] بوکیوی زۆر؛ بلند‌ده-

وتریت. (سرکش)

سهرکه‌وت: (۱) ناوه‌بۆبیاوان. (اسهم‌مردانه). (۲)

[په‌وردوو سهرکه‌وتن] چووه‌سهر؛ چووه‌بان.

په‌روزی؛ (بالارفت؛ بالارفتن؛ په‌روزی)

سهرگاینجه: [ناو] سهرمژانه. (رابط‌خیش‌ویوغ)

سهرگۆپ: (۱) سهرمه‌زار؛ (سرهمزار) (۲) سه-

رگه‌رد؛ قوریانی. (بالاگردان)

سهرگورد: [ناو] یاهور؛ پله‌ییکی عه‌سه‌ریه‌له

سوپای ئیراند. (سرگرد)

سهرگۆه‌ند: [ناو] سهرگۆبه‌ند؛ سهرچۆپی.

چۆپی‌کیش. (نقراول‌چۆپی)

سهرگهرم‌کردن: [چاوه‌ت] سهرقال‌کردن؛

خافلانن؛ (ب) جوړیک‌خاپاندن؛ مه‌ژوول-

کردن. (سرگرم‌کردن)

سهرگه‌شته: [ئاوه‌لناو] ویل؛ حه‌یران؛ ئاواره؛

سهرلیشیواو. (سرگشته) +

سهرگه‌ندان: [ئاوه‌لناو] سهرگه‌ردان؛ ئاواره؛ (له

هه‌ندی ناوچه‌هه‌روا گۆیه‌ده‌کریت)

(سرگردان)

سهرگین: [ئاوه‌لناو + جیناو] شه‌وه‌ی سهره‌وه؛

سهرووتر؛ بانگین. (بالائی)

سهرلووای: [چاوه‌ت] سهرکه‌وتن.

(بالارفتن)

سهرله‌به‌ر: [ئاوه‌لناو] سهرله‌به‌نگ؛ سهرشۆپ؛

مل‌که‌چ؛ فرمانبه‌ر. (خجل‌وفرمانبردار)

سهرله‌پیدا‌بوون: [چاوه‌ت] (ب) حازر بو‌شه-

نجامی فرمان‌تاسه‌ر تیاچوون. (حاضر به‌انجام-

فرمان)

سهرلی‌کردنه‌وه: [چاوه‌ت] (۱) سی و دوو

کردن؛ دوودل‌بوون. (۲) سهربرپن. (خوودلی؛

سربرپن)

سهرما‌بری: [ئاوه‌لناو] سهرما‌بردوو؛ سهر-

ما‌بردگ. (سرما‌یی؛ سرما‌زده)

سهرما‌یه‌داری: [ناو] سیسته‌میکی حوکومه‌ت

که‌له‌سهر بنه‌مای ئابووری و پيشه‌سازی و

بازارگانی دامه‌رزاییه‌ت. (سرما‌یه‌داری)

سهرما‌یه‌وز: [ناو، بک] شه‌وه‌ی سهرما‌یه‌داده-

نیت بو‌کاریک. (سرما‌یه‌گذار)

سهرما‌یه‌وسه‌ی: [ناو] سهرما‌یه‌دانان.

(سرمایه‌گذاری)

سهرمه‌وقولات: سهرمه‌قولات؛ خو هه-
لگیرانه‌وه به سهر سهردا. (پشتک)
سهرنانه‌وه: [چاوگه‌ت] (ب) دیزه‌به‌ده‌رخونه؛
باس نه‌کردنی مه‌به‌ستیگ؛ شاردنه‌وه‌ی قسه-
وباسیگ. (پنهان کردن)+
سهرنگا: [ناو] (گ، منگه‌ییه) سهرین؛ موته‌کا؛
سهرنگا. (متکا)
سهرنگووم: [ئاوه‌لناو] بی‌سهروشوین؛ سهر
نقوم؛ به‌ئاو‌چوو؛ تیاچوون؛ سهرئوندا. (ازبین-
رفته‌بی‌نشان)+
(ب) بی‌سهروشوین؛ سهرنقووم. (گم‌شدن-
وبی‌نشان)+
سهرنووسهر: [ناوت] سهرنقیسکار؛ سه-
رنقیسهر؛ سهروکی نووسهرانی گو‌فار و
بلا‌فوک. (سردیر)
سهرنه‌فی: [ئاوه‌لناو] سهرشو؛ سهرچه‌میای؛
شهرمه‌زار. (شرمسار)
سهرنه‌شیف: [ئاوه‌لناو] سهربه‌ره‌وخوار؛ سه-
رنشیو؛ سهره‌موژیر. (سراشیب)
سهروان: [ناو] (۱) پله‌وپایه‌ی عه‌سکه‌ری له
سو‌پای ئیراندا، له‌سیتوان یه‌که‌م بال‌اتر.
(سروان) (۲) وشته‌روان. (ساریان)
سهرووژ: [ناوت] سهرووژ‌تراک؛ سهروسه-
کوت؛ سهرومیق‌ل. (هواله‌تی پوشته و په‌رداخ؛
سهروسیمما (سروسیمما)
سهروتار: [ناو] وتاری سهره‌کیی گو‌فار و
بلا‌فوک له‌لایه‌ره‌کانی هه‌وه‌لی گو‌فارد که
زیاتر له‌لایه‌ن سهرنووسهره‌وه‌ده‌نووسریت.
(سرمقاله)

سهرودل: [ناوت] فی؛ خووداری؛ گه‌شکه؛
په‌رکه‌م؛ فه‌رکه‌م. (صرع)
سهروریش: [ناوت] مووی سهر و ده‌موچاو.
(سروریش)
سهروزماندار: [ئاوه‌لناو] زمان‌پاراو؛ به‌توانا له
ئاخه‌فتندا؛ (ب) زیره‌ک. (سروزیاندار)
سهروزمان‌ناخوش: [ئاوه‌لناو] زمان‌تال؛ قسه
ناخوش؛ قسه‌په‌ق. (تلخ‌زبان)
سهروسامان: [ناو] ریک‌ویکی؛ جه‌موچوری؛
سه‌قام. (سروسامان)
سهروسامان‌گرتن: [چاوگه‌ت] (ب) بوونه
خاومنی ژن‌ومندال؛ بوونه‌خاومنی زیانیکی-
باش. (سروسامان‌گرفتن)
سهروسوپ: [ناوت] که‌ین‌وبه‌ینی په‌نامه‌کی.
(سروسر)
سهروسه‌دا: [ناوت] هه‌راهه‌را. (سروصدا)
سهروسه‌مه‌نه: [ناوت] سهروسه‌نه‌مه؛ سه-
رونه‌شه‌مه؛ ودم؛ پی‌وقه‌ده‌م. (یمن)
سهروعوز‌شور: [ئاوه‌لناو، بک] (ب) کچی‌ک که
بالق‌بووه. (دختر‌بالغ)
سهروکی ده‌وله‌ت: [ناوت] سهروک‌وه‌زیر.
(نخست‌وزیر)
سهرونه‌شه‌مه: [ناوت] پاوقه‌دم؛ یومن؛ ودم.
(یمن)
سهره‌وخت: (۱) ئاگادار؛ وشیار. (تذکر). (۲)
لی‌پرسین؛ سوراخ‌گرتن؛ به‌ته‌نگه‌وه‌بوون؛
چوونه‌دیار؛ چوونه‌لا. (سراغ). (۳) له‌سهر وخت-
دا حازربوون؛ به‌وه‌خت‌حازربوون. (سرموقع)
سهره‌ره‌گیران: [چاوگه‌ت] (۱) پشت‌تیک‌کردن؛
پویتی‌نه‌دان؛ ره‌و چهر‌خاندن؛ ره‌و کردن به-

لای دیکه دا، (۱و۲ روبرگرداندن)

سهر وین: [ناو] سهر یین؛ میژره؛ دهسره ی به سهر وه به ستن. (دستار) سهر یین.

سهر وویی: [ناو] سهر خوویی؛ له سهر وویی: له- سهر خوویی. (هوشیاری؛ آرامی)

سهره: [ئاوه لئاو] قهیره؛ نیوه پیر. (ب) چوده- رچوو؛ به نه زموون. (دنیادیده) +

سهره پته: (ب) بهر پرسی و دهسه لات داری؛ سهره په تیکم به دهسته وه نییه؛ هیچکاره نیم. (کنایی شغل)

سهره پیر یژن: بهر واته گیز، به لام زورزان. (بظا هر گیج ولی حیلەباز)

سهره تان: [ناو] (۱) شیر په نجه (سرطان). (۲) ته خته ی تالی تهون یوه بوستن. (تار بند قالیبافی)

سهره چلووسک: [ناو] سه لکه بزووت. (چوب- نیمسوز)

سهره خوشی: [ناو] دل نهوایی؛ سهره سلا مه تی؛ ته سه لا؛ پرسه لیگردن. (تسلیت)

سهره سوډره: [ئاوه لئاو] مروقی ئاژاوه چی و شهر هه لخر یین. (فته گر)

سهره شوږگه: [ناو] سهر شوږگه؛ جیگه ی- خوشتن یان سهر شتن له مالد. (جای تن- شستن)

سهره کوتی: [ناو، ت] (ب) به له قه له ق پویشن؛ به کوته کوت؛ به حاله حال؛ که م- و کوو پ تیگه یشتن. (لنگان لنگان؛ بزحمت راه- رفتن؛ با اشکال فهمیدن، یا خواندن سطری- بزور)

سهره کی: [ناو] (۱) بنه مایی. (اصل). (۲) پیسه

کی؛ سهره تا. (پیشگفتار؛ مقدمه)

سهره له قی: که سهره کوتی.

سهره ماسی: [ناو] بای سوور؛ ئازاریکی- گیروداری سهره مه یه (بفه). (بادسرخ)

سهره مرگ: [ناو، ت] کاتی گیانه لالا؛ ئاویله که؛ نزیک مردن؛ کاتی گیان دمر چوون. (موقع- مردن)

سهره مندهر: زانین؛ عه قل پیگه یشتن؛ په ی به- کاری بردن؛ پسپوړی له کاریکدا؛ سهر دهر- چوون. (اگاهی از کار)

سهره وچیره: [ناو] سهره لیژری. (سرازیری) سهره ووستا: [ناو] سهره ووسته؛ سهره ووستا؛ وه- ستاباشی. (سراستاد)

سهره ووقوله: [ناو، ت] نووکوسو؛ جوړی یاری- به دهر زیله؛ سهر و بنی هیله که. (نوعی بازی- است؛ سروته تخم مرغ)

سهره و نیان: [چاوگه، ت] نیان به سهره وه؛ تراوبه سهره و نیان و خوواردنه وه. (سرکشیدن) سهره هلدان: [چاوگه، ت] (۱) سهره ره نیان؛ له خاک سهره ره نیان. (۲) په یدابوونی بیروکه یان جقات. (سردر آوردن؛ پیدا شدن)

سهره هیش: [ناو] سهره خیش؛ دهنده؛ دهنده ی- جیگای گاسن له تامووردا. (چای آهن گاواهن) سهره وره: [ئاوه لئاو] لهنده هوور؛ زبه لاج؛ تیکسمراو. (لندهور)

سهره غلت: [ئاوه لئاو + بهند] سه غلت؛ (۱) سه خت؛ دژوار. (دشوار). (۲) دلته نگ؛ من گه- له ک سه غله تم؛ من زور دلته نگم. (دلته نگ) سه غله ت کردن: [چاوگه، ت] سه غله ت کردن؛ دلته نگ کردن. (دلته نگ کردن؛ غمگین کردن)

سه‌غیربار: ژنیک که مندالی وردی همییت و میردی نه‌بییت (زن بیوه‌دارای بچه‌صغیر)

سه‌فپیکان: (۱) [چاوگه] سه‌فبستن؛ (صف‌بستن)؛ (۲) [پ‌ابوردووی چاوگه] سه‌فیانبه‌ست؛ سه‌فیانبه‌ست. (صف‌بستند)

سه‌فرابه‌ر: [ئاوه‌لناو] زهرداوبه‌ر؛ که‌م که‌رموه‌ی ده‌لاندنی زهرداو، وه‌ک ناوی زیریشک و ناوی همنار. (صفرابر)

سه‌فرابه‌ر: [ناو] داریکه (نیروک و نیرووک) یشی پیده‌لین؛ بولا‌بردنی زهرداو به‌که‌لکه. (سرخس‌نر)

سه‌فره‌نگ: [ناو] شروقه‌کردنی وشه؛ فره‌ه‌نگی وشه. (فره‌نگ)

سه‌فهر: [ناو] مانگی دووه‌می سالی مانگی. (ماه‌دوم‌سال‌قمری)+

سه‌قله: [ناو] قه‌بز بوونی مه‌زاج؛ زک کارنه‌کردن؛ دژی زه‌حیر. (ییس)

سه‌کری‌سه‌کران: ناوی کیویکه له‌باله‌کایه‌تی نزیک‌ی کیوی هه‌لگورد، که‌پادیوی هی‌زی پیشمه‌رگه‌ی شو‌پشی ته‌یلوول له‌ئه‌شکه‌وتیکی ته‌وکیوه‌دابوو. (نام‌کوهی‌است)

سه‌گ: (ب) شسوبه‌اندن به‌سه‌گ؛ زورزان؛ حیل‌باز؛ زورسه‌گه؛ زور‌فیل‌بازه. (کنایی‌حیل‌گر)

سه‌گبا: [ناو] نه‌خوشینی ریخو‌له‌گیرانی‌سه‌گ. (مرض‌مخصوص‌سگ)

سه‌گباب: سه‌گباوک؛ کو‌پی‌سگ. (پدرسگ)

سه‌گبز‌دینک: [ناو] سه‌گ‌پسینکه؛ که‌رویشکی یه‌کساله که‌زور‌خی‌رانیه، زوو‌خوی‌ده‌رباز بکات و سه‌گیش‌نایگاتی و

ئه‌وه‌نده سه‌گ به‌دوای خویدا‌پاده‌کیشی هه‌تا سه‌گ شه‌که‌ت‌ده‌بییت یان‌ده‌پسیت. (خرگوش یکساله)

سه‌گ‌حه‌سار: [ناوت] سه‌گ‌به‌حه‌وشه؛ ته‌می‌کردنی سه‌گی‌ک که‌زیانی‌خور‌و‌بییت؛ ده‌ر‌که‌ی‌حه‌وشه‌ی لی‌داده‌خه‌ن و دارکاری‌ده‌که‌ن؛ (ب) ئازاردان و گیره‌و‌کیشه‌ی زور‌پیکردن. (سگ رادرحیا‌ط‌درسته‌تنبیه‌کردن)

سه‌گ‌خور: (۱) [ئاوه‌لناو] هه‌ر شت شی‌اوی ته‌وه‌بییت سه‌گ بیخو؛ (۲) بی‌خورمه‌تی به‌که‌سپیک که‌شتیکی پی‌بدری به‌نابه‌دلی؛ بگه‌رته‌م هه‌زارتمه‌نه‌یش سه‌گ‌خور؛ واده‌زانم سه‌گ‌خواردی. (سه‌خور)

سه‌گده‌ست: [ناو] که‌ره‌سته‌یی‌که له‌سه‌یاره‌دا. (سگ‌دست)+

سه‌گ‌ژی: [ناوت] سه‌گ مه‌رگی؛ ژیبانی‌سه‌گی؛ وه‌ک سه‌گ‌ژیان. (ب) ژیبانی‌ناخو‌ش و تال. (زندگی‌سگی)

سه‌گ‌گورگ: [ناوت] جو‌ریک‌سه‌گه‌له‌نیوانی‌سه‌گ و گورگ‌دا و زور‌هو‌شیاره و له‌هی‌زی پو‌لیس‌دا یاریده‌ره بو‌دو‌زینه‌وه‌ی تاوانبار و کالای قاچاخ و شتی‌تر. (سگ‌گورگ)

سه‌گ‌ماسی: [ناو] جو‌ریک‌ماسییه. (سگ‌ماهی)

سه‌گ‌مه‌گه‌ز: [ناو] سه‌گ‌مه‌گه‌س؛ می‌شه‌سه‌گانه. (سگ‌مگس)

سه‌گ‌نه‌خور: (۱) هه‌ر شت که‌سه‌گ‌نه‌یخوات؛ (ب) زی‌ر و زی‌و و پاره و پوول. (طلا‌پوول). (۲) خو‌راکی زور‌ناخو‌ش.

(خوراک بدطعم)

سهگ و سه رچوپی؟ : < سهگ و مزگهوت؟

سهگ و شوان هاتنهوه: [چاوگهت] قېوونی
که رته مهر له کیو و گهړانه وهی سهگ و
شوان بی مه (ب) مافینگی بوون و پووش -
له دهم بوون. (کنایی دارایی از دست دادن)
سهگ و مزگهوت؟ (ب) کاریک که له که سیک
نه وه شیتنهوه. (کنایی ناهمخوانی افعال)

سه گورور: سه و گورور: سهگ و گورگ;
بوومه لیل: تاریک و ورونی به یانی که سهگ
و گورگ به دیتن ففرقی پی نه کریت: وهک
گورگ و میش. (گورگ و میس)
سه لاته: < سالاد.

سه لاجه: وشه له نارمویه وه هاتووه و له -
کوردستانی باشوور به یخچالای فارسی ده -
لین (یخچال)
سه لاممت: [ناوه لئاو] (وشه نارمویه) سلامت;
ساغ: تهندر وست: وهش: ساق: ساخ.
(سلامت)

سه لبه: [ناو] سهول: بیلی که له ک لیخوپرین;
سه لپ. (بیل قایق رانی)
سه لوا: [ناو] سه لوو: سه لوی: سهول: داریکی
همیشه سهوز به گه لای باریکی سووژنییه وه.
(سرو)

سه لوینک: [ناو] سه رانگوینک: سه رانگوینک.
(شوله: سرگینگاه)

سه ما: [ناو] بوئی ههیه له (سماع) ی نارمویه وه
هاتییت: هه لپه رکی: (ب) دوو ده سماله
کردنی ژنانی که سوکاری زاوا له بهردهم
بووکدا له کاتیکدا بووک ده گاته بهرمالی زاوا.

(رقص بادستمال جلوعروس)

سه مات: [ناو] تهرسه قول: تهرس. (پهن اسبو
استر)

سه متاندن: [چاوگهت] هه لکیشان له ناو.
(در آب گرم فروبردن)

سه مخه رات: [ناو] سه مخه رات: هو: سه بارهت
: به خاتر. (علت: بخاطر: سبب)

سه مل: [ناو] به رمال. (جانماز)

سه موون: [ناو] جوړیک کولیره ی خه په له و
خر و چکوله: (نوعی گردنمان)

سه مهمل: سرووتی ناواختی کورتان. (ساقه -
گندم داخل پالان) +

سه مه نند: [ناو] رهنگی ته سپیک که به رهنگی
کایه و زهرده. (سمند)

سه مه نندهر: [ناو] (۱) جوړیک مارمیلک.
(سوسمار). (۲) داعیایکی ته فسانه بیه که ده -

لین له ناو ناگردا ناسووتی. (سمندر)

سه مه نندی کلک ویال سپی: [ناو، ت] یه یزیدی، ره -
نگی ته سپی یه یزیدی کوپی معاویه، که رهنگی

سه مه نند بوو به لام رهنگی یال و کلکی
ناچتر بوو. (سمند یال و دم شسته: یزیدی)

سه مه نندی یه یزیدی: [ناو، ت] ته سپی سه مه نند
که یال و کلکی کالتر یان سپی بیت: رهنگی

ته سپی یه یزیدی کوپی معاویه بووه.
(سمند یال و دم شسته)

سه نناف: [ناو] سه یوان: سایه بان: پیشه وهی
کلأوی لیو داری پان. (سایبان)

سه نبول: فغفر داند: [ناو] ثورناگ: نمونه:
سهرمه شق کردنی شت یان که سپیک:

نمووده: نیشانه. (سمبل)

سه‌ته‌نه: سه‌لته‌نه؛ ناویکی ژنانه‌یه. (نامی
است زنانه)

سه‌نج: [ناو] دوو جه‌غزی وه‌ک ده‌وری
دروست‌کراو له‌کانزای زه‌رد که به‌یه‌کدا
بدریٚت ده‌زرینگیٚته‌وه، که‌ره‌سته یی‌کی مو-
سیقایه. (سنج)

سه‌نجاږ: ژه‌نگاله؛ ژه‌نگار؛ ناوی شاریک و
چیاییکه له‌نزیکی موسل. (نام‌کوهی‌است)
سه‌نچوور: [ناو] سه‌نجول؛ قه‌له‌ده‌ی تانجی؛
قه‌لا‌ده. (قلاده)

سه‌نجه‌ر. ناوه‌بوٚیاوان. (سنجر)

سه‌ندن: [چاو‌گه] کرپن. (خریدن)+

سه‌ندنه‌وه: [چاو‌گه،ت] گوٚرانی سه‌ندنه‌وه‌ی
دوو یان چه‌ندک‌ه‌س بوٚ ماندوو نه‌بوونی
گوٚرانییٚژ. (تکرار تصنیف)

سه‌نده‌لووس: [ناو] سه‌نده‌رووس. داریکی
کورت‌ه‌بالایه جیوه‌که‌ی بوٚ دروست‌کردنی ده-
رمان به‌که‌لکه. (سندروس)

سه‌نگ: [ناو] لاسکی که‌نگری پیرکه
درووه‌کانی دامالریٚت. (ساقه‌بی‌خارکنگریر)
سه‌نگ: [ناو] موٚته‌که. (سه‌نگ‌سوواربوون؛
هه‌ستی خنکان له‌خه‌ودا). (کابوس)

سه‌نگدادان: لاسه‌نگ بوون. (طرفی‌سنگین-
تر؛ نامیزانبوون)+

سه‌نگدانه‌سه‌ر: گوشار و هیٚز خسته‌سه‌ر.
(فشاروسنگینی‌برچیژی‌واردکردن)

سه‌نگ‌فه‌رش: [ناو،ت] بانووان؛ داپوٚشانی
شوٚنیٚک به‌به‌رد و (چیمه‌نتوٚ یان قوٚر).
(سنگ‌فرش)

سه‌نگ‌وسووک‌کردن: [چاو‌گه،ت] (۱) به-

راوه‌ردکردن (تخمین‌زدن)؛ (۲) له‌به‌شی
قورس‌هه‌لگرتن و خسته‌سه‌ر به‌شی
سووک تا میزان بوون و به‌رانبه‌ر پراوه‌ستان.
(میزان‌کردن)

سه‌نگ‌وسووک‌ی: [ناو،ت] (۱) له‌موعامه‌له‌دا
به‌راوه‌ردکردن و پی‌گرتن. (۲) ته‌تک‌کردن
(زوٚریان سه‌نگ‌وسووک‌ی به‌سه‌ر هیٚنا؛ زوٚریان
ناٚروو چوواند). (۱) برآورد. (توهین)

سه‌نگ‌وماست: [ناو،ت] سه‌نگی که‌نگر که
ئاوه‌کولٚ بکریٚت و تالاییه‌که‌ی ته‌واویٚت و
له‌گه‌لٚ ماست تی‌که‌لٚ بکریٚت. (ساقه-
لنگروماست)

سه‌نگ‌وسوزن‌کردن: [چاو‌گه،ت] هه‌موو که-
لٚنیٚک گه‌ران و پشکین به‌دووی شتی‌کدا.
(سنگ‌وسوزن‌کردن)

سه‌نگه‌ر: [ناو] بوٚسه. (سنگر)

سه‌نگه‌سیر: [ناو] خوٚراکیکی زوٚر ناوداره به
تایبه‌ت له‌موکوریاندا که له‌گوٚشتی گیسک
یان که‌روپشک و ماست چیٚده‌ییٚت.
(قوٚراو)یشی پیٚده‌لٚین. (نام‌خوراکی‌محل‌ی‌است)
سه‌نگه‌لٚ: [ئاوه‌لٚناو] ئاژه‌لیک که‌گوٚانیکی
گه‌وره‌تریٚت و شیر‌ی‌زیاتری تیٚدابییٚت.
(دامیکه‌یک‌پستانش بزرگتر باشد)

سه‌نگی‌زاوٚر: [ناو،ت] به‌ردیکه له‌کیسه‌ی
سه‌فرا‌دا دروست ده‌بیٚت و زوٚر به‌ئی‌شه و
ئیٚستا، به‌نووری له‌ی‌زیٚر مال‌یجه‌ی ده‌که‌ن.
(سنگ‌صفرا)+

سه‌نگین‌ته‌سه‌له‌ه: [ئاوه‌لٚناو] (ب) له‌پیاویک-
که‌نیشانه‌ی نیٚرینه‌یی گه‌وره‌بیٚت. (کنایی،
بزرگ‌بودن آلت تناسلی)

سه‌نگین پا: [ئاوه‌لناو] پاسه‌نگین. <بی‌قورس.
(پاسنگین)

سه‌نگین ده‌ست: [ئاوه‌لناو] که‌سیک که مالت
سه‌رده‌بیریت زوو گیانیان دهرده‌چی؛ (۲) که-
سیک که ده‌ستی قورسه و له هه‌رکه‌س‌بدا
زور تازاری پیده‌گه‌یینی. (۱ و ۲ س‌نگین‌دست)
سه‌وادبوونه‌ه: [چاوگه‌ت] سه‌وازه بوونه‌وه؛
ترس‌وه‌رین. (ترس‌ریختن)

سه‌واش: [ناو] ده‌مه‌قال، شه‌په‌قسه؛ هاوار و
داد؛ (سه‌واش‌به‌تورکی واتا؛ شه‌پ). (جنگ-
لفظی)

سه‌وورۆ: [ناو] کووت؛ په‌یین به‌زم‌ویدا‌کردن
بو به‌هیز بوونی خاک. (کودحیوانی؛ کود-
بزمین‌پاشیدن)

سه‌وری: [ناو] ساب‌رین؛ ساورین؛ نی‌ری. (ته‌که)
سه‌وز‌الف: [ناو، ت] ئالفی سه‌وز؛ (ب) وینجه و
گزره و گیا. (علف‌سبز خشک یاتر)

سه‌وزه: [ئاوه‌لناو] مروقی په‌شت‌اله‌ی ئاچخ؛
گه‌نم په‌نگ؛ ئه‌سمه‌ر؛ سه‌وزه‌لی سه‌وزه
باریکی منداڵ "هۆنکلۆڤه". (سبزه‌رو) +

سه‌وزه‌دار: [ناو] داره‌سه‌وزه؛ داریکه‌گه‌لاکانی
وه‌ک سوژن باریکه و هه‌میشه سه‌وزه؛
پال‌اوت‌هی کولیندراوی گه‌لاکه‌ی بو عیلاجی
که‌چه‌لی به‌که‌لکه؛ و حه‌یوانی ئاوس به
خواردنی گه‌لاکه‌ی به‌ر ده‌خات. (درخت‌کاج)
سه‌وزی: [ناو] سه‌وزه؛ سه‌وزه‌وات؛ گیای-
خواردمه‌نی. (سبزی)

سه‌وس: [ئاوه‌لناو] ویل و سه‌رگه‌ردان و سه-
وداسه‌ر. (سوداسر)
+ سه‌ول: ناوی گولیکه (گل تاج‌خروس)

سه‌ول‌پیدان: [چاوگه‌ت] به‌له‌م ئازووتن به
سه‌ول و بیلی تایبه‌ت. (پاروزدن‌قایق)
سه‌ولاندن: [هه‌له‌ت‌کاندن؛ ته‌له‌کردنی دانه-
ویل‌ه بو پاک‌کردنه‌وه له خه‌وش‌وخال.
(بو‌جاری‌وپاک‌کردن‌غله)
سه‌وله‌جان: [ناو] گوچان؛ وه‌کاز، گاگولک.
(عصا)

سه‌ولی بیگری: سه‌لوی راست هه‌لچوو؛
شوبه‌اندنی قه‌د و بال‌ای به‌رز و ناتله‌نگ‌زراو
به‌سه‌ول. (سروقامت)

سه‌وو‌روک: [ناو] سی‌پوژ به‌رانبه‌ر به‌یه‌ک
مانگ. (سی‌روز؛ یک‌ماه)

سه‌وهان: [ناو] (۱) که‌ره‌سته‌ی ساوین؛ بره‌ند؛
(۲) جو‌ریک شیرینیاتی به‌ناوبانگه‌له‌ئیران.
(سوهان)

سه‌وی: [ناو] سه‌وه‌ته؛ سه‌به‌ته؛ قولینه. (سبد)
سه‌هوه‌ر: [ناو] تاریکی‌شه‌و؛ په‌شی‌شه‌فی؛
ده‌وال؛ ده‌وال؛ دیو و درنج؛ ئه‌جنه. (تاریکی؛
جن)

سه‌هی: [ئاوه‌لناو] راست؛ بی‌گری. (سه‌ی)
سه‌یاره: [ناو] ترومبیل. ماشین؛ ماشینی
سوواری. (ماشین)

سه‌یخول: [ناو] که‌له‌وه؛ که‌له‌مه. (چنبره)
سه‌یده‌ران: گیاساج؛ گه‌لاکانی خه‌ره و ده-
خوری‌ت؛ بو چیکردنی بو‌رانی به‌که‌لکه و دزی
کرمی په‌یخول‌ه‌یه. (سیرزرد)
سه‌یز: [ناو] خزمه‌تکاری ئه‌سپ؛ مه‌یت‌ه‌ر.
(مه‌تر)

سه‌یوان: (۱) گو‌رستانیکی گه‌وره له سلیمانی؛
(گورستانی در سلیمانیه) (۲) چه‌تری سییه‌ر؛

سایه‌وان؛ (سایبان) (۳) ناوی کیویکه له
 نیلام. (کوهیست در ایلام)
 سه‌یوهت: [به‌ند] شینه‌یی.؛ ته‌سپایی؛
 هی‌واش؛ ئارام. (آرام؛ یواش)
 سی: پاشگر واتا (تی) کردگیه‌سی، واتا
 کردوویه‌تی و نیشانه‌ی بکه‌ره < سو (پسوند)
 سی‌ناشان: گه‌ره‌کیکه له شاری مه‌هاباد.
 (محل‌ه‌ای در مه‌هاباد)
 سیا: کورت‌کراوه‌ی ناوی سیامه‌ند و سیامه‌ک
 و سیاوه‌ش. (مختصر سه‌اسم مردانه)
 سیاچال: [ناوت] (ب) جوړیک گرتوو خانه‌ی
 قدیم؛ زیندانی قدیم. (سیاه‌چال)
 سیاچاو: [ناوت] گولیکی پینچ‌په‌ره و ناخی
 په‌شه و له سه‌قز و مه‌هاباد و هه‌ورامان و
 سو‌م‌برادوست زوره و له قه‌دیما چاویان به
 هار‌دراوه‌ی گوله‌که‌ی دم‌شت بو یومن و
 دوور‌خسته‌وه‌ی وه‌یشوومه. (خریق سفید)
 سیار‌پ‌حان: [ناوت] په‌شه‌پ‌حانه. (ریحان-
 سیاه)
 سیازام: [ناوت] برین‌په‌ش؛ نازاریکی هاوبه
 شی نا‌ژال و مرویه‌که‌به شیوه‌ی کوانیکی ناو
 په‌ش له سه‌ریست هه‌ل‌ده‌دا و گیروداره.
 (سیاه‌زخم)
 سیاسووت: [ناوت] پاره‌که‌وی هه‌وه‌لی به-
 هار. (شکار کبک در اول بهار)
 سیاقه‌له‌م: [ناوت] ده‌سته‌واژه‌ی نیگار
 کیشیه واتا وینه‌کیشان به‌په‌ش له‌سه‌ر
 رووپه‌ری سپی (ب) وینه‌کیشان به‌میدادی‌په-
 ش. (سیاه‌قلم)
 سیاگوش: [ناو] پشيله‌کیوی له پ‌یوی پان و

پو‌پ‌تره وکلکی کورته و پیسته‌که‌ی به‌نرخه.
 (گره‌گوهی)
 سیامانگا: فد؛ [ناوت] گیانه‌به‌ریکی گو‌انداره
 به ده‌ست‌وپای دریز و ده‌نگیلی زیل و به‌رزه-
 وه زیاتر له سه‌ردار و ناو جه‌نگه‌ل‌دا ده‌ژی.
 (سیامانگا)
 سیامه‌ند: په‌شتاله؛ ناوی پیاوانه‌یه؛ که‌سایه‌تی
 به‌یتی خه‌ج و سیامه‌ند. (سیه‌چرده؛ نام
 مردانه)
 سیاو‌ئاله‌ت: [ناوت] په‌شه‌بیبار؛ هه‌ستی
 پیاوه‌تی زیاد ده‌کات؛ دژی ژه‌هری خوینه.
 (قلقل سیاه)
 سیاوپوژ: سیاوپوش؛ < قه‌یت‌ه‌ران.
 سیبا: [ناو] سیبات؛ سابات؛ که‌پر؛ سایه‌وان.
 (سایبان)
 سیبات: < سیبا.
 سیب‌نه‌رد: < سیف‌نه‌رد.
 سی‌به‌نگی: [ناوت] هو‌نینه‌وه‌ی قژه‌سه‌ر به
 سی‌په‌لکه. (بافتن موی سردر سه‌رشته‌)
 سیبه‌ه‌ران: [ناو+ به‌ند] به‌لیشاو؛ فره‌وفران؛
 به‌زو‌ری. (بسیار)
 سیپ: [ناو] جه‌عه‌له ته‌خته‌ی سی‌رووپه‌ر
 یان زیاتر چی‌بوو؛ سیپی چایی ده‌کیلو‌چایی
 تیدایه. (جعبه‌تخته‌سه‌لایی)
 سیپا: [ناو] (۱) هه‌رشتی پاچکه‌دار به سی
 پاچکه‌وه؛ (۲) سی‌باز؛ په‌پ‌ینی سی‌باز. (۱ اسم-
 پایه‌۲ پرش سه‌گانه‌)
 سیپال‌شو‌ر: [ناو، بک] جلک‌شو‌ر. (لباس شو)
 سیپه: [ناو] سه‌پان؛ هه‌پ‌ه‌تی لاویتی؛ هه‌پ‌ه‌تی
 جه‌وانی؛ سوور‌سه‌پان: (ب) جوان و جه‌حیل.

(عنفوان جوانی)+

سیپه‌په: [ناو] ئامیری کون کردنی دار له نه-
چاریدا. (سه‌پر)+

سی‌په‌پی: [ناو] سیوه‌په: گیاییکی کورته-
بالای که وه‌یه: شه‌وه‌ره هه‌ردی. (شبد-
روحشی)

سی‌پیکه: [ناو] سی‌پا، سی‌پی، سی‌پایه. (سه‌پایه)
سیتاف: [ناو] خۆر، هه‌تاو، خۆره‌تاو.
(نورآفتاب)+

سیتار: [ناو] ئامیریکی موسیقای تاییه‌ت به
ولاتی هینه و په‌رده‌کانی کاززایه و سۆزیک
تاییه‌تی هه‌یه. (سیتار)

سیتار: [ناو] ئامیریکی موسیقایه که ۴ ته‌لی
هه‌یه و به قامک لی‌ده‌دری. (سه‌تار)

سی‌ته‌لاقه: [ئاوه‌لناو] سی‌به‌رده؛ سی‌به‌سی؛
سی‌وه‌سی؛ ته‌لاقیک که ئیتر گری‌ ناخوا‌مه-
گه‌ر دوا‌ی شوو‌کردنیکی دیکه یان به‌راستی
یان به‌پواله‌تی که پی‌ ده‌لین جاش. (سه-
طلاقه)

سی‌تیر: [ناو] تهنه‌نگیکی قه‌دیمی‌بوو سی-
فیشه‌کی ده‌خوارد. (سه‌تیر)

سیچکه: [ناو] به‌ره‌سماق؛ گیاییکه گه‌لاکه‌ی
دزی هوورگ و جووله‌وه‌ره، ده‌رمانه بو‌به-
ردی گورچیله. (ترشک)

سیچهن‌گرتن: [چاوگه‌ت] ئوقره‌گرتن.
ئارام‌گرتن. هه‌دادان. (آرام‌گرفتن)

سیخ: [ناو] سیخ(۱) به‌که‌ی شماردنی که‌باب؛
(۲) شیشی که‌باب برژاندن. (۱و ۲سیخ)+

سیخانندن: [چاوگه] ده‌نگی هه‌ناسه؛ ده‌نگ
له‌سینگه‌وه‌هاتن. (خس‌خس‌سینه)+

سیخمه: [ناو] سووخمه؛ ئیله‌ک؛ کولۆنجه‌ی
بی‌قول. (یلک)

سیخوار: [ناو] زوقم؛ ئالشت؛ خووس؛
خووسار؛ خوویز؛ سیخار. جیله. (پژ)

سیخواره‌پشت: [ناو،ت] ده‌سته‌واژه‌ی
پاوکه‌رانه؛ هه‌په‌تی قه‌له‌وی و خیرایی که-
رویشک (ب) کاتی پاییزیکی دره‌نگ.
(اصطلاح‌شکارچیان، آخراپیز)

سیخه: [ده‌نگه‌ناو] ده‌نگی‌سینگ و سیپه-
لاک له‌کاتی هه‌ناسه هه‌لکیشان‌دا. (صدای-
خس‌خس‌سینه)+

سی‌ده‌نگان: [ناو،ت] به‌سی‌ده‌نگان
بانگ‌کردن؛ زۆر به‌ده‌نگی به‌رز بانگ‌کردن.
(با‌صدای‌بلند‌صداکردن)

سی‌رب: [ناو] خه‌لک و مه‌ردومی سیربستان
که له‌په‌گه‌زی ئیسلاوه‌کانی باشوورن.
(صرب)

سیرداخ: [ناو] سیری‌وردکراو و سوورکراو له
ناو‌پۆندا‌چه‌شنی‌پازداخ. (سیرداخ)

سیرماست: [ناو] سیری‌جنراو له‌ماست‌ده-
کری و ده‌بیته‌سیرماست. (سیرماست)

سیرنۆک: [ناو] ته‌رزهی‌ورد. (تگر‌گریز)
سیرۆ: ناوچه‌ییکه له‌پوژ‌ئاوای‌شاری‌ورمی.
گوندیکه له‌سه‌رسنووری‌ئیران و
تورکیا. (سرو)

سیروان: ناوی‌پیاوانه. (اسم‌مراغه)+
سیرووفه‌له: [ناو] ته‌یره‌کویره؛ بال‌داسووکه؛
ته‌یره‌په‌شکه. (پرستوی‌سیاه)

سیره: [ده‌نگه‌ناو] ده‌نگی‌هه‌لو؛ ده‌نگی که-
وشی تازه و ته‌نگ له‌کاتی‌په‌گه‌رویشتندا؛

جیر جیری کهوش؛ (ثامینی نازهنینی سپهری
دی له پوتینی «فولکوپر». (صدای جیر جیر کفش)
سیره: [ناو] (۱) سههره؛ سهیره؛ جوریک-
فرندهی دمنگ خوش. (سههره) (۲) سیله و چه-
فته گرتن؛ میزان کردنی تفهنگ له سه
ثامانج. (نشانه رفتن)
سیرهت: [ناو] ثابرو. (بی سیرهت کردن؛ بی-
ثابرو کردن؛ به ناپروا کچینی هه لگرتن).
(سیرت) (۲ب) کیر؛ (آلت تناسلی مرد)
سیره سه گانه: [ناو] گیاییکه سه لکی بنه که ی
له پیاز و سیره کا. (سیر کوهی)
سیزوو: سهیزوو؛ سوژی؛ سبهینی؛ به یانی؛
شهوه کی؛ سبحا. (فردا)
سیسوو: [ناو] برهنندی سی سووچ؛ سی-
گوشه. (سوهان سه گوش)
سیفاری: [ناوه لئاو] خوو گرتوو به کیشانی
سیفار؛ جگره کیش. (سیگاری)
سیغه: [ناو] زن ماره کردنی کاتی یان
داییمی؛ (ب) ماره کردنی کاتی. (صیغه)
سیغه کردن: [چاوگه، ت] ژنیک به هاوسه ری
کاتی، ماره کردن. (صیغه کردن)
سیغه یی: [ناوه لئاو] ژنیک که سیغه کراوه.
(صیغه ای)
سیفر: [ناو] ژماره ییکه له یه ک که متر؛ له
گه رماپودا خالی بهینی ساردی و گهرمی؛
نزیك به هیچ. (صفر)
سیفنهرد: [ناو] سیب نهرد؛ شقاق. (سیب-
زمینی ترشی)
سیقای: [ناو] مهله. (شنا)
سیفره شک: [ناو] سیفه کیویله. (سیب-)

کوهی)

سیقیل: اند؛ فد؛ فرد؛ [ناوه لئاو] سیویل؛ قهره-
یه خه؛ کهسیک که عهسکه ری نییه.
(سیویل)+

سیقلیوق: [ناوه لئاو] ژنی زمان شپ و بی شهرم
و هه وه سباز. (زن هوسباز)

سیقه توره: [ناو] سیکه توره؛ له زوربه ی فه
رههنگه کاندای به جیکه لدان و جیقه لدان
ماناکراوه، به لام سیکه توره زیخه لدانه و
(کوله زرگ) یشی پیده لاین و کیسه ییکی به قهرا
گورچیلای کاوپ ده بیئت و پهنگی سووری زور
توخه و ده خوریت به لام جیکه لدان ناخوریت.
(سنگدان)

سی کانیان: [ناو] کیویکی به رزه نزیك کیوی
په قیتان (له یلان چوغه) له باکوری شاری سه قز.
(نام کوهی است)

سیکتر: [کاری نه مری] له وشه ی
(سیکدیری) تور کییه وه هاتوو به واتای (بدهر،
برو بده) له کوردیشدا واتای به سوو کایه تییه-
وه دهر کردن ده گه یه نیئت، گومبه له بهر چاوم؛
برو گومبه؛ برو بده. (برو گمشو)

سیکهنه وسه رخان: [ناوت] به جیگای
قه رمالغ ده لاین که هاتوچوی زور بیئت. (جای
شلوق)

سیلسانک: [ناو] سه قری سپی واش؛ جوریک
مشک گره ی سپی واش. (چرخ سفید)
سیلم: ناوی چیا ییکه نزیکی حاجی ئومهران.
(نام کوهی است)

سیلوخ: [ناوه لئاو] له و لاواز. زهرده ل و نه-
خوش و کز. (مریض لاغرو مردنی)

سیله وچه فته : [ناو] سیړه؛ سیړه گرتن به تفه -
نگ بو پیکانی ئامانج. (نشانه رفتن)
سیم : [ناو] تیل؛ تهل؛ سیلک. (سیم)
سیمان : فد. [ناو] چیمه تتو. (سیمان)
سیمر سیمر : [ناو، ت] سمر سمر؛ هه راو هوریا و
ددهمه قاله. (هیا هو)
سیمرووکه : [ناو] سیره کیو یله. (سیر کوهی؛
سیر خرس)
سینا : (۱) ناوی پیاوانه. (اسم مردانه). (۲) ناوی -
کیو و ساراییکه له فه له ستین. (صحرای -
سینا) +
سیناریو : فرد. فد. اند. [ناو] دهسته واژه ی
سینه ماییه؛ فیلم نامه؛ دهقی نوو سراوه ی حه -
کایه تی فیلم. (سناریو)
سینجوپ : [ناو] سنجر؛ تیشکی ئاور؛ شو له ی ئا -
ور. (شراره آتش)
سینگور : [ناو] قه له و؛ گوشتن. (چاق)
سینگه سوژ : [ناو، ت] دلّه کزی؛ ژانی سینگ و
سک. (دلدرد. سینه درد)
سینمائیسکوپ : [ناو، ت] سینه ماییک که
وینه کان له سهر پهرده یه کی پانتر له سینه -
مای ئاسایی نیشان ده ریټ. (سینما سکوپ)
سینه به ند : [ناو، ت] جوریک ژیریوشی ژنانه یه
بو بهرگری له داچوپان و داهیزرانی مه مک.
(پستان بند) +
سینه ر : [ناو، بک] بسین؛ که سیک که ده -
ستینی یان ده کړی؛ کړیار. (گیرنده. خریدار)
سینه راما : فرد. فد. اند. [ناو] شیوه ییک له فیلم
هه لگرتنی سینه ماییه که به سی کامیرا و
چهند ئامیری دهنگ هه لگر، تو مار ده کړیت و

له سهر پهرده یه کی پان و چه ماوه به سی
(پروژیکتور) نیشان ده ریټ. (سینه راما)
سینه کیش : [ناو] سیغار کیشیک که دوو که لی
سیغار ده باټه نیو سییه کانیه وه. (سینه کش)
سی نیزام : [ناو] ئامیریک له بیچمی سی
شه ویلکه، که به پیچ له یه که ده کړینه وه و
دبه سترین و بو راگرتنی مه ته به سهر درپله -
وه به کار ده ریټ. (سه نظام)
سینی مال : [ناو] سینی مال؛ کاسه لیس؛
چلکاوخور؛ (ب) خو به بیگانه فروش.
(سورچران؛ خود فروخته)
سیواد : [ناو] سپایی به یانیا و سوورایی
ئیوارانی سهر ئاسو. (سفیدی و قرمزی افق -
در صبح و غروب) +
سی و دوو کردن : [چاوگه، ت] لای خو به راوه -
رد کردن یان حیسابی چاکی و خرابی یان
قازانج و زهرمر کردن؛ تویش سی و دووی دلی
خوت بکه؛ وانا لیکي بده رموه. (بر آورد کردن)
سی و دوو کردن : [چاوگه، ت] لای خو هه لسه -
نگاندن و به راوه رد کردن. (تحمین زدن)
سیوراو : [ناو، بهر] سیویاگ؛ سوواو. (ساتیده شده)
سیوسیوه : [ناو] ته وهره ی بانگردین.
(محور بام غلطان)
سی وشکه : [ناو] (۱) جوریک ژوژو له چاله که
ده کا و تیرها ویژه و در که کانی وه ک تیر
دهاویت بو بهر هنگاری له دوزمن : (نوعی -
خاریشت تیر انداز) ؛ (۲) فسوس؛ خو به دوزمن
فروش؛ نیشتمان فروش. (جاسوس) (۳)
جوریک نه خوشییه که مروف تیر ناخوا له
خواردنی ئاو؛ ئیسقا. (استسقا)

سیوه : [ئاوه لئاو] هه تیو؛ مندالی بی دایک و
 باب؛ سه غیر. (یتیم)
 سی وه خته : (ب) سه یینی و نیوه پړ و شهو؛
 (سی ژمه). (سه وعده)
 سیوه پړ : [ناو] سیبه پړ. یاوی نوبه؛ تهوی -
 مال لاریا. له سی پوژدا جاریک یاو کردن؛ نوبه -
 تی. (تب نوبه)

سیوه هرمی : [ناوت] میوهی دارسیوی
 موتور به کراو له داره هرمی؛ سیوی گولاو.
 (سیب گلاب)
 سیو یخانه : [ناوت] جیگای مندالی بی باب -
 ودایک به خپو کردن. (یتیم خانه. دارالایتام)
 سیوی گولاو : [ناو] بهری داری په یوند کراوی
 سیو له ههرمی. (سیب گلاب)

پیتی (سین) بهشی بیانی

سللول : فده اند؛ فرد [ناو] بچوو کترین به-
شی ههرماکیک که نیشانه ی ئه وماکه ی پیوه-
بیئت. (سلول)
سللول : فده ژووری یه ک که سیی-
زیندان. (سلول)
سولفیژ : به دهنگ و تنه وه ی نوته کان بو فیئر
بوونی موسیقا. (سلفیژ)
سولیس : تاکه ژهن؛ که سییک که سازی
سول (تهنیا) لیده دا یان ئاوازی تمنیا له کوپدا
ده چری. (سولیس)
سونات : فرداند فده. ایتالیا؛ به سته ییکی
موسیقای بی گورانیییژه و تاییه ت به ئوروپا یه.
(سونات)
سوورپریز : فرداند فده؛ کاری چاوه پروان نه
کراو که بییته هو ی دلخووشی و شادی که
سانیکی تر؛ جوریک مزگینی؛ (سوورپریز)
سوورپرتالیست فرداند فده؛ شوپگرانی سوور
رتالیسم. (سووررتالیست)
سوورپرتالیسم بزاقیکی هونه ری و ئه ده بییه و
بروای به خسته پییش چاوی سه ربه ست و
ئازادانه ی بیر و بوچوونه، به بی ئه وه ی عقل و
بریار و ره سم و رسووم ئه و بیر و بوچونه
تییک بدا. (سووررتالیسم)
سووسیا لیسیم فرداند فده؛ پروا به لاچوونی
دهسته لانداری (کهس) به سه رتامیره کانی به-
ره هم هی نه ر و سه رمایه دا؛ سیسته می
حوکومه تی دامه زراو له سه ر ئه و بیر و پروا یه.
(سووسیا لیسیم)

سابوتاز : فرداند فده؛ کارشکیینی؛ کو سپ-
خسته به رپا. (سابوتاز)
ساپورت : پشتوانی؛ پشته قانی. (ساپورت)
سادیس : سادیسم؛ تووشی ئازاری-
سادیسم هاتوو؛ ئازادهر. (سادیس)
سادیس : فرداند فده؛ مه رد ئازاری؛ (ب)
سوکنایی هاتنی جنسی به ئازادانی لف.
(سادیس)
سازمانی و لاته یه کگرتوه کان؛ ریک خراوی
میلله تگه لی هاوبه ش و هاوبه یمان. (سازمان-
ملل متحد)
ساسات : که ده سته یی بو که م کردنه وه ی هه وا
له کاربو راتوری سه یاره دا. (ساسات)
ساقدوش : [ناو] ساخدوش؛ له تورکیش دامه یه
به واتای شانی راست (ب) برازاوا. (دوستان
داماد)
سالون : فردایتاغند [ناو] هول؛ ئوده ی
زور گه و ره؛ ته لاری به رفراوان. (سالن)
ساندویج : فده اند. [ناو] بابوله ی دریز؛ پیخوری
له نان پیچراو؛ ریوا یه ته که قوماربان دایان-
هیئاوه و کردیانه ته باو (ساندویج)
سپای دانش : [ناو، ت] سه رباز موعه لیم؛ له زه-
مانی حمه ره ره زاشادا هیندی سه ربازی سه
واددار ته رخا ن ده کران بو دهرس و تنه وه به
مندالانی دیهات له جیاتی خزمه تی سه ربازی.
(سپاه دانش)
سجاف : [ناو، بهر] دووراو، ته قه ل لی دراوی
په راویزی لیاس. (دوختن حاشیه لباس)

سووسیاالیسمی میلی : فد؛ (ب) نازیسم؛
 تاموژهییکی رامیاری و کومه‌لایه‌تی که له
 نیوهی ئه‌وه‌لی چه‌رخ‌ی بیسته‌م‌دا له ئالمانیای
 ییک‌هات و په‌گه‌زه‌ستی تاپ‌اده‌ییک په‌ره-
 ی سه‌ندکه له ناو عه‌سکه‌ری و ئه‌فسه‌رانی
 هیتلیریدا بوو به‌هوی پیک‌خستنی ئیس-
 ئیس. (نازیسم؛ ناسیونال سووسیاالیسم)

سه‌دادار: [ئاوه‌لئاو] وشه‌ییکی فارسییه به‌لام له
 کوردیشدا هه‌یه؛ ده‌نگ‌دار؛ هه‌ر شت‌ده‌نگی
 لیوه‌ییت؛ (ب) سازی خوش‌ده‌نگ و ده‌نگ‌به‌رز.
 (صدادار)

سه‌ره‌ی‌ه‌ستار: [ناوت] سه‌روک و به‌ره‌رسی
 په‌ره‌ستار گه‌لی نه‌خوشخانه‌ییک. (سه‌ره‌ستار)
 سه‌رچه‌شمه: [ناو] سه‌رچاوه؛ بناوان.
 (سه‌رچشمه)

سه‌ردۆشی: [ناو] (وشه‌ییکی فارسی و
 کوردییه) پاگوون. (پاگوون)
 سه‌رده‌فته‌ر: [ناو] به‌ره‌رسی نووسینگه؛ سه‌ر-
 ده‌فته‌ری ژن‌ماره‌کردن و ته‌لاق‌دان. (سه‌ردفتر)
 سه‌ره‌شته‌داری: [ناو] مه‌رزینگه‌ی دابین-
 کردنی ئابووری له‌عه‌سکه‌ریدا. (سه‌ررشته-
 داری)

سه‌فیر: [ناو] سه‌ره‌ی‌لچی؛ بالۆیز؛ بریکاری
 به‌پیکراو بو‌ئه‌نجامی کاریک. (سفير)
 سه‌مبول: فره‌لتدغد؛ سه‌نبول؛ ئورناک؛ نمانا؛
 شیاوی به‌نموونه‌کردن. (سمبل)
 سه‌مبولیست: فره‌لتدغد؛ ئورناک‌خواز؛
 نمووده‌خواز. (سه‌مبولیت)

سه‌مفۆنی فره‌لتدغد؛ مۆسیقای درێژ‌خایه‌نی
 چووار به‌شی که به‌ئورکیستری فره‌سازی
 لیده‌دری. (سمفونی)

سه‌ناتۆز: فرد؛ فد؛ [ناو] نوینه‌ری مه‌جلیسی-
 سه‌نا؛ ئه‌ندامی په‌پله‌مانی پیران له‌پۆمی‌قه-
 دیمدا. (سناتور)

سیروم: [ناو] تراویکی ده‌رمانی و خوراکیه‌یه
 شریقه‌ ده‌کریته ناو ده‌ماری هه‌ندی نه-
 خوش. (سرم)

سیکۆلار: فره‌لتدغد؛ لادینی؛ بی‌دینی؛ بایه‌خ
 به‌دین نه‌دان. (سەیکۆلار)

سیکۆلاریسم فره‌لتدغد؛ سیسته‌می لادینی
 و حوکومه‌تیک که پێوه‌ندی به‌دینه‌وه‌نییه.
 (سیکۆلاریسم)

سیلف‌سرویس: چیشتخانه و په‌ستورانی بی
 پیش‌خزمه‌ت که موشته‌ری خو‌ی خوراک ده-
 باته سه‌ر میزه‌که‌ی خو‌ی. (سلف‌سرویس)
 سیلو: [ناو] هه‌ماری گه‌وره و فه‌نی (فه‌نانی)
 بو‌پراگرتن و خراب نه‌بووتی ئارد و دانه‌ویل و
 ئالف. (سیلو)

سیم‌کارت: اتدغد؛ [ناو] کارتیکی چکۆله‌یه
 له‌ناو موبایلی ده‌نن. (سیم‌کارت)
 سیناریو: فره‌لتدغد؛ فیلم‌نامه؛ نووسراوه‌ی
 داستانی فیلم. (سناریو)

سینت: یه‌ک له‌سه‌دی دۆلاریک. (پنت)
 سیویل: فدغدلتد؛ قه‌ره‌یه‌خه‌غیری ئه-
 سکه‌ری. (غیرنظامی)+

شابک: [ناو] (۱) چوځه. (چوځا). (۲) قهفی
بسک که ده که ویتته نیوچاوان. (حلقه زلف)
شابه لووت: [ناو] جوړیک به پروو؛ شابه پروو.
(شاه بلوط)

شابه ننگ: < بوژانه سیاوه
شابی: < شاویرول

شاپ: [ناو] (۱) شوپ؛ جی پا؛ چه. (رد. جای یا)
(۲) زاب؛ سوآلت یان به ردی خری چکوله ی
پان. (سنگ یاسفال پهن و کوچک)
شاپانی: [ناو] شاپان؛ زاپن؛ کایه به زاب؛ کایه
به شاب < شاب ۲. (نوعی بازی)

شاپک: < شابک

شاپوور: ناز ناوی چمند شای ساسانی له تیران.
(شاپور؛ شاهپور)
شاپه سمند: ناوی گولیکه و ناوی ژنانه یشه.
(شاه پسند)

شاتون: [ناو] که ره سته ییکه له موټوری سه یاره
و هه که ره سته ی سوپا داردا. (شاتون) +
شاته پدیمی: [ناو] گیایکه رمه ژن؛ توونه گیا.)
خردل وحشی)

شاجوگه: [ناو] جوگه ی سهره کی که چمند جو
گه ی لی جیا ده بیته وه. (جوی بزرگ؛ کانال)
شاخبیزی: [ناو] شاخبزی؛ مه پمه پشا؛ هوما
یی؛ مه پمه پش؛ بلووری؛ بالبالی؛ پیرانشا؛ موړی.
(چلوار)

شاخ دمره ینان: [چاوگه ت] (۱) شاخ پروان له سهر

سهری کاوړه نیر و ناژه لی تر. (شاخ روئیدن) (۲)
واق و پمان؛ سهر سوو پمان. (از تعجب شاخ در آوردن)
شاخه و شاخ: یال و یال؛ له لک بو لکی داریکی
تر. (از این تپه به آن تپه؛ از این شاخه به آن شاخه)

شاخه وهرز: شاخه وان. (کوهنورد)

شادی: ناوی ژنانه یه. (اسم زنانه)

شار: [ناو] مووړووی کانزای نیو بولبرینگ؛ توپی
دارینی یاری بیلارد. (شار) +
شاراشو؛ شارشیوین؛ شه پاشو؛ شهره لایسین.
(شهر آشوب؛ آشوب طلب)

شارباژپ: شاریکه له کوردستانی باشوور. (نام
شهریست)

شاربه دهر بوون: [چاوگه ت] له شار دهر چوون
یان له شار وه دهر نانی که سیک. (نفی بلد شدن)
شاربه دهر کردن: [چاوگه ت] له شار دهر کردن؛
(ب) دهر به دهر کردن. (نفی بلد کردن)

شاردار: [ناو] سهر وکی شار؛ بهر پرسی شار؛ (له
باشوور شاره وان). (شهردار) +

شاروچکه: شاروکه؛ شاری بجووک. (شهرک)
شارو کردن: [چاوگه ت] گه پان؛ پشکنین؛ توئیزینه
وه؛ لیکو لینه وه. (تحقیق و گشتن به دنبال چیزی)
شارویران: ناوچه ییکه نزدیکی مه هاباد. (ناحیه
ای نزدیک مه هاباد)

شارمه زرده واله: [ناو] جیی ژیانی تا قمی هه نکه
ژاله و هه روه ها شاره میلووره. (مکان و سوراخ
کلنی زنبور)

شاره زهرگه ته : [ناو] شانه و کونی ههنگه ژاله.
 (لاته زنبور) < شاره زهرده و آله
 شاسپه رهم : [ناو] پښخانه؛ شائسپه رهم. (ريحان)
 شاشه : پووپه پری شووشه ی ته له فزیون که وینه
 دهنوینې. (صفحه تلویزیون)
 شاعیر : [ناو] هوڼه ری شیعر؛ هه لېه ستقان. (شاعر)
 شاکار : [ناو] کاری بهر چاو؛ جوانترین کرده و یان
 دهستکرد. (شاهکار)
 شاکلیل : [ناو] کللیک که زوربه ی قوفل بکاته
 وه کللی دز؛ (ب) لابه ری زوربه ی گیر و گرفت
 و کیسه. (شاه کلید)
 + شاکه : (۱) بینه ر؛ سهیر که ر؛ (تماشاگر) (۲) خوی
 فروش. (نمک فروش)
 شاگول : ناوه بو ژنان به تاییه ت له ناوچه ی سنه
 (نام زنانه)
 شالگه ردن : [ناو] ئلیمی؛ مل پیچ؛ شالی دهوری
 مل. (شالگردن)
 شالووک : [ناو] شالوول؛ شالوور؛ پيشوولی؛ گاوانی.
 (سار)
 شالی : [ناو] مه زرای برنج؛ چه لتووک؛ شه لتووک
 . (شالی. شلتوک)
 شالی جار : [ناو] جار ی برنجی دروینه کراو. - (بودن)
 (شالیزاردو شده)
 شالیکار : [ناو] فه لای برنج چیڼ. (شالیکار)
 شالیگا : [ناو] جیی چاندنی برنج؛ چاره برنج.
 (شالیزار)
 شامپانی : جوړیک تری په شه له ولاتی شامپانی
 فه رانسه که شه پاییکی هه ر به و ناوه لی دروست
 ده که ن. (شامپاین)
 شام : [ناو] قامیش. (نی)

شامپو : [ناو] تراویکه بو سهر و قز شتن.
 (شامپو)
 شامه ترووک : [ناو] ههنگی کی چکوله یه له
 کولوره ی داراندا شانه دبهستی. (نوعی -
 زنبور عسل)
 شامیران : [ناو] شای شاهان؛ میری میران؛ شای
 میران. (شاهنشاه)
 شانامه : [ناو] دیوانه شیعی فیردهوسی تووسی
 ؛ شاهنامه. (شاهنامه)
 شانای : خستن؛ بلاو کردنه وه؛ تو م چاندن؛ هه ل
 خستنی موړه ی نه رد؛ په وانه کردن؛ ناردن؛ نار
 دی. (روانه کردن) +
 شاندار : [ناو] به شکو؛ مه قام دار؛ پایه به رز؛ شیاو.
 (بلند مرتبه)
 شان داهیشتن : له سهرته نیشته درېژ بوون؛ شان
 دادن. (روی پهلو دراز کشیدن)
 شانک : [ناو] نازموی؛ نازم وه؛ جوانه زمه. (جوش
 جوانی)
 شانکم : [ناو] دووایی پله ی سفلیس. (شانکر)
 شان له شان دان : (ب) خو هه لسه نگاندن و په
 رانبه رگرتن له گه ل پله و پایه ی که سیکا. (همپا
 بودن)
 شان وشکو : [ناو] پایه به رزی؛ مه قامی به رز
 . (شکوهمندی)
 شانوکې : [ناو] گیای جافری کیوی؛ دژی نووره ی
 خوینه. (جعفری)
 شانه چرکی : (ب) له ناو حه شامه تدا به زور پښکا
 کردنه وه و دهر باز بوون. (در جمعیت بزور رامباز
 کردن)
 شان هه لته کاندن : نیشانه ی بی ته فاوه تی و

بی‌دهرومستی و اتا به من چی؛ که یفی خوته.
(شانه بالا انداختن)

شان هه لگرتن: شایان بیوون؛ لایق بیوون؛ شیاوی.
(لیاقت)

شانه‌ی خوری: [ناوت] جوریک شانه‌ی گه‌وره
له‌کانزا بو شی کردنه‌وه‌ی خوری و مووی نازل.
(شانه‌پشم)

شانه‌ی هه‌نگوین: [ناو] شانی هنگفین؛ خانه
خانه له میو، جیگه‌ی هه‌نگوین و به‌چکه‌ی هه
نگ. (شانه‌عسل)

شاوول: [ناو] شاغوول؛ ثامیری هه‌لچینی دیوار
ی راست. (شاغول)
[ناو] ریقه‌بهر؛ به‌ریو‌بهر؛ به‌رپر س؛ مودیر.
(مدیر)

شاویر: [ناو] چهند گو‌لوی گچکه نزدیک به یه
ک. (چاله‌های پر از آب کنار هم)

شاویر: [ناو] شاور؛ شه‌ور. (شیدر)
شاویرول. [ناو] شابی؛ داریکه له میسر‌وه هاتو
وه عاره‌مکی لیده‌گرن به‌ناوی عاره‌قی بیدمشک
بو نه‌خوشینی دل به‌که‌لکه. (بیدمشک)
شاویری: [ناو] قالدین؛ ریواسی کوله‌بنه. (ریواس
ساقه‌کوتاه)

شاهدانه: [ناو] گیاییکه له گه‌ل‌آکانی جه‌شیش
دروست ده‌کهن و به‌بهره‌که‌یشی که له هه‌رزن
ده‌کا و ده‌خوری ده‌لین شادانه یان شاهدانه.
(شاهدانه)

شاهید: [ناو] شایهت؛ گه‌وا؛ شایه‌د. (شاهد)

شاهیگ: [ناو] جیگای لووس و خلیسک. (جای‌لینز)
شاهی‌کمو: [ناوت] که‌ویک که پنجه و چاو و
ده‌ندووی مه‌یله‌و زهر‌دبی. (نوعی کبک‌نوک‌زرد)

شایجان: بانگ کردنی ژنانه به ته‌وسه‌وه؛ باجی
شایجان؛ له‌ناو کورده‌کانی خوراساندا ناوی ژنانه
(خطاب تمسخرآمیز زنان؛ نام زنانه)

شاینه‌ک: شاهینه‌ک؛ باشوو‌ک‌باشوو

شایه‌تیمان: [ناو] شاتیمان؛ شاده‌تیمان؛ شادیمان
(کلمه‌شهادتین)

شایی‌شایی: (ب) کو‌کردنه‌وه‌ی پاره، شایی له-
گه‌ل

شاییدا و به زه‌حمه‌ت؛ ته‌و پاره‌یه‌م شایی‌شایی و
قران‌قران کو‌کردنه‌وه. (شاهی‌شاهی). (۲)

خوشی‌خوشی (خوشی‌وسرور زیاد)

شبان‌دن: [چاو‌گه‌ت] شوبه‌اندن. (تشبیه کردن)
شبره‌و: [ناو] شبرو؛ جوریک چه‌رمی بریقه‌داره
که‌وشی لی چیده‌کهن. (شبرو)

شپک: [ناو] مألوو؛ داریکی دریزه که له ناوم‌را
ستیدا کونیکی تی‌کراوه و ده‌چی به سهر دمن‌دی
ثامووردا و به‌سهر زه‌وینی شیو بر‌اودار ایده‌کی‌شن
بو ری‌ککردنی گری و‌گو‌ل و‌کو‌لو. (نوعی ماله)
شپنه‌کردن: [چاو‌گه‌ت] پاش شیورپنی زه‌وی
مألوو‌کردن؛ ری‌ک کردن به مألوو. (صاف کردن
زمین شخم‌زده‌با ماله)

شپ‌پوش: [ناو] لئو‌الی‌باس شپ؛ که‌سیک که جلی
شپ و‌کو‌نه له به‌ر ده‌کات؛ مرو‌قی شپ‌ول. (ژنده
پوش)

شرپه: [ده‌نگه‌ناو] شله‌په؛ ده‌نگی شتی نهرم که
وه‌عه‌رزبکه‌و‌یت؛ ده‌نگی شتی که بکه‌و‌یته ناو
ثاو (صدای درآب‌افتادن چیزی) شر‌ابه؛ گولینگ؛

مه‌نگوله؛ شو‌ربه. (منگوله)

شر‌کردن: (۱) له‌ت‌وپه‌ت کردن؛ در‌اندن. (تکه
پاره کردن). (۲) سهرزه‌نشستی زور به تو‌وه‌یه‌یه‌وه

یان فەزێحەت بەسەرھێنان و تەمبەیی کردن و
 ئابڕوو بردن. (آبروریختن)
 شروچی: [ناوبیک] شروڤە کەر؛ شیکەرە وە
 باس؛ لیکدەرە وە ی خەبەر. (مفسر)
 شرو و شروڵ: بێ سەر و بەرە و بێ واتا؛ شرو و پ.
 (بەقەسیدە ی شرو و شروڵ) «قانع» (بیمەنی؛ ژنده)
 شروڵ: شروڵە؛ تیتۆڵ؛ پێشال؛ بزگۆپ؛ پێندۆل.
 (ژنده بوش؛ نواریارچە کەنە)
 شروو: [ناو] شروی؛ دارێکی کورتە بەلایە ،
 کۆلێندراوی گەڵاکە ی بو شوردنی لەشی کە
 سێک کە نەخۆشینی کەوتەیی گرتوو یان زەر
 دووی گرتوو بە کەڵکە. (کرکو؛ افرا ی صحرا یی)
 شرو و پ: [ناو] لێو؛ دێو؛ لە کار کەوتوو؛ و نچرو
 نچر؛ پزێو؛ پرتوو کیاک. (داغان؛ پارە پورە)
 شری: [ناو] بەن؛ پێسمان؛ هەر شتی باریک و
 ناسکی وە ک قەیتان یان نەوار. (رێسمان؛ نوار)
 شری پ کردنەو: [چاوەگەت] نەواری کاسی
 یان ویدئو تۆمار کردن و زەفت کردن (نوار پ کردن)
 شریخ و هوپ: [دەنگە ناو] گرمە و گوپە؛ گرمە گرم؛
 شریق و هوپ. (غریقی دربی)
 شفرە: [ناو] تانە؛ کینایە؛ تەوس. (رمز)+
 شفرە ی فیل: [ناو] دوو ددانی درێژی فیل کە
 زۆر بەنرخە، لە ناسککاری و خاتە مکاریدا بە کە
 لکە. (عاج فیل)
 شفرە ی: شیر بە شیر؛ زگپ بوونی ژنی کە شیر
 بە منداڵە کە ی دەدا. (حاملە شدن زن شیر دە)
 شفقوت: قەمچی کوت؛ ئاوازە مگی کوت؛ (ب) زۆر
 بە لەز ئازۆتن؛ یان بە لەز بە پێگادا رویشتن. (راە
 رفتن یا راندن با عجلە)
 شفقوت: < شفقوت.

شقیلە: [ناو] شەو پەو؛ کەسیک بە شەو بە پێدا دە
 پوا. (شەرو)
 شقاق: [ناو] سیب نەرد؛ سیو مین عەرزیلە. (سیب
 ترشی)
 شکافە: [ناو] میز راب؛ زەخمە؛ نەغمە. (نامیری
 تارژ مەندن)
 شکاکی: [ناو] لێو؛ لێو مەندیدار بە شکاکەو؛
 جوړیک هەلپە پین. (مربوط بە شکاک؛ نوعی رقص)
 شکاندنەو: [چاوەگەت] (۱) دەستەواژە ی گوڤە
 و ییازانە؛ شکاندنەو یان چوواندنی گوڤەو یی بێ
 پشکیل لە جوړاییندا. (پوچ کردن جوړاب درجو
 راب بازی) (۲) پاش دەمکی شانی چایی ئیستی کانی
 ک پ کردن و دیسان کردنەو ناو قووی.)
 ازقووی یک استان جای پ کردن و دوبارە دا
 خل قووی ریختن)
 شکایەت: [ناو] شکات؛ گازەندە و گەلە و داد خو
 از ی. (شکایت)
 شک بوچوون: گومان کردن لە کەسیک؛ گومان
 بردن. (گمان بردن)
 شکست: نوکۆولی؛ شکان؛ بەزین؛ کۆل دان.
 (شکست)
 شکست هۆر بەستە ی: چاوەگەت [هەلپەستەنەو ی
 شکا. (شکستە بندی)
 شک لیک کردن: [چاوەگەت] گومان لە کەسیک
 کردن. (بە کسی شک کردن)
 شکۆ: [ناو] جەلال؛ لە گەل شەرمدا دی، شەرم
 و شکۆ؛ شەرم و حەیا. (شرم و حیا)+
 شکۆفە: [ناو] واباو بە گۆلی داری بەر دەلین،
 بە لام شکۆفە گۆلی نە کراو یە؛ پشکوژ؛ خونچە.
 (غنچه)

شكهف : [ناو] دهبه؛ تهنه كه پووتی نهوت؛ دهفر
ی گهوره وهك بهرمیل؛ چهلهنگی نهوت. (پیت)
شكهنبه : نهشكهنبه؛ نازار. (شكنجه)
شكین : [پاشگر] [ناوبك] شكینره؛ كهسیك كه
دهشكینی. (شكستدهنده؛ شكندنهچیزی)
شلاتی : < شلاتی.
شلپ وهوپ : [دهنگناو] شلپه شلپی زور. (شلپ
شلوپ)
شلپیتاو : شورباوی زورتراو و بی پون. (کنایی،
شورباوی خیلی آبکی)
شلته : [ناو] دوشهك؛ پايهخی نووستن. (تشك)
شلکردن : [چاوهگهت] نهرم کردن؛ (ب) فش
کردن. (نرم کردن؛ اخ کردن و تحویلدادن)
شلکه پان : [ناو] نهرمه ی پان (شلکه پانی بگوو شم
بونى لهسینه ومهم كه م) «مین» (نرمی ران)
شلکه گووی : [ناو] جیگای کونکردنی گوویچكه
بو گواره؛ نهرمه ی گوی. (نرمه گوش)
شلوی : شله ژاو؛ پمنگ تیک چوو. (رنگ باخته؛
آشفته)
شله پاندن : [چاوهگهت] شله قاندن؛ بهیه کدا دانی
شله مهنی. (جنباندن و بهم زدن مایعات) +
شله ساوار : [ناو] پرویشینی تراو. (آش بلغور آبکی)
شله مهنی : [ناو] تراو؛ ناوه کی. (مایعات)
شله و بوون : [چاوهگهت] شل بوونه وه؛ تراو بوونه وه؛
نهرم بوونه وه. (آبکی شدن؛ نرم شدن)
شله و قوله : [ناوت] گده و گوگوده؛ بهره لآوه هره لآ؛
لات ولووت. (لات ولوت)
شمش : [ناو] آله قالب دراوی کائز؛ وهك شمش
تهلا. (شمش)
شمشیربال : تهیره کویره؛ تهیره حه وایيله. (یر

ستوی سیاه)
شمشیرسی چاره کی : (ب) به پوآلهت نازا و له نه
سلدا خوپی. (شمشیرسه چاره کی)
شمقار : جوریک بالندهیه له شاهین چکوله تره و
گوشت خوړه. (نوعی شاهین)
شملی براكه : < شمل و بهره كهت.
شناسای : [چاوهگه] ناسین؛ ناس کرن؛ شارهزا
بوون. (شناختن)
شناسنای : [چاوهگهت] ناساندن؛ شناساندن؛
شارهزا کردن؛ فیئر کردن؛ ناشنا کردن. (شناساندن)
شنووت : دهستهك؛ دهسته کی داره پای خانوو.
(تیرسقف)
شوان كار : [ناو] (۱) شوانی بهرغهل. (شبان بره).
(۲) شوانكاره؛ شوانی کردن به نیوهیی. (شبانی
کردن و سهیم شدن در مالکیت گله). (۳) كه سی
كه پیشه ی شوانی بیت. (شغل شبانی)
شوانکیله : گیاییکه جیوه ییکی کیشداری ههیه.
(نوعی گیاه)
شوانه ویله : (ب) مروقی ساکار و گهوج و گیل.
(انسان ساده)
شوټ گرسیڼ : گیای خشیل؛ كهوله گیا؛ دوو
دلوپ شيله ی نهو گیایه هه وینی لیتریك شیره
كه بیكات به پهنیر. (علف پهنیر)
شوخی باز : گالته چی؛ گالته و كه پ كه ر؛ حنه ك
باز؛ حنه ق باز. (شوخی باز)
شور : كه له سوو؛ مانگیك كه كه ل زور سواری
بیت؛ (ب) هاو جییی کردنی زور و له سهریه کی
نیر له گهل میوینه. (زیاد جفت گیری کردن ماده گاو)
شور : سویر؛ پرخوی. (شور)
شورافك : شوراف؛ شورك؛ شوره كات. (شوره زار)

شورپش : ناوه بو پیاوان. (اسم مردانه) +
 شورپقه بوون : شورپوونه وه؛ دالقان؛ هه لواسران.
 (سراژیرشدن؛ آویزان شدن)
 شورک : شوره کات؛ زمونی که خاکی سویر و
 خویداربی. (شوره زاز)
 شور کردن وه : [چاوگه، ت] داهیشتن؛ داهیلان؛
 بهردانه وه. (آویزان کردن)
 شوره شوان : [ناو] نانه مروچه؛ شه وهره شه وهن؛
 گیاییکه بو خوراکي ئاژال، له سه قز و سابلان له
 گه ل قازیاخه دا ده یانکولاند بو عیلاجی زهر دوو
 یی و رامالینی زهر داو. (اسپرس)
 شورپلاس : هاوالی خه زال له بهیتی لاس خه
 زالدا. (نام مردانه)
 شوقاف خور : شوقاوخور؛ چلکاوخور؛ (ب) نوکهر
 و بهرماوه خور. (نوکر ماب)
 شوقه : له تاره وی وهر گیراوه < ئاپارتمان (آپار
 تمان)
 شوک : قولایی ماسیگرتن. (قلاب ماهی گرفتن)
 شوکره لات : [ناو] شوکولات؛ چو کلیت، جوریک
 شیرینی. (شکلات)
 شوکه : [ناو] شیله یی که می شووله ی (شسته)
 دروستی ده کا و له سهر گه لای داران به تاییه ت
 له سهر گه لای داربی دهنیشی و تامی شیرینه و
 له گه زو ده کا. (مدفوع شته)
 شوکرن : [چاوگه، ت] کار کردن؛ ده وامکردن
 (کار کردن)
 شون که فتن : [چاوگه، ت] وه شوین که وتن؛ به
 دوو ادا پویشن؛ (ب) چه و ریوشوینی که سیک
 گرتن. (دنبال رفتن؛ دنباله روی)
 شووالپیس : < شهروال پیس.

شووال چه پهل : < شهروال پیس
 شوورته : که شک. (شک)
 شووشبین : [ناو] شووشبان؛ پیاوانی بانگه یشتن
 کراو بو داوات؛ برازاوا. (رفقای داماد در عروسی)
 شووتیله : شفته ژمی؛ گیاشیر؛ دوو دلوپ له شیله
 ی ئه و گیایه ده بیته هو ی پهوانی. (گیاه فرفیون)
 شووخال : [ناو] شوین؛ ئاسه وار. (رد؛ عمل
 بجامانده)
 شووداخ : [ناو] داخی سهر گو یچکه ی ئاژال.
 (داغ گذاشتن روی گوش حیوانات)
 شوورا : [ناو] شوورا؛ هیوهر. (برادر شوهر)
 شووره مووره : شروشاتال؛ ئه سپایی نیومالک.
 (وسایل منزل)
 شووش : ناوی بازپرایی که ونارا له باشووری
 ئیران. (شوش)
 شووش : (۱) [ئاوه لئاو] باریک؛ (ناو) په نمانی
 جیگه ی قامچی؛ شووش به ستن؛ ماسینی جیگای
 قامچی وه شانندن. (جای شلاق) +
 شووشبین : [ناو] شووشبان؛ پیاوانی بانگه یشتن
 کراو بو داوات؛ برازاوا. (رفقای داماد در عروسی)
 شووشته ری : (۱) جوریک پاخه ری وه ک به په یه.
 (نوعی زیلو) (۲) ناوی مه قامیکی تاوازی کوردی
 و فارسییه. (شوشتری)
 شووشته ری : گوشه ییکه له مه قامی هوما یووندا،
 هه ندی به بنه مای هوما یوونی ده زانن. (شوشتری)
 شووشتی : شوړاو؛ [پابووردوی شتن بو سیه م
 که سی تاک] : شور دی. (شسته شده؛ شست)
 شووشی : ناوی قه لاییک له خوراوی باکووری
 ئیران بووه. (قلعه شوشی)
 شووفلجه زن، شادی به هو ی رزگار بوونی موو

سایه کان له بهندی بابلیه کان له لایه ن کوور
شی هه خامه نشیه وه، که مووسایه کان هه موو
سالی له نه وه لی پایزدا دهیگرن. (جشنپاییزی
یهودیان)

شووگا: که له کیوی. (شوکا)

شووگره [ناو] جه غیزیکی کانزای له غاوی نه سب
که لچی خوارووی نه سب ده چی به نیویا. (گیره
لگام)

شویردن: سواری؛ گوشین؛ سواردهی؛ گواشتن؛
گفاشتن. (فشدن)

شوین به شوین: یه ک له دوا ی یه ک؛ به دوا ی
یه کدا په وانه کردن و ناردن. (پشت سرهم)
شوینگر: [ناو] (۱) جیگر؛ به ردیل. (جانشین). (۲)
پی و شوینی که سی هه لیزاردن و که و تنه سهر
نهو په وشته. (پیرو)

شهبانکاره: ناوی هوژیکی کورد، که دایکی نه
رده شیر ی بابه کانی شای تیران لهو هوژه بووه.
(نام عشیره ای کرد)

شهبخان: [ناو] داوین و گو شه ی که وا؛ شاقه ل.
(دامن کتوعبا)

شهبکاندن: [چاوگه، ت] تیشاندن؛ تیشان. (به
درد آوردن؛ درد کردن)

شهبنم: (ف. مشه) شهونم؛ شه فتم؛ ناو نگ؛
قهرمو. (شبنم)

شهبه که ی چاو: [ناو، ت] تو پرنه ی چاو. (شبکیه
چشم)

شهبهنگ: [ناو] تارمایی؛ زور له دووره وه و به
حال دیار بوون. (شبح)

شهبالمه: [ناو] شه پلاغه؛ زله. (کشیده)
شهبالوخ: [ناو] وهروه؛ بیلی به فرمالین. (بیل)

برف رویی)

شه پاندن: [چاوگه، ت] شله پاندن؛ شله قاندن
(تکان دادن مایعات)

شه پلاندن: [چاوگه، ت] ئالوز کردن؛ شیواندن؛
شله قاندن. (آشفته کردن)

شه پله لیدراو: [ئاوه لئاو] سه کته کردوو؛ فهر که م
کردوو؛ پهر که م لیدراو؛ (ب) که سیک که ده ست و
پای تیفلج (سه قهت) بی. (افلیج)

شه په شه پ: [دنگه ناو] ته په ته پی شتی شو پ که
جار جار له عهرز بخشی؛ (شلب شلب)

شه ترهنج: [ناو] شه ترهنگ بووه به لام نارو
پیتی (گ) ی نیبه و بووه ته شه ترهنج، یارییکه به
۳۲ موره ده کری. (شطرنج)

شه ترهنجی: [ئاوه لئاو] وه ک ته خته ی شه ترهنج
خانه خانه؛ چوار گو شه چوار گو شه. (شطرنجی)
شه ترهنگ: [ناو] ناوی پیشوی شه ترهنج؛ له بهر
نهو نارو پیتی (گ) ی نیبه بووه ته شه ترهنج.
(شطرنج)

شه ته: [ناو] می شوله ییکی بی باله که له سهر گه
لای گول و گیا دهنیشی، جور یکیشی هه یه شو که
دروست ده کا. (شته)

شه ختاندن: [چاوگه، ت] بهراوه ژوو کردن؛ هه
لگه پاندنه وه؛ سهره ونخوون کردن. (برگرداندن)
شه ختین: بهر ئاوه ژوو؛ سهره ونخون. (برگرداندن)
شه خسه: [ناو] شه خته؛ پای زور ساردی پاییز
که زمرحات له بهین دهبا. (سرما ی پای پاییزی
آفت کشت)

شه خل: [ناو] شه قل؛ دیاری کردن. (نشان)
شه دانکه: [ناو] بهر بوخچه و کیسه ی شانه و
ئاوینه ی زنان. (جای وسایل زنان)

شده لار : میزه‌ری شده‌ی لار پیچراو؛ [ناو]

لاره پیچ به‌سەر. (کج‌دستار)

شەربەک : شەربە؛ لیوان؛ ئاوخۆری؛ لیوان.

(لیوان)

شەڕ بەریاکردن : [چاوەگەت] گێچەل نانه‌وه؛

شەڕ هەڵایساندن؛ ئاژاوه نانه‌وه. (شەڕبەریاکردن)

شەڕخواز : [ئاوه‌ل‌ناو] جینگز؛ بیانووگر؛ شەڕفروش،

جینگن. (ستیزه‌جو؛ جنگ‌طلب)

شەڕدین : داییزان؛ لەبیزنگ‌دان. (غەربال‌کردن)

شەڕکەر : [ناو] (ب) کەسانی کە چەک و سفتە‌ی

بی‌مەحل (بی‌جی) بە هەرزاتر دەکەن و کاری

وەرگرتنی پارە‌ی چەک و سفتە‌کە وە‌ئەستۆ دە

گرن. (شەرخ)

شەڕمخاندن : [چاوەگەت] خوراندن؛ بە ناخوون

رنین؛ هەل‌گە‌اشین. (خاران‌دن)

شەڕمخین : [چاوەگە] خوروو لی‌ پەیدا‌بوون؛

خوران. (خاری‌دن)

شەڕمین : [ناو] گیای گۆ‌لە‌زەنگ؛ ماکی خەو

هێنە‌ری لێ‌دە‌گیری. (گل‌شراب)

شەڕنانه‌وه : کە شەڕ بەریاکردن.

شەڕنە‌خیوی : [ناو] شەڕنە‌خیوی؛ شەڕنە‌خیوی؛

غار‌غازین و تە‌قلە‌ بە‌ ئە‌سب. (تاخ‌وت‌تاز)

شە‌روال‌پیس : [ئاوه‌ل‌ناو] داوین‌پیس. (تردامن)

شە‌روینار : [ناو، ت] شە‌روکی‌شە. (جنگ‌و‌دعوا)

شە‌روتر : [ناو، ت] کیشە و هە‌رای بی‌جی و خو

نە‌خواز. (جنگ بی‌جە‌ت)

شە‌روشو‌پ : [ناو، ت] فیتە و کیشە لە ناوچە‌یی‌کدا؛

کیشە و هە‌را؛ نائە‌منی. (ناامنی)

شە‌رە‌باخە : [ناو، ت] کیشە‌رکی دروینە‌وانان لە

کاتی دروینە‌دا. (مسابقه‌درو)

شە‌رە‌فەر : کە‌شە‌رە‌قسە.

شە‌رە‌فنامە : کتیی می‌ژوو‌ی کورد کە لە لایە‌ن

شە‌رە‌فخان‌ی بە‌تلیسییە‌وه نووسراوه. (شە‌رنامە)

شە‌رە‌قسە : [ناو] شە‌رە‌فەر؛ شە‌رە‌جنیو، (یان بە‌راستی

یان بە‌گالتە). (جنگ‌لفظی)

شە‌رە‌ک : [ناو] شە‌ریتی بە‌ستە‌وه‌ی رە‌شمال.

(طناب‌بستن‌چادر)

شە‌رە‌کەر : [ناو، ت] شە‌رکردنی دوو یان چە‌ندکەر؛

(ب) شە‌ری چە‌ندکە‌سیکی نا‌حالی و بی‌عە‌قل.

(جنگ‌خران)

شە‌رە‌میزە : شە‌رە‌رمب. (جنگ‌بانیزە)

شە‌رە‌هە‌ل‌گە‌رساندن کە‌شە‌ر بە‌ریاکردن.

شە‌رە‌هە‌ل‌گە‌رسین : [ئاوه‌ل‌ناو] فیتە بە‌پاکەر، شە‌ر

هە‌ل‌خە‌پین. (بریاک‌نە‌ندە‌ فتنە)

شە‌ری زەر‌پینگە‌ری : [ناو، ت] شە‌ری بە‌درو بو

بازار گە‌رمی لە‌لای کە‌سی یان لای موشتە‌ری.

(جنگ‌زەر‌گری)

شە‌ش‌ناگر کە‌شە‌ش‌تیر.

شە‌شپەر : [ناو] گورزیکی ئاسنین کە‌ شە‌ش

گۆ‌پکە‌ی هە‌بووه. (گە‌زق‌دە‌ی) +

شە‌ش‌پە‌نجە : کە‌سانیک کە‌ قامکی زیادیان

هە‌یه. (شش‌انگە‌شت)

شە‌ش‌تیر : [ناو] چە‌کی شە‌ر کە‌ شە‌ش فیشە

ک دە‌خوات. (شش‌تیر)

شە‌ش‌خان : [ناو] شە‌ش‌شان؛ یاری مە‌ندالان.

(نوعی بازی بچه‌ها)

شە‌شە‌ربوون : پێگای دەر‌چوونی مۆ‌رە‌ گیران

لە‌ نە‌ردین‌دا ؛ (ب) پێگە‌ی چارە‌ بە‌ستران لە

تە‌نگ‌و‌چە‌لە‌مە‌دا. (شش‌ردن)

شە‌ش‌لو : هە‌ر بە‌ل‌گیک‌ی پە‌راتۆ کە‌ شە‌ش‌ خالی

تیدابیئت. (شش لوی ورق)

شه شلوویه: [ناوه لئاو] (ب) دروژن؛ حيله باز؛ کلاوباز.
(کلک)

شه شلوول: ک شهش تیر.

شهش و بیس: (بیس وشه ییکی تورکییه وانا
(پینج)، شهش و پینج هیئان له نهر دین دا؛ (ب)
دهست پیوه نه گرتن؛ شهش و بیس خه رج کردن.
(ولخر جی)

شه غلهم: [ناو] بهزموهه را؛ هه راوهوریا؛ ثوغله
مه؛ غه له به. (دادوهوار و شلوغی)

شه غهل: [ناو] سه ریاچ کردن؛ سه رهوهی پرووه
ک هه لپاچین. (غرس)

شهفت: [ناو] ئامیریکی سه یاره یه که دهچی به
ناو رینگی ته گهردا. (شفت) +

شهفتالوو: له هه شتالوو (قوخ) ده کا، به لام کورکی
نییه و چوو کتریشه. (شفتالو) +

شهفتور: [ناوه لئاو] شهفتوور؛ لاره مولار؛ خووارو
خیج. (اریب)

شهفته: گیامیشووله. (نام گیاهی است)

شهفته: شهپکه؛ شهپقه. (کلاه له دار)

شهفادی: شهفته؛ پییری شهو. (پریشب)

شهقبیری: شهو نشینی. (شب نشینی)

شهفته رادی: به سر پییری شهو. (پس پریشب)

شهفته چرا: [ناو] شهو چرا؛ چرای شهوی؛ (ب)
چرای خه. (چراغ خواب)

شهفته رین: [ناو] شهوچه ره؛ شهوچه له. (شب
چره)

شهفته شت: [ناو] کالیار؛ تروژی که دایده نین
بو توو. (خیار جنبه بزرگ تخمی)

شهفته شکي: [ناو] شهو کوپیری. (شب کوری)

شهفته گه: (۱) شهو گهر؛ شهوی به شهو دا ده گه پری.
(شب گرد). (۲) به زمی مالی بووک له شهوی بیس
گوپیز تنه شهوی بووکدا. (جشن شب قبل از عروسی
در خانه عروس)

شهقاقی: [ناو] شقاق؛ شوقاق؛ نه خوشینی ولا
خی به رزه یه که سمیان ده قله شی. (مرض تر
ک خوردن سم اسب)

شهقاو: [ناو] قه ده دم؛ هه نگاو؛ هه نگاف. (گام)
شهقاویل: [ناوه لئاو] راسته وخو؛ راسته وراست.
(مستقیم)

شهقتین: [چاو گه] شهق کردن و هه لوه شانده
وهی درومان؛ هه لوه شانندن. (شکافتن)

شهقراندن: [چاو گه، ت] شله قانندن؛ شیواندنی
تراو؛ راژمندن تراو. (جنبانیدن مایعات)

شهقژن: [دهنگه ناو] دهنگی شهق و هوپ؛ وه ک
دهنگی هه وره تریشقه. (صدای مهیب)

شهقلچی: بهر پرسی شهقل کردن و سهردان له
شهقل. (مسئول مهریانشانه کردن)

شهقه ماسی: جوریک ماسییه. (نوعی ماهی)
شهقیف: [ناوه لئاو + ناو، بهر] شهقیف؛ شهقیو؛

شهق بردگ؛ شهق بر دوو؛ له تبوو؛ قه له شیاو
(در بزرگ؛ شکاف؛ شکافته)

شهکر په نیر: [ناو] جوریک شیرینیاته له شه کری
هاپاوه چیده می. (شکر پنییر) +

شهکروکه: [ناو] (۱) گیای که رته شی که بو
زیاد کردنی راده ی شه کری خوین به که لکه.

(شکر تیغال) (۲) کوپری لووسکه که له زهماوه
ندی هیندی تور کاندای دهره خسی به کنجی کچا

نه وه. (رقاص پسردختر نما)

شهکره سیو: [ناو] سیوی گولاو؛ بهری داره

سیوی په یوه مند (موتور به) کړاو له ههر می؛ مرو
فی زور جوان و په ز شیرینی پی ده شو بهینن.
(سیب گلاب)

شه کری خوارد: شه کهری خوارد؛ (ب) بیجای
کرد؛ غه له تی کرد؛ گووی خوارد. (غلط کرد)
شه کنای: [چا وگه ت] شه کاندن؛ پراوه شانندن.
(تکان دادن؛ به اهتزاز در آوردن)

شه کو: بیلی تاییه تی پراوه ماسی له چومی که م
تاودا. (بیل شکار ماهی)

شه که ت: (۱) شه که تدان: توند به ستن. (محکم
بستن). (۲) [تاوه-لناو] ماندوو؛ هیلاک. (خسته)
شه که راو: [ناو] شه کړاو؛ شه ربه ت؛ (ب) بهین
شیوان؛ پهیدا بوونی ساردوسری له بهینی دوو
دوستدا. (شکر آب)

شه که ره: [ناو] گیای شه که ره؛ که رته شی؛ دروه
گورزه؛ جیوه کهی که له جیی جزووی جوړیک هه
نگه ژاله وه دیته دهر موه ده پته هیلانه ی هه نگه
ژاله و نهو جیوه بو زیاد کردنی قندی خوین به
که لکه و بو دهنک به ربوونیش باشه. (گیاه شکر
تیغال)

شه کیانه وه: [چا وگه ت] شه کانه وه؛ له رانه وه؛
به دهم باوه له رینه وهی قوماش. (اهتزاز)
شه کین: [ناو] جگین؛ یاری به قاب. (بازی
شتالنگ)

شه گه: [ناو] لای چالی قاب؛ چکه؛ پروپه پری
پشته وهی پکه. (طرف گود شتالنگ)
شه لاق: شه لاق؛ شیلای؛ قامچی؛ قه مچی.
(شلاق)

شه لال: [تاوه-لناو] بی حال؛ زور شه که ت و شال؛
زور ماندوو و هیلاک؛ زور نه خویش. (بی حال) +

شه لان شه لان: شه له شه ل؛ به شه لین پرویشن.
(لنگ لنگان)

شه لپه: [ناو] مار نه گز؛ چه که؛ جزمه. (چکه)
شه لپین: [چا وگه ت] بنکه ن؛ پر شه که ن؛
دوور خستن؛ لا بردن؛ له بهین بردن. (ریشه کن؛
از میان برداشتن)

شه لتاخ: [ناو] شه لتاخ؛ شلتاخ؛ ته شقه له؛ گیچه ل.
(شلتاق)

شه لتاخ: [ناو] شه لتاخ؛ شه فروشی؛ ته شقه له
کردن. (قالتاقی)

شه لته: [ناو] خه رار؛ هوپری زور گه وره ی تاییه تی
کاکیشان، له په شکه چکوله تر. (غراهه)
شه لوال: شه روال؛ پاتول. (شلوار)
شه لوال به کول: [ناو] شه روال به کول؛ گیاییکه

بنه که ی ده خوری و بو په وانی به که لکه. (گیاهی
است با خاصیت مسهل)

شه ل وشه پک: [ناو ت] شال وشاپک؛ پانکو
چوغه. (لباس از شال)

شه ل وکوت: شه که ت؛ ماندو؛ هیلاک؛ به لیدان
شپره کردن. (خسته)

شه ل وکوت کردن: [چا وگه ت] (ب) به لیدانی زور
شه که ت کردن و له توانا خستن. (کتک زدن زیاد)
شه له مکهره: [ناو] پشيله پاییزه. (قاصدک)
شه له می: شيلم؛ شه له م. (شلفم)

شه له وشه پک: [ناو] شه ل وشه پک؛ شال وشه پک؛
پانکو چوغه. (لباس محلی از شال)

شه له ولهو: [تاوه-لناو] هه له ویز؛ زور بلی؛ چه نه
دریز. (پر حرف)

شه لی: [ناو] گیر ی؛ پا له نگ بوون؛ له نگ ی.
(لنگی)

شهماته: [ناو] زمنگ؛ وهخه به رهینه؛ سه عاتی
 شهماته دار: سه عاتی زمنگ دار. (شهماته)
 شهمال گیر: [ناو] قاقلی به هار؛ گیاییکی که لاپانه
 و گوله کانی چکوله و له پال یه کدان، عیلاجی که م
 خهویه. (گلپر)
 شهمامه بنی: [ناو] جوریک کاله یه؛ کاله ی شه
 مامه به نندی. (بند چارق)+
 شهمامینه: < شهمامه +
 شهمانندن: [چاوگه، ت] (۱) واز لی هیئان؛ ده ست
 لییه ردان. (صرف نظر کردن). (۲) خلیسکاندن. ()
 سردادن
 شهمزیای: [چاوگه، ت] قورمچیی؛ سیس بوون.
 ئالوز بوون؛ رمنگ په رپین. (آشفته شدن؛ پژمردن؛
 رنگ باختن)
 شهمزین: (۱) [چاوگه، ت] شهمزین؛ ئالوز بوون.
 (آشفته شدن). (۲) [ناو] تاوالی شهم له بهیتی شهم
 و شهمزین دا. (عاشق شم). (۳) ناوه بو ژنان
 شهمزین ناوه بو پیاوان. (اسم مردانه)+
 شهمسی: [ناو] شوپراوه ی به فر و سه هوئی به
 هاران که درمگ ده تاوینته وه؛ ناوه بو ژنان.
 (شره آب یخ که در بهاران خوب میشود)
 شهمشاد: [ناو] شهمشاد؛ داری شهمشاد. (شهمشاد)
 شهمشاق: [ئاوه لئاو] جووامیر و دل فراوان و به
 پیاوه تی. (رادمرد)
 شهموک: [ناو] شهم کو له که؛ داری که دهیده نه
 بهر دیواری شکست بو پراگرتنی. (حایل دیوار)
 شهمه ت: [ناو] جوریک جاو. (نوعی کرباس)
 شهمه ند و فیغ غرد: ند: [ناو] که رسته ی جوریک
 قوماره. (شمند و فر)
 شهمی: کورت کراوه ی ناوی شهمسه ددین و

شهمسولاً و شهمسی. (اختصار اسم)
 شهنندی شوپ: [ئاوه لئاو] شان داچه کاو؛ شیرزه.
 (پریشان حال)
 شهنشه: [ناو] توو لی هه لاجی؛ (جگه له هه ل
 جی کردنه که به جیکه نه و که وان ده کریت)
 به شوو لیکی باریک خوری و لو که ده کوتن و
 پیی کو ده که نه وه. (باتر که حلاجی کردن)
 شهن کردن: [چاوگه، ت] خهرمان به دهم باوه دان
 بو جیا بوونه وه ی کا له دان. (خرمن به باد دادن)
 شهن گال: [ناو] (۱) ژه نگار. (زنگار) (۲) ناوی شار
 و چیا یی که له پوژ تاوای موسل. (نام شهر و کوهی
 است)
 شهنه با: [ناو] خهرمان به شهنه به دهم باوه دان؛
 شهنی خهرمان. (باد دادن خرمن)
 شهنه وا: [ناو] شهنه با؛ شهن کردن. (باافشون
 خرمن به باد دادن)
 شهوئاژین: [ناو] شهواژین؛ ئاژین کردنی ئاو به
 سهر زهوی و مه زادا به شهو. (آبیاری شبانه
 مزرعه)
 شهوار. شموگار. (شبهه. در طول شب)
 شهواره: [ناو] نه دیتنی چاو له بهر نووری زور به
 هیژ به تاییه ت له تاریکی دا. (در مقابل نور قوی
 چیزی راندیدن)
 شهواره بوون: [چاوگه، ت] (۱) چاوه له نه هاتن له
 بهر پرووناکیی زور و سهر لی شیوان. (عاجز از دیدن
 مقابل نور زیاد). (۲) به شهو هه لفرین و ئاواره
 بوونی مه ل له هیلائنه. (آواره شدن پرنده در شب)
 شهوال بین: [ناو] بهن شهروال؛ دوخین؛ هو جهنه.
 (بند تنبان)
 شهوبات: [ئاوه لئاو] چیشتی شهومه نه. (غذای

بیات)

شهو بوسان : [ناو] گولی شهو بوی زمرد. (شب بوی زرد)

شهو به کیو : [ناو] مالائی که شهوانه له کیو مول دهری، له په چهی دووره دی. (در صحرانماندن گله در شب)

شهو بیر : [ناو] دوشینی نازل به شهو دا. (دوشیدن گوسفندان در شب)

شهو چراغ : [ناو] گهوهریکه؛ گهوهری شهو چراغ که له تاریکیدا دهرهوشیته وه. (گوهر شب چراغ)

شهو چهره ز : [ناو] شهو چهره؛ شهو چله. (شب چره) شهوړن : [ناو] رښه وهی شهوانه؛ (ب) دزی له بیستان به شهو دا. (چیدن شبانه بوستان)

شهو سو : [ناو] چرای که سو؛ چرای کاتی خه؛ چرای خه. (چراغ خواب)

شهو کهران : [ناو] گیاییکی ژه حراویه. (شوکران) شهو گورد : [ناو] ژوانی شهوانه؛ ژوان. (محل قرار شبانه؛ راندو)

شهو مهمی : [ناو] مانگه شهو. (شب مهمتایی) شهو نامه : [ناو] بلا فوکی نه هیئی که به شهو بلاو ده کریته وه. (شب نامه)

شهو مرگ : [ناو] شهو مر؛ شهو در. (شبدر)

شهو ره سووره : [ناو] گوچانه باغی؛ گیاییکه گوله که هی وهک گوچان چهماو هیه؛ کولیندراوی گول و گله که هی بو بینایی چاو باشه. (شبدر عطری)

شهو ره شه : [ناو] جه ژنیکی کاکه بیانه. (نام جسنی است در میان کاکه ایها)

شهو زهنگ : شهوی تاریک؛ تاریکی خهست؛ نه

نگو سته چاو. (شب بسیار تاریک)

شهو که : [ناو] شه به که؛ ته لچن؛ کون کون؛ کونا کونا؛ وهک شه بابک. (شبه)

شهو کی : [بهند + ناو] سبه هیئی؛ سبه یئی؛ سوژی؛ سه یزوو؛ به یائی. (فردا) +

شهو هه یئانه : [ناو] شهو هه یئانه؛ شهو جومعانه؛ (ب) خیری تاییه تی شهوی جوومعه. (خیرات شب جمعه)

شهو هباز : [ناو] شهابز؛ بازی سپی. (شهابز)

شهو هبال : [ناو] شهاب؛ په ره دریزه کانی بالی بالنده. (شاهپر)

شهو رابوون : [چاوگه ت] له سهر پاشوو هه ستانی یه کسم. (بلند شدن اسب روی دوپا)

شهو ریوه ر : [ناو] مانگی شه شه می سالی کوچی هه تاوی، به رانیه ره به یلوول. (شهریور)

شهو سوار : [ناو] شاسوار؛ سوار چاک. سهر توپی سواران. (شهسوار)

شهو وه مند : [ناو] هونه رهنه مند؛ زانا؛ فیرس. (هنرمند)

شهو یتان : [ناو] هارو هاج؛ مندالیکی شه یتانه : مندالیکی هارو هاجه. (شلق؛ بازیگوش) +

شهو یتانه ک : [ناو] پارچه ییکه له شاخی حیوان دروست کراو، له به یئی دهسک و په نجه هی تاردا که سیمی تار ده که ویته سهری. (شیطانک)

شهو یدایی : [ناو] شیتی و سهرگه ردانی به دوی داخواز یان عه شوق دا. (شیدایی)

شهو یه هت : [ناو] شه هین؛ حیلهی نه سب. (شیهه)

شهو یب : [ناو] گولپهی ته نوور؛ چاوانهی ته نوور؛ گولپه یی ته نوور. (هواکش زیر تنور)

شهو یپ : [ناو] بهن؛ پسمان؛ قه مچی هه لخولینه

ری شِلاق. (شلاق گرداننده گردنا)

شی یُو : [ناو] که رسته‌ی نه‌ندازه‌گرتنی نم و ته
پایی و هلم. (بخار سنج)

شیتاری : [ناو] شیی تاریک؛ نه‌سپی شیی توخ؛

شیی مه‌یله و کویت. (رنگ اسب کرنگ تیره)

شیت شه‌یتان : که سیک به ئانقه‌ست خو بدا له

شیتی. (دیوانه مصلحتی)

شیت وشر : [ئاوه‌لناو] بی‌ئاوهز؛ بی‌ته‌ده‌ب.

(بی‌عقل)

شیته‌شیت : [ناو]ت به قیزاننده‌وه ده‌مه‌ه‌راشی

کردن، به‌تایه‌ت بو ژنان به‌کار ده‌بری. (دادو

فریاد کردن زنان))

شیته‌وژیره : تاوی به ئاوهز و تاوی شیت؛ هه

رکات حالت گوپین. (گاه عاقل گاه دیوانه)

شیته‌ویژی : قسه‌ی هه‌لیت و پلیت کردن. (حرف

بیربط و غیر عاقلانه کردن)

شیتی‌په‌ته‌ری : [ئاوه‌لناو] شیتی په‌ته‌به‌ر؛ شیت

و ویت. (دیوانه)

شیتین : [ئاوه‌لناو] شیرتین؛ (ب) تراوی که تینی

به نه‌ندازه‌ی تینی شیر ی تازه دوشراوی. (ولرم)

شیخانی : په‌یوه‌ندی‌دار به عه‌شیره‌ی شیخانده‌وه

له‌نزیکی که رکوک؛ (ب) هه‌لپه‌پینی شیخانی.

(مربوط به شیخان)

شیر : [ناو] پروپه‌ری قوشه‌ی قه‌دیمی که وینه‌ی

شیریکی پیوه‌بوو؛ نه‌ودیوی خه‌ت. (شیرروی

سکه) +

شیر : [ناو] شیر ی؛ (سه‌ماوه‌ر، ده‌ستشوری، حه

مام). (شیر آب)

شیراز : شاریکه له ئیران، زیدی حافز و سه‌عدی

شاعیرانی به‌ناو بانگی ئیرانی که به شاری گول

و بولبول به‌ناو بانگه. (شیراز)

شیرپر : شیرفه‌کرن؛ له‌شیر برینه‌وه‌ی مندالی

شیره‌خوره. (قطع کردن شیر دادن به‌بچه)

شیرحه‌رام : [ئاوه‌لناو] (ب) بیوه‌فا؛ بی‌نمه‌ک؛ بی

نمه‌ک؛ حرامزاد و فیله‌باز. (حرامزاده‌حیله‌گر)

شیرحه‌لال : [ئاوه‌لناو] (ب) شیرحه‌لال، پاک

داوین، به‌نمه‌ک، حه‌لال‌زاده. (حلال‌زاده)

شیرخشت : [ناو] داری شیرخشت؛ به‌میوه‌که

یشی ده‌لین شیرخشت؛ دژی به‌لغهم و پالیوهری

خوین و دژی زه‌ردوویییه. (شیرخشت)

شیرخشت : [ناو] گه‌ردیکی ورده بو په‌وانی ده

یدن به‌مندال. (شیرخشت)

شیرخورگه : [ناو] (ف. مشه) جیگای به‌خیو‌کردنی

مندالانی شیرخوره. (شیرخوارگاه)

شیرداخ : [ناو] شیرداخی؛ جوړیک قوماشی قه

دیمی. (نوعی پارچه قدیمی)

شیردادان : [چاوگه‌ت] (ب) مه‌یل پی‌دان؛ ده

ست ئاواله‌بوون له‌حاندی که سیکدا. (تمایل؛

سرکیسه‌شل کردن)

شیردان : شیر به بیچوودان؛ مه‌مک به‌مندال

دان. (شیر دادن)

شیرزاد : نیوه بو پیاوان؛ به‌رناوی به‌ره‌بابیکی عه

شیره‌ی فه‌یزولابه‌گی له‌نه‌ته‌وه‌ی ئاغا شیربه‌گ.

(شیرزاد)

شیرکو : (۱) نیوه بو پیاوان. (نام مردانه). (۲) به‌چکه

شیر؛ شیرکوله. (بچه‌شیر) (۳) شیر ی چیا و کیو.

(شیرکوه)

شیرگیا : [ناو] شیره‌هرد؛ دوو‌جوره بی‌زه‌هر و ژه

هردار، بی‌زه‌هره‌که‌ی له‌ناوچه‌کانی سنه‌وجوانرو

و مه‌هاباد و ورمی زوره و دژی بالووکه‌ی مالتی

بهرزه‌یه. (مانیوک)

شیرمه‌رده : [ئاوه‌لناو] شیرم‌رده؛ بیچووی له‌رو
لاواز به‌هووی که‌م شیر ی دایکه‌وه. (شیرم‌رده)
شیرمه‌شک : [ناوت] مه‌شکه‌ی شیرتیکردن؛
(بیری دین راده‌برن شیر مه‌شکیان پییه)

«فولکلور» (مشک‌شیر)

شیرواره : ده‌سته وامی شیر؛ له پاییزاندا که شیر
ی ئازال زور که‌مه‌ده‌کا چه‌ندمال شیر ی خوین
به نوبه‌ ده‌ده‌ن به یه‌کتر بو ئه‌وه‌ی بشی ماستی
لی‌دروست بکه‌ن. (قرض‌داخن شیر به‌همدیگر)
شیروخه‌ت [ناو] شیریاخه‌ت؛ یاری به‌قه‌ره پوو
ل. (بازی شیریاخت)

شیر وشک : [ناو] گهردی شیر که له ئاودا ده
یتاوی‌بننه‌وه و به مه‌مکه‌مز به زاروینانی ده‌ده‌ن.
(شیرخشک)

شیر و کوئل : [ناوریا،ت] ئه‌ستووئیک به سه‌ر کوئل
که‌ی دریزموه له بیچمی خاچ ، وه‌به‌ر دیواری
شکست ده‌دریت. (ستون سلیب مانند‌حایل دیوار
شکسته)

شیره : [ده‌نگه‌ناو] (۱) ده‌نگی قه‌له‌م قامیش له
کاتی نووسین‌دا؛ (دایک وه‌قوروان شیریه‌ی قه‌له
مت بی) «فولکلور» (صدای قلم نی) (۲) ده‌نگی
دادپینی قوماش. (صدای جرداخن پارچه)
شیره به‌فرینه : [ناو] تاپووی شیر له به‌فر که
مندالان دروستیده‌که‌ن. (شیری‌برفی)

شیره‌به‌له‌ک : [ناو] شووتی؛ شامی؛ هه‌نی؛ کو
لیندرای پیسته‌که‌ی دژی به‌ردی گورچیله‌یه
؛ به‌لام زور خواردنی شووتی ده‌بیته هووی په
نمان یان زامی گه‌ده. (هندوانه)

شیره‌تکه‌ر : [ناوبک] مو‌جیاری که‌ر؛ نه‌سیحه

تکه‌ر. (ناصح)

شیره‌توون : [ناو] گیای شيله‌توون؛ توونه‌گیواو؛

توونه‌گیا؛ ته‌رخون؛ بو مالیه‌جی په‌نمانی

جومه‌گه (پوماتیزم) و بی‌خه‌وی به‌که‌لکه. (ترخون)

شیره‌خانه : [ناو] شیره‌کی‌شخانه؛ له‌قه‌دیما

جیگاییک بوو بو‌کیشانی تریاک. (شیره‌کشخانه)

شیره‌می‌ناوی مانگی ده‌هه‌می کوردیه به‌رانبه‌ر

به به‌فرانبار (مانگی‌ده‌ی). (دی‌ماه)

شیره‌هر : < شیرگیا

شیری‌ده‌ریایی : [ناو] گیانله‌به‌ریکی قه‌له‌وی مه

له‌وانه و ماسی‌خوره و شیر به بیچووی ده‌دا. (

شیردریایی)

شیرین : ناوی ژنانه‌یه؛ بو شوبه‌اندنی شتی جوان

و مروقی جوان به‌کاردی؛ که‌نیشکه شیرینه‌که‌م؛

کچه‌جوانه‌که‌م، نه‌شمیلانه‌که‌م. (شیرین)

شیرین‌به‌له‌ک : [ناو] میمووک؛ شیرین‌به‌یان.

(شیرین‌بیان)

شیرین‌به‌هاره : ناوی شیرینی به‌پز شیراهیم

ئه‌حممه‌ده که شاعیر وخه‌باتگپری کوئلنه‌ده‌ری

کورد بووه و به‌پز تاهیرته‌وفیق به ئاواز گوتوو

یه‌ته‌وه. (نام‌شعری از ابراهیم‌احمد‌شخصیت نا‌امدار

وشاعر بلند‌آوازه کرد؛ نام‌آوازی کردیست)

شیرین‌توم : [ناو] گوله‌شه‌راو؛ گیاییکه له‌هه

ورامان و بانه‌زوره و له‌گهل نارگیل و زهنجه‌فیل

ده‌یه‌ه‌ن‌هوه بو به‌هیزبوونی هه‌ستی پیاوه‌تی به

که‌لکه. (گل‌ساعت)

شیرین‌تومه‌که‌شیه : [ناو] گیای بنجیله‌که‌شیه؛

گیاییکی کیویه تامی گه‌لاکه‌ی تفته و به‌ره‌که

ی بو کوخه‌ره‌شه به‌که‌لکه (قنومه‌کوهی)

شیرین‌زووان : [ئاوه‌لناو] شیرین‌زمان؛ زمان

خوش. (شیرین زبان)

شیرینکاری : [ناو] (ب) هونەر نوواندنی وهرز
شکارانی زورخانه به یاریکردن و هه‌لخستنه
وهی که‌رهسته‌ی میل و شتی‌تر و نیشاناندانی
لیه‌ها تووی خویان له کاری وهرزشی باستانیدا.
(شیرین کاری)

شیرین کاری : [ناو] جوان کاری؛ قه‌نج کاری؛
هونەر نیشاناندان. (شیرین کاری)

شیرین گرووی : [ئاوه‌لناو،ت] گرووی خوی شیر
ین؛ هه‌روا شیرین خیل و شیرین شهل. (آله‌رو)
شیرین و فهرهاد : چیروکیکی به‌ناوبانگه که
نیزامیی گهنجه‌وی به شیر دایناوه و شیرین
عاشقی خوسره‌وپه‌رویز بووه، فهرهادیش عاشقه
پووته‌ی شیرین بووه. (شیرین و فهرهاد)
شیرینی‌خواردن : (ب) دیاری کردنی کچی بو
کوپ. (شیرینی‌خوران)

شیش کوت : بار و تابار به شیش پشکین.
(بازرسی‌بار با سمبه‌زدن)
شیشه‌ی مه‌ی : [ناو،ت] بوتری مه‌ی؛ بوتلی مه‌ی.
(بطری)

شیشی تهننگ : [ناو] زمه؛ سوبه؛ تهل‌ئاساییکه
بو پاک کردنه‌وی لووله‌ی تهننگ یان بو ده
رکیشانی قاپووی گیر کردوو له تهننگدا.
(سنبه‌ته‌نگ)

شیشی ته‌ندوور : [ناو،ت] شیشه‌ی کانزا بو دهر
هینانی کوله‌ی یان خوشکردنی ئاوری ته‌نوور.
(شیش ته‌ندور)

شیشی که‌باب : [ناو،ت] سیخی که‌باب برژاندن.
(سیخ که‌باب)

شیرینی‌شین گیر : به‌هوی مردنی که‌سیکه‌وه

شیرهره‌ل‌ه‌ستن بو؛ لاواندنه‌وه به شیر.

شعر در مدح فوت‌شده

شیفهرین : [چاوگه‌ت] شیوهرین؛ کیلانی‌زه‌وی.
(شخم‌زدن)

شیفه‌ره‌ش : [ناو] شهوی ره‌ش؛ ئه‌نگوسته‌چاو.
(شب‌تاریک)

شیکال : [ناو] کاله و قو‌نده‌ره و که‌وشی دپاو که
له پادا چه‌که‌ی دی. (پاپوش که‌نه‌وپاره)

شیکرن : [چاوگه‌ت، (۱) رافه‌کرن؛ شروقه‌کردن.
(تفسیر کردن). (۲) شوو کردن؛ میرد کردن. (شو
هر کردن)

شیل : [ئاوه‌لناو] لیل؛ ئاوی شیل و عاسمانی شیل
واتا ئاوی لیل و عاسمانی ته‌م گرتووی نه‌ساف
(صد‌صاف)

شیلان و بیلان : [ناو،ت] شیل و بیل؛ فروقیل؛
فیل و ته‌له‌که. (شیله‌پیله)

شیللق : [ناو] جوریک مه‌زهره‌قی بی‌تمتمه‌یه که
به شیب ده‌خو‌لیته‌وه. (نوعی گردنا) +

شیلاناوی : گوندیکه‌ نزیک مه‌هاباد، زیدی
ماموستا هیمن. (نام‌قریه‌ایست)

شیلگیر : (۱) [ناو] بیژنگ و که‌وی کون زل.
(غربال خیلی درشت). (۲) [ئاوه‌لناو] شیتگیر؛ سوور
بوون له‌سه‌ر مه‌به‌ست. (مصر)

شیله‌په‌رژ : پاداگرتن له‌سه‌ر شیله‌په‌ی ئاموور
و چه‌قاندنی زیاتری گاسن له شیوهریندا؛ (ب)
ته‌واو تیچه‌قاندن. (شخم زدن عمیق)

شین‌به‌ندان : [ناو] به‌هی؛ پرسه؛ تازی؛ عه‌زا؛
شین‌گیر؛ ماتهم. (عزاداری)

شین‌خور : فروشتنی حاسلات پیش به‌ره‌هم ها
تن. (پیش‌خور)

شینکه : [ناو] جووله‌وهریکی شین په‌نگه له ژیر
په‌روالی فېنده په‌یداده‌بی. (جانوری شپش
مانداندگل پرنده) +

شین گپ : [ناوبک] مردوو لاوین؛ شیوه‌نکه‌ر بو
مردوو. (عزاگرفتن؛ عزاگردان)

شین وړه‌ش بوونه‌وه : [چاوگه،ت] (ب) پیران
کردنی منډال له‌به‌ر گریانی زور. (کبودشدن
بچه‌بسبب گریه‌زیاد)

شینى خاتوو زمه‌ریر : [ناو] (ب) سه‌رما و توفى
هه‌وه‌لى په‌شمه؛ پړوايه‌ته کوږى سه‌ياح به‌ره‌و
پوژتاوا که‌وته‌پړى بو هینانه‌وه‌ی خوږ، له کاتى
ئاخرمانگى زستاندا و نه‌گه‌پړايه‌وه خاتوو زمه‌رى
خوشکى سه‌ياح شینگيرپى بوکړد که هه‌مان سه

رما و سوله‌ی مانگى په‌شمه‌يه. (سرماى آخر
اسفند و اول‌فروردین)

شیوه‌دان : [چاوگه،ت] ویچوون؛ ده‌سته‌واژه‌ی
وینه‌گه‌رییه نه‌و وینه شیوه‌ی خاونه‌که‌ی نادا :
واتا له‌و ناچى. (شبییه‌بودن)

شیوه‌قوله : [ناو] شیوه‌قولانى؛ چیشته‌قول‌ه‌ی
منډالان که تیکلاوى ده‌که‌ن و وپیکه‌وه ده‌یخوون.
(خوراکى که بچه‌ها قاتى مى‌کنند و باهم‌مى
خورند)

شیوه‌کردن : [چاوگه،ت] به‌روواله‌ت ویچوون؛
دووشک‌بوون له ناسینى که‌سى. (باتردیدبه‌کسى
شبییه‌بودن)

شیوه‌وکړدن : [چاوگه،ت] شى کردنه‌وه؛ شروقه
کردن. (تفسیر؛ شرح‌دادن)

عاداو : [ناو] ئاداو؛ ئاداب؛ (۱) رهسم و
پرسووم. (آداب). (۲) کیم) کیم و زووخاوی
برین. (خون و چرک زخم)

عادل : ناوه بوپیاو. (اسم مردانه)

عارسز : [ئاوه لئاو] بی عار؛ (سز) وشهییکی
تورکییه به واتای (نه بوون) و (عار) واتا
عهیب و نهنگ بی عاریش واتا بی نهنگ
وبی عهیب به لام وا باوه به که سیک ده لئین
که بیده روهست و بی شهرم بیت، (بی عار)

عاره ب قوژی : [ناو] ئاره قوژی؛ جوړیک
پووه که؛ گولیکی شینی که مړهنگی ههیه.
(نوعی گل)

عاره قگیر : [ناو] ژیر کراس. (زیر پیراهن) +
عاره قه : [ناو] ئاره قه؛ خووه؛ خووهی؛ عاره-
ق. (عرق)

عاره ویی جلف : زمانی ئاره ویی زاراوه یی.
(عربی جلف)

عاسته م : [ئاوه لئاو] حاسته م؛ سهخت؛ دژوار؛
وهک شاخی عاسته م. (دشوار) +

عاسته م و دووبه لآ : [ناو] زوړ هیواش؛ به-
عاسته م و دووبه لآ دهستم لئی کهوت؛ که-
مووکه؛ شتی زوړ که م. (خیلی یواش؛ خیلی-
کم) +

عاشق بهند : [ناو] زنجیر و زه مبه له کیکه بو
سهر سینگى ژنان. (زیور زنان)

عاقیق : [ناو] عاقیق؛ ئاقیق؛ جوړیک

موورووی به نرخ. (عقیق)

عالمه : [ناو] عالهم؛ دنیا. (ب) حال وههوا؛
دهرویشی عالهمیکی تاییهت به خوئی ههیه.
(عالم)

عامباز بوون : [چاوگه، ت] ئامباز بوون؛ له-
هه مبیژگرتن و باوش پیدا کردن به شه پوهه؛
هیژش بردن. (دست به یخه شدن)

عوولی : [ناو] ئوولی؛ ژوور؛ نهوم. (اطاق؛
طبقه)

عوین : [ناو] ئوین؛ دهستی برنده وه یان
دانانی یاری و قوما؛ عوینیک تهخته ی دانا.
(یکدست بازی)

عوین : [ناو] ئوین؛ له تورکییه وه هاتووه، واتا
کایه؛ بازی؛ قهره چی عوین : قهره چی بازی.
(بازی)

عهبرهش : [ئاوه لئاو] ههبرهش؛ زوړ تووونی.
(خیلی تشنه)

عهبیر : [ناو] گیای شهمدانی؛ عهترین؛ عه-
تره گیا. (شمعدانی)

عهتهب : [ناو] پهخنه؛ عهتهو؛ عهیب؛ ایراد.
(ایراد؛ انتقاد)

عهتهو : [ناو] عهتهب؛ پهخنه. (ایراد؛ انتقاد)
عهجمان : حهجمان؛ حهجمین؛ ئوقره؛ ئارام
و قهرار. (آرام و قرار)

عهجیو : [ئاوه لئاو] عهجیب؛ سهیروسه مه پره؛
سوهرهت؛ به لاجه وی. (عجیب)

عەداف: [ناو] چلک؛ کیم؛ زووخوا؛ ئاداو؛
 ئاداب.
 (چرک زخم)
 عەدیال: [ناو] پەتوو؛ بەتانی. (پتو)
 عەپایە: [ناو] ئەپایە؛ عەرەبانە؛ ئارەبانە.
 (ارابە)
 عەپایە جەنگی. تانگ؛ زریپۆش؛ تانگی
 کە لە سەر تەگەری لاسیقی دەپوا؛ ناتگ؛
 دەبابە. (تانگ)
 عەردانی: ئەردانی؛ زوران؛ بەعەرزادان.
 (کشتی؛ زمین زدن)
 عەرزالە: [ناو] هەرزال؛ کەپروکە؛ سەکووی
 ناوماڵ و پەشمال. (سکوی جای اشیادرخانەو
 چادر)
 عەرک: [ناو] جیقەلدان؛ ئاشک. (چینەدان)
 عەرن: ئەرن؛ رق و قین؛ تووڤرە؛ قەلس.
 (عصبی)
 عەرنوکی: [ئاوھلناو] ئەرنوکی؛ رڤنی؛ قە-
 لسی. (عصبانی)
 عەرنین: [چاوگەت] ئەرنین؛ ئەرنین؛ عە-
 نرین؛ نەپاندن و تووڤرە بوون. (داد کشیدن
 از عصبانیت)
 عەزرەت: [ناو] تاو؛ ترس؛ خۆف؛ لەعەزرە-
 ت زیندان ھەلات. (خوف)
 عەسرانە: [بەند] ھەموو عەسریک؛ [ناو] (ب)
 نان خواردنی بەینی نیمەرۆ و شیو؛ عە-
 سروژە. (عصرانە)
 عەسروژە: < (ب) عەسرانە
 عەسکەری: (۱) سەربازی؛ نیزامی؛ ئەرتە-
 شی.

(ارتشی). (۲) ناوی جوړیک تری بی ناوکه.
 (نوعی انگور)
 عەشرەفی: [ناو] ئەشرەفی؛ قوڤشی
 چووکی ئالتوون؛ ناوی سەکی چووکی
 زېری ئیران. (اشرفی)
 عەقەرەو: [ناو] لەعەقەرەبی ئارەموییهو
 ھاتوو؛ دوویشک. (عقرب)
 عەلاحیدە: [ئاوھلناو] جیاواز؛ جیا.
 (علیحدە) +
 عەلەم: (ف.شە) جیی پشککرنە ئاویە؛
 جیگەیی دابە شکردنی ئاو. (جای تقسیم آب)
 عەلیقورته: [ناو] کاغەز پەرداخ. (کاغذ-
 سمبادە)
 عەماراو: [ناو] ژووری ژیرزمینی بو پاشە-
 کەوت کردنی ئاو؛ بوڤشکە و بەرمیلی
 جیگای ئاو. (بشکە جای آب)
 عەمارداری: < ئەنبارداری یا ئەمبارداری.
 عەمارە: ناوی شاریکە کە قەدیم ناوی
 (ئاوماڵە) بوو. (نام شهرست)
 عەمباراو: [ناو] عەنباراو؛ ژووری ژیرزمینی
 بو عەمارکردن و پارگرتنی ئاو. (آب انبار)
 عەمباز: [ناو] عەمبازد؛ ئامبازد. (حمله)
 عەمبە: [ناو] داریکە تاییەت بە
 ھیندوستان بەرە کەیشی ناوی عەمبە-
 یە. (عنبە) +
 عەمبەر: [ناو] جوړیک نەھەنگە؛ عەنبەر؛
 شیاکە کەیشی ناوی عەمبەر یان عەنبەرە
 کە عەتریکی بوڤخوڤشی ھەبە. (عنبر)
 عەمرەبەر: [ناو] فرمانبەر؛ (ب) سەربازی
 کە دەستووری بالادەس پادەگەیی. (امربەر)

عهممه : [ناو] عهنبه؛ ئهنبه. (انبه)

عهمه‌لی : حهمه‌لی؛ که‌سی که وه‌سواس و دوودل‌بی له پاک بوونی زو‌رشت. (وسواس)

عهمه‌لی : [ئاوه‌لناو] عهمه‌لی؛ حهمه‌لی؛ که- سیک که فیری عاره‌ق یا تریاک بووبی و نه‌توانی دووری لی‌بکات. (معتاد)

عهمه‌لی : [ئاوه‌لناو] حهمه‌لی؛ دوودل له پاک‌وته‌مییسی؛ (وسواسی)

عهنبه‌رگول : گیاییکه له ناوچه‌کانی سه‌قز و سنه و شنو زوره، بو بو‌نخو‌شی له نزیکه جل‌وبه‌رگدا دایده‌ئین، له عه‌ترسازیشدا به- که‌لکه. (گل‌عطر)

عه‌نگرین : تووره بوون؛ ئه‌نگرین. (عصبانی شدن)

عه‌نناج : [ئاوه‌لناو] (ف.شه) گه‌لاج؛ حيله- گهر. (حيله‌گر)

عه‌نه‌زه : له ئانا‌زاوه هاتوووه که‌ئانا تورکیه

واتا دایک. دایک‌زا؛ دارای په‌سه‌نی دایکی؛ به‌چاره‌وای په‌سه‌ن و که‌حیل ده‌وتریت. (اسب‌اصیل)

عه‌یار : [ناو] ئه‌یار؛ پیست و که‌ولی ئا‌زال. (پوست‌بز و گوسفند)+

عه‌یار : [ئاوه‌لناو] حه‌یار؛ زورزان؛ حيله‌باز. (حيله‌گر)

عی‌یاری : [ناو] عه‌ییداری؛ زه‌ده‌داری. (عییداری)

عیسا : پیغه‌مبه‌ری خاوه‌نی کتییی عاسمانی ئینجیل. (عیسی)

عیشوه‌گهر : [ئاوه‌لناو] عیشوه‌فروش؛ به‌ناز و خه‌مزه. (عشوه‌گر)

عیشوه‌گهری : [ناو] دل‌به‌ری؛ ناز و خه‌مزه-

کردن. (عشوه‌گری)

عیلام : عیلام؛ ئیلام؛ ئیلام؛ ناوچه‌ییکه له ئیران. (ایلام)

غایله : [ناو] خه یالی ییجی؛ دووشکی؛ دوودلی؛
غایله به دلّتا نه ییت : خه یالی خراب به دلّتا نه ییت.
(شک و گمان)

غایه تی : [وته؛ حه رف] به لّام؛ من هاتم بولّات
غایه تی تو له مال نه بوویت : به لّام تو له مال نه-
بوویت. (اما)
غزباب : [ئاوه لّناو] (ف. شه) قه لهو؛ به که یف.
(چاق و سرحال)

غوتکه خوړه : [ناو] جوړیک مراوی. (نوعی مرغابی)
غوړاپیه : [ناو] جوړیک شیرینیاتی تایبه تی
ئاوړیا بجانی ئیرانه؛ غوړابی. (نوعی شیرینی)
غورد : [ئاوه لّناو] دمه؛ که لی دمه و نه خه ساوی
مل نه ستوور؛ غوللوور؛ که لی کوپاره داری قه لهو.
(گاو پر قدرت جنگی)
غولّام گهر دش : [ناو] پیشخانه؛ به ره هه یوان. (جلو
اطاق نشیمن؛ جلوایوان)

غولغوله : [ناو] غولغوله؛ دهنگی ئاوی کانیاو که
له عمرز هه لّده قولی؛ (ب) هه را و هوریا و قه ره
بالغ. (غلغله)

غهلّتان : [ئاوه لّناو] بوّی هه یه له فارسییه هه ها
تبیه نیو زمانی کوردی، خهلّتان؛ تلیاو (غلطان)
غهدووک : [ئاوه لّناو] قین له دل؛ غه یز له سک؛
رق هه لّساو؛ کین له دل؛ ده خس. (کینه دردل)
غهب غه به : [ناو] به رخه به به؛ گوشتی ژیر چه نا که.
(غیغب)

غهرقه: دوشه کی چووکی مندالان که نایلوئی

تیّه لّده کیشن بوّ نه وهی ته نه ییت. (نایلون-
کشی دور تشکچه)

غهړه: [ناو] غهل؛ ئاغهل؛ خهل؛ کوژ؛ کورته دیو
اریکی جه غز ئاسا بوّ حاوانه وی ئاژال. (آغل)

غه رب سنجان : ساس؛ سوور که؛ ته خته پیتی؛
جووجه؛ جوولمه و ریکی سووری مه یله و قاوه ییه،
شه و پاوه و له نوور بیزاره، جیی گه زتنی زور به-
خوړوشه، له قه له شی دیوار و ته خته دا ده زی، به-
پر شانندی نه وت به قه له شه کانی دیواردا چاره ی-
دیت. (ساس)

غه زنه کردن: ئاودز کردنی برین و چلک کردنی.
(چرک کردن زخم)

+ غه لیز : [ئاوه لّناو] (۱) خه ست. (غلیظ) (۲) (ف).
هن) له ئایین دا زور پی چه قین. (متعصب در دین)
غه لین : قامک یا پهل به گه روودا کردن بوّ
پر شانده. (چیزی در گلو کردن برای استفراق)

غه واس : فذ؛ عد: [ناو] ویشه ییکی ئاره ویه و
هاتووه ته نیو کوردی، نه وهی له ئاودا خوّی قووم
ده کا و له بنی ئاودا بوشت ده گه پیت؛ (گه وهه رم
که وته دهریا به، به سه د غه واس بوّم دهریا به)
«هولکلر». (غواص)

غه واسی : [ناو] مه له کردن و چوونه بن گوّم و
ئاوی قوول؛ (ب) لیکو لینه وه و به دوا دا گه-
ران. (غواصی)

غه وغا : غه لّبه غه لّب؛ هه راوه وریای جه ماوه ری
زور. (غوغا)

فابريکا : وشه‌ی بيانييه، کارخانه؛ کارگه‌ی
دروستکردنی شت‌ومه‌ک به (ثامیری ماشینی).
(کارخانه)

فارسوئی < فاسوئی

فارسوونیا < فاسوئی

فارگون : فارغوون؛ فره‌غوون؛ ثاره‌بانه‌ی یه-
ک‌ته‌گه‌ره‌ی ده‌ستی. (فرغوون)

فاسوئی : فارسوونیا؛ فارسوئی؛ قوماشیکه بو
لیباس (جلو به‌رگ) (فاستونی)

فالووده : فالووده؛ پالووده؛ جوړیک هه‌رشته
ثاسا که له نیشاسته دروست ده‌کړیت و شه-
ربه‌تی به‌سه‌ردا ده‌کړیت : (پالوده)

فاماندن : فامین؛ تیکه‌ییشتن. (فهمیدن)

فام‌کرده‌وه : (۱) (ب) گه‌وره‌بوون و عاقل‌بوونی
مندال. (۲) به‌خودا هاتن و هوښیاربوونه‌وه له
هه‌له‌کاری هه‌له؛ عه‌قل‌په‌یداکردن. (۱و۲)
بزرگ‌شدن. بخودآمدن

فانتازی : رازاوه؛ نه‌خشینراو؛ جوان؛ ئیمرویی.
(فانتزی)

فانووس : (۱) چرای ده‌ریایی؛ چراییکه له‌سه‌ر
بورجی‌که‌ناری ده‌ریا بو پرنموونی پاوپ. (۲)
له‌نته؛ فه‌نر. (۱و۲ فانوس) +

فت و فراوان : زورزیاد؛ زه‌حف؛ زوروزه‌به‌ن.
(فت‌وفراوان)

فتراک : فد؛ وشه‌ییکي فارسییه و مه‌لایی
جزیری فه‌رموویه (شکاره‌ک درخوری شاهم،

دوی به‌ندی و فتراکی) به‌ن‌ساموخته. (فتراک)
فتیلک : پلیته‌ی چرا؛ پلیته‌ی برین؛ فتیله‌ی-
چووک. (فتیله)

فجوق‌کردن : فجووز‌کردن؛ دل‌ده‌ره‌هاتن و
دبق‌کردن له‌دووری که‌سیک؛ سوی بوونه‌وه؛
په‌رکه‌م‌کردن. (سکته‌کردن)

فدی : فهیت؛ فه‌دی؛ فهید؛ فه‌هیت؛ شه‌رم؛
حه‌یا. (شرم)

فر : (۱) توّم وه‌شاندنی هه‌راش و بلاو؛ ده‌غلی
چاندرای ته‌نک. (کشت کم‌پشت گیاموغله)
(۲) پیوه‌ندی. (ارتباط)

فر : خه‌به‌ر به‌حه‌ریف‌دان له‌کاتی ته‌واو‌کردن و
برنده‌وه‌ی یاری پاسووردا. (اعلام‌ب‌ردن-
یک‌دست‌پاسور)

فراماسیون : فرامسون؛ کومه‌لیکی نه‌هینی که
له‌ئوپو‌پا دروست بوو، له‌پاشان په‌ره‌ی سه‌ند
و په‌نگی رامیاری به‌خویه‌وه گرت و زور به-
هیز و جیهانی بوو، زوربه‌ی نه‌ندامانی له‌که-
سانیکی ده‌سه‌ل‌اتدار و سه‌ربه‌ده‌روه‌بوون.
(فراماسیون)

فرامین : ناشتایی؛ فراوین؛ فراوین؛ قاوه‌توون؛
قاوه‌لتوون؛ قاوالتی؛ قاوه‌لتی؛ قاوه‌تی. (وادیاره
له‌که‌ل فراویندا که له‌هیندی ناوچه به‌واتای
نیمه‌پوژیه جیاوازه) (صبحانه)

فری‌دادان : دزوین پیدان؛ جوین پیدان. (فحش-
دادن)

فرچوک : فلچہی چووک؛ قہلہمی مووی -
 چکولہ. (قلم مووی کوچک)
 فردان : هاویشتن؛ (هاویشتن) فریدان؛ خستن؛
 هاڤیژتن. (انداختن؛ پرت کردن)
 فردو : فردوق؛ فردک؛ تیکوشیوی دو. (تلیت دوغ)
 فردوق : خوراکي خراب و ناپه سهند. (خوراک -
 بی ارزش)
 فردوق خور : فیروبو به خوراکي خراب خواردن؛
 پیس خوراک. (خوراک بد خوردن)
 فرس : [ناو] هه ریژ؛ فریزوو؛ هه ریژ. (فریز)
 فرسک : فرچک؛ گوچ؛ هه وین؛ ثامیان. (مایه)
 فرسهق نوین : [ناو، ت] فرسهنگ ژمار؛ نیشانده -
 ری ماوهی پښگا له سهر جاده. (فرسنگ شمار)
 فرشه : [ناو] فرچه؛ فلچه؛ قهلهمی موو. (فرچه)
 فرفک : [ناو] په پهر وک؛ په پهر وک؛ په روانه؛
 په پووله. (پروانه)
 فرفته : [ناو] قوماشی شاش چنراو؛ قوماشی
 سست وههراو چنراو. (پارچه شل یافت)
 فرک بوون : زایین و بهرینانی مایین؛ له زک
 بوونهوهی مایین. (بچه آوردن مادیان)
 فرکه فرک : [ناو، ت] فرکوهوژ؛ (۱) هاتوچووی
 زور و بهلهز. (آمدن و رفتن زیاد و با عجله) (۲) په یتا -
 په یتا بهرد هاویشتن یان شتیک فریدان بو
 کهسی یا بو ثامانج. (سنگ یا چیزی انداختن -
 مسلسل وار)
 فرلداخ : [ناو] فروفیل. <نه فویل. (نیرنگ)
 فرمان : له پوانگهی دستووری زمانه وه واتا
 کار (فیلعل). (فعل) +
 فرمه : [دمنگه ناو] پر مه؛ پرماندنی یه کسم.
 (صدای بینی اسب)

فرنه : [ناو] فرن؛ تهنوور؛ تهنوور؛ بو هیه
 فیڤر (فیڤر گاز) ی ټینگلیسی و فارسی له فرنه
 وهر گیراییټ. (تتور)
 فروشه مهنی : [ناو، ت] کالایی که بو فروشته؛
 فروشی. (فروختنی)
 فروفیشال : [ناو، ت] درو و دهلهسه؛ فروفیل؛
 هووشه؛ بافیش. (چاخان پاخان)
 فروفیل : [ناو، ت] فرلداخ؛ فیل و فره رج؛ چاپو -
 چوب. (حیله ونیرنگ)
 فروک : [تاوه لئاو] خوین شیرین؛ ټیسک سووک؛
 له بهر دلان. (جذاب)
 فروکه شکین : [ناو، ت] (۱) جوړیک فروکه ی
 تیژبال؛ فروکه ی شهر ی. (هواپیمای شکاری).
 (۲) چه کی که بو خسته خواروه ی فروکه
 به کار ده بریت. (اسلحه ضد هوایی)
 فروکه ی بو مبه اوژ : جوړیک فروکه ی جه -
 نگي که تاییه ته به خسته خواروه ی بو مبه.
 (هواپیمای بمب انداز)
 فروکه ی بی فروکه وان : جوړیک فروکه یه که
 به نامیری تاییه ته له دووروهه پرینموونی ده -
 کری. (هواپیمای بی سرنشین)
 فرووت : ساقه تی گهنم. (ساقه گندم)
 فرووز : فروژ؛ زور بو هینان؛ تهنگ پیهه لچنین؛
 جازپ؛ قهلس. (به تنگ آوردن)
 فره خومر : فره خور؛ زور خور. (پر خور)
 فره دان : (۱) داندار؛ پر دان؛ گولی ده غلی که
 دهنکی زور پیوه یه. (پروانه). (۲) حاله تی
 زور دایین؛ زور بدهری. (زیاد دادن)
 فره گیل : زور گهر؛ نهوه ی زور ده گهر ی.
 (زیاد گشت زن)

فره‌ماگ : زورماو؛ (ب) کوڼ؛ قه‌دیمی. (زیاد-مانده)

فره‌نگ : فره‌نگ؛ فره‌نگستان؛ (ب) ټوپوږیا؛ کور تکراره‌ی ناوی فره‌نگیس. (فرنگ)

فره‌واچ : دریژدادپ؛ زوربلی؛ چنه‌دریژ. (پر-حرف)

فره‌وه‌پ : زورچه‌په‌که‌ر. < فره‌واچ

فره‌وه‌ر : زورخور. (پرخور)

فریاد : فریا؛ فره‌یاد؛ هاوار؛ داد؛ هانا. (داد)

فریاکه‌وه : (ب) زووېرو؛ زوو وهره؛ فریای که

وه؛ فریام‌که‌وه؛ زووبگه‌یه؛ زووبگه‌ری. (زود

برس)

فریانه‌که‌وتم : (ا ب) نه‌متووانی؛ ده‌ستم نه‌گه-

یی؛ پی‌م نه‌کرا. (توانستم). (۱) فریای نه‌که‌وتم

هه‌تامن چووم نه‌و پویشتبوو؛ نه‌گه‌یشتمی

(نرسیدم)

فریت : کشته‌ک؛ رایه‌لی ته‌ون؛ تانی فره‌ش؛

به‌ن و پېسمانی کرژ بادراو. (تار در فرشبافی و

جنس آن تار)

فریدان : په‌رت‌کردن؛ هاویشتن؛ ټافیتن؛

تووېره‌للدان؛ خستن؛ ټاراسته‌کردن؛ ټاوېژتن.

(انداختن؛ پرت‌کردن)

فریز : جوړیک دریل (دریل) به‌هه‌لسووړانیکی

زوروه‌وه که‌مه‌ته‌ی تاییه‌تی ده‌خړته‌سه‌ر له -

نه‌جاړیدا. (فریز)

فریشته : په‌ری؛ ناوی ژنانه‌یشه. (اسم‌زنانه؛

فرشته)

فریشک‌که‌وتن : [چاوگه‌ت] به‌ژه‌ک‌که‌وتن؛

نه‌خویشینی مندالی ساوا له‌ترسه‌وه. (مرض-

بچه‌قنداقی از آغوز گرفتگی)

فریشک‌گرتنه‌وه : [چاوگه‌ت] چاک‌کردنه‌وه‌ی

نه‌خویشینی مندالی که‌فریشکی که‌وتبی. (به-

ژه‌ک‌که‌وتبی) یان ترسایت (علاج مرض بچه-

قنداقی از مرض آغوز گرفتگی یا ترس)

فریخی : [ئاوه‌لناو] براشتی؛ برژاو؛ کوللو. (پخته)

فریودهر : [ناوبک] هه‌لخه‌له‌تین؛ که‌سی که

فریو ده‌دا؛ خاپین؛ هه‌لفریوین. (فریب‌دهنده)

فستق : فندق؛ به‌ری داریکه‌تیکه‌ل ده‌کرپته

نیو ټاجیل؛ داری فستق. (فندق و درخت فندق)

فسدوومان : زووریک که‌کوومه‌لیک جگه‌ره‌ی

تیداده‌کیش یان پر له‌هه‌لم و دووکه‌ل.

(اطاق‌پراز بخارودود)

فسه‌گور : تسه‌گورگ.

فس‌نیشتنه‌وه : باده‌رچوون؛ (ب) له‌هه‌وا و ته

که‌بور و لووت‌به‌رزی که‌وتن. (از تکبر افتادن)

فسه‌کلک : مریشک یان که‌له‌باییک که‌کلکی

شوېې. (مرغ و خروس دم رو به‌پایین)

فسه‌گورگ : [ناو] جوړیک جالجالوکه‌ی بی-

داوه‌ته‌نیه که‌له‌عزیددا چالکی چکوله‌ی خز

هه‌لده‌که‌نی و خوئی له‌ژېره‌وه له‌بوسه‌دایه که

جووله‌وه‌ری تی‌یکه‌وی و ټاوایان بکا. (نوعی-

عنکبوت زمینی)

فشاندن : چه‌ماندن؛ لار‌کردن و چه‌ماندنه‌وه

وه‌ک که‌مه‌ی گوچان. (خم‌کردن)

فشاندن : فیشاندن وه‌ک: ده‌نگی به‌راز.

(صدای گراز)

فشه‌پرتقال : نارنگی. (نارنگی)

فشه‌وبوون : فش‌بوونه‌وه‌ی مریشک بو که‌له-

شیر؛ فش‌بوونه‌وه؛ شل‌بوونه‌وه. (شل‌شدن)

فشین : [چاوگه‌ت] (۱) چه‌مین؛ خواربوون.

(خمیدن). (۲) هووشه کردن؛ خوٲاريف کردن؛ به خوٲشين. (از خود تعريف کردن). (۳) دهنگي- هووشاندني مار. (صدای مار) +
 فلته: [دهنگه ناو] پلته؛ دهنگي قسه کردني بيٲداني پير. (صدای حرف زدن پير بي دندان)
 فلجه فلج کردن: ملجه ملج له کاتي خواردن دا؛ (ب) قسه ي بيٲام کردن؛ فلته فلت کردن. (صدای حرف زدن بيدندان)
 فلي: کور تکراره ي ناوه کاني (فلامهرز، فهرامهرز، فهره يدون و فهريد) (مختصر شده فرامرز و فريدون و فريد)
 فنجل: بوره پياو؛ گوله که؛ (ئيواره وه خته فنجل به به خته) «فونکلر». (مرد بي ارزش)
 فوت وفن: [ناوت] ورده کاریگه لي پيوست بو کردني کاری؛ فهندوفيل. (فوت وفن)
 فوتو کوپي: وشه ي بيانييه، فهرکاندن؛ وپنه هه لگرنه وه زياتر له نووسراوه. (فتوکوپي)
 فوٲر: له گهل (فش) دا دي فش و فوٲر: گه وره و ههراو. (گشاد)
 فوکل: [ناو] (۱) له کاتي سه رتاشين دا بهري- سهر دهه يلنه وه که فوکل ي پي ده لين. (فکل).
 (۲) مووي سهر به رهو بان شانه کردن و خستني- به پشت سهر دا. (موي شانه شده روبه بالا). (۳) مليچ؛ شالگه ردن. (شالگردن)
 فوکل وکراوات: [ناوت] مل پيچ و قهره ويته. (شالگردن وکراوات)
 فووله دو نه کردن: گوي به حه لال و حهرام نه- دان. (در قيد حلال و حرام نبودن)
 فم تراک: [ناو] زهره ر؛ زيان؛ ئيش ونازار. (زيان- ورنج)

فه ترومه: [ناو] موتور به؛ په ترمه؛ په يوه- نذر دني دار. (پيوند درخت)
 فه تسان: خنکان؛ خه فه بوون. (خفه شدن)
 فه تساندن: خنکاندن؛ خه فه کردن؛ قه له شاندن. (خفه کردن؛ شکافتن)
 فه تسين: قه له شين؛ قه له شان؛ خنکان. (ترک- خوردن. خفه شدن)
 فه تووت: فهر تووت؛ دارزاو؛ داقنيو؛ پزاو. (پوسيده؛ فرتوت)
 فهحه: کور تکراره ي فه تحولا؛ (ب) گيز و وٲر. (گيج)
 فه راش: وشه ييکي بيانييه به لام له کورديد ا ماناکه ي گوٲاوه و به واتاي گاره که ري به رده- ست و چاپه زي ميوانخانه ي گه ورا نه. (مست خدم بزرگان)
 فه راشي مه دره سه: گسگ دهري حه وش و حه ساري مه دره سه. (فراش مدرسه)
 فه رامو شخانه: جیگاييک بو تاليمي پي و په- وشتي نه نداماني فراماسيون. (فرامو شخانه)
 فه رخه سيني: [ناو] فهرخه بو چکوله ي ههر شت به کاردی و بو به چکه ي حه يوانيش ده- گو تر يٲت، که شه في چکوله؛ مجوعه ي چکوله. (سيني و مجمع کوچک)
 فه رپوخ: ناوه بو پياوان؛ سهر که وتوو. (نام- مردانه؛ پيروز)
 فه رزانه: فر، وشه ييکي بيانييه و به روا له ت کور ديه و بوي هه يه له فره زان وهر گيراييٲت؛ فره زانا؛ فره زان؛ حه کيم. (فرزانه)
 فه رسه خ: فرسه خ؛ فرسه ق؛ فرسه نگ. (فرسنگ)

فهرسه‌نگ : [ناو] فرسه‌ق؛ فرسه‌خ؛ دريژايي
 ريگا نزيك به سي^۱ ماييل (ميل). (فرسنگ)
 فهرشه : پنه‌كه؛ پنه؛ ته‌خته‌ي گونگه هموير له
 سهر پان كردنه‌وه. (تخته‌پهن كردن چونه‌خمير)
 فهرشي باريكه : < فهرشي لاكيش.
 فهرشي تابلو : فهرشي تابلو؛ جورتيك فهرشي
 ده‌ستيايي چووكه‌يه پوكه‌ي زياتر له ئاوريشمه
 و گريكاني زور ورده : و زياتر (پورتره) و وينه-
 ي جواني له سهرده نه‌خشين و له قايي ده-
 گرن بو هه‌لواسين به ديواري ئوده‌دا. (فرش-
 تابلو)
 فهرشي خرسه‌ك : جورتيك فهرشي نه باشه
 گريكاني هه‌راشه (گه‌وره‌يه) و تووكي دريژتره.
 (فرش خرسه‌ك)
 فهرشي ده‌ستياف : فهرشيكه به ده‌ست ده-
 چنريٽ. (فرش دستياف)
 فهرشي لاكيش : فهرشيكه باريك و دريژ زياتر
 بو سهر پليكان به كه‌لك ديٽ. (فرش باريكه)
 فهركه‌م : [ناو] په‌ركه‌م؛ كوئووپ؛ نه‌خوشيني
 شه‌پله. (سكنه)
 فهرمان : [ناو] فرمان؛ پولی سه‌ياره؛ جه‌غز و
 بيژنگه (قه‌رييلي) سه‌ياره ليخوپرين. سوكان.
 (فرمان اتومبيل)
 فهرمان نامه : ده‌ستووري په‌سمي؛ ده‌ستوور به
 نووسراوه. (امريه)
 فهرمانفه‌رما : سه‌روك؛ حاكم؛ (فه‌رمانفه‌رماي
 ملك ده‌روون پريشان) هه‌لموٽي. (فرمانفرما)
 فهرماني : [ناو] جورتيك فرنچ وكه‌وا. (نوعی-
 كت محلي)
 فهرمه‌سوڻ : < فراماسوڻ .

فه‌روپيٽ : خيروبه‌ره‌كت. (يمن و غنا؛
 خيروبركت)
 فه‌ره‌هاد : ناوي پياوانه؛ ناوي عاشقه‌كه‌ي
 شيريني گراوي خه‌سره‌وپه‌روپز بووه. (فه‌هاد)
 فه‌ره‌هادكوژ : (ب) كوله‌كه‌ي سهر به‌خوين؛
 پيريزني فيله‌باز و سهر به‌ده‌هو. (فه‌هادكش)
 فه‌ره‌هان : ترسان؛ داچله‌كان؛ فه‌رهين.
 (ترسيدن)
 فه‌ره‌ه‌بوون : (١) زور بوون. (زيادشدن). (٢) به-
 رفه‌ه‌بوون؛ گوشادبوون؛ به‌رئاواله‌بوون. (وسيع-
 بودن)
 فه‌ره‌ح : [ئاوه‌لناو] (١) گوشاد؛ به‌ره‌فراوان.
 (وسيع). (٢) دلشاد؛ خوشحال. (فرح)
 فه‌ره‌ژان : فه‌ره‌ژان؛ دران؛ پچران؛ قه‌تيان؛
 قتيان؛ قرتيان. (پاره شدن)
 فه‌ره‌ژاندن : دراندن؛ پچراندن؛ قه‌قه‌تيان؛
 قرتاندن. (پاره كردن)
 فه‌ره‌ژين : پچرين؛ درين. (پاره كردن)
 فه‌ره‌منقه : [ناو] فه‌راقه؛ فه‌لاقه؛ په‌ت و چپوي
 فه‌لاقه؛ كاري فه‌لاقه‌كردن. (فلک و چوب‌فلک)
 فه‌ره‌مگ : (١) كورتكراوي فه‌ره‌نگيس. (خلاصه
 نام فرهنگيس) (٢) ولاتي فه‌ره‌نگستان.
 (فرنگستان، اروپا، فرانسه)
 فه‌ره‌هودكردن : تالان كردن؛ غارت كردن. (غارت-
 كردن)
 فه‌ره‌يدون : ناوي پياوانه. (فريدون)
 فه‌ريادرس : فريابه‌س؛ كه‌سيك كه فرياي
 كه‌سيك بكه‌وي و ياريده‌ي‌بدا. (فريادرس)
 فه‌ريد : ناوي پياوانه. (فريد)
 فه‌ريده : ناوي ژنانه‌يه. (فريده)

فهریکه : فهریک؛ بوی هیه له فهریکی
 تور کیسهوه هاتبیت بهواتای، (تازه پیگه ییو)؛ وه-
 ک نوکه فهریکه و گوله کانی نیوه سووتی گه-
 نمی شلک بو قهره خهرمان. (گندم دلمل بوداده)
 فهای مهلکی : ناوی عیلکه له نیو دزه بیاندا.
 (نام عشیره ایست)
 فهای نه حمه دی داره شمانه : ناوی قاره مانیکی-
 کورد بووه و بنه چه کی عیلی فهایزولابه گیه که
 به شیکیان له ئیران و به شیکیان له داره-
 شمانه ی عیراق نیشته جین؛ مه زاریشی ههر له
 داره شمانه یه. (نام سرسلسله طایفه فیض اله-
 بیگی)
 فهای تهیران : ناوی موحه ممه د بووه وشاعیر و
 بلیمه تی کورد که له سه دهی نوهمه می کوچی
 هه تاویدا هاتوو ته دنیا. (نام شاعر کرد)
 فه گلی : که له وه کیسی؛ سه ریچی؛ نافه رمانی؛
 سه ره رویی. (نافرمانی)
 فه لاقه کردن : دارکاری کردنی پاییک که له ناو
 په تی چسو فه لاقه داییت. (فلک کردن)
 فه نواز : [ناوه لئاو] فیله باز به فهندوفیل؛ حیله باز.
 (حیله گر)
 فه نتاز : فانتازی؛ شتی مود و جوان و تازمباو.
 (فانتزی)
 فانتازی : [ناو] فروفیل؛ جادووبازی. (حیله گری)
 فیت : فه هیئت؛ شهرم؛ هیا. (شرم)
 فیر کاندنی چهک : فیر اندنی چهک به جو ریگ
 (چه شنی) ئاور بگریت به لام گو شه له لووله ی
 چهک دهر نه پهریت و دوو که لی بارووت له-
 پاشه وه دهر چی. (گلوله در نرفتن از لوله اسلحه-
 در موقع شلیک)

فیسقه : (ب) مروقی زور نابووته و چکوله و له.
 (فسقلی)+
 فیسکو : پیاوی نیرباز. (مردبچه باز)
 فیسکی : ژنی زینحاکار؛ به ژنی خو فروشیش
 ده لین. (زن هرجایی)
 فیسه : زینحاک؛ زیناک؛ زیناج. (زنا)
 فیسه ک : فیسه کار؛ زینحاکار؛ زیناکار.
 (زنا کننده)
 فیسه کهر : فیسه کار؛ فیسه ک؛ زینحاکار.
 (زنا کننده)
 فیسه کی : وشه ییکی مردووه و کهم به کارده-
 بریت؛ قاجبه. (قچه)
 فیسای : فیسایگ؛ خووساو. (خیس و وارخته)
 فیشال کردن : هووشه کردن؛ خو هه لکیشان؛
 درو و دهله سه کردن. (از خود تعریف کردن. دروغ)
 فیشقاندن : دهنگی که لگامیش و یه کانه ی به-
 راز. (صدای گاومیش و گراز)+
 فیکاله کونی : قهراقه را؛ یاری خوشاردنه وه؛
 خوشارکی. (قایم موشک؛ قایم باشک)
 فیک فیکه : [ناو] فیققیقه. (سوت سوتک)
 فیله گیجه : [ناو] فیله گیژه؛ گامیشی وه حشی؛
 بووفالو. (گاومیش وحشی. بوفالو)
 فی لیهاتن : بیهوش بوون و دهست و پا وه شانندن
 و کهف هه لخر اندن؛ حاله تیکه به سه ره خووداردا
 دیت. (دچار بحران صرع شدن)
 فینار : له (فه راری) فارسیه وه کوردکاری بووه؛
 هه لاتن. (فرار)
 فینکاهی : فینکایی؛ فینکی؛ جیگای فینک.
 (خنکی)
 فینوک : فینک؛ خونک؛ مروقی زور به نیشتییا
 بو کاری سه رجییی. (خنک؛ حشری)

فا : [ناو] باو؛ خول؛ با؛ پیچ. (پیچ)

فاج: [ناو] گوشه؛ که‌نار؛ حاشیه؛ په-
راویز. (گوشه. کنار)

فاچ : [ناو] گویه؛ گوته؛ بیژه؛ ویژه؛ زورفاچ؛
فره‌ویژ. (گویه)

فاخواردن : [چاوگه‌ت] باخواردن؛ خول-
خواردن؛ پیچ‌خواردن؛ گشت‌بوون؛ کرژبوون.
(پیچ و تاب‌خوردن)

فار : [ناو] بار؛ باروکه. (جوجه مرغ شش-
ماهه)

فارک : <فار.

فاگیر: باگیر؛ جیگایی که بای تی‌یکه‌ویت.
(بادگیر)

فالا بوون : [ناو] کراوه؛ به‌تال‌بوون؛ به‌تال-
(بازبودن؛ خالی‌بودن)

فاو‌فاران : [ناوت] واو واران؛ باو باران. (باد
وباران)

فرافه : [ناو] (۱) وه‌پینی‌سه‌گ؛ فراه‌سه‌ی؛ (پار
س‌کردن‌سگ). (۲) ورپینه؛ وراه؛ قسه‌ی
هاته ران و پاته‌ران. (هزیان)

فرتو‌قین : [ناو] درو و ده‌له‌سه؛
ماستاو‌کردن. (چاپلوسی)

فرپ : [ده‌نگه‌ناو] ویرپه؛ ده‌نکی به‌رد و گو‌له؛
فینگه. (صدای گلوله و سنگ‌اندازی)

فر‌فروک : [ناو] فر‌فره؛ له‌یستوکی مندالان
که له‌کاغذ یان دار دروستی ده‌کهن و به با

ده‌خولیته‌وه. (فر‌فره)

فلته‌فلت : [ناو] (۱) فلته‌فلت؛ ده‌نکی فلته‌ی
کاتی‌ئاخافتنی‌بی‌دندان. (صدای دهان‌پیر-
بی‌دندان) (۲) قسه‌ی بی‌تام‌کردن. (یاوه-
گفتن)

فلتیای : په‌قیای؛ قه‌له‌شان؛ ته-
قیان. (ترکیدن)

فهبال : [ناو] وه‌بال؛ ثوبال؛ تاوان. (تاوان-
گناه)

قه‌برین : [چاوگه‌ت] برپینه‌وه؛ قه‌رار و مه-
داری موعامله‌له‌برپینه‌وه؛ قه‌مول و قه‌راری
سه‌ودا و موعامله‌له‌ته‌وا‌کردن. (اتمام پیمان
معامله‌)

قه‌بزندانن : [چاوگه‌ت] (۱) ترساندن
(ترساندن)

((۲) قرتانندن. (قطع کردن)

قه‌بزندانن : [چاوگه‌ت] بزنداننه‌قه؛
پسانندنه‌وه؛ پچ‌پانندنه‌وه. (دوباره‌پار‌کردن‌پاره-
کردن)

قه‌بزدین : [چاوگه،] (۱) ترسان. (ترسیدن).
(۲) قرتان؛ بریان. (گسستن)

قه‌بزیان : [چاوگه‌ت] ژیک‌فه‌بودن؛
جیا‌بووننه‌وه؛ قرتیان؛ قرتان؛ قه‌قه‌تیان.
(قطع‌شدن)

قه‌پاریان : پارانه‌وه؛ لالیانه‌وه. (التماس-
کردن)

ٲه چغاندن : [چاوغه،ت] سه ركونه كردن؛
 بوډواوه برن؛ چغه ليكرن. (ملا مت كردن)؛
 ٲه چكيان : [چاوغه،ت] چك بوون؛ وشك-
 بووني تاو؛ وشكايي هاتن؛ هسكبوون؛ نه مان
 و دوايي هاتني هه رشت؛ نه فهس چكيان؛
 نه فهس برپان. (قطع شدن؛ خشك شدن-
 چكه) +
 ٲه چوپريان : [چاوغه،ت] چوپريانه وه؛
 بلاو بوونه وه؛ جيا بوونه وه. (جدا شدن)
 ٲه خاپاندين : [چاوغه،ت] فريودان؛ فيل-
 ليكرن؛ له خسته برن. (فريب دادن)
 ٲه خاندن : [چاوغه،ت] خويندنه وه؛ بانك-
 كردن. (خواندن؛ صدا كردن)
 ٲه خه له تاندين : [چاوغه،ت] دهست برپن له-
 سهودا
 و موعامه له دا ؛ له خسته برن؛ سهردا برن.
 (مغبون كردن)
 ٲه خوهندن : [چاوغه،ت] يانگهيشتن-
 كردن. (دعوت كردن)
 ٲه دراندين : [چاوغه،ت] دراننده وه؛ دراندين؛
 پچراننده وه. (دریدن؛ بریدن)
 ٲه دي : جوداكرن؛ دوور كرن؛ خو ژمن ٲه-
 ديكه : خو له من جوداكه : خو دوور بگره له
 من؛ ٲه دي ناكه ي مه بتيغ. «جزيري».
 (دوري گرفتن)
 ٲه راسه ي : وراسه ي؛ دوورين؛ دروومان.
 (دوخت؛ دوختن)
 ٲه راقبر : به رانبهر؛ رووبه پروو. (مقابل)
 ٲه رانبهر : به رانبهر. (برابر)
 ٲه رچاله : قرچاله؛ ترسه نوک؛ بي زاله.

(ترسو)

ٲه رستي اي : هه لوه شاندين؛ كردنه وه. (باز-
 كردن)
 ٲه رسهاندن : پشووييدان؛ هه ساندنه وه.
 (استراحت دادن)
 ٲه ريز : وه ريز؛ بيزار؛ ئاسته نگ؛ به ته نگ-
 هاتوو؛ جار س؛ جار ز. (بتنگ آمدن)
 ٲه ريهستي : دهست به ردايي؛ رزگاري.
 (رستگاري)
 ٲه ره مك : بر كن؛ بن كر. (تهديد)
 ٲه ريک : به ريک؛ گيلفان؛ گيرفان. (جيب)
 ٲه شاردن : شاردنه وه؛ وه شارتن. (پنهان
 كردن)
 ٲه شه هتاندن : [چاوغه،ت] هيلاك كردن؛
 ماندوو كردن؛ ماندی كرن. (خسته كردن)
 ٲه ٲراندين : [چاوغه،ت] شاندين؛ شاندينه-
 وه؛ ته تبلا مه ٲه ٲراندين؛ تو قامكي منت
 شاندين. (شكستن)
 ٲه ٲرچيان : وه ك؛ له به رقرچه ي خو ر ٲهش
 داگرسان؛ ٲهش هه لگه ران له بهر هه تاودا.
 (سياه شدن در آفتاب)
 ٲه ٲوتان : کوتان؛ ليډان. (زدن)
 ٲه كا يين : قاچك جوون؛ قاچك جاوين؛
 كا ويژ؛ (ب) رينگانه وه و دوو پاتكر دنه وي
 قسه (نشخوار)
 ٲه كو روژن : [چاوغه،ت] كو روژتن؛
 كو روژشتن؛ كو روژشته وه؛ داكرماندين؛ به ددان
 ورد كردني شتي ٲهق. (خرد كردن خوردني-
 سخت و بادندان شكستن)
 ٲه كو لان : [چاوغه،ت] (۱) هه لكو لان؛ هه-

لکولین؛ هه‌لکه‌ندن، (کنندن) (۲) توژینه‌وه؛
پشکنین و گه‌پان به‌دوای مه‌به‌ست و واتاد.
(تحقیق و تبصیر) +

قه‌گرتن : گرتنه‌وه؛ گرتنی نه‌خو‌شین له -
که‌سیکه‌وه؛ گرتنه‌وه‌ی حه‌یوانی به‌ریوو؛
داگیر کردن. (پس گرفتن؛ از کسی قرض
گرفتن؛ باز گرفتن تسخیر کردن)

قه‌گزاندن : جوو‌لاندن؛ ته‌کان دان؛ رازه‌ندن؛
هه‌ژاندن. (جنباندن)

قه‌گ‌گزاندن : راپسکاندن و رزگار کردن.
(تکان دادن و نجات دادن)

قه‌گ‌زلان : راپسکان؛ هه‌ژاندن؛ راپه‌شاند و ته -
کان دان. (تکان دادن)

قه‌گوه‌ازتن : قه‌گوه‌استن؛ گو‌یستنه -
وه؛ ر‌گو‌یزان. (جاب‌جا کردن)

قه‌گه‌شیان : گه‌شبوونه‌وه؛ گه‌شانه‌وه؛ گه
شه‌کردن. (شتعل شدن؛ اخگر شدن؛

شکوفاشدن؛ شاداب شدن گیاه)

قه‌گه‌فزاندن : [چاو‌گه‌ت] گه‌وزاندنه‌وه؛ به -
پالکه‌وتنه‌وه‌خول و پیچ پیدان؛ تل پیدان.

(پو‌ییکی تورکی پیوه دیاره). (غلطاندن)

قه‌ماگ : شتیپ که مایته‌وه؛ به‌جی‌ماو؛ وه -
پاشکه‌وتوو؛ وه‌دواکه‌وتوو. (مانده؛ بجامانده)

قه‌ها : قه‌هه؛ ئاوا؛ به‌وجوره. (اینطور)

قه‌هاندن : هونینه‌وه؛ پستن؛ به‌پس‌مانه‌وه -
کردنی مووروو. (رستن؛ رشته کردن)

قه‌ه‌ژاندن : [چاو‌گه‌ت] هه‌ژاندنه‌وه؛ رازه -

ندن؛ راپه‌ژه‌ندن. (تکان دادن)

قه‌هه‌واندن : [چاو‌گه‌ت] کو‌م کردن؛ کو -
کردن؛ کو‌کردنه‌وه؛ (جمع کردن)

قه‌یدان : قه‌هه‌واندن.

قه‌یه : (۱) وایه؛ قایه. (اینطور است).

(۲) ئه‌وه‌یه؛ ئه‌وه‌تانی؛ ئه‌وه‌تا؛ ئاوه‌ها.
(اینست)

قیان : [ئاو] ویست؛ هه‌وجه؛ پیدایوست؛ گه -
ره‌ک؛ خواز؛ خوازه؛ خو‌شه‌ویستی.

(خواستن) +

قی‌تو : فرد؛ فئه‌تته؛ وی‌تو؛ ده‌سه‌لانی ره -
تکرده‌وه‌ی ر‌ای‌گشتی، (ر‌ای‌کو‌پ‌ر‌یک

شکاندن). (وتو)

قیچی : [ئاو] خواری؛ لاری؛ لار و گی‌ری؛
خیچی. (کجی)

قیدیو : ویدیو؛ ئامیری نمایش کردنی شری‌ت
(کاسیت) ی ویدیو. (ویدیو)

قیرین : گیفه‌ی شتی هاو‌یز‌راو وه‌ک ویره -
کردنی به‌رد و گولله. (صدای سنگ پرتاب -

شده و گولله)

قی‌ژاندن : قیراندن. (اسهالی)

قیک‌که‌تن : [چاو‌گه‌ت] (۱) وی‌یک‌که‌وتن؛
پیک‌هاتن؛ ئاشت‌بوونه‌وه؛ که‌وتنه‌ته‌کیه -

ک. (توافق کردن). (۲) له‌یه‌ک‌که‌وتن؛
تووشی یه‌که‌بوون؛ ر‌استی‌یه‌ک‌هاتن.

(به‌هم‌بر‌خور‌د‌کردن)

قاب: [ناو] قاب؛ چوارچیوهی وینه و پوستپر. (قاب) +
 قاب : [ناو] تد؛ (به تورکی واتا درگا) سهر پوشی
 دهفر؛ ده پویش؛ قاپاخ. (درپوش)
 قابخانه : [ناو] جیگهی قاب و قاچاخ و دهفر و
 ثامانی مدبهق؛ (جای ظروف آشپزخانه)
 قاب دهسما: [ناو] دهمرهی قاب سرین یان
 وشکه وه کردنی قاب و قاچاخ. (قاب دستمال)
 قابلی : [ناو] قابولی؛ قبوولی؛ پلاوی برنج و پرو
 یشی تیکه لالو له گهل گوشت و له په و کشمیش.
 (نوعی خوراک)
 قابولی : < قابلی.
 قابووخه فیشهک : [ناو] قابووره فیشهک؛ جهرجوو.
 (پوکه فشنگ)
 قابه جاخ : [ناو] قاب و قاچاخ ؛ ثامان و دهفری
 مدبهق. (ظرف و ظروف)
 قابیلهت : [ناو] شایه نی؛ سیاوی؛ توانایی؛ لیلهاتوویی.
 (قابلیت)
 قاب پر مش : پیرمش؛ قهده پر مش؛ به دیومن. (بدقدم)
 قاب قاچاخ : قاب و قاچاخ. < قابه چاخ
 قابوور : به سووکی به پیره پیای زورهان و به
 کهله خ دموتری. (خطابی ادبانه به پیرمرد) <
 قابووخه فیشهک +
 قابووره : [ناو] قولابه ؛ قولاپه ی؛ جومگهی پا؛
 قابووله. (مچ پا)
 قابووس : [ناو] میرده زمه؛ خهوی ناشه و پاشه؛
 سهنگ سواربوون. (کابوس)

قاب هاویژ : (۱) [ناو، بک] که سی که جگه هلدای
 له یاری جگین دا. (شتالنگ انداز). (۲) قاپاویژ؛
 (حیوانیکه در راه رفتن قوز کهای پایش بهم بخورد)
 قاپه شینکه : [ناو] قاپه که وهله؛ گیای قه یته ران.
 (نام گیاهی است برسیاوشان)
 قاپه که وهله < قاپه شینکه.
 قاپیلک : [ناو] قاپیلک؛ نیسقانی دموری لهشی
 رهقه و کیسه ل؛ توخلی گویش و بادام و... (پوسته
 لاکپشت؛ پوسته بادام و گردو)
 قاتا شهر ی : جهرگهی شهر. (ب) مهیدانی شهر.
 (میدان جنگ)
 قاترداشاگی : له تورکییه وه هاتووه گونه هیسره؛
 ههلوچه ییکی دمنک گه وره ی ره شه. (آلوی سیاه
 دانه درشت)
 قاتو : [ناو] شهقه مشار؛ مشاری مه زنی دوو ده
 ستک. (دره دونفره)
 قات و قوتی : [ناو] قات و قری؛ گرانی و نه بوونی؛
 وه گیرنه که وتنی شتی. (گرانی و نایابی)
 قاتول : [ناو] و شتر خوره. (خارستر)
 قاتی پاتی : وشه ییکی فارسییه به لام له سهقر هه تا
 کرماشان له سهر زمانانه؛ تیکه ل پیکه ل. (قاتی پا
 تی)
 قاچاخی : تد؛ فد؛ (۱) نه هیینی؛ به دزیه وه. (پنهانی)
 (۲) مالی قاچاخ؛ شتیک که به قاچاخ ده فروشریت.
 (قاچاقی؛ کالای قاچاخ)
 قاچ قاچ : قاش قاش. (ف. مشه) پارچه پارچه.

(قاچ قاچ)

قاچک : [ناو] په لڅورۍ کاوړ نه کړاوی نیو گده
ی دووسم. (خوراک نشخوارننده داخل شکمبه)
قادیب : [ناو] پسرور و ښاره زای جهنگ؛ قادناس.
(متخصص امور جنگی)

قاده : [ناو] جوړیک خیشکه بو کیښانی شه غره ی
گیا و نالاف. (نوعی ارا به بدون تابر)

قاپ : وه لا تراو؛ قت؛ بهر که نار. (برکنار)

قارغ : پوژ کوړ؛ که سیک که له پوښنا پیدا چاوی
باش نابینی. (روز کور) توپ قاپین. (نوعی بازی)
قارهمانی : [ناو] پله ی یه کمی کیهر کی و مرزشی؛
میر خاسی؛ پاله وانی. (قهرمانی)

قارهو: اتناوی دوو گونده له بهینی سه قز و بوکاندا.
(نام دوقریه)

قارپن : [ناو] قه له مناری؛ (نوعی بازی باتوپ)
قازانه سر : مه لیکی تیژ چنگاله و گوشت خوړه و
کلاونه. (نوعی پرنده شکاری) < قازان به سر.
(ف.هن)

قازوخ : [ناو] وشه ییکی تور کییه و تور که کان بو
نه شکه نجه دانی تاوانباران داریکی تاییه تیان دهر
په پاشی تاوانباران؛ دار تیپرین. (نوعی شکنجه
ترکی در گذشته)

قازوق : < قازوخ

قازووج : [تاوه لئاو] له؛ لاواز؛ بیحال؛ بی تین و
بی توانا. (لاغر؛ ناتوان)

قازووخ : [ناو] هوړه ی دار قه له شانندن؛ میخ ته ویله؛
پوواز. (پفاز)

قازهړن : [ناو] دهسکه نه له جاری پرگز و گیادا که
ناچار وهک له وهر پینی قاز چله چله دهسکه نه بکری.
(درو کردن بادست وساقه ساقه)

قازه قوړه : جوړیک پرووه که. (نوعی گیاه)

قازیاغه : [ناو] قازیاغه؛ قازیاخه؛ گیاییکی کور ته بالا
ی گه لاپانه و ده خوری. (قازیاغی)

قازیاغه : < قازیاغه

قازی بازی : [ناو] قالونچه ی پمگ سهوزی بریقه
داره که له سر گولان دهنیشی. (نوعی سوسک سبز)
قازی قولینگ : [ناو] قازی قولینگ؛ بالنده ییکی
قاچ و مل دریزی ثاوییه و زیاتر له هه لفریندا پرز
د به ستن. (درنا)

قازهک : [ناو] قشقه له؛ قشقه ره؛ قه له کلک دریز.
(زاغچه)

قاست : قاس؛ نه ندازه؛ حاست. (حد؛ اندازه)

قاسلوانک : گوانی؛ پشولی. (سار)

قاسیه پاییزه : [ناو] قاسیده پاییزه؛ گولی داوودی،
مه له میکی لیږدوست ده کهن بو جیی جزووی
دووپشک و مار به که لکه. (گل داوودی)
قاش قاش : [ناو، ت] کووز کووز؛ له تله تی میوه.

(قاچ قاچ)

قاشقوش : مروفی تمبهل و له شگران. (آدم تنبل)
قاشقول : [ناو] قشقول؛ قشقیل؛ هه نجیری و
شکه و هبوو به سهر داره وه؛ هه زیری هسک بوو
بداریقه. (انجیر خشک شده روی درخت)

قاشقونجی : نافرته جری و حه که دار. (زن)

(هرزه)

قاشکردن : برین و له تله تکردن، به تاییه ت

کالهک و شووتی و میوه. (قاچ کردن)

قاشو : [ناو] چپوشه ق؛ گوچانی گوین. (چوب چوگان)
قاشیله : [ناو] قاشووله؛ کوته شووشه و کوته چینی.

(تکه های شیشه و چینی)

قافک : [ناو] قاوخ؛ نیسقانی کله سر؛ قاپوور؛

قاپور؛ قافل؛ قاوړ؛ قاوغ. (پوسته؛ جمجمه)
 قافکیت هیکا: [ناو] قافکی هیلکه؛ قاوخی هیلکه؛
 هیلکه‌ی خالی له سپینه و زهر دینه. (پوسته تخم
 مرغ خالی)
 قافله پښتیا: پښتیا که کاروانی پیدا دهړوا؛ (ب)
 پښتیا ټاوه دان و پان. (کاروان راه)
 قافله سالار: فند[ناو] پښتیا قافله؛ سهروکی قافله.
 (قافله سالار)
 قافلی: قافله؛ کاروان. (قافله)
 قاق: ټو پاشکومتن له یاری جریټانید؛ ډووا کهو
 تنی نه سب له جلیټانید؛ قاپ. (عقب افتادن اسب
 درباری جریټ)
 قاقان: خاقان؛ میر؛ گهوره؛ زیاتر به میری ولاتی
 چینیان ده گوت. (خاقان)
 قاقانی: [ناو] (۱) قهباله؛ بونچاق؛ قهواله. (قباله).
 (۲) جوړیک قوماش بووه. (نوعی پارچه)
 قاقبوون: ټو له لټران؛ قاپوون؛ قتبوون؛ ټو پاشکه
 وتن. (برکنار شدن؛ عقب افتادن)
 قاقلاو: [ناو] فرو؛ ماستی له ژهک چیبوو. (ماست
 از اغوز درست شده)
 قاقلو که شه یتان: قاییلکه‌ی شه یتانو که؛ شه یتانو
 که. (صدف حلزون)
 قاقلی به هاره: شه مالگیر؛ گیاییکه دژی هوورگ
 (میکروپ)، بو که پرولی و برینی چلک کردو به
 که لکه. (گلپر رومی؛ انسجنان رومی)
 قاقنهک: ژهک. (اغوز)
 قاقه بچک: [ناو] قاقری؛ قور قور اچکه؛ قور قور اکه؛
 قور قور اچکه؛ قامیشه؛ قور وو؛ کر که اکی گهروو.
 (خرخره)
 قاقیزه: [ناو] قازوو. (زاغ کوچک باقرمز)

قاقیزه: [ناو] قازوو؛ قازی؛ له ټورمه‌ی قالوهره
 شه به به لأم چوو کتره و دندووک و پای سووره؛
 قهله قاز. (زاغ یا قرمز)
 قال: له پاش سر دادی و واتای مه ژوول بوون و
 خریکی کاری بوون دده؛ سه رقالی کاره: سه
 ی ناپه رژی (مشغول)+
 قالوخور: گوراله موسایانه: < قالوگیر
 قالوگیر: [ناو] سام پښتیا؛ گیاییکه گوله که‌ی ورد و
 ټوپ ناسابه دژی زهراوه. (کلاغ خوشه‌ای)
 قالوه سیاوه: قه لاهه سیاوه؛ قهله پشه؛ قالوهره
 شه. (کلاغ سیاه)
 قالب پښتی: [ناو] کاری له قالب دانی کانزا یان
 خشت له قالب دان. (قالب ریزی)
 قالب سازی: [ناو] کاری دروست کردن قالب؛ جیگای
 دروست کردن قالب. (قالب سازی)
 قالب سووک: [ټاوه لټاو] اړو سووک؛ چالاک و نازا؛
 دژی له ش گران. (آماده انجام کار؛ ضد تنبل)
 قالب گران: [ټاوه لټاو] له ش گران؛ تمبهل. (تنبل)
 قالب گرتن: قالب دروست کردن و نه اندازه گرتن
 قاوخی دروست کړاو یان نه اندازه گرتن شتیک که
 بهو نه اندازه دار پښتی؛ قالبی ټاپوی قورین دروست
 کردن بو دار شتن به کانزا؛ قالبی ددان گرتن به
 هویری تاییهت بو چپکردنی پروو کیش یان
 ددانی ده ستکرد. (قالب گرفتن).
 قالب مجی: < قالب پښتی
 قالبی: [ناو] شتی له قالب دراو یان به قالب ده
 هاتوو؛ په نیری قالبی و چوار گوشه. (قالبی)
 قالچه: [ناو] قانچه؛ سووانه؛ گوپسووانه؛ سووانگه.
 (کناره‌های پشت بام)
 قالک: قالک؛ توخل؛ توپخل؛ قه پیلک؛ کاسه‌ی

سهر. (پوسته، جمجمه)

قالکراو : [ئاوه لئاو + ناو بهر] ئاتياو؛ کانزای به ئاور
تاواوه؛ ههنگوینی میو لی جیاوه کراو و پالآوته.
(ذوب شده؛ صاف شده)

قالنجه : [ناو] کوتر مباریکه؛ تفرک. (فاخته
قالنگ: [ناو] گولوله؛ قالنگه بهن: گولوله بهن؛ کلآفه.
(کلاف)

قالووشک: پیستی دار؛ توخیلی دار. (پوسته درخت)
قاله قنگ : [ناو] قالآقنگ؛ ریواسی کوله بنه ی
ساقهت کورت. (ریواس پاکوتاه)

قالییاف : [ئاوه لئاو + ناو، بک] تهون کهر؛ تهفنکه ر؛
فه رشاف؛ فه رش چیکه ر. (قالییاف)
قالییافی : [ناو] شو لا تهفکرنی؛ کاری تهونکردن؛
چیکرنا مافی ری. (قالییافی)

قامام : [ناو] قومام؛ په له سوور؛ گیاییکه کورته بالآ و
بوئی لیموی لی دیت، له ئاودا ده یکو لینن و ئاوه
که ی دزی کیچ و گهنه و جووله وهرانه. (گور گیاه؛
سنبیل هندی)

قامکه گه وره: تبالامه زن؛ تباله رانی؛ تباله رانکی؛
که له مووس؛ تبلی پانکی؛ بهرانه ک؛ په نجه که له.
(انگشت شصت)

قامکی براتوو ته له : قامکی نهنگوستیله؛ تبالا پوخی
براتوو ته؛ بابله یچک. (انگشت حلقه؛ انگشت بنصر)
قامکی چکوله : قامکه توو ته له؛ قامکه توو ته له؛ تبالا
قیچیلک؛ قه لینجه ک. (انگشت کوچک)

قامکی شاده : تلیا شادی؛ تلیا هه لآفیژ کی؛ دوشاو
مزه؛ له پال قامکه گه وره دایه. (انگشت اشاره)

قامکی ناو نچی : تبالاوی؛ تبالانیفه کی؛ قامکی
نیوه پراست؛ نه پنه مووتی؛ قامکی قووتی؛ هه له مه قوو
ته. (انگشت میانی)

قامیشه : قاقه یچک.

قامیشه ره شه : [ناو] زله میرگ؛ گیای جه گهن.
(گیاه هزارنی؛ جگن نه ری)
قامیشی شه کر: [ناو] قامیشیکه شه کری لیده گرن.
(نیشکر)

قامیشی گه رمیان : [ناو] له له؛ جوړیک قامیشه که
خه یزه رانیشی پیده لینن. (خیزران)

قاناو : ئاوه پووی پیساوی مه بال؛ گه ناو. (جوی
گنداب ستراح) +

قانتووف : سه وه ته. (سبد)
قانج : [ئاوه لئاو] زوور؛ زبر؛ قهو ی و نه ستوور؛ دزی
ناسک و لووس. (زبر)

قانچک : [ناو] قه لئاس؛ پرزی گوله گهنم و جو؛
داسوو. (پژ؛ داسه)

قانزاج کردن : قانزاج کردن؛ سوود کردن. (سود
بردن)

قان قان : مه و دامه ودا؛ به ینا به ین؛ جیگه جیگه؛
په له په له. (جای جای. گله به گله)

قانگ : گیای نه سپه ندهر؛ تووه که ی ده سوو تینن
دوو که له که ی دزی هوور گه. (میکرپوب). (اسپند)
قانگه : کانگه؛ کانگا. (کان)

قانوونزان : [ناو] قازی؛ پسپو ری قانوون وده ستوور
و یاسای دادگا. (متخصص قانون؛ قاضی)
قاوچه خماخ : [ناو، ت] قاو و چه خماخ؛ نه ستی و
بهرد و پووشو بو ئاور کردنه وه. (هود و سنگ
آتشزنه)

قاوله مه : [ناو] قابله مه؛ چان چیلک. (قابلمه)
قاوه خووری : [ناو] فنجان و ئیستیکانی چوو که ی
تایهت به قاوه خواردن. (قهوه خوری)
قایش کیشان : [ناو] (ب) که له وه کیشی؛ نافه رمانی؛

سهربادان؛ شه‌ره قسه و کيشه کردن. (تمرد)
 قاييه : له قاعیده‌ی ناروه‌ییموه هاتووه. (قاعده)
 قجیله‌شوان: [ناو]مه‌شکه‌دږه؛ جوړیک کولله‌یه له
 شیر کولله گه‌وره‌تره و دهنگیکی به‌رزی هه‌یه و
 له سهر پنجه گیا دهنیشی و وهک سیسرک
 دهنگی هه‌لدینیت. (نوعی ملخ)
 قرالوو: قرتول؛ پیری زورهان. (پیرازپافتاده)
 قریوق کوژ: قورواق کوژ؛ گیاییکی کورته بالایه و
 گوله‌کانی پینچ به‌ږه. (وزغ کش)
 قریوک: [ناوه‌لناو] هه‌ر شتی پزیوی ناقایم که
 خه‌ریکه بشکی و قریبی. (نامحکم؛ شکستی)
 قرتاندن: [چاوگه‌ت] قرته کردن و گارکه‌گاری
 مریشک. (قدق‌کردن مرغ)+
 قرتک: [ناو] نزگه‌ره؛ نقره. (سکسکه)+
 قرته‌لیبرین: [چاوگه‌ت] خواردن و ته‌واو کردن؛
 هیچ نه‌هیشته‌وه. (خوردن تا اتمام)
 قرش‌وقه‌وال: گیاو کلوشی وشک. (ساقه‌گندو
 گیاه‌خشک‌شده)
 قرتول: قرالوو؛ پیری زورهان. (پیرازپافتاده)
 قرتیخستن: [چاوگه‌ت] کوشتنی به‌کومهل؛ ناسه
 وار لی‌برین. (کشتن دست‌جمعی)
 قرتیکه‌وتوو: وهک جوین به‌مندالانی هاروهاج
 ده‌وتریت؛ ناسه‌واربراو. (فنا سده‌ها)
 قرچ: [ناوه‌لناو] شتی تورت و ناسک. (ترد و نازک)
 قرچ: قرچ بوو؛ شکا؛ قرچ بوون؛ له‌تبوون؛ قرچ؛
 شکان؛ تورت. (شکستن؛ شکستی)
 قرچوک: قرچ؛ تورت و ناسک. (شکستی و ترد)
 قرچول: شتی قرچ؛ (ب) مروقی قرچ و چرچول؛
 چرچه‌لوک. (برچین و چروک)
 قرچه‌پی: یه‌کپی و به‌له‌ز له‌به‌ر که‌سی هه‌لسان.

(جلوپای کسی باشتاب‌بلندشدن)
 قرخاندن: [چاوگه‌ت] قرخه‌قرخ کردن؛ دهنگی
 گه‌روو کاتی خنکان. (خرخر هنگام‌خفه‌شدن)
 قرخول: [ناوه‌لناو] قرخن. (زیاد‌خرخر و سرفه
 کننده)
 قرحه‌مه‌ره‌س: [ناوه‌لناو] مل‌نه‌دان و ږیگه‌دانه
 گرتنی تاژی پست‌کراو. (امتناع از بدن‌بال‌آمدن
 تازی و سگ)
 قرزلوک: کیچی ده‌ریا؛ نه‌نگوش؛ قولمه‌ی‌ثاوی؛
 مه‌یگوو. (میگو)
 قرقیز: زمان و خه‌لکی قرقیزستان له‌ناسیای
 ناوه‌ندی. (قرقیز)
 قرق‌نای: قرق‌اندن؛ موزده؛ خه‌به‌ری خوش؛ نوفلانه.
 (بشارت؛ مژده)
 قرق‌نایی: قرق‌اندن؛ نوخشانه‌ی خراپ یان چاک
 پیدان، یان هیئان (فال‌بازدن؛ مژده)
 قرقه‌قمزه: (ب) نازوقه‌مزه؛ ناز و نه‌تووار. قه
 لبیره؛ نازونینواز؛ عیشوه‌وناز. (قروغمزه)
 قرقه‌قم: [ناو،ت] قیرمقی؛ هه‌راهه‌را؛ دمه‌قاله.
 (دعوای لفظی و دادوقال)
 قرقه‌قم: [ناو،ت] کیشه‌کیش؛ زه‌حمه‌تی زور؛ به
 هه‌زار قرقه‌چانتاکه‌م هه‌لگرت زور قورس بوو.
 (زحمت)
 قرق‌یان: [چاوگه‌ت] قرق‌بوون؛ قرتیکه‌وتن؛ تی‌کرا
 مردن. (مردن دست‌جمعی)
 قریزه‌کوچک: [ناو] خه‌نه‌به‌ردیله؛ خه‌نه‌گورگه؛
 گله‌وه‌ز؛ گله‌وه‌زه؛ گه‌نمه‌به‌ردیله؛ چاییه‌شه‌یتانه؛
 به‌لخ‌کوچک؛ قه‌وه‌زه‌به‌رد، بیروبه‌رتک؛ خه‌نه‌تیفک؛
 قوزمه‌رد؛ خه‌نه‌تیلکه. (گل‌سنگ)
 قریوله: قهرموینه؛ قهرموینه؛ ته‌ختی له‌سهر نوو

ستن. (تختخواب)

قزلباش : تند [ناوت] دوو وشه لیكدراوی
تورکییه قزل : سوور و باش : سهر، واتا سهر سوور.
(ب) عهسکه ری شاعه باسی سهفه وی که کلاویان
سووربوو و ناویان دهر کردبوو به سهر سوور به
تورکی ده بیته قزلباش. (قزلباش)
قزویتیک : [ناوت] مووی سهر؛ سهر و قز. (مووی
سر)

قسقانیج : [ناو] جووله موهریکه له قالدونچه چوو کتره
و کلکی دوو فلیقانه یه. (نوعی سوسک)
قسقه : تووی یاز. (تخم یاز)
قسقه : سه لکه ییازی ورد، بو چاندن. (پیاز ریز)
قفه په شه : [ناو] قوز په شه؛ کوچه په شه. (سیاه سرفه)
قلا فپه منگی : کاسه لکه شینه؛ کاسه له شینه و کرا
سه شینکه له. (سبز قبا)

قلنج : [ناو] داسوو؛ داسووک. پرزه ی سهر گولی
گهنم وجو. (اخگل؛ داسه)
قلخن : < قرخول.

قلکه جهوت : [ناو] کلاوه ی به پروو. (کلا هک بلوط)
قلم بوونهوه : [چاوگهت، رژیان؛ (ب) خه لاسوون؛
جاران دموله مهند بوون به لام قلم بوونهوه و
هیچیان نه ماوه؛ تایفه ییکی گهوره بوون که سیان
نه ماوه به جاری قلم بوونهوه. (ریختن؛ ازبین
رفتن)

قلم کردنهوه : [چاوگهت، (۱) پرژاندنی ناوی دهفر.
(ریختن آب ظرف). (۲) به بادان و له دهست
دانی مال و سامان. (بیاد دادن دارایی)

قله کردن : گالته کردن؛ جفهنگ کردن. (شوخی
کردن)

قلیج : شمشیر؛ شوور؛ شیر؛ ناوی گوندیکه نزدیکی

بوکان. (شمشیر؛ نام دهی است)

قنالی : گیاییکه بو مالیجه ی (سینوزیت) نازاری
چلک کردنی ناوه وهی لووت و دهمو چاو به که لکه.
(گیاه منداب)

قنچ بوونهوه : است بوونهوه؛ قوت بوونهوه. (پا
شدن؛ سر بلند کردن)

قنچ گوش : که رویشک. (خرگوش)

قنجیلانه : [ناو] خنجیلانه؛ خونجیلانه؛ چوو که له ی
جوان. (زیبای ریزه)

قنگرتن : فیری دانیشن بوونی زارو. (نشستن
یاد گرفتن کودکان)

قنگه جووپی : قنگه جوولی؛ خو خافلاندن و بی مه
یلی له کردنی کاریک؛ مله جووپی به نزاکه تتره.

(بی میلی از انجام کاری به تأخیر انداختن)

قنگه خه و خه و نوو چکه به دانیشن ته وه و منه وزدان.
(پینکی)

قوباد ناوی جوړیک ماسی؛ ناوه بو پیاوان. (قباد)
قوتب : [ناو] کوشتاری به کومه ل و هچکه س

نه هیشتن. (نسل کشی)

قوتب پین : [چاوگهت، له ناو بردن؛ لنافبرن. (ازبین
بردن) قوتب کردن : بنه بر کردن؛ قه لاچو کردن؛

په گز نه هیشتن. (نسل کشی و ریشه کن کردن)
قوتو قول : < قه وی و قول.

قوت و قایم : [ناوه لئاو] زور مه حکم؛ زور قایم.
(خیلی محکم)

قوت و قه وی : [ناوه لئاو] تیکسمر او؛ مروقی ته زه
و زه لام. (شکم گنده؛ لندهور)

قوته قوتد کوته کوتی دل لیدان. (زدن نبض) +

قوته مووت : قوته موور؛ ناوالی گوی گچکه و قوت.
(گوسفند و بز گوش کوچک و برجسته)

قوتیان : [چاوه‌ت] کوخین؛ قوخن؛ کوکین.
(سرفه کردن)

قوچوو سه رقه‌ل : نووچکه‌ی کیو. (قله‌کوه)
قوچه‌ن : [ناو] قوشه‌ن؛ قوشوون؛ له‌شکر. (لشکر)
قودغ : [ناو] له‌ تورکییه‌وه هاتوووه : جاشه‌کهر؛
هولی‌کهر؛ گودخ. (کره‌خر)

قوده : خوپه‌سه‌ن؛ گه‌فه‌زه؛ گه‌به‌زه؛ خو به‌زل‌زان؛
له‌خوبایی؛ بادیه‌هوا. (خودپسند)

قوديله : قوديله؛ ناوینه‌ی چوو‌که. (آینه‌کوچک)
قوپ : (ب) هه‌راو؛ له‌به‌ریه‌ک ره‌وینه‌وه‌ی ئالقه و
جه‌غز؛ قویانی دمه‌ر. (گشاد؛ قور) +

قورابه : قه‌رابه؛ ده‌فریکی شووشه‌ی مل‌دریزی
گه‌روو ته‌نگ. (قرابه)

قوراخ : [ناو] که‌ژووی ژیرسکی باره‌به‌ره بو
پاگرتنی کورتان؛ که‌ژگ. (نوارپهن؛ بندپالان)
قورازه : قورازه؛ نامیری وه‌ک سه‌یاره‌ی کوون و
شرو و و شکاو. (قراضه)

قوراس : [ناو] یه‌که‌ی ژماردنی کالای توجاری
به‌رانبه‌ر به‌ دووازده دووجین. (قراض)
قورپاو خوارده‌وه (ب) منه‌ت کی‌شان؛ منه‌تباربوون.
(منه‌ت کشیدن)

قوربانی : (ب) گیان له‌ ده‌ستدان له‌ شهر یان پروو
داویکدا؛ شه‌ری دوینی سی قوربانی لیکه‌وته‌وه.
(قربانی) +

قورینه : قرقینه. (آروغ)
قورچ و قورژین : [ناوت] کونج و قورژین؛ که‌لین و
کولین. (سوراخ‌سمبه)
قورخانه : [ناو] جبه‌خانه؛ جی‌گای چه‌ک‌وته‌قه‌مه‌نی.
(اسلحه‌خانه)

قورخچی : که‌سی که‌ ناگای له‌ لی‌ه‌وار و دارستان

و می‌شه‌ی پاوانه. (نگهبان‌بیشه)

قورس : (ب) خوراک‌ی که‌ دره‌نگ هه‌لده‌تاوی.)
خوراک دیره‌ضم)

قورسان : [چاوه‌ت] پچران؛ پسان؛ هه‌لتاواندنی
خوراک له‌ گه‌ده‌دا. (پاره‌شدن؛ هضم کردن)
قورساندن : [چاوه‌ت] پچراندن؛ پساندن؛ قور
سان. (پاره کردن)

قورسه‌یاو : [ناو] گرانه‌یاو؛ گرانه‌تا؛ که‌وته‌یی؛ نه‌سپه
ک؛ که‌وته‌ویی. (تیفوس)

قورشیلان : قورخوشکردن و ناماده کردن بو قوره
کاری و هیربار؛ (ب) کچانی ناوایی دمنگ ده‌دران
بو شوینی و یاسای هه‌له‌په‌رین و داواتیش به‌ده‌م
شیلانی قوری هیرباره‌وه به‌پ‌ئوه ده‌چوو. (مراسم
آماده کردن گل‌کوزه‌گری)

قورقورک : [ناو] که‌په‌ک؛ هه‌ویره‌ده؛ که‌په‌واله. (بلدر
چین)

قورمچاندن : (۱) سیس بوون. (پژمرده‌شدن) (۲)
لیو هه‌لقورتاندن. (لب و رچیدن)

قورمیج : [ناو] په‌شایی و بارستای دوو‌که‌ل له‌سه‌ر
دیوار و میچی مدبه‌ق‌نیشوو. (دوده سقف مطبخ)
قورنی : [ئاوه‌ل‌ناو] تووره؛ قه‌لس؛ به‌خیل. (عصبانی؛
بخیل)

قورچلپاو : [ناوت] قوری شلی دوا‌ی بارانی زور.
(گل‌وشل)

قوروشکه : [ناو] روس‌د؛ تده‌شهره‌به و ئاوخور
ده‌سکدار له‌ چیمکو. (لیوان لعابی دسته‌دار)
قوروشکاندن : دمنگی سه‌گ له‌کاتی بازار پی‌گه
یشتن‌دا. (جیغ و ناله‌سگ‌از شدت درد)

قورووش : له‌ دوا‌ی قایش‌دی، قایش و قورووش؛
قایش و له‌ته‌قایشی زور. (چرم‌وتکه‌چرم‌زیاد) +

قورپه پست : [ناو] قورپه بان. (گل اندود کردن بام)
 قورمه مه : [ناو] دهن؛ دهند؛ دهندى جیبى گاسن له
 بنى ناموورد؛ که به سه رثاموورمه ده کریت. (جای
 تیغه گاو آهن)
 قورپی : [ناو] (۱) حاله تی قورپوون و گون په نمان.
 (فتق داشتن). (۲) قورپی؛ چادان. (قوری) +
 قورپی : جوبینیکه بو زنان واتا ژنی که خه شهی
 هه راوبی. (ای گشاد)
 قورپجان : جوبینی ژنانه یه؛ قورپی. (دشنام زنانه)
 قورپی قه لا : گوندیکه سهر به شاری پاره که نه
 شکه ووتیکى به ناوبانگی لییه هه ربه و ناوه. (قوری
 قلعه)
 قورپه زرده : [ناو] زهرده قورپه؛ جوریک مارمیلکه که
 په نگی دهو رو به ری ده گریته خوی (نوعی سوسمار)
 قوزای : [چاوگه] قوخین؛ کوخین. (صرفه کردن)
 قوزلوو : گوندیکه نزدیکی شاری سه قز که تری
 به ناوبانگه. (نام دهی است)
 قوزه سیاوه : [ناو، ت] قوخه ره شه؛ خورووزه ک.
 (سیاه سرفه)
 قوزمه قوز : [ناو، ت] کوخه کوخ؛ (صرفه کردن زیاد)
 قوفلی پرمزی : قوفلی پرمزدار، که به پرمزی
 تاییه ت و دیار یکراو ده کریت هوه. (قفل رمزدار)
 قوقل : [ناو] نیره کهو. (کبک نر)
 قوقلانندن : [چاوگه، ت] دهره یینانه دهر؛ وه ک کاسه
 ی چاو هه لکولان؛ چاقیت وی قوقلانندن؛ چاویان
 دهره یینا. (قلفتی در آوردن)
 قوقلانندن : [چاوگه، ت] هه لکولین؛ چاو قوقلانندن؛
 کالانی چاو دهره یینان. (قلفتی در آوردن)
 قول : کون. (سوراخ)
 قول : هه لاتن وه ک هه لاتنی هه ویر. (ور آمدن) +

قولاپدوزی : چنین یان دوورینی هه رشت به
 قولاپ. (قلاب دوزی)
 قولایی دووچز : [ناو] جوریک قولایی ماسیگرته
 که دوو نووکی تیزی هه یه و ماسی لئی پزگار
 نابیت. (قلاب دوسر)
 قولاجه : مهودای هه ردوو قول به کراوه یی؛ بو
 پیوان و نه ندازه کردن. (فاصله دودست باز شده)
 قولپیر : [ئاوه لئاو + ناوبیک] ده ستیر؛ ده ست و گوپیپ؛
 (ب) ساخته چی؛ کلاوباو. (کلامبردار)
 قولت : سه لت و قولت : په بن و ته نیا؛ تاق و ته نیا.
 (تک و ته ها) +
 قولتیر : قه لحه کوون؛ زیاتر بو مینه دهو تریت.
 (واژه توهین به پیر افتاده)
 قولته ی پان : [ناو] شلکه ی پان. (نرمه ران)
 قولداخ : [ناو] بازنه؛ خر خال. (النگو)
 قول قول : دهسته دهسته. (گروه گروه؛ دسته دسته)
 قولک : [ناو] قولکه ؛ ده خیلای قهره پوولی
 مندالان. (قلک)
 قولک : [ناو] چه پک؛ چه پکه؛ پر قولی ده ستیک.
 (دسته)
 قولکردن : [چاوگه، ت] (ب) له قوماردا پاره یینه
 هیشتن (کوژی قومار بازانه). (در قمار تا آخرین
 دینار از حریف بردن)
 قولمه ی ناوی : کیچی دهریا؛ نه نگوش؛ قرز آلوکه؛
 مه یگوو. (میگو)
 قولنج : [ناو] کولنج؛ پرونج؛ پرمق بوونی نه ندامی
 له ش وه ک قولنجی شان و مل و قولنجی گه ده.
 (قولنج)
 قولنجی گه ده : [ناو] له سه رمای زوره وه مروف توو
 شی ده بیت و نازاریکی جیبی مه ترسییه. (قولنج)

قولنچک : < قولینچک.

قولوچ گیر : شاخ گیر؛ شاخ وەرگه راو؛ شاخ چه میو.
(شاخ کج)قوله : (ب) خستنه پشت گوی و له بیر چوونه وهی
قهر زانمهوه؛ کهوته قوله نه یتر نایدانه وه . (کنایه
از قرصی که ادا نمی شود)قوله : قوله؛ قول؛ کورت؛ بی کلک؛ کلک کورت.
(دم کوتاه؛ بی دم)قوله کووره : لووله ی دوو که لکیشی سوڤا. (لوله
بخاری)قولیر : [ناو] حوله‌با؛ ږوچن؛ ده لاقه. (پرویزن)
قولینچک : [ناو] سووچ؛ گوشه؛ قوزبن؛ که لین؛
قولنچک. (گوشه؛ زاویه)قولینگ : [ناو] (۱) پاچی دووسهر. (کلنگ) (۲) قازی
قولینگ؛ قورینگ. (درنا)قومار : (ب) خوبه ټاو و ټاگردا دان؛ زیاتر له
توچارهت و موعامه له‌دا. (قمار؛ ریسک) +قومراخ : [ټاوه لټاو] به دهست ویرد؛ گورج و گوگل؛
ټازا؛ له سه‌رحال؛ قوڅاخ. (قبراق)قومسال : خاکی زیخ دار؛ زیخه لټان؛ خیزه لټان. ()
خاک دارای شن)قومه لان : [ناو] قومه لټان؛ زیخه لټان. (شنرار)
قوتراش : [ناو] خوتراش؛ که ره‌سته یی که به تیخ

ریش ده تاشی. (خود تراش)

قونگره : [ناو] ددانه ی زوی لیواری کوشک بو
سه‌نگه ر یان بو جوانی. (دندان؛ کنگره)قونگره : [ناو] گونجه ی ئه‌ستیر (راه آب استخر)
قونگره قونگره : شه پوُل شه پوُل؛ همر شتیک زور
په له بهرز و چالی بیت. (کنگره کنگره؛ مواج)قونه ره : [ناو] (ن) منگه، قونده ره؛ کهوش؛ پِلّاو.
(کفش)قووشچی : شاروچکه ییکه و ناوی چپاییکه له
بهینی سه لماس و ورمیدا. (قوشچی)قووفلین : چرچ هه لټانی چه رم. (چروکیدن چه رم)
قووقنای : [چاوگهت] قووقاندن؛ خویندنی که له
شیر. (خواندن خروس)

قووقه : دهنگی که له باب. (صدای خروس)

قوولکرن : [چاوگهت] کون کردن. (سوراخ کردن)
قوولکه ستو : [ناو] چالی بهر گهردن. (گودی گردن)قووله شکاندن : (ب) بن پزاندن. (دخترگی برداشتن)
قووناو : [ناو] پاشاوی ټاو داشتنی زهوی که له خوارهوی بر ژینه دهره وه. (آب زیادی از مزرعه خارج شده)
قوونجانندن : [چاوگه] بهستن؛ قووجانندن؛ چافگریدان؛ لیکنان و بهستنی دهست و چاو. (بستن)
قوونسوول : [ناو] نوینهری ولټیک له ولټیکی

دیکه‌دا. (کنسول)

قوونوو : [ناو] که نووی میس هه‌نگوین؛ که نووی
گوژه ټاسای هه‌نگوین. (کندوی غسل)قوونه جووړی : گهی گرتن؛ مل بادان و نه کردنی کار
ی. (اطاعت نکردن؛ سرباز زدن از کردن کاری است)قوونه خشکی : خوځشانندن له سه‌رسمت. (روی
باسن خزیدن)قوونه خه و : وهنه وز؛ به‌دانیشته وه وهنه وز دان؛ چور
ت‌لیدان. (چرت زدن)قوونه پزّه : [ناو] دوومه لی که به‌هوی سوواری
زورموه له خوار سمته وه دهردی. (دمل بعلت سوار

کاری زیاد)

قوونه شه‌ر : شه‌ری نه به‌راستی؛ شه‌ر جنیو یان
چنگه پل‌ماسکی بو خو دزینه وه له شه‌ر. (جنگ)

لفظی)

قوونه ههنگوین : < قوونوو.

قویماخ : [ناو] تدجووو جوش؛ خوراکى زهستان
له ئارد و ږون. (قیماق. کاچی)

قهبا : [ناو] کورتهک؛ لیباسى هامدامان؛ لیباسیکى
دریژی وهک بالته. (قبا)

قهبر کؤل : قهبر کؤل؛ قهبر کهن؛ قهبر هه لکهن؛
کهسیک که قربر هه لده کهنى. (کسیکه قبر میکند)
قهبر او قهبر : دهرهینانى مردوو له قهبر و گواستنه
وهى بو قهبرىکى تر له جیگاییکى تر دا. (تعویض
جای قبر)

قهبز : (۱) دژی ږموانى و زه حیرى. (قبض). (۲)
قهوز پسوولهى حیساب. (قبض). (۳) قهوس؛
کاتى ساردیى پاییز. (اواخر پاییز)

قه بهل : قه بهل؛ قوتته رات؛ کارى گرتنه عوده به
کوته رات. (کوته رات)
قه پانچه له : [ناو] قوچه قانى بهن؛ قلماسکى بهن؛
به ره قانى. (فلاخن)

قه پچل : [ناو] دزیو؛ ناشیرین؛ ئیسک گران.
(زشت)

قه پوپر : [ناو] قات و قپ؛ گرانی. (نایابى)

قه پووشکه : [ناو] توپکل؛ توپخل؛ قاوخ؛ کاسه لهى
به ږوو؛ سه ده فى شهیتانوکه؛ کاسه لهى داپوشه رى
ږهقه و کیسه ل (پوسته. لاک پشت. صدف حلزون)
قه پوولک : پاشقول؛ پاو به ږپا دان. (لنگ)

قه په چه : ږهنگه له قه پاتماخی تور کییه وه هاتبیت
به واتای بهستن؛ دهست بهستن؛ ږیگالی بهستن.
(دست و پابستن)

قه تارچیان : گه ږه کیکی قه دیمیه له شارى سنه.
(محلله اى درسندج)

قه تار کیس : [ناو] واگونى پیشه وهى قه تار (شهمه نه
فه) که موټوږى قه تارى تیدایه و قه تار ږاده کیشى
به دواى خویدا. (واگن موټور قطار)

قه تران : فلنماکیکی کیمیایى پاتړولیه له نهوتى
ږهش به دهست دى وهک مازووت وایه، دهرمانى
نه خوشینی (ته به قى) دوو سمه. (قتران) +

قه تلاس : [ناو] لئو] نایاب؛ بى هاوتا؛ بى وهک؛
ئه وهى قهت لاسایى ناکریته وه. (بیماند) +

قه تیس : ږاگیراو؛ مه حتله؛ تراوى کوو ږوو؛ ږاوه
ستاو؛ فرمیسک له چاویدا قه تیس ماوه. (معطل؛
مایع جمع شده)

قه تین : لهت بوون؛ قرتان؛ شکان؛ ږپان. (قطع
شدن، شکستن)

قه جه له : < قشقه ږه.

قه داخه : قه دهغه. (قدغن)

قه دکردن : نووشتانده وه؛ دوو توکردن. (تا کردن)
قه دوقه واره : [ناو]، [ت] قه دوبا لا؛ به ژن و بالا. (قدوبالا)
قه دهح : فد؛ [ناو] پیاله ی خواردنه وهیه، شووشه
بیت یان گلینه. (قدح) +

قه ږابه : < قوږابه

قه راخگرتن : نووشتانه وه و دووړینی قه راخی لیا
س. (دور گرفتن)

قه راده : [ناو] لئو] بى هیژ؛ بى تابشت. بى تین؛
چرچول؛ پیری زوړهان (از کار افتاده)

قه راروږ به ږه پیمان بهستن و تهواو بوونى موعامه
له؛ خاتیمه ی قسه ی موعامه له. (قرار داد بستن)
قه راسه کردن : بهر زکردنه وهى شتى قورس و سه
نگین به لوسه و قه راسه. (بلند کردن با اهرام)

قه راغ و بیجاغ : [ناو]، [ت] قه راخ و بیجاغ؛ دموږ بهر.
(اطراف؛ دوروبر)

قهر اقه را : [ناو] خازمه‌لی؛ یاری خوشارکی. (قایم
 موشک؛ قایم باشک)
 قهراوش : [ناوبک] بالکیش؛ سهرنج راکیش؛
 دلدار و خوشهویستی همه‌ست بزوین. (جذب‌کننده)
 قهریبل : [ناو] بیژنگ؛ سهرند؛ هیله‌ک. (غریبال؛
 سرند)
 قهرپوونه : جیگای نهوت له لامپادا. (جای نفت‌در
 لامپا، چراغ‌نفتی)
 قهرتلاندن : [چاوگه‌ت] قرتاندن و په‌رتاوتنی‌لقی
 دار؛ هه‌ژگه‌لی دار په‌رتاوتن. (هرس کردن درخت)
 قهرتلین : قهرتلان؛ قرت کردن؛ په‌رتاوتن. (قطع
 کردن)
 قهرتماغه : [ناو] قه‌تماخه؛ قرتماغه؛ توژی سهر
 برین؛ پوس به‌ستنی برین؛ قرتماغه. (پوسته‌زخم)
 قهرخ : [ناو] نهو نه‌ندازه وینجه یا گیا که به‌یه‌ک
 گه‌وزی مه‌له‌غان ده‌رویت‌ه‌وم. (اندازه‌ای در درو)
 قهرقوو : [ناو] قورخ و دارستان و قامیشه‌لان. (چنا
 رستان و نیزار)
 قهرقه‌س : [ناو] گلوشی گیرنه‌کراوی ده‌وری
 پیخوی. (ساقه‌های خورندشده درو خرمکوبی)
 قهرقه‌ف : مه‌ی. (می)
 قهرقه‌ل : [ناو] کفن؛ هومایی بو داپوشین و پیچیان
 به ده‌وری له‌شی مردوو دا. (کفن)
 قهرماندن : [چاوگه‌ت] قهرملاندن؛ ماندوو کردن؛
 هیلاک کردن. (خسته کردن)
 قهرمچاندن : [چاوگه‌ت] قهرمچاندن؛ پوو کاندنه‌وه؛
 مووچاندنه‌وه؛ ورد کردن؛ چرچ کردن؛ چروک کردن؛
 هوور کرن. (خورد کردن؛ چروک کردن)
 قهرمچین : [چاوگه‌ت] قهرمچین؛ ژاکان؛ چرچ‌بوون؛
 سیس‌بوون. (پژمرده شدن)

قهرملین : ماندوو بوون؛ هیلاک بوون. (خسته شدن)
 قهره‌ئاغاج : تد؛ له‌تورکییه وه‌هاتووه (۱) (ناوی گوند
 یکه). (۲) داری په‌لک؛ ره‌شه دار. (درخت ترنگوت؛
 نوعی چنار)
 قهره‌بالغ : تد؛ قهره‌بارغ؛ حه‌شامات. (جمعیت زیاد،
 شلوغی)
 قهره‌بووسه‌ندنه‌وه : توله‌سه‌ندنه‌وه. (انتقام گرفتن)
 قهره‌پلاو : پلاوی که برویشی تیدایی؛ یه‌کاوه؛
 برویش پلاو. (بلغورپلو)
 قهره‌چیاوا : گه‌ره‌کیکه له شاری سه‌قز. (محل‌های
 در شهر سقز)
 قهره‌ستوون : [ناو] قه‌پان؛ ئامیریک بو کیشانی‌باری
 زور قورس. (چپان)
 قهره‌سی : [ناو] بلالوو که کیویله. (آلبالوی وحشی)
 قهره‌قاز : تد؛ [ناو] قازی ره‌ش؛ جوریک قازه به‌لام
 ره‌نگی بوری توخه. (قازسیاه)
 قهره‌قانی‌گیلانی : قهره‌گه‌یلان
 قهره‌قورووت : فد؛ تد؛ [ناوت] ماکیکی خوارده
 منه‌ی و زور ترش و سویره ره‌نگی خورمایی توخه.
 (قهره‌قروت) +
 قهره‌مقول : [ناو] قهره‌مقول؛ قهره‌ول؛ قه‌راول؛
 چاوهدیر؛ سهربازی زیره‌وان. (قراول)
 قهره‌مولخانه : [ناو] قهره‌مولخانه. (قراولخانه)
 قهره‌کول : مه‌ری لاوازی تووک کورت. (نوعی
 گوسفند)
 قهره‌گه‌یلان : قهره‌قانی‌گیلانی؛ داریکه له باکووری
 ئیران به‌تاییه‌ت له گیلان زوره و میوه‌که‌ی ده
 کولین دزی ته‌وژمی خوینه. (قره‌قا)
 قهره‌مات : تد؛ سه‌یروسه‌مه‌ره؛ حه‌یران؛ سهرسوور
 مان. (سیارحیران)

قه‌رموکی : چارز و قه‌لس به سهرما؛ سهرمایی؛
که‌سی که سهرما له گیا نیدا شکایتموه و دایم
سهرمایی. (سرمای)

قه‌رمه‌ست : فد؛ تد؛ سیامه‌ست؛ زورمه‌ست؛ (ب)
زورمه‌ست و ناگا له خو پراو. (سیاه‌مست)
قه‌رنه‌ی : [ناو] نامیریکی موسیقیه به فوو لیده
دری و بنه‌که‌ی زورنا ناسا ره‌واوه‌توه و کونه‌کانی
کلیلی تاییه‌تیا ن هه‌یه. (قره‌نی)

قه‌ره‌ول : [ناو] جیگه‌ی به‌رز بو پروانین؛ ئیشکچی؛
زیره‌وان؛ زیره‌وان. (جای‌نگهبانی؛ نگهبان) +
قه‌ره‌ه‌وال : زوربه‌پرس؛ فره‌پرسیار؛ فره‌پرس‌که‌ر.
(زیادستوال‌کننده)

قه‌ره‌یه‌خه : [ناو] له تورکیه‌وه هاتوه، که‌سیک
که نیزامی و عه‌سکه‌ر نییه. (سویل؛ شخصی)
قه‌ریسه‌ک : [ناو] زوقم؛ خووس؛ سیخوار؛ خووسار؛
ئالشک؛ سووخ؛ خویسه؛ قراف؛ خویز؛ په‌ژم. (پژ)
قه‌زاق : خه‌لکی ولاتی قه‌زاقستان و زبانیان که
(قه‌زاقیه). (قزاق)

قه‌زاوقورته‌کی : نه‌للا به‌خته‌کی؛ خو و به‌ختی؛ به
شیوه‌ی شانسی و هه‌لکه‌وت. (الابختی)
قه‌زک : [ناو] که‌ژوک؛ ئاوریشمی پمگ نه‌کراوی
سپی. (ابریشم‌رنگ‌نشد).

قه‌زمه‌نوشته : [ناو] قه‌بزمنوشته؛ به‌رگه‌نوشته؛
دوعای نووسراوی سی سوچکراوا. (طلسم نوشته،
تا شده)

قه‌زه‌لومر : غه‌زه‌لومر؛ خه‌زه‌لومر کوردیتره. (آبانماه)
قه‌ساتور : [ناو] ساتور. (ساطور)

قه‌سپ : [ناو] مووروه‌شینه؛ زاخی‌شین؛ زاخه‌که‌وه.
(خرزه‌آبی؛ زاج‌کبود)

قه‌سپوک : ته‌مه‌مان؛ زه‌وینی په‌ق که گاسنی تی

نه‌چه‌قی. (زمین‌سخت‌وسفت)

قه‌سری : کاسه‌که‌لی سوواله‌ت که ده‌نینه ژیر
مندال بو پیسی تیکردن. (کاسه‌سریاکردن‌بچه)
قه‌سری‌شیرین : شاریکه کوردنشین و سهربه‌ناو
چه‌ی کرماشان. (قصرشیرین)

قه‌سکان : قه‌سقه‌وان؛ قه‌زوان. (چاتلانقوش)
قه‌سه‌ر : [ناو] قه‌سه‌ل؛ ده‌غل به ساقه‌ته‌که‌یه‌وه.
(ساقه‌وخوشه‌غلات)

قه‌سیسه : [ناو] په‌ریزی وشکه‌چن؛ په‌ریزی به‌رد
ینی دموری مه‌زرا. (دیوارسنگی‌باغ)

قه‌شاقی : نه‌خوشینی لیوه‌شکبوون و خه‌ت خه‌ت
بوونی لیو. (خشک‌شدن و پوسته‌پوسته‌شدن لب)
قه‌شارتن : [چاوگه‌ت] قاش‌کردن. (قاچ‌کردن)
قه‌شقوش < قاشقوش.

قه‌شقول : < قاشقول.
قه‌شقیل : < قاشقول.

قه‌شه‌ماسی : [ناو] جوریک ماسی چوم. (نوعی
ماهی رودخانه‌ای)

قه‌شه‌و : [ناو] قاشاو؛ پژچه؛ پنه‌ک. (قشو)
قه‌فانچه : [ناو] داریکی دووفلیقانه‌یه له‌ده‌سکی
مه‌له‌غان ده‌خری. (جای‌دست‌در‌داس‌دراز)
قه‌فته قوشقون : دم له‌سهر پشت؛ هه‌لبرین و
به‌دوادا هه‌لاتنی بی ماوه و مه‌ودا. (دنبال‌کردن
نزدیک)

قه‌قله‌بازی : گوله‌شلیره. (لاله‌سرنگون)

قه‌قل : [ناو] (۱) بوقله؛ عه‌له‌شیش؛ عه‌لو‌عه‌لو. (۲)
قشقه‌ره؛ قشقه‌له؛ قه‌له‌بازه‌له؛ قه‌له‌باچله. (۳)

قه‌له‌بانه‌یی؛ قه‌له‌سابوونی؛ قالاو؛ قالاوه بوولینه.
(۴) قالاوه‌ره‌شه. (چهارنوع‌پرنده‌که‌به‌قل مشهورند)

قه‌لایسک : [ناو] بیله‌کان؛ بیله‌قان. (چوب‌دست)

نک‌پهن)

قه‌لاش : [ناو‌لناو] شه‌فروش؛ ده‌ست‌و‌گو‌ی‌پ؛

داوباز؛ حیل‌ه‌گر. (کلاش)

قه‌لاغه : [ناو] قه‌لاخ؛ ته‌پاله‌ی هه‌ل‌چنراو؛ (ب)

گومب‌ه‌ز ئاسا له ته‌پاله‌ی دروست‌ده‌کری و به‌شیاکه

سواخ ده‌دری بو‌جیگه‌ی ورده و ته‌پاله. (اطاقک

با تاپاله‌ی درست شده)

قه‌لاقو‌و‌چان : قه‌لاقو‌و‌چ؛ پ‌ر‌کردنی ده‌فری له‌شتی

ورد وه‌ک دانه‌و‌یله که سه‌ره‌که‌ی قو‌و‌چ بیته‌وه

(مال‌مال پ‌ر‌کردن؛ ه‌رمی)

قه‌لا‌کردن : قه‌لاقو‌و‌چ‌کردن؛ پ‌ر‌کردنی ده‌فر له‌ده

غل‌یان هه‌ر چی که له‌سه‌ری قو‌و‌چ بیته‌وه و

له‌وه زیات‌رنه‌گری. (سر‌پ‌ر‌کردن)

قه‌لا‌ویز : [ناو] (۱) سه‌رده‌لیل؛ پی‌شه‌نگ (پیشاهنگ)

(۲) پی‌ش قه‌ره‌ولی سپا. (طلایه‌سپاه) گوله‌جوی‌به

لا‌سقه‌وه به‌جیماو له‌جا‌ردا و به‌رداس نه‌که‌وتوو له

به‌ر‌کورت‌ه‌بالایی. (گل‌وساقه‌کوتا‌ه‌ب‌جامانده‌در‌مزرعه)

قه‌لا‌ویز : [ناو] ئامیری ب‌ر‌گم‌ب‌ر‌گه‌کردنی بو‌ری

کانزا بو‌جیگای پی‌چ. (قلاویز)

قه‌لای دمدم : قه‌لای قاره‌مانی به‌ناوبانگ خانی له

ب‌زیر‌پ‌ن که شاعه‌باس ویرانی کرد. (قلعه‌دمدم)

قه‌لای هه‌ولیر : قه‌لاییکی گه‌وره و میژ‌وییه له

شاری هه‌ولیر. (قلعه‌هولیر)

قه‌لای چ‌ک‌وله : دو‌خ‌یک له‌شه‌تره‌نج‌دا که شا‌ده

چیته‌جیی ئه‌سپی شا و روخ ده‌چیته‌جیی فیلی

شا. (قلعه‌کوچک)

قه‌لایچی : گوندی‌که سه‌ر به‌شاری سه‌قز که ئاسه

واری میژ‌ینه‌ی زه‌مانی سه‌کا گه‌لی لی‌دو‌زراوه‌ته

وه. (اسم‌ده‌ی‌است)

قه‌لای شه‌تره‌نج : له‌حاله‌ت‌یکی تایبه‌تدا شا ده‌توانی‌ت

دوو‌خانه به‌راست یان چه‌پدا پ‌روا و روخیش به

سه‌ریدا بازدا و له‌پنای جی‌گیر‌ییته. (قلعه‌ش‌طر‌نج

قه‌لای گه‌وره : دو‌خی له‌کایه‌ی شه‌تره‌نج‌دا که شا

ده‌چیته‌جیی فیلی وه‌زیر و روخ ده‌چیته‌جیی

وه‌زیر. (قلعه‌ب‌زرگ)

قه‌لبیره : <قه‌روقه‌مزه

قه‌ل‌پ‌نگ : [ناو] که‌رخ‌ن‌کینه. (نوعی‌گیاه)

قه‌له‌و‌و‌چ : قه‌له‌و‌و‌ت؛ ناو‌خالی؛ بو‌و‌چ؛ (ب) کو‌ری

که گوی‌چاوی نه‌بی. (بو‌و‌چ؛ حدقه‌چشم‌در‌آمده)

قه‌له‌پ‌زه : شه‌پ‌ول‌دانی ئاو به‌ته‌و‌ژم؛ قه‌لو‌ه‌زه؛

قه‌له‌پ‌زه؛ که‌لو‌ه‌ز؛ قله‌کردنی ئاو له‌به‌ر‌زاییه‌وه.

(موج‌بلندآب)

قه‌له‌پ‌ه‌نگی : کاری پیس و قه‌ل‌پ و ناشیرین.

(کار‌ناسره)

قه‌له‌چ‌فه : [ناو] سی‌چقه؛ په‌ره‌م‌ریش‌که؛ مووی

له‌ش راسته‌وه‌بوون به‌هووی سه‌رمای زو‌ره‌وه.

(سیخ‌شدن‌مواز‌سرما)

قه‌له‌خان : ده‌لیل؛ پی‌ش قافل‌ه؛ قه‌لا‌ویز. (طلایه) +

قه‌له‌خ‌کردن : [چاو‌گه‌ت] پیستی ئا‌زه‌لی سه‌ر‌پ‌راو

دامالین. (بو‌ست‌کندن‌لا‌شه‌حیوانات)

قه‌له‌داسوو : [ناو] قه‌له‌داس؛ قله‌چخ؛ داسوو؛ داسوو‌که.

(اخ‌گل؛ داسه)

قه‌له‌شیو : [ر‌اب‌وردووی قه‌له‌شین] قلی‌شاو؛ قه‌له‌شاو؛

قه‌له‌شاو. (تر‌کیده)

قه‌له‌نو‌شه : [ناو] تووی بر‌زاوی که‌نگر (تخم‌بوداده

کنگر)

قه‌لو‌گا‌گ‌وز : [ناو] پ‌ول‌که‌گایانه؛ به‌گلینه‌یش ده‌لین.

(غله‌ایست‌خوراک‌گاو)

قه‌لو‌ون‌کی‌ش : قلیان‌کی‌ش. (قلیان‌کش)

قه‌لو‌ین : قلیان. (قلیان)

قهله به له ک : (۱) قشقه پره؛ قشقه له؛ قهله باز له؛
 قهله باچکه؛ قهه له. (زاغچه). (۲) قهله بانه یی؛
 قهله سابوونی؛ قالاوه بوولینه. (زاغ؛ کلاغ خاکستری)
 قهله پیچک : [ناو] توخل؛ توپخل؛ قافک؛ قاوخ،
 زیاتر بو توپکلی میوه دهوتری. (پوسته گردو و بادام)
 قهله ده : [ناو] قه لاده؛ سهنجور؛ قه لاته؛ قه له ته؛
 قه له نگ؛ قه لیته؛ سهنجول؛ تهوق؛ قلیته. (قلاده)
 قهله ره شه : قالاوه ره شه؛ به قه د قالاوه بوولینه به
 لام ره شه. (کلاغ سیاه)
 قهله زهنگ : < قه لانگ.
 قهله شت قهله شت : شه قار شه قار. (ترک ترک)
 قهله قاز : < قاقیزه .
 قهله م په پاندن : (ب) به ناوا کاری سهر جیی کر
 دنی ژن. (زنا کردن زن)
 قهله م زریش : قهله م زریج؛ قهله م ره ساس؛ میداد.
 (مداد)
 قهله می تهوه تاش : قهله می بهرد تاشین. (قلم
 سنگ تراشی)
 قهله می پیشکه : قهله می لاتک؛ بلویری میزی مندال
 له لانکه دا. (لوله ای در گهواره که پیشاب بچه را به
 جای پیشاب هدایت می کند)
 قهله می موو : [ناو] قهله می وینه کیشان بو پهنگ
 و په وهن پیاساوین. (قلم مو)
 قهله ندر : (۱) که سی که داب و نه ریتی کومه لگا
 په چاو نه کاو دهر بهستی خه لک نه بی. (۲) جاروبار
 وهک جوین به زنی خو دانه پو شه ری پروودا مالو
 ده لین. (۳) گوندیکه سهر به شاری سه قز. (۱)
 و ۲ و ۳. قلندر)
 قهله نده ری : [ناو] رپیاز گه ییکی سوفیانه به.
 (پیروی از عقیده ای سوفیانه)

قهله نگ : [ناو] قه لانگ؛ گوچانی که له باتی کهمه
 ی خووار کروا، لکی کورتی ههر نهو داره ده بیته
 کهمه ی گوچانه که. (نوعی عصا)
 قهله وده له : [ناو] فیل و ته له که؛ عه له م و قه له م.
 (نیرنگ)
 قهله ووقوته : [ناو] قاله ووقوته؛ هه تیومه تیو؛ ره ش و
 پروته؛ گه ده وگوده. (لشوش؛ بیکارها)
 قهلیانقوز : قلیان قوز؛ پوشته و پهر داخ؛ به پوز و
 بو شناخ. (شیک و با تکبر)
 قهلمته ر : [ناو] شه یتان له غاو؛ شه یتان لغاف .
 (نوعی دهنه لگام)
 قهلمچ کهره : فرنده ییکه له تهختی هیلانه که یدا
 زیخی لاپان و قهلمچ دادمنی. (نوعی پرند)
 قهلمچووره : خشلیکی ژنانه به؛ ژیر چهنه. (زیوری
 زنانه است)
 قهلمچی قوت : قامچی قوت؛ قهلمچی کوت؛ (ب)
 زور به له ز به ریگادا رویشتن یان نه سپ ناژو
 وتن. (عجله کردن در راه رفتن)
 قهلمچی موو : [ناوه لئاو + ناو] قهلمچ و لوول؛
 مووی لوول؛ هه له ک؛ پیچ و لوولی قز. (مووی فر؛
 حلقه زلف)
 قهلمچین : قهلمچان؛ یاری به قهلمچ و زیخی
 پان. (نوعی بازی با سنگ ریزه پهن)
 قهمراندن : [چاو گهت] برژاندن؛ که باب کردن؛
 سوور کردنه وه له تاوه دا. (کباب کردن)
 قهmqور : نه شه که وتی تاریک و تنوک و ته نگ؛
 ژووری تهنگ و تاریک؛ ژیر خانی تهنگ. (اطاق و
 غارتنگ و تاریک)
 قهله ره ژه : [ناو] قومری؛ کوکوختی؛ کوتره باریکه؛
 کوتره بهرجیله؛ فاتموک؛ یاکه ریم؛ یاهوو؛ فاتک؛

تووتاک؛ تفلک. (فاخته)

قه‌مه‌ل: ملوژمی زمرحات و ده‌غل؛ وه‌ک: سن؛ کیسه‌له. (آفت مزرعه)

قه‌مه‌لاخ: [ناو] پ‌اوی زړه‌کهو به‌زستانان و له‌سه‌ر به‌فره بلووک. (شکارکبک‌درزستان و دربرف)

قه‌نات: (۱) [ناو] قه‌نات؛ قه‌ناد؛ شیرینی‌ساز شیرینی فروش. (قناد). (۲) قه‌نات؛ کاریز. (قنات)

قه‌ناس: [تاوه‌ل‌ناو] قه‌نگاس؛ گپ و وپ؛ ناله‌بار؛ نارپک و به‌دقه‌واره. (قناس)

قه‌نج‌کار: کار جوان؛ کارچاک؛ قه‌نجی‌کار. (نیک‌کار)

قه‌ندېر: [ناو] قه‌ن‌پر؛ مقه‌سی قه‌ند شکین؛ دویرد ناساییکه دم‌کورت بو له‌تکردن و به‌کولوی ورد شکاندنی قه‌ند. (انبرقندشکن)

قه‌ندیل: [ناو] شووشه سه‌هوللی شوپ‌موه‌بووی لیواری گویشوانه و پلووسک. (دنگاله‌)

قه‌نگاس: < قه‌ناس

قه‌نه‌فه: هه‌رکاناپه‌ی ئینگلیزه واتا نیمکته به‌لام له‌کوردستانی باشوور به‌موبل ده‌لین

(مبل؛ کاناپه)

قه‌واخه: [ناو] قه‌باخه؛ قابوور؛ جه‌رجوو؛ قاوخ. (پوکه؛ پوسته)

قه‌واره: [ناو] ئه‌ندازه؛ قه‌واره‌ی قوماش که به‌شی ده‌ستی لیباس بکات یان به‌شی کراسیک یان

هه‌رچی. (قواره‌)

قه‌وتاندن: [چاوگه‌ت] قه‌وراندن؛ به‌رمللاکردن؛ ده‌ر کردن؛ نازاد کردن. (آزاد کردن؛ دک کردن)

قه‌وچه: [ناو] (ب) به سوو کایه‌تی به‌که‌سی ده‌لین که ده‌مه‌جاویکی گه‌وره‌ی بنیشت له‌ده‌مدابی

و بیجاوی. (جویندن سقز‌)

قه‌ورخه: [ناو] قه‌ورغه؛ قه‌برغه؛ که‌له‌که. (تهیگاه)

قه‌ورین: قه‌وران؛ ده‌ر کردن. (پیرون کردن)

قه‌ول: به‌قه‌ول کردن؛ به‌قسه کردن؛ به‌قه‌ول‌م‌ناکا؛ جوابم ناداته‌وه؛ به‌قسه‌م‌ناکا. (گفته‌حرف)

قه‌وم: [ناو] خزم؛ تایفه؛ عه‌شیره؛ (به واتای میلله‌ت نییه) میلله‌ت بو‌ی هه‌یه له‌چهند تایفه و ئیل و

عه‌شیره‌ی جیاواز پیک‌بی‌ت، به‌پرسم و زاراوه و زبانی جو‌راو جو‌روه. (قوم‌)

قه‌ومینه: (۱) خزمینه؛ خزمه‌کان؛ ئه‌ی خزم‌گه‌ل. (ای نزدیکان). (۲) ئه‌ی ئیل‌گه‌ل؛ عه‌شیره‌گه‌ل.

(ای‌عشایر؛ ای نزدیکان)

قه‌وه‌ت کردن: [چاوگه‌ت] به‌نه‌هیم گوشاره‌یینان بو‌ خو‌ به‌تایبه‌ت زنی‌که له‌حالی زاین دایه.

(فشاربه‌خودآوردن)

قه‌یسی و پرون: [ناو‌ت] خو‌راکیکه؛ چه‌قاله‌ی قه‌یسی ده‌ردین و پرونی داخ ده‌کهن به‌سه‌ریدا.

(خوراکی از زردآلو باروغن)

قه‌یلوله: عد؛ فد؛ ده‌سته‌واژه‌ی فه‌قیانه، خه‌وی پیش نیوه‌پرو. (قیلوله)

قه‌یله‌سوون: ناوی گوندیکه له‌خوره‌ه‌لاتی شاری سه‌قز. (نام قریه‌ایست)

قه‌یله‌سیل: [ناو] به‌ریه‌سیل؛ قورپو؛ خو‌راکیکه له‌گوشت و ماست و پرون چیده‌بی‌ت. (نام خوراکی

محلی)

قه‌یه‌و کردن: [چاوگه‌ت] قه‌ی کردنه‌وه؛ پرشانه‌وه. (قی کردن)

قیچه‌قیچ: لار وخیچ تماشا کردن؛ پروانینی لابه‌لا. (کجکی نگاه کردن)

قیچه‌ک: فد؛ تذ؛ نامیریکی موسیقایه، له‌ماندیلین چوو‌کتره. (قیچک)

قیرسی: [ناو] به‌رچاوت‌ه‌نگی؛ قه‌نوبسی. (چشم‌تنگی)

پیتی (ق) بهشی وشه بیانی

قالتاخ: [تاوه لئاو] مروقی شه فروش؛ لات و بهیانوو
بو شه کردن. (قالتاق)
قه دهح: فد: پیاله ی خوار دنه وهیه، شووشه بی یان
گلینه. (قدح) +

قیرو گونی: [ناوت] گونیه ی له قیر هه لکیشر او بو
روو کیشر کردن (دایوشینی) سهربان. (قیرو گونی)
قیره گیا: گیای گول پزین. (خاتم سلیمان)
قیز بهله: هه لاکوک. (پامچال)
قیز گه: نیشانه؛ نامانج؛ وهک نیشانه داکردن بو
تیر نه ندازی و پیکان به چهک. (هدف؛ سیبل)
قیزوبیز: له سهر زمانان و له قامووسه کاندایه
واتایدل هه لنه گرتن وئیشتی نه چوونه سهر خوار
دهمهنی کبیز
قیژنای: [چاوگه] قیژنای؛ قیژاندن؛ قیژاندن. (جیغ
زدن)
قیسپ: [ناو] داری چه قاوی لیواری نه رابه ی که لی
له گلوش کیشاندا. (تیر چوبی کنار اراهه)
قیلیچ: توخلی چه قاله ی بادام و گوینز. (پوست
بادام و گردو)

کابرنج : [ناو] به لَم؛ کای ساقه تی برنج. (کاه- از ساقه برنج.)

کاپ : [ناو] جامی کییه رکیی وهرزش. (کاپ)
کاپشین : اند. فد؛ [ناو] قوله بالته؛ قه مسه له.
(کاپشن)

کاپوت : اند. فد؛ [ناو] (۱) سه ریوشی مَوْتَوِری
سه یاره (کاپوت)؛ (۲) کاندوم، نامرزی به-
رگری له نه خوشین یان تولدار بوونی زن که
به سهر سیره تی پیادا ده کیشریت. (کاندوم؛
کاپوت)

کاپول : [ناو] که لله سهر کاسه سهر؛ کاپولک؛
قالکامه زی. (جمجمه)

کاتا : چین د؛ [ناو] دسته واژه ی وهرزشی
تیکواندویه؛ پهرتی جوولانه ویهیکی وهرزشی
تیکواندویه. (کاتا)

کاتمی : [ناو] هه لمه له؛ گوله هیرو؛ گوله که ی
بو بهرگری له وهرینی مووی سهر به که لکه.
(گل ختمی)

کاتوس : [ناو] کاکتوس؛ گوله خه پله؛ پروه-
کیکه گه لا و ساقه تی قه وی و پرله درووی
هیه و چند جووری هیه له میکزیک
جوړیکی به قهرا سی میتر بهرزه دبیته وه.

(کاکتوس)

کاتولیک : [ناو] لقی له مه سیحیه ت که
شوینگری واتیکانن. (کاتولیک)

کاته وار : [ناو] شوینه وار؛ شوته وار؛ ناسه وار؛

نیشان له شتی رابوردوو. (نشانه های بجامانده)
کاتی : [ناو] لئاو] ده می؛ وهختی؛ بو زمانیکی
دیاریکراو؛ بو ماوه ییک؛ ماوه یی. (موقتی؛
زمانی؛ فصلی)

کاجو : [ناو] کای ساقه تی جو. (کاه ساقه جو)

کاجپر : [ناو] شه ویلکه؛ کاجپر. (فک)

کاخ : فد؛ [ناو] قه سر؛ کو شک. (کاخ)

کاخنشین : فد؛ [ناو] دانیشتووی کوشک
و قه لا. (کاخنشین)

کادی : [ناو] که ندوو؛ قوونووی هه نگ.
(کندوی عسل)

کار : [ناو] (۱) فرمان؛ (له بواری زمانه وانیدا
فیعل؛ کردار) (۲) پیشه و شوْل؛ (۳) خه بات و
تیکوشان هه رکاریکم کرد به قسه ی نه کردم؛
(۴) پاشگره وه؛ گوناکار؛ وهرزشکار؛
کاشی کار؛ خراپکار. (کار)

کاراته : چین د؛ فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] جوړیک
وهرزشی تاییه ت و پاویری خوړه لاتی
ناسیایه. (کاراته)

کاراته کار : [ناو] ت؛ کاراته باز؛ که سیک که
وهرزشی کاراته ده کا. (کارته باز)

کاراد : [ناو] که وهر؛ که وهرگ. (تره)

کاراوان : [ناو] (جوړیک شوْده ی ته گهردار)
که به پاش سه یار موه دبه ستریت. (کاراوان)

کاربرانه وه : [چاوگه ت] کاربرد پانه وه؛ کو تایی
هاتن؛ نیش ته و لو بوون و دواپی پیه نیان

(کار تمام شدن)

کاربُون : فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] کاغه زی کوپییه.
(کاربن)

کارپیدا کردن : [چاوگه،ت] شول دوزینه وه.
(کار پیدا کردن)

کارت : [ناو] (۱) پروپهریکی مقهبایی؛
(کارت)؛ (۲) کارد؛ کیرد. (کارد)

کارتوپل : [ناو] ئیره؛ (ئیره لُماسی)؛ له
توورکییه وه هاتووه، (بیر: زهوی + ئالما: سیو)
یاره لُماسی؛ سیوک؛ یره لُماسی؛ کارتول؛
کارتویی؛ په تاته؛ سیف زهمینی؛ سیب
زهمینی؛ کارتینه؛ هیره لُماسی؛ کرتوپل؛
پوتیتیه؛ کارتینک؛ کرتوفل؛ په تیتیه. (سیب
زمینی)

کارتویی : [ناو] سیف زهمینی؛ هیره لُماسی؛
سیوک؛ کارتوفل؛ کهرتوپل؛ په تاته؛ په تیتیه؛
هیله ماسی؛ یاره لُماسی؛ کار به توورکی واتا
به فر؛ توپی به تورکی واتا توپی نه؛ توپی به فر
(توپه له به فر)؛ جگه له سیوک و سیف زهمینی
و هیله ماسی که کوردین په تاته و په تیتیه یش
ئینگلیزییه و وشه کانی دیکه هه موویان له
تورکیه وه وهرگیراوان. (سیب زمینی) < یره-
لُماسی

کارتون : فد؛ [ناو] (۱) جه عبهی مقهبایی
(کارتن)؛ (۲) جوړیک فیلم که به وینه کیشان
چی ده بییت. (کارتون)

کارتوو : [ناو] که ردو؛ دیراو. (گراز)

کارتی پوستی : [ناوت] کارت پوستان؛ هه روه ها
کارتی بانگه یشتن؛ کارت پیروژبایی؛ کارت
پیناسه؛ کارت نه نداییتی. (کارت پستی)

کارتیکردن : [چاوگه،ت] به دلّه وه نووسانی
قسه یان کرده وه بییک؛ باندور له سه ردانان.
(رد گذاشتن؛ کارگر بودن)

کارتینک : [ناو] داوی جالبالووکه؛ تهونی جو-
لآته نه. (کاتنک عنکبوت)

کارخف : [ناو] ههرمی؛ هه مرو؛ نارمووت؛ نه-
مروود. (گلایی)

کارخهوتن : [چاوگه،ت] کاروستان؛ ماتل-
بوونی کار؛ کاراگیران. (کارخواهیدن)

کاردار : [ناو] (۱) بهرپرسی رامیاری دهوله تییک
له ولایتیکی دیکه؛ بریکاری بالوئیز؛ (کاردار)؛
(۲) کاربه دهست و بهرپرسی کاری دهوله تی؛
(کارمند)؛ (۳) که سیپ که کاریکی هه بییت.
(شاغل)

کارداک : ناوی میژویی نه ته وهی کورده.
(نام تاریخی کرد)

کاردانه وه : [چاوگه،ت] باندور دانان؛ ئاوئیه-
ی کرده وه یان رهفتاروگوتیه. (عکس العمل
انعکاس فعل در جامعه)

کاردو : < کاردوخ

کاردوخ : کاردوک؛ ناوی ههره کوئی گهلی
کورد؛ (نام باستانی کردها)

کاردوژه : [ناو] (۱) به نه شتهر پشکنینی
توخله گوئیز بو دهره یانی لهت و کوتی کاکله-
که ی. (تکه های مغز گردو را با کارد درآوردن)؛
(۲) نه شتهر کاری له سه رلهش، (جراحی)؛ (۳)
< کاردوه وه ژه.

کاردوش : ناوی کورده کانی گیلان به زبانی
گیلانی، که له لیواری زهریای خه زهر دژین.
(کاردوش)

کارډوک : < کارډوځ

کارده : [ناو] گیاییک که له سهر پښه ی سالی
پاږوډووی شین بیټه وه. (گیاهی که بر روی -
ریشه اش سبز شود)

کاردهو هڅه : [ناو] کارډوڅه؛ پشکین و گه پان
به دواي شتپکدا به کارډ. (جستجو به دنبال -
چیزی)

کارډفین : [ناو، ت] کارمبا؛ کارهوا. (کهربا)
کارقاییم : [ناو، لټاو] به مشهور؛ کارپتهو.
(محکم کار)

کارکردن : [چاوگه، ت] (۱) کارکردنی وه ک
نووسین؛ دروینه؛ دفر شوړدن؛ (۲) شول -
کردن، دهوام کردن له ئیداره دا. (کار کردن؛
اشتغال)

کارکرده : [ناو، لټاو] کارکردو؛ (ب) شتی کون
و له کارکړاو؛ شتی دهستی دوو. (کار کرده)
کارکه وتنه پړی : (۱) دهستی پکړدن کار،
گیروگرفتمان نهماوه کاره که مان که وتوته -
پړی؛ (۲) کار جیبه جیوون؛ له شماره وانی
زوو کاره که م که وتنه پړی. (کار راه افتاده)

کارگه پهینه : [ناو] قارچکیکی ژه حراویه له -
سهر په ین وپال ده پړووی. (نوعی قارچ سمی)
کارگه چی : [ناو] به پړیو به پری کارگه؛ خاومنی
کارگه؛ کارخانه دار. (مسئول کارخانه) +

کارگه خوویرک : [ناو] قارچکیکی هره بهاشه
بو خواردن. (نوعی قارچ خوردنی)

کارگه شیتته : [ناو] قارچکه شیتته؛ قارچکیکی
ژه حراویه و خواردن ئینسان ده کوژی. (قارچ -
آمانیت کشنده)

کارگه ف : [ناو] جوړیک قارچکی ژه حراویه؛

هاردراوه که ی یوسه برینی کرمولی مالات
باشه. (نوعی قارچ سمی)

کارگه که رکول : [ناو] کارگه ه لږ؛ قارچکی
خوړاکی. (نوعی قارچ خوردنی)

کارگه نیو : [ناو، لټاو] کارگه نیگ؛ کارلینه -
هاتوو؛ کارخراپ؛ نه بوونی توانای نه نجامی
کاریک. (گندکار)

کارگه ه لږ : [ناو، ت] قارچکیکی هره بهاشه
بو خواردن. (نوعی قارچ مرغوب خوردنی)
کارگی دار : [ناو، ت] قارچکیکی لامڅه که به -
شیله ی دار ده زی و ژه حراویه. (غاریقون)
کارگی که ما : [ناو، ت] قارچکیکی له سهر بنی
که ما ده پړووی و ده خوریټ. (نوعی قارچ -
خوردنی)

کارمه زهل : [ناو] (۱) نووسینگه؛ دهفته رخانه؛
(محضر)؛ (۲) چرپای له سهر نووسین.
(میز تحریر)

کارن : ناوی یه کی له کوپه کانی کاوه ی
ئاسنگه ر. (یکی از پسران کاوه آهنگر)
کاروان ناشی : [ناو،] هیلکاو؛ پياز او به هیلکه -
وه. (آش پياز و تخم مرغ)

کاروکاسپی : [ناو، ت] کاروبار؛ کاروپیشه؛ که -
سبو کار؛ کاروکاسپی. (کاروکاسپی)

کارووت : [ناو] کاروت؛ گیزمر؛ گه زهر؛ گزهر؛
دوو جوړه؛ به نه موش و زهرډ. (گیزمر؛ هویج)

کارهما : (۱) [ناو] کارژیله ی میو؛ (بزغاله -
ماده)؛ (۲) [ناو، لټاو] شارمزا و کارزان. (کاربلد)

کارهوا : [ناو] کارهبا. (کهربا)
کارهوان : [ناو] شوانی به رغهل. (شبان -
بزغاله ها)

کاره یل: [کوئی کار] کارگه؛ کاره کان؛
 ئیشه کان. (کارها)
 کاری: (۱) [ئاوه لئاو] وهک برینی کاری؛ ده-
 ردی کاری؛ (کاری)؛ (۲) [پابوردووی کارین]
 تووانی؛ پیی کرا. (توانست)
 کاریبو: [ناو] گیانله بهریکی شاخداري سهر
 دریزه بهقهرا جوانه گاییک ده بییت و له گهوه-
 زن (که له کیوی) ده کا. (کاریبو)
 کاری بیکاری: کاری بیسووت و بیمونا.
 (کاری سود)
 کاریت: (۱) [پابوردووی کارین] توانیت؛
 تانیت؛ (توانستی)؛ (۲) ههنگوین؛ ههنگین.
 (عسل)
 کاریزه: ناوی دووگونده له نزدیکی شاری
 سهقر. (نام دوقریه)
 کاریش: [ناو] کارووش؛ گیاییکه له گارس-
 ده کا. (نوعی گیاه)
 کاری کهس نه کردگ: < کاری کهس نه کردو.
 کازوماری: [ناو، ت] کراژهمار؛ کراشه مار.
 (پوسته انداخته مار)
 کازوواژ: [ئاوه لئاو] خال خال تیکهوتنی بهفر
 له دهمه و به هاردا. (خال خال شدن و ذوب شدن-
 برف)
 + کاژیر: کورتکراوی کاتزمیر تاییهت به
 کات؛ بو ناوی ئامیری (سهعات) ههر کاتزمیر
 دموتریت. (مخفف کاتزمیر برای تعیین وقت)
 کاسان: [چاوگه] تاسان؛ بیهووشبوون؛
 گیزبوون؛ حالتهی وېبوون. (گیج شدن)
 کاسکردن: [چاوگه، ت] وېکردن؛ گیز کردن.
 (گیج کردن)

کاسوچه می: < کاسه ی چاو.
 کاسه پشتی ئاوی: [ناو، ت] رقه؛ جوریک
 کیسه لی پانکه له یه له ناو ئاودا دهژی.
 (لاکپشت آبی)
 کاسه چه م: < کاسه ی چاو
 کاسه سهر: [ناو، ت] قاپ ده ستمال. (دستمال
 طرف خشک کن)
 کاسه کهل: [ناو، ت] گلینه و دهفری گلین که
 ههندیکی پهری بییت یان شکابییت. (کاسه-
 گلین شکسته)
 کاسه کهل: [ناو، ت] گلینه یان دهفری لئو
 ههله پریو یان نیوه شکاو. (کاسه شکسته)
 کاسه گول: [ناو، ت] وېره گیا؛ گیاییکه بو بی-
 خهوی و بیقه راری باشه. (گل انگشتانه)
 کاسه ی جیژن: [ناو، ت] کهلوپهل و شتی
 پیویست بو به پریوه بردنی جیژن گرتن، وهک:
 برنج و رۆن و... هتد (وسایل برگزاری جشن)
 کاسه ی چاو: [ناو، ت] کالانی چاو؛ ئه وچالاییه
 که گوئی چاوی تیدایه. (کاسه چشم)
 کاشمه م: [ناو] که رهس؛ حه شه گیواو؛ که ره-
 فس. (کرفس)
 کاغز: فد؛ [ناو] کاغز؛ (۱) پروپه پریکه بو له-
 سهر نووسین. (۲) نامه. (کاغذ) +
 کاغزی فافون: [ناو، ت] پروپه پریکی ناسکه له
 فافون بو تیوه پیچانی دیاری یان به سته.
 (کاغذ آلومینیومی)
 کاغزی ئا: کاغزی تاییهت بو چاپ له ئه -
 ندازهی ۹۰۰×۶۰۰ (میلیمتر) دا ههروهها (ئا
 ۳) له ئه ندازهی ۲۹۷×۴۲۰ م.م دا (ئا ۴) له
 ئه ندازهی ۲۹۷×۲۱۰ م.م دا و (ئا ۵) له ئه -

ندازه‌ی ۱۴۸×۲۱۰ م.م.دا و (بی) له نه‌ندازه‌ی ۱۰۰۰×۷۰۰ م.م.دا و (بی^۴) له نه‌ندازه‌ی ۳۲۰×۲۳۵ م.م.دا و (بی^۵) له نه‌ندازه‌ی ۲۳۵×۱۶۰ م.م.دا.

کاغه‌زی‌کایی: [ناوت] کاغه‌زیکی نه‌باش؛ کاغه‌زی هندی روزنامه و بِلَاوِک. (نامه-نوشتن)

کافزیم: [ناو] کفه. (کف)

کافینان: وه‌ک: برزاندنه‌وه‌ی برین؛ خوین بهس کردنی‌برین. (بندآوردن خون‌زخم)
کاکا: فُد؛ [ناو] له کوردیه‌وه چووه‌ته نیو فارسی؛ کاکه؛ برای‌گه‌وره. (کاکا)

کاکائو: فِرْد؛ فُد؛ اند؛ [ناو] داریکی کورته بالّا-یه؛ به به‌ره‌که‌یشی ده‌لین کاکائو نیوه‌برزی به‌ره‌که‌ی ده‌ه‌پ‌ن‌وه و ده‌یک‌نه نیو شیر ی داخ یان ناوی داخ و ده‌یخ‌ونه‌وه. (کاکائو)

کاکروُس: [ناو] پاقله. (باقلی)
کاکله‌مووشان: جوړیک جالْجالووک‌ه‌ی ژارداره و زیاتر په‌نگی په‌شه. (رطیل)
کاکوت‌کردن: [چاو‌گه‌ت] دوا‌ی‌سوواخذان کا به‌سهر قوړه‌که‌دا کردن و شیلان. (کاه-روی‌گل‌اندودریختن‌وکویدن)

کاکوْل‌هه‌له‌ک: [ناو] پوړه‌له‌ک؛ قزْلوول؛ قزْفر‌فری؛ قزْی پیچ‌پیچ. (موفر‌فری)
کاکوْل‌ی‌گه‌رمه‌شانی: [ناوت] تال‌گه‌لی باریکی سهر گه‌رمه‌شانی؛ پوپه‌کابه؛ کاکوْل‌ی کابه (کاکل‌ذرت)

کاکه‌مه‌م: گراوی خاتووزین له به‌یتی خاتووزین و کاکه مه‌م‌دا. (نام‌مردانه)
کاک‌به‌کاک‌ی: [ئاوه‌لناو] ده‌شت‌یان بیابانی

کاک‌به‌کاک‌ی واتا تاچاو هه‌ته‌رده‌کا به‌رین بیټ و ته‌غهر چوْل بیټ. (دشت‌وبیابان په‌ناور و برهوت)

کاکيله: [ناو] خر؛ ددانه‌کانی دواوه‌ی تاییه‌ت به‌ه‌پ‌ینی خوړاک. (آسیا)
کاکيله: [ناو] وشه‌ی بانگ‌کردنی برای چکوله؛ هو‌ی کاکيله؛ کاکه‌ی چکوله. (داداش‌کوچک)

کالاور: [ناو] که‌وشی وه‌ور؛ کاله له پیستی خاو بو ناو به‌فر و سه‌هوْل. (چارق)
کالای: [چاو‌گه] (۱) هه‌لکوْلین؛ (گود‌کردن)؛ (۲) کیْلان. (شخم‌کردن)

کالوْش: [ناو] گالوْش؛ که‌وشی ناسک زیاتر له لاسیق که به سهر که‌وشدا ده‌کرټه‌ پا بو‌به‌رگری له قوړاوی بوونی که‌وش له‌کاتی قوړ و چلپاودا. (کاش)

کال‌وکړج: [ئاوه‌لناو] (۱) مروقی مووزهردی سوور و سپی و چاو کال؛ (بورس‌فید پوست) (۲) نه‌گه‌پیو؛ نه‌کولا. (نرسیده؛ نپخته).

کاله‌کی‌کرمی: [ناوت] هه‌نه‌ی کاله‌ک کاتی به پرووله می‌شووله‌ییکی تاییه‌ت پیستی ناسکی به‌پرووله‌که کون ده‌کات و گه‌رای تیدا داده‌نیت و ده‌بیته هو‌ی کرموْل بوونی؛ بو به-رگری له کرموْل بوون ده‌بی... <گول‌گرتن. (خریزه‌کرمو)

کاله‌نوږ: [ناوت] سبه‌ینانی زوړ زوو که هیشتاکاتی نوږ نه گه‌یشتی. (نزدیک‌به-وقت‌نماز‌صبح)

کاله‌وبووگ: [ئاوه‌لناو] کاله‌وبوو؛ په‌نگ-پویشتوو. (رنگ‌باخته)

کالهی شه‌مامه‌به‌ندی: [ناوت] کاله‌ییکه به
ئاورشمی په‌نگاو‌ه‌نگ گولینگى بو دروست-
ده‌کرى. (نوعى چارق)

کالیسکه‌ی سهر به‌فر: [ناوت] سوورتمه‌ی
تاییه‌ت، که به‌سهر به‌فردا ده‌خزى و له‌جه-
مسه‌رى باکوورى گووى زه‌وى ئیسکیموکان
چهند سه‌گ ده‌که‌نه سوورتمه‌که بو
پاکیشانى. (سوورتمه‌برفى)

کالین: [چاوگه] (۱) بالاندن؛ باراندن؛ (بع-
کردن) (۲) پیاکالین؛ توو‌م‌بوون؛ به‌منداله‌که‌دا
هه‌لکالى؛ لى توو‌په‌بوو. (سرزنش کردن) +
کانال: فد؛ فرد؛ [ناو] جوگه‌ی به‌رفراوانى به-
ینى دوو ده‌ریا که ده‌ستکرده؛ که‌نداو؛
(کانال)؛ (۲) توو‌په‌شبه‌که‌ی (ته‌له‌فزیون؛
(کانال تلویزیون)؛ (۳) لووله‌ئاسای چوارپالو
بو‌هاتنى هه‌واى سارد له‌کو‌لپه‌وه. (کانال-
کولر)

کانگا: [ناو] (ب) قوولایى؛ ناخ؛ له‌کانگای
دل‌ه‌وه؛ له‌ناخى دل‌ه‌وه. (بیخ؛ ته) +
کانوون: [ناو] جوړیک مراوى له‌توره‌مه‌ی
وه‌رده‌ک (ئورده‌ک) ه و چهند جوړه. (۱)
کانوونى کاکو‌لدار. (مرگوس کاکلى). (۲)
کانوونى گه‌وره. (مرگوس بزرگ). (۳) مراوى
سهرسپى. (اردک سهرسفيد)

کانه‌وزبانه: [ناوت] ئه‌و به‌رزاییه له‌ته‌خته-
ییک که ده‌چینه نیو جیگای کانیشکافه‌وه بو
جووت بوونى دوو ته‌خته. (کانه‌وزبانه)

کانیشکاف: [ناو] که‌ره‌سته‌ییکه وه‌ک
کوشته‌ره، به‌لام له‌ناوه‌پاستى ته‌خته‌دا هیل-
هه‌لده‌که‌نیت. (کانیشکاف)

کانیشکافه: [ناو] کانه؛ به‌ره‌مه‌ی هه‌لکه‌ندنى
هیل له‌سهر ته‌خته به‌کانیشکاف. <
کانیشکاف.

کانیکه‌وه: گو‌ندیکه سهر به‌شارى سه‌قز.
(اسم‌دهى است)

کاوبا: [ناوت] خه‌یال‌تیک که می‌شک به
خوبه‌وه خه‌ریک ده‌کا؛ (ب) خه‌یال پلاو.
(خیالات‌واهى)

کاولکه‌رده‌ی: [چاوگه‌ت] کاولکردن؛
پوو‌خاندن. (خراب کردن)

کاوه: (۱) دارى پزىو؛ (کنده‌پوسیده)؛
(۲) کپوى زور به‌رز و قووج. (کوه‌سرکش)
کاویه: گه‌ندهل بوونى ناخى دار. (پوسیدن-
داخل‌کنده‌درخت)

کناف: کونجى. (کنجد) +
کنکه‌شور: [ناوت] پشيله‌شور؛ شتنى به‌په‌له
و سهرسهرى. (گر به‌شور)

کچه‌تیو: [ناوت] چه‌تیم؛ کچى هه‌تیو؛ چه-
تیو؛ به‌ته‌وسه‌وه بانگى کچیک ده‌که‌ن وه‌ک
جوین. (دخترک یتیم)

کچه‌مام: [ناوت] کچ‌مام؛ کچى ئاپ ئاموزای
میوینه؛ (دخترعمو) هه‌روها کچه‌خال؛ کچه-
پووو. (دختردایى. دخترعمه)

کچى: [ناو] کچه‌که؛ کیژى؛ که‌نيله؛ که‌نى؛
له‌کاتى ئاخافتن‌دا به‌کیژده‌لین. (دختر)
کچى‌مو‌دار: [ناوت] (ب) کچیک که بنى
هه‌بى. (دخترباکره)

کچینه: [ناو] گلینه‌ی‌چاو؛ بیبيله؛ په‌شکینه-
ی‌چاو؛ بیبيله‌ی‌چاو. (سیاهى چشم. مردمک)
کخک: [ناو] قو‌خه؛ کو‌خه؛ قه‌ف. (سرفه)

کخمیتہ : [ناو] توڑ و ورده ناردی دموروبه ری
 ناش. (آردا طراف آسیاب)
 کدوخ : [ناو] گهرماف؛ گهرماو؛ همام. (حمام
 کراس قاقانی : [ناو،ت] که سیّک که کراسی له
 قوماشی قاقانی له بهردایه؛ بهسته بیّکه له
 گورانی کوردید؛ (پیراهن از قاقانی. نام ترانه-
 ایست)
 کراسه مارانه : [ناو،ت] کراژی مار؛ کاژمارانه؛
 تفره مار. (پوست انداخته مار)
 کراش : [ناو] توپژ و قه تماغه ی برین؛ کراژ؛
 توژ. (پوست)
 کراشو : [ناو] کدوخ؛ همام؛ گهرماو. (گرمابه)
 کراک : [ناو] ماکیکی سرکه ری بقیه.
 (کراک)+
 کراوات : فد فرد؛ ئالماند؛ اند؛ بوینباخ؛ که-
 رآوات؛ که ره ویته؛ قهره ویته. (کراوات)
 کرپه : خورپه؛ کرمه؛ وهک؛ کرپه له دلمه وه-
 هات : (ب) دلم داکه وت؛ (دلم ریخت؛ دل-
 ریختن)+
 کرخه و : له خه وی گرانه وه چوون. (خواب-
 غمیق)
 کردنه یهک : دوو شت دانه دهم یهک و به یه-
 کی کردن. (یکی کردن)
 کرده په شیمان : که سیّک که له کاری
 رآوردوی یان له کاریک که کردوویه تی په-
 شیمان بیت. (از عمل یا از اعمال پشیمان)
 کرده ی : [چاوهگه] کرن؛ کردن. (کردن)
 کرفه : [ناو] سه روا؛ دمنگی فریشته؛ دمنگی-
 غهیی؛ سروش. (وحی؛ الهام)
 کرکاسه : [ناو] دهفر و قاپ و قاچاخ. (ظرف-

(ظروف)
 کرکپوکه : [ناو] کرکپاکه؛ کوروژ کوروژه؛
 کرکروچکه؛ خرینچکه؛ خرینک؛ کور کوروژه؛
 تهستی کوژ؛ له ئیسک نه رمتره. نه رمه
 ئیسک. (غضروف)
 کرمری : [ناو] حوننه؛ هونه؛ کاریک که له
 دهس هه مووان نه بیت. (هنر)
 کرمن : [ئاوه لئاو] حه که دار؛ ژنی به ئالوشی
 زور به ئیشیا بوکاری سهر جیی؛ جوړیک
 جوین. (حشری)+
 کرمن : [ئاوه لئاو] وهک جوین به مروی
 ئالوشدار دمو تریت؛ کرمن یان کرمنه.
 (حشری)
 کرمنشانندن : [چاوهگه،ت] جیق دهره ییان؛
 گوشینی به تهوژم و تلیقاندنه وه. (فشاردادن و
 له کردن)
 کرمنشین : [چاوهگه،ت] وردوخاش کردن؛
 تلیقاندن. (له ولورده)
 کرمه تووکنه : [ناو،ت] جوړیک کرمه به
 کوّمهل له دهوری بنجه گیاییک دهه لاین و
 تالگه لی وهک تالی جالجالوکه به لام شیرزه و
 شیواو دروست ده کهن و بنه گیاکه داده بووشن
 و خویشیان تووکنن. (نوعی کرم)
 کرمهک : [ناو] کرمی زور وردی ناو ریخوله.
 (کرمک)+
 کرمه کوژه : [ناو] گیان گیر؛ گیاییکی ژهرداره
 و عیلاجی تیراوی و برینی دیکه یه.
 (شوکران صغیر)
 کرمه گرپنه : [ناو،ت] گول ته ستیره؛ کرمیکی
 فوسفورداره به شهو دهره موشی. (کرم شب تاب)

کرمی نارمووش : [ناو،ت] کرمی هه‌وَرِیشم؛
 کرمی ئاورِیشم. (کرم‌ابریشم)
 کرمی که‌دوو: [ناو،ت] که‌دووانه؛ جوړیک کر-
 می ناو پ‌یخول‌یه وه‌ک تووی کووله‌که وایه و
 به‌ده‌میه که‌وه‌یه. (کرم‌کدو)
 ک‌پ‌نده : [ناو، بک] لیسک؛ ئامرازی قوول‌گر-
 دنی کاسه‌ی تار و که‌وچک. (لیسک)
 ک‌پ‌نووش : [ناو] کو‌پ‌نووش؛ سه‌رچه‌ماندنه‌وه؛
 کو‌م بوونه‌وه. (ک‌رنش)
 ک‌پ‌نه : [ناو] ک‌پ‌نوو؛ ق‌ر‌نوو؛ م‌ج؛ چنگنه؛
 ک‌پ‌نک. (نوعی کنه‌کوچک)
 کروچلی : [ناو] کروژ کروژه. (غضروف)
 ک‌روشمه : [ناو] دووش‌دامان؛ ک‌زومات دان‌یشتن؛
 خو‌ک‌ز کردن له‌خه‌م یان له‌سه‌رما. (خودراجمع-
 کردن‌ونشتن)
 ک‌پ‌وکاش : [ناو] ته‌قالا؛ حه‌ول‌وته‌قه‌لا؛ (ب)
 د‌پ‌ک‌ودال دوورین و کو‌کردنه‌وه‌ی. (کوشش)
 کرو‌لیه : [ناو] تو‌پ‌هل؛ گونک؛ تو‌پ‌ه‌له؛ گونده‌له
 به‌فریان هه‌وویر. (مانندگلوله‌ب‌رف یاخمیر)
 ک‌پ‌ومات : [ئاوه‌ل‌ناو] ک‌پ و بی‌ده‌نگ؛ کش-
 ومات. (ساکت‌وبی‌صدا)
 ک‌ریتی : [ناو، به‌ره‌مه‌می‌چاو‌گه] فه‌یتی؛
 ناشیرینی؛ کارخراپی؛ چه‌په‌لی؛ خراپی.
 (زشتی؛ بدی)
 ک‌ری‌خانوو : [ناو،ت] ک‌رامال؛ ئیجاره‌ی‌خانوو؛
 ک‌ری‌مال. (کرایه‌خانه)
 ک‌ری‌داسی : [ناو،ت] حه‌قه‌دروینه؛ ک‌ری‌ی
 دروینه؛ مزی سه‌پانی. (فرد‌درو کردن)
 ک‌ری‌ز : کیش‌هاتنی شله‌مه‌نی؛ وه‌ک کیش-
 هاتنی هه‌نگوین. (کش آمدن‌مایعات)

کز : [ناو] له‌کوردیه‌وه‌چووه‌ته‌نیو فارسی؛
 حاله‌تی کو‌وه‌بوونی موو له‌کاتی سووتاندا.
 (کز)+
 ک‌ز‌زین : [ناو] جوړیک گه‌مه‌ی کو‌پ‌ه‌ لاوی
 گوندنشین بوو، به‌تویی به‌ن ده‌کرا. (نوعی-
 بازی)
 ک‌سپه : ک‌زه؛ حاله‌تی ئاسنی داخ به‌له‌شدا
 چ‌زان؛ (حالت سوزش تن با آهن گداخته)
 ک‌شایه‌وه : [پ‌اب‌وردووی ک‌شانه‌وه] ک‌شادوو‌اوه؛
 پاشه‌ک‌شه‌ی کرد. (عقب‌کشید)
 ک‌شت‌وکیاز : [ناو،ت] چاندنی‌بیستان و ته‌په-
 کاری (ته‌په‌کالی). (کاشتن‌بوستان)
 ک‌شت‌وکیل : [ناو،ت] ک‌شت‌وکال؛ کاری مه-
 زراداری. (کشت‌وزرع)
 ک‌شتی‌جه‌نگی : [ناو،ت] که‌شتی شه‌ری؛
 پاپو‌ری تو‌پ‌داری تایبته‌به‌شه‌پ. (کشتی-
 جنگی)
 ک‌شک‌شین؛ وه‌دره‌نگ کیشانی کار یان کات؛
 وه‌دره‌نگ که‌وتن؛ زو‌ری‌پ‌چوون. (ب‌درازاکشیدن)
 ک‌فاره : [ناو] فی‌چ‌قه‌کردنی ناو له‌لووله (بو‌پ‌یه)
 ییکه‌وه که له‌نیو‌حه‌وزدا دروستی ده‌که‌ن؛
 فوواره. (فوارة)
 ک‌فت : [] وه‌ک؛ ک‌فت‌قسه‌که‌ی‌تو؛ وه‌ک
 قسه‌که‌ی‌تو؛ ته‌غ‌ر له‌بن‌زاراوه‌ی ئه‌رده‌ل‌انیدا
 گو‌یه ده‌ک‌ری‌ت. (مانند)+
 ک‌فته‌زووخال : [ناو،ت] ورده‌زووخال که به‌ئاو
 ته‌پ‌ی ده‌که‌ن و وه‌ک ک‌فته‌ی گه‌وره‌خ‌پ‌ی ده-
 که‌ن پاش وشک بوونه‌وه زستانان ده‌پ‌ینه
 نیو چاله‌قورسی. (خرده‌ذغال‌ب‌صورت‌ک‌روی-
 درست‌شده)

کفته و شوروا : [ناوت] کفته و شوربا؛ جوریک-
چیشته؛ کفته و شورباو. (کوفته و شوربا)
کفته و گوشت : [ناوت] خواردنیکه؛ لهشاری
سنه، وهک سهروپی زیاتر به بهرقهنده ده-
یخون. (کوفته و گوشت)
کفتی : [ناو] کفته. (کوفته) (۲) شه که تی؛
حاله تی ماندوو بوون. (خستگی)
کفکار : [ناو] کارگ؛ قارچک. (قارچ)
کفن زه رنده بوون : هیشتاگنی زه رنده بووه :
زوری پی نه چوووه مردوو؛ (ب) تازه مردوو.
(کفن زردنشدن)
کفه : (۱) [ناو + دهنگه ناو] قف؛ قفه؛ کوخه؛
قوخه؛ کوکه (سرفه)؛ (۲) دهنگی هه لیبوونی
بارووت و گوگرد؛ (صدای روشن شدن گوگرد)
(۳) هلچوونی تراو له سه رثاور؛ (سررفتن-
مایعات).
کفهل : [ئاوه لئاو] پووک؛ قانگ؛ پف.
(متخلخل)
کلا : که نار؛ بو ئه سب له سه ر ئاخوپ له جیاتی
ته نیشته به واتای (پروته و لاتر) به کارده بریت.
(پروا طرف)
کلاج : [ناو] که لاج؛ ئامیریکه له سه یاره دا که
دمنده په ها (خه لاس) ده کا بو گوپینی دهنده.
(کلاج)
کلاس : [ناو] که لاس؛ پولی خویندنگه؛
کلاسی پینج؛ پولی پینج. (کلاس)
کلاشیان : (ب) سه پان و په نجبر. (کارگر؛
رنجبر)
کلاش و مرار : [ناو] کلاشکه ر؛ کلاش دروو.
(کفش نخ ساز)

کلاف : [ناو] به ردیکی تاشراوه پینج سانتیم
پانه و له به ردکاری نومای بینادا ده یخه نه به-
ینی به ردی (تریشته یی) و به ردی نوما بو
جوانی. (کلاف)+
کلاف : [ناو] که رهسته ییکی کانزایی زیاتر له
زیو به نه دازه ی جیگای ئیستیکان دروست-
ده کراو ده سکداربوو له جیاتی زیر پیاله
ئیستیکانی بی قولفه یان تیده نا. (کلاف-
استکان)+
کلاکردن : [چاوگه، ت] خستنه لاهو؛ وه لانان.
(به یکطرف انداختن)
کلاو پوچنه : (۱) [ناو] پوچن؛ کولاوکه.
(روزنه بام)
کلاوسه رنان : [چاوگه، ت] (ب) خاپاندن؛
فریودان. (کلاه گذاشتن سر کسی)
کلاون : [ئاوه لئاو] فرنده ی پوپه دار؛ کلاونه.
(پرنده کاکلی)
کلاوی سه خریچن : [ناو] کلاویکی ئه فسانه ییه
پروایه نه هه رکهس له سه ری نی له چاو ون ده-
بیته. (اسم کلاهی افسانه ای)
کلچیف : [ناو] کلچوک؛ کلچوک؛ میلی کل-
کیشانی چاو. (میل سرمه کشی)
کلک پیا هه لساپردن : [چاوگه، ت] (ب) بایه خ
پی نه دان؛ که مته رخه می له کردنی کاریک.
(اهمیت به انجام کاری ندادن)
کلک زهرده : [ناو] تورمه ی فرنده ی کلک زه-
رده دوو جورن. (۱) کلک زهرده که کاکولی
خورمایی ئاخچه و سه ری زه رده و بالی ره-
شه. (بال لاک) (۲) میوه خوره که له سه ر دار و
بنچک هیلانه ده کا و میوه کانیاں بو ری مه یله

و قاوه‌ییه و نیره‌کانیان پهنگی بوری ناچخه
 ولا جانگیان ره‌شه. (میوه‌خور)
 کلک کردن به‌ناو‌گل‌دا : له کاتی شکستی
 سه‌گ له شه‌ره سه‌گ‌دا کلک بردنه ناو
 پاشوو؛ (ب) قزمبوون وترسانی مروقی پیده-
 شوبهینن. (ناتوانی و شکست)
 کلک‌گرتن: [چاوه‌ت، (۱)] کلک به‌رز کردنه‌وه-
 ی نه‌سب زیاتر له کاتی غاردا؛ (دم-
 بالانگاهداشتن اسب)؛ (۲) ده‌ست‌گرتن به
 کلکی حه‌یوانه‌وه (گرفتن دم حیوان)؛ (۳) له
 خودهر چوون، به پله و پایه که یشتوه خوئی
 لیگوپاوه و کلکی گرتووه؛ ده‌غیه لی‌په‌یدابوون
 (دارای کبر و غرور شدن)
 کلک‌مه‌قلی: [ناو، ت] قشقهره؛ قه‌له‌به‌له‌ک.
 (زاغچه)
 کلک‌نام‌راس: [ناو، ت] قامکی ناوه‌پاست؛ تبالا
 قووتی؛ تلیا ناوین؛ به‌رزهملی. (انگشت‌وسط)
 کلک‌ووژه: [ناو] که‌له‌موس‌ت؛ تبالامه‌زن؛ تلیا-
 مه‌زن؛ قامکه‌گه‌وره؛ کلکه‌گه‌وره؛ به‌رانی.
 (انگشت شصت)
 کلکه‌بیل [ناو، ت] : ده‌ستکی بیل. (دستمیل)
 کلمسین : [چاوه‌ت، واق و پرمان؛ سه-
 رسامبوون. (سرسام گرفتن)
 کلون کردن : [چاوه‌ت، کلوم کردن؛ گاله-
 دانی در گا به‌گلون. (کلون کردن)
 کلووچی: [ناو] کولووچه؛ کولیچی؛ کولیچه.
 (کلوچه)
 کلوور : [ناو] کروور؛ کوروور؛ نیوملوین.
 (کروور؛ نیم‌میلون)
 کلویی : [ناو، ل‌ناو] پیوکی؛ بلووری؛

کریستالی؛ کولویی. (کریستالی)
 کله‌وه : [ناو] قولایی ماسی‌گرتن.
 (قلاب‌هیگیری)
 کلپ : فداند؛ [ناو] ده‌نگ‌خستنه سهر وینه‌ی-
 فیلم به شیوه‌ی لیو جوولاندنه‌وه. (کلپ)
 کناچلی‌چه‌م : [ناو، ت] بیبیله‌چاو؛ په‌شکینه‌ی
 چاو. (مردمک)
 کناچو : [ناو] کچ؛ قیز؛ دوت؛ که‌نیک؛ کیژ؛
 که‌نیشک؛ کناچه. (دختر)
 کنج : [ناو] مه‌هان؛ بی‌نویزی‌ژنان؛ تیکه‌وتنی
 مانگانه‌ی‌ژنان. (قاعدگی)
 کنگلاشک : [ناو] قنگه‌لاشک؛ گه‌نگری پیر؛
 گیای که‌نگری پیری وشکه‌وه بوو. (گیاه
 کنگر پیر خشک‌شده)
 کنیشت : [ناو] کنشت؛ په‌رستگای جووله‌کان.
 (کنشت)
 کو : [ناو] قالونچه‌ناساییکه هه‌له‌ده‌فریت و
 نه‌گه‌ر خوئی بدا به‌چاوی گا و مانگادا
 دووچاری چاوئیشه و نه‌خوشین چاویان ده‌کا.
 (نام‌حشره‌ایست)+
 کوئه‌ندام : [ناو، ت] چهندئه‌ندام که هه‌موو
 پیکه‌مه له بوواریک‌دا نه‌رکی خویان به‌جی د-
 ینن بو‌کردنی کاریک. (اعضا)
 کوئه‌ندامی‌ه‌رس : [ناو، ت] (ب) نه‌ندامه-
 کانی (دهم، گه‌روو، گه‌ده، ریخو‌له، جهرگه
 زراو) که سه‌رجه‌م کاری ه‌رس‌کردنی
 خوارده‌کان ده‌که‌ن. (دستگاه‌گوارش)
 کوای : (۱) [به‌ند] کوا؛ له‌کویییه؛ له‌کویی.
 (کجاست؛ کجایی). (۲) [چاوه‌ت] کوتان؛
 هاپین. (کوبیدن). (۳) لی‌دان؛ دارکاری یان به

کوته ک لیدان. (زدن)

کوب : [ناو] کاپ؛ له کاپی ټینگلیزه وه ها-
تووه، فنجان؛ ټیستیکانی قاوه خواردنه وه.
(کاپ؛ جام)

کوپان وراز : [ناوت] کورتاندروو؛ پالان چیکه ر.
(پالان دوز)

کویله : [ناو] (۱) بهش؛ کوگای چکوله. (کپه)؛
به شیک له شیعریکې دریژ. (فراز؛ بند)

کویه ک : [ناو] (۱) قهره پوولی پرووسیا؛ (۱)-
جزایر روسیه؛ (۲) پیلووی چاو. (پلک چشم)
کوتانه زمويا : [چاوگه، ت] کوتانن به عه رزا؛
دان به عه رزا؛ کوتانن به زه وینا، (ب) کول پی-
دادان؛ شکست دان. (زمین زدن)

کوتحه : [ناو] کوفل؛ کوته دار؛ داری سووتانندن
له کل و تهن دووردا. (کنده چوپ)

کوتحه ی جه همدنم : [ناوت] (ب) مروقی
ناخوشه ویستی زورهان؛ کوته داری جه همدنم.
(کنده چوپ دوزخ)

کوثر : [ناو] کابوک؛ که بوته ر؛ که فوک؛
کاووک؛ له پړوانگه ی فرنده ناسیه وه چند جور
فرندنه. (۱) کوثره شینه. (کبوتر-
چاهی). (۲) کوثره گایانه. (کبوتر جنگلی).
(۳) کوثره نه خشینه. (کو کوختی). (۴) قومری.
(قمری). (۵) کوثره باریکه. (قمری درختی).
(۶) (یا کریم؛ یا هوو) که کللی له قومری دریژ تره.
(یا کریم)

کوثره په پوو : [ناو] تورمه ییک بالندن که
دووقامکیان له پیښه وهیه و دووقامکیان له-
پاشه وهیه و سی جورن، (۱) کوثره په پوو.
(کوکو)، (۲) کوثره په پوو جقه رهش،

(کوکوی تاجدار)، (۳) کوثره په پوو خالخال،
(کوکوی خالدار)

کوثره ینان : [چاوگه، ت] له یاری په پراتنویان
هه رقوماریکدا خراب ینان. (بدآوردن درقمار)
کوثری دهریایی : [ناو] فرنده ییکی تیژباله و
به رزگ سپی و پشت پرشه، له بهر د و شاخی ه-
راخ دهریادا هیلانه ده کا. (کبوتر دریایی)
کوثری نامه بهر : [ناو] کوثریکه نامه ی به
پاوه ده بهستن و له هر شوینی به ریدنه ده-
گه پښه وه بو هیلانه سره کیه کیه و له قه-
دیمدا له جیاتی چه پهر که لکیان لی وهرده-
گرت. (کبوتر نامه بر)

کوټ وکولکه : [ناوت] ورده مووی قرتاوی
سهر ورپش له ده لاکخانه؛ ورده خوری و
مووی ناپوره که به خاوکان دهر پسن بو به-
نی جه وال و تپ دوورین. (پشم ویله)
کوټ وکویر : [ئاوه لئاو + ناو] کویر؛ (ب)
چاوکز؛ نیوموناته واد دیتن. (کور؛ چشم کم-
سوو)

کوټ وله ت : [ئاوه لئاو] شروپچراو؛ له ت وپه ت.
(تکه پاره)

کوته : (۱) [پابوردووی کوټ بوون] له ته؛
شکاوه؛ (۲) [ناو] کوته سواله ت؛ سواله تی له-
ت. (تکه شده؛ تکه)

کوته : که هزاره و دولایی
کوته : کوته؛ له جیاتی دهر دوسندان و ژه قنه
و ژه حریمار و قسه ی ناخوش دموتریت.
(متراذف زهرمار و کوټ)

کوته پراو : [ناوت] پراوه کهوی ناخوری پاییز. (-)
شکار کبک پاییزی)

قەزوان (بېنېشت). (قاشقەق جمع اورى سقز)
 كۆد: [ناو] پىتى نەوت؛ چەلەنگ؛ دەفرى
 تەنەكەى بىستىلىتىرى. (پىت) (۲) پېش ژمارە؛
 ژمارەى پەمز. (كد)

كورد: [ناو] كوردمانج؛ كورمانج كە لە وشەى
 كورماد وەرگىراو. (کرد)
 كورزە: [ناو] جەوال. (جوال)
 كورژىن: [چاوغەت] بۆلەبۆل؛ گۆرەگۆر.
 (غرغر)

كورسىن: [ناو] (۱) كورسى؛ قورسى؛
 قورسىن؛ چىرايىك كە لە زستاندا ئاور لە
 ژېرىدا دادەنن و لىفەى بەسەردادەن.
 (كورسى)؛ (۲) [چاوغەت] كورپووسانەو.
 (كلوچىدن) +

كوپ كوپ: [ناو] هاوارە بەرە؛ كەتى؛ قەتى؛ قەتك
 ؛ كوپ كوپ. (مرغ سنگخوار؛ باقرقرە). حەوت-
 جوړن. (۱) كوپ كوپەى بە رزگ خەنەى،
 (۲) بەرزگ پەش، ((۳) بەرزگ سى، (۴) خال-
 خال، (۵) پى پى؛ (۶) كلك درىز؛ (۷) كوپ كوپە-
 ى گەنمان، (۱) شكم بلوطى، ۲. شكم سىيا،
 ۳. شكم سفید، ۴. خالدار، ۵. راهرا، ۶. دمراز؛ ۷
 كوكرگندىمى.)

كورماج: [ناو] كورماج؛ كورمانج؛ كورماد؛ واتا
 ھەموو كوردىك لە سەر گوێ زەوى و بەسى
 بەش و سى زاراو دابەش كراو.
 (۱) كورمانجى ژوو روو. (۲) كورمانجى ناو
 ە راست. (۳) كورمانجى خوارو. كە ۱۰۴ بن
 زاراو ەى ھەيە. ئەگەر بەسووكايەتى بە
 تاقمىكى نەخويندەوار دەلن، ئەو ناپەوايە و
 ھەلبەستى نەيارانى كوردە. (كورمانج)

كوتهرە: [ناو] (۱) كور تەو ەبوو؛ وەك گسكە
 كوتهرە؛ گسكى كە چوو تەكار و كور تەو ە -
 بوو (كو تە ەشە)؛ (۲) كو تەى كورتى دار بە تاييە -
 ت بنى دار كە دەبردى تەو ە و بنەكەى دەمىنى
 لە ەرزدا. (ماندە تە درخت بریدە شە درزمین)
 كو تە كوت: [بەند] لە تاريكىدا بە پەل كوتان
 ەو ىشتن؛ رىگار ەو ىشتنى كو ىز. (كورمال)
 كو تەل: [ناو] كو تەل؛ بە ىرەق؛ (ب) جلى
 مردو لە مەيدانىكدا وەك ئالا بەرز دەكەنەو ە
 و نىشانى پرسەكەرانى دەدەن يان جل و چە -
 ك و فیشەكدان و شتى تری مردو لە سەر
 پشتى ئەسپىك دادەنن و بە پرسەكەرانى
 نىشان دەدەن و شىو ەنى بو دەگىرن. (علم -
 كردن لباس واسلحە متوفى براى نشان دادن بە -
 مردم در عزادارى متوفى)

كو تەى: [چاوغە] كەوتن. (افتادن)
 كوچىلە: [ناو] ئەستونەكى پەشمال. (دېرك -
 چادر)

كوچبار: [ناو] ماله كوچ؛ سامانى مال كە
 بار كراو بو كوچكردن. (كوچبار)
 كوچك: ناوى دوو گوندە لە باكوورى شارى
 سەقز (نام دەكەدە) بەرد؛ تەو ەن. (سنگ)

كوچك تراش: [ناو] كوچك تاش؛ تەو ەنتاش
 ؛ بەر تاش؛ بەر تاش. (سنگ تراش)

كوچەركى: [ئاو] ئاوى وەك كوچەر؛ پەمەكى؛
 دەشتەكى؛ بى سەرە و بەرەى. (ھردمىل)
 كوچەك: [ناو] بەچكەى و شترى يەكسالە.
 (بەچە شترىكسالە)

كوچەلە: [ناو] كەوچكەلە؛ كەوچك ئاسا لە
 قور دروست دەكرىت بو گرتنى شىرەى دار

کۆرنان: [ئاوئەلناو] نان کویر؛ نانکۆر؛ پزۆد؛ دە-
 س قووچا. (خسیس)
 کۆرنۆمیتەر: [ناو] کات پێو؛ زەمان پێو.
 (کرنۆمتر)
 کۆرنێر: [ناو] دوخی لە یاری توپی پادا کە
 لە گوشەو دەست پدەکا. (کرنر)
 کورۆن: یەکە ی پاره ی وڵاتانی دانمارک و
 سوئید و نۆپوێز. (کرن)
 کورەمام: [ناو،ت] کورمام؛ پسمام؛ ئاموزای
 نێرینە؛ کورناپ. (پسرعمو)
 کورەوار: [ئاوئەلناو] وار، یان هەوار، یان ما-
 لبات، کویر بوونەو. شۆینەوار کویر بوونەو؛
 مال وێران؛ بۆی هەیه کۆلەوار سیو راوی
 کورەوار بێت. (بدبخت؛ خانمان ویران)
 کوزاز: [ناو] نەخۆشینێ کە بەهۆی هورگی
 کوزازەو مەروف تووشی دەبێت و ماسوولکە ی
 لەش پەق دەکات و دەبێتە هۆی مەرگ؛ دە-
 ردە کۆپانە؛ نەخۆشینێ کە دەبێتە هۆی پە-
 قبوونی ماسوولکە کانی لەش و زۆر بقیە. (کزاز)
 کۆزبەستن: [چاوگە،ت] کۆبوونەو بە دەورە.
 (جمع شدن دایرە وار دورهم)
 کۆزروبەربانانەو: (ب) تەمبێ کردن و
 لێدانی زۆر. (کنایی تنیه کردن)
 کۆژاندنەو: [چاوگە،ت] (۱) هێل کێشان یان
 پەشکردنەو یان سەرپنەوێ نووسراو؛
 (محو کردن)؛ (۲) تەمراندن؛ خاموش کردن
 ئاور و چرا. (خاموش کردن)؛ (۳) ئارام کردنەو
 و لابردنی شەرو کێشە. (خاموش کردن فتنه)
 کۆژە: [ناو] هەساوی؛ کەری سپی پەنگ.

خرسفیدرنگ+

کۆژەل: [ناو] جۆمال. (لایروبی جوی آب)
 کۆژیاگ: [ناو+ ناو، بەر] (ب) هەویرە مردوو؛
 هەویر ترش؛ (خمیرمایه) (۲) کۆژراو. (کشته شده)
 کۆس: [ناو] تەپلی زەلام؛ دەهۆلی شەپێ.
 (پۆس کۆس گۆش ئاو کێشان کەم کەم، ئی سەر
 ئەوسەرەن دووربینە کە ی چەم) هەولەوی
 (کوس)
 کۆس: [ناو] کۆست؛ مەیتی کورە لاوی دەز-
 گیراندار (بە کێژیک دەگوتریت، (کۆس کەوتە)
 کە دەزگیرانی مردبێت. (جنازه نامزد دختر)
 کوسالان: ناوی چیا یێکی بەرزە لە هەورامان.
 (نام کوهی است)
 کۆست کەوتوو: [ئاوئەلناو] ئە کێژیکێ دە-
 زگیراندار دەوتریت کە دەزگیرانە کە ی
 مردبێت، بەلام وا بوو بە باو هەرکەس
 مردووی لی بمریت یان بەلایێکی گەورە ی بە
 سەردابیت پێی دەلێن کۆس کەوتە؛ یان
 کۆست کەوتوو. (دختر نامزد مرده)
 کۆس و کەرنا: [ناو،ت] مۆسیقای تایبەتی شەپ
 لە قەدیمدا؛ تەپل و شەپپوور. (کوس و کرنا)
 کۆسە: [ناو] (کۆستە؛ دایێکی کۆنی کوردە-
 واریبە زیاتر لە گۆندەکاندا وەک شانۆگەری
 دەمەو نەوروژ بە پێوە دەچی، چەند لاویک خۆ
 دەگوێژن و پێش بو خۆیان دروست دەکەن و
 لە مالان کۆسە دەگێژن و پاره یان میوژ و
 گوێزیان دە دەنی. (مراسم کوسه در ایام نوروژ)
 (۲) جوړیک ماسی دپنده و زۆر گەورە. (کوسه ماسی)
 کۆسەو هوی: [ناو،ت] بووکە بارانی.

عروسکی که برای باریدن باران درست می کنند)
 کوسه‌ی هه جیج : زاتیکی به پیزی ثاینیه که
 کلکوک‌ه‌ی له گوندی (هه جیج) ی هه ورامانه.
 (کوسه هجیج)
 کوّش : [ناو] داوینی به ره‌وی کراسی ژنانه؛
 پر کوّشی کرد له دانه‌ویله: داوینی پر کرد له دا-
 نه‌ویله. (دامن) +
 کوّشا : [ر‌ابوردوو کوّشش] تیکوّشا؛ خه‌باتی-
 کرد. (کوشید)
 کوّشا : [ئاوه‌ل‌ناو] خه‌بات‌که‌ر؛ تیکوّش؛ حه‌ول
 و ته‌قالادهر. (کوشا)
 کوشتی : (۱) [ر‌ابوردوو کوشتن] گیانی-
 کیّشا. (کشت)؛ (۲) [ناو] بوّ کوشتن؛ ئاژه‌لی-
 دابه‌سته بوّ قه‌له‌و بوون و سه‌ر برین. (حیوان
 پرواری مخصوص ذبح کردن)؛ (۳) [ناو، به‌ر]
 کوژراو؛ باب کوشتی: باب کوشته؛ کوشته:
 (کوژراو) (کشته‌شده)
 کوشتیار : پیداکری کردن؛ کوشتیاری بووم نه-
 هات له‌گه‌لم. (اصرار کردن)
 کوشنای : [چاوگه‌ت] کوژاندنه‌وه؛ خاموْش
 ردن. (خاموش کردن)
 کوّشهر : [ئاوه‌ل‌ناو] هه‌ول‌ده‌ر؛ خه‌بات‌که‌ر؛ ته-
 قالادهر؛ تیکوْش. (کوشا)
 کوّف : [ناو] چیا؛ کوّ؛ کیو؛ کیف. (کوه)
 کوک : [ئاوه‌ل‌ناو] ده‌سته‌واژه‌ی موسیقایه
 واتا میزان بوونی سیم‌گه‌لی ساز. (کوک) +
 کوک‌کردن : [چاوگه‌ت] میزان‌کردنی ته‌لی
 ساز و هیئانه‌ سه‌ر (فریکانس) یان نوّتی
 پیوِست. (کوک کردن)
 کوکلاش : [ناو] کوکلاشک؛ جوپّیک چه‌قه،

وه‌ک بنیشت‌ده‌جاوړیت و له شیل‌ه‌ی گیای
 کوکلاش ده‌گیردریت. (نوعی سقر)
 کوکۆ : [به‌ند] کوّمه‌ل کوّمه‌ل؛ کوکا‌کوگا؛
 کوما‌کوما. (کوپه‌کوپه)
 کوکی‌دیاپازۆن : [ناو، ت] کوکیکی به-
 رژیندراوی جیهانییه له موسیقادا < دیاپازۆن
 کوگه : [ناو، ت] جیگای کوّبوونه‌وه؛ جیگای-
 کوپ به‌ستن. (جای تجمع) +
 کوّلا : [ناو] ماکیکه له نوّشابه‌ی وه‌ک پیسی
 کوّلا و کوکا‌کوّلا ده‌کریّت و به‌ره‌می‌داریکه
 ههر به‌و ناوه. (کولا)
 کوّلاس : [ناو] فیشه‌ک کیّشی تفه‌نگ و
 چه‌ک. (قشنگ‌کش)
 کوّلاک : [ناو] (فمشه) باروْقه؛ بادمه‌وه.
 (کولاک)
 کولپک : [ناو] جیگه دوو‌کمه؛ کونه‌دوو‌گمه.
 (جای دکمه) کولکریاو؛ قرتاو؛ کورت‌کراو؛
 قولکراو. (کوتاه‌شده)
 کوّلکه‌مه‌لا : [ناو، ت] نیمچه‌مه‌لا؛ مه‌لاییک
 که سه‌واد‌ی‌زوړ نه‌بیّت. (ملای کم‌سواد)
 کولکه‌میرزا : [ناو، ت] میرزاییک که به‌زه-
 حمه‌ت بتوانی بنووسی و بخوینیت‌ه‌وه. (که-
 سیکه نیم‌سواد‌ی دارد)
 کولگرتن : [چاوگه‌ت] کوله‌گرتن؛ به‌دزییه‌وه
 گوّی له قسه‌ی خه‌لک‌گرتن؛ گوّی‌پاگرتن له
 قسه به‌دزییه‌وه؛ گووْشی‌مالی و سه‌ی. (-
 استراق سمع)
 کولنه‌دهر : [ئاوه‌ل‌ناو] نه‌به‌ز؛ خوْپاگر و نه‌به‌ز؛
 بی‌شکست. (شکست‌ناپذیر)
 کولور : [ئاوه‌ل‌ناو] که‌له‌به‌رکه‌وته‌ن دیوار؛ قه‌له‌-

شی گه وره؛ ناو خالی. کوته ره بوون. (تو خالی) +
 کوله : [ناو] کوپله؛ بهنی. (بنده)
 کوله دار : [ناو، بک] کوپله دار؛ چه وسینه ر؛
 (نیستیمار گهر). (برده دار؛ استعمار گر) +
 کوله زرگ : [ناو] سیکه توره؛ سیکه توره؛ نه-
 ندایمیکی ناوزگی فرنده یه که وهک گورچپله-
 ی بهرخ وایه وکیسه ناسایه وزیخ و بهرد هه-
 رس دهکات و پهرده ییکی زهردی له
 پروکاری ناووه هه یه و خوئی پهنگی؛
 سووری توخه. (سنگدان)
 کوله فیتنه : [ناو+ ناوه لئاو] مایه فیتنه؛ کورته
 بالایی شهر هه لخرین؛ کورته بالایش نه بیست
 ههر بهو مانایه یه. (فتنه گر)
 کوله که چه قانندن : [چاوگه، ت] له سهر سهر
 ویستان؛ له ژیمناستیکدا. (روی سر ایستا دن)
 کوله وار : [ئاوه لئاو] برینداری زور سهخت؛
 مال ویران بوون له موعامه له دا؛ حال-
 خراب. < کوره وار (زخمی؛ خانه خراب)
 کوله وار بوون : [چاوگه، ت] (ب) له موعامه له دا
 زور تی شکان و زهره کردن. (مغبون شدن-
 زیاد در معامله
 کوله وه یوای؛ [ناو] سووزمانی؛ به ته وسه وه به
 زنی خراب ده بیژن. (لقبی ناشایست برای زن-
 بدکاره)
 کولی؛ : [ناو] بالا ف؛ که لی؛ که ل؛ گه-
 رماوچوون؛ خو شور دن له گه رماو. (حمام-
 کردن)
 کولیچه گیا : [ناو] کولیچه گیواو؛ ته شی مل؛
 گه لاکانی پانه و گوله کانی به ینا به یین له ناو
 گه لاکه یدان؛ بوکه م ئیشتیایی باشه. (چنتیانا)

کولیر : فنداند فرد (کولیر)؛ [ناو] وشه ییکی
 بیانییه واتا سارده وه که ر؛ دوو جو ره گازی و
 ناوی ئامیریکی کاره بیایه بو فینک کردنه-
 وهی ناو مال به کاردیت. (کولیر)
 کولیر مناسکه : [ناو، ت] کولیر له هه ویریکی
 چینه بیست که له جیاتی ئاو به شیرده گیریتنه وه و
 پوئیشی تی ده که ن. (نوعی گرده)
 کولین : [چاوگه] کولان؛ کولین؛ فه کولان؛
 کولیان؛ کولاندن. (حفر کردن)
 کوماچه : [ناو] شه پوئی گه وره ی سیلاو که له
 بیچمی کوماچی سهربان بهرز ده بیته وه؛ قه-
 لیه زم. (موج سیلاب)
 کومار : له وشه ی کومای مادیه وه وهر
 گیراوه به واتای کوگا. جه ماوهری کووه بوو؛
 (جمهور؛ جمعیت)
 کومپووته : [ناو] کومپووت؛ میوه ی نیوه کول
 له شه ربه تدا. (کمپوت)
 کومر : [ئاوه لئاو] پشت کوور؛ پشت کوم. (کوژ-
 پشت)
 کومزه خ : [ناو] ئه شکموت؛ ئه شکه فت؛ موغار.
 (غار)
 کومه بوون : (۱) [چاوگه، ت] کوپوونه وه؛
 خپوونه وه له دهوری یه ک. (جمع شدن)؛ (۲)
 نووستانه وه؛ کوور بوون. (خمشدن) چه میانه وه؛
 کوور بوون؛ چه مانه وه. (خمشدن)
 کومیته : فرد؛ فد؛ [ناو] لیژنه ی بالایی
 لیکوئینه وه و پاگه یینی؛ گوزارشتی به ره می-
 کاری ئه نجام دراو. (کمیته)
 کومیته ۱ : [ناو] لیژنه ییکی چند که سی که
 بهرپرسی کاروباری شار یان ریخنراویکی

رامیاریه. (کمیته)

کومیسیون: [ناو] مه جلیس گرتن بو پاگه-
یشتن به کاروباری پیکخواوی. (۲) مافی ده-
لالی موعامه له. (۱ و ۲ کومیسیون)

کوناودهر: کوناودیو؛ له م سهر تا ئه وسهر
کون؛ شهبه ق تیکه وتوو؛ (تاطرف مقابل سوراخ)
کوند: [ناو] بایه قوش؛ باده قوش؛ بایا قوش؛ بوو؛
بووم؛ بووه؛ بووه ته قله؛ بووه که ره؛ کونده بوو؛
کونده به بوویشی پیده لین. (جغد؛ بوف)

کوند: [ناو] چهند جوړ فرنده له پروانگه ی
فرنده ناسیه وه له تورمه ی کوندن، (۱) تاق-
تاق که ره، (مرغ حق). (۲) تاق تاق که ره ی بوړ،
(مرغ حق جنوبی). (۳) کونده پشیل، (جغد -
گوش دراز). (۴) کونده پومال، (جغد ماهی خوار).
(۵) کونده زپر، (جغد). (۶) کوندی سبی که زیاتر
تایبته به ولاتانی سارده سپره. (جغد سفید).
(۷) کونده شه خسه ی خالخال، (جغد -
خالدار). (۸) کونده قوته، (جغد تالابی).
(۹) کونده گایانه، (جغد بزرگ طلایی).
(۱۰) کونده شه خسه، (جغد کوچک).

کونداکور: [ناوت] کونده کوپړه. (بوف کور)
کونده کی: هه لئروو شکان؛ قهره فیسکا
پوښستن؛ به قتیچکانه وه دانیشن. (روی -
پانستن)

کوندی شاخدار: [ناوت] کوندا شاخدار؛
کوندی که دووپه ل وهک شاخ له ژوور چاویدا
هه به. (جغد شاخدار)

کونگره: فرد. فدان. [ناو] کوپوونه وه ی ئه -
ندامانی یه ک یان چهند گروپی هه لېژارده ی
دهوله تی یان پیکخواوی سه ربه خو؛ وهک:

کونگره ی جیهانی دوکتورگه ل یان کونگره -
ی جیهانی ناشتی. (کنگره)

کونه جهرگ: [ناوه لئاو] وه پره؛ جازز؛ قه لیس؛
هه راسان؛ کونه جهرگ کردن: زوربو هینان و
قه لیس کردن. (فشار آوردن و عصبانی کردن)
کونه چه کمه پرمق: قه دیم دهوله مند ی لیکه -
وتوو؛ جاران دهسه لات دار و چه کمه له پا بووه
و ئیستا نه داره و لیکه وتوو. قدرت و مال
از دست داده)

کونه زن: (۱) پیریزن؛ ژنی به سالداچوو. (-
پیرزن). (۲) ژنی پېشوو؛ ژنی ته لاق دراوی که -
سیک. (زن سابق)

کو نه کردن: [چاوه گت، نه ترسان و سل نه -
کردن و نه پرینگانه وه. (نترسیدن)؛ (۲) کو نه -
کردن: که فته کردن؛ (چاوده گیرم دیارنییه له -
یلم، دیاره کونه ی کردووه مه یلم): مه یلی
کون کردووم. (که نه کردن)

کونه لانی: [ناو] (۱) خه لکی کونه لان. (اهل -
کونه لان)؛ (۲) جادوو گر؛ سحر باز؛ (جادوگر)
کونه میړد: [ناوت] شووی پېشووی ژن، یان
مردییت یان ژنه ی ته لاق داییت. (همسر -
سابق زن)

کوانی: [ناو] کووانوو؛ کووانگ؛ ئاوورگ.
(اجاق)

کووپ: [ناو] دوو جوړ خاله له پهره ی په -
راتنودا له بیچمی دل، کوویی سوور و کوویی
پهش. (کوپ)

کووپه ی تار: [ناوت] کاسه گه وره که ی تار؛ له
نه قاره گه وره تره و خهره کی سیمه کان له سهر
پیستی کووپه ی تار داده نریت. (کاسه تار)

کووفت : [ناو] سفلیس؛ پله ییک بفه ترله
 سووزاک. (سفلیس)
 کووفتی کاری: [ناو،ت] سفلیسی کاری؛ وهک-
 جینو دموتریٔ له جیاتی ژه حری مار. (کووفت-
 کاری)
 کووفه کووف : [ناو،ت] هه ناسه کردنه نیوده-
 ست بو گهرم بوونه وه له سهرمای زوردا؛ (ب)
 ههل لهرزین له سهرمادا. (ازسرما لهرزین وگرم-
 کردن دست بانفس)
 کووله که سهرثاوی : [ناو،ت] کووله که ده-
 رویشی؛ کووله که ییکی بن خری مل باریکه بو
 مهله فیربوون به که لکه و بو جیگه ی دانه-
 ویله ییش دهیٔت. (نوعی کدو)
 کووله که شپٔته : [ناو،ت] کووله که دیمی؛
 جوړیک کووله که ی چوو که ی کیوییه یو نه-
 خوشینی شه که رمز باشه. (کدوی صحرایی)
 کویر بوونه وه : [چاوگه،ت] (۱) پرووخان یان
 پر بوونه وه ی گومانه ی کاریز و کان. (بسته-
 شدن راه آب کهریز)؛ (۲) نعمانی شورٔت و ناو
 و دهنکی ئیل و ته بار و فه وتان و نه مانیان؛
 خانه دانیکی گهرم بوون ناویان کویر بوونه وه.
 (ازبین رفتن فامیل یانام آنها)؛ ویک هاتنه وه ی
 کونی نهرمه ی گوی که کونی ده که ن بو
 گوشه واره. (سوراخ جای گوشواره هم آمدن) +
 کویر کویرانه : [ئاوه لئاو+ بهند] نه نجام دانی
 هه رفرمانیک بی سهرنجدان له دروستی و
 نادروستی فرمانه که؛ وه کوو کویر
 (کور کورانه) +
 کویر کیس : دهسکیشی کویر؛ پرینموونیکه ری
 کویر له ریگه رویشتن دا. (عصاکش)

کویره کویر : [بهند] وهک رویشتن به ریډا له
 تاریکاییکدا که چاو هیچ نه بییٔت. (کورمال-
 کورمال)
 کویتانی : [ئاوه لئاو+ ناو] (۱) په یوه نندیدار به
 کویتانه وه؛ شه وه ی له کویتان ده زی.
 (مربوط به کوهستان). (۲) جوړیک گهنمه.
 (نوعی گندم)
 کهبابی : [ئاوه لئاو] گوشت یان ماسی یان
 ههر شت که وهک که باب برژاییٔت؛ ههر شت
 که شیوا یان باب ته ی که باب و تاییه ت به که-
 باب، دانرایٔت بو شه وه ی بیکه ن به که باب.
 (کبابی)
 کهبابی پل : [ناو،ت] که باب له پله گوشت؛
 کهبابی چنجه (جنچک) (کباب چنجه)
 کهبابی لوول : [ناو،ت] کهبابی قیمه که له
 شیشی پانی دده ن. (که باب کوبیده)
 که بهرزه بره : [ناو،ت] زبره ته وهن؛ بهرزه بره؛
 بهرزه زووره. (سنگ سوهان)
 که بیسه : [ناو] سالیٔک که ۳۶۶ روزه؛ و له
 چوار سالدا جاریٔک سال که بیسه دهیٔت و شه
 روزه ده خریٔته سهر مانگی ره شه مه. (سال-
 کیسه)
 که پچاندن : [چاوگه،ت] دوواندن؛ قسه له گه-
 لکردن؛ وه قسه هیٔنان. (بحرف آوردن)
 که پچین : [چاوگه] دووان؛ قسه کردن؛
 ثاقتن. (حرف زدن)
 که پسوول : [ناو] شه وشه یه بیانیه؛ (۱)
 جوړیک نه زبه، جیگای گهردی دهرمان که
 ده چی به ناویه کیریندا و گهرده که راده-
 گریٔت. (کپسول)؛ (۲) نه زبه؛ که پسوولی گاز. (-)

کپسول)

که پمیل : [ناوت] که تهیل؛ بیل کونی دهم
سوواو. (بیل که نه و کار کرده)

که تان : [ناو] گیامروژه؛ له لقی پرووشال
پرووشالی نهو گیایه بهن و قوماشی که تانی
دروست ده کهن. (کتان)

که چه : [ناو] کریش؛ بوی هه یه که چله له
وشه ی که چه راهاتی. (شوره)

که چه ک : [ناو] میزمر؛ مه ندیل؛ پیچی له
سه ربه ستن. (دستار)

که چه لباد : [ناوت] کوته لبادی شر و کوئن. -
قطعه نمذ که نه و پاره)

که دخوا : [ناو] کوپخا؛ قیخا؛ که ی خودا؛ که د
به تور کی و اتا گوند؛ کوپخادی. (کدخدا)

که دکهر : [ناوت] کار کهر؛ کاره کهر. (کارگر)

که دووانه : [ناو] کدووانه؛ کر میکه له بیچمی
تووی کووله که، ته زیج ئاسا به دهم به که وهن
و له ناو ریخوله ی مروفدا ده زی. (کرم کدو)

که هاکه : [ناو] ته پلی سهر؛ سهر؛ (ب) سهری -
زل. (سر)

که هاهی : [ناو] که پیتی؛ په وتی که په بوون؛
بیگوئی. (کری)

که رب : [ناو] توو په یی؛ قین. (عصبانیت) +

که ربانن : [چاوگه] توو په کردن؛ قین هه
لسانن؛ دنه دان؛ هانندان. (عصبانی کردن
تهیج کردن) +

که ربین : [چاوگه] توو په بوون؛ قین هه لسان.
(عصبانی شدن)

که رپسه : [ناو] که رپسه؛ جوړیک مار میلکه.
(آفتاب پرست)

که رتکردن : [چاوگه] له ت کردن؛ به دووبه -
ش کردن؛ کوتکو تکردن. (دونیم کردن)
که رت که رت : [ئاوه لئاو] له ت له ت؛ کوت
کوت؛ بهش بهش؛ (تکه تکه)

که رتور : [ناوت] تورانی نیره کهر بو ماوه یی کی
کورت و ماکه ری به ته له ب به جیه یشتن و
دیشان گه رانه وهی؛ به ته وسه وه به که سیک
ده لئین له بی جی له شتیک بتوریت.
(قهر کردن بیمورد)

که رخ : [ناو] گهوز؛ نه ندازه ی جاریک داس
یان مه له غان هینان به گیا یان گهنم و جو دا
له کاتی دوورینه وه دا. (جای یکبار داس
بکار بردن در درو)

که رخنن : [چاوگه] تیکدان؛ خراپ کردن.
(خراب کردن)

که رخاو : [ناو] دپراو؛ که ردوو. (گراز)
که رخه نوک : [ناو] که رخنکینه؛ جوړیک
گیایه. (نوعی گیاه)

که رخی : [ناو] که له ک؛ لو تکه ی له چهند مه
شکه و ته خته چیوو، بو په رینه وه له چوم.
(کلک)

که رخن : [چاوگه، که رخان] بی زیان؛ وه ک؛
بی زران له خوار دنیک؛ له به رچاو که وتنی
خوار دمه نییک. (از چشم افتادن غذا)

که ردو کیش : [ناوت] بیلاسن ئاسایی کی زور
پانه به دوو ته نافه وه که ردووی پی هه لده ده -
نه وه. (بیل گراز کنی) +

که رده ی : [چاوگه] کردن. (کردن)
که رزیه : [ناو] بارینی ورده به فری پیش به -
فر بارین؛ پرووشه. (بارش برف دانه ریز)

که پرسوون : [ناو] تاوه. (ماهیتابه)
 که رسه له : [تاوه لئاو] ئاواره؛ دهر به دهر. (آواره)
 که رکاش : [ئاوه لئاو] نه سرموت؛ ئوقره نه گر؛
 بزۆز. (ناآرام)
 که رکاوی : [ناوت] که راقی؛ که لک؛ دوو
 جوړن که لکی سپی و که لکی بوړ، فېرنده ییکی
 گهوره ی ماسی خوړه. (پلیکان)
 که رکوپړگ : [ناوت] جاش؛ (ب) که رکوپړگ؛
 کوپړی کهر؛ وه ک جوین دهور تریت. (کره خر)
 که رکوز : [ناوت] که ربهنگ؛ هه ربهنگ؛
 گیاییکه دوو ساله و ژه هراوییه و ماکی خه و-
 هینه ری تیدایه خواردنی ده بیته هو ی نه مانی
 هه ست، (سړ که ره). (بنگ دانه)
 که رکه : [ناو] (باینجانی سوور) ی نه گه ییو؛
 ته ماته ی کال^۲ و شینی نه گه یشتوو. (گوجه
 فرنگی نرسیده)+
 که رگوان : ئازالیکه گوانیکی وشک بوو بیت.
 (حیوانی که یک پستانش بی شیر باشد)
 که رگه دیوی : [ناوت] و شترمر. (شتر مرغ)
 که رگه س : [ناو] داله که رخوړه؛ سیسارگ؛
 سیسارگه که چه له. (کرکس)
 که رگهوز : [ناوت] نه گه رکه ریک لئاو خو لدا
 خو ی بتلینیتوه که ره گه لی دیکه یش هه رته و
 کاره ده کهن؛ (ب) چاولیکه ری. < که-
 رمیز (چشم و هم چشمی)
 که رمیز : [ناوت] هه رکات له که ره گه لدا یه-
 کیکیان میزیکات زوړ به ی نه وانی تریش
 میز ده کهن؛ لهو پرووهو بو چاولیکه ری نه و
 وشه به کاردینن؛ چاولیکه ری. (چشم هم-
 چشمی)

که رو کویر : (۱) که سیک که نه بیسیّت و نه-
 بینیت؛ (کرو کور)؛ (۲) چاو و ده م نه کراوه؛
 هیچ نه دیتوو؛ دنیا نه دیتوو؛ ئااگا له دنیا.
 (چشم و گوش بسته)
 که رو له : [ناو] سه کویتیک که له په نای دهر که-
 ی ژوور دروست ده کریت بو کهوش دانان.
 (سکوی جاکشی)
 که ره ته ی : مه ری که ریلی سپی پړنگ.
 (گوسفند سفید گوش کوچک)
 که ره سی : [ناو] که ره س؛ کاشه مه؛ که ره موس؛
 که ره وز. (کر فس)
 که ره شین : [ناوت] که رو وه شینه که ره کیفه؛-
 که روو؛ ماکیکی (ئانتی بایو تیکی) لی ده گیریت
 که دژی هوور گه. (کپک)
 که ره فرو : [ناوت] که ره؛ ژه ک؛ ژه ک له سه ر
 ئاور داده نین هه تا ده گرسیّت. (نوعی آغوز)
 که ره کهر : گه و جه گه و ج. (احمقانه
 صحبت کردن)
 که ره گوشه : [ناو] به ری جه گهن؛ شتیک
 توو کنه و له قه دیمدا ده کرایه نیو گه چ بو گه-
 چکاری دیوار که ده بووه هو ی نه قه له شانی
 گه چی دیوار. (کرک گل نی)+
 که ره گهل : [کو ی کهر] په مه ی کهر؛ هه ره-
 گهل؛ (ب) به گروپیکی ناحالی ده لین. (ر مه-
 خران)
 که ره هنگ : [ناو] جوړیک هه نگی بی هه نگوینه
 له قه له شی داره کوئدا ده زی. (نوعی زنبور)
 که ری : [ناو] که روو؛ که ره کیفه. (کپک)
 که ری پړگاو : که ریک که هه زه پړنی هه-
 بیت و په پړنی نه بیت؛ پیای بی کرداری

سوږ پر قسه ی پښه شو بهین (لاف زن بی عمل)
که زیکوور : [ئاوه لئاو] بی بهخت؛ بی شانس؛
به دبهخت؛ ته غه ر بو ژن ده گوت ریت. (زن-
بدبخت)

که ژ : [ناو] که ش؛ به نیکی کیشاره له جیر؛
هر شت که کیشی بیت. (کش) +
که ژوکو : [ناوت] کیو و سارا؛ ده شت و کیو؛
بیابان و کیو. (دشت و صحرا)

که سایه تی : [ناو] خو و خده و ږه و شتی هر-
که س که ده بیت هوی بایه خ دار بوون له
کومه لدا یان بی بایه خ بوونی. (شخصیت) +
که سستی : ناوی ناوچه ی سه رشو نریکی سه-
قز که وشه ییکی (په هله ووی و نارامیه) که به
پشتوینی زهر د ږه نگی موو سایه کانیاں گوتووه
که له ناوچه ی که سستی (سه رشو) دروست ده-
کرا. (نام قدیم منطقه سرشیو)

که سدار : [ئاوه لئاو] پشتیواندار؛ خاوه نی قه وم
وخیش. (دارای قوم و کس)

که سری شان : نهم وشه یه بیانییه، به لام له سهر
زمانی جه ماوهریشه؛ نه ووی ده بیت هوی شان
و شکو که بوون؛ هوی که بوونه ووی که-
سایه تی له نیوجه ماوهردا. (کسر شان)

که سکوون : [ئاوه لئاو] دهر دونه خوشینی
تیژوتوند و به؛ نازاره که م که سکوونه دهرده-
که م توو لانییه «فولکور» (خطرناک؛ مرض
سخت) +

که س نه بینی : گوږ پنه ووی شت به مهرجی
چاو پینه که وتن. (معاوضه بدلون دیدن)

که س نه کردوو : (۱) [ئاوه لئاو] کاریکی دژوار
که هیچکه س پی نه کریت؛ (کاریکه از عهده-

کسی بر نیاید)؛ (۲) کاریک که تا نه و کاته که-
سیک نه یکر د بیت. (کاری که سی انجام نداده-
باشد)

که س نه کیل : [ئاوه لئاو] مه زرای بی داهات
زهو نییک که شیوا ی کیلان نه بیت. (زمین بی-
حاصل)

که سهین : مهینی خوین. (دلمه شدن خون)
که شاو : [ناو] (۱) که شهو؛ چه که جه؛ که شه-
وی میز. (کشو). (۲) ناو داشتی زهوی بو نه رم
بوونه وه و ئاسان کیلران. (آبیاری زمین برای-
نرم شدن و شخم زدن)

که شتی باده وان دار : [ناوت] پاپوړیک که به
باده وان دهر وات. (کشتی بادبانی)

که شتی شکین : [ناوت + ناو، بک] جوړیک
پاپوړی قایمی شه ږه بو تیک شکاندنی
پاپوړی دوژمن. (ناوشکن)

که شکول : [ناو] داری نارگیل؛ ده لین ږونی
به ره که ی بهرگری له وهرینی مووی سهر ده-
کا. (نارگیل) +

که شکه ږه شه : [ناوت] قهره قورت؛ له
کولاندنی ناوی ماست دروست ده بیت.
(قرا قوروت)

که شکه ژه نی : [ناو] که شکه زهنگول؛ که
شکه ژنو؛ کلاوه ی چوک؛ کلاوه ی نه ژنو.
(کاسه زانو)

که شکه سوو : [ناوت] سووتکه که شک؛
کشی ساوراو که نه ختیکی ده مینی وه ک
سووتکه سابوون. (مانده کشک ساییده شده)

که شهن : [ئاوه لئاو] هیلاک و ماندوو؛ شه که-
ت. (خسته)

که شه‌نی : [ناو] هیلاکی؛ ماندوویی؛ شه‌که-
تی. (خستگی)
که شه‌وان : [ناو] که ژوان؛ شاخه‌وان؛ کو‌گه‌رد؛
که ژفان. (کوه‌نورد)
که فسوول : < که پسوول
که فو کول نیشته‌وه : [چاو‌گه‌ت] له‌که‌ف-
و کول که‌وتن؛ (ب) ساردبوونه‌وه و
دلساردبوونه‌وه له‌نه‌جامی کاریک؛ له‌جو‌ش
و خو‌رو‌ش که‌وتن. (از‌شو‌رو‌شوق افتادن)
که‌فچک : [ناو] که‌موچک؛ که‌فچی. (قاشق)
که‌فلاندن : [چاو‌گه‌ت] که‌فل کرن؛ که‌ول-
کردن. (پوست‌کندن لاشه)
که‌فیس : مه‌پیک که‌سه‌ری زهره‌د بیت.
(گوسفندی که‌سرش زرد باشد)
که‌لاس : [ناو] لاشه‌ی مندارموه‌بوو؛ که‌لاکی
مرداره‌وه بوو. (لاشه‌مردار)
که‌لان : فد؛ [ئاوه‌لناو] بو‌ی هه‌یه له
کوردیه‌وه چوبیته نیوفارسی؛ چونکا که‌ل له
زمانی کوردیدا ئورناک (سه‌مبول) ی که‌له‌پیاو
یان که‌لانه : وه‌ک که‌لان، که‌هاوتای پیاوانه
و گه‌وره‌بیه؛ بو‌ مو‌عامه‌له‌ی گه‌وره له‌ فارسی و
کوردیشدا به‌کار دیت. (کلان)
که‌لبه‌ته‌ین : [ناو] گاز؛ گازی بزمار هه-
لکی‌شان. جاران ددانیان پی‌ده‌کی‌شا. وه‌ک دوو
که‌له‌پ. (گاز)
که‌لپتاندن : [چاو‌گه‌ت] تو‌خل لی‌کردنه‌وه.
(از‌پوسته‌در آوردن)
که‌لپوره‌ی : < دام‌اگ
که‌لیچ : [ناو] که‌ریچ؛ که‌ریوچ؛ (که‌ریچ) به-
تورکی واتا خشت له‌ کوردیشدا واتای خشت-

ده‌دا. (خشت)
که‌لت : [ناو] جو‌ریک پ‌اخه‌ر. (نوعی فرش)
که‌لچه‌ری : [ناو] که‌لچه‌ری؛ خوینده‌واری؛
رو‌شنیری؛ پسپو‌ری می‌زوو؛ له‌ (کالچیر) ی
بیانییه‌وه وه‌ر گیراوه واتا (که‌لتوور). که-
لتووری. (روشن‌فکری)
که‌لس : [ناو] به‌لغی که‌به‌شیوه‌ی به‌رد له
بیخی‌ددان یان بنی سه‌ماوه‌ر و شتی‌تردا
پیکدی. (جرم)
که‌لشو‌ک : [ئاوه‌لناو] شاپ‌لاتان؛ شه‌پ‌لاتان؛
شه‌پ‌فروش؛ شه‌پانی. (شارلاتان)
که‌لک : [ناو] که‌لک؛ مو‌فا؛ فایده؛ قازانج.
(فایده)
که‌لکدار : [ئاوه‌لناو] به‌که‌لک؛ به‌مونا؛
بکاره‌اتوو؛ به‌قازانج. (فایده‌دار؛ بدربخور)
که‌لک‌گری : [ناو] په‌وتی به‌که‌لک خواردن؛
به‌کاره‌اتن. (بدربخوری)
که‌لله‌پووک : [ئاوه‌لناو] می‌شک‌خالی؛ نه‌زان؛
بی‌ئاوه‌ز؛ (کله‌پوک)
که‌لله‌گه‌رم‌بوون : (ب) سه‌رخوش بوون؛ مه-
ست‌بوون. (که‌له‌گرم‌شدن)
که‌لله‌مه‌له‌ق : [ناو] له‌لله‌مه‌له‌ق؛ سه‌رمه‌و
قولانج؛ سه‌رمه و قولات؛ له‌ فارسیدا به‌ واتای
به‌راوه‌ژووه. (کله‌معلق)
که‌لله‌وشک : [ئاوه‌لناو] می‌شک‌وشک؛ کو‌نه-
په‌ره‌ست؛ می‌شک‌کو‌ن؛ دژی نوی‌خواز و
پو‌شنیر. (مرتجع)
که‌لله‌وشکی : [ناو] می‌شک‌وشکی؛ کو‌نه‌په‌ره-
ستی؛ په‌وتی بی‌رکردنه‌وه له‌ بواری ر‌ابور‌دوودا؛
دزایه‌تی له‌گه‌ل نه‌و‌ژه‌نی و نوی‌کاری و

رُوشنیریدا. (ارتجاع)

که لمزاندن : [چاوگه، ت] که لاندن؛ کولاندن؛
وه کول هینانی تراو؛ وه جوش هینان.
(جوشاندن؛ پختن)

که لمزین : [چاوگه، ت] کولان؛ جوشیان؛
کولیان؛ که لیان. (جوشیدن)

که لمیش : [ناو] میشه حوَلکه؛ میشه گایانه؛
جوړیک میشی هره هره گوره یه. (نوعی مگس-
درشت)

که لنه و من : [تاوه لئاو] غه واره؛ بیگانه؛ ناواره؛
دهر به دهر. (آواره)

که لوه و خوره : [ناو] هارپه؛ کرمیکه میملی
که لوه وی نوکه. (آفت مزروعی خود)

که لوه و پرژ : [ناو، ت] نوک نیسک و دانه ویله ی تر
که درهنگ بیدوورنه وه؛ به که لوه که یه وه ده-
رژیته سرع رز. (ریختن نیامک بنش که-
دیر چیده شوند)

که لوه و پرژ : [ناو] سر پرژ؛ لیواولیوپ؛ لیپا ولیپ؛
قهلا قهلا پر. (لبریز؛ مالا مال پر)
که لهاندن : [چاوگه] کولاندن؛ جوشاندن.
(جوشاندن)

که لهرم قومری : [ناو، ت] داشکه لهرم؛ داشکه-
لهم. (کلم قمری)

که له شاخ : [ناو، ت] شاخی ناوه لوللی که-
لگامیش و گا که چه وره سانی دروینه وانانی
تیده کن. (جای روغن تیز کردن داس)
که له شه؛ کیسه کیش؛ بهزه حمه؛ دهر دیسه.
(زحمت و درسر)

که له شیر باز : [ناو] که سیک که که له شیر
را ده گریت و هزی له شه ره که له شیر.

(خروس باز)

که له که بری : [ناو] جوړیک گهمه ی مندالانه؛
به ردیک له ناو کوگا خو لیکدا ده شارنه وه و
یه که مندال که خاوهندی کوگا که یه به شق
له منداله کانی دی هله ده دا و بهرگری ده کات
له روخواندن کوگا که له لایه ن هیرش که-
رانه وه. (نوعی بازی کودکان)

که له م گول : [ناو، ت] گول که لهرم؛ بو
دروست کردنی ترشییات که لکی هه یه. (گل-
کلم)

که له وان : [ناو] لقه دیمدا که نه رابه ی گهلی
هه بوو به که سیکیان ده گوت که نه رابه ی که-
لی باژوی. (راننده رابه)+

که له وه شکینی : [ناو] که له وه کیشی؛ سه-
ریچی؛ مله وری؛ یاخیگری. (یاخیگری)
که لهین : [چاوگه] کولین؛ جوشین؛ وه کول-
هاتن. (جوشیدن)

که لی : [ناو، بهر] کولاو؛ چیشی نه که لی؛
چیشتی نه کولاو. (پخته)
که لیان : [چاوگه] کولان؛ وه کول هاتن. (پختن؛
جوشیدن)

که لیز : [ناو] به له چه کی کووله که. (قاچ کلو-
ی خشک شده)

که لیسه : [ناو] کلیشه؛ له ش. (جسم جاندار)
که م : [پیشگر] به واتای که میک یان (بی)؛
وه ک؛ که م تاوه؛ که م تاو؛ که مته رخه م؛ که-
مبایه خ. (پیوازه، کم)

که ماچ : [تاوه لئاو] زبر؛ رووش؛ ناساف؛ گرنج-
گرنج؛ زفر. (زبر)

که ماسی : [ناو] که مایه تی؛ که م کوووری؛

کیماسی؛ ناته‌واوی. (کمبود)

که‌ماندار : [ناو] که‌واندار؛ که‌سیک که‌خاوه-
نی تیروکه‌وانه؛ (ب) تیره‌اوژی که‌وان.
(کماندار)

که‌مانه : که‌وانه؛ (۱) [ناو] نیوه‌جه‌غزی
ووک؛ (نیم‌داره‌کوچک)؛ (۲) لاتراسکه؛
لاپیکردنی به‌ردی هاویژراو یان گولله که‌له
شتی په‌ق بکه‌ویت و لاتراسکه بکات؛
(که‌مانه)؛ (۳) [ناو] ئارشهی ویلوون و که-
مانجه. (کمان)

که‌ماولاخ : [ناو] زهرده‌که‌ما؛ به‌شيله وشکه‌وه
بووه‌که‌ی ده‌لین (ئانغوزه)، دژی کوخه‌یه.
(کمای اصلی)
که‌ماهی : که‌ماسی.

که‌مبوون : (۱) میوانه‌کان زور نه‌بوون، که‌م-
بوون ؛ (که‌بودند)؛ (۲) هاتنه که‌مایه‌سی؛ که‌م
بوونه‌وه؛ که‌مه‌وبوون؛ هاتووه‌ته که‌مبوون
خه‌ریکه ته‌واو ده‌بیئت؛ (که‌مشن)؛ (۳) حاله‌تی
که‌می؛ که‌مبوونی به‌ش؛ (که‌م بودن)؛ (۴) که-
م بووگن؛ که‌میان کردووه، نیوه‌یان له نیو
چوون. (چووگن). (که‌م‌شده‌اند)

که‌متر : (۱) [ئاوه‌لناو] خوارتر؛ خله له بله
که‌متر نییه «فولکلور»؛ (۲) [ئاوه‌لناو] دژی زیاتر؛
من پارهم له تو که‌متر هه‌یه؛ (۳) [به‌ند] به‌هه-
لکه‌وت؛ جار‌جار؛ که‌مجار؛ که‌متر ده‌تیینم.
(۱ و ۲ و ۳ که‌متر)

که‌متواییه : [ناو] که‌متوایی؛ کلینچکه؛ دووایین
موره‌کانی موغهره‌ی پشت. (دنبلیچه)
که‌متین : (۱) که‌م‌گهرم؛ که‌م‌تاو؛ بی‌تین.
(که‌حرارت)؛ (۲) [ئاوه‌لناو] لاواز؛ بی‌هیز.

(ناتوان) +

که‌م‌خیر : [ئاوه‌لناو] بی‌داهات؛ که‌م‌باره؛ بی-
سووت. (که‌م‌بهره)
که‌مراندن : [چاوگه‌ت] سوور کردنه‌وه؛ وه‌ک
سوور کردنه‌وه‌ی خو‌راک له ناو تاوه‌دا. (سرخ-
کردن)

که‌مشیر : نه‌بره‌ش؛ عه‌بره‌ش؛ میوینه‌یی که
شیری که‌م بیئت. (که‌مشیر)
که‌م‌فروش : [ئاوه‌لناو] ترازوو سووک؛ که‌سیک
که‌شتی فرو‌شراو به‌ته‌واوی به-
کریار‌نادا که‌م‌فروش
که‌م‌که‌م : [به‌ند] توژه توژه؛ ورده‌ورده؛ نه‌خته-
نه‌خته؛ که‌م‌که‌مه؛ هی‌واش هی‌واش. (که‌م-
کمک)

که‌م‌که‌مه‌ک : [به‌ند] توژه توژه؛ ورده‌ورده؛ له-
سه‌ره‌خو؛ به‌کاوه‌خو. (که‌م‌کمک)
که‌م‌واردی : [چاوگه‌ت] که‌م‌خواردن. (که‌م-
خوردن)
که‌م‌وک‌ه‌سری : [ناو] که‌موکوپی؛ که-
موکوپی؛ ناته‌واوی. (که‌موک‌سری)
که‌م‌ووونی : [ناو] که‌م‌خوینی؛ که‌م‌خینی. (که‌م-
خونی)

که‌م‌وه‌ر : (۱) [ئاوه‌لناو] که‌م‌به‌ر؛ ته‌سک؛
(باریک‌و غیروسیع)؛ (۲) که‌م‌خو‌ر؛ (که-
م‌خو‌راک)؛ (۳) که‌م‌به‌ر؛ داریک که‌به‌ری
که‌م‌بیئت. (که‌م‌بهره)
که‌مه‌ج : [ناو] دیاری؛ نیشانه؛ عه‌لامه‌ت.
(نشانه؛ علامت)

که‌مه‌چکردن : [چاوگه‌ت] دیاریکردن؛
پیشان‌دانان بو ناسینه‌وه. (علامت‌گذاری کردن)

که مهرباریک : [ئاوه لئاو] ناف ته نگ زراف؛
 (ب) تیشکه له و قه و باریک؛ ناو قه د باریک
 (کمر باریک)
 که مهربه س : [ناو] پشتوین؛ (شال کمر)
 که مهربه ستن : [چاو گه، ت] (۱) پشتوین به
 ستنه وه؛ (شال به کمر بستن)؛ (۲) ناماده -
 بوون بو خزمه ت یان نه نجامی کار یک. (کمر
 بستن)
 که مهربه سه : (ب) که مهربه سته؛ ناماده ی
 خزمه ت. (آماده خدمت)
 که مهربه ندی هیمنی : که ژو ئاساییکه له سه -
 یاره دا که سه ریکی به سه یاره وه لکاوه و سه -
 ره که ی تریشی سه رسینگ و که مهربی
 دانیش تووی نیو سه یاره ده گریت و ده به ستری
 به پال^۱ سنده لیه وه. (کمر بندایمنی)
 که مهربه شل : پشتوین شل و مل؛ (ب) ناوی
 گورانیکی کوردیه. (کسی که شالش راشل می -
 بندد)
 که مه و کردن : [چاو گه، ت] که م کردنه وه. (کم -
 کردن؛ کاهش دادن)
 که نار خستن : [چاو گه، ت] خستنه لاوه؛ (ب)
 پاشه که وت کردن و له خه رج گیرانه وه؛ وه -
 لانان. (کنار گذاشتن؛ پس انداز)
 که نار ده ریا : [ناو] لهج ده ریا؛ به ستینی ده ریا؛
 قه راخ ده ریا؛ روخی زه ریا. (کنار دریا)
 که ناوه سمه : [ناو] کهنده سمه؛ په نگ په ژه؛
 میش خوړه؛ هه نگ خوړه؛ له بهندن و کهنده -
 لآن و کونی تاشه به ردان هیلانه سازه کا و
 سی^۲ جوړن، (۱) کهنده سمه ی ئاسایی، (۲) که -
 نده سمه ی چووک، (۳) کهنده سمه ی گهر دن

قاوه یی. (۱) زنبور خور. (۲) زنبور خور کوچک.
 (۳) زنبور خور گردن قهویی)
 کهندو کو سپ : [ئاوه لئاو] کهندوله ند؛ زه وینی
 بهرز و نزم یان پر کو لو و ناساف. (زمین -
 ناهموار)
 کهندوله ند : [ئاوه لئاو] بلیندونه وی؛ که -
 ندو کو سپ. (پست و بلند)
 که نگره خاتوونه : [ناو، ت] که نگر یکی لاسک -
 دریژ و ناسکه. (نوعی لنگر مرغوب)
 که نگره که رانه : [ناو، ت] که رته شی؛ شه -
 کروک؛ دپ که گورزه؛ بو ژور بوونی شه کری
 خوین به که لکه (گیاه شکر تیغال) که رته شی
 که نگره ماسی : [ناو، ت] که نگری له هیلکه -
 وهر دراو که له ناو پوندا سووره وه بوو بیت.
 (لنگر و تخم مرغ سرخ شده)
 کهنده لآن : [ناو] ئاودپ؛ ئاودپ که ی گه وره؛
 کهنده لال. (آبکند بزرگ)
 کهنولان : کوئنده لآن؛ گوندیکه سه ربه شاری
 سه قز. (اسم دهی است)
 که نه کاری : [ناو] کهنده کاری. (کنده کاری)
 که و ابوو : [وته ی شهرتی] هه رگا وایه؛ که واته؛
 که واسه؛ که وایه. (اگر اینطور است)
 که واژ : [ناو] هیربار؛ ده فری گلین. (ظرف -
 سفالی)
 که واغ : [ناو، بک] هه وپ گهر. (سفالگری)
 که وانگو شه : [ناو] شتیکه وه ک دوو که وان و -
 هک [] که چهنده که وان ده گریته خو. (کروشه)
 که وانی پو سته م : کوئکه زی پنه. (قوس و -
 قزح)
 که واو خانه : [ناو، ت] که بابخانه. (دکان کبابی)

کهوتنه خوار : بهر بوونهوه له سهرهوه
 بوخوارهوه؛ له نه سپ کهوتنه خوار؛ خلور
 بوونهوه؛ وهرسيان؛ گريل بوونهوه. (پايين-
 افتادن. بپايين غلطيدن)
 کهوتنه دل : (۱) کهفتنه دل؛ به دلاها تن؛ (بدل-
 برات شدن)؛ (۲) په سهند کردن؛ به دل بوون.
 (پسند کردن)

کهوته ی : [چاوه] کهوتن. (افتادن)
 کهوته یی : [ناو] نه خوشینی نه سپهک؛ له نه-
 سپیی سپیه وه مروف تووشی ده بیټ؛
 (تیفوس)؛ له نه سپیی رهش (نه سپیی سهره) وه
 مروف نایگریټ.

کهووجووت : [ناوت] پاوه کهوی ناخری
 خاکه لیوه که له و کاته دا کهو خه ریکی
 جووتگر تنن. (شکار کبک در آخر فروردین)

کهوخور : [ناو] دهنکی ههره وردی تری له -
 ناو بولی تریدا که له پیش دهنکه گهوره کاند
 ده گات. (دانه های زیر میان خوشه انگور)
 کهوشه دارینه : [ناو] تهفته قیله؛ کهوشی سه-
 ربایی له تهخته دار. چه کچه کیله . (دمپایی-
 چوبی)

کهوکهو : [ناو] کهوکهب؛ گولیکی جوانی
 پرپره گه لاکه ی کور کدار و پانه ، گه لاکه ی
 ده کولین بو شور دنی برین. (کوکب)
 کهوکهوه : [ناو] (۱) هه وه وه و هه-
 راوه وریای جه ماوهر به بو نه ی هاتی که-
 سیکی پر زداره وه؛ (۲) گوپالیکی تاییه ت به
 سولتان له قه دیم دا؛ (۳) شکو و جه لال و ته-
 مته راق و ته تننه. (۱ و ۲ کبکبه و دبدبه)
 کهوگیز : [ناو] کهوچکی ههره گهوره. (قاشق-
 بزرگ)

کهول : [ناو] پیسته ی نازل به لام له زور ناوچه
 به سفره دهوتریت چونکا له پیشتا سفره له
 کهول بووه. (سفره)
 کهوله کوڼ : [ناوت] به ته وسه وه به مروقی
 زور هانی قلخه قلخ کهر ده لین. (کنایی-
 از پیراز کار افتاده)
 کهوله گیا : کشوت گرسین

کهولی نان : [ناوت] (۱) سفره ی نان له سهر
 خواردن؛ (۲) قوماشی که له قه راخ ته نوور
 دایده خه و گونکی له سهر داده نین. (۱ و
 ۲ سفره نان)

کهوهرگ : [ناو] کهوهر؛ کاراد؛ جوړیک سه-
 وزه واتی تام تیزه. (تره)

کهوه زهن : [ناو] دووبرا؛ دووبراله؛ هه لوی-
 کاوان، هه لویکی گهوره یه تا ۷۰ سانتیمتر
 بالایه تی پاوی که رویشک و بالنده (ته غه ر
 کهو) ده کا. (نوعی عقاب)

کهوه گیا : [ناو] خوم؛ وه سمه گیا؛ نیل؛
 گیایی که بو رنگ کردنی موو به کارده بری.
 (وسمه؛ نیل)

کهوه موورگ : [ناوت] مووروه شینه. (خر-
 مهره)

کهویل : [ناو] چارداخی نیو بیستان و باخ؛
 کولیت؛ کوخ. (کوخ؛ کومه)

که بیانوو : [ناو] کابان؛ که یوانوو؛ ژنی که سه-
 ره شتی مال ده کا؛ ژنی به رمال؛ به رمالی.
 (بانوی خانه دار)

که بیانوو : [ناو] کابانی به مشوور و
 کارامه له به پرپوه بردنی نه رکی
 مالداریدا. (خانه دار)

که یخا : [ناو] قیخا؛ که یخوا؛ کو یخا؛ کوخا.
 (کدخدا)

که یخوسرهو : (که ی؛ گهوره ، مه زن. و

خوسرهو: (ناودار) گهوره و ناودار. (ناوی
 شاییکی ساسانییه) (نامدار بزرگ؛ نام یکی از
 شاهان ساسانی)
 که یکیف: [ناو] که یکوف؛ یکیف؛ سه خته-
 داریکی نه خش جوانه بو دروستکردنی کهره-
 سته ی پازینه ر له کاری خه پاتی و نه جاریدا
 به که لکه، گه لاکه کی دژی زهر دووییه. (کیکف؛
 کرکف)
 که یلان: ناوه بوژن؛ ژنی جوان و پیک وییک؛
 تهر لان؛ خوش به ژن وبالا. (زن بلند قامت زیبا)
 که یله کوڼ: [ناو] که لاوه کوڼ؛ خانووبه ره ی
 له میژ پروخوا و تیک ته ییو. (خرابه قدیمی)
 که ین وبه ین: [ناو] سه روسر؛ قه راروبه ره ی
 په نامه کی. (سروسر)
 که یوان: ناوه بو پیوان. (نام مردانه)+
 کیاسه ی: [چاوگه، ت] کیاسه ی؛ ناردن؛ هه-
 ناردن. (فرستادن)
 کیانای: [چاوگه، ت] کیاسه ی؛ ناردن؛
 کیاندن. (فرستادن)
 کیاندن: [چاوگه] هه ناردن؛ ناردن؛ شانندن.
 (فرستادن)
 کیبه ره: [ناو] کیه؛ نه قم؛ نه غمه؛ کانال؛
 بوودر. (کانال؛ مجرا)
 کیچ که ونه که ول: نوڅره لی بران و له زکردن
 بو نه نجامی کاریک؛ شله ژان. (قرار نداشتن-
 وعجله کردن)
 کیړه ول: [ناو] پیستی شوړه و موبوی ژیرسکی
 گا که میزی گا له ویوه ده چوپړ یته خواره وه.
 (پوست آویزان زیر شکم گاو)
 کیسه کیشان: [چاوگه، ت] له گه رماو به -
 کیسه خو شتن؛ (کیسه کشیدن)؛ (۲ب)
 ماستاو کردن و پایی کردن. (تملق کردن)
 کیش: [ناو] هیزی راکیشان و روپشتن؛ سه-

یاره که نامیزانه کیشی نییه. (کشش)
 کیشه: [ناو] گیروگرفتگی؛ گرفتاری؛ دهمه قاله؛
 شه په قسه؛ شه (گرفتاری. نزاع لفظی)+
 کیل گهردن: [ئاوه لئاو] (ب) ژنی گهردن به رز.
 (زن گردن بلند)
 کیلومیتري چوار گوش: [ناو، ت] به رانبهر به
 یه کملیون میتري چوار گوش. (کیلومتر مربع)
 کیله: [ناو] عه یاره ییکه بو پیوانی ده غل به را-
 نهر به ۱۶ کیلو. (کیل)
 کیڼ: (۱) کهم؛ دژی زور. (کم)؛ (۲) چه که-
 سم؛ من کیڼ؛ چ که سم. (کی هستم)؛ (۳) کیڼ؛
 ئاداو؛ زووخوا ی برین. (چرک زخم)
 کیمخیته: [ناو] سپوس؛ که په ک؛ پیستی که-
 نم. (سپوس)
 کیڼو کیاسی: [ناو] که مو که سری؛ کهم-
 و کورتی؛ که مو کووړی. (کم و کسری)
 کیموڼو: فرد زاپون دغد. [ناو] کراسی دریژی
 قول فش که له پیشه وه وک بالته به سه ریه-
 کدا دیته وه و به که مهره ییک قاییم ده کریت.
 (کیمونو)
 کیوپاره: [ئاوه لئاو] ناوچه ی کوپستانی.
 (جای کوهستانی)
 کی ولکانی: [ناو] کیهر کی؛ کیبر کی. (مسابقه
 کیوی: [ناو] به ری داری کیوی؛ که میوه ییکه
 هیلکه ئاسا و تووکن و رهنګ قاوه یی،
 تامیکی مزی هیه و ده خوریت. و تاراده-
 ییکی زور ویتامینی (سی) ی هیه. (کیوی)
 کیوی ئاورپژین: [ناو، ت] کوو ئایر پژگنای.
 (کوه آتشفشان)
 کیها: کامه؛ کام؛ کیژان؛ کامه تا؛ کیشک.
 (کدام؛ کدامین)
 کیهایان: کامه یان؛ کامیان؛ کیهه یان.
 (کدامشان)

ک : کورتکراوه‌ی گشت؛ همه‌وو؛ سوپاسی
کلایکتان ده‌که‌م: سوپاسی همه‌ووتان ده-
که‌م. (همگی)

ک: [پاشگر] له هه‌ندی زاراوه‌دا نیشانه‌ی به-
رکاره وه‌ک مردگ، سووتاک، خواردگیه،
بردگیه

گاباردین : [ناو] گاواردین؛ جوړیک
فارسوونیای ئینگیزی زوړ به ناویه و باشه.
(گاباردین)

گابازی : [ناو] دایکی‌کوونی ئیسپانیایه،
مروقیکی گاباز له مه‌یدانیکدا له‌گه‌ل گاییک
شه‌پ‌ده‌کات و زیاتر گاکه شکست دینی و
ده‌کوژریت و جاریش‌ه‌یه گابازه‌که کو‌له‌وار
ده‌بیت یان ده‌کوژریت. (گابازی)

گابزار : [ناو] بزاری به‌رد له کاتی‌جووتکرندنا،
که له پاش‌هیلی‌گاسنه‌وه به‌ردبژیر ده‌کریت.
(جمع‌کردن‌سنگ‌درشیار شخم)

گابه‌ده‌نگ‌نه‌پویشتن : بیبایه‌خ بوونی‌فرمان؛
(ب) جواب‌نه‌دانه‌وه. (اجران‌کردن‌دستور)

گابه‌ردان : کاتی لاره‌سیه‌ری ئیواری که
گای‌جووت و په‌شه‌ولانگی گیره به‌رده‌ده‌ن بو
له‌وه‌پ. (در‌عصر‌باز‌کردن‌یوغ‌گردن

گاوخ‌رم‌نکوب)

گایینان: جووت به‌ستن؛ نیر له سه‌رم‌لی‌گا
به‌ستن بو جووت؛ گاگریدان بو جووت. (یوغ-
به‌ستن‌بگردن‌گاو)

کاترمه : [ناو] که‌مه‌ربه‌ند؛ که‌مه‌ربه‌ندی زیړ و
زیړ نیشان. (کمر‌بند‌طلا‌ینقره‌نشان)

گاج : گاو. (چوپان‌گله‌گاو)

گاجی : [ناو]‌گاو. (چوپانی‌گاو‌ها)

گاخور : هه‌ر شت که گا بیخوات ؛ هه‌ر شت-
که گا ده‌خوات؛ (ب) زوړ‌خور. (پیر‌خور)

گا‌پان‌گولکانی : [ناو] (ب) بی‌سه‌ره‌وبه‌ره‌یی؛
هه‌ر که‌س به که‌یفی‌خو؛ بی‌ده‌ستووری. (بی-
نظمی؛ بی‌قانونی)

گار که‌گارک : [ده‌نگ‌ناو] گاره‌گار؛ خویندنی-
مریشک له کاتی هیلکه‌کردندا. (کراخ)

گارگاه : [ناو] مو‌غ‌ره‌ی‌پشت؛ بره‌په‌ی‌پشت؛
گازراکه. (ستون‌فقرات)

گارم‌ون : روس‌د؛ فد؛ تد؛ ئام‌پریکی
موسیقیه؛ گه‌پ‌مه‌شکه. (گارم‌ون؛ آکاردئون)

گارووس : دیميله. (گاورس)

گاره : [ناو]‌کیو؛ شاخ. (کوه)

گار‌ه‌ش : [ناو]‌گایی که په‌نگی په‌شه؛ (ب) پ-
ه‌شه‌ول‌اخ. (ب) گا و مانگا (گاو‌سیاه‌گاو)

گاریس : [ئاوه‌ل‌ناو] چه‌په‌ل؛ سووک و
چرووک؛ په‌ست؛ خراب؛ پوو‌په‌ش. (ناپاک؛
پست)

گاریسوک : [ناو] ته‌رزه‌ی ده‌نگ‌گه‌وره.
(تگرگ‌دانه‌درشت)

گاریه : [ناو] گاری؛ ئارمه‌بانه. (گاری)
گازنده : گازنده؛ گله‌یی. (گله)

گازدار : هه‌رچی که گازی هه‌ییّت؛ زیاتر بو
نوشابه‌یی که به‌کارده‌بریّت که گازی هه‌ییّت؛
وه‌ک‌پیسی و سه‌ودا. (گازدار)
گازره : [ناو] ته‌ستووری؛ قیلته؛ بارستا.
(ضخامت)
گازگر : [ئاوه‌لناو] که‌زوک؛ ته‌وه‌ی گازده-
گریّت. (گازگیر)
گازگرتوو : [ناو، به‌ر] په‌وتی خنکاو به‌ گازی
زاراوی. (گازگرفته)
گازمه : خاوشکانندی گا له‌ ته‌وه‌لی به‌ه‌اردا و
ئاماده‌کردنیان بو شیوپه‌رین به‌ دوو سی هیل
جووت کردن؛ له‌به‌رته‌وه به‌ جه‌مام نه‌که‌ون.
(آماده‌کردن گاوپه‌رای سخمه‌زدن)
گازمه : تد؛ به‌تورکی (واتاه‌له‌کهن). [ناو]
قولینگ؛ پاچ؛ زه‌نگن؛ کو‌له‌ک؛ کو‌له‌نگ.
(کلنگ)
گازندوک : به‌کله‌یی. (گله‌کننده)
گازوړ : [ئاوه‌لناو] به‌هیژ؛ که‌سیک که‌ هیژی
به‌قه‌د هیژی گاییکه؛ زل هیژ. (خرزور)
گازوگیر : نزیک‌به‌گرتن؛ هه‌په‌تی
گیروگرتی. ته‌نگ و چه‌له‌مه. (درشرف
گرفتن با دندان؛ فشارآوردن، گیرانداختن)
گازوړ : [ناو] به‌ره‌مه‌یکی پاتړولیی، سووته-
مه‌نی مو‌توړی گازوئیلیه. (گازوئیل)
گازه : [ناو] له‌ گاتای ئاویستاه وهرگیراوه و
گازنده و گازکردن و گازی به‌واتای پارانه‌وه و
بانگ و هاوارکردنه له‌ خودا؛ مونا‌جات. (-)
منا‌جات
گازمه‌ره : [ناو] گازمه‌را؛ مو‌غه‌ره‌ی پشت.
(ستون فقرات)

گازی تراو : [ناو] گازی که به‌په‌ستاوتنی (به-
گوشار) بووه‌ته تراو. (گازمایع)
گازی خه‌رده‌ل : [ناو] گازیکی کیمیاوییه که
حه‌له‌بجه‌ی شه‌هیدی پی بو‌مباران‌کرا.
(گازخردل)
گاس : فند [به‌ند] گاهه‌س؛ له‌ کوردییه‌وه
چووته نیو فارسی؛ شایه‌د؛ بو‌ی هه‌یه؛ په‌نگه؛
ویده‌چی. (گاس)
گافادی : گافا دن؛ ده‌میکی دی؛ کاتیکی‌تر.
(وقت‌دیگر)
گاف‌قه‌لش : [ئاوه‌لناو] هه‌رزه‌که‌پ؛ زوړ‌که‌پ؛
ئاواره. (هه‌رزه‌گرد)
گاف‌گافانی : [ناو] کایه‌ی بازدان. (بازی‌پرش)
گافوک : < گامیز.
گاکوزه : گیاییکی ژه‌ه‌رداره؛ مرو‌ف و گا‌ده-
کوژیّت، به‌لام ئا‌زالی‌تر ناکوژیّت. (شوکران-
آبی)
گاکه‌رک : [ناو] فه‌ره‌جی قول‌کورتی تا نه‌ژنو
دریژ. (نوعی عه‌بای‌آستین‌کوتاه، دامن-
تازانوبلند)
گاکلوان : [ناو] ته‌ویله‌ی گاکه‌ل. (تویله‌گاوها)
گاکوړ : [ناو] قه‌بر جگه له‌ گو‌پ‌یچه. (قبر بجز
ازلحد)
گاکوژ : [ناو] گلینه؛ کزن. (گاوه‌دانه)+
گالته‌وه‌گپ : [ناو] گالته‌وه‌گپ حه‌نه‌ک و په
یقین؛ قسه و شوخی. (شوخی‌وه‌گپ‌زدن)
گاله‌کوت : [ئاوه‌لناو] هه‌لچون؛ هه‌راسان؛
نیگه‌ران. (مضطرب)
گاله‌وه‌پین : [ناو] (ب) گاح؛ شووانی‌گاکه‌ل.
(چوپان‌گاوها)

گامبوره : [ئاوه لئاو] ئازا؛ به کار؛ به دهست و برد.
(کاری)
گامولکی : [ناو] گامولکی؛ گامولکی.
(چهار دست و پاره رفتن بچه)
گامیر : جوړیک قالونجه. (نوعی سوسک)
گامیزه : ماریچ؛ هم به روئ و به رکړدن هیل
یان پینچ و قه منچ له ریگا پوښتندا. (زیگزاگ)
گاوانه سی : < گاوه ناس؛ گاوه ناز.
گاوبار : له زور انبازیدا به لای شاندا که و تن.
(نیم تیغ)
گاورى سه رکو : به و زه پده شتیانه یان گوتووه،
که له دهس زوحاک پرویان کرده که ژ و کیو؛
یان دهسته ییکی تریان که به هاتنی ئیسلام
هه لاتنه سه رکیو و شاخ. (زردوشیان فراری -
کوه و کمر)
گاوه شه : [ناو] گاوس؛ مه شکهی گه و ره.
(مشک بزرگ)
گاوه شه دم : [ئاوه لئاو] دمزل؛ مه شکه ده مه.
(دهن گشاد)
گاوه ناس : [ناو] گاوه ناز؛ په یدابوونی گروقه پ-
یکی به ئیش و برین و چلک له بهر ملی گادا.
(مرض ورم کردن گلوی گاو)
گاهنبار : له ئاو پستا داهاتووه که دنیا له شه-
ش پوژدا دروستبووه، (ب) له و شه ش پوژه یه.
(شش روزی که دنیا خلق شده)
گاهیت : [ناو] گاجووت؛ گای شیو برین و
جووت کردن به ته و سه و وه ک جوین به که-
سیکی گیژ و حوّل ده و تریّت. (گاونر گاو آهن-
کش)
گای باری : له قه دیدما باو بوو گایان بار ده-

کرد. (خوم کوپه کاروانی گا به بارموه)
(هولکوز). (گاوباری)
گای سهره : نه و لاین گای گیره که له قه راخ
پینچویدا ده گه پیت. (اولین گاو در خرمنکوبی)
گایی : (۱) یه ک گا. (یک گاو). (۲.ب) [بمندا]
جارو بار؛ بری جار؛ هندی جار؛ بریو جار.
(گاهی)
گران فروش : [ئاوه لئاو] گرانجان؛ گران ورهش.
(گران فروش)
گرتن : [چاوگه] (ب) جوانووی له سی سال
به رموزوور پام کردن بو سواری. (رام کردن -
اسب برای سواری) +
گرته ی وهر : گرته باوش. (بغل گرفتن)
گرد : له گهل؛ وه گردمنی؟؛ له گهل منته؟؛
له گهل منت دایه؟. (با)
گرد : [ناو] نیشانه ییکه له سهر پینچ هیلی
نو تنوسینی موسیقادا که یه که ی کاته و به
رانبر به دووسپی وهه شت چهنگه. (گرد)
گردمپ : [ناو] لق یان کوته دار که به باری
پادپووتدا بیردریته وه؛ خشته بر یان گرده بری
پیده لاین، نه و داره گردمپ، بیره وه؛ نه گهر به
باری پاراستدا بیریته وه (داهینانی) پیده لاین.
(بریدن هر چیز گرد از عوض) +
گرده و بوون : گرد بوونه وه؛ کوپوونه وه؛ کوپ
بوونه وه؛ خربوون؛ خربوونه وه. (جمع شدن؛
گرد شدن)
گردیشک : گیاییکه له ئاله کوک ده کا. (نام -
گیاهی است)
گرسانه وه : پراوه ستانی خوینی برین؛ خوینی
برینه که ی گرسایه وه؛ به ندهات؛ هاته بهس.

(بند آمدن خون) +

گرسوز : [ناو] گردسوز؛ جوریک چرای نهوتی
که گره کهی جه غزناسایه. (گردسوز)

گم گره : [ناو] چهرخی ئاو دهرهینان له بیر؛
جه رجه ره. (گهردوونه؛ چرخ چاه)

گروبان : پلهی عهسکه ری بانتر له سهر باز
یه کهم و خوارتر له ئیستیوار. (گروهبان)

گروبان دوهم : پلهی عهسکه ری بانتر له
گروبان سی. (گروهبان دوم)

گروبان سی : خوارترین پلهی گروبان. (-)
گروهبان سوم

گروبان یه کهم : پلهی عهسکه ری بانترین
پلهی گروبان و خوارتر له ئیستیوار.

(گروهبان یکم)

گروقه ر : [ناو] لوو؛ لک؛ لوو؛ بهرزه ک؛
ئالک؛ ئالوو. (غده. تومور) +

گروشاندن : [چاو گهت] کپرووساندن؛
کپراندنوه و دامالین به ددان. (باندندان لخت -

کردن مانند بلال خوردن)

گرووچ : [ئاوه لئاو] سووک و چرووک. (پست)
گره مشقه له : گره مشقه لان؛ ئاگری شوله بهرز.

(آتش شعله بلند)

گری : [ناو] جوریک گروقه ره له ناو کوته یان
له سهر پشه ی دار. (گره داخل تنه و ریشه درخت)

گریاشان : سهیرانگابوو، ئیستا گره کیکه له
شاری سنه. (گریاشان)

گرپال : [ئاوه لئاو] که چهل؛ سهر گه نیگ.
(کچل؛ گر)

گریدیر : اند؛ فد؛ [ناو] ماشینی تهخت کردنی
زهوی زیاتر له جاده سازیدا به کاردی. (گریدر)

گوئیر : فد؛ [ناو] له ئینگیزی وهر گیراوه واتا

دهروازه وانی کایه ی توپی پا. (گلر)

گری تیکه وتن : (ب) چهت تیکه وتن؛ کوئسپ و
به ره له ست که وتنه سهر پی ئهنجانی

کاریک. (مشکل در کار پیدا شدن)

گری تیکه وتن : (۱) گری که وتنه ناو پریس و
بهن؛ ئالوزان و لیک گیر بوونی بهن و

پیسمان. (گره افتادن). (۲) کوئسب و له مپهر
که وتنه سهر پیگه ی ئهنجانی کاریک؛

دژواری دروست بوون له کاردا. (گره خوردن؛
به مانع بر خوردن)

گریس : اند؛ فد؛ [ناو] پوئیکی زور خهستی
پاتر و لیه بو پوهان کار کردنی که رهسته گهلی

سه یاره و موئور به کاردیت. (گریس)

گری گوئیر : [ناو] له بن کوته و سهر پشه ی -
گوئیر گریبیک خر ده بیته وه که تهخته نه ردی

لی دروست ده کریت و زور نایاب و به نرخه.
(گره گردو)

گریسکاری : فد؛ [به ره می چاو گه] گریس له
پاژگه لی بزوزی موئور هه لساوین.

(گریسکاری)

گرینچو : [ناو] جومگه؛ جمگه؛ خرتک.
(مفصل)

گری ده ریایی : [ناو] یه که ی دریزیایی له ده -
ریادا به رانه به ره میلیکی ده ریایی. (گره ده ریایی)

گری سهر دل : داخ به دل مان؛ ئاوات نه هاتنه -
دی؛ داخی سهر دل؛ (عقده دل)

گزهره ورپر : [ناو] کوئه؛ قولمه. (ملخ)

گزمک : [ناو] بزمک؛ ده مپین. (پوزه بند)

گزی : [ناو] گزک؛ گسک. (جارو) +

گسک لیډان: [چاوه ت] (ب) مألینه وه و هج-
به جی نه هیشتن (کنایی؛ چیزی به-
جان گذاشتن) +

گسکه کوته ره: [ناو] گسکیکه چله کانی چوو-
بیته کار و کورت بوو بیته وه. (جاروب کوتاه-
شده بعلت کار کردن زیاد)

گشته ک: [ناو] گشته ک؛ بهنی دوورینی که-
وش و درگای جهوال و یتیر. (نخ کفش دوزی)
گفکه: [ناو] گولینگ؛ گوله نگ. (منگوله)
گفاله: (۱) گهفاله؛ گهواله؛ پارچه ههور. (تکه-
ابر). (۲) گفاله که فوک؛ تاقمی کوتر. (دسته)
گفشین: [چاوه] گوشین. (فشاردادن)

گفکرن: [چاوه ت] گیف کردن؛ خوئاماده-
کرن؛ چه تریکان. (آماده شدن؛ پزدادن)
گفن: [تاوه لئاو] گرز؛ مون؛ تووړه. (عصبانی)
گل: [ناو] گله؛ دانه؛ دمنگ؛ دوو گله؛ دوو دانه.
(عدد؛ دانه) +

گلار: [ناو] گلاره؛ گلینه؛ په شکینه ی جارو؛
بیبيله؛ دهنکه تری. (مردمک چشم؛ دانه
انگور)

گلار او: [ناو] نه خوشینی گلینه ی چاو؛ گل-
کردن و یشانی چاو؛ (چشم درد) +
گلایول: فرد؛ اند: [ناو] شالانگ؛ گوله دیاری؛
که لایول؛ گوله کانی به ریز له سهر لقیک ده-
پشکوون و چمند پهنگی جوړ او جوړی هه یه.
(گلایول)

گلچ: بزارې؛ برارچن. (بیلچه و جین)
گلدو گاجل: [ناو] شتی کوون و پرووچ؛ شره-
وپره؛ شروشاتال. (خرت و پرت کهنه)
گلکهن: [ناو بیک] که سیک که گل هه لده که-

نیت؛ ناخکول. (خاک کن) +

گلمیسک: [ناو] ناوی زار؛ لیک. (آب دهان)
گلوپ: [ناو] لامپی چرای کاره با. (لامپ)
گلوره: شتی خر؛ گولوله. (کلاف و گلوله نخ-
یا هر چیز گرد)

گلیرای: [چاوه ت] خلار بوونه وه؛
خلوړ بوون؛ سه رسم دانی چاره وی.
(سرازی شدن، افتادن)

گلیر و کهرده ی: [چاوه ت] کووم کردن؛
کو کردن وه؛ خر کردن وه. (جمع کردن)
گمته: [تاوه لئاو] تیگسمر او؛ (ب) قه لب؛ بهره-
لا؛ گه ده و گوده. (گنده بی ارزش)

گن: [ناو] گروه فر؛ لوو؛ گری ناو له شی
زینده وه. (غده) +

گنای: [چاوه] که وتن؛ که فتن. (افتادن)
گوادر: فرد؛ فد: [ناو] نه خوشینی په نمائی
گروه فری (تیر و یتید) به هو ی که م بوونه وه ی
(یو د) له له شدا که ده لین له خه م و خه فته تی
زوړ موه یه؛ وهره هم. (گوادر)
گوپال: [ناو] گورز. (گورز)

گوپینه: [ناو] کوپکه؛ چروی دار؛ خونچه ی-
ساوای سهر لقی دار. (تزه درخت)
گو توو یز: [ناو] گفتوگو؛ و توو یز. (گفتگو)
گو تیار: [ناو بیک] بیژمر؛ قسه کهر. (گوینده)
گو جه سته ک: [تاوه لئاو] نه گبه ت؛ به نه حله ت
کراو؛ نه فرین کراو؛ نه گریس. (نکبت)
گو جيله: [ناو] گور چيله؛ ولک (کلیه)

گور: [ناو] گور خهر؛ که ره کیفی؛ که ره کیوی؛
وه ک کهر وایه و له شی خه ت خه ته. (گورخر)
گورایگور: [به ند] په یتا په یتا؛ له سه ری ه ک.

(گروگر)

گورجی: [ناو] خه لکی گور جستان -
(اهلگر جستان) + توند وتولی
گورخه ر: < گور.

گوردان: [ناو] تا قمیک عه سکه به رانبه به
سی گورهان. (گردان)
گورده ک: سه گی گوی شور؛ سه گی گوی نه -
براو. (شگ گوش اویزان)

گورزه گیا: [ناو] گوله هه نگه؛ گیاییکه نیومیت
به رزه و بو پهنمانی گورچله و میزگیران به -
که لکه. (افسطنین رومی)

گورگستان: (ب) ناوچه ییک که دانیشتووانی
بی بهزه و جهرده و پیاو کوژبن. (گورگستان)
گورگه بوون: [چاوگه، ت] هه لاتن و
خوشاردنه وه له دهس که سی یان حوکومه ت.
(گریختن و ناوارة شدن) +

گورگه پراو: [ناو] پراوی گورگ: (ب) زه حمه ت
و ده ردیسه ری زور پیدان؛ هینان و بردنی
زور. (شکارگرگ؛ آزادادن زیاد)
گورگی باران دیده: گورگی باران دیتی؛ هه له -
یه. < گورگی بالان دیده.

گورگی بالان دیتی: < گورگی بالان دیده.
گورگی بالان دیده: بالان له کوردی و فارسییدا
واتا ته له ی گورگ، دیاره هیچ گورگیک نییه
که بارانی نه دییبت و باران دیده هه له یه که له
فارسی و کوردیدا ده یلین و له نه سلدا بالان
دیده یه وه ک کهوی داودوز به گورگیک ده -
گوتریت که ته له ی دییبت و نه زموونی وه -
رگرتیبت و له ته له سل بکات و بیناسیبت؛ له
ناکامدا به مروقی به نه زموون و دنیا دیتوو

دهوتریت. (گرگ بالان دیده)

گورم: [ناو] پال پیومنان و ته کاندانی به ته -
وژی مه شکه یان شتی تر. (محکم تکاندان)
گورمه ته: [ناو] ته کان له خودان؛ به توندی -
پاسکان؛ به توندی هیرش بردن. (جهیدن)
گورواباف: [ناو] دوو که پیسه؛ گوره ویله؛
گوره ویچنه؛ تورمه ی گوره وی چنه ۸ جوړن.
(۱) گوره ویچنه ی بوړ. (چرخ ریسک سرسیاه).
(۲) گوره ویچنه ی سه رسی. (چرخ ریسک -
سرسفید). (۳) گوره ویله ی پشت مل شی.
(چرخ ریسک پشت بلوطی). (۴) گوره ویچنه ی
تورکستانی. (چرخ ریسک تورانی). (۵) گوره -
ویچنه ی سمیل دار. (چرخ ریسک نیزار). (۶)
گوره ویچنه ی شین. (چرخ ریسک سربابی). (۷)
گوره ویچنه ی کلک دریژ. (چرخ ریسک دم دراز).
(۸) گوره ویچنه ی گه وره. (چرخ ریسک -
بزرگ)

گورهان: [ناو] تا قمیک عه سکه به رانبه به
سی دهسته. (گرهان) < گوردان
گوره کردن: [چاوگه، ت] (ب) به هه را و ده -
ست و برد کاریک ته و او کردن زیاتر له کاری
فه لاحت و دروینده به کاردی (ایمان
گوراندو به ریکمان دووریه وه)؛ هه یتاندن.
(بادادوفر یادو عجله کاری راتمام کردن)
گورپچه: جوړیک ته له نانه وه له بهر درگای
کونیکدا که نیچیری تیادیبت. (نوعی تله -
گذاری) +

گوریل: اند؛ فد؛ فرد: [ناو] جوړیک مه یمونی
بیکلکه و زور به هیز و نارامه به لام نه گه ر
تووهری بکه ن بی ترس و بی بهزه هیرش ده -

کات. (گوریل)

گوزن گری: [ناو] پشتوین بهستن به شیوهی
گریچن. (نوعی بستن شال کمر)

گوزهران: گوزه‌شت کردن؛ به‌خشینی
تاوانبار؛ لی خوشبوون. (گذشت کردن) +

گوشادان: له کایه‌ی نهر دین دا ته‌نیا موره،
له بواړی موره‌گه‌لی حه‌ریفدا دانان.
(گوشادان)

گوشاره: [ناو] گوشواره؛ گواره؛ گوهارک؛ گوهار.
(گوشواره)

گوشت کوۍ: [ناو] گوشت کوت؛ کوتکی گو-
شت کوتان. (گوشت کوب)

گوشتی قیمة: گوشتی کوتراو یان له چه‌رخ
دراو. (گوشت قیمة)

گوشتی کوتراو: [ناو، ت، به‌رک] له‌قده‌یمدا بو
دروست‌کردنی که‌بابی لوول گوشتیان ده‌کوتا
نهمرو له چه‌رخ‌ی گوشتی دده‌ن و قیمة‌ی
پیده‌لین. (گوشت کوبیده)

گوشتی گه‌رده‌مل: [ناو] (ب) ناماژه‌یه بو شتی
سه‌ربار و به‌سه‌رداسه‌پاو. (کنایه‌ی سربار)

گوشتی یه‌ک خواردن وئیسقان نه‌شکاندن
: ئیشاره‌ته به خزمایه‌تی. (کنایه‌ی قوم و خویش)

گوشده: [ناو] گوش؛ گوی؛ گویگر؛ گوی پاهل
؛ (پوس کوس گوش ناو کیشان که‌م که‌م،

ئیسره‌نه‌وسره‌ن دوورینه‌که‌ی چه‌م) هم‌وله-
وی. (شنونده)

گوشگره: [ناو] گوی داپوش زیاتر بو مندالی
دروست ده‌کهن. (گوش پوش) +

گوشه‌مله: گیای گوی مشک؛ کولیندراوی
گیای گوی مشک دژی توو‌په‌یی و بی‌خه-

وییه. (مرزن‌جوش؛ مرزن‌گوش)

گوشه‌موکه‌نار: (ب) ده‌ورو به‌ر. قه‌راغ و بیجاغ.
(گوشه‌کنار)

گوشتی: فد. له سازه‌کانی ته‌لیدا نه‌و به پووله
خرانه‌ن که سیم (ته‌ل) یان پیوه دمه‌ستریت
بو شل و توند‌کردنه‌وه و کوک کردنیان.
(گوشتی)

گوشتی: که‌ره‌سته‌ی گویگرتن له دهنگی
لیدانی دل که دوکتوره‌کان به گوییه‌وه ده-
نین؛ بیستوکی ده‌زگای ته‌له‌فون؛ که‌ره‌سته‌ی
ده‌نگ‌به‌رین له ئامیری وه‌ک پادیو و گرام و
ئیترا که ته‌نیا به و که‌ره‌سته‌ی گویی لی-
بگیریت؛ (گوشتی)

گوشینه: [ناو] گونیه؛ گونی؛ ته‌لیس. (گونی)
گوفتار: [ناو] گوته؛ په‌وتی په‌یقین؛ وتار؛
گوتار. (گفتار)

گوفتوگو: [ناو] ده‌فچه‌نگ؛ وتوویز؛ دمه‌ته-
قی. (گفتگو)

گوگرانن: [چاو‌گه‌ت] خرت کردن؛ خره-
ل‌دان؛ گرد کردن؛ له‌خه‌راتی‌دان. (کروی کردن)
گوگرار: [ناو، بک] خره‌له‌در؛ خره‌که‌ر؛ له‌خه-
راتیده‌ر؛ خرت‌که‌ر؛ خه‌رات. (خه‌راط)

گول‌آله‌قلیان: [ناو] گور‌آله‌قلیان؛ گوله‌نه‌وروژ؛
جوړیک گول‌آله‌یه که په‌ره‌کانی قه‌ویتره له
گوله‌خه‌شخاشه و گه‌لاکانی دریز و باریکه و
پیازه‌که‌ی شیرین‌چقه؛ دژی کرمی برینی ده-
ست و پای حیواناته که کرمی هه‌له‌پیناییت.
(لاله‌الوان)

گولباران: [ناو] جوړیک پرزگرتن له که‌سیک
به داباران‌دنی گول به سه‌ریدا له لایه‌ن که‌س

یان جه ماوه ره وه. جوړېک باربوو. (گلباران)

گول پرشنگ : گیای پهنګه ل زهر د؛ هه ساره

شمار؛ هه ساره ژمار. (گیاه شیر مرغ)

گولپه : [ناو] (۱) گوله سو. (۲) کوتراوی گولپه -

رگی جوړېک گوله وه ک به هارات دهیکمه

نیو ماست و خوړا که وه. (گلپر)

گول تریاک : [ناو] سه بیله گیا؛ مه نګه گیا. (-)

خشخاش

گولچیک : [ناو] گولچیسک؛ گورچیله؛

گولچیله؛ ولک؛ گورچه ویله؛ گورچیلک؛

گورچک؛ گولچیزک؛ گورچوو؛ فلک. کاری -

پالآوتنی خوینه له له شدا. (کلیه)

گول خاز : خازی؛ گیاییکه کولیندراوی گول و

ګه لاکه ی له ګه ل سرکه دا دژی کر مه و بو

بینایی چاو باشه. (گل شیوری)

گول دهسته : [ناو] چه پکه گول؛ دهسته گول؛

مناره. (گل دسته؛ منار)

گول پوخسار : [ناو] پووممت وه ک گول؛

(ب) جوان و دیمه ن ګه ش؛ گول عوزار.

(ګل غذار)

ګول سازی : [ناو] هونه ری دروستکردنی گول؛

ګول دروستکردن له قوماش و پهرو و

پلاستیک و شتی تر. (ګل سازی)

ګول قهند : [ناو] ګه رمه شانی برژاوی هه

لټوقیو له ګه ل شه ربه تدا به توپه ل ګوشراو.

(ګول له چسپیل باشریت)

ګول ګرتن : [چاو ګه ت] شاردنه وه ی به پرووله

خرجه له ژیر خو لدا بو بهر ګری له ګه را دانانی

می شووله و کر مول بوونی. (زیر خاک کردن -

خر بزه در موقعی که بانداز مبادمی است برای -

جلو گیری از کرم شدن) +

ګول ګولاو : [ناو] ګوله باخ. (ګل محمدی)

ګوله باران : [ناو] (۱) تیر باران؛ کوشتنی

تاوانبار به شیوه ی به ستنه وه ی به نه ستونه وه

و ده سرېژ لیکردنی. (۲) به چه کی وه ک تفه -

نګ و توپ و خومپاره جیګاییک دانه بهر

ګوله. (۱ و ۲ تیر باران؛ ګلوله باران)

ګولمانج : [ناو] ګولی ګه وره؛ زونګاو؛ تالاو.

(تالاب)

ګولمت : [ناو] ګولمتل؛ پارچه؛ به شیکی ګچکه

له ههرشت. (تکه کوچک)

ګولناز : (۱) ناوه بو ژنان. (۲) ګولیکه نه ګه ر

دهست له ګوله که ی بدریت په ره کانی لوول

دمن. (۱ و ۲ ګلناز)

ګولنیشان : [ناو] ګولیکی سووری بی بوته.

(نوعی گل قرمز بیو)

ګولوسوورکه : ریحانه کیویه. (ریحان کوهی)

ګول وینه : (۱) وینه و پرسمی گول؛ له شکل

و شیوه ی گول. (عکس گل؛ شکل و شبیه

ګل) (۲) ګولبینه. هه واکیشی خواره وه ی ته -

نوور. ګولبین. (ګلوه تنور)

ګوله ناخ : ګوله ناوات؛ گیاییکه ګوله که ی و -

شک ده کهن له مهربوان و بیساران (کاژه ی

پیده لاین دهیکولینن بو سه رنیش به که لکه.

(ګل میمون)

ګوله ناسو : ګولیکی هه شت په ری جوانه بو

مالیجه ی سه رنیشه (میگرین) ده بیت. (ګل -

ستاره ی)

ګوله نالوز : کولیندراوی له راده ییکی که مدا

بو نه خوشینی جهرگی و سپل باشه و ژه -

هراويه و خواردنی زوړی بڼه يه. (زبان در) (قفا)
 گوله ته سپهک : گوليکي ټاوييه و بو نه-
 خوشيني که و ته يي به که لکه. (نوعی گل)
 گوله با : [ناوت] گياي قلينچکه هه ور پشه؛ بو
 بريني گده که لکی لی و ورده گرن. (علف-
 چای؛ گل باد)
 گوله باخ : گول گولاو؛ گوليکه گولاوی لی ده-
 گيريت (گل محمدي)
 گوله بارزانی : گوليکي زهردی بالابه رزه؛
 گيا به رزه. (نوعی گل)
 گوله بريکه : گوله مرواری. (گل مرواريد)
 گوله به فرينه : گوليکي سپی و بوڼ خوشه و
 که لای نښه و په پهی گوله که ی ته ستووره و
 پشه ی له نیو به فردايه و دمه و به هار له
 کازوواژ (خالخال بوون) ی دمه و به هاردا له-
 سر به فر ده پوی. (گل رخ)
 گوله پاییزه : گوله حه سرهت؛ له پزشکیدا بو
 ده ستکاری (کروموزوم) که لکی هه یه و بو
 جیگورکی ژینه کانی کوروموزوم به کارده-
 بری. (گل حسرت)
 گوله پیاله : گوليکي کورته بالای شیوه لاو-
 لاوه به لام کاسه ی گوله که ی قوولتره؛ بو
 خوین به ستی برین به که لکه. (گل استکانی)
 گوله تیکه : گياي شش په رفه پهنگی؛ کو-
 لیندراوی گوله که ی بو شتنی چاوی
 چاوئشه دار باشه. (گل آهار)
 گوله جیره : هه لاهه دیمی؛ گيايیکه
 له (مومیایی) دا زوړ به که لکه. (گل کتانی)
 گوله خه شخاش : چاره چه قيله؛ گولاله سووره؛
 خه شخاشه. (شقایق)

گوله خه نازیل : گيايیکي ژه هر داره
 کولیندراوی ده ساونه جیگای په نمینی جومگه
 یان بیوه سیری، به که لکه. (انجیرک؛ علف-
 بواسیر)
 گوله خه و : سونبوله تی؛ سونبوله تیف
 گوله دان : کابه. گهرمه شامی؛ گهنمه شامی؛
 گوله پیغه مبه ره. (ذرت)
 گوله درموش : گياي دووگه گورک؛ گوله نه-
 خته ر. (گل اختر)
 گوله پروو : گول گيروولک؛ کاتمی؛ هه لمه له؛
 گوله هیرو. (گل ختمی)
 گوله زاوا : گيايیکي یه کساله یه، بو مالیجه ی
 برینی کوڼ بوو، له گمل پیازدا له سر برینی
 دادمنین به که لکه. (آناغالس دشتی)
 گوله فهاد : گوله کاویان؛ گوله کاوان؛ گيا-
 ییکه بو ئیشی کویچکه به که لکه. (کلما تیس)
 گوله کاغه زی : گوليکي گهرمه سیړیه و په-
 نگی گوله که ی سووره له بهر تاو بیت گوله-
 که ی زوړتره و له بهر سیبه ر که لای که ی زیاتر
 ده بیت. (گل کاغذی)
 گوله کهر : نیره کهر؛ (ب) پیای زوړ نه فام و
 تینه گه یشتوو به ته وسه وه؛ (نره خر)
 گوله گيا : گيايیکه له ناوچه ی مه هاباد و مه-
 ریوان زوره له گمل بره ټاسن به برینی گولی و
 بیرو ی ته ردا ده کریت و به که لکه. (گرگ-
 کش؛ اقونیطون)
 گوله لیوه : خه ره به نگ؛ گيايیکه به نگی لیده-
 گرن. (شاهدانه ندی؛ بنگ)
 گوله میلاقه : جوړیک گولاله سووره ی گه-
 لادریزه و بهرگی گوله که ی له گوله خه شخاشه

قه‌ویتره؛ گولنیسان، (گل لاله)

گولمنان و دوپَر : چاره‌چه‌قیله‌ی ناو مه‌زرای
گه‌نم‌وجو؛ گوله‌خه‌شخاشه؛ به گوله‌تریاکیش

ده‌لین. (شقایق گل خشخاش)

گوله‌هه‌رمه‌لی؛ هه‌لمه‌له؛ گوله‌هیرو. (گل -

ختمی)

گوله‌هه‌نگوبین : گیاییکه له ناوچه‌ی بوکان و

مه‌هاباد زوره و زهرداو‌به‌ره و دهرمانی برین و

به‌ردی زراوه. (شاه‌سپرم‌کوهی)

گوله‌هه‌وار : گوله‌چایه؛ گیاییکه دهرمانی زه -

ردوویی و لابه‌ری زهرداو. (گل سرخ‌آلمانی)

گولی‌به‌خیل : (ب) مروقی چکووس و حه -

سوود و پژد. (کنایی آدم‌بخیل و حسود)

گوماندار : به‌گومان؛ به‌شک؛ زک‌په‌ش؛ دل -

پیس. (شکاک)

گومتاق : ته‌قیله له سه‌ری بی‌می‌زه. (شب -

کلاه‌بسر کرده بدون دستار)

گونجه : پاداش؛ جه‌زا؛ توله. (پاداش)

گوندریا : [تاو‌لناو] گوندریاو؛ قو؛ قیرم. (قر)

گونگله : [ناو] گینگل؛ چه‌مه‌ره؛ ئالقه‌ پیکان.

(چمبره)

گونگه‌ل : قوما‌رو‌یاری؛ (له‌سه‌ر قورسی سه -

نگه‌لی، فی‌ری قوما‌ر و گونگه‌لی) هونگ‌لوره.

(بازی)

گون‌هه‌لبه‌ست : [ناو] سووا‌خدانی ناوبه‌ناوی

دیوار که سووا‌خه‌کی به‌ریداییت. (گل -

اندود کردن گله‌گله‌دیوار)

گونه‌هیستره : [ناو] جو‌ریک هه‌لو‌وزه‌ره‌شی

دمک گه‌وره‌به. (نوعی آلوچه)

گو‌وز : [ناو] جهو؛ جیوه؛ شیله‌ی وشکه‌وه -

بووی دار و پرووه‌ک. (صمغ)

گو‌وگه‌پین : [ناو] گو‌وگلینه‌ک؛ گو‌وگلین؛

جو‌ریک‌قالو‌نچه. (نوعی سوسک)

گو‌و نه‌کهر : [تاوه‌لناو] (ب) مروقی پژد و

چکووس و سه‌قیل؛ (خسیس)

گو‌وونیه : [ناو] گو‌نی؛ ته‌لیس؛ گو‌نیه. (گو‌نی)

گو‌وهاسن : [ناو] به‌رده‌په‌ژی؛ زوو‌خال‌سه‌نگ.

(زغال‌سنگ)

گو‌هاش : فد؛ [ناو] چه‌شنی‌په‌نگی وینه -

کیشان که به‌ئاو شل‌ده‌بیته‌وه. (کوهاش)

گو‌هقه‌چنین : [چا‌وگه‌ت] گو‌ی داته‌پان؛ گو‌یدان

. گو‌ی‌شل کردن بو‌قسه‌ی نه‌هی‌نی خه‌لک؛

کول‌گرتن. (استراق‌صمغ)

گو‌هما‌کهر : (ب) مروقی بی‌ئاوه‌ز و بی‌عه‌قل.

(کم‌عقل)

گو‌ی‌پروسقینی : [ناو] گو‌ی‌پچرکی؛ زیاتر له -

سه‌ر سه‌ربانی که دل‌وپه ده‌کات مندالان کو

ده‌که‌نه‌وه و کایه‌ی گو‌ی‌پروسقینی سازده‌که -

ن و نه‌وکی‌هر کییه‌ ده‌بیته‌وه‌ی کوتانه‌وه

سه‌ربانی به‌گل‌دا پو‌شراو. (نوعی بازی‌است)

گو‌یبرین : (۱) گو‌ی هه‌ندی‌هه‌یوان وه‌ک

سپلوت به‌تووتکی‌پین. (۲) خه‌له‌تانندن؛

زیاتر له موعامه‌له‌دا به‌کار ده‌بری‌ت؛ پاره

لی‌کی‌شانه‌وه؛ (گوش‌بریدن)

گو‌ی‌چکه‌گا : کو‌شن‌وه‌نه. گیاییکی کی‌ویی به

گه‌لای پان و در‌پزه‌وه له ناوچه‌ی سه‌قز و

شنو و برادوست زوره؛ ده‌ی‌کولین و له‌شی

پیده‌شون خورووی له‌ش داده‌مرکی‌نی.

(کاهوی وحشی)

گو‌ی‌سبان : [ناو] گو‌ی‌سوانه؛ قه‌راخ سه‌ربان.

(لبه بام)

گوی سَنگین : گوی گران؛ دژی گوی سووک.
(گوش سنگین)

گوی که ره : [ناو] جوو له وهریکه وه ک هه زارپی
ده لَین نه گهر بجیته نیو گوی ده بیته هو
که پی. (خزنده ایست)

گویل : [ناو] پر هه ردو ده ست؛ لا گویل (نیوهی
گویل، پر بهری ده ستیک؛ پر لوچی ده ستیک،
لا ویچیک). (پر کف هردو ست)

گویلاک : [ناو] سه رو پوتراک؛ سه رو پوتراک؛
پوتراک. (سروسیما)

گوی مالینه وه : [چاو گهت] نیشانه ی هیرش
کردن و توو ره بوونی نه سب. (گوش خواباندن -
اسب)

گوی نه بیس : [ئاوه لئاو] (۱) که پ؛ که رانسو.
(۲) ب) گوی نه دانه قسه ی که س؛ به قسه ی که -

س نه که ر. (۱ و ۲ کر؛ ناشنوا نسبت به حرف کسی)
گه پ : [ناو، بک] نو گه پ؛ نو به پ؛ که وتنه پیش
که سیکی که نو به ی له پیشداگرتووه.
(احجاف در نوبت)

گه بره ک : گه بر؛ گه ور؛ زه رده شتی.
(زردوشتی)

گه بول : [ناو] ده فر؛ کاسه؛ قاب. (ظرف) +
گه به : [ناو] لبادی قهوی و تووکن.
(نمد ضخیم) +

گه به ر : [ناو] بن هه نگل. (زیر بغل) +
گه به زه : [ئاوه لئاو] گه ومزه؛ حاله تی گه بزی؛
خو ویست؛ خو هه لکیش؛ خو په سن.
(خود پسند)

گه به ل : [ناو] گه واله؛ په له هه ور؛ ده سته ی -

بالنده. (دسته، گروه) +

گه پاندن : هه لگانندن؛ قووتدانی پاروو به له ز.
(لقمه بلعیدن با عجله)

گه پو گالته : > گالته و گه پ.

گه ده رو گوده ر : > گه ده و گوده.

گه ده و گوده : [ئاوه لئاو] بی سه روپا گه ل؛ به ره لآ
و هه ره لآ؛ ره ش و پروت گه ل؛ لات ولووت؛
قه له و قوته؛ قه له و ده له. (آدمهای بی سروپا)

گه ر : [ئاوه لئاو] (۱) گه رول؛ له هه ندی ناوچه
به گولیش ده لَین. (گر). (۲) نو به؛ ده ور. (نوبت؛
دوران)

گه رآو : [ئاوه لئاو، ت] خوار بوو؛ خوار بووگ؛ ته -
خته داره که گه رآوه؛ لار بووه؛ گپ بووه. (کج -
شده) +

گه رآو : گه ریده؛ دونیا گه رآو؛ (ر) بوو ردووی گه -
ران، گه ریاو. (گشته)

گه رپال : [ناو] بیژنگ؛ هیله ک؛ نزیکایه تی
هه یه له گه ل غه ربالی فارسیدا. (غربال)

گه ردان کردن : [چاو گهت] پیک خستنی
چاوگی وشه له گه ل (کات و جیگا و کار و
که س) له رسته کاند. (صرف کردن)

گه ردوز : [ناو] کاتی تیکه لبوونی نیر و می
بزنه کیوی. (هنگام جفتگیری بز کوهی)

گه ردوون : [ناو] (ب) ئاسمان؛ فه له ک؛ زه مانه.
(فلک؛ گردون)

گه ردو وهرد : [ناو] توو چاندن و کیلائی زهوی
پاش په له. (شخم زن زمین بعد از باران زیاد)

گه ردی : [به ند] توژی؛ نه ختی؛ که می. لادی.
(کمی)

گه ردی : فد : [ئاوه لئاو] (ب) که سیکی که

خووی به کیشانی هیپوین گرتووه. (گردی)
گهرساندن: [چاوگه،ت] ئابلوقه دان؛ گه-
مارو دان؛ قهرساندن؛ لیدان. (محاصره؛ کتک-
زدن)

گهرساندن: [چاوگه،ت] گهوزاندن؛ تلاندن؛
تیوه تلاندن. (غلطاندن؛ داخل به کاری کردن)
گهرسین: [چاوگه،] گهوزین؛ گهفلین.
(غلطیدن)

گهرک: [ناو] ناشی برنج هارین. (آسیاب برنج)
گهرمخین: [چاوگه،ت] وشکه وه بوون.
(خشک شدن)+

گهرمشاندن: [چاوگه،ت] هوور کردن؛
هارین؛ ورد کردن. (خورد کردن و پودر کردن)+
گهرمونه رم: [ئاوه لئاو] خوش و له بار بو حه-
سانه وهی لهش؛ جیوبانی گهرمونه رم. (گرم-
ونرم)

گهرمه: [ناو] گهرمه. (سرگین زیر پاسفت شده-
وخشک)

گهرمه ژان: [ناو] ههره تی ژانی مندالبوون.
(شدت درد زایمان)

گهرمه ژو: [ناو] زیپکه به هووی تاو بردنه وه؛
گرمژه. (جوش آفتابزدگی)

گهرمه لان: [ناو] (۱) لانی تازه ی گیانله به ران.
(لانه تازه). (۲) لانی که رویشک له جیگای بهر
پوژ که له پاییزاندا، چیی ده کات. (لانه-
خرگوش در پاییز که روبه آفتاب است).

گهرمه یاو: [ناو،ت] تهوی زوژ؛ ته بی زوژ؛ جه-
نگهی نو به تی لیهاتن. (شدت تب)

گهرمیان: ناوچه ییکه نزدیکی که رکووک.
(منطقه ای نزدیک کرکوک)

گهرمیله: [ناو] دهست به جی و گهرماو گهرم
سهر برینی نیچیر که گومانی مندار (مردار)
بوونه وهی لی بکریت. (سربردن شکار بدون-
فوت وقت)

گهرنیزه: [ئاوه لئاو] لاواز؛ گهرنیه؛ له؛ بی-
تووک. (لاغر مردنی)
گهرنیه: < گهرنیزه.

گهر و گیف: عر و گیف. ئه پنین؛ نه پاندن و
ههره شه کردن؛ گوپه کردن. (عروتین)
گهر وه خره: [ناو] مله خره؛ دووشاخه. (خناق)
گهرمه شکه: [ناو] جوړیک ئاکاردئون بی
کلیل؛ ئامیری موسیقاییه. (آکاردئون بی کلید)

گهره و: [ناو] گریو؛ مهرج. (شرط. مرج)
گهره: مهریک دهوری چاوی پهش بیت.
(گوسفند دور چشم سیاه)

گهری: [ناو] (۱) گهرپوئی. (گری). (۲) به نه-
خوشینی (گوپوی و گولیش) ده لین. (آبله؛
جذام)

گهرپیک: دهوړیک؛ گهری هه لپه ره. (یکدور)
گهری: [ناو] گهلی؛ شیوی قوول و به رین؛
دول. (دره بزرگ)

گهزگه سک: [ناو] گهز که زک؛ گهز نه؛ گهزه-
نه؛ ئالوشه؛ گزگزه؛ خه له نگ؛ گیاییکی گه لا-
پانه و کولکی گه لاکه ی خوروشداره و بو
باداری (پوماتیزم) به که لکه. (گز نه)

گهزیزه: [ناو] (۱) گولاله گهزیزه ی هه وه لی
به هاران. (نوعی گل بهاری). (۲) دوور که. ئادا.
(جزیره)

گهسکه توو لینه: [ناو،ت] گسکی له خه لفی
بلاووک و گزیچار و ئیتر چی بوو. (جاروب-
بلاووک)

از شاخه نازک درختان)

گهشت و گوزار: [ناو] گه پان و سه یران: گه-
شت و سه یران. (گشت و گذار)

گه فو گوپ: [ناو] هه پشه و گوپه شه.
(تهديد)

گه فین: [چاوگه،] حه په کردن: وه پین: (ب)
قسه ی بیتام: فلتانن. (عوو: سخن بی معنی)
گه فارتن: [چاوگه،] گه فزاندن: خلأفاندنه-
وه: گهوزاندن. (غلطانن)

گه فز: [ناو] زینخ: پینخ: خیز. (شن) +

گه فزاندن: [چاوگه،] گه فزاندن: گهوزاندن:
له تور کیدا (گهوزاتماخ) واتا گهوزاندن: خول-
پیدان و خولاندنه وه به پالکته و تنه وه: تلاندنه-
وه: له خوین گهوزاندن. له خوین وهردان. (-)
غلطانن)

گه فلاندی: گهوزیندراو. (غلنیده)

گه فلین: گهوزین: تلین: گهر سین. (غلت)
گه ففز: مه په کیوی: مه په سوور: پهزه کیوی.
(گوزن)

گه لار: [ئاوه لئاو] پیرولا که فته: به ته و سه وه به
مرو ی پیر ده لین: زیاتر به سگی پیر دموتر یت
(سگ پیر از کار افتاده) +

گه لاله: [ناو] کاری دیاری کردن ی ئه ندازه ی
پازگه ل و کیسانی نه خشه ی سه ره تای ی بو
کردن ی کاریک: داپشتی پزژه کی سه ره کی
له په یکهر سازیدا بو ئه وه ی ورده کاری له
سه ربکریت. (طرح) +

گه لباخی: [ناو] گه لواخی. ئیلیکی گه وره ن له
کور دستانی روژه لات. (ایل گلباغی)
گه لفاندن: [چاوگه،] ورد کردن: هاپین:

ههور کردن. (خرد کردن: پودر کردن)

گه لفچاندن: [چاوگه،] هه لوه راندن:
ورد کردن: پرواندن. (خرد کردن)

گه لفین: [چاوگه،] داوه رین: گولوفین و
پروان. (مچاله کردن و بهم سائیدن و خرد کردن)
گه لفچین: [چاوگه،] هه لوه رین: گه لفین:
وردببون: پروان: سیس بوون. (خرد کردن:
پژمردن)

گه لوان: [ناو] قه زوان: قهز که وان: قهز خه وان.
(نانکش: چاتلانقوش)

گه له خوی: [ناو] خاوه ن میگه ل: (چ هه ژارم
نهدی وه ک کوردی هه ژار، چاوبه نه سرین و
سپی دهس زوردار، خییوی خه رمان خپی
بی نان دمنوی، گه له خوی پیوی نه بی داس
بسوی) «مه زار». (صاحب گله)

گه له ساوکی: [ناو] نارپک پویشتن: به قاپاو یژ
پویشتن. (پاشنه به ساق خوردن در راه رفتن)
گه لیبری: [ئاوه لئاو] گه لی: نه ته وه یی: پیوه-
نیدار به گه له وه: تور هه یی: نیژادی. (نژادی)
گه لیزه: [ناو] کووزووی مل باریک: مینا:
سوراحی: سه بوو: تونگه. (سبو)
گه م: [ناو] له غاو. (افسار)

گه ماره: [ناو] خوش کردن ی پیست و که ولی
ناژهل. (دباغی)

گه مرین: [چاوگه،] جوی بوونه وه. (جدا شدن)
گه منده ک: [ئاوه لئاو] وشه یی کی ئاو یستاییه
به واتای گهنیک: گهنیو: گهنیاگ: گهنده ل.
(گنبدیده)

گه نگ: ناوی چو میکه له هیندوستان که
خوله میشی له شی مردووانی پاش سووتانن

تیده پړژن. (رودگنگ)
 گهنگه شه : [ناو] پشوی؛ نالوژی؛ کیسه و
 نارچه ته؛ دهر دیسه ری. (دردسر)
 گهنگه شه : [ناو] پاوېژ. (مشاوره)
 گهنم : [ناو] ۱۲ جوړه سهردارۍ، سمه وهژ، به
 هاره سووره، کوپستانی، قهنده هاری، ثومید،
 گول پروت یان گول پروته، شووشه، مهلا، به-
 هاروو، حوله، زهرده، گول په رشه، بوی هه یه
 چه شنی تریشی هه بیت (گندم) +
 گهنمه به ردیله : [ناو، ت] به لڅ کوچک؛ خه نه
 تیلکه؛ گلوه ورزه؛ کرېزه به رد؛ قرېزه به رد؛ قه-
 وزه به رد؛ کرېشه به رد؛ گه وهژ؛ بقز؛ مه خمه لینه؛
 خه نه تیفک. (گل سنگ)
 گهنمه ویهو : [ناو، ت] خه له پرن؛ ماشینی دروینه؛
 کومباین. (کومباین)
 گهوار : [ناو] به چکه کهو. (جوجه کبک)
 گهور : [ناو، لئاو] جوان؛ پند؛ گهورامن؛
 جوانی من. (قشنگ)
 گه وراپی : [ناو] نه وهی له شیر به ره هم دی؛
 سپیایی. (لبنیات)
 گه وزاله : [ناو، بهر] خول خواروو؛ به گولوله بوو؛
 کلاف؛ گلوله. (کلاف؛ گلوه)
 گه وه رجین : تد؛ [ناو] گه وگمر جین؛ کوتر؛
 که ټوک؛ کاووک؛ کافووک. (کبوتر)
 گه ویر : شاریکی جووله که نشین بووه له
 نزیکۍ پاوه نیسته بووه ته چوړزی. (نام سابق-
 چوړزی)
 گه بینه یه ک : توووشی یه کترین بوون؛ (ب)
 ییک برانی دوو دلدار؛ به یه ک گه یشتن. (به هم-
 رسیدن دو عاشق)

گیانآلت : گیاییکه وه ک پرکېشه بو در-
 گاکردنی دومه ل به که لکه. (نوعی گیاه)
 گیاته ناف : گیاگوریس؛ بهرگوواله؛ گیاییکه
 ته نافی لی دروست ده کهن. (کنف)
 گیاتیراوی : له ناوچه کانی مه هاباد و سوما-
 برادوست و ورمی، (گه پری گیای پیده لین و بو
 مالیجه ی برینی کون بوو (تیراوی) به که لکه.
 (سيزاب)
 گیاخو : گیاییکه له به ییوون ده کا به لام په-
 نگی گوله کانی شینی مه یله و سپین. (نوعی-
 گیاه)
 گیاخوین . گیادل ژان؛ له ناوچه ی مه هاباد
 زوره و دهرمانی بای سوور و کولنجه. (گیاه-
 دهر بواه)
 گیادوخوا : پسلی؛ گیاییکه دوخه وای لی-
 دروست ده کریت و دژی کرمی پرېخوله یه و
 زهرداوبه ره. (گندناۍ کوهی)
 گیاسنجاپی : گیاسالمه؛ له به سته نی (دو ندرمه)
 چیکر دندا به که لکه و ده قاقی قوماشی پی ده-
 دهن. (گیاه سلمه؛ ؟ غلب؛ این فونت حرف
 پنجم فارسی ندارد)
 گیاسه فرا : گیاییکه بو په وانی باشه. (گیاهی-
 استملین)
 گیاکهو : تالشک؛ تالژگی؛ دهرمانی لابه ری
 زهرداو و مالیجه ی زهردووییه؛ گه لاکه ی
 خوړاکی کهوه. (کاسنی تلخ؛ امیرون)
 گیامایه سیر : پړزه له گایانه؛ گیاییکه گه لاکانی
 وه ک دهرزی باریکه و بهره که ی وه ک فندق
 وایه و کولیندراوی بو شور دنی برین به که لکه.
 (ریس؛ ابهل)

گیامشک : گیاییکی بالابه‌رزه و گوله‌کهی
 ژهرداره. ناوی کولیندر اوی بالووکهی پیئده-
 شوَن به‌موفاقیه. (مازیرون)
 گیامه‌نگه : گول‌به‌فرین؛ گیاییکی بالابه‌رزه،
 بو که‌م‌خوینی که‌لکلی هه‌یه. (گل‌رازک)
 گیان‌سه‌گ : [ئاوه‌لناو] (ب) سه‌گ‌گیان؛
 گیان‌سه‌خت. (جان‌سخت)
 گییش : [ئاوه‌لناو] تی‌کسم‌راوی سک‌زل و
 قه‌له‌و. خیش. (چاق‌شکم‌گنده)
 گیتار : اند؛ فد؛ فرد؛ [ناو] نامیریکی شه‌ش
 ته‌لی موسیقایه و تاییه‌ت به‌ئوروپایه.
 (گیتار)
 گیتاری کاره‌بایی : گیتاریک که به کاره‌با ده-
 نگه‌کهی به‌رز و نه‌وی ده‌یته‌وه. (گیتار برقی)
 گیج : [ئاوه‌لناو] گیژ؛ (ب) حوَل؛ گیژو‌گه‌وج؛
 گیل. (گیج)
 گیج‌بازی : [ناو] تاقمانه‌جووت. (دل‌وه‌گیج -
 بازی چه‌پگه‌رد بازیش وهرد، جفت ئاره‌زوو
 که‌رد چه‌پگه‌رد تاق ئاوه‌رد). «هه‌له‌وی»
 (بازی‌تک‌وزوج)
 گیجگا : [ناو] لاجانگ؛ شیشنگ؛ جینک؛
 جانینگ؛ گیجه‌نه؛ به‌ینی قولینچکی چاو و
 گوی. (شقیقه)
 گیجه‌لول : [ناو] ناخی ته‌ندووره و گیژمنی-
 ئاو؛ به‌رزبوونه‌وه‌ی نه‌ستوونی گیژمه‌لووکه؛ ته-
 ندووره؛ گیژمه‌لووکه. (گردباد؛ گرداب)
 گیرامه‌بو : نه‌یته‌دی؛ قبول‌نه‌ییت؛ گیرانه-
 ییت. (مستجاب‌نشود)
 گیروویپ : [ئاوه‌لناو] لاروخچ؛ چه‌پوچپ؛ گیپ-
 وقیر. (کچ‌ومووج)

گیژه‌پیکردن : [چاوگه‌ت] (ب) هات و چووی
 زور پیکردن. (سردواندن)
 گیژه‌شیوین : [ناو، بیک] کارتی‌کده‌ر؛ ره‌وتی
 کار گوپین و شیواندن. (کار بهم‌زن)
 گیژراندن : [چاوگه‌ت] وه‌دره‌نگ‌خستن؛ وه-
 دواخستن؛ گنخاندنی‌کات. (عقب‌انداختن)
 گیژگیژه‌کانی : [ناو] باوه‌خولی. (بازی‌چرخ-
 خوردن بدورخود)
 گیژن : [ناو] ته‌نووره؛ گیژاو؛ گیجه‌لول؛ ته-
 له‌زگه؛ گیچاو. (گرداب)
 گیژو وپ : [ئاوه‌لناو] گه‌لحو؛ گیژ؛ گیج؛ حوَل؛
 گیل‌وگه‌وج. (گیج)
 گیژی‌ده‌لیا : [ناو] گیجیی‌ده‌ریا؛ دل‌تی‌کچوون
 و سه‌رله‌ گیژه‌وه‌هاتن له‌ناو پاپوڤدا؛ ده‌ریا‌گه-
 زی؛ ده‌ریا بردوویی. (دربازدگی)
 گیشا : ژاپون‌د؛ فد؛ تد؛ [ناو] هه‌ندی ژنی
 ژاپونی که‌ باره‌ینراوان بو پاپوڤدن و خزمه‌ت
 به‌پیاوان. (گیشا)
 گیشه : فرد؛ فد؛ [ناو] (ا) ئوده‌ی چووک به‌ده-
 ربیجه‌یی‌که‌وه بو فروشتنی پسووله؛ (۲) گیشه-
 ی بانک؛ باجه‌ی‌بانگ. (ا و ۲، گیشه)
 گیغه‌گیف : [ده‌نگه‌ناو] صدای باد‌تند.
 (صدای‌بادشدید)
 گیلاس : [ناو] گیلاس؛ له‌گلاسی ئینگلیزیه
 وه‌هاتووه؛ په‌رداخ؛ شه‌ربه‌ی تاییه‌ت بو مه‌ی
 نوشی. (گیلاس)+
 گیلنای : [چاوگه‌ت] سووپیدان؛ زفریان؛
 خول‌پیدان. (چرخاندن؛ گرداندن)
 گيله‌کی : [ناو] زمان و جه‌ماوه‌ری خه‌لکی
 گیلان له‌باکووری ئیران. (گیلکی)

گیلہندی : [ناو] مہلہ غان. (داس دستہ بلند)
 گیلہن گیدہن : فد؛ تذ: [ناو] لہ تور کیہ وہ
 ہاتو وہ (واتا ہاتن و چون)، گہلہن گہدہن؛
 ٹامیریک لہ تہہ نگدا کہ بہ ہاتو چو ییک
 فیشہ ک دہ خاتہ بہر خانی چہ ک. (گلنگدن)
 گیندہ : [ناو] کونک؛ گشتک؛ ٹہنگو و تک.
 (چوونہ)
 گینگل^۶ : [ناو] قہ ف خواردن؛ ٹال قہ پیکان.
 (چمبرہ) +
 گینی : [ناو] گوینی؛ گہون؛ گینی. (گون)
 گیو : ناوہو پیاوان؛ ناوی کوپی گو دہرز لہ
 شانامہ دا؛ ناوی ماموستا گیو موکریانی زانا و

فہرہ نگ نووسی پسپور و بہ توانای کورد. کہ
 بہ تی کو شانی (کوردستان، موکریانی) کیڑہ
 پروونا کبیرہ کہی فہرہ نگ (گیو موکریانی)
 چاپ کرا. (گیو)
 گیوا : [ناو] شینایی؛ گیا؛ گیواو. (گیاہ)
 گیواوہ مانگاز : [ناو] مارہ جیوہ؛ مالہ جیوہ؛
 گیاییکہ دہ خوریت؛ دہ لین ٹہ گہر کہ سییک مار
 بیگہ زیت کوتراوی مارہ جیوہ دابننہ سہر
 شوینی مار گہستہ بہ کہلکہ. (مارچوبہ)
 گیوہہ لکیشان : [چاو گہ، ت] کلش ہوپ-
 کیشتہ ی؛ (ب) خوٹہ یار کردن بو ٹہ نجامی کا-
 ریک. (گیوہ راور کشیدن)

پیتی (گ) بهشی وشه‌ی بیانی

یری و ئاکته‌ری سینه‌مادا. (گریم)
 گریمور: فرد؛ اند: فد؛ فسپووری کریم‌کردن.
 (گریمور)
 گلگیر: فد: [ناو] سه‌رقاییکی کوّمه له سه‌ر
 ته‌گه‌ری سه‌یاره بو به‌رگری له قوڤ پرژاندن.
 (گلگیر)+
 گلگیرسازی: [ناو](۱) په‌وتی دروست‌کردنی
 گلگیر. (۲) پیک‌ویپک کردنه‌وه‌ی گلگیری
 لاروخسچ بوو. (۳) کارگه‌ی نه‌وکاره.
 (گلگیرسازی)
 گلوکوژ: فد؛ فرد: [ناو] قه‌ندی‌تری و هه‌ندی
 میوه‌ی‌تری له هیدرولیزی نیشاسته‌یش به‌ر-
 هه‌م دیت و له په‌وتیکی تاییه‌تدا ده‌بیته شه-
 ږاب و له پاشان به‌گه‌رانه‌وه‌ی به‌هوی
 قارچکی که له هه‌وادا هه‌یه ده‌بیته سرکه.
 (گلوکز)
 گودبای‌پارتی: اند؛ فد؛ فرد: [ناو] میوانیی
 مال ناوایی؛ وه‌پرخستنی میوانی بو به‌پیکردن
 و خوداحافیزی له که‌سیک که دوور ده‌که-
 ویتته‌وه. (گودبای‌پارتی)
 گوزارش: گوزارشت؛ ږاپورت؛ خه‌به‌ردان؛ گیر-
 انه‌وه‌ی خه‌به‌روباس. (گزارش)
 گوزارشگه‌ر: [ناو، بک] هه‌والنیر؛ خه‌به‌ر-
 نووسی گوڤار؛ هه‌والده‌ر؛ شوولی هه‌والنیر.
 (گزارشگر)
 گولف: اند؛ فد: [ناو] یارییکه به‌گوچان و
 توپیکی گچکه ده‌کریت و تاییه‌ت به‌ولاتانی
 ئوپوپیسه. (گولف)

گاراتی: اند؛ فد؛ فرد: دسته‌به‌رایه‌تی؛ کاری
 وه‌نه‌ستوگرتنی ږاپه‌ږاندنی گیروگرفتی که‌ل-
 وپه‌ل، پاش فروشتنی له‌لایه‌ن فروشیاره‌وه.
 (گاراتی)
 گارد: اند؛ فد؛ فرد: وشه بیانیه‌ پارێزه‌ر؛ یه‌ک
 یان چه‌ندکه‌س که پارێزه‌ری گیانی که-
 سیکن. (گارد)
 گارسون: اند؛ فد؛ فرد: پېشخزمه‌تی چیشخانه و
 په‌ستوران. (گارسن)
 گاز: فد؛ فرد؛ اند: قوماشی تاییه‌ت بو برین
 پیچان. (گاز)+
 گالوانیزه: تنه‌که‌یی که به‌روح سوواخ‌دراوه
 (به‌سه‌ریدا کیشراره و ئاودراوه‌ته‌وه و ژمنگ-
 ناهنی)، زیاتر بو داپوشینی سه‌ربان به‌جه-
 مه‌لون. (گالوانیزه)
 گرافیس: اند؛ فد؛ فرد: پسپووری هونه‌ری
 گرافیک. (گرافیس)
 گرافیک: اند؛ فد؛ فرد: هونه‌ری به‌دیھینانی
 نه‌خش و وینه به‌هیل و نووسراوه. (گرافیک)
 گرانیټ: اند؛ فد؛ فرد: جوړیک به‌ردی خارا
 بو ږووکاری بېنا به‌که‌لکه (گرانیټ)
 گریپ: فد؛ فرد؛ په‌رکه‌م؛ په‌تا؛ هه‌لامه‌ت؛
 نه‌لامه‌ت؛ ئارسم؛ هاله‌مه‌وت؛ په‌سیو؛ په‌رسی؛
 زوکام؛ درم. فرپینگ؛ نه‌خوشیتیکه؛ به‌هوی
 سه‌رمابوونه‌وه تووشی مرو دمیټ و گیروداره.
 (گریپ)
 گریم: فد؛ اند؛ فد: گوږانی شیوه‌ی له‌ش و
 سه‌رچاو به‌شیوه‌ی دلخواه؛ زیاتر له شانوگه

گووېله ن : اند؛ فد؛ فرد: [ناو] وینه ی به ده-
 زووی په نگاورهنگ چنراو؛ کووېله ن. (کوبلن)
 گهر دنکه ش : [ئاوه لئاو] (۱) یاخی؛ (یاغی؛
 متمرّد). (۲ب) سهر که ش؛ کیوی زور بلیند.
 (کوه سربفلک کشیده)

گیربوکس : اند؛ فد؛ [ناو] جه عبه دهندى سه-
 ياره. (گیربکس)
 گیوتین : [ناو] که ره سته ی قرتانندن؛ که ره-
 سته ی رپک پرینی قه راخی کتیب؛ له را
 بووردوودا له نوړوپا سهری تا وانباریان پیډه-
 قرتانند. (گیوتین)

لا : [ناو] (۱) لو؛ تال؛ رسته؛ (خاتوون ته شی ده-
رِیسیت، خاوکانه یان دوو لایه). «فولکلور»
(رسته) (۲) کن؛ نک؛ پال؛ ته نیشته. (طرف.
پهلو)

لا : [ناو] له موسیقادا ناوی چوواره مین نوته.
(چهارمین نت موسیقی)

لائیک : [ناو] فرد؛ اند؛ فرد؛ حوکمه تی لائیک :
حوکماتی تاقمیک که دینی نییه (جیاواز له دین).
(لائیک)

لاباز : ته سپیک که راسته و راست نه روا و به
لاته نیشته و لابه لادا پهل باوی. (به طرف پهلوه-
راه رفتن اسب)

لاپره سمن : [ئاوه لئاو+ ناو] سهره پو؛ حاله تی
بی تی فکرین کاریک کردن؛ مل به کاریکه وه نان
بی سهرنج و تی فکرین؛ چه که رداسی؛ بی-
تاو توئی کردن و هه لسه نگاندنی چاکی و
خرایی و ئاکام، خو خسته ناو کار یان گیچه-
لیکمه وه؛ (ب) گوی به ره سم و رسووم نه دهر.
(بدون تفکر و بر آورد کار کردن و در نظر نگرستن-
آداب و رسوم؛ بی تفکر)

لاپی : [ناو] لیژ؛ جیگه ی لا پال؛ وه ک؛ پِیگی
لیژ و لا پالی داوینی کیو. (راه امیل بر کمر کش کوه)
لاییش : [ناو] وهرزی پاییز. (پاییز)

لاتانه : (۱) وه ک لات؛ لات ئاسا. (لات مانند).
(۲) شه فروش. (شار لاتانی)

لاتانه فروشتن : شه فروش؛ لاتیگ بو ئه وه ی

سامانیکی دهست که ویت به هانه به که سپیک
بگری و شه ری به سه ردا به پینی. (پاییز-
کسی شدن؛ تحمیل کردن دعوا)

لاچ لاج : [ناو] قومار بازیکی زور به ناویه و
قومارزان بووه؛ (ب) که سپیک که زور قومار بازی
به لاج لاجی ده شو بهینن. (لیلاج)

لاجوور : [ئاوه لئاو] غه ریب؛ ناشاره؛ نابه له د.
(نا آشنا)

لاچی : (۱) [بند] ئه رچی؛ ئه رچه؛ بوچی؛ لو
چی. (۲) بجیتته نه و لاهه؛ لاجی. (برای چه؛
برود کنار)

لاخستن : [چاوگه ت] (۱) جوړیک دزی کردن.
(۲) لی قرتاندن؛ له خه رچی روژانه پاشه که وت-
کردن و گلدانه وه زیاتر به نه هینی. (کنار-
گذاشتن؛ پس انداز کردن و آینده نگری) +

لاخروار : [ئاو بهر] هه رشت که لاییکی
خورایی؛ میوه ی قه پال لیگراو؛ (ب) میوه یی
که نیوه ی داعبا خوار دینی. (میوه گاززده)

لاخوز : [ناو] گر که ییک که لاییکی چوویی به
چالو لهو جیگه دا ناسکتره و تاله. (گرمکی که-
یک قسمتش گود و تلخ باشد)

لادایی : لاری کردوو؛ له ری لاداو؛ ژ ری دهر-
که تی؛ هاتیه بهر که نار کرن. (منحرف از راه)

لادگا : [ناو] لادی؛ گوند. (قریه)
لادهست : که نارده ست؛ لبال؛ پال دهست؛ له نک

قومار که ران دانیشتن و تماشای یاری کردن؛ (-

لادهست زهینی پروونتره). (بغل دست)

لارگو: [ناو] دهسته وازهی موسیقاییه وانا تاهه-
نگی زور نارام و لهسه ره خو. (لارگو)
لارولوچ: [تاوه لئاو] لاروله ویر؛ خواروخیچ. (کچ-
ومعوج)

لاروس: ناوی کیبی فرههنگی بهناوبانگی فه-
رآنسه. (لاروس)

لاره دیای: لاتیل پروانین. (چپچپ نگاه کردن)
لاری: [ناو] ریگای ته ریک؛ کویره پی؛
قاچاخه پی؛ لقه ریگایی که له ریگای گه وره تر
جوی دمبته وه. (راه فرعی؛ کوره راه)

لاریانه وه: [چاوگه ت] لاره و لار کردن؛ خو شه-
نگاندن و به ناز و قه مزه پرویشتن. (خرامیدن)
لازانيا: ناوی خوراکیکی ئیتالیاییه؛ خوارد نیکه
به شیوهی به ره گه لیک له گهل هه رشته فه ره-
نگی و پپی (دوشاوی) ته ماته و پهنیر و گوشتدا
چی ده بیئت؛ له کوردستانیش بووه به باو،
دروستی ده کهن. (لازانيا)

لازوان: [تاوه لئاو] لاله پته؛ بی زوان؛ (ب) نه-
زان؛ ناحالی. که مئاوه؛ له زمان حالیه نه بوو.
(الکن؛ زبان نفهم. کم عقل)

لازه لاز: [ناو] تاخاوتنی خاوه خاو؛ گه مزه گه مز
قسه کردن. (من و من حرف زدن)

لاس: [ناو] داره سنجووی نی. (درخت سنجدر)
لاس: [ناو] هه وریشمی نه زورباش؛ ناوه بو
پیاوان. (ابریشم پست؛ اسم مردانه)

لاساوه: [ناو] ریژنه باران؛ شهسته باران؛ وه ک
گوژهی سهر به ره موخوار بارینی باران. (باران تند)
لاس و خه زال: به ییتیکی زور بهناوبانگی کورده-
وارییه؛ ناوی دوو قارمهانی نه و به یته. (نام-

اوازیست مشهور)

لاشاو: [ناو] لیشاو؛ لافاو؛ سیلاو؛ له هی؛ تیژاف؛
لیمشت؛ لاخیز. (سیلاب)

لاشو: [ناو] نافه تیکی که ندووی ههنگه که
قربان ده کا. (آفت زنبور عسل)

لافکهر: هیوچی؛ خو به سن کهر؛ مه دحا خو که-
ر. (لاف و گزاف کننده)

لافایی: [چاوگه ت] لالیانه وه؛ پارانه وه؛ لالانه-
وه. (لا به کردن)

لاق گرتن: [چاوگه ت] (۱) له زور انابازیدا
پاگرتن. (زیر گرفتن). (۲) پاچه بردن به دهما.
(ب) توو ره بوون و جوین پیدان. (پاچه گرفتن).
(۳) سه گییک که گاز له لاقی که سییک بگریئت.
(پاچه گرفتن)

لاقوزه: [ناو] لاخوزه؛ لاخوز؛ گندوره یی که-
لاییکی چووبی به چالا و لهو شوینه دا پیسته که-
ی ناسکتره و تاله. (گرمک که از نقطه ای-
پوستش ناز کو تلخ و فرورفته باشد)

لاق ولوق: [ناو] گورگه لوقی ئه سپ؛ لوقه ی
ئه سپ که له یورغه توندتره؛ یورتمه. (یرتمه)
لاق وله تهر: [ناو ت] قاچ و قول؛ خواره وهی له-
ش. (پا. پایین تنه)

لاقه پرغه: [ناو ت] لاقه برغه؛ کورته که له که؛
خالیکه. (پهلو)

لاک: [ناو] (۱) لاکی مور کردنی نامه و بهسته و
کیسه ی پوستی. (لاک)

لاک و تالکول: [ناو] شار لاکی تاووه له تالکولدا؛
ماکیکی سوور له ژیرسکی میرووی (تاکار لاکا)
ده تکی و له تالکولدا ده تاو پته وه بو رهنگ-
کردن و بریقه دار کردنی ته خته و شتی

دروست کړاو له دار به کاری دینن. (لاکالکل)
 لاکوموژ کردن: [چاوگهت] داخستی دهرکی
 ههر شت (بهتایهت پاکهتی نامه)، به گهرم -
 کردنی لاک له سهری و موړپیانان؛ شه -
 قلکردنی لاکي تاواوه له سهر پاکهت یان
 قوفلی دهرکه. (لاکومهر)
 لاکهوتن: [چاوگهت] کهوتنه قهراخ؛ شتی ثاو
 ثاورده، کهوتنه کهنار؛ بهرکه نار بوون. (به -
 ساحل آمدن؛ برکنار شدن)
 لاکیل: [ناو] خه لکی گوندیک که زه وینی -
 گوندیکی تر بکیلیت. (اهل دهی که زمین ده -
 دیگری رابکار)
 لاکي ناخوون: [ناو] جوړیک لاکه بو په -
 نگاندنی ناخوونی ژنان. (لاکناخون؛ مانیکور)
 لاگوئل: [ناو] نیوه گوئل؛ لاویچ؛ پر له پی ده -
 ستیک له ههر شت. (پریک کف دست)
 لالانگی: [ناو] لاله نگی؛ نارنگی؛ نارنگی؛ فشه -
 پرته قال. (نارنگی)
 لال بییه: [چاوگهت] لال بوون؛ بی زبان بوون؛
 (ب) قسمنه کردن؛ وس بوون. (لال شدن)
 لالکه: [ناو] لالک؛ لالیان؛ پارپان. (لابه)
 لالنگی: [ناو] فشه پرته قال؛ نارنگی. (نارنگی)
 لالوزا: [ناو] خالوزا. (پسرداری)
 لالیکردنه وه: [چاوگهت] (ب) مه لاهه زه کردن؛
 دست گرتن و کو مه ک پیکردن. (مراعات -
 کردن؛ کمک کردن)
 لام: [ناو] کوته شوو شه ییکی ناسک و چکوله یه
 بو له سهردانانی نمونه گه لی ثاوپنکاری (له
 تاقیگه) که له ژپر میکروسکوپ (هووربین) دا
 داده نریت؛ (نمونه له تووی لام و لامیدا داده -

نریت). (لام)
 لاما: (۱) نازناوی پیشه وایانی ثایینی لامایی له
 ثایینی بوودایی دا. (لاما)
 لاما: فرد؛ اند؛ فد؛ وشتی بی دووگ. (لاما)
 لامژ: چهوره؛ خو به خپو کهر. ژیان له سهر خوان
 یان له شی زینده وه رانی دی؛ وه ک کرمی
 پرخو له و گهنه و نیتز. (انگل)
 لامژ: [ناو] پرووه کی که پیشه ی ده چه قینیته
 ساقهت و پیشه ی پرووه کی تر و به شیلای په -
 روه رده کراوی ثهوان ده زی و له ناکام دا لا -
 وازیان ده کات یان وشکیان ده کات. (انگل -
 گیاهی)
 لامژ: [ناو] کارژیل و بهرخ، که جگه له دایکی
 خو یان مه مکی ناژلی دیکه دهمژن. (بزغالهای
 که از پستان غیر مادر شیر می خورد)
 لامژ: له جگهره ی خه لک کی شان. (از -
 سیگار مردم کشیدن)
 لامل: [ثاوه لئاو] نه گونجاو؛ که له وه کیش؛ سه -
 رکیش؛ نافه رمان؛ (ب) نه هاتنه سهر بار و پا؛
 لاسار. (متمرد)
 لاموجیم: لاموجووم؛ پرسینی هووی ثه نجامی
 کاری و سهر بادان له ثه نجام دانی ثه و کاره.
 (تمرد)
 لامه سهو: (لا) وشه ییکی ثاره ویه، به
 واتای (بی؛ نا) و (مه سهو) یش له مه زه بی ثاره -
 ویه و کوردکاری بووه؛ لامه زمو؛ لامه سهب؛
 واتا بی دین. (لامذهب؛ لامصب)
 لامی: [ناو] کوته شوو شه ییکه له تاقیگه ی
 پزیشکیدا که نمونه ی تاقی کردنه وه له تووی
 لام و لامیدا داده نریت. (لامی) < لام

لان : لایه‌ن؛ لانی ژن لاوازه : لایه‌نی ژن
لاوازه. (طرف)+

لانجین : [ناو] دوله‌ی هه‌ویر؛ سووینه؛ ته‌شتی
هه‌ویرتیدا شیلان. (تغار.)

لانچینه : [ناو] پنه؛ پنه‌که‌ی گونکه‌هه‌ویر له-
سه‌ر پانکردنه‌وه بو نان کردن. [تخته‌خمیرپهن-
کردن‌نانوایی]

لانکولی : [ناو] گورانییکی کوردییه. (نام-
آهنگی‌است)

لانمولان : [ناوت] ئەم‌شان و ئەوشان؛ لانه
ولانت که‌م، شانە‌وشانت که‌م شه‌و له نیو جی-
دا. «فۆلکلۆر» (ازاین‌پهلویه‌آن پهلوجلانندن)+

لانی که‌م : هه‌یچه‌نه‌بی؛ که‌مترین؛ به‌لانی که‌مه‌وه
دوو پوژم پیده‌چی‌ت (حداقل)

لاوا بوون : لای که‌سیک وابوون؛ به‌پای که-
سیک وابوون؛ گومان کردن؛ لام‌وايه؛ پی‌م‌وايه.
(گمان کردن؛ استنباط کردن)

لاوانای : [چاو‌گه‌ت] لاوانده‌نه‌وه. (نوازش-
کردن)

لاوه‌ران : ناوچه‌یی‌که‌ نزیک‌ی پاوه. (منطقه‌ای-
نزدیک‌پاوه)

لاویرده : [ناو] ئامیری دروینه. (وسیله‌درو کردن
ودروگری)

لاهییر : [ئاوه‌لناو] لاهویره؛ له‌نده‌ه‌ووو؛ له‌نده‌ه‌وور؛
زه‌به‌لاح. (لنده‌هور)

لایاوا : له‌که‌سیک‌ه‌وه‌ گه‌یشتن؛ (ب) [ئاوه‌لناو]
گیرو‌دار؛ له‌لا‌گه‌یشت. (مسری. واگیر)

لای ژوو‌وو : داییکی ئەندازیاری و نه‌خشه-
کیشیه‌هه‌میشه‌ لای باکوور له‌ خه‌ریته‌دا ده-
خه‌نه‌ لای ژوو‌ره‌وه و باشوور له‌ خواره‌وه و

خوره‌ه‌لات له‌ پاسته‌وه و خو‌رتاوا له‌ لای چه-
په‌وه‌یه؛ له‌ ئاخه‌فتنیشدا بووه‌ به‌ باو، واتا باکوور؛
کورمانجی‌ژوو‌ووو : کورمانجی‌باکوور. (کنایه
ازشمال)

لج‌داژه‌ندن : (ب) مو‌ن‌بوون؛ نوواندنی نا‌ره‌زایی
و خه‌مناکی. (نشان دادن حالت‌ناراحتی)

لج‌هه‌لقورتانندن : [چاو‌گه‌ت] لج‌هه‌لقورتانندن؛
لیو‌هه‌لقرچانندن؛ ده‌ره‌پینی نا‌ره‌زایی و وه‌ره‌زی.

(نشان دادن ناراضایتی با ورچیدن لب)
لچه‌نان : قه‌راغه‌ نان؛ لیواری نان. (کناره‌های-
نان. لبه‌نان)

لرخه : دهنگی هه‌ناسه‌هه‌لکیشانی ئازله‌ی سه‌ر
به‌رداو. (خرناس)+

لرفانندن : [چاو‌گه‌ت] (۱) گلانندن؛ هه‌لگلانندن؛
به‌له‌زخواردن. (باشتاب‌خوردن) (۲) دهنگی لرفه-

ی و شتر و سی‌لاو. (صدای غریدن شتر و غرش
سیل)

لرفانندن : [چاو‌گه‌ت] دهنگی و شتر؛ لرفه‌لرف-
کردنی و شتر؛ دهنگی سی‌لاو. (صدای شتر)

لرزه : [ناو] هه‌ودای موورو پیوه‌کراو؛ هو‌نراوه-
ی په‌لکه‌ی مووی سه‌ر؛ جه‌له و هو‌نراوه.

(رشته‌موی‌بافته؛ گیسوی‌بافته‌شده)
لفکه : [ناو] کلکه‌ی سو‌رانی؛ کلکه‌ی فه‌قیانه.

(دنباله‌سراستین‌پیراهن‌کردی.)+
لقای : [چاو‌گه‌ت] لوی؛ پو‌یشتن. (رفتن)

لق‌وو‌و : [ناو] لک و سه‌رلک؛ لک و پو‌پ؛ پېژ و
شوول و گه‌لای دار؛ لق‌قه‌وی و لق‌ی‌ناسکی

دار؛ گولییش؛ چفک. (شاخ‌وبرگ)
لکنای : [چاو‌گه‌ت] لکاندن. (چسب‌کردن؛
متصل‌کردن)

لَپِه : [ناو] لَلپ؛ شه پۆل؛ لَپ؛ پَیل؛ پَیل. (موج)
 لمار ته : [ناو] لم؛ زینخ؛ لَیم. (شن)
 لمه : [ناو] سک؛ زگ. (شکم)
 لندوو : [ناو] ماستی گریگری له نیو ماستاودا
 که باش نه شله قابی. (دوغ صاف نه شده؛ ماست-
 حل نه شده داخل دوغ)
 لنگ جووت کردن : [چاوگه، ت] (ب) بو مردنی
 مروقی ئاکار خراپ ده لین. (کنایه از مردن)
 لواسه : [ناو] لوچ؛ لواسه ی دهست؛ لوچی ده-
 ست؛ لاوینج. (کف دست)
 لوا ی : [چاوگه،] روین؛ رویشتن. (رفتن)
 لوپ : [ناو] تهناف یان گوریسی که له چه ند
 لو (تال) ییکه تابی و یه ک یا دوو تالی پچراپی.
 (طناب چند رشته که یکی دوتارش پاره) (شده-
 باشد) < تاب
 لوپ : [ناو] پلاس؛ جوړیک پیخه ف و پاخه ری
 چندراو له بهن یان ده زوو. (نوعی گلیم نازک-
 برای زیر انداز یا روانداز)
 لوپ : [ناو] جیکه نه ی هه لاجی. (پتک حلاج)
 لوپ ژمن : [ناو] جیکه نه ژمن؛ هه لاج. (حلاج)
 لو تک : هه لبه زین. (پریدن، بالانداختن)
 لو تکین : هه لبه زینه وه؛ هه لخته وه. (بال-
 پریدن)
 لو تی زله زله : [ناو] تهناف باز؛ نه وه ی له سه ر
 تهنافی هه لخواو یاری ده کا. (بند باز)
 لوچ تیکه وتن : [چاوگه، ت] چرچ تیکه وتن؛ په-
 یدابوونی چرچ و لوچ له سه روچاو یان له هه ر
 شت. (چین افتادن)
 لو رک ی : ناوی گورانی که له کوردی و تورکیدا.
 (اسم آهنگی است در کردی و ترکی)

لو ری لو ری : (بهند) ئارام ئارام؛ له سه ر خو
 رویشتن؛ لو ری لو ری هاته وه سه ربوری. «فولکلور»
 (آرام آرام)
 لو س : [ناو] شور؛ مانگایی که که له گا زوری
 سوار بووین و به ده ستیانه وه وه په ز بووبی و
 نه یتر بو یان نه ویستی. (جفتگیری کردن زیا-
 دماده گاو؛ ناوی پزیشکیه که ی، بیم قومانیایه +
 لو س : [ناو] لو سه؛ کاریته ی قه وی. (بالار-
 کلفت)
 لوفه کردن : حمل دان؛ ته قالا کردن؛ تیکوشان.
 (تقلا)
 لوق دریز : [ناوه لئاو] لاق دریز؛ (ب) دریزی
 ناقولا. (لنگ دراز، آدم درازقد)
 لوقمه قادی : [ناو] لوقمه قادی؛ لوقمه قازی؛
 لوقمه گازی؛ جه غزی هه ویری شه کر تیکراوی
 پان و ناسک و چووک، که کاکله گو یز و بادام
 له تویدا داده نین و ده ییچنه وه و له پروندا
 سو ریده که نه وه. (لقمه قاضی)
 لو که می شه : گیایی که به ره که ی کور کرداره و له
 لو که ده چی. (نوعی گیاه)
 لو لک : لو رک؛ په په پروک؛ په پووله. (پروانه)
 لو نگ : [ناو] (۱) بهر مال و فوته ی شری سه-
 رسانی هه ژاران؛ (شهر ته له داخ ت لو نگی له
 کو ل کم، له م شاره پروم بهر چاوت چو ل که م).
 «فولکلور» (۲) فوته ی گه رماو. (لنگ روی شانه-
 بینوایان؛ لنگ حمام)
 لووت به لووت ه وه ته قین : (ب) لووت و بزوت
 تووشی که سیک بوون. (ناگهانی برخورد کردن)
 لووت په ق بوون : ههستی به زین و قسه پی-
 نه مان له جوابی که سیکا؛ له جیی خو وشک-

لووله سوْبه : لووله کووره؛ قوْله کووره؛ لووله ی
 دوو کهل کیچی سوْبا. (لوله بخاری)
 له ئاو ترسان : حاله تیک له نه خوشینی هاری و
 کیسانی بهنگ و هه شیش که مروف تووشی-
 دهبی و له ئاو دهترسی. (از (آب ترسین)
 له ئاو که ره گرتن : (ب) مروی زرینگ و بهرزه-
 ومندی خواز. (انسان سودجو و زرنگ)
 له ئاو و گل دههاتن : (ب) له خه م ره خسین؛
 گهوره بوون؛ قه یرمه بوون؛ پیگه یشین. (از آب و-
 گل در آمدن)
 له باک : (ئاوه لئاو) فرلداخ باز؛ دهسیسه باز؛ فیلباز؛
 فیله باز. (حیله گر)
 له بال : [بهند] پیکه وه؛ له تهک؛ له گهل؛ پیوه ره؛
 له یهل؛ تهف؛ تهفی ههف؛ پیکو؛ وهیه کهو. (با-
 هم؛ په لوی هم)
 له بتاندن : [چاوگه ت] له پتاندن؛ جوولاندن؛
 بزواتن؛ له عه زدان. (تکان دادن؛ به زمین زدن)
 له بنی کووله که دان : [چاوگه ت] در کاندنی هه
 موو قسه ی شاراه و در کاندنی نه هینی. (فاش-
 کردن اسرار)
 له بو : [بهند] ژبو؛ بوچی؛ نهرا؛ ژو؛ نهراچه؛ لو
 چی. (چرا)
 له بهر نه وه : [بهند] بوئی؛ ژبه روی ههندی؛ ژبه
 نه وه. پوکی. (زیرا؛ برای چه)
 له بهرا : [بهند] (۱) له پیشدا. (قبلا). (۲) نه ولیبسه
 وا له بهر دایه. (بر تن پوشیده)
 له بهر چاونه بوون : (۱) دیار نه بوون. (جلو چشم-
 نبودن). (۲) بی ته مه کی؛ ناسو پاسی؛ به چاکه
 نه زانین. (ناسپاسی)
 له بهر دلان : [لئاو] جوان و رهزا سووک و

بوون. (در جاکش کردن)
 لووت بهران : قه پوز بهران؛ لووت که وانی. (دماغ-
 کمانی) (ب) [ئاوه لئاو] به پوز؛ به ده عیه؛ لووت به-
 رز؛ به فیز؛ بادیه ههوا. (متکبر)
 لووت که له شاخ : (ب) [ئاوه لئاو] که پوزل؛ کونه-
 لووت ههراو. (دماغ گنده؛ سوراخ دماغ گشاد)
 لووت ماسیاو : لووت هه لماساو؛ نا پازی؛ موْن؛
 گرژ؛ تووره. (عصبانی)
 لووت و پووت : [ناوت] (۱) قیز و بیز کردن له هه-
 ندی خوراک. (بد غذایی) (۲) كف هن.+
 لووت هه لماساندن. [چاوگه ت] لووت
 ماساندن؛ موْن بوون؛ نیشانه ی نا قایلی. (اظهار-
 ناراضی)
 لووچکین : [چاوگه ت] پاک کردن؛ تویکل-
 دامالین؛ تو یخل لیکر د نه وه. (پوست کندن؛
 پوسته شکستن)
 لوورین : [چاوگه] لوورانندن. (زوزه کشیدن)
 لووساو که به بستن : تراو به لووز وه هاتن؛ (ب)
 خوشینی ئاو به سه ره رزدا؛ پلووسک په یرین.
 (آب با فشار آمدن)
 لووشته ی : [چاوگه] هه لمژین؛ وه ک ئاو مژینی
 قوماش؛ هه للووشین. (جذب کردن؛ مکیدن)
 لووشه : [ناو] به که لکترین گیای به هاری بو له-
 به ین بردنی کرمه ک و کرمی ریخوْله. به تاییه-
 ت دوْخه واکه ی. (والک)+
 لووشه گول : [ناو] گیایی که دزی ئیشی ئیسقان
 و جو مگه یه؛ له جه نگه له کانی مه ریوان و
 نوْدشه زوره؛ بو برین و په نمانی لیواری گه ده و
 ریخوْله به که لکه. (گل اختر)
 لوول په ر : لولو په ر؛ لاو لاو. (نیلوفر)

خوشه‌ویست. (دل‌پسند)

له‌بر وی : ژبه‌روی؛ له‌برته‌و؛ به‌خاتری‌ته‌و؛
له‌برته‌وه. (به‌خاطر‌او)

له‌به‌ریه‌ک په‌وینه‌وه : گوساد بوونه‌وه‌ی ئالقه-
زن‌جیر و قه‌فی گوچان؛ (ب)قه‌له‌و بوونی زور.
(گشادشدن حلقه‌چاق‌شدن)

له‌بیر خو برندنه‌وه : پشت‌گو‌ی‌خستن. (پشت-
گوش‌انداختن)

له‌باخستن : [چاوگه‌ت] هیلاک‌کردن؛ په‌تان‌دن
و شه‌که‌ت کردنی که‌سیک به‌جوړیک که‌نه-
توانی هه‌نگاو هه‌لبینی یا خو به‌سه‌ر پاوه
بگری. (ازپانداختن)

له‌پاش : له‌دو؛ کاری که‌له‌کاتی دیاریکراودا
نه‌کرای و وه‌دوا که‌وتی؛ پرژه‌که‌له‌پاشه.
(تاخیر و عقب‌ماندن کار)

له‌پاک‌کردن : کردنه‌پا؛ پاک‌کردنه‌ناو؛ که‌وش و
گورموی، کردنه‌پا؛ پوشینی ده‌ری و پاتول. (پا-
کردن)

له‌پان‌دن : [چاوگه‌ت] فریودان؛ خه‌له‌تان‌دن.
(فریب‌دادن) +

له‌پته‌ده‌رچوون : [چاوگه‌ت] له‌مه‌رمه‌ریندا
هه‌لمات له‌پله‌ده‌رچوون؛ (ب)هه‌له‌کردن.
(اشتباه‌کردن)

له‌پړیکدا : [بهند] له‌پړدا؛ له‌پړپا؛ ژنشکافه؛
نیشکفه؛ له‌هیکر؛ له‌ناکاو. (ناگهان)

له‌پ‌زیرین : له‌قه‌می (ناسناوی) خانی له‌پ-
زیرین قاره‌مانی قه‌لای دمدم که‌ده‌وله‌تی سه-
فه‌وی هیرشی هینایه‌سه‌ر و قه‌لای خاپوورکرد
و خان تادوایین که‌س شه‌پیکرد و گشتیان
کوژران. (خان‌لپ‌زیرین)

له‌پژان‌دن : [چاوگه‌ت] به‌مه‌رزدا دان؛ دان به-
عه‌رزدا. (به‌زمین‌زدن)
له‌پکه : [ناو] گری هه‌ویری وشکه‌وه‌بوو له‌ناو
ناندا. (خمیر‌گره‌شده‌روی‌نان)
له‌پن : [ئاوه‌لناو] تیرنه‌خور؛ چلیس؛ زور‌خور؛
زکن؛ فره‌خومر. (شکو؛ شکم‌پرست)
له‌پوک : [ئاوه‌لناو] له‌باک؛ فیله‌باز؛ فریودهر
؛خایین. (فریب‌دهنده)
له‌پیش : (۱)به‌رده‌م؛ له‌پیشی دانا؛ نایه‌به‌رده-
ستی (جلورو) (۲)سه‌رکه‌وتوو؛ سه‌رکه‌تی.
(پیروز) +
له‌پیش : به‌ر له؛ کاری که‌له‌کاتیکی زووتر له
کاتی دیاریکراو، نه‌نجام درابی؛ کاره‌که‌مان له-
پیشه، وه‌دوا نه‌که‌وتوو. (پیش‌بودن)
له‌پیک‌وماییک‌دان : (ب) له‌نال و بزماردان؛
پیا و دوو‌پرووی کردن. (کنایه‌ازدرووی)
له‌تان و پوکه‌وتن : (ب)زور‌کو‌ن‌بوون؛ له‌که‌لک-
که‌وتن؛ زور‌که‌نه‌فت‌بوون. (فرسوده‌شدن)
له‌تره : قه‌لأفت و له‌ته‌ر؛ زل‌و‌گوشتن؛ قه‌له‌و.
(آدم‌گنده‌و‌چاق)
له‌ته : [ناو] (ب)که‌رته‌مه‌رپک که‌به‌جیا بله‌وه-
پی و تیکه‌لأوی میگه‌لی گوند نه‌بی. (گله
کوچک که‌قاطی گله‌روستا نشود)
له‌ته : [ناو] سوال؛ گه‌دایی. (گدایی) +
له‌ته‌پلی بی‌عاری دان : (ب)ئه‌ویه‌پی بی‌شه‌رمی و
بی‌عاری. (زدن برطبل بی‌عاری)
له‌ته‌چن : [ناو] سوال‌که‌ر؛ پارسه‌که‌ر. (گدا)
له‌ته‌چینی : [ناو] (۱)سوال‌که‌ری؛ ده‌رووزه‌گه-
ری. (گدایی‌کردن). (۲)کوته‌کاسه‌ی چینی.
(تکه‌سفال‌چینی)

له تهر : [ناو] ته شی. (هم له تهری خهم خول
ټاوه ردموه، تاي گزژی مهینه ت دووباد کرده وه)
همېلوی. (دوک) +

له تهره : < له تهر

له تهری : له تهره؛ ته شی. (دوک)

له تهری خواردن و له وشکی نوستن : (ب) خوش
ړاېوواردن و نهېوونی سهرقالي و کیشه؛
ټاسوودهیی (خوردن و خوابیدن)

له تمبار : [ټاوه لټاو] چافبرسی؛ چاوبرسی؛ چاو-
چنوک؛ چافبرچی؛ چکووس؛ تیر نه خور.
(خسیس)

له چک لبردن : (ب) بی ټاېر وکړدن و ټیلاقه-
کړدن و ته جاومز کړدن به ژن. (کنایه ازیی آبرو-
کړدن)

له چهری : [ناو] په ستی؛ ږمزیلی؛ ږم نووسی.
(ردالت)

له حنعت : [ناو] له (له عنعت) ی ټاره وییه وه
هاتووه، له هه نندی له دووبله ی فلیمه کاند و شه-
ی (نه فره ت) به کار دینن که نه ویش کوردی نییه
و ههر له حنعت به جیتره. (لعنت)

له حه رام گه ړان : له حه رام گه ړان. (۱) خه سار-
بوون؛ زایه بوون. (حرام شدن. ضایع شدن) (۲) به
شوین شتی ناږه و هه رامدا گه ړان. (به دنبال
حرام گشتن) (۳) ره ها کړدن و ده ست به ردان له
شتی حه رام، له مالی حه رام گه ړی؛ مه چو به-
لایدا، لیگه ړی (دوریکردن از حرام)

له خر تکه چوون : [چاوگه ت] له ورتکه چوون؛ له
ورکه چوون؛ له جی چوونی جومگه ی له ش. (از-
جادر رفتن)

له خشه : [ناو] نه خشه؛ پلان؛ پیلان؛ خه ریته؛

نه قشه. (نقشه)

له خو بوونه وه : [چاوگه ت] (ب) زور ته عارف کر-
دن؛ خولکی گهرمی میوان کړدن. (تعارف کړد-
ن زیاد)

له خو ته وه : (۱) له خو ته وه ده ست به بژارنی هه-
مووان بکه، دوو واتا ده گه ینی، (۱/۱) تو ته وه
که س به، (۷/۲) خو ت حساب مه که و له که-
سی پال ده ستی خو ته وه ده ست پی-
بکه. (از خودت) (۲) له خو ته وه نه وشه ږه ت دامه-
زراند : له خو را نه وشه ږه ت دامه زرانند. (بی سبب)
له خو فشین : هو وشه کړدن؛ تاریفی خو کړدن.
(از خود تعریف کړدن)

له خو یو : (۱) له خو ی ړا؛ (۱/۱) ده ستیکرد به
بژاردن له خو یه وه، خویشی هیئا حساب. (۲/۱)
خو ی نه هیئا حساب له که سی پال ده ستیه وه
ده ستی پیکرد. (از خودش). (۲) له خو ړا؛ بی ده-
لیل؛ بی به لگه؛ بی هو. (بی دلیل؛ بی سبب)

له داری دنی : له دارای دنیا؛ له مالی دنیا؛ له
سامانی دنیا. (از مال دنیا) < داری دنیا

له دوو گه ړان : به دوا دا گه ړان. (دنبال گشتن)
له ده ست دهر چوون : [چاوگه ت] بی ناگا
لیوون چهک به ده ست وه ته قین. (از دست در-
رفتن) (۲) له ده ست چوون؛ له کیس چوون.
(از دست دادن) +

له ده م دان : (۱) له ده م ړا کیشان و لیدان. (توی
دهان کوېدن). (۲) قسه لی ږین و ږه تکر-
دنه وه ی قسه؛ جوابی ږه ق دانه وه. (تو ده نی
زدن) +

له ده م و دوو که وتن : [چاوگه ت] له قسه و
دوواندن که وتن. (ب) نه خوشی که زمانی

بشکی. (قدرت تکلم از دست دادن)

له پاست : له ئاست؛ بهرانبهر؛ له حان. (در برابر؛ مقابل)

له رزه پیو : [ناو] که رهسته ی نه ندازه گرتنی پاده- ی هیژی بوومه له رزه. (لرزه نگار؛ زلزله سنج)

له رزه له رز : زور ترساو؛ له رزین له ترسا؛ ده ست له رزین به هووی مال خو شه ویستی و ده ست پیوه گرتن؛ چکووسی. (ترس و لرز؛ ازخست دست لرزیدن)

له رزیان : [چاوگه،ت] چو قه پیاها تن له یاو یان له ترس یان له سه رما؛ له رز پیاها تن؛ له رینه وه. (لرزیدن)

له پ که له : [تاوه لئاو] ناتلنگ زراف؛ قه دباریک؛ شووش و باریک و لاواز. (لاغر؛ کمرباریک)

له زارده رچوون : [چاوگه،ت] له ده م دهر پهرین؛ له زارترازان. (ازدهن در رفتن)

له زگ چوونه وه : له زه وزوو که وتن. زاوزوو برانه- وم. (یائسه شدن)

له زم : [ناو] لیژم؛ قه ومووخیش؛ که سوکار. (قوم- وفامیل)

له ژیرر کیفدا بوون : له ژیرر فه رماندا بوون؛ ژیرچه- پو که بوون. (تحت فرمان)

له سک که وتن : [چاوگه،ت] ژنی که ئیدی مند- آلی نه بی؛ (ب) مه هان نه بوون؛ تیینه که وتنی ژن. (عقیم شدن زن)

له سه ر خودا مالین : له کوئل خو کردنه وه؛ له ممل کردنه وه؛ له نه ستوی خو لا بردن؛ (ب) خو له ده ست کیش ره زگار کردن. (ازسرباز کردن)

له سه ر دانان : (۱) وه ک نرخ دیاریکردن؛ قیمه ت له سه ر دانان. (قیمت گذاری). (۲) دانیا نه سه ر

شتی. (روی چیزی گذاشتن). (۳) دانیا نه بان. (بالا گذاشتن)

له سه ر درچوون : [چاوگه،ت] فه راموش کردن؛ له بهر فه قیری عه شقی یاره که ی له سه ر ده- رچوو. (فراموش کردن؛ ازسربه درشدن)

له سه ر گریو : نه نجامی کاریک له سه ر مه رج؛ به مه رج. (شرطی)

له سه ر گوان : [تاوه لئاو] ئازهلای نزدیک به زایین. (حیوان ماده پابماه)

له شا ته که هیئان : له قوماری بانگدا ته که بو شا هیئان؛ (ب) مروی خوش شانس. (کنایه از- آدم خوش شانس)

له شان وقوئل که وتن : [چاوگه،ت] زور ماندوو بوون به کاریکه وه. (ازبا افتادن بعلت خستگی)

له شت وموفا : [ناو،ت] قازانج؛ سوود؛ منفه عه ت؛ که لک. (سوود منفعت)

له شکه ر : [ناو] له شکر؛ سپا. (لشکر)

له عله : [ناو] لاله؛ مه رده نگی. (لاله)

له علی بیدانه : [ناو] جوړیک تریی دهنک گه و- ره ی سووره و ناوکی نییه. (نام نوعی انگور)

له علی فا : جوړیک قوماشی پی ری بوو له زه- مانی پابوردوودا. (نام پارچه ای قدیمی)

له غ : [ناو] گری؛ چه ت. (گره)

له غامه : [ناو] له غاوه؛ سووچی هه ردوولای لیو؛ نه ملا و نه ولای لچی نه سب. (دو گوشه لب؛

دولب اسب که حلقه لگام آترا در بر می گیرد)

له غاوپره : [ناو] له غاوه گوورگه؛ فرنده ییکه به- قه را پيشو لئیک. (نام پرنده ایست)

له غاوشل کردن : [چاوگه،ت] ئیزن دان به نه سب به که یفی خو ی پروا؛ (ب) سه رگری و به رگری

نه کړدن، پړوپیډان؛ بهرنه گرتن؛ سهر به ست
 کړدن. (جلوگیری نکر دن)
 له غاوو کړدن: (۱) له غاوو له زاری نه سپ کړدن.
 (لگام به دهن اسبزدن). (۲) پیش گرتن؛ به-
 ستنه وه و نیزن پیښه دان و بهره له ست بوون له
 هه موو یواریکدا؛ دژی له غاوو شل کړن. (دهنه-
 زدن)
 له غاوو گوورگه: فرنده ییکه له تهره به له ک
 ده کا و سی جوړن، (۱) له غاوو گوورگه یی بال
 خورمایي. (گلاریول بال قرمز). (۲) له غاوو-
 گوورگه یی بال پهمش. (گلاریول بال سیاه). (۳) ود
 وده. (دو دوک)
 له فره چوون: [چاوگه ت] له شهرمه وه چوون و
 له پړوودربایستی کهوتن؛ تریق بوونه وه؛ بهیده-
 س بوون. (شرمندو و خجالت زده شدن)
 له فره کهوتن: [چاوگه ت] فرنده له بال لیدان
 کهوتن؛ (ب) له جووله و بزوان کهوتن. (بی-
 حرکت شدن)
 له قاودان: [چاوگه ت] له هه لئادان؛ چه پله لی-
 کوتاندن؛ راستی نه هیڼی که سیک بلاو کړنه-
 وه. (افشا کړدن راز)
 له هسه دهرنه چوون: (۱) به قسه کړدن؛ ثامو-
 زگاری بردن به پړیوه؛ به قهول کړدن؛ فرمان به-
 جی هیڼان. (اطاعت کړدن). (۲) له به لاین په-
 شیمان نه بوونه وه؛ پړاویستان له سهر قسه و په-
 یمان. (سر قول ایستادن)
 لهق لهق: [ناو] فرنده ییکه مل دریژی قاچ
 دریژه و مار و بوق و ماسی خوړه و دوو جوړن.
 (۱) حاجی لهق لهق؛ حاجی له ک له ک. (لک لک).
 (۲) حلییر؛ لهق لهق پهمش. (لک لک سیاه)

له قنای: [چاوگه،] له قانندن. (تکان دادن-
 جنبانیدن)
 له قمبر دهر هیڼان: (۱) مردو دهر هیڼان له قمبر.
 (میت را از قبر در آوردن). (۲) جوین به که سیک-
 دان که مردو وه. (دشنام دادن به (مرده)
 له قهفه: [ناو] پکه؛ قهفه ز؛ قهفه س. (قفس)
 له قهلمه دان: [چاوگه ت] به حساب گرتن؛ له
 نه ژماره هیڼان؛ به حساب هیڼان؛ وای له قهلمه
 مده: وای دامه نی. (بشمار آوردن)
 له قیا: [رابر دووی له قین] لهقی؛ بزوا له جیی
 خوئی؛ لهق بوو؛ له جیی خوئی جووی. (لق شد)
 له کان: [ناو] پاکیت؛ پړوپه پړیکی جه غز ناسایه
 بو یاری پینگ پونگ و تینیس. (راکت)
 له کول خستن: رزگار کړدن خو یان په کیکی تر
 له ده ست ملوژم و کیسه و به لای به سهردا سه-
 پاو. له سهر لابر دن. (نجات دان کسی از دست
 گرفتاری)
 له کهف و کول کهوتن: (۱) به سهر چوونی تین
 و تامه زرویی؛ سارد بوونه وه له کاری.
 (از شور و شوق افتادن) (۲) له کول چوونه وه ی
 تراو. (از جوشش افتادن)
 له گا چوونه وه: وشک بوونه وه ی که شاویک
 که کاتی کیلانی تیپه پړوویت. (خشک شدن-
 زمین آبیاری شده برای شخم)
 له گرمنه: (۱) له گره نا؛ لیړه دا نا؛ نه له لیړه.
 (اینجانه). (۲) لیړن؛ لیړانه؛ نهوان له گره ن؛
 هان لیړه. (اینجا هستند)
 له گوپیچکه یی گادا خهوتن: (ب) بی خه بهر بوون
 له مبه ست؛ بی خه بهری؛ نااگایی. (کنایه از بی-
 خبر بودن از دنیا)

له گوین: [وته] وهك؛ وېچوون؛ وهك شتی؛ له-
 وهده چی؛ له گوین؛ به شیوهی. (شبییه؛ مانند)
 له گه نمال؛ [ئاوه لئاو] کاسه لیس؛ چلکاو خوړ؛
 نوکه رکردار؛ بهر ماوه خوړ. (کاسه لیس)
 له لاقان وه رها تن: هه لائن و توند و تیژ تیپه پ-
 بوون. (به تندۍ فرار کردن)
 له له: [ناو] (۱) قامیشی گهر میان؛ خه یزه ران؛
 جوړیک قامیشی قهویه و گه لاکه ی به
 کو تراوی له سهر برین داده نین به که لکه. (-)
 خیزران (۲) نه یچه شه کهر؛ قامیشی شه کر که
 شه کری سووری لی ده گیری. (نیشکر) +
 له لمنگی: [ناو] (۱) هه ویری له پروندا سووره وه
 کراو؛ نان ساجی؛ ناو ساجی. (خمیر سرخ شده در-
 روغن؛ توتک)
 له مرک: [ناو] ثانی شک؛ هه ره ژنی؛ مرک؛
 ثانی سک. (آرنج)
 له ملوای: [ناو] له مشوړ بای؛ سکه شوړه؛ زه-
 حیری. (اسهال)
 له ناکاو: [به ند] ژن شکافه؛ له هیکم؛ ژن شکفه؛
 له پرپا؛ له پردا. (ناگهان)
 له نال وله بزماردان: < له پیک و ماییک دان
 له نگاندن: [چاو گه، ت] (۱) جوولاندن هوه؛
 (تکان دادن) (۲) شانه وشان و نارام به پر ځا
 پوښتن؛ (سه یزاده ی که مهرشل بیله نگیڼه).
 «فولکلور» (سلانه سلانه راه رفتن)
 له نگر: [ناو] تراز؛ ته راز؛ میزان؛ قورس کردن و
 سوو ککردنی بار به دهست پیوه گرتن؛ له نکه-
 ریکی نهو باره (په شکه کایه) م بو بگره. (تراز)
 له وان: (۱) له موه وان؛ له وفان؛ شوانی گا گهل؛
 گاوان. (چوپان گاوها) (۲) له نه وان. (از آنها)

له وچه تی: [ناو] له و چیتی؛ زور بلایی. (پر-
 حرفی)
 له وز: [ناو] لمبز؛ قسه؛ (ب) نهو قسه که له (له)
 وس: (لیو) دیته دهره وه؛ یو له وزت ناگه پریت؟
 (لفظ)
 له وله وه: < له وچه تی.
 له وېن: ناوچه پیکی هه ورامانه له ئیران و
 غیر اقاد. (منطقه لهون)
 له وه: [ناو] گا؛ گامیش؛ لهو. (گاو؛ گاومیش)
 له وه پرین: [ناو، بک] که سیک که ده له وه-
 پرینی (ب) شوان. (چراننده؛ شبان)
 له وه ی پا: له وشته وه؛ له وه ی پا دیاره راست
 ده کا؛ به وه ی پا. (از آن چیز)
 له ویر: [ئاوه لئاو] زیاتر له گهل وشه ی لاردا
 دیت و واتای خواروخیچ دده، لاروله ویر؛ چه-
 فت وچیر. (کج و معوج)
 له هانندن: [چاو گه، ت] داگیر کردن؛ زهوت-
 کردن؛ دهست به سهردا گرتن. (تصرف کردن)
 له هیکه وه: [به ند] له ناخافل؛ له ناکاو؛ له پردا.
 (پکھو)
 له یاز: [ناو] ئاوه اورد؛ ئاومالک؛ نه وه ی ئاو یان
 سیلاو له گهل خو ی ده یهینی. (آب به ساحل-
 آورده)
 له یزاندن: [چاو گه، ت] کایه پی کردن؛ گه مه
 پی کردن؛ راو پی کردن؛ خافلاندن؛ فریودان؛ سه-
 رگه رم کردن؛ خاپاندن. (بازی کردن)
 له یزتن: [چاو گه، ت] له یزین؛ یاری کردن؛ چه-
 نهک کرن؛ سه ما؛ له یستن. (بازی؛ رقص)
 له یل: [ناو] جوړیک فرنده ی گوشت خوره له و-
 اشه ده کا و چیتین (چینچین؛ خالخال). (-)

پرنده‌ای شکاری)

له یلاخ : ناوچه ییكه بهر فراوان سهر به شاری
سنه. (نام منطقه ایست) +

له یلان چۆخه : په قتیان؛ کیو بکی ههره بهرزی
ناوچه ی سه قزه له بهینی دوو گوندی
سلیمانکه ندی و کانی نیاز دایه. (نام کوهی است)
له یلوی : [ناو] هه لور که؛ له لوه؛ له یلوک؛
جولانی هه لبهستن بو خهوتنی کور په و پازه-
ندنی. (ننو)

له یلی ومه جرووم : [ناوت] له له یلی و مه جنوون
کورد کاری بووه. (یلی و مجنون)
له یهل : [بمندا] له گهل؛ له ییل؛ ته ق؛ ته قی هه-
ق؛ ییكه وه؛ ییكو. (باهم)

لی پړین : (۱) به چه قو یان شتی تیژ کوتی له
شتی پړینه وه. (پړیدن از). (۲) کوتایی هینان به
خه لات و بهرات یان جیره و مه واجب. (قطع-
کردن) (۳) وه ک: نان و ئاو لی پړین. (قطع-
کردن)

لی بواردن : په وتی خوش پابواردن. (حالت-
خوش گذراندن) (۲) لی پهت بوون؛ به سه ردا
کشان. (ردشدن)

لی بوورین : [چاوگه، ت] (۱) جیگای پویشتن و
پهت بوون. (مفر). (۲) لیخوش بوون؛ به-
خشین. (۳) به سه رجوون؛ ته مهن لی بووردن.
(گذشتن؛ عفو کردن)

لیپ : [ناو] لیژگه؛ لزگه؛ پسته موورووی له تال
هه لکیشراو؛ جهله؛ پیز. (رشته) +

لی پیس کردن: [چاوگه، ت] کراسه کهت لی پیس-
کردم؛ کراسه کهمت پیس کرد. (نجس و-
چرکین کردن چیزی یا کسی)

لیخاندن: [چاوگه، ت] لیدان؛ لیخستن؛
پیامالین؛ دارکاری و لیدان. (کتک زدن) لی رده
لیخستن به واتای تی ساوین نییه

لیخه : [کاری ئه مری] (۱) لیده؛ پیا ماله؛ پیابده.
(اورا بن بزنش) (۲) پیاساوه؛ لیخشینه. (بساب)
لیذر (۱) [کاری ئه مری] لی ده؛ فرمانی لیدانه.
(۲) [ناوبک] که سیک که لیده دا. (بن؛ نوازنده)
لی ده کردن : (۱) [چاوگه، ت] ئه و میشانه ی
لی ده که؛ لی دوور خستنه وه. (دور کردن از چیزی)
(۲) لی ده هاویشتن؛ که م کردن له حساب.
(منها؛ از حساب کم کردن) +

لیر : [ناو] (۱) لیرگ؛ (۲) یه که ی پاره ی تورکیا؛
لیره؛ لیر. (کهیر؛ لیره)

لیر اکیشان : [چاوگه، ت] لیدان؛ به مشت
لیر اکیشان. (کتک زدن) پا لیر اکیشان (پشو و
دهر کردن و ئاسوو ده بوون) (استراحت)

لیر اکیشان : [چاوگه، ت] به زور ژنی که سیک
داگیر کردن یان هه لگرتن، دایکی زور کوون
بوو. (زن کسی را بزور فراری دادن) (ب) به که-
یفی دل خواردن، سک نانه سهر (له پلاو و گوشت
پاکیشان). (بار غبت خوردن)

لیر اکیشان: [چاوگه، ت] (ب) ئیلاقه کردن. (بازن
هم خوابگی کردن)

لیسته : [ناو] لیست؛ سیایی؛ ناوی شت نووسین
به ریز له سهر کاغز یان دهفته ر. (لیست)

لیسمال : [ئاوه، ئاو] ماستاو کهر؛ جامه لووسکه
که ر؛ خو لته که ر. (متملق)

لیسه : [ناو] لیسک؛ ئامرازی که وچک و
کووپه ی تار هه لکولین. (لیسک) +

لیف : [ناو] توپکلی داری خورما که کیسه ی

گه رماوی لی دروست ده کهن. (نوعی پوسته- درخت خرما)
 لیف بزمی. لیوبه بار؛ لیفا خشک و قهر چمی.
 (کنایه از غمگینی)
 لی کالانه وه: [ناو] لی جوان بوون؛ پیکه وتن؛ نهو
 لیسانه ی لی ده کالیته وه؛ پییده که وی: لی-
 جوانه. (برازنده بودن)
 لی کالانه وه: < لی کالانه وه
 لیک چوون: له یه ک چوون؛ شیوه ی یه ک دان.
 (شبیه بودن)
 لیک خران: [چاوه ت، پرابوردووی چاوه] له-
 یه ک خران؛ دوو بوری لیک خران؛ چوون به ناو-
 یه کدا؛ نالقه پیز و دوو لایی لیک خران؛ له یه ک
 هه لپیکران. تیک خران. (توی هم رفتن)
 لیک خشان: [چاوه ت، پرابوردووی چاوه]
 (۱) له یه ک ساوین؛ (۲) به یه کدا ساوران؛ له یه ک
 خشیان. (بهم ساییدن؛ بهم ساییده شدن)
 لیک دابردان: له یه ک دوور که وتنه وه؛ ده ست
 لیک بهردان. (جداشدن)
 لیک پاکیشان: [چاوه ت] (۱) له یه ک دان؛ له
 سهرو گو یلا کی یه ک دان؛ شه کردن. (یکدیگر-
 رازدن). (۲) پاکیشانی ژن له یه کترین (له
 بهوریدا باو بووه). (نامزد کسی را فریفتن یا
 از چنگش در آوردن)
 لی کراو: [ناو، بهر] (۱) به سه ر هینراو؛ وه ک:
 زولم لیکراو. (۲) جیگای پروودای کاریک شه-
 پلیرکراو. (۱) براوشده. (۲) جای انجام کاری (۳) ده-
 غلی له ناش هار دراو. (غله اسباب شده)
 لیک زیاد کردن: [چاوه ت، قیمه ت بردنه سه ره-
 وه و له یه کترین زیاد کردن له مو عامه له ی

کی زیاد (موزایده) دا. (مزایده)
 لیک کراو: (۱) جیا کراو له یه ک. (از هم جدا شده).
 (۲) پهواوه. نالقه ییک که پهواوه ته وه. (باز شده)
 لیک کردن: [چاوه ت] (۱) جودا کردن؛
 جیا کردن. (جدا کردن) (۲) شیوه دان؛ له یه-
 کچوون. (شبیه هم بودن)
 لیک لادان: له یه ک لاپیکر کردن؛ پرو به رووی
 یه کتری نه بوون و ریگا که چ کردنه وه؛ (ب)
 تخونی یه ک نه که وتن و دووری کردن له یه-
 کترین (احتراز از رو بردن و نزدیکی)
 لیکو: [ناو] جوړیک بالنده یه هنگی قاوه بی
 مه یله و نارنجیه و دوو جوړن. (۱) لیکووی خه-
 تخته. (لیکو). (۲) لیکووی زه لان. (لیکو-
 تالابی)
 لی که وتنه وه: (۱) زاین؛ نه ولاد به دنیا هیئان؛
 مانگا که سی گویره که ی لیکه وتنه وه؛
 (ب) عایله و نه ولاد له دوا به جیمان. (۲)
 بومیا ییک تهقی دوو کوژراوی لی که وتنه وه.
 (۳) دیسیان لیکه وتن و هه ژار بوون و مافینگی
 بوون و مال و سامان له ده ست دان. (۱) و ۳ و ۲
 بجاماند؛ بجا گذاشتن؛ دوباره ور شکست شدن)
 لیک هه لوه شان. له بهریه ک چوون؛ له بهریه ک-
 ده رها تن؛ نه وراق بوون. (اوراق شدن)
 لیگو پان (۱) له و کاته وه ده وله مهند بووه خو ی
 لیگو پاره نه یتر نامناسی؛ گو پینی په فتار و
 کردار؛ بووه به حاکم خو ی لیگو پاره له بیری -
 نییه کی بوو. (اخلاق عوض شدن) + (۲) لاپی
 بوون؛ خودا له ونی لیگو پاره؛ گو مرا بووه.
 (گمراه شدن) +
 لیگو پاندن: [چاوه ت] (۱) به سه ردا قیژاندن

و هاوار کردن. (برسر کسی نعره زدن) (۲)
 گوهره لیکردن؛ به ههرا و هوریا وجوش و
 خوروشهوه هندی کار نمنجام دان؛ لیمان
 گوراند و بهریکی دروینه کهمان تهواو کرد. (با
 هورا و دادوهوار کاریرا به پیش بردن)

لیمان : [ناو] ناویکی خهستی چلم ناسا که
 دواى زاینی میینه له زیان دی. (مایع-
 غلیظی که همراه زائوبیرون می آید)
 لینایی : [ناو، بهر] لینراو؛ چیشتی سازکراو.
 (خوراک پخته شده)

لینجاو : لینچقاو؛ لینچقی تراو. (مایع لزج)
 لینگیزه؛ لهنگیزه؛ باران و لهنگیزه؛ بارانی به
 خورهم. (باران تند)
 لی نیشن : به کومهل نیشننهوهی مهل له سهر
 داریان شتی تر. (نشستن پرندم بر درخت)+
 لیو جووین : لیو کروژتن؛ له تووهریی زور یان له
 بهر خهم و کهسهر. (لب گزیدن؛ لب جویندن)
 لیو پریژ. [ناوه ناو] پر؛ سهر پریژ؛ دارمال؛ دولدر.
 (البال پر؛ لبریز)

لیو کهن : [ناو] زهرده. بزه. (لبخند)
 لیو لیدان : [ناو] که کاتی (کلیپ) ی فیلمدا لیو
 جوو لاندنهوهی ناکتهر. (لب زدن)
 لیو لینه دان : (ب) میلاک نه کردن؛ نه خواردن.
 (لب نزدن)

لی وه خو کهوتن : خو بو ناماده کردن؛ خو بو
 ته یار کردن؛ خو ناماده کردن بو هیرش کردن
 و دهست کردنهوه. (دفاع کردن آماده مقابله-
 شدن)

لی وه ربوون : هیرش بو بردن؛ تی نالان و ده-
 سته و یه خه بوون؛ هاتنه زوور؛ (حمله بردن)
 لی وه شان : [ناو] لی شیان؛ لی کالان و لی هاتن؛

پی کهوتن. (برازنده کسی بودن)

لیوه شیان : [ناو] لی کالینهوهی جلک، لی یاس؛
 پی کهوتن. (۲) پیکران؛ توانای کاری هه بوون؛
 پی چی سوون؛ له باراندا هه بوون (برازندگی-
 شایستگی)

لی هاتن : (۱) له دهست هاتن؛ پیکران؛ توانای
 نه نجامی کار هه بوون؛ له باراندا هه بوون. (از
 دست آمدن) (۲) لهرز لی هاتن. فی لی هاتن؛
 دومهل لی هاتن؛ جووت بوونی نیر له میو. (دچار-
 شدن)

لی هاندان :: [چاوگهت] لی فیر کردن و دنه دان.
 (کسی را بر علیه کسی تحریک کردن)

لی ههستان : ههستان به تووهریهوه بو لیدانی
 که سیک. (برای حمله به کسی بلند شدن)

لی ههستان : ههستی پیاویتی له ژنیکی جوان
 جوولان؛ فیرق بوون له که سیک. (نفوذ کردن)
 لی هه لسان : لی ههستان؛ رابوون بو لیدانی که-
 سی یان هیرش بو بردن. (برای تنبه کسی پا-
 شدن)+

لی هه لکهوتن : (۱) پا له شتی دان و سهره-
 نگریدان؛ (پا به چیزی خوردن). (۲) رابوون؛
 کوردستان پیاوی گهورهی زور لی هه لکهوتووه.
 (برخواستن)

لی هه لکه پانهوه : لی وه رچه رخان. (۱) جواب
 دانهوه به توندی. (اعتراض کردن). (۲) گوپینی
 دوستی به دوژمنی؛ پشت تیکردن؛ پشت به-
 ردان. (پشت کردن)

به‌هیما باسی شتی عه‌یب و عار کردن. (له‌فاهه)
 له‌وه‌ندی: [ناو] په‌وتیکی زاتییه له‌هه‌ندی ژندا
 که به‌کریشمه و ناز و لیوکه‌ن، سه‌رنجی پیاو
 بو لای خویان راده‌کیشن؛ به‌لام شه‌و په‌مزوپازه
 به‌شیوه‌ی ده‌ستکرد (غه‌یری سروشتی) له‌وانه-
 (که‌لاس) ی تاییه‌ت‌دا فی‌ری هه‌ندی ژنی
 ژاپونی ده‌که‌ن که‌گیشایان پی‌ده‌لین. (لوندی)

لامپ: گولوپ؛ گلوپ؛ گلوپی چرای کاره-
 بایی. (لامپ)
 لامپی‌گازی: گلوپی چرای کاره‌بایی که‌ناوه-
 که‌ی گازی (ئارگون یان نیئون) ی تیدایه.
 (لامپ‌گازی)
 له‌فاهه: [ناو] (۱) قوماش یان شتی بو پی‌چانه‌وه.
 (پی‌چینی). (۲) سه‌ریوش؛ له‌توی نزاکه‌ت‌دا و

مات : (۱) [ئاوہلناو] حەيران؛ کيژ؛ واقو-
 رماو. (مات). (۲) [ئاوہلناو] خەمگين؛ دل
 پر له کەسەر. (غمگين). (۳) کشومات؛ بى
 جوولە دانىشتن؛ بى جوولە و خەمگين؛
 بوى ھەبە وشەى کيشوماتى شەترنج لە
 کشوماتى کوردیەو ھەرگيراييت. (کيش-
 ومات). تيبينى : زمانى کوردی لە سەر
 ھەلدانى شەترنج کوئترە وبوى ھەبە وشە-
 ى (کيشومات) ى شەترەنج لە کشومات
 و کەشتەنگیەو ھاتييت؛ حالەتيک لە
 شەترەنجدا کە شا نەتوانيٹ بجووليٹ؛ مت؛
 کپ؛ واتا: دوړاندنى شەترنج. (مات)+
 مات : فد؛ فرد: [ناو] لييل؛ وەک شووشە
 (جام) ى پەنجيرەى مات کە بەشيکى کەم
 ړوشنايى ليیەو ھەرباز دەييت. (مات)+
 مات کردن : [چاوگەت] (ب) ېردنەوہى
 کايەى شەترەنج. (مات کردن)+
 ماتماتيک : [ناو] زانستى حيساب. (علم-
 حساب. رياضيات)
 ماتۆرە : [ناو] ناتۆرە؛ ناونيتکە؛ ناوى خراپ
 لەسەر کەسيک دانان. (لقب زشت روکسى
 گذاشتن).
 مات و مەلوول : [ئاوہلناو] کشومات؛ مات-
 و خەمگين؛ بي دەنگ و پەکەر؛ دەستەوئەژنو
 دانىشتن. (غمگين؛ دست بەزانو)
 مات وميت : [ناو، ت] خو کپ کردن و گوى

ھەلخستن؛ خو کپ کرن و گوھفەچنين؛ خو
 مراندن و گوھتيژ کرن. (حواس خود را جمع
 کردن و گوش تيز کردن)
 ماتە : [ناو] سمانە؛ بەردى جەھەندەم؛
 ھەسان. (فسان)
 ماتە : [ناو] موورگيکە دەليين بو لا بردنى
 تەمى چاو (ليلى چاو) باشە. (نوعى خرزە)
 ماتیک : : فد؛ فرد: [ناو] مايکى پەنگى بو
 پەنگ کردن و جوانکردنى ليوى ژنان.
 (ماتيک؛ روژلب)
 ماتين : [ناو] ھەلماتين؛ مەپمەپين؛ ميشين؛
 مووشين. (تيله بازى)
 ماجەمين : ناوہ بوو ژنان؛ جەمين وەک
 مانگ؛ ھەنيەوہک مانگ. (ماجيين)
 ماجماچانى : [ناو، ت] ماجومووچ. (ماچو-
 بوسە)
 ماجماچوک : <ماجماچانى
 ماچەنگى : [ناو] کايەى جگين؛ محانچين.
 (يک نوع بازى باشتالنگ)
 ماخو : [ناو] خاوەن؛ خيو؛ مالخو. (صاحب)
 ماخوليایى : [ناو] تووشى ماليخوليا ھاتوو.
 <ماليخوليا
 ماخەر : [ناو، ت] ماکەر؛ ماچەکەر. (ماچە-
 الاغ)
 ماد : [ناو] تەن؛ ماک؛ پەنگ؛ مادى وى
 نەمايە : پەنگى نەماوہ. (مادە؛ رنگ)

ماد : [ناو] وه کی ده زانن هه موو کوردی

کورمانجه، کورمانجی ژوورو، کورمانجی ناوه پاست و کورمانجی خواروو، کورمانج له سه ره تادا کوردماد و کوردمانج بووه و کورد و ماد وهک يهک باسی ليکراوه، له کتيبي (ته فسيري عه هه ی قه ديم و عه هه ی جه ديد) دا له پال وشه ی ماد و مدی، وشه ی کورد و کوردستان له به ينی دوو- که وانا هاتوو و له ژور ميژوودا هه ر به و جوړه باسی ليکراوه. (ماد) +

مادخووز کراو : [ناو بهر] بهر گه م کراو؛ په- سند کراو؛ په سه ند کراو. (پسند شده؛ برگزیده شده)

مادی : [ئاوه لئاو + ناو] سهر به هوژی ماد؛ زما نی مادی که تائيستا تاسه واريکی سهر به خو ی نه دوژراوه ته وه. (مادی)

مادی: ماددی: [ئاوه لئاو] نه نبووژهنی؛ دونیایی؛ دژی (پژوننی و مه عنه وی و اتایی) (مادی)

ماران مژیو : [ئاوه لئاو] (ب) له پولاواز. (نحیف ولاغر)

مارپیچ : [ناو] خه تی چال به دموری دار یا هه رشتدا دروست کردن له بیچمی ماری که به دموری داریکدا تالاییت؛ یا وهک لا و لاو تالاییته پروه کی؛ مارخول. (مارپیچ)

مارپیچ : [ناو] پروه کیکی چقل داره، جوړیک درپوهه. (نوعی خار)

مارپیچ : [ئاوه لئاو] وهک پړگای پر پیچ و قه مچ؛ چمند پیچی ریگا یان چوم به دوا ی یه کدا؛ گامیز؛ گامیزه. (مارپیچ)

مارخول : < مارپیچ

مارده ی : [چاو گه ت] شکانندن. (شکستن) مارپفین: [ناوت] مراوکه زهرده؛ گیاییکه ژه هردار و کولینراوی ساقه ت و گه لاکه ی بو شتنی دهمی برین باشه. (گیاه درمان- عقرب)

مارزو : [ناو] مازو؛ لیگه پان؛ هیشتن؛ نمازو؛ ناییلی. (رخصت)

مارس : فدی: [ناو] مارس؛ جاريک کایه کردن و برنده وی ته خته نهر د که به دوو دهست به حساب دی. (مارس)

مارس : [ناو] مارچ؛ مارت؛ مانگی سیه ه می سالی زایینی (نازار؛ نادار). (مارس)

مارش : فدی: فرد: [ناو] تاهه نگی عه سکه- ری. (مارش)

مارشال . فرد؛ فدی: اند؛ آلمان د: [ناو] پله- ییکی ژوور له تهر ته ش (عه سکه ر) یدا، به- رانه ربه سپه ه بود. (مارشال)

مارشیموون : < مهرشمین

مارک : ئالمان د؛ فرد؛ فدی: اند؛ [ناو] یه که ی پاره ی ئالمانیا. (۲) موړک؛ نیشانه ی فابریکا له سهر کالآ. (۲۰۱ مارک)

مارگل : [ناو] جوړیک فرنده یه؛ مارگر. (نوعی پرنده)

مارگیسه : [ناو] بو قله موونه؛ عه لی شیش؛ عه لو عه لو. (بو قلمون)

مارگیسه : [ناو] جوړیک مارمیلیکی گه و ره- یه. (نوعی مارمولک؛ سوسمار)

مارمژ : [ناو] زاروو؛ زهروو؛ زالوو. (زالو) مارمژ : [ناو] سینه کیش؛ سیغار کیشی که

هموو دووکه‌لی سیغار قووت بدا؛ دژی
 دهم کیش. (سیگاری سینه کش)
 مارنه‌گهز: [ناو] جزمه؛ چه‌کمه؛ پوتینی مل
 دریز. (چکمه)
 مارپوخ: ناوه بو ژنان؛ [ئاوه‌لناو] پوخسار
 وه‌کوو مانگ. (ماهرخ)
 مارپوخسار: [ئاوه‌لناو] ناوه بو ژنان؛ پوخسار
 وه‌ک مانگ. (ماهرخسار)
 مارووم: [ئاوه‌لناو] له مه‌چرووم وه‌گیراوه؛
 بی‌به‌ش؛ ئافه‌روژ. (محروم)
 ماره‌توپو: [ناوت] (ب) که‌سیکی کز و
 بی‌ده‌نگ ماتلی ههل و ده‌رفه‌تیک بیت
 تاجزه‌ی خوئی لیدا و زه‌بر بوه شینی؛ زور
 جار ده‌لین مه‌ره مردوو ههر بو‌یه توپیوه-
 که‌یش بووه به‌مردوو. (مارمرده)
 ماره‌خوره: [ناو] زمرده‌قوپه؛ دوولقه‌ده‌ره؛
 جوریک مارمیلکی گه‌وره که‌ره‌نگی ده-
 وروبهری به‌خویه‌وه ده‌گری. (نوعی
 سوسمار)
 ماره‌که: [ناو] (۱) له (مه‌عه‌که) ی فارسییه‌وه
 هاتوو؛ شه‌پوماره‌که. (معه‌که). (۲) فرمان
 به‌ماره‌کردن، ماره‌بکه. (عقد کردن). (۳) په
 شه‌ماره‌که: ماره‌په‌شه‌که؛ له‌پروانگه‌ی ده-
 ستووری زمانه‌وانییه‌وه، ماریکی ناسیاو مه-
 عریفه‌یه. (مارمعه‌فه در دست‌ور زبان).
 ماری: ماکه‌و؛ (کبک ماده)
 مارپا: [پابوردووی مارپان] به‌زی؛ شکستی
 هینا. (شکست)
 مارپان: [چاوگه‌ت] مارپن؛ شکاندن؛
 شکستان. (شکستن)

مارپایه: [ناو، به‌ر] شکاوه؛ شکستییه؛
 شکیاگه؛ به‌زیوه. (شکسته‌است)
 ماریژوک: [ناو] ماراژوک؛ گیاییکی ته‌مه‌ن
 کورته و ده‌خوریت. (نوعی گیاه‌خوردنی)
 ماریژه: [ناو] مارووژه؛ ماریژه؛ گیاییکی به
 هاریه و ده‌خوری؛ ماریژوک. (گیاهی‌است-
 خوردنی)
 ماری‌کتکی: [ناوت] ماری‌زه‌نگی. (مار-
 کبری)
 ماری‌که‌رانه: [ناوت] جو‌ری ئاسکی گه-
 وره‌یه. (گوزن)
 ماز: [ناو] به‌رانی چوارساله. (قوچ چهارساله)+
 مازگ: [ناو] (۱) مازه؛ موغهره‌ی پشت.
 (پشت‌مازه). (۲) مازوو؛ به‌ری دار مازوو.
 (مازوح)
 مازگه: [ناو] میژی؛ (مازگا) له ئاو‌یستاییدا
 به‌واتای می‌شک (مه‌غز) هاتوو. (مغز)
 مازگه‌ده‌ر: [ناو] مازگه‌ده‌رد؛ ئیشی‌مازه؛
 پشت‌ئیش. (دردکمر)
 مازوت. فرد؛ روسد؛ فذ: [ناو] نه‌وته‌په‌شه.
 (مازوت)
 مازو‌ری: تو‌راو له مال و مه‌سکه‌ن و په‌نا
 بردوو به‌شوینیکی‌تر. (قهر کردن از خانه‌و-
 کاشانه)
 مازهنده‌ر: [ناو] هه‌ندران؛ ولاتانی‌دوور؛
 تاراوگه. (ولایت‌دور؛ تبعیدگاه)
 مازه: حاله‌تی ئی‌سکی له‌ش؛ ئیسک به-
 ندی؛ ئیسک‌لیتی له‌ش (اسکلت)
 ماسته‌ک: [ناو] په‌حه‌تی. (قیف)
 ماسریشم: [ناو] هیلم؛ چه‌سپی‌دار؛ چه-

سپی نه چارپی. (سريشم) +

ماسک : (۱) [ناو] مهيتەر؛ خزمه تکاری ته -
سب له تهويله. (مهتر). (۲) [ناو] ئاسکی
می. (آهوی ماده). (۳) [ئاوه لئاو] پژد؛
چکووس. (خسیس)

ماسک : فد؛ اند؛ فرد؛ [ناو] ماکی دهرمان و
مه لیه می ده موچاو سواخدان بو گه شه دان
به پیستی روومهت؛ زیاتر له ئارایشگای
ژنانده. (ماسک)

ماسک : فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو] کهرهسته ی
پالآوتنی هه وای هه ناسه کیشان له ناو دوو
که ل یان له ناو توژ وگازی کیمیاو یدا.
(ماسک)

ماسکی گاز : [ناو، ت] کهرهسته ی پالآوتنی
گازی کیمیایی له کاتی هه ناسه کیشاندا بو
به رگری له وه زه نی گازی ژاراوی له سه رکۆ
ئه ندای هه ناسه کیشان. (ماسک گاز)

ماس مال : [ناو، ت] گیامیرک؛ گیاییکه بو
لابردنی ماس و په نمینی جومگه ی
باکردوو به هو ی (روماتیزمه وه) به که -
لکه. (گل آلاله)

ماسی خاویار : [ناو، ت] به تاییهت به ماسی
(ئوزوون برون) ده گوتری چونکا چند
چه شنه ماسی دیکه یش گه رای ناو زگیان
وه ک خاویار ده خوریت. (ماهی خاویار)

ماسیگره ک : [ناو، ت] ماسیه وچنه؛ مایی -
چنه ک؛ ماسیگره؛ فڕنده ییکی بال درێژ و
تیزباله؛ قاق؛ توره مه ی ماسیگره کان نو
جوړن. (۱) ماسی خوړکه. (پرستوی دریایی)
(۲) ماسی خوړکه ی بوړ. (پرستوی دریایی -

تیره). (۳) ماسی خوړکه ی خه زه ری (پرستوی
دریایی خزر). (۴) ماسی خوړکه ی دهن دوک
ئه ستوور. (پرستوی دریایی نک کلفت).
(۵) ماسی خوړکه ی دهنگ بوړ. (پرستوی -
دریایی بدصدا). (۶) ماسی خوړکه ی رهش.
(پرستوی دریایی سیاه). (۷) ماسی خوړکه ی
رهشی بال سپی. (پرستوی دریایی سیاه بال -
سفید). (۸) ماسی خوړکه ی کلآون.
(پرستوی دریایی کاکلی). (۹) ماسی خوړکه ی
قه شان. (پرستوی دریایی پشت کبود)

ماسی سپی : [ناو] جوړیک ماسی که له
ده ریای خه زه ردا زوره وگوشته که ی
خوازیاری زوره. (ماهی سفید)

ماسی سیم : [ناو] ماسیکی پانی کورته و
له ده ریای خه زه ردا زوره و گوشته که ی
خوازیاری زوره. (ماهی سیم)
ماشتن : [چاوگه] رامالینی سفره و ته و او
کردنی خوړاکی سه رسفره. (همه غذای سر -
سفره راخوړن)

ماشته : [ناو] کوڵوانه. (چارقد رو دوشی)
ماشین شوژی : [ناو، ت] جیگای تاییهت بو
شتنی سه یاره؛ رهوتی شتنی سه یاره.
(ماشین شویی)

ماشین کردن : [چاوگه، ت] (۱) به مه کینه
سه رو قژ کورت کردنه وه و هه لپاچین. (۲)
تایپ کردن؛ نامه نووسینه وه به ماشین
تایپ. (ماشین کردن)

ماشین نووس : [ناو، بک] که سییک که نامه و
نووسراوه تایپ ده کا. (ماشین نویس)
ماشینه وه : [چاوگه، ت] (ب) لیساولیسدان و

هیچ له‌سەر سفره یان له ناو کاسه دانه-
هێشتن؛ مألینه‌وه؛ رامالین و گسک لیدان.
(خالی کردن و خوردن همه چیز سرفه‌یا
کاسه)

ماف ئه‌ستین : [ناوبک] به‌ش‌وه‌رگر؛ حه-
ق‌وه‌رگر. (سه‌م‌گیر؛ حق‌گیر)

ماف سه‌ندن : [چاوگه‌ت] حه‌ق سه‌ندن؛
به‌ش سه‌ندن. (حق‌گرفتن؛ سه‌م‌گرفتن)

ماف‌خواز: [ئاوه‌لناو+ ناو] حه‌ق‌خواز؛ که-
سیک که داوای حه‌قی خو‌ی بکا.
(ب) [نازادی‌خواز. (آزادیخواه)

ماف‌خۆر : [ئاوه‌لناو+ ناوبک] که‌سیک که
حه‌ق و به‌شی که‌سیک داگیرده‌کا و
نایداتی. (غصب‌کننده‌حق و حقوق‌مردم؛
حق‌خور)

مافر : [به‌ند] وه‌کوو؛ وه‌ک؛ چوون؛ مینا؛
میناک؛ (مانند)

ماقه : [ناو] گۆی‌چاو. (حدقه‌چشم)
ماکه‌رمه‌له : [ناو] (ب) جامه‌لووسکی؛ ده‌له-
چه‌یی؛ ماستاو کردن؛ کلکه‌سووتی.
(تملق)

ماکی‌سهرکه‌ر: [ناو، ت] (ب) تریاک و
هیروین؛ دهرمانی بی‌هه‌ست کردنی نه-
خۆش له کاتی نه‌شته‌رکاریدا. (ماده‌مخدر)
ماکیش : [ناو] سه‌له‌ی پلاو ئاو‌کیش کردن؛
پلاو پارزن؛ پلاو پالیو. (آبکش‌پلو)

ماگمه : مامه؛ ماومه؛ پی‌م‌ماوه؛ ته‌واوم نه-
کردووه؛ ماگمه بگه‌م؛ تاویکی‌تر ده‌گه‌می.
(معادل: هنوزدارم؛ مانده‌برسم)

ماگه : ماوه؛ مایه؛ نه‌مردووه؛ هێشتاهه‌س؛

هێشتاهه‌یه. (مانده. هنوزه‌ست)

مال : [ئاوه‌لناو] [ناو] وه‌ک؛ ئامووری که
زۆر نه‌چه‌قی دزی ئامووری پژد. (خیشی-
که‌زیادفرورنود)+

مال : [ناو] که‌یشتنی دهمی تاژی به‌نچیر
یان له خۆل وه‌ردانی، به‌لام به‌ده‌میه‌وه نه-
هاتن. (رسیدن تازی به‌شکارو در خاک-
غلتنانن امانگرفتن)+

مال به‌قورگرتن : [چاوگه‌ت] (ب) مال
ویرانکردن؛ خانه‌خراپکردن؛ بیچاره‌کردن.
(خانه‌خراب کردن)

مال ویرانکه‌ر : [ئاوه‌لناو+ ناو] هه‌ر شت و
هه‌رکس ببیته‌هو‌ی مال کاوولی؛ (ب) زنی
بی‌مشوور و هه‌له‌خه‌رج. (کنایه‌اززن-
ولخرج)

مال‌پا : فد؛ فرد؛ [ناو] نوبه‌تی؛ په‌تاییک که
به‌هو‌ی چزووی می‌شووله‌ی (ئاو‌فیل) هوه
مرو‌ف تووشی ده‌بیته. (مالاریا)

مالان : (۱) مالین؛ گسک لیدان. (۲) مال-
گه‌ل. (۱) جارو کردن. ۲. خانه‌ها)+

مالای : [چاوگه‌ت] مه‌شتن؛ مالین؛ گسکد-
ان؛ گزگ‌لیدان؛ ماشتن. (جاروب کردن)
مال به‌قورگیران : [چاوگه‌ت] (ب) به‌د به
خت‌بوون؛ مال‌کاول‌بوون؛ بیچاره‌بوون.
(بدبخت شدن)

مال به‌کۆل : [ئاوه‌لناو] په‌به‌ن و نه‌دار؛ بی
سه‌روسامان. (خانه‌به‌دوش)

مالبه‌ن : [ناو] مالبه‌ند؛ جیگه‌ی به‌سته‌نه‌وه-
ی که‌رو چاره‌ما به‌دروشه‌ک و گاریه‌وه.
(مال‌بند)+

مال خوڼه خوړ : [ئاوه لئاو] (ب) ږژد؛
چکووس؛ دهس قووچاو؛ خه سیس.
(خسیس)
مالخیر : [ناو] جوړیک تفهنگ. (نوعی-
تفنگ)
مالدوخین : [ناو،ت] پزوو؛ نیفو؛ مالدوخین.
(جای کمر بند در شلوار کردی؛ جای بند شلوار)
مالران : گسکدان؛ پیاساوین؛ ساویان.
(جاروب زدن؛ سائیدن)
مالزاروګ : [ناو] تولدان؛ پزدان؛ مندالدان؛
مالزاروګ. (زهدان)
مالشته : [ناو،بک] گسک لیدم؛ که سیک
که ده مالی. (سپور)
مال که مباح : [ئاوه لئاو + ناو] مال ویران؛
چاره ږهش؛ به دبه خت. (خانه خراب)
مالکه یی : [ئاوه لئاو] مالکه یی؛ مالکه تی؛
مال و سامان له ده سداو؛ مافینگی بوو؛
موفلیس که وتوو؛ دم له پوووش. (مفلس؛
ورشکسته)
مال گرتن : (ب) مال به کریگرتن. (خانه
اجاره گرفتن، اجاره کردن)
مال گوری : نهو مالانه په زیان له راندايه
هر شه وهی مالیک پیاویک ده نیړن بو
تاریکاری شوان و ناگالیوونی ږانه مه.
(نوبتی کمک شبان کردن)
مالمالوګ : [ناو] جوړیک هه لپه ږینه.
(نوعی رقص)
مال میقان : [ناو،ت] میووانخانه؛ ثوتیل؛
مال میوان. (مهمانخانه؛ هتل).
مالومین : مال و سامان؛ (ب) خوشه ویست-

وړیزدار. (عزیز) < مان
مالوو : [ناو] داریکی قهوی به قه رای
دوومیتړکه ده خړیته سر دهند بو ساف-
کردنی ناریکی له دواي شیف بږین. (ماله-
صاف کردن شخم)
ماله : [ناو] (۱) مالنج؛ ږوو په ږیکی ده سکاره،
بو لووسکردنی سواخی دیوار. (ماله). (۲)
مالوو، کوته داریکی دریژ که کونیکی
تیدایه سهری دهند ده چی به ناویا و ده یهن
به سهر شیوی پر له کولودا بو ساف و لووس
کردنی. (شخم صاف کن)
مالی : (۱) [ږاوردووی مالین] گسکی لیدا.
(جارو کرد) (۲) [ئاوه لئاو] په یوه منیدار به-
مال و سامانه وه؛ وهک : کیشه ی مالی.
< ف. هن. (مالی) +
مالی بی ددان : (ب) بابه تی بی ددان،
خواردنی نهرموشل. (۲ب) شتی هه رزان
یان کاریکی ناسان. (چیز یا کار ساده)
مالیته : [ناو] کونی داعبای کیوی وهک
گورگ و پړوی. (کنام) +
مالیجه : [ناو] چاره سه رکردنی نه خوشی؛
دهر مانکردن و چاک کردن نه وه؛
له (موعالیجه) ی ثاره وییه وه هاتووه.
(معالجه)
مالیخولیا : فد؛ عد؛ یونان د؛ [ناو] ماخولیا؛
نه خوشینی بیر و هزاره و مروف تووشی
خه یالاتی تیکهل پیکهل ده کا. (مالیخولیا)
مالیسوک : [ناو] ږووه کیکه به ریکی سوور
و چکوله ده گری. (نام گیاهی است)
مالیکردن : [چاوگه،ت] فرنده و حه یوانی

کيوى له مالدا پام و دهسه موکړدن. (رام-
 کردن پرنده وحشى)
 ماليکي: يه کي له چوارمه زه بى موسو لمانانى
 سوننى، شوپگرانى ئيمامى ماليکي .
 (مالکي)
 مامايى : [ناو] دايرکي. (مامايى)
 مامرکوژ : [ناو] پوه کيکي تام تيژه؛ خه ردهل؛
 له کميا بارانى شارى حه له بجهى شه هيدا
 له گازى خه ردهل که لکيان وهرگرت.
 (خردل)
 مامرچه چيني : [ناو، ت] مريشکه چيني. (مرغ-
 چيني)
 مامرهره شه : [ناو] مريشکه پر شه؛ له قه-
 ديم دا باو بوو نه گهر فقهى هه تا سوو پره
 نه سريان بخويندايي ده بوو مريشکيکي پر-
 ش به ديارى بيهن بو ماموستا. (کنياه-از-
 سوره نصر)
 مامرهره ش : [ناو] جوړيک مراوى که رهنگي
 پر شه. (مرغايى سياه)
 ماموڅ : ههورازيکي به رزه له بهينى سه قز و
 سندها. (گردنه ماموڅ)
 ماموره : [ناو] جوړيک تروزييه. (نوعى-
 خيار چنبر)
 ماموستا : [ناو، لئاو] ليزان؛ پسپوړ؛
 ماموه ستا؛ ماموسا؛ سهيدا. (استاد؛ ملا؛
 معلم)
 مامووت : فرد؛ فد: [ناو] فيلى سهره تاي
 دهوراني چواره مى زه وين ناسى به له شى
 تووکن و عاج (شفره) ي دريژ و چه ماوه وه.
 (ماموت)

مامه : (۱) ماومه؛ ماگمه؛ ليم نه پراوه؛ ته واوم
 نه کردووه (ين زاراوه ي سه قزييه). (تمام-
 نشده. تمام نشده ام). (۲) مامو؛ ناپو. (عمو)
 مامهورتک : (ب) که سيک که شاره زاي
 زورثيش و کارگهل بيت. (خبره درخيلى
 امور)
 مان : وشه ييکي ثاويستاييه به واتاي
 (خانوو، مال) له کورديشدا هه يه وهک
 سامان؛ ساختومان؛ ساختمان؛ به واتاي بينا
 و مال؛ خان ومانت شيوى : مال کاول بى.
 (خانه)
 مانتو : [ناو] عبا و که وای دريژى ژنانه که
 به سهر ليا سدا له بهري ده کهن. (مانتو)
 ماندانا : ناوى کچى نازيدهاک دواهمين
 شای ماد و دايکي کوورش. (دختر ضحاک
 و مادر کورش)
 ماندننه وه : [له چاوگه ي مان] نه پويشتن له
 چيگايى و مانه وه. (ماندن)
 ماندولين : ئيسپانياد؛ فد؛ تد: [ناو] جوړيک
 ئاميرى موسيقايى له باغله مه چوو کتره و
 تليه. (ماندولين)
 ماندو و مردوو : (ب) زور شه کهت و
 هيلاک. (بسيار خسته)
 مانگابه کهل : مانگايى که کاتى جووت-
 خوازي هاتووه. (ماده گاوگشن خواه). (ب) به
 ته وسه وه به ژنى ده لين که پياوان زور
 بکه ونه شويني. (زنى که مردان به دنبالش
 رامبيفتند)
 مانگادوش : [ناو، بک] چيل دوش (۱) که-
 سيک که مانگا ده دوشي. (گادوش).

(۲) [ناو] ده‌فری گه‌وره له مه‌ړدوښ گه-
 وره‌تر. (ظرف دوشیدن گاو)
 مانگاماسی : [ناو] جوړیک ماسیی گه‌وره‌یه.
 (نوعی ماهی)
 مانگ‌دیتو : [ئاوه‌لناو] ژنه‌ک کو مه‌هان
 ده‌به‌ت؛ ژنیک که بکه‌وېته بی‌نویژی. (زنی
 که قاعده‌شود)
 مان‌گرتن: [چاوگه‌ت] گه‌ی‌گرتن؛ (ب) بو
 مه‌به‌ستی پرمیاری یان کیشه‌ی مائی، ده-
 ست له کار کیشانه‌وه و کار نه‌کردنی
 کادی‌رگه‌ل له پیک‌خراو‌پکدا. (اعتصاب)+
 مانگ‌گیران: [ناو] هه‌یف‌گیران؛ مانگ-
 گیره‌ی، حاله‌تی مانگ وه‌به‌رسیه‌ری زه-
 وی که‌وتن. (خسوف)
 مانگه: [ناو] هیلالی؛ خه‌رپشته؛ میچی‌خه-
 رپشته. (خرپشته)
 مانگه‌پوژ: مانگه‌شه‌و. (شب‌مهتابی)
 مانگ‌هه‌لانتن: [چاوگه‌ت] مانگ له ئاسو
 ده‌رکه‌وتن. (ماه‌درآمدن)
 مانگی‌ته‌واو: (۱) مانگی که ۳۰ پوژ که‌متر
 نه‌بیټ. (۲) مانگی پر به ئاسمانه‌وه، جه‌غزی
 ته‌واوی مانگی چوارده. (ماه‌تمام؛ بدر)
 مانگی‌زایینی: [ناو] ناوی مانگه‌کانی سالی
 زایینی. (ماه‌میلادی)
 مانگی‌شه‌رم: [ناو] مانگی هه‌وه‌لی
 می‌دکردن. (ماه‌عسل)
 مانگی‌نو: [ناو] مانگی‌نوی؛ هه‌ر مانگی
 نه‌و بو حاله‌م په‌شیوه، چوون هیلال شیوه‌ی
 ئه‌بروی تووی پیوه؛ «فونکلور» مانگی یه‌کشه-
 وه. (ماه‌نو)

مانگی‌هه‌تاوی: ناوی مانگه‌کانی سالی
 کوچی‌هه‌تاوی؛ مانگی پوژی. (ماه‌شمسی)
 مانه: [ناو] خانووی گچله؛ له هه‌ورامیدا
 بووه به یانه. (هه‌ره‌س وه‌یانه‌م: هه‌ره‌س
 به‌ماله‌م) دیسان وشه‌ی وانه واتا ژووری
 ده‌رس‌خویندن، و زور نزیکه به مانه. (خانه
 کوچک)
 مانه‌وی: [ناو] شوپ‌گرانی دینی مانی.
 (مانوی)
 مانی: [ناو] خاومنی کتیپی وینه‌ی ئه‌رژه-
 نگ که خووی به پیغه‌مبه‌ر ده‌ناساند و
 کوردیکی وریا و قسه‌زان بووه. (مانی)
 مانیش‌ت: (۱) ناوی نیونامه‌ی به‌پرسه‌جاد
 جه‌هانفهر. (۲) ف.مان. جیگای نیشته-
 جیپوون و شو‌نه‌واری ماد(ماد+نیشت)
 (سرزمین ماد)
 ماوت: [ناو] ماهووت؛ جوړیک قوماشی
 کور‌کداره. (ماهوت)
 ماوت‌مال: [ناو،ت] ماهووت‌مال؛ فلچه‌ی
 پاک‌کردنه‌وه‌ی قوماش و لیباس. (ماهوت-
 پاک‌کن؛ برس‌لیاس)
 ماوزو: [ئاوه‌لناو-ناو] به‌جیماو. (به‌جامانده)
 ماوس: اند؛ فد: [ناو] که‌ره‌سته‌ی جوو‌لینه
 ری نیشانده‌ری سه‌ر شاشه‌ی کامپیوټر.
 (ماوس)
 ماوه‌ر: [ناو] پوتکی به‌رد شکاندن؛ چه
 کوشی گه‌وره و قورسی به‌رد شکین
 (چکش‌سنگ‌شکن).
 ماوه‌رو: [داهاتووی هینان] دینی؛ ده‌یینی؛
 تیری. (می‌آورد)

ماه‌پاره : نیوی ژنانه. (مه‌پاره.)

ماهوون : [ناو] ده‌سکی چه‌قو له داری میو.
(دسته‌چاقواز درخت‌مو)

ماهوور : [ناو] مه‌قامیکی ئاوازی کوردی و
ئیترانییه. (ماهور) +

مایلی‌ده‌ریایی : [ناو] یه‌که‌ی مه‌ودا له‌ده-
ریادا به‌رانبه‌ربه ۱۸۵۲ میتر. (مایلی‌دریایی)
مایو : [ناو] توونکه؛ تنوکه‌ی مه‌له و هالتیر
لیدان بو پی‌اوان و تنوکه و مه‌مکه‌ند بو
مه‌له‌کردنی ژنان. (مایو)

مایونیز : فرد؛ فد؛ اند: [ناو] جوړیک پ
یان سووسی سه‌لاته که له خه‌رده‌ل و
هیلکه و سرکه و ماست و ئارد چیده‌بیٚت.
(سس) (مایونز)

مایه : ده‌سته‌واژه‌ی موسیقییه، (۱) پیز
گرتن واتا میزراب وه‌شاندن له سازیکی‌تر
کاتیک له کوکی سازی ساز ژهنیکدا بیٚت و
ده‌نک تیکه‌لی ده‌نگی سازی ساز ژهنه‌که
کردن. (۲) به‌مای مه‌قام له موسیقادا.
(۱و۲.مایه) +

مای : [ئاوه‌ل‌ناو] ماوموه؛ کوون؛ به‌یات؛ مه-
نه؛ مه‌نده؛ کوون که‌وتوو. (مانده؛ که‌نه)

متمتی : خو‌پاشقه‌کیش؛ خو‌وه‌پاش‌خه‌ر؛
خو‌ماتکه‌ر؛ ماتلی ده‌رفه‌ت بوون؛ خو‌خافلین.
(پی‌فرصت‌بودن)

متو : [ئاوه‌ل‌ناو] که‌وی؛ مالی؛ رام؛ راهاتوو؛
ده‌سته‌مو؛ ئوگر. (رام)

مه‌ق : هه‌ست؛ جووله؛ ده‌نگ؛ پرزه.
(حس؛ صدا)

مه‌کا : سه‌رین. (متکا)

مجمعه : [ناو] مجوعمه؛ بو‌ی هه‌یه له (مه
جموعه؛ جه‌مع گه‌ل) راهاتیٚت و
کوردکاری کرایٚت، به‌واتای کو‌مکراوی
چه‌ند شت؛ (مجموعه)

مجوعمه : [ناو] مجومعه؛ که‌شه‌فه‌ی له-
سه‌ردانانی کو‌میک خوارده‌مه‌نی؛ سینی و
که‌شه‌فه‌ی گه‌وره‌ی نان له‌سه‌ر خواردن؛
خوان. (مجمعه)

مجیوری : [ناو] کاری مجیور؛ مزی مجیور.
(کارومزد‌مجاور)

مچکاندن : [چاوگه‌ت] وشک‌کردن. (خشک
کردن)

مچیره : قه‌وجه‌کردنی که‌ر. (فک‌جنباندن‌خر)
مچانچین : [ناو] یاری به‌قاپ (جگ)، هه-
لگیرانه‌وه‌ی قاپ به‌باریکی‌تردا به‌قاییکی
تر. (نوعی‌بازی‌باشتالنگ)

مچه‌نه‌ک : [ناو] ته‌سپی په‌سه‌ن؛ که‌حیل.
(اسب‌اصیل)

مختی : [ناو] شو‌لاوه‌ی فرمی‌سک. (اشک
سرازیر‌شده)

مخمخاندن : [] هارین؛ په‌راش‌په‌راش-
کردن؛ فلیقاندنه‌وه. (خرد‌کردن؛ له‌کردن)
مخمخک : (۱) بیستانی‌ته‌په‌کالی. (جالیز) (۲)
شو‌لاوه‌ی فرمی‌سک. (سرازیر‌شدن‌اشک)

مداس : ده‌مپایی. (دمپایی)

مدو : ده‌دا؛ ده‌یدا. (می‌دهد)

مدیو : ده‌روانی؛ ئه‌روانی؛ تماشاده‌کا؛ ده-
بینی. (می‌بیند)

مرخ : [ناو] داخواز؛ ئاره‌زوو؛ ویست؛ ته‌ماح.
(آرزو، طمع)

مردار بوونهوه : [چاوگهت] (ب) مردنی
مروځی خراپ و بهد ټاکار. (مردن انسان بد و
فاسد) +

مردارخوړ : [ټاوولناو] که لاکۍ توپړو خوړ؛
مندارخوړ؛ مننارخوړ؛ وهک : کهمتیار و دال.
(مردارخوړ)

مردارکردنهوه : [چاوگهت] (ا ب) مالی که-
سیک به زهم کردن قهلب کردن له کاتی
موغامه لهدا. (توی سرمال زدن). (۲)
کوشتنی حه یوان بی سهر برینی شهرعی .
(۳) خراپ سهر برینی ټازل نه به گوپړهی
شهرع. (۳و۲. مردار کردن)

مرداره مانگ : [ناو] مناره مانگ؛ بهینی به
هار و هاوین که لهو کاته دا نه خوشین و
مردار بوونهوه ی ټازل زوړه. (بین بهار
وتابستان)

مرقاندن : دهنگی نیړی هاوکات له گهل
زبان دهرهینانی نیړی بهدهوری بزنی به-
ته گه دا ههروه ها دهنگی بهراز و گامیش.
(صدای تکه گراز و گاومیش)

مرقه : (۱) کهمترین دهنگ؛ مرقه ی ده-
رنه هات : دهنگی لیوه نه هات. (کمترین-
صدا). (۲) دهنگی گامیش و بهراز.
(صدای گراز)

مروس : مریس؛ میتن؛ مژتن. (مکیدن)
مری پوښ : کفن. (کفن)
مریتانو : [ناو] مروځ؛ ټینسان؛ عيسان؛
بنیادهم؛ بهشهر. (انسان)

مريشکاوی : [ناو] قهله مراو؛ بالنده ییکی
په شه له مراوی چوو کتره و ماله وانه.

(نوعی پرنده آبی)

مريشکه ناویله : [ناو] توږمه ی مريشک-
ټاویله چهند جوړن. (۱) پرهش به شه. (چنگر).
(۲) تاوسه. (طاوسک). (۳) مريشک ټاویله ی
گه وړه و بچووک و خنه یی و دهنوک
سهوز، سوور به لکه. (یلوه بزرگو
کوچکو خنایی و نوک سبز و خالدار)

مريشکه کیوی : [ناو] فرهندیکی تیز باله
مییه که ی (میوه که ی) چیتین (خالخال) ه و
نیړه که ی له چهند پهنگی (پرهش و سوور و
زهرده) ه، کلکی پرهش و دریزه و گوشتیان
دهخوری. (قرقاوول)

مزاخه : [ناو] سندوقی نان؛ جیگای نان
ټینان. (جای نان؛ صندوق جای نان)
مزانا : مزانی؛ دهزانی؛ ټهزانی؛ دزانی؛
زانیت؛ زانیتهی. (میدانی)

مزانوو : دهزانم؛ ټهزانم. (می دانم)
مزانی : (۱) مزانی؛ مزگینۍ؛ خه بهری
خوښ هینان؛ پاداشی خه بهری خوښ
هینان. (مژدگانۍ) (۲) دهزانی. (میدانی)
مزدان : حهق دان؛ پاداش دان؛ قه ره بووی-
چاکه کردنهوه. (مزد دادن)

مزراب : [ناو] میزrab نه غمه؛ دهنوک
ټاساییکی چوووک له کانزای زهره یان شاخ
یان شاهل، یان ټیسک، بو ژندنی سازی
ژیدار و ته لدار. (مضراب)

مزره : (۱) هیستری نیړ. (استرنر). (۲) ترش
و شیرینه. (می خوش است)
مزگه ری : [ناو] پیشه و کارگه ی مسگر.
(مسگری)

مزووری : [ناو] به کری کار کردن؛ به کری
گیراوی؛ له (موزدووری) فارس‌سییه وه وه
گیراوه. (مزدوری)

مزه : مهزه؛ کورتکراوی ناوی (مه‌رزیه و
موزه‌فهر) ه. (مخفف اسم مرضیه و مظفر در
زبان کردی) +

مزموٚت : مزگهوت؛ مزگت. (مسجد)
مزیانی : [ناو] مزگینی؛ مزگانی؛ نوخشانه؛
نوقلانه؛ خبه‌ری خوٚش پیدان؛ مزانی.
(مژدگانی) <مزانی

مزیج : [ناو] بیژوو؛ مه‌گیرانی بیژگ. (ویار)
مژدانه : [ناو] مژدانه؛ خه‌لاتی که به -
مزگینی هی‌نهر ده‌دریت. (مژدگانی)
مژدی : [ناو] بیژو؛ مه‌گیرانی؛ بیژگ؛
مزیج. (ویار)

مژگ : [ناو] میٚشک؛ مه‌ژگ؛ مه‌ژو؛ مه‌ژی.
(مغز)

مژوموٚر : [ناو] به‌که‌سیک ده‌لین چاوی کز
بی؛ چاو مژوموٚر : چاو نیوه کراوه‌ی کز.
(چشم‌کم‌سو)

مژیای : [چاوگه] مژن؛ مژین. (مکیدن)
مژیلانک : [ناو] مژوٚلانک؛ مژوٚل؛ برژوٚل؛
برژانگ. (مژه)

مسته : مچه؛ مستو؛ کورتکراوی مسته‌فا.
(مخفف اسم مصطفی)

مسموٚک : مسه‌مس‌که‌ر؛ خه‌خن‌که‌ر؛
منه‌من‌که‌ر. (مس‌مس یا من‌ومن‌کننده)

مسوار : [ناو] کانزای مس له‌گه‌ل قالی‌ی دا
تی‌که‌ل کراو به (تالیاز) کراو. (آلیاز‌مس‌و-
قلع) +

مسوٚگه‌ر : [ناو، بک] دابین کراو؛ ناماده‌کراو.
(تهیه‌کننده)

مش : فرد؛ فد: [ناو] تاییه‌تمه‌ندی قژی
په‌نگ کراو، ههر چه‌پکی له‌په‌نگی. (مش)
مشت قووچاو : [ناوه‌لناو] مشت قووچیاک ؛
(ب) پژد. چکووس؛ خه‌سیس؛ چاوچنوٚک؛
په‌زیل. (خسیس)

مشتومال : [ناوت] جاران باو بوو له
گه‌رماو به جوٚرکی تاییه‌ت ده‌لاک (کیسه-
کیٚش) (مشتومالی موشته‌ری‌ده‌دا، و ده-
یشیلا. (مشت‌ومال)

مشتومال : ده‌ست پیا‌هینان و سپین؛
(مشتومالی ده‌وی ئاوینه‌ی زه‌نگاویی خه-
یال). (همین) (صیقِل؛ پاک‌کردن)
مشته‌وشینی : ده‌کری له‌جیاتی مشته-
کوٚله بوٚ کی‌هرکیی شه‌رمشت به‌کاریت.
(مشت‌زنی)

مشته‌کوٚله : یاری شه‌رمشت (کی‌هرکیی
شه‌رمشت) گویا له‌ماوه‌یکی نه‌زوٚر دوور دا
ئه‌و ناوه‌ی لی‌نراوه له‌ته‌له‌فزیوندا
بیستومه. (بکس)

مشته‌گرتن : [چاوگه، ت] سی‌ره‌گرتنی تفه
نگ بوٚ له‌نامانج‌دان. (نشانه‌رفتن)
مشته‌ل : (۱) شه‌تل؛ نه‌مامی‌ریشه.
(نشا). (۲) دووکان؛ جی‌شه‌تل. (کرت؛
جای‌پرورش‌نشا)

مشقه‌مشق : (۱) مرقه‌مرقی نی‌ری به‌ده-
وری بزندا. (۲) مژه‌مژه؛ خولانه‌وه‌ی تازه-
لاوان به‌کوٚلانا‌ندا بوٚ حه‌زلی‌که‌ری. (صدای
شا‌ک‌درجفت‌گیری. ۲. پسر جوان که‌دور)

دختران می پلکد، میچرخد)

مشوموږ : < موږ و مړچ.

مشوهش : ورده نیسک. (عدس خرد)

مشهخت کردن : [چاوگه، ت] کوچ پیگردن؛

ئاواره کردن؛ تاراندن؛ دوور خسته‌وه.

(کوچانیدن؛ آواره کردن)

مشه‌گیا : [ناوت] پرووه کیکه لامز وهک

که له‌ی بیستان. (گیاهی است، انگل -

گیاهان دیگر)

مشیو : [به‌ند] مه‌شیو؛ دمی؛ ئمی؛ ئه‌شی؛

ده‌شی. (باید)

مفا : [ناو] موفا؛ خیر؛ سوود؛ قازانج؛ چاک.

(سوود؛ فایده؛ خیر) +

مفته لابیون : [چاوگه، ت] موفته لابیون؛

تووش‌ابیون؛ دووچار‌ابیون؛ موپته‌لا -

بوون؛ گیروده‌بوون. (مبتلاشدن)

مفس : [ناو] پارزن؛ پالیو. (صافی)

مفسیت : < مفسد

مفلنگ : [ناو] قاحبه؛ جنده. (روسپی)

مقو : [ئاوه‌لناو] خووگرتوو به شتی که ته -

رکی دزواربیت؛ وهک هیروئین و تریاک.

(معتاد) +

مقومقو : (۱) دهنگو؛ وتهوت؛ قسه بلاو

بوونه‌وه له جه‌ماوهردا؛ مقومقو داکه‌وتووه :

دهنگویه. (۲). < ف. هن. (شایعه)

مکو : [ناو] مه‌کو؛ جیگای کو‌بوونه‌وه.

(جای تجمع) +

مکور : [ئاوه‌لناو] سوور له سهر قسه و ړا.

(مصر بر رای و نظر)

مکینه : < نکینه

مگیز : [ناو] تامه‌زروی؛ مه‌یل؛ هه‌وس؛

ئاره‌زوو؛ ئیشتیا. (آرزو)

ملاس : [ناو] ملاز؛ خو ماتکردن و گو‌یقولانی

ده‌رفهت بوون؛ له‌بو‌سه‌وه چوون. (کمین)

ملاشی : [ناو] ملاشوو؛ مه‌لاشوو؛ مه‌لاشک؛

ملاشک. (سق‌دهان)

ملاله : [ناو] جزمه؛ چه‌کمه؛ پوتینی دریژ تا

نیوه‌ی به‌له‌ک. (چکمه)

ملیپند : [ناو] ملوانکه؛ ملبه‌ند؛ ملوینک؛

ملیپده. (گردنبند)

مل‌پیچی : [ناو] که‌له‌وه‌کیشی؛ مل‌یادان؛

به‌ربه‌ره‌کانی؛ نافه‌رمانی؛ مله‌جووړی.

(نافرمانی)

ملنورلی : [ئاوه‌لناو] ئه‌ستوزراف؛ مل‌باریک.

(گردن‌باریک)

ملکس : [ناو] گزگ؛ گسک؛ گه‌سک.

(جاروب)

ملکه‌و : [ئاوه‌لناو] (ب) ژنی شان و مل

جوان و خوشیک و چه‌له‌نگ. (زن‌زیبا -

و گردن‌زیبا)

ملکیش : [ناو] ده‌سکه‌نه؛ دروینه‌ی ده‌غل

به‌ده‌ست. (بادست‌چیدن‌گندم‌یا‌جو)

ملکیش کردن : [چاوگه، ت] مل‌گرتن یا

ته‌ناف له مل‌خستن و راکیشان، به‌زور

بردن بو شوینی. (پشت‌گردن‌گرفتن و بردن -

به‌جایی)

ملوزم : [ئاوه‌لناو] میملی مله‌ور و به‌هیز؛ له -

به‌ین به‌ر؛ دوشمنی زال؛ ئافه‌ت؛ به‌لا. (ضد؛

آفت)

ملومو : (ب) ره‌وتی سه‌رکیشان و گه‌رانی

فسوس به دواي خهبر و جاسووسی دا.
(سرک کشیدن جاسوس) +

مل و بهرمل نان : [ناوټ] بهر بهر ګانی -
کردن: زوران ګرتن. (مقابله کردن؛ رقابت)
مله جووړې : [ناو] مل يادان و که له وه -
کیشی: لام و جومی؛ لاملی؛ له قوونه جووړی
به نزا که تتره. (نافرمانی)

ملهوړی : [ناو] زورداري؛ مل ته ستووری؛
شه لاتی؛ زورملي. (ګردن کلفتی)
مليې : [ناو] شنه؛ شهن. (افشون)
منار ګردنه وه: [چاو ګهټ] (۱) مندار ګردنه وه؛
مردار ګردنه وه؛ (مردار ګردن) (۲) ګاری
سه قهت ګردن؛ ګاری ګه ناندن و خراب -
ګردن. (ګنزدن)

منجه منج : قسه جاوین و خو خافلاندين و
دهر برینی قسه به ناږاشکاوی. (منومن)
مندو : [ناوټ] توله فېر ګنګی؛ سه ګی -
چووکه ی کونهړو. (سګفرنگی)
مندوخ : مندوخ : < مندو

منج : [ناو] مهنج؛ مهنج؛ ثم وشه یه له
ناره و ییه وه هاتووه به لام له کوردییدا به -
واتای لوڼه به ګاردیت، دوینی باسی ته -
حده ګرا زور یان منع ګرد له و ګاره خراپه که
ګردوویه تی، واتا لوڼه یان ګرد. (سرزنش)
منمانو : دهنوینی. (می نمایاند)

منمنه : [ناو] زه نګیانه؛ موورووی ورد.
(منجوق)

منوخ : [ناو] ته مبهل؛ له ش ګران؛
سست. (تنبیل)

منهت کیشان : [چاو ګهټ] (۱) داوای شتی -

ګردن که بیته هوئی سووک و چرووک
بوون. (۲) ژیرباری منه تی که سیک چوون؛
(منت کشیدن)

منهنم : خو خافلاندين له نه نجامی ګاری؛
مله جووړی. (این پاوان پاکردن) +
منیج : من زی؛ نه زی؛ منیش؛ نه منیش.
(منهم)

مواجوو : [ناو] مه و اجوو؛ مه واجب؛ پاره ی
مانګانه ی ګار به ده ست؛ مه عاش. (حقوق)
موارو : ده خوا؛ دی خوټ؛ ده خوات.
(میخورد)

موانوش : ده ی خوینم؛ ده یخوینمه وه؛ دی
بخوونم. (می خوانمش)
موبایل : اند؛ فرد؛ فد؛ ته له فوئی هاوړی.
(مبایل)

موبه د : زانای ثائینی زه پرده شتی له موغ
بالا تر. (موبد)
موپته لا : < مفته لا.

موتلی : موتووی؛ متو : مندالی که زور
خووی به باب یا دایکی یا که سیک تر
ګرتیت؛ بو بیچوی زینده وه رانی تریش
دهوتری. (طفل وابسته به پدر یا مادر؛ رام)
موتووی : < موتلی

موخ : به شیک جیاواز له می شک که له
پشت می شک دایه. (مخ). (۲) مه ژگی -
ئیسک. (مغز استخوان)

موړتخای : مه لای موسایی؛ مه لای -
جووه کان. (عالم دینی یهودیان)

موړد : موړت؛ گیایکه له ګه رمه سیر ده -
پوی دزی بوکلیشه ی پایه؛ سرکه له ګه ل

ھاراپوھ مۆرد دەساۋنە بەينى قامكى پا و
 ژيړ پا، بوگەنى پا لەبەين دەبا. (مورد)
 مورداد : ئەمورداد؛ مانگى ناوھراستى ھاوين
 لەسالى ھەتاويدا. (مرداد)
 مۆردەشو : مردووشو. (مردەشو)
 مۆروپنج لەخۆنان : دەعيە و دەمارکردن؛
 لووتبەرزى و فيزکردن؛ خوگرتن. (قيافە-
 گرفتەن)
 مۆرەپەش . بىزنى كەپىلى پەش ھەروھا
 مۆرە (سوور و سپى و كالى و قەشان). (بىز
 گوش كوتابەتەين نوع رنگ مو)
 مۆرەى شەترەنج : داشى شەترەنج؛ ھە-
 ركام لە ۳۲ پەيكەرەى كايەى شەترەنج.
 (مەرھىطرەنج)
 مۆرەى كەمەر : پىنج مۆرەى مۆغەرەى
 پشت لە بەينى مۆرەكانى پشت و مۆرە-
 كانى سى بەندەدا. (مەرھەكمەر)
 مۆرەى مل : مۆرەى گەردن(ب) ھەوت
 مۆرەى سەرھەوى مۆغەرەى پشت.(مەرھە-
 گردن)
 مۆرەى دامە : داشى دامە. (مەرھەداما)
 مۆرى : ھومايى، بالۆزى، بالبالى، مەرھە-
 پشا. (چلوار)
 مۆريانە : (۱) مۆرکە، ژەنگ. (۲) پشك و
 سپى. (۳) جوولەوھرىكە ميملى خورى و
 لىياسە. (زنگ، شپش؛ موريانە..)
 مۆريلە . ميلوورە؛ مۆرچە؛ مېروو. (مۆرچە)
 مۆرى مارى : مۆورگى مار؛ مۆرى مار؛ بە-
 ردى مار؛ كاتى مار كراژ دەخا كالىسيۆمى
 لەشى كەم دەبىتھەوھ بەھووى كراژى نووى

مۆز : جورېك مېشى چزوو داره به گاهه-
لهوه ددا و خوښيان دهمزى. (مزمز)
موزگره : پووش به قوونه. (سجاقك)
موزهموز : سهره تاي حهزليكه رى ومشقه-
مشق. (دنبال عاشقى پسران) +

موزی^۶: مشقه مشق و به دواى ژناندا
چوون؛ حه زلیکهری له گهل ژنان. (دنبال-
عاشقی زنان بودن)

موزیر: زمر گہ یین؛ زیان دہر؛ (لہارہ ویرا
ہاتوہ). (مضر)

مۆزىك : (۱)مۆسىقا. (موزىك). (۲) ئاۋەدىيا،
 مىندالى ژىن لە مىردى پىشۋوى.
 (۴۳) <ف.ھن

مۆزانك : مژۆل؛ برژۆل؛ برژانگ؛ مژۆه-
لّانك. (مژّه)

موزده دهر : مزگینۍ دهر؛ خه بهری خوش -
هینه ر. (مژده دهنده)

موسىقا : (۱)هونهرى به دواى يه كدا ده-
 رهيڼانى دهنگ به په چاوگرتنى زهر ب
 (پرتم) او هارموني و پيکهيڼانى ميلوډي.
 (۲)پهره مې ته وکاره. (موسيقى)

مۆسیقار: مۆسیقازان؛ زانیاری مۆسیقا؛ ژە
نیاری ئامیری مۆسیقا. (موسیقیدان؛

موسیقیدان؛ ساززن)

موسیقی‌ای‌پاپ : موسیقی‌ای خه‌لکی ئاسایی
به‌بی پ‌چاوکردنی بنه‌مای (موسیقی‌ای مه-
قامی و په‌دیفی). (موسیقی‌پاپ)

موسیقی‌ای‌جاز : (ب) موسیقی‌ای تایبته به
پ‌هش پ‌وستالانی ئه‌فریقای. (موسیقی‌جاز)
موسیقی‌ای‌په‌سه‌ن : موسیقی‌ای که له که-
وناراه له ناو میله‌تیکدا گه‌شه‌ی کردووه؛
له کوردیدا زیاتر له تو‌ی مه‌قامه‌کاندا
گونجاوه و پیوه‌ندی به میزینه‌ی موسیقاوه
هه‌یه. (موسیقی‌اصیل)

موسیقی‌ای‌کلاسیک : موسیقی‌ای به‌رب‌لاوی
ئوروپی له سه‌ده‌ی ۱۷ و ۱۸دا؛ و به‌رده-
وامیی ئه‌وپ‌بیاژه. (موسیقی‌کلاسیک)
موشک : میشک؛ میسک؛ موسک؛ عه
تری ناوکی جوړیک ئاسکی ول‌تگه‌لی
خه‌تا و خوته‌ن و ساخارین. (مشک)
موعه‌لیمی‌تایبه‌تی : سه‌یدی‌ی که له ده‌ره-
وه‌ی فیر‌گه (له ماله‌وه) ده‌رس ده‌لیته‌وه
زیاتر به پاره. (معلم‌خصوصی)
موغ : له ئاو‌یستادا (مغو) به پیاوی ئایینی
زه‌پ‌ده‌شتیان گوتووه. (مغ)

موغموغه : مغمغه؛ میشووله‌ی قاچ دریزی
سه‌رپشت کولکن. (پشه‌پادراز‌بزرگ)
موفادار : به‌له‌شت و موقا؛ خاوه‌نی سوودو-
قازانج؛ مه‌فادار؛ به‌فاییه. (بهره‌دار)
موفه‌تیش : (ب) سیخوڤ؛ فس‌وس؛
جاسووس؛ پشکین. (جاسوس)
موقه‌یه‌ت : گریدراو؛ ده‌روه‌ست؛ به‌ندیوار؛
په‌وتی پ‌ووده‌ر بایسیکردن؛ پایه‌ند. (مقید) +

موکر : له (مه‌ک‌رووه‌ی) ئاره‌ویییه‌وه هاتووه،
کاریک که نه‌کردنی باشته‌ره له‌کردنی؛
خوراکی که نه‌خوارنی باشته‌ره له‌خواردنی.
(مکروه)

موکیت : فرد؛ فد؛ اند؛ رایه‌خیکه به مه‌کینه
چنراوی کولکن بو پ‌اخستن له ته‌ختی عه-
رزى ژووردا. (موکت)
موکیت‌کاری : په‌وتی پ‌اخستن و چه
سپاندنی موکیت به ته‌ختی عه‌رزى ژووردا.
(موکت کاری)

مولان : مژ؛ ته‌م‌ومژی که به عه‌رزدا ده‌روا.
(مه‌غلیظ سطحی؛ هوا‌ی مه‌آلود)
مول‌ومرچ : مچ و موڤ؛ موڤ؛ پ‌ووتال؛
پ‌و‌وگرژ؛ م‌پ‌وموچ. (عبوس)
موله‌ق : [ئاوه‌ل‌ئاو] له موعه‌له‌قی ئاره‌ویییه‌وه
هاتووه؛ هه‌ل‌واسراو؛ ئاو‌یزان و ویستاو به
حاسمانه‌وه. (معلق) +

موم : [ناو] (۱) میو؛ میوی هه‌نگوین. (موم).
(۲) شه‌م؛ شه‌می داگیرساندن. (شمع) +
مومدان : [ناو] جیگه‌ی شه‌م هه‌ل‌کردن؛
(ب) به‌یه‌که‌وه چه‌سپاندن؛ به‌ستن و شه-
ته‌کدان؛ یان‌گریدان. (شمعدان؛ چه‌سپاندن)
مومول : مووی چاو که له پیل‌ووه‌وه پ‌وو به
ناو چاو ده‌پ‌وی؛ و ئه‌گه‌ر چاره نه‌کریت
کویر ده‌کا. (روئیدن مو روبه‌داخل چشم)
مومیاه‌ر : که‌سیک که مومیایی ده‌کا.
(مومیاهر)

مونیتور : [ناو] پ‌و‌وبه‌ری نیشانده‌ری وینه‌ی
که‌مپیو‌تیر و تیلیو‌یزوڤن؛ شاشه‌ی
کومپیو‌تیر. (منیتور؛ مانیتور)

مونیر : منیره؛ ناوه بو ژن. (اسم زنانه)
 موو به به بندانه چوون : تهواو پیکه وه
 نووساو؛ (ب) زور بهین خوش و تها. (بهم-
 چسپیده؛ دوست صمیمی و نزدیک)
 مووبه موو : (ب) گیرانه وی خبر بهوردی.
 (موبه مو)
 مووچنگوگ : [ناو] مووچینی چووک؛
 مووکیشی چکو له؛ مووچینک. (موچین-
 کوچک).
 مووچیای : [ناو، بهر] نووشتاوه؛ چه ماوه؛
 شتی که مووچاوه ته وه و گرم له بووه.
 (خمیده؛ مچاله شده)
 مووخور که : [ناو] رهوتی دوو فلیقانه بوونی
 سه ری موو که ده بیته هووی وه رینی موو؛
 زیاتر له مووی دریژی سه ردا پهیدا ده
 بی. (موخوره؛ مرض شکافته شدن نک مو)
 موودرز : موو قلیش؛ درزی زور ورد.
 (مودرز)
 مووده مار : ورده ده مار؛ ده ماری باریکی ناوه
 لهش که له ده ماره کان جیا ده بنه وه.
 (مویرگ)
 موور : (۱) که پیل؛ بزنی که گوئی چکو له و
 کورت بیت. (بزگوش کوتاه) (۲) کوتهی دار.
 (قطعه چوب کلفت)
 موور که گیا : پیچیه؛ گیاییکه به گولی سوور
 یان سپیه وه، تووه که هی خره و ماکی ثانتی
 بایوتیک (دژی هسوورک) ی زوره و
 کولیزاوی بو شتی برین باشه. (گل لادن)
 مووروه که رانه : [ناو] مووویکی تهفسانه ییه
 گویا له لهشی که سیک بساوری ده بیته

هووی راکیشانی خوشه ویستی و میهری
 نهو که سه. (معادل مهره مار در فارسی)
 مووری : [ناو] (۱) مووروو. (خرزه). (۲)
 مروچه؛ میلووره؛ میروو. (مورچه)
 مووزیچ : به له ک پیچ. (مچ پیچ).
 مووزر : مووزهرد؛ پور زمرد؛ قزکال.
 (موزرد؛ بلوند)
 مووسیر : [ناو] سیرو که؛ مووسل؛ سیره عه-
 جه مانه؛ مووسلی؛ گیاییکه بنه که هی له سیر
 ده کا و له ناو ترشییات و ماستی ده که ن.
 (موسیر)
 مووشن : (۱) [ناو] مووشه مووشکه ر.
 (کسی که صدای نفس کشیدنش از دماغ
 شنیده شود). (۲) میهن؛ ده لین؛ ده بیژن؛
 نوشن. (مگویند)
 موو قلیش : موودرز.
 مووه لپرووزاندن : [چاوگه ت] (ب) هاتن
 و پهیدا بوونی که سیک له دوی
 باسکردنی؛ له پر پهیدا بوون. (موی کسی-
 را آتش زدن. کنایه از) (آمدن کسی پس از اسم-
 بردن از او)
 موهنیدیس : [ناو] نه نذا زیار. (مهندس)
 مهباد : [ناو] (۱) ناوی نازرهو شنه نگ، پیغه-
 مبه ریکی پارسیه کان بووه؛ (۲) شاری
 مهباد، زیدی قازی موحه ممد. (مهباد)
 مبه ران : [داها تووی چاوگه ی بردن بو کو]
 ده بیهن؛ ده بن؛ نه وهن؛ نه یوهن. (می برند)
 مبه ری : [داها تووی چاوگه ی بردن بو]
 که سیک دووه می تاک [ده بیه ی؛ ده بی؛
 نه وهی؛ نه یوهی؛ موه ری. (می بری)

مه ترسوو : ده ترسم؛ ته ترسم. (می ترسم)
 مه ترهباز : [ناوه‌لناو] پياز پاک‌که‌ر؛ پرباز؛
 خو‌لته‌که‌ر؛ ماستاو‌که‌ر؛ زمان‌لووس؛ چاپ-
 باز؛ خاف‌لین؛ خو‌قه‌باز؛ جامباز؛ مه‌رایي‌که‌ر.
 (حقه‌باز؛ چاپلوس)
 مه‌تره‌ق : (ب)ته‌ندامی شهرمی پیاو. (ذکر)
 مه‌تکنه : [کاری ته‌مری سه‌لبی] مه-
 دل‌ویننه؛ مه‌تکینه؛ (نه‌چکان)
 مه‌تله‌ب : ثم وشه له ئاره‌ویه‌وه هاتوو
 به‌لام واتاکه‌ی گوردراوه. پیم مه‌تله‌ب نییه؛
 واتا پیم شتیکی ته‌وتو و گرینگ نییه
 (مهم؛ مسئله چشمگیر)
 مه‌ته‌ریز : شهره‌که‌ل؛ شهر؛ شهرگه؛ مه
 یدانی شهر. (جنگ؛ میدان‌جنگ)+
 مه‌ته‌لوان . مه‌ته‌لوک‌بیژ؛ مه‌ته‌لوان. (معمما-
 گوی)
 مه‌ته‌وکه‌وان : [ناوت]جو‌ریک مه‌ته‌ی ده-
 سته‌دار که به ژبی که‌وان ده‌خولیته‌وه بو
 کون‌کردنی دار و شتی‌تر. (مه‌توکمان)
 مه‌جی‌وو‌رناو : گه‌په‌کی که‌نار شار و فه‌قیر-
 نشین که خانوو به ته‌لیس و ته‌نه‌که
 دروست ده‌که‌ن. (حلبی‌آباد)
 مه‌جمنه : له چاو‌گه‌ی جوین؛ مه‌جی‌ونه؛ مه-
 له‌قینه؛ مه‌شه‌کنه؛ مه‌شه‌کینه؛ (ب) ته‌کانی-
 مه‌ده. (تکان‌نده)
 مه‌چه‌که : جو‌ریک مله و زور‌هبانی؛ زورانی
 که مه‌چه‌ک له ناو‌قه‌دی یه‌کتر‌تون‌نده‌که‌ن.
 (نوعی کشتی‌محلی)
 مه‌حبوس : جو‌ریک یاریه به ته‌خته‌ن‌ه‌رد
 ده‌کری. (محبوس)

مه‌جهری : [ناو] تارمه؛ مه‌جهری؛
 دیواری ده‌وری هه‌یوان یا قه‌راخ پلیکان به
 میله‌ی کانزا یان‌دار بو به‌رگری له که‌وتنه
 خواره‌وه. (معجر)
 مه‌حلان : [ناوه‌لناو] قابیل؛ خاومنی زانایی؛
 پسپو‌ر؛ شاره‌زا. (دانا)
 مه‌خته : [ناو] ده‌سته‌به‌ری. (بیمه)
 مه‌خشووش : شی‌او؛ تیکه‌ل و پیکه‌ل. به-
 تره‌ف. (مغشوش)
 مه‌خمه‌له‌ک : فد؛ [ناو] سو‌وری‌چه.
 (مخملک)
 مه‌خه : [کاری ته‌مری سه‌لبی له چاو‌گه‌ی
 هاو‌یشتن] مه‌یخه؛ مه‌یه‌او؛ مه‌هاو؛
 فم‌مه‌ده. (نیانداز)
 مه‌هره‌خه : [ناو] ته‌سپهره؛ جی‌گای‌پی له-
 سه‌ردانانی پیم‌په‌ر. (جای‌پادربیل)
 مه‌دوونه : [ناو] جو‌ریک چرای شيله‌گه-
 رچه‌ک. (چراغ‌روغن‌کرچک)
 مه‌رازه : یه‌که‌ی ژماردنی ته‌مه‌نی سه‌گ؛
 سه‌گی‌دوو‌مه‌رازه : سه‌گی‌دوسال‌انه‌یه.
 (واحد‌عمرسگ)
 مه‌رافه : [ناو] له مه‌رافیعای فارسییه‌وه
 هاتوو؛ شهر، داوا؛ جه‌نگ؛ کیشه. (دعوا)
 مه‌ریبل : [ناو] ته‌سپهره‌ی پیم‌په‌ر؛ مه‌دره-
 خه؛ پیم‌په‌ر. (جای‌پادربیل؛ بیل‌آه‌نی)
 مه‌رجان : [ناو] گیان‌داریکی ده‌ریاییه له
 ناوی شیرینی(غه‌یری سو‌یر)ی ده‌ریادا ده-
 ژی؛ کورال یان‌بستم پا‌شماوه‌ی له
 شیه‌تی که له سه‌ریه‌ک کو‌ده‌بیته‌وه و
 خشل‌ومو‌ورووی لی دروست‌ده‌که‌ن.

(مرجان)

مه‌رجان پيڅاوس : (ب)ورچ. (کنايه.خرس)
مه‌رزدار : [ناو](۱)هه‌ر شت که سنووری
دياريکراييت. (دارای مرز). (۲) به‌رپرس و
ئاگاداری سنوور؛ مه‌رزه‌وان. (مرزدار)
مه‌رزداري : [ناو](۱) په‌وتی سنوور
دياريکراوی. (حالت مرزداشتن). (۲) په‌وتی
کارگيري و به‌رپرسبوونی سنوور.
(مرزداري)

مه‌رمز : [ناو] پلووسک. (ناودان)

مه‌رزه‌فان : [ناو] سنووره‌وان؛ مه‌رزه‌وان؛
ئاگاداري سنوور. (مرزبان) < مه‌رزدار
مه‌رزينگه : [ناو] دام‌وده‌ستگا؛ پيڅخراوه؛
پيڅخراوه. (اداره؛ پايگاه)

مه‌رشمين : [ناو] مارشهموون؛ مارشيموون؛
سه‌رکرده و گه‌وره‌ی فه‌له(مه‌سيحي)گه‌ل.
(مارشيمون)

مه‌رقه : [ناو] پيازداخ. (پيازداغ)

مه‌رقه‌و : [ناو] مه‌رقه‌د؛ گوپ؛ قه‌بر. (مرقد)
مه‌رگومير : [ناو] مه‌رگ و تيا چوون. (ب)
په‌وتی قه‌تيکه‌وتن؛ مردنی زور له‌ناو په‌مه -
يان جه‌ماوه‌ردا په‌يدا بوون. (مرگومير)
مه‌رگونه : گولوله‌کردن و پيچاندنه‌وه‌ی
هه‌رشت. (گلوله‌کردن و پيچیدن)

مه‌رگه‌مويش : [ناو] مه‌رگه‌موش؛ ژه -
هري ئارسنيک؛ ژه‌هري مشک کوژ.
(مرگموش)

مه‌رگه‌مار : [ناو] ته‌له‌مار؛ گياييکه له
کورديستان زوره له قه‌ديمدا هاپاره‌وی ميوه -
که‌ی له‌گه‌ل زرنيقدا گه‌رديکي لي‌دروست

ده‌بوو که ماری کوپړ ده‌کرد، بو سياتيک
(په‌نماني ده‌مار) به‌که‌لکه. (پانه -
ترو؛ خاورک؛ کبر)

مه‌رگه‌مه‌له : [ناو] (ب)مه‌له چاک نه‌زانين.
(کنائي، خوب شنابلندبودن)

مه‌پموول : [ناو] بړه؛ سفره‌ی بړه‌ک؛ سفره -
ی به‌رزا. (دو دندان گراز)

مه‌پمه‌پش : [ناو] هومايی؛ بلووری؛ شاخ -
بزی؛ بالبالی؛ به‌لووری؛ مه‌پمه‌پشا؛ موړی.
(چلوار)

مه‌رنای : مراندن. (ميراندن)

مه‌په‌بيړ : [ناو] پانه‌بيړه؛ دانه‌مه‌پ؛ رانه‌مه
ره‌ينه‌نه‌وه بو نزيك گوند له نيوه‌پودا بو
دوشين. (گله‌رابرای دوشيدن نزديک آبادی -
آوردن)

مه‌رمووز : به‌ئه‌زموون؛ دونيادي‌توو؛
پوخت. (دنياديده؛ باتجربه)
مه‌ز : لا؛ کن؛ پال؛ بال؛ نک؛ ته‌نيشت.
(نزد؛ جنب)

مه‌ز : مه‌زن؛ (مه‌ز، مه‌زی، مه‌زویی، مه‌زدا)
له ئاويستادا به‌واتای گه‌وره هاتووه و وشه -
ييکي زور کوئی کوردیيه. (بزرگ؛ کبير)
مه‌زاختن : له‌هه‌رام‌گيړان؛ خراب‌کردن؛ له
ده‌ستدان. (خراب‌کردن)

مه‌زاد. [ناو] کي‌زياد؛ جوړيک فروش وه‌ک
هه‌پاج به‌هه‌رکه‌س قيمه‌تی زياتر بدا.
(مزايده)

مه‌زار : قه‌بر؛ گوپ؛ گلکو. (قبر) +
مه‌زارگه : زياره‌تان؛ قه‌برسان؛ گوپستان.
(گورستان)

مهزانه : (۱) زانینت نه‌ییت؛ ناگات لی‌نه-
بیټ. (ندان). (۲) تومه‌ز؛ تمه‌ز؛ مه‌منا؛
تومه‌یژه؛ تومه‌لی. (تونگو)

مه‌زحه‌که : [ناو] گالته‌جار؛ گالته. (مسخره)
مه‌زدا : مه‌ز واتا گه‌وره و (دا)بوی هه‌یه که
یه‌کی له‌سی و شه‌ی (دارا، دانا، دانهر) وه-
رگیراییټ. (مزد)

مه‌زده‌ک : مروقیکی کورد بوو که نایینی
مه‌زده‌کی دامه‌زراند و له پاشان خو‌ی و
شو‌پگرانی به‌ده‌ستی نه‌وشیره‌وانی شای
ئی‌ران کو‌ژران. (مزدک)

مه‌زده‌کی : [ناو] شو‌پگری دینی مه‌زده‌ک.
(مزدکی)

مه‌زراح : [ناو] مه‌زرق؛ مزراق؛ مزراح.
(گردنا)

مه‌زره‌که‌وان : چاپخان‌چی. (چاپخانه‌چی)
مه‌زغنه : [ناو] خانوویک که چاوه-
چاوه (دیو‌دیو) و ژوور ژوور به‌کری بدری.
(خانه‌ای که اطاق اطاق کرایه داده شود)

مه‌زگی : [ناو] (مه‌ز) واتا گه‌وره (گی) واتا :
گه، گا، جیگا، گه‌وره جیگا؛ جیگای گه‌وره؛
جیگای به‌ریز؛ جیگای به‌روومه‌ت؛ مزگه-
وت. (مسجد)

مه‌زگیت : [ناو] مه‌زگی؛ مزگت؛ مزگه‌فت؛
مزگه‌وت؛ مزه‌وت؛ مالی‌خودا؛ خانه‌ی-
خودا. < مه‌زگی (مسجد)

مه‌زناندن : [چاوگه‌ت] حورمه‌ت‌گرتنی زو-
ر؛ گه‌وره‌کردن له‌لای خه‌لک؛ مه‌زن‌کردن.
(بزرگ داشتن)

مه‌زووک : [ئاوه‌لناو] نه‌زوک؛ میوینه‌یی که

بی‌چووی نابی. (نازا)

مه‌زه : کورت‌کراوی ناوه‌کانی مه‌رزیه
وموزه‌فه‌ره. (مخفف اسه‌م مرضیه و مظفر) +

مه‌زه‌چیشتن : [چاوگه‌ت] تام‌کردن؛
میلاک‌کردن. (مزه‌کردن)

مه‌زآلک : [ناو] قاپوولکه‌ی سه‌ر؛ قاپیلک؛
قاقلوک؛ کاپوولک؛ کا‌زه‌لک؛ کاسه‌ی سه‌ر.
(جمجمه)

مه‌زگی ئیسقان. مه‌زگی ئیسک؛ مه‌زگی-
لوولاک؛ موخی ئیسقان. (مغز استخوان)
مه‌زه : نیسک؛ مه‌زو؛ نو‌زی؛ می‌زو‌ی.
(عدس)

مه‌ژیر : پسپو‌ر؛ زانا؛ کارزان. (متخصص)
مه‌ژی‌وشک : می‌شک‌وشک؛ قسه‌ ناحالی
که هه‌ر له‌سه‌ر بواری فیکری خویدا ماوه؛
فکرکون؛ کو‌نه‌ په‌ره‌ست؛ بیر گرساو؛ د‌زی
پیشکه‌وت‌خواز و نو‌ی‌خواز. (متحجر)
مه‌ژی‌هشک : < مه‌ژی‌وشک

مه‌ست‌که‌ر : (۱) [ناو، بک] که‌سی که مه‌ست
ده‌کا و شه‌راب ده‌خواته‌وه. (کسی که مه‌ست-
میکند) (۲) [واوه‌لناو] هه‌رشتی بیته‌ه‌وی
سه‌ر خو‌شی. (مسکر)

مه‌ستووره : ناوه بو ژنان؛ ناوی مه‌ستووره‌ی
ئه‌رده‌لان ژنه‌ شاعیری به‌ناوبانگ.
(مستوره)

مه‌سه‌ف : [ناو] ته‌پکه. (نوعی دام‌پرندگان)
مه‌سه‌و : [ناو] مه‌زه‌و؛ مه‌زه‌ب. (مصب)
مه‌سیح : هه‌زهرتی عیسا پیغه‌مبه‌ر. (عیسی
مسیح)

مه‌سیحی : [ناو] خاچ‌په‌ره‌ست؛ فه‌له؛ فه‌لا.

(مسیحی)

مه سیحیهت : خاچ په رهستی؛ پربازی مه-
سیحی بوون. (مسیحیت)
مه شکه دو: [ناو] (۱) جوړیک ماری کورت و
قهویه. (۲ب) مه شکه ی جیگای دو یان
پرله دو؛ پیاوی زگ زلی پیده شو-
بهینن. (نوعی مار. مشک دوغ)
مه شکه پان : [ناو] شلکه ی پان؛ نه رمه پان.
(نرمی ران)
مه شکه رهک : [ناو] مه شکه دړه؛ جوړیک
کولله یه (سهوز و په شه) و به دهنگی بهرز
ده خوینی. (نوعی ملخ بزرگ باصدای
بلند جیر جیر ک آسا)
مه شکه سکه : سکه مه شکه؛ به مروقی زگ
زل ده لین. (شکم گنده)
مه شکه لاق : [ناو] مه شکه لوولاک؛ به له-
ک. (ساق پا)
مه شکه لوولاک : < مه شه لاق.
مه شکه و مه لآن : [ناو، ت] ده زگای مه شکه؛
مه شکه یا گاوس به سیپاکه یه وه. (مشک-
وسه پایه اش)
مه شه یی : [ناو] مه شه دی؛ که سیک که
چوو بیت بو زیاره تی تیمامی هه شته می
شیعه؛ زیاتر له ناو شیعه دا باوه؛ (مشدی)
(۲) خه لکی مه شه ده. (مشهدی)
مه عده نووس : [ناو] مه ده نووس؛ شانوکې؛
جافری. (جعفری)
مه عزم : [ناو] له مه حزمه ری ثاره و ییه وه
هاتووه، نوو سینگه ی (ماره و ته لاق) یا
نوسینگه ی (قه باله) و به لگه ی ملک و

خانوو. (دفتر خانه)

مه غلا : [ناو] مولگه؛ جیگای مولدانی په-
شه و لآخ. (جای استراحت گاوها)
مه فادار : [ناو، لآو] به له شت و موفا؛ سوودو-
قازانچ دار؛ موفا دار؛ به فایه. (بهره دار)
مه فشن : [ناو] مه شفه ن؛ تاته شوړ.
(تخت مرده شویی)
مه فلاندن : [چا و گه، ت] پمگ پیاساوین؛
پمگ کردن؛ پمگاندن. (رنگ کردن)
مه فلین : [چا و گه، ت] پمگ پیاساوین؛ په-
نگ کران. (رنگ شدن)
مه قهر نه : [ناو] ماکاروونی؛ جوړیک هه-
رشته؛ هه رشته فهره نگی. (ماکارونی)
مه کرو : < موکر
مه کیشو : مه کیشوو؛ ده کیشم؛ نه کیشم.
(می کشم)
مه لالان : نه وان ده لالیانه وه؛ ده لالینه وه؛
ده پارانه وه؛ ده پارایه وه؛ ده لالیاه. (التماس-
می کردند؛ التماس می کرد)
مه لالیا : نه و ده پاراوه؛ ده پارایه وه.
(التماس می کرد)
مه لایه : (۱) مه لاس؛ پیش نویژه. (ملا).
(۲) [ناو] سهر به کلاوه؛ بالندیکی پوپه داره
به قهرا ریشو لیک ده بیت. (نام پرنده ایست)
مه لحه که : < مه زحه که
مه لخاندن : شاردنه وه؛ دابین کردن؛ هه-
شاردان. (پنهان کردن)
مه لسن : (۱) په راش په راش بوون؛
ورد بوون؛ شکان، وردوخاش بوون. (۲)
ملاس بوون؛ ملاس بوون. (خریدن)

مهموله : [ناو] مهمکوله؛ مهمکی گچکه.

(یستان کوچک)

مهموز : [ناو] مامیز؛ مهمیز. (مهمیز)

مهمی نالان : شاریکی کهونارای خاپوور،

که له کوردستاندا بووه. (نامشهر ویرانه-

قدیمی)

مهنار : [ناو] مننار؛ مردار؛ بی سهر برین -

مردنی حه یوان. < مردار کردنهوه. (مردار)

مهنه شه : [ناو] لاولاوهی دهرک و په-

نجیره. (الولای درب پنجره) +

مهنجه لی زنجیره دار. مهنجه لی زور گه-

ورهی دهسک دار. (دیگ دسته دار بزرگ)

مهنجه نیک : [ناو] ثارهو کردوویه به مه-

نجه نیق؛ له شهری قه دیمدا ئاگر هاویژ

بووه بو بان قه لا له کاتی گه مارودان یان

هیرشکردن وگرتنی قه لای دوزمن.

(منجنیق)

مهنج : < مهنج

مهندهل : [ناو] (۱) فال؛ وهک؛ په مل گرتنه-

وه. (۲) حاشا؛ ددان پیدانه نان؛ نه په ژراندن؛ پا

لینه نان. (فال گرفتن. انکار)

مهن دین : [ناو] به هیز؛ به قه وهت؛ قه-

لهوی تیگسمراو. (پر قدرت؛ چاق و کوتاه قد)

مهنقه لی کاره بایی : [ناو] مهنقه لی که به

کاره با گهرم ده بیئت. (منقل برقی)

مهنه ج :

مهنه ی : [چاوگه، مان. (ماندن)

مهنیجه : مهنیج؛ (مهنیزه، کچی نه فراسیواو

گراوی بیژن) ناوی ژنانه یه. (منیزه)

مهوج : [ناو] (۱) شه پیل؛ شه پول؛ مونج؛

کمین کردن)

مه لکه سهن : کر می که داوه تهنه دروستده کا

و له پاشان بال دهر دینی و هه لده فریت.

(نوعی کرم)

مه للا : [ناو] نه فهری نه وهل له کایه ی

میشین و مهر مهریندا. (نفر اول در تیله بازی)

مه لوک : پیای که له مالدای کاری ژنانه

دهکا. (مردی که کار ژنانه انجام می دهد)

مه لوه مند : [ناو] مه لوه ن؛ جیگه ی زیان؛ مه-

لینه ند. (جای زندگی کردن)

مه له پروژه : فرندی که له پاساری چوو کتر و

بزوز تره، دمندوو کی دریژ و باریکه و شیله-

ی گولان دهمزی و هیلانه که ی به لقی-

دارندا شوپ ده بیته وه. (شهد خور)

مه له غانگیر : دروینه وانی که به مه له غان

دروینه دهکا. (دروگری باداس بلند)

مه له نگ : [ناو] جوان و خوشیک؛ قه-

نج؛ شه پال؛ ده لال؛ خوشکوک؛ (زیبا)

مه له یب : [ناو] مه له هب؛ شهنه؛ شهن.

(افشون)

مهمان : [ناو] (۱) مه مکان. (یستانها). (۲)

له کورستانی پروژ هه لات له فارسییه وه

هاتوه و بووه به باو، مندال له جیاتی دایه

ده لی مه مان. (مامان)

مه مکه : [ناو] پیچیکی کونکراوه، جیگای

نهوت هاتنه دهر له چراتوپ و چوونه ناو

توری چرا؛ جیگای هاتنه دهر وهی گاز له

چیشته لینهری گازیدا. جیگای هاتنه ده-

ره وهی بیژن له کار بو راتوری سه یاره دا

بو ناو مو توت. (یستانک)

پیل. (موج). (۲) جاش؛ جاجم؛ نوین پیچ.
(رختخواب پیچ)

مهوز : [ناو] داریکی گهرمه سیریه؛ به
میوه کهیشی ده لّین مهوز. (موز)
مهولانا : < مهولهوی

مهولهوی : ناوی جه لاله ددین موحه ممه د
به هادینی به لخی بووه، ناسراو به مهولانای
رومی خاوه نی دیوانی مه سنه ویی مه عنه -
وی و دیوانی شه مسی تهریزیه که به
زبانی فارسی داپناوه به لام خوئی عارفیکی
مه زنی کورد بووه. (مولوی بلخی؛ مولانای
رومی)

مهولهوی تاوه گوژی : < ف. هن
مهوهر : [کاری ئه مری له چاوگه ی بردن بو
که سیک دووه می تاک] (۱) مه یبه؛ مه یوه؛
نه به؛ مه به؛ (نبر؛ مبر) (۲) مه یبه به ناویدا؛
پیامه که؛ پییدامه که. (فرونکن)

مهوینی : ده بینی؛ ئه بینی. (می بینی)
مه هان : [ناو] بی نوژیی مانگانه ی ژنان.
(عادت ماهانه)

مه هیرن : ماوه ی بیژوکردنی ژنی تولدار.
(روزهای ویارزن یاردار)

مه هموز : [ناو] مامیز؛ مه همیز. (مهمیز)
مه هووز : [ناو] مه قیزه؛ میوز؛ مه ویز؛ ماوز؛
مه قیز. (مویز)

مه ههر : [ناو] شفاعت؛ لایانه وه. (شفاعت)
مه ی : [ناو] مانگی پیجه می سالی زایینی
۳۱ پوژه و له یه که می گولانه وه ده ست
پیده کا. (مه) +

مه ی پهره ست : [ئاوه لئاو] حه ز له مه ی کهر؛

مه ی خور. (می پرست)

مه یاندار : [ناو] میاندار؛ مه یاندار؛ مه یدا -
نداری زورخانه؛ سه رده سته ی پالّه وانانی
زورخانه. (میاندار)

مه یانه : [ناو] خه لووزی به رد؛ زوخال سه -
نگ. (ذغال سنگ)

مه یانوووم : ئه مگه یینی؛ ده مگه یینی. (مرا -
می رساند)

مه یهنگ : [ناو] مه بیانگ؛ مه یخانه.
(میخانه)

مه یجیر : اند؛ [ناو] ده رجه ی عه سکه ری
له ئه رته شی ئینگلیز و ئه مریکا دا؛ به رانبه -
ری سه رگورد. (سرگرد)

مه یدان دان : [چاوگه ت] مه یدان ییدان؛
پوویدان؛ به ده مه وه دان؛ پیدان؛ ماوه ییدان.
(میدان دادن)

مه یده : (۱) کاری ئه مری له چاوگه ی دان
بو که سیک دووه می تاک] مه یدمری؛
پی مه ده؛ دل هه ریبه کیکه مه یده به هه زار.
«فولکلور» (۲) ئاردی دووچار له هیلکه ک
دراو. (آرد دو بار الک شده)

مه یده فان : [ناو] نانه وا؛ نانپیز. (نانوا)
مه یره : (۱) مه ی هیئه؛ ته نیاوهره که س -
له گه ل خو ت مه یره : که س له گه ل خو ت
مه هیئه. (میاور). (۲) < مه یله ۲

مه پرژه : [کاری ئه مری له چاوگه ی پرژتن -
بو که سی دووه می تاک] کلی پیامه ساوه؛
کلچوکی پیامه هیئه؛ چاو ت مه پرژه :
سوورمه ی تی مه پرژه. (سرمه نکش).
(۲) قلمی مه ده ره وه؛ بلاوی مه که وه؛

ئاۋەكەمەپېژە؛ مەپېژنە؛ مەپېژنە. (نرېز)
 مەيل نان : مەيل ۋە لاتان؛ لەبىر بردنەۋەى
 خۆشەۋىستى. (فراموش کردن محبت و -
 دوستى و عشق)
 مەيلە : (۱) سەر بەست لە کردنى كارى؛ مە-
 يلەيە : ھەركەس بەمەيلى خۆيەتى. (دل-
 بخواھى) (۲) مەيلە، يان مەيرە، لۆرك و
 پەنيرى تېكەلاۋ. (پنيرولور مخلوط)
 مەيۈ : ديت؛ دى؛ تيت. (مى آيد)
 مەيوە : (۱) كارى ئەمىرى لە چاۋگەى
 بردن بۆ كەسيك دووھەمى تاك [مەيە؛
 دورى مەخەۋە. (نېرش). (۲) پيامەكە؛
 پيامە چەقنە. (فرونكن). (۳) مەيۈە؛
 گرساۋە. (منعقدشده). (۴) مەيۈە؛ مەيۈە.
 مەيەز : [ناو] مەيەس؛ مەيش مەگەز.
 (مگس)
 مى : [ناو] سېھەمىن نوٲى مۇسقىا. (مى)
 مېتكە : < مېتۈلكە.
 مېتۈلكە : [ناو] ئەسپىي وردى تازە لە
 ڤشك (گەرا) دەرھاتوۋ؛ مېتكە.
 (نوزادشپش)+
 مېتەل : [ناو] دۆشەك؛ دۆشەكە. (تشك)
 مېتېن : [ناو] ھەلماتېن بە مېتە داكردن؛
 مەپمەپېن. (نوعى تېلەبازى)
 مېچكوت : تەژى كردنى ھەمار يا ھەر
 ژوورى تا مېچ؛ ھەمارى كا مېچ كوت لە-
 كايە : واتا سەر لىۋ پەرە. (تاسقف پركردن
 انبار)
 مېچكە : [ئاۋەلناو] (ب) پياۋى ئارپە و ژن
 ئاسا؛ ژنانيلە. (اخلاق زنانه داشتن مرد)

مېخسكە : [ناو] گولمېخى سەرپانى ئاسن.
 (گل مېخ سريهن)
 مېدىا : [ناو] مېللەت و دەۋلەتى ماد كەكورد
 نەتەۋەى ئەوانن؛ دەۋلەتى ماد. (مېدىا؛ ماد)
 مىراۋا : گوندىكە پالېداۋە بە بۆكانەۋە.
 (ميرآباد)
 مىراۋەلى : غەشېرە تېكەن لە پشدر. (نام-
 عشيرەى در پشتد عراق)
 مىردەزمۇكە : [ناو] مىردەزمە؛ سەنگ
 سۋارېۋون (كاۋوس)؛ مۇتە؛ مۇتەكە.
 (كابوس)+
 مىرگەشە : [ناو] مىرگ؛ چىمەن؛ مىرغوزار.
 (مرغزار چمن)
 مىرەندال : [ناو] لاۋ؛ گەنجى كەم تەمەن؛
 تازە لاۋ. (نوجوان)
 مىرۋولەكردن : [چاۋگەت] سەرەتاي ۋە-
 كول ھاتنى تراۋ. (اۋايل جوش آمدن-
 مايعات)+
 مىرۋولەغەجەمانە : [ناو] جۆرېك مېلۋورە-
 ى گەۋرە و گازگرە. (نوعى مورچه)
 مىرەدى : گوندىكە لە باشوورى سەقز.
 (ميرده)
 مىرىمىران : [ناو] ئەمىرى ئەمىران؛
 سولتان. (سلطان)
 مىز : [ناو] چرپاي لەسەر نووسىن. (مىز)
 مىزا : [ناو] مىرزا؛ خويندەۋار. (مىرزا)
 مىزافك : [ناو] مىزاۋ؛ ئاۋە بارىكەى
 كۆپرەكانى؛ شۇپراۋەى كەم. (آبباريكه)
 مىزان . [ئاۋەلناو + ناو] (۱) رادە. ئەندازە.
 (۲) بەرانبەر. (۳) كۆك؛ لە يەك كۆكدا؛

دووسازی هاوکوک، (۳) دروستبوونی
شتی وه ک کاتژمیر، کات ژمیره که ت
میزان که. (۴) مانگی حهوتهمی سال^۲یه -
که مانگی پاییز. (۵) پاژی جیاکراوه به
دوو هیلی نهستوونی له سهر پینج هیلی
ئاسویی نوئی موسیقا. (۱و۲و۳و۴و۵)
میزان)

میزراب : < مزراب.

میز کهف کردن : هاتنه سهر بار؛ که یف له
نه نجامی کاری هه لسان. (کنایی تمایل پیدا -
کردن برای انجام کاری. اشتیاق داشتن)
میژوینه : [ناو] نیسکین؛ میژوینه.
(عدسین)

میژه کار : [ناو] چاودیر؛ زیره فان؛ زیره وان.
(نگهبان)

میژونک : [ناو] شه مشمه کوپره. (خفاش)
میژومار : [ناو] نیسکه تاله؛ گیاییکی ژه -
هرداره و بهره که ی خره. (عدس تلخ)
میسواک : فد : [ناو] سیواک؛ ددان شور.
(مسواک)

میش : مهر؛ گورگومیش : بهیانی زوو یان
ژیواره ی درمنگ وهخت که گورگ و مهر
له یه ک جوی نه بنهوه. (میش) +
میش : [ناو] ههنگ؛ کرمیکه له زستاناندا
له ژیر پیستی ره شه ولخ پهیدا ده بیست و -
هه لده قویی و له هه ولی به هاردا له پیست
دیته دهرهوه. (نوعی کره زیر پوست گاو) +

میش کوز : [ناو] که و گیر ئاساییکه له
نایلون بو لیدان و کوشتنی میش و میرووی
بالدار؛ (ب) دهر مانگه لی که میش له بهین

ده بهن. (مگس کش)

میشک وشک : < مهژی وشک

میشکی کهر خواردن . (ب) درمنگ حالی
بوون؛ درمنگ تیگه یشتن یا هه رتینه گه -
یشتن له مه بهست و قسه. (مغز خوردن)
میشگره گیا : [ناو] میشه گر؛ گیاییکه گه -
لاکه ی شيله ییکی خهستی له سهره که
میش پیهوه ده چه سپی؛ بو قو خه ره شه و
ئیشی گه روو باشه؛ له کوردستاندا زوره.
(دیونه؛ گیاه مگس گیر)

میشوله بهند : [ناو] په شه بهند؛ پیشکه بهند؛
چادریکه له والی ناسک که شهو له ناویدا
ده خهون. (پشه بند)
میش و مه گز : [ناو، ت] (ب) چرو جانه وهه.
(حشرات)

میشه گز : [ناو] (۱) گول بانوو؛ جوریک
میشی سهوز رهنگی چزو وداره. (مگس -
نیش دار). (۲) موز. (مژمژ)
میشی سرکه : [ناو] میشووله ییکه میوه ی
کون هه لیدینی؛ زیاتر له سهر سرکه و
شه راب ده نیشی. (مگس سرکه)

میفانگه : [ناو] میوانخانه؛ مه یمانخانه.
(میهمانخانه)

میکانیک : فرد؛ ند؛ اند : [ناو] به شیی له
زانستی فیزیک که سه بارهت به وزه و هیز
و کاریگه ری له سهر تهن ده کوئیه وه.
(مکانیک)

میکانیک : فد؛ فرد؛ اند : [ناو] وهستی
دروست کردنه وهی ماشین به تاییهت سه -
یاره. (مکانیک)

میکووک : [ناو] نامرازیکی جو لاییه؛ شه پوپه. (وسيله ای در جولایی) +

میگان : دامنه چه قان؛ نووینک؛ مینگوین؛ نینگوین؛ بهر که ل. (ماده گاوسه ساله) میگون : < میگان.

میل : جوړیک گلی ورده ئاو پته ی پړونی به زره کی ده که ن و ده بیته به توونه یان به- تانه. (مل)

میل : جووتی کوته داری خه پاتیکراوی ده سکاره له زورخانه وهرزشی پیده که ن : (میل) +

میل : شیشی خر که له زه مانی قه دیمدا سووریان ده کرده و به چاوی تاوانبارانیاندا ده کیشا و کوپریان ده کردن. (میل)

میل : شیشی کاموا چنین. (میل بافتنی)

میل : میل؛ هیل؛ خهت؛ میل میل؛ خهت- خهت؛ پی پی؛ خال و میل؛ خهت و خال. (خط)

میل کیشان : (ب) میله ی سوورمه بوو به چاودا کیشان و کوپر کردن. (۲) چاوپشتن. (۲۰۱. سرمه کشیدن)

میللی : [ئاوه لئاو] پیوه ندیدار به میلله ته وه؛ شتی میلله ت. (ملی)

میلودی . فرد؛ فد؛ اند : [ناو] دهسته وازه ی موسیقاییه، چند نو و دهنگ که پرسته- ییکی موسیقایی پیک دینن. (ملودی)

میلودیکا : [ناو] نامیریکی موسیقاییه که به - فوو لیده دری و دوو گمه داره وه ک ثورک. (ملودیکا)

میمن : میوان؛ مهیمان؛ میقان؛ مه هقان. (۱. ب) خهرجی که سیک له نه ستوی که- سیکی تر؛ ثم نه هاره که س له م پرستورانه پارمندها هموو میوانی منن؛ با پروین بو سه فدر خهرجه که ی میوانی منی؛ خولکی دوو کانداز و فروشیار : پارمه ده میوان به. (۲) له میوانخانه ژوور به کری گرتن و مانه وه؛ ثم میوانخانه نه مسال میمانی که م بوو. (۲۰۱. مهمان) +

میمنک : [ناو] خونچه ی دار که له پاشان ده پشکوی و ده بیته گول. (شکوفه)

میمل : [ئاوه لئاو] میمل؛ به لا؛ ثافت؛ دژ؛ خه نیم؛ دوژمن. (بلا؛ ضد)

میمی : گوپردراوی ناوی مریهم. (بجای نام مریم گفته میشود)

میناک : (۱) زهر. (زهر). (۲) وهک؛ له- گوین؛ وه کو. (مانند)

مینج : [ناو] جوړیک یاری له سهر په ره ییکی چوار گوش که به تاس (موره) هه- لختن ده کری. (منج)

مینک : [ناو] زینده وه ریکه له مشک گه- وره تره و پیستی به هاداره؛ قیزه ک. (مینک)

مینگی یی : [ناو] بهو پیت و وشه ده لین که له که پودا مینکه دروست ده که ن وهک (زه- نگ؛ دهنگ؛ منگ). (حرف و کلمه تودماغی)

میوان پهروه ر : میوان چهوین؛ میوان دوست؛ میوان خوشه ویست؛ میهمان نه واز. (مهمان- پرور؛ مهمان نواز)

میواندار . (۱) که سیک که میوانی زور

بوڻيت. (۲) خانه خوي. (۳) راسپاردهي
 پڻڪخراوي بُو خرمهت کردن به ميواناني
 ٿو پڻڪخراوه. (۴) ڪهسيڪ ڪه ڪاري
 خرمهت کردن و ڀاڳهين به ڪاروباري
 موسافيري باس (ٿوتووبووس) و فروگهيه.
 (۱و۲و۳و۴. مهماندار)

ميوان هه وڻن : [ٿاوہ ٿناو] ميٿان هه وڻن؛
 ميوان نهواز؛ ميوان دوست؛ خانه خويي به-
 خولڪ. (مهماندوست)

ميوره : [ناو] چرپي ولقي هه لپاچراوي داره
 ميو. (شاخه هائي بريدہ شدہ مو)

ميوڙه : [ناو] دهنڪه تري و شڪه وه بوو له
 بهيني هيڻهوه تريدا. (دانه هائي خشڪ شده-
 بين خوشه انگور)

ميوڙه ڀه شڪه : [ناو] ميوڙي تري ڀه شه.
 (مويزياہ)

ميوڙه مه لي : [ناو] ميوڙه مه لا؛ ميوڙه مه له؛
 جوڙيڪ ميوڙه. (نوعي موي)

ميوڙه ماراني : [ناو] هه نگوورهمار؛ گيايڪي
 ژهرداره و زورخواردني بڻهيه؛ خواردني
 ڀوڙي سي دهنڪ له تووه ڪهي تا ڀازده روڙ
 دهبيت هوي بهرختني تولدار. (انگور-
 فرنگي؛ انگورمار)

ميوين : (۱) مشه ماي له ميو هه لڪيشراو.
 (آغشته به موم). (۲) پشتوني سي ڪريي
 زهرده شتيان به نيشانهي سي-
 درووشي (کردار و وتهو نيته) ي چاڪ.
 (ڪمر بند سه گره زردوشتيان)

ميهران : شاريڪه له باشووري ٿيران سهر
 به ٿيلام. (مهران)

ميهره جان : [ناو] ٿاهه ننگي گشتي؛ جوڙيڪ
 جهڙن و شانوي گشتي؛ جهڙن ناسا؛
 فيستيوال. (جشنواره)
 ميهره ٿان : [ٿاوہ ٿناو] ميهره بان. (مهربان)
 ميهل : [ناو] ميگهل؛ ڀان؛ ڀانه مهڀ؛ ڀانه-
 ڀهز. (گله گوسفند)

ماتریالیسم : فرد. اند. پ‌یازیکی فله‌سه‌فیه
 که (ماک) به راستییکی سهره‌تایی و (ئه-
 زه‌لی) ده‌ناسیت. (ماتریالیسم)
 مارکسیسم : فد. فرد. اند. ناموژده‌ی فله‌سه‌فی
 و رامیاری کارل مارکس له‌سهر بنه‌مای
 ماتریالیسم و شووسپالیسم. (مارکسیسم)
 مارکسیسم لینینسم : فرد. فد. به‌ره‌می
 لیکدانه‌وه‌ی لینین له مارکسیسم-
 (مارکسیسم لینینسم)
 مازوخیست : فرد. فد. تووشی نه‌خوشینی
 نازار خوازی هاتوو. (مازوخیست)
 مازوخیسم : فرد نازار خوازی؛ نه‌خوشینی
 که مروف به نازار و سووکایه‌تی به‌سه-
 رها تن له لایه‌ن گراوه‌وه کاژیر ده‌بیئت.
 (مازوخیسم)
 ماسک : فد؛ اند؛ فرد؛ ده‌مامک؛ رووبه‌ند.
 (ماسک)
 مافیا : ایتالیاد؛ فرد؛ فد؛ اند؛ ناوی
 پ‌یخراویکی خراپه‌کار و پیاو کوژه که له
 دوور گه‌ی سسیلی ئیتالیا دروست بوو؛
 ناوی ههر پ‌یک‌خراوی پیاو کوژ
 (ت‌پروپست)ی نه‌هینی و شاراو. (مافیا)
 ماکروویف : اند. فد. (۱) مه‌کروویف : که-
 رسته‌ییک بو گهرم کردنه‌وه‌ی خوراک به
 هو‌ی شه‌پولی مه‌کروویفه‌وه. (۲) در‌پ‌زایی
 شه‌پول له یه‌ک تا سی میلیمه‌تره‌وه.
 (۱ و ۲. ماکروویو)
 ماکزیموم : لانی‌زور. زورترین. بان‌ترین

ناست. (ماکزیمم)
 ماکسی ژووپ : ماکسی ژووپ. کراسی در‌پ‌ز
 تا قولاپه. (ماکسی ژوپ)
 ماکیاولیسم : پ‌یازی رامیاری نیکو لو
 ماکیاولی. که‌پای‌وایه له رامیاریدا درو و بی
 نه‌خلاق‌ی بو گه‌یشتن به ئامانجی رامیاری
 ره‌وایه. (ماکیاولیسم)
 مانور : ره‌وتی خو راهینانی هی‌زی چه‌کدار
 بو شهر. (۲) بارودوخی مه‌یدانی شه‌پ‌گوپین
 به هی‌رش یا کاری پیویستی عه‌سکه‌ری.
 (۱ و ۲. مانور)
 مانیکور : فرد؛ فد؛ لاک‌ی ناخوون‌ره-
 نگکردنی ژنان. (لاک‌ناخن)
 مونتاژ : فرد؛ فد؛ اند؛ (۱) کار و ره‌وتی
 خسته‌سهریه‌ک و پ‌یکه‌وه‌نانی پاژگه‌لی
 سه‌یاره یان که‌ره‌سته‌گه‌لی مو‌ت‌پ‌ری یا
 کاره‌بایی. (۲) له پال یه‌ک دانانی پاژگه‌لی
 فیلمی سینه‌مایی یان شری‌ت یان نووسراوه
 یان ههر ئامیریک بو به‌دییه‌نانی به‌ره-
 میکی پ‌یک‌ویپک و ته‌واو. (مونتاژ)
 مه‌شرووته : عد؛ فد؛ ئه‌م وشه‌کوردی نییه
 واتا حوکمات و پ‌رژیمی مه‌شرووته.
 (مشروطه)
 مه‌لات : [ناو] مه‌لات؛ قور یا چیمه‌نتوی
 گیراوه بو دانان له به‌ینی به‌رد و خشتی
 بینادا. (ملاط)
 مه‌لاس : فد؛ فرد؛ اند؛ شه‌ربه‌تی خه‌ستی
 ناوی چوندهر پیش ئه‌وه پالوته بکری یا
 بیته شه‌کر له فابریکا؛ بو دهرمان و به-

هیزی له ش که لکی هه یه. (ملاس)
 مه لامین : (۱) جوریک پلاستیکی رهق بو
 چیکردنی دهوری و دهفر. (۲) دهفری
 دروست کراو له مه لامین. (ملامین)
 مه لیله دۆزی : فد: [ناو] به زه نگیانه نه -
 خشاندن: دادوورینی زه نگیانه به قوماشدا;
 بهرهمی ئه وکاره. (ملیله دوزی)
 مه نغ : بهرگری; وشه ییکی ئاره وییه و له
 کوردیدا به واتای لومه کردن به کاردی.
 (سرزنش)
 مه یجیر : اند. دهره جهی عه سکه ری له
 ئهرته شی (سو پای) ئینگلیز و ئه مریکا دا.
 به رانه ری، سه رگورد. (سرگرد)
 میترا ئیسم : خور په رسته ی. روجیار په رسته ی.
 (آفتاب پرستی)
 میتینگ : اند؛ فرد؛ فد: خو پیشاندان و کوپ
 بهستن بو دهر برینی هه ست وخوازه. (میتنگ;
 تظاهرات)
 میچکاندن : داگرتنه خوار؛ هینانه خوار.
 (پایین آوردن)
 میزانپیلی : فد؛ فرد؛ هه له ک لیدان و
 رازاندنه وهی مووی سه ر. (میزانپلی)
 میزانسین : فرد. فد. په وتی ریکخستنی که -
 ل و پهل و جیی ئاکته ره کان له سه ر شانۆ

یان جیگهی وینه ی فیلم هه لگرتن.
 (میزانسن)
 میسیونیم : فرد. فد. ئه ندای لیژنه ی به -
 ریکراو زیاتر بو بانگه شه ی دینی مه سیح.
 (میسیونر)
 میکروفون : فرد؛ فد؛ اند: [ناو] ئامیری
 دهنگ زیاد کردن له بلیندگووه؛ که رهسته -
 یی که شه پو لی دهنگ ده کاته شه پو لی
 ئیلیکتریکی بو بلاو بوونه وهی به هیژتر یان
 بو تومار کردن. (میکروفن)
 میلیتاریسم : فرد. فد. حوکماتی هیزی چه -
 کدار و عه سکه ری. (میلیتاریسم)
 مین : قوتوو یان بهسته ی پر له ته قه مه نی
 که به گوشاردان یان پا پیدانان یان گوشار
 له سه ر هه لگرتن یان گه رما ده ته قیته وه.
 (مین)
 مینۆ : فرد؛ فد؛ اند: پی رستی خوار ده مه نی له
 نادای و په ستوران. (منو)
 مینیاتۆر : فرد؛ فد: [ناو] وینه کیشانیکی
 تاییه ت که دوور و نزیک ی (پرسپیکتیف) ره -
 چاو ناگیری. (مینیاتور)
 مینی ژووپ : [ناو] کراسی قوله و کورتی
 ژنانه که داوینی ناگاته ته ژنۆ. (مینی ژوپ).

نئاندرتال^۱: [ناو] ئينسانه کانی سهره تاي پهيدا
بوونی ټاگر که له نه شکموته کانداه ژيان.
(نئاندرتال)

نټوپان: فرد؛ فد: [ناو] نټوپان؛ تهخته ده-
ستکرد له بره دار و چه سب. (نټوپان)
ناټارام: [ئاوه لټاو] بې قهرار؛ نه سرموت؛ بې ټو-
قهر؛ ټالوز؛ ناته من. (ناټارام)
ناټارامی: [ناو] ټوقره لټپر او؛ بې قهراری؛ حه-
جمان لټپر او؛ حاله تی شه پو شوپ، ناته منی.
(ناټارامی)

ناته من: [ئاوه لټاو] جیی مه ترسی؛ پموتی نه-
مین نه بوونی شوینی. (ناامن)
ناته منی: [ناو] نه بوونی ټاسایش؛ نه بوونی
هیمنایه تی. (ب) شهر و پشیوه له شوینی کدا.
(ناامنی)

نابان: [ئاوه لټاو] (۱) نه بان؛ ټاژالی که ناهیلی
بیچووه که ی بیمړی. (ب) زمتمنفراز بزغال هاش).
(۲) قه لټس؛ تووړه. (عصبانی). (۳) ناته با؛ توړاو.
(قهر کرده)

ناباوه پری: [ناو] بې پروایی؛ بې مومنه یی؛ په-
وتی پروا پینه کردن. (ناباوری)
نابه رامبه ر: [ئاوه لټاو] ناتهر از؛ له چونه تیدا وه کی
یه که نه بوون؛ یان فخر و جیاوازی له بهرانبه ر
یاسادا. (نابرابر)

نابه له و: [ئاوه لټاو] نابه له د؛ ناشاره زا. (ناوارد)
نابه هوژ: [ئاوه لټاو] نارپک. (ناهموار)
نابینا: [ئاوه لټاو] کویر؛ که سیک که نابینیت.

(نابینا)

ناپالم: اند؛ فد: [ناو] سووټینه ر؛ (ب) بومبی
ناپالم؛ بومبی سووټینه ر و گرټیبه رده ر. (ناپالم)
ناپه تی: [ئاوه لټاو + ناو] (۱) نه په تی؛ بیهوشی؛
له سهر خو چووی. (بیهوشی) (۲) [ئاوه لټاو]
تیکه لټاو؛ خهوشدار. (ناخالص)

ناپه تیاتی: [ناو] پموتی هوښ له خو پړان و
بیهوش بوون. (حالت بیهوشی)
ناپیاگی: [ناو] ناپیاوی؛ ناجوامیری. (نامردی؛
ناجوانمردی)

ناتورخان: [ناو] ټیشکچی بیستان و باغ.
(باغبان)

ناته نی: [ئاوه لټاو] زړه را یان زړه خوشک؛ زړ.
(ناتی)

ناچاندی: نه چینراو؛ نه وه شیندراو؛ نه چیندراو.
(کاشته نشده)

ناخاس: [ئاوه لټاو] خراب؛ شتیک یان که سیک
که چاک نه بیټ؛ نه باش. (بد)

ناخوازه لټا: نه خوازه؛ خاسمه؛ به تاییه ت؛ سهره-
پای نه وه. (مخصوصا)

ناخوون گر: [ناو] ناخوون گیر؛ ناخوون قرتین؛
نینوک بر. (ناخون گیر)

ناخوونگر تن: (ب) نانووخ کولکردنه وه؛ سهری
ناخوونی درټر قرتانن. (ناخون گرفتن)

ناخوونین: [ناو] ناخوون؛ نانووخ. نینوک. (ناخن)
نارو: (۱) هوار که بیکی جافه کانه له ناوچه ی
جوانه و. (نام خیمه گاه بیلاقی ایل جاف).

(۲) ناردراو. (فرستاده). (۳) ژاراو؛ تالآو. له جیاتی
 دهر د و سندان دموتری؛ ژه قنه مووت. (زه رابه)
 نارچه : [ناو] حه شارگه؛ په بت. (کمین گاه)
 ناردنهوه : گه پاندنهوه؛ قه زفراندن؛ زفراندن؛
 دووباره ناردن. (برگرداندن)
 نارستان : [ناو] باخی هه نار. (نارستان)
 نارگیل : [ناو] نالگیر؛ که شکول؛ داریکه له
 داری خورما ده چی، میوه که می گه وریه و له
 که شکول ده کا؛ په نگی قاوه بییه و پیشال ده-
 وری گرتووه؛ ده لّین پرونی نارگیل بو بهرگری
 له وهرینی مووی سهرباشه، میوه ی نارگیلی
 وشک له گه ل کاکله گویز و بادام و
 تووشیرین بو نه زوکی باشه. (نارگیل)
 نارنجبو : [ناو] لیمو. (لیمو).
 ناروجه : [ناوه لّناو + ناو] نارنجی؛ بهرپه نگی
 نارنج. (نارنجی)
 ناروهن : [ناو] جوریک داری جهنگه لّیه و سه-
 خته داره. (نارون)
 نارپه حه تی دروستکردن : (ب) کیسه دروست
 کردن؛ گیچهل بو که سیک دروستکردن.
 (ناراحتی درست کردن)
 نارپه زایی : [ناو] ناقایلی؛ پازی نه بوون له که
 سیک یان کاریک؛ نارپزیوون. (نارضایتی)+
 نارهنار : [ناو، ت] له زور جیدا (ل) ده بیته (ر) وه
 ک (مال) ده بیته (مار) بو ی هه به وشه ی نارهنار
 له (نالهنال) ه وه هاتیبت به واتای نالین و له بهر-
 خووه لوورهلوور یان ویره ویرکردن یان له بهر-
 خووه گووانی وتن. (زمزمه کردن ترانه)+
 ناری : کچ و ژنی شهرمیون و کهم پروو؛ ناوه
 بو ژنان؛ (نام زنانه؛ زن و دختر کمرو)
 ناری قه لّا : [ناو] نارین قه لّا؛ جیگاییکی بهرزه

له ناوه پاستی شاری سه قزدا له گهره کی ناو
 قه لّا؛ بو ی هه یه له (ناری نارمیه وه هاتیبت به-
 واتای (نار) و نارین قه لّا بوو بیته که تاته تشگا
 یان ناورگای زه پده شتی کان بوو بیته، چوونکا
 زوربه ی ناورگاکانی زه پده شت له جی بی بهر زدا
 دروستکراون. (نام قلعه شهرسقر)
 نارپکی : [ناو] نه گونجاوی؛ نارپستی؛ ناکوکی؛
 فیلاوی؛ تاته بایی. (ناراستی). (۲) پر که ندوله-
 ندی؛ پر که مندو کووسی؛ لاروله ویری. (ناصافی؛
 ناهمواری)
 ناز بالگهه : [ناو] ناز بالنج؛ بنسهر. (نازیالش)
 ناز بالیف : [ناو] نازیالگهه؛ نازیالنج؛ سهرینی
 چووک. (نازیالش)
 نازار : نازدار؛ ناوه بو ژنان. (اسم زنانه)+
 نازانم : چووزانم؛ چه دزانم؛ چه زنانم. (چ زنانم)
 (نمیدانم)
 ناز که فس : ناز و خه مزه ی ژنی که لّیی نا
 کالّیه وه. (ناز کردن زنی که برا زندهش نیست)
 ناز کی : [ناو] ناسکی؛ (۱) ناسکی ناوه بو ژنان.
 (اسم زنانه).
 ناز کیشان : ناز هه لگرتن؛ کیشانان نازان. (ناز-
 کشیدن)
 ناز گول : ناوه بو ژنان (اسم زنانه)
 نازم : [ناو] (۱) که سیک که نه زم و زهر ب
 (ریتیم) ی گووانی تیکنادا. (۲) جینشینی
 مودیری مه دره سه. (ناظم)
 نازناف : ناسناف؛ ناسناو؛ نازناو؛ له قه می هه-
 لّیزارده. (اسم مستعار)
 نازی : ناویکه بو ژنان. (نامی است دخترانه)
 نازی : [ناوه لّناو + ناو] ههوا داری نازیسم؛
 ناوی حیزبیک که هیتلیر له ئالمان دروستی

کرد. (نازی)
 ناژتن: [چاوه] (۱) ناشتن؛ به خاکسپاردن
 (دفن کردن). (۲) نه‌مام و شه‌تل چه‌قاندن.
 (نشا کردن و کاشتن درخت)
 ناسازگار: [ئاوه‌لئاو] (۱) که‌سیک که له‌گه‌ل
 که‌سیکدا نا‌خاو‌یت‌ه‌وه؛ ناته‌با؛ نه‌ساز. (۲)
 خو‌راک یان دهرمان پی نه‌که‌وتن (۱ و ۲). نا
 سازگار)+
 ناسپاس: [ئاوه‌لئاو] سپله؛ بی‌نهمه‌ک؛ بی‌وه‌فا؛
 بی‌چاو‌و‌وو؛ پی‌نه‌زان. (ناشکر؛ بی‌وفا)
 ناسته بو: نه‌یه‌یشتیبت؛ نه‌یه‌یشتوی؛ نه-
 یه‌یشتویت. (نگذاشته‌باشد)
 ناسر: ناوه بو پیاوان. (اسم‌مردانه)
 ناسرومالمال: ناوی به‌یتیکی کوردییه. (نام
 آوازی کردی است)
 ناسک به‌دهن: [ئاوه‌لئاو] نه‌رمونیان؛ شل‌ومل؛
 ناتله‌نگ زراف. (نازک‌اندام)
 ناس کری: [ئاوه‌لئاو+ ناو] ناسیاو؛ ناسراو.
 (آشنا. شناخته‌شده)
 ناسکه‌نان: [ناو] نازکه‌نان؛ (۱) نانی پان و
 ناسکی ته‌نووری یان ساجی. (نان‌لواش). (۲)
 نانیک که له هه‌ویری کولیره ناسکه دروست
 ده‌یبت و له‌باتی ئاو هه‌ویره‌که‌ی به شیر ده-
 گیریت‌ه‌وه. (نان‌لواش‌ترد)
 ناسکی: ناوی ژنانه‌یه. (اسم‌زنانه)
 ناسناو: نازناو؛ نازناف؛ له‌قه‌می هه‌لبژارده.
 (اسم‌مستعار)
 ناسیاو: ناسراو؛ به‌ناو‌وده‌نگ؛ مه‌نشوور.
 (شناخته‌شده؛ مشهور)
 ناسیلک: [ناو+ناوسیلی؛ نان‌سیلی؛ ناوساجی.
 (گرده دروغ‌ن‌سرخ‌شده. توتک)

ناشتایی: [ناو] سفحانه؛ سب‌حانه؛ سو‌بحانه؛
 نه‌وزاده کو سپیدی د‌خ‌و‌ن؛ نانی که سبه‌ینان
 ده‌یخ‌و‌ن. (ناشتایی)
 ناشته: ناشتا؛ برسی، کو ژسپیدقه هیچ نه-
 خاری؛ له‌خرینی؛ له‌خورینی. (ناشتا)
 ناشته: نیژراو؛ به خاک سپیر‌د‌راو؛ نه‌مامی
 ناشته: نه‌مامی چه‌قینراو. (به‌خاک
 سپرده؛ کاشته)
 ناشته کرن: ناشتایی کردن؛ به‌رقه‌نده خو‌اردن.
 (صبحانه‌خوردن)
 ناشنه‌وا: فد: [ئاوه‌لئاو+ئاو] نازنه‌وا؛ که‌پ؛ (ب)
 ئه‌و که‌سه کو گو‌ه نه‌ده‌ته چ شیر‌ه‌تان؛ که-
 سیک گو‌ی نه‌داته قسه‌وپه‌ند. (ناشناو)
 ناشه‌رعی: دژی ده‌ستووری شه‌رع‌ودین؛ (ب)
 زو‌ل‌م‌و‌زور و نا‌پ‌ه‌وایی. (ناشرعی)
 نا‌عام‌لاو: [ئاوه‌لئاو] نا‌حام‌لاو؛ رانه‌هاتوو؛ ره-
 عه‌مه‌ل نه‌هاتوو؛ (ب) ره‌زاگران؛ نا‌ق‌ولا؛ ناعه-
 ملاو؛ ورچی نا‌عام‌لاو، به‌مروقی نا‌ق‌ولاو
 ناشیرین ده‌لین. (بدقیافه؛ زشت)
 نا‌عیلاجی: [ناوت] مه‌جبووری؛ نا‌چاری؛ بی-
 دمه‌ره‌تانی. (نا‌عیلاجی)
 نا‌ف پی‌دان: [ناوت] ناو‌لی‌نان. (اسم‌گذاری)
 نا‌ق‌بری: [جیناو] ناو‌بردوو؛ ناو‌براو. (مذکور)
 نا‌ق‌بین: نا‌قه‌بین؛ نیوان؛ مابه‌ین. (بین)
 نا‌ق‌بین چی: [ناوت] ناو‌بژی‌که‌ر؛ ناو‌جیی‌که‌ر.
 (میان‌جیگر)
 نا‌ق‌چار: [ناوت] (۱) ناو‌چال. (گود). (۲) قامکی
 ناوه‌راست؛ هه‌لمه‌قووته؛ زه‌رنه‌قووته؛ به‌رزه-
 ملی؛ تلیاناوین؛ قامکی قووتی. (انگشت وسط)
 نا‌ق‌دوک: [ناوت] نی‌ره‌ژهن؛ نا‌ق‌دو؛ دارمه‌شکه
 که ده‌چی به ناو هه‌ردوو ده‌سکی (لو‌له‌پ) ی

مه‌شکه‌دا، (چوب میان دو دسته مشک

ناقشرین : (۱) ده‌روون و ناخی شتی که شیر-
ین بیټ. (وسط ومیان شیرین). (۲) ناو خوښ؛
نیو جوان. (اسم‌نیکو؛ اسم‌قشنگ)

ناقه‌نجی : [تاوه‌لناو] ناونجی؛ نیونجی؛ ده‌سته؛
نه‌زور نه‌که‌م. (وسط)

ناقې : ناوی؛ مه‌ته‌ناقې : من‌توم ناوی؛ نامه-
وی؛ (نمی‌خواهم)

ناڤیره : [ناو] دویرد؛ قه‌یچی؛ مقه‌ست؛ دوارد؛
تور‌تو؛ مقه‌س. (قیچی)

ناقیش : [ناو] زکښه؛ ښی‌ه‌ناو. (دل‌درد)
ناقووس : [ناو] زه‌نگی گه‌وره. (ب) زه‌نگی
کلیسا. (زنگ‌بزرگ)

ناک نه‌وت : اند؛ فد: [ناو] ده‌سته‌واژه‌ی وه-
رزشی مشته‌کو‌له (شهره‌مشت) ه واتا له شهره-
مشت‌دا ناک داونی (که‌وتنی) که له ژماره‌ی
دیاریکراودا نه‌تووانی هه‌ل‌سیټه‌وه. (ب) له‌عه-
ردان و شکست‌خواردن له کییه‌رکیی شهره-
مشتدا. (ناک‌اوت)

ناکداون : فرد؛ اند؛ فد: [ناو] ده‌سته‌واژه‌ی وه-
رزشی مشته‌کو‌له (شهره‌مشت) ه واتا له شهره
مشتدا که‌وتن و به‌عه‌رزدا دران به‌لام له ماوه-
ی بژاردنی ده ژماره‌دا، هه‌ل‌سانه‌وه و ده‌وام دان
به کییه‌رکی. (ناک‌دوان)

ناکام : [تاوه‌لناو] نه‌وه‌کام؛ نه‌گه‌یشتوو؛ کال؛
خونه‌گرتوو. (نرسیده) +

ناکامی : [ناو] (۱) به‌ناکام نه‌گه‌یشتوویی؛
نامورادی. (نامرادی) (۲) نه‌وه‌کامی؛ به‌ناکامی
به‌رخه‌که له دایک بوو نه‌ژیا. (کامل‌نشده)

ناکوک : سازی که سیمه‌کانی (ته‌له‌کانی) میزان
نه‌بیټ. (ناکوک)

ناگوره : [تاوه‌لناو] بایه‌خدار؛ پر‌دل؛ نازا؛ دلیر.
(بارزش؛ شجاع)

نال : له‌گه‌ل (نک‌دی) واتای ناله‌ده‌دا، نک-
ونال. (ناله)

نال‌ه‌شکینه : [ناو] ته‌پی‌که له قه‌راخ شاری
بوکان. (اسم‌تپه‌ایست)

نال‌نال : هه‌ندی جار واتای گرماندن ده‌دا، وه-
ک ناله‌نالی توپ و مه‌تره‌لو‌س؛ ناله‌نالی هه‌ور.
(صدای رعد‌آسا) +

نامان : [ناو] حودود؛ سنوور؛ که‌وشه‌ن؛
تخووب. (مرز)

نام‌راس : [ناو] ناو‌راس؛ ناوه‌راس؛ ناوه‌پ‌راست.
(میان؛ وسط)

نامووس : [ناو] (۱) شهره‌ف. ټا‌ېرو. (ناموس).
(۲) ژن و دایک و خوشک و کچ که پارا-
ستنی ټا‌ېرویان له نه‌ستودایه. (ناموس) +

نامووسی : [تاوه‌لناو] پیو‌مندیدار به ناموو سه‌وه؛
جوینی نامووسی : جوینی دایک و خوشک
به‌ده‌ما هاتن. (ناموسی)

نامه‌ت : [تاوه‌لناو] له به‌ینی (ن و ټه‌لف) دا
ده‌نگیک که ټاو‌ټه‌پی‌که له (ه، گ، ی) هه‌یه
که له کوردیدا پیتی تایه‌تی نییه و ناچار
و‌شه‌ی (نه‌دامه‌ت) جی‌گای پر‌کردوه‌ته‌وه؛ به-
واتای نه‌کبه‌ت؛ شووم؛ به‌دیومن. (نکبت؛
شوم؛ بدیمن)

نامه‌ی سه‌ر‌ئاو‌اله : (ب) سکالا و داوخواز له
گو‌فارد‌ا بلاو کردنه‌وه بو ناگاداریی کاربه‌ده-
ستیکی حکومت. (نامه‌سرگشاده)

نامیای : [چاو‌گه‌ت] چه‌میای؛ دانه‌وین؛
کو‌پ‌نوش‌کردن؛ کو‌م‌بوون؛ کو‌وپ‌بوون. (خم-
شدن)

نامیزان : [ئاوہ لئاو] ناپیک بوون و هاوسهنگ
 نه بوونی تای ترازو؛ له پاشبوون یان له
 پیشبوونی کاتژمیر؛ خراپ کارکردنی موټو؛ تراز
 نه بوون؛ لار؛ گیم؛ کورت و دریز بوون؛
 نازاست؛ ناکوک. (نامیزان)

نانا : [ناو] له هندی شوین به نه عنا دهوتری.
 (نعنا)

نان بدی : [ئاوہ لئاو] دهس ئاواله؛ دلآوا؛ به سه-
 خاوه؛ دل فره؛ دهست و دل باز. (سخی)
 نان بر : که سیک که ده بیته هو ی له سه ر کار
 لابردن و برینی داهاتی که سیک. (نان بر)
 نان برنجی : [ناو] جوړیک شیرینیاته (توشه) که
 به ئارده برنج دروست ده بیته؛ کولووچه برنجی؛
 نان برنجی کرماشان به ناو یه یه. (نان برنجی)
 نان بره گول : [ناو] (۱) گولی خه شخاش؛ گیای خه-
 شخاش که له شیلای گورزه که ی تریاک ده-
 گیردریت. (گیاه خه شخاش). (۲) نانودو پ؛ چاره
 چه قیلای نیو مه زاری گهنم و جو. (شقایق)
 نان حهرام : [ئاوہ لئاو] بی ئه مه ک؛ بی وه فا؛ ئه
 مه ک نه ناس. (بیوفا)

نان حه لال : [ئاوہ لئاو] نان حه لال؛ (ب) به ئه مه-
 ک؛ به وه فا؛ ئه مه کناس؛ له بن زاراوه ی ئه رده-
 لانیدا واتای (نانی حه لالیش) ده دا (باوفا)
 نان خوړ : [ناو] (ب) جیره و بهرات گری به رده-
 ست. (نان خوړ) +

نان و دو پ؛ که سیک که ده بیته هو ی پووش -
 له ده می و بی سامانی؛ (ب) به دیومن و نا
 سپاس و ناشکور؛ (ب) چاره چه قیلای ناو زه-
 رحات و گهنم و جو. (کنایه از بدیمن و ناشکر؛
 شقایق رویده در کشتزار)

نان و ماس : [ناو] یاری مندالانه؛ زاپ لاتیل

فریده دهن به سه ر ئاودا که ته ته له ده کا و چند
 جار به سه ر ئاوه که دا هه لده به زیته وه. (نوعی-
 سنگ اندازی روی آب)

نان و ناو : (ب) داهات له گهل ناو ده رکردن و
 منشور بوون؛ پاره و پله و پایه؛ پاره و ناوداری.
 (نان و نام)

نانه جیم : [ئاوہ لئاو] نانه جیب؛ به دئه سل؛ به د
 په سن؛ (ب) به ژنی هه رزه و ته ور له ق ده لین.
 (نان جیب)

نانه کیشکه : [ناو] نانه چیشکه؛ گیای نان
 چوله که. (گیاهی است)

نانه مروچه : [ناو] گیای شه وه ره شه وهن؛ شه وه-
 ره شوان. (گیاه اسپرس)

نانی حه ج : [ناو] نان و چیشته به خه لک دان، به
 بوئهی هاتنه وه له حه ج. (حاجیانه)

نانی حهرام : [ناو] (ب) هه ر شت له پښگای که
 سبی ناوه وا و دزی و فزییه وه به ده ست بیته. (-)
 نان حرام)

نانی حه فته : [ناو] خوانی پازاوه که له مالی
 بابی بوو که وه تا حه وت پروژ بو مالی زاوا ده-
 نیردری. (نان هفته)

نانی حه لال : [ناو] (ب) هه ر شت له پښگای
 په وا و حه لاله وه به ده ست بیته. (نان حلال)
 نانی زه ماوه ند : [ناو] (ب) شامونه هاریک که
 به خه لکی به شدار له زه ماوه نددا ده دری. (نان-
 عروسی)

نانی سوچ : [ناو] نانی به یانی؛ به رقیلیان؛
 ناشتایی؛ سفحانه؛ به رقه نده. (صبحانه)

نانی گال : [ناو] له قاتوق پدا له هه رزن کولیره
 دروست ده کری؛ کولیره ی هه رزن. (نان ارزن)
 ناو ده رکردن : منشور بوون، (مه شه ور بوون)

به ناووده‌نگ بوون؛ ناو که‌وتنه ناوان. (اسم درکردن؛ مشهورشدن)
 ناوال : [ناو] که‌وشه‌ن؛ خودوود؛ سنوور. (مرز ناوبری : ناوبراو. (نامبرده)
 ناویسیر : [ناو] نیفه‌ک. (خشتک)
 ناوته‌نگه : [ناوت] ته‌نگه؛ نیوقه‌د؛ ناتله‌نگ. (اندازه‌کمر)
 ناوچال : [ناوت] ههر شتیک ناوه راسته‌که‌ی چوویت به چالدا؛ قوپاو. (گود)
 ناوچاو : [ناوت] [ب] به‌خت؛ شانس؛ ئیغبال؛ نیوچاو؛ له نیو چاوی ئهو خانه‌دانه، له‌هی بوچی پیتی برپاوه. هساره تیخانگی زانه+
 ناودار : به ناووده‌نگ؛ ناسراو؛ سه‌ربه‌ده‌ره‌وه؛ مه‌نشوور. (نامدار)
 ناوده‌ر که‌وتوو : [ئاوه‌لناو] ناویه‌ده‌ره‌وه؛ به‌ناوبانگ؛ مه‌نشور. (مشهور)
 ناوړاس : ناوه‌راس؛ نیوه‌راست؛ نامړاس. (میان؛ وسط)
 ناوژووکه : [ناو] ساچمه‌ی گه‌وره که له نیو زه‌نگوله دایه. (ساجمه‌زنگوله)
 ناوقه‌لا : نارین قه‌لا؛ گه‌ره‌کیکه له ناوه‌راستی شاری سه‌قزدا. (محلله‌ای درسقز)
 ناوک : [ناو] [۱] ده‌نکی ناو میوه؛ چه‌قاله‌ی میوه. (هسته‌میوه). [۲] کاکلی نیو چه‌قاله وهک کاکلی بادام. (مغز هسته). [۳] چالایی ناوه راستی سک. (ناف)
 ناوک داخستن : [چاوه‌ت] داچله‌کاندن به ته‌قه یان خه‌به‌ری دوور له چاوه‌روانی. (وارد کردن شک شدید؛ شک کردن)
 ناوکه دووانه : [ناو] دوو ده‌نک نیوک که له ناو چه‌قاله‌ییک‌داییت. (چقاله یا بادام با دومغز)-

ناوکه‌وتنه ناوان : ناو بلاو بوونه‌وه؛ شوهرت په‌یداکردن؛ بوونه خاوه‌نی ناووده‌نگ. (مشهور-شدن)
 ناوگه‌ل : (۱) نیو کوّمه‌ل؛ نیوجقات. (داخل جمعیت). (۲) چهند ناو؛ ناوه‌کان. (اسمها)
 ناومیری : < ناویژک
 ناوانامه : فره‌ه‌نگی ناو؛ نیوانامه. (نامنامه)
 ناونیتکه : [ناو] ناتوره؛ ناو و نرتک له‌قه‌می خراپ له‌سه‌ر که‌سیک دانان. (لقب‌زشت)
 ناونیشان هه‌لدان : [چاوه‌ت] ناساندنی چلو-نایه‌تی و شیوه و شیوازی که‌سیک به‌قه‌سه، چلونا‌یه‌تی وینه‌ی که‌سیک شروقه‌کردن. (شرح‌نشانه‌های برجسته‌کسی)
 ناو و نرتک : [ناوت] نیو و نرتک؛ ناو و ناتوره؛ ناونیتکه؛ له‌قه‌می خراپ. (لقب‌زشت)
 ناوه‌به‌ناو : < ناومناوه
 ناوه‌خت : [ئاوه‌لناو] به‌ند] نه‌له‌کاتی خویدا؛ بی‌وه‌خت؛ (ب) دره‌نگ؛ دره‌نگ وه‌خت. (نابه‌نگام؛ دیروقت)
 ناوه‌ره : [ناو] پرخوله؛ رپله‌خو. (روده)
 ناوه‌زول : ناوه‌زیل < ناوه‌زیله
 ناوه‌زیله : [ناو] ناخ و ناوه‌روک؛ ناوه‌راستی ناخ؛ وهک؛ شووتی ناوه‌زیله‌که‌ی شیرنیت‌ره. (وسط‌ومیان)
 ناوه‌ش : [ئاوه‌لناو] ناخوش (به‌هه موو واتا ییکه‌وه). (ناخوش)
 ناوه‌کی : [ئاوه‌لناو] شتی ناوه‌وه، دژی ده‌ره‌کی. (داخلی)
 ناوه‌ناوه : [به‌ند] به‌ین‌به‌ین؛ به‌ینابه‌ین؛ جار‌جار. (هراز‌گاهی؛ گاهگاه)
 ناوی فامیلی : < ناوی‌گه‌وره.

ناویت : (۱) [کهسی دووهه می تاک] نابی؛ ته تو
 ناویت به نه نذازیار. (نمی شوی). (۲) [کهسی
 سیه می تاک] نابی؛ ناوی. (نمی شود). (۳)
 نابووت؛ نابوود؛ مافینگی؛ دهم له پووش. (نابود)
 ناویت : نابی؛ ناوی؛ نابی. (نمیشود)
 ناویرم . زات ناکه م؛ زاتم نییه؛ ده ترسم؛
 جورته ناکه م. (جرئت نمی کنم)
 ناویژک : [ناوت] داری بهینی دوو لوله پ؛ دار
 دو ژنگ؛ نیژه نه. (چوبین دودسته مشک)
 ناویژه : [ئاوه لئاو] لکه دار؛ له که دار؛ عه ییدار.
 (لکه دار؛ معیوب)
 ناویژه : [ئاوه لئاو] نه بیستراو؛ سو سرت؛
 سو سرت؛ عه جایه ب؛ تایه ت. (عجیب؛ ممتاز)
 ناوی گهوره : ناوی قامیلی؛ شورته؛ ناوی بنه-
 مالهیی که له بابوه به فرزند دهر پیت.
 (شهرت)
 ناوین کفش : له روانگهی ده ستووری زمانه-
 وانیه وه، ناوی شتی ناسراو (مه عریفه). (اسم-
 معرفه)
 ناوین نه کفش : له روانگهی ده ستووری
 زمانه وانیه وه، ناوی شتی نه ناسراو (نه که ره).
 (اسم نکره)
 ناهید : [ناو] (۱) به ره بابیکن له ئیلی فه یزوللآبه-
 گی که شوره تیان (ناهید). (۲) زوهره گه-
 روکیکی ئاسمانیه و دووهه مین گه پروکی
 نزیک به خوره. (ستاره زهره؛ ناهید)
 نایاب : [ئاوه لئاو] شتی که درهنگ یا به دژو-
 اری وه ده مست بکه وی؛ (ب) به قیمه ت؛ به-
 هادار. (نایاب)+
 نایلون :: فد : [ناو] لایلون؛ ده لق؛ ته لق؛
 (نایلن)

تتک : [ناو] پتوک؛ خال؛ لکه. (لکه)
 نخو : [ناو] نوک؛ نخووت؛ نخ؛ نخه. (نخود)
 نزاره : [ناو] مه شکه دهره. (نوعی ملخ بزرگ و-
 سیاه)
 نزاکه ت : [ناو] ناوه بو ژنان؛ نه زاکه ت؛ حه یا؛
 نه ده ب؛ له سه ره خوپی؛ له تو ی نزاکه ت دا قسه
 کردن : په رده ی نه ده ب را گرتن. (ادب؛ حیا؛
 نزاکت)+
 نزوول : عد؛ فد : [ناو] ئاره وییه، به لام زور له-
 سه ر زمانی جه ماوهره، پریا؛ سووت. (نزول)
 نزی : کورتکراوه ی ناوی نزاکه ته. < نزاکه ت
 نزیکه : (۱) دوور نییه؛ ماوه ی که مه. (نزدیک
 است). (۲) [به ند] له وانه یه؛ خه ریکه؛ نزیکه
 بمری : له وانه یه بمری. (مشرفاست)
 نزیککی : [ناو] (۱) دژی دووری. (نزدیکی).
 (۲) کاری سه رجیی؛ ئیلاقه. (همیستر شدن)
 نژاره : [ناو] بنه بانی خانوو؛ سه ربان. (پشتبام)
 نژی : < نه سک؛ نیسک
 نسرم : [ناو] ژیرزه مینی و ژیرخانی ته ره شو؛
 یان جیگای خورنه گر. (اطاق زیر زمینی مرطوب)
 نسک : ف. مان. ژیان. ژین. (زندگی)
 نشم : [ئاوه لئاو] هی دی؛ ئارام. (آرام)+
 نعوری : [ناو] میزراح؛ مه زره ق. (گردنا)
 نفاوه : له بهین چوونی په نمان؛ نیشتنه وه ی بای
 هه لماسینی له ش. (خوابیدن آماس)
 نفژدی : [ناو] په به نی؛ سه لتی؛ بی ژنی.
 (مجردی)
 نفیژ هیل؛ نو یژ نه که ره. (کسی که نماز می خواند)
 نفیسهر : [ناو] نوو سه ر؛ نفیسیار. (نویسنده)
 نفیسین : [چاوه گ] نوو سین : کاری نو سینی
 کتیب و نامه. (نوشتن)

نښک: [ناو] (۱) ګوڅ. (معلول). (۲) کهره. (کره)

نقتین: دلوپه کړدن. (چکه کړدن)

نقووره: [ناو] چه کوش؛ چه کوچ. (چکش)

نکمال: [ناو] په نامال؛ جیران؛ هاوسی؛ جینار.

(همسایه)

نکمه: [ناو] نکم؛ بوود؛ په هوولی ټاوهړو؛ نه-

غم؛ نه غمه؛ له غمه. (کانال آب و فاضلاب)

نکینه: [ناو] فړنده ییکه له مړیشک چوو کتره

ولاق دریژ و دندووک دریژه، له تهنکاواندا

پاوده کا و جوړیکی تریان هیه که چه کمه

سووری پیده لاین. (اوست؛ چوب پا)

نگریس: [ټاوه لئاو + ناو] نه گبه؛ پیس؛ چه-

پهل؛ کریت. (نکبت)

نمانای: نیشاندان و وده رختن؛ نوواندن.

(نشان دادن)

نم تک: [ناو] نراف؛ دزاو؛ جیگهی ټاو ده لاین؛

دلوپه ی کمه. (چکه ناچیز؛ نشت)

نمتک لیپړین: [چاوگه، ت] وشکایی پیهینان؛

دلوپ لیپړین؛ چکاندن. (قطع کردن تراوش)

نم کیشان: نم کیشته ی؛ تهره شو بوون؛ شی-

مژین. (نم کشیدن)

نم- نم: [ناو] دلوپ دلوپ؛ نمه نمه. (نم-نم).

[بند] (ب) هیواش هیواش؛ کمه کمه؛ به شینه-

یی؛ هییدیکا؛ هییدی هییدی؛ نارام نارام. (نم-

نمک. آرام آرام)

نمه ک پهره ورده: [ناو] (ب) به خپو بوو له سهر

سفره ی که سیک؛ (ب) منه تباری چاکه ی-

فراوانی که سیک بوون. (نمک پرورده)

نمه کنه ناس: [ټاوه لئاو] سپله؛ بی ټمه ک؛

پیوه فا. (نمک شناس)

نو: پیشگر واتا نوی؛ نو بووک، نوموسو لمان،

نومال. (پیشوند بمعنی نو) +

نوفارین: خولقاندنی شتی تازه؛ نوژن.

(نوفارین)

نوبنیات: [ټاوه لئاو] نهو بنیات؛ تازه ساز کراو؛

تازه دروست بوو. (نوبنیاد)

نوبه: [ناو] (۱) نوگه؛ نوبه؛ گهره. (نوبت).

(۲) جار؛ که رت؛ باره که ی به دوو نوبه

گوړزاوه. (بار؛ مرتبه) +

نوبه ری گیلای: به ته وسه وه به که سیک ده-

وتری، مه گهر نوبه ری گیلایست هیئاوه؟،

هاو تاکه ی ده بیته مه گهر چاوت جوانه؟. یان

مه گهر کاریکی ټه وتو و گرنگت کردووه؟ مه-

گهر له وڅه لکه زیاتری؟ (معادل تافته جدا بافته

و نوبرش را آوردن؛ نوبر گیلای آوردن)

نوبه ند: (۱) گای نو سال جووت کردوو. (گاو-

۱۲ ساله). (۲) گایی که تازه نیری خراو ته سه-

رمل. (گاو تازه به خیش بسته شده)

نوټ: [ناو] نوټه؛ ټه لف ویی نوو سینی موسیقا.

(نت) +

نوټشه: [ناو] نوټشه؛ شاریکی که ونارایه له

بهینی سنه و پاوه دایه؛ بهواتای نمر له زمانی

په هله وی کوندا. (نوټشه)

نوټلا: [ناو] میناک؛ مینا؛ وه ک؛ وه کوو؛ کوت-

وموت؛ بینانی؛ وه کی. (مانند)

نوټورقان: [ناو] نهیره قان؛ چاودیز؛ نوټروان؛

قهره ول. (نگهبان)

نوخرو؛ نخرو؛ نوغرو؛ نقوم بوون له تراودا؛ وه-

زیر ټاو که وتن و نقوم بوون. (غرق شدن)

نوره فهوتان: نوگه فهوتان؛ که سیک که

نوبه ی گرتووه و له کاتی پیو ستدا له وی نه-

بووه و کهسیکی دیکه که له دوایهوه بووه
هاتووه ته جیگای نهو. (ازدست دادن نوبت،)
نوژاوا : [ئاوه ئاوا + ناو] تازه اوا. (تازه داماد)
نوژوو : < نهسک؛ نيسک

نوژهنی : [ناو] نوی ژهنی؛ نوی خوازی؛ نهو ژه
نی؛ پاویری؛ داهینان. داهینه ری؛ داهانین.
(نوآوری؛ اختراع)

نوسکه نوسک : [ئامراز، دهنگ] قوروووسکه
قوروووسکی سپلوت. (نالیدن پی در پی سگ)
نوسند : [ناو] ئاومنی؛ په پسته. (آبسته؛ بسارده)
نوئش : له گهل عهیش دادی؛ عهیش ونوئش :
پاواردن به خوئشی. (نوش) +

نوئش : [ناو] گهوارا؛ پاشگر وهک؛ باده نوئش.
نوئش گیان : [ناوت] نوئشی گیانت بی؛ گهوارات
بی. (نوش جان)

نوئشابه : (۱) ناو بو ژنان. (۲) [ناو] خواردنهوی
به له زهت؛ شهره بت. (نوشابه)

نوئشابهی ئه لکولی : [ناوت] سارده مه نی که
ئالکولی تیداییت؛ (ب مهی. می)

نوئشان (۱) [چاوه] نوئشین. (۲) [پاوردووی
نوئشین] نوئشیان کرد؛ نوئشیان؛ خواردینهوه.
(نوئشیندن)

نوئشانه : تراوی خواردنهوه؛ نوئشابه. (نوشابه)
نوئشانهی خودایان : [ناوت] له زهمانی زه
دهشتدا له همورامان دروست ده کرا و جهوت
گیای تاییه ت له ناو هوومه (کوپه) ی شه پابدا
جهوت سال دهمایهوه جهوت دهردی چاره سه ر
ده کرد له گورانییه فولکلوره کاندایه میای پی
کراوه (درمانی حهوه درانی). (نوشابه خدایان)

نوئشی گیان : واتا به گیانت خوئش بیت؛ له
جوابی فهرموو یان به سلامه تی، له کاتی

خواردنهوه دا؛ یان له پاش خواردن و خواردنهوه
دهوتری. (نوش جان)

نوئقامبر. [ناو] نوئامبر؛ مانگی یازدهه مهی
سالی زاینی. (نوامبر)

نوقره داخ : [ناوت] جهریمه کردن و چزاندن
به پوول و پاره ی نهغد لی سهندن. (نقره داغ)

نوقره داخکردن : [چاوه، ت] (۱) زیوی داخ
چزاندن به له شی که سیکا. (داغ کردن بانقره -
داغ). (۲) جهریمه کردن و پاره لی سه -
ندن. (نقره داغ) گهرم کردنی نوقره. (داغ کردن -
نقره)

نوقره ج : [ناو] ماشه؛ گاز؛ مقاش. (منقاش؛
گاز)

نوقله دهمه : [ناوت] به کیژ ولای دهم چکوله
دهلین. (معادل غنچه دهان)

نۆکه سوورکه : [ناوت] له نۆکه په شکه دهکا،
به لام پهنگی توخ نیه و قاوه می ئاچخه. (نخود
رنگ صورتی)

نۆکه شامی : [ناوت] گیای باقله شامی و به ره -
که ی. (باقلا ی مصری)

نۆکه مار : [ناوت] وله ره؛ گیای نۆکه فه پهنگی
که میوه که ی له کالاتیکی دوو درزدا یه، دژی
کره که پیخوله یه. (گیاهنخود فرنگی)

نۆل : نۆلی؛ میناک؛ مینا؛ وهک؛ لیچوون؛ وه -
کوو؛ شیوه دان. (مانند)

نوواندن : (۱) نیشان دان؛ نمونه ی کالاکه ی له
بازار نوواند. (نشان دادن). (۲) سه رنج راکیشان
و فیز کردن، ئه داره ییان و خوئوواندن. (خود -
نمایی) +. (۳) دیاربوون؛ (چاییه که ی دهستت
حه و په رنگ دهنوینی). (نمایان شدن). (۴)
پازاندن. خهواندن. (خواباندن) +

نووج : [ناو] وهنهوز؛ خه وه نووچكه. (چرت)
 نووچدان : كور ته خه؛ وهنهوز بر دهنه وه. (چرت-
 زدن)

نوورانی : [ئاوه لئاو] تیشكدار؛ پرشنكدار؛ (ب)
 پیاوی خواناس و ئه نی گهش. (نورانی)
 نوورباران : [ئاوه لئاو + ناو] (دایرژانی نووری
 زور) تیشك باران؛ مانگه شهو نووری ده باراند
 به سهر عهرزدا : تیشكي ده باراند نوور وشه-
 ییكي ئارمویه به لام له سهرزمانی جه ماوه ره،
 كهس به مردوو نالی تیشك له قهبرت بیاری،
 یان شهوق له قهبرت بیاری، زیاتر ده لین نوور
 له قهبرت بیاری و مه بهست نووری خودایییه.
 (نورباران)

نووروناوچاو : [ناو] شانس و ئیغبال؛ له نوور و
 ناوچاوی تو به شكیم كاره كه دروست بییت.
 (بخت و شانس)

نووره : [ناو] بهرده زووخال؛ خه لووزی بهرد؛
 بهرده پهژی. (ذغال سنگ)

نووری دیه : [ناو] نووری دیده؛ پوشنایی و
 پروونایی چاو؛ (ب) زور خوشه ویست؛ فرزند.
 (نوردیده)

نووزی : < نهسك؛ نیسك

نووسان : [چاوگه] (۱) كپ بوون؛ دهنگ نووسان؛
 دهنگ كه وتن. (گرفتگی صدا). (۲) تووش -
 بوون؛ دووچار بوون؛ هه لاهه تم پیوه نووسا.
 (مبتلا). (۳) سازگاری و نزیک بوونه وه له كه-
 سیک، ناسازگاره به كه سیکه وه نانوسی.
 (نزدیک شدن). (۴) نفیسان، نووسین
 ؛ نووسانگمه : نووسیومه. (نوشتن) (۵) چه-
 سپاندن؛ وهك گه نه پیا نووسان؛ لکان؛ به چه-
 سپ پیا نووساندن. (چسپاندن)

نووسكاندن : نووزه نووز كردنی سپلوت؛
 قوروو سكاندن. (صدای سگ در وقت درد و
 آزار) +

نووسیار : [ناو] نفیسار؛ نووسهر؛ كه سیک كه
 دهنووسی. (نوینده) +

نووسینگه : [ناو] بونگا یان پیکخراویکی وه-
 ك؛ نووسینگهی مال و خانوو؛ نووسینگهی
 ماره و ته لاق و ئیتر. (بنگاه؛ دفترخانه)

نووسینه وه : له سهر پا نووسین؛ ۲ و ۳ (ف.هن).
 (دوباره نوشتن) +

نووک تیژ : [ئاوه لئاو + ناو] به سهری باریك و
 تیژموه؛ دژی نووک كول و نووک كول.
 (نوكتیز)

نووكړاندن : [چاوگه، ت] نووقاندن؛ چاولیكنان ؛
 چاو قووچاندن. (بستن؛ رویهم گذاشتن)

نووهووت : [ناو] پارگویری می. (گوساله دو-
 ساله ماده)

نوی ئه فلا توونی : [ناو، ت] پربازیکی فلسه فییه
 دهلی هه موو عالم تیشكیک له خودایه و روح
 ده گه پینه وه لای خودا. (نوافلاطونی)
 نوی باو : [ناو] تازه داهاتوو. (مؤدیرن) مؤد.
 (مدرن؛ مد)

نوی خواز : [ئاوه لئاو] لایه نگری پربازی تازه له
 بواری رامیاری و كومه لایه تی و هونه ریه وه؛
 نوی ژهن. (نوگرا)

نوی خوازی : [ناو، ت] رهوتی نوی خواز بوون؛
 خاومنی هزری نوی خوازانه. (نوگرایی)

نویژخانه : [ناو، ت] ژووری ته رخان كراو بو
 نویژ كردن به تاییهت له ئیدارات و رهستورانی
 سهر جاده دا. (نمازخانه)

نویژی جومعه : [ناو، ت] ناو نویژی ههینی كه

زیاتر له مزگهوتی جامپعهی ههر شارى له
پشت پيشنویزهوه ده کړی. (نماز جمعه)
نوږی شیوان : [ناوت] چوار رکاتی ناخړی
نوږی شهو؛ نوږی خهوتنان. (نماز عشا)
نویسهی : [چاوگه] نووسین؛ نفیسین؛
نوویسان. (نوشتن)
نهانی : [ناو] ناسازگاری؛ ناکوکی؛ زویری.
(ناسازگاری؛ بدخلقی)
نهپراوه : (۱) [داهاتووی نه برپن] هیشتا نه-
برپراوه؛ به مشار نهپراوه تهوه. (هنوز بریده-
نشده). (۲) [ئاوه لئاو] له بران نه هاتوو؛ دهوام دار.
(خاتمه نیافته) (۳) لهت نه کراو، ساخ. (قطع
نشده)
نه بهیستی : [ئاوه لئاو] نه بیسراو؛ نه بیستوو.
(شنیده نشده؛ نشنیده)
نه پسین : [ئاوه لئاو] نه پچر؛ (ب) تالی قاییم و
خوراگر که درنگ پچری. (غیر قابل قطع
شدن)
نه پوخته : [ئاوه لئاو] (۱) له کار دهر نه هاتوو؛
پانه هاتوو؛ ساف و ساده؛ بی نه زمون؛ جی نه-
که و توو؛ له کل دهر نه هاتوو؛ کار نه زان؛ (۲) نه
کولیو. (۱ و ۲ نا پخته)+
نه په تی : [ئاوه لئاو] بیهوش؛ بهرزه؛ نادیار؛ په-
سیو. (بی هوش. گم)
نه تراندن : ته سکین دان؛ دلدارى پیدان؛
نارام کړدن. (تسکین دادن)+
نه ترسان : ویران؛ نه ترسیان؛ بی په روایی؛ بی-
هراسی. (ترسین)
نه ترسه : (۱) بویره؛ بهزاته؛ به جور ته. (-
شجاع است). (۲) مه ترسه؛ ترست نه بیټ.
(پروانکن)

نه ترین: [چاوگه،ت] نارام بوون؛ ئوږه گرتن.
(آرام شدن)
نه ته ویست : [ئاوه لئاو+ ناو] دل نه خوازه؛
دوژمن. (دشمن)
نه جهخ : [ناو] بیور؛ تهوری چکوله. (تبریزین)
نه ختهک : [بهند] نه ختیک؛ که میک؛ توزیک.
(کمی)
نه خشکار : [ناو، بک] نه وهی کاری نه خشاننده.
(نقش کننده)
نه خل : [ناو] دار خورما. (نخل)
نه خوازه : [بهند] بو کهس دریغیم نییه نه خوازه
بو تو؛ نه خاسما؛ به تاییه؛ خاسما. (مخصوصا)
نه خوشهر : [ناو] له په. (لپه)
نه خوشین داری: [ناو] (۱) پهره ستاری و
ئاگالیوونی نه خوش. (۲) که سیک که له مالدا
نه خوشی هه بی وئاگای لی بیټ. (بیمار
داری).
نه خوشینی ئورژانسی: نه خوشی له مه ترسیه وه
نزیک که بی نوبه گرتن له نه خوش خانه، ده بی
دوکتور بگاته سهری. (بیمار اورژانسی)
نه خوشینی خهوه: چه شنی نه خوشین که به هو
پیوه دانسی می شوولهی (تسه تسه) ئینسان
تووشی ده بی. (مرض خواب)
نه خوشینی قهند: [ناو] شه که رمز؛
دیابیت (بیماری قند)
نه خوشینی گیرودار: نه خوشینی که جه ماوه
له یه کترینه وه تووشی ده بن و زوو ته شه نه ده-
ستینی. (بیماری واگیردار)
نه خوه: [بهند] نه خو؛ نه ینا؛ نه گینا؛ دهنه.
(وگر نه)
نه دار : فد: [ئاوه لئاو+ ناو] دهسته واژهی قومار-

بازانه، مهبهست له دوو نه‌فهر له کوپری قومار-
 بازاندا که له یه‌ک پاره وه‌رناگرن. (ندار)+
 نه‌داری: [ناو] حاله‌تی نه‌دار بوون له قوماردا؛
 فقیری. (نداری؛ بینوایی)+
 نه‌ده‌رووم: نه‌مدا؛ نه‌ده‌رووم و مباد: نه‌مدا به با.
 (ندادم)
 نه‌دیتوک: [ئاوه‌لناو] نه‌دیتوو؛ نه‌دیو بیدیو؛ تازه
 پیاکه‌فتگ. (ندیدبید)
 نه‌دیتی: [ئاوه‌لناو] نه‌دیتوو؛ نه‌دی‌وبدی.
 (ندیده؛ ندیدبید)
 نه‌دیر: [ئاوه‌لناو] نه‌دار؛ نه‌دیرم: نه‌یرم: نیمه،
 نه‌دیریت: نه‌یریت: نه‌تی، هه‌روه‌ها نه‌یری:
 نه‌یریت: نه‌ته، نه‌دیرن: نه‌یرن: نیانه. (ندار)
 نه‌راست: [ئاوه‌لناو] (۱) درو. (دروغ). (۲) که‌ج؛
 خوار؛ لار. (که‌ج)
 نه‌پاوه‌ستایی: [ئاوه‌لناو] خو‌پانه‌گر؛ نه‌حه‌جماو؛
 بزور؛ بی‌ثوقره؛ بی‌ثارام. (نا‌آرام)
 نه‌پماده: [ئاوه‌لناو] پیتی(د)له زورجی‌ نایسته
 گوتن و ده‌سی‌وریت، واتا نه‌نیر نه‌میوی
 گامیش و وستر. (نهنرونه‌ماده‌گاو‌میش‌وستر)
 نه‌رم‌گو: [ئاوه‌لناو] زمان‌خوش؛ نه‌رم‌پیژ.
 (شیرین‌زبان)
 نه‌رمه‌خوناف: [ناوت] نه‌رمه‌باران؛ پروو
 شه‌ی باران. (باران‌اندک)
 نه‌رمه‌پان: [ناو] نه‌رمایی پان؛ شلکه‌پان؛ نه-
 رمه‌پانی(شلکه‌پان)ی بگوشم بوئی له‌سینه و
 مه‌م که‌م. «هیم» (نرمه‌ران)
 نه‌رمه‌ساو: [ناو] تیز کردنی تیخ به‌هه‌سان
 یان شتی ساف دژی زبره‌ساو که به‌بره‌مندی
 تاییه‌تی ئاسن یان زبره‌ده‌کریت (تیز‌کردن-
 تیخ‌بافسان یا شیتی‌صاف)+

نه‌رمه‌نایه: [ناوت] ئامی‌ریکی موسیقایه به‌فوو
 لی‌ده‌دری. (نوعی‌نی)
 نه‌رمیلی: < پیچه
 نه‌پای: [چاوه‌گه] نه‌پاندن؛ نه‌عهرته‌پیکان؛
 نه‌پنین. (نهره‌زدن)
 نه‌ره: [ناو] به‌لوو؛ به‌پوو؛ (ب)‌مازگ دار؛
 دار‌گه‌زو. (گرغلفی‌بلوط)
 نه‌ریت: [ناو] داب و ده‌ستور و په‌سمی باو
 له‌کو‌مه‌لگادا. (رسم‌ورسوم)+
 نه‌پیک: [ئاوه‌لناو] (۱) ناپیک؛ ناراست؛ چه-
 وت؛ لار. (ناصاف. که‌ج). (۲) نادروست؛ نات‌ه‌با.
 (نادرست)
 نه‌ریمان: باوکی سامی جه‌ددی په‌سته‌م؛ ناوه
 بو‌پیاوان. (نریمان)
 نه‌زاکه‌ت: < نزاکه‌ت.
 نه‌زرونیاز: [ناوت] به‌لینی مال و سامان به-
 خشینه‌وه‌پیشه‌کی یان به‌مه‌رجی به‌دیها‌تنی
 ئاوتایک. (نذرونیاز)
 نه‌زری: [ئاوه‌لناو] به‌ند مال و سامان و
 خو‌راکیک که به‌هوئی به‌دیها‌تنی ئاوتایک به
 ناو‌خه‌لکدا بل‌او ده‌می‌ته‌وه‌یان به‌نیازی
 خپرو‌خپرا‌ته‌وه‌ده‌به‌خشری‌ته‌وه‌یان دان‌راوه‌بو
 به‌خشینه‌وه. (نذری)
 نه‌ژناس: [ئاوه‌لناو] ناس‌نه‌کری؛ نه‌ناس؛ نه-
 ناس‌راو؛ نا‌ئاشنا؛ نا‌ئاسن. (نا‌ئاسن)
 نه‌سارا: [ناو] مه‌سیحی؛ مه‌سیحی‌گه‌ل.
 (مسیحیان)
 نه‌ساز: [ئاوه‌لناو] شه‌وه‌ی ناسازی و له‌گه‌ل
 که‌سن ناحه‌و‌یت‌ه‌وه. (ناساز‌گار)
 نه‌ستووری: [ناو] لقی له‌ثایینی مه‌سیحیه‌ت.
 (نسطوری)

نه سرانی : [ئاوه لئاو] شوپگرانی عیسا مهسیح؛
مترانی. (عیسوی)

نه سک : [ناو] نيسک؛ نووژی، نوژوو؛ نوژوی؛
نژی، نژوو؛ مژوی؛ مه رجو؛ مه رجی؛ نسک؛
میژوی؛ مه رژی. (عدس)

نه سک : [ناو] هه ریه که له ۲۱ به شی ئاویستا.
(هه ریک از ۲۱ باب اوستا)

نه سوژ : [ئاوه لئاو] نه سووچ؛ نه سوژ. (نسوز)
نه شکه ن : [ئاوه لئاو] وشه فارسییه، به لام
ناوی جوړیک شووشه یه که درهنگ دهشکی و
به رگه گرتیه. (نشکن)

نه شمیل : خونجیلانه و نه رمو نول؛ جوان و
کورتیه بالآ. (کوتاه اندام خوش قیافه)

نه شنهفتن : (۱) نه بیستن؛ گوی لی نه بوون.
(نشیندن). (۲) گوی به قسه نه دان؛ گوی لی

خه وانندن. (گوش ندادن). (۳) که پی. (کری)
نه شنهفتن : نه ی بیستوو؛ گویی نه داوه-

تی؛ گویی لینه بووه. (نشنیده)

نه شیف : [ئاوه لئاو] نشیو؛ سه ره وژیړ؛ سه ره-
ولیز؛ لیژ؛ سه ره و خوار. (سراشیب)

نه عناداخ : [ناوت] نه عنای له نیو پوئدا
سووره وه بوو بو سه ره هندی خوراک. (عناداخ)

نه غمه : < میز راب. +

نه غمه : [ناو] ئاواژ؛ ئهی موتیرییی هه ریفان
دهست که ن به نه غمه خوانی. هه میر تمویقه.

(نغمه) +

نه فتهک : [ناو] نه فتهیک؛ شقارتیه؛ شه مچه؛
که مریت؛ گورد. (که بریت)

نه فته ره شه : [ناوت] مازووت؛ نهوته سیاوی؛
ناوی گهره کیکه له شاری سنه. (نفت سیاه؛

نام محله ای درسندج)

نه فتهی : [ئاوه لئاو] هه رکه رهسته ییک به نهوت
کار بکات. (نفتهی)

نه فتهی گاز : [ناوت] گازوئیل؛ سووختی هه ندی
ماشینی دیزل. (گازوئیل)

نه فسه که : [ئاوه لئاو] نه فسه که؛ نهوسن؛
چلیس؛ سکه پو. (شکمو؛ شکم پرست)

نه فچار : [ناو] نه وه. (نوه)

نه قاره : [ناو] کاسه ی چوو که ی تار. (نقاره) +
نه قو : [به ند] نهو؛ نهو؛ نوو که؛ ئیستا؛ ئه لمان.

(حالا)

نه گهر : [ئاوه لئاو] بی جووله و ته کان و خول
خواردن؛ بی پرهوین و زه پریان. (ساکن و-

بی حرکت)

نه ماگ : [ئاوه لئاو] ناو، بهر؛ نه ماو؛ له بین
چووگ؛ فهوتاو؛ له ناو چووگ. (نمانده؛ از بین-

رفته)

نه مانه وه : (۱) له جیگاییک نیشته جی نه بوون
و گل نه خواردنه وه. (نماندن درجایی). (۲) له

که سیک که متر نه بوون؛ به جی نه مان؛ که م
نه هیان؛ تو له که س نامینی وه؛ تو له که س

که متر نیت. (کم آوردن)

نه ماو : < نه ماگ.

نه مری : (۱) [ناو] زیندوویی؛ پهوتی هه رمان.
(مرگ ناپذیر). (۲) هه ربژیت و نه مری؛ مردنت

لی دووریئت؛ نه مریت. (زنده باشی؛ نه مری)

نه نی : [ناو] (۱) دایه گه وه؛ نازناویک بو ژنی
زور پیر و دایر. (۲) زور ژنی مانگادوش به

مانگا ده لین، به تاییه ت له کاتی دوشیندا، وه ک
لاواندنه وه (۱ و ۲. ننه)

نهو : [به ند] ئیسته؛ ئیسه؛ ئه لمان؛ نهه؛ نوو که.
(حالا)

نهوارپای : نه گوران. (عوض نشدن)

نهوانخانه : [ناو] بی‌نه‌نواخانه؛ هه‌ژارخانه؛
جیگای به‌خو کردن و مانه‌وهی هه‌ژاران و
فه‌قیران. (نوانخانه)

نهوتکیش : [ناو] که‌ره‌سته‌ی ږاگو‌یزانی نه‌فت؛
وه‌ک پاوپړ و تربیلی نهوتکیش. (نفتکش)
نهوتی سپی : [ناو] (ب) نهوتی سووتاندن؛ نه-
وتی چرا. (نفت‌سفید)

نهوراتن : هه‌ویر هه‌لنه‌هاتن. (ورنیامدن خمیر)
نهوساز : [ئاوه‌لناو] تازه دروست کړاو؛ نوی‌ساز؛
خانوه‌که‌م نو‌سازه یان نهوسازه : تازه‌سازه.
(نوساز)

نهوسازی : [ناو] تازه‌کردنه‌وه؛ نو‌یک‌کردنه‌وه؛
چاک‌کردنه‌وهی خرابی؛ ئاوه‌دان‌کردنه‌وه.
(نوسازی)

نهوسی : [ناو] زړمندال. (ناپسری و نادختری)
نه‌وه‌ږه : (۱) گوندیکه‌نزیکی شاری سنه.
(اسم‌دهی است). (۲) مه‌وه‌ږه؛ چه‌قه‌مه‌که.
(عوعونکن؛ ورنزن) (۳) ناوه‌پیت (پارس
نمیکند)

نه‌وه‌زی : نه‌ی‌خه‌یته؛ تی نه‌هاو‌پیت؛ نه‌ی‌خه-
یه؛ نه‌ی‌خه‌ی. (نیاندازی)

نه‌وه‌کام : [ئاوه‌لناو] کامل نه‌بووگ؛ نه‌گه‌ییو؛
خو نه‌گرتوو؛ وه‌ک به‌رخی که له پيش کاتی
خویدا له دایک بیټ؛ تووی خرچه هیشتا نه-
وه‌کامه. (ناکامل)

نه‌وه‌نده : [ناو] ږه‌پسته‌ی دره‌نگ چی‌زاو.
(آبسته‌وسارده‌دیر کاشته‌شده)

نه‌ویم : (۱) نه‌بووم؛ نه‌ووم. (نبودم). (۲) لی‌نه-
ویم بو‌م به‌رزه‌وه‌نه‌بوو؛ گوشار بو‌م به‌رز کردنه-
وه‌ی شتیک. (فشار برای بلند کردن) (چیزی) (۳)

له‌خواره‌وه‌م؛ به‌رز نیم. (درپائینم)

نه‌وینوون : نه‌بینم. (نبینم)

نه‌هیڅکری : چاوه‌پوان نه‌کړاو؛ دوور له هیوا.
(دور از انتظار)

نه‌هیشتن : (۱) ږیگه نه‌دان. (نگذاشتن). (۲)
له‌بین بردن و نه‌هیلان؛ له ناو بردن. (از بین-
بردن)

نه‌هیل : [ناو، بک] نه‌هیژ؛ به‌رگر؛ که‌سیک که
ناییلی و به‌رگری ده‌کا. (مانع؛ جلوگیری)

نه‌ی لیدان : شم‌شال ژندن. (نی‌نواختن)
نه‌یچه شه‌که‌ر : [ناو] نه‌یچه شه‌که‌ر. < له‌له
نیا : (۱) پاشکر له‌چاوه‌گی (نیان، دانیان؛ دانان)
به‌واتای چاندن؛ ده‌سنیا. (۲) له (نگاه‌ی)
فارسی‌هوه‌هاتوو ته کورت‌کردن به‌واتای پوانین.
تماشا. (نگاه‌)

نیایگه : به‌وری نیان. < نیای
نیانگر : [ئاوه‌لناو] نه‌هینگر؛ نه‌هینډر؛ یانی‌گر؛
نیانینگر؛ سه‌گی که له پاشه‌وه به نه‌هینی دی
و له پر گاز ده‌گری. یانینگر. (سگی که دزدکی
وبی سروصدا حمله می‌کند)

نیانه‌وه : نانه‌وه؛ دروست‌کردن (مال‌نیانه‌وه)، ته-
ون نیانه‌وه : ته‌ون هه‌ل‌خستن؛ ئا‌زاوه نیانه‌وه؛
ئا‌زاوه نانه‌وه. (برپاکردن. دایر کردن)

نیانه‌وه : نانه‌وه؛ دیار‌یکردن؛ له‌به‌رچاو‌گرتن،
نیانه‌وه‌ی جیگاییک بو‌ دزی یان کردنی
کاریکی تر. (زیر سر داشتن؛ در نظر گرفتن)

نیانی : [ئاوه‌لناو + به‌ند] شاراوه؛ په‌نامه‌کی؛ له
(نه‌هان) ی فارسی‌هوه‌هاتوو. (نهانی)

نیانینگر : < نیانگر

نیای : [ږا‌بور دووی چاوه‌گی نیان] (۱) نای؛
چه‌قاندی. (کاشت). (۲) دای‌نیا؛ داینا، نیا به‌ته

گره : داینائیره. (گذاشت)

نیتون. (۱) ناوی تهستیره ییکه. (۲) ناوی خودای زهریا له یونانی قه دیمدا. (نپتون)

نیترو گلیسرین : [ناو] تهقه مه نیکی زور به- هیزه. (نیترو گلیسرین)

نیر : [ئاوه لئاو] له موسیقی دا به دمنگی بوړی گورانپیژ ده گوتری؛ باس؛ گپ؛ بهم. (صدای- بهم خواننده)

نیر گزه کردن : [چاوه گهت] نژده کردن؛ برینی به قهرا دوو قامک له سهری کلکی جوانوو بو تهوهی چاک کلک بگری. (قطع دوسانت از- دم کره اسب)

نیرن ژهن : [ناو] داروژمنگ؛ داریک که ده چی به ناو هردوو لوله پی مهشکه دا. (چوب میانه دودسته مشک)

نیروک : [ناو] گیای زهر داو بهر؛ باوه شینه گیا. (سرخس نر)

نیرومی : [ناوت] دهسته واژی دار تاشییه؛ واتا کانه وزبانه؛ دوو ته خته که یه کیکیان ده چی به ناو یه کیکی دیکه دا. (نرو ماده)

نیروو : [ئاوه لئاو] کاتی جوو تخوازی پشیلهی میو. (گر به مول)

نیره ژهن : [ناو] داری بهینی دوو لوله پ له مهشکه دا؛ دار دو ژهنگ؛ مه ترهقی پیای پی ده شو بهین. نیره ژهن. (چوب بین دودسته- مشک)

نهرقان : [ناو] نیرقان؛ چاودیر. (نگهبان)

نیرمو : (۱) [ئاوه لئاو] نیره مووک. (نه نر نه- ماده) (۲) [ناو] په یومندی پرووهک؛ موتور به؛

موتور به؛ کاری تاماندن. (پیوند)

نیرمووی نه دنام : [ناوت] په یومندی نه دنامی

لهش وهک گورچيله و دل و جهرگ. (پیوند اعضا)

نیرمنان : [ناوت] تیره نان؛ تیروک؛ وهردینه؛ داری نان پانکردن له سهر پنه که. (نورد)

نیرمنیر : [ناوت] قیژه قیر و هاوارهاوار؛ نه- پاندنی زور. (داد زدن زیاد)

نیرمههر : [ناوت] نیره کهر؛ کهری نیر. (نره خر) نیری : [ناو] (۱) بارووخی نیر بوون. (نری) (۲)

نیره ی بز. (شاک؛ تکه)

نیزان : نیرتن؛ چه قاندنی نه مام؛ زیر خاک کردن؛ به خاک سپاردنی مردوو. (دفن- کردن؛ نشازدن)

نیسکه شور : [ناوت] نیسک شور دنه وه به دوو کاسه بو جیا بوونه وهی زیخ، لهو کاسه وه بو تهو کاسه گو یستنه وه؛ (ب) هاتوچوی زور. (شستن- عدس؛ برو بیا کردن)

نیشان : پاشگر به واتای له سهر دانراو و له سهر چه سپ کراوی عه لامهت؛ نیشانه کراو؛ وهک؛

سه دهف نیشان، گه وهه نیشان؛ ده ست نیشان. (نشان)

نیشانه نهنگیو : [ناو، بک] له ئامانج دهر؛ ئامانج نهنگیو. (کسیکه به هدف میزند)

نیشن : [چاوه گه] (۱) له یاریی رامیدا دانانه عهرزی کو مه لیک له کارته کانه. (۲) گیله نه- هیان و وه گه رخستنه وهی مورهی کوژراو له نه ردیندا. (۱ و ۲ نشستن)

نیشن : [چاوه گه] داچوون؛ پروچوون؛ قوبانی سهر بان. (نشست)

نیشته وه : (۱) له گه که وتنی با؛ با که ی نیشته وه؛ نیشته وهی با. (فروکش- کردن) (۲) دوا ی هه لفرین هاتنه سهر عهرزی

فړنده و فړوکه. (نشستن پرنده) +

نیښه توږ: [ناو] نیوټوو؛ پښه وهی دهغل به-
مزیک، بهرانبهر به نیوټی تووی وهشوی ده-
غله که. (دروکردن غلات درمقابل دریافت-

کردن نصف تخم پاشیده شده)

نیښه پوژه: [ناو] فراقین؛ نههار؛ نیوټ پوژه؛ نانی
نیمه پو. (نههار)

نیکوټین: [ناو] ماکیکه له ناو ژه حری سیغاردا؛
ماکی له ناو تووتن و دووکه لی ته ماکودا.
(نیکوټین)

نیگارستان: [ناو] جیگای وینه گهری یان هه-
لوا سین یان دانانی وینه گهل؛ گالپری؛ گهلپری.
(نگارستان)

نیگار گهر: [ناو، بک] وینه کیش. (نقاش)

نیل: < که وه گیا.

نیل: [ناو] نیل؛ نیر؛ ټارق و نیل: تاموور و نیر.
(یوغ)

نیله نیل: [ناو، ت] حاله تی گهری به ته وژم و
تینی ټاگر. (زبان بلند آتش؛ حرارت زیاد بخاری)

نیم په رده: [ناو، ت] نیو په رده نیو په رده له
موسیقادا له بهینی دوو نوټی سهره کیدا نیوټی
په رده ییک. (نیم پرده)

نیم پروو: [ناو، ت] کوژی وینه کیشیه، نیم-
پروخسار؛ وینه نیوټی سهر وچاو واتا له ته-
نیشته وه. (نیم رخ)

نیم سال: [ناو، ت] نیوټی له سال؛ شش
مانگ؛ (ب) نیو سالی خویندن؛ نیو تیږمی یه-
کساله یان تیږمی شش مانگه. (نیم سال)

نیم گرد: [ناو] کوژی موسیقایه، نیوټی یه که-
ی کات له نوټ نوو سیندا، بهرانبهر به یه ک
سپی یان چوار چه نگ. (نیم گرد)

نیمه یی: [ناو] نیوټی؛ (ب) له نیوټی استدا شه-
ریک بوون؛ نیوټی بووه: گه یشته وه ته نیوټ.

(۵۰٪. نصف؛ نیمه)

نینوږ: [ناو] گیاییکی دوو ساله یه، گه لاکه ی
ماکیکی سرکه ری تیډایه به ناوی (لوړین) که
ده بیته هوټی سهرگیژ بوون؛ دژی په نمائی
گورچیله یه. (کرفس عطری)

نیوټالقه: [ناو] نیوچه غز؛ له ټیک له جه غزی؛
نیوټی جه غزی. (نیمدایره)

نیووانیو: (ب) په شکردن له نیوټی استدا؛
دوو کوټی بهرانبهر و به قه رایه ک. (نیم ونیم)

نیوږ: [به ند + ناو] له ریزیک چه ند دانه به
حیاسب نه هیټان؛ به جی هیشتنی ناو به ناو؛
به ینا به یین به جی هیشتن؛ مهودا به مهودا. (چند،
یا یک درمیان) +

نیو به دره وه: [ناو، ل ناو] ټاوار؛ مه نشوور؛ ناسراو
له جه ماوهردا؛ به نیو بانگ. (مشهور)

نیوچاوان: [ناو، ت] تویل؛ ته ویل. (ب) به خت و
شانس. (پیشانی؛ بخت و اقبال)

نیوچاوانه: [ناو، ت] له ناو په راستی شتی کدا؛ ناو-
ند؛ له کوردستانی باشوور سه نتر به کار دینن
که له سینټیری ټینگلیزی وه ها تووه. (مرکز)

نیوږان: [ناو، ت] ناو مه؛ ناو گه له ی په ز؛ د
چه نیو ږان؛ ده چه ناو میگهل. (میان گله) +

نیو قده: [ناو] به یینی نوو چکه ی کیو و دامین؛
که مه ر؛ ناټلنگ؛ ناو په راستی دریژایی. (کمر؛
کمرکش؛ میان)

نیوک که ووتن: [چاوه، ت] (۱) ناوک که ووتن؛
جوړیک نه خوشین به ټیشی ناو زگه وه. (ناف-
اقتادن). (۲) (ب) ترسان و داچله کانی به ته

وژم. (شکه شدن)

نیوکه په شه: [ناو] برینی سهر پستی یه کسم به
هوټی باری په ق یان گرتنی زین و کورتانه وه.
(زخم پشت اسب والاغ)

نیوگایی: [ناو] (گا) واتا (جیگا)، نیو جیی؛

ناوېژى. (میانجیگری)
 نیولی-نان: [چاوگه،ت] ناو له سهر دانان؛
 نیونان. (اسم گذاری)
 نیوه: [ناو+پیشگر] کوتیکى تهواو؛ نیوه شهو؛
 نیوه پرو؛ پیشگر واتا به شی، نیوه شور. (نیمه)
 نیوه: پیشگر به واتای کوتی یان به شی؛ وهک
 نیوه شهو، نیوه کول، نیوه رزیو؛ نیوه کوتراو.
 (نیمه)
 نیوه پهرده: < نیم پهرده.
 نیوه دوورگه: [ناو،ت] جیگاییک له وشکی که
 سی که ناری ثاوییت و لاییکى چه سپاییت به
 وشکانیه وه. (شبه جزیره)
 نیوه کاره: [ئاوه لئاو+ بهند] نیوه وناتهواو؛ کارى
 که هیشتا تهواو نه بووه. (نیمه کاره)
 نیوه کارى: [ناو] په وتى کارى نیوه کار؛ په-
 نجبه ریک که به شپیک له دوو به شی به هره و
 داهات دهبات. (۵۰٪ در بهره شریک شدن-
 کارگر)
 نیوه گو: [ناو،ت] کوتیکى تهواو له شتیکی خر.
 (نیمکره)
 نیوه گوئى باشوورى: [ناو،ت] نیوه گوئى زهوى
 له هیلى نیستیواوه بهره و باشوور. (بهره خوار).
 (نیمکره جنوبی)
 نیوه گوئى باکورى: [ناو،ت] نیوه گوئى زهوى
 له هیلى نیستیواوه بهره و باکور. (بهره ژوور).
 (نیمکره شمالی)
 نیوه گیان: [ئاوه لئاو] له نیوان مان و نه ماندا؛
 نه خوشى نزیك به مردن. (نیمه جان)
 نیوه نیوه: [بهند] جار جاره؛ ناوبه ناو؛ بهینابه یین.
 (گاهگاه)
 نیوه وناتهواو: [ئاوه لئاو] کارى که نیوه کاره
 مایته وه. (نصف ونیمه کاره)
 نیوه ونیوه: [بهند] له ناوه راستدا؛ وهک له ناوه-

راستدا به شکردن. (نصف و نصف؛ قسمت-
 کردن)
 نیوه وه: ژوور وه؛ ناوه وه. (توی؛ داخل)
 نییه: [ناو] توونه؛ دژى هه یه. (نیست)
 نییه زانم: نازانم؛ نزانم؛ چوو زانم؛ چد زانم؛
 چازانم. (نمی دانم)
 نییه سی: نییه تی؛ له پابووردوودا شه و شه یه
 زور له سهقز به کار ده برا به لام نیستا له سنه له
 برى (تى) ههر (سى) دهوترى و باوه وهک: هه-
 یه سی، کوشتگیه سی. (ندارد) < سی

پیتی (ن) به شی وشه ی بیانی

ناتورالیست: فد؛ فرد؛ سروشت خواز؛ هوگری
 سروشت به تاییه ت له نیگار کیشیدا.
 (ناتورالیست)
 ناتورالیسم: فرد؛ فد؛ پربازیکى هونه رى
 نیگار کیشییه، که شوپگرانی هوگری سروشتن.
 (ناتورالیسم)
 نارپسیزیم: فد؛ فرد؛ اند؛ تد؛ نه خوشى خو
 به زیاتر له دیتران زانین و خو په سهندى و
 خوویستی. (نارپسیزیم)
 نازیم: فرد؛ فد؛ اند؛ ناموزه ییکى رامیاری

عهسکه‌ری و کوومه‌لایه‌تی که له ئالمانیایا
 پیکهات و له سهرینه‌مای په‌گه‌ز په‌رستی و
 تاکه‌حیزی دامه‌زرا. (نازیسم)
 ناسیونالیست : فرد؛ فد؛ اند: نه‌ته‌وه‌خواز؛ باوه-
 په‌مند به‌هۆز و نه‌ته‌وه‌ی خو. (ناسیونالیست)
 ناسیونالیسم : فرد؛ فد؛ اند: نه‌ته‌وه‌خوازی؛
 پروای له‌ئەندازە‌به‌دەر به‌هۆز و نه‌ته‌وه‌ی
 خو. (ناسیونالیسم)
 ناشایسته : [ئاوه‌لناو] (۱) ئالایه‌ق؛ ژێ‌نه‌هاتی؛
 نه‌شیاو. (ناشایست). (۲) ناشایست؛ ناپه‌سه‌ند؛
 به‌د؛ کریت. (ناشایست)+
 نشینی : پاشگر به‌واتای دانیشتن و مانه‌وه؛
 شارنشین؛ گوندنشین. (نشینی)
 نوخته‌چین : ناوی جوړیک نیگارکیشیه به
 خالی(پرو له‌په‌نای یه‌ک و جارنا خالی
 بلالو). (نقطه‌چین)

نوشوست : [ناو] پوچوون؛ به‌چالدا چوون و
 قوپان و نیشتنی سهربان و عه‌رز؛ سهربانه‌که
 نوشوستی کردووه؛ داچوووه؛ پوچوووه. (نشست)
 نه‌سته‌علیق : عد؛ فد: [ناو] ناوی جوړیک
 نووسینه، زیاتر به‌قه‌له‌م قامیش دهنووسری و
 زور په‌سه‌نده. (نستعلیق)
 نه‌سخ : عد؛ فد: ناوی شیوه‌نووسینیکی ولاته
 ئیسلامیه‌کانه. (نسخ)
 نی‌ئوپان : [ناو] ته‌خته‌ی ده‌ستکرد، له‌بره‌دار و
 چه‌سپ. (ئوپان)
 نیسکافه : [ناو] جوړیک قاوه‌ی هاپراوه‌که
 هه‌وجه‌ی به‌دم‌کردن و کولاندن نییه و له
 ئاوی کولاتوو ده‌کریت. (نسکافه)

هائومه گا : [ناو] مه یخانه. (میخانه)

هاتنه دهست : [چاوگه،ت] (۱) پاره هاتنه دهست: وه دهست که وتن. (بدست آمدن).

(۲) دهستکردنه وه و بهر هنگار بوونه وه:

کوره کان هاتنه دهست و شهریکی باشیان

کرد. (دفاع کردن) (۳) فیربوون و شیای و

شاره زایی بو ئه نجامی کاریک؛ رهوشتی

کار هاتنه دهست. (خبره شدن در کاری)

هاتنه سه ره پره : [ناو،ت] بو داوخوازی

چوونه مالی که سی، زیاتر بو خواز بیئی ژن

وکج. (خواستگاری)

هاتنه سه ره چوک : [چاوگه،ت] هه لسانه سه ره

چوک بو ولام دانه وه زیاتر ولام دانه وه به

توندوتیژی. (روی زانو بلند شدن برای جواب

دادن)+

هاتنه قهوام : خو گرتنی چیشیت یا خوراک

تراو که به کولاندن دیته راده ی

دیاریکراوی تاماده بوون. (قوام آمدن)

هاتنه کوشتن : [چاوگه،ت] کوژران؛

کوژیان. (کشته شدن؛ کشته شدند)

هاتنه که وان : [چاوگه،ت] نزیک بوونه وه

تاتیره پره س؛ (ب) رازیبوون؛ هاتنه سه ربار؛

مهیل دان، نه گهر مه یلت له سه ره به راستی

وه ره که وان. «هولکلور». (براه آمدن)

هاری : [چاوگه] هارین؛ ورد کردن. (خرد-

کردن)

هارپ : فرد؛ اند؛ فد: [ناو] ئامیریکی

موسیقایه وه ک چهنگ وایه و به قامک ده-

ژهندری. (هارپ)

هارژنگ : [ناو] ته نگز؛ چالووک. (سفیدخار؛

نوعی خار برای پرچین روی دیوار)

هارس : [ناو] تاوان؛ گوناخ؛ سووچ. (گناه)

هارمونیکا : [ناو] ئامیرکی موسیقایه به فوو

لیده دریت. (هارمونیکا)

هارمونپوم : [ناو] ئامیریکی موسیقایه به

فوو لیده دری. (هارمونپوم)

هاروژاندن : [چاوگه،ت] شیواندن؛

ئالوژاندن؛ هورووژاندن وه ک ئالوژاندنی

شاره هه منگه ژاله. (آشفته کردن)

هاره بر : [ناو،یک] به ردی ده ستار و ئاش

چیکهر؛ وه ستای هاره دروستکهر. (تراشنده

سنگ آسیا)

هازی : [به ره می چاوگه] توانایی؛ به تاقه-

تی؛ به هیژی. (توانایی)

هاژیله : [ناو] حاجیله؛ حاجیله؛ کووژه که ی

چووک؛ قاوخی هه ندی زینده وه ری ده-

ریایی وه ک شهیتانو که ی چووک. (پوسته

نوعی حیوانات دریایی)

هاس : [ناو] پهنگی قاوه یی ئاچخ به په له-

ی وردی په شه وه. (رنگ قهوه یی باخال های-

سیاه)

هاسر : [ناو] کاترمیر؛ دهمزمیر؛ سه عات.

(ساعت)

هاسرساز : [ناوت، سه عهت ساز؛ کاتر میز -
چیکه ره وه. (ساعت ساز)

هاشاول : [ناو] حاشاول؛ هیرش؛ به شه پرموه
بو چوون و په لاماردان. (حمله)

هاقیتی : (۱) فرپندراو. (پرت شده). (۲) فرپیدا؛
خستی؛ هاویشتی؛ هاویشتی (انداخت)

هاکوو : [بهند] هاتوو؛ له وانه یه؛ نزیکه؛
تهقاو؛ پمنگه؛ هاکوو گه یشته ئیره؛ هاتوو
گه یشته ئیره. (ممکن است؛ به زودی)

هاکی : اند؛ فد؛ فرد؛ هیندد؛ [ناو] یارییکه
وهک توپی پی؛ به لام به گوچانیکی تاییهت
له توپ ده دری دوو جووری هه یه له سه ر
عهرز و له سه ر سه هوول. (هاکی)

هاللو : (۱) [ناو، بک-ناو، بهر-تیوه پیچراو؛
له پام هاللو؛ له پام ئاللو. (پیچیده شده).

(۲) [ناو] هوپمی گهرمی ئاور؛ (هاللو)
خوشره له پلاوی (گرمای آتش).

(۳) [ناو] چیشتیکی مزری قوره تیکراوه،
تاییهت به ناوچه ی سنه یه. (نوعی غذا با -
غوره)

هالای : < هه لای

هالتیر : فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] میله یک له پول
که له هه ر دوو سه ره وه سفنگی تاییهتی
ده خریته سه ر بو بهرز کردنه وه و وه رزش
کردن و کییه رکی. (هالتیر)

هالولک : جه ژنانه. (عیدی)

هاله کوی : له کوییه؛ هه روها، (های له -
کوی و هان له کوی). (کجاست)

هالهینه : له وییه؛ نه وه تا له وی؛ له ویینه -

رئیه؛ له وییه. (آنجاست)

هاملفه : (۱) [ئاوه لئاو] هاو لف؛ هاو جووت؛
هاوشان؛ لفه دووانه؛ جمک؛ (۲) هاو جووته؛

هاوشانه؛ (همتا؛ دوقلو؛ همتاست)

هامویر : [ئاوه لئاو] هاو فکر؛ هاوپا؛
هاو بیروپا؛ هاوباوهر. (همفکر)

هاندراو : [ناو، بهر] فیړکراو؛ بزویندراو؛ دنه -
دراو؛ هه ژیندراو؛ (تحریک شده)

هانگافا : [بهند] هه رته وکاته؛ ده ست به جی.
(فوری)

هانه هانه دای : [چاوگهت، هوپ نیای؛
هاندان؛ دنه دنه دان. (تحریک کردن)

هاوئاست : [ئاوه لئاو] هاوته راز؛ هاوشان.
(همسطح. هم شان)

هاواربه دم : (۱) [ئاوه لئاو] دهم به هاوار؛ که -
سیک که زور و زوو دهنکو داده خا. (۲) که -

سیک که قسه و پروداو له هه ر جیگا ده -
گیړته وه. (خبرپخش کن)

هاواروداد : [ناوت] هه راوهوریا؛ قیژه قیژ.
(دادوهور)

هاوال مندال : [ناوت، په ره پول؛ ئوال -
مندال. (جفت)

هاوپایه : [ئاوه لئاو] هاوشان؛ هاوپله؛ هاو
ده ره جه. (همپایه)

هاوجا : [ناو] ژنانی دووبرا بو یه کتر؛
هیورژن. (زن برادرشوهر)

هاوخوین : (۱) دوو یان چند کهس که
گروپی خوینیان یه ک جوړبیت. (هم گروه -

خونی). (۲) هاوپه گهز؛ هاو نیژاد؛ (ب) خزم و
کهس. (هم خون)

هاوخه رچ : [ناو] چمند کهس که پیکه وه
شت ده کړن یا ده چنه سه فەر و هه ر کهس
به شه پاره ی خو ی دده؛ دوو یان چمند هاو
مه نزل که له خه ر جی مالد شه ر یکن.
(همخرج)

هاودل : [ئاوه لئاو + ناو] هاومه پام؛ یه ک
بیر. (همدل)

هاوده ر : [ناوت] دراوسی؛ جینار؛ جیران؛
هاوسی؛ هاوسا؛ هامسا؛ هاوهیس.
(همسایه)

هاوده وره : [ناوت] که سانیک که پیکه وه
به شداریان کردوه له خویندنی بابه تیکی
فهنیدا یا پیکه وه سه رباز بووگن. (همدوره)
هاوپردانه وه : [چاوگه، ت] ناوپردانه وه؛
لایکړدنه وه؛ (ب) کوکه ک و ثاریکاریکردن.
(مساعدت)

هاورپه نگ : [ئاوه لئاو] له په نگ ی یه ک؛ هه -
فره نگ؛ ویکچووی. (همرنگ)

هاوسه ر کهم : [ئاوه لئاو] که متر له ئاولان؛
(ب) که مده ستی؛ هه ژاری؛ نه بوونی. (کمتز -
ازدیگران؛ بینوایی.)

هاوسه نیری : [ناو] هاوسه ری؛ زن و -
میردایه تی. (همسری)

هاوقوتابی : [ناو] دوو یا چمند کهس که
پیکه وه له شوینی هاو وانه بووگن؛ هاوکه -
لاس؛ هاومه دره سه. (همدرس)

هاوکیش : [ئاوه لئاو] هاوسه نگ. (همسنگ)
هاوکیشه : [ناو] هه فکیش؛ مو عاده له؛ په -
سته ییکی دوو به شی له ماتماتیکدا که به -
رانبهرن. (معادله)

هاونیو : [ئاوه لئاو] هاوناو؛ چمند کهس که
ناویکیان هه یه. (هم نام)
هاوواتا : [ئاوه لئاو] دوو یا چمند وشه که
ماناییکیان هه یه. (هم معنی)
هاوهل : [ناو] هاوال؛ دوست؛ ره فیق.
(دوست)
هاوهن : [ناو] هاون؛ هاوونگ؛ تاونگ.
(هاون)
هاویناو : [ناوت] ئاودانی ده غل له هه وه لی
هاویندا. (آبدادن کشت در اوایل تابستان)
هاویه : [ناو] چه کوچیک که به کاره با یا به
ئاور گهرم ده بیت بو له حیم کردن. (هاویه)
هایدی : تند؛ [به ند] هایدی؛ وشه ی هاندانه؛
زووکه؛ گورج به؛ خیراکه؛ له تورکی عو -
سمانیشدا هه ر به ومانایه یه. (زودباش)
هایویییه ی : [چاوگه، ت] هه لسان له خه و؛
وه ئاگاها تن؛ وه خبه ره هاتن. (بیدارشدن)
هتد : < هه ته د
هچکار. [ناو] هچهار؛ بیباری سوور؛ بیبه ر.
(فلقل قرمز)
هرچکی : [ئاوه لئاو] کار لینه هاتوو؛ بی ده -
سه لات؛ ناشایست؛ نالایه ق؛ نه شیاو.
(نالایق)
هرشاندن : [چاوگه، ت] پېتن؛ پژاندن؛
قلمدانه وه (ریختن)
هروش : [ناو] پیرخه نیله؛ ورده ساوار؛
برویشی ورد. (خرده بلغور)
هشکه ساو : نیشکه ساو؛ (۱) [ئاوه لئاو]
ئاسمانی سامال و بی هه ور له کاتی هه وا
ساریددا. (آسمان ساف در وقت یخبندان)

وسرما(۲) [ناوت] ساوینی تیغ و تیژ
کردنی به ههسان و زبره به بی پوون و چه-
ورهسان و ناو. (تیز کردن تیغ بدون چربی)
هلهلاندن : [چاوگه،ت] دراندن؛ کوئه-
کردنی لیپاس و شپ کردن. (فرسوده کردن-
ویاره کردن)

هلهلین : < هلهلاندن

هناری : نهوک گیران؛ قورگ گیران و
قورسبوون له بهر خهه و گریان. (گلو-
سنگین شدن و گرفتن)
هنگودینگ : [ناوت] هنگودنگ؛ شکو و
شانازی؛ کهبکه به و دهبدمه؛ دنگ و فیه-
نگ. (دنگ و فنگ)

هوئوئو : نهوئوئو؛ وها؛ کاریکی وها بهرچاو؛
ئاوا. (اینطور و چنین؛ چشمگیر) +

هوئیل : [ناو] ئوئیل؛ میوانخانهی موئی
پوژ. (هتل)

هوچکوچی : [ناو] کشمیش : (کشمش)
هوئانهوه : [چاوگه،ت] گه پاندنهوهی گا-
جووت له جهمهسهری گاوخاندا؛ (ب) بادانه-
وه و قسه گوپان. (برگرداندن ورزا در-
موقع شخم)

هوړقوړنای : [چاوگه،ت] ههلقوړاندن؛ هه-
للووشین و قوړه لی هیئان. (هورت کشیدن)
هوړکراندن : [چاوگه،ت] هه لکراندن.
(حالت آتش زدن مو)

هوړگراندن : [چاوگه،ت] هه لکردنی چرا و
ئاگر؛ گراندن؛ پیکردنی چرا و ئاگر..
(روشن کردن آتش)

هوړترووشکنای : [چاوگه،ت] هه لتروو

شکاندن. (نشاندن بحالت چمباتمه)

هوړترووشکیای : [چاوگه،ت] هه لترووشکان.
(چمباتمه زدن)

هوړتهوبهه : [ناوت] له کاتی جووتکردندا
بو خستنه سهر هیلی جووت به گا جووت
دهوتری. (ب) هاتوچوی زوړ پیکردن. (بیا و
برو) +

هوړدی : [ناو] هوړدوو؛ لهشکر؛ سپا؛ (اردو)
هوړزای : [چاوگه،ت] هه لسان؛ رابوون؛ هه-
ستان؛ وهه بهرههاتن. (بیدار شدن)

هوړشین : [چاوگه،ت] هه لچوونی تراو لهسهر
ئاوړ. (کف کردن غذاروی آتش)

هورمز : [ناو] گیای گوژروان. (گیاه، گل-
گاوزبان)

هوړمیس : [ناو] هوړمیسک؛ فرمیسک؛
ئهسیرین؛ روئدک. (اشک)

هوړمیسک : ئهسیرین؛ فرمیسک. (اشک)
هوړوگیلان : [چاوگه،ت] وهه رگه پاندن؛
زقپاندن؛ هه لگه پاندنهوه؛ پاچقه کردن.
(برگرداندن؛ ترجمه)

هوړه : [ناو] (۱) کوئترین ستایشی ئههورا
مهزدا به دنگ هه لپرین. (۲) پاشماوهی
پهسمی هوړه که جوړیک ئاوازه به شیوهی
خویندن و (لاسابی کردنهوهی خویندن
کهوه). (نوعی آواز کهن)

هوړه ۲: ئهوپو له جیاتی شیعی گازه
کردن و ستایش، شیعی دلداریش ئامیته-
ی هوړه بووه و له ۲۲ شیوه ئاههنگی
هوړه ی تهمن چوار ههزار ساله تهنیا ۱۳
یان ماون.

هوڙه گورگي: [ناو،ت] گورگه زى؛ باران و
خوڙ پيکه وهه. (باران باريدين درموقعيکه آسمان
آفتابي است)

هوڙه هوڙه: [ناو] قوڙ قوڙه؛ مه زره قى ناو به-
تال که دهنگى ليوه دى. (مزراح ميان تهى)
هوڙيال: [ناو] هوڙى کهر؛ کهر کوږگ؛ جاشه
کهر. (کره خر)

هوڙه بانه: [ناو] گويزه بانه؛ شت به خشينه-
وه و سده ده قه کردن بو بيستنى گوى و قسه
کردنى منډال و ساغى گوى و زباني.
(سور دادن به اميد گوش و زبان نوزاد سالم-
بودن)

هوڙى: [ناو] وه زراى يه خته نه کراو؛ که لى
دمبه. (گاواخته نشده)

هوڙه: [وته] هوڙا؛ هه روه کوو؛ له-
گوين؛ مينا؛ چه شن؛ وينه. (مانند؛ همانند)
هوڙترمر: [ناو] گيانله به ريکى زوږ زه لامه
له جنسى فرنده، به لام هه لنافرئ.
(شتر مرغ)

هوڙه منگ: (۱) [ناو] منډال مردوو. (بچه-
مرده). (۲) [ناو] زيره ک؛ زانا. (دانا)

هوڙکه ل: [ناو] بليمه ت؛ هه لکه وته؛ پسپوږ
و فره زان. (نابغه)

هوڙل برينه وه: [چاوگه،ت] دمره ينانى گه-
مره له هوڙلى مالت. (جمع آورى تاپاله-
فشرده شده از کف تويله)

هوڙلاک: [ناو] هوڙلمان؛ هوڙترک؛ گه ده؛
مه عده؛ ورگ؛ نوور. (معهده)

هوڙلالى: [ناو] گه ون؛ گوينى. (گون)
هوڙلانکى: [ناو] جوڙلانى؛ ديڙه کانى. (تاب-

بازى)

هوڙله وه: [ناو] که مکوڙله وه؛ که مکوڙله گويز؛
تويکله شينه که ي کويز، که له پهنگ
پڙى و پهنگ سازيدا که لکى هه يه. (پوسته
سبز گردو)

هوڙما: [ناو] خدا. (يزدان)
هوڙما: [ناو] که شکه خوڙه؛ بالنده ييکى
سپيه و سه ربالى په شه و گوشت خوږه.
(هما)

هوڙمان: [ناو] سه روکى سپا؛ فه رمانده؛
ناوى پياوانه. (فرمانده سپاه. اسم مردانه)
هوڙناوه: [ناو، بهر] شتى وه ک موورو به
پښمانه وه کراو. (رشته شده). (۲) هه لبه-
ستى شيعر. (رديف شده؛ سروده شده)

هونه رپه رومر: [ناو] لايه نگر و بار-
هينه رى هونه ر و هونه رمه نند. (هنر پرور)
هوود: اند؛ فرد؛ فد: [ناو] هه واکيشى کاره-
بايى زياتر له سهر کوانووى چيستخانه
داده مه زريت بو هه لکيشانى هه لم و بوڅ و
دوو که ل. (هود)

هووده: [ناو] موفا؛ سوود؛ قازانچ؛ دڙى
بيهووده و بى موفا. (سود)

هوورات: ف. مان. (۱) بيرموه رى؛ هوور-
مان؛ (خاطرات) (۲) بوڅ خوش؛ (خوشبو)
(۳) ناوى گوليکه (نام گلى است)

هوورک موورک: [ناو،ت] ورده و پرته؛
ورتک و پرتک. (خرده مرده؛ ريزه ميزه)

هووندا: [ناو] لئاو؛ ثووندا؛ وندا؛ ون؛ گوم؛
بزر. (گم)

هه پله هورج: حه پله هورج. < هه پهنتى

هه‌پله‌گو : [ئاوه‌لناو] چه‌قه سرو؛ پر‌پیز؛ چه-
نه در‌پیز؛ هه‌له پاس. (پر‌حرف)
هه‌په‌لوک : [ناو] گیای قیز‌بەله؛ هه‌په‌لوک.
(نام گیاهی است)
هه‌په‌نتی : [ئاوه‌لناو] چه‌په‌نتی؛ زه‌به‌لاح؛
زل‌حو‌رت؛ زل و زه‌به‌نده. (لندهور)
هه‌تاف : [ناو] هه‌تاو. (۱) پوژ؛ جه‌غزی پوژ
به عاسمانه‌وه. (خورشید). (۲) خوژ؛ تیشکی
پوژ. (اشعه خورشید)
هه‌تاکه‌ی : (۱) [به‌ند] تا؛ هه‌تاکوو؛ هه-
تاکه‌ی تو له‌وینه بیت من ناییم. (تاوقتی-
که). (۲) هه‌تا چه‌وه‌ختی، هه‌تاکه‌ی له‌سه‌فه‌ر
نایسته‌وه؛ تاکه‌نگی له‌سه‌فه‌ر نایسته‌وه.
(تاچه‌وقت)
هه‌تک‌که‌ر : [ناوبک] نه‌تک‌که‌ر؛ ئاب‌روبه‌ر.
(رسواکننده)
هه‌تلی : [ئاوه‌لناو] هیتلی؛ بی‌شهرم؛ بی-
حه‌یا؛ مروقی په‌ست. (بی‌حیا)
هه‌ته‌د : له‌ئاخری په‌سته‌دا به‌واتای هه‌تا
دوایی؛ زیاتر له‌گه‌ل سی‌خالدا یان هه‌تا-
دی‌یان هتد. (الی‌آخر..)
هه‌ته‌رپ : چاو‌یک که هی‌زی دیتنی شتی
زور دووری هه‌بیت. (چشم‌دوربین)
هه‌تیه : [ناو] (۱) ئامرازی جی‌گای پیچ
دروست کردن له‌ده‌روه و ناوه‌وه‌ی
لووله‌ی کانزادا. (حدیده). (۲) پارچه‌پولا-
پیکه به‌چند کونه‌وه له‌گه‌وره تا چکوله
بو‌باریک کردنه‌وه‌ی ته‌ل و سیمی ئامیری
موسیق. (حدیده). (۳) ئامرازی ته‌لی زیر و
زیو دروستکردن له‌زیر‌پینگه‌ریدا.

(شفشاهنج)

هه‌تیه : [ناو] کول؛ ئامیری ده‌قدانی
قوماش به‌تاییه‌ت بووزوی پانک‌و‌چو‌غه.
(نوعی اطو)
هه‌جامه‌ت : له‌حه‌جامه‌تی ئاره‌وی کورد
کاری بووه‌ واتا که‌له‌شاخ‌گرتن. (حجامت)
هه‌جه‌ت : [ناو] حه‌جه‌ت؛ به‌ل‌گه؛ ده‌لیل؛
نیاز؛ پیوست؛ بو‌ی هه‌یه‌له (حوجه‌ت
یان حجه‌ت) ی ئاره‌وی کوردکاری
بوویت (دلیل؛ نیاز)
هه‌دلان : [ناو] نه‌خوشینی په‌شه‌ولا‌خه.
(نوعی مرض‌گاو)
هه‌رسین : (۱) ناوی بازپ‌یکه له‌هه‌ریمی
کرمانشان (نام شهری در استان کرمانشاه)
(۲) هوورسین؛ خو‌رسین؛ خو‌ر هه‌لات؛ پوژ
هه‌لات (مشرق)
هه‌ر له‌بر نه‌کردنه‌وه : نه‌زانینی جیاوازی له
به‌ینی کرمی ساقه‌تی تووتن و بر‌که‌ی تو-
وتندا. (ب) نه‌زان وتینه‌گه‌یش‌توو. هاوتای
قول به‌فول‌حالی بوون. (کنایه؛ نادانی)
هه‌راج : [ناو] (۱) فروشتنی شت‌ومه‌ک
به‌که‌مترین قیমে‌ت؛ ماله‌که‌م هه‌راج کرد
واتا هه‌رزان فروشم کرد. (۲) هه‌راج
جو‌ریک (مه‌زات یا مه‌زاده) که شت‌ده-
فروشری به‌که‌سی که له‌کو‌په‌دا زیاترین
قیمه‌ت پیشیناریکا. (حراج)
هه‌راز : [ناو] ها‌تو‌چو و شه‌کانه‌وه‌ی شتی
ئاو‌یزان؛ وه‌ک ئاونگی هه‌ندی کاتزمیری
دیواری. (ا‌ونگ)
هه‌رال : [ئاوه‌لناو] به‌ره‌ل؛ بی‌کار؛

خوځليگوږاو؛ غمړه و لووت بهرزی بی جی.
(بیعار؛ ول)

هراله برهم : < هراله برایمه.

هه راو : (۱) [ئاوه لئاو] گوشاد؛ بهر فره وان.
(گشاد). (۲) [ناو] گیاییکه له ناو گه لاکه پیدا
کرمیک ده زی که ئاژال به خوار دنی ده -
مری. (نام گیاهی است) +

هه رپه رچوون : [چاو گه ت] هه رپه رچفین؛
هه لآمان؛ ئاوسان؛ هه لآمان؛ په نمان؛
ماسین؛ باکردن. (باد کردن)

هه رجوول : [ناو] جوړیک کولله یه. (نوعی
ملخ)

هه ردک : هه تک؛ هه ردووک؛ هه ردو؛

هه رتک؛ هه ردک دهستی شکا : هه تک
دهستی شکا. (هردو)

هه رده بيله : [ئاوه لئاو + ناو] زه وینی بی -
داهات؛ زه وینی بی خاومن و چول و به په -
هووت. (زمین بی حاصل و برهوت)

هه ردی : شاعیری ناسک خه یال و
بیرتیزی کورد، که له نویسی نه م وشه -
دانه دا هاندرم بوو بو ټیکوشان و نه ترسان
له په خنه، و پای و ابوو که هه وشه له سه ر
زاری جه ماو هه سامانی خو یه تی ته که ر
وشه که بیانیش بیټ. (شاعر کرد استاد احمد
هردی)

هه ردین : [چاو گه] هه رژین؛ جوی بوونه -
وه؛ جیا بوونه وه؛ له یه ک تر ازان. (جدا شدن)

هه رز : [ناو] فریس؛ هه ریس؛ هه ریز؛
فریزوو. (فریس)

هه رزه مه رس : [ناو ت] سپلوټ یا تانجی

که پست ده کری و هه رکس پای کیشی
پست ددها و اتا به شویندا ده روا. (تازی که
بارشته قلاده به دنبال هر کسی راه بیافتد)

هه رزه گیل : [ئاوه لئاو] حاله تی بیکار
سوورانه وه و گه پان؛ گافقه لیش. (هرزه -
گرد)

هه رژین : < هه ردین

هه رساندن : [چاو گه ت] فیر کردن. (یاددا دن)
هه رسته فره پهنگی : [ناو ت] هه رسته له ئا -
ردی بی سپوس که به دوزگا و مه کینه
چی ده بیټ. ماکاروونی. (ماکارونی)

هه رکوی : (۱) هه رکوی. (هرکوهی).
(۲) هه رکوی؛ هه رکوی نه یک؛ هه رکوی نه -
ییک؛ هه ر جیی؛ هه ر جیگی. (هرمکانی)
هه رکویی : < هه کویی (۲)

هه رکیشه : [ناو ت] بارانی په له؛ هیشه نم.
(بارانی که به اندازه حدود بیست سانت زمین را -
ترکند)

هه رگه له : [ناو ت] که ره گهل؛ (ب) جه ماوه -
ریکی وه پاشکه وتووی نه زان. (گله خر)
هه رملیسین : [چاو گه ت] هه لملیسین؛ هه -
لمژین؛ هه لمژتن؛ وه ک مژنی ئاوی هه نار
و میوه. (مک زدن)

هه ر مه لی : هه ر مه یزه؛ هه ر مه وژه؛ هه ر
مه وشه؛ هه ر مه بیژه. (هی نگو).

هه ر مه لی : [ناو] هه لمه له؛ هه ر مه له؛
گوله هیرو. (گل ختمی)

هه ر مهنی : نه ر مهنی. (ارمنی)

هه ر نه بی : (۱) هه ر نه وی؛ تو قه ت نه بی.
(هیچ گاه نباشی). (۲) هه ر نه بی؛ به لانی که -

وی ژيانی پر بایه‌خی شه‌وبلیمه‌تیه.
 (تخلص دانشمند بزرگ کرد)
 هه‌ژخوه‌کەر : [ئاوه‌لناو] هه‌ژ له‌خو‌کەر؛ خو-
 پسه‌ند؛ خو‌ویست؛ له‌خو‌بایی؛ لووت‌به‌رز.
 (خودخواه)
 هه‌ژگ‌وهه‌ژال : [ناوت] هه‌ژگ‌وب‌ژال؛
 هه‌ژگ‌ل؛ چیلکه‌وچه‌ویل؛ پرو‌ووش.
 (شاخه‌های خشک و باریک درخت)
 هه‌ژمه‌ت : [ناو] هه‌جمه‌ت؛ هه‌بیه‌ت؛ له-
 تاو؛ په‌روش؛ ترس. (هیبت. ترس)+
 هه‌ژه‌ژوک : له‌رزوک. (مبتلا به مرض-
 رعشه)
 هه‌ژیا : [ناو] هه‌ژدیها؛ هه‌ژیا؛ هه‌فی. (ازدها)
 هه‌ساره‌ژمار : < گول‌پ‌ر‌شنگ.
 هه‌ساره‌ی گ‌ر‌جه‌شون : نه‌ستی‌ره‌ی گ‌ر‌له-
 شوین؛ به‌ردی نه‌ستی‌ره‌یی که ده‌خوشی و
 کلکی‌کی گ‌ر‌داری به‌پاشه‌وه‌یه. (شهاب)
 هه‌ساوی : [ناو] هه‌ساوی؛ جسنه‌که‌ریکی
 به‌کار و به‌هیزه. (نژاد نو‌عی خرپر قدرت)
 هه‌ستوون : [ناو] ویستوون؛ کو‌له‌که. (ستون)
 هه‌سته‌هورو‌و‌ژین : [ئاوه‌لناو] هه‌سته‌بزوین.
 (حس برانگیز؛ مهیج)
 هه‌سته‌وه‌ری : [ناوت] هه‌ستیاری؛ هه-
 ستوکی؛ هه‌سته‌ناسکی؛ چاو‌م له‌به‌رانبه‌ر
 تیشکی خو‌ژدا هه‌ستیاره : هه‌سته‌وه‌ره‌یان
 هه‌ستوکه. (حساسیت)
 هه‌سروه : [ناو] خه‌سوو. (مادرزن)
 هه‌سووره : [ناو] خه‌زووره. (پدرزن)
 هه‌شامه‌ت : [ناو] هه‌شامه‌ت؛ ئاپوره‌ی جه-
 ماوه‌ر؛ کو‌م‌بوونه‌وه‌ی زو‌ری خه‌لک. (انبوه)

(جمعیت)
 هه‌سته‌گول : [ناو] کاتی که گه‌نم یان ده-
 غل ته‌واو گول ده‌کا. (هنگام خوشه‌بستن-
 گندم)
 هه‌سته‌پهل : [ناو] هه‌سته‌پالوو؛ هه‌سته-
 سووچ؛ هه‌سته‌گو‌شه. (هشت گوش هشت-
 پر)
 هه‌شتی له‌مشتی : به‌شیکی له‌شتیکی؛
 نمونه له‌هه‌ر شت. (نمونه‌چیزی)
 هه‌شنبو‌ژ : [ناو] شین‌بو‌ژ؛ بو‌زی مه‌یله‌وشین.
 (رنگ تیره‌مایل به‌آبی‌ستور)
 هه‌شینوک : [ناو] سوور‌یجه؛ سوور‌یژه.
 (سرخچه)+
 هه‌فان : [ئاوه‌لناو] هیلاک؛ ماندوو. (خسته)
 هه‌فاندن : [چاو‌گه‌ت] هیلاک کردن؛
 ماندوو کردن. (خسته کردن)
 هه‌فت‌جو‌ش : [ناو] هه‌وجو‌ش؛ کتری گه‌وره
 له‌جنسی مه‌فره‌ق. (کتری بزرگ از‌مفرغ)
 هه‌فت‌خه‌ت : [ناو] [ئاوه‌لناو] له‌قه
 دیما نه‌وکات که شه‌راب خواردنه‌وه مه‌باح
 بووه له‌جیگایی به‌ناوی مه‌یخانه‌شه-
 پ‌اییان ده‌خواردنه‌وه، که‌سی‌کی‌ش که
 ساقییان پیده‌گوت به‌ئام‌پ‌ریکی (په-
 ردا‌خ‌یک)ی هه‌وت هیل بو‌موشته‌ریه‌کان
 شه‌رابی تی‌کردوو و نه‌و ساقیه‌ئاگاداری
 پ‌اده‌ی شه‌راب خواردنه‌وه‌ی هه‌رکه‌سی‌ک
 بووه و به‌قه‌را توانای (هه‌ر که‌س) له‌پ‌رووی
 هیله‌کانه‌وه‌بو‌ی تی‌کردوون، که‌سی‌ک که
 نه‌وپه‌ری توانای خواردنه‌وه‌ی هه‌بو‌و‌اییت
 هه‌تا هیلی هه‌وته‌م بو‌ی په‌رده‌کرد، نه‌و

وشه يه ماوه ته وه و به كه سائيكيان گوتووه
 كه پالنهوان و به هيز بووگن و ئيمرو واته ي
 گوړاوه و به كه سائيكي زيرك و فيله باز ده
 وتريت حه وخه ت. (هفت خط)
 ههفت پرنگ : [ئاوه لئاو] حه و پرنگ
 (ب) مروقي كلاوباز كه هه ردهم خو ي به
 پرنگي نيشانده دا. (هفت رنگ)
 ههفت زمان [ئاوه لئاو] : حه و زمان (ب)
 مروقي ماستاو كهر و پياباز و زمان باز،
 زمان لووس. (زيان باز)
 ههفت سين : [ناو] سفره ي جه ژني نه وروژ
 كه حهوت شت يا خوراك كه ههول پيتي
 ناوه كه يان (س) بي له سهر سفره داده نين.
 (هفت سين)
 ههفتووه : [ناو] نهفتاوه؛ نافتاوه. (آفتابه)
 ههفته بيجار : [ناو] حهفته بيجار؛ جوړيك
 ترشياته كه چهند جوړ سهوزي و بهري
 گياي تيده كهن. (هفته بيجار)
 ههفتهو : [ناو] نهفتاوه؛ لوولنه ي مسي؛
 ههفتووه. (آفتابه)
 ههفتدوو : [جيناو] يه كودوو؛ ههفتو دوو؛ يه-
 كترين؛ يه كتر. (همديگر)
 ههفره سهن : [ئاوه لئاو] ههف جنس؛
 هاو نيزاد؛ هامر هسهن؛ هاو پر هگز. (هم نژاد)
 ههفگهل : [ناو] پشتيوان؛ يارمه تي؛ هه-
 واداري به كو مه ل. (پشتياني) +
 ههفو : [ناو] نيزه كيوي؛ كه له كيوي. (گل-
 كوهي)
 ههف هي سي : [ناو] هاوسا؛ هاوسي؛ جينار؛
 جيران؛ هامسا. (همسايه)

هه فيساندن : [چاوگه ت] هه رساندن؛ فير-
 كردن. (ياد دادن)
 هه فيسين : [چاوگه ت] فير بوون؛ هه رسين؛
 فيم بوون. (ياد گرفتن)
 هه فين : [ناو] ههوين؛ ناميان. (مايه)
 ههقه : [ناو] توخله هيلكه؛ توپكلي هيلكه؛
 قاخكي هيكي. (پوسته تخم مرغ)
 ههقه په له : [ناو] حهقه په له؛ باراني نيوه
 راست مانگي پاييز. (باران آبناماه)
 ههكل مه كل : [ناو] مندالان پايان پراده-
 كيشن و يه كيكيان به ئاههنگ دهلي هه-
 كل مه كل كل كافوكي زهر د و سوور و شه-
 ماموكي ميخم كوتا ميخ هه لبه زي تيكه-
 ي چه پم ئاله مه گزي و لهويدا ئيشاره ي
 به ههر پاييك كرد، هه لده كي شريت هه تا
 ته نيا پای كه سيك ده مي نيته وه كه سهر كه-
 وتووي كايه كه يه. (اچين و واچين)
 ههل : [پيشگري كار (فيعل)] وهك هه لپه-
 رين، هه لبه زينته وه، هه لخنه ته وه. (پيشوند)
 ههلزريان : [چاوگه ت] ههلزريان؛ هه-
 لپشكووتن؛ وهك هه لپشكووتني ليو؛ ليو
 ههلزريان. (مانند تبخال لب)
 هه لاله برايمه : [ناو] گوله شلير؛ شليره. (لاله-
 واژگون)
 هه لاهو خور : [ناو] مور؛ مورانه؛ جووله وه-
 ريكه مي ملي قوماش و خوريه. (بيد)
 هه لاور دراو : [ئاوه لئاو + ناو، بهر] ده-
 رهاويزراو؛ داپراو؛ جياوه بوو؛ فرپ دراو.
 (جدا شده؛ پرت شده)
 هه لاي : [بهند] هيشتا؛ هه لاي؛

هالای؛ هیژ. (هنوز)

هه لای هیل : [ناو] ماره کوژه؛ گیای هه لا-
هیل ماکیلی ژه هراوی تیدایه به ناوی
(ئارسنیک) که کوشه نده ییکی بی-
عیلاج.ه (شوکران کبیر)

هه لبرووسقان : [چاوه، ت] (۱) رفاندن و له
دهست سهندن. (از دست کسی ربودن).
(۲) هه لگه پانهوهی شیر و دوخهوا. (بریدن-
شیر). (۳) په رنگ په پین و په رنگ به پرووهوه-
نهمان له ترسان یان هه ر شت. (رنگ-
پریدن). (۴) قرتیان؛ گیای بزار قرتیان و
به پیشهوه دهرنه هاتن. (قطع شدن)
هه لبه زینهوه : [چاوه، ت] (ب) داجله کان و
سله مینهوه. (شکه شدن؛ از جا پریدن)+
هه لپه پاندن : [چاوه، ت] (۱) په رتاوتن؛ سه-
ر قرتاندن. (قطع کردن). (۲) په خساندن.
(رقصاندن)+

هه لپه ژنین : [چاوه، ت] هه لپاچین؛ په-
رتاوتن. (کوتاه کردن؛ قیچی کردن)
هه لپه هه لپ : [ناو، ت] زور له ز کردن له
کاتی خواردندا. (باعجله غذا خوردن)
هه لچنراو : [چاوه، ت] (۱) چنراو؛ ناوی
چیشه که هه لچنراوه. (تمام شدن آب و بخار-
شدن؛ جوش رفتن آب غذا). (۲) به ریکوپیکی
له سه ر یه ک دهسته کراو و دانراو. (چیده-
شده)

هه لچی : [ناو، کارگ؛ قارچک. (قارچ)
هه لخراندن : [چاوه، ت] خر کردنی هه ر-
شت؛ گوپ پر له با کردن بو کایه ی په له-
بیتکه لیدان. (کروی کردن و پرباد کردن-

له پ)+

هه لداشتن : [چاوه، ت] (۱) لای کردن به
که سیک؛ هه لفریواندن. (قریب دادن)
(۲) فرپیدان له به رزیهوه بو خوارهوه (۳) ده-
ستبه سه ر کردن دوور خستهوه. (از بالا پرت
کردن؛ تبعید)

هه لدانهوه : [چاوه، ت] کوگا کردنه سه-
ریه کی دهغل یان هه ر شت؛ خه رمانی
هه لداوه تهوه. (تلمبار کردن غله) (۲) به-
رز کردنهوه؛ وه ک کوش هه لدانهوه و به له-
ک دهر خستن؛ په رده له سه ر لابریدن.
(بالا زدن)

هه لزرینگاندن : [چاوه، ت] زرینگاندنهوه؛
گوژه و دیزه ی کوڼ و بوڼ گرتوو دیسان
به ناوړ سوور کردنهوه. (پختن مجدد ظروف
سفالی)

هه لزه قین : [چاوه، ت] هه لزه قیان؛ هه لزو
قین؛ توقله کردن. (باد کردن؛ حباب شدن)
هه لزه لین : [چاوه، ت] هه لزه لیان؛ هه-
لخلیسان؛ (بو ی هه یه له گه ل زه لله کردندا
پیوه نندیکیان هه بیئت) (سر خوردن)
هه لاس : [ناو] هیسر؛ نه سرین؛ فرمیسک.
(اشک)

هه لسو بنیش : [ناو] هه لسو کهوت؛ هاموشو.
هاتوچو. (آمدورفت)

هه لسو وړاندن : [چاوه، ت] (ب) به ریوه
بردنی کاری ریکخراو یک. (اداره کردن)+
هه لسیان : [چاوه، ت] هه لسان؛ رابوون؛ هه-
ستان؛ وه ک: لافاو هه لسان. (پاشدن؛ آمدن)
هه لفریوین : [ناو، بک] خاپین؛ فریو دهر.

(فريب دهنده)

هه لکالين : هه لکالان؛ تووړه بوون له که-
سيک؛ تووک ليکړدن. (بدوبيراه گفتن) +
هه لکړاندن: [چاوگه، ت] (ب) هه نديکي که م
له مبه ستيک تيگه يشتن. (درک اندک از-
مطلبي، جزئي درک کردن) +

هه لکړدن : [چاوگه، ت] (۱) ده ست پيکړدنې
با. (شروع شدن و زیدن باد). (۲) گلوله بهن هه
لکړدنه سهر يه ک. (کلاف پيچیدن) +
هه لکړاندن : [چاوگه، ت] مريشک و سه-
روپي دواي پاک کردن به سهر ناورداگرتن
و هه لکړاندن و هه لپړواندنې پهل و مووه
ورده کاني. (سوزاندن موی کله پاچه پاک شده)
هه لکلوشان: [چاوگه، ت] خوراندن به نه هييم؛
هه لکړاندن (تبندي خاراندن)

هه لکووچان : [چاوگه، ت] هه لترووشکان؛
هه لتووته کان؛ زياتر بو سپلوته. (چمباتمه)
هه لگر : (۱) [تاوه لئاو] شياو؛ شان هه لگر:
له باراندا بوون. (شايسته) (۲) [ناو، بک] به-
رز که رهوه؛ که سيک که هه لده گريت.
(کسيکه برميدارد)

هه لگرته : [ناو] له ياري ميشين دا دژي
خشکيه واتا هه لمات به هه وادا بو ميته
يان هه لماتي حريف فريدان. (تيله پرت-
کردن هوايي)

هه لگوفين : [چاوگه، ت] گه وړاندن؛ وه کوو
: سه گ که نيچير له خوّل وهرده دا و ده
يخلافينته وه. (مجاله کردن و غلطاندن) +
هه لگويزان : [چاوگه، ت] دهردان؛ خاليگر
دن، زياتر بو تراو وه ک ناوي ههوز هه-

لگويزان. (خالي کردن)

هه لگه پيان : [چاوگه، ت] سهر که ووتن؛ به کيودا
هه لگه پيان: هه لگه پان. (صعود)
هه لگه پين : [ناو، بک] (۱) نه وه ي سهر ده خا.
(بالا برنده). (۲) زقريپن؛ به راوه ژوو که ره ور
چه رخين. (برگرداننده) .

هه لگيرساندن : [چاوگه، ت] هه لگيرساندن؛
ناور کردن وه. (ب) ناشووب نانه وه و بهرپا
کردنې فيتته. (آتش روشن کردن؛ فتنه-
بياکردن)

هه للاوبگر : [ناو، ت] کيشه و هه راوه وريا.
(درگيري و داد و هوار)

هه للووشين : [چاوگه، ت] (۱) هه لقوپاندن و
خواردن وه. (نوشيدن). (۲) هه لقوپاندن به
دهنگ و سه داوه. (هورت کشيدن)

هه لماشتن : [چاوگه، ت] هه لمالين؛ وه ک
قول هه لکړدن. (بالا زدن)

هه لمالان : [چاوگه، ت] سهرپوش له سهر
لاچوون؛ له زور جيذا هه لمالان و دامالان
يه ک واتان و هه ندي جاريش دژ واتان
(پرو به خوار و ژور)؛ سهرپوش دامالان؛
پيستي دهستم هه لمالراوه : پيستي دهستم
دامالراوه. (لغزیدن)

هه لمه قووته : [ناو] تلياوناوين؛ قامکي ناوه-
پاست؛ زړه نه قووته؛ بالابه رزه؛ قامکي
قووتي. (انگشت وسط)

هه لمه دوو : [ناو] هه لمي گهرمي دوو که ل؛
بوقي گهرمي ته ره شو دار؛ شهرجي.
(شرجي)

هه لمه دووگ : [ناو] هالاوي گهرمي چه-

ورایی و دووگ. (بخارچربی)

ههلمه قووت: قووتدانی بهلهز؛ قووتدان به
یه کجاری و به توندی؛ قووتدان به گرمی
و سارد نه کردنهوهی خوراک. (خوردن-یا-
عجله و گرمای گرم)

ههل وپهل: [ئاوه لئاو] زور کولان و له بهر یه-
ک چوون؛ بوئی ههیه که (حهل) ی ئارموی
و پهل ی به واتای (کوت ولهت) ی کوردیهوه
دروست بوویتی. (لهشدن بعلت پختن زیاد)

ههل و مهرج: [ناو] بارودوخ. (موقعیت)
ههلهوه شانندهوه: [چاوهگهت] (۱) له بهر یه-
ک ده رهینانی ئامیر و ئه ندای که رهسته-
ییک. (اوراق کردن). (۲) تیکدانی موعامه له
و پهیمانی بهستراو. (فسخ کردن معامله) +

ههلهوی په کور: [ناو] ۷۰ تا ۸۰ سانتیمتر
بالایه تی، بالی زهرده و کلکی سپیه.
(عقاب طلایی)

ههلهویست: [ناو] ههلهویس؛ لایه نگری له
مه بهست و داوخوازیکی فکری. (اصرار و
پشتیبانی از نظریه و یا موردی)
ههله پاری: ههله پاسی؛ زور وهری؛ (ب)
فره ویزی. (پرویی)

ههله شه: [ئاوه لئاو] شپهزه؛ دهسته نه کراو.
(آشفته؛ فله)

ههله لپوک: [ناو] نه رمه ی گوی؛ به لگی گوی.
(نرمه گوش)

هه مووده م: [بهند] گشت کاتییک؛ هه موو
کاتییک. (همه وقت؛ هر دم)

هه مه لایه نه: [ئاوه لئاو] له هه موو لاییکه-
وه؛ له گرد لاییکه وه. (همه جانبه)

هه میر ترش: [ناو] هه ویر ترش. (خمیر مایه)

هه نا پهس: [ناو، بک] هانا پهس؛ فریا پهس.
(فریادرس)

هه ناسه بر کی: [ناو] نه فهس نه فهس لیدان
به هوئی هیلک بوونی زوره وه. (نفس-
نفس زدن) +

هه ناسه پهس: [ئاوه لئاو] بهد یومن؛ نه فه-
س ییس. (بدیمن)

هه ناسه که وتنه ژماره: (ب) سه ره مه رگ.
(نفس به شماره افتادن)

هه ناسه ی دوا یی: (ب) ئاخرین هه ناسه ی
سه ره مه رگ. (آخرین نفس)

هه نا فره شی: [ناو] زک ره شی؛ دل ییسی؛ به-
شک بوون. (سوظن داشتن)

هه نا وه کوتی: [ناو] دله کوتی؛ دله ته پی. (-)
طپش قلب)

هه نه جنراو: [ئاوه لئاو، ناو، بهر] نه نه جنراو؛
ورد کراو؛ نه نه جن نه نه جن کراو؛ قیسه کراو.
(قیسه شده)

هه نه دری نه: [ناو] گیاییکه له شیله که ی
لاستیک دروست دهییت. (نام گیاهی است)

هه نه ده یی: چاوچنوکی؛ چکووسی. (خست)
هه نه گ: [ناو] دهسته واژه ی کامپیوتیرییه
واتا قوفلکردنی کامپیوتیر. (هنگ)

هه نه گ: [ناو] فهوج؛ دهسته ییک عهسکه ر
که بریتییه له سی گوردانی سیسه د که سی.
(هنگ) +

هه نه گاقی: [بهند + ناو] (۱) نهو؛ ئیستا نوو که
؛ هه نه گاو ی. (حالا). (۲) یه ک قه ده م؛ قه-
ده مییک. (یک قدم)

هه نه گ بهر: [ناو] گیای فاته مه داروو؛ بو
بیرووی وشک و بیرووی ته به که لکه.

هه نه گ بهر: [ناو] گیای فاته مه داروو؛ بو
بیرووی وشک و بیرووی ته به که لکه.

(فرنجمشک)

هنگل^۱: [ناو] دهسته، دهسکی گوزه؛ قول^۲؛
باسک؛ بن ههنگل : بن باسک : (بازو،
دسته)+

ههنگوزه : [ناو] شیرهی وشکه وه بووی دار؛
جیوه؛ جهو؛ جهوگ. (صمغ)

ههنگوف : [ناو] چوریک میشه له زستاناندا
له ژیر پیستی په شه ولغاندا دهژیته وه و
به هار سه در دینی؛ ههنگی په شه ولخ.
(نوعی انگل زیر پوست گاو)

ههنگوره تاله : [ناو، ت] ته ماته مارانه؛
(گیاو بهر که ی). (مهر گیاه؛ بلادن؛ شاییزک)
ههنوان : [ناو] جیگای په سیو که باران نه-
یگری. (پناهگاهی که از باران محفوظ باشد)
ههنه کار: [ئاوه لئاو] هه نه ککار؛ گالته چی.
(کم دین)

ههنی : (۱) [بهند] هه نیک؛ ههنی؛ هه-
ندی؛ هیندی؛ که می؛ ههنی. (کمی)
(۲) <شووتی

ههواکیش : [ناو] (۱) که رهسته ی راوانانی
ههوا له ژوروه وه بو دهر وه زیاتر له ناشپه-
زخانه دا؛ (۲) قول ه کووره ئاسا بو کیشانه ده-
روه ی ههوا بو سه روه. (۱ و ۲ هواکش)

ههوالنیری : (۱) [ناو] پیک خراوی خه بهر
شاندن؛ بلاو که روه ی خه بهر. (خبرگزاری)
(۲) کاری خه بهر ناردنی ههوال نووسی
گوفار. (خبرنگاری)

ههوته ههوت : [ناو، ت] وه په وه. (وعو)
ههوجا : [بهند] نهوجا؛ نهوجا؛ نهوسا؛ سا.
(حالا دیگر)

ههودانه وه : [چاوگه، ت] هودانه وه ی گا

جووت له جه مسه ری گاوخانی جووت
کردندا. (برگرداندن گاو در آخر خط شخم)

ههودل : [ناو] دهفریکی گه وره له مه-
دوش مه زتر؛ گادوش. (ظرف دوشیدن گاو).
ههوراز و نشیو : [ئاوه لئاو] بهرز و نرم؛ چال^۱
و بهرز؛ کهند و کو سپ. (پست و بلند)

ههورنگ : ئهله تریکی ساکین که له کاتی
دهست پیاساوین به قوماشی په شمیندا
دهتروسکیته وه و قرچه ی دیت؛ ئاورینگ؛
پرشکه هاویشتنی ئاور. (الکتریسته ساکن
؛ جرقه آتش)

ههوروبا : [ناو، ت] دهسته واژه ی په نگاریه؛
پهنگی تیکه ل^۱ پیکه ل^۲ و شیواو له بیچمی
ههور. (ابر و باد)

ههوروبه رق : [ناو] هه وره برووسکه؛ هه وره
تریشقه؛ چه خماخه ی ههور. (رع دوبرق)+
هه وکردنه وه : [چاوگه، ت] سه رله نوی ته-
شه نا کردنی برین پاش چاک بوونه وه؛ یان
دووباره نه خوش که و تنه وه پاش چاک بوونه
وه. (ب) هاتنه وه گه پی کی شه ی کو و له-
بیرچوو (له بیر چووگ). (عود کردن)

ههول^۱ : [ناو] (۱) خوف؛ که و تنه حاله تی
شیواوی له ترس یان له بهر پرووداویکی
ترس هینه ر؛ ده سه پاچه بوون؛ شله ژان.
(هول) (۲) حه ول ته قالا. (کوشش)

ههولده ر : [ناو، بک] ته قالا ده ر؛ تیکوشه ر.

(مجاهد)

ههویر تیکان : [ناو، ت] په بینکه؛ ئاردی^۱ که
به سه ر گونکی هه ویردا ده کری بو نه وه ی
به تیر وکدا نه لکی. (آردی که روی چانه می
پاشند)

هه‌وێل: [ناو] هه‌رد و مه‌كان؛ جیگا؛ ده-
 وروبهر؛ ئارا؛ كه‌س له‌ هه‌وێل دانه‌ بوو؛
 كه‌س له‌و هه‌ردومه‌كان و جیگا دا نه‌-
 بوو. (مکان)

هه‌ویه: [ناو] (١) چه‌كوشی كه‌ به‌كاره‌با یان
 ئاور گه‌رم ده‌كری بۆ له‌حیم كاری. (هویه).
 (٢) له‌ كوردستانی باشوور به‌ناسنامه‌ ده‌لێن
 و له‌ ئاره‌وییه‌ وه‌ وه‌رگیراوه‌. (كارت-
 شناسایی؛ شناسنامه‌) +

هه‌ویه‌شه‌و: [ناو] مانگه‌شه‌و؛ هه‌یفی شه‌-
 ف. (مه‌تاب‌شب)

هه‌یانی: هه‌تا‌كانی؛ هه‌تا‌كوونی؛ هه‌تا‌كه‌ی؛
 هه‌تا‌كانی؛ هه‌تانی؛ هه‌تا. (تاو‌قتی)
 هه‌یتانن: گوراندن؛ قیزاندن به‌ سه‌ر كه‌-
 سێكدا. (نهرزدن)

هه‌یفی‌سوور: [ناو] هیلالی ئه‌حمه‌ر؛ دامه‌-
 زراوینیكه‌ له‌ وڵاته‌كانی ئیسلامیدا كه‌ كاری
 یارمه‌تیدانی لیقه‌وماوانه‌، له‌كاتی ڤووداو
 یان نه‌خوشی و گی‌شه‌دا؛ وه‌ك سه‌لیبی
 سوور له‌ ئوروپا. (هلال‌احمر)
 هه‌یه‌هاوار. هه‌ی‌داده‌ی‌بی‌دا؛ ئه‌ی‌هاوار.
 (ای‌دادو‌بی‌دا)

هییب: [ناو] جوړیك ئاهه‌نگه‌ كه‌ زیاتر
 كچان به‌ لیو ده‌لێن و پێی هه‌له‌ده‌په‌رن.
 (نام‌آهنگی‌است)

هیپاتیت: [ناو] جوړیك نه‌خوشینی جه‌-
 رگه‌. (هپاتیت)

هیپكای: [به‌ند] هی‌دیکا؛ ئه‌سه‌پایی؛ به‌-
 هیواشی و سووك؛ به‌ئارامی؛ هی‌دی؛ به‌-
 هیمنی؛ له‌سه‌رخۆ. (به‌آرامی)

هیج: [ناو] ته‌گه‌؛ نی‌ری. (تکه‌شاک)

هیج‌وو: [ناو] خوازینی؛ خوازگینی.
 (خواستگاری)

هیچكه‌: [جیناو] هیچكه‌س (هیچكه‌ نه‌و؛
 هیچكه‌س نه‌بوو). (هیچكس)

هیچكه‌سم‌نییه‌: (١) قه‌وم و كه‌سی من -
 نییه‌؛ كه‌سی من نییه‌. (كس‌و‌كارمن‌نیست).
 (٢) من هیچكه‌سێكم‌نییه‌. (من‌بی‌كسم)

هیچی: [جیناو] هیچ‌شتی؛ هیشتیک؛
 هیچیک؛ هیچ‌تشت. (هیچی)

هیرش: ناوه‌ بۆ پیاوان. (اسم‌مردانه‌) +
 هیرمال: [ناو] هیربار؛ ده‌فری هه‌ور؛ ده‌-
 فری گلین. (ظروف‌سفالی)

هیر‌وین: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] به‌ره‌میكه‌
 له‌ تریاك و مو‌رفین كه‌ مو‌روف زو‌ر زوو
 خووی پێده‌گریت، ماکیکی سه‌ر‌كه‌ری به‌
 هیزه‌. (هیروین)

هیره‌: [ناو] نه‌په‌رن؛ میزه‌؛ ته‌ماشای؛
 چاو‌لی‌كردن؛ ڤوانین. (نگاه)

هیره‌قونیل: [ناو] ئامو‌ورو‌نیر؛ ئاقیله‌وما‌قیله‌؛
 ئاره‌ق‌ونیل؛ ئالاف. (خیش)

هیره‌لماسی: [ناو] ئیره‌ل؛ (ئیره‌لماسی)؛ له‌
 توور‌کیه‌وه‌ هاتووه‌، (ییر: زه‌وی + ئالما: سیو)
 یاره‌لماسی؛ سیوک؛ ییره‌لماسی؛
 کارتۆل؛ کارتۆپی؛ په‌تاته‌؛ سیف زه‌مینی؛ سیب
 زه‌مینی؛ کارتینه‌؛ کرتۆپل؛ پوتیته‌؛ کارتینک؛
 کرتۆفل؛ په‌تیته‌. (سیب‌زمینی)

هیری: [به‌ند + ناو] دوینی. (دیروز)

هیرپن: [چاوه‌گه‌] هارپن؛ ورد‌کردن؛ له‌
 ئاش‌کردن. (خرد‌کردن)

هیزن: ناوی گورانییكه‌، چه‌له‌پایه‌ و بو‌
 هه‌له‌په‌رن ده‌بی. (آهنگ‌رقصی‌است)

هیسین : (۱) [چاوه] ساوینه‌وه؛ سوونه‌وه؛
 له‌ساودان؛ تیز کردنی تیخ. (تیز کردن تیخ).
 (۲) بیا ساوین؛ سواخدان. (مالیدن و گل اندود)
 هیشترگا: [ناو] وشرگا. (زرافه)
 هیکادلمی: [ناو، ت] هیلکه‌ی ده‌ل‌مه و
 نیوه‌کولیو. (تخم‌مرغ عسلی ونیم‌بند)
 هیکاری: هینکاری، فی‌کاری؛ ئاموزه.
 (آموزش)
 هیکتار: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] یه‌که‌ی پیوانی
 ږووپه‌ږی زه‌وی به‌رانبه‌ربه ده‌ه‌زار
 میتری چوارگوش. (هکتار)
 هیکرن: [چاوه، ت] هینکرن؛ فی‌کردن.
 (یاد دادن)
 هیلاکه‌ت: حاله‌تی نه‌خوشینی زور خراب
 و نزدیک به مردن. (دم‌مرگ)
 هیلکه مارانه: [ناو، ت] شه‌یتانوکه. (پوسته
 حلزون)
 هیلنای: [چاوه، ت] حیلنای؛ حیلاندن؛ شه-
 هین. (شیعه‌کشیدن)

هیله: [ناو] هی‌ک؛ هی‌لکه؛ زه‌ربه‌قوونه.
 (تخم‌مرغ)
 هیلیکو‌پته‌ږ: [ناو] جوړیک ږوکه‌ی په-
 روانه‌داره. (چرخ‌بال)
 هین: (۱) هینک؛ فی‌نک. (خنک) (۲) شت؛
 وانیک. (چیز) (۳) فی‌ر؛ فی‌م؛ زانین. (فهمیدن)
 هی‌نانه‌وه: (ب) ږشان‌وه. (استفراق)
 هی‌ندوو: [ئاوه‌ل‌ناو + ناو] دینیکه له هی‌ندوو-
 ستان؛ هی‌ندووستانی. (دینی است درهند؛
 هندوستانی)
 هی‌ندی: [ئاوه‌ل‌ناو + ناو] زبان و خه‌لکی
 هی‌ندوستان. (هندی)
 هی‌وان: [ئاوه‌ل‌ناو] خوش؛ به‌خته‌وه‌ر؛ به-
 ختیار. (بختیار)+
 هی‌ورزه: دم و شک بوون له توونیه‌تیدا.
 (خشک شدن دهان از تشنگی)
 هی‌ول: [ئاوه‌ل‌ناو] هی‌ور؛ ئارام؛ هی‌دی؛
 هی‌من. (آرام)

هونه‌رپیشه : فدی: [ناوت] شانۆکار؛ ئه‌که-
ری شانۆ و سینما. (هنرپیشه)
هه‌په‌رووت : [ناو] حاله‌تی نه‌شه‌ بوونی زوړ
به‌هوێ کیشانی تریاک و هپروینه‌وه.
(هپروت)

هه‌رز : [ئاوه‌لناو] هه‌رس؛ ساف‌بوون و
سووانی هیلێ گرنجی پیچ و موره. (هه‌رز)
هه‌ینۆتیزم : فرد؛ فدی: [ناو] خه‌وی ده-
ستکرد؛ که له لایه‌ن هه‌ینۆتیزۆره‌وه به‌سه‌ر
که‌سی‌کدا داده‌سه‌پی. (هه‌ینۆتیزم)

هه‌ینۆتیزۆر : [ناوبک] پسپوێ‌ی کاری
هه‌ینۆتیزم. (هه‌ینۆتیزور)

هه‌یی : اند؛ فرد؛ فدی: [ناو] لاوی بی‌کاره‌ی
ول‌اتگه‌لی پوژئاوایی که دژ به‌ کو‌مه‌لگایان
هه‌لسوکه‌وت ده‌که‌ن و به‌ کنج و سه‌-
روقزی نااساییه‌وه خویان نیشانده‌ده‌ن و
زیاتر خوو گرتووی ماکی سڤکه‌رن. (هه‌یی)
هه‌یندل : اند؛ فرد؛ فدی: [ناو] میله‌ییکی دوو
ئانی‌شکه که مو‌تو‌پری سه‌یاره‌یان پی‌هه‌لده‌-
کرد ئیمرو بووه‌ته (سو‌یچ) کلیل. (هه‌ندل)

هه‌رمو‌نی : فرد؛ فدی: اند؛ [ناو] (۱) هاوده‌نگی
له‌ مو‌سیقادا. (۲) له‌یه‌ک کالانه‌وه‌ی ئه‌ندام
گه‌لی سیسته‌می‌ک یان له‌ هونه‌ری‌نیگار
کیشیدا له‌یه‌ک کالانه‌وه‌ی په‌نگی پاژگه‌لی
نیگارێک. (هه‌رمونی)

هه‌فبه‌ک : اند؛ فرد؛ فدی: [ناو] هه‌رکام له‌ ئه‌-
ندامانی تیمی کایه‌که‌ری تو‌پی پی‌ که له‌
نیوه‌ی دواوه‌ی زه‌وینی تو‌پی پێدا کایه‌ ده‌-
که‌ن. (هه‌فبک)

هه‌فتایم : اند؛ فرد؛ فدی: [ناو] [کو‌ژی‌وه‌-
رزشی تو‌پی‌پا] هه‌رکام له‌ دوو نیوه‌ی
کایه‌ی وه‌ک تو‌پی پا. (کافتایم)

هه‌ونشین : [ناو] هه‌م‌نشین؛ هاوده‌م؛ هاوال؛
دو‌ست. (هه‌منشین)

هه‌ویر کرافت : اند؛ فرد؛ [ناوت] هه‌افیر-
کرافت جو‌ریک پا‌پو‌ر که به‌سه‌ر ده‌ریادا و
به‌ سه‌ر عه‌رزدا ده‌خشی.
(هه‌ور کرافت)

هه‌و‌پ : ئو‌پ؛ له‌ ئیستو‌پی ئینگلیزییه
وهه‌اتوو؛ به‌ شو‌فیر ده‌لێن به‌ واتا پاره‌سته‌،
تورمز بگه‌ه. (ایست)

واپژگ : [ناو] باوه‌شین؛ باپژین. (بادبزن)
 واپهپ : [ناو] باپهپ؛ کولنج. (قولنج)
 واتایی : [ئاوه‌لناو] مه‌عنه‌وی؛ پژونی؛ شه-
 رابی ئالی واتایی بده‌دستم فه‌له‌ک‌باده، ته-
 پ‌وتوژی خه‌یالات و خه‌فه‌تباریم وه‌به-
 رباده. (حسین‌سه‌لاح‌سوران) (معنوی)
 واته : [چاوگه] وتن؛ وته؛ به‌واته‌ی به‌دگو؛
 به‌وته‌ی به‌دگو. (گفته؛ گفتن)
 واتیرپولو؛ [ناو] یارییکی گروپییه له نیوان
 دوو تیمی مه‌له‌واندا که یاریکه‌ران تی‌ده-
 کوشن توپیک پخه‌نه نیو ده‌روازه‌ی به-
 رانبه‌رموه. (واترپولو)
 واجه : [ناو] له ئاو‌یستادا (واج) به‌واتای وته
 هاتووه؛ واژه؛ وته؛ په‌یف؛ وشه. (واژه)
 واچتی؛ [ناو] وه‌ک ئه‌وه‌ی؛ وه‌کوو؛ پسه‌و؛
 مینا. (ماننداینکه)
 واجه‌ی : [چاوگه] وتن؛ کوتن؛ گوتن؛ په-
 یقین. (گفتن)
 واخ : [ناو] واغ؛ له‌یاری واخلیندا به‌ین‌دار
 بوونی دوو گوپز یان دوو‌گزمووله‌یه، به‌قه-
 رای قامکه چکوله پندا چوونیک؛ دژی
 کوپراخ. (دو‌گردوی فاصله دار دربازی-
 گردوبازی)+
 واخوان : [ناوت] واخوین؛ ته‌لی شه‌شیمی
 تار که قه‌وی‌تره. (سیم‌ششم‌تار)
 واخولی؛ [ناوت] گیزه‌لووله؛ شایی

جندوکان. (گردباد)
 وادار : (۱) [ئاوه‌لناو] بادار؛ خوراکیک که-
 سکی پی ده‌ماسی. (رماتیسمی؛ خوراک-
 نفخ‌آور)
 وادای : [چاوگه] (۱) بادان؛ تساودان؛
 گرژکردن. (تاب‌دادن). (۲) فوو دهر چوون؛
 بالیدهر چوون. (باد‌دادن)
 وارثامه‌ی : [چاوگه، ت] هاتنه‌ خوار؛
 نیشته‌نوه؛ نیشته‌نوه‌ی مه‌ل و ته‌یاره.
 (نشستن؛ پایین‌آمدن)
 واراناو : [ناوت] باراناو؛ ئاوی باران. (آب-
 باران)
 وارانه‌مانگ : [ناوت] سه‌رماوه؛ هه‌وه‌ل
 مانگی پاییز. (آذرماه)
 وارده‌مه‌نی : [ناوت] خوارده‌مه‌نی؛ هه‌ر
 شت بو خواردن بییت. (خوردنی؛ خوراک)
 وارده‌یو؛ [چاوگه] خواردنه‌وه؛ واردنه‌وه؛
 وه‌خواردن. (نوشیدن)
 وارکیشه‌ی هه‌وایی : [ناو] چالی هه‌وایی.
 (چاه‌هوایی)
 وارو؛ [ئاوه‌لناو+ جیناو] خوارو؛ خواره‌وه؛
 زیرمه‌وه. (پایینی؛ طرف‌پایین)
 وارویوخ : [ناو] له‌تورکیه‌وه هاتووه؛ دارونه-
 دار. (هست‌ونیست)
 وارمه‌وار : [ئامراز، ده‌نگ] بارمه‌بار؛ باله‌بال؛ ده-
 نگی کار و به‌رخان. (صدای بزغاله‌وبره)

وازلین : [ناو] ماکیکې پاتړولیه بو نهرم
 بوونهوهی پیستی وشکی لهش به که لکه.
 (وازیلن)
 وازیار : [تاوه لئاو + ناو] خوازیار؛ که سیک
 کو دمه خازیت. (خواهان)
 وازیگه : [ناو] بازگه؛ بازیگا؛ یاریگا؛
 جیگه ی یاری و کایه. (جای بازی)
 واژو : [ناو] په سند؛ دروست کردن؛ پیکختستن؛
 شروقه؛ په ژراندن؛ نیمزا. (تصویب؛ راه-
 انداختن؛ امضا)
 واشاک : [ناو] جوړیک پشپله ی کیوی به-
 کلکی کورت و گوپی رهش و پیستی به-
 هاداره وه. (گرېبه وحشی)
 واشه ننگ : [ناو] بیک [سه لاکهر و ته پل لیده ری
 پارشیوانی مانگی پهمه زان. (طبل زن
 سحری در ماه رمضان)
 وافووری : [تاوه لئاو] (ب) تریاکي؛ خوو گرتوو
 به کیشانی تریاک. (معتاد به تریاک)
 وای واق که ره : [ناو] فرنده ی تاق تاق که ره.
 (مرغ حق)
 واکیش : [ناو] (۱) باکیش. (۲) که له شاخ. (باد
 کش؛ استکان حجامت)
 واگون : [ناو] فارگون؛ چنده ژوور (کووپه) که
 له پال یه کدا دابه ستراون، زیاتر له شمه منده
 فهدا که له چهند واگون پیکدی. (واگن)
 وال : ناوی جوړیک نه هه نکه. (وال). (۲)
 [ناو] قوماشی توړی زور ناسک. (تورخیلی
 نازک)
 والس : فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] جوړیک هه لهر-
 کیی نارامی دوو که سی نوو وپییه. (والس)

(۲) تاوه نگیکی سی زه ربی تاییه ته بوړه-
 قسی والس. (آهنگ والس)
 والوړ : [ناو] چرایکی چیشت لینانی پلیته-
 داره. (والور)
 واله : [ناو] لنگ لیدان و خوار و خیج بوو
 نهوهی هه رته گه ریگ له کاتی خولا نه وه دا.
 (لنگ زدن تایر ماشین)
 واله : [ناو] خوشک. (خواهر)
 واله زا : [ناو] خوشکه زا؛ خوارزا؛ خارزا؛ مندالی
 خوشک. (خواهرزاده)
 والی : [ناو] خوشک؛ واله. (خواهر)
 والیبال : [ناو] یاریکی گروپیسه، دوو ده-
 سته ی شش که سی که یاری و مله ده که ن
 به توپ، توپیکیش له ناوه راستیاند، که نابی
 به یلن توپ له زموینه که یاندا وه عهرز بکه-
 وی. (والیبال)
 وامه زمند : [ناو] مه زنده کهری با؛ باپو.
 (بادسنج)
 وان : (۱) [جیناو] شهوان. (آنها). (۲) [ناو]
 شاریک و گوپیکه له کوردستانی تورکیا.
 (شهرودریاچه است). (۳) [ناو] دمفریکي دریژ
 و گه وره یه له گهرماو پری ده که ن له ناو بو
 خو شوردن و چوونه ناوی. (وان). (۴) بهو
 جوړهن؛ وهان. (اینظوره ستند)
 وانای : [چاوگه] خویندن. (خواندن)
 وانگ : [ناو] بانگ. (اذان)
 وانا نندن : [چاوگه] (۱) بهو جوړه نیشانندان
 ؛ (ب) به جوړیکي پیچه وانه خسته بهرچاو؛
 به جوړیکي دروین خسته پیش چاوی خه-
 لک بو به هه له بردنیان. (وانمود کردن) (۲)

وېچوون؛ واده نوښتی؛ له وه ده چی. (بنظر- رسیدن)
وانییه؛ وه هانییه؛ بهو جوړه نییه؛ (ب) راست نییه؛ دروږه. (اینطور نیست؛ دروغ است)
واوښه؛ [ناو] باوښه؛ باوش؛ باخه ل. (بغل)
واوه یلا؛ هاوار؛ وشه ییک بو دهر برینی کار خرابی. (واویلا)
واهوږه؛ [ناو] واهوږ؛ بوړان؛ با وکرپوه پیکه وه. (طوفان)
وایکینگ؛ [ناو] ټیلیکی شه پر کهری پاپوړه وان بوون له نیسکاندیناوی که زور جار جیناره کانیاں تالان ده کرد و تا سده دی ده- یه می زاینی ټه و کاره دهوامی بوو. (وایکینگ)
وته ی؛ [چاوگه] خه وتن؛ نووستن؛ پازان. (خوابیدن)
وراسه ی؛ [چاوگه] دروومان؛ دوورین. (دوختن)
ورته که و پرته که؛ [ناو،ت] ورده مو پرته؛ هوور کومو ورک. (خرده ریزه)
ورچه که بوون؛ دریز بوونه وه ی سیبه ری بهرد و ږه ویز. (درازدن سایه سنگلاخ)
ورده کاری؛ [ناو] له کاری هونه ریدا له پیشدا که لاله ییک ده گرن و پاشان به وردی له سهری کار ده کهن که ناوی ورده کاریه. (ریزه کاری)
ورده گیواو؛ [ناو] ټه م گیایه له زه مانی ټه- شکانییه کاند دمر که ده کرا بو ولاتی روم و لهوی بو عیلاجی نه خوشینی نزیکیه تیسی ژن ویواو (جنسی) که لکیان لی وهرده گرت.

(درمنه دشتی.)
ورسته ی؛ [چاوگه] هه لسان؛ ږاپه پین. (پا شدن؛ قیام)
ورسی؛ [تاوه لټاو] برسی. (گشنه؛ گرسنه)
ورشه ورش؛ [ناو،ت] جریوه جریوی ټه- ستیران؛ تروسکه تروسک؛ تروسکه وه ی له سهر یه ک. (درخشیدن زیاد)
ورگه پیست؛ [ناو،ت] ورگه پوس؛ پیستی ژیر سکی ناژهل هه لسان، یان ټاو تیژان و ماسین. (پوست زیر شکم حیوانات باد کردن)
ورپوه ی جادوو؛ ناوی دیویکی ټه فسانه یی میوینه یه. (نام دیوی افسانه یی)
ورپه گیا؛ < کاسه گول
ورپزان؛ [چاوگه] (۱) ږاچنین و له خه وه لسان. (۲) هه لسانه پا. (۳۱ پاشدن)
وزاندن؛ وزوز کردن؛ ویزاندن؛ گیزه- گیز کردن می و ههنگ. (وزوز کردن)
وززه؛ (۱) [تامراز، دهنگ] ویزه؛ دهنکی بالی میش؛ (۲) [ناوه] هیژ؛ توانایی. (صدای بال- مگس؛ زور)+
وزمه دار؛ [ناو] داریومر؛ داریسهر؛ گزه دار؛ داریکی بالاً بهرز و جهنگه لییه که لاکه ی له کهل گه لای توو شیرین و وونه وشه ده- کولین و ږوژی که کوچکیکی ده خون بو ماليجه ی برینی ږیخوله (کولیت) به که لکه. (درخت نارون)
وزار؛ [ناو] بزار. (وجین)
وزارکی؛ [ناو] خوشارکی؛ قهراقه را. (قایم- باشک. قایم موشک)
وزاره؛ [ناو] په زاره؛ ټه ندیش؛ خوف؛ ترس.

(ترس)

وژن : [ناو+ ناو، بک] بزار؛ وژن کەر : بزار-
کەر. (وجین)

وژنه : [ناو] گاینجه؛ سهرمزانه. (رابطبین-
خیش ویوغ)

وشاردهی : [چاوگه] گوشین؛ کوشین؛
گوشان؛ گفاشتن؛ گوفاشتن. (فشردن)

وشرگا : [ناو] زهرافه. (زرافه)
وشک و برینگ : [ئاوه لئاو] وشک و برینگ؛
زور وشک. (خشک خشک)

وشکه بهند : [ناوت،] (ب) سهرمای زور و
بی بارین که ئاو دهیبهستی. (سهرمای سخت؛
یخ بندان)

وشکه شای : [ناوت،] (۱) بی هو و بی په یوه-
ندی بهشتیکه وه چوبی گرتن و هه لپه پین.
(بی دلیل و علت رقصيدن). (۲) هه لپه پینی بی
دو (دوټ). (رقص مردانه بدون دختر وزن)

وشکه شیو : [ناوت،] جاران بریتی بوو هه-
لگیرانه وهی لیباس وهک پشتوین و میزه
بهباری خاویتریدا؛ به لام نه مرو به شوشتی
لیباس ده لئین له ماشینی (وشکه شور) دا بی
ئهوهی ئاوی لیکه وی و به تراوی تاییه ت
یا بینزین ده شوردری؛ ناوی ئه و مه کینه و
به ره می کاری ئه و مه کینه وشکه شیوه.
(خشک شویی)

وشکه که له ک : [ناوت،] دیواری وشکه چن؛
دیواری به رد چن بی مه لات و قوڤ.
(دیوار سنگ چین)

وشکه مز : [ناوت،] وشکه مس؛ مزی ده-
ست و حقی کریکار به شیوهی نه غد و

بی نان و ئاو یان خوراک پیدان. (مزد-
بدون خوراک) +

وشی چن : < ئاواره ۳

وشی کەر : < ئاواره ۳

ولوشه : [ناو] برویش؛ ساوار؛ په رشه. (بلغور)
ولوف : [ناو] ولهف؛ هه چک؛ هه چهل؛

ئالقهی سهری گوریس و که ژو. (وهنگ)
ول ول : [ئاوه لئاو+ ناو] کون کون؛ (دل) ول-

ول کهردهن خه دهنگی دووری (مه لوموی
(سوراخ سوراخ)

وله گولوی : [ناو] گولی گولوا؛ گوله باخ؛
گولباخی؛ گول گولوا. (گل محمدی)

وله تووتی : [ناو] گوله تووتی؛ گوله باخی کیوی؛
کولیندراوی گوله کهی بو مالیجهی بهردی

گورچيله باشه. (نسترن؛ گل سرخ وحشی)
ولیکان : [ناو] داب و په سمیکی کوئی ناو-

چهی گهرووسه له ئاخری سالدا په یکه ره-
ییک له پهرو چیده کهن و هه رکهس

گازیک له پیاز دها و تفی ده کاته وه به
سهر په یکه ره که دا به داخه وه هو په کهی ته-

واو بووم پروون نه بووه وه. (مراسمی در-
گروس)

ون نه ور : [ناو] گیای هه ریز؛ فریزوو؛
کولیندراوی بو لابردنی بهردی گورچيله

باشه. (مرغ؛ بید گیاه)
ونتال : [ئاوه لئاو] خوین تال؛ ناشیرین.

(زشت)
ون ریز : [ئاوه لئاو] خوین ریز؛ پیاو کوژ؛ بکوژ.

(خون ریز)
ونهن : [ناو] پردی له میورهی دریز چیبوو

ی سهر پوټبار. (پل از تاک درست شده)

ونهی : [چاوگه] خویندن. (خواندن)

وودکا : روسد؛ فد؛ [ناو] فودکا؛ تراویکی

نالکولداري سهر خوشکهره. (ودکا)

وهناگاهاتن : [چاوگه،ت] خه بهر بوونه وه؛

هویشار بوونه وه؛ له بیخه بهری دهرهاتن.

(آگاه شدن)

وهبا : [ناو] چاووولکه؛ نازاریکه، به هوئی

زگه شوړه و پرشانه وه ناوی لهش کهم ده-

بی و زور بقیه. (وبا) (۲) بهبا؛ وهک: دیله

بهبا. (موقع جفتخواهی سگ)

وهبالیز : [ئاوه لئاو] تاوانبار؛ بهر سووچ؛ گونا

حکار. (گناهکار)

وهباي ئالتوپ : [ناو] جوریکی کهم هیژ تره -

له نه خوشینی چاووولکه. (نوعی وبا)

وهبهردان : [چاوگه،ت] شتییک دانه بهر

شتییک یان ته گهریک بو پراگرتی؛ کاریته-

ی شکاو کوله کهی وه بهرده ده. (حایل-

کردن)+

وهپیش گهران : [چاوگه،ت] پیشکهر وتن و

به رانپر دانه وه. (جلو افتادن و دور زدن)+

وهتاو : (۱) بهخور. (۲) [بهند] بهتالووک؛ به-

پهله؛ بهلهز؛ به پرتاو. (با خورشید و آفتاب؛

باعجله)

وهجاخ کوړ : [ئاوه لئاو] له سهرده می زهرده-

شتدا کوانووی ناگر، نه ولادی نیړینه هه-

لیده کرد؛ نه گهر که سییک نه ولادی نیړینه-

ی نه بووايه پیان ده گوت وهجاخ کوړ یان

وهجاخ کویر. (اجاق کور)

وهجی : [ئاوه لئاو] (۱) بهجی؛ بهجی وپری.

(بجا). (۲) له جیاتی؛ تهنخوای. (درعوض)

وهختاو وهخت : (ب) ۲۴ کاترمیر. (۲۴)

ساعت)+

وهخت وناوهخت : [بهند] بهشیوه ی گور ایگور

چوون بو جیگایی، له کاتی له بار یان ناله

باردا. (وقت و بی وقت)

وهختیه سی : وهختیه تی؛ کاتی خویره تی؛

کاتی هاتووه. (وقت آنست)

وهخشوور : پیغه مبهه. (پیامبر)

وهخشووری : [ناو] (ب) زه پده شتی. (زردو

شتی)

وهخوگر : [ئاوه لئاو] له خوگر ؛ دهر وهست؛

حاله تی دهسته بهر بوون. (متعهد؛ ضامن)

وهدوو کهوتن : [چاوگه،ت] (۱) پیگه و په-

وشتی که سییک کردن به تورناک و له سهر

نهو پریازه پویشتن. (کسی را سرمشق-

قرار دادن). (۲) دواي که سییک کهوتن و به

شوین که سییکدا پویشتن. (دنبال کسی راه-

افتادن)

وهدهر خستن : [چاوگه،ت] (۱) ناشکرا کردن

و سهر لابرندی سوپ. (آشکار کردن). (۲)

پیشاندان خویا کردن؛ نشان دادن. (نشان دادن)

(۳) دهر کردن و وهدهرنانی که سییک له-

جیگاییک. (بیرون کردن)

وهدهست وپا کهوتن : [چاوگه،ت] که و تنه خو؛

که و تنه پهله و ههول بوون؛ که و تنه جم و

جوول. (به دست و پا افتادن)

وهدهنگ هاتن : [چاوگه،ت] (ب) زبانی په-

خنه و نارهایی کردن وه. (زبان به اعتراض-

گشودن)

وهر: (۱) [ناو] بهر؛ پانایی. (پهنا). (۲) [ناو]
 خور؛ روژ. (خورشید)
 وهرامر: [ئاوه‌لناو،ت] بهرامهر؛ بهرانبه‌ر.
 (برابر)
 وهربازن: [ناو] بهربازن؛ بازنه‌ییکی ته‌نگ
 و چووه‌ک، پاش بازنه ده‌کریته دهست که -
 بیته له‌مپهر بو ئه‌وه‌ی بازنه‌کان دانه مألر
 ین. (نگهدارنده‌النگوها)
 وهربرده‌ی: [ناو] خوربردن؛ له بهر خور
 سووتان؛ خور سوچنای. (آفتاب‌سوختگی)
 وهربیژ: [ناو] قه‌لبیر؛ هیله‌ک؛ بیژنگ. -
 (غربال)
 وهرپرای: [به‌ند + ناو] خورپهر؛ خورئاوا
 بوون. (غروب)
 وهرپه‌گا: [ناو] خورپه‌رگه؛ بهرانبه‌ری خور
 هه‌لات؛ خورئاوا؛ خورنشین. (مغرب)
 وهرتاخ: [ناو] شه‌خه‌ل؛ نه‌مامی ساوای
 داری لیره‌وار. (نونهال)
 وهرچه‌پ: لای چه‌په‌وه؛ (ب) سووچ؛
 گوشه؛ لابه‌لا؛ لاری. (گوشه؛ بیراهه)
 وهرچه‌ملیل: [ئاوه‌لناو] وهرمالوس؛ زور
 خه‌و هاتن؛ چاو پر له خه‌و؛ خه‌و زاینه چاو؛
 خه‌و هاتنی زور. (خواب‌آلود)
 وهرده‌ک: [ناو] ئورده‌ک؛ ثم تورمه‌هه‌ر
 له هیله‌که هاتنه‌ده‌ر هه‌موو مه‌له‌وانن، ده -
 ندوکیان پانه و له روانگه‌ی فرنده ناسیه‌وه
 پینج جوړن. (۱) ده‌ندووک مشاریه‌کان.
 (نک اره‌ایها). (۲) قازه‌کان. (قازها). (۳)
 مراویه‌کان. (مرغابیها). (۴) قوو. (قو). (۵)
 مراویه بینه‌کیشه‌کان. (مرغابیهای غواص)

وهرده‌ک: [ئاوه‌لناو + جیناو] بهرده‌ک؛ ئه -
 گهر دووکه‌س دووپشته‌کی سوواری ئه -
 سپی‌بین ئه‌وه‌ی پیشه‌وه وهرده‌ک یا به -
 رده‌ک و ئه‌وه‌ی پاشه‌وه، پشته‌ک یان
 پشت ته‌رکه. (سوارجلویی)
 وهرزا: [ناو] وشه‌ییکی په‌تی کوردیه‌که -
 چووه‌ته نیو فارس‌یس واتا گاجووت. (ورزا)
 وهرزان: [چاوگه] جوولان؛ ته‌کان؛ بزوان؛
 وهرزش. (جنبش)
 وهرزاندن: [چاوگه،ت] (۱) جوولاندن.
 (تکاندان). (۲) خاراندن؛ خوش کردنی
 پیست و چه‌رم. (دباغی‌کردن‌پوست)
 وهرزانه‌وه: [چاوگه،ت] جوولانه‌وه؛ بزوانه‌وه؛
 وهرزش کردن. (ورزشی‌کردن)
 وهرزشی پیشه‌یی: [ناو،ت] وهرزشی‌که
 بیته‌کاری سه‌ره‌کیی وهرزشکار. (ورزش -
 حرفه‌ای)
 وهرزشی تاکه‌که‌سی: ئه‌و وهرزشانه‌ن که
 وهرزشکار به‌ته‌نیا ده‌چیه‌مه‌یدانی‌هه -
 ریفه‌وه، وه‌ک؛ زوران و جو‌دو و شه‌ره
 مشت. (ورزش‌انفرادی)
 وهرزشی زستانی: [ناو،ت] وهرزشگه‌لی
 تاییه‌ت به‌زستان که زیاتر له‌سه‌ر سه‌هول
 و به‌فر به‌رپوه‌ده‌چن. (ورزش‌زمستانی)
 وهرزشی زورخانه‌یی: [ناو،ت] وهرزشی‌که
 له ناو زورخانه‌دا به‌ره‌سمی‌کی تاییه‌ته‌وه به -
 رپوه‌ده‌چی. (ورزش‌یاستانی)
 وهرزشی سوئیدی: [ناو،ت] (ب) له‌ش‌گه -
 رم کردن بو ده‌ستپیک‌ی کارگه‌لی وهرزشی؛
 وهرزش کردن به‌جوولانه‌وه‌ی ئه‌ندامگه‌لی

لهش، به‌بی‌که‌لک وەرگرتن که‌ره‌سته‌ی
 وەرزشی. (ورزش‌سوئدی)
 وەرسیان: [چاوگه‌ت] که‌وتنه خوار؛ پیکه-
 وتن؛ رو‌یشتن. (افتادن‌پایین؛ براه‌افتادن)
 وەرسین: [چاوگه] (۱) به‌ربوونه‌وه خواری؛
 دا‌که‌فتن. (افتادن‌پایین). (۲) کاژیربوون؛
 بازی‌بوونی‌جنسی. (ارضاشدن در
 هم‌خوابگی)
 وەرکه‌رده‌ی: [چاوگه‌ت] له‌خو‌پ‌اکرن؛
 کردنه‌به‌ر؛ پو‌شین؛ پو‌شان. (پوشیدن)
 وەرکه‌مه‌ر: [ناو‌ت] به‌رده‌گیا؛ که‌و‌چ‌که
 چایی له‌کولین‌دراوی گوله‌خره‌کانی بو
 ماوه‌ی سی‌پو‌ژ کرمی‌پ‌یخو‌له
 (ناسک‌اریس و کرمه‌ک) له‌به‌ین ده‌با.
 (برنجاسف وحشی؛ بومادران‌کوهی)
 وەرکه‌وتوو: (پاشکه‌وتوو، سه‌گی‌خه‌وتوو؛)
 به‌ته‌وسه‌وه به‌که‌سیکی‌خه‌وتوو ده‌لین.
 (سگ‌خوا‌بیده)
 وەرگل‌دای: [چاوگه‌ت] گل‌دانه‌وه؛ به‌ر-
 گرتن؛ نه‌ه‌یشتن و بوونه‌له‌مه‌پر. (مانع
 شدن؛ جلو‌گیری‌کردن)
 وەرگیراو: [ناو‌به‌ر] (۱) هه‌ر شت تا ئیستا له
 که‌سیک ته‌ستین‌دراوه‌یان وەرگیراو. (۲)
 په‌سند کراو په‌ژرین‌دراو. (قبول‌شده)
 وەرگیل: [ناو] به‌رد‌کیش؛ خه‌ره‌کی.
 (وسيله‌سنگ‌کشی‌بالا‌اغ)
 وەرگیلاو: [ئاوه‌لناو + ناو‌به‌ر] وەرگی‌پ‌دراو؛
 به‌راوه‌ژوو؛ سه‌ره‌ون‌خوون؛ پا‌چ‌قه‌بوو؛ ته-
 رجه‌مه‌کراو. (برگردانده‌شده؛ ترجمه‌شده)
 وەر‌مال: به‌ر‌مال؛ پ‌یش‌مال. (جلومنزله)

وهرم ديه‌ی: [چاوگه‌ت] ورم؛ خه‌و‌دیتن؛
 خه‌و‌بینن. (خواب‌دیدن)
 وهرمه‌زپ: [چاوگه‌ت] خه‌و‌زپ‌یان؛ خه‌و‌نه-
 هاتن. (خواب‌از‌چشم‌پ‌ریدن)
 وەر‌و‌چ‌یش: [به‌ند] نه‌پ‌ا‌چی؛ لو‌چی؛ بو
 چی؛ بو‌چ؛ نه‌پ؛ له‌به‌ر‌چی؛ له‌چ‌رو‌وی‌که‌وه.
 (چرا)
 وەر‌وه‌سه‌ر: [ئاوه‌لناو] به‌فره‌به‌سه‌ر؛ به‌فری
 که‌مرو‌ف تی‌پ‌نا‌چه‌قی. (برف‌سفت‌منجمد-
 شده‌روی‌زمین)
 وەر‌وه‌وار: [ناو] به‌فرانبار؛ هه‌وه‌ل‌مانگی
 زستان. (دیمه‌ه)
 وەر‌ه‌زی: [ناو] بی‌زاری؛ جاززی؛ بی‌تاقه‌تی.
 (بی‌زاری)
 وەر‌ه‌س: [ئاوه‌لناو] وەر‌ه‌ز؛ بی‌زار؛ بی‌تاقه‌ت.
 (بی‌زار)
 وەر‌ه‌قه‌هاتن: [چاوگه‌ت] (ب) ناوی که-
 سیک به‌سه‌ربازی ده‌ر‌چوون. له‌زه‌مانی
 قه‌دیم‌دا ناوی چهند که‌س له‌سه‌ر وەر‌ه‌قه-
 ییک ده‌نو‌وس‌راو ده‌درا‌یه ده‌س دی‌هبان که
 حازریان بکات بو ناردنیان به‌سه‌ربازی.
 (اسم‌درا‌م‌دن‌به‌س‌ربازی)
 وەر‌هلوایی: [ناو] چوونه‌پ‌یش؛ پ‌یش‌قه‌چوون.
 (پیشرفت)
 وەر‌هما: [ناو] به‌رخه‌میو. (برمه‌اده)
 وەر‌ه‌ندل: [ناو] جو‌زیک تفه‌نگی قه‌دیمی
 بوو. (نوعی تفنگ‌قدیمی‌بود)
 وەر‌ه‌نیا: [ناو] بیراز؛ گرنج‌گرنج‌کردنی به-
 ردی‌ئاش. (آ‌جدار‌کردن‌سنگ‌آ‌سیا)
 وەر‌ه‌نیر: [ناو] به‌رخه‌نی‌ر. (بره‌نر)

وه پښختن : [چاوگه،ت] (۱)ناردن؛
 خستنه پي. (فرستادن). (۲)سهرپه رستي
 كردن و بهرپرسيكردن و نيداره كردن و
 بهرپوه بردن. (اداره كردن). (۳)پيكه پښان
 وهك، ميواني وه پښختن. (راهانداختن)
 وه پښان : وه ره پښان؛ له دمور تالاندن؛ ده
 ستم له قه دى وه پښا : تالقهم كرد. (حلقه-
 كردن)

وه ريه قه : [ناو] (۱)به ريه خه؛ به روانكه.
 (دستمال سينه). (۲)پيسير؛ يه خه؛ به روک.
 (گريبان)

وهز : [ناو] بهز؛ پيو؛ چه وړى و چه وړاى
 دووگ و بهز. (چربى و دنبه)

وهز آله هاتن : [چاوگه،ت] وهز به وون؛ وه-
 هاوار كهوتن؛ زور بو هاتن. (درفشارافتادن)
 وهز مند : [ناو] وهز من؛ زهره و زيان؛ ته-
 زيه ت و تازار. (زيان؛ ضرر)

وهزى : [ناو] گويز؛ دار و بهرى، دارى گويز.
 (گردو)

وهزاره : بير و باوه پښك كه تهنيا له خه-
 ياله وه سهره ه لده؛ پر وپو وچ و خورافات.
 (خورافات؛ موهومات)

وهزوور كهوتن : [چاوگه،ت] (۱)لاى ژووړو
 وهوه دانښتن. (دردصدرنښتن). (۲)چوونه
 ژووړه وه؛ چوونه ناووه؛ لى وه ژووړو كهوتن.
 (بركسى واردشدن)

وهستاكار : [ناو،ت] پسپوړى ههركاريك،
 وهستاي تهو كار هيه؛ وهك؛ وهستا كارى
 ناش : ناش وهستا. (استادكار)
 وهستهك : [ناو،لناو] هه يوانيك كه زوو

ماندوو دمبيت؛ زياتر بو تهسپ و قاتر ده-
 وتريت. (اسب و قاطرى كه زودخسته مى شود)
 وهسله : [ناو] (۱)دارتاشى؛ نه جاپرى.
 (نجارى). (۲)ب) وهسله و پينه. (وصله).
 وهسهر كردنه وه : [چاوگه،ت] بهسهر كردنه
 وه؛ سهرليدان؛ حيساب كردن؛ كهسيك به
 حيساب هينان. (سرزدن)

وهسهر كهوتن : [چاوگه،ت] (۱)وهك؛ كه-
 وتنه سهر ناو. (روى آب ايستادن چيز سبك).
 (۲)پويشتنه سهر و چوونه قاتى سهره وه
 يا سهر يان. (بالا رفتن). (۳)ب) به پله و پايه
 كه يشتن. (ترقى كردن)

وهسهن : بهسه؛ ټيتر بهسه، له وه زياتر
 پيوست نښه. (بس است)

وهشتو وار : [ناو] وهشته ي و بارين؛ باران
 بارين. (بارندگى)

وهشپهنگ : [ناو،لناو] خوشپهنگ؛ (ب)
 پرووگهش؛ ټهني گهش. (خوشپهنگ؛ خوشرو)
 وهش ونه نامه ي : وهش گهره گ بيه ي؛

خوش ويستن؛ خوشه ويستى. (دوست-
 داشتن)

وهشينه ر : [ناو،بك] (۱)تهوه ي بلاو ده كاته-
 وه؛ توه وهشين؛ بلاو كه ره وه ي گوځار.
 (ناشر). (۲)ليدهر؛ شهق وزله وهشين.
 (بزن). (۳)هاويزه ر؛ فرېدهر. (انداز)

وهفات : (۱) وهفای تو؛ قوربانى وهفاتم.
 (وفای تو). (۲) وشه ثاره وييه واتا مردن.
 (وفات)

وهفرين : [ناو،لناو] بهفرين؛ هه ر شت له
 بهفر بچيت يان له بهفر دروست بوو بيت.

(برفین)

وه قله كهوتن : [چاوهگهت] ومخو كهوتن و خو ساز كردن بو نهنجامی كاری؛ پل هه- لسان. (خودراآماده كردن)

وه كازه : [ناو] وه كاز؛ گوچان؛ گالوك. (عصا) وهك خوَل : (ب) به شتی زور و فراوان دهوتریت؛ وهك خوَل پزاهه : یه كجار زوره. (مانندخاك)

وه كردن : [چاوهگهت] (۱) كردنه وهی گری و شتی به ستراو. (باز كردن). (۲) ناگر وه- كردن؛ ناگر كردنه وه؛ هه لكردن. (روشن- كردن آتش). (۳) ناوه لا كردن. ناواله كردن و كردنه وهی دهر كه. (باز كردن)

وه كهك : [ئاوه لئاو] به كهك؛ ههروها وه ته گه؛ به ته گه و وه بهران : به بهران. (ماده گاوگشن خواه)

وه لاداهاتن : [چاوهگهت] (۱) به پال كه- سیکدا روشتن؛ به لاداهاتن (ازكنار گذشتن). (۲) بووردنه وه، بووردنه وهی دل؛ به لادا كهوتن؛ (ب) مردن. (بیحس شدن و افتادن) وه لاشم : [ئاوه لئاو] وهك؛ گیای دووراوی نه- به سترای کووه بوو؛ پرش و بلاو و شیواو؛ به سته بهندی نه کراو. (سته نشده و بهم- ریخته؛ فله)

وه لهخ : [ناو] یاکه ریم؛ قومری؛ جوریک کو تره باریکه. (قمری)

وه لیشهت : [ناو] رشوه؛ بهرتیل. (رشوه) وهم جوړه : [بهند] وهیته ور؛ بهم جوړه. (اینچنین)

وه ندیداد : [ناو] به شیکه له کتییی پیروزی

ئاو پستا. (وندیداد)

وهن سیاوهش : [ناو] خوینی سیاوهش؛ گیاییکه که به گوله کهیشی ده لین خوینی سیاوهش، گوله کهی هیئنده ده کولینن تا ناوه کهی ده چندریت پاش وشک بوونه وه ههر جار به قهرا دهنکه نوکی له ناودا ده- تویننه وه و له ده می وهردن بو عیلاجی چلک کردنی پووک (پیوره) به که لکه. (خون- سیاوشان)

وه نه دی : [ناو] (۱) جابه (جابه به) ی له شووشه چی کراوی پیش دووکان. (ویتترین). (۲) ههر شتی شووشه تیگیراو وهك ناوینه و پهنجیره و... (هر چیز با جام شیشه ای) و نه دیگ : < و نه دی

وه نییه . وهانییه؛ وانییه؛ (ب) ئایا وهانییه؟ (آیا اینطور نیست؟)

وه ور : [ناو] به فر. (برف)

وه وراو : [ناو] به فراو؛ تاواوهی به فر؛ (ب) ناوی سارد و سه هولاو؛ وه وراوان چوون سهیل دیدهی من جو شان همو می؛ آب سرد؛ آب برف)

وه ویه جنو کانه : [ناو] بوو که جنو کانه؛ شاییه جنو کانه؛ گیزه لووله. (گردباد) وه هابی : [ئاوه لئاو] شوپگرانی وه هابییهت. (وهابی)

وه هابییهت : [ناو] لقیك له مه زه بهی حه- نبهلی که له سهر بیرو پروای موحه ممه دی عه بدلولوه هاب دائراوه که قورعان و سونه- تی پیغه مبه به بنه پته تی پروا ده زانی و به- غه گیری خودا پنا به ههر شت بردن به شه-

ریک دانان بو خودا ده زانی. (وها بیت)

وهی وه گه پښ : [ناو] به لا وه رگه پښ : به -

لا گه ردان : قه لځانی به لا. (بلاگردان)

ویاران : [جیناو] نه وانهی ویه ردن : (بوورین، رابوورین)؛ رابوور دوو گهل. (گذشتگان)

ویتامین : فرد؛ فد؛ اند : [ناو] هر کام له پیکهاته نالیه کان له نیو خوراکدا که بو ژیان پیوسته به لام نایته هیز و وزه. (ویتامین)

ویتامین نا : [ناو] رتینول؛ نهو ویتامینه له نیو چهوریدا ده توپته وه و کهم بوونه وهی نهو ویتامینه له له شدا، ده بیته هووی شهو کویری و زیر بوونی پیست. (ویتامین ا)

ویتامین ئی : [ناو] له گه وره بوونی ماسوو لکه کانی له شدا ده ورده گیرې و پیشگری له زوو پیربوونی سیلولوله کان ده کا. (ویتا مین ای)

ویتامین (ب ۱) : [ناو] کهم بوونی نه م ویتامینه له له شدا ده بیته هووی نه خوشینی بیړی بیړی؛ له ناو جهرگ و هیلکه و بیرده زوره. (ویتامین ب ۱)

ویتامین (ب ۲) : [ناو] نه م ویتامینه ده بیته گه شه و نه شهی له ش؛ له ناو شیر و جه - رگدا زوره. (ویتامین ب ۲)

ویتامین (ب ۶) : [ناو] به رگری له دل به یه کداهاتن و رشانه وه ده کا. (ویتامین ب ۶)

ویتامین (ب ۱۲) : [ناو] له دروستکردنی خوین له ناو له شدا ده وری هه یه. (ویتامین - ب ۱۲)

ویتامین (سی) : [ناو] له ناو سه وزی خواردن

و میوه دا زوره؛ بو به رگری له هه لامه ت -

باشه : خوش که رموه ی برینی له شه. (ویتامین سی)

ویتامین (دی) : [ناو] له پتهو بوونی ئیسک و ددان دا رولی هه یه. (ویتامین د)

ویتامین (کا) : [ناو] له راوله ستانه وهی خوینی به ربووی له ش و گرسانه وهی خوینی بریندا ده وری هه یه. (ویتامین کا)

ویترای : فرد؛ فد؛ [ناو] چه شنی وینه کیشان به رنگی خهستی (هه ویری یان رونی) له - سر شو شه. (ویترای)

ویتن : [چاوه] وتن؛ هو تن؛ خو تن؛ خه وتن؛ نوو تن؛ رازان. (خوایدن)

ویچنه : [ناو] بیژنگ؛ ویچن؛ هیله ک. (غربال)

ویدتو : اند؛ فرد؛ فد؛ [ناو] که رسته ی تو مار کردن و بلاو کردنه وهی دمنگ ورمنگ به شیوه ی میقناتیبسی. (ویدتو)

ویده چی : [به ند] (۱) له وانه یه؛ رهنه واییت. (شاید؛ احتمالا). (۲) شیوه ده دا؛ له وده چی. (شبهه است)

ویرانکه ر : [ناو، بک] ویرانکه ر؛ خاپوور که ر؛ تیکده ر. (ویرانگر)

ویرانکه رده ی : [چاوه، ت] ویرانکردن؛ خاپوور کردن؛ کاولکردن. (ویرانکردن)

ویرشیه ی : له بیر چوون؛ له یاد بردن؛ فه - راموشکردن. (فراموش کردن)

ویرمووت : ناوی جوړیک شه رابه. (نام نو - عی شراب)

ویړنی : فرد؛ فد؛ [ناو] (۱) تراویکه بو بریقه -

دار کردنی وینه و چهرم. (۲) چهرمی ویرنی
لیدراو. (۳) جوریک چهرمی دهستکردی
بریقه دار. (۱ و ۲ و ۳ ویرنی)

ویرول: [ناو] ویکول؛ ویکول؛ بیه کول؛
بنجه بی؛ گه لاکه ی ده کولینن، بو ماليجه ی
زمر دووی و مالارپا (نوبه تی) باشه؛ سی جوره
(۱) بیه چهرمه، یان سپیه بی، (۲) سوورهبی
(۳) ره شه بی. (بید)

ویره ویر: [ناو، ت] بیره بیر؛ هه لاتن و کورته
راوه ستانی ئاسک. (رم کردن و ایستادن و -
واپس نگریدن آهو) +

ویره ویر: [نامراز] دهنکی هه ر شت که به
تیزی رابیری وه ک به رد و گولله؛ ویره ی
زور. (ویزویز گولله)

ویزا: فرد؛ فد: [ناو] به رای؛ ئیزنی چوونه
ناو ولاتیکی بیانی له لایهن نوینه ری ئه و
ولاته وه. (ویزا)

ویژاموور: [ناو] زنگله؛ زهنگوله. (زنگوله)
ویژامه: [ناو] پروژه؛ په خشان؛ وه ژهگ؛
نفیسیکی. {نسر با (ت) سه نقطه}

ویژی: [ناو] باویشک؛ ئارووشک؛ هوژین؛
باووشک. (خمیازه)

ویساندن: [چاوگه، ت] فیساندن؛ نماندن؛
خووساندن؛ ته کردن؛ خويسانندن.

(خيسانندن)

ویستاو: [ئاوه لئاو + به ند] له سه ر دریزی
چه قاو؛ بی جووله؛ به پاوه راو یستاو؛ مائل.
(ایستاده؛ بیحرکت؛ معطل)

ویستراو: [ناو بهر] داوخواز کراو؛ (ب) بانگ -
کراو له پیکخراویکی دهوله تیه وه زیاتر بو

لیرسینه وه. (خواسته شده)

ویسته ر: [ئاوه لئاو] خوازوک؛ که سیک که
دهیه ویت؛ خاتر خواز؛ خوازه ر. (خواستار)

ویسکی: [ناو] جوریک خواردنه وه ی سه ر
خوشکه ری ئالکولداره. (ویسکی)

ویسیای: [ناو بهر] فیسای؛ خویشای؛ خوو
ساو؛ نماندی. (خیس شده)

ویکھاتن: [چاوگه]، چهمین؛ چه مانه وه؛
چه مینه وه؛ هاتنه وه یه ک و نزیک
بوونه وه ی دوجه مسه ری هه ر شت. (خم -
شدن).

ویلک: [ناو] به ژن و ناوقه دی دار، له پیشه
وه هه تا جیی لق ده ر کردنی دار. (تنه درخت)

ویلکه کی: سه رگه ردان؛ تیری بی ئامانج؛ وه -
ک: گولله ی ویله کی. (بی هدف؛ سرگردان)

ویلی: [ناو] به ره لایی؛ ئاواره یی؛ سه رگه -
ردانی. (ول بودن)

+ وینه: ناوه بو ژنان. (اسم زنانه)

وینجه تاله: [ناو] وینجه که رویشک؛
خوراکی ئاژاله؛ بو شیفای برین باشه.

(یونجه وحشی)

ویه رد: [راووردوی په دبوون] تیپه پی؛
راوورد؛ پوی. (گذشت)

ویه رنای: [له چاوگه ی ویه ردن] (۱)
راووردن؛ پویین. (۲) لیخو شبوون؛ به -

خشین. (۱ و ۲ رفتن؛ گذشتن)

پیتی (و) به‌شی وشه‌ی بیانی

وات : اند؛ فد: [ناو] یه‌که‌ی پیوانی هی‌زی
 کاره‌بایی به‌رائه‌ر به یه‌ک ژوول له چرکه-
 یی‌کدا. (وات)
 وات‌بو‌رد : [ناو] ته‌خته‌ی سپی که به ره‌ش
 له‌سه‌ری ده‌نووسن؛ دژی ته‌خته سیاه.
 (وايت‌برد)
 وات‌پر‌پوف : اند؛ فد: [ناو] ئاونه‌دز؛ به-
 کات‌میر‌ه‌که‌مه‌وه ده‌چمه ناو ئاو، وات‌پر‌پوفه
 ئاو نادزی؛ دژی ئاو. (وات‌پر‌پوف)
 واریس : [ناو] پاگره؛ نه‌خوشینی گری‌گری
 بوونی ده‌ماری له‌ش به‌تایه‌ت له به‌له‌کدا.
 (واریس)
 واشیر : اند؛ فرد؛ فد: [ناو] به‌رپیچ؛ ئالقه-
 یی‌که تهنک، ده‌خړیته نیوان پیچ‌ومو‌ره بو
 به‌رگری له‌شل‌بوونه‌وه یانمتک لی‌پ‌پ‌ن.
 (واشر)
 واکسن : فرد؛ فد؛ اند: [ناو] هوورگی و
 میکرووی لاواز‌کراوی نه‌خوشینه‌کانی جو‌ر-
 به‌جو‌ر و تایه‌ت، بو‌کردنه ناو له‌ش و در-
 وست. بوونی (دژ‌هوورگی) له له‌شدا، و به-
 رگه‌نه‌گرتنی هورگی‌تر به هو‌ی ئه-
 و (دژ‌هوورگی) هوه. (واکسن)
 واکسیل : روسد؛ فد: [ناو] په‌لکه‌ی
 هو‌ن‌راوه له قه‌یتانی لاشانی ته‌فسه‌رانی
 تایه‌ت به هه‌ر به‌شی له ته‌رت‌ه‌ش.
 (واکسیل)
 واکسیناسیون : فرد؛ فد: [ناو] کاری واکسه-
 ن کردنه ناو له‌ش. (واکسیناسیون)

واکمن : اند؛ فد: ناوی بازرگانی بو‌که‌ره-
 سته‌ی چووکی ب‌لاو که‌ره‌وه‌ی ده‌نگ.
 (واکمن)
 والان : فرد؛ فد: [ناو] (۱) لی‌واره‌ی چینداری
 سه‌ر قو‌لی کراس و خوار داوینی کراس.
 (۲) کورته په‌رده‌ی چینداری ژووره‌وه‌ی په
 رده‌ی په‌نجیره. (والان)
 والو‌پ : فرد؛ فد: [ناو] پو‌یته و گرینگایه‌تی
 که‌هه‌رکه‌س له کو‌مه‌لگادا هه‌یه‌تی. (والور)
 والیالیست : [ناو، بک] یاریکه‌ری والیال.
 (والیالیست)
 وانیت : اند؛ فد: [ناو] پیکاب؛ سه‌یاره‌ی
 بچووکی بارکیش که تا دوو تو‌ن بار هه-
 لده‌گری‌ت. (وانت)
 وایه‌ر : اند؛ فد: [ناو] چه‌پکه‌سیمی
 پوو‌پو‌شدار؛ چهند سیمی پوو‌پو‌شدار له به-
 ینی مو‌تو‌پ و دی‌لکو له سه‌یاره‌دا. (وایر)
 و‌لت : فرد؛ فد؛ اند: [ناو] یه‌که‌ی پیوانی
 ره‌وتی کاره‌بایی. (ولت)
 و‌لتامیتر : [ناو] ئامیری پیوانی پاده‌ی کاره-
 بای پ‌ابو‌ردوو له ته‌لی‌کدا. (ولتامتر)
 و‌لت‌میتر : [ناو] ئامیری نه‌ندازه‌گرتنی
 جیاوازی پوتانسییلی خالگه‌لی خولگه‌یی‌ک
 به یه‌که‌ی و‌لت. (ولت‌متر)
 و‌لف : [ناو] و‌لف؛ جیگای باتیکردنی تیوی
 سه‌یاره که به تیوپه‌وه لکاوه. (ولف)
 وهرزشی ئاماتوری : فد؛ اند؛ [ناو، ت] وه-
 رزشی که پیشه‌ی سه‌ره‌کیی وهرزشکار نه-

بیټ. (ورزش آماتوری)

وهرهاتن : [چاوه] په نمان؛ وهک: په نمانی
هه ویر؛ هه لاتنی هه ویر؛ هه لمسانی هه ویر.
(ورآمدن)

وهرهق هه لگه پانه وه : [چاوه، ت] جاری
واهه یه چهند کاتژمیر قوماز بازیک له سهر
یهک ده د وړپښت، له ناکاو ده ست ده گوړپ
و دهستی چاکی بو دیت، یان به راوه ژووی
نه وه، به وه ده لښ وهرهق هه لگه پانه وه؛
(ب) بارودوخ گوړان. (ورق برگستن)

وینو : [ناو] خاوهنی بهرگرتی زوردارانه؛
ده سولات به کهس یان پښخراوی دان بو
تیکدانه وهی بریاری گشتی. (ویتو)
وینو کردن : [چاوه، ت] ځیتو کردن.
پووجه لکړدنه وهی بریاری کوپښکی قانونی
به هووی مافی وینووه. (ویتو کردن)

ویدنو کلوپ : [ناو، ت] دامه زراوی که
فیلمی ویدنوپی به کری دده. (ویدنو کلوپ)
ویراستار : [ناوبک] که سیک که هه لهی
به ره می نووسراوه یی سهر راست ده کا.
(ویراستار)

ویرانگه: [ئاوه ناو] که سیک یان شتی که

کاری ویرانکردنه؛ بومبی ویرانگه. (ویر
انگر)

ویرانگه ری : [ناو] کاری ویرانگه؛ په وتی
ویرانکردن. (ویرانگری)

ویرگول : فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] نیشانه-
ی(ه) که دوو پاژی په سته ییک دیاری ده کا،
بو نیستیکی کهم له کاتی خویندنه ودها.
(ویرگول)

ویرووس : فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] ځایروس.
(۱) گیاندارانی زور ور دیله که دهنه هووی
نه خوشین له زینده مهراندا. (۲) بهرنامه ییکی
کامپیوټری بو تیکدانی په وتی ناسایی
کامپیوټر. (۱۰۲ ویروس)

ویزیتور : [ناو] (ب) بازار دوز؛ که سیک که بو
کالای فابریکا یان پښخراوی موشته ری
ده دوزیتووه. (ویزیتور)

ویلچر : فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] سهنده-
لیی (کورسی) ته گهردار تاییه ته بوسولربوونی
نه خوش و شه پله لیدراو. (ویلچر)

ویولونیست : فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] ژهنیاری
که مان. (ویولونیست)

یاره مه ز : [ئاوه لئاو] فیله باز؛ حيله باز؛ عوین- باز. (مکار)
 یارهمه زی : [ناو] عوین بازی، حيله بازی؛ فیله بازی. (مکاری)
 یاری دای : [چاوه] یارمه تی دان؛ کومه ک- کردن؛ تاریکاری کردن. (کمک کردن)
 یاریگه : [ناوت] جیگای کایه کردن، گوږه- پانی یاری. (میدان و جای بازی)
 یازمه : [ناو] دهمه یان میزه ری وه ک هه وری، که چکوله تره له پیچ و لاره پیچ. (دستار کوچک زنانه)
 یاس : [ئاوه لئاو] به تهنگ هاتن؛ بی تاقه ت؛ وه په ز؛ جارس. (عاصی)+
 یاسه که وه : [ناو] پوره گول؛ گیاییکی به- رزه، گوله کانی هیشو ئاسایه و بوئیکی خوشی هه یه و په نگی گوله کانی شین و به نه وشه و له کیوه کانی بانه و مه ریوان و باکووری سه قز زوره دزی کوخه یه و بو میز گیرانیش به که لکه. (یاس بنفش)
 یاسه ی سه خت : [ناوت] گاشه به ردی په- ق گاشه به رد. (سنگ بزرگ و سخت)
 یاشتن : [چاوه] ژبان؛ بوئی هه یه له (یاش) ی تور کیه وه تیکه لی زاراوه ی کورمانجی بوویت که چاوه که ی (یاشماخ) هه ره به و مانایه یه. (زندگی کردن)
 یاغله وی : < یه غلاوی

ی : یاشگریکی ناوچه ییبه و له سابلانغ و بوکان دموتری و واتا ناگوپی. (لای هه- لوی به رزه فری (به رزه می) : واتا) لای هه- لوی به رزه فری به رزه می لیرده به رزه می حاله تی نه وه ی هه یه که بلین بابچین بو (سابلانغی) (سابلانغی) واتا بچین بو سابلانغ. (پسوند)
 یابان : [ناو] ژاپون. (ژاپن)
 یاتاخ : [ناو] مه نزلگه؛ جیگه ی مانه وه. (جای ماندن. منزل)
 یاخیکه ری : فد؛ [به ره می چاوه] سه- ربزیوی؛ نافرمانی؛ (ب) به ره له سستی ده وله- ت هه لسان و دزایه تی کردن. (یاغیری)
 یادها ت : [ناو] بیرها ت. (یادمان)
 یادچوون : بیرچوون؛ ژیر کرن؛ فه- راموش کردن. (فراموش کردن)
 یارد : اند. فد. فرد. [ناو] یه که ی پیوانی دریژی له ئه مریکا و ئوروپا به رانه- ربه ۹۱/۴۴ سانتی میتر. (یارد)
 یارو : (۱) [جیناو] شت؛ فلانه شت؛ فلانه که س؛ یارو که ت برد : شته که ت برد. (چیز). (۲) نه ی یار؛ دو ستو. (ای یار)+
 یارویاوه ر : [ناوت] تاریکار؛ پشتوپه نا؛ پشتیوان؛ خودا یارویاوه ر بیست : خودا ئاگای لیست بی. (یارویاوه ر)
 یاره لماسی : < ئیره لماسی

ياقووتی شين : [ناوت،] بهردی سافير.
(ياقوت آبی)

ياکمند : [ناو] ياقووت. (ياقوت)

ياگه ئنگوس : [ناوت،] جی پهنجه؛ جيگه
قامک که له جياتی واژو به ژير نووسراوه دا
ده نريت. (جای انگشت)

ياگی : [ناو] ئاور؛ ئاگر؛ ئاهير. (آتش)

يالتمهک : [ناو] يال تبهق؛ که شه فهی
دارين؛ سيني چکولهی دارين. (سینی-
چوبی)

يالخ : [ناو] له وشه ی تورکی (يال لخ) ه وه-
هاتووه؛ دهستمالی مل پيچ؛ ده سروکه ی
مل. (دستمال گردن)

يال وگوپال : [ناوت،] (۱) يال و کوپال؛
مل و کوپاره ی گاو حه یوان؛ زياتر به شان و
ملی تهستور دهوتریت. (يال و کوپال)

ياله : [ناو] ياله؛ که له شاخیک که له قه-
ديمدا شهراييان پی ده خوارده وه و بو ی
هه يه پيال هه ره له وشه را هاتووه. (جام-
شراب از شاخ گاو)

يانگوو : [بهند] يانکوو؛ يانی؛ واتا. (يعنی)

يانگه : [ناو] جی جيگا. (جايگاه)

يانهوان : [ناو] زنگابه رمالی؛ کابان؛ که-
بيانوو؛ بناوانی مال. (کدبانو)

ياواي وهر : [چاوگه، ت] هاتنه پيشه وه؛ گه-
يشتن به. (رسیدن به)

ياوز : [ناو] پاکه ره شيله؛ گيايیکه بو درگا
کردنی دومه ل به که لکه. بو ئيشی گه-
روو (له وزمه ين) و ئيشی گه ده باشه؛ بهردی
زاور له به ين ده با، ۲۰ گره م ياوز له ۲۵۰

گره م ئاودا ده کوئين و تاجوار پوژ لی ده-
خونه وه. (اسفرزه)

ياوکوژ : [ناوت،] ده رمانه له رز؛ داريکه له
چين و هيندوستانه وه هاتووه له په راوی
زه ریا ی دهر به نديخان ده ستنيژ کراوه و
دزی ياوی مالا پرايه و ماکیکی ليده گيریت
به ناوی گه نه گه نه که عيلاجی ياوی
مالا پرايه. (گه نه)

ياوو؛ بگات؛ بيته به رموم. (برسد)

ياپانه : [به نديت،] خوشکانه؛ خانمانه؛
خاتوونانه؛ بانووانه. (ماندبانو)

يورتمه : [ناو] قورته؛ لوقه؛ جوړیک به-
ريگادا روپشتنی ته سپه؛ پيگا روپشتنی ته-
سب له خاومه وه تا ده گاته چوارنال هه شت
جوړه، (۱) ته راتين، گه پاندنی ته سب بو
وشک بوونه وه ی ئاره قی له شی. (۲) قه ده م،
روپشتنی ته سب له کاتی سوواريدا، له ته-
راتين به له زتره. (۳) مه پی، شیوه ره وتی
وه ک ره وتی مه پی. (۴) يوړغه، له مه پی به-
له زتر و له يورتمه خاوتر. (۵) يورتمه،
گورگه لوق؛ لوقه؛ قورته. (۶) نهرمه غار؛
غاری هیواش له گورگه لوق به له زتر. (۷)
غار، له نهرمه غار به له زتر. (۸) چوارنال،
پرتاو؛ به له زترين غاری ته سپه. (يورتمه)

يورغه : < يورتمه

يوگا : [ناو] (۱) کومه له وه رزشيک بو
راهييان و زال بوون به سهر له ش و پوچ-
دا. (۲) پريازيکی دينيه له هيندوستان، که
سهر به سستی روح له ده ست به ردان له
(هه وهس و داخوازی) له ش دا ده بينی.

(یوگا)

یوگرت: [ناو] یه کگری؛ یه کگرتن. (اتحاد)
یونجه تالی: [ناوت] وینجه تالی؛ وینجه
کرویشک؛ گیاییکه خوراکي مالآته و
کولیزاوی گه لاکه ی له گه ل گه لاییدا بو
عیلاجی بیرووی وشک به که لکه که پیی
دهشون. (یونجه وحشی)

یوتو: [ناو] (۱) یاری منداالن به که رهسته-
ییکی کیشداره؛ ناوی نهو که رهسته. (یویو).
(۲) یه که یه که. (یکی یکی)

یه پراخ: [ناو] یپراخ؛ یپراخ؛ ئیراخ (ویده-
چی وشه ییکی تورکی بیت) دولمه. (دلمه)
یه تیمچه: (۱) [ئاوه لئاو] هه تیوی بی بایه خ؛
هه تیوه؛ یه تیم چهرک. (ولنگار). (۲) [ناو]
جوړیک خواردنه له باده مجانی رهش.
(یتیمچه)

یه تیم چهرک: [ئاوه لئاو] هه تیوه؛ پهست و
بی بایه خ. (انسان بی ارزش؛ ولنگار)
یه خاف: [ناوت] بو کوشتن و له بهین
بردنی جوو له وهر و گهراکانیان، له زستاناندا
ئاو ئازین ده که نه سهر مه زرا که بی بهستی.
(آبیاری زمستانه مزرعه برای از بین بردن-
حشرات)

یه خاو: [ناوت] (۱) ئاوی سه هوئی تاواوه.
(۲) سه هوئ و ئاوی تیکه لاو. (۳) (ب) ئاوی
زور سارد و چاییگ، به فراو؛ سه-
هولاو. (آب یخ)

یه خچال: [ناوت] له قه دیمدا چالیان هه-
لده کهند و له زستاناندا به فریان ئاویان
تیده کرد که له چله ی زستاندا بی بهستی و

له هاویناندا ده ریان ده هیئا، نه مرویه-
خچالی نه وتی و کاره بایی هه یه و بهو که-
رهسته ده لین که سه هوئ دروسته کات.
(یخچال)

یه خچالی سروشتی: له هه نندی کیوی
سهر که شدا شیو و دول پردهن له به فر و
ساله وسال ده مین و ناچنه وه، به فره چالی
سروشتی. (یخچال طبیعی)

یه خدان: [ناوت] (۱) جیگای سه هوئ. (۲)
یه غدان؛ سندوقی گه وره. (سندوق بزرگ)
یه خمال: [ناوت] شهره تی خاکشیر به
ورده سه هوئه وه. (شربت خاکشیر با قطعات -
ریز یخ)

یه خه ئیسکی: [ناوت] یه خه ی پر بهمل
که به سهر خویدا دنوووشیتته وه و ده وړانده-
وری مل تا نزدیک چه ناکه داده پووشیت
زیاتر به کراسی بهن (پولیوپر) ی یه خه دریژ
دهوتریت. (یقه اسکی)

یه خه ئینگلیسی: [ناوت] یه خه ی کراسی
ملیوان کورت. (یقه انگلیسی)

یه خه چلکن: (۱) [ناو] که سیک که یه خه ی
لیباسی چلکن بیت. (۲) به مروقی
شرپووشی بی که سایه تی دهوتری. (یقه
چرکین)

یه خه دادرای: [ناو] جوړیک گهنمی قهنده-
هاری. (نوعی گندم)

یه دی: کور تکرای یه دواللا. (مخفف-
یدالله)

یه راق: [ناو] زهنه بری سهر و ملی نه سپ؛
خشلی نه سپ. (یراق)

یهراق دروو : [ناوت] کهسیک که یهراق
چیده کا. (یراق دوز. یراق باف)

یهره : سی؛ یهره شه ممه : سی شه ممه.
(سه)

یهز : [ناو] یهزدان؛ خودا؛ خولا؛ (یزدان)

یهزان پهرس : [ناو] گیاییکه زهراوییه، به-
لام پینج گرمی له گهل ۲۰ گرم گوله وه-
نهوشه و گوله هیرودا ده کولینن بو
عیلاجی نه خوشینی هه ناسه تهنگی.
(ناسم). (تاج الملوک)

یهزسن : < یهسنا

یهساخ : یاساخ؛ قه دهغه. (قدغن)

یهسنا : [ناو] یهسنه؛ یهزسن؛ بهشیکی به-
هیزه له ئاو یستا. (یسنا)

یهسه : ئه مه یه؛ ئه مه سه؛ ئه مه سه؛ ئه وه
تانی. (اینست)

یهشت : [ناو] بهشیکه له کتییی ئاو یستا. (-
بخشی از آوستا)

یهشمی : [ئاوه لئاو+ ناو] پهنگی سهوزی
توخ به پهنگی یهشم؛ نامیته ی زهره و
شین و قاوه یی توخ. (یشمی)

یهغلاوی : تد؛ فد: [ناو] یهغله بی؛ تاوه ی
دهستکداری سه ربازی. (یغلاوی)

یهک : [ناو] ییک؛ ئیک؛ له هه رسی
زاراوه ی سه ره کیدا واتاییکیان هه یه (یک)
یهکانه : [ناو] یاریییکی دوو یان چهند که-
سییه که مندالان به نوبه به سه ره یه کتردا
باز دهه دن. (جفتک چارکش)+

یهکبتوون : [بهند] یهک وچان؛ یهکبین
بی مه وداو پشوودان. (یکسره؛ بدون وقفه)

یهکبه رخ : مه پ؛ که جاریک زاییت.
(گوسفندی که یکبار زائیده باشد)

یهکدی : [جیناو] هه ف و دوو؛ یه کتری؛ یه-
کترین. (همدیگر)

یهک دونیا : [بهند] به قه را دونیاییک؛ یه
کدونیا سوپاست لیده کهم : به قه د دونیا-
ییک. (ب) گه لیک. (یک دنیا؛ یک عالمه)
یهکراست : [بهند] بی لادان له جیی تر، یه-
کراست هاتم بو مالی ئیوه؛ راسته و پرست.
(مستقیما)

یهک پهنک : [ئاوه لئاو+ ناو] چاکر دنه ناو
ئیستیکان یان شه ره له قوریه وه بی شه وه
ئاوی داخی به سه ره دابکریت. (ب) چایی
پر پهنک. (یکرنگ)+

یهکری : (۱) [ئاوه لئاو] به ره وه یهک لا؛ یه-
ک بیر و باوه پ؛ هاو بیر هاو بیر؛ یهک پریاز.
(یک مسیر). (۲) یهک را؛ به جاری؛ هه موو؛
به یهک جاری. (یکبار؛ یکباره)

یهک سه ری : (۱) [ئاوه لئاو] یهک لایی؛
کاره که یهک سه ری بکه وه : بیخه به -
باریکدا. (یکسره). (۲) [ناو] پهشکه کای
نیوقه ده نه به ستر او. (تورگاه کشی کامل و
وسط بسته نشده)

یهک شه وه : ئه وه به فره ی دویشه و باریییت.
(له ههر کاتیکی سال دا باریییت)+
یهک شیوه : [ئاوه لئاو] یهک جوړ؛ یهک وینه.
(یک شکل)

یهک قسه : [بهند] فروشیاریک که له
موعامه له دا قسه ناگو پیت و حه وچه به
چه ناکه لیدان (چهنه لیدان) نییه. (یک کلام)+

یه‌ک که‌وتوو : [ر]بور‌دووی چاو‌گه‌ی یه‌ک
که‌وتن [ر]یک که‌وتوو؛ یه‌ک گرتوو؛ ته‌با.
(به‌توافق رسیده)

یه‌ک لای: ته‌واو کردنی قسه‌ی موغام‌له
یان گرفت و گیری و کیشه، سهر راست
کردن و خستن به‌باریکدا. برینه‌وه‌ی
قسه‌وباسی په‌یمان. (یک‌طرفی؛ حل کردن-
مسئله؛ یکسره)

یه‌ک وچان : [به‌ند] بی‌پشودان؛ کاره‌که-
مان یه‌ک وچان ته‌واو کرد. (بدون وقفه)
یه‌کودوو کردن : پاوپا کردن؛ بیر لی‌کردنه‌وه
و هه‌لسه‌نگاندن و به‌راو‌رد کردن؛ بی‌یه-
کودوو : گورج؛ به‌له‌ز. (فکر کردن و برآورد-
کردن انجام کاری)+

یه‌که‌پهل : [ئاوه‌لناو] یه‌که‌تا، ته‌نیابال؛
بی‌کس؛ بی‌یاریده‌ده‌ر. (تنها)

یه‌که‌له : یهل؛ گیان‌داریک که‌له‌ئه‌ندامه-
کانی جووت، ته‌نیا یه‌کیگی هه‌بیّت، وه-
ک (یه‌که‌له‌گون، یه‌که‌له‌چاو، یه‌که‌له‌
گوان). (حیوانی که‌از اعضا جفت فقط دارای-
یکی باشد) له‌فارسییدا هاوتای (یه‌که‌له‌م
نه‌دو‌زیه‌وه‌م. ته‌ک و یه‌ک) ده‌گوتری

یه‌که‌ه‌وا : یه‌ک ره‌وت؛ له‌سهر ره‌وتیک؛
له‌سهر نه‌زمیک؛ بی‌گو‌پینی ره‌وتی هه‌نگاو
هه‌لگرتن؛ نه‌گو‌پانی ساردی و گهرمی هه-
وا. (یک‌هوا)

یه‌کیک : [ئاوه‌لناو+ناو+جیناو] تا‌قی‌ک؛
تاییک؛ دانه‌یی‌ک؛ که‌سیک؛ گله‌یک.
(یکی)

یه‌ل : (۱) [ناو] پاله‌وان؛ یه‌لان : قاره‌مانان.

(یل). (۲) گهل؛ کو‌پهل : کو‌پهل. (ها)
یه‌ل گوان : [ئاوه‌لناو+ناو] یه‌که‌له‌گوان؛
ئاژه‌لی که‌ته‌نیا گوانیکی هه‌بیّت. (تک-
پستان)

یه‌مه‌نی : [ئاوه‌لناو] سهر به‌ولاتی یه‌مه‌ن.
(یمانی)+
یه‌ند : [به‌ند] هی‌نده؛ شه‌ونده؛ شه‌ونه.
(آنقدر)

یه‌نگو‌که‌رده‌ی : [چاو‌گه‌ت] لاسایی کردن؛
ده‌مه‌لا‌سکی کردن. (تقلید و ادا درآوردن)
یه‌وه‌تالی : [ناو] جو‌تاله؛ جو‌ی کی‌وی. (جو-
صحرا‌یی، جوهرز)

یه‌وه‌دیوی : [ناو] جو‌ی هورج؛ جو‌ی ورچ؛
گیایی‌که‌له‌هه‌موو کوردستان‌دا زوره‌و ده-
رمانه‌بو چلکی می‌زله‌ل‌دان و ئاته‌شه‌ک
(سو‌زاک) و بو‌شه‌کرم‌زیش به‌که‌ل‌که.
(یولاف، جووشی)

یه‌وه‌پروته : < جو‌پروته
یه‌وه‌پرومی : [ناو] جو‌ی دووسهر؛ بو‌ئازاری
زه‌ردوویی به‌که‌ل‌که‌و هه‌روه‌ها بو‌ده‌له-
میزی مندالان که‌ل‌کی هه‌یه. (جودوسر)
یه‌وه‌ره : [ئاوه‌لناو] لا‌واز؛ کز؛ دال‌گوشت.
(لاغر)

یه‌وه‌شامی : < یه‌وه‌پرومی
یه‌هوودی : [ئاوه‌لناو+ناو] جوو؛ مووسایی؛
ئومه‌تی حه‌زهرتی مووسا(س). (یهودی)
یه‌هوه : [ناو] خودای جووله‌که‌کان، ئه‌له‌ها.
(یهوه)

یه‌ههر : [ناو] جه‌رگ؛ جگهر. (جگر؛ کبد)
ییّت : [نیشانه‌ی کو‌م‌کردن] نیشانه‌ی کو؛

کان؛ گهل؛ وهک ئهسپیت سپی : ئهسپه
 سپیه کان. (علامت جمع)
 ییربه ییر : تد؛ فد: (۱) [ئاوه ئناو] پاک له-
 پاک؛ بی حیساب. (۲) جی به جی؛ (ب) ئه-
 نجام دانی کاریک. (ییر له تورکیه وه هاتوووه
 به واتای جیگا، عهرز). (یربه ییر؛ انجام دادن)

ییش: (۱) [ناو] ئیش؛ ئازار. (درد) (۲)
 [ئامرازی دهنگ] فرمانی راوهستانی ئهسپ.
 (فرمان برای ایستادن اسب)
 ییک: < یهک
 یین: (۱) دین؛ ئهوانیش یین: ئهوانیش دین.
 (می آیند). (۲) [ناو] یهکه ی پاره ی ژاپون.
 (ین).

- (۷) پێژمانی کەسی سییەمی تاک، د. شێرکو بابان، هەولێر، چاپخانەی وەزارەتی پۆشنییری، سالی ۲۰۰۴، (۱۵۹ لاپەرە).
- (۸) چوارینێن خەيام، د. کاميران عالی بەدرخان، وەرگێڕانی لە لاتینیەو. د. عەبدوللا یاسین ئامیدی، هەولێر، چاپخانەی وەزارەتی پۆشنییری، سالی ۲۰۰۴، (۹۴ لاپەرە).
- (۹) شیوەی سلیمانی زمانی کوردی، د. زەری یوسوپوفا، و: لە روسیەو. د. کوردستان موکریان، هەولێر، چاپخانەی وەزارەتی پەرورەدە، سالی ۲۰۰۵، (۲۱۶ لاپەرە).
- (۱۰) العروض في الشعر الكردي، احمد هردی، هەولێر، چاپخانەی وەزارەتی پۆشنییری، سالی ۲۰۰۴، (۲۱۸ لاپەرە).
- (۱۱) ژانەرەکانی پۆژنامەوانی و میژووی چاپخانە ۱۴۵۰ - ۱۵۰۰، د. مەغدید سەپان، هەولێر، چاپخانەی وەزارەتی پەرورەدە، سالی ۲۰۰۵، (۲۷۸ لاپەرە).
- (۱۲) زاراوێ پێگەیانندن، لیژنەی زاراوێ لە کۆپی زانیاری کوردستان، هەولێر، چاپخانەی وەزارەتی پەرورەدە، سالی ۲۰۰۵، (۱۰۸ لاپەرە).
- (۱۳) فەرەنگی زاراوێگەلی پێگەیانندن (ئینگلیزی - کوردی - عەرەبی)، بەنران ئەحمەد حەبیب، هەولێر، چاپخانەی وەزارەتی پەرورەدە، سالی ۲۰۰۵، (۱۶۵ لاپەرە).
- (۱۴) ئەدەبی منداڵانی کورد - لێکۆڵینەو. میژووی سەرەلێدان، حەمە کەریم هەورامی، هەولێر، چاپخانەی وەزارەتی پەرورەدە، سالی ۲۰۰۵، (۴۰۶ لاپەرە).
- (۱۵) گێڕەکێن زمانی کوردی، د. فازل عمر، هەولێر، چاپخانەی وەزارەتی پەرورەدە، سالی ۲۰۰۵، (۱۳۴ لاپەرە).
- (۱۶) ل دۆر ئەدەبی کرمانجی ل سەد سالان نۆزێ و بیستێ زاییینی، تەحسین ئیبراھیم دۆسکی، هەولێر، چاپخانەی وەزارەتی پەرورەدە، سالی ۲۰۰۵، (۲۷۶ لاپەرە).
- (۱۷) دەنگسازی و بێگەسازی لە زمانی کوردیدا، د. شێرکو بابان، هەولێر، چاپخانەی وەزارەتی پەرورەدە، سالی ۲۰۰۵، (۲۰۶ لاپەرە).

- ١٨) هۆنراوه‌ی به‌رگری له‌به‌ره‌می چه‌ند شاعیریکی کرمانجی سه‌روودا ١٩٣٩ - ١٩٧٠،
د. عبدالله یاسین عه‌لی ئامیدی، هه‌ولێر، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، سالی
٢٠٠٥، (٣٢٠ لاپه‌ره).
- ١٩) یوسف و زوله‌یخا، حه‌کیم مه‌لا سالح، هه‌ولێر، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده،
سالی ٢٠٠٦، (٤٠٧ لاپه‌ره).
- ٢٠) زمانی کوردان - چه‌ند لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی فیلۆلۆجی زمان، پ. د فریدریش موولیر
ئه‌وانی تر، و: له‌ ئه‌لمانییه‌وه‌ د. حمید عزیز، هه‌ولێر، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی
په‌روه‌رده، سالی ٢٠٠٥، (١٩٢ لاپه‌ره).
- ٢١) پێه‌ری بیه‌لوگرافیه‌ کوردیه‌کان ١٩٣٧ - ٢٠٠٥، شوان سلیمان یابه، هه‌ولێر،
چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، سالی ٢٠٠٦، (٤٠٠ لاپه‌ره).
- ٢٢) فره‌نگی گه‌وره‌ی من. د. کوردستان موکریان، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر، چاپخانه‌ی
وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، سالی ٢٠٠٦، (٨٠ لاپه‌ره).
- ٢٣) دیوانی عه‌زیز - محه‌مد عه‌لی قه‌ره‌داغی - هه‌ولێر، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی
په‌روه‌رده، سالی ٢٠٠٠، (١٤٤ لاپه‌ره).
- ٢٤) زاراوه‌گه‌لی کاروباری مین - جه‌مال جه‌لال حوسین - دلێر سابیر ئیبراهیم - ده‌زگای
گه‌شتی هه‌ریم بۆ کاروباری مین، هه‌ولێر، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، سالی
٢٠٠٦، (٨٠ لاپه‌ره).
- ٢٥) زاراوه‌ی راگه‌یاندن - که‌مال غه‌مبار - هه‌ولێر، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، سالی
٢٠٠٦، (٩٦ لاپه‌ره).
- ٢٦) زاراوه‌ی ئه‌ده‌بی - ئاماده‌کردنی: لیژنه‌ی ئه‌ده‌ب له‌ کۆپی زانیاری کوردستان،
هه‌ولێر، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، سالی ٢٠٠٦، (٣٨٠ لاپه‌ره).
- ٢٧) ئیندیكسی گۆفاری کۆپی زانیاری کورد (١٩٧٣ - ٢٠٠٢) - شوان سلیمان یابه -
هه‌ولێر، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، سالی ٢٠٠٦، (٢٤٠ لاپه‌ره).

٢٨) The Historical Roots of the National Name of the Kurds

د. جهمال رهشید، ههولیر، چاپخانه‌ی وهزاره‌تی په‌روه‌رده، سالی ٢٠٠٦، (١٠٧)

(لاپه‌ره)

٢٩) فره‌نگی کۆمه‌لناسی - عوبید خدر - چاپخانه‌ی ده‌زگای ئاراس - ههولیر، سالی

٢٠٠٧، (٨٢ لاپه‌ره).

٣٠) بزافی پژگاریخوازی نیشتمانی له کوردستانی پۆژه‌لاتدا (١٨٨٠ - ١٩٣٩ز) -

د. سه‌دی عوسمان هه‌روتی - چاپخانه‌ی ده‌زگای ئاراس - ههولیر، سالی ٢٠٠٧،

(١٥٥ لاپه‌ره).

٣١) شۆرشی شیخ عوبه‌یدوللای نه‌هری له به‌لگه‌نامه‌ی قاجاری دا، نووسینی: حه‌سه‌ن

عه‌لی خانی گه‌پووسی، وه‌رگێرانی له فارسییه‌وه - محمهد حه‌مه باقی - چاپخانه‌ی

ده‌زگای ئاراس - ههولیر، سالی ٢٠٠٧، (٢٠٤ لاپه‌ره).

٣٢) شۆرشی شیخ عوبه‌یدوللای نه‌هری له به‌لگه‌نامه‌ی ئه‌رمه‌نیدا، نووسینی:

ئه‌سه‌کده‌ر غوریانس، وه‌رگێرانی له فارسییه‌وه - محمهد حه‌مه باقی. چاپخانه‌ی

ده‌زگای ئاراس - ههولیر، سالی ٢٠٠٧، (١٢٨ لاپه‌ره).

٣٣) فره‌نگی کوردی - فارسی، وه‌رگێرانی له فارسییه‌وه - محمهد حه‌مه باقی.

چاپخانه‌ی ده‌زگای ئاراس - ههولیر، سالی ٢٠٠٧، (١١٢ لاپه‌ره).

٣٤) شۆرشی شیخ عوبه‌یدوللای نه‌هری له به‌لگه‌نامه‌ی ئینگلیزی و ئه‌مریکی دا -

نووسینی - وه‌دیع جوهریده. وه‌رگێرانی له عه‌ره‌بییه‌وه - محمهد حه‌مه باقی.

چاپخانه‌ی ده‌زگای ئاراس - ههولیر، سالی ٢٠٠٧، (١١٦ لاپه‌ره).

٣٥) شۆرشی شیخ عوبه‌یدوللای نه‌هری له به‌لگه‌نامه‌ی قاجاری دا، نووسینی: عه‌لی خان

کۆنه‌خان ئه‌فشار. وه‌رگێرانی له فارسییه‌وه - محمهد حه‌مه باقی. چاپخانه‌ی

ده‌زگای ئاراس - ههولیر، سالی ٢٠٠٧، (٤٢٦ لاپه‌ره).

٣٦) شۆرشی شیخ عوبه‌یدوللای نه‌هری له به‌لگه‌نامه‌ی قاجاری دا، نووسینی: عه‌لی

ئه‌کبه‌ر سه‌ره‌نگ. وه‌رگێرانی له فارسییه‌وه: محمهد حه‌مه باقی. چاپخانه‌ی

ده‌زگای ئاراس - ههولیر، سالی ٢٠٠٧، (١٩٢ لاپه‌ره).

(۳۷) چه پێك له زاراو هه گهلی کشتوکال - ناماده کردنی - همه سائج فهرادی - چاپخانهی دهزگای ئاراس - ههولێر، سالی ۲۰۰۷، (۱۴۴ لاپهه).

(۳۸) شوێنشی شیخ عوبهیدوللای نههری له بهلگهنامهکانی وهزارهتی کاروباری دهروهوی ئێران دا. وهرگێڕانی له فارسییهوه: محهمد همه باقی. چاپخانهی دهزگای ئاراس - ههولێر، سالی ۲۰۰۷، (۲۷۰ لاپهه).

(۳۹) فهرهنگی دیوانی شاعیران (نالی، سالم، کوردی)، نووسینی - د. محهمد نووری عارف، چاپخانهی دهزگای ئاراس - ههولێر، سالی ۲۰۰۷، (۱۰۰۰ لاپهه).

(۴۰) یه کهم فهرهنگی تو، وهرگێڕانی: د. کوردستان موکریانی، چاپخانهی دهزگای ئاراس، ههولێر، سالی ۲۰۰۷، (۸۶ لاپهه).

(۴۱) نه ده بی مندالانی کورد دواي پاپهزین، نووسینی: همه کهریم هه ورامی، چاپخانهی دهزگای ئاراس، ههولێر، سالی ۲۰۰۷، (۳۶۸ لاپهه).

(۴۲) فهرهنگی ههراشان، کوکرنهوه و دارشستن: کومه لێک ماموستا، چاپخانهی دهزگای ئاراس، ههولێر، سالی ۲۰۰۷، (۳۳۶ لاپهه).

نه کادیمیای کوردی:

(۴۳) نه لیوومی کهشکول، ب ۱، دانراوی: محهمد علی قهره داغی، چاپخانهی خانی - دهوک، سالی ۲۰۰۸، (۳۵۲ لاپهه).

(۴۴) الأدب الشفاهي الكردي، علي الجزيري، چاپخانهی خانی - دهوک، سالی ۲۰۰۸، (۲۰۰ لاپهه).

(۴۵) بهرکولێکی زاراو سازیی کوردی، ناماده کردنی: جه مال عهبدول، دووه م چاپ، چاپخانهی خانی - دهوک، سالی ۲۰۰۸، (۳۳۰ لاپهه).

(۴۶) دیوانی قاصد، ساغکردنهوهی: شوکر مستهفا و رهحیم سورخی، چاپخانهی خانی - دهوک، سالی ۲۰۰۸، (۳۵۲ لاپهه).

(۴۷) چه ند لیکۆلینه وهیه ک ده ریاره ی میژووی کورد له سه ده کانی ناوه پاستدا، نووسینی: دکتور زرار سدیق توفیق، چاپخانهی خانی - دهوک، سالی ۲۰۰۸، (۲۰۸ لاپهه).

- ٤٨) كيمىي ژههرى دهستگرد. نووسينى: پ.د. عزيز نهحمه نهمين، چاپخانهى خانى - دهوك، سالى ٢٠٠٨، (٢٠٨ لاپه).
- ٤٩) بۆلى سەريازى كورد له دهولەت و مینشینه ناكوردیهكان له سەردهمى عەباسیدا، نووسينى: مهەدى عوسمان حسين هەروتى، چاپخانهى خانى - دهوك، سالى ٢٠٠٨، (٣٦٨ لاپه).
- ٥٠) دور نواب السليمانية في المجلس النيابي العراقي (١٩٤٥ - ١٩٥٨)، دانانى: سالار عبدالكريم فندی الدوسكى، چاپخانهى خانى - دهوك، سالى ٢٠٠٨، (٢٠٤ لاپه).
- ٥١) عبدالله گوران، رائداً لحركة تجديد الشعر الكوردي، دانانى: كهمال غەمبار چاپخانهى خانى - دهوك، سالى ٢٠٠٨، (٢٢٠ لاپه).
- ٥٢) وثائق بريطانية عن تشكيل دولة كوردية مستقلة ١٩٢٤ - ١٩٢٧، دانانى: د. عبدالفتاح على البوتانى، چاپخانهى خانى - دهوك، سالى ٢٠٠٨، (٢٦٨ لاپه).
- ٥٣) سالنامەى ئەكادیمیای كوردی، ئاماده کردنى: پروفیسور د. وریا عومەر ئەمین - چاپخانهى حاجى هاشم - هەولێر، سالى ٢٠٠٩، (٥٦ لاپه).
- ٥٤) مەمى و زینى، ئاماده کردنى: جاسمى جەلیل، دوکتۆر عیزه دین مستەفا پەسول خستووێتیه سەرنووسينى كوردیى عیراق و پێشەکیى بۆ نووسیه و لێى کۆلیوه تهوه، چاپخانهى حاجى هاشم - هەولێر، سالى ٢٠٠٩، (١٦٨ لاپه).
- ٥٥) هەنگاوێک لە سەر ڕێگەى لیكۆلینه وهى (دیوانى سالم) دا، محەممەدەلى قەرەداغى، چاپخانهى حاجى هاشم - هەولێر، سالى ٢٠٠٩، (٨٠ لاپه).
- ٥٦) کەرەسە بەتالەكان لە روانگەى تیۆرى دەسلەلات و بەستنه وه ((شیوه زارى کرمانجى سەروو))، نووسينى: فیان سلیمان حاجى، چاپخانهى حاجى هاشم - هەولێر، سالى ٢٠٠٩، (٢١١ لاپه).
- ٥٧) هیز و ئاواز لە دیالێکتى كوردیى ژووودا، نووسينى: عەبدولوهاب خالید موسا، چاپخانهى حاجى هاشم - هەولێر، سالى ٢٠٠٩، (١٤٦ لاپه).
- ٥٨) گەپنامەى مێرگولان، نووسينى: رەسول دەرویش، چاپخانهى حاجى هاشم - هەولێر، سالى ٢٠٠٩، (١٧٦ لاپه).

- ٥٩) دۆخه‌کانی ژێره‌وه لای فیلمۆرو هه‌ندی لایه‌نی پسته‌سازی کوردی، ئاماده‌کردنی: یوسف شه‌ریف سه‌عید، چاپخانه‌ی حاجی هاشم - هه‌ولێر، سالی ٢٠٠٩ (١٣٤ لاپه‌ره).
- ٦٠) هه‌ندی لایه‌نی رێزمانی ده‌سه‌لات و به‌ستنه‌وه (GB) له‌زمانی کوردیدا، ئاماده‌کردنی: د. سه‌باح ره‌شید قادر، چاپخانه‌ی حاجی هاشم - هه‌ولێر، سالی ٢٠٠٩ (١٧٢ لاپه‌ره).
- ٦١) الحياة الاجتماعية للکورد بين القرنين (٤ - ٩هـ/١٠ - ١٥م)، دانانی: دکتۆره فائزه محمهد عزه‌ت، چاپخانه‌ی حاجی هاشم - هه‌ولێر، سالی ٢٠٠٩ (٢٧٢ لاپه‌ره).
- ٦٢) العلاقات الايرانية - السوفيتية ١٩٣٩ - ١٩٤٧، دانانی: نزار ايوب حسن الغولي، چاپخانه‌ی حاجی هاشم - هه‌ولێر، سالی ٢٠٠٩ (٢٩٠ لاپه‌ره).
- ٦٣) بيبليۆگرافياي کوردناسی له‌ سه‌رچاوه‌ فه‌ره‌نسییه‌کاندا، د. نه‌جاتی عه‌بدوڵلا، چاپخانه‌ی حاجی هاشم - هه‌ولێر، سالی ٢٠٠٩ (٥٢٨).
- ٦٤) بيبليۆگرافياي کوردناسی له‌ سه‌رچاوه‌ ئینگلیزییه‌کاندا، د. نه‌جاتی عه‌بدوڵلا، چاپخانه‌ی حاجی هاشم - هه‌ولێر، سالی ٢٠٠٩ (٤٤٨).
- ٦٥) امیر امراء کردستان (ابراهيم باشا الملی ١٨٤٥ - ١٩٠٨)، دانانی: أ. د. عبدالفتاح علی البوتانی - علی صالح المیرانی، چاپخانه‌ی حاجی هاشم - هه‌ولێر، سالی ٢٠٠٩ (١٦٠ لاپه‌ره).
- ٦٦) دیوانا مه‌لا محمهدی سه‌یدا، به‌هه‌فکار: سه‌ید جه‌لال نزامی، چاپخانه‌ی حاجی هاشم - هه‌ولێر، سالی ٢٠٠٩ (٨٨ لاپه‌ره).
- ٦٧) داستانی هه‌یاسی خاس و سوڵتان مه‌حمود، نووسینی: محمهد سالح سه‌عید، چاپخانه‌ی حاجی هاشم - هه‌ولێر، سالی ٢٠٠٩ (٣٢٦ لاپه‌ره).
- ٦٨) کیمیای ژینگه‌، پیسه‌بوونی ئاووه‌ه‌وا، پ. د. عه‌زیز نه‌حمه‌د شه‌مین، چاپخانه‌ی حاجی هاشم - هه‌ولێر، سالی ٢٠٠٩ (١٦٠ لاپه‌ره).
- ٦٩) گه‌شتنامه‌ی پوژولا بۆ کوردستان سالی ١٨٣٧، وه‌رگێڕانی: د. نه‌جاتی عه‌بدوڵلا، چاپخانه‌ی حاجی هاشم - هه‌ولێر، سالی ٢٠٠٩ (١٩٨ لاپه‌ره).
- ٧٠) رێزمانی کوردی، وه‌رگێڕانی: د. نه‌جاتی عه‌بدوڵلا، چاپخانه‌ی حاجی هاشم - هه‌ولێر، سالی ٢٠٠٩ (١٤٤ لاپه‌ره).

- (٧١) یونیاتی زمان لە شیعری هاوچەرخى کوردیدا، دانانی: د. نازاد ئەحمەد مەحمود، چاپخانەى حاجى هاشم - هەولێر، سالى ٢٠٠٩ (٢٥٨ لاپەرە).
- (٧٢) الحركة الشيوعية في تقارير مديرية الامن العامة ١٩٥٩ - ١٩٦٢، نووسینی: د. عبدالفتاح على البوتانی، چاپخانەى حاجى هاشم - هەولێر، سالى ٢٠٠٩ (٢٨٨ لاپەرە).
- (٧٣) فەرەنگى سۆفیانی دیوانى (جزیری و مەحوی)، نووسینی: د. ئیبراهیم ئەحمەد شوان، چاپخانەى حاجى هاشم - هەولێر، سالى ٢٠١٠ (٣٦٠ لاپەرە).
- (٧٤) چیرۆكى منداڵان لە ئەدەبى کوردیدا (١٩٩١ - ٢٠٠٥)، دانانی: پازاو پەشید صەبرى، چاپخانەى حاجى هاشم - هەولێر، سالى ٢٠١٠ (٢١٢ لاپەرە).
- (٧٥) هەولێر لە سەرەمى ئەتابەگیاندا، نووسینی: پ. د. موحسین موحەممەد حوسێن، عثمان علی قادر کردویه بە کوردی، چاپخانەى حاجى هاشم - هەولێر، سالى ٢٠١٠ (٤٧٣ لاپەرە).
- (٧٦) هەرومان باشتەر بناسین، نووسینی: مەمەد رەشیدی ئەمینى، چاپخانەى حاجى هاشم - هەولێر، سالى ٢٠١٠ (٩٦ لاپەرە).
- (٧٧) فەرەنگا کانی، نووسینی: مەمەد سالح پێندرووی (جگەر سۆز)، چاپخانەى سپیریز - دهۆک، سالى ٢٠١٠ (٦٣٩ لاپەرە).
- (٧٨) وشەنامە، نووسینی: جەمال حبیب الله (بێدار)، چاپخانەى سپیریز - دهۆک، سالى ٢٠١٠ (١١٤٧ لاپەرە).
- (٧٩) بېبلیۆگرافىای ئەکادیمیای کوردی، ئامادەکردنى لیژنەى بېبلیۆگرافىای ئەکادیمیای کوردی، چاپخانەى سپیریز - دهۆک، سالى ٢٠١٠ (٤٠٠ لاپەرە).
- (٨٠) ئاسووریەکانى باشوورى کوردستان، نووسینی: د. عەبدوللا غەفور، چاپخانەى سپیریز - دهۆک، سالى ٢٠١٠ (٢٠٨ لاپەرە).
- (٨١) جوگرافىای ئابوورى نەفت لە کوردستاندا، چاپى سیتیەم، نووسینی: د. عەبدوللا غەفور، چاپخانەى حاجى هاشم - هەولێر، سالى ٢٠١٠ (٣٠٥ لاپەرە).
- (٨٢) فلسفة العشق الإلهي في شعر الجزيري، تالیف محمد امين دوسكي، الطبعة الثانية، مطبعة سپیریز - دهۆک، سنة ٢٠١٠ (١٩٦) صفحة.

- ٨٣) فرههنگى كوردى - فرههنگسى، نووسهر: ئۆگست ژاڤا، بلاوكه ره وهى زانستى: فێردىناند يۆستى، وه رگێپرانى پێشهكى و دووباره له چاپدانه وهى: د-نه جاتى عهبدوللا، چاپخانهى حاجى هاشم - ههولێر، سالى ٢٠١٠ (٥٠٥) لاپه ره.
- ٨٤) فرههنگى ئابوورى، دانانى: پ.ى.د. سه لاهه ددىن كاكو خوشناو، چاپخانهى حاجى هاشم - ههولێر، سالى ٢٠١٠ (٢٥٦) لاپه ره.
- ٨٥) الوسائل التعليمية ومعوقاتها في تدريس العلوم، رشيد فندى، مطبعة سپيريز - دهوك، سنة ٢٠١٠ (١٣٠) صفحه.
- ٨٦) سايكولوژى زمان
- ٨٧) الكرد في مؤلفات المقرئى التاريخية - دراسة تحليلية، الدكتور فرهاد حاجى عبوش، مطبعة سپيريز - دهوك، سنة ٢٠١٠ (٤١٨) صفحه.
- ٨٨) من معالم الحياة الكردية في سوريا / تأليف ميديا عبدالمجيد محمود، مطبعة سپيريز - دهوك ٢٠١٠، ٢١٦ صفحه.
- ٨٩) نيل و ئويجاخين كوردال كوردستانا ئيرانى، وه رگێرانا مه سعوود گولى، چاپخانا سپيريز - دهوك ٢٠١٠، ١٤٠ لاپه ره.
- ٩٠) سمكويى شكاك و شوڤه شامى د به لگه نامه يين ئيرانيه، ئاماده كرن و تويزاندن فاخر حه سه ن گولى و وه رگێران و پيڤداچوون نزار نه يوب گولى، چاپخانا سپيريز - دهوك ٢٠١٠، ٣٨٤ لاپه ره.
- ٩١) الفارقي ومنهجه من خلال كتابه تاريخ ميفارقين و آمد، تأليف سطخان محمد سعيد كوچر، مطبعة سپيريز - دهوك ٢٠١٠، ٣٠٨ صفحه.
- ٩٢) په ندى كوردى، نووسينى حه ميد ره شاش، چاپخانهى سپيريز - دهوك ٢٠١٠، ٣٢٤ لاپه ره.
- ٩٣) دوفه رهه نكيڤه هاندى نووبار و (مرصاد الاطفال) به رهه فكرنا ته حسين ئيبراهيم دۆسكى، چاپخانهى سپيريز - دهوك ٢٠١٠، ١١٢ لاپه ره.
- ٩٤) دوفه هينۆكين كرمانجى د علمى ته جويدى دا، به رهه فكرنا ته حسين ئيبراهيم دۆسكى، چاپخانهى سپيريز - دهوك ٢٠١٠، ١٠٠ لاپه ره.
- ٩٥) ليكولينه وه و ساغكرينه وهى به شيك له ديوانى موخليس. د. ئيبراهيم نه حمه د شوان، چاپخانهى سپيريز - دهوك ٢٠١٠، ٣٢٤ لاپه ره.

- ٩٦) دیوانا نه فعی، ساخکرن و به رهه فکرن ته حسین ئیبراهیم دۆسکی و مه سعود خالد گولی، چاپخانا سپیریژ/ دهۆک ٢٠١٠، ٢٦٠ لاپه ره.
- ٩٧) بنیاتی جۆره کانی پووداو له پۆمانی کوردی باشووری کوردستان، نووسینی ریزان عوسمان (خاله دێوه)، چاپخانه ی سپیریژ/ دهۆک ٢٠١٠، ٢٧٦ لاپه ره.
- ٩٨) تورک له بولگارستان، کورد له تورکیا، نووسینی، عزیز نه سین، وه رگێران و ناماده کردنی، به کر شوانی و سیروان په حیم، چاپخانه ی حاجی هاشم/ هه ولێر ٢٠١٠، ١٤٠ لاپه ره.
- ٩٩) الدولة الأيوبية وفق نظرية الدولة لابن خلدون، تأليف: د. حکیم عبدالرحمن البابی، مطبعة، حاجی هاشم/ أربیل ٢٠١٠، ٣٢٠ صفحه.
- ١٠٠) فرههنگی پزشکی، دانانی د. جهمال رهشید، چاپخانه ی حاجی هاشم، هه ولێر ٢٠١٠، بهرگی یه که م ٨٤٠ لاپه ره.
- ١٠١) فرههنگی پزشکی، دانانی د. جهمال رهشید، چاپخانه ی حاجی هاشم، هه ولێر ٢٠١٠، بهرگی دووه م ٧٩٦ لاپه ره.
- ١٠٢) فرههنگی پزشکی، دانانی د. جهمال رهشید، چاپخانه ی حاجی هاشم، هه ولێر ٢٠١٠، بهرگی سییه م ٦٨٠ لاپه ره.
- ١٠٣) راسپارده کانی کۆنفرانسی به ره و پینووسیکی یه که گرتووی کوردی، ناماده کردنی: لیژنه ی زاراو له نه کادیمیای کوردی، هه ولێر سالی ٢٠١٠، چاپخانه ی حاجی هاشم - هه ولێر، (٦٤) لاپه ره.
- ١٠٤) رۆژنامه نووسی پرۆفیشنال و ئیتیکسی رۆژنامه وانی، نووسینی: محمه د سالح پیتندروبی (جگه رسۆز)، چاپخانه ی حاجی هاشم - هه ولێر، ٢٠١٠، (١٨٤) لاپه ره.
- ١٠٥) په وتی نوێکردنه وه ی شیعی کوردی له باشووری کوردستان له سالانی (١٩٨٠- ١٩٩١) دا، نووسینی: د. حوسین غازی کاک نه مین گه لاله یی، چاپخانه ی حاجی هاشم - هه ولێر، سالی ٢٠١٠، (٢٣٥) لاپه ره.
- ١٠٦) فرههنگی میدیا (کوردی- کوردی)، بهرگی یه که م، نووسینی: د. نه و په حمانی حاجی مارف، چاپخانه ی حاجی هاشم - هه ولێر، سالی ٢٠١٠، (٢٨٩) لاپه ره.
- ١٠٧) لایه نه په وانپێژییه کان له شیعی کلاسیکی کوردیدا، نووسینی: د. ئیدریس عه بدوللا مسته فا، چاپخانه ی حاجی هاشم - هه ولێر، سالی ٢٠١١، (٤٢٥) لاپه ره.

۱۰۸) فره‌نگی زارواه‌کانی ئاو، نووسینی: ناهیده تالهبانی - د.خالید به‌رزنجی - فره‌یروزه‌سه‌ن عه‌زیز، چاپخانه‌ی حاجی هاشم - هه‌ولێر، سالی ۲۰۱۱، (۴۲۸) لاپه‌ره.

۱۰۹) مذكرات دولة الرئيس حسني بك البرازي رئيس الوزراء السوري الأسبق (۱۸۹۵-۱۹۷۵) تقديم: الدكتور عبدالفتاح علي البوتاني، مراجعة الهوامش: علي صالح الميراني، مطبعة الحاج هاشم - اربيل، سنة ۲۰۱۱، (۱۲۴) صفحة.

۱۱۰) عه‌قیده نامه‌یی کرم‌انجی، کۆمکرن و به‌ره‌فکرین: ته‌حسین ئیبراهیم دۆسکی، چاپخانه‌ی حاجی هاشم - هه‌ولێر، سالی ۲۰۱۱، (۴۲۵) لاپه‌ره.

۱۱۱) المعجم التاريخي لإمارة بهدينان، تأليف: الدكتور عماد عبدالسلام رؤوف، مطبعة الحاج هاشم - اربيل، سنة ۲۰۱۱، (۴۲۳) صفحة.

۱۱۲) ما مِنْ مَّكانٍ نَحْتَبِئُ فيه، مذكرات ممرضة بريطانية في العراق ۱۹۵۴-۱۹۹۱، تأليف: سوزان فرانكس و أندرية كروفس، ترجمة: ابتسام نعيم الرومي، مطبعة الحاج هاشم - اربيل، سنة ۲۰۱۱، (۲۹۵) صفحة.

113) Aspects of the Verbal Construction in Kurdish, Auther : Dr.

Waria Omar Amin, Printed in : Haji Hashim Printing House,

Erbil- 2011, (179) page.

۱۱۴) بیره‌وه‌رییه‌کانی عه‌لی ئه‌که‌به‌رخانی سه‌نجای سه‌ردار موقته‌در، ساغکردنه‌وه‌ی: دکتۆر که‌ریمی سه‌نجای، وه‌رگێپانی: دکتۆر هه‌سه‌ن جاف، چاپخانه‌ی حاجی هاشم - هه‌ولێر، سالی ۲۰۱۱، (۶۸۷) لاپه‌ره.

۱۱۵) شیعری شاتۆبی له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا (باشووری کوردستان ۱۹۲۵ - ۱۹۶۱)، نووسه‌ر: عه‌بدوڵڵا ره‌حمان عه‌ولڵا، چاپخانه‌ی حاجی هاشم - هه‌ولێر، سالی ۲۰۱۱، (۶۹۵) لاپه‌ره.

۱۱۶) شواهد المقبرة السلطانية في العمادية (دراسة تاريخية - أثرية)، المؤلف: الدكتور عماد عبد السلام رؤوف - الدكتور نرمن علي محمد أمين، مطبعة الحاج هاشم - اربيل، سنة ۲۰۱۱، (۱۱۴) صفحة.

۱۱۷) تقسیمات کیشوری در شرق کردستان، گردآورند: دکتر عبدالله غفور، چاپ دوم، چاپخانه‌ی حاجی هاشم - هه‌ولێر، سالی ۲۰۱۱، (۴۴۸) لاپه‌ره.

- (١١٨) الكورد في جيش الدولة المملوكية البحرية، المؤلف: عزت سليمان حسين، مطبعة الحاج هاشم - اربيل، سنة ٢٠١١، (٢٠٠) صفحة.
- (١١٩) قصائد كردية مترجمة ومقالات نقدية، ترجمة وتقديم: كمال حسين غمبار، مطبعة الحاج هاشم - اربيل، سنة ٢٠١١، (٤٢٤) صفحة.
- (١٢٠) ئيزدياتي (جفاك، سه مبول، ريتووهل و ميت)، نووسەر: د. خاننا ئۆمه رخالي، چاپى دووهم، چاپخانهى حاجى هاشم - ههولير سالى ٢٠١١، (١٩٨) لاپه ره.
- (١٢١) گهشتيك به كارگهى جولايى دا، نووسيني: عهبدوللا سه مه دى، چاپخانهى حاجى هاشم - ههولير، سالى ٢٠١١، (١٢٢) لاپه ره.
- (١٢٢) فهرهنگى ناهيد، نووسيني: محهمه د ناهيد، چاپخانهى حاجى هاشم - ههولير، سالى ٢٠١١، (٨٢٨) لاپه ره.